மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
அவர்களுடைய [illegible]

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூத்தசைவராகிய

ஸ்ரீபரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

திருவிளையாடற்புராண

மதுரைக்காண்டம்.

கயிலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறைஆதீனமகாவித்துவான்

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

மாணாக்கராகிய

சென்னைகவர்ன்மெண்டுகார்ம்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவராயிருந்த

சேடாசஅவதானம்

தி-க. சுப்பராயசெட்டியாரால்

தாம் இயற்றிய உரையோடு

சென்னை:

பா. சோமையரவர்களால்

ஆதிலாதிநியச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1877

சர்வசித்துதாரி மேஷம்.

Registered Copy-right

விலை ரூபா-ச. அணா-பி.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

புரசை - அஷ்டாவதானம் வித்துவான்

ஸ்ரீசபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

புவிதிகழ்பணைமுடி யிவராத்தளிமத்—திறையெனநெடுங்க ணறிதயிலம
ர்ந்த—பண்ணவனமுதலாப் பாறபடிமூவரும்—எண்ணியதமதொழி னண்ணுதன்ஞ
ணிழின்—வழிநின்றுஞற்ற வாளரமேவும்—அழிவிலின்பத் தருட்கடற்பெருமான்
எல்லியின்மான்மியம் பல்லவோதும்—சைவமுதலாந் தசபுராணங்களு—ளுய்வ
கைநிறவு முயர்காந்தத்திற்—சனற்குமார சங்கிதைமுதலா—வனற்குமரோருப்
ஒங்கும்வகுப்பினுட்—சங்கரசங்கிதை யங்கணிறைதருஉ—உலகமாம்புருடற் கலதி
லாத்துவாதை—சாந்தமாவயங்குசீ வாய்ந்தமாமதுரை—மான்மியமெனைத்தும் வட
மொழிதன்னின்—மேன்முறைக்கண்ணே விரிதரவுள்ளன—தேன்சுவையதனினுந்
தீஞ்சுவையபயக்கும்—தென்றமிழ்மொழிபால் சிற்சிலவாகத்—தன்றினபயிலத் தொ
குத்தனர்சில்லோர்—ஆங்கவையனைத்தும் பாங்குறத்திரட்டிச்—சுத்தசைவ வித்தக
த்தொன்மைசால்—பரஞ்சோதிமுனிவா கிரம்புறவியற்றிய—வரஞ்சேர்திருவிளை யா
டன்மாபுராணத்—திடம்பெறதுண்பொருள் எளிதிலெவர்க்கும்—மடம்படவிளங்க
வடனூற்கலிஞரால்—இற்றூன்முதனூல் இயல்பினிளுய்ந்த தொன்னூலுரையகப்
தோற்றக்காட்டியும்—ஆங்காங்கமைந்த அரும்பொருள்சொற்சுவை—ஈங்குரனிவிய
ப்ப இயைதரக்காட்டியும்—தன்னூலியனடை தோன்றயாங்கெவரும்—எந்நூல்விதி
யோ வெனையராடில்—இலக்கணவிலக்கியம கலக்கக்காட்டியும்—பன்னலமிடைப்
ப சொன்னலந்தழைப்ப—மிகுத்துரைபடாது வகுத்துரையெழுதினன்—அன்ன
வன்யாரெனில் அறையக்கேண்மின்—தன்னெருதுணையா மனினி ாகுரவன்—அள
வையுள்யாமறிந்தவையிலகூறுதும்—அல்கலினிலேசெறிதொல்காப்பியமுதல்—சொ
ல்காவியம்பல துளைறவுணர்ந்தோன்—எவ்வகைநூலா யினுங்கேட்பவர்தமக்—கவ்
வவ்வுளக்கிடை யளந்தெடுத்திசைப்போன்—பதிபசுபாசப் பான்மையைத்தெரிக்கு
ம்—மதிகொள்சித்தாந்த வாய்மைகவந்தோன்—தான்கற்றனவெலாம் தாதாதத
துள்ளோர்—ஊன்புக்குருக்க வுரைப்பவனெனவும்—இதுபோற்பன்ன மெதனினு
மிலேயென்—றையந்தீர வையங்கிளக்கவும்—பராவுறுசைவ புராணம்பற்பல—மன்
பதையனைத்து மின்புறவொடித்தோன்—திகையுலாமவனிசை பகர்வதற்கரிதென்ப
தேனுகுசியபுகழ் மீனுகுசிசுதரப்—புலவர்கோமான்பாற் பலகலியுணர்ந்துளோன்
அன்னவைக்கமைய மன்னியசுடையோன்—சிவமேபரமெனத்தேர்ந்தவனடியர்தம்
தவவேடமேபொரு டானெனக்கொண்டோன—பூதிசாதனம் போற்றியொழுகும்
நீதியிற்பிறழா நிலைமையுடையோன்—கன்னல்கமுகங் காணெயரரும்—பன்னெர்
களிப்ப யாங்கணும்படப்பைசூழ்—திரிசிரபுரத்துள் வரிசைகூர்வாழ்க்கையன்—வீர
ராகவமால் விழுத்தவப்பேற்றால்—நீர்தவழிப்பெரு நிலமிசைவந்துளோன்—தவறி
லாச்சோடச வவதானத்திறல்—விறபனமாண்பு மிக்கசீர்க்குரிசில்—சுபபராயச்சு
குணராவலனே.

சென்னையிராஜதானிக்கல்லூரியில் தமிழ்ப்புலமைகடாத்திய
மஹாவித்துவான் கொடைடயூர்சசிவக்கொழுந்துதேசிகர்குமாரரும்
திருவாவடுதுறையாதீன மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீமீனட்சிசுந்தரப்பிள்ளையவர்கள் மாணக்கரும்

திருவண்டுதுறை

மஹாராஜாகல்லூரி தமிழ்த்தலைமைப்புலவரும் ஆகிய

சாமிநாததேசிகரவர்களியற்றிய

நிலைபண்டில ஆசிரியப்பா.

திருவளர்மார்பன் சரோருகபுனிதன—பொன்னுலகெறவனே முன்னுளபு
லவரும்—பெயருமுருத்திரபிரனையமதனில—ஈறுறற்கஞ்சிகமகியிலையெயதி—அற
த்திலெவனே முக்கிப்புரதெனக—காதருளெனறுபோற்றிவரமபெறீஇ—
வேடிஇனதரின் வேறிமலாகனியாப்—பட்சிசரலப் பருபமினவாக—ஆரணமாகம
மாருகுலெல்லாம்—திரிகுலறைகடம்பா டலியிறசிபபிரான—குநதரசுயம்பு சமட்டி
யிலிங்கமாயச்—சகலிகரிதனுத நாளிருதடியார—பதவிதாலிஙின பருபபதிநதய்
யச்—செய்தருள்லீலா வடமொழிச்செயயுளாச—சுருக்கைவ திந்தாகதமரபில—வ
டகலெதெனகலே வழமபுதெரிந்த—பரருசோநிமுவினை பகாகருதென்றொழிதது—தி
ருவினையாட லெனுமொருநூலுக்—கண்டமினறுது மனிதருயிரபோறறும்—அம்பி
கையொருபா லமைதத்வனேபக்—தெனவுணாகதவரரு ளெய்தும்னெனகல்வ—
சைவசாதநிரணய தமுவநாற்கவிஞரு—நசிமெசசி யுச்சிவைச்சிக—ருஞ்நினி
லேற்றும் கொழுஞ்சுடாவினகின—நாலவகையுரையு நன்குறப்பொருதத—வினை
கப்பொறிதது வெளிப்படுத்தினரஞ்—வானவர்மகிழ மாதவர்புகழ—மன்னவர்வ
ணங்கப் பொன்னவிணங்கச்—சிநதம்பரவடவ மிநதபெறறதோறறி—இலக்கிய
விலகண விருதகட்டீப்பருகி—லகலகமதியாவு கலபுறச்சூடியோன்—புரமபொடி
படுப்ப பொருப்புவிலெடுப்பான்—அண்டமலதரா கலமதுதமதகூம்பின்—திசைப
ரதலயாதத திரிராமலீயில்—காலுறறெழுது காளினியதிய—சோதிதத்தடிதனைத்
திசைதிசைவீசிச்—சைவாகமமுறற முரைபொழிந்த—மீனட்சிசுந்தர வெழிலிலீலை
யருள்—பெற்றசிறறுதோர் தமபிறபெரியோன்—நாராதலமேநதுக தாலிலவளரு
சேர்—திரிசிரபுரமெனுஞ் செல்வப்பதியினன்—காராரக்கண்ணிக் கணணுதல்சமுல
பணி—வீராரசுவமால் மெய்ததவத்துதிததோன்—ஏழுமுக்கன்கொரடைதவத தயாபே
ரருபுக—கொடிபடர்க்கோங்கக் கொள்கொம்பாயினை—இலகுகணியாய மிவை
யனகதறியும்—பதிபசுபாசப் பதிநானனையற—விதிமுறையோதித தெளிதவிதத
னை—அதித்தலைபைம்பொ ஞகுஞ்குருவில் — சுததவேதியிற சார்நதோதம்
மை—அறிவுகொளுத்தும் கலியருளறிருனை—அலையினையறி வோறறிவாக—அ
ஏதானம்புரிக தகமகிழவுமுதமும்—சுப்பராயப்பெயர்ச் சுகிர்தாவலனே.

திருவாவடுதுறையாதீன மகாவித்துவான்

திரிசிரபுரம

ஸ்ரீமீனட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணக்கரும்,

தஞ்சை மிஷன்கல்லூரி தமிழப்புலவரும் ஆகிய

ஐயாசாமிபிள்ளையவர்களியற்றிய

கேரிசையாசிரியப்பா.

பூவளர்சதளப் பொருட்டுறைபுத்தேள்—தூவளரண்டத் தொருதியாவும்—
றீற்றவிற்றுகவிழுத்தப்படைத்து—மன்னுயிர்த்தொகைக்கு மாசிலின்பம்—தன்னு
ணிறைத்திய திகளிலீவ்வைப்பில்—மாண்படையங்கும் வடனூறன்னிற்—காண்பமி

பதினெண் கவின்புராணத்துள்—நிறைந்தோங்கிய சிவபுராணமீராந்தி—லென்றுங்
காதத்தொன்பதிரிவாதிஞான்—முருகிருவாலவாய்வாய்த்தமான்மியத்தை—ஆதி
யிலொருபரஞ் சோதிமாமுனிவரன்—செகதமிழ்ப்பாவாற் சந்தமுறவகுத்தனன்—
அஃதிதுகாறுமாய்ந்தற்புலவரால்—இஃதரையென்ன வியன்றமரணவாக்குச்—செ
வியறிவுறாதததெளிக்தேவர்தனா, அதனுல்—நில்லோர்க்கன்றிப் பல்லோர்களுமய
ன்—இல்லாகிருத்தவியற்கைகோக்கி—எளிதினிலெவருமிரும்புலமையெய்தப்—பள
ஸில்சொறபொருட்சுவைபாரித்தோக்கப்—பதிபசுபாசப்பகுப்பிலித்வினங்க—நிதியெ
னப்பேரிலக்கியங்களெடிதோங்க—அன்னையையாவு மடைவுபெறக்காட்டிக்—கருத்து
மெச்சமும் கரிசறமகலமும்—பொருத்ததன்னுரையுட் பொதிந்தோங்கவாரதன
ன்—அன்னவன்றன்மை யறையுககேணமின்—சதுதப்பொதியச் சேர்ந்மிழ்க்குரவ
ன்—அகத்தியப்புலவனறன் முகததியிலாதி—உணர்ததமாணக்கரு ளோமுதலவ
ஞர்—தொல்காப்பியனெனச் சிகாலதமுன்—அவ்வகததியனே யருளுருக்கொ
ணடாக—இவ்வுலகதத மொழிபெறதவோனறித—தெய்வவியற்பெருஞ்சைவபுரா
ணம—சொறசுவைபழுத்துகளில்பிபந்தம—பற்பலகாந்தபாவலசெறும்—ஞாலு
ட்டியோர்புகழ்ந்தவாலாகோமான்—மீளுடசெங்தர மேலோன்றன்பால்—ஐதிலைக
ணைமுண் ரடியரிறறலேவலுைய—வாதபுகழின் வணமைசாறக்கோன்—கரிசிலாவளஞ்
சே ாவிரிதழுழு—திரிசிரபுரமவாழ செலவவாழ்க்கையன —நன்னடைவாய்மை
ம ழ் நிதபிறழா—இன்னியலமைதழவிருங்குணமுடையோன்—சிவமேபொருளெ
ாதழவேபபுணை—ரயமெலிய வீரராகவமால்—செய்ததவப்பேறறின் றிருவெனவக
ச்சரன்—பெயகழோசெறிக்கும ிடசொல்குலதழுள். செகரகோதகிரச்சோமமெலி
யோன—உனலருகலலியி னுனாக பிபிறநிறதோன், அப்பாரவணிசடையரன்பா
லபுசெய—சுபபராயத துகளிலபுவன்—அறறவஞ்செய்த கோட்டமினன்றிக்—
கிடகீலைதெழியி யிறறமுதலிக—குதவிசெயவாரின் கொருவருமிலையால்—எம்ம
னோர்தம்மா லதனினுமிதன்—யேறறமென்றெண்ணுவதன்றி—ஆற்றவதொனமம
வனிபிலிலையே.

எண்சொக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அப்பராமதியணிசெஞ்சடிலதெம்மானருத்தரான்குகிருவிளையாட்டென்னு
ம், ஒபிலாக்கலியமாமொருதொனனூலுகருட்கிடையாமபொருட்சுவைமிக்குயாக
தநோனற, மெய்ப்பராவப்புகழசோகவிஞர்வேந்தன்மீளுட்சிசுந்தராவலன்மாண
கதன, சுபபராயபபுலவனாவிரிதழதொல்லுலகிலெலலோர்க்குரலகினனே.

ஸ்ரீகைலாயபரம்பரைமதாத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்துச்சிஷ்யரும்,

ஷெ யாதின மஹாவித்துவான்

திரிசிரபுரம் - ஸ்ரீமீனட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள்

மாணக்கரும்,

தில்லிவிடங்கன் வித்துவான்

மாரிமுத்துப்பிள்ளையவர்கள் பௌத்திரரும்

ஆகிய.

சு-வேலுச்சாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மருவினியாடலியகன்றமணிமார்பினுறையமழ்மாலும்வெண்மை
யுருவினியாடலிமகனுஞ்சதமகனுநிதமகலாதுவந்துபோற்றக்
கருவினியாடலியுளற்றுமலம்போக்குமதுசேர்ந்தருணேமேய
திருவினியாடலிவடமாமொழியினின்றதென்மொழியாற்சிர்த்திமல்க. (க)

நண்ணியகால்வகைச்சொல்லுயம்படவைத்தீரைந்துகலனுமேவித்
தண்ணியவரசர்த்தனிசேர்த்தவரும்பத்திரசத்தயங்கியூறப்
பண்ணியனுதெழிலிவைகள்பாக்கடொறுங்களிசெய்யப்பரணேப்போற்றும்
புண்ணியனுஞ்சுத்தசைவப்பரஞ்சோதிமுனிவனவில்புராணநூற்கே. (உ

கருத்தமாயக்கட்லின்கைகாஞர்க்குலகோபகாரமாகத்
திருத்தமாய்ப்பதப்பொருளுந்தெளிதரவான்காங்கொளிர்வீசேடத்தோடு
பொருத்தமாயியற்குறிப்புமபொதித்தமலமாயையெனும்புன்மையாலாம்
வருத்தமாய்த்தின்பருளும்வாய்மையுறுசிதாந்தவளமுங்காட்டி. (ஊ

நச்சினர்க்கினியமதாயீரவில்பரிமேழகராய்கயக்குராகக்
கச்சினர்க்கினியவருட்கியையவினம்பூரணமாய்க்காட்டிமுன்னு
வைச்சினர்க்கினியதெனவையாதபத்திமையார்மனததிஞேர்ந்து
மெச்சினர்க்கினியபலன்வீரவியன்மணகவுவியக்கச்செயதான். (எ

அன்னவனுசொனிற்றன்னேயடித்தவனாத்தனமயமதாக்குமேரு
மன்னவனுதாங்களிலெண்மடங்குவருபுசமூடையோனமழுமானேந்து
முன்னவனுர்பஃறலமான்மியமுனைதோனமலயமாமுனிவன்சொல்லைத
தென்னவனுளவளர்த்தமீனுட்சிசுந்தரதேசிகன்பாலனபால். (ஏ

இகத்துறுதொல்காப்பியமாவிலக்கியமுமிலக்கணமுமின்பால்சு
மகத்துறுசைவசித்தாந்தமெயநூலுமபன்னூலுமையந்திரச்
சகத்துறுநல்லதிருப்புகழ்தரவுணர்ந்தோன்தடலுடைகொடரணிமார்பின்
முகத்துறுபொறறிலகமன்ஞலுதறிஞர்குழாதநிடையேமுயங்குகீரான். (ஐ

ஞரிகிராமலேதருஞ்சுதரிசித்தய்யினெனத்துலங்கக்காட்டிம
பரிகிராமலேகளுத்தமபரனருளுக்கிலக்காகும்பரிவின்மிக்கோன்
கரிகிராமலேயமர்காற்கவிவல்லோன்வீரராகவவேண்மைத்தன
திரிகிராமலேயுடையான்றிவள்ளூர்ப்பேட்டவதானஞ்செய்யுந்தீரன். (ஒ

வாரணனுகிளமுலேதோய்வனரெண்டர்தொகையாகவருத்தவற்றுள்
வாரணனுத்தகங்கொடுமாமகவரிர்தோர்முன்னேமைமறவாதெஞ்சன
காரணனுண்மலர்க்குழலர்கள்காணியபொன்மணிமன்றிறகவினவாடுங்
காரணனும்பராபரன்ருள்பராவுமுசுப்பராயவியற்கவிசங்கேறே. (ஓ

இந்நூலுரைகாரரும்

சென்னைக் கவரன்மெண்டு கார்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவரும் ஆகிய

சோடச அவதானம்

தி. க. சுப்பராயசெட்டியார் மாணுக்கர்

பிரம்பூர்

கோவிந்தராஜகவிராயரியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

உலகம்யாவும் இலகுறப்புகழும்—பொன்னெடுங்குன்றம் தன்னுறைவிட மாப்—பொருங்கயற்களித்த பெருத்திறல்வழுதியர்—வான்பிரதாபம் போன்மென் சேயொளி—நீட்டியம்பங்கயக் கூட்டமுத்தமாதர்—விழுத்தொழுதல்வனுய்ச் செழிக்

கணபதிதுணை.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளையாடற்புராணம்

மூலமும் உரையும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

காப்பு.

சத்தியரய்ச சிவமாகி தனிப்பர
முதநியானமுதலித்துதிசெய்ச
சுத்தியாகியசொற்பொருணல்குவ
திதியானேதன்செயயபொற்பாதமே.

(இதன்பொருள்)

திதியானேதன செயய பொனபாதம் - நிதிவிநாயகக்கடவுளுடைய செவ நத பொனபோலும அரியதிருவடிகள், சத்தியாய் சிவம்ஆகி தனி பரமுத்தி ஆன முதலி திசெய - சத்தியாகியும் சிவமாகியும் ஒப்பில்லாத பரமுத்தியும் ஆகிய பர சிவத்தை வாழுத்த, சுதநியாகிய சொல்பொருள் நல்குவ - குறைவுமற்ற சொல்லையும் பொருளையும் அருளாகிற்கும.

"ஒருரூபமோருருவ மொன்றுமிலான்" என்றபடி விளங்கும் நிஷ்களசிவம் ஆன்மாக்களுடைய இச்சாஞானக கிரியைகளே மறைக்கப்பட்டபே ரந்தகாரமாகிய ஆணவமலத்தைதன்னிச்சைவழித தனசத்தியால் நீக்குதலால் சத்தியாயஎனவும், பராசத்தியுடம்பாகப் பரசிவநிறைலக் குறிப்பிரதறகு ஆய் எனவும், அங்ஙனம் பரா சத்தியே யுடம்பாகக்கொண்ட பரசிவம சகளிகரிதநிலதாயின் யாவுந்தொழிற்படா வாகலின் சிவமாய எனவும், பக்குவராயினர்க்கு "யோகியாயோகமுத்தியுதவுவ ன" என்றபடி ஞாநுசாரியனுய உயிர்கள் மும்மலமும் அகன்று உலகாயதன்முதல் பாடாணவாதி யீருகக்கூறும பத்தவகைமுதநியும் பழிபடமுத்தியென்று கனேந்த டையத் திருவடி முதநியை அருளுதலால் தனிப்பரமுதநியான எனவும், மும்மூர்த் தகளாலும் கறியவொண்ணுமூலாய நிறைலண முதலெனவும, சொல்லும் பொரு ளும் அம்மையப்பராய் நிற்றலாலும் சற்போதத்தாலன்றி யருட்போதததால் அதி செய்யவேண்டுமாதலாலும் அங்ஙனம் அருளுவன பொற்பாத்களாதலால் சுத்தி யாகிய சொறபொருணல்குவ எனவும், அடியார்கள்வேண்டியாங்கே அருளுவோர் நிதிவிநாயகராதலால் சித்திவிநாயகனெனவும், ஞானக்கிரியாருபமாய்விளங்குத லால் செய்யபொற்பாதக்களெனவும் கூறினர்.

தன்னிச்சைவழியென்றது சிவஞானசித்தியார், "சத்தன்வேண்டிற்றெல் லாமாஞ் சத்தித்தானே" என்றதனுலும், தன்சத்தியால் என்றது திருக்களிற்றுப்படி யார். "நங்கையினுமனேத்துஞ் செய்தாற்போனட்னேத்து, நங்கையினற்செய்த

னிக்குநாயகன்" என்றதனாலும், பராசத்தியுடம்பாகப் பரசிவம் நிற்குமென்றது சித்தியார். "பொன்மைநீலாதிவன்னம் பொருதகிடப்பனிற்கவற்றின், றன்மையாய்நிற் குமாபோல் சத்திதன்பேதமெல்லாம், நின்மலன்முனுத்தோன்றி நிலைமையொன் முயேநிற்பன்" என்றதனாலும், பரசிவம் சகளீகரிததிலதாயின் யாவுந்தொழிற்படா வென்றது "படைப்பாதிதொழிலும் பத்தர்க்கருளும் பாவனியநூலும், இடப்பாக மாதராரோடி யைதியிர்க்கின்பமெனறும், அடைப்பானுமதவமுத்தி யளித்திடும் யோகும்பாசந், தடைப்பானுந்தொழிலுமேனி தொடக்கானேற்சொல்லொணுதே" என்றதனாலும், உயிர்கள் மூம்மலமும் அகன்று உலகாயதன்முதல் பாடாணவாதி யீரூகக்கூறும் பத்துவகைமுத்தியும் பழிபடுமுத்தியென்று கூறுதடையத் திருவடி மூத்தியை யருளுமென்றது சிவப்பிரகாசம். "அரிவையரின்புறுமுத்தி கந்தமைந்து மறுமுத்தி திரிகுணமுமடங்குமுத்தி, விரிவுவிணைகெடுமுத்தி மலம்போமுத்தி விக்கிர கஙித்தமுத்தி விவேகமுத்தி, பரவுமுயிரகெடுமுத்தி சித்திமுத்திபாடாணமுத்தியிவை பழிசேர்முத்தி, திரிமலமுமகலவுயி ரருள்சேர்முததி திகழ்முதியதுமுதத்தி திறத்த தாமே" என்றதனாலும், மும்மூர்த்திகளாலும் அறியவொண்ணு முதல் என்றது-திரு வாசகம். "தேவதேவன்மெயசிவகன் றென்பெருந்துறைநாயகன், மூவராலும நியொணுமுதலாயவானந்தமூர்த்தியான்" என்றதனாலுமுணர்க.

ஓர் கருமஞ்செய்வோர் *அஞ்* இடையூறின்றி முடிதறபொருட்டு முனனர் விநாயகக்கடவுளைத் துதிசெய்வது முறையாதலால் இநநூலாசிரியரும தாம் எடுத்த நூல் இடையூறின்றி இனிது முடிதறபொருட்டு விநாயகசகடவுளைதுதிசெய்தார்.

விநாயகபுராணம் - திருவலதாரபபடலம்.

"மூராரியாதிய தேவர்கள்முதலுமு முழுதுலகினிலுள்ளோர்
விராவியாதொரு காரியமாயினும் விளங்குறச்செயவெனறே
பராவியுன்னருச் சனைசெய்வோர் மனத்துறபான்மைதங்தருளுனன்
பிராதசெய்பவர் காரியமூறுசெய் திடுதியென்றிவைசொல்வான்."

என்றதனாலுமுணர்க. திருமால் முதலியோர் துன்பநீங்குதற்பொருட்டுக் கசமுகா சுரனைக்கொல்லக்கொண்டருளிய மாறபட்ட திருவுருவங்களினுந் திருமுகஞ்சிறந தாதாதலின் சித்தியாணியென்றார்.

திருமால்முதலியோர்க்குத் துன்பம்விளைத்தானென்றது
மேற்படி புராணம்-கசமுகனுறபடிபடலம்.

"வானகாட்டுறை யும்பரால் மன்னுமானிடரால்
தானவர்குலத தவர்களால் மற்றுளோர தம்மால்
கானகத்துறு விலங்கினுல் கருதுயி ரிறந்தே
யீனமுற்றிடா வகையுமெற் கிதருள னென்றான்."

என்றதனாலும், மாறபட்ட திருவுருவங்களென்றது "மணிகொண்டகோடெரும ருங்குண்மையாலாண்மை வடிவென்றுமஃதின்மையோர், மருங்குண்மையரல்பெ ண்மை வடிவென்றுமீதுகீழ் மாறியதிருக்காட்சியால், அணிகொண்டவுயர்திணைய தென்றுமஃ றிணையென்று மார்க்குங்கினத்தலிதாம்" ஐங்கரச்சிறுதாத்தின், என்ற தனாலும் உணர்க.

ஆய் - என்றது செய்து என்னும் வாய்பாட்டெச்சத்தின் விகாரம். ஆதி என் பது மது - பாதம் அஃறிணை இயற்பெயராதலால் பாற்பொதுமைநீங்க நல்குவ என அஃறிணைப்பன்மை முடிபுதந்தார். இச்செய்யுள் பாடாண்டிணையுள் கடவுள்

சிறப்புப்பாயிரம்.

வாழ்த்து என்னும் தறை. தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம் புறத்திணையியல் "அமர்கள்மூடியும் அறுவகையானும் - புனைதீர்காமம் புல்லியபாங்கினும் ஒன்றன்பகுதியி னெனறமென்ப."

வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்குகவேதவேள்வி வழங்குகசுரந்துவானம்
பல்குகவளங்களெங்கும்பசுக்கணங்களின்பம்
நல்குகவுயிர்கட்கெலலாநான்மறைச்சைவமோங்கிப்
புல்குகவுலகமெல்லாம்புரவலன்செங்கோல்வாழ்க.

(இ-ள்.) வேதவேள்வி மல்குக - வேதவிதிவழுவாமல் செய்யும் யாகங்கள் குறைவில்லாமல் நிரம்புக, வானம் சுரந்து வழங்குக - (அவற்றால்) மேகங்களுக்கொண்டு காலந்தப்பாமல் மழைபொழிக, எங்கும் வளங்கள் பல்குக - (நீரருமையால்) உலகமெங்கும் பலவளங்களும் பெருகுக, அறங்கள் பரவுக - (அவ்வளங்களால்) தருமங்கள் விருத்தியடைக, உயிர்கட்கு எல்லாம் இன்பம் நல்குக - (அத்தருமங்களால்) எல்லாவுயிர்களுக்கும் இனபமுணடாகுக, நான்மறைச் சைவமோங்கி உலகம எல்லாம் புல்குக - (இப்பேறரால்) நான்கு வேதங்களின் சம்பந்தத்தையுடைய சைவசமயமானது மற்றைச்சமயங்களுக்கும் அசசமயனூல்களுக்கும் மேற்பட்டு எல்லாவுலகங்களிலும் நிலைபெறுக, புரவலன் செங்கோல்வாழ்க - (இவை மாறாபடாமல்) கடததவல்ல அரசனது செங்கோல் நிழிவாழ்க.

ஆருடையபிளளையார் புராணத்தில். "வேள்விகற்பயன் வீழ்புனலாவது" என்னும உணமைதிருவாக்கால வேளவியைமுதறகண்வைத்தும், இக்காரணங்களுள ஒனறிஞலொனறு வினையினும் அரசன்செங்கோல் வழுவாதிருக்குமாயின் இவையும் வழுவாவென்பதுதோன்றப் புரவலன செங்கோல்வாழ்க என்பதை யிறுதிக்கண்வைததுங்கூறினர். வேதம்-உடலும், சைவாகமம-உயிருமாதலால், நான்மறைச்சைவமென்றார். சிவப்பிரகாசம். "வேதாந்தத்தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தம்" என்பதனாலுணர்க. இம்மைப்பயன்களேவெறுத்துச் சிவமாகதன்மைப்பெருவாழ்வையடையும் அதிபக்குவராயினாக்கு அடையினமுளது அதுவாதலின், ஒங்கியுலகமெல்லாம் புல்குகவென்றார். சிவஞானசித்தியார். "வாழ்வெனுமையல்விட்டு வறுமையாஞ்சிறுமைதப்பித்,தாழவெனுந்தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ்சமயஞ்சாரு, மூழ்பெறலரிது" என்னுந திருவிருத்தத்திறகாண்க. வேதமும் சைவமெனப் பொருள் கொள்ளின் - ஈனமறை சைவமெனப்பாடங்கொளக. ஆருடையபிளளையார் புராணம். "வேதநெறிதழைத்தோங்க மிகுசைவத்துறைவிளங்க" என்றதனாலும், சித்தியார். "ஒருசமயங்கள்பொருளுணருளுக ளொன்றேபலவும்வாம ளுளபல வுமிவற்றுள், யாதுசமயம்பொருளாலியாதினுங்கென்னி லிதுவாகுமிதுவல்லவெனும் பிணக்கதின்றி, நீதியினுலவையெலலா மோரிடததேகாண நிற்பதியாதொருசமயமதுசமயமபெருளுறு, வாதலினுலிவையெல்லாமருமறையாகமத்தே யடங்கியிடுமவையிரண்டுமரனடிகளீதடங்கும்" என்றதனாலுமுணர்க. மூடி தொல்காப்பியம். "அறுவகையானும்" என்றதனால் வேள்விமுடித்தற்குக்காரணம் - பஞ்சகவ்வியமாதலால் ஆனிரையையும், முடிப்போர் அந்தணரும் முனிவோருமாதலால் முனிவோரையும் அந்தணரையும, வானமென்றமையால் மழையையும், புரவலன் என்றமையால் முடியுடைவேந்தனையும, செங்கோல் என்றமையால் நிலைபெறுதற்குத்தான மாகிய வுலகினையும், வாழ்த்தியதெனக்கொண்டு பாடாண்டிணையுள் அடக்குக "கட

வுளும் முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரும் அரசரும் மறையும் காடுமென்ப" என்னுஞ் சூத்திரத்தால். சைவம் என்றமையால் கடவுளையும் மறை யென்றதனால் நான்மறை யையும் உடன் எண்ணினார்.

இவை யொன்றற்கொன்று காரணமாய்நிற்றலால் காரணமாலையணி. (க)

நூற் பயன்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திங்களணிதிருவாலவாயெம்மண்ணல்திருவிளையாட்டிவையம்புகழ்ந் துகேட்போர், சங்கநிதிபதுமநிதிச செல்வமோங்கித் தகைமைதருமகப்பெ றுவர்பகையையெல்வர், மங்கலநன்மணம்பெறுவரினிவந்தெய்தார் வா ழ்நாளுநனிபெறுவர்வானுடெய்திப், புங்கவராயருள்ள போகமுழுங்கிப் புண்ணியராய்ச்சிவனடிகீழ்நண்ணிவாழ்வார.

(இ-ள்.) திங்கள்அணி திருவாலவாய் எம்மண்ணல் திருவிளையாட்டி - சந்தி ரனையணிந்த திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய எமது இறைவனுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள் செய்தருளிய திருவிளையாடல், இவை அனுபவஞ்செய்து கேட்போர் - இதனை யுட்கூறிய திருவிளையாடல்களை அன்போடு வழிபட்டுக் கேட்பவர், சங்கநிதிபதும நிதி செல்வமோங்கி நகைமைதரு மகப்பெறுவர் பகையையெல்வர் - சங்கநிதி பதுமநிதியைபோலும் செல்வத்தால் மிகுயாதனு நல்லொழுக்கமுடைய புதல்வர்களைப் பெறுவர்கள் பகையை வெல்வார்கள், மங்கலம னமணமபெறுவர் பிணிவந்து எய்தார் வாழ்நாளும் நனிபெறுவர்-மங்களகரமாகிய கலல விவாகங்களைப் பெறுவர் நோய்வந்தடையப்பெறார் நீடித்த ஆயுளையும் மிகப்பெறுவார்கள் (இவ்வாறு இம்மைப்பயனகளோதுகர்ந்து) வானுடெய்திப் புங்கவராய அங்குள்ளபோக முழுங்கி புண்ணியராய் சிவன் அடிக்கீழ் நண்ணிவாழுவார்-(அதன்மேல்)விண்ணுலகிற் சென்று தேவர்களா யங்குள்ள போகாதிகளைநுகர்ந்து சிவபுண்ணியங்களையும் உடையவர்களாய்ச் சிவபெருமானுடைய திருவடிநீழலில் அழியாது வாழுநிறபர்.

ஆன்மாக்களது இச்சாஞானகிரியைகளுக்கிடா யிச்சாஞானகிரியைகளை யுடையான்போன்று சுந்தரசேனடிக்குருளிய திருவிளையாடலைகேட்டலுறுவோர் இம்மை மறுமைப்பயன்களைக்குறைவினறி அகர்வாறொன்பார், சங்கநிதி பதுமநிதிச் செல்வமோங்கி - புங்கவராயருள்ளபோகமுழுங்கி - எனவும, சிவபுண்ணிய மிருதியால் சிவனது திருவடியை அடைவாறொனபார - சிவனடிக்கீழ் நண்ணிவாழுவார-எனவுங்கூறினர்.

தேவாரம். "இம்மைவானவர் செல்வம்வீடுதிடும்" என்பதனாலும், சிவஞானசித்தியார். "புண்ணியமேனைக்கும் பாவங்கீழ்நுரக்கும புண்ணியனேபபூசித்த புண்ணியத்தினுலே, நண்ணியஞானத்தினு லிரண்டினையுமறுத்து ஞாலமொடுவீழ்த் மேலு நண்ணுஞரி, யெண்ணுமிகலோகத்தே முதற்பெறுமிவன்றனெங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கென்று குறைவின்றிக், கண்ணுதறனனிறைவதனிற்கலந்தகாயங் கழி ந்தக்காலெஞ்சுமாய்க் கருதாண்போனீறபன்" என்பதனாலுமுணாக.

திருவிளையாட்டி-இப்பெயர் தன்னையுணர்த்துதற்குத் தானமைய நூல்மே னிற்றலால்-தானியாகுபெயர். புண்ணியமென்பதன் இறுதியில் உயரவுசிறப்புமமை தொகுத்தல், சங்கநிதி பதுமநிதி குபேரனுடைய செல்வங்கள், அநிதிகள சங்கவ டிவாகவும் தாமரைவடிவாகவும் உள்ளன. செல்வம் மிக்கோங்கி உயர்நிலையோடு

தொடர்ந்த அஃறிணை உயர்திணை முடிபேற்ப பெறுவர் என்னும் விணைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிக்க. வக்கு செயவெனெச்சத்திரிபு.

திங்களணி யென்னும் விசேஷணம், கேட்போர் குறையினின்றுநீக்கி இம்மையிற் பெருஞ்செல்வராய மறுமையினும அழியாவின்பததை அகர்வாரென்னுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தலால் கருத்துடையடையணி.

சாதிரன் தக்கன் சாபதரால் சோடசகலைகளுள் பதினேந்து கலையிழந்து ஒருகலையையும இழப்பதன்முன் சரணடையச் சிவபிரானர் கருணைகூர்ந்து அத்தக்கன்சாபதொடராமல அவ்வொருகலையைத் தமது திருமுடியிலணிந்து கலைவளருமபடி அனுகிரகஞ்செயதாரெனபது நூல்வரலாறு.

கந்தபுராணம் - தக்ஷகாண்டம், சந்திரசாபப்படலம் விருத்தம்.

" தோத்தலவன்றியே திங்கடன்னிடை
ஆராதிகலையினை யங்கையிறகொளா
வாராதிசடைமிசை வயங்கச்சேர்த்தினன்
சாராதிலதிவழித தக்கன்சாபமே" (உ)

கடவுள வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

அறுசீரடியாகியவிருதகம்.

வென்றுளேபுலன்கணேர்ந்தார்மெய்யுணருள்ளந்தோறுஞ்
சென்றுளேயமுதமூற்றுந்திருவருள்போற்றியேற்றுக்
குன்றுளேயிருந்துகாடசிகொடுத்தருள்கோலம்போற்றி
மன்றுளேமாறியாடுமறைசிலம்படிகள்போற்றி.

(இ-ள்.) உள்ளே புலன் வென்று கனேந்தார் மெய் உணர் உள்ளந்தோறும் சென்று உளே அமுதம் ஊறறுமம திரு அருள்போறறி-உட்புலன்கள் ஐந்தும்வென்று கனேந்தவாகளுடைய உண்மையையுணாந்த இதையங்கள் தோறுஞ் சென்று அவர்கள் அறிவிற்குள்ளே பேரின்பமாகிய அமிர்தத்தைப் பொழிகின்ற திருவருளுக்குவந்தனம, குன்று ஏறி உள்ளே இருந்து காட்சி கொடுத்தருள் கோலமபோறறி - வெளளிமலேபோனறும இடபதின்கண ஆரோகணித்துத் தரிசனங்கொடுத்தருளுந திருவருட்கோலதகுகு வந்தனம், மன்று உள்ளே மாறி ஆடும் மறைசிலம்பு அடிகள் போறறி-வெள்ளியம்பலத்தின்கண கான்மாறியாடியருளும் வேதங்களாகிய சிலமபுகளணிந்த திருவடிகளுக்கு வந்தனம

ஐமபுலன்வழியேசென்று அழிதன்மாலேயவாம் விட்டியங்கனே மெய்யென்று கருதாது அவறறைப் பொய்யென்று கனேந்து அவையிற்றேறிகூட்டி யறிவிப்பானுகிய சிவனே மெயயென்றணரும விஞ்ஞானகலர்க்கு உள்ளந்தோறும் அறிவுக்கறிவாய நிறைநது நின்று ஒருமலமுமகற்றிச் சிவானந்தத்தேனே பூற்றுதல் இறைவனது செயலாதலால், உள்ளே யமுதமூற்றுந்திருவருள்போறறி எனவும், பிரணயாகலருக்கு மாணமமூ சதுர்ப்புசகாளகளடநிறிநதநிரங்களோடு இடபாரூடனுய்த் தன்னியறனைவழிவே குருவடிவாகக்காட்டி இருமலமுமகறறிக் காட்சிதந்தருளுதல் அவ

னது கோலமாதலால் ஏற்றுக்குன்றமேயிருந்து காட்சிகொடுத்தருள் கோலம்போற்றி எனவும், அவிச்சைவயதராகிய சகலராயுள்ள ஆன்மகோடிகளுக்கு ஸ்ரீபஞ்சாக்கர திருநடனத்தால் நிரிபதார்த்தஞானத்தை விளக்கி மும்மலமூதீர்த்துத் திருவடிசூட்டியாளுதல் அவனதுமுறையாதலால் ஆடுமதைசிலம்படிகளபோற்றியெனவுங்கூறினர்.

மானேக்காட்டி மானைப்பிடிப்பதுபோல் மானிடச்சட்டைசாத்திப் படர்க்கையாய்முதல்வனின்று சகலருக்கு மும்மலமு மொழித்தல்செய்வானென்று கூறியிருக்கவும் நடராசப்பெருமானே அன்னோர்கு இங்ஙனம் குருவாகக்கூறியது எனினெனின், "அடியார்க்கெளியன் சிற்றமபலவன்" எனக்கூறியிருப்பதினாலும், சிராதாரத்தில் முறையே உள்ளத்தினுணாதியும், புறத்தில் காட்சிதருளி மறைவதும் போலுண்டிச் சகலராயுள்ள ஆனமகோடிகளெல்லாந் தரிசனமாத்திரத்தால் ஆணவாதிநீக்கமும் அருட்பதிவம ஆனதப்பேறும் எளிதிற்கூட அனவரதாண்டவஞ் செய்து நிற்றலினென்க.

ஊற்றுகிருவருள் எனவும் கொடித்தருள்கோலம் எனவும் ஆதி அடிகள் எனவும் உடையவரதுதொழிலே உடைமைகளமேலேற்றிக்கூறினர். (கூ)

சிவசத்தி.

வேறு.

சுரும்புமுரல்கடிமலர்ப்பூங்குழலபோற்றியுத்தரியக்கொடிகதோள்போறறி
கரும்புருவச்சிலேபோறறிகவுணியர்க்குப்பால்சுரந்தகவசமபோறறி
யிரும்புமனங்குழைத்தென்னையெடுத்தாண்டவங்கயற்கணெம்பிராட்டி
யரும்புமிளகைகபோற்றியாரணநூபுரஞ்சிலம்புமடிகள்போற்றி

(இ-ள்.) இரும்புமனம் குழைத்து எனனை எடுத்து ஆண்ட அங்கயற்கண் எம் பிராட்டி - இரும்பைபொந்த வலிய மனத்தை இளகச்செய்து (ஆணவதத்தில் அமுந்திக்கிடந்த)என்னையெடுத்த அடிமைகொண்டருளிய மீனாக்ஷியம்மையாராகிய எம பிராட்டியாருடைய, சுரும்புமுரல் கடிமலர் பூங்குழல்போறறி - வண்டுகள் தேனுண்டிசைபாடிம வாசனையுடைய மலரையணிந்த பொலிவினையுடைய கூந்தலுக்கு வந்தனம், உதரியம தொடிதோள்போறறி - உத்தரியத்தையும் தொடியையும் அணிந்த திருத்தோள்களுக்கு வந்தனம், சிலை கருமபுருவம போற்றி - வில்போலும் வளைந்த கரிய திருப்புருவங்களுக்கு வந்தனம், கவுணியர்க்கு பால்சுரந்த கலசம்போறறி-கவுணிய கோதத்திரத்தில் தோன்றிய ஆளுடைய பிள்ளையாருக்குத் திருஞானப் பால்சுரந்தருளிய பொறகலசம்போனற திருத்தனங்களுக்கு வந்தனம், அரும்பும் இளகைகபோற்றி - தோன்றுந் திருப்புனகைகளுக்கு வந்தனம், ஆரணநூபுரம் சிலம்பும அடிகள்போறறி - வேதமாகிய சிலமபுகள ஒலிக்கின்ற திருவடிகளுக்கு வந்தனம்.

கேசாதிமுதல் திருமுடிகாறும வணக்கம் கூறினர் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுப் புறச்சமயங்களொழியவும, சைவசமயம் ஓங்கவும் திருஞானப்பாலூட்டினமையாலும், ஆன்மாக்களின் பிறவி வெப்பொழியப் பேரின்ப நிழல் தருதலாலும், வேய வுறுப்புகளுக்கு அடைகொடுத்ததுபோலத் திருத்தனத்துக்கும திருவடிக்கும அடைகொடாதும், செம்பிற்சாளிதம்போல ஆணவத்தோடு அத்துவிதமாயிருந்த ஆன்மாக்களை ஞானக்கிரியைகளாலெடுத்து அஞ்ஞான்அதைட்டி இச்சைவழி மாயையால் தனுகரண புவனபோகங்களைக்கொடுத்து அவரவர் கண்மங்களுக்கிடாய்த்

திரோதான சத்தியாய்நின்று மாயேயமாகிய காரணசையோக விடயங்களே இன்பு ருவாய் நுகர்வித்தற் தொலைத்து இருவினைகளொத்தவழி மலபரிபாகத்தில் சத்தினி பாதம் விளங்கக் கருணைவடிவாய் நின்றருளுதலின, இருமபுமன்குழைத்தென்னே யெடுத்தாண்ட எனவுங்கூறினர். சிவப்பிரகாசம், "இனையபலபிறவிகளி னிறக்துபி றந்தருளா லிருவினைகள்புரிந்தருந்து மிதுசகலமகலா, முனமருவுமிருபயலு மொரு காலத்தருந்த முந்துறுகருதுபய னந்தமுறவந்த, வினையுமெதிர்வினையுமுடிவினையு தவுபயலு நோராகநோராதல் மேவுங்கான்முற, னினமருவுதிரோதாயி கருணையாகி த் திருநடியசத்தினிபாதந் திகழுமன்றே" என்பதனுணர்க.

அங்கயற்கணெமபிராட்டி என்னுந் தொடரை முன்னும் பின்னுங் கூட்டப்ப டுதலால் இடைநிலைத்தீவகவணி. (ஏ)

பரசிவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பூவண்ணம்பூவின்பணம் போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெயகொண்ட வன்றன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ணறன்சங்கிதி முந்தொழில்செயயவாளா
மேவண்ணலன்னுன் விளையாட்டின்வினையைவெல்வாம.

(இ-ள்.) பூவண்ணம் பூவினமணமபோல - பூவினிறமும் பூவின்வாசமும் அபேதமாய நிறைதல்போல, மெய் போதம இன்பம மெய ஆவண்ணங்கொண்டவன் தன்வலியாணைதாஙகி - உண்மையறி வானந்தங்களே திருமேனியாகும்வண்ணங் கொண்டருளிய சிவபிரானுடைய சதநிபின் ஏவலே மேறகொண்டு, மூன்று அண்ணல் தன் சகநிதி முந்தொழில்செய்ய - பிரமன் திருமால் உருதிரராகிய திரிமூர்த்தி களும் தன் சன்னிதியில் படைப்புக் காப்புச் சங்காரம் என்னு மூன்றுதொழில்களே யும்செய்யாநிற்க, வாளாமேவு அண்ணல் அன்னுன் விளையாட்டின் வினையை வெல் வாம - அசைவற்றிருக்குங் கடவுள அகடவுளுடைய திருவினையாடல்களால் வி டாது தொடருங் கருமமலத்தைக் களைவாம.

பூவினிறமும் பூவின்மணமும் பூவையன்றி வேறின்மைபோல உண்மை யறிவானனந்தமே சிவபெருமான் திருமேனியனறி வேறில்லை என்பார் - மெய்ப் போதவின்பமாவண்ண மெய்கொண்டவன் எனவும, "ஒரு நகரியைக்காப்பான் பாடிகாவலிட்டாங்கு" மும்மூர்த்திகளும் ஆன்மாகளுக்கு இருவினைகேடாய்ப் பி றப்பு இருப்பு இறப்புகளைப் புரியவென்பார் - வலியாணைதாங்கி மூவண்ணல் தன் சன்னிதி முந்தொழில்செய்ய எனவும், சிற்சடபேதமாயுள்ள சகல தத்துவங் களையும் அருவம் உருவம் அருவுருவமாகிய தத்துவ கர்தராக்களையுங் கடந்துநி ன்ற சுத்த சிவம் தன் சன்னிதிமாத்திரத்தான் இயக்கித் தானியங்காதிற்குந் தன் மையன் என்பார் வாளா மேவண்ணல் எனவும், ஆன்மகோடிகளுக்கா மவற்றைத் தனதேவலாற் பாரம்பரியங்களாய்ப் புரிதலபோலாது தன்னடியாராகள் வேண்டி யவற்றை வேண்டியவாறு அளித்து மலங்களைத் தடைத்துத் திருவடியிற் சேர்த்து க்கோடலே தனது ஆதிகுணமாந் திருவினையா ல் என்பார் அன்னுன் விளையாட்டு எனவும், அங்ஙனமுள்ள திருவினையாடலே ஓதல் ஒதுவித்தல்முதலிய வைவகையா னும் கருமமலத்தைநீக்கிக்கோடல் அணிவென்பார் வினையைவெல்வாம எனவும் கூறினர்.

சிவஞானசித்தியார். "சாத்தியகதிதோனிற்கத் தாமரை பலருங்காக்கதும் - காற்றிடுங்கனலிரங்கு காத்திடுங்காட்சினிகே" என்பதனாலும் "சிவனுருவருவமல் லன சிதநினைகிதமல்லன, பவமுதநமுழில்கனைதும் பண்ணிடுவாறுமல் லன, தவமுதலியோகபோகந தரிப்பவனல்லன்றனே, இவபெறலியைதுமொ ன்று மிலையதிடாவியல்பிறனே" என்பதனாலும். தேவாரம். "வேண்டிலார் வே ணடியாகதே, ஆணையார்பெரிதிஞ்செயவா ரதிகைவீரட்டனரே" எனபதனாலு முணாக.

வாளா என்றும் இடைசசொல்-ஈமமாவென்றும் பொருண்மேனினறது, வரு மொழி முதலுயிராவதுமையால னுகெட்டுகிறை மூனறு எனறும் எண முதல் ஞறு காமலும, வருமொழிமுதல் மெய்வதுமையால முதல ஞறும் முதலெழுதில் எனபம கின்றன. படிப்போனாயுங் கேட்போனாயுத தனிறெபடிதல் கூறுதலால் வெ ல்வாம உளப்பாட்டிந தனமைப வன்மை விளைமுறை. (கு)

பிழ-

அண்டங்களெலலாமஉறுவாகள பலுகளெல்லா
மண்டங்களாகப்பெரிதாய சிறிதாபிறுது
மண்டங்களுள்ளுமபுறமபுகளியாயினறெலை
மண்டங்களின்முடிவினையென்பரறிந்தகலியார

(இ-ள) எலலாம அண்டங்கள அறுவாக பெரிதாயிருதும - தனை ஈன கோக்குமிடதது எலலா அண்டஙகளும் ஆவுடையாய கிறக பெரிதானவறும, ஆறுகள எலலாம அண்டங்களாக சிறிதாயிருதும - எலலா அறுகளுக்கு அண்ட ங்களாய கிறகச சிறிதானவறும, அண்டஙகள உளளுருபுறபுறம கரியாயினறும - அண்டங்க ளின உளளுரபுறமபுறம உளள பொரு ட பகுதி ய சாதியாய கிறபவறை, அறிநத நலலோர அண்டஙகளை ரணருள் ஆவெனபர - வேதாகமஙகளெழு மாநத பெரியோர அவவண்டஙகளபபெறற உமைபாருடைய கணவன எனறு சு றுவர்.

சூக்குமம் ஆகுதல மிகசிரமமாகிய மாயாகாரியமாயுள்ள அண்டஙகளெனறு கலெல்லாம ஆறுவான் மகாசகலாகாரதில் முறையே காரணமையபினைநத கம மாயை கிறகதநிலைமுதலாகச் சிறசருதி தனகாரமாகிய பிருதிவிவரையில் ன மாதகிரமாய சேடிதநதது தானே தாறுயகிறுமவகாரதைப் பெரிதாயகிறதலின் பெரிதாயிறு யுமனனும், யாறு யாண்டொடுகுறும அளவு அதனில உறபதரியாம மண்ணிறருடமபோலுமனனுமை ஆவுபாவதத்தால் மீளாதிதானஙகால சதநிசங் கற்பிதநதவழிக காரணமாலையின காரியபபாட்டால் அறுகளாலெடுகிய அண டங்களைல்லாம முனபோல விரிகது தோனறிய அவகாரத்தை-"சோன்முதலினை யாயிருதான" என்பதுபோலச் சிறிதாய் கிறறலின் சிறிராமிறுனை எனனும, முற று முணர்தறறன்மையால் அவையிறகின தோறறறகேகேகளுகெல்லாரு சாரறிய கிறறலின் அண்டங்கள உளளும புறம்புங் கரியாயினறும் எனனும், காரியகாரண ரூபமான தோறறறகேகேனே ஆவுவவியல்பிற பிறழாமல் பயபபிகுஞ் சதுரபப மெடைய அனெயிபாகிய சிறசதிகிகு ஆகாரமாகிய தூணவறும் கிறறலின் அண் டங்களினறுதானே எனனும, பதிபசுபாசக்களே அனறிசித்தியமென அறுதியிட்டு காக்கும பரிநூலாகிய வேதாகமக்களின்றுணிபாம், அறறதின வழியறிந்த அருளு டையாகனறி அவறறிறகுமாறுய் மூப்பொருட்செய்கியை முரணிக்கூறும் பசுநூ ல்களின் றுணிபாம, மறறதின்வழிபோ மருளுடையார்கு உணரக்கூடாதாதலின் ஆறிந்த வல்லோ என்பர் எனனும் கூறினா.

திருவிசைப்பா. "அண்டமோரணுவாம் பெருமைகொண்டணுவோ ரண்ட மாஞ் சிறுமைகொண்டு" என்பதனுலும.

சிவஞானசித்தியார். "தவந்தருஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியுமன் றே" என்பதனுலுமறிக.

பெரிது சிறிது என்பவற்றிற்கு அளவையைத் தோற்ற வினைமுதலாகக் கொள்க. உண்டாகுகின்றபவற்றின் முதலில அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். உள்புறம் பு உயிர்களுமேனிற்றலால் இடவாகுபெயர்கள். துணை பண்பாகுபெயராய்ப் பண்பி மேல் நின்றது. (சு)

சொக்கலிங்கமூர்த்தி.

கலிவிருத்தம்.

பூவினுயகன்பூமகளுயகன்
காவினுயகனுதிக்கடவுளாக
காவிநாயகனுகயற்கண்ணிமா
தேவிநாயகனசேவடியேத்துவாம்.

(இ-ள்.) பூவின் நாயகன் பூமகள நாயகன காவின் நாயகன் ஆகிகடவுளர் க்கு ஆவி நாயகன - தாமரைமலரிலவிகரும் தலிவனுகிய பிரமன் இலகுமிநேவி யின தலிவனுகிய திருமால் கற்பகச்சோலையின் தலிவனுகிய இந்திரன்முதலிய மறறை கடவுளாகரும உயிரைப்போலுள்ள தலிவனும், அங்கயற்கண்ணிமா தேவி நாயகன - மீனை நிகர்த்தமைபாகிய மாதேவியின தலிவனுமாயுள்ள சிவபெருமானு டைய, சேவடி ஏத்துவாம - செவரத திருவடிகளைத துதிசெய்வாம்.

தேவிலீலையாட்டுடையவள, பிரமன முதலிய தேவாகட்கெல்லாம சுதந்தர மினமையும் தனது சுதந்தாசத்தம்யால் குண்டலிசத்தியின வழியாய்ப பிராணனுய நினறு அக்கரங்களைக்கொண்டு மூர்த்திகளைசெலுத்தும் தன்மையுந்தோன்ற ஆவி நாயகன எனறார்,

மா - தேவி. இரண்டும் வடசொல்லாதலால் வருமொழிமுதல் இயல்பாய நின்றது. ஆவிநாயகன அங்கயற்கணணிமா தேவிநாயகன, ஒருபொருண்மேல்வந்த பலபெயராகள. (எ)

மீனாக்ஷியம்மை

வேறு.

பங்கயமுகணாரியபரம்பரனுருவேதனகருரியபடிவமாகி
யிங்கியமுகணகனுலகதெண்ணிறந்தசாசாசரங்களீண்டுநாழாக் [ட
கொங்கையமுகண்மலாக்கூந்தற்குமரிபாண்டியன்மகள்போற்கோலமுகொண்
வங்கையற்கணம்மையிருபாதபபோதெப்போதுமகத்துளைவப்பாம்.

(இ-ள்.) பங்கயற்கு அண் அரிய பரம்பரன் உருவே தனக்கு உரிய படிவம் ஆகி - பிரமனுக்கும கிட்டுதற்கரிய சிவபிராணுடைய திருவுருவமே தனக்குரிய திரு வுருவமாக, இங்கு அயற்கண் அகன் உலகது எண் இறந்த சராசரங்கள் ஈண்டும் நாழாக் கொடுக்கை அல்கண் மலர் கூந்தல் குமரி-இவ்வுலகத்தையும் அயலிட்மாகிய இடம்பரந்த மற்ற விண்ணுலகங்களையும் அளவில்லாத அன்மகோடிகளையும் பெற் றருளியுஞ் சரியாத போதானந்தமகிய தனங்களையும் அந்தகாரம்போன்ற மலை யணிந்த அளகத்தையுமுடைய கனனியாய், பாண்டியன மகள்போல கோலங்

கொண்ட அல்லற்கண் அம்மை இருபாதம் போது எப்போதும் அகத்துள் வைப் பாம் - மலையத்துவசபாண்டியன் திருமகள்போலத் திருக்கோலங்கொண்டருளிய மீனாக்ஷியம்மையினது இரண்டு திருவடிகளாகிய தாமரைமலர்களே எக்காலத்து மனத்திற் கருதுவாம்.

பங்கயன் என்பதன் இறுதியில் தொக்கு நின்ற உம்மை - திருமால்மேனிற் றலால் இறந்தது தழீஇய எச்சம்.

மலையத்துவசபாண்டியன் வேள்வியில் மூன்றுவயதுபெண்ணுக வக்ஷருளி னமையால் பாண்டியன்மகள்போற் கோலங்கொண்ட என்றார். பிரபஞ்சங் காரியப் படும்பொருட்டுப் பராசத்திவடிவாய் நிற்றலால் அப்பராசத்தியும் அவனது வடிவா மென்பார். பரம்பரனுருவே தனக்குரிய படிவமாகி எனவும், சிவன் திருவுள்ளத்துக் டோகப் பராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, நிரோதானசத்திகளு மாய், அருவம் உருவம் அருவுருவமுமாய் நின்று, சேதனஞ்சேதனங்களாயுள்ள பிர பஞ்சங்களேயீன்றுந் தன்னியல்பு கிரியாதிருந்தாளென்பார், உலகத்தெண்ணிறைந்த சராசரங்களீன்றுந் தாழாகொங்கைக்குமரி எனவுங்கூறினர்.

தேவாரம். "ஒருடம்பினை யிருருவாகவே யுண்பொருட்டிற மிருருவாகவே" என்பதனாலும். சிவஞானசித்தியார். "சிவன்சத்திதன்னையீன்றரு சத்திதான்சிவத் தையீன்றும், உவந்திருவரும்புணர்ந்திந் குலகுயிர்எல்லாமீனறும, பவன்பிரமசாரி யாகும் பான்மொழிகன்னியாகும்" என்பதனாலும். கல்லாடம். "அணைமீனறனி த்தகன்னி" என்பதனாலுமறிக.

ஆதி செயவெனைச்சத்திரிபு - இசையெச்சமாய் நின்ற ஆய் என்னும் வினை யெச்சங் கொண்ட வென்னும் பெயரெச்சத்தின் முன்னிலைகொண்டது, கொங்கை யென்பதன் ஈகாரவீறு எழுத்துப்போலியாயக் கொடுகுய் எனநின்றது. தொல்காப் பியம் மொழிமரபு. "அகரதகிம்பர் யகாப்புளரியும்,ஐடெனெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்." என்னுஞ் சூத்திரத்துக்கு நச்சினர்க்கினியார் எழுதிய உரையால் 'உள ர்க. அகம் என்னும் உள்ளிடப்பெயர் அங்கிருக்குமனத்தினமே னிற்றலால் இட வாகுபெயர் (அ)

சபாபதி.

ஷை

உண்மையறிவானந்தவுருவாகியெவ்வுயிர்க்குமுயிராயநீன்
றண்மையனல்வெம்மையெனத்தனியகலாதிருந்துசராசரங்களீன்ற
பெண்மையுருவாகியதன்னானந்தக்கொடிமகிழ்ச்சிபெருகயார்க்கு
மண்மையதாயம்பலத்துளாடியருள்பேரொளியையகத்துவைபபாம்.

(இ-ள்.) உண்மை அறிவு ஆனந்தம் உருவாகி எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய் - சத் தைச் சித்து ஆனந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டு எல்லாவுயிர்களுக்கும் உயிராய் நின்று, நீரின் தண்மை அனல் வெம்மை என - நீரிற்குளிர்ச்சியும் நெருப்பில் உட்டி னமும் நீங்காதிருத்தல்போல, தன்னை அகலாதிருந்து சராசரங்கள் ஈன்ற பெண் மை உருவாகிய தன் ஆனந்தக் கொடி மகிழ்ச்சி பெருக - தன்னை நீங்காதிருந்து ஆன்மகோடிகளைப்பெறுதருளிய பெண்வடிவமாகிய தன் ஆனந்தக்கொடியென்னுஞ் சிவகாமசுந்தரியம்மைக்கு மகிழ்ச்சி யதிசயிக்க, யார்க்கும் அண்மையதாய் - யாவ ருக்குங்கிட்டுதற்கெளிதாகி, அம்பலத்துள் ஆடி அருள் பேர் ஒளியை அகத்துள் வைப்பாம் - பொன்னம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளும் பெரிய ஒளிமயமாயுள்ள நடேசப்பெருமானை மனத்தில் சிந்திப்பாம்.

எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய் என்றதனால் ஒருமல மிருமல மும்மலவாசிகளா யுள்ள ஆன்மாக்களுக்கும் என்பார், யார்க்கும் என்றார். அனுதி நித்த மலபந்த வான் மாக்களுக்கேபோல ஆக்கக்கேடுகளின்றி நிலேபெறுதலுடைய அனுதி சுத்தமுத்தத்தன்மை யையுங் கிற்றலின் உண்மை எனவும், ஆன்மாக்களிடத்தில் வியஞ்சகமாய நின்று உணர்த்துமாறுபோல தனக்கோர் வியஞ்சகம் வேண்டாது விளங்கியும் விளக்கஞ் செயதும் இயற்கை யுணர்வினையு நிறைலின் அறிவெனவும், மலபோதத்தால் ஆன் மாக்கள் மலேவுறுதல் சிறறறிவால் அனுபவிக்குஞ் சிற்றின்பங்கள்போலாது அன் னோக்கு முதலியனகண் பேரின்பமளிக்கும் வரம்பி லின்பமுடையனையு நிற்றலின் ஆனந்தமெனவும், இவைகளே தனக்கோர் திருவுருவமாக நிறைலின் உருவாகி எனவும், அறிகருவியாயுளள புறநி ஆனமாவையனறி யறியாவாறுபோல அறியுஞ் சித் தாகிய ஆனமாவு முதல்வன உளளீடாய் நினறுணாத்த உணர்வதன்றி யுணராமை யானும், இயகக இயலருவதன்றி இயலுகாமையானும எவ்வுயிர்க்கு முயிராய் எனவும, தனனேயுந தலைவனேயுமறியாது பாசகருவில் தளைப்பட்டிருந்த அவதரத்துக்காட் டிய கலாரூபாகக்கருத்தரியாது அஞ்ஞானக்கூடக் கூட்டியமாயைத் தொடர்பால் சார்போதனென்னுங் குணமைவாயுகத மேலுங்கீழுமாய் மருண்டு பலக்கடலிற் சுழ னறு இளைக்கும் ஆன்மாகளை அவ்வினைபபு நீங்கி முதற்கிக்காயேற ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத் திருடனங்காறு மகிழுகடலில் ஆனநதசுகொடி மகிழ்ந்திபெருக எனவும், யாவருகுகும அளவுகடெட்டாத் வொளிபபிழமபாய் நிறைலின் பேரொளிஎனவும், முதறிக்கரையேறுமபொருட்டு ஆடிய அநடனதறால விளக்கியருளிய ஸ்ரீபஞ்சாக் கரமனேயும அபறறினபொருளேயு முறைபபடி சிநதிகக வேண்டுதலின் அகத்துள் வைபபாமெனவுங்கூறினார்.

உணமைவிளககம. "பகாயிடமாயின்றுமிகு பஞ்சாக்கரத்தர, துரையுணர் வுககெட்டா வொருவன-வரைமகடான், காணுமபடியே கருணையுருக்கொண்டாடல், பேணுமவாகுணமோ பிறபபு" எனறதனாலும்.

போறறிபபஃறொடை "பூமனனுநானமுகதநோன்புத்தேளிராங்கவர்கோன், மாமன்னுசோதி மணிமாபன்-நாமனனும, வேதமவேதாகதம விளக்குஞ்செய்விஞ்ஞ வுட, னுகாதாகத கண்ணேதம்-போதகதா, லாமனவுதேட வளவிறகதவப்பாலைச், சேமவொளியெருக நேறுமவகை - மாமணிசூழ, மனமுஷிறைஅ பிறவிவழக்க மகக, னின்றநிருத்த நிலேபோறறி" என்றதனாலுமுணாக.

ஆதி ஆப என வேறுபல வடிககிய விணையெச்சங்கள் பெருக வென்னும் விணையெச்சதின் முடிபாகிய ஆடி யென்னும எச்சதின் முதனிலேயைத் தனித்த னிகொணடன. (கு)

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

மடி

சடைமறைத்துக்கதிர்மருடந்தரித்துநறுங்கொன்றையந்தார்தணந்து வேப்பம், தொடைமுடித்துவிடநாகக்கலனகற்றிமாணிக்கச்சுடர்ப்பூணேந்தி, விடைநிறுத்திக்கயலெடுத்துவழுதிமருமகனுகிமீனநோக்கின், மடவ ரலேமணக்குலகமுழுதாண்டசுந்தரனேவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) சடைமறைத்து கதிர்மருடந்தரித்து - சடாமுடியையமறைத்துப் பிர காசத்தையுடைய இரத்தினகிரீடத்தைத்தரித்து, நறுங்கொன்றையந்தார் தணந்து வேப்பம் தொடை முடித்து - அழகிய நறியமணத்தையுடைய கொன்றை மலர்மா

லையைக்கொண்டு வேப்பமலர்மாலையைச்சூடி,விடம் காகக் கலன் அகற்றி மாணிக்கம் சுடர்ப்பூண் ஏத்தி - விடத்தையுடைய சாப்பாபரணத்தைக்கழித்து ஒளியையுடைய இரத்தினபரணங்களைப்பூண்டு, விடை நிறுததிக் கயல் எடுதது - இடபக்கொடியை வந்தாது மீனக்கொடியையேறதி, மீனகேதனின் மடவரலே மணாது வழுதி மருமக னுகி உலக முழுதும் ஆண்ட சுந்தரனை வணக்கம செய்வாம்-மீனசூசியமமையாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரைத் திருமணஞ்செய்து மலையத்துவசபாண்டியன மருமக னுகி உலகமுழுமையும் மறதாலவழிகடதிய சோமசுநதரக்கடவுளைவணங்குவாம.

தான்கொண்டருளும் அரசர் திருக்கோலத்துக்கேற்பக் கலையவேண்டுவன வற்றைக்களைந்து கொள்ளவேண்டுவனவற்றைக கொள்ளவேண்டுதலால், மறைத்து நரித்துத் தணந்து முடித்து அகற்றி ஏறதி நிறுததி எடுததென ஒன்றற்கொன்று மறைவினை விதிவினையாகவும், தனகெனவோர் முறையிலனுயினும அமமையைத திருமணமுடித்தற்கேற்ப வழுதிமருமகனுகி எனவும, வேதநெறியைதானே அக் கோலம் புனைதது நடத்தும ராட்தியும், செய்தம செய்வித்தும், நிலைபெறசெய்யா னேல ஒருவரும் அவவேதத்தின பயனுளள அறத்தினியல்புணாதது அபபுருடார் த்தத்தைப் பெறுதொழிவ ராதலின ஆண்ட எனவுங்கூறினர.

நடத்தும் செய்தும் என்பனவற்றைக கல்லாடம் "மூலிமூன்றணைந்த சிலைது தற்றிருவினை, யருமறைவிதிக்கத திருமணம்புணாந்த, மதிக்குலமவாயர்த மனனவ னுகி, மேதினிபுரகும விதியுடைநனனுள் " என்பதனுலுணர்க

தரித்து முடித்து ஏறதி எடுதது மணந்து ஆகி என வேறு பல வடகிய வினையெச்சங்கள் தனித்தனி ஆண்டவென்னும் பெயரெச்சத்தின முதனிலைகொண் டன. சடை மகுட முதலிய கருமபொருளாலே வினைமுதல்களாக வைததுக் கூறி னர். "செயபபடுபொருளைச் செயததுபோலத, தொழிறபடக்களைதததும வழகதிறு ஞரித்தே" என்பதனுல். இனைத்தெனவறிபொருளில் வந்த முற்றுமமை தொகுததல்.

ஆசிரியவசனங் கூறவேண்டுதலின. கலலாடம, " கடுகைகமலாமாறறி வே ப்பலர்சூடி, யைவாய்க்காபபுவிட் டணிபுணணிரு, விரிசடைமறைத்து மணிமு டிகவிதது, விடைக்கொடிநிறுதறிக் கயறகொடியெடுதது, வழுதிபாகி " எனறதன் பொருளுஞ் சொல்லும் இதனுள அமைத்துக கூறினர. (கo)

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான்றிருமகளாய்க்கலிபயின்றுமுடிபுனைந்துசெங்கோலோ ச்சி, முழுதுலகுஞ்சயங்கொண்டுதிறைகொணடிநநிகணமூனறப்போர்சா ய்த்துத், தொழுகணவுமகணிமணமாலிகைசூடிததன்மகுடஞசூட்டிச செல்வந், தழைவுறுதன்னரசளிததபெண்ணரசியடிக்கமலந் தலைமேல் வைப்பாம்.

• (இ-ள்.) செழியாபிரான் திருமகளாய் கலிபயின்று முடிபுனைந்த செங்கோல் ஒச்சி உலகமுழுதும் சயங்கொணடு திறைகொண்டு - பாண்டியர்குலத் தலைவனுகிய மலையத்துவசபாண்டியன் திருமகளாய்த் திருவவதாரஞ்செய்து வேதாகமமுதலிய கலைகளைக் கற்றுணாந்து மகுடஞ் சூட்டப் பெற்று மறதாலவழிச் செங்கோல் நட த்தி உலகமுழுமையுந் தன்னடிக கீழ்ப்படுத்தி வேற்றரசரிறைக்குந் திறையைவாங்கி, நந்திகணம் முனேப்போர்சாய்த்து தொழுகணவரகு அணிமணமாலிகை சூட்டி தன் மகுடம் சூட்டி செல்வம் தழைவுறு தன் அரசு அளித்த பெண்ணரசி அடிக்கமலம்

தலைமேல வைபபரம - (திருகைலைகருசசெனறு) போரிலெதிரதத நரதிகணஙக ளோப புறஙகணடு பிரமனமுதலியோர வணஙகும தன கணவனுகிய சிவபெருமாறு கு அழகிய மணமாலிகையைசசூடடித தனகணிடதிலெ செலவமிக்க தனை அரசியலியுங கொடுததருளிய பெணணரசியாகிய தடாதகைபபிராடடியா ருடைய திருவடிகடு ரமைகள்ளுசசிலியினகணமுடிடபரம (வணஙகுவாமெனறபடி)

எடடுதிகுகும தனவழிபபடுஙகுளள எனபதுதோனறத திறைகொணடுசா யத்தெனவும, சதி முனனும சிவம பினனுமாக தோனனுமெனனு முறைபபடி அருளவடிவாகிய சதசி பாணடிபன மக ராபதிரானரி அஙஙனம பூணட அரசு னிமை முதலியவறறைச சிவம வெளிபபடச சதி சிவமாயகிறகுந தனமையும, தனது சகதபதாரதாணடாகிய ஆகம யாவும சிவசகதபமாகி கியாய முடி யுமெனனும இயலபுதோனற, கல மகுடருசூடடிச செலவந தழுவு தனனர களிதத டெணணரசி எனவுங கூறினர

ஆய முதலிய விதனே டெசஙகள ஒனறனே யொனறு கொணடு களிதத எனனும பெயரசசததின முறளகி பகுகொணடு, அது பெணணரசி எனனும விதன முதறபொருளேயுங கொணடு கிறறலின யாறறுஙாப பொருளதோள (கச)

கானமாறியாடினவர்.

பொருமாறி னகிளாகடநதோளொருமா லலமனஙகிடநதபுழுகுகமாற
வருமாறி மகஸ்ணகவிமாறனுசளிபபடையமணலுமவிலாறறு
முருமாயிபபவகுகடலவிழுகு நாசலெனாதகிமாறியுழுலுமாகுள
கருமாறிகதியண்டயகசானமாறிகடி நகவளைகருதகுளளைவபபாம.

(இ-ள.) பொரும ஆறில கிளாசடம தோள ஒருமாறன மனம கிடநத புழு குகமாற-போரசெயயுந தறையில எனாசகியுறற பெரிய தோளகளையுடைய வொபபி லலாத இராழுசேகரபாணடிய னடைய மனததில நிலலபெறற புழுகுகமாறுகிறகவும, வரும ஆறிலகண ஆருவி மாறு களிபபடைய - பெருகுகெடுகரும ஆறறுவெளளம போலக கணகள தமமினனமும ஆனநதவெளளம இடைவிடாமறபெருகுகி களிப படையாகிறகவும, ஊரை விண்ணும மண நா உருமாறி பவகக டல வீழநது தடுமாறி உழலுமாகுள கருமாறி கதிய ரடை-மேலுகு முழுமாகப போவதறகு வருவ தாகிய ஊசலபோலசசொறகமுதலிய பதிகடலில செலலுதலும மீடடி மண ணுலகில வருதலுமாகிய அசசுமாறிய பிறவிக்கடலில வீழாது மனநதடுமாறிசசுழல கின்ற மனிதாகள அபபிறவிக்கடலினினறு நீகுகி மோகூடுமாகிய கனாயை அகின யாகிறகவும, கால மாறி நடநதவரை கருதகுளள வைபபாம - காலமாறியாடிய சேர மசுநதரக்கடவுளே இருதயததில கருதுவாம

பரதநதறமுறையிற சென்ற பாண்டியன கால தளாகது வேசறறு வருந்தி இவ்வாறே நமது பெருமான எடுத்த திருவடியும வேசறறு வருந்துமே எனறு மாறுது மனம புழுங்கினமையால, மனங்கூந்த புழுக்கமாற எனவும, அபபாண்டி யன வேண்டுகோளினபடி ஊனறிய திருவடியை மேலெடுத்தருளினமையால வரு மாறிற கணணருவி மாறுது களிபபடைய எனவும, ஆனமாக்கள் இதாகிதங்களி னலை ஆசசிதத கவலைகளுகடோய மேலுங கீழுமாய இனபதனபங்களை நுகாநது திரிதலால பவக்கடலவீழாது தடுமாறி யுழலுமாகுள எனவும, அருளே பெதத கா லதத்தை திரோதைசதியாய ஆனமாக்களை மீட்டுக்கேதுவாக காரியதோனற விடயகோடிகளை ருசிபபித்து ஊன்றி நிறறலும, முதற்காலத்தி அஙஙனம ருசிப

பித்த நின்ற திரோத சத்தி அருள் வடிவாய் முததார்த்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைக்குங் காரணநோன்றத் தூக்கி நிற்றலும் உடைமையால் அக்குறிப்புத் தோனறக் கான் மாறி வடித்தவ னெவுங் கூறினர்.

தேவாரம். "உறுகயிறூசல்போல வொன்றுவிட்டொன்றுபற்றி, வருகயிறூ சல்போல வன்றவன்றலவுறைஞ்சம்." என்பதனுணும்.

உண்மைவிளக்கம். " ஊன்றுமலர்ப்பதத்தே யுறறதிரோதமுத்தி, தான்றமல ரப்பதத்தேதரு " என்பதனுணுமறிக.

உயிரின் மேழில் கண்ணின்மே லேற்றிக் களிப்படைய எனக் காரணத்தின் மேழிலேக காரியத்தின்மேலேற்றிக் கூறினர். உருமாறி - உயர்நிலையோடி சார்ந்த அஃறிணை உயர்திணை முடிபேறறது. பவக்கடல் என்றமையால் கதியைக் கரை யென்றும். (கஉ)

தகஷிணாமூர்த்தி.

கல்லாலின் புடையமர்ந்துகான்மறையாறங்கமுதற்கற்றகேள்வி
வல்லார்களுலவருக்குவாகிறந்தபூரணமாயமறைக்கபாலா
யெல்லாமாயல்லதுமாயிருந்ததனியிருந்தபடியிருந்தகாடிச [ம்.
சொல்லாமற்சொன்னவரைநினையாமனினைந்துபவதைதொடகைவெல்வா

(இ-ள்.) கல்லாலின் புடை அமாந்த - கலலாலவிருட்சத்தின் கீழ் எழுந்த ருளி, ஞானமறை ஆறங்கமுதல கறறகேளவி வல்லாகள நால்வருக்கும-ஞான்ருவே தங்களும் ஆறங்கங்களுமுதலாக எல்லாக கலைகளையும் கற்றுணர்ந்த ஸனகாதி வல்லவராகளாகிய சனகர, சனநதனர, சனதனர, சனற்குமாரர், என்னும் நான்குமுனி வர்களுக்கும், வாக்கு இறநத பூரணமாய மகாகு பரபாலாய எல்லாமாய அல்ல தமாய இருநததனை - வாக்குகெட்டாத பரிபூரணமாய் வேறுங்களுக்கு அப்புறந்த தாய் எல்லாப் பொருளுமாய அபபொருள தானலாதமமாய இருந்த வுணமைப் பொருளை, இருந்தபடி இருநது காட்டி சொல்லாமல சொனனவனா நினையாமல் நினைந்து பவத் தொடக்கை வெல்வாம் - அது அசைவற இருநதவண்ணம தானும் அசைவறவிருந்து சினமுதிரையறகாட்டி வாக்காற சொலலாமல் குறிப்பாற்சொ ல்லிய தகஷிணாமூர்த்தியைத தறபோதவழிபடு கிருதியாமல் இருவருளாலே நினறு சிந்திதது சனனபந்தகதை வெல்லுவாம.

பாசஞானஙகளில் வல்லவராய் அனறிமுதனனைப்போல முத்தத்தன்மைவாய் ந்த யாமும் பிரமமாவே மென்னு மலவாசனையறறி நிகழும பசுஞானததை அவாய் நிற்றலின் கறற கேள்விவலலார்க ணுல்வருக்கும எனவும், வைகரியாதி நால்வித வாக்கின பகுதியவாகிய வேதமுதல் நாதமீருனவைகளுகு அதீதமாய்ச் சுட்டுணர் வுக்கெட்டாது யாஙகணும் பிரிவின்றிச் சமவேதமாய் நிறைந்து நிற்றலின் வாக்கிற ந்த பூரணமாய் எனவும, அங்ஙனம் வாக்கிறந்த பூரணமாய் விளங்கும பதிப்பொ ருளை ஏனைய ஞானங்களினுலல்லாமல் பதிஞானததால் ஆகமத்தைக்கொண்டறிய வேணடி யிருத்தலின மறைக்கப்பாலாய் எனவும், உடலும் உயிரும் போலவும் பாலும் நீரும்போலவும் பரிதியு மதியும்போலவும் உலகத்தோடு வேற்றுமையின்றிக் கலப்புறல் ஒன்றுய் நிற்றலின் எல்லாமாய் எனவும், உயிரும் பாலும் பரிதியும் ஒன் றுகாது பொருட்டன்மையால் வேறுய் நிற்றலின் அல்லவுமாய் எனவும், குணமுங் குணியும்போல் உடனுய்நிற்குஞ் சுயஞ் சித்தா யிருத்தலின் இருந்ததனை எனவும், சுட்டிறந்திறதியும் அவரறிவின்கண் நீங்காது நிலைபெற்றுச் சோதிக்குட் சோதியாய்

வினைத்தெற்றலின் இருத்தபடி எனவும், அரசன் மந்திரி முதலானவர்கட்குக் காரிய ப்பாட்டைக் கைச்செயலாற் காட்டியுணர்த்துமாறுபோலத் தானும் அசைவற விருந்து ஆகமத்தனிபா மும்பொருட்செயதியைச் னெமுத்திரையாற் காட்டியுணர்த்தினமையின் இருத்துகாட்டி எனவும், நூன்முகதானன்றித் தானருளாலுணர்தினமையின் சொல்லாமற சொன்னவனா எனவும், அப்பெற்றித்தாகிய உபதேசப்பொருள் ஒற்றுமைபபட்டு நின்றுணராதாரும் அறுபவஞானமாதிரைக்கே விளங்கிக் கோசரிபபதண்மையின நியாயமனினதது எனவும் கூறினர்.

வேதமுதல் நாதமீறுவரதை பாசஞானமென்றதும் நான்பிரமமென்ற னைப் பசுஞானமெனறதும பதிஞானம இததனமையதென்பதும்.

சிவஞானசித்தியார் "வேதசாத்திரமிருதிபுராணகலேஞானம் விரும்பசலவ லக்கரியாதித்திறங்கணமேலா, நாதமுதிவானவெலாம்பாசஞான ரூஙியான்மாவி லைழ்நாடலாலே, சாதலி னுஞ்பிரமமென்னுஞானங் கருதபசுஞானம்" என்பதனாலும், "பரஞானத்தாறபரனேதரிசித்தார் பரமேபார்த்திருப்பர்" என்பதனாலும எல்லாமா யல்லதுமா யெனறதை - ஸ்ரீவசனம "பறறுமாகியவரனுளோர்க்குபபல் கதிரோன்மதிபா, றொறறுநீர்நகாலுமீமேலி விண்ணியமானனெனடி, மற்றுமாதோபல்லுயிராய் மாலயனுமறைகள், முறறுமாகிவேறுமானனன் மெயதமுதகுனறே" எனபதனாலும, சூணமுங் குணியுமபோல் உடனய நிறகுஞ் சிததென்றதை - திருவாசகம. "அதுபழசுவையெனவமுதெனவநிறை கிதெனவெளிதெனவமாருமறியா, நிதுவவனதிருவுரு" எனபதனாலும, தீருக்களிறபபடியார். "உடனுயிருக்குமுருவுடைமையெனறும், கடனுயிருகினமுனகாண" என்பதனாலும, சுட்டிறந்ததியும அவறறினகணவினாலறிநதுகுமெனறதை, மெ. "அனறிவருமைபபுலனு நியமசையாதே, நின்றபடியேநிற்ற முனனிற புரு-சென்று, கருதுவதனமுன்னங் கருததழியப் பாயும், ஒருமகடனகேளவுனகரு" எனபதனாலும, அசைவறவிருந்து ன்னுமுதித்தாயாற காட்டியதெனறதை, தாயுமானசுவாமிபாடல. "கல்லாலினீழறனிலொரு நாலவர்களுங் கடவுளீயுணர்தலுவங் கைக்காடடென்றல், சொல்லாலேசொலப்படுமோ" என்பதனாலும, நூனமுந்தானன்றி அருளாலுணர்தற்கு ன்றதை - வினுவெண்பா. "அருளாலுணர்வாராகக்கலாதசெம்மைப்-பொருளாகி" என்பதனாலும், ஒற்றுமைபபட்டு நினறுணரும அறுபவஞானமாதிரைகே கோசரிக்குமெனறதை. திருகளிற்றுபபடியார - "உளளமுதலேதடமொனறவருகவரின், உள்ள மூருகவருதன்னுடனுமை" எனபதனாலுமுணக.

முதல் எனறும் பணபடியாகவந்த விணைப்பகுதி விணையெச்சப் பொருளில் வந்ததா லீறுதிரிநதது. (கூ)

சித்திவிநாயகர்.

உள்ளமெனுங்கூடத்திலூகமெனறுந்தறிநிலுவியுறுதியாகத் தளளரியவன்பெனனுந்தொடாபூட்டியிடைப்படுதத்தறகட்பாசக் கள்ளவினைப்பசுபோதக்கவளமிடக்களிதத்துண்டுகருணையென்னும் வெள்ளமதம்பொழிசித்திவேழதைநினைதலுவருவினைகடீர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) *உள்ளம் என்னும் கூடத்தில் ஊக்கம் என்னும் தறி நிலுவி தள் ளரிய அன்பு என்னும் தொடர் உறுதியாகப்பூட்டி இடைப்படுதத்தி - எமது மனமென்னுங் கூடத்தில் மனவுறுதி யென்னுங் கட்டுதறியைநாட்டி ஒழித்தற்கரியீ அன்பென்னுஞ் சங்கிலி நிலேபெற அத்தறியினிடத்துப்பூட்டி அதனிடத்து அகப்படுத்தி, நூறுகண் பாசம் கள்ளவினை பசுபோதம் கவளம் இட களித்து உண்டி (உண்மையை மறைத்தலில்) அஞ்சுதலில்லாத ஆணவமலத்தோடொன்முகிய வஞ்ச வினைகளெயு*

டைய சிவபோதமாகிய கவளங்களே அருத்த அவற்றைக் களிகூர்ந்தருள்கி, ஞான என்னும் வெள்ளமதம்பொழி சித்திவேழத்தை நீங்கள் வருவினைகள் தீர்ப்பான் - கிருபையென்னும் மதவெள்ளத்தைப் பொழிகின்ற யானையாகிய சித்திவிகாரக் கடவுளைச் சிந்தித்து வரும் விக்னமே யொழிப்பாம்.

ஆன்மாவினது இருதிறமும் அறிவுள ஒருப்படுதற்குரிய சுத்தின் வழி நிக மும் அறிவே மனமாய் நிற்றலால், உள்ளமெனுங்கூடத்தில் எனவும், அவதரிவாகிய மனத்தால் சாதனதத்ரூ சாதிக்கப்பெறுவே மென்றெழுந்த வெழுச்சியே ஊக்கமா தலால் ஊக்கமெனுந்தறிதிறவி எனவும், பசுபுண்ணியத்தால் சுவர்க்காதியிற் சென் ருமே அவ்வொழிவில் தீழ்ச்செலுத்தும் தான யாகாதிகளில் வைத்த அன்புபோல ன்றி மேன்மேல் முறுகி வளர்வனவாய சரியை கிரியா யோகங்களில் வைத்த அன் பென்னுஞ் சங்கிலியை அமமனவெழுசி தளராமைப் பொருட்டி அதனகட்டுட்ட வேண்டுதலால், உறுதியாக தளளரிய அனபெனனுந்தொடர்பூட்டி எனவும், அவ்வன் பின்முதிர்ச்சியிற றலிவனறலைப்படுவனறதலால் இடைப்படுத்தி எனவும், கல்லெறிந்த வழிநீங்கி, அது விடும்வழிப பரகரும நீரப்பாசிபோல ஆன்மா அரனதிருவடியை யுற் றவழி நீங்கினவாகிய மலமாயாகனமங்கள் ஒரோவழிவாசனு பலதாதால அஞ்சாது மீளவரின் அன்மபோத நிகழுமாதலின அதனை உபாய நிட்டைகளால் அவ்வாதனை யைத் திருவருளில ஒடுக்கவேண்டுதலால தறுகட்பாசக களைவினைப பசுபோதக் கவளமிட எனவும், அகங்கிலக்ஷண பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாயினாலு மானே மென்னும் பெருமிதமகிழ்ச்சியும இறைஞ நினறிட இவனருளேயாய் நிறைக கூட்டி மகிழ்ந்து முகருதலால் களித்துண்டு எனவும், அனனம ஆயவழிச சுவாதனுநிகமா கிய தனது ஆனநதப் பெருக்காங் கிருபாவெளளத்தைப பொழிதலால கருணையெ ன்னும வெள்ளமதம் பொழிந்தி வேழம எனவுங கூறினர்.

பசுபுண்ணியத்தில நிகழும் அனபு தீழ்செலுத்துதலெனறதும், சிவபுண்ணி யத்தில் நிகழும் அன்பு மேனமேன் முறுகிவளருமெனறதும்.

சிவஞானசித்தியார். "தானமியாகத் தோத்தாசகிரமந் தவங்கள்சாதனவிர தந் கன்மயோகங்களை சரிததோ, ரீனமிலாசாரவாக்கம பெறறிமைப்பளவின்மீள்வ ரீசனியோகக்கிரியா சரியையினைமுயனறோர், ஞானமிலாமுத்திபதமபெறறு" என் பதனுலும், அனபிற்றலைபபடுவனெனறது. திருவாசகம "பத்ரவலையிற படுவோன் காண்க" எனபதனுலும், ஆனமா அரனதிருவடியையுறறவழி மலமாயா கனமங்கள் நீங்குமென்றதும, ஒரோவழிவாசனுபலதாதான் வருமென்றதும, அதனை உபாயநிட் டைகளால் நீக்கலாமென்றதும், சிவஞானசித்தியார். "பாசிபடுகுட்டதறற கல்லி னலிட்டெறியப் படும்பொழுதுநீங்கியது விடும்பொழுதுபரக்கு, மாசுபடுமலமா யை யருங்கனமமனைத்து மரனடியையுணரும்போ தகலும்பின்னையும், நேசமொ டுந்திருவடிக்கீழ் நீங்காதேதங்கு நினைவுடையோ நினறிடுவர் நிலையிதுவேயாகும்" என்பதனுலும், இங்ஙன மானுமென்னும் பெருமிதமகிழ்ச்சியும் இறைஞநின்றி இவனருளேயாய நிற்கக்கூடுமென்றது, திருக்களிற்றுபபடியார். "பற்றினுட்பற் றைத் தடைப்பதெருபற்றறிநது,பற்றப்பரிசுதிருந்து பார்க்கினற-பற்றதனைப், பற் றவிடலுநிலையே தானேபரமாகு, மற்றமிகுசொன்னேனறி" எனபதனுலுமுணர்க.

இட என்னும் நிகழ்கால வினையெச்சம், உணடென்னும் பிறவினைமுதல் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொணடது. இடுதலும் உண்ணுதலும் முனபின் இன்றி ஒரேகாலத்து நிகழ்தலால் நிகழ்காலமென்றது.

பலபொருள்களும் தம்முள் இயபுடையன வாகவைத்து உருவகஞ்செய்த மையால் இயைபுருவகவணி. (கச)

சுப்பிரமணியர்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங்காரவுணப்பெருங்கடலுங்கலங்கக்கார்வக்
குறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சூருரப்பொருப்பும்பிளப்பமறையுணர்க்தோ
மறங்குலவுமகத்தழலுமவுணமடவார்வயிற்றினழலுமூள [ராற்று
மறங்குலவுவேலெடுத்தகுமாவேள்சேவடிகள்வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) *கறங்கு திரை கரும் கடலும் கார் அவுணப் பெரும் கடலும் கலங்க-* ஒலிக்கார்கின்ற அலைகளையுடைய கரிபகடலும் கரிய நிறத்தையுடைய அசுரராகிய பெரியகடலும் கலங்காகிற்கவும், *கார்வந்து உறங்கு சிகைப்பொருப்பும் சூர் உரப் பொருப்பும் பிளப்ப* - மேகம்வந்து தயிலுஞ் செந்தையுடைய கிரவுஞ்சமலையுஞ் சூரனுடைய மார்பமாகிய மலையும் பிளவுபடாநிற்கவும், *மறை உணர்ந்தோர் ஆற்றும் அறக்குலவு மகத்தழலும் அவுண மடவார் வயிற்றின் அழலும் மூள* - வேதம் களையுணர்ந்த வந்தணர்செய்யுந் தருமவடிவாகிய யாகாக்கினியும் அசுரமகளிரு டைய வயிற்றில் நடுக்கமாகிய தீயுங் கொழுந்துவிட்டெரியாநிற்கவும், மறம் குலவு வேல் எடுத்த குமரவேள் சேவடிகள் வணக்கம் செய்வாம்-கொலைத்தொழில்விளங் கும் வேலைத் திருக்கரத்தில் எடுத்தருளிய முருகக்கடவுளுடைய செவ்வதிருவடி களை வணங்குவாம்.

அளத்தற்கரியகடலும் மலையும் நெருப்பும் தத்தமக்குரிய நெகிழ்ச்சிமுதலிய குணங்கள்தோன்ற, கலங்கப பிளப்ப மூள எனவும், வேல் சத்திவடிவாதலால் கட ற்சார்பு மலையுந் தான் தோன்றுதற்குரிய விடங்களென வொற்றுமைநோக்கிக் கண் ணோடாத நிலைகலங்கவும் பிளவுபடவுஞ்செய்தமையால், மறங்குலவுவேல் என வும் கூறினர்.

ஓர்நெய்தனிலத்தலைவன் தலப்பயனுல் அவன்றிருமகளாய்க் கடற்சார்பில் அவதரித்தருளினமை இப்புராணத்தில் பினனர்க்காண்க.

கலங்க பிளப்ப மூள வென்னுங் காரியப்பொருளில்வந்த வினையெச்சங்கள் எடுத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையோடு தனித்தனிமுடிந்தன. அவுணப் பெருங்கடல் அவுணமடவார் சூரமவேள் என்பன உயர்திணையில்வந்ததால் நிலை மொழி யீறுகெட்டுநின்றன. (கடு)

நாமகள்.

பழுதகன்றநால்வகைச்சொன்மலரெடுத்துப்பத்திபடப்பரப்பித்திக்கு
முழுதகன்றுமணந்துசுவையொழுகியனிபெறமுக்கண்மூர்த்திதாளிற்
றொழுதகன்றவன்பெனுநார்தொடுத்தலங்கல்சூட்டவரிசகரும்புந்தேனும்
கொழுதகன்றவெண்டோட்டுமுண்டகத்தாளடிமுடிமேற்கொண்டுவாழ்வாம்.

(இ-ள்) *பழுது அகன்ற நால்வகைச்சொல் மலர் எடுத்து பத்திபடப் பர ப்பி-குற்றத்தினின்று நீங்கிய பெயர் வினை யிடை யுரியென்னும நால்வகைச்சொற்க ளாகிய சால்வகை மலர்களையும் எடுத்துப் பத்தியுண்டாகப்பரப்பி, திக்குமுழுதும் அகன்று மணந்து சுவை ஒழுகி அணிபெற அகன்ற அன்பென்னும் கார்தொடுத்த அலங்கல்* - எட்டுத்திக்கிலுஞ்சென்று மணம்வீசி மதுரமொழுகி அலங்காரம்பெறப் *பரந்த அன்பாகிய காரால்தொடுத்தமைத்த மாலையை, முக்கண் மூர்த்தி தாளில் தொழுது சூட்ட* - திருக்கேதாரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவடியில் வணங்கிச்

சூட்ட, வரிச்சுரும்பும் தேனும் கொழுத அகன்ற வெண் தோட்டு மூண்டகத்தாள் அடி முடி மேலு கொண்டு வாழ்வாம்-வரிகளையுடைய ஆண்வண்டும் பெண்வண்டுங் குடைதலால் அலர்ந்த வெள்ளிய விதழ்களையுடைய தாமரையில் வசிக்கும் நாமக ளது திருவடிகளை எமது தலைமேற்சூடி வாழாநிற்பாம்.

மாலைதொடுப்போன் நால்வகை மலர்களையும் எடுத்து வரிசைபடப் பரப்பி அலங்காரம்பெற நாராற்றொடுத்தமைக்க வேண்டுதலாலும், கவிதொடுப்போன்பெ யர் முதலிய நால்வகைச் சொற்களையும் எடுத்துக் கற்போர்க் கன்புண்டாகப் பரப் பிப் பொருளணி சொல்லணிபெற அன்பாற்றொடுத்தமைக்க வேண்டுதலாலும், நால் வகைச்சொன் மலரொடுத்துப் பத்திபடப்பரப்பி யணிபெற அன்பெனு நார்தொடுத்த எனவும், மாலை திக்கெங்கும்பரக்க மணம்வீசித் தேனெழுக்குதலாலும், கவி திக் கெங்கும்பரக்க புகழ்பரப்பி வீரமுதலிய வெண்சுவையை யொழுக்குதலாலும்- திக்குமுழுதகன்று மணக்க சுவைபொழுகி எனவும் கூறினர்.

நால்வகைச்சொற்களை, நால்வகைமலர்களாகவும், அன்பே நாராகவு முருவ கஞ்செய்து உருபுதொக்கும் விரிதலும் வரக்கூறினமையால் தொகைவிரியுருவக வணி. எடுத்துப் பத்திபடப்பரப்பி மணக்க சுவையொழுகி யணிபெறத்தொடுத்த. இது செம்மொழிச்சிலேடையணி.

குற்றமாவன புழுக்கடி முதலியனவும், திணைவழுமுதலியனவுமாம். நால் வகைமலராவன கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ. வீரமுதலிய வெண்சுவை களாவன வீரம், அச்சம், இழிபு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை. நால் வகைச்சொல் மலரென்பத னிறுதியில் இனைதென வறிபொருளில்வந்த முற்றும் மையும், முழுது என்பத னிறுதியில் முற்றுமமையுநதொக்கன. தொடுத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு தொக்குநின்றது. அலங்கல்சூட்ட என்பதற் கேற்ப மேற்கொண்டெனபதறகுச் சூடியென்றும். (கசு)

நந்திதேவர்.

வேறு.

வந்திறையடியிற்றுழும்வான வர்மகுடகோடி
பந்தியின்மணிகளிந்தவேதநிரப்படையாறருக்கி
யந்தியும்பகலுநதொண்டரலகிடுகுபலையாகசு
நந்தியெம்பெருமான்பாதநகைமலர்முடிமேல்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) வந்த இறை அடியில் சூழும் வானவர் மகுடகோடி பந்தியின் மணிகள் சிந்த-(கைலையினகண) வந்து சிவபெருமான நிருவடியை வணங்குக் திரு மால் முதலிய தேவர்கள (நெருங்குகாதவண்ணம அவரது) கிரீட வுறுப்புகளின வரி சையினின்று இரத்தினங்கள சிதருகிற்க, வேதநிரப்படையால் தாக்கி அந்தியும் பகலும் தொண்டர் அலகிடும் குப்பை ஆக்கும் எம்பெருமான் நந்தி நகை பாதமலர் முடிமேல் வைப்பாம் - பிரமபாஷிய கருவியால் அடித்து மாலைப்பொழுதிலும் பகற் பொழுதிலும் அடியார் திருவலகிடுங் குப்பையாகச்செய்யும் எமது பெருமானுடைய நந்திதேவருடைய விளங்காநின்ற திருவடிதாமரைகளைச் சிரத்திற் சூடுவாம்.

எமது குருமரபுக்கெல்லா முதற் குருநாத ஞாலின் அடியார்களுக்குப் பொய்ப்பேரை வாழ்வினைத்தும் பொய்யென்றுகாட்டி யகற்றி மெய்ப்பேரை வீடுதலி அவ்வீடு பெற்றழியும் பலவாற்றானும் பரம்பொருளுக்கு அடிமையா மென்பது தோன்ற விளக்கி நிற்பவராதலின், தொண்ட ரலகிடுங் குப்பையார்க்கு நந்தியெம் பெருமான் என்று கூறினர்.

மகுடகோடி கோடிபக்தி வடசொற் றொடர்களாதலின், வருமொழி வல் லெழுத்தை னியல்பாய்ந்தன. இன்னுருபு நீக்கற்பொருட்டு. அலகிடு மென்னும் பெயரெச்சம குப்பையென்னுங் கருவிப்பொருள் கொண்டது.

இவரது பெருமை மிகுதிதோன்ற வானவர் மகுடகோடி பக்தியின் மணிகள் சிந்த வேத்திரப்படையாறருக்கி எனவும், செல்வ மிகுதிதோன்ற அந்தியும் பகலுந் தொண்ட ரலகிடுங் குப்பையாக்கும் எனவுங் கூறுதலால் வீறுகோளணி. (கஎ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்.

கடியவிழ்கடுக்கைவேணித்தாதைபோற்கனற்கண்மீனக்
கொடியனேவேவநோக்கிக்குறையிரந்தனையான்கற்பிற்
பிடியனநடையாள்வேண்டப்பின்னுயிரளித்துக்காத்த
முடியணிமாடகாழிமுனிவனேவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) கடியவிழ் கடுக்கை வேணி தாதைபோல் - வாசனையொடு மலர்ந்த கொன்றைமலர்மாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய தகதையராகிய சிவபெரு மானுடைய செயல்களோப்போல, கனற்கண்மீனக் கொடியனே வேவநோக்கி - (அனற் கண்ணால் மீனக்கொடியனுகிய மன்மதனே யெரியும்படி பார்த்தருளி) தாமெழுந்த ருளியிருந்த திருமடத்தில் சமணர்களிட்ட நெருப்பின்நீரள் கயற்கொடியையுடைய பாண்டியனைச் சுரநோயாய் வருந்தஞ்செய்த திருக்கன்சாத்தியருளி, பின் அனை யான் கற்பில் பிடியன நடையாள் வேண்ட உயிரளித்துக் காத்த - (பின்பு அம்மன்மதனது மனைவியாகிய கற்பினையுடைய பெண்யானையி னடையையொத்த நடையினையுடைய இரதிதேவி முறையிட்டுவேண்ட அம்மன்மதனுக்கு உயிர்கொடித் துக் காத்தருளிய) பின்பு அப்பாண்டியனது மனலியாகிய கற்பினையுடைய பெட் டையானையி னடையையொத்த நடையினையுடைய பாண்டிமாதேவியார் குறையிரப் பத்திருவுளமிரங்கித் திருநீற்றால் அவன் வெப்புநோயைநீக்கி உயிர்கொடுத்துக்காத் தருளிய, முடியணி மாடக்காழி முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம் - சிகரங்களையு டைய மாடங்கள் நெருங்கிய சீகாழியில் அவதரித்தருளிய ஆளுடைய பிளளை யாரை வணங்குவாம்.

"மகனறிவு தந்தையறிவு" என்றமைக்கேற்பச் சிவபெருமானுந் தன்பொ ருட்டன்றி அடியார்பொருட்டுத் தானேயிருப்ப அதற்கு மாறுகப் பிறப்பிறப்பிற் கேதுவாம போகத்தைப் புரியுமாறு இடையிற் றீங்குசெய்யப்புகுந்த மன்மதனைக் காய்ந்ததுபோல்,மெனனிலதையுடைய சிவகுமாரனுகிய காழிநாதனும் உயிர்கள் மாட்டிரங்கிச் சிவநெறிச்செல்வம் வளர்ந்தோங்குமாறு எழுந்தருளிவந்த சிறப்பு னராது சமணர்கூற்றுக் குடன்பட்டு அன்னோரைத் தீங்குசெயப்புகுவித்த பா ண்டியனைத் தன்பொருட்டன்றி அடியார்பொருட்டு வெப்புறநோக்கினமையால், கடியவிழ்கடுக்கைவேணித் தாதைபோல்கனற்கண்மீனக் கொடியனேவேவநோக்கி எனவும், சிவபெருமான் சரணடைந்தாரைக் காப்பதுபோல், பிள்ளையாருங் காத்த மையால், பின்னுயிரளித்துக் காத்த எனவுங் கூறினர்.

முனிவன், மௌனநிலையை யுடையவனென்னும் வடசொற்றிரிபு. சிவனிடனே முதன்மேலேற்றிக் கடியவிழ்கடுக்கையென்றார். நோக்கி என்னும் வினையெச்சம் அளி த்தென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் காத்த என்னும் பெ யரெச்சத்தின் முதனிலையையும், அப்பெயரெச்சம் முனிவன் என்னும் வினைமுதற் பெருனையு முறையேகொண்டன.

தீமை தந்தையாரைப்போலத் தாமுஞ் செய்தருளினமையின் அவரோ டொப்பத் தோன்ற நிற்றலின் உவமவருவகவணி.

யாதுஞ்றைசெய்த பின்னர்ச் சரணடையினும் அக்குறைகளை நோக்காத அருளுவரென்னுங் குறிப்போடுகூடிய விசேஷணங்களை யெடுத்துக்கூறி வணக்கஞ் செய்வாமென்றது, கருத்துடை யடையணி. பின் வருவனவற்றிற்கும் இவ்வணி கொள்க. (கஅ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாகத்தண்ணலருஞ்செழுத்தாலஞ்சா
மறப்பெருஞ்செய்கைமாரவஞ்சகரிட்ட நீல
நிறப்பெருங்கடலும்யார்க்குநீந்துதற்கரியவேழ
பிறப்பெனுங்கடலுநீத்தபிரானடிவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) அறப்பெரும் செல்விபாகத்து அண்ணல் ஐந்தெழுத்தால் - மூப்பத் திரண்டறங்களையும் வளர்த்த பெருஞ்செல்வியாகிய உமாதேவியாரை இடப்பாகத் தில் வைத்தருளிய சிவபிரானது ஸ்ரீபஞ்சாக்கரப்புணையால், அஞ்சா மறப்பெரும் செய்கைமாரு வஞ்சகர் இட்ட நீல நிறப் பெரும் கடலும் - நீச்செயல்களுக்கு அஞ்சாத பெரியபாவச் செயல்களினின்று மாறுத சமணாகள் கல்லொடுபிணித்துவிட்ட கரிய நிறத்தையுடைய பெரியகடலையும், யார்க்கும் நீந்துதற்கு அரிய ஏழுபிறப்பு எனும் கடலும் நீத்தபிரான் அடி வணக்கம் செய்வாம் - யாவர்க்கும் கடத்தற்கரிய வெழுபிறப்பாகிய கடலையும் எளிதிற கடந்த ஆஞ்டைய அரசுகளுடைய திருவடி களை வணங்குவாம்.

சிவபிரானருளிய இருநாழி நெல்லைக்கொண்டு மூப்பத்திரண்டு தருமங்களை யும் வளர்த்தருளினமையால், அறப்பெருஞ்செல்வி எனவும், எல்லாப்பொருள்களோ டொன்றுகியும் வேறுகியும் உடனுகியும் நிற்கும பரசிவத்தை அப்பொருள்களாகிய இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளும் பேதித்து வாதியாவாறுபோல, அச்சிவ னுருவாம் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத் தியானத்தால் அகத்திலெய்தும் சோகம்பாவனையும அதற்கியலப் புறத்தமைந்த அன்புருவாம் திருவேடமும உள்ளும் புறம்பும் பற்றற்ற செயலும் என்றும் விருப்பு வெறுப்பிறபடாத தன்மையும் இடையறாதவானந்தமும் வாய்த்திநிற்கும் இவ்வாளுடை யரசைப் பேதித்து அவை வாதியா வாகலான், அஞ் செழுத்தால் நீத்தபிரான் எனவும் கூறினர்.

யார்க்கும் என்பதனினுதியினின்ற முறைமையால் பிரமன்முதலிய உயிர்த் தொகைகளைக்கொளக. அஞ்சாமாரு வேறு பலவடுக்கிய ஈறு தொக்க எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள் தனித்தனி வஞ்சகர் என்னும் விசேஷமுதற் பொருளைக்கொண்டன.

பிறப்பைக் கடலென வருவகஞ்செய்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைப் புணையாக வரு வகஞ் செய்யாமையால் ஏகதேச வுருவகவணி. (கக)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவகலல்குலார்பாலாசைநீத்தவர்க்கேவீடு
தருவமென்றளவில்வேதஞ்சாற்றியதலிவன்றன்னைப்
பரவைதன்புலவிதீர்ப்பான்கழுதகண்படுக்கும்பான
ரிரவினிற்றூதுகொண்டோணியையடிமுடிமேல்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) அரவு அகல் அல்குலார்பால் ஆசைநீத்தவர்க்கு ஏ வீடுதருவம் என்று அளவில்வேதம் சாற்றிய தலைவன் தன்னை - பாம்பின்படம்போலும் அகன்ற வல்குலையுடைய பெண்களிடத்து இச்சையொழித்தவர்களுக்கே மோட்சானந்தம் தருவோமென்று அளத்தற்கரிய வேதத்தைக் கூறியருளிய தேவகாயனை, பரவுதன் புலவி நீர்ப்பான் கழுது கண்படைக்கும் பால் நாள் இரவினில் தூதுகொண்டோன் இனியடி முடிமேல் வைப்பாம் - பரவையாருடைய ஊடலைத் தவிர்க்கப் பேயும் உறங்கும் அர்த்தராத்திரியில் தூதுகொண்டருளிய ஆளுடைய நம்பிகளது இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் எமது சிரத்தில் தரிப்பாம்.

இச்சையை விடுதலே வீடாதலின் அதனை யுடையோர்க்கே வீடு தருதலுண்மையாதலின் தேற்றேகாரம் தந்ததென்பார், ஆசை நீத்தவர்க்கே வீடுதருவமெனவும், அதுவே வேதத்தின் பொருளாமென்பார், அளவில்வேதஞ்சாற்றிய எனவும், அவ்வாறுகூறினுஞ் பரமயோகியெனபார், தலைவன் எனவும், அத்தப் பரமயோகியைத் தன்னெவ்வழி நிறுத்தியோன் அளந்தற்கரிய பேரன்பினனென்பார், கழுது கண்படைக்கும்பானளிரவினிற தூதுகொண்டோன் எனவுங்கூறினர். ஆசைநீத்தவர்க்கே வீடுதருவமென்று விதித்த அரனை அவராசைக்குரிய அரிவைமாட்டுத் தூதாகச் செலவிடித்த அன்பினிறமும அவனன்பளர் புலன்வழி நாகரும் பொருளுமாய் அவ்வரனின்ற தன்மையும் இதனுற் கூறப்பட்டன.

அன்பின்றிறம் சிவஞானசித்தியார். "தேசமிடங்காலந்திக் காசனங்களின்றிச் செய்வதொன்றுபோற்செய்யாச் செயலதனைச்செய்தங், கூசல்படுமனமின்றியுளாவனின்றவுறைக்குணர்வுண்டி பட்டினியிருத்தல்விடத்தன், மாசதனிற்றூய்மையினில்வதுமைவாழ்வில் வருததற்றிருத்தத்தின் மைதனத்திற்சினத்தி, லாசையினில்விருப்பிலிவையல்லாதுமெல்லா மடைத்தாளுஞானிகடாமரானடியையகலார்" எனபதனுலும்,

புலனவழிநாகரும் பொருளா யரனிற்குர்தன்மை திருக்களிற்றுப்படியார். "குற்றமறுதலென்னையாட் கொண்டருளித்தொண்டனேன், உற்றதியானத்துடனுறைவன் - முற்றவரின், மாட்சியுமாய்நிற்பனியான் மற்றொன்றைக்கண்டிடிலக், காட்சியுமாய்நிறபான் கலந்து" என்பதனுலுமுணர்க.

கழுது என்பதன் இறுதியில் உயர்வு குறித்தற் பொருளில்வந்த உம்மை தாக்குகின்றது. வேதம் பொருள்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர். (உ0)

திருவாதவூரடிகள்.

எழுதருமறைகடேருவிறைவனெயல்லிற்கங்குற்
பொழுதறுகாலத்தென்றும்பூசனைவிடாதுசெய்து
தொழுதகைதலைமேலேறத்துளும்புகண்ணீருண்மூழ்கி
யழுதடியடைந்தவன்பனடியவர்க்கடிமைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) எழுதரும் மறைகள்தேரு இறைவனை எல்லில் கங்குல் பொழுது அறுகாலத்தென்றும் பூசனை விடாது செய்து - எழுதற்கரிய வேதங்கள் உணர்ந்து தெளிதற்கரிய தன்மையையுடைய சிவபெருமானை பகற் பொழுதும் இராப் பொழுதுமாகிய அறுவகைக் காலத்திலும் எக்காலும் பூசனை யிடைவிடாமற் செய்து, தொழுதகை தலைமேலேற துளும்பு கண் நீருள் மூழ்கி அழுது அடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க்கு அடிமை செய்வாம் - குவித்தகை தலைமேற்செல்ல அன்பினுற்

பெருகும் ஆனந்தக் கண்ணீரில் மூழ்கிப் பிரிவாற்றுமையால் அழுத திருவடிகளை யடைந்த பேரன்பராகிய வாதவூரடிகளுடைய அடியார்களுக்கு அன்புசெய்த வழி படுவாம்.

இறைவனென்னுஞ் சொல்லாற்றலால், எழுதருமறைகடோறு மிறைவனெனவும், ஆதிகாலமும் பகலிலும் இரவிலும் அடங்குதலால், எல்லிற் கங்குற் பொழுத முகாலத்து எனவும், எந்நாளும் இவ்வுறவுகைப்பொழுதில் ஒருபொழுதும் வழுவாது செய்துவந்தமையின், பூசனைவிடாது செய்தெனவும், என்றும் வணங்குதலும் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக்குதலும் உடைமையால், தொழுத கை தலைமேலேறத்தலும்பு கண்ணீருண் மூழ்கி எனவும், ஆசிரியனுய்வந்த சிவபெருமான தன்னை விட்டு அடியார் கூட்டதோடு மறைந்தருளினமையால், அழுதெனவும், குருமுகூர்த்ததால் முத்தியடைந்தவராதலால் அடியடைந்த அன்பனெனவுங் கூறினர். ஆறு காலங்கள் விடியல், உச்சி, ஏறபாடு, மாலை, யாமம், வைகறை.

பூசனைவிடாதுசெய்த அடியடைந்த அன்பனென்றது. சிவஞானசித்தியார். "இந்தனத்தினெரிபாலி னெய்பழத்தினிரத மெள்ளின்கணெண்ணெயும்போ லெங்கு மூளனிறைவன், வந்தனைசெய்தெவ்விடத்தும்வழிபடவேயருளு மலமறுப்பேர்ஞ் ஞன்மாவின் மலரடிஞானத்தாற, சிந்தனைசெய்தாச்சிக்கிற சிவனுளதேதேதானறித்தீ யிரும்பைச் செய்வதுபோற் சேவன்னைப், பந்தனையையறுத்தாண்கித் தன் னுருவப்பரப்பையெலாங் கொடுபுகுந்த பதிப்பனிவனபாலே" எனபதனுலும். பிரிவாற்றுமையால் அழுத என்றது, திருவாசகம. "பொருதமினமையெனை பொய் மையுண்மையென போதவென்றனைப் புரிந்துநோக்கவும், வருத்தமின்மையேன் வஞ்சமுண்மையேன் மாண்டிலேனமலாக கமலபாதனே, யருதமேணியாயருள் செயன்பரு நீயுமங்கெழுதருளிங்கெனை, யிருதலிலுய்முறையோவெனெம்பிரான் வம்பனேன்விணக்கிறுதியில்லையே" என்பதனுலுமுணாக.

பூசனைவிடாது செய்தல் முத்தி பெறுதலுணர்வாதலின் வீரமும், என்றுபெறுவோமென்னும் ஆராத்தன்மையைத தொழுதகை தலைமேலேறுத தளுமபு கண்ணீருண்மூழ்கி என்பவை யுணர்த்துதலால் அசசமும், காமமும், அழுதெனறமையால் அவலமும, உணர்த்தி நிறறலால சுவையணி. (உக)

சண்டேசநாயனார் முதலிய திருத்தொண்டர்கள்.

தந்தைதாளொடும்பிறவித்தாளெறிந்துகிருத்திருதாளோசேர்ந்த
மைந்தர்தாள்வேதநெறிசைவநெறிப்திநெறிவழாதுவாயமெய்
சிந்தைதானடிகேசெலுத்தினராய்சிவானுபவச்செல்வராகிப்
பந்தமார்தொடக்கறுத்ததிருத்தொண்டாதாள்பரவிப்பணிதல்செய்வாம்.

(இ-ள்.) தநதை தாளொடும் பிறவித்தாள் எறிநது கிருததர் இருதாளை சேர்ந்த மைந்தர்தாள்-தனது பிதாவின் தாளொடு பிறவியினது தாளையுந் தறித்துச் சிவபெருமான் திருததாள்களே யடைந்த சண்டேசநாயனருடைய திருவடிகளையும், வேத நெறி சைவநெறி பதிநெறி வழாது வாய மெய சிநதைதான் அநனடிகளே செலுத்தினராய் சிவானுபவச் செல்வராகிப் பநதமாம் தொடகை அறுத்த திருததொண்டர்தாள் - வைதிகமார்க்கத்திலும் சைவமார்க்கத்திலும் பத்திமார்க்கதிலுஞ் சிறந்தும் வழுவாமல் மனம் வாக்குக் காயங்களாலாகிய தொண்டுகளைச் சிவபெருமான் திருவடிக்கே செலுதலி அவற்றால் வினையுஞ் சிவானுபவப் பெரும்பேறுடையராய் அதனால் ஆணவமலத்தொடக்கினையறுத்த மற்றை அடியாருடைய திருவடிகளையும், பரவி பணிதல் செய்வாம் - அதித்து வணங்குவாம்.

அரள் வேர். தந்தை தானேத் தரித்த பெரும்பாதகமே சிவபுண்ணியமாய்ப் பெரும்பேறு பயந்த தென்பார், பிறவித்தாளெறிந்து திருத்தாளைச் சேர்ந்த எனவும், வைதிகமார்க்கத்திலும் சைவமார்க்கத்திலும் பத்திமார்க்கத்திலும் முறையே நிற்கும் வழுவாது நின்று திரிகரணங்களும் ஒருசேரச் சிவனடிக்கீழ்ச் செலுத்திநின்ற அடியார் பலராதலால், வேதநெறி சைவநெறி பத்திநெறி வழாது வாய் மெய் நின்றதான் அரனடிக்கே செலுத்தினராய் எனவும், இவற்றுல் வீணுவது சோகம் பாவனையாதலால், சிவானுபவச்செல்வராகி எனவும், இதனுல் மலமொழி தலால், பத்தமாந் தொடக்கமுத்த எனவும் கூறினர்.

தந்தை தானேத தரித்த பெரும்பாதகமே சிவபுண்ணியமாய்ப் பெரும்பேறு பயந்தது தன்றது. சிவஞானசித்தியார். " அரனடிக்கன்பர்செய்யும் பாவமும் அறமதாகும், பரனடிக்கனிலாதார் புண்ணியமபாவமாகும், வரமுடைத்தக்கன்செய்த மாவேள்விதீமையாகி, நரசிறைபாலன்செய்த பாதகனமையாய்த்தே " என்பதனு ணுணர்க.

வைதிகநெறியிலநின்றோர் · நில்லைவாழந்தணர்முதலியோர்.

" வருமுறையெரிமூன்றும்பி மண்ணுயிரருளான்மல்கத்
தருமமேபொருளாக்கொண்டு தத்துவநெறியிற்செல்லு
மருமறைஞானவிஞ்சோ றங்கமும்பயின்றுவல்லார்
திருநடம்புரிவார்க்காளாக திருவினுறைசிறந்தசீரார். "

சைவநெறியில ஞானசரரிதையினின்றோர் - முருகநாயனர்முதலியோர்.

" புலரும்பொழுதுமுன்னெழுநது புனிதநீரின்மூழ்கிப்போய்
மலருஞ்செவிததம்பெருமான முடிமேல்வானீராறுமதி
யுலவுமருங்குமுருகுயிர்க்க நகைக்கும்பதத்தினுடன்பறித்த
வலகினமலர்கள்வெவ்வேறு திருப்பூகூடைகளிலமைப்பார்."

ஞானக்கிரியையினின்றோர - திருநீலநக்கநாயனர்முதலியோர்.

" மெய்ததவாகம விதிவழிவேதகாரணரை
நித்தல்பூசனைபுரிந் தெழுநியமமுஞ்செய்தே
அத்தரன்பருக் கமுதுசெயவிப்பதுமுதலா
விதந்திறத்தனபணிகளு மேற்றெதிர்செய்வார். "

ஞானயோகத்தில்நின்றோர் - பெருமிழலைகுறும்பநாயனர்முதலியோர்.

" காலுகரணங்களுமொன்றுய நல்லவறிவுமேற்கொண்டு
காலுமபிரமநாடிவழிக் கருத்தைசெலுத்தக்கபாலநடு
வேலவேமுன்பயின்றநெறி யெடுத்தமறைமூலந்திறப்ப
மூலமுதல்வர்திருபபாத மடைவார்கயிலைமுன்னடைந்தார். "

பத்திநெறியினின்றோர் - ஏனதிநாயனர்முதலியோர்.

" கண்டபொழுதேகெட்டேன் முன்பிவர்மேற்காணுத
வெண்டிருநீற்றின்பொலிவு மேற்கண்டேன்வேறினியென்
அண்டர்பிரான்சீரடியா ராயினுரென்றுமனங்
கொண்டிவர்தங்கொள்கைக் குறிவழிநிற்பேனென்று. "

பத்தமாந் தொடக்கு பத்தமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் தொடக்கென்னும் வேற்றுப்பெயரை விசேடித்துநின்ற இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (உஉ)

முதனூல்வழி.

வேறு.

அண்ணல்பாற்றெளிந்தகங்கியடிகள்பாற்சனற்குமார
னுண்ணிறையன்பினுய்ந்தவியாதனுக்குணர்த்தவந்தப்
புண்ணியமுனிவன்சூதற்கோதியபுராணமூவா
றெண்ணியவிவற்றுட்காந்தத்தீசசங்கிதையின்மாதோ.

(இ-ள்.) அண்ணல் பால் தெளிந்த கங்கி யடிகள் பால் சனற்குமாரன் உள் நிறை அன்பின் ஆய்ந்த வியாதனுக்கு உணர்த்த - சிவபெருமானிடத்து ஐயந்திரி பற ஆராய்ந்து தெளிந்த கங்கிதேவரிடத்தில் சனற்குமாரமுனிவர் உள்ளத்தில் நிறைந்த அன்போடு வழிபட்டாராய்ந்துணர்த்த வியாசமுனிவருக்குப்போதிக்க, அந்தப் புண்ணிய முனிவன் சூதற்கு ஓதிய புராண மூவாறு - அந்த வியாசமுனிவர் தன்னை வழிபட்ட சூதமுனிவருக்குச் சொல்லியருளிய புராணங்கள் பதினெட்டாம், எண்ணிய விவற்றுள் காந்தத்த ஈசசங்கிதையில் - எண்ணப்பட்ட இப்பதினெண் புராணங்களுள் ஒன்றாகிய காந்தத்தில் சங்கரசங்கிதையில்.

உள்ளென்னும் ழகரவுருபு கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில் வந்தது. (உக)

நூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அறைந்திடப்பட்டதாகுமாலவாய்ப்புகழ்மையந்தச
சிறந்திடும்வடநூறன்னைத்தென்சொலாற்செய்தியென்றிங்
குறைந்திடும்பெரியோர்கூறக்கடைப்பிடித்துறுதியிற்றப்
பிறந்திடும்பிறப்பிலெய்தப்பெறுதுமென்றுளனந்தேறு.

(இ-ள்.) ஆலவாய்ப்புகழ்மை அறைந்திடப் பட்டதாகும் - திருவாலவாயின் புகழ்ச்சி சொல்லப்பட்டதாம், அந்தச் சிறந்திடும் வடநூல் தன்னை தென்சொலால் செய்தி என்று இவ்வு உறைந்திடும் பெரியோர் கூற - அந்தச் சிறப்பமைந்த வடநூலைத் தெனமொழியாற் செய்வாயென்று இத்தலத்தில் வசிக்கும் பெரியோர்கள் விரும்பிச்சொல்ல, கடைப்பிடித்து உறுதி இருதப் பிறந்திடும் பிறப்பில் எய்தப் பெறுதும் என்று உள்ளதேறு-அதனை யுறுதியாகக்கொண்டு ஆன்மலாபத்தை யிந்தப் பிறப்பிலேயே அடையப்பெறுவோமென்று மனந் தெளிந்தது.

போர்பொருதான் என்றாற்போல, பிறந்திடும் பிறப்பிலெனவந்தது. புகழ்மை குணியைக் குணமாகக் கூறுவதோர் மரபுவழுவமைதி. செய்தி எதிர்காலத்தினாந்த மூன்றிலொருமை விகுதியாற்று. பெறுதுமெனத் தன்மைப் பன்மையாகக்கூறி அடியில்வருஞ் செய்யுளில் விளம்பலுற்றேனென ஒருமையாகக்கூறியது வழுவன்று வெனின் தன்னினத்தோரையும் உளப்படுத்திக் கூறினமையால் வழாநிலையாம்.

மொழிபெயர்த்தவிதம்.

திருநகர்தீர்த்தமூர்த்திச்சிறப்புமூன்றற்தமூர்த்தி
யருள்விளையாடலெட்டெட்டருச்சனைவிதியொன்றுக
வரன்முறையறுபத்தெட்டாமற்றவைபடலமாக
விரிமுறைவிருத்தச்செய்யுள்வகைமையால்விளம்பலுற்றேன்.

(இ-ள்.) திருநகர்சிறப்பு தீர்த்தச்சிறப்பு மூர்த்திச்சிறப்பு மூன்று-தலவிசேடம் தீர்த்தவிசேடம் மூர்த்திவிசேடம் என மூன்று, அந்தமூர்த்தி அருள்விளையாடல்

எட்டெட்டு அருச்சனைவினையொன்று - அந்த மூர்த்தியானவர் தமது திருவருளால் செய்தருளிய திருவிளையாடல் அறுபத்தாறு அருச்சனைச்செயலொன்று, இவ்வரன் முறை அறுபத்தெட்டு ஆம் அவை படலமாக விரிமுறை விருத்தச்செய்யுள் வகை மையால் விளம்பலுற்றேன்-இவ்வரன்முறையாய் அறுபத்தெட்டாகும் அவற்றைப் படலங்களாக வமைத்து விரிவகையாக விருத்தமாகிய செய்யுட் பேதங்களால் சொல்லத்தொடங்கினேன்.

விரிமுறையென்றது வடநூலிற் சொல்லுந்தரை விரித்துக் கூறுதலின் நூல் யாபபு வொன்று. இந்த மூன்றுங்குளகம். (உரு)

அவையடக்கம்.

நாயகன்கவிக்குங்குற்றநாட்டியகழகமாந்தர்
மேயவத்தலத்திறைவிவெள்ளிவிடையிற்சுற்றும்
மாயமாறறிதன்றேறுநீர்பிரித்தவன்னமுண்ணுங்
தூயதீம்பால்போற்கொள்கசுந்தரவசரிதந்தன்னை.

(இ-ள்.) நாயகன் கவிக்கும் குற்றம் காட்டிய கழக மாந்தர்மேய அத்தலத்தி னுள்ளார்க்கு என்வெள்ளறிவுகையில் குற்றம் ஆயுமாறு அரிதன்றேறலும்-சோமசுந்தரக் கடவுள திருவாயமலர்ந்தருளிய "கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ் சிறைத்தும்பி" என னுந் திருப்பாசுரத்துக்குங் குறைகூறிய சங்கபுலவர்கள் தங்கிய அம்மதுரையிலி ருக்கும் ஈனப்புலவர்களுக்கு மந்த அறிவால்கூறிய என்னுடைய சொறகளில் குற் றம ஆராய்வதை அரிதல்ல வாகுலும், நீர பிரித்த அன்னம உண்ணும் தூயதீம்பால் போல் சுந்தரன் சரிதத்தன்னை கொள்க - நீரொடுகலந்த பாலுள் நீரைப்பிரித்த அன் னப்பகுதியானது களங்கமில்லாத இனிய பாலைப் பருகுதல்போல, சொற் குற்றங் களை யொழித்துச் சோமசுந்தரக்கடவுள சரிதத்திரமாகிய திருவிளையாடலைக் கைக் கொள்ளக் கடவர்கள.

உமமை உயர்வு சிறப்பு. (உசு)

கலிநிலைத்துறை.

கவைக்கொழுந்தழைசுவைகண்டவூனிமையோர்
சுவைக்கவின்னமுதாயினதுளக்கமில்சான்றோர
ரவைக்களம்புகுந்தினியவாயாலவாயுடையார்
செவிகளம்புகுந்தேறுவசிறியனேன்பனுவல்.

(இ-ள்.) கவை கொழுந்து அழல் நா சுவை கண்ட ஊன் இமையோர் சுவைக்க இன் அமுது ஆயின - பிளவு படுதலைப பொருந்திய கொழுந்துவிட் டெரி யும் அக்கினிதேவன தன்னுவால் முன்பு சுவைத்த ஊன் தேவர்கள் உண்டுகளிக்க இனிய அமுதாம (அதுபோல) சிறியனென பனுவல் துளக்கமில் சான்றோர் அவைக் களம் புகுந்து இனியவாய் ஆலவாய் உடையா செவிக்களம் புகுந்து ஏறுவ - கல்வி யறிவிற் சிறியேனுகிய யான் கூறிய நூல உறுதியையுடைய அறிவால் நிறைந்த பெரியோர் அவைக் களத்திற்சென்று குற்றம் நீங்கிச் சுவையுடையினவாய்த் திரு வால்வர்யுடைய பெருமானர் திருச்செயிறசெனறு அடையாநிற்கும்.

அவைக்களம் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. செவிக்களம் என்பதில் களமென்பது ஏறறுருபு. பனுவல் செய்யுள்மேல் மூதலாகுபெயராய் நிற்றலால் இனியவாய் எனவும், ஏறுவ எனவும் பன்மை முடிபுதந்து கூறினர். (உஎ)

பாயவாரியுண்டுவர்கெடுத்துலகெலாம்பருகத்
தூயவாக்கியகாரொனச்சொற்பொருடெளிந்தோ
ராயகேள்வியர்துளதுத்தாலவாயுடைய
நாயனுர்க்கினிதாக்குபநலமிலேன்புன்சொல்.

(இ-ள்.) கார் பாய வாரி உண்டு உவர் கெடுத்து உலகெலாம் பருகத் தூய வாக்கியமு என - மேகம் பரந்தகடல்நீரையுண்டு அந்நீரிலுள்ள உப்பைக்கெடுத்து எல்லாவுலகங்களினும் உள்ளவர் பருகிக் களிகூரப் புனிதமுடையனவாகச்செய்தது போல, சொல்பொருள் தெளிந்தோர் ஆயகேள்வியர் நலமிலேன் புன்சொல் அகள முத்து ஆலவாயுடைய நாயனுர்க்கு இனிது ஆக்குப-சொல்லியலியும் பொருளியலியு முணர்ந்தவராகிய நூற்கேள்வியையுடைய பெரியோர் அக்கேள்வி நலஞ் சிறிதுமில் லாத என்னுடைய புனசொல்லிலுள்ள குறைகளேயொழித்துத் திருவாலவாயை யுடைய பெருமானுர்க்கு இனியதாகச் செய்வார்கள்.

ஆக்கியது அவலிருதி தொகுதல். சொல் பொருள் தமக்குக் கருவியாகிய படலங்களே யுணர்த்தி நிற்றலால் காரியவாகுபெயர்கள். (உஅ)

அல்லியீதல்லியீதெனமறைகளுமன்மைச
சொல்லினுற்றுநிதநிளக்குமிசசுந்தரனுடற்
கெல்லையாகுமோவெண்ணுரையென்செய்கோவிதனைச்
சொல்லுவேனெனுமாசையென்சொல்வழிகேளா.

(இ-ள்.) ஈதல்லி ஈதல்லி என மறைகளும அன்மைச்சொல்லினுல் தாழ்த்து இளைக்கும் இச்சுந்தரன் ஆடலுக்கு என்னுரை எல்லையாகுமோ - இதுவல்ல விது வல்லவென்று வேதங்களும் அனமைச்சொல்லாறுநிந்துக்காணுதல் கூடாமையால் வருந்தும் இச்சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவிளையாடலைக் கூறுதற்கு என்சொல் வரம்புபடுமாவென்று, இதனை சொல்லுவேன் எனும் ஆசை என் சொல்வழிகேளா என்செய்கோ (யானவாளா விருப்பினும்) இதனைச் சொல்லுவேனென்று என்மனத் திற்றேன்றிய விருப்பமானது நான் சொல்லுமார்க்கதனைக் கேட்கவில்லை (ஆதலால்) நான் என்ன செய்வேன்.

ஏகமாகிய பிரமம் அத்துவிதமா யிருத்தலின், இன்மை மறுதலையாகக் கூறும் பொருள்கட் கிடனுகாது, ஒன்றுகாமலும் இரண்டாகாமலும் ஒன்று பிரண்டு பின்று காமலுமாயுள்ள அனாதியதனிளக்கும் அன்மைப்பொருளுக்கிடனுய்நின்று வழுத் தாதலின், அல்லியீ தல்லியீதென மறைகளும் அன்மைச்சொல்லினுற்றுநிந்தன எனவும், அப்பொருள் வாககு மனுதிதமாய் அறதிறனுல் கோசரிப்பதா யிருத்தலின், இளைத்தெனவுங் கூறினர்.

ஒ - இரண்டனுள், முன்னது விரு. பின்னது அசைநிலே. செய்கு தன்மை பொருமை விணைமுற்று. இளைக்கும் என்னும் பெயரெச்சம் சுந்தரனென்னுங் கருவிப் பொருடகொண்டது. இகரச்சுட்டு உயாவகுதித்தன்மே னின்றது.

அலைபடக்கமாவது அலையிலுள்ள புலவர் பலர்க்கும் வழிபடு தெளியாக அட்க்கிக்கூறல். அதனே, யிங்குச் சிவபெருமான் கவிக்குங் குற்றங்கூறிய சங்கப்புல வர்களிருக்குச் தலமாதலின் அங்கிருக்கும் எண்ப்புலவர்களால் என் கவிக்குக் குற் றங்கூறுதல் எளிதெனவும், வல்லோராதலின் அவர்கள் அலைக்களத்தில் புகுந்து என்னுல் குற்றமொழித்து பயன்படுமெனவும், அவர்கள் பெருவள்ளன்மைய ராத

லால் என்னுலக்கைக்கொண்டு அதிலுள்ள குற்றங்களையொழித்துப் பயன்படுத்துவ
ளைவும், என்னுல் இத்தூலைச்சொல்ல மூடியாதென்திருப்பினும் என்னுளை என்
னைக் குற்றத்தின்வழிப்படுத்திய தெனவும் தான்கு செய்யுளாற் கூறினர். தொல்
காப்பியம்-பொருளதிகாரம்-செய்யுளியல் " அவையடக்கியலே யிறைபத்தெரியின்
வல்லார்கூறினும் வருத்தனர்கொண்மினென், றெல்லாமாந்தர்க்கும் வழிமொழிந்த
னரே " என்பதனு லுணர்க.

அரங்கேற்றிடம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அறுகாற்பிடித்துயாமாலாழிகடைந்தமுதையரங்கேற்றுமாபோல்
அறுகாற்பேடிசைபாடுங்கூடன்மான்மியந்தையருந்தமிழாற்பாடி.
அறுகாற்பீடியர்மூடியார்சொக்கேசர்சந்நிதியிலமர்சூழும்
அறுகாற்பீடத்திருந்துபராஞ்சோதிமுனிவனரங்கேற்றினனே.

(இ-ள்.) அறுகால் பீடத்தை யுயர் மால் ஆழி கடைந்து அமுதை அரங்கேற்
றும் ஆபோல் - ஆதிசேடனுகிய சயனத்தில் அறிதுயில்கொண்டருளிய திருமால்
பாற்கடல் கடைந்து அமுதத்தைத் தேவர்களுக்குப் பகுத்த முறைபோல, அறு
கால்பேடி இசைபாடும் கூடன் மான்மியத்தை அருந்தமிழால் பாடி - பெட்டை
வண்டுகள் தேனுண் டிசைபாடுஞ் சோலைசூழ்ந்த திருவாலவாயின் மகத்துவத்தை
அரிய தமிழால் மொழிபெயர்த்து, அறுகு ஆல் பீடி உயர்முடியார் சொக்கேசர் சந்
நிதியில்-அறுகினுல் பெருமைபெறும் விளங்கும் சடைமுடியையுடைய சொக்கநாதர்
சந்நிதியில், அமரர் சூழும் அறுகால் பீடத்தை இருத்தி பராஞ்சோதிமுனிவன் அரங்
கேற்றினன். தேவகணங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் அறுகாற்பீடத்திலிருந்து பராஞ்சோதி
முனிவ ரரங்கேறினர்.

அரங்கேற்றல், சபையிலுள்ளோர்க்குப் பொருத்தஞ்செய்தல். பன்னகமென்
பது பாம்பிற்கோர் பரியாயப் பெயராதலால் அறுகால் என்பது அற்றகால்களை
யுடையதென வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்ப்
பாம்பினமேனின்றது, பன்னகம பாதமில்லாமற சரிப்பது. அறுகால் என்பது பல
பொருள் ஒருசொல்லாதலின் பீடம் எனுமிடத்தால் ஆதிசேடன்மேலும், இசை
பாடென்னும் வினையால் வண்டின்மேலு நின்றது. பின்னர் அறுகாற் பீடமென்றது
அங்குள்ளதோர் தானம.

இது சிறப்புப்பாயிர மாதலால் பராஞ்சோதிமுனிவன் என்றமையால் ஆக்கி
யோன் பெயரும, கூடன் மான்மியம் என்றமையால் நூல்வந்தவழியும், தமிழ் என்
றமையால் தமிழ்வழங்கும் எல்லையும், தமிழாற் பாடி என்றமையால் திருவிளையாட
லென்னும் நூற்பெயரும், மான்மியம என்றமையால் நூல் அதலியபொருளும், அருந்
தமிழ் என்றமையால் தமிழ் நூலே முறையாகக் கற்றுரோ இந்நூல் கேட்கற்பாற்று
என்னும் யாப்பும், அவரோ கேட்டற்குரியார் என்னும் அதிகாரிகளும், கேட்போர்
முன்னர்க்கூறிய நூற்பயன் பெறுதலால் பயனும், அறுகாற்பீடம் என்றமையால்
அரங்கேற்றிய களனும், என வப்பாயிரத்தி னிலக்கணங்கள் எட்டோடும் களனும்
இதனுட் கூறப்பட்டன.

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

மதுரைக்காண்டம்.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

கறைநிறுத்தியகந்தரச்சுந்தரக்கடவு
ளுறைநிறுத்தியவாளினற்பகையிருளொதுக்கி
மறைநிறுத்தியவழியினுல்வழுதியாய்ச்செங்கோன்
முறைநிறுத்தியபாண்டிநாட்டணியதுமொழிவாம்.

(இ-ள்.) கறை நிறுத்திய கந்தரம் சுந்தரக்கடவுள் வழுதியாய் - விடம் நிலை யபறச்செய்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் பாண்டியனுகி, உறை நிறுத்திய வாளினுல் பகையிருள் ஒதுக்கி - உறையிற்பூட்டிய வாளினுற் பகையாகிய இருளினையோட்டி, மறைநிறுத்திய வழியினுல் செங்கோல் முறைநிறுத்திய பாண்டி நாடு அணியது மொழிவாம் - தான் அருளிய வேதத்தில் நிறுத்திய நீதிவழியினுல் செங்கோல் முறைமை நிலைபெறச்செய்த பாண்டிநாட்டின் சிறப்பைச் சொல்லு வாம்.

திருமால் முதலிய தேவர்கள் உய்வதற்பொருட்டு உண்டருளிய விடத்தை ஸ்ரீகண்டத்தில் நிறுத்தியது. அத்தேவர்கள பிறபபிறப்பிற்படாது தாமே பரமை னகருதி ஓர் காலத்து மறுதும் அகங்காரியா திருத்தற்பொருட்டும், அன்னோர்க் கும் ஏனையோர்க்கும் அழியாத முதற்கடவுள தானே எனபது உணர்த்தற்பொருட் டும், தனது முடிவிலாற்றல் விளங்கற்பொருட்டும் ஸ்ரீகணடத்தில் வைத்தருளினவ ளுதலின் - கறை பொருந்திய கந்தரமென்னுது கறைநிறுத்திய கந்தரமெனவும், விடமுண்டருளியுந் தனியல்புமாறுது சுயமபிரகாசமாயிருந்தனுதலின் சுந்தரக் கடவுளெனவும், தனியலியுணர்ந்து வேற்றரசெல்லாரும் வழிபட்டு நினறமை யால் உறையினின்றும வாளைக்கழித்திலனுதலின் உறைநிறுத்திய வாள் எனவும், வேற்றரசர் அவ்வாறு நிற்றலின பகைநிறீஇயும் இலனுதலின கவர் பொருள்பட வாளினுற் பகையிருளொதுக்கி எனவும், வேதத்தில் கருமகாண்டம, பக்திகாண் டம், ஞானகாண்டம், என்பனயாவும் தன்பரமாய்த் தொகுத்தருளியதை யுணரப் பெறுமல் நஞ்சாற்புலர்ந்த விண்ணுலகதநார்கு அம்முறையை வகுத்துக்காட்டித் தன்னடிப்படுத்திக் காத்தருளிய பேரருளின் ஆதலால் தான்வகுத்தருளிய மறை யின் பகுதியாகிய நீதியினின்று மாறுபடா ததனே யுணர்ந்து யாவரு டத்தற பொருட்டுத தானருளிய வன்நீதியின் வழிநின்று காட்டினவனுதலின் மறைநிறுத் திய வழியினுல் எனவும், சந்ததியின்றிப் பாண்டியர் செங்கோல் குன்றுதவண் ணம் நிறுத்தினவ ளுதலின்; வழுதியாயச் செங்கோல் முறை நிறுத்திய எனவும், ஊரும் பேரும் உருவுமில்லாத சிவபெருமான் வழுதியர் திருக்கோலங்கொண்டு அர சியல் புரியச்செய்தது பாண்டிநாடாதலின் நிறுத்திய பாண்டிநாடெனவுங்கூறினர்.

வாள் - வாள்யுதம், ஒளி. நிறுத்தியவென்னும் பிறவினைப் பெயரெச்சம் பாண்டிநாடென்னும் விணைமுதற் பொருள்கொண்டது. பாண்டியனுடு-பாண்டிநாடு மரூஉ. அணியது-அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. சொல்வாம் வகர இடைநிலை மூன்று காலத்தும் வருதலால் இங்கு நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்றது. (க)

தெய்வநாயகனீறணிமேனிபோற்சென்று
பௌவமேய்ந்துமைமேனிபோற்பசந்துபல்லுயிர்க்கு
மெல்வமாற்றுவான்சுரந்திடுமின்னருளென்னக்
கௌவைநீர்சுரந்தெழுந்தனகனைகுரன்மேகம்.

(இ-ள்.) கனை குரல் மேகம் - ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தையுடைய மேகங்கள், தெய்வநாயகன் நீறு அணி மேனிபோல் சென்று பௌவம் மேய்ந்து உமை மேனி போல் பசந்து-திருமால் முதலிய தேவர்கள் தலைவனுகிய சிவபெருமானுடைய விபூதி யணிந்தருளிய திருமேனியைப்போல வெண்ணிறங் கொண்டுபோய்க் கடனீரைக் குடித்துப் பார்வதியார் திருமேனியைப்போலப் பசியநிறங்கொண்டு, பல் உயிர்க்கும் எல்வம் மாற்றுவான் சுரதிடும இன் அருள் என்ன - அவர்கள் பல ஆன்மகோடிக ளுக்கும் பிறவி வெப்பொழிய இனிய திருவருள் சுரக்குந் தன்மையைப்போல, கௌவை நீர் சுரந்து எழுந்தன-(சராசரங்களாகிய பல்லுயிர்க்குஞ் சூரியன் வெப் பொழிக்க) ஆரவாரத்தையுடைய அக்கடல் நீர் சுரந்து மேல் எழுந்தன.

சிவபெருமான் திருமேனி செந்நிறமுடைய தாதலால் வெண்ணிறங்குழித் தற்கு நீறணிமேனிபோல எனவும், கடற்குச் செல்லுமபோது வெண்ணிறமுடைமை யால் விசார்தனைனது வாளாசென்னெனவுங் கூறினர், "நீறணிந்தகடவுணிறத் தவான்" எனப பிறா கூறுதலுங்காண்க. நீறணிநதது-இறுதிக்காலதைதத் திருமால் முதலியோரை அதல்விழியாற பொடித்து நீறுக்கி அநநீற்றைத் தனது திருமேனியி லணிநததனால் மகாசங்காரதைதசெய்யுங் கடவுளாகிய தானேயெனய கடவுளர்க் கெல்லாம் நாதனெனக் காட்டவும யாவருந் தனனையே சரணடைந்துய்யவும் குறித்த குறிபாடென்க.

கநதபுராணச்சூருக்கம் - தக்ஷகாண்டம் "வேதன்மான்முத லோராகம்பன் விதித்தழித்திடு போதெலாந், தீதிலங்கவனென்பணிந்து பிரங்கள்கேச மணிந்தநீள், கோதிலாதொளிர் சூலமீதடல் கொண்டுநீறது கண்டுபின், மீதபூசுமியாவருந்தனை மேவியுய்நதிட வேண்டியே" என்பதனாலுணர்க.

நீறணிமேனிபோற் சென்று உமை மேனிபோற் பசந்து என்னுந் தொடர்கள், நிறப்வண்பின்மேனிற்றலால் பண்புவமைகள். மாற்றுவான்செயவெ னெச்சத்திரிபு ஆற்றுவான் எனப் பாடங்கூறி ஆறற எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. நீர் என் பதன் முதலில் அகரச்சுட்டுதொகுத்தல். சுரந்திடும இன்னருளென்னக் கௌவை நீர் சுரந்து என்னுந தொடர் தொழின்மேனிற்றலால் தொழிலுவமை. உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒறறுமை யுண்மையால் பல்லுயிர்க்கும் எல்வமாற்றுவான் என்னும் உவமையின் றொழிலைப் பொருண்மேலேற்றிக் கூறினும்.

காட்டுச்சிறப்புக் கூறுவோர் அச்சிறப்பிற்குக் கருவியாகிய மேகத்தை முன் னர்க்கூறுதல் வழக்காதலால் இந்நூலாசிரியரும் இவ்வாறு கூறினர். (உ)

இடித்துவாய்திறந்தெல்லெனவெல்லொளிமழுங்கத்
தடித்துவாள்புடைவிதிர்த்துநின்றிரசாபம்
பிடித்துநீளம்புகோடைமேற்பெய்துவெம்பெரும்போர்
முடித்துநாமெனவருதல்போன்மொய்த்தனகொண்மூ.

(இ-ள்.) எல்லெனவாய் திறந்து இடித்து-ஒல்லென்று வாய்திறந்து ஒலித்து, எல் ஒளி மழுங்க தடித்து வாள் புடை விதிர்த்து நின்று இரதிரசாபம் பிடித்து -

சூரியன் ஒளியும் மழுங்க மின்னலாகிய வாளினான்குபுறத்திலும் அசைத்து இன்று பச்சைவில்லே யேற்றி, நீள் அம்பு கோடைமேல் பெய்து வெம் பெரும்போர் நாம் மூடித்தும் என வருதல்போல் கொண்மூ மொய்த்தன - நீண்ட அம்பினைக் கோடையாகிய பகைவன்மேற் சொரிதலை வெயய பெரிய போரினை நாம் மூடிப்போமென்று வருதல்போல மேகங்கள் தெருங்கின.

அம்பு - நீர், பாணம். இந்திரசாபம் - இந்திரதனுசு-பச்சைவில். மூடிதலும் தன்மைப்பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று.

மின்னலே வாளாக வருவகஞ்செய்து கோடையைப் பகைவனாக உருவகஞ் செய்யாமையால் ஏகதேச வுருவகவணி. இந்திரசாபம் - அம்பு, செம்மொழிச சிலேடைகள். (கூ)

முனிதனீள்வளையுச்சிமேன்முழங்கிவானிவந்து
தனிதநீர்மழைபொழிவனதடஞ்சிலையிராமன்
கனிதனீர்மையாலாலவாய்க்கனைஞ்சுன்முடிபேற
புனிதநீர்த்திருமஞ்சனமாடுவானபோலும.

(இ-ள்.) தனிதம் வான நிவந்த முழங்கி முனிதன் நீள் வளை உச்சி மேல் நீர் மழை பொழிவன-மேகங்கள் வானிலயர்ந்தமுறி ஆகஸ்தியருடையபொதியமலையின் உச்சியின்மேல் மழையைப் பொழிதல், தடம சிலே இராமன் கனிதன் நீர்மையால ஆலவாய் கண்ணுதல் முடிமேல் புனிதநீர திருமஞ்சனம் ஆட்டுவான் போலும்-நெடிய வில்லே யேறிய இராமமூர்த்தி கனிந்த தனது அனபின் குணதோடு திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுடியின்மேல் பரிசுத்த மாகிய நீரால் திருமஞ்சனம் ஆட்டுதலே யொகுமம.

தனிதம் மேகத்தினெலி, இது தன்னேத தருதற்குக் கருவியாகிய மேகத் தின்மேனிற்றலால் காரிய வாகுபெயர். ஆல் உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்டு.

பொழிவன வென்னும் வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் வினை முதலாய் ஆட்டுவான்போலும் என்னும் பயனிலை கொண்டது. இது தொழிலுவமையணி. (ச)

சுந்தரன்றிருமுடிமிசைத்தூயநீராடடி
மிந்திரன்றனியொத்தகாரிலிதென்மலேமேல்
வந்துபெய்வவத்தனிமுகன்மௌலிமேல்வலாரி
சிந்துகின்றகைப்போதெனபபன்மணிதெறிப்ப.

(இ-ள்.) கார் எழிலி தென் மலேமேல் வந்து பெய்வ - கரிய மேகங்கள் பொதிய மலேயின்மேல்வந்து மழைபொழிதலால், சுந்தரன் திருமுடி மிசை தூய நீர் ஆட்டும் இந்திரன் தனே ஒத்த - சோமசுந்தரக்கடவுள திருமுடியின்மேல் பரிசுத்த மாகிய நீரால் அபிஷேகஞ் செய்யுந் தேவேந்திரனே யொத்திருந்தன, அத்தனிமுதல் மௌலி மேல் வலாரி கை சிந்துகின்ற போது என பல் மணி தெறிப்ப-அக்கடவுளுடைய திருமுடியின்மேல் தேவேந்திரன் தனது கையால் அர்ச்சிக்கும் பல மலர்களேப்போல அம்மேகங்கள் பல இரத்தினங்களேச்சிந்தின.

இந்திரனும் கரிய நிறமுடையவனுதலால் இந்திரன்றனே யொத்தன என்னும், மேகங்கள் கடல்நீர் உண்ணும்போது அந்நீருடன் பலமணிகளுங் கலந்து செல்லுதலால் பன்மணி யெனவும் கூறினர். பொருளின் குணமாகிய பன்மையை உவமைக்கும் ஏற்றுக. பெய்வ என்னும் வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்று ஒத்தன என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினைமுற்றின் முதவினையோடு முடிந்தது. (ஞ)

உடுத்ததெண்கடன்மேகலையுடையபார்மகட
னிடத்துதித்தபல்லுயிர்க்கெலாமிரங்கித்தன்கொங்கைத்
தடத்துநின்றிழிபாலெனத்தடவரைமுகடு
தொடுத்துவீழ்வனவிழுமெனத்தூங்குவெள்ளருவி.

(இ-ள்.) உடுத்த தெண்கடல் மேகலை உடைய பார்மகள்தன் இடத்து உதித்த பல் உயிர்க்கு எல்லாம் இரங்கி - சூழ்ந்த தெளிய கடலாகிய ஆடையையுடைய பூமிதேவியானவள் தனனிடத்ததோன்றிய சராசரங்களாகிய எல்லா வுயிர்களுக்கும் இரக்கங்கூர்ந்து, தன் கொங்கை தடத்து நின்று இழிபால் என-தனது கொங்கையாகிய உயர்ந்த விடத்தினின்றுஞ் சொரியும் பாலைப்போல, தூங்கு வெள் அருவி முழுமென தடவரை முகடு தொடுத்து வீழ்வன - அசைந்து வராநின்ற வெள்ளிய வருவிகள் இழும் என்னும் ஒலிகுறிப்போடு பெரிய பொதியமலையின் உச்சிதொடுத்து அடிகாறும் வீழாநின்றன.

மேகலை - சேலை, மாதரணி. உடுத்த வென்னும் விகுதியால் மேகலையென்னும் பலபொரு ளொருசொல் பொதுமைநீங்கிச் சேலைமேல் நின்றது. (கூ)

அகவலடியாசிரியவிருத்தம்.

கருநிறமேகமென்னுங்கச்சணிசிகரகொங்கை
யருவியாற்றீம்பால்சோரவகன்கானெயினுங்கொபழும்
பொருவில்வேயென்னுமென்றோட்பொதியமாமுசைலப்பாவை
பெருகுதண்பொருனியென்னுமபெண்மகப்பெற்றுளன்றே.

(இ-ன்.) கருநிறம் மேகம் என்னும் கச்சு அணி சிகரம் கொங்கை அருவியாம் தீம்பால் சோர - கரிய நிறத்தையுடைய மேகமாகிய கச்சினையணிந்த தனது சிகரமாகிய கொங்கையினின்று அருவியாகிய இனிய பால் இழிய, அகன் சுனை என்னும் கொப்பூழ் பொருவில் வேய் எனனும் மென தோள் பொதிய சைலமாம்பாவை - இடம் பரந்த சுனையாகிய உந்தியையும் ஒப்பில்லாத மூங்கிலாகிய மெல்லிய தோள் களையுமுடைய பொதிய மலையாகிய பெண், பெருகு தண் பொருனை என்னும் பெண் மகவு பெற்றுள் - பெருகிய குளிர்ந்த தாம்பிரபர்ணி என்னும் பெண் குழந்தையைப் பெற்றுள்.

பல பொருளையுந் தமமுள் இயைய வைத்து உருவகஞ் செய்தமையால் இயை புருவகவணி. (எ)

கல்லெனக்கரைந்துவீழுங்கடும்புனறருமுழவினாதத்
தெல்லெனத்தவழ்ந்துதிம்பாலுண்டெரீஇத்திண்டோண்மள்ளர்
செல்லெனத்தெழிக்கும்பமபைதீங்குரல்செவிவாய்த்தேக்கி
மெல்லெனக்காலிற்போகிப்பணைதொறும்விளையாட்டெய்தி.

(இ-ன்.) கல் என கரைந்து வீழும் கடுமபுனல் குழவி-கல்லென்னும் ஒலிக் குறிப்போடு ஒலித்துப் பொதியதனினின்று வருகின்ற வேகத்தையுடைய தாம்பிரபர்ணியென்னும் பெண் குழந்தை, கானத்து ஒல் என தவழ்ந்து தீம்பால் உண்டி ஒருவி - மூங்கிலைத்தில் ஒல்லென்னும் ஒலிக்குறிப்போடி தவழ்ந்து இனிய பாலையுண்டி அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திண் தோள் மள்ளர் செல் என தெழிக்கும் பம்பை நீங்குரல் செவியாய் தேக்கி - திண்ணிய தோள்களையுடைய பள்ளர்கள் மேகம்போல முழக்கும் பம்பையினது இனிய வோசையைக் காதில் நிரப்பி, மெல்

என காலில் போகி பணைதொறும் வினையாட்டி எய்தி - மெல்லக் காலாற்சென்று பண்ணைகள் தோறும் வினையாடுதலைப் பொருந்தி.

செவி வாய்த்தேக்கி அழகுவாய்த்தலைப் பெருகுந்தி எனவும், கால் கால்வாய், கால் எனவும், பண்ணை மகளிர் வினையாட்டு, வயல் எனவும், பொருள் கொள்க.

செவ்வி பண்ணை என்பவற்றின் இடையில்நின்ற வகரமும் ணகரமும் தொகுத்தல். கடி கடி என்னும் உரிச்சொற்றிரிபு. வாய் முதனிலித் தொழிற்பெயராதலால் வல்லெழுத்து மிக்கது.

தவழுதலும் பாலுண்ணுதலும் பம்பைத்திங்குரல் தேக்குதலும் காலில் செல்லுதலும் பண்ணைதோறும் வினையாட்டெய்துதலும் குழந்தையினது இயற்கைத் தொழிலாதலால் தொழிறன்மையணி. (அ)

அரம்பைமென்குறங்காமாவினவிர்தளிர்நிறமாத்தெங்கின்
குரும்பைவெம்முலையாவஞ்சிக்கொடியிறுசுப்பாகூந்தல்
சுரும்பவிழ்குழலாக்கஞ்சஞ்சுடர்மதிமுகமாக்கொண்டு
நிரம்பிநீள்கைதைவேயெய்தல்சூழ்காவில்வைகி.

(இ-ள்.) *அரம்பை மென் குறங்கு ஆமாவின் அவிர் தளிர் நிறம் ஆ தெங்கின் குரும்பை வெம் முலை ஆ-வாழையே மெல்லிய தொடையாகவும் மாமரத்தினது விளங்கு தளிரே நிறமாகவும் தென்னங் குருமையே விருப்பந்தரும் தனமாகவும், வஞ்சிக்கொடி இறுசுப்பு ஆ கூந்தல் சுரும்பு அவிழ் குழல் ஆகஞ்சம் சுடர் மதிமுகமா கொண்டு நிரம்பி - வஞ்சிக்கொடியே முதியும் இடையாகவும் கூந்தற்பனைமடலே வண்டுகள் பரந்த கூந்தலாகவும் தாமரையே விளங்கும் சுகதிரனே யொத்த முக மாகவுங்கொண்டு மங்கைப்பருவம் நிரம்பி, நீள் கைதைவேலி நெய்தல் சூழ் காவில் வைகி-நெடிய தாழைகளே வேலியாகவுடைய நெய்தனிலத்தைச் சூழ்ந்த சோலையில் தங்கியிருந்து,*

இதுவும் இயைபுருவகவணி. (கூ)

பன்மலாமாலிவேயந்துபாணைப்போர்வைபோர்த்துத்
தென்மலிந்தேய்ந்தசாந்தமான்மதஞ்சேறுபூசிப
பொன்மணியாரமார்தாங்கிப்பொருவேயாகன்னிமுந்நீர்த்
தன்மகிழ்கிழவனுகந்தழிகைகொடுகலந்ததன்றே.

(இ-ள்) *பொருவே ஆம் கன்னி பல் மலர் மாலி வேய்ந்து பால் நுரை போர்வை போர்த்து மான் மதம் தென்மலி தேய்ந்த சாந்தம் சேறுபூசி - அந்தத் தரம் பிரபன்னி யென்னும் கன்னிப் பெண்ணைவள் பல மலர்களாலாகிய மாலையைச் சூடி வெள்ளிய நுரையாகிய போர்வையைப் போர்த்து மிருகமதத்தோடு கலந்த பொதியமலியலரைபட்ட சந்தனக்குழம்பைப்பூசி, பொன் மணி ஆரம் தாங்கி முந்நீர் தன் மகிழ் கிழவன் ஆகம் தழுவிக் கொடி கலந்தது - பொன்னுரத்தையும் முத்தாரத்தையும் பூண்டு தன்னுல் விரும்பப்பட்ட கணவனுகிய சமுத்திர இராஜனுடைய மார்பைத் தழுவிக் கலந்தாள்.*

மாலை சூடலும் வெள்ளாடை போர்த்தலும் கலனவபூசுதலும் முத்தாரம் பூணலுங் கலவிக்குரிய தொழில்களாதலால் ஆகம் தழீஇக்கொடி கலந்ததெனவும், கன்னி பொருளால் உயர்திணையேனும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் அஃறிணை முடிபாகக் கலந்ததெனவுங் கூறினர்.

மூன்றீர், ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் மூன்றுமிய தொழிற்றன்மைகளை யுடையதெனப் பண்புத்தொகைநிலைக் களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்க் கடல்மேனின்றது. ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மேகநீர் என மூன்று நீர்களையுமுடையதெனப் பொருள் கூறுதலும் ஒன்று. கல்லென் என்னுஞ் செய்யுளின் இறுதியில்நின்ற எய்தியென்னும் வினையெச்சம் அரம்பை யென்னுஞ் செய்யுளின் இறுதியினின்ற வைகியென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் இச்செய்யுளின் இறுதியினின்ற கலந்தென்னும வினைமுற்றின் முதனிலையையும் முறையே கொண்டு முடிந்தன. (கo)

வல்லிதாயிருபால்வைகுஞ்சிவாலயமருங்குமீண்டி
முல்லியானேந்துந்தேனுந்திரைக்கையாண்முகந்துவீசி
நல்லமான்மதஞ்சாந்தப்பிறநறுவிரைமலர்தூய்நீத்தஞ்
செல்லலாற்பூசைதொண்டின்செயல்வினைமாக்கள்போலும்.

(இ-ள்.) நீத்தம் வல்லிதாய் இருபால் வைகும் சிவாலயம் மருங்கும் ஈண்டி-தாமிரபர்ணியானது விரைந்தசென்று தனது இரண்டுபக்கங்களிலுமுள்ள சிவாலயங்களிடத்துப்பொருந்தி, முல்லி ஆன் ஐந்தும் தேனும நிரை கையால் முகந்து வீசி நல்ல மான்மதம் சாந்து அப்பிறநறு விரை மலர் தூய் செல்லலால் பூசை தொண்டின் செயல் வினை மாக்கள் போலும் - முல்லி நிலத்திலுள்ள பஞ்சகவ்வியங்களையும் தேனையும் ஆலியாகிய கையினாலே மொண்டு வீசி வாசனைமிக மிருகமதத்தையுஞ் சந்தனத்தையும் அப்பி நறுமணங்கமழும் மலர்களைத்தூவிச் செல்லுதலால் சிவ பூசைத்தொண்டி புரிபவ செயலையுடைய அடியார்களை யொக்கும்.

பஞ்சகவ்வியங்களான பால் தயிர் நெய் கோமயம் கோசலம். மருங்கு என் பதன் இறுதியில்நின்ற உம்அசைநிலை. செயலென்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரெச்சத் தின்மேனின்றது. (கக)

அரும்பவிழ்முனங்கவாளியலிதரவாகம்பொன்போர்த்
திரங்கிவாலன்னமேந்தியிருகையுஞ்சங்கஞ்சிந்தி
மருங்குசூழ்காஞ்சிதள்ளிவரம்பிறவொழுகும்வாரி
பரம்பரற்கையம்பெய்யும்பார்ப்பனமகளிர்போலும்.

(இ-ள்.) அரும்பு அவிழ் அனங்கவாளி அலைதர ஆகம் பொன் போர்த்த இரங்கி - அரும்பவிழ்ந்த மல்லிகை மலர்களாகிய பாணங்களே அலைகள் ஒதுக்கத் தன் னுடலமுற்றும் பொற்கட்டிகளே யுடையதா யொலித்து, வால் அன்னம் ஏந்தி இருகையுஞ் சங்கம் சிந்தி மருங்கு சூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பு இற ஒழுகும் வாரி - வெண்ணிறத்தையுடைய அன்னப்பறவைகளே யேந்தி இரண்டு கரைகளிலும் சங்கு களேவீசிப் பக்கங்களில் சூழ்ந்த காஞ்சிவிருட்சங்களே முறித்து எல்லைகெடப் பெருக் கெடுத்துச் செல்லும் தாமிரபர்ணியானது, அரும்பு அவிழ் அனங்கவாளி அலைதர ஆகம்பொன் போர்த்த இரங்கி-அரும்பவிழ்ந்த மன்மதபாணங்கள் வருத்தத் தம் மு டலமுற்றும் பொற்பிதிர்போன்ற தேமல் பூத்த மனம் வருந்தி, வால் அன்னம் ஏந் தி இருகையும் சங்கம் சிந்தி மருங்கு சூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பு இற - வெள்ளிய சோற்றைவேந்தி இரண்டு கைகளிலுமுள்ள வலையல்கள் கழன்று இடையிலணிந்த காஞ்சியென்னும் ஓர்அபரணஞ்சோர்ந்து தமது கற்பினிலேகெட, பரம் பாற்கு ஐயம் பெய்யும் பார்ப்பன மகளிர் போலும் - பிக்ஷாடன மூர்த்தமாய் எழுந்தருளிவந்த சிவபெருமானுக்குப் பிச்சையிடுந் தாருகாவனத்து ரிஷிபத்தினிகளையொக்கும்.

மலர்களெல்லாம் மன்மதபாணங்களாகக்கூறுதலின் அனங்கவாளிஎனவும், நடப்பாகத்தை "வாயுரம்,கடல்அகடு" என்றாற்போல வெள்ளமுற்றும் என்பதற்கு ஆகுமெனவுங் கூறினர். காஞ்சி எழுகோவையாயுள்ளவணி "எண்கோவை மேகலை காஞ்சியெழுகோவை"என்பதனாலுணர்க. பொன் தேமல் மேனிற்றலால் உவமையாகுபெயர். உடைமையும் உடையதும் வேறுகாமையால் உடைமையின்றொழிலே உடையதின்மேலேற்றிச் சங்கஞ்சிந்தி காஞ்சிதெள்ளி என்றார். போர்த்து இரங்கி ஏத்தி சிந்தி தள்ளி என வேறு பலவற்றோடுங்கிய வினையெச்சங்கள் தனித்தனிவாரி என்னும் வினைமுதற் பொருள்கொண்ட வொழுகுமென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வினை யெச்சங்கள் பார்ப்பன மகளிர் என்னும் . வினைமுதற் பொருள் கொண்ட பெய்யும் என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையுந் தனித்தனிகொண்டன. இருவகையிலும் என்பதில்வந்த உம்மைமுற்று – முன்னர்க்கூறிய பொருளோடு பின்னர்க்கூறிய பொருள் விரோதியாமல் சிலேடித்தமையால் அவிரோதச் சிலேடையணி. (கூ)

வரைபடுமணியும்பொன்னும்வைரமுங்குழையும்பூட்டி
யரைபடுமகிலுஞ்சாந்துமப்பியின்னமுதமூடிக்
கரைபடுமருதமென்னுங்கன்னியைபபருவதோத்திற்
றிரைபடுபொருணீத்தஞ்செவிலிபோல்வளர்க்குமாதோ.

(இ-ள்.) திரைபடு பொருணீத்தம் வரைபடு மணியும் பொன்னும் வைரமும் குழையும்பூட்டி அரைபடுமகிலும் சாந்தும அப்பி இன் அமுதம் ஊட்டி-அகிலையுடைய தாமிரபர்ணியென்னும் வெள்ளமானது மலையினிடத்தண்டாகிய முத்தையும் பொன்னையும்வைரத்தையுங் குண்டலத்தையுமபூட்டி அரைபட்ட அகிலையுஞ் சந்தனத்தையும் அப்பி இனிய அமுதத்தை யுண்பித்து, கரைபடி மருதம என்னும் கன்னியை பருவம் நோகாதே செவிலிபோல் வளர்க்கும – வரம்புகளையுடைய மருதநிலமென்னுங் கன்னிபபெணணை பருவத்திற்குத் தகுதபடி யாராய்ந்து செவிலித்தாயைப்போல வளர்க்காநிறகும்.

கரைபடும் என்பதற்குப் புகழ்பொருந்தியவெனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. செவிலிவளர்க்குந்தாய். குண்டலம்-நீராடவந்த அரம்பையர் . தீண்டலம் அமுதம் - நீர், பால்.

அமுதமென்பதன் இறுதியில் உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது (கூ)

மறைமுதல்கலைகளெல்லாமணிமிடற்றவனேயெங்கு
நிறைபரமென்றும்பூதிசாதனநெறியீடென்று
மறைகுவதறிந்துதேறுரறிவெனக்கலங்கியந்த
முறையின்வீடுணர்ந்தோர்போலத்தெளிந்ததுமூரிவெள்ளம்.

(இ-ள்.) மூரி வெள்ளம் - பெரிய வெள்ளமானது, மறைமுதல் கலைகள் எல்லாம் - வேதமுதலிய நூல்களெல்லாம், மணிமிடற்றவன் ஏ எங்கும் நிறைபரம் என்றும் பூதிசாதன நெறி ஏ வீடு என்றும் அறைகுவது அறிந்தும் – நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே எவ்விடத்தும் நிறைந்த பரம்பொருளென்றும் விபூதி தரித்தலும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர முச்சரித்தலும் உடைய சைவசமயநெறியே மோக்ஷமென்றுஞ் சொலலுதலைத் தெரிந்திருந்தும், தேறுரர் அறிவென கண்டு அந்த முறையின் வீடு உணர்ந்தோர் போல தெளிந்தது – தெளியாதார் அறிவைப்போல்கலங்கி அந்

தச் சைவசமய நெறியின் முறையே நின்று முத்திநிலையை யறிந்தவர் அறிவைப் போல உடனே தெளிந்தது.

வேதங்கள், சிவபெருமானே நேரே வழிபட் வறியாத வான்மாக்கள் வழிப டற்குரிய தமன் முதலியோரை யொரோவழி தலைமையுடையவராகக்கூறுங் கருத் தறியாது கூறியிருத்தலையே பொருளாகக்கொண்டு அவரவரும் பரமெனத் தம்மில் முரணிக்கூறு மயக்கமொழிக ளுய்தற்பொருட்டு இக்குறிப்பிலிள்ளவனே பரமெனக் கூறுதலின் - மறைமுதல் கலைகளெல்லா மணிமிடற்றவனே யெங்குநிறை பரமென வும், ஆன்மாக்கள் எப்பற்றும் கழன்று பற்றற்றவனேப் பற்றுதற்குரிய அருட்பணிக ளில் இயன்றிமையாச் சிறப்பினதாய் முதற்பற்றும்பொருளாய் விளங்கும்விபூதியை யும், அப்புறக்காட்சியோடு உண்ணிலவும் பற்றுக்கோடாய் நோக்கியவற்றை நோக் காதவாறுசெய்யவல்ல ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தையும், மோகூத்தை யடையக்கூட்டும் அங் காங்கிபாவங்களையுடையது சைவசமயமாதலின், பூதிசாதனநெறி வீடெனவும், இவ் வாறு பல வேதாகமங்களினும் நிட்டாந்தங்களானும் வேதாகமங்களிற் கூறியிருக்கும் அவ்வியலபதிற்கும் அறியாதவர்களாய் மலச்செருக்கால் மலைத்து முக்குண வசத்த ராய் முரணிக்கூறிய பசுநூல்வழிச் செல்வோ ரறிவிற்குப் பயனுள்ளது கலக்க மன்றிப் பிறிதினமையின் அனைவகுதநிகழுநேறு ரறிவெனக்கலங்கி எனவும், அப் பசுமார்க்கத்தையொழிதலுப்பதிமார்க்கதலால் முதலாந்தப் பாசமலர்க்கிழ்ச்சென்று பிறிதொடுபடாது அதுவாய் நிற்றலே தெளிவின் பயனுதலின் அந்த முறையின் வீடு ணர்ந்தோர்போலத் தெளிந்தது எனவும் கூறினர்.

சிவதத்துவவிவேகம் " மறையகத்தெல்லாந்தலைமையோரொருபால் வகுத் திடுங்கேவலமதுதா, னிறைவனேயிவ்வாறமபுயன்முதலோரினும் பிரித்துத்தியால் விளக்கா, தறைதருமிதனுண் மாறுபட்டுழிவேறு ராற்றினுற்போக்கவற்றுமல், கறைமிடற்றடக்கியெழை வானவைக்காததருள்கருணைமாகடலே" எனவும்.

" மூளரியோன்முதலாஞ் சுரலொம்பூதமுதலவற்றேறுதித்துள்ளோ, ரள விடுந்தலைமையாளனென்றவதா யகறறிமால்விடையவனினையே, வளமுமுமெல்லாத் தலைமையுமுடையோன் வருமுதறகாரணனல்லோ, ருளமுமுதியானப்பொருளெனச் சிகைதோர் னாப்பவுமயங்குவர்சிலரே" எனவும வருதல்காண்க.

ரதனம் உருத்திராக்கந்தரிசதல் என்பாருமூளர், கண்மணி பூதிசாதனம் என வருமி -த்துச் சாதனங் கண்மணியி லடங்காமை காண்க. "தெய்வநீறுமைந்தெ ழுதலுமே சிதைக்கலனுக" எனப் பினனர் வருதலறிக.

பூதிசாதனம் இவ்விரண்டையுமுடையது சைவசமயமாதலால் உம்மைத் தொகைநிலைக் களத்தபிறநத அனமொழிததொகை. நெறியின் இறுதியில் பிரிநிலை ஏகாரந் தொகுத்தல். (கசு)

மறைவழிநினைத்தவெண்ணெண்கலைகள்போல்வருநீர்வெள்ளத்
துறைவழியொழுகும்பல்கால்சோலைதண்பழனஞ்செய்தே
னுறைவழியோடையெங்குமோடிமன்றுடையார்க்கன்பர்
நிறைவழியாதவுள்ளத்தன்புபோனிரம்பிற்றன்றே.

(இ-ள்.) மறைவழி நினைத்த எண்ணெண் கலைகள்போல் - வேதத்துறைவழி நினைத்த அபயத்துதாற்கு கலைகளைப்போல, வருநீர் வெள்ளம் துறை வழி ஒழுகும் பல்கால் - பொன்மலையினின்றும் வருகின்ற தாமிரபர்ணியானது நீர்த்துறை யிலிருந்தும் நினைத்தச்செல்லும் பலகால்களால், சோலை தண் பழனம் செய்தேன்

உறைவழி ஓடை எங்கும் ஓடி - சோலைகளிலும் தண்ணிய மருதநிலத்தூர்களிலும் வயல்களிலுந் தேன்துளிசிந்தும் மலரோடைகளிலும் மற்றுள்ள விடங்களிலுஞ் சென்று, மன்று உடையார்க்கு அன்பர் உள்ளத்து நிறைவு அழியாத அன்புபோல் நிரம்பித்து - பொன்னம்பலத்தை யுடைய சிவபெருமானுர்க்குத் தொழும்புபூண்ட அன்பருடைய விதயத்தில் நிறைந்த அன்பைப்போல நிறைந்தது.

இடத்தினிகழ்பொருளின்றெழிலி யிடதநின்மேலேறித்தேனுறைவழியோ டையென்றார். (கடு)

கலிநிலைத்துறை.

இழிந்தமாந்தர்கைப்பொருள்களுமிகபரத்தாசை
கழிந்தயோகியர்கைப்படிற்றூயவாய்க்களங்க
மொழிந்தவாறுபோலுவரியுண்டுவாகெடுத்தெழிலி
பொழிந்தநீரமுதாயினபுவிக்கும்வானவர்க்கும்.

(இ-ள்.) இழிந்த மாந்தர் கை பொருள்களும் இகபரத்து ஆசை கழிந்த யோகியர் கைப்படில் தூய ஆய் களங்கம் ஒழிந்த ஆறுபோல் - கொலை முதலிய தொழிலால் இழிவுபட்ட மனிதர்கள் தமதுகையால்கொடுக்கும் பாவவழியினின்றும் ஈட்டிய பொருள்களும் இவ்வுலக போகத்திலுஞ் சுவர்க்க போகத்திலும் உள்ள ஆசையி னின்று நீங்கிய சிவயோகிகளது கையிற்பட்டால் பரிசுத்தமுடையனவாய் அக்குற்றங்களினின்று நீங்கிய முறைமைபோல, எழிலி உவரி உண்டி உவர்கெடுத்து பொழிந்த நீர்புவிக்கும் வானவர்க்கும் அமுதாயின - மேகமானது கடல்நீர் பருகி அந்நீரிலுள்ள உப்பைக்கெடுத்துச் சொரிந்த நீர்த்துளிகள் பூவுலகிலுள்ளவருகும் வானுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கும் அமுதம்போலாயின.

சிவஞானதீபம். "பரிந்தகொலைப்பாதகன் கைக்கத்தியேனும் பரிசனவேதி யைப்பரிக்கப்பொன்னும்" என்றுறபோல இழிந்தமாந்தாகைப் பொருள்களுஞ் யோ கியர்கைப்படில் தூயவாய்க் களங்கமொழிந்தவாறுபோல் எனவும், சிவதருமோத் தரம். "பாவெனும்பதத்தினர்த்தம் பாவமென்கடலிற்பட்டார், தேவனற்பதமென் றீரத் திருத்துவான்றீரதத்தினர்த்தம்,பாவமெனகடற்பட்டாரைப் பரமர்தமபதமென் பாரத், தேவியேயிருத்துவானே பாத்திரமென்னப்பட்டான்" என்பதனுல் பாத்திர மாவார் சிவயோகியரன்றி ஏனையரல்லாதலால் யோகியர் எனவும் "வானின்றுல கம் வழங்கிவருதலாற், றுனபிழ்தமென்றுணரற்பாற்று" "நிறப்பெடுபூசனைசெல் லாதுவானம்,வறக்குமேல்வரினுர்க்குமீண்டு" என்றமையால் புவிக்கும்வானவர்க் கும் பொழிந்த நீரமுதாயின எனவுங கூறினர்.

உவரி உவர்ப்பினையுடையது என்னும் பொருண்மே னிற்றலால் வினைமுதற் பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். எழிலி மேலெழுதலையுடையது என்னும் பொருண் மேனிற்றலால் அத்தொழிற்பெயர். (கசு)

ஈறிலாதவளொருத்தியேயைந்தொழிலியற்ற
வேறுவேறுபேர்பெற்றெனவேலைநீரொன்றே
யாறுகால்குளங்கூவல்குண்டகழ்கிடங்கெனப்பேர்
மாறியிற்றில்வான்பயிரொலாம்வளர்ப்பதுமாதோ.

(இ-ள்.) ஈறிலாதவள் ஒருத்தியே ஐந்தொழில் இயற்ற வேறு வேறு பேர் பெ ற்றது என - அழிவில்லாதவளாகிய சிவசத்தி ஒருத்தியே பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்ய வெவ்வேறு திருநாமங்கள் பெற்றருளியதுபோல, வேலை நீர் ஒன்றே ஆறு

கால் குளம் கூவல் குண்டு அகழ் கிடங்கு என பேர்மாறி - கடல் நீரொன்றே ஆறு கால் வாய் குளம் கிணறுநீர்நிலே தோண்டிய கிடங்கு என்று தனது இயற்பெயர்நிற்க,ஈண்டு இல் வான் பயிரெல்லாம் வளரப்பது - அளவில்லாத பெரிய பயிர்களெல்லாம் வளர்க்காகிற்கும்.

பஞ்சகிருத்தியங்களாவன - சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம், இவற்றை முறையே பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, யாகின்று இயற்றுகின்றவள் சிவசத்தி ஆதலால் ஐந்தொழி லியற்ற வேறு வேறு பேர்பெற்றென என்றார். பெற்றென தொகுத்தல். எகாரங்கள் தேற்றப்பொருளில் வந்தன. (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

களமர்கள்பொன்னேர்பூட்டித்தாயர்வாய்க்கனிந்தபாடற்
குளமகிழ்சிறுரினேறுமொருத்தலுமுவகைதூங்க
வளமலிமருதம்பாடிமனவலிகடந்தோர்வென்ற
வளமருபொறிபோலேவலாற்றவாள்வினையின்மூண்டார்.

(இ-ள்.) களமர்கள் பொன்னேர் பூட்டி-மருதநிலமாக்கள் பொன்னேரைப் பூட்டி, தாயர்வாய் கனிந்தபாடற்கு உளமகிழ் சிறுரின் ஏறும் ஒருத்தலும் உவகை தங்க வளம்மலி மருதம் பாடி-தாய்மார் வாயிலுண்டாகிய சுவைகனிந்த பாடலுக்கு மனமகிழ்ந் சிறுவரைப்போல எருதும் எருமைக்கடாக்களும் மகிழ்கூர வள ப்பதிறைந்த மருதப் பண்பாடி, மனவலி கடந்தோர் வென்ற அளமரு பொறி போல் ஏவலாற்ற ஆள்வினையில் மூண்டார் - மனத்தின் வலியைக்கடந்தபெரியோர் வென்ற சுழலும் ஐம்பொறிகள் அவர் ஏவல்வழி நிறறல்போல அவ்வேலும் ஒருதத லைத் தமது ஏவல்வழிநிற்கப் பயிரிடுதொழிலில் தலைப்பட்டார்கள்.

பொன்னேர் புத்தேர். தலையோ என்றலும் அது மருதப்பண்பாடியோர் அந்நிலமாக்களாதலால் மருதநிலமாக்களென்றும். மனம் தம் வழிபட்டோர்க்கு அதன் வழிச்செல்லும் ஐம்பொறிகளுந் தாமே யடங்கி நிற்றலால் மனவலி கடந்தோர் என்றார். அலமரல் அளமரல் என நின்றது (கஅ)

பலநிறமணிகோத்தென்னப்பன்னிறவேறுபூட்டி
யலமுகவிரும்புதேயவாள்வினைக்கருங்கான்மள்ளர்
நிலமகளுடலங்கீண்டசால்வழிநிமிர்ந்தசோரிச்
சலமெனநிவந்தசெங்கேழ்த்தழன்மணியிமைக்குமன்றே.

(இ-ள்.) பலநிறம் மணி கோத்தென்ன பல்நிறம் ஏறு பூட்டி அலம் முகம் இரும்பு தேய ஆள்வினை கருங்கால் மள்ளர்-பலநிறங்களையுடைய வீரத்தினங்களைக் கோவை செய்ததுபோலப் பலநிறங்களையுடைய வெருகுகளைப் பூட்டிக் கலப்பையின்முகத்திலுள்ள கொழுத்தேய உழுதொழில்செய்யும் கரியகால்களையுடைய மருதநிலமாக்கள், நிலமகள் உடலம் கீண்ட சால்வழி நிமிர்ந்த சோரி சலம் என-பூமிதேவியின் உடலைக்கிழித்த படைச்சால்வழியில் எழுந்த உதிரவெள்ளம்போல, நிவந்த செங்கேழ் தழன்மணி இமைக்கும்-மேலெழுந்த செந்நிறத்தையுடைய நெருப்புப் போன்ற இரத்தினங்கள் விளங்காகிற்கும்.

சேறுபடிதலால், நிறந்திரிதலின் கருங்கால் என்றார். கோத்தென தொகுத்தல் விகாரம். (கக)

ஊறுசெய்படைவாய்தேயவுழுகருநீர்கால்யாத்துசே
றுசெய்குருகுந்தெவ்வந்தொழுதுநீஞ்செங்கெல்வீசி
நாறுசெய்குருகும்பேர்த்துநடவுசெய்குருகுந்தெவ்வின்
மாறுசெய்கனைகடோம்பிவளம்படுகுருமாஞர். •

(இ-ள்.) ஊறுசெய் படைவாப் தேய உழுகரும் நீர் கால் யாத்து சேறு செய் குருகும் - பூமியைக் கிழிக்கா நின்ற கலப்பையின் துன்னுகிதேய உழுகின்றவ ருமை நீரைக் கால்வழியாகக்கட்டிச் சேறு செய்கின்றவரும், தெய்வம் தொழுது நீம் செங்கெல் வீசி நாறு செய்குருகும் பேர்த்து நடவுசெய்குருகும் - அகங்கிலத்துக்குரிய விருந்தினரை வணங்கி இனிய செங்கெல் முகையை வீசி நடவுசெயகின்றவரும் அங்காறு களைப் பேர்த்து நடுகின்றவரும், தெவ்வின மாறு செய்கனை கட்டி ஒம்பி வளம் படுக்குகரும் ஆரர்-பகைவரைபபோலச செருதெறபயிரோடு மாறுபட் டோர்குங் கனைகளைக் களைது வளஞ்செய்கின்றவர்களுமாக அகங்கிலமாகள முயன்ருர்கள் நகரவிடைகில் நிகழ்காலதனினமேனின்றன. (உ0)

பழிபடுநறவந்தன்னைக்கடைசியர்பருகிச்செல்வாய்
மொழிதடுமாறவோவைமுகதழுமுவரேறன்ற
விழிசெவந்துழலக்கூந்தலென்னுமிலிசோரவுள்ளக்
கழிபெருங்களிபபுநலகிகலந்தவரொத்ததன்றே.

(இ-ள்.) பழிபடு நறவம் தனை கடையியர் பருகி-பழிச்சொறபெருக்குமது வானது தன்னைப் பளளப்பெணகள பருகுதலால், செவ்வாய் மொழி தடுமாற வோ வைமுகத்து எழு முறுவல் தோன்ற விழிசெவந்துழல கூந்தல மெனனுமில் சோர- ஆவர்கள் செவ்வாயில் தோனறுஞ் சொற்கள் முறைபிறழவுங் குறுவெயர்வு முக த்தில்முகிழ்கவுந் தம்மையறியாது பெருகலகைதோனறவுங் கணகள் மதர்ப்பாற்செ வந்து சுழலவுங் கூந்தல மெல்லியவாடையுஞ் சோரவும, உளளம் கழி பெரும் களி ப்பு நல்கி கலந்தவா ஒத்தது-மனதில் மிகக பெரியமயக்கைக் கொடுத்துக்கலந்த புருடாயொத்தது.

புணர்ச்சியில பெண்கள் சொற்கள தடுமாறுதலும், குறுவெயர்வு முகத்தில் முகிழ்ததலும், புன்னகையரும்புதலும், கலிவால விழிசெவந்து சுழலுதலும்,சோர் வால் கூந்தலும் உடையுஞ் சோருதலும், உடைமையால் கள் கலந்தவரை யொத்த தெனக் கூறியது செம்மொழிச்சிலேடை யுவமையணி. (உக)

படபகையாருந்தீஞ்சொறகடைசியர்பவளச்செவ்வாய்க்
குடபகையாம்பலென்னுமொண்ணுறுகுவளைநீலங்
கடபகையாருமென்றுங்கமலநன்முகதனுக்கென்றுங்
கிடபகையாருமென்றுஞ்செறுதல்போற்கனைதல்செய்வார்.

(இ-ள்.) பண்பகை ஆகும் தீம் சொல் கடைசியர் பவளம் செவ்வாய்க்கு உள்ப கை ஆமபல்என்றும்-(கனைகளையத்தலைப்பட்ட)இசைக்குப்பகையாகிய வினைய சொற் களையுடைய பள்ளப்பெண்கள் பவளம்போன்ற தமது செவ்வாய்க்குத் தீராப்பகை யுள்ளது குமுதமலரென்றும், ஒள் நறும் குவளை நீலம் கண்பகை ஆகும் என்றும் கமலம் நல்முகத்துக்கு என்றும் திண் பகை ஆகும் என்றும் - ஒள்ளிய நல்லவாசனை யையுடைய செங்குவளையுங் கருங்குவளையுங் கண்களுக்குப் பகையாமென்றுந் தாம ரை அழகிய முகத்துக்கு என்றும் வைரம்பற்றிய பகையாமென்றும், செறுதல் போல் கனைதல் செய்வா - கொல்லுதல்போலக் கனைத்தார்கள்.

ஆம்பல், குவளை, நீலம், கமலம் - சாதியொருமைகள். செய்வார் இங்கு வகர இடைமை - இறந்தகாலத்தின்மேனின்றது. (உ உ)

கடைசியர்முகமுங்காலுங்கைகளுங்கமலமென்னுர்
படைவிழிகுவளையென்னுர்பவளவாய்குமுதமென்னு
ரடையவுங்கணங்காமவள்ளர்பகைஞராயடுத்தவெல்லே
புடையவனுனையாற்முலொறுப்பவாகுறவுண்டாமோ.

(இ-ள்.) மள்ளர் கடைசியர் முகமும் காலும் கைகளும் கமலம் என்னுர்-பள்ளர்கள் தங்கள பெண்களுடைய முகமும் காலும் கைகளுந் தாமரையோடு உறவுடையனவெனவு கருதாமலும, படை விழி குவளை எனனுர்-வாள்போன்ற கண்கள் குவளையோடு உறவுடையனவெனவு கருதாமலும, பவளம வாய குமுதம எனனுர்-பவளம்போனற வாயகள ஆம்பலோடுறவுடையன வெனவு கருதாமலும், அடையவும கணங்தார்-அவைகளை யொருசேரக் கணங்தாகள், பகைஞராய் அடுத்த எல்லே உடையவன ஆணை ஆற்முல் ஒறுப்பவாக்கு உறவு உண்டி ஆம ஓ - உறவினர் பகைவராய்வந்தகாலதது எஜமானன கட்டளைவழியினனை தண்டிக்கும வீரருக்கு உறவினர் எனனு தாட்சணியமும உள்ளதோ (இலலையெனறபடி)

என்னுர்என்னும விணைமுற்றுகள வேறுபல வடுக்கிய வெச்சங்களாய்க் கணங்தார் என்னும் விணைமுற்றின முதனிலையைத் தனிதநினைகொண்டன. முன்னர்த்தொடங்கிய பொருட்டிறமுடித்தற்குப் பினனர உலகதிபொருளாக வேறுபொருள்வைத்துக்கூறினமையரல் வேறறுபபொருளவைப்பணி. (உ கூ)

புரையறவுணர்ந்தோர்தூலின்பொருளினுளடங்கியதூல்
வரையறைகருத்துமானவளராகருப்புறம்புதோன்றிக்
கரையமைகல்விசாலாக்கவிஞரபோலிறுமாந்தநூ
லுரையெனவிரிந்தசறபின்மகளிரபோலொசிந்ததன்றே.

(இ-ள்.) வளர் கரு புரையற உணாகதோர் தூலின் பொருளின் உள் அடங்கி - வளாகின்ற கருவானது ஐயகதிரிபு என்னு குற்ற நீங்கக் கறபுணாகத சான றோரியற்றிய தூலின்கட் பொதிந்துகிடக்கும பொருள்போல உள்ளடங்கிகிடந்து, அதனால் வரையறை கருதபமான புறம்புதோனறி - அநநூற் பொருளுக்கு வரையறைபபட்ட கருதபமாரபோல வெளியேதோனறி, கலா யமை கல்விசாலாகவிஞராபோல் இறுமாகது - இலக்கணவரமபு அமைந்த கல்விநிரம்பாத சவிகள்போலத்தலைநிமிரந்து, அந்தூல் உரைன விரிகது-அத்தூலுக்குச் சான்றோரியற்றிய தூற் பொருள் விரிதல்போலக் கதிரவிரிந்து, கறபின மகளிர்போல் ஒசிந்தது-கறபுடைய பெண்கள் தமது தானை கோக்குதல்போலத் தானைகோக்கித் தலைவனைக்தது.

கல்விசாலாக்கவிஞர் உயர்திணையோடு சார்ந்த அஃறிணை உயர்திணை முடிபேற்றது. இன் உருபு ஒப்புப்பொருட்டு. உரை பொருளின்மேல் நிற்றலால் சொல்லாகுபெயர். (உ ச)

அன்புறுபத்திவித்தியார்வநீர்பாய்சசுரந்தொண்டர்க்
கின்புருவானவிசனின்னருள்விளையுமாபோல்
வன்புறுகூருங்கான்மள்ளர்வைகலுஞ்செல்விகோத்தி
நன்புலமூயன்றுகாக்கவிளைந்தனமுந்தண்சாலி.

(இ-ள்.) அன்பு உறு பத்தி வித்தி ஆர்வம் நீர் பாய்ச்சும் தொண்டர்க்கு இன்பு உருவான ஈசன் இன் அருள் விளையும் ஆபோல் - அன்புமிக்க பத்தியாகிய விதையை விதைத்து ஆதரவாகிய நீரைப்பாய்ச்சுகின்ற அடியார்களுக்கு ஆனந்தமே திருவுருவாகக் கொண்டருளிய சிவபெருமானது திருவருட்பயன் விளைவுவிளையும் வகையைப்போல, வன்பு உறு கரும் கால் மள்ளர் வைகலும் செவ்வி நோக்கி நன்புலம் முயன்றுகாக்க - வலிமைமிக்க கரியகாலியுடைய பள்ளர்கள் நாள்தோறும் பருவமறிந்து நல்லபுலன்களுக்குச் செய்யு முயற்சிகளைச் செய்துகாக்க, நறும் தண் சாலி விளைந்தன - நல்லமணமுள்ள குளிர்ந்த நெற்பயிர்கள் விளைந்தன.

செய்யு முயற்களாவன எருவிடுதல்முதலியன. பத்தி வேறு ஆர்வம் வேறுதலின், பத்தி வித்தி ஆர்வ நீர் பாய்ச்சும் என்றார். ஆறு ஈறு தொகுத்தல் "அன்பீறும் ஆர்வமுடைமை" என்றார் நாயனாரும். (உ-ஆ)

அகனிலவேறுபாட்டினியல்செவ்வியறிந்துமள்ளர்
தகவினேமுயற்சிசெய்யக்காமநூல்சாற்றுநான்கு
வகைகலார்பண்புசெவ்வியறிந்துசேர்மைந்தர்க்கின்ப
மிகவினோகம்போன்றுவினைந்தனபைங்கூழெல்லாம்.

(இ-ள்.) மள்ளர் அகல் நிலம் வேறுபாட்டின் இயல் செவ்வி அறிந்து வினே முயற்சி தக செய்ய - பள்ளர்கள் அகன்றநில வேற்றுமையினுடைய தன்மையையும் அந்நிலத்திற் பயிர்செய்யும் பருவத்தையும் உணர்ந்து தொழில்முயற்சிகளே அதற்குத்தகுதியாகச்செய்ய, பைங்கூழெல்லாம் - பசிய பயிர்களெல்லாம், காமநூல் சாற்றும் நான்கு வகை நல்லார் பண்பு செவ்வி அறிந்து சேர் மைந்தர்க்கு இன்பம் மிக வினேபோகம் போன்று வினைந்தன-காமநூல் கூறும் நான்குவகைப்பட்ட பெண்களுடைய தன்மையையும் பருவந்தையும் உணர்ந்த புணரும் புருடருக்கு இன்பமிகவும் வினையும் போகத்தையொத்து விளைந்தன.

நான்குவகைப்பட்ட பெண்களாவார் - பத்மினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி வினேவும் போகமாகையால் போகம போன்றென்றார். மகளிர்போல நிலமும் அம்மகளிரிடத்து வினையும்போகம்போல அந்நிலங்களின் போகமுமெனக் கூறியது வடநூல் முறைமைபற்றியென அறிக. இயல் பண்பு செவ்வி இவைகளிடையிலும் இறுதியிலும் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. (உ-சு)

கொடும்பிறைவடிவிற்செப்தகூனிரும்பங்கைவாங்கி
மூடங்குகால்வரிவண்டார்ப்பமுள்ளாைக்கமலநீல
மடங்கவெண்சாலிசெந்நெல்வேறுவேறரிந்தீடாக்கி
நெடுங்களத்தம்பொற்குன்றநிரையெனப்பெரும்போர்செய்தார்.

(இ-ள்.) கொடும் பிறை வடிவில் செய்த கூன் இரும்பு அம் கை வாங்கி-வினைத்தபிறையின் வடிவுபோலச்செய்த அரிவாளை (மருதநிலமாக்கள்) கையிலேந்தி, மூடங்கு கால் வரிவண்டு ஆர்ப்ப முள்ளாை கமலம் நீலம் அடங்க வெண் சாலி செந்நெல் வேறு வேறு அரிந்து ஈடாக்கி - முடங்கிய காலினையும் வரிகளையுமுடைய வண்டுகள்மேலெழுந்தொலிக்க முட்பொருந்திய தூறையுடைய தாமரைகளும் நீலோற்பலங்களும் ஒருசேர அடங்க வெண்ணெல்வினேவுகளையும் செந்நெல் வினேவுகளையும் வேறுவேறுக அரிந்து கற்றைகளாக்கி, நெடுங்களத்து அம்பொற் குன்றம் நிரையென பெரும்போர் செய்தார் - நெடியபோர்க்களத்தில் அழகிய

பொன்மலைகளின் வரிசைகளேபோல வரிசை வரிசையாகப் பெரிய போர்கள் போட்டார்கள்.

பின்பக்கஞ்செருகியிருத்தலின் அங்கை வாங்கி யெனவும், நரல்வகை அரைகளுள் கமலநீலங்கள் முள்ளையுடையனவாதலால் முள்ளரைக்கமல நீலமெனவும் கூறினர். வெண்சாலிசெங்கெல் சொல்முரணணி. (உஎ)

கற்றைவைகலோர்தூற்றிக்கூப்பிபூர்க்காணித்தெய்வ
மற்றவர்கற்றவாமீர்களைவைகண்டாரிலொன்று
கொற்றவாகடமைகொளளப்பண்டியிற்கொடுபோய்த்தென்னு
மிற்றவர்சுற்றந்தெய்வமிருந்தினாக்கூட்டியுண்பார்.

(இ-ள்.) கறைறைவை களேந்து தூறறி கூப்பி-கறறைகளாகிய வைக்கோலினின்றும் நெறகளேக்களேதுதூற்றிப் பொலிகளாகக்குவித்து, ஊர்க் காணித் தெய்வம் அறறவர்க்கு அறறவாது ஈரும் அளவை கண்டி-ஊராகாணிதெய்வங்களுக்குத் தரித்திரர்களுக்கும அறுதிசெய்த முறைபடி கொடுத்து அதனபின்பு அளகுதொகை செயது, ஆறில் ஒன்று கொறறவர் கடமை கொளள பண்டியிற கொடுபோய் - ஆறிலொருகூறை அரசர்கள தமது இறைபொருளாகக்கொளள ஏனை யைவகைக் கூறதுகளேப் பண்டியிறகொணடுசென்று, தென்னுறறி உறறவர் சுறறம் தெய்வம் விருந்தினாக்கு ஊட்டி உணபா-பிதிராகும் சுறறதாராக்கும் தெய்வங்களுக்கும் வருந விருந்தினருக்கும் பகுத்தளிதது தாங்களும உண்பார்கள.

பிதிரராவார் படைபபுகாலத்துப் பிரமனுல் படைக்கப்பட்ட ஒருவகைக் கடவுட்சாதியார் ஆவர்கிடதெனறிசையாதலால தென்னுறறவர் எனவும், விருந்தினர் புதிதாயவருதவர் அவர்கள முன்னரியபபடடிருதலிறகுறித்து வருபவரும் அஃதினமையிற குறியாதவருதவருமென இருவகையை ராதலால் பனமைப்பொருள் பட விருந்தினரெனவும,தென்புலததார் முதலியோராகிய உண்பித்தலாகிய கால்வகை யறங்களுந தாமுமிரோடிருது செயயவேணடுதலின தமமைப் பாதுகாத்தலும் அறமாதலால் உணபார் எனவும, இல்வாழபோருகு இநத ஐவகையிடங்களும் அறஞசெயதறகு இடங்களாதலின் ஆறிலொனறு கொறறவா கடமைகொள்ளவெனவுங்கூறினர். ''தெனபுலத்தாரதெயவம் விருதொக்குளென்றும், கைம்புலத்தாரோம்பறலே'' எனஞ திருக்குறளானுணக. சுறறஞ்சூழநதோர்மேனிறறலில் வினைமுதறபொருளில்வநத தொழிறபெயர். தெயவம சாதியொருமை. (உஅ)

சாறறிகடடியெளுச்சாமைகொள்விறுங்குதோரை
யாறறிமதமாலயானைப்பழக்குலியவையேனல்
வேறுபல்பயரோடின்னபுன்னிலவிளவுமற்று
மேறறுபண்டியேறறியிருநிலங்கிழியவுய்ப்பார.

(இ-ள்.) சாறு அடுகட்டி எளுஞ் சாமை கொள் இறுங்குதோரை - கருப்பஞ்சாற்றால் காய்ச்சப்பட்ட வெல்லமும எளுஞ் சாமையுங் கொள்ளுஞ் சோளமும் மலெநெல்லும், ஆறு இடுமீ மதம மால் யானை பழகுலே அவகா ஏனல் பல்வேறு பய ரோடு இன்ன புன்னிலம் விளவுமற்றும் - வெள்ளம்போலும் உவட்டெடுகு மதமயக்கத்தையுடைய யானையின பழுவெலும்பின் வரிசைபோன்ற வாழைக்குலைகளும் அவையுந் தினையும் பலவகைப்பட்ட பயறுகளுமாகிய இப்புன்னிலப்பொருள்களேயும் மற்றுள்ள பொருள்களேயும், ஏறறோடு பண்டி ஏற்றி இருநிலம்

கிழிய உய்ப்பார்-எருதுகளின்மேலும் பண்டிகளின்மேலும் ஏற்றிப் பெரியபூமி கிழி படச்செலுத்துவார்கள்.

முன்னுள்ள ஒடி இசைநிறைத்தற் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். பின்னுள்ள ஒடி எண்ணுப்பொருட்டு. இன்ன சுட்டுத்திரிபு. சாறடுகட்டி யாஜைப் பழுக்குலே இவை நன்னில விளைவுகளாயினும் பன்மைபற்றிய வழக்கால் புன்னில விளைவு என்றார். (உகு)

துறவினீசனேசநதொண்டினர்பசிக்குநல்லூண்
டிறவினைப்பிணிக்குந்தீர்க்குமருந்துடம்பவிபபுக்காடை
யுறைவிடம்பிறிதுநல்கியவரவொழுகிசெய்பு
மறவினையிடுக்கணீக்கியருங்கதியுய்ககவல்லார்.

(இ-ள்.) துறவினர் ஈசன் நேசம் தொண்டினர்பசிக்கு நல்லுண் திறம் விளை பிணிக்கு தீர்க்கும் மருந்து உடல் பனிப்புக்கு ஆடை உறைவிடம் பிறிதுமை நல்கி-இருவகைப்பற்றுகளையும் அவற்றது நிலையாமையையும் நோகி முற்றத்துறந்தவர் களும் சிவநேசத்தையுடைய அடியார்களுமாகிய இவர்களுடையபசிக்கு நல்லவுண வும் நீங்குதலில்லாத விளைவசத்தால்வரும் நோய்களுகுந் தூன்பந்தீர்க்கும் அவுட தமும் பனிமுதலியவற்றால்வரும் உடல்நடுக்குதலிற்கு வல்லிரமும் வசித்தற்கு இட மும் வேண்டும் மற்றுள்ள பொருளும் (அங்ஙாட்டிலுள்ளார்) கொடுத்து, அவரவர் ஒழுகி செய்யும் அறம் விளை இடுக்கண நீக்கி அரும் கதி உயக்கவல்லார் - அத்துறவி னரும் அடியார்களுந் தத்தமக்குரிய நிலைகளினின்று வழுவாது ஒழுகிச்செய்யும் தருமச்செயல்களுக்குவரும் இடையூறுகளை அவற்றுலொழித்து அரியமோகூவீட் டில் செலுத்தவல்லராவார்.

துறவினரும் சிவனடியார்களுந் தத்தமக்குரிய ஒழுக்கநெறிகளினின்று வழு வாது முடியச்செய்யுமளவும அச்செய்கைகளுகுகு இடையூறுகளாகிய பசிநோய குளிர் முதலியன இடையிற்புகுகாது வருதலாமல் உண்டியமருந்தும் உறையுளுங் கொடுத்தலால் கலி இடுக்கணீகி எளவும், இவைகளால் அவா தத்தமக்குரிய நெறிவழுவாமல் ஊடதலால் அருங்கதியுய்க்கவல்லாரெனவுங் கூறினர். "இல் வாழவானென்பா னியல்புடையமுவர்க்கு, நல்லாறறினின்றதணை" என்னுந திருக் குறளானுணர்க. (கூ0)

நிசசலுமீசனன்பர்நெறிப்படிற்சிரூர்மேல்வைதத
பொசசமிலன்புமன்னர்புதல்வரைக்கண்டாலன்ன
வசசமுரங்கொண்டுகூசியடி பணிநதுளியகூறி
யிசசையாறெழுகியுள்ளக்குறிப்பறிந்தேவல்செய்வார்.

(இ-ள.) நிச்சலும் ஈசன் அன்பர நெறிப்படில் - நாள்தோறுஞ் சிவபெரு மானுடைய அடியார்கள் வழியில் எதிர்ப்பட்டால், சிரூர்மேல் வைத்த பொச்சம் இல் அன்பும் மன்னர் புதல்வரை கண்டால் அன்ன அச்சமும் கொண்டுகூசி - தமது புத்திரர்களின்மேல்வைத்த உண்மையான அன்பையும் அரசர்களுடைய புத்திரர்க ளைகண்டா லொத்தபயத்தையுங்கொண்டு அகலாமலும் அணுகாமலும், அடிபணி ந்து இனியகூறி இச்சை ஆறு ஒழுகி உள்ளக்குறிப்பு அறிந்து ஏவல் செய்வார்-அவ்வடியார் திருவடிகளேவணங்கி இன்சொற்கள் கூறி அவர்கள் இச்சையின்வழித் நிறம்பாது நடந்து அவராகளேவாதிருக்கவே மனக்குறிப்பினையுணர்ந்து ஏவும்பணி களைச்செய்து நிற்பார்கள்.

குளிர்காய்வோர் அதனைப்போக்குதற்பொருட்டு நெருப்பினின்று நீங்காமலும் அது சுட்டுவருத்துதற்கஞ்சி நெருங்காமலும் இருத்தல்போலப் பிறவிப்பிணியைப்போக்க விரும்பினோர் அது தீர்தற்பொருட்டுச் சிவனடியாரைவிட்டு நீங்காமலும் அவரதிருவுள்ளம் வேறுபடுதற்கஞ்சி நெருங்காமலு மிருக்கவேண்டுதலின் சிறுர்மேல்வைத்த அன்பும் மன்னர்புதல்வனைக்கண்டாலன்ன வச்சமூங்கொண்டு கூசி எனவும் "எத்திறத்தாசானுவக்குமத்திறம்" என்றுற்போல இச்சையாரெழுகி எனவுங் கூறினர்.

சித்தல்-நிச்சல்மரூஉ. பொச்சம்-இசைச்சொல். உள்ளக்குறிப்பு அசைவினையாதலால் அதனை ஏவலென்றார். (நக)

நறைபடுகனிதேன்பெய்தபாலொடுநறுநெய்வெள்ள
நிறைபடுசெம்பொன்வண்ணம்புழுக்கலாலிமிர்ந்தசோறு
குறைவறவுண்டுவேண்டும்பொருள்களுங்கொண்மினென்ன
மறைமுதலடியாரதமமைவழிமுறித்தருத்துவார்கள்.

(இ-ள்.) மறைமுதல் அடியார்தம்மை வழிமறித்து - சிவபெருமானடியவர்களைப்போகவொட்டாமற்றடுத்து, நறை படு கனி தேன் பெய்த பால் - தேன்பொருந்திய கனியையும் தேனெடுகலந்த பாலையும், நறு நெய் வெள்ளம் நிறைபடு செம்பொன் வண்ணம் புழுக்கலால் நிமிர்ந்த சோறு குறைவு அற உண்டு - நறுமணங்கமழும் புத்தரங்குநெயின பெருக்கால் நிறைந்த பருப்பொடுகலந்த அரிசியால் சமைதலோங்கிய அனனதையும் நிரம்பவுண்டு, வேண்டிய பொருள்களும் கொண்மின் என்ன அருத்துவார்கள் - வேண்டிய பொருளனேயும கொள்ளுங்களென்று (தங்கள் இல்லிற்குஅழைத்துவந்து) உண்பிப்பார்கள்.

வேண்டிய பொருள்களாவன ஆடை முதலியன. ஒடி எண்ணுப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். தேன் பெய்தபால், செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கல் மயக்கப்பொருளில் வந்த ஒடி உருபு தொக்குநின்றன. செம்பொன் வண்ணம். செவந்த பொன்போலுஞ் செந்நிறத்தையுடையது என உவமைத்தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய்ப் பருப்பின்மேல் நின்றது. புழுக்கல் தொழிலாகு பெயராயரிசிமேல்நின்றது. சிவகசிந்தாமணி. குணமாலையாரிலம்பகம். "தீம்பாலடிசிலமிர்தஞ் செம்பொன்வண்ணப்புழுக்கல், ஆம்பலகாரடையண்பனீரூறமிர்தம், தாம்பூலவகைமாடித் தருணாட்டையர்வார்சோரிய, ஓம்பாதறுநெய்வெள்ளமொழுகுமவண்ணங்கண்மின்" என்னுஞ் செய்யுளில் செம்பொன்வண்ணப்புழுக்கல் என்பதற்குப் பருபுச்சோறு என நச்சினார்க்கினியார் எழுதிய உரையாலுணர்க. கற்றைவைகலோடு என்னுஞ் செயயுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும் அந்நாட்டிலுள்ளோர் எனவருவித்துத் தோனறுவிணைமுதலாகக கொள்க. (நஉ)

பின்னெவனுரைப்பதந்தப்பெருந்தமிழ்நாட்டுங்கன்னி
தன்னிடையூர்களென்னுமவயவந்தாங்கச்செய்த
பொன்னியல்கலனேகோயின்மடமறப்புறநீர்ச்சாலே
யின்னமுதருத்துசாலேயெனவருதகிரிந்ததம்மா.

(இ-ள்.) அந்த பெரும் தமிழ் நாடு ஆம் கன்னி - அச்சிறப்பினையுடைய பெரிய பாண்டி நாடாகிய கன்னிப் பெண்ணெனவள், தன் இடை ஊர்கள் என்னும் அவயவம் தாங்க செய்த பொன் இயல் கலனே - தன்னிடத்திலுள்ள மற்றையூர்க

ளாகிய வுறுப்புகள் தாங்கச்செய்த பொன்னுலியன்ற ஆபரணமே, கோயில் மடம் அறப்புறம் நீர்ச்சாலே இன்னமுத அருத்து சாலே என உருத்திரித்தது-திருக்கோயிலும் மடமும் தருமசத்திரமும் நீர்வாக்குஞ்சாலேயும் இனியவன்னத்தை உண்பிக்குஞ்சாலேயுமென உருவகித்திரித்ததென்று சொல்வதன்றி, பின் எவ்வ உரைப்பது-வேறேயாதுசொல்லகிடக்கத்தது, (அதுவேயென்றபடி)

பின் என்னும் இடைச்சொல் இங்கு வேறென்னும் பொருள்மேனின்றது. கலன் சாதியொருமை, அம்மா-அசைகிலே. காட்டையும் ஊர்களையும் பெண்ணுகவும் உறுப்புகளாகவும் உருவகஞ் செய்து அவ்வுறுப்புகள்தாங்கிய கலன்கள் இவ்வகையாகத் திரிந்ததெனக் கூறுதலின் திரிபதிசயவணி. (கூகூ)

திணைமயக்கம்—கலிநிலைத்துறை.

இன்றடம்புனல்வேலிசூழ்நிலவரைப்பிற்
குன்றமுல்லைதண்பணைநெய்தல்குலத்திணைகான்கு
மன்றவுள்ளமற்றவைநிற்கமயங்கியமரபி
னொன்றுடொன்றுபோய்மயங்கியதிணைவகையுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) இன் றடம் புனல் வேலி சூழ் இ நிலவரைப்பில் - இனிய பெரிய நீர்நிலஞ்சூழ்ந்த இப்பாண்டி நாட்டெல்லேயில், குனறம முல்லே தண்பணே நெய்தல் நான்குகுலத்திணேயும் மன்ற உள்ள அவைநிற்க-குறிஞ்சியும் முல்லேயும் குளிர்ச்சி பொருந்திய மருதமும் நெயதலும் ஆகிய நானகுகுலத்திணேகளுக தேற்றமாக வுள்ளன அந்நிலங்கள் நிற்க, மயங்கிய மரபின் ஒன்றுடி ஒன்று போய் மயங்கிய திணைவகை உரைப்பாம-மயக்கமரபால் ஒரு நிலக்கருப பொருளோடு மற்றொருநிலக் கருப்பொருள் சென்று மயங்கிய திணைமயக்கக கூறுபாட்டைச் சொல்லுவாம்.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் அகதிணேயியல். "முல்லேகுறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்சொல்லிய முறையாற சொல்லவுமடுமே" எனற சூத்திரததால் ஏனய நிலங்கள்போலப் பாலேயென வொனறின்மையால திணைநான்கெனக்குன்ற முல்லே தண்பணே நெயதல் எனக் கூறினுரேனும் பாலே யவற்றுளடங்கும். "முல்லேயுங்குறிஞ்சியு முறைமையிற்றிரிந்து, கல்லியல்பழிக்து நடுவுநிலையருதலுப், பாலேயென்பதோர்படிவங்கொள்ளும்" என்பதனுலும், பாலேகளு ஆரியா நடுவணது என்றிட்ட குறியீடானும். "வெங்கதிப்பிரான்கணபதிபோனில்வேனில், மங்கைகொண்கைதோய்ந்தளித்திடும் பாலேயாமைந்தன், அங்கணினிலவரசர்பாலிரந்தவன் முரம்பு, தங்குசூழலிற சிற்றரசாள்வதுமுளதால்" என்பதனுலுமுணர்க. முல்லேயுங் குறிஞ்சியுந்திரிந்து பாலேயாமென்றிருக்க காளிலவரசர்பால் எனக் கூறியது என்னேயெனில், நால்வகை நிலத்துக்குமுரிய புணர்தல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்னும் நால்வகை உரிப்பொருள்கட் கிடையிடையே நிகழும் பிரிவு இந்நிலத்தாதலினென்க. மன்றவுள்ள என்னுஞ் சொல்லாறறலால் திணைவளங்கள் கூறினுரென்னவும், அவைநிற்க வென்றமையால் கூறி முடிந்ததெனவும் போந்தனவுணர்க. தொல்காப்பியநாரும் இடையியல். "மன்றவென்னிளவிதோற்றஞ்செய்யும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தால் தெளிவு பொருண்மையை யுணர்க. நான்கு நில்ப்பொருள்களும் ஒருசேர இருப்பது நாட்டிற்குப் பெருவளமுடைமையால் திணைமயக்கமெனக்காவியங்களுட் கூறிவருவது சான்றோராட்சி. திணைமயக்கமாவது - ஒரு நிலக்கருப்பொருளோடு மற்றொரு நிலக்கருப்பொருள்வந்து கூடல். மயக்கமெனினும் கூட்டமெனினும் தம் முளொக்கும். அகப்பொருள்விளக்கம் ஒழிபியல். "முத்திறப்பொருளுந் தத்தந்

திணையொடு, மரபின்வாராதமயங்கலுமுரிய" என்ற சூத்திரத்தாலும். "உரிப்பொருளல்லன மயங்கவும்பெறுமே" என்ற அகத்திணையியல் சூத்திரத்தாலும் மயங்கிய மரபின் என்றார். முத்திறப்பொருளாவன - நிலப்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள். பாலிக்கருப்பொருள் மயக்கமும் பின்னர் வருதல் காண்க.

திணையென்பத னிறுதியில் நிறகவேண்டி முற்றுமமை தாண்கு என்பதனிறுதியில் நின்றது பொருததமில் புணர்ச்சி. (கூசு)

கொல்லியாணிமேய்ப்பவர் கோழினர்க்குருந்தி
னெல்லிதாயதிறபடாகறிக்கருந்துணருகுப
மூல்லிசோறெனநந் தேன்விராய்முத்திழைசிற்றில
எல்லியாயமோடாடுபவெயின்சிறுமகளிர.

(இ-ள்.) கொல்லி ஆன் நிகா மேயபபவர் கோழ் இணர் குருந்தின் ஒல்லி தாய் அதில் படர் கருந்துணர் கறி உகுப - முல்லிநிலத்தில் பசுக்கூட்டத்தை மேய்க்கும் இடையாகள் கொழுவிய பூங்கொத்தையுடைய குருந்தமரத்தில் விளாந்து தாவி யேறி அம்மரந்தில் குறிஞ்சிபின்று படர்ந்த பெரிய கொத்திலுள்ள மிளகுகளை உதிர்ப்பாகள், எயின் சிறு மகளிர் - பாலிநிலத்திலுள்ள வேடச்சிறுமியர், முத்து இழை சிறறில் எல்லி முல்லி சோறு என தேன் விராய் ஆயமோடு ஆடுப - செய்தனிலதிலுள்ள முருதாறகோலிய சிறுவீட்டில் முல்லிநிலதிலுள்ள முல்லி அரும்பே சோறுக அதனோடு தேன் கலந்து பெண்கள் கூட்டத்தோடு விளையாடுவார்கள்.

இதனால் முல்லிநிலத்தோடு குறிஞ்சிநிலதுக்கும் பாலி நிலத்தோடு முல்லைக் குந் குறிஞ்சிக்கு நெய்தலுக்கு மயகமுங் கூறினர்.

குருந்தின் ஒலலிதாய அதிறபடர் கறிக்கருந்துணருகுப எனப் பாடம் கூறுவாருமுளர். அகிலும் கறிந்துணருவ குறிஞ்சிநிலப பொருள்களாதலால் அத்திணைச் சிறப்பன்றென வறிக. (கூரு)

கன்றெருமைகளிவண்டிலாயநக்கவீரங்கரும்பு
மென்றுபொன்சொரிவேங்கைவாயுறைகுவமேதி
குன்றிளந்தினைமேய்ந்துபூங்கொழுநிழன்மருதஞ
சென்றுறைகுவசேவகமெனமுறைசெவிமா.

(இ-ள்.) மேதி கன்றெரும் களிவண்டிவாய் நக்க ஈரம் கரும்பு மென்று பொன்சொரி வேங்கை வாய் உறங்குவ-(மருதநிலத்திலுள்ள) எருமைகள் தமது கன்றுகளோடு மதமயக்கமுடைய வண்டுகளுந் தமது கடைவாயை நக்காநிற்கக்குளிர்ந்த கரும்பைக் குதட்டிப் பொன்போன்ற மலர்களைச் சொரியும் (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள) வேங்கைநிழலின்கட் கண்ணுறங்கும், குன்று முறச் செவிமா - குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள முறம்போன்ற செவியையுடைய யானைகள், இளந்தினை மேய்ந்து பூ மருதம் கொழுநிழல் சென்று சேவகமென உறங்குவ- (அந்நிலத்திலுள்ள) முதிராத தினைக்கதிர்களை மேய்ந்த மருதநிலத்திலுள்ள பூங்கொத்துகளையுடைய மருதமரத்தின் கொழுவிய நிழலின்கிழ்ச்சென்று தான் தமியுமிடமாகக் கண்ணுறங்கும்.

இதனால் மருதநிலத்தோடு குறிஞ்சிநிலத்துக்கும் குறிஞ்சிநிலத்தோடு மருதநிலத்துக்கும் மயக்கமுங்கூறினர்.

ஆறுசூழ்கழிப்புலால்பொருதசைந்துகூன்கைதை
சோறுகால்வனவாம்பல்வாய்திறப்பனதுணிந்து
கூறுவாரொனக்குவளைகண்காட்டிடக்கூடித்
தூறுவாரொனசிரித்தலர்தூற்றுவமுல்லே.

(இ-ள்.) கூன் கைதை - நெய்த னிலத்திலுள்ள வளைந்த வடிவினை யுடைய தாழைமலர்கள், ஆறு சூழ் கழி புலால் பொருது அசைந்து சோறு கால்வன-ஆறு கப் பட்டினத்தின் புறம்பு சூழ்ந்த வுப்பங்கழியின புலால் நாற்றத்தைச் சகியாமல் உடம்புகூசிச் சோறறைக்கக்க (மகரந்தத்தை யுகுகவென்றபடி) ஆமபல்வாய் திற ப்பன - (அதற்கு நேரே மருதநிலத்திலுள்ள) ஆமபல்கள் (உண்பவர்போல) வாய் திறக்கும் (மலரும என்றபடி) குவளை துணிந்து கூறுவார் என கணகாட்டிட - அந் நிலத்திலுள்ள குவளை மலர்கள் மனந்துணிந்து ஒருவர் குறறதை வெளிப்படுத்து வார்போலக் கட்சமிக்கை காட்ட (மலர என்றபடி) முல்லை-முல்லைநிலத்திலுள்ள முல்லைச்செடிகள, கூடி தூறுவார என சிரித்து அலர்தூற்றுவ - (ஒருவன் குறறத் தைக் கண்டவிடத்து) தமமுட்கூடிப் பழிதூற்றுவாரைபோல நகைத்துப் பலரறி யச்செய்யும் (அரும்பிப் பழம்பூவைச்சிரிதல்ல என்றபடி.)

இதனுல் நெய்தனிலத்தினெடி மருதநிலதுக்கும் முல்லை நிலத்துக்கு மயக் கங் கூறினர்.

கால்வன என்னும் வினைமுறறு எச்சமாய்த் திறப்பன வென்னும் பிறவினை முதல்வினையின முதனிலைகொண்டது. (சக)

துளருசெல்விழிதுஞ்சியாசுறவொடிமருந்தக்
களருமாறவுங்கூனலங்காய்திணியவரை
கொளருமாறவுங்கிழங்குதேன்கொழுஞசுவைக்கன்ன
லெள்ளுமாறவுமளபவினைக்கிடைமுத்தம்.

(இ-ள்.) துளரு செல்விழி நுனைச்சியர் சுறவு ஓடும் சுருந்த கள்ளு மாறவும்- தாவுகின்ற சேலின் பிறழச்சியைப்போலும பிறழ்ச்சியையுடைய கண்களையுடைய நெய்தனிலப்பெண்கள் சருமீனெடும் உண்ணக களளுக்கு மாறவும், கூனலம காய் திணை அவரை கொள்ளு மாறவும்-புளியங்காய்கருந் தினைக்கும் அவரைக்குங் கொள் ளுக்கு மாறவும், கிழங்கு தேன் கொழும் சுவை கனனல் எள்ளு மாறவும் அளப் பன - மிளகுக்கும் தேனுக்கு மிக்க சுவையையுடைய கரும்புக்கும எள்ளுக்கு மாற வும் அளக்கும் பொருளுகள, இடைக்கு இடை முத்தம் - மாறபடுமம பொருளளவு க்கேறப மாறும் பொருளளவு முதறகங்களாம்.

கூனலங்காய் - வளைந்தகாய். மாறுதலாவது - ஒருபண்டம் கொடுத்து மற் றொரு பண்டம் கொள்ளல். மாறுதல் ஒரு பண்டம் - மாறப்படுதல் மற்றொருபண் டம்,கள்ளு கரும்பு மருதநிலக்கருப்பொருள்கள்.கூனலங்காய் தினை கிழங்கு தேன் குறிஞ்சிநிலக் கருப்பொருள்கள். அவரை கொள்ளு எள்ளு முல்லை நிலக்கருப்பொ ருள்கள்.

இதனுல் நெய்தனிலத்தோடி மருதத்துக்குங் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் மயக் கங் கூறினர். அளப்பன-வினைமுதல். முத்தம்-பயனிலை. தொக்குநினற நான்கனருபு புகன் கோடம்பொருளன. விரிக்குங்கின்ற நான்கனருபு எல்லிப்பொருட்டு.

இது பரிவருத்தனியணி. (அஉ)

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

அவமிகும்புலப்பகைகடந்துயிர்க்கெலாமன்பா
ஈவமிகுங்குடைநிழற்றிமெய்சசெய்யகோனடாத்திச்
சிவமிகும்பரஞானமெய்த்திருவொடும்பொலிந்து
தவமிருந்தரசாள்வதுதண்டமிழ்ப்பொதியம்.

(இ-ள்.) அவம் மிகும் புலம் பகை கடந்து - கேடுமிகுந்த ஐம்புலனுமிய பகையை வென்று, உயிர்க்கு எலாம் அன்பு ஆம் ஈவம் மிகும் குடைநிழற்றி - எல்லா வுயிர்களிடத்தும் அருளாகிய புதுமை மிகுந்த குடைநிழலிச்செய்து, மெய் செய்ய கோல் நடாதநி - மெய்யுணர்வாகிய செங்கோலைச் செலுத்தி, சிவம் மிகும் பரஞா னம் மெய் திருவொடும் பொலிந்து - மங்கல மிக்க பரஞானமாகிய அழியாத செல் வத்தோடும விளங்கி, தவம் இருந்து அரசு ஆள்வது தண் தமிழ் பொதியம் - தவ மிருந்து அரசு செய்யுமிடங் குளிராத தமிழ்தோணறிய பொதியமலையாம்.

ஐம்புலன் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், இவை பிறவிக்கு வித் தாதலின் அவமிகும் எனவும், தவஞ் செய்வோர் உண்டிசருக்கல் முதலிய செயல் களால் மனம் புலன்வழிச் செல்லாமல் நிறுத்தவேண்டுதலின புலப்பகைகடந்தென வும், தம்முயிர்போலப் பிறவுயிர்களிடத்தும அருளுடைமை வேண்டுதலின அன்பாம் ஈவமிகுங்குடை நிழற்றி எனவும், பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களை யும் உண்மையா லுணரவேண்டுதலின் மெய்ச்செய்ய கோல் நடாத்தி எனவும், இவ ற்றின் பயனும் அமங்கலமுடையோரைப் பொருளெனக்காட்டும் போதம்போலாது ஆன்ஞைாக் கிழ்ப்படுதறி மங்கலசொரூபமாம் பரசிவத்தை மேற்படுத்திக் காட் டும் திருவடிஞானம் பரஞானமாதலின் சிவமிகும் பரஞான மெய்த்திருவொடும் பொலிந்து எனவும், தவதினாற்றலேத் தவதினமேலேறறிக்கூறுதலின் தவமிருந் தரசாள்வது எனவும், அகத்தியருக்குரிய தானமாதலால் தண்டமிழ்ப் பொதிய மெனவும் கூறினர்.

தமிழால் அகதியனென வந்தது, "மாறிடத்தமுலம்வேற்படைவஞ்சிமன்ன வசெந்தமிழ்மயில்யாம, கூறுமூவேந்தர்மணிமுடிதளைக்கக் குலவினும் கின்குலத் தொருவன், ஆறுசேர்சடையா னையமுனமெய்மையணிசெய்தான் ஆரியப்பொதுப் பெண், நீறுமெண்ணுணர்ந்தாய் நீயிவணமதியாய் திருமுனிமலையமேறுவமே" என்ப தனுஇணாக. "அருளென்னுமன்பீன்குழவி" என்றதனுல் அருள்பிறத்தற்கு அன்பு காரணமாதலின் அன்பாமெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார். ஆள்வது என்னும் வினைமுற்று இடப்பொருண்மேனின்று பெயராயிற்று. கு உருபு மயக்கம்.

வானயாறுதோய்ந்துயரியமலயமேமுககண்
ஞானநாயகனம்மலேபோர்த்தகார்காலவா
யாணைபீருரியம்மழையகும்பதன்புண்ணீர்
கூனல்வான்சிலைகுருதிதோய்கோடுபோன்றன்மே.

(இ-ள்.)வான யாறு தோய்ந்து உயரிய மலயம் ஏ முக்கண் ஞான நாயகன்- ஆகாயகங்கையை யளாவ வுயர்ந்த பொதியமலையே திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவ பெருமான், அம்மலே போர்த்த கார் ஏ - அப்பொதியத்தைச் சூழ்ந்த மேகமே, கால் வாய் ஆணை ஈர் உரி - தொங்கியசையும் வாயையுடைய யானையின்மும் உரித்துப் போர்த்த தோலாம், அம்மழை ஏ அதன் அசும்பு புண்ணீர் - அம்மேகத்தின் மழைத் துளி அத்தோலினின்றும் ஒழுக்கும் உதிரமாம, கூனல் வான் சிலை குருதி தோய் கோடு போன்றன்று - அம்மேகத்திற் புலப்படும் இந்திரதனுசே உதிரந்தோய்ந்த அவ்வானையின் கொம்பை யொத்தது.

கயாசுரனென்னும் ஓரசுரன் மேருமலைமேற்சென்று தீடித்த வாயுளும் வலிமையும் வேண்டிப் பிரமனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்யப் பிரமன வெளிப்பட்டு அவன் கருதியவற்றைத்தந்து சிவபெருமான் திருமுன்னர்ச்சென்றுல் இவ்வரம் அழியுமென அருளிச்சென்றனன், இவ்வரம் பெற்ற கயாசுரன் தேவர் முதலியோரைப் புறங்கண்டு திரிய, அதனைக் கண்டுணர்ந்த முனிவர் பயந்து காசி நகரையடைய அவர்களைவிடாது கயாசுரன் பின்செல்லுதலால் அம்முனிவர்கள் மணிகர்ணிகையிற் புகுந்து சிவபெருமானைச் சரணடைந்தனர், அக்கயாசுரன் தனக்குப் பிரம னருளிய வரத்தைக் கருதாது கோபங்கொண் டம்மணிகர்ணிகையிற்செல்லச் சிவபெருமான உக்கிரரூபங்கொண்டு அவன்முன்செல்ல, அவன்போர்செய்யத தொடங்கும்போது அச்சிவபெருமான் அவனைக் காலாலுதைத்துப் பிளந்து அவன்மேலே யுரித்துப் போர்த்தருளினன். கந்தபுராணம் – தக்ஷகாண்டம் – தக்கியுத்தரப்படலம்.

"மதித்துவேழமசந்தானவனெதிர்தலும்வடவை
யுதித்தவன்னியுமச்சுறவெரிவிழித்தொருதன்
கதித்ததாள்கொடிதள்ளவேகயாசுரன்கவிழ்ந்து
பதைத்துவீழ்தலுமிதித்தனன்சிரதலையோர்பதத்தால்"

"ஒருபதத்தினைக்கவாறுமுத்திருகரதலத்தால்
வெரிநிடைப்பிளந்தீர்ருதாள்புடைமேலக்
குருதிகக்கியேயோலிடவவுணர்தங்குலத்துக்
கரியுரித்தனன்கண்டுதினமமையுங்கலங்க"

"ஆஞாயகனஃதறிந்துயிர்த்தொகையனைதும்
வாளிலாதகண்ணையர்வதுமாற்றுதன்மதித்து
நீளிருங்கரியுரித்திமதளினைநிமலன்
றோளின்மேறகொடுபோர்த்தனனருள்புரிதொடர்பால்"

தோய்ந்து செயவெனெச்சதிரிபு. தேற்றேகாரத்தைப்பிரித்து ஏனையிடங்களிற் கூட்டிப் பொருளகோடல்-ஒருசொல்நின்று தனிதனி யுதவுதலென்னும் விதி மூதனிலைத்தீவகவணியெனினு மொக்கும். கங்கையைத தோய்தலால் மலையை முக்கண்ஞானகயகன் என்றது ஏது உருவகவணி. (சச)

சுணையகன்கரைசூழல்வாய்சசுரும்புசூழ்கிடப்ப
நனையவிழ்ந்தசெங்காந்தண்மேனகிளவேங்கைசி
னையவிழ்ந்தவீகிடப்பபொன்றோய்கலத்தெண்ணீ
ரனையபொன்சுடுகெருபபொடுகரியிருந்தனைய.

(இ-ள்.) சுணை அகன் கரை சூழல் வாய் சுரும்பு சூழ் கிடப்ப-பொதியமலையி லுள்ள சுணையின் இடம்பரந்த கரையின்கண் வண்டுகள் புறத்திற் சூழ்ந்து கிடக்க, நனை அவிழ்ந்த செம் காந்தள்மேல் நாகு இள வேங்கை சினை அவிழ்ந்த வீகிடப்ப – அரும்பவிழ்ந்த செங்காந்தள் மலர்மேல் முதிராத வேங்கைமரத்தின் கினையில் மலர்ந்த மலர்கிடத்தல், பொன் தோய்தெள் நீர் கலத்து – காயச்சிய பொன்னைத் தோய்த்த தெள்ளிய நீரையுடைய பாத்திரத்தையும, அனைய பொன் சுடு கெருப்பு ஒடு கரி இருந்தது அனைய – அப்பொன்னைச் சுடும் கெருப்பிலுடு கரியிருத்தலையு மொத்தன.

சுணையைப் பொன்தோய்தெண்ணீர்க்கலமாகவும் வண்டினைக் கரியாகவும் செங்காந்தள்மலரை கெருப்பாகவு வேங்கைமலரைப் பொன்னுகவுங் கொள்க.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

அகம்-அகன் இறுதிகிலேப்போலி. சூழல்வாய், நாகிள இவை யின்னேசைதந்து நிற்கும் ஒருபொருட் பன்மொழிகளாதலால் வழாநிலேகள். கிடப்ப இரண்டனுள். முன்னது நிகழ்காலவினேயெச்சம், பின்னது பலவின்பால்படர்க்கை எதிர்காலவினே முறைய அதினின்றுபிரிந்த தொழிற்பெயர் வினேமுதலாய் அனேய என்னுங்குறிப்பு மும்மைப் பயனிலேகொண்டது. அனேய இரண்டனுள் முன்னது சுட்டுத் திரிபு, பின்னது இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பலவினபால் படர்க்கைக்குறிபபு வினேமுற்று.

இது ஒப்புமைக்கூட்டவுவமையணி. (சரு)

குண்டுநீர்ப்படுகுவளேவாய்க்கொழுஞ்சினேமரவம்
வண்டுகூப்பிட சசெம்மலாய்பபுதுமதுவார்ப்ப
வண்டர்வாய்பபடமறைவழிபபொரிசொரிந்தாஎனெய்
மொண்டுவாக்கிமுதநிவினேமுடிபபவரனேய.

(இ-ள்.) குண்டு நீர்ப்படி குவளேவாய் - ஆழமாகிய சுனேயின் நீரில் உண்டாகிய செங்கழுநீர் மலரிடதது, கொழும் சினே மரவம வண்டு கூப்பிட செம்மல் தாய் புது மதுவார்ப்ப-கொழுவிய இனேகளேயுடைய குங்கும மரங்கள் வண்டுகள் ஒலிக்கப் பழம் பூக்களேச்சொரிநது புதிய தேனே யொழுக்குதல், அண்டர்வாய்பட மறைவழி பொரிசொரிநது ஆன் செய மொண்டுவாக்கி முதநிலினே முடிப்பவர் அனேய-தேவர்கள் வாயிறபட வேதகோஷதநின் வழியே நெறபொரிகளேச்சிந்திப் பசுவின்நெய் யைமுகநது வார்தது வேளவிதொழிலே முடிகும் முனிவர்களே யொத்திருந்தன.

முத்தியாவன - ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம் அவை சதுரமும் முக்கோணமும வில்வடிவமாயு முளளன.

செங்கழுநீர் நீயாகவும் மரவம் முனிவராகவும் வண்டுகூப்பிடல் வேதகோஷமாகவும் பழமபூ நெறபொரியாகவும் புது மது பசுவின் நெய்யாகவும் கொள்க. வார்ப்ப வென்னும் பலவின்பாற படர்கை வினேமுற்றினின்றும் பிரிந்த தொழிற் பெயர்வினேமுதலாய் நின்றது. இதுவும அவணி. மருதநிலத்துக்குரிய குவளே மலரும் நெய்தனிலத்துக்குரிய குங்கும மரமும் பொதியமலேயின்கண் ணுள்ளனவாகக் கூறுதல் இடமலேவமைதியணி. (சசு)

அகிலுமாரமுந்தழன்மடித்தகழ்ந்தெறிந்தழல்கா
றுகிரும்மாரமுந்தொடடெறிந்தைவனருவிப்
புகரின்மால்கரிமருபபினுல்வேலிகளபோகவி
யிகலில்வான்பயிரோம்புவவெயினர்தஞ்சீறார்.

(இ-ள்.) எயினர்தம் சீறார்-அப்பொதியதநிலுள்ள குறவாகளது சிற்றூர்கள், அகிலும் ஆரமும் தழல் மடித்து அகழ்ந்து எறிநது - அகில் மாஙகளிலுஞ் சநதன மரங்களிலும் நெருப்பிட்டு அவற்றின் வேர்களேக் கல்லியெறிந்து, அழல் கால் அகிலும் ஆரமும் தொட்டு எறிந்து-நெருப்பைப்போலச் செவந்து ஒளிவீசும் பவளத்தையும் முத்துகளேயும்(பருக்கைகளாகக்கருதி)தோண்டியெறிந்து(கிலந்திருத்தி)ஐவனம் தனி-மலேநெல்லிலிதைத்து, புகரில் மால் கரி மருப்பினுல் வேலிகள்போகி-குற்றமில்லாத பெரியயானேகளின் கொம்புகளால் வேலிகளேக்கோலி, இகல் இல் வான்பயிர் ஓம்புவ-தம்முளொத்த வளர்ச்சியையுடைய பெரியபயிரைப் பாதுகாப்பார்கள.

அகில் கள்ளியிலுண்டாவது "கள்ளியிற்றீ வகில்பிறக்கும்" என்பதனு லுணர்க. சீறார்-குறிஞ்சி நிலத்தார். எயினர்-வேடர். பார்கல-குறிஞ்சியின் திரிபாதலால், குறவரையெயினரெனவும் ஒரேகாலத்து வித்திய பயிராதலால் இகலில் என

வும் "விட்டில்கினிகாவாய் வேற்றரசதன்னரசு, நட்டம்பெரும்பெயல்காலெட்டு" இவற்றுல் பகீர்களுக்குக் கேடுவராமல் காக்கவேண்டுதலின் ஒம்புவ எனவும், சோர் பொருளால் உய்ர்திணையேனும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் அஃறிணைமுடிபு தக்கது ஒம்புவனெவும் கூறினர். (எ)

அண்ட. வாணருக்கின்னமுதருத்துவோர்வேள்விக்
குண்டவாரமுற்கொழும்புகைகோலுமக்குன்றில்
புண்டவாதவேலிறவுளர்புனத்தெரிமடுப்ப
வுண்டகாரகிற்தூமமுமொக்கவேமயங்கும்.

(இ-ள்.) அண்டவாணருக்கு இன் அமுத அருத்து வோர் வேள்விக்குண்டம் வார் அழல் கொழும் புகைகோலும் அக்குன்றில் - தேவர்களுக்கு இனிய அவியுணவை யுண்பிக்கும் முனிவர்கள் வேட்கும் யாககுண்டத்தில் மிக்கதியினது கொழுவிய புகைகோலிய அப்பொழியமலையில், புண்தவாத வேல் இறவுளர் புனத்து எரிமடுப்ப-பகைவ ருனை நீங்காத வேலேயோதிய குறவர்கள் தமது கொல்லையிலுள்ள காடுகள்போக்கத்தீயிட, உண்டகார் அகில் தூமமும் ஒக்கவேமயங்கும் - அதனியுண்ணும் கரிய அகில்மரத்தின் புகையும் அந்தயாகத் தீப்புகையோடு கூடக் கலந்து தோன்றும.

அகிற்புகையும் நறுநாற்றமுடைய தாதலால் மயங்குமென்றார். உவமஉருபு இடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த ஒக்கவென்னும் வினையெச்சம் கூட வென்னும் பொருள்மேனின்றது. தவாத என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் தாவென்னுமுதனிலையடியாகவந்தது. நீவினைத்து பறறுதலின் உண்ட என இறந்தகாலத்தாறகூறினர் இது விளைவுபறறி வாத காலவழுவமைதி. தொ - சொல்லதிகாரம் - வினையியல். "வாராக்காலத்தது நிகழ்ங்காலத்தது, மோராவருவரும் வினைச்சொற்கிளவி, இறந்த காலத்துக் குறிபொடுகிளத்தல், விளைந்தபொருள வென்மனார்புலவர். (அ)

கருவிலான்சொரிமணிகளுங்கழைசொரிமணியு
மருவிகான்றபன்மணிகளுமகன்றலோகத்
திருவிகான்றசெம்மணிகளும்புனங்கவரினமான்
குருவிவீழ்ந்திடக்கொடிச்சியரகோத்தெறிகவண்கல்.

(இ-ள்.) புனம் கவர் மான் இனம் குருவி வீழ்ந்திட கொடிச்சியர் கவண் கோத்து எறிகல் - கொல்லையிலுள்ள பயிரைக் கவரவரும் மானின் கூட்டங்களைக் குருவிகளுமவீழக் குறப்பெண்கள் கவணிற்கோத்து எறியுங் கற்கள், கருவிலான் சொரிமணிகளும் - உலகத்திற்குத தூணிக்காரணமாகிய மேகங்கள் சொரிகின்ற முத்துகளும், கழைசொரிமணியும் - அப்பொழியத்திலுள்ள மூங்கிலின் கணுக்களை வெடித்துச் சிந்திய முத்துகளும், அருவிகான்றபல் மணிகளும் நாகத்து அகன்றலை இரவிகான்ற செம்மணிகளும-அருவிகளொதுகையிய பலரத்தினங்களும் சர்ப்பத்தின் இடம் பரந்த தலையினை சூரியனைப்போலும் வெளிப்பட்ட செவந்த இரத்தினங்களுமாம்.

இதனில் செல்வமிகுதியைக் கூறுதலால் மீறுகோளணி. (க)

மாயவன்வடிவாயதுவையமாலுந்திச்
சேயபங்கயமாயதுதென்னனுடலர்மேற்
போயமென்பொகுட்டாயதுபொதியமப்பொகுட்டின்
மேயகான்முகனகத்தியன்மூத்தமிழ்வேதம்.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

(இ-ள்.) வையம் மாயவன் வடிவாயது-இவ்வுலகமானது திருமாலின் வடிவாயுள்ளது, தென்னன் நாடு மால் உந்தி சேய பங்கயம் ஆயது - பாண்டிநாடு அத்திருமாலின் உந்தியிற்பூத்த செவந்த தாமரையாயுள்ளது, பொதியம் அலர்மேல் போயமென்பொருட்டு ஆயது - அந்நாட்டிலுள்ள பொதியமலை அத்தாமரைமலரின் இடம்பரந்த பிருதுவாகிய பொருட்டாயுளளது, அகத்தியன அப்பொருட்டின்மேய ஞான்முகன் - அம்மலையிலுள்ள அகத்தியன் அம்மலைப்பொருட்டில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுமிருக்கின்றனன், முத்தமிழ்வேதம - அம்முனிவனிடத்துத்தோன்றிய முத்தமிழ்கள் பிரமனிடத்துத தோன்றிய வேதங்களாயுளளன.

அகத்தியன் - அகமாகிய விர்தமலையை யடக்கினவன். முத்தமிழ் - இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் ஆன்மாக்களுக்கு வேதாகரும புருடார்த்தங்களே நிகமாகமங்களின் சாரங்களாகிய திருமுறைகளாயுள்ளடக்கின்ற தமிழ்தருதலால் அதுவே இதுவெனக் கூறவந்தவர் நிலவுலகைத் திருமாலாகவும், அவ்வுலகிலுள்ள பாண்டிநாடு அத்திருமாலின் உந்திய தாமரையாகவும், அச்சாட்டியுள்ள பொதியமலை அத்தாமரைமலரின் பொருட்டாகவும், அம்மலையிலுள்ள அகத்தியன் அப்பொருட்டிலுள்ள பிரமனாகவும் உருவகஞ் செய்தலின பலவயின் உருவகவணி.

ஏகமாகியமேருவும்பொதியமேயிரும்பொ
னாருமேருவைசூழ்ந்தசாம்பூநதயாறு
நாகராடுதண்பொருநையேநாவலாறுடைத்த
போகபூமியும்பொருநைசூழ்பூமியேபோலும்.

(இ-ள்.) ஏகமாகிய மேருவும் பொதியம் ஏ போலும் - தனக்கொரு மலையும் ஒப்பில்லாததாகிய மகாமேருவும் பொதியமலையினையே யொக்கும், இரும்பொன் ஆகும மேருவைசூழ்ந்த சாமபூநதயாறு நாகர் ஆடும் தண் பொருநையே போலும் - பெரிய பொன்னாகிய வம்மேருவைச்சூழ்ந்த சாம்பூநதமாகிய ஆறும் தேவர்கள் குடையும் குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமிரபர்ணியையே யொக்கும், நாவல் ஆறு உடைத்த போகபூமியும் பொருநைசூழ் பூமியேபோலும் - அச்சாம்பூநதயாறு சூழ்ந்த போக பூமியும் அத்தாமிரபர்ணி சூழ்ந்த பாண்டிநாட்டையே யொக்கும்.

தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்களுந் திரிமூர்த்திகளும வசிக்குந் தானமாயிருத்தலின் - ஏகமாகிய எனவும், பிரமன முதலிய தேவர்கள் வணங்கச் சிவபெருமானிடையறாது வசித்தலால் மேருவும பொதியமே எனவும் கூறினர். கந்தபுராணம் - அசுரகாண்டம் - அணைகோசப்படலம்.

"மேருவையாதற்குநடுப்பிரமனமூனூர் மிக்கமனுவெதியதற்குமேலெத்திக்கி, ரைணன்வாழ்வைகுந்தம்வடசேழ்பாலி ஞதனமர்சோதிட்கந்திசைகளெட்டுஞ், சீரிய விந்திரன்முதலாமெண்மர்தேயந் தெற்குமுதல்வடக்களவு மருங்குதன்னில், நேரிய தோர்தேசமதுசெவ்வேபோகு நெடும்பூழையொன்முளதுநிணைகமாதோ"

அம்மேருமலையின் தென்பாலுள்ள நாவல்மரத்தின் கனியின்சாறு ஓர்ஆறாய் அம்மேருமலையைச் சூழ்ந்து வடபால் செல்லுவது சாம்பூநதயாறு, அதன்சலத்தை யுண்பவர் சுவர்ணமயமாய்ப் பதின்மூவாயிரவருடம்வாழ்வார்கள் அப்பொதியமலையினின்றும் வரும் தாமிரபர்ணியுந் தம்பாலடைந்து குடைந்தோனாத் தேவர்களாக்குதலின் சாம்பூநதயாறு நாகராடுதண் பொருநையே எனவும் கூறினர்.

"கடிகமழுநாவலொன்றுதென்பாலுள்ள காரணத்தாற்பாரதன்றன்கண்ட மற்று, மிடலுடையநாவலந்தீவெனப்பேர்பெற்ற நித்தருவின்நீங்கனீர்சாரும்மே

ருத், தடவரையைப்புடைசூழ்ந்தவடபாற்சென்று சாம்புநதப்பெயர்பெறுமச்சலி லத்துய்த்தோ, ருடன்முழுதும்பொன்மயமாயயுதமேலு மொருமூவாயிரமாண்டங் குறுவரன்றே"

மேருமலையைச்சூழ்ந்த நவகண்டங்களுள் பரதகண்டத்தவிர மறறை யெட்டுக் கண்டங்களிலுள்ளோரும் நீடித்த வாயுளும் ஒருவகையுணவும் உடையவராய் நரை திரை மூப்பிகந்தவரா யிருத்தலின் அவை போகபூமிகள். பாண்டிநாட்டிலுள்ளோ ரும் மறுமையில் பெரும போகமுடையராய் வாழ்தலின் காவலாறுமித்த போகபூமி யும் பொருளுஞ்சூழ் பூமியே எனவுங் கூறினர். சிவதருமோத்திரம்-கோபுரவியல்.

"பொன்னுருவர்கிம்புருடர் புசிபபிறலிப்புன்கனியே
மன்னுமயுதாயுவளர் மனக்கவலைதீயில்லார்
இன்னமிலர்நரைதிரையுங் கிளருடலிற்பிணியினையும்
இன்னமுறைமறறையவேழ் கண்டத்துமெண்ணுகவே"

பரதகண்டத்திலுள்ளோர் யுகங்களுக்குத்தக வுணவுகளும், நரை திரை மூப்புப்பிணிகளுங் குறைந்தவாயுளும் உடையராயிருதலின் அது போகபூமியாகா தெனவுணர்க. மேற்படி கோபுரவியல்.

"அறிவுவலியாயுருரு வாகாரமவையெல்லாஞ்
செறியுமுகத்தினுக்கிசையப் பாரதத்தூட்டிகழ்வார்கட்
குறுமுணவுபுலத்தழலா லுழுவதுமின்றியுமுண்டி
பெறுபலமுந்தைவிகமா தியமூன்றிற்பிறழாவே"

உம்மைகள் உயர்வு சிறப்புப்பொருளன. போலுமென்பதனை யேனையவிடங் கள்தோறுங் கூட்டிகொளளுதலில் ஒருசொல்லின்றே தனித்தனியுதவுதல் என்னும் விதி, கடைங்கீத்தீவகவணி யெனினுமொக்கும். மேற்றொட்டு உவமைகளாய் வரு வனவற்றைப் பொருள்களாக்கியும் பொருள்களாய வருவனவற்றை யுவமைகளாக் கியுங் கூறுதலின் விபரீத உவமையணி. (இக)

சிறந்ததண்டமிழாலவாய்சிவனுலகானற்
புறந்தயங்கியநகரொலாம்புரந்தரன்பிரமன்
மறந்தயங்கியதேமியோனுதியவானே
ரறந்தயங்கியவுலகுருவானதேயாகும்.

(இ-ள்.) சிறந்த தண்தமிழ் ஆலவாய சிவன் உலகு-சிறப்புற்றமைந்த தண் ணிய தமிழ்ச்சங்கமிருந்த திருவாலவாயென்னுந் தலஞ் சிவலோகமாம், ஆஞல் புற நதயங்கிய நகர் எலாம - ஆயின் அவ்வாலவாயின் புறத்து விளங்கிய வேறுநகரங்க ளெல்லாம், புரந்தரன் பிரமன் மறந்தயங்கிய தேமியோன் ஆதிய வானோர்-தேவே ந்திரன் பிரமன் கொலுத்தொழில் விளங்கிய சக்கரத்தையுடைய திருமால் முதலா கிய தேவர்களுடைய, அறம் தயங்கிய உலகு உரு ஆனது ஏ ஆகும் - தருமம்விளங் கிய சுவர்க்கமுதலிய பதங்கள் அந்நகரங்களாக வருவுதிரிந்தனவாம்.

திருவாலவாய்க்குச் சிவலோகமென்பது ஓர் பரியாயநாமம். இந்திரன் முதலியோர் பதங்கள் சிவலோகத்தின் புறத்தைச் சூழ்ந்திருத்தலின் இப்பூலோக சிவலோகத்தின் புறத்திலுள்ள நகரங்கள் அப்பதங்களடிவுதிரிந்து ஆயினவென வும், உடையவன் றொழிலே உடைமை மேலேற்றி மறந்தயங்கிய தேமி எனவும், உலகு சாதி யொருமையாதலால் ஒருமைமுடிபாக உருவானதெனவுங்கூறினர்.

உபமானப்பொருள் உபமேயத்தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணமித்ததாகக் கூறினமையால் இது திரிபணி. (இஉ)

வளைந்தநுண்ணிடைமடந்தையர்வனமுலைமெழுகிக்
களைந்தகுங்குமக்கலவையுங்காசறைச்சாந்து
மிளைந்ததெண்டிரைப்பொருனையோவந்தெஞாங்கர்
விளைந்தசெந்நெலுங்கன்னலும்விசுமவ்வாசம்.

(இ-ள்.) வளைந்த நுண் இடை மடந்தையர் வனம் முலை மெழுகி களைந்த குங்குமம் கலவையும் காசறை சாந்தும் அளைந்த தெள் திரை பொருனை ஓ - (ரோடச் சென்ற) வளைந்த நுண்ணிய விடையையுடைய பெண்கள் அழகிய முலைகளிற் பூசிக் களைதலுள்ள குங்குமப்பூச்சேர்ந்த கலவைகளையுங் கஸ்தூரிகலந்த சந்தனகுழம்புகளையுங் கலந்த தெள்ளிய அலையையுடைய தாமிரபர்ணியோ(கமழ்வது) அருகிஞாங்கர் விளைந்த செந்நெலும் கன்னலும் அவ்வாசம் வீசும் - அப்பொருனையின் பாய்ச்சலால் பக்கங்களில் விளைதலைசெந்நெற்பயிர்களும் கரும்புகளும் அவ்வாசங் கமழ்வீசாநிற்கும்

களைந்த வென்னும் இறந்தகாலப்பெயரெச்சம கலவைசாந்தென்னுஞ்செயப் படுபொருள்களைக்கொண்டது. இதனால் நீராடுமகளிர் பெருக்கத்தைக் கூறுதலால் வீறுகோளணி. (நூ)

பொதியிலேவிளைகின்றனசந்தனமபொதியி
னதியிலேவிளைகின்றனமுத்தமந்நதிசூழ்
பதியிலேவிளைகின்றனதருமமபபதியோ
மதியிலேவிளைகின்றனமறைமுதலபத்தி.

(இ-ள்.) சந்தனம் பொதியிலே விளைகின்றன - சந்தனமரங்கள் பொதிய மலையின்கண்ணே விளைகின்றன, முத்தம் பொதியின் நதியிலே விளைகின்றன-முத்துகள் பொதியமலையின்கண் நின்றுவரும் தாமிரபர்ணியின்கண்ணே உண்டாகின்றன, தருமம அந்நதிசூழ் பதியிலே விளைகின்றன - தருமங்கள் அத்தாமிரபர்ணி சூழ்ந்த பாண்டிநாட்டிலே உண்டாகின்றன, மறைமுதல பத்தி அபபதியோர்மதியிலேவிளைகின்றன-சிவபெருமானிடத்திற் கொள்ளும பத்திகள் அப்பாண்டிநாட்டில் வள்ளோர் அறிவிலே உண்டாகின்றன.

சந்தனம் விளைதற்குரிய விடம் பொதியமலையாதலால்-சந்தனமபொதியிலே விளைகின்றன சந்தனம் எனவும், முத்தம் தென்னுட்டிலுண்டாதலால் பொதியினதியிலே விளைகின்றன முத்தம் எனவும், இச்செல்வப் பெருக்கால் தருமமுண்டாதலின் அந்நதிசூழ்பதியிலே விளைகின்றன தருமம் எனவும், அத்தருமமுதிர்ச்சியால் பத்திவிளைதலின் - அப்பதியோர் மதியிலே விளைகின்றன மறைமுதல் பத்தி எனவுங் கூறினர். ''தென்மலையின்மான்மதமுஞ்சாமரையுந்தேமருசிர்ப், பொன்மலையின்சந்தனமும்ஆரமும்'' என இடமலைவுக்குக் காட்டிய செய்யுளாயும. ''வேழமுடைத்தமலைநாடுமேதக்க, சோழவளநாடுநற்சோறுடைத் - தாழ்நீருலகின், தெண்ணீருமுத்தடைத்தி''என்பதனுலும், ''அறனீனுமின்பமுமீனுந்திறனறிதி, நிறன்றிவந்தபொருள்''என்பதனுலும், ''அருமைத்தாதருமதத்தாலே சார்தியுண்டாகும்'' என்பதனுலு முணர்க, சிவபெருமானே வழிபடுதல் பலவாதலின மறைமுதல் பத்திமதியிலேவிளைகின்றனவெனப் பன்மைமுடிபுதந்தார். பொதியின்-பொதி-பதமாதலால் இன்னுருபு நீக்கற்பொருட்டு. மறைமுதல் சிவபெருமானுக்கு ஓர் பரியாயப்பேராதலால் வருமொழி முதல் வல்லெழுத்துவர ஈறு திரியாதுநின்றது. ''பொதுப்பெயருயர்திணைப், பெயர்க ளீற்று மெய் வலிவரி னியல்பாம்'' என்னும் நன்னூற்சூத்திரத்தானுணர்க.

பரியாயப்பெயராய்வருதல். "முறைமுதலடியார்தம்மை வழிமறித்தருத்துவார்கள்" என முன்னர்வந் திருத்தலைக்காண்க.

பின் பின்னுக வருவனவற்றிற்கு முன் முன்னுக வருவன வற்றை விசேஷியங்களாகக் கூறுதலால் ஒற்றைமணிமாலையணி. (திரு)

கடுக்கவின்பெறுகண்டனுந்தென்திசைநோக்கி
யடுக்கவந்துவந்தாடுவானடலினிளைப்பு
விடுக்கவாரமென்காமிருமுகத்திடைவீசி
மடுக்கவந்தமிழ்திருநசெவிமாந்தவமன்றே.

(இ-ள்.) கடுகவின் பெறு கண்டனும் - விஷத்தால் பொலிவுபெற்ற கண்ட தையுடைய சிவபெருமானும், தென் திசை நோக்கி அடிக்க வந்து உவந்து ஆடுவான - தென்திசையைநோக்கிப் பாண்டிநாட்டைப் பொருந்தவந்து மகிழ்கூர்ந்து வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனஞ் செய்கின்றான், (அவ்வாறுதிருநடனஞ்செய்வது எற்றுக்கெனில்) ஆடலின இளைப்பு விடுக்க ஆரம மென்கால் திருமுகத்து இடைவீசி மடுக்கவும் தமிழ் திருச்செவி மாந்தவும் அன்று ஓ - அத்திருநடனதாதுண்டாகும் இளைப்பு நீங்கும்பொருட்டுச் சுந்தனச் சோலையில் பயிற்றவரும் மெந்தென்ற மந்த மாருதந் தனதிருமுகத்தில் வீசிப் படியவும் அதனேடுதோன்றிய தண்ணியசங்கத் தமிழைத் தனது திருச்செவியால் பருகவும் அல்லவா.

கடுக்கவின் பெறுகண்டனென்றமையால் விஷமுண்டகாலத்தைத் திருக்கை லையினிடத்து நடனஞ்செய்தருளினனெனவும், தென் திசைநோக்கி யடுக்கவந்து என்றமையால் அதன்றென்பாலுள்ள திருவாலங்காட்டில் காளிக்காக நடனஞ்செய் தருளினன் என்பதும், அதன் தென்பாலுள்ள சிதம்பரநகரில் பதஞ்சலி வியாக்கிரம பாதமுனிவர்பொருட்டுத் திருநடனஞ்செயதானென்பதும், உவந்து என்றமையால் ஆங்காங்குசெய்தருளிய திருநடனங்களாலாகிய இளைப்பு நீங்குதற்குரிய பரிகாரம் பெறுதலின் எனபதும், திருச்செவிமாந்த வென்றமையால் வடமொழிமுதலிய வெல்லாப் பாஷைகளினும் இந்தென்மொழி இனிமையை யுடையதென்பதும் போந்தமைகாண்க. தமிழ்-இனிமை. இப்பண்பு தென்மொழிமே னிற்றலால் பண்பாகுபெயர். திருக்கையில் நடனஞ்செயதருளினன் என்பதற்குச்செய்யுள் ஆகமத்திரட்டு. "பொங்குகங்காதரன் காளமயின்றே யொண்மை புகலாமலிருந்தன னேர்கணப் பொழுது புலவோர், அங்கவணே இடைவிடாதருசசணேமுன்புரிதா ரத்திதியேகாதசி யாமமேத்திதியதனிற,புங்கவர்பாரணம்புரிதநே பூர்த்தியுறமுரிதன்மேற் பொருந்து திதினிலிமவான் பொற்கொடியை வைத்துக், சங்கரன்சூலஞ்சுமற்றி கடித்தன னேரியாமஞ் சதமறைதூலிதபிரதோடம்மெனவேசாற்றும்" காளிக்காகத் திருநட னஞ்செய்தருளினன் என்பதற்குத் திருவாலங்காட்டுப்புராணத்தில்திருத்தசருக்கம்.

"இன்சுவைபொழியுஞ்சாயலவியமிலங்கச்செவ்விப்
புன்சிறுமுறுவல்பூப்பப்புரணவானதம்பூரித்
தண்புறமலையோருள்ளமயர்தரவியங்கட்கேற்ப
விண்படுநடனங்காளியோடரன்விளைத்தவேலை."

பிரமன் மூதலியோர் அழிதற்குரியவிடத்தால் அழியாத பொலிவு பெற்று விளங்கிய ஸ்ரீகண்டனுதலின் உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. தடாதகைப்பிரா ட்டியார் திருமணத் தினசனத்துக்கு வந்த பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதமுனிவர்கள் திருவுழுதசெய்தற்பொருட்டு நடனஞ்செய்தருளும் அருட்குண்ந்தைமறுத்துவேறு பயனேக்குறித்து நடனஞ்செய்தருளியது எனக்கூறியது குண அவதானியணி. (திரு)

விடையுகைத்தவன்பாணினிக்கிலக்கணமேனுள்
வடமொழிக்குரைத்தாங்கியல்மலயமாமுனிக்குந்
திடமுறுத்தியம்மொழிசெதிராக்கியதென்சொல்
மடமகடகரமெனும்பதுவழுதிநாடன்றே.

(இ-ள்.) விடையுகைத்தவன் - இடபவாகனத்தைச் செலுத்தியருளுஞ் சிவபெருமான், பாணினிக்கு இலக்கணம் மேனுள் வடமொழிக்கு உரைத்தது ஆங்கு-பாணினியெனும் ஓர் முனிவருக்கு இலக்கணச் சூத்திரத்தை முன்னுளில் வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதபாஷையுரைசெல்லி யருளியதுபோல, மலயமாமுனிக்கு இயல் திடம் உறுத்தி-பொதியமலையிலெழுந்தருளிய பெரிய அகத்தியமுனிவருக்கு இலக்கணச்சூத்திரத்தை யுபதேசித்தருளி, அம்மொழிக்கு எதிராக்கிய தென்சொல் மடமகட்கு அரங்கு எனபது வடமொழியென்று ஓ-அவ்வடமொழிக்கு எதிர் மொழியாகச் செய்த தென்மொழி என்னும் மடமையையுடைய வோர்பெண்ணுக்கு நாடகசாலை யென்று சொல்லப்படுவது பாண்டிநாடல்லவா.

சிவபெருமான அறைகடலுண என்பதைக்குறித்தற்கு அவ்வறைதலின் வடிவமே விடையாயிருத்தலின விடையுகைத்தவன் எனவும், வடமொழிக்குத் தென்மொழியைஎதிர்மொழியாக்குதற்பொருட்டே பாணினிமுனிவருக்கு இலக்கணமவடமொழிக்கு உபதேசித்த தருளியதுபோல அகத்தியமுனிவருக்கும் இலக்கணம் தென்மொழிக்கு உபதேசித்தருளுதலின் இயல மலயமாமுனிக்குந் திடமுறுத்தி எனவும், சோழனுஞ் சேரனுங்க தமிழ்வழங்குநிலவுகளாயினுஞ் சிவபெருமான்சங்கப்புலவர்களோடு தானும்ஓர்புலவனுபிருந்து தமிழ ஆராய்ந்தஇடம பாண்டிநாடாதலின் தென்சொல் மடமகட்கு அரங்கெனபது வழுநிநாடன்றே எனவுங்கூறினர். திடமுறுத்தி, எதிராக்கிய என்றுஞ்சொல்லாறறலகளால் தமிழ்பதினெணணிலதது மொழிகளுள ஒனறுமிருப்பினும வடமொழிபோல விகதனமொழியு மான்மியமுடையதென்பது இதனுறகூறப்பட்டது. 'சோழனுமிருந சேரனுமிந் தமிழவழங்கு நாடுகள் என்பதற்குச் சிலபபதிகாரம. யேனிறகாதை. " தமிழவரமபனுத்த தண்புனனாட்டு, மாட மதுரையும் பீடாருங்கதையும், கலிகெழுவஞ்சியும." எனவருதல்காண்க. (நிசு)

கண்ணுதற்பெருங்கடவுளுமகமோடமர்ந்து
பண்ணுறத்தெரிந்தாய்ந்தவிப்பயந்தமிழினே
மண்ணிடைச்சிலவிலகணவாமபிலாமொழிபோ
லெண்ணிடப்படகிடந்ததாவெனையமைபடுமோ.

(இ-ள்.) கண்ணுதல் பெரும கடவுளும் - நெறறிக்கண்ணை யுடைய சிவபெருமானும், கழகமோடி அமர்ந்து பண் உற தெரிந்து ஆயந்த இ பகுதமிழ் - சங்கப் புலவாகளோடிந தானுமோர் புலவனுக வெழுந்தருளி யிருந்து (பரிபாடல முதலிய நூல்களை) இயலுமிசையும் பொருதத்தெரிந்து ஆராய்ந்த இதறப்பகியதமிழை, எணி மண்ணிடை இலக்கணவரம்பு இலலாத சிலமொழிபோல் - நிரலிடம் ஒழிந்த மற்றைப் பதினேழுநிலங்களில் இலக்கணவரம்பு இலலாத சில நில மொழிகள்போல, எண்ணிட பட கிடநதது ஆ எண்ணவும்படுமை ஓ - அவற்றோ டொன்றுக வைத்து விரல்கிமிர்தது எண்ணக்கிடந்ததாக நினைக்கவுங்கூடுமோ (கூடாதுஎன்றபடி)

தமிழ் ஒழிந்த பதினேழுநிலமாவன - அங்கம, அருணம், கலிங்கம, கவுசிகம், காம்போசம், கொங்கணம், கோசலம், சாவகம், சிங்களம், சிந்து, சீனம், சோனகம், திரளுவம், பப்பரம, மகதம், மராடம், வங்கம், ஏனைக்கடவுளர்க்கெல்

லாமுதற்கடவுளாதலின் கண்ணுதலென்றமையாது உயர்வுசிறப்பும்மைதந்து பெருங்கடவுளெனவும், முதலூழி யிறுதிக்கண்ணிருந்த தலேச்சங்கமுதல் மூன்றுசங்கத்திலும் தலேமைப்புலவனுயிருத்தலின் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த மூன்றனுருபு தந்து கழகமோடமர்ந்த எனவும், குறைபாடு சிறிதுமின்றி யாராய்தலின் தெரிக்தென்றமையாது பணணுறத்தெரிந்தாய்ந்த எனவும்,இவ்வருமைப்பாட்டால் எல்லாவற்றிலுஞ்சிறந்ததாதலின் தமிழ்என்னுது பசுந்தமிழ்எனவும்,இத்தமிழை ஏனேனிலத மொழிகளோடு ஒன்முகவைத்து எண்ணுதல் பெருமடமையாதலின் இழிவு சிறப்பும்மைதந்து எண்ணிப்படக்கிடந்ததா வெண்ணவும்படுமோ எனவுங் கூறினர். பசுமை என்னும் பண்பு அருமைமே லின்றது; பச்சைப்பிள்ளேயென வருதல் காண்க. எண்ணவும் படுமோ எனப் பின்னர் இருத்தலால் எண்ணிடைப்படக் கிடந்ததா எனபபாடங் கூறல் வழு. இதனுல் தமிழ் பதினெண்ணில்த்து மொழிகளு ளொன்றெனக் கூறுவர் கூறுமுக்கள் பெருமடமைக்கூற்றுக்களெனக்கூறப்பட்டன.

தலேச்சங்கமுதல் மூவகைச் சங்கதிருந்தோர், நூல், காலம், இடம், இவற்றைப் பின்னர்க்காண்க. இறையனுரகப் பொருள். "அன்பினேற்றினேக்களவெனப்படுவ,தந்தரணரருமறைமன்றலெட்டினுள்,கதருவழக்கம் என்மனுர்புலவர்"வடக்குங் குடக்குங் குணக்கும் வேங்கடங் குமரித்தீம்புனற பௌவமென் றிந்நான்கெல்லே யகவயிறகிடந்த நூலதன்முறைமை வாலிதினவிரிப்பின் இந்நூலதுவரலாறு. மூவகைச்சங்கமிரியனுர் பாண்டியர்கள், அவருட் டனிநூல்கேட்டோர் யாரோவெனின், தலேச்சங்கமிருந்தார் அகத்தியனுரும், திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளும், குன்றமெறிந்த முருகவேளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும், நிதியின்கிழவனு மித்தொடக்கத்தார் ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மரென்பது; அவருள்ளிட்டு நாலாயிரத்து நானூற்றுநாற்பதுதொன்பதின்மர் பாடினரென்பது; அவர்களாற்பாடப்பட்டன பரிபாடையு முதுநாரையு முதுகுருகுங் களரியாவிரையு மித்தொடக்கத்தன; அவர் நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்திரியாண்டு சங்கமிருந்தாரென்ப; அவர்க ளுட் சங்கமிரியனுர் காய்சினவழுதிமுதலாகக் கடுங்கோனீருக வெண்பதொன்ப தின்மரென்ப, அவருட் கலியரங்கேறினுர் எழுவர்பாண்டியரென்பது, அவர் சங்கமிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தது கடல்கொளபபட்ட மதுரையென்ப; அவர்களுக்கு நூல் அகத்தியம்.

இனி இடைச்சங்கமிருந்தார் - அகத்தியனுரும் இருந்தையூர்க் கருங்குழி மோசியும்,வெள்ளூராக்காப்பியனும, சிறுபாண்டரங்கனும், தாயன்மாறனும், அவாைக்கோனும, நிரந்தையாருமென இத்தொடக்கத்தார் ஐம்பதொன்பதின்மரென்ப; அவருள்ளிட்டு மூவாயிரத்தெழுநூற்றுவர் பாடினர்; அவர்களால் பாடப்பட்டன-கலியுங் குருகும் வெண்டாளியுமென இத்தொடக்கத்தன; அவர்களுக்கு நூல் அகத்தியமும் தொல்காபபியமும் மாபுராணமும் இசைநுணுக்கமும் பூதபுராணமுமென்ப; அவர்களும் மூவாயிரதெழுநூற்றியாண்டு சங்கமிருந்தாரென்ப; அவர்களுள சங்கமிரியனுர வெண்டேர்ச்செழியன் முதலாக முடத்திருமாறனீருக ஐம்பத்தொன்பதின்மரென்ப;அவர்களுள் கலியரங்கேறினுர் ஐவர்பாண்டியர்களென்ப;அவர்சங்கமிருந்தது கபாடபுரத்தென்ப; அக்காலம்போலும் பாண்டிநாடு கடல்கொள்ளப்பட்டது.

இவிக் கடைச்சங்கமிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தார் சிறுமேதாவியரும், சேந்தன்பூதனுரும்,அறிவுடையானுரும், பெருங்குடிக்கிழாரும், திருமாறனும்,மதுரையாசிரியநல்லகதுவனும், மதுரை மருதனிழனுகனுரும், கணக்காயனூர்மகனூர் நற்சீரனூருமென இத்தொடக்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மரென்ப; அவருள்ளிட்டு நூற்றுவர்பாடினுர்; அவராற்பூடப்பட்டன நெடுந்தொகை நானூறும், குறுந்தொகை நா

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

நூறும், கற்றிணைநானூறும் புறநானூறும், எழுபது பரிபாடலும், நூற்றைம்பது கலியும், ஐங்குறுநூறும், பதிற்றுப்பத்தும், கூத்தும், வரியும், பெற்றியையும், பேரிசையுமென இத்தொடக்கத்தன. அக்காலத்தாலும் அகத்தியமும், தொல்காப்பியமுமென்ப; கடைச்சங்கமிருந்தது உத்தரமதுரையென்ப; அவர்சங்கமிருந்த தமிழ் ஆராய்ந்தது ஆயிரத்தெண்ணூற்றைம்பதிற்றியாண்டென்ப; அவர்களுள் சங்கமித்தியனார் முடத்திருமாறன்முதலாக உக்கிரப்பெருவழுதியீறாக நாற்பத்தொன்பதின்மரென்ப. எனக்கிரெழுதிய உரையாலுணர்க. கடல்கொள்ளப்பட்ட பாண்டிநாட்டெல்லையும் ஊரும் - தென்பாலிமுகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பஃறுளியென்னும் ஆற்றிற்கும் இடையே எழுநூற்றுக்காவதம், இவற்றினீர் மலிவானெனை மலிந்த ஏழ்தெங்கநாடும், ஏழ்மதுரைநாடும், ஏழ்முன்பாலைநாடும், ஏழ்பின்பாலைநாடும், ஏழ்குன்றநாடும், ஏழ்குணகாநாடும, ஏழ்குறும்பனைநாடும் என்னும் இருநாற்பத்தொன்பது நாடும், குமரிகொல்ல முதலிய பனமலைநாடுங் காடும பதியுந தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின் காறுங்கடல் கொணடொழுகியதெனச் சிலப்பதிகாரம் வேனிற்காதையில் அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய வுரையாலறிக (இ)

> தொண்டர்நாதனேற்றூதிடைவிடுத்தருளலீலை
> யுண்டபாலனையமுததுமெனுமபரிபண்ணுருவாக
> கண்டதிமமறைகளினேற்றுறுத்துமுகன்மிடை
> தண்டமிழ்ச்சொலோமலுபுலசெறாதபோசாற்றீர்.

(இ-ள்.) தொண்டர் நாதனே தூது இடை விடுத்தது - (ஆளுடைய நம்பிகள்) அடியார்க்குத்தலைவனுகிய சிவபெருமானே பரவையாரிடத்தில் தூதினமேற செல்லப் போகியது, முதலேஉண்டபாலனை அழைத்தது - முதலேயுண்ட பார்ப்பனபின்னையைக் கழிந்தபருவதேதோடி வருவித்தது, எலும்பு பெண்ணுருவு ஆகண்டது - (ஆளுடையபிள்ளையார்) எலும்பு பெண்ணுருவமாகச் செய்வித்ததும், மறை கதவினை திறந்தது - (ஆளுடையவரசுகள்) வேதங்கள்மூடிய கதவைதிறப்பித்ததும், கன்னி தண்டமிழ்ச்சொல் ஓ மறுபுலச்சொற்கள ஓ சாற்றீர் - அழியாத தண்ணியதமிழப்பாசுரமோ ஏனைநாட்டிலுள்ள, சொறகளாலாகிய பாசுரங்களோ புலவீர்சொல்லுங்கள.

இயல்பாகவே எல்லாப்பற்றுகளினின்று நீங்கினேன் எப்பற்றுங்கழன்ற அடியார்களுகுத் தலைவருகவேண்டுதலின் தொண்டாநாதனெனவும், அவ்வாறு பற்றினின்று நீங்கினேனேயும் மாதரி-டத்துதூதாகச்செலலவிடித்ததலின் தொண்டர் நாதனேத் தூதிடைவிடித்ததெனவும், பெயர்மாததிரமாயுள்ளதும் உறுப்புகளுளொருகிய உக்கியவெனபும உருவுபெற்றும உருவுகொண்டும் எழச்செய்யும வண்மையையுடைத்தாதலின் முதலேயுண்டபாலனையழைத்ததும எலும்பு பெண்ணுருவாகக்கண்டதும் எனவும், வேதத்தில் இதுவே பரமெனத்தெளியாத பொருளே யாவரும் எளிதில் தெளிந்துணர்ந்துய்யப் புலப்படித்தியது இத்தமிழ்வேதமாகிய பாசுரமாதலின மறைக்கதவினைத்திறந்ததெனவும், சிவபெருமான் சங்கத்தாரோடு இருந்தாராய்ந்தாரென்பது கதையே, இத்தமிழால் வினைந்த மான்மியமுளதேல் கூறுகவென்ற வினை நிலப்புலவர்களே நோக்கிக்கூறியதாதலின் சாற்றீர் எனவுங் கூறினர்.

அழைத்தது கண்டது திறந்தது பொருளாற்றெரிக்த பிறவினை முற்றுப்பெயர்கள். ஒகாரம் இரண்டனுள் முன்னையது வினு. பின்னையது எதிர்மறை.

ஆளுடையநம்பிகள் திருவொற்றியூரிலெழுந்தருளிப் படம்பக்கநாதர் திருவருளால் சங்கிலியாரைத் திருமணமுடித்துத் தாம் இன்புற்றிருந்தசெய்தியைத் திரு

வாரூரிலெழுந்தருளியிருக்கும் பரவையார் கேள்வியுற்றுக் கொண்டாடுதலைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வீதிவிடங்கப்பெருமானே இரண்டுதரம் தூதுசெல்ல விடுத்தாரென்பது திருத்தொண்டர்புராணத்துட்காண்க.

சேரமான்பெருமானைக் காணவேண்டுமென்னும் விருப்பால் அங்குநின்றும் மெழுந்து கொங்குநாடுகடந்து திருப்புகலொளியூரை யடைந்தகாலையில் ஒருவீட்டில் மங்கலவோசையும் ஒருவீட்டில் அழுகையோசையுமாக விருக்கக்கேட்டு அங்கிருந்த வேதியனைவினவ, அவர்கள் இந்த விரண்டுவீட்டுப் பிராமணப்பிள்ளைகளும் ஒருதலையுள்ளவர்களா யிருந்துவந்தாலையில் ஒருநாள் எரிக்கு அவ்விருவருஞ்சென்று நீர்விளையாட்டையரும பொழுது அதிலிருந்தமுதலை பொருவனைவிழுங்க மற்றொருவன் பிழைத்தவனதனன் அவனுக்கு இத்தவீட்டில உபகயனச்சடங்கு கடபபதால் தங்கள்பிள்ளையுமிருந்தால் இவவாறு சடங்குநடக்குமே எனனுத்தக்கத்தால் இத்தவீட்டிலுள்ளவாகள் அழுகின்றாரென்று சொலல, ஆளுடையபிரான் திருவுள்ளமிரங்கி முதலையால் அப்பிள்ளையை வருவித்தருளியதறகுத் திருபபதிகம.

தேவாரம். "உளைப்பாருங்கையுகந்தூள்கவல்லாதவுகளுப்பியா
யுளைக்காடரவவாதியமதமுமாயினுய்
புளைக்காடுசேலைபுகொள்ளுமூரவிபாலியே
களைக்கானமுதலையபிள்ளைதரச சொலலுகாலனே."

தொண்டைநாட்டில் திருமயிலையிலவாரும் வணிகருலோதமராகிய சிவநேசச்செட்டியாருக்கு கபாலீசுரர்கிருபையால ஓர புதுமரிபிறநது வளருங் கன்னிபருவத்தில் ஒருநாள ஆபெண் தோழிகளோடுஞ்சென்று மலரெகாய்யுபொழுது பாம்புதீண்டி யிறநதனா, அதகண்ட செட்டியார கலலோரது தகனஞ்செயவிரதுஇரதக்கணவினைய என் றிரவியதநேரி ஆளுடையபிளளையாருகுகொபபுவிக்க நியமித்திருந்தமையால அவரே இக்கன்னிபினைக ளாக கழிநதருளினா எனறு தகனஞ் செயநசாம்பலெடுத்தியோடு ருடதகிலிறபபிக கணபாடதலுள முனபோலத் தோநதிமார்கள் உபசாரஞ்செயதுகொணடு வர செயதனர. பினனாறு நிகழுங்காலத்து ஆளுடையபிள்ளையார திருவொறறியூரில் எழுநதருளியிருநதருளிக் கொணடியறறுத தகணடாசாரமாகவணங்கி, திருமயிலைகு எழுநதருளும் பிளளையாரோடு காழமவரப் பிள்ளையார் கபாலீசவரரைத் தரிசிபபதறகுத் திருப்பதிகமோதிச் செட்டியாரைநோக்கி அவ்வதகதறையருவித்த உயிரகொடுத்தருளியறகுத் திருப்பதிகம.

தேவாரம். "மடடிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலை
கடடிட்டகொணடான்கபாலீச்சரமமர்நதா
ணெடடிட்டபண்பிலருதறபிரபல்கணதறாக
கட்டிட்டல்காணதேபோதியோபூமபாவாய."

திருமறைகாடு என்னுந்தலத்திறகு ஆளுடையபிள்ளையாரோடு அரசுகள் எழுந்தருளி வேதம்பூசித்துச் சாத்திவிடபபோன வண்ணமேயிருக்கும் திருக்கதவந்திறக்கும்படி யருளியதிருப்பதிகம.

தேவாரம். "அரக்கனெரிவிரலாலடர்த்திட்டநீ
நிரக்கமொனறிலிலைமபெருமானிரே
சுரக்கும்புனனிகள்சூழமறைக்காடரோ
சரக்கவிக்கதவந்திறபபிம்மினே."

(இஅ)

வெம்மையால்வினைவஞ்சினும்வேந்தர்கோல்கோடிச்
செம்மைமாறினுமவ்வுமைநோய்சிதைப்பினுஞ்சிவன்பாற்
பொய்ம்மைமாறியபத்தியும்பொலிவுங்குன்றுவாத்
தம்மைமாறியும்புரிவதுதருமமங்ஙாடு.

(இ-ள்.) அங்ஙாடி - ஆப்பாண்டிநாட்டிலுள்ளோர், வெம்மையால் வினைவஞ்சினும் - மனிழையில்லாமையால் வினைவுகுனநினைவும, வேந்தர் கோல் கோடி செம்மை மாறினும்-(அதனல்) அரசர்களது செங்கோல் மாறுபட்டு நடுநிலைமையினின்று தவறினுலும், வறுமைநோய் சிதைப்பினும் - (அதனல்) வறுமைநோய்வந்தலைத்தினுலும், சிவன்பால் பொயன்மை மாறிய பத்தியும் பொலிவும் குன்றுதன ஆ - சிவபெருமானிடத்துவைத்த உண்மையாகிய நேயமும சைவவினைகளும் குறைவுபடாதனவாக. (குறைபடாமலென்றபடி) தம்மை மாறியும் புரிவது தருமம்-தம்மைவிற்றுயினுஞ் செய்யுஞ்செயல்களை வெதருமங்களாம்.

சைவவினைக்கங்களாவன - உருத்திராக்கமும, விபூதி, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரங்கள். பாண்டிநாடு தம்மைமாறியும் புரிவது தருமமாதலால் மழைவறுத்தலும் அரசர்செங்கோல் பிழைத்தலும் வறுமைநோய வருத்தலும் என்றுமில்லையாதலால் எதிர்மறையுமைகள தருது ஆகினும் மாறினும் சிதைப்பினும எனவும, பத்திக்குச் சிவதருமத்தின் ஒருப்பாடி என்பது ஓரபரியாயப பெயராதலால் பத்தியும் பொலிவும் குன்றுவா எனவுங்கூறினர்.

நாடுபொருளால் உயர்திணையேனும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் புரிவது எனஅஃறிணைமுடிபுதந்தார். அஃகல் மாறுதல எதைந்தல் ஒன்றறகொன்று காரணமாதலால் காரணமாலேயணி. (நுக)

உலகமயாவையுநின்றவனுரும்பருளுயர்ந்த
நிலகாயபரஞ்சுடரிசையெனமூன்று
தலைவரால்முறைசெயுதகாடிஞ்தன்றிசலதி
சுலவுபாரிலுண்டாருமோதுறக்கந்நமஞ்தே.

(இ-ள்.) உலகம் யாவையும் நின்றவர் உம்பருள் உயாந்த நிலகாயங - எல்லாவுலகங்களையுமீனறருளிய தாயாகிய வாணிமுதலாகிய சத்திகளுக்குள் மேம்பட்டதிலகம்போன்ற காயகியாகிய தடாதகைபிராட்டியாரும், பாஞ்சுடர் சேரி எனமூன்று தலைவரால் முறைசெய்த நாடி - ஞானவொளிபபிழமபாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளும் அவர்கள் மதலையாகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியருமென மூன்றுதலைவர்களாலும் செங்கோல்செலுத்தியநாடி, இஃது அன்றி சலதி சுலவுபாரின் உண்டாரும் ஓஇந்தப்பாண்டிநாடல்லாமல் கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகில வேறுநாடுகளுண்டா (இல்லையென்றபடி) துறக்கத்தும் அஃது-சுவர்காத்திலுண்டோவெனில் அங்குமில்லையாம்.

முகத்திற்குப்பொலிவுசெய்யுந திலகம்போல வாணிமுதலிய சத்திமார்களைத்தத்தமக்குரிய தொழில்களால விளக்கமபெறசெய்பவளாதலால் உயர்ந்த திலகாயகி எனவும், சிவபெருமான் சோழனுட்டிலுஞ் சேரனுட்டிலும் அரசபுரியினும் பிராட்டியாரும் அவர்திருமகனும் அரசுபுரியாகையின் இஃதன்றிச் சலதி சுலவுபாரினுண்டாருமோ எனவும், துறக்கத்தில அவற்றுளொன்று மின்மையின் துறக்கத்தும் அஃதேயெனவுங்கூறினர். சிவபெருமான் சேரனுவும் சோழனுவும் திருவருவங்கொண்டி அரசியல் நடத்தியது, திருவாசகம்-குயிற்பத்தின்.

"பெருந்துறைமேய - சென்னவன் சேரலன் சோழன் சேர்ந்தியங்கன் வரக் கூவாய்" என்பதனுணர்க.

இடப்பொருண்மேனின்ற உகரச்சுட்டின் றிரிபாகிய உம்பர் இடவாகுபெயராய் வாணிமுதலிய சத்திகளின்மே னின்றது. இஃது அஃது இயற்கைச்சுட்டுப்பெயர்கள். தலைவராய் என்பத னிறுதியில் இணைத்தென அறிபொருளில் வந்த முற்றுமைதொகுத்தல் - ஒ - எதிர்மறை. இதனுல் நிலவுலகினும் விண்ணுலகினும் பாண்டி நாடு சிறந்தென்பது கூறப்பட்டது. (கூ0)

திருநாட்டுப்படல மூற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரம் உளபடத் திருவிருத்தம் - கூ0.

திருநகரப்படலம்.

மங்கலம்புனைபாண்டிநாடாகியமகட்குச்
சங்கலம்புகைதோளிணைதடமுலையாதி
யங்கமாமபுறந்தழுவியநகரெலாமனைய
நங்கைமாமுகமாகியநகர்வளம்பகர்வாம்.

(இ-ள்.) மங்கலம் புனை பாண்டி நாடு ஆகிய மகட்கு - மங்கலத்தை யிடையறாது பூண்ட பாண்டிநாடாகிய பெண்ணுக்கு, புறம தழுவிய நகர் எலாம் - புறத்திற் சூழ்ந்த திருவேடகமுதலிய திருநகரங்களெல்லாம், சங்கு அலம்பு கை இணை தோள் தடம் முலை ஆதி அங்கமாம் - வளையலொலிக்குங்கைகள் இரண்டுதோள்கள் உயர்ந்த இரண்டு தனங்கள் முதலாகிய அவயவங்களாம், அனைய நங்கை மாமுகம் ஆகிய நகர்வளம் பகரவாம - அத்தன்மையை புடைய பாண்டிநாடாகிய பெண்ணிற்குப் பொலிவுமிக்க முகமாயுள்ள மதுரைநகரத்தின வளப்பத்தைச் சொல்வாம்.

ஏனைநாடுகள்போல வொருகாலத்தேனு மழைவறத்தல் முதலாகிய குறைபாட்டால் மங்கலமிழத்தலின்மையின் - மங்கலம்புனை பாண்டிநாடெனவும், பின்னர் விரித்துக்கூறுதலின் தொகுத்தப் புறந்தழுவியநகரெலாங் கையாகிய அங்கமாமெனவும், எல்லாநாடுகளினுஞ் சிறந்ததாதலின் நங்கை எனவும், எல்லாநகரங்களினுஞ் சிறந்த மதுரையாதலின் அதனை யெல்லா வுறுப்புகளினும் மேம்பட்ட முகமெனவுங் கூறினர். குறைபாடாவன - "மிக்கபெயலோடுபெயலின்மையெலிவிட்டில் கிளியக்கண்ணரசண்மையோடாறு" என்றிவறுறல் வரும் குறைபாடுகளாம், மங்கலமாவன "பிணியின்மைசெல்வம விளைவின்பமேமம், அணியெனநாட்டிற்கிவ் வைந்து" என்பனவாம். நகர்வளம் பகர்வாம் எனபது நூதலிப்புகுதலென்னுமுத்தி.

கொங்கையேபரங்குன்றமுங்கொடுங்குன்றுங்கொப்பூ
முகமேதிருச்சுழியலவயிறுகுற்றாலஞ்
செங்கையேடகமேனியேபூவணங்கிடோள்
பொங்காவேய்வனந்திருமுகமதுரையாம்புரமே.

(இ-ள்.) பரங்குன்றமும் கொடுங்குன்றும் கொங்கையே (மலையோ டுவமிக்கப்படுவது கொங்கை யாதலால்) திருப்பரங் குன்றமுந் திருக்கொடுங் குன்றமும் (பாண்டிநாடாகிய பெண்ணிற்கு) தனங்களேயாம், திருச்சுழியல் கொப்பூழ் அங்கம் ஏ-(உந்திசுழியோ டுவமிக்கப்படுதலின்) திருச்சுழியலென்னுந்தலமானது உந்தியாகிய அவயவமாம், குற்றாலம் அல்குலாகிய (வயிறு ஆலிலையோ டுவமிக்கப் படுத

லின்) திருக்கூம்முலைமென்னுந்தலம் அப்பெண்ணின் வயிறேயாம், ஏடகம் செழுங்க - (கைதாமரையோ டுவமிக்கப்படுதலின்) திருவேடகமென்னுந்தலம் செவந்தகையேயாம், பூவணம் மேனி -' (மேனிமலரோடுவமிக்கப்படுதலின்) திருப்பூவணமென்னுந் தலம் திருமேனியாம், பொங்கர் வேய்வனம் திரள் தோள் ஏ - (தோள் முங்கிலோடுவமிக்கப்படுதலின்) சேரிலகுழுந்த திருக்கெல்வேலி திரண்ட தோள்களேயாம், மதுரையாம்புரம் திருமுகம் ஏ - (முகஞ் சந்திரனோடுவமிக்கப்படுதலின்) மதுரைநகரம் கண்டோரால் விரும்பப்படி முகமேயாம்.

குலசேகரபாண்டியன் காடழித்து "நகராக்கி அந்நகரத்திற்குச் சாந்திசெய்யக் கருதியவழிச் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவுள்ளத்தணைர்த்து தனது திருச்சடையிலணிந்த சக்திரனிட்டினின்று அமிர்தத்தையுருக்க அது அந்நகரமுழுமையும்பரவிச் சாந்திசெய்து மதுரமயமாக்கியதன்மையால் மதுரையெனப் பெயர்பெற்றது அதனால் அந்நகரத்திற்குச் சந்திரசம்பந்தமிருத்தலால் திருமுகமதனையாம் புரமெனக் கூறினர். ஏடகம் இதழைத் தனிடந்துடையது என்பது பொருள்.

உவமானம் தோற்றத்திற்குச் சாதனமாயிருப்பது. உவமேயம் உவமிக்கப்படுவது. இது இனி புருவகவணி (உ)

வடிவின்மாநிலமடந்தைமார்பிடைக்கிடந்திமைக்கப்
படுவிலாரமேபாண்டிநாடாரமேற்பக்கத்
திடுவின்மாமணியதன்புறநகரொளாமிவற்று
ணடுவிலுயகமாமணிமதுரைமாநகரம்.

(இ-ள்.) பாண்டிநாடு வடி இல் மா நிலம் மடந்தை மார்பு இடை கிடந்து இமைக்கப்படும் வில் ஆரம் ஏ-பாண்டிநாடானது குற்றமில்லாத பெரியபூதேவியின் மார்பினிடத்துக்கிடந்து விளங்கும ஒளியையுடையபெரும்பதக்கமாம், அதன் புறம் நகர் எலாம் ஆரம் மேல்பக்கத்து இடிவில் மாமணி - அந்நாட்டின்புறத்திலுள்ள நகரங்களெல்லாம் அப்பதக்கத்தின சுற்றுப்பக்கங்களிற் பதித்த வொளியையுடைய பெரிய இரத்தினங்களேயாம், மதுரைமாநகரம் இவற்றுள் நடுநாயக மாமணி ஏ -பெரிய மதுரைநகரம் அச்சுற்றுப்பக்கங்களிலுள்ள இரத்தினங்களுள் நடுநாயகமாகிய பெரியரத்தினமேயாம்.

நடுநாயகமணி விலாலிக்கதும் ஒளியுள்ளதுமா யிருத்தல்போல மதுரை அந்நாட்டிலுள்ள எல்லாநகரங்களுள்ளும் புகழ்மிக்கதும் பெருமபயன் தருவதுமாயிருத்தலின் நடுவிலுயக மாமணி மதுரைமாநகரம் எனக் கூறினர். இன்வேண்டாவுழிச்சாரி. இமைக்கப்படு இமைக்குமெனறே பொருள்படுதலால் படுசொற்குப் படுபொருளின்மை காண்க. (ஊ)

திருமகட்கொருதாமரைக்கூடமேதிருமான்
மருமகட்குவெண்டாமரைமாடமேஞானந்
தருமகட்கியோகத்தனிப்பீடமேதையாம்
பெருமகட்கணிதிலகமேயானதிப்பேரூர்.

(இ-ள்.) இப் பேர் ஊர் திருமகட்கு ஒரு தாமரைக் கூடம் ஏ ஆனது-இத்தலம் பெரியமதுரை (பலசெல்வங்களையுந்தருதலால்) இலக்குமிதேவிக்குச் சென்தாமரைக் கோயிலாக விருத்தது, திருமால் மருமகட்கு வெண் தாமரை மாடம் ஏ ஆனது - (கல்விவிறைதலால்) திருமாலின் மருமகளாகிய சரஸ்வதிக்கு வெள்ளைத்தாமரை மாளிகையாயிருத்தது, ஞானம் தருமகட்கு தனியோகபீடம் ஏ ஆனது - (சிவஞானந்தருதலால்) ஞானசத்திக்கு ஒப்பில்லாத யோகபீடமாயிருத்தது, பெருதலை

யாம் மகட்கு அணிநிலகம் எ ஆனது - (நிலவுலகத்துக்குப் பேரழகுசெய்தலால்) பெரிய பூமிதேவிக்கு அணியாந் நிலகமாயிருந்தது.

பல செல்வங்களாவன மணி பொன் முதலியன. கு - உருபுகள் நேர்ச்சிப் பொருளன. இதனால் இது இன்னதெனக் கூறுதலின் எது உருவகவணி. (சு)

திக்குமவானமும்புதையிருடின்றுவெண்சோதி
கக்குமாளிகைகிவப்புறுகாட்சியங்கருண்
மிக்கவாளிதழுதாமரைவெண்மகளிருகை
யொக்குமல்லதுபுகழ்மகளிருக்கையுமொக்கும்.

(இ-ள்.) திக்கும் வானமும் புதை இருள் தினறு வெண் சோதிக்கக்கும் மாளிகை நிவப்புறு காட்சி - எட்டுதிக்குகளையும் ஆகாயத்தையு மூடிய இருளைப்போக்கி வெள்ளியகிரணத்தை வீசும் மாடங்கள உயர்ந்த தோளைஉ ரோறறம், அகங்கருள் வெண்மகள் மிகக வால் இரு ராமரை இருக்கை ஒக்கும-அம்மதுரைகத்தில் உள்ள சரஸ்வதியின் மிகுந்த வெள்ளிய இதழ்களையுடைய வெண்டாமரைப்பீடத்தை யொக்கும, அல்லது புகழ்மகள் இருக்கையும ஒக்கும்-அதுவன்றிக் கீர்த்தி யென்னும் பெண்ணினது ஆசனத்தையும் ஒக்கும்.

வெண்சோதி - முந்தநலும சுணணத்தாலும ஆகிய ஒளி இருளைப் போக்குதலும் கிரணம வீசுதலையும் குறித்தற்கு-இருள தினறு வெண் சோதிக்கக்குமென்றதனை குணவணி. நியமித்த உவமையை விலக்கிப் பிறிதும் இத்தன்மையராமெனக்கூறுதலின் அநியம உவமையணி. (கு)

புடைநகர்

நெற்கரும்பெனக்கரும்பெலாநெடுங்கழுகெனை
வர்கவான்சுழுகொகிலந்தெங்கெனவளாநத
பொறகவின்குலைதெங்குகார்படிந்தாைப்பொழுதது
நிறகநாட்டியகாலெனநிவந்ததண்பணையே.

(இ-ள்.) தணபணை - குளிர்ந்தவயலில், நெல் கரும்பு என்ன (கண்டோர் மயங்கி) நெறபயிர்களைக் கழுகென்று சொலலவும், கரும்பு எல்லாம் நெடும் கழுகு என்ன - கரும்புகளெல்லாவறறையும் நெடிய கழுகமரங்களென்று சொல்லவும், வாகசம வான் கழுகு ஒலி கலி தெங்கு என-வரிசையவரிசையாயுளள பெரியகழுகமரங்களே ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய தெனனமரங்களென்று சொல்லவும், வளர்ந்த பொன்கவின் குலை தெங்கு-வளர்ந்த பொன்றையபோலும் அழகுவாய்நத குலைகளையுடைய தென்னமரங்களை, கார் பந்தரை பொறுத்து நிற்க நாட்டிய கால் என நிவநத - மேகமாகிய பநதலைச் சுமந்து நிறகுமபடி நாட்டிய கால்களென்று சொல்லவும் அவைகள் உயர்ந்திருக்கினறன.

தெனனைமரதத்தின் இலை ஒலிவடிவாக விருநதலின் ஒலிகலித்தெங்கென்றார் நெல்லைக் கரும்பாகவும கரும்பைக கழுகாகவும் ஒரு பொருளை மற்றொருபொருளாக கறிதலின் மயக்கவணி.

மருதமென்னும் அகத்திணைக்குப் புறனையுள்ள உழிஞைத்திணை வேற்றுவேந்தன் அரணை முற்றுகைசெய்தலென்று கூறியிருத்தலாலும, தொ - பொருளதிகாரம்-புறத்திணையியல்- உழிஞைதானே மருதத்துப்புறனே என்ற சூத்திரத்திற்கு. நச்சினாரகினியர் - "வேநதன்மதில் பெரும்பானமையும் மருதத்திடத்தாதலால்" என உரைகூறியிருநதலாலும், புடைநகர்மதிலின புறத்திலுள்ளதெனக்கொள்க. அது யாதெனில் தேர் குதிரை முதலியனவும் அவற்றை நடத்துவோரும் அவற்றிற்குரிய ஐம்புரி கலை முதலிய தொழில்செய்வோரும் வாழும் இடமாம். (சு)

செஞ்சுவாய்க்கருங்கயற்கணுள்வலாரியைச்சீறிக்
கவர்ந்தவான்றருக்குலங்களேகடிமணம்விசி
யுவந்துவேறுபல்பலங்களும்வேண்டினர்க்குதவி
நிவந்தகாட்சியேபோன்றதுநிழன்மலர்ச்சோலை.

(இ-ள்.) நிழல் மலர் சோலை - நிழலித்தருந் மலர்கள்பூத்த தருக்களையுடைய சோலையானது, செவந்தவாய் கரும் கமற்கணுள் - செவந்தவுாயையும் கரிய கயல்போலும் கண்களையுமுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார், வலாரியை சீறி கவர்ந்தவான் தருக்குலங்கள் எ-தேவேந்திரனைக் கோபித்து (அவனிடத்தினின்றுந்திறையாகக்) கொள்ளைகொண்ட பெரியசந்தானமுதலிய பஞ்சதருக்களின்கூட்டங்களே, கடிமணம விசி வேறு பல் பலங்களும் வேண்டினர்க்கு உவந்து உதவி நிவந்த காட்சியே போன்றது - நறியவாசம்வீசி வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பலபலன்களையும் விரும்பிவந்து தம்மை யடைந்தவர்க்கு லிரும்பிக்கொடுத்தது உயர்ந்துநிற்கின்ற தோற்றத்தையே யொத்துளது.

பஞ்சதருக்கள், சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம். வேறுபல்பலன்களாவன - காய்கனிமுதலியன. வலாரி - வலாசுரனைக்கொன்றவன் ஆதலால் இதுகாரணப்பெயர். எ - இரண்டும் ஏனைய தருக்களினின்றுந் தோற்றத்தினின்றும் பிரித்தமையால் பிரிநிலைபொருளன. தடாதகைப்பிராட்டியார் இந்திரனைவென்று அவனிடத்தினின்றுங கவர்ந்துவாத பொருள்களுள் ஐந்தருக்களும் ஒன்றுகலால் நிகழ்காலத்தாற் கூறவேண்டியதை நிவந்த என இறந்தகாலத்தாற் கூறியது தெளிவுபற்றிவந்தகால வழுவமைதி. இதற்கிதுவே யுவமை என ஏகாரத்தை அணிந்து கூறுதலின் நியம உவமையணி. (எ)

ஒலலொலிக்கதிர்ச்சாலிகள்புறந்தழீஇயோங்க
மெல்லிலைபசுங்கொடியினுல்வீக்குபூக
மலலெனுங்களத்தண்ணறனணிவிழாதருப்பைப
புல்லொடும்பிணிப்புண்டபொறகொடிமரமபோலும.

(இ-ள்.) ஒல் ஒலி கதிர் சாலிகள் புறம் தழுவி ஓங்க-ஒல்லென்னும் ஒலிக்குறிப்பையுடைய கதிரீன்ற நெற்பயிர்கள் புறதிறறழுவி உயர்தது தோன்ற, மெல் இலைப் பசும கொடியினுல் வீக்குபூகம் - மெல்லிய இலைகளையுடைய பசியகொடிகளினுல் அவற்றோடுகட்டுண்ட கமுகமரமானது, அல் எனும களத்து அண்ணல்தன் அணிவிழா - கருநிறத்தால் இருளென்று சொல்லபபடும் கண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானுடைய அழகிய மஹோற்சவத்தில், தருப்பைப்புல்லொடும பிணிப்புண்ட பொன்கொடிமரம்போலும் (புறததில்) தருப்பைப் புல்லோடுங் கட்டுண்ட பொன்னாலாகிய துவஜஸ்தம்பத்தை யொக்கும்.

சாலிகள் தருப்பைகளாகவும், கொடி கமிறுகவும், பூகம் துவஜஸ்தம்பமாகவும் கூறியிருத்தலின் ஒப்புமைக்கூட்ட உவமையணி. (அ)

சீதவேரியுண்டளிமுரல்கமலமேற்செருக்கி
போதவேரியுமலர்களுஞுசொரிவனபுத்தேள்
வேதவேதியர்செங்கரம்விரித்துவாயமணுக்க
ளோதவேமமுழுதகமும்முதவுவாரணிய.

(இ-ள்.) செருக்கி சீதம் வேரி உண்டு அளிமுரல் கமலம் மேல் போத வேரி மலர்களும் சொரிவன - செருக்குற்றுச் செழுகள் குளிர்ந்த மதுவை யுண்டு வண்டு

கள் ஒலிக்குந் தாமரைமலரின்மேல் பொருந்த மதுவையும் மலர்களிலுஞ் சொரியா நின்றன, (அச்சொரிகை) புத்தேள் வேதம் வேதியர் செம் கரம் விரித்து வாய் மலர்க்கள் ஒத ஏமமும் உதகமும் உதவுவார் அனைய - தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதத்தை யுணர்ந்த அந்தணாகள் செவ்வத்தகைகளே விரித்த வாயால் மந்திரங்கள் கூற (அவர்கைகளில்) பொன்னையும் அதனைத் தத்தஞ்செய்ய நீரையுங் கொடுப்போர் செயலே யொத்திருந்தன.

சொரிவனவென்னும் வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் வினைமுதலாய் அனையவென்னுங் குறிப்புமுற்றுப் பயனிலையைக் கொண்டது.

செருந்திகொடுப்போராகவும் கமலங்களைக் கரங்களாகவும் மதுவைத்தத்தஞ் செய்யு நீராகவும் மலரைப் பொன்னாகவும் வண்டுமுராலுதலே மனுக்களாகவும் கூறுதலின் இதுவும் அவ்வணி. (கூ)

விரைசெய்பங்கயச்சேக்கைமேற்பெடையொடுமேவி
யரசவன்னநன்மணஞ்செயவம்புயப்பொய்கை
நிரைவளைக்கையானுண்டுளிசெறிந்தபாசடையா
மரகதக்கலத்தரள்நீராஞ்சனம்வளைப்ப.

(இ-ள்.) அரச அன்னம் விரை செய் பங்கயம் சேக்கை மேல் பெடையொடு மேவி நல் மணம் செய - அரசவன்னமானது வாசம்வீசுந் தாமரையாகிய பயிக்கை மேல் தனது பெட்டையன்னத்தோடு பொருந்தி மங்கலவிவாகஞ்செய்ய, அம்புயம் பொய்கை நிரை வளை கையால் நுண் துளி தரளம் செறித்த பாசு அடையாம் மரகதம் கலம் நீராஞ்சனம் வளைப்ப - (அதனைக்கண்டு) தாமரைத் தடாகங்களாகிய மகளிர்கள் அலைகளாகிய வளையணிந்த கைகளால் நுண்ணிய நீர்த்துளிகளாகிய முத்துகள் தெருவகிய பசிய இலையாகிய மரகதத்தட்டால் நீராஞ்சனம வளைக்காகின்றன.

வளை-சங்கு. சேக்கை செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். சே-(படுத்தல்) முதனிலை.

நிரைமுதலியவற்றை உருவகஞ்செய்து அம்புயப் பொய்கையை உருவகஞ் செய்யாமையின ஏகதேசவுருவகவணி. தாமரையில் அன்னங்க ளிருத்தலும அலையால் அவ்விலைகளசைதலும் ஆகிய வியல்பொழியத் கவி தரன்கருதியமற்றொன்றை அவற்றின்மேலேற்றிக் கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்ற வுருவகவணி. (கo)

இரும்பினன்னதோள்வினைஞரார்ததெறிந்துவாய்மடிக்குங்
கரும்புதின்றிடியேற்றெழிலிகாட்டியின்சாறு
சுரும்புசூழ்கிடந்தரற்றிடச்சொரிந்துவெஞ்சினத்தீ
யரும்புகட்களிறெத்தனவாலையெந்திரங்கள்.

(இ-ள்.) ஆலை எந்திரங்கள் - கரும்பாலைகள், இரும்பின் அன்னதோள் வினைஞர் ஆர்த்து - இரும்பையொத்த தோள்களையுடைய தொழிலாளர்கள் கோஷித்து, எறிந்து வாய் மடிக்கும் கரும்பு தின்று இடி ஏறு ஒலிகாட்டி-தறித்தத் தம்வாயிற்கொடிக்கும் கரும்புகளைத்தினறு இடிஏறுபோல ஒலித்து, இன் சாறு சுரும்பு சூழ் கிடந்து அரற்றிட சொரிந்து - இனியசாற்றை வண்டுகள் சூழ்ந்துகிடந்து ஒலிக்கப்பொழிந்து, வெம் சினம் தீ அரும்பு கண் களிறு ஒத்தன - வெய்யகோபத்தீ மூழ்க்கும் கண்களையுடைய யானைகளை யொத்தன.

இருவினைன்ன தோள்வினைஞர் - யானைப்பாகர், ஏவல்செய்வோர், வரய ஆனையின்வாய் - ஆலியின்வாய். தின்னுதல் - தெரித்தல். சொரிதல் - கடைவாயின் வழியொழுகல், புறத்தில் வெளிப்படித்தல். கரும்பினை யானைவாயிற்கொடுத்தலும் ஆலைவாயிற்கொடுத்தலும் அதனை யுண்ணும்போதும் கொடுக்கும்போதும் ஆனையும் ஆலையும் ஆரவாரித்தலும் அவ்விருபொருளும் அச்சாற்றைப் புறத்திற்பொழிதலும் உடைமையால் வெஞ்சினத்தி அரும்புகட் களிறெத்தன என்றார்.

சுரும்பு களிறு சாதியொருமைகள். இது செம்மொழிச்சிலேடையுவமையணி.

பள்ளநீர்குடைந்தஞ்சிறைப்பரிபோர்த்தெழுந்த
வெள்ளையன்னத்தைக்காரனமெனப்பெடைவீழ்ந்த
வுள்ளமீட்டலமரசிறருதமியுள்ளன்பு
கொள்ளவாசையிற்றழீஇக்கொடுகுடம்பைசென்றணையும்.

(இ-ள்.) பள்ளம் நீர் குடைந்து அம் சிறை பரிபோர்த்து எழுந்த வெள்ளை அன்னத்தை கார் அன்னம் என - குண்டுகளிலுள்ள நீரிற்குடைந்து அழகிய சிறைகள் பரியாற் போர்க்கப்பட்டு மேலெழுந்த வெள்ளியசேவலன்னத்தைக் கரியவே ரோரன்னமென்றுகருதி, பெடை வீழ்ந்த உள்ளம் மீட்டு அலமர - பெட்டையன்னம் அதனிடத்து விருப்புற்ற மனத்தைத்திருப்பி (சேவலெங் கொளித்ததென்று) வருந்த, சிறகு உதறி உள்ளன்பு கொள்ள ஆசையில் தழுவிக்கொடு குடம்பை சென்று அணையும்-(அதனைக்கண்டசேவல்) சிறைகளையுதறி (பழையவருக்கொண்டு) மனத்தில் அன்புமீதூர ஆசையால் அதனைத் தழுவிக்கொண்டு கூட்டைச் சென்றணையாநிற்கும்.

சேவலெங்கொளித்ததென்பதும், அதனைக்கண்ட சேவலென்பதும் அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டன. தனது பெடையின் கற்புநிலை சோதிப்பான் உருவுதிரித்தமையால் அஞ்சிறைப்பரி போர்த்தெழுந்த வெள்ளையன்னமெனவும், அதனால் அதனது கற்புநிலைமை புலப்பட்டபின் பிரியாதிருக்கவேண்டுதலின் உள்ளன்புகொள்ள தழீஇக் கொடு குடம்பை சென்றணையுமெனவும் கூறினர்.

மீழ்ந்த என்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்சம உள்ளமென்னும் வினைமுதற் பொருள்கொண்டது. பரிபோர்த்தெழுந்த, அலமர என்னுந் தொழில்களால் கற்புநிலை யாராய்த்துணராநிற்றலில் முட்பவணி. (கஉ)

இரவியாழியொன்றுடையதேரீர்த்தெழுமிமையாப்
புரவிகாநிமிர்த்தபிலவனபொங்கர்வாய்த்தளிர்கள்
கரவிலாமகத்தெழுபுகைகற்பகாட்டிற்
பரவிவாடிவபணியெனப்பங்கயப்பொய்கை.

(இ-ள்.)இரவி ஒன்று ஆழி உடைய தேர் ஈர்த்து எழும் இமையாப் புரவிகள் நிமிர்த்து பொங்கர்வாய் தளிர்கள் அயில்வன-சூரியனுடைய ஒருசூளையுடைய தேரையிழுத்துச்செல்லும் இமையாத கண்களையுடைய குதிரைகள் காவைநீட்டிச் சோலையினிடத்துள்ள தளிர்களைக் கறிக்காநிற்கும், கரவு இல்லா மகத்து எழுபுகை கற்பகாட்டில் பனியென பரவி வொய்கை பங்கயம் வாட்டுவ - கள்ளமில்லாத வேள்வியிலெழுந்த புகை தேவருலகில் பனியெனச்சென்று பரவி மானததடாகத்திலுள்ள தாமரைகளை வாட்டாநிற்கும்.

கண்களைக்குறித்தற்கு இமையாவெனவும், வேள்விசெய்வோர் கள்ளமின்மையை உடைமைமேலேற்றிக் காழிலாமகமெனவும், தேவருலகிற்கு இருதகளின்

மையின் பணியென்பரவி எனவும், தின்னல் கறித்தல் முதலியவற்றிற்கு அயிறு தல் பொதுவினையாதலின் அயில்வன எனவும் கூறினர். சூரியனது சுடிரைகளுக் கும் சேரலைகளுக்கும் யாகப்புகைக்கும் மானதமயிலிற்கும் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தங்கூறியது தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. (கஉ)

இடைநாகர்.

பிறங்குமாலவாயகத்துளெம்பிரானருளால்வந்
தறங்கொடூர்த்தமாயெழுகடலமர்ந்தவாநோக்கிக்
கறங்குதெண்டிரைப்பெரும்புறக்கடலும்வந்திவ்வூர்ப்
புறங்கிடந்ததேபோன்றதுபுரிசைசூழ்கிடங்கு.

(இ-ள்.) புரிசைசூழ் கிடங்கு - மதிலின்புறத்தைச்சூழ்ந்த அகழி, எழுகடல்-ஏழுகடலும், பிறங்கும் ஆலவாய் அகத்துள் எம்பிரான் அருளால் வந்து அறங்கொ ள் தீர்த்தமாய் அமர்ந்த ஆறு நோக்கி-விளங்காநின்ற திருவாலவாயுள் எமது பெரு மான் திருவருளால்வந்து தருமவடிவாகிய தீர்த்தங்களாய் இருந்தவகையைநோ க்கி, கறங்கு தென் திசை பெரும்புறக் கடலும வந்து இவ்வூர் புறம் கிடந்ததுபோ ன்றது - ஒலிக்கும் தென்னிய அலையையுடைய பெரும்புறகடலும்வந்து இந்த மது ரையின்புறத் திருத்தலே பொற்றது.

இதனுல் அவைபோலத் தாமும் ஒரு தீர்த்தமாவான்பொருட்டுப் பெரும்புற க்கடலும் அகழிவடிவாய்த்திரிந்து வந்து காத்திருந்ததென்பது கூறப்பட்டது.

ஏழுசமுத்திரங்கள் இன்னவென்பதும் அதற்கப்புறம் சக்கரவாளகிரியின்பு றத்தில் பெரும்புறக்கடல் உள்ளதென்பதும் காதபுராணம்-அசுரகாண்டம்-அண்ட கோசமுரைத்த வத்தியாயத்தில்.

" பரவுமிவ்வுலகிலுப்புப் பால்தயிர் நெய்யேகன்னல்
இரதமாமதுநீராகு மெழுகடலேழுமீவும்
வரன்முறை விரவிச்சூழ மற்றதற்கப்பால்சொர்னத்
தரையது சூழ்ந்ததற்றுமை சக்கரவாளசயம."

" அன்னதற்கப்பால்வேலைக் கரசனும்புறத்திலாழி " என்பவற்றுணர்க.

ஏழுகடலென்பதனிறுதியில் இணைத்தென வதிபொருளில்வந்த முற்றும்மை தொக்கது. பெரும்புறக்கடலும என்பதனிறுதியில் நின்ற உம்மை இறக்கது தழீஇய உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. இருக்கை - இறக்காலவிடைநிலை பெற்ற தொழி ற்பெயர். தொ-பொ-புறத்தினை இயல். "முழுமுதலரண முற்றலுங்கோடலும,அனை நெறிமரபிற்றுகுமென்ப." என்னுஞ்சூத்திரத்தில் முழுவரணுவது மலையும்காடும் நீரு மல்லாத அகாட்டுச் சேரவருமதிலெனவும்,அது வஞ்சணைபலவும்வாய்ந்து தோட் டிமுள்முதலியன பதித்தகாவற்காடு புறஞ்சூழ்ந்து அதனுள்ளே இடங்கர்முதலிய ன உள்ளுடைத்தாகிய கிடங்குபுறஞ்சூழ்ந்த யவனரியற்றிய பல்பொறிகளும் பத ணமும் எப்புழை ஞாயிலும் ஏணையிறவும் அமைந்து எழுவஞ்சியமு முதலியவற் றுலழிவின்றமைந்த வாயிற்கோபுரமும் பிறவெல்லாமும் இயற்றப்பட்டதாம். என வும் நச்சினர்க்கினியர் கூறிய உரையால் இவை தனிநிடத்தையது இடைநக ரமாம். (கச)

எறியுமவரேயுமடிக்கடியெழுந்துடல்பரப்பிப்
பறியுமாமையும்வாளொடுகேடகம்பற்றிச்
செறியுகாண்மலரகழியுஞ்சேண்டொடுபுரிசைப்
பொறியுமேயொன்றியுடன்றுபோர்புரிவனபோலும்.

திருநகரப்படலம்.

(இ-ள்.) அடிக்கடி எறியும் வாளையும் - அடிக்கடிமேலெழுந்து அடிக்கும்வாளினாலே, எழுந்த உடல்பரப்பி பறியும் ஆமையும் செறியும் - மேலெழுந்த தலை முதலிய உறுப்புகளைப்பரப்பி உள்ளேபதுங்கும் ஆமையும் தங்காகின்ற, நாண்மலர் அகழியும் - அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய இடங்களும், சேண் தொடு புரிசை பொறியும் - ஆகாயத்தை யளாவும் மதிலிலுள்ள எந்திரங்களும், வாள் கேடகம் பற்றி ஒன்றி உடன்று போர் புரிவனபோலும்-வாளையும் கேடகத்தையும் எந்தித் தமமுள் ஒருங்கிக் கோபித்துப் போசெய்தலை யொக்கும்.

போர்செய்வோன் அடிக்கடி வாளைவிர்த்தலும் உறுப்புகளைப் புலப்படுத்திக்கேடகத்துள் மறைத்துப்பதுங்குதலும் உடைமைபோல வாளுங் கேடகமும் எறியும்வாளையும் எழுந்தடல் பரப்பிப்பறியும் ஆமையுமே அகழிக்குரியன வென்பார் செறியும் அகழியெனவும், பொறிகள் இயல்பாகவே வாளையுங்கேடகத்தையு முடைமையால் வாளாபுரிசைப் பொறியுமெனவுங்கூறினர்.

ஒடி எணணுப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். புரிவன - விணைமுற்றுப்பெயராய்ச் செயல்மேனின்றது. (சரு)

கண்ணிலாதவெங்கூறெனக்கராங்கிடந்தலைப்ப
மண்ணினொவரோணுமிம்மடுவிடைவீழ்ந்தோர்
தெண்ணிலாமதிமிலேந்தவர்க்கொப்பெனசிலரை
யெண்ணினாரிருணரகநீத்தேறினுமேறார்.

(இ-ள்.) கண் இலாத வெம் கூற்று என கரா கிடந்து அலைப்ப - தாக்ஷணியமில்லாத கொடிய யமனைப்போல முதலைகள் கிடந்து வருத்தவினுல், மண்ணினூர் எவர் ஏனும் இம்மடு இடை வீழ்ந்தோர் - இம்மண்ணுலகில் எவராகிலும் இக்கிடங்கினிடத்தில் வீழ்ந்தாராயின், (அவர்கள்) தெள் நிலா மதிமிலேந் தவர்க்கு ஒப்பு என சிலரை எண்ணினர் இருள் நரகம் நீதது ஏறினும் ஏறார்-தெள்ளிய அமுதகிரணத்தையுடைய சந்திரனை அணிந்த இறைவனுக்கு ஒப்பாக அயன்முதலிய சிலதேவர்களை நினைத்தவர்கள் இருண்மயமாகிய நரகத்தினின்று கரையேதினாலும் கரையேறமாட்டார்கள்.

இயமன், உலகில் வதியவனெனவும் செல்வமுடையவனெனவும் கண்ணோடாது அவ்விருவரிடத்தும் ஒருதன்மையனுய் நிற்றல்போலத தம்மாயிலகப்பட்டோர் எளியராயினும வலியராயினும் அவர்களிடத்து ஒருதனமைத்தாகியகேடுசெய்தலின் கராங்கிடத்தலைப்பவெனவும், சுதந்தரமில்லாத பிரபஞசங் காரியப்படுகைக்குச் சுதந்தரகாரணஞகிய சுட்டுணர்வின்றிகின்ற இறைவனுெடு சுட்டுணர்வினராய்ப் பிறப்பிறப்பிற்சுழலும் அவர்தர காரணராயுள்ள அயன்முதலியோரை பெரப்பெண மாழ்கி மதிப்பவர் எவ்வகையராயினும் நரகத்தால் விழுங்கப்பட்டுக் கரையேறுதலில்லைபோல இவரும் முதலைகளால் விழுங்கப்பட்டுக் கரையேறுதலின் மையால் எதிர்மறையும்மைதந்து ஏறினும் ஏறார் எனவும் கூறினர்.

கராங்கிடத்து " ஆகார இறுதி அகரவியற்றே " என்ற சூத்திரத்தாலடித்த வல்லெழுத்து இன்னுைசை பயத்தற்பொருட்டு மெலித்தல் விகாரமாய் நின்றது.

எண்ணினர் இருணரக நீத்து ஏறினுமென்பது சூதசங்கிதை-எக்கியவைபவ காண்டம் - வேதார்த்தமுனாத்தி அத்தியாயத்தில்.

" அம்புயத்தின்மேலிருப்பவன்முதலியுவமார்
கம்புமஞ்சருவாகிகரெனவுளநாட்டும்
வெம்புவல்லினியராளர்கள்விரிதலேழோய்ப்
பம்புதீகரகமூழ்தியெக்காலமும்பதைப்பார். "

என்பதனுலுணர்க.

குமிழ்லர்ந்தசெந்தாமரைக்கொடிமுகிழ்கோங்கி
னுமிழ்தரும்பரஞானமுண்டுமிழ்ந்தவாய்வேதத்
தமிழறிந்துரைதிகமுடன்சைவமுரிறுத்து
மமிழ்தவெண்டிரைவையையுமொருபுறத்தகழாம்.

(இ-ள்.) குமிழ் அலர்ந்த செம் தாமரைக் கொடிமுகிழ் கோங்கு உமிழ் தரும் பரஞானம் வாயுண்டு உமிழ்ந்த வேதத் தமிழ் அறிந்து-குமிழம்பூமலர்ந்த செந்தாமரைக்கொடியில் அரும்பிய கோங்கரும்புபொழிந்த பரஞானமாகிய திருவமுதைத்தமது திருவாயான் மித்து மீட்டும் உமிழ்ந்தருளியதுபோல வருளிய வேதப்பயனுகிய திருப்பதிகத்தின் சுவையையறிந்து, வைதிகமுடன் சைவமும் நிறுத்தும் அமிழ்தம் வெள் திரை வையையும் ஒருபுறத்து அகழாம்-வைதிகநெறியோடு சைவநெறியையும் நிலைநிறுத்திய அமிர்தம்போலும் வெள்ளிய அலையையுடைய வையைநதியும் அம்மதுரை நகரத்தின் ஓர்புறத்திலுள்ள அகழியாம்.

குமிழ் செந்தாமரைக்கொடி கோங்குமுதலிய உவமானச் சொற்களால் ஈசி திருமுகம் திருமேனி திருத்தனம் ஆகிய உவமேயச்சொற்களைக் கேட்போர் மகிழும் பொருட்டு உயர்வு கலிறசியணியாக உருவகஞ்செய்து குமிழலர்ந்த செந்தாமரைக் கொடி முகிழ் கோங்கு எனவும், அத்திருத்தனஞ் சொரிந்த திருவமுது பரஞானமாதலால் பரஞானம்வாயுண்டு எனவும், அப்பரஞானமே வேதத்தின்பயனுகிய திருப்பதிகமாதலின் உமிழ்ந்த வேதத்தமிழ் எனவும், திருப்பதிகம் எழுதிய ஏடு எதிர் செல்லச் செய்தமையால் அறிந்தெனவும், அதனுல் சமணசமயங்கெட்டோடவேள் விமுதலிய அறங்களின் வடிவாகிய வைதிகமும், அவ்வறங்களின் மூதிர்ச்சியால் அடையும் பயனுகிய சைவமும் நிலைபெறச் செய்தமையால் வைதிகமுடன் சைவமும் நிறுத்தமெனவும், இவறறின் உண்மைகளையுணர்ந்து ஆன்மாக்கள் பிறப்பிறப்புகளினின்று நீங்கி உய்யச்செய்தலின் அமிழ்தவையை யெனவுங் கூறினர். இன் வேண்டாவழிச்சாரியை.

எதிர்சென்றருளியதிருப்பாசுரம்.

வாழ்கவந்தணர் வானவராயினம், வீழ்கதண்புனல் வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதியதெல்லா மரனுமமே, சூழ்கவையக முதுயர்தீர்கவே.

திருத்தொண்டர்புராணத்தில்.

"அந்தணர்தேவராயினங்கள்வாழ்கவென், றிநதமெய்ம்மொழிப்பயனுலகமின்புறச்
சநதவேள்விகள்முதல்சங்கரர்க்குமுன், வந்தவர்ச்சனேவழிபாடுமன்னவாம்."
"வேள்விகற்பயன்வீழ்புனலாவதி, நாளுமர்ச்சனேநல்லுபப்பாதலால்
ஆளுமன்னனேவாழ்த்தியதர்ச்சனே, மூளுமற்றிவைகாக்குமுறைமையால்."
"ஆழ்கதியதென்றேதிற்றயனெறி, வீழ்கவென்றதுவேறெல்லாமரன்பெயர்
சூழ்கவென்றதுதொல்லுயிர்யாவையும், வாழியஞ்செழுத்தோதிவளர்கவே."
"சொன்னவையகமுந்துயர்தீர்கவே, என்னுநீர்மையகபரத்திற்றுயர்
மன்னிவாழுலகத்தவர்மாற்றிட, முன்னிஞானசம்பந்தர்மொழிந்தனர்."

எனச் சேக்கிழார்சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பாசுரங்களால் அத்திருப்பாசுரத்தின் திருவுள்ளக் கிடக்கைகாண்க. (கஎ)

பிள்ளையும்பெடையன்னமுஞ்சேவலும்பிரியாக்
கள்ளமுண்டகச்செவ்வியாற்கண்டவர்கண்ணு
முள்ளமுந்திரும்பாவகைநிறைப்படுத்தோங்கும்
புள்ளலம்புகண்கிடங்கதுபுரிசையைப்புகல்வாம்.

திருநகரப்படலம்.

(இ-ள்.) பிள்ளையும் பெடை அன்னமும் சேவலும் பிரியா கள்ள மூண்டகம் செவ்வியரல் - குஞ்சுகளும் பெட்டை அன்னங்களும் சேவலன்னங்களும் (தம்மிலி ன்றும்) நீங்காத தேனையுடைய தாமரைகளின் பொலிவால், கண்டவர் கண்ணும் உள்ளமும் திரும்பாதவகை நிறைப்படுத்த ஓங்கும் புள் அலம்பு தண்கிடங்கு இது புரிசையை புகல்வாம் - பார்த்தவர் கண்களும் மனமும் (தன்னிளின்று அவர்கள் பால் மீட்டும்) செல்லாதவண்ணம் தன்வசப்படுத்தி மேம்பட்டு விளங்கும் பறவை கள் ஒலிக்கும் தண்ணிய நீர்க்கிடங்கின்தன்மை இத்தன்மையது இனி மதிலின்சிறப் பைச் சொல்வாம்.

கள்ள உடைமைப்பொருளில்வந்த பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். தண்கிடங்கு - நீரரண். புரிசை - முழுவரண், மதிலரண் எனினு மொக்கும். (கஅ)

மாகமூந்தியகடிமதின்மதுரைநாயகர்கைங்
நாகமென்பதேதேற்றமங்ஙகர்மதில்விழுங்கி
மேகநின்றசைகின்றதவ்வெஞ்சினப்பணித
ஞகமொன்றுதோலுரிபடநெளிவதேயாகும்.

(இ-ள்.) மாகம் உந்திய கடிமதில் - விண்ணுலகையூடுருவிச்சென்ற காவலா யுள்ள மதில்,மதுரை நாயகர் கை நாகம் என்பதே தேற்றம்-மதுரையிலெழுந்தருளி ய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கரத்தில் விளங்கும் சர்ப்பகங்கணமென்பதே நிச்சயம், அங்ஙகர் மதில் விழுங்கி நின்று மேகம் அசைகின்றது - அம்மதுரைகரின் புடைசூழ்ந்த மதிலை மறைத்து நின்று மேகம் அசைகின்றதோற்றம்,அவெம் சினம் பணி தன் ஆகம் ஒன்று தோல் உரிபட நெளிவது ஏ ஆகும் - அந்தக் கொடிய கோப த்தையுடைய பாம்பானது தனது சரீரத்திற் பொருந்திய தோலுரிய நெளிதலே தேற்றமாம்.

மதில் காடு நீர் மதில் என்று நான்குகாவலுள் மதில் ஓர் காவலாதலால் கடிம தில் எனவும், வங்கியசேகரபாண்டியன் பொருட்டுச் சிவபெருமான் வெளிப்பட்டுத் தனதுகரத்திலணிந்தருளிய சர்ப்பகங்கணத்தால் மதுரை ஈகா எல்லையை வகையறு த்தமையால் மதில் ஙகங்ஙகமென்பதே தேற்றமெனவும், அதனைச் சர்ப்பமாக வரு வகஞ்செய்தமையின் சர்ப்பந் தோலுரிதற்பொருட்டு உடல் நெளித்தல் இயல்பாத லால் அம்மதிலின்மேல் மேகம் அசைதல் அநெளிவேயாகுமெனவும் தேற்றேகா ரங்கள் தந்து கூறினர். இது நியமவருவகவணி.

சிவபெருமான் தனது திருக்கரத்தில் சர்ப்பத்தை யணிந்ததற்குக்காரணம்- தத்தம் நிலைகெட்டழிந்த தாருகாவனத்து முனிவர்கள் தமது நிலைமைக்கேடு சிவபெருமானுல் ஆயதென்றுணர்ந்து அச்சிவபெருமானை மாய்த்தற்பொருட்டு ஓர் வேள்விசெய்து அதன்பால் எழுந்த சர்ப்பங்களேயே அதனை அச்சிவபெருமான ணிந்தார். கந்தபுராணம் - தக்ஷகாண்டம் - தழீஇயுத்தரப்படலத்தில்.

"ஏந்தியபின்னர்வேல்லியெரியூற்கிடையேயெண்ணில்
பாந்தளங்கெழுந்துதியோர்பணியினல்சிற்றத்தோடு
போந்தனவவற்றைமாயோன்புள்ளினுக்கஞ்சித்தன்பால்
சேர்ந்திடும்பணிகளோடுசெவ்விதிற்புனைந்தானெங்கோன்."

"பணியெலாம்பணியதாகிப்பரன்மிசைத்திகழ" என்பவற்றுலுணர்க. (கக)

புரங்கடந்தபொற்குன்றுகோபுரமெனச்சுருங்கி
சிரங்கடந்தலர்தென்னராயிருந்தனர்திருந்தா

ருரங்கடந்திடவேண்டினுமுதவிசெய்தவரால்
வரங்கடந்திடப்பிறவெதிர்நிற்பதுமானும்.

(இ-ள்.) சுருதிசிரம் கடந்தவர் தென்னராய் இருந்தனர் - வேதங்களின் உச்சியைக்கடந்த இறைவர் பாண்டியராய் அரசியல் செலுத்தி யிருக்கின்றனர், திருர்தார் உரம் கடந்திட வேண்டின் - ஒருக்கால் பகைவரது வலிமையைக்கடக்க வில் வேண்டின், உதவி செய்த அவரால் வரங்கள் தந்திட பெற - (முன்புதிரிபுரங்கடத்தற்கு உதவிசெய்ததுபோல) இன்றும் உதவிசெய்து அவ்விறைவரால் வரங்கள் அருளப்பெறும்பொருட்டு, புரங் கடந்த பொற் குன்று கோபுரம் என எதிர்நிற்பதுமானும் - திரிபுரத்தை வென்ற வில்லாகிய மகமேரு மதிலின்வாயிலிற் கோபுரவடிவாகத் திரிந்து எதிர்நிற்றலை யொக்கும்.

உம்மை அசைநிலை. உபமானமாகிய மேருவானது திருர்தார் உரங் கடந்திடவேண்டின் என அபபொழுது நிகழ்கின்ற செய்கையிற் பயன்படுதற்பொருட்டுக் கோபுரமாகிய உபமேயத்தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணமித்ததாகக் கூறுதலின் இது திரிபணி.

மகமேருவில்லானது - சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தி என்னும் அசுரர்கள் மூவரும் தேவதச்சன் வருந்துக்கொடுத்த பொன் வெள்ளி இரும்புகளாலாகிய அரண்களிலிருந்து சிவநேசர்நிறம்பாதவர்களாய் அரசுசெய்திருக்குங்காலையில், தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் அவர்களுக்குப புறங்கொடுத்து வருந்தி திருமால்சரணடைந்தகூற, அத்திருமால் அருளகூர்ந்து அவர்களைக்கொல்லும்பொருட்டு அபிசாயாகஞ்செய்து, அதிறரேன்றிய பூதங்களைத் திரிபுரங்களையழிக்கும்படியேவ, அபூதங்கள் சென்று முப்புரத்தவரோடு போர்செயதழிர்தன; அதனைக்கண்டதேவேந்திரன் முதலியோர் முகவாட்டத்தைநோகி இவ்வசுரர்கள் கொடிய தீத்தொழிலையுடையராயினும் சிவநேசமுடையரா யிருத்தலின் அவர்களை வெல்வது அரிதென்று கருதி ஓர் சூழ்ச்சியால் தனது அம்சங்களினின்று ஓர் புத்தனைவருவித்து அவன்முகநோக்கி நாம் தரும இந்நூல்களைகொண்டு அவர்கள் நியமத்தைக் கெடுப்பாயென்று நாரதமுனிவரையும் அவனுக்குத துணையாகவனுப்பி அவர்கள் சிவநேயங்களையழித்தத் தேவேந்திரன் முதலியோர் புடைசூழ்ந்துவர, அத்திருமால் திருக்கைலைக்குச்சென்று சிவபெருமானர் திருவடியைவணங்கித் திரிபுரதகோர்செய்யுந் துன்பங்களால் நாங்களிதுகாறும்வருந்தினேம், இனியேனுங் கடைக்கணித்தருள்கவெனஇரந்தவேண்ட, அச்சிவபெருமானர் நந்திநாயனர் திருமுகத்தை நோக்கிப் போர்செய்தறகுரிய ஆயுதங்களொன்றுமில்லோம் அவை கைகூடில் அவர்களை வெல்லுதல் அரிதன்றெனத் திருவாய்மலர்ந்தருள, அதகிருமால் அத்தேவர்களோடொருபுடையிருந்தாராய்ந்தவ்வாருயினர், என்பதற்குக்காஞ்சிப்புராணம்-கயிலாயப்படலத்தில்.

"உருகெழுங்கிலமொருவையமும், இருகடனிருபுடையாழியுஞ்
சுருதிகடுவாகியு, மருமலரணைபவன்வலவனும்."
"தடகெடுவடவைசாபமும, படவரவிறைபகர்தாரியு
மடல்விரிதுளவினன்வாளியுங், கடவுளர்பிறர்பிறகருவியும்."
"ஆயினர்" எனவருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க. (உ0)

சண்டபானுவுந்திங்களுந்தடைபடத்திசையு
மண்டகோளமும்பரந்துநீண்டகன்றகோபுரங்கள்
விண்டவாயிலால்வழங்குவவிடவாவங்காந்
தண்டபோல்பவுமிழ்வனபோல்பவுமுழலா.

(இ-ள்.) சண்ட பானுவும் திக்குஞ்ச தடைபட - விளாத்துசெல்லுஞ் சூரிய னுஞ் சந்திரனும் (போக்குவரவு புரிதற்குத்) தடைப்படும்படி, கோபுரங்கள் திசையும் பரந்த அண்டகோளமும் நீண்டு அகன்ற - கோபுரங்கள் அஷ்டதிக்கெல்லும் பரந்த அண்டகோளத்தின்மேலும் உயர்ந்த பரந்திருத்தலால், விடம் அரா அங்காத்த உண்டபோல்பவும் உமிழ்வன போல்பவும் உழலா - விஷத்தையுடைய இராகு கேது என்னும் பாம்புகள் வாய்திறந்துண்டாற்போலவும் உமிழ்ந்தாற்போலவும்சுழன்று, விண்டவாயிலால் வழங்குவ (அக்கோபுரங்களின்) புழையாயுள்ள வாயில்களால் போக்குவரவு புரிகின்றன.

சந்திர சூரியர்கள் செல்லுதற்கு வேறுவழியின்மையின் பாம்புகளின் வாய்ப்பட்டு வருதல்போலக் கோபுரங்களின் வாயிலின்வழியாய்ப் போக்குவரவு புரிகின்றனவென இதனுற்கூறப்பட்டன.

அகன்ற என்னும் பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்று வழங்க என்னும் பிறவினை முதல்வினை முற்றின் முதனிலைகொண்டது. உண்ட உமிழ்வன என்னும் அஃறிணைப் பலவின்பால் படர்க்கைவினைமுற்றுகள் எச்சமாய் நின்றன. உழலா செப்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட் டிறந்தகாலவினையெச்சம். இது தொடர்பு உயர்வு நவிற்சியணி (உக)

மகரவேலியென்றியானேபோன்மழையருந்தகழி
சிகரமாலைசூழம்மதிற்றிரைக்கரந்துழாவி
யகழிவோங்குநீர்வையையாலல்லதுவேற்றுப்
பகைவர்சேனையாற்பொரப்படும்பாலதோவன்றே.

(இ-ள்.) மழை மகரம் வேலி என்று யானைபோல் அருந்து அகழி சிகரம் மாலை சூழ் அம்மதில்-மேகங்கள் சுருமீன்களையுடைய சமுத்திரமென்று கருதி யானையைப்போல நீர் பருகும் அகழியும் ஞாயில்களாகிய சிகரபங்திகளுஞ் சூழ்ந்த அத்தமதில், திரை கரம் துழாவி அகழ ஓங்கு நீர் வையையால் அல்லது-அலைகளாகிய கைகளால் துழாவிக் கல்லப் பெருக்கெடுத்துவரும் நீர்மயமாகிய வையைநதியால் போர்செய்யப்படுவதன்றி, வேறு பகைவர் சேனையால் பொரப்படும் பாலது ஓ அன்று-மறுதலைப் பகைவர் சேனைகளாற போர்செய்யப்படுந் தன்மையதோ, அல்ல.

இதனுல் மதிலின்வன்மை மிகுதியைக் கூறுதலின் வீறுகோளணி. (உஉ)

எல்லிதேர்வழித்தடைசெயுமிம்மதிற்புறஞ்சூழ்ந்
தொல்லிமேவலர்வலைந்துழியுடன்றுபோராற்றி
வெல்லமள்ளரும்வேண்டுமோபொறிகளேவெல்ல
வல்லவம்மதிற்பொறிசெயுமறஞ்சிறிதுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) எல்லி தேர்வழி தடைசெயும இம்மதில் புறம் சூழ்ந்து ஒல்லி மேவலர் வளைந்த உழி-(விரிவுரீட்சிகளை) அளவுசெய்யப்புகுந்தவழி அவரறிவைத் தடைசெய்யும் இந்தமதிலின்புறத்தச்சூழ்ந்து விளாத்து மறுதலைப்பகைவர்கள் முற்றுகைசெய்தவிடத்து, உடன்று போர் ஆற்றி வெல்ல மள்ளரும் வேண்டும் ஓ- (அவர்கள் உள்ளேவராமல்) கோபித்துப் போர்செய்து வெற்றிகொள்ள வீரர்களும்வேண்டுமோ, பொறிகள் ஏ வெல்ல வல்ல- (அம்மதிலிலுள்ள) யந்திரங்களே போர்செய்து வெல்லும்படி வல்லமையுள்ளன, அம்மதில் பொறி செயும் மறம் சிறிது உரைப்பாம்-அம்மதில்களிலுள்ள யந்திரங்கள்செய்யும் வீரங்களைச் சிறிது ஊத்துச் சொல்லுவாம்.

தொ-பொருளதிகாரம்-புறத்திணையியல். "ஏழுழுதலாண முற்றலுங்கோடலும்" என்றதனத்திரத்தால் ஒல்கிமேவலர் வலிகந்தழி என்பதன-முழுமுதலாண முற்றலும் என்றவிதியும், உடன்று போராற்றி வெல்ல என்பது கோடலுமென்ற விதியுமெனக்கொள்க. இது உழிஞைத்திணை. எல்லிதேர்வழித் தடைசெயுமென்பதற்குச் சூரியனது தேர்வழியாகிய வானைத் தடைசெய்யும் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. எல்லி-என்பதில் ஐ பகுதிப்பொருள் விகுதி. வலிகந்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரவீறுதொகுத்தல். ஒ-விளிப்பொருட்டு. (உங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழுக்கள்வீசுவனநஞ்சுபூசுமுனிவாள்கள்வீசுவனமுத்தலைக்
கழுக்கள்வீசுவனகுந்தமேயிரிகாலவீசுவனகாலனே
மொழுக்கள்வீசுவனகப்பணங்கள்விடமென்னவீசுவனவன்னெடுங்
கொழுக்கள்வீசுவனகற்கவண்கயிறுகோத்துவீசுவனவார்த்தரோ.

(இ-ள்.) ஆர்த்த மழுக்கள் வீசுவன - (முற்றுகைசெய்த மறுபுலத்தரசர்கள் மேல் சில யந்திரங்கள் வீராவேசத்தால்)ஆரவாரஞ்செய்து மழுவாயுதங்களே யொருபால் வீசாகின்றன, நஞ்சு பூசுமுனி வாள்கள் வீசுவன - நஞ்சிற்றேய்த்த வாயினையுடைய வாள்களால் ஒச்சுவன, முத்தலைக் கழுக்கள் வீசுவன-மூன்றுதலைகளையுடைய சூலத்தாற்குத்துவன, குந்தம் மேயிரி கால வீசுவன - கைவேல்களஞ்சக்கரங்களுங் கோபாக்கினியைக்கக்க அவற்றை யெறிவன, காலன் நேர் எழுக்கள் வீசுவன - இயமனையொத்த வலிதடிகளைச் சுழற்றிவிடுவன, கப்பணங்கள் விடம் என்ன வீசுவன-எஃகாலாகிய நெருஞ்சில்களென்னும் ஆயுதங்களை (உயிரைக்கவரவரும்) விஷமென்று கண்டோர்கள்சொல்ல எறிகின்றன, வல் நெடிய கொழுக்கள் வீசுவன-வலிய நெடியகாறுகளை எறிகின்றன, கவண் கல் கோத்து கயிறு வீசுவன-கவண்களில் கற்களைக்கோத்துகயிறுபற்றி வீசுகின்றன.

வீசுவன பொதுவினையாதலால் அவ்வவ்விடங்களுக்கேற்ற செயல்கள்கொள்க.முற்றுகைசெய்த மறுபுலத்தரசர்கள்மேல் என்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. சீவகசிந்தாமணி-நாமகளிலம்பகம்-உகர்வலமம.

" மாற்றவர்மறப்படைமலிக்துமதில்பற்றின்" என்பதனுரைக்க. (உச)

நஞ்சுபில்குதொளைவாளெயிறரவுநாணிமிர்த்தெறியுமலையரா
வெஞ்சினங்கொண்முழை வாய்நிறந்துபொருவாரைவிக்கிடவிழுங்குமாற்
குஞ்சரங்கொடியமுசலம்வீசியெதிர்குமுகுவார்தலைகள்சிதறுமா
லஞ்சுவெம்பொறிவிசைப்பினுங்கடுகியபுடைபொறியமுக்குமால்.

(இ-ள்.) நஞ்சு பில்கு தொளை வாள் எயிறு அரவு நாண் நிமிர்த்து எறியும் - நஞ்சினைச்சிந்தும் தொளைகளையுடைய வாள்போலுங் கூரியபற்களையுடைய பாம்புகள் (நெருங்கியவீரர்களை) நாக்கைநீட்டிப் பல்லாற்கடித்துக்கொல்லும், வெம் சினம் கொள் மலை அரா முழை வாய்நிறந்து பொருவாரை விக்கிட விழுங்கும் - வெய்ய கோபங்கொண்ட மலைப்பாம்புகள் மலைக்குகைபோன்ற வாயைத்திறந்து நெருங்கிப் போர்செய்யும் வீரர்களை விக்கும்படி விழுங்காநிற்கும், குஞ்சரம் கொடியமுசலம் வீசி எதிர் குமுகுவார் தலைகள் சிதறும் - யானைகள் கொடிய இருப்புலக்கைகளை வீசித் தம்மெதிர் நெருங்கிய வீரர்கள் தலைசிதற அடிக்காநிற்கும், அபுபுலிப் பொறி அஞ்சு வெம் பொறி விசைப்பினும் கடுகி அமுக்கும் - கொல்லாநின்ற புலிகளாகிய யந்திரங்கள் கொடிய ஐம்பொறிகளின் வேகங்களிலும் விரைந்துபற்றியமுக்காநிற்கும். (உஇ)

திருநகரப்படலம்.

ஸள்ளியேறுகையிவுளிமார்பிறவெறிந்துகுண்டகழியிடைவிழுத்
தள்ளிமீளுமுருள்கல்லிருப்புமுளைதந்துவீசியுடல்சிந்துமாம்
கொள்ளிவாயலகைவாய்திறந்துகனல்கொப்புளிப்பவுடல்குப்புறத்
துள்ளியாடுவனகைகள்கொட்டுவனதோள்புடைப்பசிலகூளியே.

(இ-ள்.) இவுளி எள்ளி ஏறு ஈகை மார்பு இற எறிந்து குண்டி அகழி இடை விழ தள்ளி மீளும் - குதிரைகள் மதியாதிகழ்ந்து ஏறும் வீரர்களை அவர்கள் மார் பெலும்புமுறிய வுதைத்து ஆழ்ந்த அகழியில் விழுத்தள்ளி மீண்டு வாராநிற்கும், உருள் கல் இருப்பு முளை தந்து வீசி உடல் சிந்தும்-(சிலயந்திரங்கள்) திரண்டகற்க ளையும் இருப்பு முளைகளையும் அரிகயிறுகளையும் வீசிப் பகைவர்களது உடலைச்சிந்தா நிற்கும், கொள்ளி வாய் அலகை வாய் திறந்து கனல் கொப்புளிப்ப உடல் குப்புற துள்ளி ஆடுவன-கொள்ளிவாய்ப்பசாசுகள் வாய்திறந்து தீயைக்கொப்புளிக்கவும் சரீரங்கள் குப்புறவும் (கண்டோர்கள் அஞ்சும்படி) துள்ளியாடாநிற்கும், சிலகூளி கைகள் கொட்டுவன தோள் புடைப்ப - சிலபேய்கள் ஒருபால் கைகள்கொட்டுந் தோள்கள் கொட்டும்.

சீவகசிந்தாமணி. ஷை "கரும்பொனியல்பன்றி கதாகமம்விடுசகடம், குரங் குபொருதகரிவெடி கூர்ந்தரிவதுண்ணூல்" என்னுஞ் செய்யுளில் துண்ணூல் என்ப தற்கு அரிகயிறு என நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையாணுணர்க. (உசு)

துவக்குசங்கிலியெறிக்குமரிதொடர்பிடித்தகையறுக்கவிட்
டுவக்குமொன்னலர்கடலைகளைத்திருகியுடனெருக்குமரஙிலைகளாற்
கவைக்கொழுந்தழல்கொளுத்திவீசுமெதிர்கலலுருட்டியடுமொல்லெனக்
குவைக்கடுங்கன்மழைபெய்யுமட்டமணல்கொட்டுமேவலர்கள்கிட்டவே.

(இ-ள்.) மேவலர்கள் கிட்ட துவக்குசங்கிலி எறிந்து இழுக்கும் - மறுபுல ப்பகைவர்கள் தம்மேல் நெருங்கச் (சில யந்திரங்கள்) பந்தப்படுக்கும் சங்கிலிகளை அவர்கள்மேல்வீசி இழுக்காநிற்கும், பிடித்தகை அறுக்க அரிதொடர் விட்டு உவக் கும் (சில யந்திரங்கள்) பிடித்த பகைவர்கையை அறுக்கும்படி அரிசங்கிலிகளைவீசிச் சுற்றோடியாநிற்கும், மரஙிலைகளால் ஒன்னலர்கள் தலைகளை திருகி உடல் நெருக் கும் - (சில யந்திரங்கள்) மரங்களின் கிளைகளால் பகைவர்களுடைய தலைகளைத்தி ருகிச் சரீரங்களை நெருக்காநிற்கும், கவை கொழுந்து அழல் கொளுத்தி வீசும்-(சில யந்திரங்கள்) பிளவுபட்ட கொழுந்தினையுடைய தீயைக்கொளுத்தி வீசாநிற்கும், எதிர் கல்லுருட்டி அடும் - (சிலயந்திரங்கள்) எதிர்ந்த கற்களையுருட்டிக் கொல்லா நிற்கும், ஒல்லென குவை கடும் கல்மழை பெய்யும்-(சில யந்திரங்கள்) விரைந்து கூ ட்டமாக அச்சத்தைத்தராநின்ற கல்வருஷங்களைப் பொழியாநிற்கும், அட்டமணல் கொட்டும் - (சில யந்திரங்கள்) வறுத்தமணல்களை யொருபாற்கொட்டாநிற்கும்.

மரஙிலைகளால் ஒன்னலர்கள் தலைகளைத்திருகி உடல்நெருக்கும் என்பது. ஷை இலம்பகம். "கற்றலைகள் திருக்கும் வலிநெருக்கு மரஙிலையே" என்பதனுரை. அரிதொடர்-துவக்குசங்கிலிகளுள் ஒருவகை. (உஎ)

உருக்கியியமழைபெய்யுமாலயவுருக்குவட்டுருகுசெம்பினீர்
பெருக்கிவிசும்விடுபடையெலாமெதிர்பிடித்துவிட்டவர்தமைத்தெறச்
செருக்கிவிகடைகற்றமாடமொடுசென்றுசென்றுதடிமுரசொடும்
பெருக்கிமீளுகடைவையமேனடவியெய்யும்வாளிமழைபெய்யுமால்.

திய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய பேரின்பமே திருவுருக்கொண்டு சிவந்த திருவடிநிழலைப் பிறவிவெப்பறவடைந்த அடியார்களுடைய குணத்தைப் போல, சந்திர காந்தம் மாளிகை-சந்திரகாந்தக்கற்களாலாகியவீடுகள், வேலி நின்று எழும் மதி எதிர் வெள் நிலா தெள் நீர் கால நின்றன-கடலினின்றுயருஞ்செய்த சக்கிரனுக்கெதிரே வெள்ளிய கிரணத்தையுடைய தெள்ளியநீரைச் சொரியாநின்றன.

சிவசன்னிதியிற் சென்ற அடியார் குணம் உடல் புளகித்தலும் நாத்தழுதழுத்தலுங் கண்ணீர் பெருக்குதலுமாம்.

இங்குத் தெண்ணீர் கால என்ற உவமேயத்தொழிலால் கண்ணீர் பெருக்கல் எனக்கொண்டு தொழில்பற்றிய உவமையணியாகக் கொள்க. குணம் – சாதியொருமை. (நக)

குன்றமேர்பளிக்குபரிகைநிரைதொறுங்குழுமி
நின்றபல்சராசரமுமந்நீழல்வாய்வெள்ளி
மன்றகம்பொலிந்தாடியமலரடிநிழல்புக்
கொன்றியொன்றறக்கலந்தபல்லுயிர்நிலையனைய.

(இ-ள்.) குன்றம் மேர் பளிக்கு உபரிகை நிரை தொறும் குழுமி நின்ற பல் சராசரமும் அந்நீழல்வாய் – மலையையொத்த பளிக்காலாகிய உபரிகைகளின் பக்கிகள்தோறும் நெருங்கினின்ற இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகியபல பொருள்களும் அவ்வுபரிகைகளின் நிழல்களில் (விளங்குந் தன்மைகள்) வெள்ளி மன்று அகம் பொலிந்து ஆடிய மலர் அடிநிழல் புக்கு ஒன்று அற ஒன்றி கலந்த பல உயிர்நிலை அனைய – வெள்ளியம்பலத்தின்கண் ஒளிமயமாய் நின்று நடனஞ் செய்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிநிழலையடைந்து (ஆங்கு) ஒன்றென்னுந் தன்மையறக் கூடிக்கலந்த பல உயிர்களின் நிலைமைகளை யொத்திருந்தன.

திருவடிநிழலை யடைதலாவது – சிவனருட்சித்தும் சிவனருளைச்சேருஞ் சித்தமாதலால் கசிந்த தொண்டாற்பொருந்தல். ஒன்றென்னுந் தன்மையாவது – ஆன்மா பிரமமாய் நிற்றல். அமுதலாவது – அப்பிரமத்தோடொன்றுதலும் அதின் வேறுய்க்கழிதலும் இன்றியனனியமாயிருத்தல். கூடிக்கலத்தலாவது – சிவானுபவம் ஒன்றற்கே யுரியனுய் நிற்றல். முத்தியடைந்த பல்லுயிர்களாவன – தனியூர்ப்புராணம்-புழுசேப்படலத்தில்.

"பிறைமருப்புரறகான் முறச்செவிப்பெருவேழ
நிறைவலிக்கொடுங்கூற் றெனநிகழ்தருமடங்க
லறைமுரட்சினவாளி காற்கதியமைபாய்மா
வுறைசெருத்தலா னேங்கிமிலேறுழல்பன்றி."

"மரம்பயின்றிடுவானர நச்சுவாலெயிற்றி
னுரம்பயின்றிடுவாள ராவுகண்டெழுமீனம்
பரம்புமைந்தடக்காமை பல்கவைத்தாண்ஞண்டு
நிரம்புதேன்கவர்வண்டு ணுண்சிறைநிலவீயே."

"கதியின்மிக்கதாய்விரைசெலுமுயல்கடியுறவி
குதியமைந்தபாய்தவனீபிலிக்குரனுரை
பொதிசிறைப்பெரும்பிணிமுகம்புகழ்க்கருங்குருவி
யதிரருக்கடுங்கலுழன்முற்பலபலவாக."

திருநகரப்படலம்.

"சிவபிரான்திருவருட்குறியருச்சனைசெய்தே
பல மொழித்தன" என்னுஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.
விளக்குத்தன்மை - தோன்ற எழுவாய்.

கறித்தருந்துபுற்குவைகழீஇக்காற்றெடர்பரியத்
தெறித்தகன்றயன்மாகதச்சித்திரத்தெற்றி
யெறித்தபைங்கதிர்க்கொழுந்தையுமெடிநாவலீத்துப்
பறித்துமென்றுவாயசைப்பனபசலையான்கன்று.

(இ-ள்.) ஆன் பசலை கன்று-பசுவின் இளங்கன்றுகள், கறித்து அருந்து புல் குவை கழித்து கால் தொடர்பறிய தெறித்த அகன்று - கறித்துக் குதட்டும் புற்கு ப்பைகளைக் கழித்துக் காலிற்பூட்டிய கயிறறத்துள்ளி (அங்குநின்றும்) நீங்கி, அயல் மாகதம் சித்திரம் தெற்றி எறித்த பைங்கதிர் கொழுந்தை நா வலீத்து எட்டி பறி த்து மென்று வாய் அசைப்பன-பக்கத்திலுள்ள மரகதத்தாற்செய்த சித்திரம் அமை ந்த வேதிகைகள் வீசிய பசியகிரணங்களின் கொழுந்துகளை நாவலீத்து எட்டிப்பறி த்து மென்று வாயால் அசைபோடுகின்றன.

உம்மை - அசைநிலை. மரகதக்கொழுந்தைப் புல்லென்று மயங்கி நாவலீத்து எட்டிப்பறித்து அசைப்பன என்றமையால் இது மயக்கவணி. (கூகு)

சிறுகுகண்ணவாய்க்காறெறிசெவியவாய்ப்பாச
மிறுகுகாலவாய்க்கோட்டிமானினம்வழங்காறுங்
குறுகுதுண்மருங்கிறுத்தெழுகோட்டுமானினம்போ
மறுகும்வண்டிசூழ்ந்திறைகொளமான்மதநாறும்.

(இ-ள்.) சிறுகு கண்ண வாய்-சிறுகியகண்களை யுடையனவாகி, காற்று எறி செவியவாய் - காற்று வீசுங் காதுகளை யுடையனவாகி, பாசம் இறுகு காலவாய் - சங்கிலி இறுகச்சூழ்ந்த கால்களையுடையனவாகி, கோடுமான் இனம் வழங்கு ஆமம- கொம்புகளை யுடையனவாகிய யானைக்கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கின்றவழிகளிலும், குறு குதுண் மருங்கு இறுத்து எழுகோட்டு மான் இனம் போம் மறுகும் - தேயும் துண் ணிய இடைமுறிய எழுந்தவீங்கும் மலையின் சிகரம்போன்ற தனங்களையுடையமான் போலும் பார்வையையுடைய பெண்கள் கூட்டஞ் செல்லும் வீதிகளிலும், வண்டு சூழ்ந்து இறைகொள - வண்டுகள் புறஞ்சூழ்ந்து மொய்க்க, மான்மதநாறும்-மான் மதங்கமழும்.

மால்மதம் - பெரியமதம், மான்மதம் - மிருகமதம். யானை செல்லும்வீதியில் பெரியமத நீர்கமழுமெனவும், பெண்கள் செல்லும் வீதியில் மிருகமதங் கமழுமென வும், அவர்ணியங்களாகிய பலபொருள்களைப் பொதுவாகிய ஒருதருமத்தால் முடித் தலால் இது ஒப்புமைக்கூட்ட வுவமையணி.

இறுத்து செயலெனைச்சத்திரிபு, பாசம் - கட்டு. இதனுல் காரணமாகியசங் கிலியை யுபசரித்தார். (கூச)

மாடமாலியுமேடையுமாளிகைநிரையு
மாடரங்கமுமன்றிவேளன்னவர்முடியு
மேடவிழ்ந்ததாரகலமுமிணைத்தடந்தோளுஞ்
சூடுமதாரார்சிறடிப்பஞ்சுதோய்சுவடி.

(இ-ள்.) மாடம் மாலையும் மேடையும் மாளிகை நிரையும் ஆடி அரங்கமும் அன்றி - மாடங்களின் வரிசைகளும் மேடைகளும் உபரிகையின் வரிசைகளும் நிருத்தஞ்செய்யும் நடனசாலைகளும் ஆகிய இவைகளுமன்றி, வேள் அன்னவர் முடியும் எழி அவிழ்ந்த தார் அகலமும் தடம் தோள் இணையும் - அழகில் மன்மதனே யொத்த ஆடவர்களுடைய சிரசுகளும் இதழ் அவிழ்ந்த மலர்மாலை யணிந்த மார்பமும் உயர்ந்த இரண்டுதோள்களும், மாதரார சிறு அடிதோய் பஞ்சு சுவடி சூடும்-பெண்களினது சிறுபாதங்களினூடாடிய செம்பஞ்சின குழம்பின் குறிகளைச் சூடாநிற்கும்.

மாடமுதலியவற்றில் சஞ்சரித்தலாலும், ஊடற்காலத்து வணங்கிய ஆடவர்முடியிலும் மார்பிலும் தோளிலும படுதலாலும் சிறுபடப்பஞ்சுதோய் சுவடி சூடுமென ஒரு முடிபுதந்தார். இதுவும் அவ்வண்ணம். (கூடு)

மருமச்செம்புனலாடிமாறுகோட்டுப்
பருமச்செங்கண்மால்யானையின்பணைக்கையுமறைநூ
லருமைச்செம்பொருளாய்ந்தவர்களும்பொருளீவோர்
தருமசெங்கையுமொழுகுவதானநீராறு.

(இ-ள்.) மருமம் செம்புனல் ஆறு இட மாறு அடி கோடு பருமம் செம் கண் மால் யானையின் பணை கையும் - மார்பினின்றுஞ் செவந்த உதிரவெள்ளம்பெருக எதிர்த்தபகைவனைக்கொல்லுங் கொம்பையுஞ் சுவசத்தையுஞ் சிவந்தகண்களையும் பெரிய மதமயக்கத்தையுமுடைய யானையினது பணைபோலுந் திரண்டுநீண்ட துதிக்கையினதும், மறைநூல் அருமை செம்பொருள் ஆய்ந்தவர்க்கு அரும்பொருளாவோர் தருமம் செம் கையும்-வேதமுதலிய நூல்களின் அரிய வுண்மைப்பொருள்களை ஆராய்ந்து தெளிந்த அருதணர்களுக்குப் பெறுதற்கரிய பொன்னுதவும் ஈகையாளரது தருமச்செய்கையையுடைய செவ்வகையினின்றும், தானம் நீர் ஆறு ஒழுகுவ - தானநீராறு பெருக்கெடுக்கும.

தானம்-மதம், சோடசதானம். யானைத்துதிக்கையில் மதமாகிய நீர் வெள்ளமும், கொடுப்போர்கையில் தானஞ்செய்யும்போது ததஞ்செய்யும் நீர் வெள்ளமும் பெருகுவன எனக்கொள்க. செம்பொருள்-உண்மைப்பொருள். விகாரமின்றி எக்காலும் ஒருதன்மைத்தாய் நிற்றலின் அருமைச்செம்பொருள் எனக்கூறினர். மாறு என்னு முதனிலைதொழிற்பெயர் அஃது யுடையார்மேனிற்றலால் தொழிலாகுபெயர். செம்மை கோபகீருதிப்பின்மேனிற்றலால சிவந்த எனறும்.* (கூசு)

பரியமாமணிபத்தியிற்பதித்திருட்படலம்
பொரியவில்லிடக்குயிற்றியபொன்னரமியமுந்
தெரியமாமுரசொலிகெழுசெம்பொனூடரங்கு
மரியமின்பயோதரஞ்சுமந்ததாடுவகொடிகள்.

(இ-ள்.) பரிய மாமணி பத்தியில் பதித்த இருள் படலம் பொரிய வில்லிட குயிற்றிய பொன் அரமியமும்-பருத்த பெரிய இரத்தினங்கள் வரிசைபடப் பதித்த இருட்கூட்டங்கள் சிதையும்படி விளங்க இழைத்தபொன்னாலாகிய நிலாமுற்றத்தினும், தெரிய மாமுரசு ஒலிகெழு செம்பொன் ஆடி அரங்கும் - (பண்ணுந்தாளவிகற்பங்களும்) தெரியப் பெரியமத்தளத்தின் ஓசையிக்க செவந்தபொன்னாலாகிய நடனசாலையினும், கொடிகள் அரிய மின்பயோதரம் சுமந்து ஆடுவ - கொடிகள் அரிய மின்பயோதரங்களைச் சுமந்தாடுகின்றன.

திருநகரப்படலம்.

கொடிகள்-துவசங்கள், கொடிபோன்ற பெண்கள். அரிய-பசியநிறத்தையுடைய, இல்லாத. மின்-மின்னுதல், இடை. பயோதரம்-மேகம், கொங்கை.

அரமியத்திற்கட்டிய கொடிகள் பசியநிறத்தையுடைய மின்னும் மேகங்களே ச்சுமந்து ஆடுகின்றன எனவும், அரங்கில் பூங்கொடிபோன்ற பெண்கள் அரியயின னல்போன்ற இடையையுற்தனங்களையுஞ்சுமந்து ஆடுகின்றனர்கள் எனவுங்கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

மூண்புகின்ற அரியவென்பது பச்சையென்னும் பொருள்மேனின்ற அரி என் னும்பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம் வேறுபலவடுக்கிய பெயரெ ச்சங்களாய்ப் பயோதரமெனனும் பெயராயும், பின்பு இன்மைப்பொருள்மேனின்ற அருமை என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த அப்பெயரெச்சம் உவமை ஆகுபெயராக னின்ற மின்னென்னும் பெயராயுங்கொண்டன எனக்கொள்க. வாச்சியப் பொதுவி ன்மேனின்ற மூரசென்னும் பெயர்ச்சொல் தெரிய ஒலிசெழு என்னும் வினையால் பொதுமைநீங்கி மத்தளத்தின்மேனின்றது. இதுவும் அவ்வணி. (கூஎ)

வலம்படும்புயத்தாடவர்மார்பமேற்புலவிக்,
கலம்படர்ந்தபூண்முலையினர்காலெடுத்தோச்சச
சிலம்பலம்பிசைமழுங்கமுன்னெழுமவர்நேந்தார்ப்
புலம்புவண்டுகொந்தரற்றியபொங்குபேரொலியே.

(இ-ள்.) வலம் படும புயத்து ஆடவர் மார்பம் மேல் புலவி கலம்படர்ந்த பூண் முலையினர் கால் எடுத்து ஓச்ச - வெற்றிபொருந்திய புசதையுடைய தத்தம க்குரிய கணவர்களுடைய மார்பத்தின்மேல் ஊடலாகிய ஆபரணம்பூண்ட பெண் கள் தமது காலெடுத்ததைக்க, சிலம்பு அலம்பு இசை மழுங்க அவர் நேம் தார் புலம்பு வண்டு கொந்த அரற்றிய பொங்கு பேர் ஒலி முன் எழும்-(அவர்கள்) சிலம புகள் ஒலிக்கும் ஒலிகுன்ற அக்கணவர்கள் மார்பில் அணிந்த தேன்பொழிந்த மா லைகளில் இசைபாடிம வண்டுகள்வருந்தி ஒலித்த மிக்க பெரிய ஓசையானது மூற்ப ட்டுண்டாகும்.

பூண்முலையினர்-பூணேபணிந்தமுலையர் எனம் பெண்களுக்குக்காரண ஆக்கப் பெயராயவந்தது. பரதையிற்பிரிந்த தலைவாவந்தவழி நிகழ்ந்த ஊடலாதலால் புலவிகலம் படர்ந்தவெனவும், " தனியும்புலவியும் இல்லாயிற்காமம், கனியுங்கரு க்காயமறறே " எனறமையால எடுத்தோச்ச எனவுங்கூறினர். காரிகாண்டம்-கற்பில க்கணங்கூறிய வதனியாயத்தில்.

" கொழுகன்சொற்கடவாதுறைகொள்கையே, வழுவினல்லறம்வான்றவமாற்றுதல்
தொழுதெய்வம்பராயமலர்த்தூவுதல், பழுதில்கற்புடைப்பத்தினிக்கென்பவே "

என்றபடி கற்புடைமகளிர் இலக்கணம் இவ்வாருகலால் எடுத்தோச்சல்வழுவன்றே வெனின் திருக்கோவையார் - கலவியிடத்தூடல்.

" சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாகமெனச்செழும்பூண்
மலைமலிமார்பினுதைப்பதந்தான்தலைமன்னர்நில்லே
உலைமலிவேற்படையூரனிற்கள்வரிலெனவுன்னிக்
கலைமலிகாரிகைகண்முத்தமாலைகளுழ்ந்தனவே. "

எனப் பரதையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன் புதல்வன்வரியிலாகப் புக்கும் புலவிதீர்த் தப் புணரும்வழித் தலைமகள் ஒருகாரணத்தால் வெகுண்டு அவன்மார்பகத்தைப்ப அவ்வெகுளுதல் நீரவேண்டி அவன் அவள்காலை,தன்தலைமேல் ஏற்றுக்கொள்ள அது

குறையாக அவள் புலத்தழாநின்றமையைத் தலைமகன் கூறினன் என்னும் பொருள் உள்ளிட்டதனையில் "மனைவியுயர்வுங் கிழவோன்பணிவும், நினையுங்காலைப்புலவியுளுரிய" என்னுர் தொல்காப்பியர் என நச்சினர்க்கினியர் கூறி இருத்தலால் அது காமத்துக் கின்பமாதலின் வழுவன்றென்க. சூடுமாதரார் சிறடிப்பஞ்சுதோய்கவடி என்பதற்கும் இது.

ஒச்ச என்னும் நிகழ்காலவினையெச்சம் தொக்கு என்னும் பிறவினை முதல் வினையெச்சத்தின் முதனிலை கொண்டது.

நிலம்பொலிமழுங்க வண்டுகளொலி முற்பட்டெழுந்ததென அவ்வொலிமிகுதியைக் கூறுதலின் வீறுகோளணி. (கூஎ)

தையலார்மதிமுகங்களுந்தடங்களுங்குழைய
மையளாவியவிழிகளுமாடமுங்கொடிய
கையுகாண்மலரபொதும்பருங்கறங்கிசைவண்ட
நெய்யவோதியும்வீதியுநீளறனெறிய.

(இ-ள்.) தையலார் மதி முகங்களும் தடங்களும் குழைய - பெண்களுடைய சந்திரனையொத்த முகங்களும் தடாகங்களுங் குழைகளையுடையன, மை அளாவிய விழிகளும் - மை யெழுதிய கண்களும், மை அளாவிய மாடமும் - மேகமண்டலத்தைத் தோய்ந்த மாடங்களும், கொடிய - கொடியன, கையுகாண்மலர் பொதும்பரும் கறங்கு இசை வண்ட-(அப்பெண்களது)கைகளுமன்றலர்ந்தமலர்களையுடைய சோலைகளும் கறங்கிசை வண்டுகளையுடையன, நெய்ய ஓதியும் வீதியும் நீள் அறனெறிய - நெய்பூசிய அப்பெண்களின கூந்தலும் வீதிகளும் நீண்ட அறனெறியன.

குழைய என்பதற்குப் பெண்கள் முகங்கள குண்டலத்தையுடையன எனவும், தடாகங்கள் தாமரைமுதலியவற்றின் தளிர்களையுடையன எனவும், கொடிய என்பதற்கு அப்பெண்கள் கண்கள் கொடிநெழிலையுடையன எனவும், மாடங்கள் கொடிகளையுடையன எனவும், கறங்கிசை வண்ட என்பதற்கு அப்பெண்கள் கைகள் ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய வளையலகளையுடையன எனவும, சோலைகள சூழ்ந்து திரியும் இசைபாடுதலையுடைய வண்டுகளையுடையன எனவும், நீளற னெறிய என்பதற்கு நீள் அறல் நெறிய எனப் பிரித்து அப்பெண்கள் கூந்தல் நீண்ட கருமணல்போலும்நெளிவையுடையன எனவும், நீள் அறன நெறிய எனப்பிரித்து மிகுதருமத்தையுடையன எனவும் பொருள்கொண்டு முடித்து ஒப்புமைக்கூட்ட உவமையணியாகக்கொள்க.

உடையவர்கள் தொழிலை உடைமைகள்மேலேற்றி வீதிகள் அறனெறிய என்னுர். நெய்ய ஒதிய என்றதற்குப் புழுகு பூசிய கூந்தல் என்பதும் ஒன்று. குழைய கொடிய வண்ட நெறிய இவை பலவின்பால் படர்க்கைக் குறிப்பு வினை முற்றுகள் நெய்ய குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். குழை - குண்டலம், தளிர். கறங்கு - ஒலித்தல், சுழலல். இசை - ஒலித்தல், இராகம். வண்டு - வளையல், வண்டுகள. அறல் கருமணல். நெறி - வகுவு, வழி. (கூக)

மலருந்திங்கடோய்மாடமுஞ்செய்வனமணங்க
ளலருந்தண்டுறையுங்குடைந்தாடுவதும்பி
சுலவுஞ்சோலையுமாதருந்தூற்றுவவலர்கள்
குலவும்பொய்கையுமனைகளுங்குறைபடாவன்னம்.

(இ-ள்.) மலரும் திங்கள் தோய் மாடமும் மணங்கள் செய்வன-மலர்களுஞ் சந்திரமண்டலத்தை யளாவிய மாடங்களும் மணங்களைச்செய்யாகின்றன, அலரும்

தண் துறையும் - மலர்களிலுள் தண்ணிய நீர்த்துறைகளிலும், தும்பி குடைந்து ஆடுவ -தும்பிகள் குடைந்தாடுகின்றன, சுலவும் சோலையும். மாதரும் - புறத்திற்சூழ்ந்த சோலைகளும் பெண்களும், அலர்கள் தூற்றுவ-அலர்களைத் தூற்றுகின்றன, குலவும் பொய்கையும் மனைகளும் - விளங்காகின்ற நீர் நிலைகளிலும் வீடுகளிலும், அன்னம் குறைபடா - அன்னங்கள் குறைபடாவாம்.

மணங்கள் செய்வன என்பதற்கு - மலர்கள் வாசம் வீசாகின்றன எனவும், வீட்டிலுள்ளோர் விவாகஞ் செய்கின்றார்கள் எனவும், தும்பி குடைந்து ஆடுவ என்பதற்கு - வண்டுகள் மலரையுழுது மதுவிற்படிவன எனவும், தண்ணிய நீர்த்துறைகளில் யானைகள் மூழ்கி விளையாடுவன எனவும், அலர்கள் தூற்றுவ என்பதற்கு- சோலைகள் மலர்களைச் சொரிகின்றன எனவும், பெண்கள் பழிச்சொல் தூற்றுவார்களெனவும், அன்னங் குறைபடா என்பதற்கு - பொய்கைகளில் அன்னப்பட்சிகள் குறைபடா எனவும், வீடுகளில் சோறு குறைபடா எனவும் பொருள்கொண்டு முடிக்க. இழவும் அவ்வண்ணி.

மணம் - வாசம், விவாகம். தும்பி - வண்டு, யானை. அலர் - மலர், பழிச்சொல். அன்னம் - அன்னப்பட்சி, சோறு. வந்த விருந்தினர் உண்டு செல்லவும், வருகின்றவர் உண்ணவும், வருவோர்க்குச் சமைத்தலும் அந்நகரிலுள்ள மனைகள் என்றும் உடைமையால் மனைகள அன்னங் குறைபடா எனக்கூறினர்.

மாடம பொருளால் உயர்திணையேனுஞ் சொல்லால் அஃறிணையாதலால்மணங்கள் செய்வன என அஃறிணை முடிபுதந்தார். "செயப்படுபொருளைச்செய்ததுபோலத், தொழிற்படக்கிளத்தலும் வழக்கினிஞரித்தே" என்ற சூத்திரத்தினுள் கிளத்தலும் என்ற உம்மையால் அலர், தறை, பொய்கை, மனை என்னும் இடங்களே வினைமுதல்களாகவைத்துக குடைதாடுவ குறைபடா என அவ்வினைமுதல்களின் வினைகளேற்றிக்கூறினர். இங்கு மாதா என்றது - காமக்கிழத்தியரும் பரத்தையருமாதலின் சுலவுஞ்சோலையு மாதருந்தூற்றுவ எனத் திணைவிரவிச் சிறப்பினால் அஃறிணை முடிபேற்று நின்றது திணைவழுவமைதி. (கூ0)

ஊடினுரொதிகலன்களுமம்மனையுடன்பங்
காடினுர்பரியாரமுமடியினுற்சிற்றில்
சாடினுரொடுவெருண்டுகண்டதும்புமுத்திறைபப
வாடினுர்பரிந்திலமாலையுங்குப்பை.

(இ-ள்.) ஊடினுர் எறி கலன் களும் - தத்தம் கணவர்களோடு ஊடிய பெண்கள் வெறுத்தெறிந்த ஆபரணங்களும, அம்மனை உடன் பங்காடினுர் பரி ஆரமும்- அம்மனையோடு பந்தாடும் பெண்கள் (பாரமாற்றுழி) அறுத்தெறிந்த ஆபரணங்களும், சிற்றில் அடியினுல் சாடினுர் ஒடு - தாம் விளையாடக்கோலிய சிறுவீடுகளைத் தமது காலால் சிதைத்த ஆண்மக்களோடு, வெருண்டு கண் ததும்பு முத்து இறைப்ப வாடினுர் பரி ந்திலும் மாலையும் - கோபித்துக் கண்கள் ததும்புகின்ற நீரைச் சொரிய மெலிந்த சிறுமியர் அறுத்தெறிந்த முத்துமாலைகளும், குப்பை - அங்காடித் தெருவீதியிலுள்ள குப்பைகளாம்.

முத்து நீர்மேனிற்றலால் உவமையாகு பெயர்.

இவற்றுல் அங்காடித்தின் செல்வமிகுதியைக் கூறுதலின் வீறுகோளணி.சக

ஐயவெண்ணெவரம்பினதாகுமோவடிய
ருய்யமாமணிவரிவளைவிறருவிற்றுழன்றேருன்

பொய்யில்வேதமுஞ்சுமந்திடப்பொறுதகன்றரற்றுஞ்
செய்யதாண்மலர்சுமந்திடத்தவஞ்செய்ததெருக்கள்.

(இ-ள்.) அடியர் உய்ய மாமணி வரிவளை வீறரு விற்று உழன் றேண்-அடியார்கள் உய்யும்பொருட்டுப் பெரிய இரத்தினங்களையும் வரிபொருந்திய வளையல்களையும் விறகையும் விற்றுத் திரிந்த இறைவனது, பொய் இல் வேதமும் சுமந்திட பொருது அகன்று அரற்றும் செய்யதாள் மலர் சுமந்திட தவம் செய்த தெருக்கள்-உண்மைப்பொருளையுடைய வேதங்களுந் தாங்கத் தவஞ்செய்யாமையால் நீங்கிமுறையிடும் செவந்த திருவடித்தாமரையைத் தாங்கத் தவஞ்செய்த அந்தகரத்தின்தெருக்களின் பெருமை, என் உளை வரம்பினது ஆகுமோ - என் சொல் வரம்பில் அடங்கிய தாகுமோ (ஆகாது என்றபடி) ஐய (அவ்வாறிருக்க நான் சொல்லக்கருதியது) அச்சரியம.

தவத்தின் சொரூபம் உண்டிசுருக்குதலும், கோடைக்கண் வெயிலில்நிற்றலும், மாரியிலும் பனியிலும் நீரில்நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு அவற்றால் தம்முயிருக்குவருந் துன்பத்தைப் பொறுத்தலேயாதலால் அதனைத்தொழிலினமேலேற்றிப் பொறுத என்றார். பொறுத என்னும் வினையெச்சம் செய்த என்னும் வினையெச்சத்திற்கு எதிர்மறையாதலால் காரணப்பொருள்மேனின்றது. ஓ-எதிர்மறைப்பொருட்டு. ஐய-வியப்பிடைசசொல். அரற்றுவ என்னும் பெயரெச்சம தாள் எனனும் எல்லைப்பொருள்கொண்டது.

என்னுரை வரம்பினதாகுமோ என்றுகூறிய இன்மையால் வர்ணியத்தை உயர்வடைந்ததாகக் கூறுதலின் இன்மை கலிறசியணி. (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

தோரணநிரைமென்காஞ்சிசூழ்நிலைநெடுந்தேரல்குற்
பூரணகும்பக்கொங்கைப்பொருவின்மங்கலமாமங்கை
தாரணிந்தாரக்கூர்க்கிச்சந்தநிமிர்ந்துபாலிச்
சீரணிமுளைவெண்மூரல்செய்துவிற்றிருக்குமன்னே.

(இ-ள்.) தோரணம் நிரை மென் காஞ்சி சூழ் நிலை நெடும் தேர் அல்குல்-தோரணபந்திகளாகிய மெத்தென்ற தொழில்படச்செய்த காஞ்சி என்னும் ஆபரணத்தைச் சூழ்ந்த நெடிய நிலைத்தேராகிய அல்குலையும், பூரண கும்பம் கொங்கை பொரு இல் மங்கலம் ஆம் மங்கை - பூரணகலசங்களாகிய தனங்களையுமுடைய ஒப்பில்லாத மங்கலமாகிய பெண்ணவள், தார் அணிந்து ஆரம் அக்கி சந்து அகில் நிமிர்ந்து பாலி சீர் அணிமுளை வெண்மூரல் செய்து வீற்றிருக்கும் - மாலைகளையணிந்து முத்தமாலைகளைத் தொங்கவிட்டுச் சந்தனக்குழம்பையும் அகிற்குழம்பையும்பூசிப் பாலிகைகளிலுள்ள பொலியுமிக்க முளைகள் என்னும் வெள்ளியபுன்னகைகளைத் தோற்றி வீதிகள்தோறும் வீற்றிருப்பாள்.

காஞ்சி யெண்கோவை என்றலும் ஒன்று. நிலைத்தேர் அலங்காரத்தின் பொருட்டு வீதிகள்தோறும் நிலையாகச்செய்திருக்கிற நிலைத்தேர் தோரணங்களும் பூரணகலசங்களும பொலிவச்செய்து பந்தல்களில் மலர்மாலைகளையும் முத்துமாலைகளையும் தொங்கவிட்டு முளைப்பாலிகைகளைவைத்திருத்தலின் மங்கலமாமங்கை வீற்றிருக்குமெனக்கூறினர். (சஎ)

திங்களைச்சுண்ணஞ்செய்துசேறுசெய்தூட்டியன்ன
பொங்குவெண்மாடப்பந்திபுணர்ந்தியம்பூசுந்தொண்டர்

திருநகரப்படலம்.

தங்கண்மெய்வேடந்தன்னைத்தரித்தனசாலக்கண்கொண்
டங்கணன்விழவுகாண்பானடைந்தனமிடைந்தவன்றே.

(இ-ள்.) திங்களே கண்ணம் செய்து சேறு செய்த ஊட்டியது அன்ன பொங்கு வெண்மாடம் பற்றி - சந்திரனே நீறுசெய்து அதன் அமுதத்தாற்குழும் பாக்கிப் பூசியதையொத்த வினங்காணின்ற வெள்ளியமாடவரிசைகள், புண்ணியம் பூணும் தொண்டர் தங்கள் மெய் வேடம் தன்னை தரித்தன சால கண் கொண்டு அங் கணன் விழவுகாண்பான் அடைந்தன என மிடைந்த - விபூதிதரித்த அடியார்களு டைய உண்மையாகிய திருவேடத்தைத்தாங்கி மிகவும் கண்களைக்கொண்டு சிவபெ ருமானுடைய திருவிழாவைக்காணவந்தடைந்தனபோல வீதிகள்தோறு நெருங்கி இருகின்றன.

வீதிகளுக்குக் கண்களாவன - பலகண்கள். சேறுசெய்த என்றமையால் அ தன் அமுதத்தால் என ஒருசொல் வருவித்தாம். தரித்தன என்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது. ஊட்டியன்ன அடைந்தென தொகுத்தல். மிடைந்த என்பதினி ன்ற தகரவிடைநிலை நிகழ்காலத்தின்மேனின்றது. (சசு)

தேரொலிகலினப்பாய்மான்சிரிப்பொலிபுரவிபூண்ட
தாரொலிகருவியைந்துந்தழங்கொலிமுழங்குகைம்மான்
பேரொலியெலாமொன்றிப்பெருகொலியன்றியென்றுங்
காரொலிசெவிமடாதுகடிமணிமாடக்கூடல்.

(இ-ள்.) கடி மண் மாடம் கூடல் - விளக்கமுதையுடைய விரத்தினங்களமு த்திய மாடங்கள்நெருங்கிய மதுரைகளில், தேர் ஒலி - தேரின ஒலியும், கலினம் பாய மான சிரிப்பொலி - கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகள் கணைக்கும் ஒலியம, புரவிபூ ண்டதார் ஒலி-அக்குதிரைகள்பூண்ட கிண்கிணியின் ஒலியும், கருவி ஐந்தும் தழங்கு ஒலி - தோற்கருவிமுதலிய ஐந்துகருவிகளும் ஒலிக்கும் ஒலியும், முழங்கு கைம்மா ன பேர் ஒலி - முழங்காநின்ற யானையினது பெரிய ஓலியும் ஆகிய, எல்லாம் ஒன்றி பெருகு ஒலி அன்றி - இவ்வோசைகளெல்லாம் ஒருசேரத்திரண்டு பெருகிய ஓசை யே புலப்படுதலாமல், என்றும் கார் ஒலி செவிமடாது - எப்பொழுதும் மேகத் தின் ஒலி செவிகட்குப்புலப்படாது.

ஐந்துகருவிகளாவன - தோற்கருவி, தூளிக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சிக்க ருவி, மிடற்றுக்கருவி. தோற்கருவி - பேரிகைமுதலியன. தூளிக்கருவி - வேய்ங்குழ ல்முதலியன. நரப்புக்கருவி-வீணைமுதலியன. கஞ்சக்கருவி-தாளமுதலியன. மிடற் றுக்கருவி-கண்டத்தால் தொனியுண்டாகும்படி பாடுதல்.

இதுகாறும் வீதிகளின் பொதுவிலக்கணங்கூறித் தனித்தனி வீதிகளின் சிற ப்பிலக்கணங் கூறுகின்றார். (சுடு)

பரத்தையர்வீதி.

இழிபவருயர்ந்தோர்மூத்தோரிளையவர்கழியாநோயாற்
கழிபவர்யாவரேனுங்கண்வலிப்பட்டுநெஞ்ச
மழிபவர்பொருள்கொண்டெள்ளுக்கெண்ணெய்போலளந்துகாட்டிப்
பழிபடுபோகம்விற்பாராவணப்பண்புசொல்வாம்.

(இ-ள்.) இழிபவர் உயர்ந்தோர் மூத்தோர் இளையவர் கழியா நோயால் கழி பவர் - இழிகுலத்தவர்களும் உயர்குலத்தவர்களும் தம்மில் மூத்தவர்களும் இளைய வர்களும் நீங்காத நோயால் மெலிகின்றவர்களும் ஆகிய இவர்களுள், யாவர் ஏனும்

கண்வலிப்படடு நெஞ்சம் அழிபவர் பொருள் கொண்டு - எவராயினும் தமதுகண்களாகிய வலைகளில் அகப்பட்டு வலிகெடுவோர் பொருள்களைக்கைக்கொண்டு, எள்ளுக்கு எண்ணெய்போல் -(வகையறைசெய்துகொடுதற) எள்ளுருத்தக்கவாறு அளந்துகொடுக்கும் எண்ணெயபோல, அளந்து காட்டி பழிபடு போகமவிறபார் ஆவணம் பண்பு சொல்வாம் - அப்பொருளைவுக்கேற்பத் தாம்கொடுப்பதை அளவுசெய்து புலப்படுத்தி (அறிவுடையோர்) விலக்குமபோகத்தை விறதம்பரத்தையர்வீதியின் தன்மையைக்கூறுவாம்.

தமது கலம் விலைகொடுப்பவர் எவர்க்கும் விற்பதன்றி அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரெனறும் வரையின்மை வரையின்மரபினது இயலபாதலால் இழிபவர உயர்ந்தோர் மூதறோர் இனையர எனறு கழியாநோயாற கழிபவர்யாவரேனும் எனவும், கொடுத்தபொருளைவுக்கேறபபோகம அளந்தவிற்றலின் எள்ளுகெண்ணெய்போல் அளந்துகாட்டி எனவும், "பொறுஎதாபுன்னலந தோயார்மதிலகத்தின் மாண்டவரினவர்" எனறமையால் பழிபடுபோகமெனவும கூறினர்.

"குலமுறைசசார்பால் வெங்நோயகோட்பட்டா ரிழிஞரேனும்" எனவும்,

"இருமைவாணிபரதிறகூர்தமதியருமிமபமபுதெய்த

அருவமாமினபதனனேமிமமியினளவுமேறு

மருவமாம்பொருளுகேறப நிறுத்துவிற்றெழுகவலல" எனவும் வருதல் காண்க. (அசு)

மெய்பபொன்றெனறபோல்விரும்பினுகரருத்துந்தங்கள்
பொயபபினின்பாயாகருமபுலபபடத்தேற்றுவாரபோன்
மைபபிகல்லுமிரமம்மையபபோருளினாகத்தீட்டிக
கைபடகவராயுதலாற்றெரிதிரியகாணசசெயவார்.

(இ-ள்.) மைபபடி கண்ணா மெய்பபமம எனபினுர்போல் விருமபினுர்க்கு ஆருத்தும் தங்கள பொய்பபம இனபம - மையெழுதிய கனகளேயுடைய பரத்தையர்கள் உணமையாகிய அனபினையுடையவரபோலதமமைவிருமபிய புருடாகளுகாட்சிக்குங்களுடைய பொய்யாகிய இன்பகலவினே, யாரக்கும் புலபபட தேறறுவாரபோல் - தமமிடதவரும எவாகளும முனனமே விளகுதெளிவிபபவர்கள் போல, காமன் மறைப்பொருள் விளங்க நீடடி கைபட சுவர் ஆய் தோனற திருரய காண செயவார் - மனமதனுடைய வேதப்பொருளகளாகிய காரணங்கள் சுவர் ஆதலாலகளில் விளகுவெழுதிக கைபடுதலால் (பரிசுதலால் என்றபடி) சுவராகவினாகவும் சித்திரமாகனனு புலப்படவும செயதிருக்கினறனர்கள.

காணகிறபங்கள கல்லாதவர்கள தம் இலலில் றழைதறகுமுன்னே கற்கச் செய்தல் அவாகட்கின்றியமையாத செயலாதலாற புலப்படதேறறுவார்போலெனவும, யாாகளும் என்றலின இழிபவாமுதலிய எவர்களும் எனவும், சித்திரித்த ஒவியங்கள ஒவியங்களபோலாதகாண்பவாகளு ஆடவர்மகளிர்போலப் புலப்படுதலால் காரணபபொருளில்வநத கைபட என்னும் விகையெச்சதனது கைபடச் சுவராய்த் தோன்றச் சித்திரக்காணச் செய்வார் எனவுங்கூறினர். பட-காரணப்பொருளில்வந்த இறநதகாலவினையெச்சம். ஆய் - செயவெனெச்சத்திரிபு, சுவராகத்தோன்றவும் சித்திரமென்று புலப்படவும் செய்தல் சிற்பிகள்தொழிலன்றிப் பரத்தையர்தொழிலன்ருயினும் இயறறுவோர் தொழிற்கு ஏவினோைக் கருத்தாவாகக்கூறுதலும் விதியாதலால் செயவாரென ஏவற்கருத்தாவின்முடிபுதான கூறினர்.

"பற்குறிகக்குறிகள்பாணிகொடுதட்டல்
ஈற்கமிழ்தனதூதர்தல்களினெழுவணைத்தல்
அற்குகரணங்களறியார்களெனவேறுங்
கறும்பவகைகின்றனகதிர்த்தமணியோவம்" எனவருதலுங்காண்க.(சஎ)

திருவிற்கான்மணிபபூணகம்பலகையாத்தெண்முத்கார
வருவிக்கால்வரைமென்கொங்கைசரூதொடடியாடிவென்று
மருவிக்காமுகரைத்தங்களவடிகணவேல்மார்பந்தைப்பக்
கருவிச்சூதாடிவென்றுகைபபொருளகவர்தல்செய்வார்.

(இ-ள்.) காமுகரை மருவி திருவில கால் மணிப்பூண் ஆகம் பலகை ஆக-காமுகரைக்கலகது அழகிய ஒளியையீசும் இரதனினுபரணங்களேயணிந்த தமமுமார்பைப் பலகையாகககொணடு, தெள் முதது ஆரம் அருவி கால் வரை மென் கொங்கை சூது ஒட்டி ஆடி வென்றும-தெளளியமுதாரமாகிய அருவியைப் புலப்படுத்தும மலைகளாகிய மெல்லியகொங்கைகளென்றும வட்டிகளால் பக்தையம்வைதது ஆடி வெற்றிகொண்டும், தங்கள் வடி கண வேல் மார்பம் தைப்ப கருவி சூது ஆடி வென்றும - தங்களது மரவடிவின பிரவையொதத கண்களாகிய வேல் அகாமிக ருடைய மார்பிறபட்டிருவக் கருவிச்சூதாடிவெனறும, கைப்பொருள் கவர்ந்துகொள்வார் - அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்முறறும கொள்ளைகொளவாகள்.

ஆயுதப்போர்செய்யுமிடததும் வருசமுடைமையால் கருவிச்சூது எனவும், சூதாட்டில் வெனறவரும போரிலவெனறவரும தமமால்வெலலப்பட்டோர் பொருள்முறறும கவர்நதுகொள்ளுதல் வழககாலின கைப்பொருள்கவாதல் செய்வா ரெனவுங கூறினர்.

வடி-மாவடுவிற்பிளவு - திருக்கோவையார் "வடிக்கணிவைவஞ்சியஞ்சுமிடையது" எனறும்பாகாதிதில் வடி-என்பது வடிவிருக்கு ஓர்பெயர்-என நச்சினார்க்கினியர் எழுதியவுரையாலுணாக.

வரையாகக் கொங்கையை உருவகஞ்செய்து போர்க்கும் சூதாக உருவகஞ் செய்தது உருவக உருவணி. (சஅ)

தண்பனிநீரிறமேய்ந்தமல்லிகைத்தாமகாற்றி
விண்படுமதியநதிண்டும்வெண்ணிலாமுற்றத்திட்ட
கண்படையணைமேற்கொண்டுகாமனுங்காமுற்றெய்தப
பண்பலபாடிமைந்தராவியைப்பரிசில்கொளவார்.

(இ-ள்.) தண்பனி நீரில் தோய்ந்த மல்லிகை தாமம் காற்றி - குளிர்ந்த பனி நீரிற்மேய்ந்ததுதொடுத்த மல்லிகைமலாகளாலாலிய மாலிகைகளைத் தொகவிட்டு, விண்படு மதியம் நிணடிய வெள் நிலா முற்றத்து இட்ட கண்படை அணைமேல் கொண்டு - ஆகாயத்திற்பொருநதிய சந்திரனேயனாவும் வெள்ளிய நிலாமுறறத்திற்போட்ட தூங்குமஞ்சத்தின்மேல் வீறறிருந்து, காமனும் காமுறறு எய்த பலபண்பாடி மைந்தர் ஆவியைப் பரிசில் கொள்வார்-மன்மதனுக் தம்மைவிரும்பிவந்தடையக் கரந்தாருமுதலிய பலபண்களைப்பாடிப் புருடாகளுடைய ஆவியைப்பரிசிலாகப் பெறுவாரகள்.

யாவரையும் மயக்கும் மன்மதனுங்கேட்டு விரும்பிவந்தடையும் பண்ணதலின் அதற்குப்பரிசில் பொருளன்றென்பார் ஆவியைப்பரிசில் கொள்வார் என்றார்

நாற்றி என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் கண்படை யணையென்னும் வினை முதற்பயனிலைகொண்ட இட்ட எனலும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலைதொக்கதெனலுமாம். ()

குருமகபவெம்முலையிற்சிந் துசாந்தமுங்குழலிற்சிந் தியசு
மரும்பவிழ்மாலைத்தா துமணிந்துகர்ந்தசெருவாகிப்
பொருமபரிக்காலிற்றூளாய்பபோயரமாதரைமெய்யு
மிருவருழுமாநெருந்நுப்பேரியன்பணமவிழுங்குமன்றே.

(இ-ள்.) குருமகப வெம்முலையில் சிந்த சாந்தமும் குழலிற்சிந்தும் அரும்பு அவிழ மாலைதாதும் அணி நுகர்ந்து எச்சில் ஆதி - (பரத்தையர்களுடைய) தெனையதரும்பைபோன்ற விருபகதருந் தனங்களினின்று சிந்தியசந்தனமும் கூந்தலினின்றுதிர்ந்த அருமபவிழ்ந்த பூமாலையின் மகரந்தமும் வண்டுகளால் உண்ணப்படுதலால் சேறாபட்டு, பொரும பரி காலில் தூளாய போய் - (வீதிகளிற்செல்கின்ற) போர்செயவுங்குதிரைகளுடையகாலால் தூளபடபடி மேலெழுந்து, அரமாதர் மெயயும் இருகுழல சாதிம போய் சூழ் இயல் மணம்விழுங்கும - விண்ணுலகிலுள்ள அரமைமடமாகருடைய சரீரதிலுய கூநதலாகிய காட்டிலுஞ்சென்று சூழ்ந்து ஆவைகளருகிய இயறகையுவாசனைகளே மறைக்கும.

தெயவப்பெணகள சரீரங்களும கூநதல்களும் இயல்பாகவே மணமுடைமையின இயல் மணம் என்றார். அதுபோல இநநிலவுலகிலுள்ள கற்புடை மகளிருடைய சரீரமும் கூநதலும் இயல்பாகவே மணமுடையன என்றதது, "கொங்குதேர் வாழ்கை யஞ்சிறைதபி, காமருசெப்பாதுமுண்டனமொழியோ, பயிலிய தெழீஇ இயங்பின, மயிலியறசெரிவெயிறறூரிகவுகூன்தலின், கறியவுமுளவோவறியுமூவே" எனறதருமியினபொருடபடச சேமகநதரக்கடவுள் திருவாய்மலர்நதருளிய திருபபாடறததாலு ணாம. (இ0)

ஆலவாயுடையானெனறுமமகபணகண்ணியென்றுஞ
சோலைவாழ்குயிலினல்லாரசொலலியாங்கொருங்குசொல்லும்
பாலவாயகினிகள்பூவலபலமுறைகுரவனெனறு
நாலவாயசகனைகூட்டிநுவன்மரைசிருஷியொந்த.

(இ-ள்.) சோலைவாழ குயிலின நல்லார - சோலையில் வாழும் குயிலினைபோனம் சொறகளையுடைய பெணகள, ஆலவாய உடையான எனறும அங்கயற் கண்ணி எனறும பலமுறை சொலலிய ஆங்கு - திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுநதரக்கடவுள் என்றும மீனாக்ஷியமமை யென்றும பலதரம் ஓதவித்தபடி, ஒருங்குசொலலும் பால் அவாம் கினிகள் பூவை - ஒருசேர வோதும் பாலை விரும்பிப்பருகும்கினிகளுய நாகனவாய்ப புட்களுஞ், பல்முறை குரவன ஒது னால் அவாய் சந்தைகூட்டி அவல் மறை விரிநா ஒநத - பலதரமும ஆசிரியனகூறும்வேதத்தை விரும்பிச் சந்தைகூட்டிக்கூறும் பிராமணபபிள்ளைகளே மொத்தன.

சந்தை கூட்டலாவது-ஆசிரியன சொன்ன வேதவாக்கியங்களே ஒரு சேரச் சொலலுதல்.

அங்ஙனமில் வாழும் பரதையர் தீத்தொழிலினராயினும் சிவநேசமுடையார் என்றற்கு ஆலவாயுடையானெனறும அங்கயற்கண்ணி என்றும் சொல்லியவாங்கு என்றார். பரத்தையரை வேதம ஓதவிக்கும ஆசிரியராகவும், அம்மையப்பர் திருநாமங்களே வேதங்களாகவும் ஆவுனறைப்பயின்றேறும் கினிகளும் பூவைகளும் ஆசிரியன் சொன்னபடி வேதத்தைச்சொலலும் பிராமணச்சிறுவர்களாகவும்கூட்டிக்கொளக.

செலவியை ஆகரவிருதி தொகுதல். உவமையும் பொருளும் ஒறுமை யுணர்மையால் உவமைக்குக் கூறிய பண்முறை என்னும் அடையை பொருளுக்குங் கொள்க. (இசு)

ஒளவியமதரமிலாமுனிவர்நெஞ்சினிர்விரண்டாத்துங்
கிளவியிகபமபிரிவுசெயவாய்த்தநிருக்குமெழுமுகம்மிற்
கொளவியபிரவாகிகாரியாசெவிகளிலோடி
வெளவியகாய பண்டைவகுழவிகாரவளர்கருமன்றே.

(இ-ள்.) ஒளவியம் மதர வேல் கணணார் - பொருமைக் குணத்தை யுடைய மதர்த்த வேல்போலும் கண்களையுடைய பரத்தையர். அம் தனிர் விரல் நடாததும் இவ்விய நரம்பும் செவ்வாய இருக்குமு மெழுமுக-அழகிய தனிர்போனற மெலலிய விரலால ஆராயவுஞ் வாசிக்குஞ் தெவ்வுருக்கமையை யுடைய வீணை நரம்பின் ஓசை யும் செவருரு வாயினினறு லெளிவாபடுதல் காதலினபரு செயயும் கணடதின் ஒசையும், தயாரில் விகளவிய நீரவாயி - மருமுளர ஒலவுறபடட தணமையையுடையன வாகி, காளியர் கசியி காலதரு லெவ விய காமம மைபகூறு வினோதர வளர்க்கும-நீலோருருவடப காரசிரு காளிகள வருதல செவனறு (ஆவாகருள்ளமாகிய வினோதிலத தில அகருநிறறு) கொடிய காமமாகிய பசிபபயிரக ளவிடாய வளரகாகிறகும.

இவவிய-நிவ-சொறகருதில, ப-பற்றாபபத அதறுறறியவருகணமை யெனப பொருள கொளபபடடது. கெலிகாலோடிகாமபபயபறறு வினோதரவளாக்கும தன்பதறகேறப நர எனகருதி பயிறறபபடடது. வெலலிய காலமெனபது நியினுள் கொடிய காமமெனறதெனபர.

"உள்ளி ரறுதலரறிதீழ்செருக்கு, நீருருளுரித்தமுயலாரும்-நீருட்
புளிபயிரறுகாமநுகமேஞ்ஞறிரி, யொளிபயிறுயகாமஞ்சுமே"

எனபதுங் காண்க.

இரல கடாதது எனப நாருரு பெருகிநதாடிணிகாதருவதாதையாரிலம்ப ாய, "கணணலையாழகரமகப யாயருது மணிவிரல [illegible]ம்தவரமும" என்பதற்குவி ளலால் நரமகபபாராயவுஞ் வாசித்த படியுமென நசசினாரகினிய மொழிய உரை யாலறிக.

[illegible] பெண மாபபுகள இவை கிவை பகை கூடபு எனகாளுவகையிலியுடையன வாதலால, [illegible] நெறுதெது இவை பொருளதுதறகுரிய குறிகிலே முனனுராராய தெண்டெனறு ஆராயவதெனறாரு. சிலபபகிகாரம வெனறகாரை "இவை இவை பகை கூபெனறு நிரநரஙி, இலைபுணா சூறிகிலேயெபத கோளி" என்பதனாலுணர்க. சூரல, அரி கம, மகாகினை, உழை, இனி, மியரி, நாரம, இவவேழறிசைகளும வீணை நரமபுகளாதலாலும இவறறிற சுறறிசசைவதைகள முறறுமே விசுவாமிதிரன், சமத கினனி, சாகிரன், சூரியன், கெளதமனு காசிபன, ரசன ஆதலால் சிவனரமபென றார். "ஆலலியப்பகபபு தாணினிபபடடார, தெயவஞ்சான்றநிஞ்சுவைகலியாம்" எனப பெருஙகாதது மேல வருதலகாணக இதனை விரிகதிபபருகும. எழாலென்றதை னைடதொனி, "இசைபபபிபுளினின் எழாஅல்போல, செவிப்புலனுவ தொலியெ முத்தாகும" என்னுஞ் சூதிரதாதா வுணாக. விரலுடாந்தும் இவவியநரம்புஞ் செவ்வாயாத திதிதிகரு மெழாமும தம்மிறகெளிவிய நீரவாயி யெனபதறகு-சிவகசிந்தா மணி - மிதி இலமபகம.

"வீழ்மணிவண்டுபாய்கநு மிதித்திடகிடகாதமாலிச்
சூழமணிக்கோட்டுவீணைச் சுகிர்புரிநரம்புமமபி
ளெழ்மணிமிடறுமொன்றுப் பணிசெய்தவாறுகோக்கி" எனவருதலாலுணர்க.

கடபுலனுதியைந்துமுவப்புறக்கனிந்தகாமம்
விடபுலத்தவரேயன்றிவீடுபெற்றவரும்விழ்ந்து
பெட்பமுறுநறுநுங்கைப்பப்பெருங்குலக்கற்பினாரோ
னடபிடைப்படுத்திவிற்குநல்லவிருக்கையிதால்.

(இ-ள்) கடபுலன் ஆதி ஐந்தும் உவப்பு உற - நேத்திரோத்திரியமுதலிய பஞ் சேந்திரியங்களும் களிகூர,கனிந்த காமம் விட்புலத்தவரே அன்றி வீடு பெற்றவரும் மீழுந்து பெட்பு உறற அமுதம் கைப்ப-இனபம பழுத்த காமநுகர்ச்சியை விண்ணு லகிலுள்ள தேவாகளேயல்லாமல இருவகைபபற்றும கழன்ற வென்முததரும் விரு ம்பி மயலகூடாத தகதமக்குரிய அமுதையும் வெறுபப, பெருங் குலம கற்பினர் போல நடபிடை பயந்தி விற்கும நல்லவா இருகை ஈது - மேமபட்ட குலதைதிற் றோன்றிய கற்புடைமகளிரபோலத தமது கட்பில ஆகபபடுத்தி விலபபடுதாதும பா த்தையர்மீதி இதுதன்மையது.

அமுது-தேவருணவு, மோடசம. ஆதலால் விணணுலகதததவா அமுது கைப்ப எனவும், விண்முத்தர்கள மோடசங் கைபப எனவும பொருளகொளக. ஆவணப் பண்புவன முனனாக்கூறினமையால் நரெனபதறகுப் பனபுருநிதத சுட்டடியாகப் பிறநத குறிப்பு விணமுறறுகப பொருளகூறினும. மெய வாய கண் மூக்குச செவி என்னும் இநதிரியங்களா களிகூருதல "கணடுகேட்டுணமிராதுறறியும் ஐம்புலனு, மொண்டொடியினகணணேயுள" எனபதனுலுணாக. காமம அனுபவிப்பதாதலால் காமநுகரசி என்றும. காமமென்பதனிறுதியில் தொக்குநினற இரண்டனுருபு விணை முதறபயனிலேகொண்ட விறகுமென்னும பெயரெச்சத்தின் முதனிலேகொண்டது. பெட்பம -மபநதிப்பொருள விருதி. இருவகைப்பற்று-அகபபறறு, புறபபறறு. அக ப்பறறு யானென்பது,புறப்பறறுவனதெனபது. வீடி விடுதலெனனும பொருள்மேல் நின்றமுதனிலைத்திரி தொழிற்பெயர். இபபறறுக்களிலிடோரா விருமபுதலின்மை யால் ஈமமை யெதிர்மறைத் பொருட்டி. விரும்பாத வீவன்முததர்கள விரும்பி மோட்சத்தை யெறக்களைந்த காமத்தைப புகழ்தல் மிக்கி கவிற்கியணி. இதனை வட நூலார் அபியத்தியணி என்பர்.

பெருங்குலக்கற்பினரிபோல் நடபிடைபபடுத்தி யெனபது உபசரித்தலி முத லிய செய்கைகளால் பிறா பொருளைக கவர்தறகு வஞ்சிபப தாகலால் இது யுத்தி யணி. (கூகூ)

வேளாளர்பிரி.

வழுகுறுவாயமைமாணபுங்கைதனமரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்பும்மூவரோதியவினைகேட்டாற்று
மொழுகுமுமைச்சாயலேந்துதார்ருதிரூழ்வினையுங்குன்று
விழுகுமுமேழிசெல்வாவளமறுகியமபலுறறும்.

(இ-ள்) வழுகு அறு வாயமை மாணபும - குறறமறற வாய்மைச் செ்ல் லின் மாடசிமையும, கநதைதன் மாபின வந்த விழுக்குடிப்பிறப்பும் - கங்கைகுலத் திலு வாத மேண்மைதங்கிய குடிபபிறப்பும், மூவர் ஏவிய வினைகேட்டு ஆறறும் ஒழு ககமும - அந்தணர் முதலிய மூவகைவருணததோரும் ஏவிய தொழில்களைக் கேட்டு முட்டினறி முடிக்கும நல்லொழுக்கமும், வேந்தர்க்கு அமைசசு ஆய் உறறி சூழ் வினையும குன்றுத-அரசருகு மருதிரித்தொழினமை பூண்டு பயன்தருருசெயல்களை ஆராய்ந்து முடிக்கும் செய்கைகளுங்குறையாத, இழுக்கு அறு மேழிச் செல்வர் வள

ம் மறுகு இயம்பல் உற்றும-சவறற்ற மேழியால் வரும் பெருஞ்செல்வத்தையுடைய வேளாளருடைய வீதியின் பெருமையைச் சொல்லுவதும.

மூவர் ஆவார்-- அந்தணர், அரசர், வணியர். ஏவிய வினை-இன்னது வேண்டுமெனல். எவ்வுயிருங்கும் நன்மையபக்கும இன்சொல்லே யுடையரா யிருத்தலின வழுங்கறு வாய்மை மாணபும் எனவும, இக குலத்தோற்றம் கங்கையால் வருதலால் கங்கைதன்மரபினவருத எனவும, ரகுமுதலிய நல்லொழுக்கங்கள் தொன்றுதொட்டு வருதலின விழுகுடியெனவும், அருணர்முதலிய மூவகைவருணத் தோரையும தமது தோறறநிறைகு ஏற்பத தமது உழவால் நிலபெறுததாங்கி நிறுத்துதலின் மூவரேவிய வினைகேடடாறறு மொழுக்கமும் எனவும். அருதண ருக்கு அரியணும் உடையதென்பதுபற்றி வேதாந்த கமைச்சாய் எனவும், அவ ருடைய நிழல உயிர்களமாட்டு நிலபெறச்செய்தல் இவர்கள செய்கையாத லின் உறுதிசூழ வினையெனவும, ஒருகாலத்திய குறைபாடின்மையின் இழுக் கறும் எனவும. இவைகளெல்லாம் இடையிடின்றி நிகழ்தல மேழிச்செல்வ மெனப் பொருளாய நிறறலின, " மடலபெரியதாழை " என்றதபோல மாணபு, குடிபபி றபபு, ஒழுக்கம, வினைருண்டு மேழி எனவும, இரணல் பெருஞ்செல்வம் உடையரா தலின மேழிச்செல்வா எனவுங்கூறினார். "வாயமையெனப்படுவதியாதெனின்" எ னறதிருகுறளாலும, "பரபபுநீர்க்காவிரிபபாவைசன்புதல்வர்" என்ற சிலப்பதிகா ரம காடுகாணகாதையாலும், "நகைசாகை இனசொல் இகழாமைகானகும், வகை யெபவாய்மைகருடிக்கு' என்பாலும.

"முருகுயிர்த்தலாகத மலரவனறனது முகமுதலுறப்பினைத்தாங்கிச்
சுரணமென்றுரைகருமுறபனிறமேனிசி ராறறமம்முகமுதலுறப்பின்
வருமொருமூவாதகணையுழவின வண்மையாலகிலபெறத்தாங்கி
உரியவேளாணமை பூணடபோதமகதே யுடையவரிடம்பலவண."

என்ற காஞ்சிபுராணதாலும், "இரபபோர்சூறறமும் புரப்போர்கொற்றமும, உழ விடைவிளைப்போ" எனற சிலப்பதிகாரம்- மதே காண்டியாலும், தொ-பொருளதி காரம-மரபியல், "அருதஞுளர்க் கரச்வளாவின்றே" என்றதுதிரத்தாலும், "பல குடைநிழலுதது குடைகீழ்க்காண்பர், அலருடைநீழலர்" என்றதிருக்குறளாலு ம, "மேழிச்செல்வம கோகழபடாஅ" எனற ஔவையார திருவாகாலும். தொ-பொருளதிகாரம-மதே " வேளாண்மாதாக்குமுணல்ல, தில்லெனமொழிபபிற வகைநிகழசி " எனற சூத்திரத்தாலுமுணாக. (நிசை)

வருவிருந்தெதிரொண்டேற்றுரையுரைவழங்குமோசை
யருவிருந்தடிசிலூடடிமுகமனன்கறையுமோசை
யுரைபெறுதமிழ்பாராடடுமோசைகேட்டுவகைதுள்ள
விருநிதியளிக்குமோசையெழுகடலடைக்குமோசை.

(இ-ள்.) வருவிருந்து எதிரொண்டு ஏறறுரையன் உரை வழங்கும் ஓசை-தமமைநோக்கி வருகின்றவிருந்தினா எதிரென்று இனியமுகத்தோடு உபசரித்து இன்சொறகளைச் சொல்லும் ஆரவாரமும், அருரு இருந்து அடிசில் ஊட்டி முகமன் நன்கு அறையும் ஓசை-அவர்பக்கல் இருந்து (பண்ணியமுதலியனவமைந்த) உணவு கனை உண்பிதது (இடைக்கிடையே) உபசாரவார்தைகளைக் குறைவறக்கூறும் ஆர வாரமும், உரைபெறு தமிழ் பாராட்டும ஓசை கேட்டு உவகைதுளள இருநிதியளிக் கும் ஓசை - சொற்சுவையமைந்த தமிழ்க்கவிகளைப்பாடிப் பிரசங்கிக்கும் பிரசங்க தைதக்கேட்டு ஆராவின்ப மேலெழுநதுபொங்க வரம்பிகாத பொருளைத்தரும் ஆர

வாரமும், எழுகடல் அடைக்கும ஓசை – ஏழுசமுத்திரங்களின் ஓசைகளும் தீர்ப்ப டசெய்யும் ஆரவாரங்களாழ

முன்னநிகத உணமையால் குநிதகுவரும விருநதினராதலால் வரு விருந கு எனவும, வநதவிருநதினர முகமவாடிநீங்காமல் செபமமகனணே இன்முகம காடட வேணடுதலால எதிரகொணமி எனவும், அதுகணமி பநதவழி உபசரிதது இ ன்னொற கூறவணடுமாலை வறது நயமுளை வழஙகுமெனவும, கூறபறறி ஆகாக உடன்படவறபி நனறிசெய்யவேண்டுதலால கருகிருகது அடி லை ஊட்டி எனவும், அவா உண்ணுயகால தமகுவேணடியவறறை யொளிக்காமலகூற இடமமிடை யே உபசாரவார்தைசொலலவேணடாலால முகமனனகளதபுமோனச எனவும, உணடபின தமிழ நூறாயிரமும புலவ வேணடுவனவறறகுகொடுதது இனனி யமையாத தொழிலைமாறறலால மலையபது தமிழபாராடடி பேசுக்கட இவரை இள்ள விருதிபெயரகுப ஓகை எனவும கூறினார. (இரு)

அருகுநினா ருருகிநெலலைகருகுகினருருமமாகி
யிருகுநினறருகுதாநிருகவினலை பருகுபபின்னும
விருகுகினவரகுநிரகுநிவிருதிருகொளாயமையிலனிசி
வருகுகபிநீவேணடுபபோகெனருளவாழிபாலவாழி கிறபரா.

(இ-ள.) அருகுநினா ருருகிநெலல – உணடவிருதினார உணடெலல, அ ருகுகினறருகும நூறு இனறு இருபது ஆருகதாறுக – உணபது எனற விருபதினரு ம முனனுணடவிருதனாரபோல மகிழசிபாகி இருகது உணபதறக, பினனும பினறு கூறுகி அடபி விருதினவா வரவுகோகி-பினனும இனனபிசோறனாசமமது கினறவரும பிருதினரோ (முன இருகது நபர உணண) அவாகள வரவைகோகா, விதகு எலலாம வயலில பீரி வருகது வினனெலாம பாகாவா உறவாபோல வாடிநிறபா- (சமமிடபடாகள) விடபகளெலலாம வயலில்விதகதபின மழையபபாரதது வா டிநிறகும ஒரினா உபாயைபபோல முகம்புலாகது எதிரபோக்கிநிறபாகள.

ஒரேனாயுடைய வழவர் தமது கினறினிலதகிறப பல னாலும் செலலுத லும் உழுதல்முதலிய தொழிகளினறாரமே மேறகொணடி டபடி லும வடமம யால் ஒரினா உறவாபோலெனனும, விருநதினாமபுவா இலக்கணம இலையாதலால அருதிச்செலல அருந்தாகிறகதோகக வாடிநிறபா எனறுகூறினா. "செலலிரும தோம்பிவருவிருந்துபுரர்த்தருப்பான" எனபதிருகுறளால உணாக. உலமையும பொருளும ஒறறுமையுணமையால பெர்ளினறொதாமில உவமைகளேறறி வாடிநிற கும எனனும. (இசு)

வானமுறுநினையும்பொருகுமபுகழுமையும்மவான்பிபறறு
மதினமுமபொறையுஙகுமுருகன்றியுமுறுகைப்பாடுக்
கானமுருங்கொடையுமவைபுமமவினையுருதகைச்சானண்பு
மானமுருதலுசெயுஞ்சோமம கவிபோலவளாக்கவலலவா.

(இ-ள.) வானமும் நிலையும் பொருகும புகழுமையும் – விண்ணுலகு நிலமும் எடுத்துக்கூறும் பரநதவினங்குன கிழதனமையும, வானம் பெறறம ருளனமும்-வின ணுலகதாரும் விருபமும மெய்யுறவையும், பொறையும் குன்றியும ஊக்கப் பாடிம தானமும கோடையும அல்பும வரிசையும தகைசால் நண்பும் மானமும்- பொருளடையும ருணைபடாத கன்றியையும மனவுதிபபாட்டையும் தானத்தை யும் சுகைபையும அனபினும் ஒழுக்கதனதையும் பெருமைறைத நட்பையும மா னத்தையும், தவம செய்து ஈன்ற மகவுபோல வளர்க்கவல்லார் – தவஞ்செய பெற்ற பினனையைப்போல வளர்க்கவல்லவர்களாம்.

புகழ்மையாவது-பினவருவனவற்றுள்வரும் பிரதி. ஞானமாவன - பிறபபு
மீடுகளேயும அவற்றினகாரணங்களேயும ஐயகிரிபற உணரும மெயயுணர்சி. பொ
றை-இனுல பிறாநமகருத நிலைசெயதவறறைத தாமும அவாமாடடுசசெயயாது
பொறுதநல னனறி-அஃது உணடாபவழி உணடாதும செயதன்றிமறறவாமை ஊக
கபபாடு-அதனுல எடுதத்காரிய நிலை மனருகொராரஞ்நிறல. தானம-இவை உளவா
யவழி நிலையாமைருகி அநதனர முறலையாகுந கொடுக்குநதானம. கொடை-
வறியாாகருககொடுத்தல அனபு-பி லலாமுதலிய சுறற தார இடததும பிறவுயிர
களிடததும அருளபிறபதல வாலை-நதமைருரிட நிலபினினறு தவறறிருதத
ல ரமகசால ரனப இவறறி நதும நுணடபபாரா இவறறை பாதுகாத்தறபொரு
டடிய பெரியாளாரத தூணகளோட மான (ஏ) நல எகாலநரு தத்தமகுரிய
நிலையினினறுதவறறமையும, ரழால தவறறவ ர ர ரிவிடுதலுமாம இவை தம
கடகே ஒருசேர உணடமையும குறற. அபரின உயரினிடமும உடைமையாலதவஞ்
செயதொற மகவுபோல வாாகவலலார எனகூறுரு. இது பின பின்னுக வருவ
னவறறிருகு முன முன்ன வருவனவறறைக காரியமாக கூறி இருத்தலின கா
ரணமாலையணி

வரு பிருதினா எனருசெ யு ஸ்ர இதுகாபுகு கூறியவை வேளாண
மரபுகடகே உரிபநனமைகளாகலில சாரா லமைப பா (இஎ)

வெளிறாவிடி.

மலரிடியாபபாடைபுபொ ர மாரினபினபா பொருடமபகக
ணலெலைனினினமாயுள பபொ ர ரா ர தரிமைதது
மலல கபபொருஞுடெனவெனி பவரி ட டடியுமதுதுநேர்தது
செலலி பமிலபபாபொ ரவாரிதான்மாரி நகனகசொலவாம

(இ-ா) புலல ஒ பணடம ரொவவார வினவின - தமமிடதது வநது ஒரு
பொருளேவாஙகுரிவார (பபணடோகளிரா) எனறுசேட்டால, அபபொருள தம
பாகல நில எனிை நினமாய உளனபோருள ஈாதது எதிாமதகுதம - அபபொ
ருள தமமிடதிலிலபாயின அதறகு இாமாய்ள ழுறதது அவையும உணடெ
னசசொலலி அசசொலலால முனப கபப ட நிலலே எனறும, அலலது அபபொ
ருள உண ர னெனினு மிலை டடி கூறாரும ர ாரு - அனறி அபபயறே தமமிட
தது ஸாதாயின மிரியெயலாலு வெனறு வரையபபட கொடுத்தலும, சொல்லினும
இலாபம கொளவார தொனமரபு நிருகுகசொலல.

இனமொழிகள பயறிலிபபனறு வி ாகரது நிறறலால இனமாயுளள
பொருளுரைத்தது எதிாமறறன எனவும, பல இயலாயவெனறு வாயமதறகுகூறு
தல அபபொருள உளதெனபது தரதிறறலால மேலுகூடியபறறதது எனவும, பிறா
பொருளோடு தமது பொருளபோறகுறிசசெயதல ணோகுமஎனவும, இவவாறு
கூறில சொறசருகுதலால சொல நிலம நிலாபகொளவார எனவுங்கூறினார.
ஒருவன வினவியது தமமிடத நிலலேபானால அதனே மிலலையெனசசொலலததொட
ஙகில, அவன வினவியதறகினமாயத தமமிடதுளளதனேகூறி யசசொலலாலதத
னே மிலலேயெனறும, உளதாயி னிருதனேயுணடெனறுவ கூறுவாபுலவா எனனும
பொருளாளிடட கன்னூல-சொலலதிகாரம பொதுவியல. "தமமாலில்லதிலலெ
னினஇனனுயுளளாகூறிமாறறியும் உளளதை, கூட்டியுமுளாபபா சொறசுருங்குதற
கே" எனறுரு குநதிரதினபொருளே இசசெயயுளினபொருளென்க. பிறாபொரு

னையுங் தம்பொருள்போற்கருதிச்செய்தல் - கொள்வதுமிகையுங் கொடுப்பதுகுறை யுமாகாமல் ஒப்பகாடிச்செய்தல். "வாணிகஞ்செய்வாக்குவாணிகம்பேணிப்பிறவுந் தமபோற்செயின்" எனனுந்திருக்குறளானுணர்க.

உம்மையிறந்ததுதழீய எச்சப்பொருட்டு. இதனால் வாணிகத்தின் இலக்கண மும் அதுவுகிலைமையு கூறப்பட்டன. (குஅ)

நிலவேதிமேறபளிங்கினாலிழைகவாகிமீ இமின்
காலவாயியைவரவாடகாளிலைதத்துமபர்க
கோலவாணிலாசசொரிமணிரூயிற்றிவெண்மாட
மாலீபோலவருதுதியுற்றினரிடிகைமறகு.

(இ-ள்.) பீடிகை மறகு - கூடலிகைக ளை, நிலம வேதி மேல் பளிங்கினால் நி ழல் சுவர் கிறுவி - நிலமணியாதசெயத தினணயினமேற் பளிங்கினால் ஒளியையு டையசுவர்த்தலங்களைநிறுத்தி, மின் கால வாலிய வைரம் வாள் கால்நிரைத்து-ஒளி யையீச வெள்ளிய வைரமாதாலாகிய பிரகாதனதையுடைய தூண்களை வரிசைப்பட காட்டி, உம்பர் கோலம வாரி நிலா சொரி மணி கூயிற்றி - அவற்றின்மேல் அழகிய நிரணத்தைச சொரியும் முதுகளைபபதித்த, மாலீபோல் வெள் மாடம் வருதது இ யலுறின - (பலமரராதறொறிக்) மாலீபோல வெளளியமாடங்கள் வரிசைப்பட வ ருதலுகளட்டபபடிருக்கனால.

இயதறின-பலவிதறு தொகுகுனின்ற செயபபாட்டு வினைமுறறு. (குக)

நிரையளிப்பவும் நிரைபதிரீமனலவேலிக்
கரையளிப்பவுங்கரையிலா வினைபடுகாவதத
தரையளிப்பவுந்தரைகிழிதருநல்நிவின்டாகமும்
வரையளிபபமைவாகவியமடிபபன்மாடம்.

(இ-ள) நிரைஅளிப்பவும் - ஆலைகளையுடைய கடல்தரும் பொருள்களையும், நிரைபடு நீமனல் வேலிக்கரை அளிபபவும - ஆலைகளைபொருந்திய இனிய நீரினிலய களாகிய மருதநிலவயலகளதரும் பொருள்களையும், கரையில் ஆன நிரைபடி காணத த ரையளிப்பவும்-ஆனயிலலாத பகுக்களைபொருந்திய முல்லைநிலக் தரும்பொருள்களை யும், தரை கிழிதது ஊனறி விணடாகும வரையளிப்பவும்-தலையைகிழிதது வேர் வீழத்தி விண்ணுலகைத்தாங்கும மலைதரும் பொருளகளையும, மாடம வானகி வாய மடுப்பன - வணிகரது மாடகளைபபனறத தமதுபடடினதில நிரபபுவன.

நிலதுறைமெனபது - பலபடடினமென சுடல்படுநிரவியமாவன-உப்பு, முத் து, பவளம, சனகு, கடகோலி மருதநிலமபன்றிரவியமாவன-செநெல, கிறபய று, கரும்பு, வாணை, செவவிளநீர். முலலைநிலம்பன் திரவியமாவன - தேனடை, தேன, அரகு, மஞ்சீலி, நாவி. நெயதல் திரவியமாவன-மீனகு, கோட்டம் அகில் தக்கோலம், இலவஙகம். அளிபப என வருவன வினையாலணையும்பெயரகள. நிரை தரை மினறும் வருதலின் சொறபின வருகிலபணி மாடம்-உடையவன்சொ ரிலே உடைமைமேல் ஏறறி மாடம வாங்கிவாய மடுப்பன எலபது குனவணி.(சுஏ)

கரியகம்பலக்கிடினின்மேறகதிர்விடிபவளத்
தெரியல்பொன்னரிமாலிகைதெண்ணிலாசசொரியும்
பரியகித்திலமலிவிடமரகதப்பகருதா
விரியவிட்டவளிந்திரவின்னிலையவ்வை.

(இ-ள.)கரியகம்பலம கிடினின்மேல் கதிர்விடிபவளம தெரியல்-கரியகம்பலத் தைப்பரப்பிய சட்டதினமேல் ஒளியைவீசும்பவளமாலையையும்,பொன் அரி மாலி

கை - பொன்னுலரிக்துசெய்த மாலையையும், தொ நிலா சொரியும் பரிய நிதில மணிவடம் - தெள்ளியநிலவைவீசும் பருத்தமுத்துமாலையையும், பசு மரகத மார்பசியமரகதமாலையையும், விரிய இட்ட - ஒழிவற நிரைநிரையாயப்பரப்பி இருத்தல், இரவில் நிரை அணைய - (கரியமேகத்திற்ரேன்றிய) இந்திரதனுசுகளையொத்திருந்தன.

கரியகமலத்தையேகமாகவும் அதனிடத்தப்பரப்பிய பலநிறங்களையுடைய இரத்தினமாலைகளைப் பலநிறங்களையுடைய இந்திரதனுசுகளாகவுங்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. உவமையும பொருளும ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளினகுணங்களின் உவமையாகிய இரவில்வினமேலேற்றிய பலநிறவகளையுடைய லென்றும். கரியமேகம தொக்குநிறலின பண்புவமானதத்தொகை. (சுக)

நாள்களுங்குளிர்திங்களுஞாயிறுமேனைக்
கோள்களுங்குளிரவிசுமபொரீஇக்குடிபுருந்தாங்கு
வாள்கிடந்திராபகலொளிமழுக்கலாலவணிக
ரான்கலம்பகாபிடிகைதுறகநாடனைய.

(இ-ள.) நாள்களும குளிர திங்களும ஞாயிறும - நகூத்திரங்களும் குளிரக நகநிரறும ரூரியனும, ஏனநகோளகளும-அவையொழிந்த மறறைக்கோளகளும், குளிர் விரமபு ஒருவி குடிபுருதலால் ஆருகுளிர்த ஆகாயத்தினின்று நீங்கி இங்குகுடிபுகுருதறபோல, வாள கிடந்த இரா ஒளி பகல் ஒளி மழுக்கலால்-ஒளியை யீசி இரவின் ஒளியையும பகலின ஒளியையுங் கிழ்ப்படச்செயதலால், வணிகர் ஆள் கலம பகா பீடிகை - வணிகரகள யாவரும பூணும் ஆபரணங்களே விற்குங் கடைவீதிகள், நறக்கநாடி அனைய-விண்ணுலகத்தைத் தொதிருந்தன.

கடைவீதிகள பலவகை ஆபரணங்களேயு முலடமையால் நாள்களும் கோள்களும் குடிபுகுந்நாற்போலுள்ள எனவும், அவவாபரணங்களின் ஒளியால் இரவொளியும பகலொளியும் புபபடாமையால இவவிரணடுமில்லாத நறக்கநாடனையவன வும, இங்களு ரூபமிது மெனறதனால் ஏனைகோள்களும எனவும கூறினர். இராபபகல் ஒளி மழுக்குங் காரணதத்தால் பீடிகை நறக்கநாடனைய என்றது ஏது உவமையணி. (சுஉ)

பன்னிறதபல்பெருவிலைபபட்டெலாமவண
வன்னபடிடன்மேம்படுவிற்பருத்தியுமவண
வெருநிலத்தரும்பொருளபதினெழுபுலவணிகர்
மன்னிருக்கையுமருமபெறலவனெலாமவண.

(இ-ள.) பல் நிறத்த பல் பெருவிலை பட்டு எலாம் அவண - பலநிறங்களேய டைய வரமபிகந்த அதிகவிலையுளள பட்டாடைகளின் வகைகள் எல்லாம அவ்விடத் துள்ளன, அன்ன பட்டின் மேம்படு வில் பருதியும் அவண - அப்பட்டாடைகளுக்கு மேமபட்டவிலையையுடைய பருநதிதூலாடைகளும் அவ்விடத்துள்ளன, எந் நிலத்து அரும பொருளும்-எக்காட்டிலும் கிடைத்தற்கரிய பலபண்டங்களும், பதின் எழு புல வணிகர் மன் இருக்கையும் - திரவிடம ஒழிந்த பதினெழுநிலங்களில் உள்ள வணிகர் நிலவெற்றிருக்கும் உறைவிடங்களும், அரும பெறல் வன எல்லாமும்-பெறுதறகரிய எல்லாவளங்களும், அவண-அவ்விடத்திலுள்ளன.

பலபண்டங்கள் ஐம்பொறிகள் நுகர்ச்சிகருரிய பொருள்கள். அவை - ஏனநாடுகளில் இன்மையால் எந்நிலத்தரும் பொருளெனவும், பதினேழுநிலங்களிலுள்ள வணிகர் - தத்தம் நிலததிலுள்ள பொருள்களே வருவித்து விலைப்படுத்தற்கும் இங்குள்ள அரியபொருள்களைத் தத்தம்நிலங்களில் பயன்படுத்தறகும் என்றுமிருத்தலால்

பதினாறுபுலவர்களைக் மன்னிருக்கையும் எனவும், பொன்முகரமுதலிய பலசெல்வ வாசுகரும் உளவாதலால், அரும்பெறற்புலவனெலா மெனவுங் கூறினார். திரவிடங் கூடபபதிணெண்ணிலங்களையும் முன்னர்க் கூறியிருக்கின்றோம் இங்குக்காண்க.— பதினாறு நிலங்களிலும இத்திரவிடநிலமாகிய மதுரை சிறந்ததென்ப போதரலால் இங்ஙன உரோதவன். பட்டபருத்தி. முதலியன காரியத்தின்மே னிறதலால், கருவியாருபெயராகா. எக்கிலத்தருமபொருள, அருமபெறல்வனெலாம் இவற்றின் இறுதியில எண்ணுமைகள் வ்காரத்தாற்றொகுகன. (கூசு)

மரகதத்தினலமிகுன்வையாவயிரஞ்சுக்கை
யுரலகமெலாளரியமாபபநிலவிமிருநிலனிநி
ரரிகிபுதமுதலிசமாவனிபடிகலவாபிரவி
மொனிபொருடியைபுதகாடிபவியாவிபுமகளிர்.

(இ-ள்) இவர கிழமகளிர - இவ்வணிகரதுசிறுமியாகள, மரகதத்தினுல் அமைக்க - மரகதமணிகளால் அமைகறும குழுவிகறும, வயிரம வான உலகங்க உலகள - வயிரமணிகளாலசெயத உலகஙகளாகிய உரலகளும, வெளளியால அடிப்ப - வெண பொனகளால புடைபடுகறன், அதில விளை - அதிற்கட்டையே விறகுப, பணி நீர உலை - பனிநீர உலைக்களமும, முகந்த அரிசியும, செம மணி முழல் - செவ்வந்த முணிகளே நெருபபும, பரிபொருல அதிகலன பிறவும்- விளங்குஞ செம்பொனாலுல சமைக்கும பாத்திரமாக முற்றுமனனவாக, இழைத்த அரிய - அமைத்தல் வல்லவாகியவராகள.

"ஒருமொழியொருவினைவி யுபபாடாருரிதே" என்றதனபடி தம்மிகள தமக்கினமாயுள்ள குழுவிகளுக்கபபாலனாள. உலகங்க யுரலகள அரிசிலாயில வருத உபமைதொனகையாதலால் உவமை முறறியலாகாது. (சுல)

செயிரிறுபீர்த்தெம்பொன்னிபபுரிபின்னிலைகதவம்
வயிரத்தாறுபடைத்தெடைபயிறுமெனறு
மயிரிபரிந்தபெரறிவுமக்காயாதருசெலவுஞ
சியபேறுமெனவனைசாயாதுதிரையாதெனறே.

(இ-ள்.) அவர் கடை வாயிலுக - அவவணிகரது பிடின கடைவாயிலும, செயிரில நீரகத செம்பொன்னிஞ லினை நிலை கதவும - குறறமறறிலினது நிகரிய செவந்த பொன்னினாற செயத நிலையை நீ யுடையவாகியதுவும், வயிரம நாழி உடைத்து எனறால - வயிரத்தாறசெயத தாழ உதிரப்புடையது எனனு மொலலபபடுமா னால, அயரில சொறபோ அறிருமை - ஐயுறவினறி எவகிய பேரறிவினை யுடைய வரும, தமெயா தம செலவதனை இலை நிறைஅ ஐம என வரையறுத்து இசைபபது எவன - அவவணிகரது செலவதனை ஆவது இவ்வளவினதென வரையறை செய்து சொல்வது எபபடி (முடியாது என்றபடி.)

பொனகளுடைறைத சாமபுகரத்தாறு செயயப்படடுளதென்பார். செயிரிற்றீ ரநத செம்பொனனிஞ லெனவும், புலபபடாத அரிய பொருளகளேயும அளவுசெய் யும கூரிய அறிருனபார்-அயிரிற்றீரநத பேரறிருனமும, கடைவாயிலுள்ள நிலை புடைகாவு தாழுகோலும பொன்னும வயிரத்தாலும செயயப்பட்டுளவாதலால் அவவணிகரது புலபபடும பொருளகளும அவாகளால் வரையறைசெய்தறகரிய வெனபார இசைப்பதெவனே எனவும கூறினர.

பொன - அடகம, வெளிசசிறை, சாதரூபம், சாம்புதம் என நால்வகைப்ப டும். உபமை இரண்டனள முனனது இறந்தது தழி இய உயர்வுசிறப்பு. பின்னது உயர்வுசிறப்பு. இசைப்பது எனபதனிறுதியினின்ற ஐ - சாரியை. (சுடு)

எரிக்குறும்பொறியனையசெம்மணிசுடரெறிப்பொன்
வரிசுரும்புகோமரகதமுத்தவாள்வைரந்
தெரிப்பருந்துகிர்சிந்தினகெல்லுகாளொன்றுக்
கரிப்பார்கையகப்புடிவனவாயிரத்திரட்டி.

(இ-ள்.) சிந்தின-(வணிகர்வீதியிற்) சிந்திக்கிடக்கும் பொருள்கள், எரி சுடும் பொறி அனைய செம்மணி - நெருப்பு தீப்பொறியை யொத்த மாணிக்கங்களும், சுடர் எறி பொன - ஒளியைவீசும் பொற்கட்டிகளும், வரி சுரும்பு நேர் மரகதம்- வரிகளை யுடைய வண்டுகளையொத்த மரகதங்களும், முத்த வாள் வைரம் தெரிப்பு அரும் நிகர் - முத்துகளும் ஒள்ளிய வைரங்களும் விலையளத்தற்கரிய பவளங்களுமாம், அரிப்பர் செல்லும் நாள் ஒன்றுக்கு கை அகப்படுவன ஆயிரத்து இரட்டி - 'அரிப்பாளர்' களை (அரிகருவியால்) அரிக்கச்செல்லும் நாள்களுள் ஒவ்வொருநாளுக்கும் அவர்கள் கையில் அகப்படும் பொருள்கள் ஒவ்வொருவகையிலும் இரண்டாயிரங்களாம்.

சுறுமை-சிறுமை; சிந்தின-அகப்படுவன் விளையாலுணையும்பெயர்கள். (சுசு)

பாயதொன்மரப்பறவைபோற்பயன்கொள்வான்பதினெண்
டேயமாந்தருங்கிளந்தசொற்பிரட்சிதான்றாய
மாயைகாரியவொலியன்றிவான்முதற்கருவி
ளையகாரியவோசையேயாய்ககிடந்தன்றே.

(இ-ள்) பாய தொன்மரம் பறவை போல் - (இனைமுதலியவற்றால்) பரந்த ஆலமரத்தில் உள்ள பழங்களைக் கொள்ள வந்து கூடிய பறவைகளைப்போல, பயன் கொள்வான பதினெண் தேய மாந்தரும் - (கடைவீதியிலுள்ள) பயனைக் கொள்ளக் கூடிய திரவிடம் உள்ளிட்ட பதினெண்ணிலத்தமனிதர்களும், கிளந்த சொல் திரட்சிதான்-தம்முள) பேசுகின்ற சொல்லோசைகளின் கூட்டமானது, நாய மாயை காரிய ஒலி யன்றி-சுத்தமாயையின் காரிய ஒலிபோல் அல்லாமல், வான் முதல்க ருவின் ஆய காரிய ஓசையே ஆய் கிடந்தனறு - ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூத காரணங்களால் உண்டாகிய காரிய வோசையேயாகி யிருந்தது.

சுத்தமாயாகாரியவொலி அக்கரங்களின்வடிவாய்ப்பொருள்பயப்பது. கடை வீதியிலெழுந்த பதினெண்ணிலத்தச் சொல்லோசை புறநதிற் கேட்போருக்குப் பொருள்பயநததலின்மையால் மாயை காரிய வொலியன்றி எனவும், ஆகாயம் சத்த வடிவாயிருத்தலும் வாயு விறுவிறெனலும், தேயு சடசடெனலும், அப்பு சலசலெனலும், பிரிதிவி இன்னெனலும் ஆகிய வோசை பொருள்பயக்கும் அக்கரவடிவன்மையால் வான்முதற் கருவினாய காரியவோசையேயாய்க்கிடந்தன்று எனவும் கூறினார்.

ஓசையினிறுதியில் தேற்றேகாரந் தந்தமையால் போலவென்னும் உவமையுருபுவருவித்தாம். மாயை காரியவொலி என்பதை "மொழிக்காரணமா காதகாரிய வொலி, எழுத்ததமுதல்சார் பெனவிருவகைத்தே" என்னும் இலக்கணவிளக்கச் சூத்திரத்தாலுணர்க. (சுஎ)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமேழுலோகமும்பிறவும்
வழுவில்வேறுபல்கலைகளுமரபுவிவருதற்குத்
தழுவிவேண்டினர்தாங்கொளத்தக்கவாபகரா
வழிவிலாமறைபோன்றனவாவணவீதி.

(இ-ள்.) ஆவணவீதி - வணிகர் கடைவீதி, ஒழிவு இல் வேறு பல் பொருளும் - நீக்குதலில்லாத வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பலபண்டங்களையும், எழு உலோகமும் - பொன் வெள்ளி முதலிய ஏழுவகை யுலோகங்களையும், பிறவும் - பிற்தன முதலியவற்றையும், வழுவு இல் வேறு பல் கலைகளும் - குற்றமில்லாத வேவ்வேறு வகைப்பட்ட பலவாடைகளையும், மரபு உளி வகுத்த - வரிசையாற்பரப்பி, தமுவி வேண்டினர் தாம் கொள்ள - விரும்பிவந்து வாங்குவோர்வாங்க, தக்க ஆறு பகரா - தக்கபடி விலைகூறுதலால், ஒழிவு இல் வேறு பல் பொருளும்-ஒழிதலில்லாத அறமுதலாக வேறுபட்ட பல வுறுதிப்பொருள்களையும், எழு உலோகமும் - எழுலகங்களினியல்புகளையும், பிறவும் - ஏனையடங்களினியல்புகளையும், வழுவு இல் வேறுபல் கலைகளும் மரபு உளி வகுத்த - குற்றமில்லாத வெவ்வேறுவகைப்பட்ட அறுபத்துநான்குகலைகளையு முறையால் வகுத்த, தமுவி வேண்டினர் தாமகொள்ள-(தன்னை) விரும்பிவந்தடைந்தவர்கள கைக்கொள்ள, தக்க ஆறு பகரா (அவரவர்கள் அறிவிற்குத் தக்கபடி பொருள்களைப் புலப்படுத்தி) அழிவு இலாத மறை போன்றன-என்றும் நிலைபெறற வேதத்தை ஒத்திருந்தன.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நானகும் மகளுயிர்க்கு உறுதிபயக்கும்பொருள்களாதலால் பொருள் என்றதற்கு உறுதிப்பொருள்கள் என்றும். உளி மூன்றும் வேற்றுமை யுருபு. இது அவிரோதச் செம்மொழிச் சிலேடையணி. (கூஅ)

திகெலாம்புகழ்மதுரையைசிவபுரமாக்கி
முக்கணுடையகனராகசெயமுறையிறைக்கேற்பத
தக்கதோழனோடளகைமாநகருறைதயகக
மொகுமங்கையாவாணிகருறையுளமூர்நியமம்.

(இ-ள்.) முக்கண் நாயகன - திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான், திக்கு எல்லாம் புகழ மதுரையை சிவபுரம் ஆகி-எட்டுதிக்குகளும் புகழாநின்ற மதுரையைச் சிவபுரமாகசெயது, அரசு செய முறையிறைக்கு ஏறப - அரசியல் செய்த முறைமைக்குப் பொருந்த, தக்க தோழனோடு அளகை மாநகர் உறைதயகம - அவ்வறிவனுக்குத் தகுதியான குபேரனிய தோழனோடு அளகைமாநகரம அமமதுரையின் அருகில் வந்திருக்கும் தோற்றதை, அங்கயர் வாணிகர் உறையுள் சூழ் நியமம் ஒக்கும் - அம்மதுரை நகரில் வணிகருறைவிடதைச் சூழ்ந்த கடைவீதிகள் ஒத்தத் தோன்றும்.

சிவபெருமான் சுவந்தரபாண்டியனய அரசியல்செய்தகாலத்து அம்மதுரை சிவபுரமெனப் பேர்பெறறதென்பார். மதுரையைச சிவபுரமாக்கி எனவும், தான் வந்து அரசியல் செய்தகாலத்தத் தனனதோழனோடி அவனது நகரமும் வந்திருந்ததென்பார். அங்கயர் வாணிகருறையுள் சூழ் நியமம அளகைமாநகருறைதயக்கமொக்குமெனவுங் கூறினர். சிவபுரத்திறகும் அளகைகருகுஞ் சம்பந்தத்தைக் கூறுதலால் தகுதியணி. (கூக)

மன்னவர்வீழி.

ஒற்றையாழியானுலகிருளொதுக்குமாபோலச்
செற்றகேமியாற்கலியிருடின்றுகோலோசசி
மற்றடம்புயவலியினண்மாறடிற்றக்
கொற்றமன்னவர்வீழுக்குடிக்கோமறுகுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) ஒற்றை ஆழியான் உலகு, இருள் ஒதுக்கும் ஆதபோல - ஒருருள் பூண்ட தேரையுடைய சூரியன் உலகிலுள்ள புறவிருளோட்டும்வகைபோல, செற்றம தேமியால் கலி இருள் தின்ற கோல் ஒச்சி - (நியோரிடத்துக்) கோபத்தையுடைய ஆக்கினைசக்கரத் தினுல் (தமது குடைநிழலின்கீழ் வாழும் குடிகளிடத்துள்ள) தனபமாகிய இருளை யொழித்து (மதநூலின்படி) முறைசெய்து, மல் தடம் புய வலியினுல் மாறு அடு பிற்றம் கொற்றம் - மற்போர்புரியும் பெரிய தோள்வலிமையினுல் பகைவனைக் கொல்லுங்கோபத்தையும் வெற்றியையுமுடைய, மன்னவர்விழுக்குடி கோமறுகு உரைப்பாம் - அரசர்களுடைய மேலமபட்டகுடியிலுள்ளோர் வசிக்கும் இராஜவீதியின் தனமையைச சொல்லுகிறோம.

கோல் தன்போலச் செவ்விதாகிறகும் முறைமே னிற்றலால் உவமையாகு பெயர். தமமாலும் தமது பரிசனத்தாலும கள்வராலும் பிறவுயிர்களாலும் குடிகளுகு வருந் தன்பத்தை அரசர்கள ஒழிகசவேண்டுதலால், செறறகேமியால் கலியிருடினை எனவும், அதனுன்பங்களினும் பெருகுதன்பம் விளைப்பவர் பகைவராதலால் மாறடிசிற்றமெனவுங கூறினர். பெரியபுராணத்தில்.

> "மானிலங்காவலனுவான்மனனுயிர்காக்குங்காலைத்
> தானதனுகவிடைபூறுதனனுற்றனபரிசனத்தால்
> ஊனமிருபகைதீர்ந்ததாறகள்வராலுயிராநம்மால்
> ஆனபயமைதுந்தீர்த்தறங்காப்பானல்லனெ " எனவருதல்காண்க. (எ0)

> தரங்கவேலிகடம்மையேதாளுறப்பிணித்துத்
> தரங்கமாவெனத்தொருத்தமருதாரைபலவருவி
> யிரங்குமோரறிவுயிர்வரையாவையுமபெயர்த்து
> மரங்கொல்யானைபோற்பிணித்தகூடம்பலமன்னெ.

(இ-ள.) தரங்கம வேலிகள் தமமையே தாள் உற பிணித்து தரங்கம் மா என தொருத்த மகுதாரைபல - அலைகளையுடைய வேழமுத்திரங்களையும் கால்களிற் பொருந்தக கட்டிக் குதிரைகள்போலக கூட்டங கூட்டமாகத் தொருதிருக்கிற இலாயங்கள் பலவுளன, அருவி இரங்குமு ஓர் அறிவுயிர் வரை யாவையும் பெயர்த்து மரம் கொல் யானைபோல பிணிதகூடம் பல - அருவிகள ஒலிக்கும் ஓரறிவு யிராகளாகிய மலைகள எவற்றையும் அடியோடு பேர்த்தக கட்டித்தறியை முறிக்கும் யானைபோலக கட்டிய யானைக்கூடங்கள பல உள்ளன.

அலைகளைக குதிரைகளாகவும குதிரையின்பரப்பைக் கடல்களாகவும் உருவகஞ்செய்து குதிரைனைப்போல எனவும், மதத்தை யருவியாகவும், மலைகளை யானைகளாகவும் உருவகஞ்செய்து யானைபோலெனவும் கூறுதல் உவமஉருவகவணி. வேலைகளென்றமையால் ஏழுசமுத்திரங்களும் வெவ்வேறு நிறம்பெற் றிருத்தல்போல வெவ்வேறு நிறம்பெறற குதிரைகள் எனக்கொள்க. (எக)

> மழுக்கள்வச்சிரங்கார்முகம்வாளிமுக்குமியிக்
> கழுக்கள்சக்கரமுடம்பிடிகப்பணாஞ்சி
> லெழுக்கணுந்தகம்பலகைதண்டிவைமுதல்படையின்
> குழுக்களோடிகல்விந்தைவாழ்கூடமும்பலவால்.

(இ-ள்.) மழுக்கள் வச்சிரம் கார்முகம் வாளி - மழுவாயுதங்களும் வச்சிராயுதங்களும் வில்லுகளும் பாணங்களும், முக்குமியி கழுக்கள் சக்கரம் உடம்பிடிகப்

பணம் நாஞ்சில் - மூன்று தலைகளையுடைய சூலாயுதங்களும் சக்கரங்களும் வேல்களும் கைவேல்களும் கலப்பைகளும், எழுக்கள் நாந்தகம் பலகை தண்டு - வளைதடிகளும் வாளாயுதங்களும் கேடகங்களும் தண்டாயுதங்களுமாகிய, இவை முதல் படையின் குழுக்களோடு இகல் விந்தை வாழ் கூடமும் பல - இவை முதலிய ஆயுதக்கூட்டங்களோடு போர்செய்யுந் தர்க்கை வாழும் ஆயுதசாலைகளும் (அரசர்வீதிகளில்) பலவுள்ளன.

இவை போர்செய்தற்குரிய கருவிகளாதலால் இகல் எனவும், தர்க்கையின் தானம் ஆயுதசாலைகளாதலால் விந்தைவாழ் கூடமெனவுங் கூறினர். (எஉ)

தொளையகல்லுமாலெனக்கொண்டுசுழற்றியுஞ்செந்தூ
ளளையும்யானைபோறபாய்ந்துமல்லாற்றியுமாறறல்
வினையவாளொடுகேடகம்வீசியும்வென்றி
யினையராடமர்பயில்வன வெண்ணிலாக்கூடம்.

(இ-ள்.) தொளைய கல்லி - தொளையையுடைய கல்லி, மால் என கொண்டு-திருமால் கோவர்த்தனகிரியைக் கையிலேதூக்கியதுபோலக கையிலேந்தி, சுழற்றியும்-அதனைச் சக்கரஞ் சுழறறுவதுபோலச் சுழற்றியும், செந்தூள் அளையும் யானைபோல் பாய்ந்து மல் ஆற்றியும் - செந்தூளிற புரண்டு கலகத யானைகளைப்போலச் செல்கிற பாய்ந்து மற்போர்செய்தும, ஆறறல்வினைய வாள் கேடகம் வீசியும்-வல்லமை விர்த்தியாக வாளையும கேடகத்தையும பற்றி யொருவர்மேலொருவர்வீசியும், வெனறி இனையர் ஆடு அமர் பயில்வன எண் இலாத கூடம் - வெற்றியையுடைய இனஞராகள் போர்த்தொழில் பயிலும் இடங்களாகிய அளவில்லாத கூடங்கள் பல வுள்ளன.

பயில்வன என்னும் வினைமுற்று நிலப்பொருண்மேனின்று பெயராயிற்று. அமர் பயில்வன எண்ணிலாக்கூடம பொதுபெயரை விசேடித்து நின்ற இருபெயரொட்டுப் பண்புதொகை. இது தொக்குநின்ற பல வெனனும பயனிலைபைக் கொண்டுமுடிந்ததாகக்கொளக. பயில்வன என்னும் வினைமுற்றைப் பெயரெச்சமாகவிப பயிலு மெண்ணிலாக்கூடம் எனகொள்ளலும் ஒனறு. (எக)

அமரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசவிர்நீலமாடருசெமமணிசென்னிமாடங
காசறுகனகமாடஞ்சகதிரகாந்தமாட
மாசறவிளங்குமின்னமாடநீண்மாலிகூடற்
பாசிழைமடந்தைபூண்டபன்மணிக்கோவையன்ன.

(இ-ள்.) தேசு அவிர் நீலம் மாடம் செமமணி சென்னிமாடம்-ஒளிவிளங்கும் நீலரத்தினத்தாற் கட்டிய வீடுகளும் செவநத இரத்தினங்களாற்கட்டிய சிகரங்களையுடைய வீடுகளும்,காசு அறு கனகம் மாடம் சகதிரகாந்த மாடம்,மாசு அற விளங்கும்-குற்றமற்ற பொன்னாற்கட்டிய வீடுகளும் சகதிரகாதக் கற்களாற கட்டிய வீடுகளும குற்றமற விளங்காநிற்கும், இன்ன மாடம் நீள் மாலி - இவ்வீடுகளின் நீண்ட வரிசைகள், கூடல் பாசு இழை மடந்தை பூண்ட பன்மணி கோவை அன்ன - மதுராகரமென்னும் பசும்பொனனாற் செய்த ஆபரணத்தை யணிந்த பெண்ணைனவள் அணிந்த பலரத்தினங்கள் கோத்த கோவையையொத்திருந்தன.

நீலமாட முதலாகிய மாடங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றிருத்தலால் பன்மணிக் கோவை யன்ன என்றார். இன்ன சுட்டுத்திரிபு. (எச)

விளையல்கதப்பினல்லார்வீங்கிளங்கொங்கைபோழ்ந்த
வளையகன்மார்பமன்றிவடுப்படார்தமக்கன்பில்லா
ருளையகன்மானவாற்றலொழுகுவார்பலகையொள்வாட்
களையகல்விஞ்சைவீரர்கணம்பயிற்காட்சித்தெங்கும்.

(இ-ள்.) எங்கும் - எவ்விடத்தும் அவ்வரசர்கீதி, விரை அகல் கதுப்பின் நல்லார் வீங்கு இளம் கொங்கை போழ்ந்த வளை அகல் மார்பம் அன்றி வடுப்படார் - வாசமிக்க கூந்தலையுடைய பெண்கள் பருத்த இளமைதங்கிய தனங்கள் பிளந்த மலைபோலப் பரந்த மார்பத்தில் அவ்வடுக்களன்றிப் பகைவர் ஆயுதங்களால் வடுப்படாதவர்களும், தமக்கு அன்பில்லா - தம்முயிர்மேல் அன்பில்லாதவர்களும், உளையகல் மான ஆற்றலி ஒழுகுவார் - புகழ்மிக்கமான வழியில் நடப்பவருமாகிய, பல கை ஒள் வாள் கரை அகல் விஞ்சை வீரர் கணம பயில காட்சிதந்த-கேடகத்தையும் ஒள்ளிய வாளையும்பற்றி வீசும் வரமபிகந்த விதமையில் வல்ல வீரர்கூட்டம்பயிலும் காட்சியையுடையன.

சுத்தவீரர்களுக்கு வடுப்படல் முன்பன்றிப் பிற்பில்லாமையால் மார்பமன்றி வடுப்படார் எனமுர். கம்பராமாயணம - ஆரணியகாண்டம - சூர்ன வதைப்படலத்தில்.

"செம்புகாட்டியகண்ணினேபாலெனத்தெளிதீர்
வெம்புகாட்டிடைதுழைதொறுமவெரிநுறபபாயந்த
கொமபுகாட்டுதிரோதடமாபிடைகுறித்த
அம்புகாட்டுதிரோகுலமங்கையாக்கம்மா" என்னுஞ் செய்புளா வுணர்க.

நாமும உயிரும் வேறல்லாமையால், தமகு அன்பில்லார் என்றார் - சூ - உருபுமயக்கம. சுத்தவீரர்கள் மார்பிலுள்ள வடுகளை நகநமக்குரிய மகளிர் கொங்கையின் வடுகளானறி ஏனைய வாயுதவடுக்களன்றெனக் கூறியமு ஒழிதலக்கூட்டனி- இதனை வடலூரார் பரிசங்கியாலங்காரம எனபர. (எடு)

மின்னேவாளென்னவீசிவீங்குகார்தம்மிற்போர்மூண்
டென்னவான்மருப்புநீட்டியெதிர்புதையகுத்தி
யன்னவரென்னவாயவிடடதுவெனசெந்நீசோரப்
பொன்னவாமகன்றமார்பாபொருகளிமுட்டுவாகள.

(இ-ள்.) வீங்குகார் மின்னேவாள் என்ன வீசி தம்மில் போர்மூண்டால் என்ன-சூல்முதிர்ந்த மேகங்கள் மினனல்களே வாளகள்போல வீசித் தம்மூன்போர்செயதாற்போல, பொருகளிறு வான்மருப்பு எதிர் எதிர் நீட்டி புதையக்குதநி - போர் செய்யும் யானைகள் பெரியதநதங்களால தமமுள எதிரெதிரேநீட்டி உடம்பிற புதைபடக்குத்தி, அன்னவான என்ன வாய விட்டே-அந்தமேகங்கள் முழங்குவதுபோல முழங்கி, அது என செந்நீர் சோர - அம்மேகங்களெபொழியுந் தாரைகள்போல உதிரத்தாரைகள்பொழிய, பொன் அவாம் அகனற மார்பர் ஆட்டுவார்கள் - திருமகள்விரும்பும் பரந்தமார்பையுடைய வீரர்கள் அவற்றைப்போர்புரிவிப்பார்கள்.

அன்ன சுட்டுத்திரிபு. (எசு)

தூண்டுவாருளமுந்தங்கள்மின்னிடத்துவக்குண்டூர்ந்துத்
தாண்டுமானைமற்றையாழித்தேரிறுந்தள்ளித்துள்ளப்
பாண்டில்வாய்ப்பசும்பொன்றேயப்பார்மகண்முதுகுசீண்டு
சேண்டிசைபோய்மடங்கச்செல்வத்தோர்நடத்துவார்கள்.

(இ-ள்.) தாண்டுவார் உளமும் தங்களபின்னிட துவக்குண்டு ஈர்த்து தாண் மோன்-செலுத்தும் பாகருடைய மனவேகமும் தங்கள்வேகத்துக்குப் பிற்பட்டொ ழிய நகத்திறகடவுபட்டு இழுத்தச்செல்லும குதிரைகள், ஒற்றை ஆழி தேரினும் தள்ளி தள்ள-சூரியனுடைய ஒருசாபூண்ட தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளேப்பார்க்கிலு ம் விஞ்சுதலுள்ளவும், பாண்டில்வாய பசும்பொன் தேய-உருளிற்பொருதிய பொ ற்கட்டுதேயவும, பாமகள் முதுகு கிண்டு சேண் திசை போய் மடங்க-நீலமகள முதுகுசிதிபட்ட திசுகின் அருகமட்டுஞசெனறு திரும்பவும், செல்வம் தேர் நடத்து வார்கள்-எல்லாச்சிறப்புமவாய்த்ததோகனே (ஒருபால்) அரசாகள செலுத்துவார்கள்.

சேண நூறமாகையால் திசையினருகதமென்றும். தேர்குதிரைகளினவிடாதநிற றலின் விடாத ஆகுபெயா. கிண்டி செயவெனைச்சத்திரிபு. (எ)

மைந்தர்தந்நெருகுசிறசிருகலவையுமகளிர்கொங்கைச
சந்தமுயகூந்தலசோருகதாமமுஞசிவிறிவீசுஞ
சிந்தூரபொடியுநாறத்தெஞ்சுமெழுகுசெம்பூ
ளுகாவரிறுதூறபபலடுபரிகடநதுவார்கள.

(இ-ள.) மைநதர்தம நெருக்கில் சிந்து கலவையும - (ஒதகிடமபெருது) நெருங்கிய ஆடவர்களது நெருகலதிறசிந்திய கூட்டுவாக்குகளும, மகளிர கொங் கைச சந்தமும கூநதல் சோர்நதநதாமமும் - பெணகளது கொங்கையினின்றும புலர் ந்துசிதிய சந்தனமும் அவரது கூநதலினினறு சோர்ந்தமாலையின்மகரந்தங்களும், சிவிறிவீசும சிநதூரபொடியும - துருநதியால நீரொடுகலந்துவீசிய சிந்தூரப்பொடி களும,ஆகிய, செநதூள தெஞ்சுமநாற எழுகூட-செநதூளகள தேஞ்சுகமழ மே லெழுநது, அநதரம் வயிறுநாப்ப அடுபரி நடதலாகன - ஆகாயத்தின்வயிற் றை நிரம்பதனாக்கும்படி பகைவரைகொல்லுங்குதிரைகளே இனஞர்கள் நடத்து வார்கள்.

அரசர்வீதிகளிலுள்ள புழுதிகள் கலவையுதலியனவென்பார்- கலவையுத லியனவற்றைச் சொனனா எனறா, மாலை தன்பொருளினவேறலலாத பொருளா கிய மகரநதத்தின்மேனிறறலால விடாத ஆகுபெயா. (எ)

தம்முயிர்க்கிரஙகாஅயிநதருகுகொடுமானமீர்ப்பத்
தெமமுனியெதிர்நதாரபபுழுதுசெருவெனகுருதிசெனகேழ்க்
கொயமமலாகுடிபிபசலகோழிளகுதகாபோமூடடி.
வெம்முனைகோக்கிறிபபாவேறவறறாறுகோகளார.

(இ-ள்.) தம் உயிர்க்கு இரஙகா ஆகி - தமது உயிர்மேல இரகமிலராகி, சருக்கு ஒழி மானம் ஈர்ப்ப - வீரச்செருகுகோடி மானமும் நினறதன்ன, தெவ் மு னை எதிர்ந்தார் ஆறமுரு செருவென - பகைவாசெயயும் போரிலெதிர்ந்த வீரர்கள் செய்யும்போர்போல, கொய் குருதி செம் கேழ் மலர் குடமி சேவல் - கோய்த உதி ரம்போலும் செந்நிறம்வாய்ந்த பூங்கொதுப்போன்ற சூட்டையையுடைய சே வறகோழிகளேயும, கோழ இளம தகர - கொழுமையும இளமையுமுடைய ஆட்டு க்கடாக்களேயும், போர் மூட்டி - சண்டைசெய்யப்பொருத்தி, அவற்ற ஊறும் வே றும் கோக்கார்-அச்சமீடையால் அவைகளுக்கு வினையும் இடையூற்றையும் உயிர்ச் சேதத்தையும் கோக்காமல், வெம்முனை கோக்கிநிறபார் - (அவைகள்செயயும்) கொ டியபோர்தொழில்களே (இனஞர்) பார்த்து நிற்பார்கள்.

போர்பெருதவிடத்து வாடிநின்று போர்பெற்றவழி, யாவர் தடுப்பினும் நில் லாராதலால் தம்மூயிர்க்கிரங்காராகி எனவும், போர்பெறினும் தமது முகதகிலும் மார்பிலும் புண்படாத ஈனைப் போர்பெருதகாளில் வைத்தெண்ணுதல் வீரத்தின்மி குதியாதலால் செருக்கெனவும், செஞ்சோற்றுகடன் கழிததற்குத் தாம் கூறின வஞ்சினந்தப்பாமல் சாவவல்லோராதலால் மானமெனவும், அவர்போல இச்சேவ ல்களுந் தகாகளும் தம்மூயிர்க்கிரங்காமலும் செருக்கும் மானமும் மேற்கொண்ட மையால் ஊரும் வேறும் எனவுங்கூறினர்.

செருக்கு-மறமிருதி. வேறு-பெரியகாயங்களுக்கு அயலாயுள்ள சாவு.(எங)

பெண்முத்தமனையபேதைசிறுமியர்பெருநீர்வையை
வெண்முத்தமிழைதசிறமில்சிதைபடவெருண்டுநோக்கிக்
கண்முத்தஞசிதறசிந்துங்கதிர்முததமாலைதட்பத்
தெண்முதினகைததுசெலவசிறாகடேருருட்டுவார்கள்.

(இ-ள்.) பெண்முத்தம அனையபேதை சிறுமியர் - கன்னிப்பெண்களுள் மு த்தினையொத்த பேதைப்பருவததையுடைய அரசச்சிறுமியர்கள், பெருநீவையை வெண்முததம் இழைத்த சிற்றில் சிதைபட-பெரிய நீமயமாகிய வையையிற்றோன் றிய வெள்ளியமுததுகளால் கோலிய சிறுவீடுகளைச்சிதைதததால், வெருண்டுநோ கி கண்முத்தம சிதற சிந்தும கதிர்முதத மாலைதட்ப - அவாகள கோபிதத்துப்பார்த் தக்கண்கள் முதுபபோனறநீர்துளிகளைச்சிந்த அமுதகதிரியு முத்துமாலைகள் இ டையேவிழுந்து தமது சிறுதேர்ச்செலவைதததடைசெய்ய, செலவச்சிறுரர்கள்-பெரு ந்செல்வதததையும் பாலபருவதததையுமுடைய அரசச்சிறுவர்கள் (அதனைநோக்கி) தெண்முதினகைதது-தெளிவியமுதததைப்போலப புனனகையரும்பி, தேர் உருட்டி வாகள்-சிறு தேரையுருட்டிச் செலுததுவார்கள.

சிறுமியர்கோலிய சிறறிலினவழியே சிறுவர்கள் சிறுதேருருட்டிச்செல்ல அச்சிறுமியா கோபித்தறுதெநிந்த முதுமாலை இடையேவிழுந்து தடைசெய்த லேநோகக்பி புன்னகையரும்பிமீளவருசெலுததுவார்களென இதனுற்கூறப்பட்டது

பெண்களுள சிறந்தவடிவினரென்பதுதோன்றப் பெண்முததமனைய எனவும், அவர்பேதைபபருவததினரென்பதுதோன்றப் பேதைச்சிறுமியர் எனவும், அவர்கள அரசச்சிறுமியர்களென்பதும் விளையாட்டு இஃதென்பதுதோன்ற வெண்முததமி றைந்த சிற்றில் எனவும், பருவதத்தின் அறியாமை மிகுதிதோன்ற வெருண்டுநோக் கிக் கண்முத்தஞ்சிந்தும கதிரமுததமாலை எனவும், அரசர்கள் சிறுவரென்பதும் பா லபருவதத்தை யுடையவரென்பதுந்தோனறச் செல்வச்சிறுர்கள் எனவும், அப்பருவ த்திறகுரிய அறியாமைமிகுதிதோன்றத தெண்முத்தினகைத்துத் தேருருட்டுவார்கள் எனவுகூறினர். சிறுமியரென்னுத பேதைச்சிறுமியர் எனறமையால் "ஒருமொ யொழிதன்னினங்கொளற்குரிததே " என்ற சூத்திரத்தால் பாலச்சிறுர் என்றும். பெண்களின்பருவங்கள் ஏழாதல்போல ஆடவர்பருவங்களும் பாலன், மீளி, மற வோன், திறலோன், காளை, விடலை, முதுமகன் என ஏழாம். பெண்கள் பேதைப்ப ருவத்திறகும் ஆடவர் பாலபருவத்திறகும் விளையாட்டிவையென்றல். தொ - பொ- புறத்திணையியல். " குழவிமருங்கினுங் கிழவதாகும் " என்றபுறனடைச்சூத்திரத்தி ற்குச் "குழவியைப்பற்றிக் கடவுள்காக்க எனவும் பாராட்டுமிடத்துச் செங்கீரையும், தாலும், சப்பாணியும், வருகமைத்தலும், அம்புலியும், சிற்றிலும், சிறுதேரும், சிறப றையும்" என நச்சினியரர்க்கினியர் கூறியிருத்தல்காண்க. (அ0)

கொடிமுரசுமுழாவுமிஞ்சிக்கோசுகர்வடகீழ்ஞாங்கர்-
முடிமிசைவேம்புநாறமுருகவிழாரும்போந்து
மடிமிசைநாறத்தென்னர்வழிவழியரசுசெய்யு
மிடிமுரசுறங்காவாயிலெழுநிலைமாடக்கோயில்.

(இ-ள்.) முயில்குழாவும கொடி நிஞசி கோசுகர் வடகீழ் ஞாங்கர்-மேகமண்டலத்தை இடைவிடாது தடவுகொடிகளையுடைய மதில்சூழ்ந்த (சுகரங்களெல்லாவற்றிற்கும்) அரசாகிய மதுரைநகரத்தின் வடகீழ்க்குத்திசையின் பக்கத்தில், முடிமிசை வேம்புநாற-தமதுசிரீடத்தினமேல வேப்பமலர்மாலைகமழவும், முருகு அலிழ் ஆரும் போற்ஹ அடிமிசைநாற-சோழசேரர்கள் தமது கிரீடத்தின்மேலணிந்த வாசமோலடர்ந்த ஆத்திமாலையும பனம்பூமாலையும் தமதுபாதங்களின் மேறகமழவும், தென்னா வழிவழி அரசுசெயும் இடிமுரசு உறங்காவாயில் எழுநிலைமாடம கோயில் - பாண்டியாகள பாரமபரியமாய அரசியலசெய்துவரும் இடிபோலு முரசொலிகண்படாத எழுநிலைமாடங்களையுடைய கோயிலுளளது.

பாண்டியர்மரபிறரு வேபபமலர்மாலையுரியதாதலால் முடிமிசைவேம்புநாற எனவும், திறைகொணடிறுக்கவநத சோழசேராகள தமதுமுடிகள்தோய வணஙகுதலால் அடிமிசை ஆரும்போறது நாற எனவும, காடழிதது நாடாகஇய குலசேகர பாண்டியன் தானிருந்து அரசுசெயதறகமைநததாயில அவன்வழிவநத பாண்டியராகள் அரசியலசெயயும் இடம அதுவாயிருததலின் வழிவழி எனவும், முரசு எனபம ஒலிததலால் முரசுறங்கா எனவுங்கூறினர்.

உளளது-தோனறுப பயனில். முரசுறங்கா என அஃறிணைப்பொருளுக்கு உறங்கா என உயரதிணைத்தொழிலதது கூறியது புணர்த்துரை. ஒலித்தலே உறஙகா வெனறது குணவணி.
(அக)

மறையவர்வினி.

ஆதிகருண்டென்றேதுமறமுதலபொருளகணன்கு
காத்திகமபேசுமவருசாகாவிகருவியாக
வாத்தனுலுரைததவேதவளவுகண்டுளளங்தேறிந்
தீர்த்தராயமுத்திவேடகுருசெலவாதமமிருகைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) ஆத்திகா உண்டென்று ஒதும அறமுதல் பொருள்கள் நான்கும்-ஆத்திகர் உளடென்று கூறும் அறமுதலிய உறுதிபபொருள்கள் நான்கினையும், நாத்திகம பேசும் வஞசா நா அரிகருவியாக - இலலையென்றுகூறும் உலகாயதன்முதலிய வஞ்சகருடைய நாக்களே அரியவகருவிகளாக, ஆத்தனுல் உளைத்த வேதம் அளவுகண்டு உள்ளதேறி தீர்த்தராய் - சிவபெருமானரு உளைத்தருளிய வேதங்களின் எல்லையைக்கணடு மனததெளிந்து பரிசுத்தமுடையவாகளாய், முத்திவேட்கும் செல்வர்தம் இருக்கை சொல்வாம் - ஆகவனீயமுதலிய முத்திக்கினியும் ஓம்புதலாகிய பெருஞ்செல்வதையுடைய அந்தணர்களது இல்லங்களின் பெருமையை இனிக்கூறுவாம.

முத்திவேட்குமெனப் பாடங்கூறுவாருமுளர். அது வேட்குமென்பதனோடு பொருந்தாமையறிக.

ஆத்திகராவார் - ஒருவனெருத்தியென்றென்று கூட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் தோன்றினறழிதல் யாவராலுங் கணகூடாகக்காணப்படுதலின் அதனை இயக்கும்

வினைமுதல் ஒருவனுண்டெனவும், அவ்வாறுதொழிற்படுத்துகை சேதனன்பொருட்டாதலின் ஆன்மாவொருவனுண்டெனவும், அங்ஙனம் புரிகை யாதுகுறித்தோவெனின் ஆன்மாவுக்கு அனுநிபந்தமாயுள்ள மலமொழித்தற்பொருட்டாதலின் மலமொன்றுண்டெனவுங் கூறவோ.

காத்திகம் அவ்வாத்திகரால் உண்டென்று காட்டிய அறமுதலிய உறுதிப்பொருள்களே இல்லேபெனல். காத்திகராவார்-காட்சியளவையொன்றேஎனவும், நிலம், நீர், தீ, காற்று என்னும் பூதங்கள் நான்கின் புணர்ச்சி விசேடத்தால் தோன்றி அவற்றின்பிரிவால் மாயும் உடம்பினிடத்தேஅறிவு மதுவின்கட் களிப்புப்போலவெளிப்படுமெனவும், தேகநீக்கத்தில் நீங்குவதாகிய காரணநீக்கமே அறிவுநீக்கமெனவும், இறந்தவுயிர் பிறபிறவாதெனவும், இன்பமும பொருளும் ஒருவனுற்செய்யப்படுவன எனவும், மகளிர் இன்பமே முத்தி எனவுங் கூறுவோர்.

இவ்வாறு கூறுவார் உலகாயதன்முதலிய புன்சமயத்தோராதலின் வஞ்சனெனவும், அவ்வஞ்சகரது கூற்றுக்களேதந் திதியாய்நிகழுந் காட்சியளவிற்குரிய பூதங்கள் உற்பத்திகரசங்களே யுடையனவெனுறு அனுமானித்தற கிடஞ்செய்து நிற்றலின் அக்காட்சிபற்றி அனுமானுகியளவைகள் உண்டெனவும, பிருதிவிமுதலிய நான்குபூதங்களின் கூட்டுறவால் படிவாதோன்றியழியுமல்லது அறிவுதோன்றியழியாதெனவும், நேகநீக்கத்தில் நீங்குதலாகிய காரணநீக்கமே அறிவுநீக்கமாகக்கொள்ளின ஞக்குமதேத கறபனேயாகிய காரணம் அறிவனருதலாலும் அவ்வறிவுக்கு மெய்யுணாவு விளங்கித்தோன்றுங்காறும் அது பறறுக்கோடாய நின்று பிறபிறபபிற் படிதலைபாலும காரணநீக்கம் அறிவுநீக்கம அன்றெனவும், சேதனப்பிரபஞ்சங்கள் முதலொழிறபடுவதன்மையின் இன்பமும் பொருளும் ஆக்கும ஒர்வினைமுதல் அவ்வாறு முதலொழிற்படாதவனு யிருத்தல் வேண்டுமெனவும, முதலியனபமாவது - எபபறறுங் காமுன்றவிடாத நெய்தலதாயிருத்தலின் அங்ஙன மேலாப்பறறுகளுக்கெலலாம் பெருமபற்றுயப் பிணிகின்றஞ்செய்து நிற்கும் பெண்டிர்கிறறின்பம பேரினபமாவ தியாணெனவும்பேர்ந்த வேதக்களான விவிவாதததால விலக்கவல்லது வேதமாதலின வஞ்சர் காவிரிகருவியாக எனவும், இவவாறு நீலபெறுதலலல முதலினபகுதி பலபடக்கூறும் வேறறுச்சாதிப்பொருளிறசெலலாது ஒருங்கினசக்தியிறகு முபபொருளகளும் உண்டென்று நாட்டிய தன்சாதிப்பொருணமாதலினைக்கே ஒப்பகிலபெறுதன்மையதாதலின் அதன்பொதுவியல்புநோகாது உபாதானமுதலிய காரணத்திரயங்களுக்கியல அதனுண்மைபபொருளே அறுமானுதியளவைமுகதாற் காணவேண்டியிருத்தலின் அளவுகண்டு எனவும், அவ்வாறுணர்நது ஐயநிரிபறச் சிவபெருமானொருவனே பரமபதியெனத்தெளிந்து வேதபாஹிபமாயுள்ள சித்தாகைகளிற்றீர்ந்து நிறறலின் உள்ள நதேதித்தீர்த்தாய எனவும், சிவபெருமான் றிருவருவாகிய முத்தீவேட்டலே பெருஞசெல்வமாதலின முதலீவேடஞ் செலவதொனவுங்கூறினார்.

வேட்டம் என்னும பெயரெச்சம் தொழிற்பெயரில்வந்தது. "நின்முகங்காணு மருந்தினேன்" என்பதனுணர்க. (அ2).

முஞ்சிகாண்மருங்கின்மின்னப்பொன்செய்தமுளரிவேய்ந்த
குஞ்சிகாண்றசையத்தானைசொருக்குமுன்கொய்துதூங்கப்
பஞ்சிஞண்ணகலத்தோன்மார்பும்பலாசக்கோல்கையுந்தாங்கி
யெஞ்சினுன்மறைதூல்கற்போர்கிடைகளேயில்லமெல்லாம்.

(இ-ள்.) முஞ்ஞிநாண் மருங்கில் மின்ன - முஞ்சிப்புல்லாலாகிய அரைஞாண் இடையில்விளங்கவும்,பொன் செய்த முளரிவேய்ந்த குஞ்ஞிநான்று அசைய-பொன் ஞற்செய்ததையொத்த தாமரைமலர்சூடிய சிகை தொங்கியசையவும், தரளை சொருக்கு முன்கொய்து ணங்க-வஸ்திரத்தின் சொருக்கானது முன்புறத்திற் கொய்சக மாய்த்தொங்கவும,கலித்தோல் பஞ்ஞின நாண் மார்பும் பலாசக்கோல் கையுந்தாங்கி-மான்மேற்கட்டியபருதியாலியன்ற உபவீதத்தை மார்பிலும் மூண்முருக்கந் தண் டைக்கையிலும் ஏந்தி, எஞ்ஞில் நான்மறைநூல் கற்போர் கிடைகளே இல்லம் எல் லாம் - குறைவில்லாத நான்கு வேதங்களேயும் ஆறங்கங்களேயும கற்கும பிரமசரி யர்களிருக்கும் வேதபாடசாலைகளே அந்தணர் வீடுகளெல்லாம.

முஞ்ஞி - ஒருவகை நாணற்புல். அந்தணர் மரபிற்குரிய மலர் தாமரையாதலால் பொன்செய்த முளரிவேய்ந்த எனச் சாதியடைதந்து கூறினர். அன்றிப் பிர மசரிய நிலையுடையோர் சிவார்ச்சனைக்குரியராதலால் அர்ச்சித்த தாமரைமலரைச் சூடியதெனலும் ஒன்று. முஞ்ஞிப்புல நாண் அரைஞாணுக்கொள்ளுதலும மான் மேல் கட்டிய உபவீதத்தையும் மூண்முருக்கந்தண்டை ஏந்துதலும் பிரமசரிய நிலை யையுடையோர்க்கு விதியாகையால் முஞ்ஞிநாண்மருங்கில் மின்னப்பஞ்ஞி ணங்க லித்தோல் மார்பும் பலாசக்கோல் கையுந்தாங்கி எனக் கூறினர். சூதசங்கிதை - ஞானயோககாண்டம. பிரமசரிய விதியுரைத்த அத்தியாயத்தில.

> " தேற்றமுறுநல்லுபநயனஞ்செய்துகொண்டமறைசிறிய ஞற்றன்மிகவுந்தருமவேதவத்தியயனமொருவாஞ்ஞயப் போற்றும்பலாசகேகூவிளமேபோதியேயிம்மூவகையுட் சாற்றுங்கேசாந்தருதளவோர் தண்டுதாங்கல்விதியாமால். "

" துகடூர்முஞ்ஞிமேகலைமான் மேறழங்குபவீதருரிதது " எனவும், அவர்கள் சிவார்ச்சனைக்குரியராதல ஷி அத்தியாயத்தில்.

> " குற்றமகன்றமனத்தினுஞ்ஞ்க் கூடாரணமீருக செற்றபரணியுமையோடு தியானம்புரிதலுவாஞ்ஞி மற்றவுபகரணங்களெல்லாம் வாயப்பதுதேடியபபரமன் பொற்றபாதமருசிதலுப போறலிவணகைவேணடுமால்" எனவும் வருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க. (அஉ)

> நீவிளையத்தணைளர்சிறுபயிறெய்வவேத நாவுருவேற்றகைகேடடுக்கிளிகளோகவிலும்வேற்றுப் பூவையும்பயின்றுபுத்தேளுலகுறைபுதுமந்தார நாவுறைகிளிகட்கெல்லாங்கசடறப்பயிறறுமனமெனை.

(இ-ள்.) நீவிளை அந்தணளர் சிறு பயில் தெய்வ வேதம் நா வுருவேற்ற கே ட்டு கிளிகளோ கவிலும - முத்தீவளாகுக தொழிலுடைய மறையவர் சிறுவர் கள் கற்றற்குரிய தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதங்களைத் தமது நாவால் உருப் போடுதலைக்கேட்டு அங்குள்ள கிளிகளோ சொல்லாநிற்கும், வேறுபூவையும் பயி ன்று - அக்கிளிகளுக்கு வேருயுள்ள நாகணவாய்ப் புட்களுங்கறறு, புத்தேள் உலகு உறை புது மந்தாரக்கா உறை கிளிகட்கு எல்லாம் கசடு அற பயிற்றும் - தேவரு லகிற்பொருந்திய அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய மந்தாரச்சோலையில் வசிக்குஞ் கிளிகளுக்கெல்லாம் குற்றமறக கற்பிக்கும்.

மந்தாரக்கர என்றமையால் "ஒருமொழியொழிதன்னினங் கொளற்குரித்தே" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் சந்தானம், அரிசந்தனம், பாரிசாதம், கற்பகம் என வேனு கான்கு தருச்சோலைகளிலும் உள்ள கிளிகளுக்கும் எனக் கூட்டிக்கொள்க.()

வேதமுமங்கமாறுமிருதியும்புராணநூலின்
பேதமுந்தெரிந்தோராலும்பிறழ்மதங்களேயவல்ல
வாதமுமதமேறகொண்டுமறுத்தலுநிறுத்தவல்ல
போதமுமுடையோராலும்பொலிந்தனகழகமெல்லாம்.

(இ-ள்.) கழகம் எல்லாம்-(மறையவர்) வீதிகளிலுள்ள பாடசாலைகளெல்லாம், வேதமும் ஆறங்கமும் மிருதியும் புராணநூலின பேதமும் தெரிந்தோராலும்-நான்கு வேதங்களேயும ஆறகங்களேயும் பதினெண் மிருதிகளேயும் பதினெண் புராண நூறபேதங்களேயும ஐயந்திரிபற ஆராய்ந்தறிந்த வல்லோராலும், பிறர்மதங் களேய வல்ல வாதமும்-பிறாகொளகையைப் போக்கவல்லவாதத்தையும், மதமேற்கொண்டு மறுத்தலும் - பிறர் கொள்கைக்கு வுடன்பட்டுத் தாம் பின்பு மறுத்தலேயும், நிறுத் தவல்ல போதமும - பிறர் கொள்கைகளகு உடனபடானுதித் தம்முடைய கொள்கை களேயே எஞகும நிறுதிதவல்ல அறிவையும், உடையோராலும் பொலிந்தன - உடை யவர்களாலும பொலிவுபெற்றிருக்கின்றன.

மதம் - கொள்கை. நான்கு வேதங்களாவன - இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர் வணம். அங்கங்களாவன - மந்திரம, வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத் தம, சோதிடம. பதினெண்மிருதிகளாவன - மனு, அதிரி, அவிரிதம், விட்டுணு, யாஞ்ஞவறஞையம,உசனம், அங்கிரசம், யமம், ஆபத்தம்பம், சமவர்த்தம், காத்தி யாயனம, பிரகற்பதி, பராசரம, வியாசம், சங்கலிதம், கௌதமம், சாதாதன மம, வசிட்டம். பதினெண்புராணங்களாவன - மச்சியம், கூர்மம், வராகம், வா மனம, பிரமம, வைணவம், பாகவதம், சைவம், இலிங்கம், பௌடிகம், நாரதியம், காருடம, பிரமகைவர்தகம, காந்தம, மார்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பிரமாண் டம், பதுமம். இவறனுள் சிவபுராணங்கள பதினாறு, விட்டுணுபுராணங்கள் நான் கும, பிரமபுராணங்கள இரண்டும, சூரியபுராணம் ஒன்றும், அக்கினிபுராணம் ஒன்றுமாமிருதநூலின புராணநூலினபேதமென்றார். பிறர்மதங்களேயவல்ல வாதம்-புறம், புறபபுறம, அகபபுறமாயுள்ள சமயிகளெல்லாந ததநது றிறறிவுக்கு ஏற்பப் புலப்படுமே ஆசங்கைகளுக்கிடனுடைய மொழிகளே முறறுணராவுடைய முதல்வனுற் கூறப்பட்ட முதனூலாலே மறுதலால் மறுத்தலென்னுமதமும், மதமேற்கொண்டு மறுததல்-அவ்வவர் மதந்திற்கூறும் பந்தமுத்தி யிலகளங்களே மேற்கொண்டு பிர மாணம, பிரமேயம், பிரமாதா, பிரமிதி, எனனும் நால்வகை இலக்கணங்களுள் ஒன்றேடொன்று வழுபபடககூறும் விகறபங்களே எடுத்துக்காட்டி விலக்குதலால் பிறர் தம்மத மேற்கொணடு களேவு என்னுமதமும், நிறுத்தவல்லபோதம் - பிறர் தம்மத.மேறகொண்டு களேந்து சித்தாந்தத்தை நிறுத்துதலால் தனுது நிறுத்தலெ ன்னுமதமும் ஆம். (அடு)

உறிபொதிகரகக்கையரொளிவிடுசெங்கற்றேய்த்த
வறுவையருயிர்க்கூறஞசுகடையினரவிச்சைமாள
வெறிசுடர்மழுவாளென்னக்கோவணமார்த்தகோலர்
மறைமுடிவன்றித்தேறுமாதவர்மடங்களெங்கும்.

(இ-ள்.) உறிபொதி கரகம் கையர் - உறியிற்பொதிந்த கமண்டலத்தையேந்தி கையையுடையவரும், ஒளிவிடு செங்கல் தோய்த்த அறவையர் - ஒளிவீசஞ்

செங்காவியிற்றேய்த்த ஆடையை யுடையவரும், உயிர்க்கு ஊறு அஞ்சும் கடையினர் - (நிலவுலகில் ஊரும்) எறும்புமுதலிய உயிர்களுக்குவரும் இடையூற்றுக்கஞ்சி (யொதுங்கி நடக்கும்) நடையையுடையவரும், அவிசாரமான எதிசுடர் மழுவாள் என்ன கோவணம் தூர்த்த கோலர் - அஞ்ஞானமென்னும் விருட்சங்கெடத் தண்டு பிடித்தும் விளக்கத்தையுடைய மழுவாயுதமபோலக் கோவணக் கொய்தகட்டிய தண்டமுடையவருமாகிய, மறை முடிவு அன்றி நேறு மாதவர் மடங்கள் எங்கும்-உபநிடதங்களேயன்றி மற்றெனைறை ஆராய்ந்தறியாத பெருந்தவத்தினையுடைய முனிவர்களது மடங்களே அந்தணர்கள் வீதிகளிலெங்குமுள்ளன.

மறைமுடிவு என்றது - ஏகமே எனக்கூறும் பிரமம் அத்துவிதமாயிருக்குமென்றது. அம்முடிவன்றித நேருளென்றது - ஏகமே என்ற சொல்லானே பிரமப் பொருள் ஒனறே எனவும், அங்ஙனம் ஒன்றென்று சுட்டும் பாசபந்தியாகிய ஆன்மா அப்பிரமத்தின் வேறெனவும, அதுவுமிதமென்ற சொல்லானே ஒனறிரண்டெனபதனாலி அநாயமாய அகரவுயிரன்றி அகரமாகாவிலலே என்னுமுறைபோல ஒன்றுய் வேறுய் உடனுய் நிறரும் பிரமப்பொருளன்றி இருகூற்றுப பிரபஞ்சங்களும் இல்லே எனவும், அவ்வேத மகாவாக்கிய சிரவண மனனங்களாலு முறைபபடி யாராயந்து நிதித்தியாசனதாறறெளிந்து சமாதிபரராயிருத்தலேனறிப பரமார்த்தத்தில் ஒனறென்னும், விவகாரத்தில் இரண்டுபோலவுதெனனும் வாளாமூனறு பின் மலேவு பெறக்கூறும் மாயாவாதிகள கூற்றுட்படாதவராதலின் மறைமுடிவன்றித் தேருமாதவர் எனக் கூறினர். (அசு)

அட்டிலவாயபுகையுமாடத்தகில்படுபுகையும்வேள்வி
விடடெழுபுகையுமொன்றிவிரிசுடர்விழுங்குகையகருகுல
படடதுபலருந்தற்தமபரிலவினேயிழுகைகருகை
மட்டவிற்குடிக்கையானகண்புதைத்தகாரணமானமன்னே.

(இ-ள்.) அட்டில் வாய புகையும் மாடத்து அகில் படு புகையும் வேள்வி விட்டெழு புகையும் ஒன்றி விரிசுடர் விழுங்குகையகருகுல - சமையல் வீட்டிலெழுகத புகையும் உபரிகைகளில் (பெண்கள் தமது கூந்தலினீரமபுலர்த்த எரிதத) அகிறகட்டைகளினின்றெழுகத புகையும் யாகத்தினின்றெழுந்த புகையும் தமமுட்கலந்து எங்கும் பரந்த வெயிலே விழுங்குதலால், பலரும் தத்தம பயிலவினே இழுக்க கங்குல் பட்டது - யாவருந தந்தமக்குரிய தொழில்களேக் கைவிட்டிருக்க இருள் பரந்ததினம், நங்கை மட்டி அவிழ் கடுகைபான எண புதைத்தகாள மாறும் - பிராட்டியார் வாசமொடி மலர்ந்த கொனறை மலர்மாலேயையணிந்த சிவபிரானுடைய திருக்கண் புதைத்த தினத்தை யொக்கும

ஒர்காலத்தத் திருகைலேயிலுள்ள ஒளிமரச்சோலேயினடுவில் விளங்கும் ஓர் பொன்மண்டபத்தில் சிவபிராடும் பிராட்டியாரும் எழுந்தருளி யிருக்குங்கால தவப்பிராட்டியார் ஓர்திருவினேயாடலேக்கருதி அச்சிவபிரான பினவந்து இரண்டு திருக்கண்களேயும் புதைக்க, அததிருக்கண்கள சூரியசந்திரர்களாதலால் எல்லாவுயிர்களுந் தத்தமக்குரிய தொழிலேக் கைவிட்டவெருந்த இருளெனகும் பரக்க அதனே கோகதி உயிரகள்மேல் அருளகூர்ந்து அததகண்திறந்தனர். காதபுராணம் - தகூக காண்டம் - தகூதியுத்தரப்படலத்தில்.

" ஈசனேயொருஞான்றம்மை யெழில்பெறுகயிலேக்கரவிற்
பேசலளாடலுன்னிப் பின்வராவிழியிரண்டுந்
தேசுறுகரத்தாற்பொத்தச் செறிதருபுவனம்யாவு
மாசிருள்பரத்தலெல்லா வுயிர்களும்வருத்தங்கொள்ள."

" ஓங்குதன்னுதலினுபய ஞெருதனிநாட்டுநல்கி
யாங்கதுகொண்டுநாத னருள்கொடுகோக்கியாண்டு
நீங்கருநிலைமைதாகி நின்றபேரிருளோமாறறித
தீங்கதிரமுதலாஞ்ரோகுசு சிறந்தபேரொளியையீந்தான்."
எனவருஞ் செய்யுள்ளாலுணர்க (அஎ)

சைவர்விதி.

கலிநிலைத்துறை.

தெய்வநீறுமைந்தெழுத்துமேதிகைக்கலனுக
வெவ்வமாசிருவினையுடம்பெடுத்தமுதலிழிப்
பௌவமேழையுங்கடந்தசன்பதமலாகைசோ
சைவமாதவருறைமடத்தனிமதுகுரைபபாம.

(இ-ள்.) தெய்வம நீறும் ஐந்தெழுத்துமே திதைக்கலனுக-தெய்வத்தன்மையையடைய விபூதியையும் பஞ்சாக்கரத்தையுமே பாய்விரித்த மரக்கலமாகக்கொண்டு, எவ்வம மாசு இருவினை உடம்பு எடுத்து உழல் பிறவி பௌவம ஏழையும் கடந்து-ஐன்பத்தைந்தரும் குறைமாகிய கல்வினை தீவினையெனும இருவினைகளால் சரீரங்களையெடுத்துச்சுழலும் ஏழுபிறவியாகிய ஏழுகடலையுங்கடந்து, அரன பதமலர்களைசோ சைவ மாதவர் உறைமடம தனிமதுகு உரைபபாம் - சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரையாகிய முதற்கிழங்கையுடையும பெரிய சைவதபோதனாகள் வசிக்கும் மடங்கள் நிறைந்த ஒப்பறற்வீதியின சிறபபைச்சொல்வாம.

ஏழுபிறபபாவன-தேவா, மானிடர், விலஙகுகள, பறவைகள், நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, தாபரங்கள. தெயவநீறுமைந்தெழுதுமே திதைக்கலனுக என உருவகஞ்செய்து கூறினாரேனும் திருநீறறைபபாயாகவும பஞ்சாக்கரத்தை மரக்கலமாகவும் முறை நிரனிறையாகக்கொள்க. மரக்கலஞ்செல்லுதறகுப பாய்கருவியாதல் போலப் பஞ்சாக்கரஞ்செபிதறகுத திருநீறு கருவியாதலின் அதனைச்திதை எனவும், இவையே பிறவிக்கடலைக்கடதறகுக் கருவிகளாதலால் திதைக்கலனுக எனவும, கல்வினையுந் தீவினைபோலத தத்துவஞானம் நிகழவொட்டாமல் தடைசெய்து நிறறலில் எவவமாசு இருவினையுடம்பெடுத்தல் எனவும, மரக்கலத்தால் கடல்கடந்து அடைவது கரையாதல்போல இம்மரக்கலத்தாற் பிறவிக்கடலைக்கடந்து அடைவது சிவபெருமான திருவடியாதலால் அரன்பதமலர்க்கரை எனவுங்கூறினர். கல்வினை-வேள்விமுதலியன. திருநீறு ஐந்தெழுத்துகளால் பிறவிக்கடலைக்கடத்தல்-ஞானசம்பந்தை - எக்கியவைபவகாண்டம-பருசாக்கரமாகிதிருமுளாத்த அதிகியாயத்தில்.

" ஞானம்,பரவுற முக்காலமுஞ்செய்தொண் பூதிதானமும்பணி " என்பதனுலும், " பத்தியுடனெப்போதும் பணிராமிரருசெபிப்போன்பரதபாச, வத்திதசேசிவஞானப்பெருநதோணிக்கொடிநீநதி யவிரானநத, முதறநெடுங்கையடைவன " என்பதனுலுமுணாக.

பாய் மரக்கலமுதலியவற்றை மிகைகுறைவின்றிச் சமஞகச்சொல்லப்படுதலின் அவையி லொற்றுமை உருவகவணி. (அசு)

எங்குமீசனேப்பூசைசெய்திகபரமடைவா
ரெங்குமன்பரைப்பூசைசெய்தெழுபிறப்பறுப்பா
ரெங்குமாகமஞ்செவிமடுத்தெதிர்வினைதடுப்பா
ரெங்குகாயகன்வடிவுணர்ந்திருண்மலங்களைவார்.

(இ-ள்.) ஈசனைப் பூசைசெய்து இகபரம் அடைவார் எங்கும்-(ஆன்மாக்கள் தியானித்துய்தற்பொருட்டுச் சகளீகரித்த) சிவபெருமானே விதிவழாமற்பூசித்து இகபோகத்தையும் பரபோகத்தையும் அடைபவர்கள் எங்குமுள்ளார், அன்பரை பூசைசெய்து எழுபிறப்பு அறுப்பார் எங்கும் - (சிவனுருவேயெனக்கூறும்) அடியாரைப் பூசித்து எழுபிறப்புகளையும் வேரோடுகளையவல்லவர்கள் எங்கும் உள்ளார், ஆகமம் செவி மடித்து எதிர்வினை தடுப்பார் எங்கும் - ஆகமங்களைக் காதிற்கேட்டு மேல்வரும் ஆகாமியவினையைத் தடுப்பவர்கள் எங்கும் உள்ளார், நாயகன் வடிவுணராது இருள்மலம சகலவா எங்கும் - சிவபெருமான் திருவுருவைச்சிதைத்து ஆணவமலங்களைபோகுவோர் எங்குமுளளார்.

ஈசனைப்பூசைசெய்து இகபரமடைவார் என்பதற்கு-சிவதருமோத்தரம் பரமதருமாதியில். "எனதுதியிலம்புமபத்தாக கிட்டனிம்மையினுஞ்செய்வன" எபதனாலும, அனபரைப்பூசைசெய்து எழுபிறபபறுப்பார் எனபதறகுச் சிவஞான சித்தியார்.

"அறிவரியானதனையறியவாக்கையாகவி யங்கங்கேயுயிர்க்குயிராயறிவுகொடுத்தருளாற், செறிதலிறைதரிருவேடஞ்சிவனுருவேயாகுஞ் சிவோகம்பாவிக்குமத் தாறசிவனுமாவா, குறியதனுலிதையதுதேயரனைக்கூடுங் கொள்கையினுலவனுவர்கு றியொடுதாமழியு, நெறியதனுற்சிவமேயாயினறிடுவனொருனைச்சாறனெழுதெ ழுமினபாசத்தாள்விடவே." என்பதனாலும்,

ஆகமஞ்செவிமடித்து எதிர்வினைதடுப்பானென்பதற்கு வந்தஇடத்திற்காண்க.

நாயகன் வடிவுணாது இருண்மலங்களைவானென்பதற்கு.

"கணடசிவன்றனைக்காட்டியுயிருங்காட்டிக கண்ணுகிக்கரணங்கள்காணுகிற் பன, கொணடரனையுளதிறகனடி கூடிறபாசங்கூடாது" எனபதனுலுமுணாக.

உளளார-தோவருப்பணிலே. (அசு)

அழிவிலா னுரையாகமமிலக்கமாயந்தவற்றுள்
விழுமிதாகியவிதியிலுமவிலக்கினுமடையைத்
தழுவுதொண்டர்கண்மைந்தாகள்சாதகாபாசய
கழுவியீடருளாபோதகைகாடசியாபலரால்.

(இ-ள்.) அழிவிலான் உரை ஆகமம் இலக்கம் ஆய்ந்து - என்றும் உள்ளானுகிய சிவபெருமானுரைத்தருளிய ஆகமங்களுள இலடசம சுலோகம் ஆராய்ந்து, அவறறுள் விழுமிது ஆகிய விதியிலும் விலக்கினும - அவைகளுள மேம்பட்ட விதிகளாலும் விலக்குகளாலும், அடியை தழுவுதொணடர்கள் மைந்தர்கள் சாதகர்-தம திருவடியையிடாத நிதிக்கும அடியவாகள மைந்தர்கள் சாதகாகளாகிய இவர்களுடைய, பாசம் கழுவி வீடு அருள் போதகக் காட்சியா பலா - மலங்களைப்போகவி மோட்சத்தைத்தருளும் ஆசிரிய திருகோலத்தை யுடையவர்கள் அங்குப் பலரிருகின்றார்கள.

ஆசிரியத்திருக்கோலம் சுத்தாவேடத்தித்தல். அடியைத்தழுவு தொண்டர்கள்-சரியைவழிநிற்போர். மைந்தர்-கிரியைவழிநிறபோர். சாதகர்-யோகதநின்வழிநிற்போர். விதி - இன்னவை செய்யவேண்டுமென விதித்தல், விலக்கு - இன்னவை செயயத்தகாதனவெனவிலக்கல். ஞானுசிரியன் இவ்விரண்டினையும் எடுத்துக்காட்டிப்பாசம்போகக்வேண்டுமேனுதலால் விதியினும் விலக்கினும் பாசங்கழுவி வீடருள் போதகக்காட்சியெனவும், ஆகமங்கள் - இலட்சம் சுலோகம் ஆராய்தல் உத்தம

தேசிகர்க்குரிய இலக்கணமாதலால் ஆகமம் இலக்கமாய்த்து எனவும் கூறினர். இலட்சம் சுலோகம் ஆராய்ந்தவன் உத்தமதேசிகனென்றது சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

" ஆகமத்திலிருபதுதையாயிரநூறுசுலோகம் அறிந்ததேசிகன்கண்டீனமபதினுயிரநான், மோகமறவாராய்ந்ததேசிகன் மததிமனேமுறைவினுலோரிலக்கமுயன்றவனுத்தமனே, யேகனமலேசனருள்காமிகமுள்ளுக வியம்பியிடுமிருபத்தெட்டாகமததமிலீதே, பாகமிருசாராசாரமமெனவோரியல்பை படித்துணாரதோணியலகளெல்லாமபடிதத்துணாரபண்டிதனே " எனபதனுலும், தொண்டாகள மைந்தாகள சாதகர் இவாகள சரியை கிரியை யோகததின வழிநிற்போனென்றது. இப்புராணம் வாதஜாடிகளுக் குபதேசிதத்படலததில்.

" சரியைவல்லமெயததொண்டருஞ்சம்புவிக்கினிய
கிரியைசெய்யுநனமைததருங்கிளர்சிவயோகர
தெரியுஞசாதகாகளிருமு " எனபதனுலுணர்க. (கூ0)

மறைகளாகமம்பொதுசிறபபெனச்சிவன்வருத்து
முறையினேதிய விதிவிலகுரைகளுமுடிவி
லறையும்வீடுமொன்றிரண்டெனுமபிணக்றவமைந்த
குறைவிலாசசிவயோகியாருழாங்களும்பலவால.

(இ-ள்.) சிவன் மறைகள் ஆகமம பொது சிறபபு எனவகுத்தது-சிவபெருமான் வேதங்களைப் பொது எனவும் ஆகமங்களைச் சிறப்பெனவும் வகுத்தருளி, முறையின் ஓதிய விதி விலகு உரைகளும - அவறறுள முறையாகக்கூறியருளிய விதிவிலக்குவாக்கியங்களும், முடிவில் அறையும் வீடும் - அவறறின் முடிவிறகூறிய மோட்சமும், ஒன்று இரண்டு என்னும பிணக்கு அற அமைதத - ஒனறெனனுந்தன்மையும் இரண்டெனனுந்தன்மையுமாகிய மாறுபாடுங்கெடத் திருவருளாலுணர்ந்தமைதிபெற்ற, குறைவு இலா சிவயோகியர் குழாங்களுமபல - நிறைஞதசிவயோகத்தையுடையோர் கூட்டங்களும் அங்குப் பலவுளன.

பலபட வுணர்தறகிடஞ்செய்யுரு ஆதிரம்போல் நிறலின் வேதம் பொது எனவும், அவவாருகாது உணமைப்பொருளேத தெள்ளிதி னுணர்தற்கிடஞ்செய்யும் பாடியம்போல்கிற்றலின் ஆகமம சிறப்பெனவும், இவறறை இக்கிரன் முதலியோர் பதங்களில் விருப்புடையோர்களுப்தற்பொருட்டும், சததினிபாதருய்தறபொருட்டும சிவபெருமான் வகுத்தருளினமையால் வகுதது எனவும், வேதத்தில் அல்லீ அல்லீயெனக்கூறும் வாகியபததில் எஞ்சிநிறகும ஆமெனறும்விதியுளகளேயும், அல்லீ அல்லீ எனக்கூறும் விலக்குவாகளேயும், சிவாகமங்களில் பகதமுத்திகாலதமும் அகாதிகித்தியமாயுள்ள மூப்பொருளும்உண்டெனக்கொள்ளும் விதியுளைகளேயும், இவற்றினவேறுப்பு பிறக்கூறும் பக்கங்களேவிலக்கும விலக்குவகளேயும் முறையாகக்கூறினமையால் முறையீனேதிய எனவும், வேதாந்தபொருளாகிய தததுவமசிவாக்கியத்தில் சிததாாத்தப்பெருளேயும் தெற்றெனக்காணக்கிடதலின் வீடுபேற்றின்கண் ஒன்றென்றும் இரண்டென்றும் விகற்பித்துக்கூற வழக்கின்மையால் பிணக்கற வமைந்த எனவுங்கூறினர். திருக்களிற்றுப்படியார்.

" அதுவிதுவென்றுமவனுனேயென்று
மதுநீயேயாகின்றுயெனறும்-அதுவானே
வொன்றுந்தமையுணர்ந்தோரெல்லாமிரண்டாக
வொன்றுகச்சொல்வரோவுற்று. " என்பதனுலுணர்க. (கூக)

சூழலுக்கும்புருநாரதர்பாடலுங்குனித்துச்
சுழலுமகொம்பனுராடலுமூவர்வாயத்துதியும்
விழவின்செல்வமுஞ்சுருதியுந்திசையெலாம்விழுங்கு
முழவுகண்டியிலாதமுன்னவன்கோயில்.

(இ-ள்.) சூழலும்-வேய்ங்குழலினோசையும், முழவுபுருநாரதர்பாடலும்-தும்புருநாரதர்களின்பாடலும் இசைப்பாட்டும், கொம்பனுர குனித்துச்சுழலும் ஆடலும்-பூண் கொம்பையொத்த பெண்களாடுமாடலும், மூவர்வாய் துதியும்-திருஞானசம்பந்தாமுதலிய மூவாமுதலிகள் திருவாயமலர்ந்த தமிழ்வேதங்களினோசையும், விழவின செல்வமும் - மகோற்சவத்தின் சிறப்பும், சுருதியும்- ஞானகுவேதங்களின ஓசையும், திசை எல்லாம விழுங்கும முழவும-எட்டுத்திக்கையுங் தனவசபடுத்தும முழவத்தினோசையும், கண தமிலாதது முனனவன் கோயில் - இரவும்பகலும் இடைவிடாதொலித்தக்கொண்டிருக்கும் இடமானது அசசைவாவீதியினருகிருகும் வெபெருமானெழுந்தருளியிருக்குங் திருக்கோயிலாம.

குனிதல்-உடம்பைவளைத்தல். கனமிலாதது என்னும் வினைமுற்று இடப் பொருளினமேன்னது பெயராயிறது. தனவசபடுத்துதல் மன்றகடி விழுங்குமென முரு எனமிமாவிபதைக்கண தமிலாதது என முக்கியப்பொருளின்வினையை ஒப புலப்பொருளினமேல்ஏற்று கூறியது குணவணி. (கூட)

மாடங்களினறிவிண்பிளந்துமிலவளாகதுவெளிளேற்று
விடங்காவெளளிமன்றிலைமதகெழுவெண்சுடர்மீட்ட
முடங்கலவெண்பிறைகண்ணியாரவகைலைமுவலகு
மெடுத்தநின்றகரமோடியவோகைமியாகுமு

(இ-ள.) வெளளிமாது மிடங்கா வெளளிமனறு இமைதது - வெள்ளிபதரும மிடையைகடத்தும் பேரழகாகிய சிவபெருமானுர கடனருசெயதருளும வெளளியம்பலத்தில் விளாவி, மடங்கல இனறி விண பிளைதது மேல வளாாது எழு வெண கடர் மீட்டம் - தடைபடமி மடங்காது ஆயமுகட்டைபபிளைது அதனமேலுரு சென்றெழுந்த வெளளியிளாலதினுக்கும, முடங்கல வெளை பிறை கணணியான வகைல - முடகிய வெளளியபிறைமாலியணிந்த சசேகாசுதரகடவுள வீற்றிருக்குங்கைலையான, மூவுலகும் ஒடுங்குகின்ற ஈரள் ஓகிய ஒகமே ஒகும்-சுவாக கமதது பாதலமெனறும மூனறுலகங்களும அழிகின்றகாலதது மேனமேலும் வளாதலோய்தல ஒகதனை ஒத்தலதோனறும.

எல்லாவுலகங்களும கிலேகெட்டழியும பேருழிக்காலத்துக் கைலைமலை சிறிது வளர்தலின் கைலைமூவுலகும் ஒடுங்குகின்றதாள ஒகிய ஒகமேயொக்கும என்றார. "ஊழிதோறூழிமுறறும உயர்பொனெடிததானமலியே" என ஆளுடையபமபி களருளிய திருப்பாசுரதாலறிக. (கூஙு)

சுவர்துதேன்பூவிரித்தலர்களுஞ்சொரிந்துவண்டரற்ற
நிரந்துசுந்தரமகொருவிறைனிறைபூங்கடமபு
பரந்துகட்புனலுகபபலமலாகியப்பழிசி
யிரந்துபின்றருசசணிசெயுமிந்திரனிகரும.

(இ-ள.) தேன் சுரந்து அளிந்து அலர்களும சொரிந்து வண்டு அரற்ற நிரநது - தேன் ஊறெடுத்தத்தளிந்து மலர்களியுஞ்சொரிந்து வண்டுகள் இசைபாட

த்தழைத்து, கந்தரற்கு ஒருசிறை நின்ற பூங் கடம்பு-சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு ஒரு பால் நின்ற அலர்ந்த பூக்களையுடைய கடம்ப விருட்சமானது, கண் பரத்து புனல் உக-கண்களிலின்றுபரவி ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிந்த, பலமலர்கள் தூய் பழிச்சி இரந்து நின்று-பலமலர்களேத்தூவித்துதிசெய்து தனதருகைகூறி ஒருபாணின்று,அருச்சனை செய்யும இந்திரன் நிகரும - அருச்சித்த தேவேந்திரனை ஒக்கும்.

தேன்றுளித்தலே-கட்புனலசிந்துதலாகவும், அலர்கள் சொரிதலே - பலமலர்கள் தூவுதலாகவும், வண்டரற்றுதலே-பழிச்சி யிரந்தலாகவும், கடம்பு ஒருசிறைநின்றலே - இந்திரன் ஒருசிறைநிற்றலாகவுங் கூட்டிபபொருள்கொண்டு ஒப்புமைக்கூட்ட அணியாகக்கொளக. உம்மை-உயர்வுசிறப்பு. (கூச)

உழல்செய்தீவினையுருப்பறவுயிரகெலாமடியி
னிழல்செயவாரக்குநீணிழலசையாநின்றபூங்கடம்பின
குழல்செயவண்டுகறபகமதக்கொணாந்துவந்தூடடிக்
கதழலசெய்காமமென்பேடையினூடனெய்தணிக்கும்.

(இ-ள்) உழல் செய் தீவினை உருப்பு உயிர்க்கு எலாம் அற - பிறப்பிறபுக ளிறசுழனறுவரச்செய்யுந் தீவினையாகிய கோடைவெப்பம் எல்லாவான்மகோடிகளி னின்றுநீங்க, அடி யின நிழல் செய்வார்க்கு நீள் நிழல் செயா நினற பூங்கடம்பின் - தமது திருவடிநிழல்செய்ருளும் சிவபிரானுர்க்கு (ஒருபாணின்று) மிக்கநிழலைச்செய்கின்ற மலாகளையுடைய கடமபவிருட்சநதிலுளள, குழல் செய் வணடு - வெய்ய குழல்போலும் இசைபாடிம ஆணவண்டினகள, கறபகமது கொணர்நது வந்து ஊட்டி-(தேவருலகிலுள்ள) கறபகமலரின தேனைகொண்டுவநது உண்பித்து (தம்மோடியது)கதழல் செய காம மென் பேடையின் ஊடல் நோய தணிக்கும்-தீப்போலுமவெ மமைசெயபுங்காமத்தையும மெண்மைதனமையையுமுடைய பெட்டைவண்டினின ஊடலாகிய பிணியைபொழிக்கும்.

தம்மோடியது பெடைவணடினுள தழல்செயகாமத்துக்கு தமது மென் மைதனமை ஆறாது உயிரிடுதல் கூடுமென உணாதன எனபார் கறபகமதைக் கொணாநதூட்டி ஊடலெய்தணிகும் எனறு உயிரகெலாம என்பவற்றுள் தா னேருயிராதலால் திருவடிநிழலே யடையக கடம்பு நிழல்செயாநின்றது என்றது மாறனிலேயணி. (கூடு)

ஆருநிர்க்கடலன்றதுவெனநிறையகழ்கா
ரூருமாழியன்றதுவெனவோங்கெயிலெட்டாயச
சாருகேமியன்றதுவெனச மைந்தகோபுரம்பொன்
மேருவனறதுவெனசுடர்விசும்பிழிவிமானம.

(இ-ள்.) நீர் ஆரும் கடல் அது அன்று என நிறை அகழ் - நீர்நிறைந்தகடல் அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல நீர் நிறைந்த அகழியும், கார் ஊரும் ஆழி அது அனறு என ஒங்கு எயில் - மேகந்தவழும் சக்கரவாளகிரி அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல உயாநதமதிலும், எட்டாய சாரும் கேமி அது அன்று என சமைந்த கோபுரம்-எட்டென்னுந தொகையிற்பட்டுள்ள குலபருவதம் அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல அமைந்தகோபுரமும், பொன் மேரு அது அன்று என சுடர் விசும்பு இழிவி மானம் - பொன்னுலாகிய மேரு அதுவல்ல இதுதானென்றுசொல்ல விளங்காநின் ற விண்ணுலகினினழிந்த விமானமும் மதுரைகரிலுள்ளன.

"பயனிலேதொக்குநின்றது. எட்டாய்ச் சாருகேமி என்றது அட்டகுலபருவதங் களில் ஒன்குயுள்ள ஒருபருவதம் எனப் பொருள்தந்து நிற்றலால் பன்னமயினெரு

கம் வந்த பால்வழுவமைதியன்று. கடல் முதலிய பொருளகளே அகழ்முதலிய பொருள்களின் விஷய சமபாவத்தாலுல் அவையல்லவெனத் தெரிதலுமாம் அப்பொருள்களாக அதனியலசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கசு)

வேதவாகமுரைக்குமெய்ப்பொருள்விளங்கு
நாதவாகமூங்கடந்தநாகநிலைப்பொருளின்
பாதவாகனபத்தியின்பாலராய்ப்பயிலவோ
மாதவங்கருபயனெனத்தழைத்தபல்வளனும்.

(இ-ள்.) வேதம அந்தமும-வேதங்களின முடிவையும, எளக்கு கற மெய்ப்பொருள் விளங்கும நாதம அநதமும-கலக்கமற உணமைபபொருள விளங்கும நாதத்தினுவத்தின் முடிவையும, கடநதது ஓர நடநிலை பொருளின்-கடநத வொபபில்லாத நடுநிலைபபொருளாகிய பரமசிவத்தின், பாதம வாகனே பதியின் பாலர் ஆய்பயிலவோ - திருவடிகளிற்வழிபட்டொழுகும் பதியின பருதியையுடையவர்களாயப் பயிலும ஒழுகுதனை யுடையோருடைய, மாதவம் தரு பயன் என - பெரிய தவம் (தன்னேதறேடியவாகருக்) கொடுகக்கும (என்றும் ஆயிரத) பயனபோல, பல்வளனும் தழைத்த - பலவளங்களும (மதுரையில்) என்றும் நிலேபெறறளளன.

உபநிடதங்களே - வேதவாகமெனவும், தந்துவவிகறபங்களே விளக்கருசெய்யும் விகறதநதவுத்தின செயறைதிபை - தளக்கற எனவும், தத்துவரீகததில தலேப்படட விளயகும உண்மைபபொருளாகிய அதுகாவெனறு சுடடியிறருனறற விடருசெயதிறரும அறிவாகிய காதத்துவததின முடிவை - காதவாகதமெனவும், இவறறிறகு மேறபடடு நிறறலால காதத்துவததெனவும், கீழ்காடறருரிய பாசதையம மேல் நான பிரமமென காடறருரிய பசுவையும் வினவுழி கூட்டலும் பாசம வாகுழி நீக்கலும செயறருரு ஞானகடனை ஞானகடனைகடகியல இடையேநின்று நடிக்கும் சோதிபபொருளே நடுநிலைபபொருளெனவுங கூறினார். (கஎ)

பொறிகளோருந்திருவகூடபிலபோகமுமிதபபச
செறிகொளசீரவாழுவபபவுநிருகமாகக
ணெறிகொளசெஞ்சடைபபிறைமுடிநிருமலக்கொழுந்தின்
வெறிகொணல்மலராடிதரிவிபிபிறைஞாபால.

(இ-ள்.) நெறி கொள செஞ்சடை பிறைமுடி நிருமலக கொழுநதின் - நெறிந்த செவநத சடையில் சுருபிரனே தரிதத நினமலக்கொழுந்தாகிய சிவபெருமானுடைய, வெறிகொள நாள மலர அடிதழுவி வீடி பெறறார்போல்-வாசமிகக அன்ற லாந்த தாமரைமலனாபொதத நிருவடியை இடைவிடாது சிநதித்து மோட்சானகதமபெறற மூதாளாபோல, அநிருகா மாகளை - அநத மதுரைதனிருகரில் வசிக்கும மகளை. (பலவளங்களுங தழைதலின்) பொறிகொள ஐநதினுகு ஊட்டி பல்போகமும - தமது ஐம்பொறிகளுக்கும உண்பிகளும பலபோகஙகளும, மிதப்ப செறிகொள் கீர உவப்ப - மீதூரச் செறிந்ததன்மையையுடையனவா யிருதலால் எனனும மகிழ்வாகள்.

அடிதழுவல்-முத்தியின்பத்திறகுக்காரணமாதல்போலப் பலவளங்களும் போகத்திறகுக்காரணமாதலும அவ்வின்பம் அடைந்தோரை விழுங்கிநிற்றல்போல அப்போகங்களை மீதூர்ந்து செறிந்து நிறறலும் எனக் கூட்டிப பொருள கொளக. எல்லாப்போகங்களும். சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, காற்றம என ஐநதுவகைப்படுதலால பொறிகளைந்தினுக் கூட்டபெல்போகமென்றார் - ஆயிருத்தல் செய்யுள் விகாரத்தாற

சிதைதலிற்றலின் வருவிக்கப்பட்டன. ஐதினுகு என்பதன் இறுதியில் இணைத்தென அதிபொருளில் வந்த முற்றுமமைதொகுதல். ஆல் - அசை. (கூஅ)

முன்னவன்னரசிருக்கையாலங்ககர்முளரிப்
பொன்னீயின்றதாலதுபலபொருணிறைசெல்வந்
தன்னீயின்றதால,துபலதருமமென்றுணைக்கு
மின்னீயீன்றதஃதீன்றதால்விழுத்தருபுகழே.

(இ-ள்.) முனனவன அரசு இருக்கையால்-எல்லோர்க்குமுற்பட்ட சிவபெருமான் பாண்டியனுய அரசுசெய்திருக்கையால்,அருகர்-அந்தமதாமாகரம்,முளரி பொன்னீ ஈன்றது-தாமரையில்வசிக்குந திருமகளீபபெற்றது, அது-அதனிருமகள், பல பொருள நிறை செல்வம தன்னீ ஈன்றது - மணிபொன்முதலிய பலபொருள்களாக நிறைந்த செலவமெனனும பெண்ணீபபெறுறுள,அது - அப்பெண், பலதருமம் என்று உணர்குறும மினனீ ஈன்றது-பலவகைபபட்டதருமமென்றுசொல்லும்பெண்ணீபபெறுறுள், அஃது-அபபெண, விழுத்தரு புகழ் ஈன்றது - மேன்மை மிக்க புகழென்னும மகவைபபெறுறுள.

பினபின்னுகவருவனவறறிற்கு முன்முனனுகவருவன காரணங்களாக இருத்தலால் காரணமாலையணி. (கக)

எழுகடலுநதோதாருந்திரவுலகமென்றியாரும்
வழுத்தநின்றவிநகராவயினுமபரிமாண்ட
விழுதகுபலசெலவமுமவியந்துபார்த்துள்ளத்
தழுகுகறுமையாலினனுமமராகண்ணுறங்கார்.

(இ-ள.) எழு கடலுத நோள் உருத்திர உலகம என்று யாரும் வழுத்தநின்ற இநகராவயின் - தூணீ வென்ற தோளீயுடைய உருத்திரரிருகும உலகமென்று எவரும் துதிகசகின்ற இநத மதுரைநகரிலுள்ள, உமபரின மாண்ட விழுதகும பல செல்வமும - தேவருலகின் செல்வததிலும மாட்சிமைபபட்ட மேன்மை மிக்க பலசெலவங்களீயும், அமரர் வியந்து பார்த்து உளளத்து அழுக்குறுமையால் - தேவர்களு அதிசயித்துப பாரத்துத தமது மனதிற்கொணட பொறுமையால, இன்னமும் கண் உறங்கார் - இனனமுங் கணணியில்கொளளாதிருக்கின்றார்கள்.

இநகரிறகுச் சிவலோக மென்பது ஓர் திருநாமமாதலால் உருத்திர உலக எனவும, இம்மதுரையாகிய சிவலோகததிலுள்ள செலவங்கள் தேவருலகிலுள்ள செலவங்களின மேமபட்டனவாதலால் உமபரின் மாண்ட விழுதகு செல்வமெனவும், எனறுங் கண்டரியாதனவாதலால் வியந்து எனவும், இவை தமதகதத்தின்மையால் உள்ளதழுக்குறுமையால் எனவும், அழுக்காறுடையார்க்குக் கண்ணுறக்க மில்லாமையால் இன்னமும் அமரர் கண்ணுறஙகா எனவும கூறினர். தேவர் கட்கியல்பாய கண்ணுறகமினமையப பொறுமையால் வந்தெனக் கவி பெயர் பொருண்மேலேறறிக் கூறுதல் தறகுறிப்பேறறவணி. (கஂஂ)

விரையவிழ்ந்ததார்மீனவாவாகைவேலவிடித்துத
திரையைவென்றதுமுடிதகர்த்திந்திரன்செருகருக்
கரையவென்றதுங்கார்தளீயிடைதுங்கனக
வரையைவென்றதுமிங்கவனியினுலன்றே.

(இ-ள்.) விரை அவிழ்ந்த தார் மீனவர் - வாசமீயெரடி மலர்ந்த மாலீயையணிந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வாகை வேல் விடித்து திரையை வென்றதும் - வெற்றிமாலீயையணிந்த வேலெறிந்து கடலீ வெற்றிகொண்டதும், இந்திரன்முடி

தகர்த்து செருக்கு கரைய வென்றதும்-தேவேந்திரனுடைய கிரீடத்தைச் சிதைத்து அவனுடைய இறுமாப்புகளை வெற்றிகொண்டதும், கார் தீ இட்டதும்-மேகங்களை விலங்கிலிட்டதும், கனகவரையை வென்றதும் - மேருவை வெற்றிகொண்டதும்,இங்கர் வலியினுல் அனறே-இந்தமதுரைமாநகரத்தின் வலிமையினுலல்லவர.

உக்கிரகுமாரபாண்டியன் கடல்சுவறவேல்விட்டதும், இந்திரன்முடி தகர்த்ததும், மேகங்களைத் தீயிலிட்டதும், மேருவைச் சண்டாலடித்ததும் பினனர்க் காண்க. நகரின்சிறப்பைச் சொல்லவந்தவராதலால் ஆதாரத்தைப் பெரிதாகக்கூறியது பெருமையணி. (கடக)

எங்குநாவுமாயெங்கணுங்கண்ணுமாயெங்குந்
தங்குபேரொளியல்லதித்தனிநகர்ச்செல்வஞ
செங்கணாயிரநாவினுன்செபபவுமெதிர்க்கண்
டங்கணாயிரமுடையவனளகவுமபடுமோர.

(இ-ள.) இததனி நகர்செல்வம்-ஒப்பறற இம்மதுரைநகரத்தின் செல்வமிகுதியை, எங்கும் நாவுமாய் - எவவிடத்தும நாவுகளுமாகி, எங்கணும் கண்ணுமாய்-எவவிடத்தும கணகளுமாகி, எஙகும தங்கு பேர் ஒளி அல்லது - எவ்விடத்தும வியாபித்திராநின்ற பேரொளியாகிய பரசிவமன்றி, செம் கண் ஆயிரம் நாவினை செபபவும - செவநத கண்களையும் ஆயிரம் நாவுகளையும் உடைய ஆதிசேடன் வரையுமத்துச் சொல்லவும், அம் கண ஆயிரம் உடையவன - அழகிய ஆயிரங்கண்களையுடைய தேவேநதிரன, எதிர கணடு அளகவும படுமோ-நேரே பாரத்து இவவளவிற்றென அளவுபடுத்தவுங் கூடுமா (கூடாது என்றபடி)

காரிய மூற்றச்செயதல் இவரால் ஆகா - பரசிவததாலாருமென யூகித்துக் கூறுதலின இது உய்த்துணரவைபபணி. (கஉ)

புண்ணியமபுரிபூமியாரதில்வருபோக
நண்ணியின்புறுபூமிவாஞடெனபநாளும
புண்ணியம்புரிபூமியுமதிலவருபோக
நண்ணியின்புறுபூமியுமதுரைமாநகரம.

(இ-ள்.) புணணியம் புரி பூமியார் - புண்ணியததைச செய்கினற நிலவுலகில் உள்ளவாகள், அதில் வரு போகம நண்ணி இனபுறு பூமி வாஞடி எனப - அப்புண்ணியத்தால் வரும போகதததையடைநது இனபதுகரும உலகம் விண்ணுலகெனறு சொல்லுவாரா, நாளும் புண்ணியம புரி பூமியும் - எந்நாளும புண்ணியஞ் செய்தற குரிய உலகமும், அதில் வரு போகம் நணணி இன்புறு பூமியும் - அப்புண்ணியத்தால் வருகினற போகங்களை யடைந்து இன்பதகாதறகுரிய பூமியும், மதுரைமாநகரம் - மதுரைமாநகரமேயாம.

போகமாவன - பெண், ஆடை, அணிகலம், போசனம், தாம்பூலம், பரிமளம், பாட்டு, பூவமளி என எண்வகைபபடும். ஏனைய தலைகளினும் இத்தலமை விசேட மூடையதென்பார் புண்ணியமபுரிபூமியும அதில்வருபோகம் நண்ணியின்புறுபூமியும் மதுரைமாநகரம என்றார. புண்ணியம், போகம் சாதியொருமைகள். (கஎக)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கனிந்தனையசொல்லார்நரப்பிசைப்பாணிதேவ
ருண்கனியமுதங்கைப்பச்செவிதொளைத்தூட்டவுண்டும்

பெண்களினமுதமன்னர்பெருமிதகடனமுண்ணக்
கண்களோவிடுத்துங்காலங்கழிப்பவரளவிலாதார்.

(இ-ள்.) பண் கனிந்தால் அனைய சொல்லார் - இசைபமுத்தாலொத்த சொல் கிளியுடையபெண்கள் (வாசிக்கும்) நரம்பு இசை பாணி-வீணையினிசையோசை, தேவர் உண் கனி அமுதம் கைப்ப செவி தொளைத்த ஊட்ட உண்டும் - தேவருண்ணும் சுவைகனிந்த அமிர்தத்தையும் வெறுக்கும்படி காதினூடுதொளைத்து இன்பத்தைஉண்பிக்க நுகர்ந்தும், பெண்களின அமுதம் அனனூர்-பெண்களுள் சுவைபயக்கும் அமுதம்போன்றபெண்கள், பெருமிதம் கடனம் உண்ண கணகளே விடுத்தும்-பரதநூல் விதிவழாத நடனஇன்பத்தை நுகரத் தமது பாவைகளேசெலுத்தியும, காலங்கழிப்பவர் எண் இலாதார் - அமமதுரைநகரத்திற் காலமபோக்கும் வினையாட்டுடையவர் அனேகர். (கoசு)

கலவிவித்தாகவடிக்கட்புனல்குளிசருநல்லார்
புலவிதீர்செவ்விநோக்கிப்புணர்மூலபோகந்துய்த்து
நிலைநிலையாமைநோக்கிநெறிபடுதருமதானங்
கலைஞர்கைப்பெய்துங்காலங்கழிபவரொண்ணிலாதார்.

(இ-ள்.) கலவி வித்தாக ஊடி கட்புனல் குளிக்கும் நல்லார் - (தத்தங்கண வர்களுகுப்) புணர்ச்சி இன்பங் காரணமாகப்பிணக்குற்றுக் கண்களினின்றுஞ் சிந்தும் நீரிற்குளிக்கும மகளிருடைய, புலவி தீர் செவவி நோக்கி புணர் மூல போகம் துய்த்தும் - ஊடலின்நீங்குஞ சமயம்நோக்கி நெருங்கிய தனபோகததை நுகர்ந்தும, நிலை நிலையாமைநோக்கி - தோறறமகெடின்றி நித்தியமாயுளள வீட்டின்பத்தையும் தோற்றக் கேடுகளுளவாய அநிதயமாயுள்ள ஏனையின்பங்களேயும (ஐயந்திரிபற) ஆராய்ந்துநோக்கி, நெறி படு தருமம தானம கலைஞர் கை பெயதும்-நன்னெறிப்பட்ட தருமதானங்களைப் பலநூல்களேயுங் கறறுணர்ந்த பெரியோர்கையிற்கொடுத்தும், காலம் கழிப்பவர் எண்ணிலாதார் - காலமபோக்குவோர் அமமதுரையில் அனேகர்.

புலவி, முதிர்ந்தவழி , தன்பந்தருதலாலும் அப்புலவிமுதிராதவழிக் கலவி, இன்பந்தராதமையாலும் இரண்டிற்கும் இடையாய்ச்சமயம்நோக்கிப் புணரவேண்டுதலின் புலவிதீர் செவ்விநோக்கிப போகந்துய்த்தும் எனவும், நிலை நிலையாமை நோக்கிய வழியன்றிப் பொருள்களிற பற்றுவிடுதல் அரிதாதலில் நிலை நிலையாமை நோக்கி எனவுங் கூறினர். (கoஞ)

சந்தித்துமீனநோக்கிதலைவனேமூன்றுபோதும்
வந்தித்துமீசன்பூசைமரபுளிமுடித்தும்வேத
மந்தித்துமறியான்செய்ததிருவிளையாடல்கேட்டுஞ்
சிந்தித்துமன்பாபூசைசெய்துநாள்கழிப்பார்பல்லோர்.

(இ-ள்.) மீன நோக்கி தலைவனே மூன்று போதும் சந்தித்து வந்தித்தும்-அங்கயற்கண்ணியார்தலைவனுகிய (சோமசுந்தரக்கடவுள்சந்நிதியில்) காலை உச்சி மாலை என்னும் மூன்றுபோதும் அடைந்து வணங்கியும், ஈசன் பூசை மரபு உளி முடித்தும் - சிவபெருமான் பூசையை ஆகமமுறைமையாற் செய்து முடித்தும், வேதம் அந்தித்தும் அறியான் செய்த திருவிளையாடல் கேட்டும் சிந்தித்தும் - வேதங்கள்சமீபித்தும் உணர்தற்கரிய அச்சிவபெருமான் செய்தருளிய திருவிளையாடல்களைக் கற்றோர் சொல்லக்கேட்டும் அவ்வாறே மனனஞ் செய்தும், அன்பர் பூசை செய்தும் நாள் கழிப்பார் பல்லோர் - திருத்தொண்டர்பூசையை முறையாற் செய்தும் காலம் போக்குவோர் அம்மதுரையில் அனேகர்.

சிவபூசையிலும் அடியார்பூசை அதிகமாதலின்இதனியலைவைத்தார். சூதசங்
ஹிதை - சிவமான்மியகாண்டம் - அடியாபூசாவிதியும் அவரைப போற்றினோர்
பேறும் ஓதாத அத்தியாயத்தில்—

"படியினுலினபடியிப்படியிடை, முடிவிலன்புமுதிருபுரும்வெண்
பொடிகொணிமேனியன்பூசையினுமமவ, னடியர்பூசையதிகமதிகமே"

எனவருஞ் செயயளாலுணாக. (அ0சு)

கறபவைகற்றுங்கேடுகேட்பவைகருதுறச [துறை
சொறபொருணினைந்துகேட்போராக குணாதிசயபடுளைகளந்தீர்த்
பெறபசலிரவுநீங்குமிடதுமெயயறிவானந்த
வறபுதவெளளத்தாழாதாழ்ந்துநாள்கழிபபார்சிலலோர்.

(இ-ள.) கறபவை கறறும - கற்கத்தகும் நூல்களைகறறும், கேட்டும்-கேட்
கபபடும் பொருளகனை கறறறிகதோர் சொல்லக்கேட்டும, கேட்பவை கருதுகள
ளுறை சொற பொருள் நினைகதும் - கேட்குந்பொருள் தமதுகருதுகள பதிய சொல்
லியும பொருணியும பலகால் சிநதிததும, கேடபோாக்கு உணாதநி உள் ளளக்கம்
நிர்த்தம - (தமமைவகுதடைகது) கேட்போராகுமெயமைபபொருளவிளக்கி அவா
கள மனததினகணணுளள மயக்கையொழிததும், எறபகல இரவுநீஙகும இடத்து-
இரவும பகலும நீஙகியவிடதில, மெய அறிவு ஆனந்த அறபுத வெளளதது ஆமா
து ஆழ்ந்தம-மெயஞஞானஞானந்த மயமாகிய அறபுத பிரவாகததில ஆமாமல் ஆழ்ந்
தும, நாள கழிப்பார் சிலலோர் - காளபோக்குவோர் அமமதனையிற சிலலோர.

ஞானவேளவி ஐகருளுள் தமது மதிநுடபத்தால் ஞானநூலின்கண் அதிகார
முடையராய ஒதியுணாதலி, கறபவைகறறும எனவும, அகநூலுணாசசி மாதநி
தையானை ஞானநிகழாமையால ஞாஞசிரியனவழிபடடுச சொறபொருளவினங்க
ளையுணர்வுறவிடமினறி நூன்முறைபறறிச பிரவணஞசெயதலைக்கேடடெனவும,
அங்ஙனமகேட்பதுகொணடி சொனமாசுதிலையிற றும்செலலாது நிரிவுகவிடமின்
றிப் பொருணமாதநிலையிற றமமைசசெலுத்தி உள்ளூறமனனரு செயதலைக்கேட
பவை கருதுஞ்ஞ சொற்பொருள நினைகதும் எனவும, ஆசிரியன்மாட்டுந் தாம
கேட்டவாறு நூறகலபபாலும நிரதீயினுலும அதிகாரமுடையராயத தமமை
யினுணாகது ஞானமுறைவேணடாது தமது நிட்டையான் அரியாமைக்கிடமின்
றித தெளிவிதலைகேட்போராகு உணாதநியுடனிளைகதிர்தலும் எனவும், கருவித்
தொடர்பாலஅறிகதவாறறிகது அதவதுவாயகிற்கும் அறிகருவியின்விகற்பமாம் சக
லமும,அககருவிகீக்கதது அங்ஙனமாவதினறிஅறிவினமைமாதநியாம கேவலமும்
நீஙகுநிறகும்அருளாதாரததை-எற்பகலிரவுநீகுமிடமெனவும,அவருட்சதநியாற்
சத்தநிகூடிச் சின்மாதநிதமாய்ப் பேரினபதத்ள்மூழ்கி அதவாதலும் வேறுத
லும செயயாமல் நிட்டைகூடியிருதலே மெயயறிவானந்த அற்புதவெள்ளத்து
ஆழாதாழ்ந்தம எனவும், இவ்வாறு அநிகுநிறபவர அரியராதலிற் சிலரெனவுங்கூ
றினார்.

நிரிவு-என்றது குற்றியை மகனெனவும, இப்பியை வெள்ளி எனவும் இவ்
வாறுக ஒனறனை மறறொன்றுகத் துணிதல். (கo)

தன்னிகருயர்சசியில்லான்காப்பியத்தலிவனுக
முன்னவர்மொழிந்ததேனுேர்தமக்கெலாமுகமனன்றே
வன்னதுதனதேயாகுமண்ணலேபாண்டிவேந்தர
பின்னகர்க்கரசனுவானிக்கவிக்கிறைவனுவான்.

(இ-ள்.) தன்நிகர் உயர்ச்சி இல்லான் - தனக்கு ஒப்பாவோரும் தன்னில் உயர்ந்தோரும் இல்லாதவொருவன், காபபியத தலிவன் ஆக முன்னவர் மொழிந தது - காபபியத்திற்குதத்தலிவனெனப பணடுள்ள இலக்கணிகள்கூறியது, ஏனை தமக்கு எலலாம் முகமன அனறே - (காபபியமகட்குதத்தலிவராம) அஃதொழிந த மற்றையோர்க்கு உபசாரவாதத்தை யலலவா (ஆம என்றபடி) அனனது தனதே ஆகும அண்ணலே - தனனிகர உயர்சசி இனமை தனனைதாகக்கொணட சிவபெரு மானே, பாணடிவேந்தாய இநநகரக்கு அரசன ஆவான் - பாணடியனு யிம்மதுரை நகருக கரசனுயுளளவன, இநநகரிக்கு இறைவன் ஆவான் - அவனே யிக்காபபியத தித்கும தலிவனுயுளளவன (ஆதலால இது முகமன அன்று)

"பெருங்காபபியநினறே பேசுநகாலே-வாழ்நதுவணக்கம் வருபொருளிவற்றி னென், றேற்புடைத்தாயினும வரவியன்மு,நாறபொருள்பயகருடைநெறிந்தாகித தனனிகரில்லாததலிவனியடைததாய" எனக்கூறியது காபபியதறற இலக்கணமாத லால் தனனிகருயாசசியில்லான காபபியதத்தலிவனுக முன்னவர்மொழிநதெனவும், அவை இலலாதாரை யுடையோராதக கவிகளகூறுவது புனருகதியாதலால ஏனறதமகெலா முகமனனறே எனவும், அவற்றையுடையன சிவபெருமான ஒருவனேயாதலால் தேறறேகாரதநது அனனது தனதேயாகும அண்ணலே எனவும், அவனே பாண்டியனுய வநதருளினமையால இநநகாகரசனுவான எனவும, அச்சிவபெருமானே இக்காபபியத்திறகுத தலிவனுதலின் முகமனனறெனப தூதோன்ற இநநகரிக்கிறைவனுவான் எனனுங்கூறினர். தொடாநிலைச செயயுள பெருங்காபபியமெனவும, காபபியமெனவும இருவகைபபடும. அவறறுள இருநதால் பெருங்காப்பியமாதலால் தனனிகரிலலாத காபபியத்தலிவனுவான இவனென இதனை கூறபபட்டது "பெருநகாபபியநினறே பேசுநகாலே" எனவும "அறமுதனனகுங் குறைபாடையது" எனவும வருஞ் சூத்திரஙகளால காப்பியநகளி னிலைகணணுங் கொயுணாக. இஙகுவிரிகின்ற பெருகும. கவியாதபுனையப்படுவது காபபியமாதலால கவி,தன்னை புனைபபவ்ய காபபியத்தின்மேனிற்றலிற கருவியாருபெயர. (கoஅ)

எனனெனவுரைபபேனக்தவிறைமைகன்பண்பையேனை
மனனவாவாதேரைபோலமதிதுரைவிரிகறபாறறே
வன்னவனுணையாறருனடபபதெவ்வகிலமென்றுல
முனனவன்செயதவாடல்வரவினைமுறையிற்சொல்வேன்.

(இ-ள.) எவ்வகிலமும தானவன் ஆணையாறறுல நடப்பது என்றுல - எவ் வுலகமும பாண்டியா திருகோலங்கொண்ட அச்சிவபெருமானுருடைய ஆணையி னவழியாய நடபபதாயின, அநத இறைமகன் பணபை என் என உரைப்பேன்-அகத இறைவனது தன்மையை எனனெனறு எடுதது்ச்கொல்லபபோகினறேன், ஏனை மனனவர் வானோ போல மதிதது உரைவிரிக்கறபாறறு ஒ - ஏனையசாகளது தன் மையையும் தேவாகளது தன்மையையுமபோல (அவனது தன்மையை) அளவறறுத் தச்சொல்லும பகுதியதோ அன்று (ஆதலால்அதனையொழிதது) மூன்னவன்செயத ஆடல் வரவினை முறையில் சொலவேன்-அவவிறைவன் செயதருளிய திருவிளையாட ல்களை வடநூலிறகூறிய முறைபபடிசசொல்லுகினறேன்.

இவ்வகிலமென்று பாடங்கூறுவாருமுளர். இகரச்சுட்டு நிலவுலகொன்றன் மேனிறறலின் ஆணையாற்றுலென்ற தொல்லாற்றலுக்கும் ஏனமன்னவர் என்று ழியாது வானோர் என்றுகூறியதற்கும் பொருந்தாமையால் எவ்வகிலம்எனப்பாடங் கொண்டாம். இறைவனது தனமைமைய யளவறறுத்துச்சொல்லப்புகின் அச்சொல்ல

ளையிலடங்காது பலபடவிரிந்து பயன்படுதலின்றி மிகைபடக்கூறலென்னுங்குற்றந்தன்குதல்தோன்ற உளைசெயத்பாறறேவென்னுது, உளாவிரிக்கற்பாற்றே என்னார். முன்னவன் என்பதன்முதலில் அகரச்சுட்டுதொகுதல். வரவு என்னுந் தொழிறபெயர் பனமைபொருணமேனினறது. முறறும்மைதொகுத்தல். (கஅக)

திருஙகரப்படல முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரம உள்படத திருவிருத்தம் - ககக.

திருக்கைலாயப்புகழ்ச்சி.

கலிநிலைத்துறை.

வரங்கடந்தருளெனமுதுவானவாமுனிவோர்
கரங்கடந்தலைமுகிழ்தடகருணைசெயதவிசசை
யுரங்கடந்துயர்யுணாவெலாஙகடநதருமறையின
சிரயகடந்தவனிருபபதுநிருக்கயிலாயம.

(இ-ள.) முதுவானவர் முனிவோர-அயன்முதலிய பெரியதேவர்களும் முனிவராகளும், வரங்கள் தநது அருள என சரங்கள தம தலை முகிழ்தது கருணைசெயத-(யாங்களகருதிய) னனமைகனைத தநதருளாய் எனற கைகனைத தமதுதலைமேல் கூப்ப (அவரவாவேண்டிகோளுக்குந தகவாறு) திருவருள்செய்து, அவிச்சை உரம் கடநது-(இயல்பாகவே) பாசவனமைமினனுறறி, உரை உணர்வு எலாம் கடந்து - சொல்லுமபொருளுமாகிய யாவையுங்கடநது, அருமறையின சிரம் கடந்தவன் - அரியவேதத்தின முடிவையையுங்கடநத சிவபெருமான, இருப்பது திருக்கயிலாயம - எழுநதருளியிருக்குமிடம திருக்கயிலாயமெனனுங திருமலையாம்.

அவிசசை, காணடலாலை மாதரினையிற சுட்டுணர்வுகடிடஞ்செயது நிறபதாகலாலும் அவனிறைவன அவயவமாவுகடெடாரு சுயஞ்சோதியாயிருப்பவனுகலாலும அவிச்சை யுரங்கடநதவனெனபும, அவனருளிலமுதத்தன மலபோதத்தாலினகழும வாக்குமனங்கள பறறியறியும சொல்லலவையாலும கருதலவையாலும உணரபபடாதவனுதலின் உலையுணாவெலாங்கடநதவன் எனவும், அப்பரம பரஞ்சோதி பரஞானதாறகாணபதல்லது விநத சதநியினகாரியமான வேதமுமடவா யுளள உயிரிடதங்களோ யாராயவுறனல் உண்டாகும் அபரஞானததால் காணடல் செலலாதவனுதலின் வேதச்சிரங்கடந்தவன எனவுங்கூறினர். உணர்தலென்னுந தொழினிகழச்சியால் பொருள என்பது தோன்ற உபசரிததார். (க)

புரந்தராதிவானவர்பதம்போதுறைபுததேள
பரந்தவான்பதஞ்சகரபபடையுடைபபகவன்
வரந்தவாதுவாழபதமெலாநிலைகெடவருநர
ஞரந்தவாதுநின்றூழிதோறேநுகுமவலோங்கல்.

(இ-ள்.) அவ் ஒங்கல் - அத்திருக்கைலாயமலை, புரந்தராதி வானவர் பதம்- இந்திரன்முதலிய தேவாகள்பதங்களும், போது உறை புத்தேள் பரநதவான் பதம்- தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமனுடைய இடம் பரந்த பெரியசதியலோகமும், சகரப்படை உடை பகவன வரம் தவாது வாழ் பதம் எலாம் - சகராயுதத்தையேந்திய திருமால் தம்மையடைநோர் பெறும்பேறு கெடாமல் வாழும் வைகுந்தமும்

ஆகிய இவைகளெல்லாம, கீழே கெடவரும நாள் உரம் தவாது நின்று ஊழிதோறும் ஓங்கும்-நாதாமக்குரியகீழே கெடுதி அழியவரும பேரூழிக்காலத்திலும் தனது வலிமைகெடாது நின்று அவ்வூழிக்காலத்தோறும வளர்தோங்கிநிற்கும.

ஊழியின்முதலில் அகரசுடரிற்றொருகூறல். உயமை தொக்குநின்ற தோறும் என்னும இடைச்சொல காலப்பனமைமீமன்னாது. இதிரண்முதலியோர் பதகைகள் பொனனுலகாலத தனதுவளாகச் செருகிய பலமாதிலால கீழேகெடவருகாள அவ்வோங்கல ஒருதலமெனக்கூறினர். ஒருகூற வனறும மூவுலகும ஒடுங்குகின்ற நாள் ஒக்கிய வோக்கமே யொகரும் என்றுமிடத்தில காட்டிய தேவாரத்தாணைக.

(உ)

அரமமையமாகராரா டினாவமுமமா—
னரம்பிரீரைசுபுரிவிசமமையுகாவையா
வரமமிசமமகுயமருவினிலிமாகியமாறு
நிரமபினானமுற்றிசைகுயிகியவனமாதிகர.

(இ-ள்) ஆரமமை மாகராரா ஆடினின அவ்வமமை-அரம்பைபபெண்களை ஆடுதற்கு ஆடலுணடாகிய தலைவரும, பாடல ஈரமபின் கிளையும - அவர்களபாடியபாடலுக்கு நலமபயக்கும மிணடிய நரம்பினையும, புரி மி ஆகிய கமலமையும - நணபுமையொலிகளாகிய நலமபயக்கும இலை மலர முதலிய - பலவகையான அளவிலாத வொலைகளும, ஸ்ரீ ருத்ர ஜபம் - [illegible] பிரணவத்தின் அருமபினை நலகசுமும, மறறுமு ளவாகிய பல மாதவங்களை யெலலாமபல நெடுநாள் நிரைதலும, வானமும தினகர - [illegible] ஆகிய இவைகளும திறறாது பரவாநிறகும.

[illegible] வொலாவி [illegible] ஒனறையுமையாளது தொனபொருண்மேனிறறலால் வினதுதோனறுகிலேன கவரபபடிகத தருவினமாதிரதொகையிலேதுதொடர். கரம்பு மெணமேனிறறலால தாட பயாகுபெயர.

(ஈ)

வெருகுகீறுவெளி வெயமையமுமவிமலனீயகமகொணர்
டருகுகினறுளிரீயமாசுசெறறுவிருகுகையமாருவி
வருகுகண்கருமபிகாமாடையணிநுதி தாமா தவம்சூழ
திருகுதாரமாலைகொணடிபாருகுமாநுசாருமே.

(இ-ள.) ஆமானைமேலுமபெருமான எழுகருணிய திருகுகைமேலையும், வெருகு கீறு ஒளி வெணமையுமை - நீரியதிருகீறுநீரை ஒளிபோனற வெள்ளொளியையும, மேலுளள அகம கொணடு கருகுமு மெலலி ஏ அழகுசெய அற இருகுகையும - அச்சிவபெருமானை தனதுடைநு நுகரகொணடு எனறுந தனைவிடாது இருதியில்லாமல சனமதாதிருநதலையும, கருவி வாரு கணகளும கொணடு - (தன்முகம்நோகாதநது) அருவிகளை இழிநதுவாராநின்ற பலவிடபுகளையுமுடைய எனறு, (வெருகு கீறு ஒளி வெண்மையும-நீரியதிருகீறுநீரின வெளளொளியையும, விமலனீன அகம கொணடு அருகுமு இன்றி ஏ அழகுசெய அற இருகுகையும - சிவபெருமானைநு தனது மனதாதிற்பதிதது தமக்கோரிறுதியில்லாமல சனமதாறுஞ் சிவயோகருதிருநதலையும, கருவிவாரு கண்களும கொணடு - அருவிபோலும ஆனாதபாஷ்பம இடையறாதுவருக கணகளையுங் கொணடு) அவண இருகுகும மாதவாக்கு தனது சாரூபம் தாருதது - தனதிடத்திருக்கும பெரியதவத்தினாலகுது தனது சாரூபதனமைதகொடுதததது

சிவபெருமான் தன்னைச்சிந்தித்து அடைநதோாக்குச் சடாமுடியும திரிசூலமும காளகண்டமும மான்மழுமுதலியவையும பெறுதலரிய தனது திருவுருவத

தைத்தருதல்போலத் தானந்தருதலில் உம்மை இறந்தது தழுவிய உயர்வுசிறப்பும்மை. சாரூபம் - சமானமான ரூபம். இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கினேன் தன்னையடைந்தோர்க்கும பாசம்போக்குவோனுதலால் விமலன அரன் எனக்கூறினார். வெந்த நீறு தோறறதோன்பென்பதபோல வந்தன. அகம-மனத்தின்மேலும, இடத்தின்மேலும். கண் - கண்களின்மேலும இடதத்தினமேலும நினறன. அவண்- அவ்விடம். அகரச்சுட்டு உயர்வின்மேல் நினறது. (சு)

ஆங்குவெண்டுகில்விரித்தெனககலலெனவராத்து
வீங்குகாலருவிதிரள்வெள்ளமேயன்றி
யோங்குஞானம்மறைக்குமியினுளொளிநோக்கிந
தூங்குமாதவர்கண்களுஞுசொரிவனவெள்ளம.

(இ-ள.) ஆங்கு-அத்திருக்கையில், வெண்துகில விரித்தால் என்ன-வெள்ளியவஸ்திரதைவிரித்தாறபோல, கல என ஆரக்க ஓங்கு கால் அருவி திரளவெளளமே அன்றி-கலலெனனும ஒலிக்குறிப்போடு ஒலிதலுப பருததிலியும காலியுடைய அருவியாகிய திரணடவெள்ளமுமேயல்லாமல, ஓங்கு ஞான் மறை குடுமியின் உள ஒளி நோகஙி - சாகைகளாறபரநத ஞான்குவேதஙகளின நிகையாகிய உபநிடதத்துள் விளங்கும் ஒளியாகிய பரஙிவதறகு உளளககண்ணுல்கோக்கி, தூங்குமாதவர் கண்களும் சொரிவன வெள்ளம - தப்பரிவுடன் விழுகினிய பெரியதவத்தினியுடையோர்கண்களுஞ் சொரியும் ஆனந்தபாஷ்பவெள்ளமும பெருகாறிறகும்

தூங்கல - நெயதறழுதல. பெருகாறிறகும-நிறகுமபடியாயினில. விரித்தெனதொகுதறல். சொரிவன எனனும வினைமுறறுபய பெயரெசசமாயினறது. (இ)

கோட்டுமாமலர்கொடிமலர்குண்டுகிணறெடுத்துங்க
காடுமாமலர்கொடிமலர்கொண்டுமூடகளாகத
பாடுமாமலர்கொண்டுகாமபஞுசுடராடியிற
சூடுமாதவர்தொகுதியுஞுசூழ்வனவொருபால்.

(இ-ள) ஒருபால்-அதறகருகைகளிலொருபுறம, மா கோட்டுமலர் - பெரிய கோட்டுப்பூவும், நிலமலர்-நிலபபூவும, குணில் கீர எடுத்து காட்டு மாமலர் - சூனியுள்ளநீர் எடுதறகுக்காட்டும பெரியகாடபூவும, கொடிமலர் கொணடும - கொடிப்பூவுமாகிய இகறல்வகைப்பூகளகொணடும,உட் கனறத பாட்டு மாமலர் கொணடும்-மனத்தைக்கனாவிகசெயும் பாடலாகிய சிறநதமலரைகொணடும, கம் பரஞசுடர் அடியில் சூட்டுமாதவர் தொகுதியும சூழவன - கமது இவபெருமான் திருவடியில சூட்டுகின்ற பெரியதவதறகினியுடைய திருத்தொணடாகளகூட்டங்களாலுஞசூழப் படுவன.

கீரிற்பூததமலரை நீரெடுதறகுக்காட்டுமலரெனறது குணவணி. எதிர்காலத தாற் கூறவேண்டியதறகுக்காலந்த என - இறநதகாலததாறு கூறியது தெளிவுபறறி வந்த காலவழுவமைதி. காலந்த முதனிலிதொழிலாது வகதபிறவினைப்பெயரெசசம். சூழ்வன-படவிகுதிதொகுவந்த செயப்பாட்டு வினைமுறறு. உம்மை - இறந்ததது தழீஇய உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. (கூ)

கையகாகமுங்காய்சினவுழுவையுங்கடுவாய்ப்
பையகாகமுந்தங்கிளாபரவியமுக்க
ணையனுகமெயயருந்தவர்தமையடைந்தபு
செய்யகாகமும்வையமும்புகழ்வதசிலம்பு.

(இ-ள்.) கைய காகமும் - திசைக்கையையுடைய யானைகளும், காய்கினம் உழுவையும்-வருத்துகின்ற கோபத்தையுடைய புலிகளும், கடுவாய் வயமாகமும்-விஷமபொருந்திய வாயையும படத்தையுமுடைய பாமபுகளும, மெய் அருந்தவர் தம்மை-மெய்யுணர்ச்சியையுடைய அரியதவத்தையுடைய முனிவர்களை, தம் இனி பரவிய முககண் ஐயனுக அடைதல அன்பு செய்ய - தமது சுற்றங்களால் முன்பு வணங்கப்பட்ட மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானுக்கருகிச் சரணடைதல அனுபவிக்கவுமுடைய, அசிலமபு-அதிருக்கையில், காகமும் வையமும புகழ்வது-விண்ணுலகத்தாராலும மணணுலகத்தாராலும புகழபபடாநிறகும்.

இடத்தினிகழ பொருளின்பிறப்பை இடத்தினமேலேற்றி காகமும் வையமும புகழ்வது எனறார். யானை வழிபட்டதனாலிருவானைக்காவில் வடமேற்றிசையிலுளள யோக சுவேதமலியிலவசிக்கும சுவேதயானை ஆகஸ்வசத்தால் அங்குனறு அகநிருவானைகாவினபுறமபுளள காடடிபுகுநது வெணணுவலின் அருகுவந்து அங்கெழுந்தருளிய சிவலிங்கபபெருமானேதாகத்தி வியப்படைதலு ஆகெட்டோன் எமபெருமான இங்கெழுந்தருளியது எனனேயாடகொளளகருதியோ என்று ஆராமை எயதி வழிபடடபபூரித்தலு சிவகணங்களுக்குந தலைமைபூண்டது என்பதனிருவானைகாபபுராணம - கெஜாரணியபபடலத்திலும, திருகைலையில சிவபெருமானா ஓகால திருவிளையாடத் தெழுந்தருளுதற்பொருட்டி ஆடை அணிமுதலியவ றைறப புனையுங்கால காளன எனனும பாமபு காமத்திற திமிழபபுண்டி வாராநிருத தபபுணாகலு நீதானகையில பாமபாயபபிறகு நமகமைப பூசிப்பாயென்றருளஆவ்வாறே பிறகலு பூசிதது முகதியை-பபறறது. கோளாதிபுராணத்தில் சிலமபிமுதலிய முறகளைச் சருக்கத்திலும, புலிபூசித்தது. கோயிற்புராணம் வியாக்கிரபாதச் சருக்கத்திலு காண்க.

காகமெனனும பலபொருள் ஒருசொல பொதுமைநீஙகி யானையையும் பாமபையும உணாநதறகு - கை, கடுவாய்பபை எனச சிறப்படைகள தநது கூறினார். கோறறோனபு, பொருதபோர் என்றுபோலக-காய்கினம என நின்றன. (எ)

திருகைலாயப்புகழ்சிறற்றிற்று

பாயிரம உளபட திருவிருத்தம - ௨0ஈ.

புராணவரலாறு.

கலிவிருத்தம

அளநதிடற்கரிதாயவகுன்றினமேற
களகமுறுதவினைகாத்தவன்கோயிற்முன்
விளமபருஞசிவதீரத்தநதின்மிக்கதாய
வளமபெறுஞசிவதீரத்தத்தின்மாடது.

(இ-ள்.) அளநதிடறகு அரிது ஆய அகுன்றினமேல்-அளவுசெய்தற்கரிய ஈற பபுவாயந்த அதிருக்கையிலேயில்,களம கறுதல வினைகாத்தவன் கோயில்முன்-கண்டங்கறுத்து விண்ணுலகிலுள்ள பிரமன்முதலிய தேவர்களைக்காத்த சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோயிலின்முன்னுள்ள, விளமபு அரும் சிவதீர்த்தத்தின் மிக்கது ஆய் - ஏனைத்தலங்களில் சொல்லுதற்கரிய மான்மியத்தையுடைய சிவதீர்த்தங்களினும் மேம்பட்டு, வளம்பெறும் சிவதீர்த்தத்தின் மாடது - என்றுஞ்சிறந்த சிவதீர்த்தத்தின் பக்கத்திலுள்ளது.

களங்கறுத்த விண்காத்தமை - "செற்றலமுயிரனைத்தும் உண்டிடவேகியிர்ந்தெழுஞ்சிந்தைமேற்கொள், பறறுலங்கதறகார்கத நான்முகனேமுதலோர்தம் பாலைமார்தம், பொற்றலிதனையளித்தோன்" எனக் காதகம் அசரகாண்டம் திருக் குற்றலப்படலத்தில் வரும் செயுளாலுணர்க. (க)

தண்டருங்கதிர்ச்சந்திரகாந்தத்திற்
பண்டையங்கநவமணிபதித்தசெய
தண்டாதசசனனேகதவஞ்செய்து
கண்டதாயிரகான்மண்டபமரோ.

(இ-ள்.) அனேகவம் செய்து - பலவஞ்சனைசெயது, (அவற்றிற்பலத் தால்) அண்டாரச்சன் - தேவதச்சனால், தண்டரும்கதிர் சந்திர காந்தத்தில்-குளிர்ச்சியிக்க கிரணத்தையுடைய சந்திரகாந்தகலலால், பண் தயங்க நவமணி பதித்து செய்த - நுணணியதொழிலகள விளங்க ஒனபதவகை இரதனஙகளை வரிசைப் படப பதிபபித்த, கண்டது ஆயிரக்கால் மண்டபம் - திருமிகபபடடுளளது ஆயி ரக்காலமண்டபம். (கூ)

ஆனபான்மையினுலந்தமண்டப
நானகாயகருண்மலாதகாடோழ
வானமீதுறுதிவந்துபதாகருறித
ஆனமிப்பாறறிலைவருவதொருதலே.

(இ-ள்.) அந்த மண்டபம் ஒளி பான்மையினால - அதறவாயிரகால்மண்ட பஞ் சந்திரகாந்தகல் முழுமியவதறனாலும்மதி நிணமையால், எனனம் இல் மதி-வள ரிகமிலவாய சாரபால, வானம் மீலுறு வதது - ஆகாயதையளவு ஓஙகுதறகாக வோடி வதது, நானகாயகம் மலா தகாள தொழு - நானவடிவாகிய வீதறை வனத அனைலாதது, நமகாமமலிபோலறை ஒருவடிவை வணங்க, பதம குறிதது வைகுவதறி ஒபபதது - சமயமபோல நிருபபதறை யொபபதாயிருநதது.

இதனால இதனே யொகுமெனகூறினமையால ஏது உவமையணி. (கூ)

அஞ்னவர்ன் பகதஞ்ஞருருதவ
மென்னவேபகையுகணமேமேருநதனன்
பன்றுகேள்விபபதிலினைபுராணமுரு
சொனனமாநலசருதிபுனிவனே.

(இ-ள்.) பனனு கேளவி - சொலலபபட நூறகேளவியால், பதினெண்புரா ணமும் சொனன மாதவம சூத முனிவன் - பதினெண்புராணஙகளையுரைசெலலிய பெரியதவதனதையுடைய சூதமுனிவன, அனன மணடபம தனனுள் - அவவாயிரக கால் மண்டபதில, கருததவம எனன - தியதவம ஒருருவு கொணடிருநதாற் போல, வேதகை அதன் மேல இருநதனன் - புலியின தோலின மேலிருநதனன்.

வியாதன்பாற சற்றுணாகதவன் எனபார் பன்னு கேள்விப் பதினெண்புரா ணமுஞ் சொன்ன என்னர். (ச)

அந்தவேலையிலசசிவதீர்தத்தில்
வந்தமூழ்கியம்மண்டபத்தேறியே
சந்தியாதிதவமுடித்தநிலை
விந்துசேகரன்முனிஞ்தேத்தியே.

தமிழ்ப்பண்டிதர், டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

புராணவரலாறு. கஉ

(இ-ள்.) அந்த வேலியில் வசுத - அக்காலத்தில்வசுத, அச்சிவதீர்த்தத்தில் மூழ்கி - அத்தச்சிவதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செயது, அம்மண்டபத்து ஏறி சந்தி அநி தவம் முடித்து - அம்மண்டபத்தின் மேலேறி நீதிய கடன் முதலிய தவங்களை முடித்து, ஈர இலலாத இரு சேகரன் தாள நீரினாது ஏததி-தனகதோரிறதி யில் லாத சதிரசேகரஞ்சிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை சிதத்தத்தில்தி.()

சமபுபதத்தன சதானஞ்சன உமண - சம்புபத்தனும், சதானந்த னும், உமையம்மை, அமபுயதத்தன ஆனையமகோதரன - பிரமனே பொதத மகோதர னும, உமபர் அருசிய உகிரவிரிடன - தேவர்கள அருசும பெருதவத்தை யுடைய உகிரவீரியனும, நமபி கேடவி பிரசனை நறறவன - கேடேடாரா காமபும் வேத முதலியதறற கேளவியில வல்ல பிரசனை யெனனு நல்ல தபோதனனும. (சு)

அதிமாதவாயாவருமல்புமை
பாதியாய்முறுமாகுமபராபரச
சேதபாலவைதருதலீஙதேதாதிர
மோதியருசனிதிதொலையிலையிலையா.

(இ-ள்.) அதிமாதவா யாவருமல-இவர்கள முதலிய பெரியதவத்தினா யாவ ருக, உமைபாதியாய முறறுமம ஆகும பராபர சொறபால் - உமையிடதது பாதி யாகியேயிடறு முழு பமான சிவபெருமானிடத்து, அனபு வைதருதலீ தோ தநிரம் ஒதி தருசனிதது - நேயம வைதது குருமுனிவனாக தோதநிரஞ் செய்து கைமுகிழ்து, எனறு விலலையிலை - ஒரசு விலலை, தொடரகினறனர்கள.

உமைபாதியாய முறறுமமாகும எனறது பொருள்முரணல். (எ)

கலிவிருத்தம்.

வேதவாகமபுராணமேமிருதியேமுதலா
வோதுநூலகளினறுணிபொருளுலசெலாமபயனுக
பேதைபாகனபரமெனறதோருணாபெரிய
போதமாதவவுனகியாமபுகலவிதான்றனதால.

(இ-ள.) வேதமே ஆகமமே புராணமே மிருதியே முதலா ஓதம் நூல்களி ன் துணிபொருள-வேதங்களே ஆகமங்களே புராணங்களே மிருதிகளே முதலாகச் சொல்லபபட்ட நூல்களின துணிந்த பொருள், உலத எலலாம் பயன்த பேதை பாகன் பரம என றேர்ந்து உளா பெரிய - எலலாவுலகங்களையும் பெற்றருளிய உமாதேவியை யிடப்பாகத்தி லுடையவளுகிய சிவபெருமானே என்று ஐயந்திரி பறததெரிந்துணர்ந்த பெரியவனே, போதமாதவ-ஞானதையுடைய பெரிய தபோ தனனே, உனகுபாம புகல்வது ஒனறு உளது - உனக்கு நாங்கள் சொல்வ தொ ன்றுள்ளது.

வேதம் ஆகமம் எனபவற்றி னிறதியில் எண்ணேகாரம் தொக்குநின்றன. "எண்ணேகாரம் இடையிட்டுக்கொளினும - எண்ணுக்குறிதது நியலு மெனமனார் புல வர்." என்ற - தொ - சொ - இடையியல் சூத்திரத்தால் உணர்க. (அ)

மேருமந்தரங்கைலைபர்ப்பதமுதல்விடைமே
லூருமந்தரநாடவனுறைபதியனந்த
மாருமந்தமில்போகமளீடைவதென்றவற்றின்
காரணங்களோடுமைந்தனேகருதினுகிசைய.

(இ-ள்.) மேரு மந்தரம் கைலை பாபபதம் முதல்-மேரு, மந்தரமுதிருக்கயிலை, ஸ்ரீபர்வதமுதலாகிய, விடைமேல ஊரும அதரநாடவன உறைபதி அனந்தம்-தரு மவிடைமேலேறி கடதியருளும கைலோகநாதனெழுதருளிய திருப்பதிகளனைத மும, ஆரும அதம் இல் போகம விடி அடைவது எனறு-எவரும முடிவில்லாதபோ கதையும் மோட்சதையும அடைதறகரியனவெனறு, அவறறின காரணங்களோ டுகருதினுக்கு இசைய உலாதனை-அவதத்திருப்பதிகளின் காரணங்களோடு எங் களை கருதுமகுப பொருதகக கூறியருளினைய. (கூ)

ஐயமாதிமுக்குறறமுமகலநீயருளிச
செயயவும்தவிரநிதிலோகனமாரநிறமியடையே
மையனெஞ்சினேமாகையாண்மயகதவினைறு
மூய்யுமாறருளசெயதியெனறுரைதனமானேனே.

(இ-ள்.) ஐயம் ஆதி முக்குற்றமும அகல நீ அருளிச செயயவும - ஐயதிரிபு அறியாமை எனனும மூகுறறஙகளும யாங்கள நீஙக நீ அருவாய மலாதருளிச செயயவும், நிறறநிவுடையேம மையல் கெஞ்சினேம - நிறதநிலினையுடையே மும மயகமிலக மன்தநினையுடையே மும், யாம அனபயால தெளிவுகளா - யாங் களாதலால நிநதர தெளிபாதிருகினமேமும, மடகரு அற உய்யுமாறு இனனம அருள் செய்தி எனறு உலாதனா - அமமயகம நீஙக யாங்கள பிழைகும வண ணம் இனனமுரு சொலலி யருளவாய என்று விணணபபரு செயதாகள.

விருதிமேல விருதியாகவுரத களை விருதி இடவழுவமைதி. செயதி - முன னிலை யொருமை எதிர்கால வினமுறறு. ஐயமாவது - மறுபிறபபும, இருவினைப பயனும், கடவுளும், உளவோ, இலவோ என்று ஒன்றிறறுணவு பெறாது நிறறல் திரிபாவது - குறறியை மகனெனவும், இபபியை வெளளி எனவும இவவாறாக ஒன றனை மறறொன்றாகக கருதினதல அறியாமையாவது. குறறியை மகனே எனறும, இபபியை வெளளியே எனறு துணிதல (கூ)

தலங்கடமமிம்மிகுளளதாயத்தருதிசாரிதத்தக்
குலங்கடமமினமிக்குடையதாய்க்குறையிரந்தோர்க்கு
கலங்கடநதருண்மூதத்தியாயநதிவதாநதப
புலங்கடநதபேரொளியுறைதலனென்றுபுகலாய.

(இ-ள்.) தலங்கள் தம்மில் மிகுத உள்ளது ஆய-தலங்களில் மேம்பட்டுள்ள தாயினும், தகுதிசால் நிர்த்தம் குலங்கள் தம்மில் மிகுத உடையது ஆய - தகு தியமைந்த பலசிர்த்தங்களில் மேம்பட்டுள்ள நிரதத்தையுடையதாகியும் உள்ள, குறை இரந்தோர்க்கு கலங்கள் தந்து அருள் மூர்த்தியாய் - தமது குறை கூறிவந்த டைநத வடியாருக்குப் பல நன்மைகளுந் தநதருளும் மூரத்தியாகி, நாத வேதாந்த புலம் கடந்த பேர் ஒளி உறை தலன் ஒன்று புகலாய் - நாதத்தினவத்தி னிறதியா கிய வீடத்தையும் வேதத்தினினுதியாகிய இடத்தையும் கடந்த வொளிப்பிழம்பாகியு சிவபெருமான எழுந்தருளிய வொருதலத்தைச்சொல்லி யருளாய்.

கலிஞானங்களை விளக்கும் அறிவையும், வைகரியாதிவாக்கு கண்மேற்றும் தற்போதத்தையம கடந்ததாதலின் - காதவேதாந்தப்புலங்கடந்த பேரொளி எனக் கூறினர்.

மிக்கதென்னும் விசேடமுறைப் பெயர் ஈறுதொக்குநின்றது. (கக)

என்றபோதெதிர்முகமலராதிருண்மலவலியை
வென்றருளுதலுகலங்களின்விசேடமாயந்தம்பொற்
குன்றவாகிலையாவிடங்கொண்டுறைபதியு
மொன்றுகேட்கவிடபரிபதாயனதுமுறைதான்.

(இ-ள்.) என்றபோது-எனறு விளம்பியபோது, எதிர் முகம் மலர்ந்து இருள் மல வலியை வென்ற சூதனும் - எதிரே முகமலராசிகொண்டு ஆணவமலத்தின்வலி மையை வெற்றிகொண்டசூதமுனிவனும், கலங்களின் விசேடம ஆய்ந்த அம்பொன் குன்றம வார் சிலையாகிய இடம கொண்டு உறை பதியுள ஒன்று- தலங்களின் மேன் மைகளெல்லாக (தமக்குள) ஆராயந்த ஆதிய பொனமலையாகிய நீண்டவிலகே யேந்திய சிவபெருமான் தனகந்த திருகோயிலகொண்டு எழுந்தருளியிருக்குதல ங்களுள் ஒருதலம உளளது, அது கேடகவீடு எனபது ஆய உள்ளது- அத்தலம் காதற் கேடகவும் மோகூடதைத் திருவுகாயுளளது. (கஉ)

முற்றவோதியபுராணமுவாதிரண்டகந்தம்
பெற்றதாறுசங்கிதையவையாறுதமபெயராற
சொற்றபேர்சனற்குமாரமாமுனிவன்சூதன்
கற்றைவாரசடைசங்கரனமாலயன்கதிரோன்.

(இ-ள்.) முற்ற ஓதிய புராணம முவாதிரண்டு - முடிவுபெற யாவையும் எடுத தகூறும் பதினெண்புராணங்களுள, காருகம் ஆறு சங்கிதை பெற்றது - கார்தபு ராணம் ஆறுசங்கிதைகளை யுடையது, அவை ஆறும் தம் பெயரால் சொற்றபேர்- அவையாறையுந் தமது பெயரால் சொன்னவாகள, மாசுனற குமர முனிவான் சூ தன் கற்றை வார் சடை சங்கரன மால் அயன் கதிரோன் - பெருமை பொருந்திய சனறகுமாரமுனிவனும சூதமுனிவனும் தெருவிய நீண்ட சடையையுடையசங்கர னும விட்டுணுவும பிரமனும் சூரியனுமாவர

பேர் பன்மைப பொருளில் வநத வோரிடைச்சொல. (கஙு)

இன்னவாறறுட்சங்கரசங்கிதையென்று
சொன்னநூலினையுணாத்தினுசங்கரன்றுணைவிக்
கன்னபோதவண்மடியினிருந்துகேடடதனை
மின்னுவேலபணிகொண்டவேள்வெளிப்படவுணர்ந்தான்.

(இ-ள.) இனன ஆறனுள்-இத்த வாறு சங்கிதையுள், சங்கர சங்கிதை என்று சொன்ன நூலினை - சங்கரசங்கிதையென்றுசொல்லப்பட்ட நூலை, சங்கரன் தனை விக்கு உணர்த்தினுன் - சங்கரன் தனது தூணியாகிய வுமாதேவிக்குணர்த்தினுன், அன்ன போது அவள் மடியினில் மின்னு வேல் பணி கொண்ட வேள் இருந்து கே ட்டு அதனை வெளிப்பட உணர்ந்தான் - அப்போது அவ்வுமாதேவியின் திருமடியில் வீற்றிரும் வேல் தன்னேவல்வழி நிற்கக் கொண்டருளிய முருகக்கடவுளிருந்து அச்சங்கிதையைச் சிறித மையமின்றி உணர்ந்தருளினுன்.

இன்ன அன்ன சுட்டித்திரிபுகள். (கச)

குன்றெறிந்தவேள்வழிபடுகுமுமுனிக்குரைத்தா
னன்றுதொட்டமிழ்தகத்தியசங்கிதையாகி
நின்றதன்னருகேடபவர்க்கரனடிநீழ
லொன்றுமினபமிடரிப்பதாலெருகலனுரைகுகும்.

(இ-ள்) குன்று எறிந்த வேள் வழிபடு குமுமுனிகு உரைத்தான் - நெஞ்சு சகிரியையை நகள்படுத்திய அம்முருகவேள் தன்னை வழிபட்ட அகத்தியமுனிவனுக் குச் திருவாயமலாகதருளினனை, அன்று தொடங்கி அகத்திய சங்கிதையாகி நின்றது - அகாலமுதொட்டு அச்சுவருபமாகிய அகத்தியசங்கிதையெனப பெயர் பெற்று நிலைபெறற்று. அனனது கேடபவர்க்கு அரன் அடி நீழல் ஒன்றும் இனபம் வீடி அளிப்பது ஆ ஒருநாளை மாகாமும-கயலவராதிய சபதிகை கேடபோராகுச்செல் பெருமான் திருவடி நீழலில் கலந்தவராகிய பினனபழருநியைத தருவதாக ஒருதல த்தை விதநதி கூறுகின்றார.

ஒன்றும் எனனும பெயரெசம - தொநிறபெயர்தனமைபபட்டு நின்றது.

அநிகவபபநியாதெனிருவாயாலேடகக
கதியளிபபதெனறெழுநியருளினகதியின்
மதியையவைதருவனனதபபோனவந்த
விதியினிபபகலிலிறபலன்விளாதன்மாணுக்கள்.

(இ-ள்) அங்கு அபபநியாது எனறில ஆலவாய - மேமபாடுள்ள தாதலம யாதென்று வினவியருளியமையாம. பிடகக ஆயிபபது எனனுஞ்சிய ருதீனி கதியின் மதிபபலலது அனனதை பகல எனை - சாதாரணகேடடவனவில் மோகஷ த்தைத தரவலலதெனனும பொலலிய சூழுமுள்ளவாறு கே மோகஷத்தில் தமது சிந்தையைபபற்றி முனிவரகள் வருதலாயினும் புதபகினனன - பரயாதன மாணாகனுடிய சூதமுனிவன் தொழுதுகேடடு வரும் விசாத முகமாகபபடிக் சொல்லாகினமுல. ()

புதியதாமரைமேவியபபறமணையபபுகுதிகள
விதியினிஞாநிகடபபினகருசெயவாள்வெண்டிகு
கதியையபபாகதவாகுகவுதசம் நிறைகெழுகாசிய
பதியினமைநதபேரிடையதிவனபன்மிடை நுவலுவகல்.

(இ-ள்) புதிய தாமரை மேய பறமறை புகுதிகள - அன்றலரந்த தாமரை மலரில் வசிக்கும் படைபபுத தொழிலை உடைய வேத நகளினறலையுடிய பிரமனை, விதி யினால் கடி கடை பரி மகம செய வான வேணடி - அவவேதவிதிபபடி வேகமிக்க கடையையுடைய அசுவமேதயாகஞ செயய விருமபி, மாயநதவாகஞ கதியை உத வும் தண் தரை கெழு காசிபபதியில் - தனனிடதில் இறநதவர்க்கு மோகஷத்வந த்தராகின்ற தண்ணிய நீரததலை மிகக காசித்திருபபதியில், பணபு ஒரு வைகல் மைநதரோடு எய்தினன் - முனனொருகாலதது சான்புதிரரோடு சென்றான். (கஎ)

எழுசீரடியாகிரியுவிருத்தம.

அகத்தியன்வியாதனுரகன்சனகனுதிரான்முனிவர்கோதமனூற்
சிகைத்தெளிவுணர்ந்தபராசரன்வாமதேவன்வான்மீகியேவசிட்டன்
சுகத்தியல்கடாதகன்முதன்முனிவர்தமமொடும்பத்துவெம்பரிமா
வுகத்தொழின்முடித்தமற்றவர்க்குன்னமகிழ்வுறவழங்குவழங்க.

(இ-ள்.) அகத்தியன் வியாதன் நாரதன் சனகன் ஆதி நால்முனிவர் கோதமன் - அகத்தியரும் வியாசரும் நாரதரும் சனகர் முதலாகிய நால்வகை முனிவர்களும் கௌதமரும், நூல் சிகை தெளிவு உணர்ந்த பராசரன் வாமதேவன் வான்மீகி ஏ வசிட்டன் - வேதநூல் முடிவின் துணிபொருளாகிய பரசிவத்தை யுணர்ந்த பராசரரும் வாமதேவரும் வான்மீகியும் வசிட்டரும், சகத்து இயல் கடந்த சுகன் முதல் முனிவர் தம்மொடும்-பிரபஞ்சத்தினியல்பைக்கடந்த சுகர் முதலாகிய முனிவர்களும் ஆகிய விவர்களோடும், பத்து வெம் பரிமா மகத்தொழில் முடித்த-பத்து அசுவமேதயாகங்களைச் செய்து முடித்த, அவர்க்கு உள்ளம் மகிழ்வு உற வழங்குக வழங்கா - அம்முனிவர்களுக்கு மனம் மகிழக்கொடுக்குந் தக்கவீகங்களைக் கொடுத்து.

சனகஞ்சி நான்முனிவர்-சனகர், சனாதனர், சனந்தனர், சனற்குமாரர். வான் மீகி, என்பதனிறுதியி லிருக்கும் ஏகாரம் எண்ணேகாரம் ஆகையால் அதனைப் பிரித்து வினையவறறோடுங் கூட்டுக. சகம்-தோனறியழிவதென்னும் பொருட்டு, ஆதலால் பிரபஞ்சமென்றும். வெம் பரிமா-கடுகிடையை யுடைய குதிரை. (கஅ)

சத்தியவுலகிற்சரோருகக்கிழவன்சார்ந்தபின்புலப்பகைசாய்த்த
வத்திருமுனிவரனைவருங்காசியடிகளையடைந்தனர்பணிந்து
முத்திமண்டபத்தினறமுதனன்குமொழிந்தருண்மூர்த்திசங்கியிற்
பத்தியரயிருந்துநாரதமுனியையபாத்தொருவினவுவாபைகர்வார்.

(இ-ள்.) சரோருகம் கிழவன் சத்திய உலகில் சார்ந்தபின்-தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் சதுரியலோகத்தை யடைந்த பின், புலப்பகை சாய்த்த அத்திருமுனிவர் அனைவரும் - இந்திரியப்பகையைப் புறங்கண்ட தவச்செல்வத்தை யுடைய அம்முனிவர்களெல்லோரும், காசி அடிகளை அடைக்கலா பணிந்து - காசியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானை யடைந்து வணங்கி, முத்தி மண்டபத்தில் அறம் முதல் நான்கும் மொழிந்தருள் மூர்த்தி சங்கியில் பத்தியராய் இருந்து - முத்திமண்டபத்தின்கண்ணே தருமமுதலிய நான்கு பொருளையுஞ (சனகர்முதலாகிய நான்கு முனிவர்களுக்கு)கூறி யருளிய தக்ஷிணமூர்த்தி சங்கியில் அன்பாய் வரிசை பட லிருந்து, நாரதமுனியை பார்த்து ஒரு வினு உரை பகர்வார் - நாரதமுனிவனைப் பார்த்து ஒன்று வினவு கின்றார்கள.

அரம முதல் நான்கு - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. அடைந்தனர் - முற்றெச்சமாய நின்றது. (கக)

தலமுதன்மூன்றுஞசிறந்ததேர்சைவதலமுரையென்னநாரதன்முன்
கலிமுழுதுணர்ந்தசனற்குமாரன்பாற்கற்றவன்வியாதனுமவன்பர
னலமுறறக்கேண்மினெனவவன்கதிர்வேனம்பிபான்மறைமுதலனைத்து
மலமறவுணர்ந்தோன்குறுமுனியாகுமவனிடைக்கேண்மெனவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) தலமுதல் மூன்றும் சிறந்தது ஓர் சைவதலம் உரை என்ன - தலமூதலிய மூன்றுபொருள்களாலும் மேம்பட்ட ஒரு சிவதலத்தைச்சொல்லாயென்றுவினவ, நாரதன் தான் - நாரதமுனிவன், கலிமுழுதும் உணர்ந்த சனற்குமாரன்பால் கற்றவன் வியாதனும் அவன்பால் நலம் உற கேண்மின் என - நால்முற்றும் ஆராய்ந்துணர்ந்த சனற்குமாரமுனிவனிடத்துக் கற்றுணர்ந்தவன் வியாதமுனிவனும் அவனிடத்து நன்மைமிகக்கேளுங்கள் என்றுகூற, அவன்-அவ்வியாதமுனிவன், கதிர்வேல் கம்பிபால் - ஒளிமிக்க வேலையேந்திய முருகக்கடவுளிடத்து, மறைமுதல் அனைத்தும் அலம் அற உணர்ந்தோன் குறுமுனி ஆகும் அவன் இடை கேண்மெ

னவிடித்தான் - வேதமுதலிய நூல்முற்றும் கழற்கிரீக்கக் கற்றுணர்த்தவர் அகத்தியமுனிவராம் அவரிடத்துச்சென்று கேளுங்களென்று கூறினன்.

சுழற்சியாவது - ஐயம், திரிபு. தலமுதன்மூன்று - தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி. விடித்தல் - விடைதரல், ஆதலால் கூறினமை என்றும். சிறந்தது விணைமுற்றுப்பெய ரெச்சமாய்நின்றது. முழுதென்பதனினுதியில் முற்றும்மைதொகுத்தல். (உ0)

மலயமாதவனேயடைத்துகைதொழுதுவாழ்த்திவாதாவிவில்வலனைக்
கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிந்தக்குன்றடக்கியதவக்குன்றே
யலைகடல்சூழ்த்தவருடபெருங்கடலேயருந்தமிழ்கொண்டலேதென்பா
லிலைபறிதுத்தகோகணேயென்றுசுருதியாயிரமெனத்துதித்தார்.

(இ-ள்.) மலயம மாதவனை அடைத்து கைதொழுது வாழ்த்தி-பொதியமலை யிலெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவனா யடைந்து கைகூப்பித் துதிசெய்து, வாதாவி வில்வலனை கொலைபுரி தருமமூர்த்தியே - வாதாவி வில்வலன என்னும் அசுரர்க்கோ கொலைசெய்த தருமவடிவாயுள்ளவனே, விந்தக்குன்று அடக்கிய தவக்குன்றே - விந்தபருவதத்தையடக்கிய தவபருவதமே, அலைகடல் சூழ்ந்த அருள பெரும் கடலே - கனியை அலைக்கும அலையையுடைய சமுத்திரத்தைப்பருகிய பெரியகருணைசமுத்திரமே, அருந்தமிழ் கொண்டலே - அரியதமிழ்ரசத்தைக்கும் மேகமே, தென்பால் துலைபெற நினைத்தகோகணே என்று-(உயர்ந்த) தென்திசை துலாக்கோல்போலச் சமனுறநினைத்திய பற்றுக்கோடே எனவு, ஆயிரம் சுருதி என துதித்தார் - அளவில்லாதவேதங்களிரண்டு நினறு துதித்தாற்போல்,திரண்டுநின்று துதித்தார்கள்.

அசமுகி என்னும் பெயரையுடைய வோர் சுரபெண், நாரதமுனிவரைவலிக தைதழுவி வில்வலன் வாதாவி என்னும் இரண்டுபிரிவாகினைபெற்றாள், அவர்கள் இருவரும் தமது தாயினிடத்து விடைபெறாமு ஓர்வனத்திற்சென்று கொடியவோர் யாகஞ்செய்து தாங்கள்வேண்டிய வரங்களைப் பிறரறியபெறாமு மேற்றிசையில் நான்குவழியுங்கூடிய ஓரிடத்தில்வரும் முனிவர்களைகொல்ல வோர் பன்னசாலையை யமைத்து வாதாவியை ஓர் ஆடாகவித் தான் தவவேடத்தை மேற்கொண்டு விருந்து செய்து முனிவர்களைகொணறு வரமும் நாள்களில், அகத்தியமுனிவர் அந நெறியேவர அவரைகோக்கி நம குலத்தினரைக்கொல்லும் இவரை காமகொலல வேண்டுமென்றகருதி எதிர்சென்று தமதுசாலைகளைத்தவறாது ஆடாயினை வாதாவியைக்கொனறு கறிசமைத்து வாட்ட உண்டு இருந்தபின, வில்வலனதம்பிவருகவென்றழைக்க வயிற்றுட்சென்ற வாதாவி ஆட்டிவடிவங்கொண்டு முழுக, அதனை யுணர்ந்த அகத்தியமுனிவர் கோபங்கொண்டு இவன்முடியகடவன என்று வயிற்றிடவ மடிந்தான், அதனைக்கண்ட வில்வலனகோபதாபமோடு ஓர் தண்டாயுதங்கொண்டு போரசெய்யவர அமமுனிவர் ஓர் தருபடையைப் பாசபதாஸ்திரமாகப் பாவனைசெய்து பிரயோகஞ்செய்ய அவனும் மடிந்தனன். என்பது காரதம் அசுரகாண்டம்-வில்வலன் வாதாவிவதைப்படலத்தில்.

"ஞான்கொண்டகறியரசிதுகர்வற்றவாதாவியுயிர்போகியுண்டவியல்பே
தான்கொண்டுமுடிகென்றசடாந்தையொருகாலிதமிழ்வலமுலிதடவலுய்
கான்கொண்டவெரிமண்டுசிறுபுன்புதற்போன்றகடியோனுமுடிவாகவே
வான்கொண்டலெனவந்கண்முன்னின்றவன்தம்பிமாய்வுற்றதன்னிலருவான்."

"மெய்க்கொண்டதொண்ணூறுருக்கொண்டுமுனிதன்னைவெருளுற்றுச்சூர்த்தண்டம்தனைக், கைக்கொண்டுகொலையுனி வருபோழ்தின்முலிவின்கரத்திற்றருப்பை

யொனறை, மைக்கண்டப்படையாகஇனைருற்றுலிடவில்வலன்ருறுமடிவெய்தனர், மக்கணடகக்கள்வருறையுற்றவிடமீங்கியப்பாலகன்றன்னரோ.''

தென்திசைகோக்கிவ்ரும் அகத்தியமுனிவர் காசிகரடைந்து சிவபெருமானேவணங்கி அங்குநின்று மேருவோடு மாறுபட்டு அண்டகூடையடைந்து எழுந்த விந்தகிரியின் சாரலடைந்து ஓ! விந்தமே கமக்குச்செல்லச் சிறிதுவழிதருவாய் என விந்தகிரி சூரியசந்திரர்கள் வழங்குதறகும் அரிதாய்த் திருவிக்கிரம வடிவங்கொண்டதெடுமால்போல் நிற்கின்றேரும் குரியவடிவையுடைய வனக்கு அஞ்சியோவழிதராநிற்போம் என்று சொருக்கிக்கூற, அம்முனிவர் தம்வலிமையால் பிரமலோகங்காறும் தமதுகையையீட்டி அவ்விந்தமலியின் உச்சியிற்சேர்த்து அழுத்த, அவ்விந்தம் சொருக்கழிந்து பாதலத்திற்புருந்தது. என்பது ஷே காண்டம் - விந்தம் பிலம்புருபடலத்தில்.

''எறிகதிர்மதியினுகருமேகருந்திறதாலவான
கெறியினேயடைததுதொல்லெடியமால்போன்றுநின்றேன்
குறியதிறகஞ்சியாதுகொடுப்பனேவெனதுதோற்ற
மறிகிலமீண்டுபோகென்றவ்வகைமொழிந்ததன்றே.''

''அறபுதமமர்கொளவாற்றவுங்குறியோன்விந்த
வெறபினதமபர்தன்னினமீயுயர்குடங்கைசேர்த்தி
வறபுறவூனறவல்லேமறறதுபுவிககட்டாழ்ந்தது
சொற்பிலமபுருந்துசேடன்தொன்னிலேயடைந்ததன்றே.''

சிவபெருமான் நிருமணதிற்குத் தேவர்முதலிய யாவரும்வநது நெருங்கினமையால் வடதிசைதாழ்ந்து தெனதிசை யுயர்ந்தோங்கியபோது அங்குள்ள தேவர்முதலியயாவரும் நடுக்கமெய்தி வருநதுதலைக் கடைக்கணித்து, சுக்கிராயனூரால் அகத்தியமுனிவனைவருவித்து நீ தென்பாலுள்ள பொதியமலையிற்சென்று இருத்தியாயின் துலாக்கோல்போலச் சமனுமென்றருளினன். என்பது காண்டம் - உற்பத்திகாண்டம்-திருகலியாணபடலத்தில்.

''ஆனன்முனிகேளொருதீயிவ்வசலநீங்கித
தேனுமருதவள்மேயதென்னுதிணணி
வானுபொதியமலிமேவுதிவையமெல்லா
மேனுளெனவேங்கராகிவிளங்குமென்றன்.''

எனவருஞ் செயயுள்களாலுணர்க. கடல்குடித்தது இப்புராணத்தில் பின்னர்வருதல் காண்க. கொலிபுரிதரும மூர்தனி எனத் தினை நலவிகையாக மாறுபட்டுகிற்பது றைதிறமபியலின். (உ)

மூவகைசசிறப்புமுள்ளதோர்தானமொழிகெனமுகமலர்ந்தருள்கூர்க் தியாவையுமுணர்ந்தோன்முததிமண்டபத்தினீரிருதொகையின்வந்திறக் சேவல்கடமையுமைமங்கரன்றனேயுஞசேவலுகொடியுடைவடிவேற் [குஞ் காவலன்றனேயும்வடநிழலமர்ந்தகண்ணுதற்பானேயும்பணியா.

(இ-ன்.) மூவகை சிறப்பும் உள்ளது ஓர்தானம் மொழிக என - தலச்சிறப்பும் தீர்தசசிறப்பும் மூர்தீசிச்சிறப்பும் உள்ளதாகிய ஒருசிவதலதைதச் சொல்லக்கடவீர் என்றமுனிவர்கள்வினவ,முகமலர்ந்து அருள் கூர்ந்து யாவையும் உணர்ந்தோன்-முகமலர்ச்சிகொண்டு (அவர்கண்மேல்) கருணைகூர்ந்து எல்லாநூல்களையும் ஆராய்ந்த தெளிந்த அகத்தியமுனிவர், முததிமண்டபத்தின் ஈர் இரு தொகையின்

வந்து இறக்கும் சேவல்கள் தமையும் - முத்திமண்டபத்தின்கண் கான்கென்னுஞ் தொகைபெற்று வந்திறந்தகோழிகளையும், ஐங்கரன் தனையும் சேவலங்கொடி வடி வேல் உடை காவலன் தனையும் வடதிழல் அமர்ந்த கண்ணுதல் பரனையும் பணியா- ஐந்தநிருக்கரங்களையுடைய மூத்தபிள்ளையாரையும் சேவறகொடியையும் வடிதத வேலையுமுடைய முருகக்கடவுளையும் கல்லாலநிழலினீழ் எழுதருளிய தக்ஷிண மூர்த்தியையும்வணங்கி.

காசிநகரத்தில் மூன்றாம்யுகத்தில் பலநூல்களையுங்கற்றுணர்ந்த மாகனந்த னென்னும் ஓர்மறையவன் கொடுத்தொழிலுடையவனுய்த் திரிதருங்காலத்து, அங் கோர் கீசன் தானமாகக்கொடுத்த பொருளையேற்றதனுல் ஏனமறையவர்கள் இவ னுஞ் சண்டாளனே என்று அங்கரினின்றும் அகற்ற, தன்மனைவிமக்களோடு கேட தேயம் நோகிச்செல்லுவோன் கன்கையாடிக் காவடி கொளடு செல்லுவோளைத் தேயாகக்கருதி அவாகளபின் கரநதுசெல்லும்போது, வேடர்கள் எதிர்நது அவ னிடத்துள்ள பொருளைச் குறையாடி மனைவிமக்களோடு அவனையுமகொலைசெய்தார் கள், உயிர்விடுங்கால அம்மாகனந்தன காசிநகரத்தை மனததிலெண்ணி யுயிர்விட்டி புண்ணியவசத்தால் அக்கேடதேயதத்தில் மூற்பவவுணர்ச்சியோடு சேவலாய்ப்பிறக் நது தன்மக்களிருவருங் குஞ்சுகளாகவும தன்மனைவி பெடையாகவும், அங்குச்சில நாள்வசித்தக் காசிக்குச்செல்லுவாரோடு தொடர்ந்து சென்று முதநிமணடபத் தையடைந்து அங்குவசித்து இறந்தமையால் சிவபதத்தையடைந்தனன. என்பது காசிகாண்டம்-முதநிமண்டபதின கதையுணாத்த அதநியாயநதில்.

"கருமபுருதட்டிச்சாரெழுருங்கடைவாய்மெதிகண்படுக்கு
மிருந்தண்புனல்சூழ்காசிதனேயிதயதெண்ணியிறநதனனுல்
வரம்பிற்சாலிமுத்தமிர்கருமவயறகேடத்தில்முறபவதத்திற்
றிருத்தமுணாவோடவனரதத்தச்சூட்டிச்சேவலாயினனுல்."

"மக்களிருவர்பார்ப்பாகமடமானுக்கிபேடாக
வொக்கவுறையுகாளதனிறகாகிக்கேருமவரோடுஞ்
செக்கர்கிறத்தகூர்வாயருட்டுசசேவல்பெடைதொடரத்
தொக்கபார்ப்பினெடுங்காகித்தொல்கோகரிற்சென்றனனே."

"செங்கட்கயவாய்மோட்டெருமைசெழுநீர்க்குவளைப்போதருகிப
பங்கபபழனத்தனிந்தழக்கப்பணிலமுழங்குகாசியினிற்
றிங்கடவழ்த்தவிளிம்புரிஞ்முத்திமாடத்திடைசேர
வங்கணிறந்தபடிமேற்றுறகையிவையினடையுமால்."

சேவல்-கோழியின்பரியாயப்பெயர். (உஉ)

அங்கயற்கண்ணிதன்னையுமெந்தையாலவாயானையுமிதய பங்கயத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்துபரவசமடைந்துபார்ப்பதிக்குச சங்கரனருளிச்செய்தசங்கிதையைந்தாரகனுடலிரண்டாகச் செங்கைவேல்விடுதசேவகனெனக்குத்தெருட்டினனையசங்கிதையில்.

(இ-ள்.) அங்கயற்கண்ணி தன்னையும் எந்தை ஆலவாயானையும் - அகயற்க ணம்மையையும் எனதந்தையாகிய திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்க டவுளையும், இதயபங்கமத்த திருத்தி - தனது திருஇதயதாமரையில் இருத்தி, சமாதி யில் இருந்த பரவசம் அடைந்து-சமாதிகூடிப் பரவசப்பட்டு, பார்ப்பதிக்குச் சங்க ரன் அருளிச்செய்த சங்கிதையை - உமாதேவியாருக்குச் சிவபெருமான் அருளிச் செய்த சங்கிதையினை, தாரகன் உடல் இரண்டாக செம்கை வேல் விடுத்த சேவ

கன்னனக்கு தெருட்டினுன்-தாரகாசுரன் உடலம் இரண்டுதண்டாகத் தமதுசெவ்
த்திருக்கரத்தினிலேந்தியவேல் பெறிந்த முருகக்கடவுள் எனக்குத்தெளிவுபெற அரு
ளிச்செய்தார், அணியசங்கிதையில் - அத்தசசங்கிதையில்.

சமாதிகூடல் - அசைவறவிருத்தல். பரவசமடைதல் - சூரியனெளியும் கண்
ணெளியும்போல முதல்வன் வியாபகவறிவில் ஆன்மவறிவு வியாப்பியமடைந்து
"அவனிவனும்" நின்றமுறைப்படி நேயத்தழுந்தல். தாரகன-சூரனுக்கு இனையோன்.
பிரமன்முதலியதேவர்கள் இடுக்கணீங்கவும் தேவாகள் முதலிய படைவீரர்கள்
புடைசூழவும் சூரன் ஊர்நோக்கிச்செல்லுங் குமாரக்கடவுள் சிரவஞ்சகிரியைய
டைந்தருள, நாரதமுனிவன் திருவடிவணங்கி எமதுபெருமானே இம்மலை சிரவஞ்
சன் என்னும் ஓர்பேரையுடைய ஓரசுரன் இவன் இங்கிருந்து வழிவருமுனிவர்பல
ருக்குந்துன்பஞ்செய்து வருவான், ஆகத்தியமுனிவரும் ஓரால் இவ்வழிவருகையில்
அம்முனிவருக்குந் தனதுமாயையால் பலதுனபஞ்செய்யுமவினைத்தனன்; அவற்றை
நோக்கி இவையோர் அவுணசெயலெனகருதி இம்மலைவடிவாகியேநின்று எம்மி
றைவன் திருக்கரத்துவேலால் நாசமடைகவெனச்சபிக்க, அன்றுதொட்டு இம்மலைவ
டிவாகியேநின்று இருதெிவரும்முனிவர்களே அனைத்து நிற்கின்றனன்; இம்மலையி
னுருபாலுள்ள மாயகரத்தில் சூரனுக்கினைய தாரகனென்பவன் வசித்துப் பிர
மனமுதலியோருக்கு இடையூறுசெயினறனன்; இவனைவெற்றிகொள்ளில் சூரனை
வெல்லுதல் எளிதெனகூற, அவ்வாறே செய்கினறோமென்று கருணைகூர்ந்து வீர
வாகுமுதலிய படைவீரரை விடுத்தருளினார; வீரவாகு, படைவீரரோடு சென்று
அதகாரகனோடு போர்செய்யத தொலைவுறறவசுரன் சிரவஞசகிரியினுள்ள வோர்
முழையிற்புகுத அவன்பின்சென்ற வீரவாகுமுதலியோர் அம்முழையிறசென்று ம
யக்கிகிடதலை நாரதமுனிவர்சொல்ல, அக்குமாரக்கடவுள் தமது திருக்கரத்த
வேலெறிதது அத்தாரகன மார்பையுங்கிழித்தக சிரவஞ்சகிரியையுஞ் சிதைத்தனர்.
என்பது காரதம்-உற்பத்திகாண்டம் - தாரகன்வதைப்படலத்தில்.

"தாரகன்மாரபமென்னுந்தடம்பெருவரையைக்கீண்டு
சீரியசிரவஞ்சத்திறசேர்ந்தபட்டுருவிச்சென்று
வீரமும்புகழுங்கொண்டுவிளங்கியதெனனவஞ்சட்
சோரியுந்தசையுமாடித்தண்ணெனமீண்டதனறே."

எனவருஞ்செய்யுளாலுணர்க. (உக)

பெறற்கருந்தவஞ்செய்தகந்தெளிந்தரிதிற்பெருங்கதிகேட்பவர்க்கெளிதா
யுறப்படுந்தலநீர்வினையுமுச்சிறப்புமுளளதெத்தலத்தினுங்கழிந்த
சிறப்பினுங்கெண்ணெண்டிருவிளையாடல்செய்தருள்வடிவெடுத்தென்று
மறைப்பொருளவிளங்குமாலவாயுதனீமண்ணின்மேற்சிவனுலகென்னும்.

(இ-ள்.) பெறற்கு அரும் தவம் செய்த அகம் தெளிந்த அரிதில் பெரும்
கதி கேட்பவர்க்கு எளிதாய் உறப்படும் தலம் நீர் வினை முச்சிறப்பும் உள்ள அ-
டைதற்கரிய தவங்களைச்செய்த மனந்தெளிந்த அரிதாகப்பெறும் மோட்சம் கே
ட்பவர்க்கு எளிதாகக்கிடைக்குந்தலமாய் நீங்கள்வினைய தலச்சிறப்புமுதலிய மூ
ன்றுசிறப்பும் உள்ளது, எத்தலத்திலும் கழிந்த சிறப்பினது - எவ்வகைப்பட்ட சை
வதலங்களிலும் மேம்பட்ட சிறப்பினையுடையது, அருள்வடிவெடுத்து எண்ணெண்
திருவிளையாடல் செய்த என்றும் மறைப்பொருள் விளங்கும் ஆலவாய் - திருவரு
ளே திருமேனியாகக்கொண்டு அமைத்தானாகு திருவிளையாடல்களைச்செய்த எப்

பொழுதும் வேதத்தின்பொருளாகிய வெம்பெருமான்விளங்கும் திருவாலவாயாம், அதனே மண்ணினமேல் சிவன் உலகு எனனும் - அத்தலத்தைப் பூவுலகில் சிவலோகமென்று சொல்லாநிற்கும்.

சிறப்பினது - ஈறுதொக்குநின்றது. முச்சிறப்பு - பன்மையில் ஒருமைவந்த பல்வழுவமைதி. ஆய - வினே யெச்சத்திரிபு. உறப்படும் - உட்கப்படார் என்றும் போலப் படுசொறபும் படுபொருளினிறிவந்த பெயரெச்சம். ஆங்கு-அசைநிலே.(உச)

அத்தலத்தினேயமூவகைசசிறப்புமளவிலாவுயிர்க்கெலாங்கருணை
வைத்தவனசெயததிருவிளையாடலேம்வளையுரகநிழியவேலெடித்த
வித்தகனெனகருவிளமபியவாறேவிளமபுவனுமகனெனவந்த
வுததமமுனிவர்யாவருங்கேடகவுணர்த்துவான்கடலெலாமுண்டான்.

(இ-ன்) அத்தலத்து அனேய மூவகைச சிறப்பும் - அத்தத்தலத்தில் அத்தன்மையையுடைய மூவகைசசிறப்புனேயும், அளவு இலலா உயிர்க்கு எல்லாம் கருணை வைத்தவன் செய்த திருவிளையாட்டேம-அளவிறந்த எலலா ஆன்மகோடிகளிடத்தும் கிருபைவைத்த சிவபெருமான் செயதருளிய திருவிளையாடல்களேயும், வளர உரம் பிழிய வேல் எடுத்த விதகன எனகரு விளமபிய ஆறே மக்கு விளமபுவன் என்ன - இரவுஞசகிரியின மார்பகம்பிழிபட வேலேந்தொட்டருளிய முருகக்கடவுள் எனக்குச் சொலலியவணணமே உமக்குருக்குச சொலலுவேன எனறு, கடல் எல்லாம உண்டான-கடல் முற்றும்பருகிய அகததியர், வந்து எத்தம முனிவர் யாவரும் கேட்க உணர்த்துவான் - தம்பால்வந்த முதன்மைபெற்ற முனிவராகெல்லோரும் கேட்கச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

பாவசமடைதது என்பவற்றிலுளள விளையெச்சம உணர்த்துவான் என்னும வினைமுற்றின முதனிலேகொணடது. (உடு)

புராணவரலாறு முற்றிறறு.

ஆகபபாயிரம உளபடத திருவிருத்தம - கூகூ.

தலவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம

சுரடடமொருசூழல்,முடையநகாயகறுகன்புடையிரநயத்துகின்ற
கேடடதலமீண்டுரைதத்திருவாலவாய,நுமுட னிதனதுபபெயரன்ன
தேரா டலர்தாமமனாமுனிதத,நாடடமுடபுக்கரசெருசேரநிருான
யிடடமெனமுனிதத்சிவனெங்கமுமொன்முளலின்றுமிசைப்பகேண்மின்.

(இ-ன்) காட்டம் ஒரு மூனறு உடைய காயகறுக்கு அன்புடையீர-திரிகேத திரக்கேயுடைய சிவபெருமானிடத்து அன்புநினறதற்குமுனிவர்களே, நயனது நீவிர் கேட்டலும்,நணிஉரைத்த திருவாலவாய்-விரும்பிக்கேளகேடடதலம் இப்போது யாமசாறறிய திருவாலவாயாம, அதனுள் நினறது பொன்னம் தேரில் அலர்தாமமாமுனறது ஒருதடமும-அதத்தலத்தில் நினறது பொன்னிறம்வாயந்த இதழ் அலர்ந்த தாமமாமுனறத்த ஒருதடாகமும்,சுத்தரம் செம சோதி ஞானம் ஈட்டமென முனறத்த சிவலிங்கம் ஒன்றும் உள்ள - அழகிய செவந்த சோதிமயமாகிய ஞானகூட்டம் போலததோன்றியருளிய சிவலிங்கமொன்றும இருக்கின்றன, இன்னும் இசைப்ப கேண்மின் - இன்னமுஞ் சொலலக் கேளுங்கள்.

சிவலிங்கம் என்பதன் இறுதியிலினற உம்மையைப்பிரித்து ஒன்றென்பத னோடு கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (க)

திருவாலவாய்க்கினையாமொருதலமுந்தெய்வமணஞ்செய்யப்பூத்த
மருவார்பொற்கமலங்கார்தீர்த்தமுமத்தீர்த்தத்தின்மருங்கின்ஞான
வுருவாகியுறைசோமசுந்தரன்போலிகபரந்தருலவாவிடி
தருவானுமுபபுவனத்தினுமில்லையுண்மையிதுசாறின்மன்னே.

(இ-ள்.) சாற்றின்-சொன்னால், திருவாலவாய்க்கு இணையாம் ஒருதலமும்-திருவாலவாய்க்கு ஒக்கும் ஒருதலமும், தெய்வம் மணம செயய பூத்த மரு ஆர் பொன் கமலம் நிகர் தீர்த்தமும்- தெயவத்தனமையையுடைய வாசம்கமழ மலர்ந்த மணம்நிறைந்த பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தை யொத்த தீர்த்தமும், அ தீர்த்தத்தினமருங்கில் ஞான உருவாகி உறை சோமசுந்தரன்போல் இகபரம நலை உலவா வீடு தருவானும் - அநதப்பொறாமரைத்தீர்த்தத்தின பக்கத்தில் ஞானசொரூபமா யெழுநதருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளைப்போல அடைநதோர்க்கு இகலோகத்தையும் பரலோகத்தையுந் தநது எனனும அழியாத மோகூத்தையுந் தருதருஞ் கடவுளும, மூபபுவனத்திலும் இலலை-சுவாகமுதலிய மூன்று உலகங்களிலும இல்லை, இது உண்மை - இது சத்தியம. (உ)

அவ்வகையமூன்றின்முதநூறலபெருமைதனைசுருக்கியறையகேண்மி
னெவ்வகையவுலகத்துந்தருமநலமிகமவறாநிலாத
சைவதலமதிகமவறாபுதெடட நிகமவைதமிலீரெட்டித
தெய்வதலமதிகமவறாநிகதலகாலவுறைசெபகேண்மின்.

(இ-ள்.) அவ்வகைய மூன்றில் - அத்தனமைப்பட்ட தலமுதலிய மூன்றில், முதல் தலப்பெருமைதனை சுருக்கி அறைய கேணமின - முன்னுள்ள தலவிசேடத்தைச் சுருகிச்சொல்லக கேளுமகள, எவவகைய உலகத்தும் தருமதலம அதிகம் - பலவகைபபட்ட உலகங்களிலும புண்ணியகேஷத்திரங்கள மேமபட்டனவாம், அவறறு ஈறிலாத சைவதலம் அதிகம - ஆவைகளில் அழிவிலலாத சைவதலங்கள அதிகமாம், அவறறு அபுதத்து எட்டு அதிகம் - அசசைவதலங்களுள அபுதத்தொட்டுத் திருத்தலங்கள் மேம்பட்டனவாம, அவை தமமில ஈரெட்டி தெய்வதலம் அதிகம - அத்திருத்தலங்களுள பதினறு தெயவத்தனமையையுடைய திருத்தலங்கள மேமபட்டவாம, அவற்று அதிக தலம நானகு - அவற்றுள மேமபட்ட திருத்தலங்கள் நானகாம், அவறறை செப கேண்மின - அத்திருத்தலங்கள் நானகினையுஞ் சொல்லக கேளுமகள். (ஙு)

அன்னமலிவயறபுளியூரகாசிகாகாளத்தியாலவாயா
மின்னவளமபதிகாவன்கிற்றிருவாலவாயதிமெவவாறென்னின்
மின்னவிரம்பலங்காணகாசிகர்வதிந்திறகவியன்காளத்திப்
பொன்னகரம்பதியினுல்வழிபாடுசெயவலிக்கும்போகம்விடி.

(இ-ள்.) அன்னம் மலி வயல் புளியூர் காசிகா காளத்தி ஆலவாய் ஆம் இன்ன ஊனம்பதி காண்கில் - அன்னப்பறவைகள் நிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த சிதம்பரம் காசி திருக்காளத்தி திருவாலவாய் என்னும் இநநான்கு திருத்தலங்களிலும், திருவாலவாய் அதிகம் - திருவாலவாய் மேம்பட்டதாம், எவவாறு என்னில் - எவ்வகையால் என்று வினவில், மின் அவிர் அம்பலம் காண - ஒளிவிளங்கிய அச்சிதம்பரம், தன்னேத்தரிசித்தலால், காசிகர் வதிந்த இறக்க-காசிகர், தன்னிடத்தில்வசிக்க இறத்தலால், வியன் காளத்தி பொன் நகரம் பத்தியினுல் வழிபாடு செய-பெரு

மைமிக்க திருக்காளத்தி என்னும் அழகிய நகரம், அன்பால் தனக்குவழிபாடுசெய்து பூசித்தலால், போகம் வீடு அளிக்கும் - (ஆன்மாக்களுக்கு) போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்காநிற்கும்.

ஏழனுருபு, கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில் வந்தது. காண முதலிய அகரவீற்று வினை எச்சங்கள் காரணப்பொருளில் வருதன. (சு)

அறந்தழையுந்திருவாலவாய்கேட்டவுடன்போகமளிக்குமீண்டு
பிறந்திறவாபேரின்பகதியளிக்குமிதுவன்றிப்பிறழாதெஞ்சு
நிறைந்தபரனெந்தலமும்படைபபானித்தலத்தைமுதனிருமித்திங்க
ணுறைந்தருளினனன்றியின்னமுளதிதன்பெருமையுரைபபக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) அறந்தழையும திருவாலவாய கேட்டவுடன் போகம் அளிக்கும் மீண்டு பிறந்து இறவா பேர் இனபம் கதி அளிக்கும் - தருமங்கள தழைதலோங்குந் திருவாலவாய கேட்ட அபபொழுதே முனபு போகதைத தராநிறகும், மீளப்பிறந்திறவாமல் பேரின்பமோக்ஷகதியைத தராநிறகும, இது அன்றி - இதுவுமல்லாமல், பிறழாது எஞ்சும் நிறைந்த பரன - சமஸ்ய எவவிடததும் நிறைந்த சிவபெருமான்' எத்தலமும் படைப்பான் இத்தலதைத முதல நிருமித்து இங்கண் உறைந்தருளினன்-எல்லாத்தலங்களேயுஞ் சிருட்டிக்குமபொருட்டு இதலத்தை முன்பு சிருட்டித்து இவ்விடத்தெழுநதருளியிருந்தனன, அனறி இதன பெருமை இன்னம உளது-இதுவு மன்றி இத்தலப்பெருமை இனனமு முள்ளது,உரைபப கேண்மின - யாம சொல்லக் கேளுங்கள்.

உடன் என்னும இடைச்சொல்-அப்பொழுது என்னுமபொருளுமேலும், எகர வினுலிடைச்சொல்-எல்லாம எனனும பொருளுமேலும் நின்றன. மீணடு செயவெனெச்சததிரிபு. இகரசுசுட்டோடு பொருநதாமையால இக்கண், இதன் எனப்பாடங் கொண்டாம். (டு)

திருவாலவாயென்றுகேட்டவரேயநமம்பெறுவர்செல்வமோங்குந்
திருவாலவாயென்றுநினைந்தவரோபொருளடைவாதேவதேவைத்
திருவாலவாயிடத்துகணடவரோயினபகலஞ்சேர்வரென்றுந்
திருவாலவாயிடத்துவந்தவரேவிடடுநெறிசேர்வரன்றே.

(இ-ள்.) திருவாலவாய் என்று கேடடவர் ஏ அறம் பெறுவர்-திருவாலவாய் என்று ஒருவர் சொல்லக்கேட்டவர்களே தருமபபயனே தடைவார்கள், செல்வம் ஓங்கும் திருவாலவாய் என்று நினைந்தவரா ஏ பொருள் அடைவா-பலசெல்வங்களும் நிறைந்தோங்குந திருவாலவாய் என்று சிநதித்தவர்களே பொருட்பயனே யடைவார்கள், தேவ தேவைத் திருவாலவாயிடதது - அயனமுதலிய தேவர்களுக்கதத தேவனுயுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளைத்திருவாலவாயிடதில்,கண்டவரே என்றும் இன்பகலம்சேர்வர் - தரிசிததவர்களே எப்பொழுதும் இன்பப்பயனே யடைவார்கள், திருவாலவாய் இடத்து வநதவர் ஏ வீடு நெறி சேர்வர் - திருவாலவாயில் வாசஞ்செய்பவர்களே மோக்ஷநெறியை அடைவார்கள்.

ஏகாரம் பிரிநிலைப் பொருள்மேனின்றது. (சு)

சுரதநிகுழ்காசிமுதல்பதினமுமைக்கதியளிக்குந்தூநீர்வையை
வரதநிகுழ்திருவாலவாய்சிவன்முத்நிதரும்வதிவேர்க்கீது
நிரனநிகமபரகதியும்பின்கொடிக்குமாதலினிச்சிவன்முத்நி
புரனநிகமென்பதெவனதற்கதுவேயொப்பாமெப்புவனத்துள்ளும்.

(இ-ள்.) சுரகதி சூழ் காசிமுதல் பதி மறுமை கதி அளிக்கும் - தேவகதியாகிய கங்கைசூழ்ந்த காசிமுதலிய சிவதலங்கள் மறுமையில் மோக்ஷத்தைத் தராகிற்கும், தண நீர் வயை வரகதி சூழ் திருவாலவாய் வதிவோர்க்கு சிவன்முத்திதரும்- பரிசுத்தமாகிய நீர்நிறைந்த வயை எனனும் மேன்மைபொருந்திய நதிசூழ்ந்த திருவாலவாய, தண்ணீடதுதவசிபவர்க்குச் சிவன்முத்தியைத தராகிற்கும், ஈது அதிகம் திரன் - இம்மொழியிகவும் நிச்சயம, பின் பரகதியும கொடுக்கும் - பின்பு மறுமையிற பரகதியையுந்தராகிறகும, ஆதலின் - ஆதலால் இசசிவன் முதுதிபுரன் அதிகம் என்பது எவன்-இச்சிவன்முத்திபுரமாகிய திருவாலவாய (காசிமுதலிய திருப்பதிகளுள்)மேமபாடுளளதெனக் கூறுதலால வருமபயன எனன, எப்புவனத்து உள்ளும்-எல்லாப்புவனங்களுளளும (தனகொபபதோர் தலமில்லாமையால்) அதற்கு அதுவே ஒபபாம்-அதற்கதுவே நிகராம. (எ)

ஆதலினிப்பதியிடநிபபிறபுநிறைபோய்கோற்போரஙகைகொண்ட
நிதலவானமுதிகையபபதிநதிக்கதேம்பெயதுசெய்தநிம்பா
லோதனதைக்கைவிட்டுபபுறஙகையகக்குவாரொபபாநிந்த
மாதலநதின்பெருமைதானியாவரோயனவிட்டுவழுதற்பாலார.

(இ-ள்) ஆதலின்-ஆதலால், இபபரி விடநி பிறபயில போய கோற்போர்-நிதநதரலதில் தவஞ்செயயாத ஏனீயநிலஙகளில்போயத தவஞ்செயவோர், அங்கை கொணட நிதலம வான கமுத மெயபப நிறைக தேம பெயது செயத நிம்பால் ஒதனநதை லகவிட்டு- உலாவுகை எனன குளிர்ந்த தேவாமுதை பொபபத் தித் நிக்குமபடி இனிய நிமபிலைக்களாது சுவைபநத இனிய பாறசோற்றை யுண்ணுமல், புறம கையை கசதுவார் ஆபபா - புறஙகையை கசகுவானா பொபபாவார், இநத மாநலதநின் பெருமைதானியாவரோ ஆவிடநி வழுதற்பாலார் - இநத மகத்தாகிய நிலதநினபெருமைய எவராண வகையறுதுச் சொல்லும் பகுதியையுடையோர. (ஒருவரும இலலை யெனறபடி) (அ)

ஷி வேறு.

மறறையதலஙகடம்மிறபரிமகமவாசபேய
மறறமிலசோடசிகமகதினிவிடோமமபயாகமு
முறறருமிராசசூயமுதவமகமுடிதததபெறறு
செறறமிலதெரிசநூண முதலமிடடசெய்தபேறும்.

(இ-ள) மறறைய தலஙகள தம்மில் - ஏனீயதலஙகளில், பரிமகம் வாசபேயம் அறறம இலசோடசிகம அகதினிட்டோமம் யாகமு முறறரும இராசசூயம் முதவ் மகம முடிதத பெறும் - அசவமேதமும் வாசபேயமும குறறமில்லாதசோடசிகமும அகதினிட்டோமமும எவாக்கும செயது முடிதததகாகிய இராசசூயமும் ஆகிய இவைமுதலிய யாகஙகளைச் செயதமுடிதததால் வரும பயனும, செறறம் இல் தெரிச நூணமுதல இட்டிசெய்த பேறும - வருத்ததலில்லாத தெரிசநூண்மு தலிய இட்டிகளைச் செய்தலால் வருமபயனும.

சோடசிகமெனப் பாடங்கொள்க. செறறம் - கொலலுதல் வருத்ததல்மேனினறது. "கொல்லச்சுரப்பதாங்கீழ்" எனவருதல் காண்க.

வாசபேயமாவது அநதணர்கள் - (கஉ) தினத்தில் (உங) மேடங்களால் சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டாகச்செய்யும் யாகம. சோடசிகம் (டு) தினத்தில் (உ) மேடஙகளால் செய்யும் யாகம். அக்நிஷ்டோமமும மதுவே. இராசசூயம் - எல்லா

அரசர்களையும்வென்று ஆவர்கள் ஏவல்வழிநிற்ப (இ) தினத்தில் அல்லது (எ-கூ-கூ) தினத்தில் தான்கு மேடங்களால் சூத்திரியர்களால் செய்யப்படும்யாகம். தரிசனூ ணம்-அமாவாசை-பௌரணிகளில் சிவபெருமானுக்கு பிரீதி யுண்டபணைச் செய் யும் ஸ்தாலீபாகக்கிரியை. அதலால் இதறரு இஷ்டியெனப பெயர்வழங்கும்

முடித்தக செய்த காரணபபொருளில்வநத பெயரொச்சங்கள். (க)

எள்பிழுதன்னஎன்கண்ணினிலெனிதேரியாதனையிலலம்
வெள்ளியான்பொன்பூணடை விளைவொடுபிழனமுன்னுத்
தளளருமடிமையாதிதானஙகளசெயதபேறும்
வளளறன்காசியாதிபதிகளிலவதிந்தபேறும்.

(இ-ள்.) எள் பிழுத அன்னம் கனனி இவுளி தோ யாணை இலலம் - எண் ணெயும அன்னமுங கனனியுங குதிரையும தேரும் யாணையும வீடும, வெளளி ஆன் பொனன பூண் ஆடை வீளைவொடு பழனம - வெளளியும பசுவும் பொனனும் ஆபரணமும வஸ்திரமும வினைசசிலைவ யபூமி, முனனுதளளரும அடிமையாகி தானஙகள் செயத பேறும-நினைதது நீகருதறகரிய அடிமை முதலாகவுள்ள தான ஙகளைசெயதலால் வருமபயனும, வளளல தனகாசி ஆதிபதிகளில வதிததபேறும- சிவபெருமான் எழுநதருளிய காசிமு, லாகிய திருபபதிகளில வதிததலால் வரும் பயனும்.

முன்ன செயயாவென்று வாயபாட டவினைசெசம. (கo)

கய்கைகாவிற்றிவாணிகாவிரிகண்ணவேணி
நிகபதநதிநிம்பாலிநூயதன்பொருனமுன்னை
சயகைகியினதிகன்முறறுமாடியதகுதலினபேறு
நகமலமதுனாதனவிலைவகூமவதிவோாக்கெயதும்.

(இ-ள்.) கய்கை காவிர்தி வாணி காவிரி கணணவேணி நிகபதநதிநி ம்ப பாலினூய தன் பொருனை முன்(ம)-கை கையும் காவிரியும் சரஸவதியும் காவிரியும் கண ணவேணியும நிகபதந்தியும் இனிய நிமயமாகிய பாலியும் குறறமிலலாத குளிர ந்த தாமிரபர்ணியும் முதலாக,சயகையில் நதிகள முறறும் அடிய தவததினபேறும- அனனிநதந நதிகளமுழுதுரு சென்முடிய தவததால வரும் பயனும் (ஆகிய இவை கள்) மக்களும மதனாதனனில வைகலும வதிவோாகரு எய்தும - மக்களகரத னதையுடை மதனாவில் எந்நாளும வாசருசெயவோாகரு எனறில்வாது சேரும.

காளிந்தி - கரியநிறதனையுடையது. கணணவேணி - சையபருவதத்தினின் றும பிறநதநதியாபருவதத்தினருகில்வருவது. நிருதியாதத்தை தவததில் ஒருகூறுத லால் அடியடியமெனனும, முதலும சினியும ஒறறுமைபுண்மையால் சினியடை யை முதன்மேலேற்றித நிம்பாலி எனவுங்கூறினர். (கக)

அன்னியதலங்கடம்மிலாறறியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெயதலகளருண்டல்புனிதவாசான்
பனனியைப்புணர்தலின்னபாதகமனைதுமென்றுந்
தன்னிகராலவாயில்வதிபவாதமைவிடடேகும்.

(இ-ள்.) அன்னிய தலங்கள் தம்மில் ஆற்றிய பிரமகத்தி - ஈனியதலங்களி ற்செய்த பிரமகத்தியும், பொன்னினை களவு செய்தல்-பிறர்பொருளைத்திருடுதலும், கள் உண்டல் - கள்ளுண்ணுதலும, புனித ஆசான் பனனியை புணர்தல்-குருமனைவி

லாத குருபதத்தினியைப் புணர்த்தலுமாகிய, இன்னபாதகம் அணைத்தும் - இப்பெரும் பாதகங்களெல்லாம், தன் நிகர் ஆலவாயில் எனதும் வதிபவர்தமை விட்டு ஏகும்- மற்றொன்றும் நிகரில்லாமையால் தனக்குத்தானேயொதத திருவாலவாயில் எங்கோ ளும் வாசஞ்செய்பவர்களே விட்டுநீங்கும்.

பிரமகத்திமுதலிய பாதகங்கள் எல்லாப்பாதகங்களிலும் பெரியபாதகமாத லால் பெரும்பாதகமென்றும. சூத்சங்கிதை - ஞானயோககாண்டம் - கழுவாயுரைத தவத்தியாயத்தில்.

"மறையவர்க்கெருதுதோன்கடிமதுரைகாத்தோனையகருசெம்பொற்களவாண்டோ னிறையருட்குரவன்பணனியைப்புணர்ந்தோனிகரிலிக்கொடியரையாரு மறைவரானமாபாதகனெனவினவையத்திற்தொருவருடகட்டவரு முறைதவிர்மாபாதகர்களேயென்னமொழிவதறகையமொனறின்றே"

ககனபுறம்பு தெருபபைவளாஞ்ச வெபெருமானேத்தியானித்து அதில் விழுந்து உயிரவிடல நீரும பிரமகதத்தினபாவமும, இருமபால் ஓர் கணடாதைச் செய்து அரசனகையிறதொடிநதுத தானசெயதகுற்றதைபெடுத்துக்கூறி இதனல் என்தலியில் ஓர் அடி அடிக்கவென அவன் அடிகக உயிர்விட்டால நீரும்பொறகள வின்பாவமும, கானகொற்றிகக்காயச்சினி வெபெருமானேயிகழ்ந்து உண்டு உயிர் விட்டால் நீரும் கள்ளுண்டவினபாவமும, இருபபு பல் அவனை போல் ஓர் உருவஞ் செய்து தெருபபின் பொறியைதகாய்சசாத வெபெருமானேச நிநிதத்தாதமுவிஉயிர் விடில் நீயும குருபத்தினியைபபணாகதபாயமும, என்றும் விடிபோகாது இத தண்டமிலலாமல் நீ தருல் இதலநினமினையா லென்பார் தன்னிகர் ஆலவாய் என்றார். (கஉ)

மற்றையதலத்தில்சாகதிராயணமுதியகேதாமு
முற்றுமபெறியகுகநதுணடியாலமடபெறுது
மறறையதலதனமாதபபட்டினிபாலதனில்பெறிய
நறறிறநுவைகநுண்டியொழிதவாபெறும்பெறுகும.

(இ-ன்.) மறறையதலத்தில மதியகேதாமும் சாகதிராயணம் உறறபேறு - ஏனையதலஙகளில மஙகுகேதாமுந சாகதிராயணவிரதத்தை அனுட்டிததலால்வரும் பயன், இஙகு கஙகுல உணடியால அடைபேறு ஆகும் - இநநிலதறதில் இரவிஉண ணுதலாகிய விரதததால வருமபயனுகும், மறறையதலத்தில மாதப்பட்டினி பலத் தினபேறு - ஏனையதலஙகளில மாதவுபவாசவிரதநதால்வருமபயன், இஙகு ஒரு வைகல உற்று உணடி ஒழிதலவா பெறுமபேறு ஆகும் - இநததலதத்தில் ஒருநாள விரத்து உணவொழிந்து விரதம அநுட்டிபபவர் அடையும்பயனுகும்.

சாந்திராயணம-சதிரன்கலே யுயருமபோது ஒவவொருகவளம் உயருதலும், குறையுமபோது ஒவவொருகவளநகுறைதலுமாக ஆசசெயயுமவிரதம. இதறகுச் சந்திரசமபாநமுளளது எனனுமபொருள. விரதததைப பலனெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார. (கக)

அயனகரடைந்துகான்குநிங்கணேன்பாற்றும்பேறில
வியனகரடைந்துகோற்குமடமிதிரதகலல்கு
மியனகரெயியாறுநிங்கணேன்பாற்றும்பேறில்
வியனகாசசோமவாரவிரதமேயளிக்குமன்றோ.

(இ-ள்.) அயல் ஈகர் அடைந்து நான்கு திங்கள் நோன்பு ஆற்றும்பேறு-ஏனை யதலங்களிற்சேர்ந்து நான்குமாதம விரதம் அனுட்டித்தலால் வரும்பயன், இவ்வி யன் ஈகர் அடைந்து நோறலும் அட்டமி விரதம நல்கும்-இதுதபபெருமை மிக்கதிரு வாலவாயையடைந்து அனுட்டிக்கும் அட்டமிவிரதாதாரத்திற்கும், அயல் ஈகர் எய் தி ஆறுதிங்கள் நோன்பு ஆற்றும் பேறு - ஏனையதலஙகளையடைந்து ஆறுமாதம் விரதம் அனுட்டித்தலால் வருமபயன், இவ்வியன் ஈகா சோமவார விரதமே அளி க்கும் - இதுதப் பெருமைமிக்க திருவாலவாயில அடைடிக்குரு சோமவாரவிரதமே தாராநிற்கும்.

அட்டமிவிரதம-பிவபிராணேக்குரிதது நோறலும விரதம (கச)

ஏனையதலத்திலேராண்டிணைவெழுநியாறுமேநான்பா
லானபேறினருநோறருகிவனிரவளிக்குறிங்கே
யூனவைம்பொறியுமவெனறென்றுபபொழுதுண்மெவகித
தானமர்ந்தாலுகாலுண்டியுறுமாதகவிரதாதரரகா.

(இ-ள்.) ஏனையதலத்தில் ஓர் ஆண்டு உணபு வெறிது இயறறும் நோன்பால் ஆனபேறு - ஏனையதலஙகளில ஒருவருடம் உணவுவிடடு அடைடிக்குமவிரதத தால உண்டாகுமபயன, இவரு நோறலும வென் றிரா அனிகறும - இதலத்தில் அனுட்டிக்குரு விரதாதரிவிரதமொன்றே தராகிறகும, ஊனமறறு பொறியும் வெ ன்றெனை முபபொழுதும உணபு இகரு வைகி அமாதாரனும - குறறமறற பஞ்சேந் திரியங்களையுமவெனறு ஒருபகி முன்னுபாலுமும நிரம்பவுணபு இரதலத்திலே வசி த்திருந்தாலும, காலை உணபு இயறறும மாதலஙகோகா ஆறுமாஅனை வாயுபகூணஞ் செய்து தவருசெயயும பெரியதவத்தனனுவால

முறறுமமை-தொருகூதல (கரு)

நிற்கநான்மாடமேமருமாலவாயிடத்தியாரேறு
மற்கணாதமககோர்முடியருகுகவாதமாகோபுரை
தற்தவர்புறம்புறையதசோடசதானமாமால
வற்கபேறடைவாபலவெறுவாபபதெனனநியாயம்மிகத்தி.

(இ-ள்.) மதியால் மிக்க - அறிவினதிசமுனிவரஙகளே, கால் மாடம ஓஙகு ம் இத்த ஆலவாய் இடதது - நான்மாடமெனப பெயர்பெறறு ஒலகும் இதுததிரு வாலவாயினிடத்தில், யார் ஏனும் அருதவா தமகு ஒருமுட்டி அருதவா தமக்கு ஓர் பிச்சை தருதவர்-எவராயிதும பிராமணராகருது ஒருபிடி அரிசியாவது செய்த ற்கரிய பெரியதவதனினருக்கு ஒபபீசையாவது கொடுததவர்களை, புறமபு செய்த சோடசதானம் தம்மாலவர்தபேறு அடைவா - ஏனையதலஙகளிற்செய்த சோடச தானங்களால்வரத பயன்களை அடைவாரால், பல்வேறு உரைபபது என், பலவர கவெவ்வேறுவகைப்பட யாம சொல்வதால வருமபயன்யாது (ஒன்றுமில்லையென் றபடி.) (கசு)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாம்வைகியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தீர்த்தமெல்லாமாடியபயனுமென்றும
பல்வகைத்தானமெல்லாமகல்கியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானபூசைபண்ணியகவத்தின்பேறும்

(இ-ள்.) பல்வகை தலங்கள் எல்லாம் வைகிய பயனும் - பலவகைப்பட்ட தலங்களிலெலலாம் வசித்தலால்வரும் பயன்களையும், என்றும் பல்வகை தீர்த்தம்

எல்லாம் ஆடிய பயனும்-எக்காலும் பலவகைப்பட்ட தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஸ்நான ஞ்செய்தல்வரும் பயன்களேயும், என்றும் பல்வகை தானமு எல்லாம் கல்லிய பயனும்-(அதைவிடங்களில்) எகாலும் பலவகைப்பட்ட தானஙகளேயெல்லாங் கொடு த்தலால்வரும் பயன்களேயும, என்றும் பல்வகை ஆன பூசைபண்ணிய தவத்தின்பே றும்-எக்காலும் பலவகைபட்ட பூசைகளேச்செய்தலவதால் வரும்பயன்களேயும்.

வகைத்-து-பகுதிபொருள்விகுதி. (கஎ)

பல்வகைத்தவங்களெல்லாமுற்றியபயனும்
பல்வகைமந்திரத்திலெய்தியபயனுநாமின்
பல்வகைத்தீகளியெலாமாயதுணர்பயனுமேயோகம்
பல்வகைஞானமெல்லாமபயின்றுணர்ந்தபயனுமேபெறும்.

(இ-ள.) பல்வகை தவங்களு எலலாம முற்றியபயனும - பலவகைப்பட்ட தவங்களேயெலாருசெயது முடிதலால வருமபயன்களேயும, நாய பல்வகை மந்திரத்தில் எய்தியபயனும - பரிசுதமாகிய பலவகைபட்ட திருமந்திரங்களேசசெ பித்தலால் வருமபயனேயும, பலவகை நூலின எல்லாம கேள்வி ஆய்ந்து உணர் பயனும - பலவகைபபட்ட நூலகளேயெல்லாங கேளவியால ஆராயந்துணிதலால் வருமபயன்களேயும், பல்வகை யோகம் எல்லாம் பயின்று ஞானம் உணர்ந்த அடங் கும் பேறும் - பலவகைபபட்ட யோகங்களேயெலலாம பயின்று ஞானநிலேயறிந்த அடங்குதலாலவரும் பயனாகியும்.

சாதனசாத்திய முறைபடி போதம் ஞானம எனறார். (கஅ)

அனேயதொலபதியிலெனறுபலவருமோரடைவொன்று
வினேயதொலபதி கருகோவெலிலேயிபபதியின்மேன்மை
தனேயறிபவராரிசனென்றறியாதலாலே
வினேயைவெல்பவனாகெயதுவதிவதுவேண்டுமாதோ.

(இ-ள.) அனேயசொல பதியிவ எனறும மருவோர் அடைவர் என்றல்- அந்தத தொன்றைதொட்டுள்ள திருவாலவாயில் எராருநும வசிப்போரு அடைவரா னால், இனேயதொல பதிகரு நோ வேறு இலலே-இபபதிகளுளெலலாம தொன்றைதொட் டுள்ள திருவாலவாய்கரு ஒருதலமு வேறு எவருமு இலலே, இப்பதியின் மேன்மை தனே அறிபவரா ஆரசன் எனறே அறிமின் - இபபதிருவாலவாயின் பெருமையை வனையறுத்தணர்வோர் எவரு, இபபெருமானெனறே யறியுங்கள், ஆதலால்- ஆகையால், வினேயை வெல்பவன அவரு எளிவதி வது வேண்டும்-பிறவிக்கு வித தாகிய இருவினேகளேயும் வெல்லக்கருதுதலே அதிதிருவாலவாயையடைந்து வாச ஞ்செய்தல்வேண்டும

அனேய-சுட்டுத்திரிபு. இனேய-சுட்டடைசொல்லடியாகப்பிறகத குறிப்புவி னேப்பெயரெச்சம். ஆதலால், என்பதனிறுதியிலுள்ள ஏகாரத்தைப்பிரித்து என்று ஏன்பதனோடு கூட்டிப்பொருளகொள்க. அறிமின் என்னும முன்னிலேப்பன்மை ஏவல்வினேமுற்று ஈறுதொக்குனறது. தொ-சொ-எச்சவியல். "செய்யாயென்னு முன்னிலேவினேச்சொல் செய்யென்கினவி யாகெனுடைத்தே" என்றசூத்திரத்தில் ஒன்றெனமுடித்தல் என்பதனுல். (கக)

கைத்தலசரன்கிரண்டுடையமலர்க்கட்வண்மேலொருநாட்கயிலேயாதி
யெத்தலமுமொருதுலேயிட்டித்தலமுமொருதுலேயிட்டிரண்டுந்தூக்க

வுத்தமமாந்திருவாலவாய்மிகவுங்கனத்துகண்டிலகின்மேலாஞ்
வைத்ததலமிதுவென்றுவிதன்பெருமையாவுமோவாதுநற்பாலார்.

(இ-ள்.) கான்கிரண்டு கைத்தலம் உடைய மலர் கடவுள் - எட்டுத்திருக்கரங்களையுடைய நாமமாமலரில்வசிக்கும் பிரமன், மேல் ஒருநான் - முன்னொருநாளில், கயிலை ஆயிரத்தலமும் ஒருதலை இட்டு - திருக்கயிலைமுதலிய எல்லாத்தலங்களையும் ஒருதராசின் தட்டிலிட்டு, இதுதலமும் ஒருதலை இட்டு - இத்தத்திருவாலவாயையும் ஒருதட்டிலிட்டு, இரண்டும் தூக்க - இரண்டையுந்தூக்க, உதத்தமம் ஆம் திருவாலவாய் மிகவும் கனத்தது கண்டு-உற்றமதத்தலமாகிய திருவாலவாய் மிகவுங்கனத்திருத்தலினாலே, உலகில் மேலாகவுந்தலம் இது எனறுல்-(அபயிரமன்) மூனறுலகங்களிலு மேமபாட டதலமாக நிசசயித்ததலம இதுவாலுல, இதன் பெருமை யாவரோ வழுத்தற பாலார் - இத்திருத்தலத்தினபெருமையை எவராதாம் வரையறுத்துச்சொல்லும் பருத்தியையுடையார.

"கசிமாகதோர்தட்டிங்கடவளருலகோதட்டிம்
வைசசருமுன்னையரும்தூக்கமுறாதுமிதுசெலல
நிச்சயமூறுபிராழ்கதனிலமி கையிழுமியபோ
இச்சகதலாகினாருமெனறுரைனமைபபாறறே."

எனக் காஞ்சிபபுராணத்தில் கூறியிருத்தலால முதலாருபெயராககொண்டு தலையைத் தராதெனறும் (உ0)

அத்திருமாநாடடே பாலிவுகரவ்கடமபவனமமர்ந்தாரிவன்
மூத்திபுரகன்மிபுரநிருவாலவாயமதுரைமுடியாருனாம்
புத்திகரும்புயலிறனிலைகருமாடடிசசாபுரதெனகூடல்
பத்திகருதுவாருகருதுதலமெலாநேறுவிபுரமாகுமால்லோ.

(இ-ள.) அத்திருமா நாடடே பாலிவு கரவ்கடமபவனம - அத்தச்செல்வமிக்க ஈகனிலைபபா லெகரபமென்னும கடமபவனமென்னும, அமர்ந்தோ ரிவனமூத்திபுரம கன்றியபு திருவாலவாய ப துரை வாசருசெய்யோ ரிவன்மூத்தியையடையதருவாலவ ரிவனமூதபிபுரமென்னவ கண்ணிபுரமென்னும் திருவாலவாய் என்னும மதுரை என்னும, முடியாருநாமம புனைந்த புயலில் சிவலோகம் சமட்டிவிசசாபுரம - வடியாருநாளை யழிய வெலோரவுதை புரிருவலால் பூவுல கில சிவலோகமெனனும சமடடிவிசசாபுரமெனனும, தென கூடல எனறுந்திருநாமம் தாதசசாதத்தலம எனற - பொனனிலைபபெறறகூடல எனறுமவாசருசெயவோர்க்கு சிவபோதருந தகாதசாத்தலமெனனும, வழுவிலறல் பகாவர நல்லோர்-ஒவ்வோர்காரணங்களால் பெரியோர் சொல்வாகள்.

சிவனமுதியாவது - யான் எனதெனறுமவிகாபம்பறறிய பசுகரணமாய்ப் பயிலவதின்றிச் சிவகரணமாயுடையானுடைமைப்பொருளுமாய்த் தன்செயலற்றுச் சாகதிரத்தே யநிதாதைப்புரிந்துநிறறல. முடியாருநாமமாவது-அபாருநாம்பேரவு ரிவதின்றி ரித்தியசுகாதைத வினைவிபபதாகிய சிவருநாம புத்தியாவது - அபாமுத்திப்பதப்பிரயோசனம்பாலல்லாமல் தகு நித்தியருநாமமுடையார்க்கு "அம்மையும் இமமையேயாம்" என்றபடி அனுபவித்தற்குரிய சிவபோகம. சமட்டிவிசசாபுராவது-சிவருநாமமுதலிய எல்லாருனாங்களையுக் தருமிகரம். தாவாதசாத்தலமாவது-பிரமாகத்திரதுகுமேல் உனமனிசத்திக்நிதமாய விளங்கும் நிராமயஸ்தானம்.

சிவகரம், பூவுலகில் சிவலோகம் என்பன-ஒருபொருட்பிளவிகள். இவற்றின் காரணங்கள இபபுராணத்தில் அவ்வாங்கு வருமிடத்தோனறுகாண்க. என்று-

எண்ணிடைச்சொல்லதலால் ஏனையிடங்கள்தோறும் பிரிந்துசென்றது. தொ-சொ-இடையியல். "எனதுமெனவுமொடுவுந்தோனறி, யொனதுவழியுடையவெண்ணி னுட்பிரிதே" எனஞ்சூத்திரத்தாலுணர்க.

முடியாஞானம புத்திதருபபுலகிற சிவலோகம சமட்டிவிச்சாபுரம் என் றகீப் புத்திதரும் பூவுலகிற சிவ்லோகமெனவுமம, முடியாஞானகருரும் சமடடிவிச் சாபுரமெனவுமம, எதிர்நிறைனிறைபபொருளாகக்கொளக. சியஞானமுதலியன-சிவ ஞானம, அடியாரைப்பேணுஞானம. ஆகமஞானம, மெயருணாணம. இவறறின் பா குபாட்டை ஆளுடையபிளளையார் புராணத்தில

"சிவனடியேகதிக்குரதிருபபெருஞசிவஞானம. பலமதனியுமமாறறும்பாங்கி னிலோங்கியஞானம,உவமைபிலாக்கேளஞானமுணாவரியமெயஞருணாணம" எனவுமம, இப்புராணதது்ள் "எங்குமீசனபூசைசெயஞ்சிபரமகுடவாரஎங்குமஅபரபூசை செய்தெழுபிறபபறபபார, எஙகுமாசமஞசெலிமடடிதெந்நாவினாதேபபார, எங்குகா யகன்வடிவுணாகதிருமலங்கினவரா" எனவுமவருரு செயயுளகளாலுணர்க.(உக)

என்றுதலசிறபபுரைதகருமுனிவனெனிறறவொரிமபபுதெயதி நன்றுதலபபெருமையருளசெயதனிகேடிடலெனிதகயபபாடெல்லா மின்றைடகூடிநமிலிசசுவணபுணடரிகசிறபபதனிலிரைதரிபபென்னக குன்றமடகியகருணைகருனறனியான்வரலமுறைபயாறகூறுவினமுன்.

(இ-ள்.) **எனது தலசிறபபு உரைதத முறை முனிவன் எனிர - எனது தலவி சேடத்தைக் கூறியருளிய அருமுனிவா எதிர, ஆறவோர பிறபபுய எய்தி தலப் பெருமை அருள செயதனர நனது சேடதி உலக எதிதத நயபபாடி எல்லாம் இன்று அடைதேம் - முனிவர்பாவரும் வியபபடைதது தலமானியபதைக் கூறி யருளினிர் அதனி மிகவுது கேடடுக சரீரமெடுததாலடையும பயனெவையோ அவைகனியெலலாம் இபபொழுதே யடைதோம, பினி செவண புணடரிகச்சிறபப அதனி இசைபதி எனன - இனிப பொறறுமமானதிறதிதனின விசேடதைச்சொல வாய் எனறு வினவ, குனறாம அடகிய கருணைகருனறு அனியான் வரன முறை யால கூறுகினறார - விளதபருவதது்ளடக்கிய பிருபாபருவதது்வதொத்த அக தது்யமுனிவா வரலாறறு முறையாற சொல்லுகினறார.** (உஉ)

ஷி வேறு

விரதமாதவதது்ரகானினெவெவினெயெலலாமபிடடி சரதமாபபோகநலகுநதமனியமுளினிவரத வரவுமக்கனகாகருசபெருமைபமலனறுகன்கர வுரைசெயதுகெணமினெனறமுனிவரனுகுமனறே.

(இ-ள்.) **விரத மா தவத்தீர - விரதாகளிட பெரிய தவவகைகளாகக் கொண்ட முனிவர்களே, காணின் வெவவினெ எலலாம சீடடி சரதம ஆக போகம நல்குமதம னிய மூளி வந்த வரவும - தரிசிதததால் கொடியவினைகளெயெல்லாம அழிதது்ச சத் தியமாகப் போகங்களைக்கொடுக்கும பொறறுமமா தோனறிய வரவையும், அ கன கக் கஞ்சப் பெருமையும வளரும - அதப் பொறறுமமாதது்தாததது்யின் மானியத் தையும் வளப்பதையும், னன்கு ஆக உரை செயதும கேண்மின என்னு முனிவரன் உரைகரும - விளங்கச் சொல்லுகின்றோம கேளுங்கள எனறு முனிவருள் சிரேஷ்ட ராகிய அகத்தியமுனிவா சொல்லுகின்றார்.** (உங)

தலவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருததம் - உருஈ.

தீர்த்தவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்குடமிமாடகடிபொழிலாலவாயி
ணண்ணலமெருமையாரேயளப்பவரவிரதண்முத்த
வெண்ணகையுமையானின்புவிளைமுகசெவ்விபோலத்
தண்ணறுங்கமலம்பூத்ததடபெருந்தகைமைசொல்வாம்.

(இ-ள்) கண் அகன குடமி மாடம கடி பொழில் ஆலவாயின அண்ணல் பெருமை யார் எ அளபபவர - இடமபரநத கிகரஙகளையுடைய மாடஙகள்நெரு ஙகிய வாசமிகக சோலைகள்சூழ்நத திருவாலவாயில் லெழுநதருளிய சோமசுநதரக் கடவுளின் பெருமையை யவர்வாயபுநதுரைத்சொலல வலலமா, அவிரதண முத்தம் வெள ளகை உமையாள்-மிகுதியாகிய முறுதிலினையொதத வெணமிய முறுவலினையுடைய பிராட்டியாரது, அனபு விளைமுகம் செயவிபோல - அனபு சுரகசசு திருமுகதத்தின் பொலிவுபோல, தண சுறுமை கமலம் பூதத தடம் பெரும தகைமை சொல்வாம்-தண்ணிய கல்லவாசமிகக பொறமுமாமலராத பிரதாதத்தின் பெருஙகிறபபினை இனி எடுத்துச்சொல்வாம்.

கண் அகன - ஒருவர்பாருடைய விகப யாவா னனறும விரிவகுநிபபு முற்றின் யாவிலு இன்மைப்பொருணமே னினறது ஆம் சாரியையபினடசொல. (க)

அற்றிரைக்கரசாகுகளைகாவினியாதியாறும்
வேறுபருவாயமுகங்கிலேலியமாதிரைவகாருந்
தோறுமுறுன்றலையாயிட பாருகுரைதிசெங்க
ணேறுபினன்கண்டபிறகமாருட்டிகவவாறென்னின்.

(இ-ள்) ஈது - இநநூலதம், ஆறறிறகுகு அரண ஆம் கங்கை காவிரி ஆகி ஆறறும-நதிகளுக்கரசாகிய கஙகை காவிரிமுதலியகதிகளும, வேறு உருவு ஆய முகங்கீர் வேலியும் பிறவும காரும - வேறுபடட வடிவாகிய மூன்றுவகை நிரையுடைய சமுததிரமும் மறறுள்ளனவும மேகஙகளாய, தோறுமு முன தன்னே ஆட்டதோனறுந தருமுன் தன்னேநத திருமருசனரு செயவிகக, கூதாமூர்தி செலகன எற்றினன் கண்டநிரத்தம ஆகும - சோமசுநதரமூரத்தியாகிய சிவநதகணகளையுடைய இடப வாகனதத்தையுடைய சிவபெருமான றோற்றுவித்த திரத்தமாம், எவவாறு எனனில்- அது எவ்வகையென்று வினவில.

மூன்கீர - ஆறறுநீர், வாறறுநீர், மேகநீர் எனறு மூன்றுவகை நீர்களேயுடையதெனவும், சிருட்டி திதி சஙகாரஙகளாகிய மூனறு தொழிற குணஙகளேயுடைய தெனவும், பண்புத்தொகைக்களத்தப பிறநத அன்மொழிதொகையாய்க் கடற் கோர் காரணக்குறியாக வந்த பெயராதலால் முக்கீராய வேலியெனப் பொருள கொண்டி இருபெயரொட்டப் பண்புத்தொகை யெனினும் இழுக்காது. (உ)

அகளமாயுலகமெல்லாமொடுக்கியங்கெறியேயார்க்கு
நிகளமாம்விருத்திதோன்றநினைவறநினைந்துநிறருந்
துகளிலாவுயிவானந்தசுந்தரச்சேரதிமேனுட்
சகளமாமுருவங்கொண்டிதனெருவிளையாட்டாலே.

(இ-ள்.) அகளமாய் உலகம் எல்லாம் ஒடுக்கி - நிட்கள வடிவாய் எல்லாவுல கங்களையும் ஒடுக்கி, அக்கெறியே யுயர்க்கும் நிகளமாம் விருத்தி தோன்ற நிலை அற நிலைத்து நிற்கும் - அம்முறைப்படியே எவர்க்கும் பத்தமாகிய விருத்திதோன்றநிலை ப்பற நிலைத்து நிற்கும், தகள் இலர அறிவு ஆனந்தம சுந்தரம் சோதி - குற்றமில் லாத போதானந்தவடிவாகிய சிவபெருமான், மேல் நாள் சகளமாம் உருவம் கொ ண்டு தான் ஒரு லீலையாட்டால்-முன்னளில் சகலவடிவங்கொண்டு தானெரு திரு வினையாடலைக்கருதி.

சிவதத்துவம் ஐந்தனுள் சதாசிவதத்துவத்தை யதிக்கிரமித்துநின்ற ஞானசொ ரூபமாகிய சிவதத்துவத்தில் அதிகரிாந்த விந்துக பரசிவமாய் அதிஷ்டித்துச் சுத் தசிவமாய்த்தான் நிறைலின்-அகளமாய எனவும், விந்து மோகினி மான் என்னும் மூவகையுபாதானங்களால் முறையே தோறறுவித்த சுத்தம அசுத்தம் மிச்சிரமமா கிய அகிலங்களனைத்தையும் அவவுபாதானத திரயங்களி லொடுக்கி அம்முறையே வழிதாளில் மலசேடத்தால் அவவகிலங்களை உதிப்பித்தலின் உலகமெல்லாம் ஒடு கஇ அக்கெறியே ஆக்கும எனவும், தத்துவாணமுதலிய பத்தலிகற்பங்களில் தலைப்பட ஞானக்கிரியைகளை விளங்கச்செயதலின் நிகளமாம் விருத்திதோன்ற எனவும், தன ககென வோ சங்கற்பமிலஞகிய இறைவன் ஆனமாகளது இச்சாஞானக்கிரியைக ளுக்கிடாயத் தனது சதந்தியின்வழி சங்கறபிதது நிறபவளுதலின நிலைவற நிலைத்து நிற்கும் எனவும, மலகருற்றதை நீக்கி அறிவிதநதாலறியும் ஆன்மவறிவுபோலன்றி மேலொருவனறிவிக்கவேண்டாது தானேஅறியும் பேரறிவையும், அவ்வறிவிற் பிறிது சிறிதும் அறியாத ஆனந்தத்தையும் உடைய நிஷ்கள சுயஞ்சிததாய்த்தான் நிற்றலி ன-துகளிலாவறிவானநத சுந்தரச்சோதி எனவும் "தாரணமாகமன்களருளினுலுருவ கொண்டு, காரணருளாஞகில கற்பவரில்லையாகும" என்றிருத்தலின் சகளமாம் உருவங்கொண்டு எனவுங் கூறினார்.

நிகளம் - பகதம். (கூ)

முக்கணனரவப்பூணூரினன்முகிழ்வெண்டிங்கட்
செக்கரஞ்சடையான்சூலகபாலத்தன்செங்கமேறற்றன்
மைகருங்கயலுண்கண்ணிவாமத்தன்முன்னும்பின்னும்
பகசமுகந்தியாதிகணநிபாபரவிச்சூழ.

(இ-ள்.) முக்கணன்-திரிநேத்திரங்களையுடையவனும், அரவம் பூணூலினன்- சர்ப்பததை உபவீதமாக உடையவனும், முகிழ் வெண் திங்கள் செக்கர் அம் சடை யான்-அரும்பிய வெள்ளிய பிறைக்கிற்றையணிந்த செவந்தசடையையுடையவனும், சூலம் கபாலத்தன் - சூலததையும் கபாலத்தையும் ஏந்தினவனும், செங்கண் ஏற்ற ன் - சிவந்த கண்களையுடைய தருமவிடையையுடையவனும், மை கரும் கயல் உண் கண்ணி வாமத்தன் - மையெழுதிய கரியகயலேவென்ற கண்களையுடைய உமாதேவி யாரை யிடப்பாகத்திலுடையவனும் (ஆகிய சிவபெருமான்) முன்னும் பின்னும் பக் கமும் - முன்னும் பின்னும் இரண்டுபக்கமுமாகிய இடங்களில், கந்தி ஆதி கணநிபர் பரவி சூழ - கந்திாயனர் முதலிய கணநிபர்கள வாழ்தநிச் சூழ்ந்தவரவும். (எ)

சென்றுதன்மேனிக்தேசாற்றிசையெலாம்விளங்கச்செய்கண்
வென்றிகொளுரகவேந்தனகரமும்விபுதர்வேந்தன்
பொன்றிகழ்ங்கரும்வேதன்புரமுமால்புரமுமேலைத்
தன்றிருகருஞ்சென்றுசஞ்சரித்தாடிமீள்வான்.

(இ-ள்.) தன் மேனி தேசால் திசை எலாம் விளங்க சென்று - தனது திருமேனியின் பிரகாசத்தால் எல்லாத்திசைகளும் விளங்கவும் சென்றருளி, செம்தண் வென்றி கொள் உரக வேந்தன் நகரமும் - சிவந்தகண்களையுடைய வெற்றியிக்கஆதி சேடனுடைய நகரத்திலும், விபுதர் வேந்தன் பொன திகழ் நகரும் - தேவர்களுக்கு அரசனுடைய தேவேந்திரனுடைய விளங்காநின்ற பொன்னுலகத்திலும், வேதன் புரமும் மால் புரமும் - பிரமனுடைய வுலகத்திலும் திருமாலினுடைய வுலகத்திலும், மேலை தன் திருநகரும் சென்று சஞ்சரித்த ஆடி மீள்வான் - இவைகளுக்குமேலுள்ளதனது ஞானச்செல்வமாகிய சிவலோகத்திலுஞ் சென்று சஞ்சரித்தற்கு திருவிளையாடல்செய்து திரும்பியருளுவான்.

உரகவேந்தன் - சர்ப்பங்களுக்கு அரசன். (நி)

அன்னபோதையனுந்தேவர்க்கரசனுமாழிவேந்து
முன்னர்வந்திறைஞ்சியேத்தமுனிவருமேபுறுகல்கித
தன்னகரடைந்துநீங்காத்தனிப்பெருங்கணத்தினோடை
யின்னருள்சுரந்துநோகமியிலிங்கத்திற்புகுதுமெல்லை.

(இ-ள்.) அனனபோது அயனும தேவர்க்கு அரசனும் ஆழி வேந்தும் முன்னர் வந்து இறைஞ்சி ஏத்த - அப்போது பிரமனுந தேவேந்திரனுஞ் சக்கரத்தையேந்திய திருமாலுந் திருமுன்வந்து வணங்கி வாழ்த்த, முனிவு அரும் பேறு கல்கி-உவப்போடு அவர்கள் வேண்டிய வரங்களைத்தந்தருளி, தன் நகர் அடைந்து நீங்கா தனிபெரும் கணத்தினோடை இன் அருள் சுரந்து நோக்கி - தன்னுடையநகரமாகிய திருவாலவாயை யடைந்து தன்னினின்று நீங்காத ஒப்பில்லாதபெரியகணத்தினை இனியதிருவருளுசுரந்து பார்த்து, இலிங்கத்தில் புகுதும் எல்லை - சிவலிங்கத்தில் சென்றருளுங்காலையில்.

இலிங்கம்-பிரகாசம். முனனர் - அரு பகுதிப்பொருள்விருதி. அருமை-இன்மைமே னீற்றலால் உவப்போடெனரும. "அருவகேடை" எனபதனுலறிக. (சு)

வேத்திரப்படையோனிகழுநிபர்வீழுந்துபால
நேத்திரவன்பர்க்கன்பகிரருசனநிருத்தானந்த
சாத்திரமுடிவுந்தேறுந்தனிமுதலொருவனென்னை
தோத்திரவகையாலேத்திதொழுதென்றுவினவல்செய்வார்.

(இ-ள்.) வேத்திரப் படையோன ஆதி கணநிபா வீழுந்த-பிரம்பாகிய திருப்படையை யேந்திய நந்திகாயனா முதலிய கணநிபர்கள் தண்டகாரமாக விழுந்த, பாலநேத்திர - நெற்றிக்கண்ணையுடையவனே, அனபாகு அனப - அடியார்க்கடியவனே, நிரஞ்சன - களங்கமிலலாதவனே, நிருத்தானந்த - ஆனந்த நடனமுடையவனே, சாத்திர முடிவும் தேறு தனி முதல் ஒருவ என்னை - வேதமுடிவனறிச் சாத்திரமுடிவும் உணாதற்கரிய ஒப்பில்லாத ஒருமுதல்வனே என்னுகுறி, தோத்திரவகையால் ஏத்தி தொழுது ஒன்று வினவல் செய்வீர் - தோத்திரரூபத்தால் துதி செய்து வணங்கி ஒன்று வினவுகின்றீர். (எ)

ஐயவிவ்விலிங்கமூர்த்திக்காட்டவுமடியேமுழ்கி
யுய்யவுங்கங்கையாதிநதிகளுமுலகத்துள்ளோர்
மையறுதடாகநீருமற்றிலிபிருமைப்பேறுஞ்
செய்யவோர்தீர்த்தமிங்குண்டாக்கெனச்செப்பலோடும்.

(இ-ள்.) ஐய இ இலிங்க மூர்த்திக்கு ஆட்டவும் அடியேம் மூழ்கி உய்யவும் - ஐயனே இச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவும் அடியேங்கள் ஸ்நானஞ்செய்து கடைத்தேறவும், கங்கை ஆதி நதிகளும உலகத்து உள்ளோர் மை அற தடாக நீரும் இல்லே - கங்கைமுதலிய நதிகளும் உலகத்திலுள்ளவர்கள் குற்றங்களேயொழிக்குந் தடாகதீர்த்தங்களுமில்லே, இருமை பேறும் செய்ய ஓர் தீர்த்தம் இங்கு உண்டாக்க என செப்பலோடும் - இம்மை மறுமைப்பயன்களேயுந் தரும் வண்ணம ஓர்தீர்த்தத்தை யுண்டாக்குக என்று சொல்லவும்.

ஒருபுடவினையெச்சப் பொருளினமேல வந்தது. (அ)

அத்தகையிலிங்கமூர்த்திக்கடுத்ததென்கிழ்சாராக
முத்தலேவேலேவாங்கிநாட்டினன்முதுபார்கீண்டு
பைத்தலேப்பரந்தவேந்தன்பாதலங்கீண்டுபோயெண்
கைத்தலப்பிரமனண்டகடாகமூங்கீண்டதவ்வேல்.

(இ-ள்.) அத்தகை இலிங்கமூர்த்திக்கு அடுத்த தென் கிழ் சாராக முத்தலே வேலே வாங்கி நாட்டினனை-அத்தன்மையையுடையவெலிங்கப்பெருமானுக்கு ஆடுத்த தென்கிழ்த்திசையினபக்கமாகச் சூலத்தையெடுத்து நிலவுலகில் நாட்டியருளினனை, அவ் வேல் முதுபார் கீண்டு பை தலே பாதஎள் வேந்தன் பாதலம் கீண்டுபோய்-அந்தச்சூலம தொனதுதொட்டுள்ள நிலவுலகத்தை யூடுருவிப் படம்பொருந்திய தலேயையுடைய ஆதிசேடனிருக்கும பாதலத்தைய மூடுருவிச்சென்று, எண் கைத்தலம் பிரமன் அண்டகடாகமும கீண்டது - எட்டுத்திருக்கரங்களேயுடைய பிரமனுடைய அண்டகடாகத்தையுங் கிழித்தது. (க)

அவ்வழிப்புறம்புரூழ்ந்துகிடந்தபோராழியூழிப
பௌவநீரென்னவோங்கப்பாணியாலமைத்துவேணித்
தெயவநன்னீரானதூவிகலக்துமாதீர்த்தமாக்கிக்
கைவளைகபாலிநந்திகணத்தினோர்க்கிகடறும்.

(இ-ள்.) அவ்வழி புறம்பு சூழ்ந்து கிடந்த பேர் ஆழி என்ன - அவ்விடத்திலிருக்கும் நீரானது (சக்கரவாளகிரியின்) புறமபுசூழ்ந்துகிடந்த பெரும்புறக்கடல் போலவும், ஊழி பௌவம் நீர் என்ன ஒங்கஊழிகாலத்தில் நிலேகடந்து திரண்ட கடல்நீரைப்போலவும் பெருக்கெடுத்தமேலோங்க, பாணியால் அமைத்து- (அப்பெருக்கு அமைகவென்று) திருக்கரத்தாலமைத்து, வேணி தெய்வ நல் நீரை ஆவி கலக்து மாதீர்த்தம் ஆக்கி - தனது சடாமுடியிலுள்ள தெய்வத்தன்மையையுடைய நல்ல கங்கைநீரைத்தெளித்துக் கலப்புறப பெரிய தீர்த்தமாகச் செய்து, கைவளை கபாலி நந்திகணத்தினோர்க்கி கூறும் - திருகரத்திலேந்திய கபாலத்தையுடையுடைய சிவபெருமான் நந்திகாயனாரையும் கணதிபரையும் பார்த்துச் சொலலுகின்றன.

கலக்து - செயவெனெச்சத்திரிபு. (கூ)

இன்னமாதீர்த்தந்தன்னேயெனேப்பலதீர்த்தங்கட்கு
முன்னம்யாமிங்குக்கண்டமுதன்மையாலாதிதீர்த்த
மென்னலாமினியுண்டாக்குந்தீர்த்தங்களெவைக்குமேலாய்
மன்னலாற்பரமதீர்த்தமெனப்பெயர்வழங்கலாகும்.

(இ-ள்.)இன்ன மா தீர்த்தம் தன்னே எனே பல தீர்த்தங்கட்கும் முன்னம் யாம் இங்கு கண்ட முதன்மையால் - இந்த மகத்தாகிய தீர்த்தத்தை மற்றைப்பலதீர்த்தங்களுக்கும், முன்பு யாம் இவ்விடத்தண்டாக்கிய முதன்மையினால், ஆதி தீர்த்தம் என்னலாம் - ஆதிதீர்த்தமென்று சொல்லலாம், இனி உண்டாக்கும் தீர்த்தங்கள் எவைக்கும் மேலாய் மன்னலால்-இனிதாம் உண்டாக்கும் எல்லாத்தீர்த்தங்களுக்கும் இது மேலாகவிலபெறுதலால், பரமதீர்த்தம் என பெயர் வழங்கல் ஆகும்-பரமதீர்த்தம் என்று பெயர்பெறும்.

ஆய் - வினையெச்சத்திரிபு. (கக)

மருட்கெடமூழ்கினோர்நன்மங்கலம்பெறலானுமை
மருட்சிவதீர்த்தமாகும்புன்னெறியகறியுள்ளத்
திருட்கெடஞானந்தன்னேயிதலான்ஞானதீர்த்தம்
தெருடகதிதரலான்முத்திதீர்த்தமென்றிதறருநாமம்.

(இ-ள்.) மருள் கெட மூழகினோர் நல் மங்கலம் பெறலால் - அஞ்ஞானங் கெடஸ்நானஞ்செய்தோர்கள் நல்லநன்மைகள் முறறுமபெறுதலால், நாமம் அருள வெதீர்த்தம் ஆகும - இத்தீர்த்ததின் பெயர் அருளோடுடைய சிவதீர்த்தமாம, புல் நெறி அகற்றி உள்ளதது இருள்கெட ஞானம் தன்னே ஈதலால் ஞானதீர்தம் என்னு - புல்லிய வழிப்பட்டொழுகுந நிச்செயல்களே யொழித்து மனத்திற் பொதிந்த அஞ்ஞானவிருள்கெட ஞானவொளியைத் தருதலால் ஞானதீர்த்த மெனவும், தெருள் கதி தரலால் முத்தி தீரதம என்னு இதற்கு நாமம்-மயக்கமொழிந்த மோகூத்தைத் தருதலால் மோகூதீரதமெனவும் இத்தீர்த்ததுக்குத திருநாமங்களாம். ()

குடைந்துதர்ப்பணமுஞசெயதுதானமுங்கொடித்தம்மாடே
யடைந்தெழுந்தைந்துமெண்ணியுசசரித்தன்பாலெம்மைத் [தோ
தொடர்ந்துவந்திறைஞ்சிசூழந்துதுதிதெமையுவப்பசெய்
ருடம்பெடுத்தநலெங்தவுறுதியுண்டதனேசசேர்வார்.

(இ-ள்.) குடைந்து தர்ப்பணமும் செயது தானமும் கொடுத்து அம்மாடே அடைந்து - ஸ்நானஞ்செயது விதிப்படிதர்பணதததையுஞ்செய்து அருதனங்களையில் தானங்களையுங்கொடுத்து அததீர்த்ததினதருகேசேர்ந்து, எழுதது ஐந்தும் எண்ணி உச்சரித்து-ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தையு முறைப்படியுச்சரித்து, அன்பால் எம்மை தொடர்ந்து வந்து இறைஞ்சி சூழ்ந்து துதித்து எம்மை உவப்ப செயதோர் - அன்பினுல் எம்மை வழிபட்டு விரும்பிவணங்கி வலஞ்செய்து துதித்து எம்மை மகிழச்செய்தவர்கள், உடம்பு எடுததனுல் எந்த உறுதி உண்டி அதனே சேர்வர் - உடலெடுத்ததனுல் எந்தப்பயனே யடையவேண்டுமோ அதறப்பயனே யடைவர்கள்.

உடம்பாலடையும் பயன் மோக்ஷமாதலால் எந்த உறுதிஉண்டி அதனேச்சேர்வார். என்றார். (கஉ)

இந்தநீரெம்மையரட்டினேழிரண்டிலெங்மிக்க
வந்தமிதீர்த்தமெல்லாமாட்டியபயன்வந்தெய்தும்
வந்திதின்மூழ்கியிங்குவைகுநங்குயிையுயுங்கள்
சிந்தையிலார்வம்பொங்கப்பூசனைசெய்மினென்னு.

(இ-ள்.) இந்த நீர் எம்மை ஆட்டின் - இத்தத்தீர்த்தநீரால் எம்மை அபிஷேகஞ்செய்தால், ஏழ் இரண்டு உலகில் மிக்க அநதம் இல் தீர்த்தம் எல்லாம் ஆட்டியபயன் வந்து எய்தும் - பதினான்குலகங்களிலு மேம்பட்ட முடிவில்லாத தீர்த்தங்கள் யாவையும் அபிஷேகஞ்செய்தலால் வருமபயன்கள் முற்றும்வந்தகைகூடும் (ஆகையால்) வந்து இதின் மூழ்கி இக்கு வைகும் கம் குறியை - வந்து இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து இவ்விடததெழுந்தருளிய நமது அருட்குறியாகிய சிவலிங்கத்தை, உங்கள் சிந்தையில் ஆர்வம் பொங்க பூசனை செய்மின் எனனு - உங்கள் மனத்தில் ஆசைமீக்கூரப் பூசைசெய்யுங்கள் என்று கூறியருளி. (கச)

விண்ணவர்தமமின்மேலாம்வேதியனுகிநின்ற
பண்ணவன்ருனங்நீறபடிநதுதன்னுளளுளாலே
யண்ணலங்கணத்தினோனைமூழ்குவித்தனுகியாய
புண்ணியவிலிஙகந்தன்னுடபுகுதினிருந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) விண்ணவர் தம்மில் மேலாம் வேதியன் ஆகிநின்ற பண்ணவன் தான அங்நீரில் படிந்து-தேவாகளுள மேலானவனுகிய வநதணனுகிநின்ற சிவபெருமான அததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, தனஅனுளாலால அணணல் கணத்தினோனை மூழ்குவித்து-தனகட்டளையால பெருமைபொருநதியகணநாதரையும ஸ்நானஞ்செய்வித்து, அனுகியாய புணணிய இலிஙகம் தன்னுள் புகுநது இனிது இருந்தான - அனுகியாயுள்ள பரிசுத்தமாகிய சிவலிஙகத்துட்சென்று வீறறிருநதருளினுன்.

அனுகி - தனக்கோமுதலில்லாதது. தேவருள் பிரமமணன சிவபெருமான் என்றற்குக காஞ்சிபபுராணத்துள் - காரோணபபடலதத்தில்,

"பிரமமணனியேகடவுளர்நம்மூடபிஞ்ஞகனேயோர்தம்மூட்
பிரமமணன்யானேபிரமமணனதனகுபபிரமமணன்கதியுமியகழ்வோன்
பிரமமணனல்லன்றனகுலதெயவமபிணடுபினனுனறனேதொழுமப்
பிரமமறறகிரண்டுமபயப்படாநினையமபுகுவனென்றுயர்மறைபேசும்."

எனவருதல்காண்க. (கரு)

அந்தமாநீரானந்தியாதியோர்விதியாற்சோம
சுந்தரன்முடிமேலாட்டித்துகளறப்பூசையாற்றிச
சிந்தையில்விழைந்தவெல்லாமடைந்தனர்செம்பொற்கஞ்சம்
வந்தவாறிதுவதுதீர்த்தமகிமையுமுரைப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) அந்த மா நீரால் - அநத மகத்தாகியதீர்த்தத்தால், நந்தியாதியோர் விதியால் சோமசுந்தரன் முடிமேல் ஆட்டி - நநதிநாயனுர் முதலிய கணநாதர்கள் விதிவழியால் சோமசுந்தரகடவுளுடைய திருமுடிமேல்அபிஷேகஞ்செய்து, துகள் அற பூசை ஆற்றி - குற்றமறப்பூசித்து, சிந்தையில் விழைநத எல்லாம் அடைகதனர் - மனத்தால் விரும்பிய எல்லாப் பயன்களையும் அடைந்தார்கள், செம் பொன் கஞ்சம் வந்தவாறு இது - செவந்த பொற்றாமரைத்தீர்த்தம் வந்த முறை இதுவாம், அத்தீர்த்த மகிமையும் உரைபப கேண்மின் - அத்தீர்த்தத்தின் மான்மியத்தையுஞ் சொல்லக்கேளுங்கள். (கசு)

வானெறிதரங்களானவாவியைநோக்கிற்பாவத்
தானேயறமூழ்கின்வேண்டுங்காமியமெல்லாஞ்சாரு

முளமுறமூழ்குமெல்லைமுழுக்கொன்றற்குலகத்துள்ள
வளவறுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயன்வந்தெய்தும்.

(இ-ள்) வினை எதிர் தாங்கம் ஞான வாவியை நோக்கில் பாவம் தனை அறும்-சுக்குளே யெறியாதினை அகலேயுடைய ஞானமயமாகிய பொற்றுமனாத்தடத் தைத்தரிசித்தால் பாவத்தொடக்கு நீங்கும, மூழ்கின் வேணடிம காமியம் எல்லாம் சாரும் - ஸ்நானஞ்செய்தால் விருமபும எல்லாப்பொருள்களும் வந்துகைகூடும், உளம் உற மூழ்கும் எல்லை - மனமொருசேர ஸ்நானஞ்செய்யுங்கால், முழுக்கு ஒன் றற்கு உலகத்து உள்ள அளவறு தீர்தம் எல்லாம் ஆடிய பயன் வந்து எய்தும்-ஒவ் வொருமுழுக்குகும் உலகத்திலுள்ள வரம்பில்லாத எல்லாதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நா னஞ்செய்தலால் வரும் பயன்கள யாவும வநது கைகூடும். (கஎ)

மெயயைமண்ணுதிகொண்டுவிதிவழிசுத்திசெய்து
மையறுவருணரூக்கமந்திரவினமுழுகிற்
றுயயமாதீர்த்தமெல்லாந்தோயந்துநான்மறையுமாய்ந்தோர்
கையிலெப்பொருளுமீந்தகாசறுபேறுகல்கும்.

(இ-ள்.) மெய்யை மண் ஆதி கொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்து - சரீரத்தை மிருத்திகை முதலானவைகளால் ஆகமத்தில்விதித்தவழியே சுத்தஞ்செய்து, மை அறு வருண சூகக மந்திரம் கவின்ன முழ்கில-குறறமறற வருணசூக்கமந்திரத்தை புச்சரித்து ஸ்நானஞ செயதால், (அநதஸ்நானம) துய்ய மா தீர்த்தம் எல்லாம் தோ ய்ந்து-பரிசுத்தமாகிய பெரிய தீர்த்தங்களெலலாவறறிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, நான் மறையும் ஆய்ந்தோர் கையில் எப்பொருளும் ஈநத காசு அறு பேறு நல்கும் - நான் குவேதங்களையும் ஆராய்நதுணர்ந்த அந்தணர்கையில் எல்லாப்பொருள்களையுங்கொ டுத்தலால் வரும குறறமறற பயனகளைத் தராநிறகும

மண்முதலியவையாவன - ஒனபதுவகைமண்களும். எழுவகைத்தளிர்களும், பஞ்சகவியங்களுமாம. திருவாலேகாபபுராணம - ஞானவிபபடலத்தில்.

" அரசுகூவிளந்தழாய்புளியாஸ்சம்புமூலம்
புரசைமால்கரிக்கூடமும்புரவிமகதிரமும்
கரிலிலாவினாத்தொழுவமுகல்விநூல்விதியின்
வரிசையாலெடுத்திடப்படுமண்களொன்பதுமே."

" தளிர்தழாய்புளிசம்புகூவிளமவடமரசு
விளரிலாவறுகென்பனவிளம்புகவியங்க
ளனவில்சீர்தருமக்கலமறிகபாறயிர்நெய்
வளரிலாவியகோசலமயமியையாரும் "எனவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க.

வருணசூக்கமந்திரம் - வருணதேவன் ' அனுக்கிரகத்துக்குரிய தோத்திரரூப மான மந்திரம். (கஅ)

தெய்வவித்தீர்த்தக்தன்னிநினவின்மித்நிண்டினலு
மவ்வியவினையினீங்கியரும்பெறல்வீடுசேர்வ
நிவ்வுரைமெய்யேயாகுமென்னெனின்மனத்தாநன்றி
வெவ்வழநீண்டினலுஞ்சுமென்றிவிடுமோவம்மா.

(இ-ள்.) தெய்வ இத்தீர்த்தம் தன்னே நினேவு இன்றி நீண்டினலும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய இத்தத்தீர்த்தத்தை நினேப்பினதிப் பரிசித்தாலும், அவ்வியம் வினேயில் நீகதி அரும் பெறல் வீடுசேர்வர் - பொருமைமுதலிய தீக்குணங்களால் வந்த தீவினேயாகிய கடலினின்றுநீந்திப் பெறுதற்கரிய மோக்ஷமாகிய கரையையடைவார், இவ்வுரை மெயமே ஆகும - இத்தவாக்கை சத்தியமேயாம், என் ஞனில்-எப்படியெனருல், மனத்து ஆய அன்றி வெய் அழல தீண்டினலும் சுடும அன்றி விடுமோ - நினேப்பில்லாமல் வெய்யநெருபைப்பரிசித்தால் அதுசுடுமேயல்லாமல் சுடாதுபோமா. (சுடும் என்றபடி)

மனத்தாய-மனத்தினவழி. நீகதிச்சேர்வா எனறமையால் கடலேயுங் கரையையும், மனதினவழி என்றமையால் நினேப்பையும் என உரையிறகொண்டாம். உமமை-அசைநிலே. (கஙு)

ஆருமகநீரிலென்றுமாடினுசிவன்முத்தி
சேருவரகநீராடுஞ சிறப்புறுபயனுகுகொவவா
வாருணமாக்நினேயமந்திரமிவைமுனனன
பேருணாவளிக்குஞானஞ செய்தவர்பெறும்பேறெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஆரும அகநீரில் என்றும ஆடினர் சிவன்முததி சேருவர்-நிறைந்த அகதத்தீர்த்ததநில எப்பொழுதஞ் ஸ்நானஞ்செயதோர் சிவனுடதியை அடையார்களை, அந்நீர ஆயிம சிறப்புற பயனுகுகு-அத்தீர்த்ததநில ஸ்நானஞ்செய்தலால்வரும் சிறப்பு மிக்கபயன்களருகு, வாருணமகநிரம ஆக்நேயமகநிரம இவை முன ஆனவருணமகநிரல்நானம் ஆக்நேயமகநிரஸ்நானம ஆகிய இவைமுதலான, பேர்உணர்வு அளிக்கும் நானம் செயதவா பெறும் பேறு எலலாம ஒவவா - ஞானதததத்தரும் ஸ்நானஞசெயதவாகள் அடையும பயன்களெலலாஞ சிறிதும் ஒப்பாகா.

பேருணர்வு என்றமையால் - ஞானம எனறும. முனனாபபாட்டில் - நினேவின்றித் தீண்டினலும என்றமையால் ஆரும என்றதற்கு யாராயினும எனப்பொருள்கொள்ளாதுவிட்டனம. (உ0)

அனனநீரதனேயுமாடியாலவாயுடையநாதன்
றன்னேயும்பணிவோன்மேலேப்பரகதிதன்னேசசாரு
மென்னவன்னூலிற்சொன்னபவித்திரமெவைக்குமேலாய்ப
பன்னருமபுனிதமானபவித்திரமாகிநிற்கும.

(இ-ள்.) அனன நீர தனேயும் ஆடி - அநததீர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலவாய் உடைய நாதன் தன்னேயும பணிவோன் - திருவாலவாயையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளேயும் வணங்குவோன், மேலே பரகதி தனனே சாரும-மறுமையில்மேலாகிய மோக்ஷததையடைவான், என்ன நல் நூலில் சொன்னபவித்திரம் எவைக்கும் மேலாய் - எந்தநல்லதானதும் எடுததுக்கூறிய (அநததீர்த்தமானது) பரிசுத்ததமுடைய எல்லாத்தீர்த்தஙகளுக்கு மேம்பட்டு, பனனரும் புனிதம் ஆன பவித்திரமாகிநிற்கும்-சொல்லுதற்கரிய புனிதமாகிய பரிசுத்தத்தீர்த்தமாய் நிலேபெறும்.

பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி மோக்ஷத்தைத்தருவது. என்ன - விஞத்திரிபு-பரகதி எனபதற்கு-பரமுத்தி என்பதற்குக் கூறியபொருள்கொள்க. (உக)

* ஆதாவிலனையக்கீராடினேன்சுவர்க்கஞ்சேரு
மாதாவுளனையுழ்ஙிவானவராதியானேர்க்

காதரவரிசியெள்ளுத்தருப்பணமையசெய்தோ
ஞதரவேள்விமுற்றுமாற்றியபயனீசசேரும்.

(இ-ன்.) ஆதரவு இலன் ஆய அ ஈர் ஆடினேன் சுவர்க்கம் சேரும்-(சுவர்க் காதிபோகங்களேப்பெற) விருப்பமில்லாதவனுய அந்தப்பொதுமாமத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தோன் சுவர்க்கபோகத்தையடைவான், ஆதரம் உளன் ஆய் மூழ்கி வானவர் ஆகி ஆனேர்கது-(அபோகங்களில்) விருப்பமுடையவனுய் அத்தீர்த்தத் தில் ஸ்நானஞ்செயது தேவர்முதலானவருகது, ஆதரவு அரிசி எள்ளு தருப்பணம் அமைய செயதோன - விருபபதோடு அரிசியையும் எள்ளையுங்கொண்டு தருப்ப ணத்தை விதிப்படிசெய்து முடித்தவன், ஆதரம் வேள்வி முற்றும ஆறறிய பயனே சேரும்-விருப்பத்தோடு அசுவமேதமுதலிய யாகங்களனேத்தையுஞ்செயதலால் வரு மபயன்கனேயடைவான்.

(உஉ)

வனமாதலகுகடமமிரிருந்துசெய்விரதம்பூசை
தானமாதருமமோமகுதவஞ்செபந்தியானந்தம்மா
லானமாபயனிற்கோடியதிகமாமடைந்துழ்ந்தி
ஞானமாதீர்த்தகாயகரிருந்தவைகயக்துசெய்யின்.

(இ-ள்.) வனே மாதலங்கள தமமில் இருகது செய் விரதம் பூசை - மற்றைய பெரியதலங்களிலிருகது செயயும் விரதங்களும் பூசையும், தானம் மா தருமம் ஓமம் தவம் செபம் தியானம் தம்மால ஆன மா பயனில் - தானமும் பெரியதருமமும் ஓமமும் தவமும் செபமும தியானமுமாகிய இவைகளால் உண்டாகிய பெரியபய னேப்பூரிக்கிலும, அடைந்து மூழ்கி ஞானம மா தீர்தத ஞாகர் இருந்து அவை கயக்து செயயின கோடி அதிசம ஆம - அடைந்து ஸ்நானஞ்செய்து ஞானவடிவா கிய பெரியபொதுமாமைத், தீர்தத்தின் கணபிலிருந்து விரதமுதலியவற்றை விரு மபிச்செயதால் வரும்பயன கோடியதிகமாம.

(உக)

பிறந்தநாளங்நியமுய வின்மேலிவெம்பிறவிபௌவ
மறிநதிடுமறிதேனுகுமபமதிகளின்முழுதித்தென்பா
லுறைந்தவரொடொருடுப்பிண்டமுதவிலுலவாதாமழ்ந்து
நிறைநதிடுபிறவிபௌவதின்னுமேலெழுவரன்றே.

(இ-ள்.) பிறநதநாள் அகநீர்முழுகில் மேலே வெம் பிறவி பௌவம் மறிநதி டும் - சனனகஷுதநீரதனில் அநதிரதத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் தொனறுதொட்டு வரும் பெரியபிறவிகடல்வறறும், மறி தெளு கும்பம மதிகளில் மூழ்கி தென்பால் உறைந்தவர் பொருட்டு பிண்டம் உதவினுல் - சிறநிலை கார்த்திகை மாசி என்னும் மாசங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து பிதிரர்களபொருட்டுப் பிண்டங்கொடுத்தால், அவர் தாம் ஆழ்ந்து நிறைநதிடும பிறவி பௌவ தினறு மேல் எழுவர் - அவர்கள் ஆழ்ந் தழுநிய பிறவிக்கடலினறு நீநதி மோக்ஷக்கரையையடைவார்கள்.

நிறைந்திடு எனனுங் காலக் கரந்தபெயரெச்சம் - பௌவமென்னும் எல்லைப் பொருள்கொண்டது.

(உச)

அத்தடமருங்கின்யாவர்தென்புலமடைந்தோர்தங்கள்
சித்தமாசகற்றவேண்டிச்செய்கடன்முடிக்கின்னேனே
மொத்தனேயெண்ணேர்க்தாலுமெள்ளுக்காயிரமாண்டக
வத்தனேயாண்டுமெட்டுமெவரைவிண்ணுளவைப்பார்.

(இ-ள்.) தென் புலம் அடைந்தோர் தங்கள் சித்தம் மாசு அகற்றவேண்டி பிதிரர்கள் தங்கள் மனமுதலிய திரிகரணங்களால் தேடியபாவங்களை நீக்கக் கருதி, அத்தலம் மருங்கின் செய் கடன் முடிக்கின் - அந்தத்தீர்த்தக்கரையில் செய்யும் கடனகளை செய்து முடிக்க, அண்ணலுக்கு எத்தனை எள் யாவர் சேர்த்தாலும் - அப்பிதிராகள பொருட்டு எத்தனை எள்ளை எவர் சேர்த்தாலும், எள்ளுக்கு ஆயிரம் ஆண்டு ஆக அத்தனை ஆண்டு மட்டும் அவரைவிண் ஆள வைப்பார் - ஒவ்வொள்ளுக்கு ஓராயிரம்வருடமாக அவ்வளவு வருடங்காறும் (சித்தமாசு ஒழித்து) அப்பிதிரர்க ளைச் சுவாகாகலோகமாள நிறுத்துவார்கள (உரு)

"சொற்றிரியினும பொருடிரியா வினைக்குறை" என்ற சூத்திரத்தில் சொற் றிரியினும் எனப பொதுப்படக கூறினமையால் அகரமீறறு வினையெச்சம் இன் ஈற்று வினையெசசமாகத் திரிந்துநின்றது. வாக்கு முதலியவறறால் தேடியபாவங்களை யுங் கொளளுதல். "ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளறருரிதே" என்ற சூத்தி ரத்தால், அனணலுக்கு எனத் திருத்திப்பாடங்கொளக.

முவகையுலகினுள்ள தீர்த்தமுமுறையாலென்றும்
சேவகஞ்செயயுமித்தத்தீர்த்தமெநாளுமுழுதின்
மேவரங்கிராலெனறுமிச்சனபூசைசெயவோ
ராவிபிறபிதலைவிலவாகதிகரையைசசாவார்.

(இ-ள்.) மூவகை உலகில் உளள தீர்த்தமும - சுவர்க்கமுதலிய திரிலோகங் களிலும் உளள தீர்த்தங்களாயினும், முறையால் என்றும் சேவகம் செயயும் இத்தலீ ர்த்தம - முறைபபடி எநநாளும சேவித்து வவல்வழிநிற்கும் இத்தப் பொற்றலமாத் தீர்த்தத்தில், எநநாளும முழுதின் ஏவர் அநநீரால என்றும் ஈசனை பூசைசெய்வோர் ஆவர - எநநாளும ஸநானஞ்செயது எவர அத்தத்தீர்த்தநீரால எப்பொழுதும் சிவ பெருமானைபபூசைசெயவாரோ, அவர இபபிறவி நன்னில் கதி கரையை சார்வார்_ அவர இநதப பிறவியிலேதானே மோக்ஷக்கரையையடைவார். (உசு)

விதித்திடலரியநித்தவேளவிமாவிரதமவேதக்
நடித்திடலரியதானநதவமிவைதருமபேறெல்லா
மடுத்ததனகரையிலைவியீசனையருசிப்போர்க்குக்
கொடுத்திடுபுண்ணியத்திறகோடியிலொனறுகொள்வர.

(இ-ள்.) விடித்திடல் அரிய நித்த வேள்வி மா விரதம் வேதம்-விடித்தற்கரிய நித்திய ஆகுதியும் பெரியவிரதமும வேதமோதுதலும், நடித்த இடல் அரியதானம் தவம் இவை தரும பேறு எல்லாம - தத்தற்கரிய தானமும் தவமும் ஆகிய இ வைகள் தரும்பயன்கள் எல்லாம், அடுத்த அதனகரையில் வைகி ஈசனை அருச்சிப் போர்க்கு - சென்று அத்தீர்த்தத்தின்கரையிலிருநது சிவபெருமானை அருச்சனைசெ யபவருக்கு, கொடுத்திடு புண்ணியத்தில் கோடியில் ஒன்றுகு ஒவ்வா - தானங் கொடுக்கும் புண்ணியப்பயன்களில் கோடியில் ஒருகூறுக்கேனும ஒப்பாகாவாம்.

உம்மையிற்பிறவிதோறுமியமநல்லொழுக்கம்பூண்டு
பெரய்ம்மையில்விரதந்தானந்தவஞ்செய்துபினிதராகிச்

செம்மைநன்னெறியினின்றுசித்தருக்கலந்திர்த்த
மிமமையிலடைக்துநித்தமாடுதற்கெய்தான்றே.

(இ-ள்.) உமமையில் பிறவிதோறும் நியமம் கல் ஒழுக்கம் பூண்டு - முற் சனனங்களிற் பிறவிகள்தோறும நியமமாக கல்லொழுக்கங்களை மேறகொண்டு, பொய்ம்மை இல் விரதம் தானம் தவம் செய்து புனிதர் ஆகி செமமை கல நெறி யில் நின்ற சிதருருகு அலலது - உணமையாகியவிரதத்தையுக தானதையுர் தவ த்தையுர் செய்து பரிசுத்தருடையவராகளாகி கடுகிலேயாகிய கல்லொழுக்கதி னின்றுசிதாகருருகு நிதருமுருஞ்சென்று ஸானருசெயதல்கூடுமேயன்றி, இதரோத தம் இமமையில அடைவது யாதும் இறாது எயதாது- இதரதரோதமானது (வேன யோ)இப்பிறப்பிலடைதல் நிதருமுரு வகாளங்செய்தறகுக்கிடடாது.

ஏழன்உருபு-கூடடிப பிரிதறபொருளில்வநதது எயதுதல்-சொல்லெசசம்.

ஒ யோ.

மதிகதிரோனிடகதொடுகருங்கா நியகடபிறபாரவமாயமகாந்து
ககிர்கடமைமிழுங்நெமயிகிராதமிகாமிரருமிழுமிக்
துதிகடருபடணாகதானம்புரிகல்மரவிவாதுகலஸ்கதொகையொன்றறகொ
றநிகபலனம்முறை நாருயிர் நாருயிரமோரனகமாருமர. [ள்

(இ-ள்.) மதி கதிரோன இடதது வலபுரு நினம - சநதிரன சூரியனிடதது ஒங்குகிரணமாகிய ஆமாவாசையிலு, நியகட பிறபு - மாசப்பிறபபும, அரவம் வாய் அகாமது சநதிகப தமை விழுகு நினம விரிபாதமட-ஸிாகுதேதுக்கள வா யைத்திறகது சகதிராருரியரகளே விழுகுரு நிரகணகாலமுமவிரிபாதமுமாகிய, ஐர காளில் கருதி முழுகி - இரணபபுணணியதினகளில இனனபயனை யடையவேணடு மென வெணணி ஸமானருசெயது, அகனை திருபபாயனம தானம புரிதல மறு ஓண தல்-அறிஞருகுக திருபபணஙசெயருகு தானஙகொடுதலு மநதிரமோபிதலு மாகிய, ஆததொகை முனறாரு ரூபக அறிவிபபன - அபபொழுதையுள ஒனறுகொள் ளுன அதிகபயன்றருவாய, (அதுவ. வாறெனனின்) கோமுனோ ஆயிர ஆயிரம் ஓர் ஆனமுகம ஆகும்-அர நூலைரு முறைபடி னைறகு ஆனம ஒனறுகு ஆயிரமும ஒன்றுகு ஆருயிரமும ஒனறுகு ஒரு ஆனமுமாம்.

ஆதிசெயதல், தருபபணஞசெயதல், தானஙகொடுதல, மநதிரமோதல, இவை ஆனஙகளால தொகையெனரு. ரூபயிடஙகளில - செயதல எனனும பொ ருள்மேனினற புரிதல் எனனுந தொநில நிகழ்ச்சியால கொடுதலெனனும பொரு ள்நிகழ்ச்சிதோனற அதனை உபசரிதது விதிபாதம-மாசபபிறபபும வரப்பட்ட யோகஙகள. இருபதுதேதி லொனறுபப பிறபபாம விசேடஙகளுகுரிய சிராதத வகை தொண்ணூறுமீ லொன்றுபவருவது. (உசு)

பொருவரியதகர்த்திங்கடிலாததிங்களிவையுதிக்கும்போதுமூழ்கி
லெருபதினுயிரமடங்காருசுறவுகவைதகாலவலுதிபபின்மூழ்கி
னிருபதினுயிரமடங்காமிக்திரவியிடதகொடுமிங்துவாரம்
வருவதறிந்தாடிமதுவோதன்முதல்செயினனக்தமடங்குண்டாகும்.

(இ-ள்.) பொருவு அரிய தகர் திங்கள் அலா திங்கள் இவை உதிக்கும் போது மூழ்கின் - ஒப்பில்லாதமேடமாசக் கிலாமாசம் ஆகிய இம்மாசங்கள் பிறக்கும் பு

ண்ணியகாலங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால், ஒருபதினாயிர மடங்கு ஆம் - (ஏனைமாசங்களில் வரும்பயன்களில்) ஒருபதினாயிரம்பங்கு அதிகபலனும, சுறவ கவை தாள் அலவன் உதிப்பில் மூழ்கின் இருபதினாயிர மடங்கு ஆம்-மகரமாசம கற்கடகமாசம் ஆகிய இவைகள் பிறகுங்காலங்களில் ஸ்நானஞ்செயதால் இருபதினாயிரம்பங்கு அதிகமாம, இத்து இரவி இடதது ஓடுகுழும இதனவாரம வருவது அறிஞு ஆடி-சகிரான சூரியனிடதது ஒலியுதம அமாவாசை சோமவாரதில் வருதலியறிஞு ஸ்நானஞசெய்து, மனு ஓதல் முதல் செயின் அனகதம மடங்கு உண்டாகும் - மற்றி ரமுதலியவற்றைச்செபிததால் ஆனதமபங்கு அதிபலன உண்டாம்.

கவைதாள அலவன் - பிளவுபட்ட காலியுடையகற்கடகம். (கூ0)

பிரயாகைதனினும்மகரமதிகாண்முப்பதுங்குடைந்துபெறும்பேறிந்தத திரையாரபைந்தடதெரிகுருகாண்முழ்குவோனபெறும்விரதசிலம்பூண்டி வரையாரமலிமருவுமுடபடிஙகுமையமரா திகாமணியாமவேத வுரையாளனவழிபடுமேமமலடகுருவனமகபோறுண்டாமவிஞை.

(இ-ன்) பிரயாகைதனினும மகர [illegible] பெறும் பே று - பிரயாகையில் தைமாதமும் மாசிமுபதாம் [illegible] பதினாறும்பயன, இதத திரை ஆரபைந்தடதது ஒருகால் முழு குரியனை யி [illegible] திந்த அலைகளினிறைந்த பரிய பொறறாமரைகளிதது ஒருபால் வாளைகளிரிய பெரிய அடைவான், விரத மலிமை பூணடு வரையாரமல ஒரு வடப பயனிரு [illegible] மாமா திகாமணியாம் வேதஉரையாளன வழிபடுமேல - பிரமாணமில வழிபடுமேலாண்டு இடையே நிஙகாமல ஒருவழுமை மகானருசெயது மீளுமிடபமனையும தேவர்கள் நிகாம ணியாகிய வேதமருளிய நிவாகைபுடைய சோமாகநதரகடவுளையும பூசிப்பா ளாகுவ, மலிஉகு கல மகபபெறு உண்டாம - மலிஉகுகு சதபுதநிரப்பயனுண் டாகும.

உமமை - இறநதது தழிஇய எசசம (கூக)

எண்டிசையாகநிவாவிவடிவானமாரிதத்தமெலலாமிப்பொற் புண்டரிகதகடகதிலொருகோடியிலொர்கூறுநிகாபோதாயிது கண்டதனுலறகுரிண்டபிபறறுதனுமபொருளுகையாலளிக கொண்டதனுலெபகலபருடைகதகுறுபெரின்பங்கொடுகுமன்றே.

(இ-ள.) ஈது கண்டனரலும் அறம் - இதகதிரிதம கரிபித்தலால் தருமத்தையும், திணட பெறறதனால் கல் பொருள - பரிபித்தலால மிகதிரியதததையும, அங்கையால் அளளிக கொண்டனால் நுண்பம நலம் - உள்ளாஙகையால் அள்ளிக் கொளளுதலால் இனபபயனையும, குடைகதனால பேரின்பம் கொடுக்கும்-முழுகு தலால் மோகூ இனபத்தையுங கொடுகாகிறரும், (ஆதலால) எண் திசைய நதி வாவி வடி வான மா நீர்த்தம எலலாம-எடடுதிகக்கிலுமுள்ள நதிவடிவமுமி தடாக வடிவமுமான மகதநாகிய நீரத்தஙகளியாவும, இப பொன் புண்டரிகத் தடத்தில்-இப்பொற்றாமரைத்தடத்தில்வரும, ஒருகோடியில ஓர் கூறு நிகர் போதா-ஒருகோ டிப்பேற்றினுள் ஒருபங்குப்பேறறுக்கு ஒபபாகாவாம்.

இல் உருபு இரண்டனுள் - முன்னது ஏதப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபு, பின்னது கூட்டிப்பிரித்தற்பொருளில்வந்த ஏழனுருபு. கண்டனுமுதலியன இடைநிலை பெற்ற தொழிற்பெயர்கள். (கூஉ)

ஷே வேறு.

முன்னவனருளிச்செய்தகாரணமுறையாலன்றி
யின்னமிப்புனிதவாவிக்கேதுவாலெய்தாகாம
மின்னவிர்சடையான்சென்னிமேவியகங்கைநீரிற்
பின்னதுகலந்தநீராற்பெறுஞ்சிவகங்கையென்றும்.

(இ-ள்.) முன்னவன் அருளிச்செய்த காரண முறையால் அன்றி - சிவபெருமானருளிய ஏதுவின் முறையாலல்லாமலும், இன்னம இப்புனிதம் வாவிக்கு ஏதுவால் எய்தும காமம்-இன்னமும இப்பரிசுததமாகிய பொறுமைசதடதகருக் காரணத்தால் வரும பெயர், மின் அவிர சடையான் சென்னி மேலிய கங்கை நீரில் பின் அது கலந்த நீரால் சிவகங்கை என்றும பெறும - மினனலைபோலும்வீ ளங்கும் சடையையுடைய சிவபெருமான் நிருமுடியிற பொருந்திய கங்கைநீரில் பின்பு அந்ததநீர்த்தங்கலந்ததன்மையால் சிவதீர்த்தம் எனவும் பெறும. (கூக)

அலகிலாத்தீர்த்தநாதம்முளதிகவுத்தமமாய்நேதான்றி
யிலகலாதீதனேதீர்த்தவுத்தமமெனபாராயநாதோ
பலவிதழ்விரிந்துசெம்பொற்பயங்கயமலர்ந்தநீரா
லுலகவாயாரும்பொறுமையெனவுரைபபரன்மீ.

(இ-ள்.) அலகு இலா தீரதம் சம்முள் அதிகம் உதசமம் ஆய் தோன்றி இலகலால் - அளவில்லாத தீர்த்தங்களுள் மேலான உதகமமாகத்தோன்றி விளங்குவதால்,ஆய்ந்தோர் இதனை உத்தம தீர்த்தம் என்பர் - நூல்களையாராய்ந்தபெரியோர் இந்ததீரத்ததை உதமதீரதமெனவுங் கூறுவர், பல இதழ் விரிந்து செம்பொன் பங்கயம் மலர்ந்த நீரால - பலவிதழ்களையுடைய விரிந்துசெவ்வநர பொறுமைமை லர்ந்ததன்மையால், உலகவாயாரும் பொன தாமரை என உரைபபா-உலகிலுள்ளவர் எவரும் பொற்றாமரை எனவுங்கூறுவர. (கூச)

தருமமுன்னுருநான்குந்தருதலாறுமதிர்ந்த
மருமைசாலருத்ததீரதமருமபெறுகாமதீரத்த
மிருமைசோமுத்திதீர்த்தமெனபதாமினையதீரதம
வெருவருபாவமென்னுமவிறகினுகெரியாமன்றே.

(இ-ள்.) தருமம் முன ஆகும் நானகும தருதலால தருமதீர்த்தம் என்பதாம்-தருமமுதலாகிய நான்கு உறுதிப்பொருளகளையுங் கொதத்தலால் தருமதீர்ததமெனவுங்கூறப்படுவதாம், அருமை சால அருத்ததீரதம் என்பதாம் - அருமைமிகக அர்த்ததீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம, அரும் பெறல் காமதீர்த்தம் என்பதாம-பெறுதற்கரிய காமதீர்த்தமெனவுங கூறப்படுவதாம், இருமை சேர் முத்தி தீர்த்தம் என்பதாம் - பெருமைபொருந்திய முததிதீரதமெனவுங் கூறபபடுவதாம், இனைய தீர்த்தம் வெருவரு பாவம் என்னும் விறகினுக்கு எரியாம் - இத்தனமையையுடைய தீர்த்தமானது அச்சத்தைத்தரும் பாவமாகிய விறகினுக்குப பெருகெருப்பாம்.

வெரு - ஈறுகெட்டுகின்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (கூஞ)

இவ்வருந்தலத்தினுன்றபெருமையுமெரிகால்செய்பிறற்
றெய்வதபதீர்த்தப்பெருமையுஞ்செப்பக்கேட்டோ

செல்வமில்போகம்வீடுபெறுவதொன்றிசைத்தான்முக்கீர்ப்
பௌவமுண்டமரர்வேந்தன்பரிபவவிழுமந்தீர்த்தோன்.

(இ-ள்.) முக்கீர் பௌவம் உண்டு அமரர்வேந்தன் பரிபவம் விழுமந்தீர்த் தோன் - முக்கீராகிய கடலேயுண்டு தேவேந்திரனுடையதன்பத்தைத்தீர்த்த அகத் தியமுனிவர், இ அரும் தலத்தின் ஆன்ற பெருமையும-இந்த அரியதலத்தினது மிக்க பெருமையையும, எரிகால் தெய்வதம் செம் பொன்பதமதீர்த்தம் பெருமையும்-ஒளி வீசுந்தெய்வத்தன்மையையுடைய செவ்வந்த பொற்றுமனாத்தீர்த்தத்தின் பெருமை யையும், செப்ப கேடடோர எவ்வம் இல் போகம் வீடி பெறுவர் எனறு இசைத்தா ன்-ஒருவர்சொல்லகேட்டவர்கள் தனபமிலலாத போகத்தையும் மோக்ஷத்தையு ம் அடைவார்களென்று கூறியருளினர். (கூசு)

தீர்த்தவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உளபடத திருவிருத்தம - உகo.

மூர்த்திவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆலவாயலர்ந்தசெம்பொனம்புயம்பெருந்தீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னைவிளம்புவாரெவரேயுங்க
ளீலமாமிடற்றுமுக்கலைவிராமயனறிவானந்த
மூலமாவிலிங்கமேன்மைமுறையினுலறையலுற்றும்.

(இ-ள்) ஆலவாய் அலர்ந்த செம பொன் அம்புயம பெரும் தீரததத்தின் மேல் அவாம் பெருமை தனனை விளம்புவார் எவர - திருவாலவாயில்மலர்ந்த செவ ந்த பொறறுமமையாகிய பெரிய தீரத்ததினுடைய விண்ணுலகிலுள்ளோர் விரும் பும் மானமியதனைச் சொல்வோர் யாவர, அங் கண் நீலம் மா மிடறு முக்கண் நிரா மயன அறிவு ஆனநத மூலமா இலிங்கம் மேன்மை முறையினல் அறையல் உற றும - அததிருவாலவாயில் வீறறிருந்தருளும் காலகணடதனையுக் திரிகேதநிரங்க னியுமுடைய சோமசுநதரக்கடவுளாகிய போதானநத சொரூபமான மகத்தான மூலலிலிங்கததின மான்மியத்தை முறைப்படி சொல்லுகினறேம்.

நீலம் மா - ஒருபொருட்பிளவிகள. நிராமயன் - நோயில்லாதவன். (க)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருப்புமந்தாரங்கேதாரம்
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்தவாரணவாசியாதிப
பன்னருந்தலங்கடமமிற்பராபரலிலிங்கத்தோன்று
முன்னரிக்கடம்பின்மாடேமூனேததிசைவலிங்கம்.

(இ-ள்.) நெடு பொன் மேரு வெள்ளி பொருப்பு மந்தரம் கேதாரம் வல் நெடிம் புரிசை சூழ்ந்த வாரணவாசி ஆதி பன்னரும் தலங்கள் தம்மில் - நெடிய பொன்னுலிய மேருவும் வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலையும் மந்தரமும் திருக்கேதா ரமும் வலிய நெடியமதில்சூழ்ந்த காசியும் ஆகிய இவைகளிலமுதலாகவுள்ள சொல்

முதற்கரிய சைவதலங்களில், பராபர இலிங்கம் தோன்று முன்னர் இடம்பின் மாடு இச்சைவ லிங்கம் முனைத்தது-சிவலிங்கங்கள் தோன்றுதற்குமுன்னே இக்கடம்பமரத்தின்கீழ் இதற்குச் சைவலிங்கம் தோன்றியருளியது.

காசிகருக் குகருடகரம் என ஓர்திருநாமம் வாரணவாசி கோழிவகுப்பது என்னும்பொருட்டு. பராபரன் - பராக்குரோயகன். (உ)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருடகூறியிதனிறபின்பு
கபபுவிட் டெழுந்தவிந்தக்காரணமிரண்டினாலு
மொபபரிதாவனூனவொவிதிரண்டன்னவிந்தத்
திபபியவிலிங்கமூலலிலிங்கமாயசிறக்குமன்றே.

(இ-ள்) அப்படி இலிங்கம் எல்லாம் காட்குறி இதனில் பினபு கபபுவிடடு எழுந்த-மகமேருமுதலிய திருபபதிகளிலுளள சிவலிங்கடகாயாவுதிதசிவலிங்கமாகிய மூலத்திலிருந்து தோன்றிய கபபுவிட்டுத் தோனறின, இந்த காரணம இரணடினாலும் - இந்த இரண்டேதுகளாலும், ஏபபு சரிதத ஆனஞான ஒளி இரண்டால் அனன இந்த திபபிய இலிங்கம-ஒபபில்லாத ஞானவொளி இரணடாலொத்த இந்தத திவ்விய லிலிங்கமானது, மூல இலிடகமாய சிறக்கும - மூலலிலிங்கமெனப்பெயர் பெற்றுச் சிறநது விளகுமு (கூ)

இதகமாவிலிங்கநதெண்ணெவ்விலக்கணவிசைமேனி
யந்தமிலழகன்பாகதுமையொடுமழகுசெயது
சந்ததமவிளகுசெயபுந்தகைமையைநோகசிசோம
சுந்தரனென்றுமாமபுராத்திறுதுறகவாணர்.

(இ-ள.) இந்த மா லிலிங்கத்தின் இசைவ எணணெவ்வு இலக்கண மேனி அநதம் இல் அழகன - இநதப் பெரிய இலிங்கத்தில் தனது இச்சையா லெழுந்தருளிய முப்பத்திரண்டிலக்கணமும் வாயநத திருமேனியையுடைய முடிவில்லாத பொழகினையுடைய சிவபெருமான், பாகத்து உமை யொடும் அழகு செயது சநத நம் விளகம் செயயும் தனமையை நோக்கி - தனது இடபபாக, நல உமாதேவியாரோடும் அழகுசெய்து எநநாளும் பிரகாசஞ் செயதருளுந்தன்மையைபபாரத்து, இறைவ வாணர் சோம சுநதரன் என்ற நாமம் சாததிநா - தேவர்கள சோமசுநதரன எனறபெயர் கூறினர்கள்.

சோமசுந்தரன் - உமையோடுகூடி அழகுசெய்பவன். (எ)

திறப்படுமுலகமெங்கும்வியாபியாயய்சிறந்துநிறகு
மறபபெருங்கடவுள்சோமசுந்தரனதனலன்றே
கறைக்கதிர்வடிவேற்றென்னன்கையிற்பொற்பிரம்புபட்ட
புறத்தடித்தழும்புமூன்றுபுவனமும்பட்டதன்றே.

(இ-ள்.) திறபபடும் உலகம் எங்கும் வியாபியாய் சிறந்து நிற்கும் அறப் பெரும் கடவுள் சோம சுந்தரன் - நிலபெற்ற எல்லாவுலகங்களிலும் வியாபியாய்ச் சிறந்துளளங்குந் தருமவடிவாயிய கடவுள் சோமசுந்தரக்கடவுளாம், அதனால் அன்றே - அதனாலல்லவா, ஈறை கதிர் வடிவேல் தென்னன் கையில் பொன் பிரம்பு புற

த்தி பட்ட அடி தழும்பு மூன்று புவனமும் பட்டத - உதிரந்தோய்ந்த ஒளியையுடைய வடித்த வேலியேக்கிய பாண்டியன்கையிலுள்ள பொற்கட்டிணையுடைய பிரம்பால் முதுகிற்பட்ட அடியின்தழும்பு மூன்றுலகங்களிலுமுள்ள சராசரங்கள் மேலும் பட்டன.

இதனால் சிவபிரான் எங்கும் வியாபகனென்றும உண்மை உணர்த்தப்பட்டது. (இ)

சொற்றவிசமட்டியானசோமசுந்தரனேக்காணப்
பெற்றவாவியடியானபிறபதியிரிங்கங்காண
ஒற்றவராவரென்னைவழக்கின்வெலுடுநீர்போய்
மற்றையசினகமெல்லாநதமைவிக துமரதநின்மாதோ.

(இ-ள்.) சொற்ற இச்சமட்டி ஆன சோமசுந்தரனே காண பெற்றவா-சொல்லிய இந்தச் சமஷ்டிமாதிரியாயிய சோமசுந்தரக்கடவுளை தரிசிக்கப்பெற்றோர், வியட்டி ஆன பிறபதி இலிங்கமாகாணல் உற்றவா அவர்-வியஷ்டிமூர்த்திகளாகிய ஜீவன் முதலாக்களிலுள்ள சிவலிங்கங்களைத் தெரிசிக்கவல்லவர்களாவார்கள், என் என்று உளக்கின-யாதுபற்றி யென்றுணர்ந்தால், வேர் ஊட்டும் நீர் மரமுதல் மற்றைய சினங்கள் எல்லாம் போய் தழைவிக்கும் - (வேரிலுட்டியநீர் மாத்திரம் ஜீவன் முதலாய சினங்களிலெலாம் பரந்து தழையச்செய்யும். (அதுபோலவென்பது.)

இவற்றை ஏதுக்களிரண்டென முன்னாக கூறிய செய்யுள்களாலுணர்க. வேர் - சோமசுந்தரக்கடவுள், சினங்கள் - ஜீவன்முதலிலுள்ள சிவலிங்கங்கள், நீர் - தரிசனை எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (சு)

எந்தலத்தியாவனெண்ணெண்டிருவிளையாடல்செய்தா
னந்தலந்தவறுங்கொபமுநிகமாருசிறபாமபெற்ற
வுத்தமனெனறுமெங்கவுலகிலுமிலலையந்த
விதகனதிகதன்மையெனறதெனின்விளம்பகேண்மின்.

(இ-ள்.) எந்தலத்தி யாவனை எண்ணெண திருவிளை யாடல் செய்தான் - எந்தத்தலத்தில் சோமசுந்தரக்கடவுளேபோல எந்தக்கடவுள் அறபதாகானகு திருவினையாடல்களைச் செய்தருளினான், (அதலால்) அந்தலத்தி அவனுக்கு ஒப்பும் அதிகமாம் சிறபபும பெற்ற உத்தமன் என்றும எந்த உலகிலும இல்லை - உத்திருவால வாயிடத்து வீற்றிருந்தருளும் அசோமசுந்தக்கடவுளுககு ஒப்பாதலேயும் மேம்பட்ட சிறப்பையும் பொருந்திய உத்தமக்கடவுள எகாலத்திலும் எந்தவுலகத்திலும் இல்லையாம், அந்த வித்தகன் அதிகத் தனமை எனறது எனன விளம்ப கேண்மின்- அந்த ஞானமூர்த்தியின் தலைமைத்தனமை எத்தனமையதெனறு வினவில் யாம் சொல்லக்கேளுங்கள். (எ)

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெடுங்குடுமிமேரு
தருக்களிற்றதலைமைசாருந்தண்ணறுந்தெய்வதாரு
விருப்புறுவேள்விதம்முண்மேம்படும்புராவிமேத
மருட்படுதானத்தமமுள்விழுமிதாமன்னதானம்.

(இ-ள்.) பொருப்பினுள் நெடுங் குடுமி பொன் மேரு தலைமை எய்தும்-மலைகளுள்ளீண்ட நெடுங்கணையுடைய பொன்னிய மேரு தலைமைபெற்றுள்ளது, தருக்களி

ல் தண் நறும் தெய்வதாரு தலைமை சாரும்-மரங்களுள் தண்ணிய கல்லமணமுள்ள கற்பகமரம் தலைமை பெறுதலாது, விருப்புறு வேள்வி தம்முள் புரவி மேதம் மேம்ப டும்-சுவர்க்காதிபோகங்களே விரும்பிச் செய்யும் யாகங்களில் அசுவமேதயாகம் தலை மைபெற்றுள்ளது,அருள் படும் தானம் தம்முள் அன்னதானம விழுமிது-கருணையா ற்கொடுக்கும் தானங்களுள் அன்னதானம் தலைமைபெற்றுள்ளது.

ஆம் - அசைநிலை. (அ)

மனிதரிலுயர்ந்தோராதிமறையவர்தேவர்தம்மிற்
பனிதருதிங்கள்வேணிபபகவனேயுயர்ந்தோன்வேட்டோர்க்
கினிதருள்விரதந்தம்முளதிகமாமிந்துவாரம
புனிதமந்திரங்கடமமுடபோதலைஞ்செழுத்துமேலாம்.

(இ-ள்.) மனிதரில் ஆதி மறையவர் உயர்ந்தோர் - மனிதருள முதல்வருண த்தராகிய அந்தணர்கள் தலைமைபெறுதலுள்ளவர்கள், தேவர் தமமில பனி தரு திங் கள் வேணி பகவனே உயர்ந்தோன - அயன்முதலிய தேவர்களில் குளிர்ச்சி பொரு ந்திய சந்திரனையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானே தலைமைபெற்றுள்ள வன், வேட்டோர்கு இனிது அருள் விரதம் தமமுள இது வாரம் அதிகமாம-இம் மைமறுமைப்பயன்களை விருமபினவர்களுக்கு அபபயனகளை முட்டினறிக் கொடுக் கும் விரதங்களுள் சோமவாரவிரதந் தலைமை பெற்றுள்ளது, புனிதம் மந்திரங்கள் தம்முள் போதல ஐந்து எழுத்தும் மேலாம் - பரிசுதமாகிய மந்திரங்களுள ஞான தைதத்தரும் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரம தலைமைபெற்றுள்ளது. (கூ)

மின்மைசான்மணியிற்சிந்தாமணிவரம்விழுப்பநல்குந்
தன்மைசாலறங்கடம்மின்மிகுஞசிவதருமமென்ப
வின்மைசானெறிநின்றேருருக்கேற்குநற்றவங்கடம்மி
னன்மைசான்றவரோமுகணுதலுகனபுபூண்டோர்.

(இ-ள்.) மின்மை சால் மணியில சிந்தாமணி - ஒளிமிக்க இரத்தினங்களுள சிந்தாமணி தலைமைபெற்றுள்ளது, வரம் விழுப்பம் நல்கும் தன்மை சால் அறங்கள தம்மில் சிவதருமம் மிகும் - கருதியவரங்களே மிகவுந தருமதன்மைமிக்க தருமங்க ளுள் சிவதருமம் தலைமைபெற்றுள்ளது, சால் இன்மை நெறி நினறோருக்கு ஏறகும் நல் தவங்கள தம்மில் முக்கணுதலுக்கு அன்பு பூணடோர் நன்மை சானறவர்-தரும மிக்க இல்லறநெறியில் நிற்பவருக்கு விதிதத நலல தவமுடையோருள் திரிநேத்தி ரங்களையுடைய சிவபெருமானிடத்து அனபுவைத்தவர தலைமைபெறுதலுள்ளவர்.

இதனால் துறவறத்தினரன்றி இல்லறத்தினருஞ் சிவபெருமானிடத்து அன்பு வைக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. இனகம குணியைக குணமாகக்கூறியது- மரபுவழுவமைதி, தவம் குணியாகக் கூறியது - குணவாகுபெயர். கு - உருபுமயக் கம். என்பது அசைநிலை. மின்மைசால் மணியில் சிந்தாமணி என்றவிடத்து தலைமை பெற்றுள்ளது என்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. (கO)

நீயவாஞ்சுவைப்பாலாவிற்றேவராவதிகம்பல்வே
ருயமாநீர்த்தந்தம்முளதிகமாஞ்சுவணகஞ்ச
மாயமாசதுக்கவெல்லாத்தலத்தினும்வதிக்துமண்ணுக்
காயவானவரிற்சோமசுந்தரன்றெறோனுரும்.

(இ-ள்.) நீ அவாம் சுவை பால் ஆவின் தேவர் ஆ அகிம்-இனிமைவிரும்புஞ் சுவையையுடைய பசுக்களுள்காமதேனு தன்மைபெற்றுள்ளது, (அது போல) பல் வேறு ஆய மா தீர்த்தம் தம்முள் சுவண்ணஞ்சம் அதிகமாம் - பல் வேறு வகைப்பட்ட மகத்தாகிய தீர்த்தங்களுள் பொற்றமரைத்தீர்த்தம் தன்மை பெற்றுள்ளது, மாயம் மாசு அறுக்க எல்லாத் தலத்தினும் மன்னி வதியும் தூய வானவரில் சோமசுந்தரன் சிறந்தோன் ஆகும்-பற்றமாகிய குற்றத்தை அடியார்க்கு வேரோட அத்தருள எல்லாச் சைவதலங்களினும் நிகழ்பெற்று வீற்றிருக்கும் பரிசுத்தமாகிய கடவுளரில் சோமசுந்தரக்கடவுள் நிறைந்தவனுவான்.

நிமை - இனிமை. மன்னும், என்னும் பெயரெச்சத்தினின்ற விகுதியைப்பிரித்து வதிந்து என்பதனோடும், அவ்விகுதியைச்சுவிகுதியைப்பிரித்து மன்னும் என்பதனோடுங்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (கக)

அந்தமுமுதலுமில்லாவகண்டபூரணமாயார்க்கும்
பந்தமும்வீடுநல்கும்பராபரசோதிதானே
வந்தனைபுரிவோர்கஇம்மைமறுமைவீடளிப்பானிந்தச்
சுந்தரவிலிங்கத்தென்றும்விளங்குவான்சுருதியேத்த.

(இ-ள்.) அந்தமும் முதலும் இல்லா அகண்ட பூரணம் ஆய்-தனக்கோர் இறுதியு முதலுமில்லாத அகண்டபரிபூரணமாகி, யார்க்கும் பந்தமும் வீடும் கல்லும் பராபரச் சோதிதானே - ஈறுமுதலுமுள்ள எல்லா ஆன்மகோடிகளுக்கும் பந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையும் தரும் சிவபெருமானே, வந்தனை புரிவோர்க்கு இம்மை மறுமை வீடு அளிப்பான் - தனனே வந்தனைசெய்வோர்க்கு இகபோகத்தையும் பரபோகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கும்பொருட்டு, இந்த சுந்தர லிங்கத்து சுருதி ஏத்த என்றும விளங்குவான்-இந்தப் பேரழகுவாய்ந்த சிவலிங்கத்தில் வேதங்கள் துதிசெய்ய எஞ்ஞான்றும் நிகழ்பெறஅவ்விளங்கி அருள்வான். (கஉ)

இத்தகுசயம்புதன்னேயேனையசயம்புவெல்லா
நித்தமுந்தெரிசித்தேதகுநிருமலவொளியாமிந்த
வுத்தமவிலிங்கங்கண்டோருரையுணர்வெமடங்கவுள்ளே
சிததமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபரஞ்சுடரைக்கண்டோர்.

(இ-ள்.) இத்தகு சயம்பு தன்னே ஏனைய சயமபு எல்லாம் நித்தமும் தெரிசித்தி ஏகும் - இத்தச்சயம்புமூர்த்தியை மற்றையசயமபுமூர்த்திகளெல்லாம் காள் தோறும்வந்து தெரிசனைசெயது செல்லாநிற்கும, இந்த நிருமல ஒளி ஆம் உத்தம இலிங்கம் கண்டோர் - இந்த நின்மலவொளிப்பிழம்பாகிய வுத்தமலிலிங்கத்தைப் புறத்திற் கண்டு தெரிசித்தவர்கள், உணர்வு உரை ஒடுங்க சித்தம் மாசு ஒழிய உள்ளே தோன்றும் சிவபரஞ சுடரைக்கண்டோர் - மனவாக்குஎமொடுங்கவும் மனக்குற்ற மொழியவும் அகத்தே தோன்றும் மேலான வொளிப்பிழம்பாகிய சிவத்தைத் தெரிசித்தவராவார்கள்.

சயம்பு வடசொல்லாதலால் ஈறுகெடாது நின்றது. (கஎ)

இத்தனிச்சுடரைகோண்டிறைஞ்சினேர்பாவமெல்லாங்
கொத்தழற்பொறிவாய்ப்பட்டபஞ்சுபோற்கோபமூல
மெய்த்தவஞ்சிதையுமாபோன்மருந்தினல்வியூநோய்போ
லுத்தமருணங்களெல்லாமுலோபத்தாலழியுமாபோல்.

(இ-ள்.) இத் தனிச் சுடரை நேர் கண்டு இறைஞ்சினோர் பாவம் எல்லாம்-இத் தவொப்பில்லாத வெலிக்கப்பெருமானே நேரே தரிசித்தவணங்கினோர் பாவங்கள் யாவும், கொத்து அழல் பொறியாய் பட்ட பஞ்சுபோல்-திரண்டதீப்பொறியின்வாயிற்பட்ட பஞ்சுபோலவும், கோபம் மூள மெய் தவம் சிதையும் ஆறுபோல்-கோபமீக்கூர உண்மையாயிய தவம் அழியும் வகைபோலவும், மருந்தினுல் வீயும் நோய் போல் - மருந்தினுல்நீங்கும் நோயைப்போலவும், உலோபத்தால் உத்தம குணங்கள் எல்லாம் அழியும் ஆறுபோல் - உலோபகுணமொன்றுல் உத்தமகுணங்கள் யாவும் அழியும் வகைபோலவும்.

உலோபகுணமொன்றுல் அழியுமென்றற்கு "உளப்பரும்பிணிப்புரு வுலோபமொன்றுமே, அளப்பருங்குணங்களையழிகுமாறுபோல்" எனப் பிறர்கூறுதலுங் காண்க. (கச)

கலிகடலிரவிதோன்றக்கருஇருளுடையுமாபோ
லொலிகெழுபெருங்காரள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சீறமாயுமால்யானைபோலக்
குலிசவல்லேறுதாக்கப்பொடிபடுகுன்றம்போல.

(இ-ள்.) கலி கடல் இரவி தோன்ற கருகு இருள் உடையும் ஆறுபோல்-ஒலிக்குங்கடல்முகட்டில் சூரியனுதிக்கக் கருகியநிறத்தையுடைய விருள் அழியும்வகைபோலவும், ஒலி கெழு பெரும் கால் தள்ள உடைபடும் மேகம்போல - ஒலிமிக்கபெருங்காற்றுவீச நிலைகெட்டுச் சிதறிச்செல்லும் மேகம்போலவும், வலிகெழு மடங்கல் சீற மாயும் மால் யானைபோல - வலிமைமிக்க சிங்கம் கொச்சிக்க அழியும் மயக்கங்கொண்ட யானைகள்போலவும், குலிசம் வல் ஏறு தாக்க பொடிபடு குன்றம் போல - வச்சிராயுதமாகிய இடியேறுதாக்கத் துகள்படும் மலைகள்போலவும்.

தோனற, தள்ள, சீற, தாக்க காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சங்கள்.(கரு)

மருட்சிசெயகாமநோயான்மதிகெடுமாறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமவிச்சைபோலத்
தருக்குறுமுவணஞ்சீறத்தழலராவிளியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்றகல்விபோற்சிதையுமன்றே.

(இ-ள்.) மருட்சி செய் காமநோயால் மதிகெடும் ஆறுபோல - மயக்கஞ்செய்யுங் காமமாகிய நோயால் நுண்ணறிவுகெடும் வகையைப்போலவும், அருள் சிவஞான நோக்கால் வலிகெடும் அவிச்சைபோல - அருளையுடைய சிவஞானப்பார்வையால்வலிகெட்டோடும்அஞ்ஞானத்தைப்போலவும்,தருக்கு உறும் உவணம் சீற தழல் அராவினியும் ஆறுபோல்-செருக்குமிக்க கருடன்கோபிக்க விஷமெருப்பையுடைய சர்ப்பம் அழியும் வகையைப்போலவும்,செருக்கு உற அழியும் கற்ற கல்விபோல்-அகங்காரிக்கச்சிதையுங் கற்றகல்வியைப்போலவும், சிதையும்-அழியாநிற்கும்.

பஞ்சமூதலியபொருள்கள் தீப்பொறிமூதலியவற்றுல் அக்கணமே அழிதல் போலவும், தவமூதலியபொருள்கள் கோபமூதலியவற்றுல் அக்கணமே அழிதல் போலவும், வணங்கினோர்பாவங்களெல்லாம் அவ்வணங்குகையால் அழியுமென இத் தனிச்சுடரை நேர்கண்டிறைஞ்சினோர் என்னுஞ்செய்யுன்முதல், மருட்செய்காம நோயால் என்னுஞ்செய்யுனீறுவியாதவுள்ள செய்யுள்களால் கூறப்பட்டன. (கஉ)

புலரியிற்சிவன்முத்திபுரேசனேக்காணப்பெற்றும்
லிலைகடனன்குட்பட்டவவன்மாதானஞ்செய்த
பலனுதுங்கநிர்காலுச்சிவைகலிற்பணியப்பெற்றும்
கலிஞர்பானூற்றுப்பத்தக்கபிலமாதானப்பேறும்.

(இ-ள்.) புலரியில் சிவன் முத்தி புரேசனே காண பெற்றும் - விடியற்போதில் சிவன்முத்திபுரேசனுகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தெரிசிக்கப்பெற்றும், அலை கான்கு கடலுள் பட்ட மா அவனி தானம் செய்த பலன் உறும் - அலைக்கும் காற்றி சைக்கடலுட்பட்ட பெரிய பூதானஞ்செய்தபலன் கைகூடும், கதிர் கால் உச்சிவை கலில் பணிய பெற்றும் - சூரியன்கிரணத்தையீரும் உச்சிப்போதில் அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கப்பெற்றும், கலிஞர் பால் மா நூற்றுப் பத்து கபிலை தானப் பேறு ஆம் - வேதமுதலியநூல்களை யுணர்ந்த அந்தணர்க்குக்கொடித்த பெரிய ஆயிரங் கோதானப்பலன் கைகூடும். (௧௧)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேண்மேலிலீர்குளிக்குமெல்லை
யண்ணலிவணங்கிற்கோடியானினத்தானப்பேறும்
பண்ணவர்பாவும்பாதியிருள்வயிற்பணியப்பெற்றும்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெரும்பேறெய்தும்.

(இ-ள்.) விண் இடை பரிதி புத்தேள் மேலை நீர் குளிக்கும் எல்லை - ஆகாயத்திற் செல்லுஞ் சூரியன் மேலைகடலின் முகட்டில் மூழ்கும் அந்திப்பொழுதில், அண்ணலிவணங்கில் கோடி ஆன் இனம் தானம பேறு ஆம்-சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கினுல் கோடிப்பசுக்கூட்டங்களைக்கொடுக்கும் பலன்வந்து கைகூடும், பண்ணவா பாவும் பாதி இருள்வயின் பணியப்பெற்றும்-தேவர்கள் வணங்கும் அர்த்த சாமத்தில் (அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை) வணங்கப்பெற்றும், வண்ணம் வெம்புரவி மேதம் மகம்புரி பெரும்பேறு எய்தும் - நிறம்பொருந்திய கடிகடையையுடைய அசுவமேதயாகஞ்செய்தலால்வரும் பெரியபயன்கைகூடும்.

புரி-காரணப்பொருளில்வந்த காலங்கராததபெயரெச்சம். (௧௨)

இன்னனவதிகமாம்பேறறிந்துபோயெத்தேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன்றன்னைச்
சொன்னவக்காலந்தோறுமிறைஞ்சியுந்தொழுதுஞ்சூழ்ந்தும்
பொன்னடிக்கன்பாகிவழிபடும்புனிதலீலர்.

(இ-ள்.) இனனன அதிகமாம் பேறு அறிந்து போய் - இவைபோல்வனவாகிய அதிகபலனை யறிந்துசென்று, எத்தேவர்க்கு முன்னவன் சமட்டிவிச்சாபுரம் உறை முதல்வன் தன்னை - அயன்முதலிய எல்லாத்தேவர்களுக்கு முற்பட்டவனுகிய சமட்டிவிச்சாபுரம் என்னும் மதுரையிலெழுந்தருளிய முதல்வனுகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, சொன்ன அக்காலந்தோறும் இறைஞ்சியும் தொழுதும் சூழ்ந்தும் பொன் அடிக்கு அன்பராகி வழிபடும் புனிதலீலர் - மேற்கூறிய புலரிமுதலியகாலங்களன்தோறும் வணங்கியும் கைகூப்பியும் பிரதக்ஷணஞ்செய்தும் பொன்போலும் அரியதிருவடிக்கு அன்புபூண்டவராகி வழிபட்டொழுகும் நல்லொழுக்கமுடையோர்.

உம்மையில்வினைகளென்னும்பிணியவிழ்த்தொருவித்தாய
செம்மைபராகியானந்திருவெடுசெல்வமோங்க

வெம்மையில்போகமூழ்கிமலவிருள்வீக்கநீக்கி
மைம்மலிகண்டத்தெங்கோன்மலரடிநீழல்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) உம்மையில் வினைகள் என்னும் பிணி அவிழ்ந்து ஒருவி-மூற்பிறப்பிற்செய்த வினைகளாகிய கட்டினின்றுநீங்கி, தூய செம்மையர் ஆகி-புனிதமாகியதன்மையையுடையவராகி, ஆஞ தெருவொடு செல்வம் ஒஞ - நீங்காத பொருட்செல்வத்தோடு கல்விச்செல்வமும் மிக்குயர்ந்தவிளங்க, வெம்மையில் போகம் மூழ்கி-விரும்பத்தக்க போகங்களே மூட்டினதிதாகர்ந்து, மலம் இருள் வீக்கம் நீங்கி-ஆணவமலமாகிய விருட்பெருகுகைக்கடந்து, மை மலி கண்டத்து எங்கோன் மலர் அடி நீழல் வாழ்வார் - கருமைநிறமிக்க கண்டத்தையுடைய எமது இறைவனுகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடையதாமரைமலர்போனறதிருவடிநிழலில் கலந்துவாழ்வார்கள்.

இதனுல் இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் கூறப்பட்டன. இன்னனவென்னும் செய்யுளும் இச்செய்யுளும ஒருதொடராதலால புனிதசிலர் வாழ்வார் என முடிக்க. (உ0)

ஷே வேறு.

அறவுருவனுலவாயானமஞ்செவிமடுத்தாலடைந்தபத்துப்
பிறவிவினையறுநினைந்தானூறுபெரும்பவப்பாவப்பிணிபோநகூட
மிறைவனியின்பிறைஞசுதுமென் றெழுந்தமனப்புறம்போந்தா லீனைஞ்
மறமூறுவெம்பவத்தினிழைத்தபாதகவல்வினையனைத்துமாயுமன்னே.[ஞூறு

(இ-ள்.) அறம் உருவன் ஆலவாயான் நாமம் செவிமடுத்தால் - தருமசொரூபியாகிய திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருநாமத்தைக் காதில் கேட்டால், அடைந்த பதத பிறவி வினை அறும - முன்னடைந்தபதத்துப்பிறவிகளிற்செய்த தீவினைகள் வேரோடு அறும், நினைந்தால் நூறு பெரும்பவம் பாவம் பிணிபோம-சிந்தித்தால் முன்னடைந்த நூறுபிறப்பிறநேடிய பெரியபாவக்கட்டமும், கூடல் இறைவனை இன்று இறைஞ்சுதும என்று மனை எழுந்த புறம போந்தால் - மதுரையிலெழுந்தருளிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை இப்போதேசென்று வணங்குவோமென்று வீட்டினினறும எழுந்த புறத்தவந்தால், மறம் உறு ஈனைஞ்ஞூறு வெம்பவத்தில் இழைத்த பாதகம் வல்வினை அனைத்தும் மாயும-நீமையிக்க ஆயிரங்கொடிய சனனத்திற்செய்த பாதகங்களாகிய வலியவினைகளெல்லாமகெடும். (உக)

புழைக்கையரைதொலைத்தானைத்தெரிசித்தோராயிரவர்பூரவிவேள்வி
தழைத்தபெரும்பயன்பெறுவருருத்திரசூதம்மதனும்றவனோக
டொழற்கரியான்றனைத்துதித்தோர்கணத்துக்காயிரராசசூயமாக
பிழைத்தபெரும்பயன்பெறுவர்சமட்டிவடிவாகியவவ்விலிங்கந்தன்னை.

(இ-ள்.) புழைக்கை வரை தொலைத்தானை தெரிசித்தோர்-பானையாகியமலையைத்தொலைத்த சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தெரிசித்தவர்கள், ஆயிரம் வாம் பூரவி வேள்வி தழைத்த பெரும்பயன் பெறுவர்-ஆயிரம் அசுவமேதயாகஞ்செய்தலால் வரும் பெரியபயனை அடைவார்கள், உருத்திர சூத்தம் அதனுல்-உருத்திரசூத்தமந்திரத்தினுல், தம்மைநேர்கள் தொழற்கு அரியான்றனை துதித்தோர் - மிகவும் தேவர்கள் தொழுதற்கரிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதித்தவர்கள், கணத்துக்கு ஆயிரம் ராசசூயயாகம் இழைத்த பெரும்பயன் பெறுவர் - ஓர்கணப்பொழுதுக்கு ஆயிரம்

ராசரூபயாகங்களைச்செய்தலால் வரும்பெரியபயனை யுடையவர்கள், சமட்டிவடி வாகிய அவ் இலிங்கம் தன்னை - சமட்டிவடிவாகிய அச்சிவலிங்கப்பெருமானை.

தழைத்த, இழைத்த காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சங்கள். ரூத்தம் - ரூக்தமென்னும் வடசொற்றிரிபு, கல்வரக்கியம் என்பதிற்பொருள். புழைக்கை-துவாரத்தையுடைய கையையுடையது என உருபும் பயனுந்தொக்க இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைகிலேக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய் யானைக்குக்காரணப்பெயராய்வந்தது. யானையவென்றது- இப்புராணத்தில் யானையெய்தபடலத்திற்காண்க. வாம்புரவி - தாவுங்குதிரை. (உஉ)

அங்கையளவாகியகன்னீராட்டிப்பூசித்தோரளவிலேனைத்
துங்கதலத்துறையிலிங்கமூர்த்திகளேச்சிவாகமநூல்சொன்னவாற்றுன்
மங்கலமாகியமுகமனிரொட்டும்வழுவாதுவாசந்தோய்ந்த
செங்கனகமணிக்கலசப்புனலாட்டிமாபூசைசெய்தோராவார்.

(இ-ள்.) அங்கை அளவு ஆகிய கல் நீர் ஆட்டி பூசித்தோர் - உள்ளங்கையளவான கல்லநீர்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்து பூசைசெய்தவர்கள், அளவில் ஏனை துங்கதலத்து உறை இலிங்கமூர்த்திகளை - வரம்பில்லாத மற்றமேலானதலங்களில் எழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்திகளை, சிவாகமநூல் சொன்ன ஆறு - சிவாகமங்களிற் கூறியவழியால், மங்கலமாகிய ஈரொட்டி முகமனும் வழுவாது - நன்மையாகிய சோடசவுபசாரங்களும் வழுவாமல், செம் கனகம் மணி கலசம் வாசம்தோய்ந்த புனல் ஆட்டி - செவ்வத பொன்னற்செய்த இரத்தினங்கள் வரிசைபடப்பதித்த கலசத்தில் நிறைந்த வாசமூட்டியநீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, மா பூசை செய்தோர் ஆவார் - பெரியபூசைசெய்தவர்கள் அடையும்பயனை யடைவார்கள்.

இதனுல் உள்ளங்கையளவான கல்லநீர்கொண்டு பூசைசெய்வோர் ஏனைய தலங்களில் சோடசவுபசாரங்கள் வழுவாமல் பூசைசெய்தோரடையும்பயன் கூறப்பட்டது. மங்கலமேமுகமன் ஆதலால் ஆகிய-வினையெடைச்சொல்.

சோடசவுபசாரங்களாவன - ஆவாகனம், தாபனம், சந்நிதானம், சன்னிரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், தூபம், தீபம், நைவேத்தியம், பானீயம், ஆராத்திரிகை, ஜபசமர்ப்பணை. இதனெடு தசோபசாரம், பஞ்சோபசாரம், எனக்கூட்டி உபசாரங்கள் மூன்று என்பர். தசோபசாரங்களாவன - ஆவாகனம், தாபனம், சந்நிதானம், சன்னிரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனியம், அர்க்கியம், புட்பதானம், பஞ்சோபசாரங்களாவன - பிரிதிவிசம்பந்தமான கந்தமூலபலாதிகள், கந்தகுசுமாதிகள், அன்னாதிகள். அப்புசம்பந்தமானவாரி, பால் தயிர், வஸ்திராதிகள். அக்கினிசம்பந்தமான உலோகாதியபரணங்கள், தீபங்கள். வாயுசம்பந்தமான தூபம், சாமரம், மயில்விசிறியாதிகள். ஆகாயசம்பந்தமான - மணியோசை, தோத்திராதிகள்.

அவ்வண்ணஞ்சுந்தரனையந்தமுதமானதவமைந்துதிந்தேன்
செவ்வண்ணக்கனிசாந்தச்சேறுமுதன்மட்டித்துத்தேவர்தேரு
மெய்வ்வண்ணங்குளிரவிரைப்புனலாட்டிமாபூசைவிதியாற்செய்தோர்
மைவ்வண்ணவினேரீங்கியறமுதனும்பொருளடைத்துமன்னிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணம் சுந்தரனை - அவ்வாகமத்திற்கூறிய வண்ணம் சோமசுந்தரக்கடவுளை; ஐந்து அமுதானுள் உதயம் ஐந்து தீம் தேன் செவ்வண்ணம் கனி

சாத்தச்சேது முதல் மட்டித்து - பஞ்சாமிர்தமும் பசுத்தரும் பஞ்சகவ்வியமும் இனியதேனும் செங்கிறம்வாய்ந்த வாழை பலா மாங்கனிகளும் சந்தனக்குழம்புமுதலிய திரவியங்களுமாகிய இவைகளைத்திமிர்ந்து, தேவர் தேரு மெய் வண்ணம் சூனிர.விரா புனல் ஆட்டி மாபூசைவிதியால் செய்தோர்-தேவர்களும் அறிதற்கரிய திருமேனிகுளிரும் வண்ணம் வாசனையூட்டிய நீரால் அபிஷேகஞ்செய்தது பெரிய பூசையை விதிப்படிசெய்தவர்கள், மைவண்ணம் வினைநீங்கி அறமுதல் காற்பொருள் அடைந்து மன்னிவாழ்வார் - கரியநிறத்தையுடைய திவினைக்கடலைக்கடந்து அறமுதலிய கால்வகைப்பொருளையும் அடைந்து நிலைபெற்று வாழ்வார்கள்.

பஞ்சாமிர்தம் - பால், நெய், தேன், சர்க்கரை, பழம். பால்நீக்கித் தேங்காய்த்திருகல் கூட்டி ஐந்துவகையாக் கொள்ளுதலும்; தேங்காய்த்திருகல்நீக்கி நீர்கூட்டி ஐந்தென்று கொள்ளுதலும்; பழவர்க்கங்கள் ஒன்று, நெய், தயிர், பால் இனம் பற்றி ஒன்று; இவ்விரண்டோடு தேன், சருக்கரை, நீர்கூட்டி ஐந்தென்று கொள்ளுதலும் உண்டு. கவ்வியம் - கோசம் பத்மமாயுள்ளன. பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம். கோரோசனமுங்கூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங் கூறுதலுமுண்டு. (உசு)

நல்லவகைமுகமனீரெட்டுள்ளும்வடித்தவிளாநன்னீராட்ட
வல்லவர்நூறுயிரமாமேதமகபயன்பெறுவர்வாசகான
மெல்லவிர்குங்குமஞ்சாந்தமிவைபலவுமட்டித்தோழிலார்தெய்வ
மூல்லகையாரோடுமவிளைக்கலவைகுளித்தின்பமூழ்கிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) நல்லவகை ஈர் எட்டு முகமன் உள்ளும் வடித்தவிளா நல் நீர் ஆட்ட வல்லவர் - நல்லவகையாயுள்ள சோடசவுபசாரங்களோடும் வடித்தவாசமிக்க நல்லபனிநீரால் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு அபிஷேகஞ்செய்யவல்லவர்கள், நூறு யிரம் மாமேத மகம் பயன் பெறுவர்-இலக்ஷம் அசுவமேதயாகஞ் செய்தலால்வரும் பயனையடைவார்கள், வாசம் நானம் மெல் அவிர் குங்குமம் சாதம் இவைபலவும் மட்டித்தோர் - வாசமிக்கசுஞ்ஞரியும் மெதென்று விளங்கும் குங்குமப்பூவும் சந்தனமும் ஆகிய இவைமுதலிய வாசனைப்பொருள்கள் பலவற்றையுங்கலந்து அச் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குப்பூசினோர், எழில் ஆர் தெய்வ முல்லை நகையார் ஒடும் விளா கலவை குளித்து இன்பம் மூழ்கி வாழவார் - அழகுமிக்க முல்லையரும்பை யொத்த பல்லையுடைய தெய்வமகளிரோடும் வாசனைத்திரவியங்கள்கலந்த சந்தனக்குழம்புபூசி இன்பத்தில்மூழ்கிச் சுவர்க்கலோகத்தில் வாழ்வார்கள்.

உள் உருபு மயக்கம். (உஙி)

நன்மலரொன்றுலவாயான்முடிமேற்சாத்தினையந்தூறு
பொன்மலர்கொண்டயற்பதியிற்பூசித்தபயனெய்தும்புனிதபோகத்
தன்மைதருசுந்தரற்குத்தூபமொருகாற்கொடுப்போர்தமக்குத்தாங்கள்
சொன்மனமெய்யுறச்செய்தருற்றமாயிரம்பொறுப்பன்சுருதிநாதன்.

(இ-ள்.) ஆலவாயான் முடிமேல் நல் மலர் ஒன்று சாத்தினால் - திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருமுடியின்மேல் நல்லமலரொன்றைச்சாத்தினால், அயற்ற பொன் நூறு மலர்கொண்டு அயல் பதியில் பூசித்தபயன் எய்தும் - வேருமிடப் பொன்னுற்செய்த நூறுமலர்களால் ஏகியதலங்களிலுள்ள வெளிக்கமூர்த்திகளை அருச்சித்தலால்வரும் பயன்களை அடைவார்கள், புனிதபோகம் தன்மைதரு சுந்தரற்கு - வெபோகத்தைத்தந்தருளும் அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுக்

கு, தூபம் ஒருகால் கொடுப்போர் தமக்கு - பஞ்சதபங்களுள் ஒருதூபமேனும் ஒரு தரங்கொடுப்பவருக்கு, தாங்கள் மனம் மெய் சொல் உற செய்த ஆயிரம் குற்றம் சருகி ஈதன் பொதுப்பன் - அவர்கள் மனவாக்குக்காயங்களினும் பொருந்தச்செய்த ஆயிரங்குற்றங்களையும் வேதாகமகனிய அக்கடவுள் பொறுத்தருளுவான்.

பஞ்சதபங்களாவன-குந்துருக்கம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், அகில், சந்தனம், கருஞ்சீதாரி. (உசு)

திருவமுதுநிவேதிப்போரவிழொன்றற்குகமொன்முச்சிவலோகத்தின்
மருவினிறைபோகமுடன்வைகுவர்தாம்பூலமுகவாசமீந்தோர்
பொருவரியகடவுளராண்டொருநூறுகோடிசிவபுரத்துவாழ்வா
ரொருபளிதவிளக்கிடுவோர்வெண்ணிறமுங்கண்ணுதலுமுடையராவார்.

(இ-ன்.) திரு அமுது நிவேதிப்போர்-சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குத் திருவமுது நிவேதனஞ்செய்வோர்கள், அவிழ் ஒன்றுக்கு உகம் ஒன்றுஆக சிவலோகத்தின் மரு வி நிறை போகம் உடன் வைகுவர்-ஒரு அவிழுக்கு ஒருயுகமாகச் சிவலோகத்தினைப் பொருந்திக் குறைவில்லாத போகத்தோடு வாழ்ந்திருப்பார்கள், தாம்பூலம் முகவா சம் ஈந்தோர் - தாம்பூலத்தையும் முகவாச மைத்தினையும் அக்கடவுளுக்குத் தந்த வர்கள், பொரு அரிய ஒருநூறு கோடி கடவுளர் ஆண்டு சிவபுரத்து வாழ்வார்-ஒப் பில்லாத ஒருநூறுகோடித் தேவவருடங்காறும் அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள், ஒருபளிதம் விளக்கு இடுவோர் வெள் நிறமும் கண்ணுதலும் உடையராவார்-ஒருக ர்ப்பூரதீபத்தை யிடுவோர்கள் வெண்ணிறத்தையும் நெற்றிக்கண்ணையும் உடைய சிவசாரூபத்தையும் பெறுவார்கள்.

முகவாசம் ஐந்தாவன "தக்கோலமேலம் தகைசாலிலவங்கம், கர்ப்பூரம்சா தியோடைந்து." (உஎ)

கறுந்திருமஞ்சனமெடுக்கக்குடமாடட மணிக்கலசநல்லவாசம், பெறுந் தகையதூபக்காறீபக்கான்மணியின்னபிறவங்களும், நெறுங்கதிர்கான்ம ணிமாடமதுரைநாயகற்கீந்தோர்செய்தபாவம், வெறுந்துகள்செய்தைம் பொறிக்கும்விருந்தூட்டும்பெருங்காமவெள்ளத்தாழ்வார்.

(இ-ன்.) கறுஞ் தெறும் கதிர் கால் மணி மாடம் மதுரைநாயகன் சு-இருளே யோட்டும் ஒளியை வீசுகின்ற இரத்தினங்களழுத்திய மாடங்கள்தெருவெங்கிய மது ரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு, தூபம் திருமஞ்சனம் எடுக்க குடம் ஆட்ட மணி கலசம் - நல்லவாசம் ஊட்டிய திருமஞ்சனம் எடுக்கக் குடமும் அபி ஷேகஞ்செய்ய இரத்தினகலசமும், நல்லவாசம் பெறும் தகையதூபக்கால் தீபக் கால் மணி - நல்லவாசத்தரும் தூபக்காலும் தீபக்காலும் மணியும் ஆகிய, இன்ன பிறவும் ஈந்தோர் - இவைபோல்வன பிறவற்றையும் கொடுத்தவர்கள், செய்தபா வம் வெறும் துகள் செய்த ஐம்பொறிக்கும் விருந்த ஊட்டும் பெரும் காமவெ ள்ளத்தை ஆழ்வார் - தாம்செய்தபாவங்களைப் பொடிபடுத்திப் பஞ்சேந்திரியங்களுக் கும் விருந்தண்பிக்கும் பெரியபோகவெள்ளத்தை எழுந்தவார்கள்.

தகன்செய்தென்னுதை - வெறுந்துகள் செய்தென்பது - சிறிதுந்தவேயெடுக் காது செய்தல் என்பது பொருள். (உஅ)

கயலிசையுங்கண்ணுமைகோன்றிருமுன்னர்ப்பல்லியமுங்கல்லென்றூர்ப்ப
வியலிசையபாடலினோடாடலைவைகெய்விப்போரிறமாப்பெய்திப்

புயலிசையியங்கலிப்பமூவுலகுந்தொழவரசாய்ப்பொலங்கொம்பாடுஞ் செய்யிசையவணந்தனையராடரங்குகண்டின்பச்செல்வத்தாழ்வார்.

(இ-ள்.) கயல் இசையும் கண் உமை கோன் திருமுன்னர் - சேற்கண்டை யையொத்த கண்களையுடைய மீனகேதியம்மையினுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளின் சன்னிதியில், பல் இயமும் கல் என்று ஆர்ப்ப - பலவாத்தியங்களுங் கல்லென வொலிக்க, இயல் இசைய பாடலினோடு ஆடல் இவை செய்விப்போர் - இலக்கண விலக்ஷாத இசைக்கூறுபாடுகளமைந்தபாட்டும் ஆடல்களும் ஆகிய இவற்றைச் செய்விப்பவர்கள், இதமாப்பு எய்தி-இதமாக்க, புயல் இசைய இயங்கலிப்ப மூவுலகும்தொழ அரசாய் - மேகத்தையொப்பப் பலவாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும் மூவுலகும் வணங்கவும் அரசராகி, பொலம் கொம்பு ஆடும் செயல் இசைய அணங்கு அனையார் அரங்கு ஆடு கண்டு இன்பச்செல்வத்து ஆழ்வார் - பொற்கொம்பாடுஞ் செயலுக்கொப்பத் தெய்வப்பெண்களையொத்த பெண்கள் நாடகசாலையில் ஆடுதலைக்கண்டு இன்பநுகர்தற்குரிய செல்வக்கடலில் அழுந்துவார்கள்.

இசைய என்பவற்றுள் ஒன்று இசையை யுடையவெனப் பெயரெச்சத்தின் மேலும், ஏனைய உவம உருபிடைச்சொல்லடியாயப்பிறந்த விகுதியெச்சங்களினமேலும் நின்றன. ஒடு எண்ணிடைச்சொல். (உக)

ஒருகாலட்டாங்கமுடன்பஞ்சாங்கமுடனுதலொண்செங்கால்வெண் குருகாலுமலர்த்தடஞ்சூழ்கூடனுயகற்பணிவோர்கோலொன்றேசிப் பொருகாலின்வருபரிததேர்மன்னவராயாவருந்தம்புடைவந்தெய்தி யிருகாலுந்தலைவருடவெக்காலுந்தமைவணங்கவிருப்பரன்றே.

(இ-ள்.) ஒள் செம் கால வெள் குருகு ஆலும் மலர் தடம் சூழ் கூடல் நாயகன் - ஒள்ளிய செவ்தகால்களையுடைய வெளிய அன்னங்கள் ஒலிக்குந் தாமரைமலர்களையுடைய நீர்நிலைகள்சூழ்ந்த மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளே, ஒருகால் அட்டாங்கமுடன் ஆதல் பஞ்சாங்கமுடன் ஆதல் பணிவோர்-ஒருதரம் அட்டாங்கத்தோடாவது பஞ்சாங்கத்தோடாவது வணங்குவோர், கோல் ஒன்று ஒச்சி பொரு காலின் வரு பரி தேர மன்னவராய- செங்கோலொன்றையெலுத்தி மோதாநின்ற காற்றைப்போலும் விரைந்துசெல்லுங் குதிரைபூண்ட தேரையுடைய அரசர்களாகி, யாவரும் தம் புடை வந்து எய்தி இருகாலும் தலைவருட எக்காலும் தமைவணங்க இருப்பர் - எவ்வரசருந் தம்பக்கலைடைந்து தமது இரண்டுபாதங்களையும் தலை தோயும்படி அவர்கள் வணங்க வீற்றிருப்பார்கள்.

செங்கோலொன்றேச்சி என்றமையால் யாவரும் என்ற இடத்து எவ்வரசரும் என்றும். ஒருகால் இருகால் எக்கால் சொல்முறண். அட்டாங்கம்-எட்டுறுப்புகள் நிலத்தில்தோயப்பணிதல். எட்டுறுப்புக்கள், தலை, இரண்டுகை, இரண்டுசெவி, மோவாய், இரண்டுதோள். இதனைச் சாஷ்டாங்கம் எனவுங் கூறுவர்.

பஞ்சாங்கம்-ஐந்துறுப்புக்கள் நிலத்தில்தோயப் பணிதல். ஐந்துறுப்புக்கள் தலை, இரண்டுகை, இரண்டுமுழந்தாள். சிவதருமோத்தரம்-சிவஞானதரனவியலில்.

"வலஞ்செய்ததணடதனோமானவிதிவழிதழுவத்
தலத்தன்னிற்பணிந்தெழுகதலிகரமற்றிருகன்னத்
தலங்குமோவாய்புயங்களெனுமெட்டுத்தோயமயி
லிலங்குசிரக்கரமுழந்தானெனுமைந்தமிசைத்திடவே."

எனவருஞ் செய்யுளானுணர்க. (உ.ற)

இத்தகையதிருவாலவாயுடையான்திருமுன்னரியற்றுமோம
மெய்த்தவமந்திரந்தானமின்னவணுவளவெனினுமேருவாகு
முத்தமமாமிவ்விலிங்கப்பெருமையெலாம்யாவரளக்குணாப்பார்வேத
வித்தகரேசிறிதறிந்தவாறுரைத்தேமினிப்பலகால்விளம்புமாறென்.

(இ-ள்.) இத்தகைய திருவாலவாய் உடையான் திருமுன்னர் இயற்றும் ஓம மெய் தவம் மந்திரம் தானம் இன்ன - இத்தன்மையையுடைய திருவாலவாயையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய சந்நிதியிற்செய்யும் ஓமங்களும் உண்மையாகிய தவங்களும் மந்திரங்களும் தானங்களும் இவைபோல்வனபிறவும், அணுவளவெனினும் மேருவாகும் - அணுவளவினவாயினும் மகமேருவளவினவாகும், உத்தமமாம் இ இலிங்கம் பெருமையெலாம் அளந்த உரைப்பார் யாவர் - உத்தமமாகிய இவ்விலிங்க மூர்த்தியின் பெருமைகள் யாவையும் வரையறுத்துச் சொல்லுவோர் எவர்,(ஒருவருமில்லையென்றபடி.) வேதவித்தகரே சிறிது அறிந்த ஆறு உரைத்தேம் - வேதங்களில் வல்ல முனிவர்களே சிறிது தெரிந்தவண்ணம் கூறினேம், இனி பலகால் விளம்பும் ஆறு என்-இனிப்பலதரமும் எடுத்துக்கூறுவது யாதுபயன். (ஒன்றுமில்லையென்றபடி.)

அளந்துரைப்பார்யாவர் என்றமையால் சிறிது அறிந்தவாறு உரைத்தேம் எனவும், மீட்டுங்கூறப்புகின கூறியது கூறுவதேயா மாதலால் இனிப்பலகால் விளம்புமாறென்னெனவுங்கூறினர். (கூ)

இத்தலத்துக்கொப்பாகவொருதலமும்பொற்கமலமென்னுமிக்க
வுத்தமமாதீர்த்தத்துக்கொப்பதொருதீர்த்தமுமெய்யுணர்வானந்த
வித்தனையவிலிங்கமிதற்கொப்பாவோரிலிங்கமும்பார்விண்மேலென்னு
முத்தலத்துமிலையக்தமூர்த்திதிருநாமங்கண்மொழியக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) இத்தலத்துக்கு ஒப்பாக ஒருதலமும் - இத்தத்தலத்துக்கு நிகராக வொருதலமும், பொன் கமலம் எனனும இத்த மா உத்தமம் தீர்த்தத்துக்கு ஒப்பது ஒருதீர்த்தமும்-பொற்றாமரையென்னும் இதைப் பெரிய உத்தமதீர்த்தத்துக்கு நிகரா யுள்ள வொருதீர்த்தமும், மெய் உணர்வு ஆனந்த வித்து அனைய இலிங்கம் இதற்கு ஒப்பாக ஓர் இலிங்கமும் - உண்மையறிவானந்தங்கள் தோன்றுதற்கு ஓர் விதை போன்ற இந்த இலிங்கமூர்த்திக்கொப்பாக வோர் இலிங்கமூர்த்தியும், பார் விண் மேல் என்னும் முத்தலத்தும் இல்லை - பூமி அந்தரம் சுவர்க்கம் என்னும் மூன்றுலகங்களிலுமில்லை, அந்த மூர்த்தி திருநாமங்கள் மொழிய கேண்மின் - அத்தமூர்த்தியினது திருநாமங்களைச் சொல்லக்கேளுங்கள்.

அடியார்க்குச் சச்சிதானந்தம் விளைத்தலால் - மெய்யுணர்வானந்த வித்தென்றார். தலத்தின் மான்மியத்தையும் தீர்த்தத்தின் மான்மியத்தையும் இன்னும் அனுவதித்தார் ஆய்ப்பில்லாதன என்னும் பயன் கோக்கி. அனுவாதமாவது - முன்புபெறப்பட்டதொன்றை வேறொன்று எடுத்துக்கூறுதற்பொருட்டுப்பின்னும் எடுத்துக்கூறல்

கருப்பூரசுந்தரன்பூங்கடம்பவனசுந்தரனுட்கரவாத்தொண்டர்
விருப்பூருள்கலியாணசுந்தரனல்லறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்
பொருப்பூருமபிராமசுந்தரன்றேன்புடைகவிழப்பொன்னிற்பூத்த
மருப்பூசுசண்பகசுந்தரன்மருடசுந்தரன்முன்வாழிமன்றே.

(இ-ள்.) கருப்பூர சுந்தரன் என - கருப்பூரசுந்தரன் என்றும், பூக்கடம்ப வன சுந்தரன் என - பூக்களையுடைய கடம்பவனசுந்தரனென்றும், தொண்டர் உள் கரவா விருப்பு ஊரும் கலியாண சுந்தரன் என - அடியார் இதையத்திலொளிக்காத திருப்பமிக்க கலியாணசுந்தரனென்றும், நல் அறவடிவாய் வினங்கும் ஏறு பொருப்பு ஊரும் அபிராம சுந்தரன் என-நல்லதருமசொரூபமாய்விளங்கும் இடபமாகியமலை யையூர்தியருளும் அபிராமசுந்தரனென்றும், தேன்புடை கவிழ பொன்னிற் பூத்த மரு பூசு சண்பகசுந்தரன் என - தேன் புறத்திற்சிந்தப் பொன்னைப்போல மலர்ந்த வாசம்வீசும் சண்பகசுந்தரன் என்றும், மகுடசுந்தரன் தான் என - மகுடசுந்த ரன் என்றும் திருநாமங்கள்வாய்ந்த சிவலிங்கமூர்த்தி, வாழி - வாழக்கடவன்.

வாழி - ஈறு தொக்குநின்ற வியங்கோள் வினைமுற்று. (கக)

மான்மதசுந்தரன்கொடியபழியருசுசுந்தரனேர்மருங்கின்ஞானத்
தேன்மருவியுறைசோமசுந்தரன்றேன்செவ்வழியாழ்செய்யப்பூத்த
கான்மருவுதடம்பொழிலசூழாலவாய்சசுசுந்தரன் மீனகணங்கள்சூழப்
பான்மதிசூழ்நான்மாடக்கூடலையகன்மதுராபதிகருவேந்தன்.

(இ-ள்.) மான்மத சுந்தரன் என - மான்மத சுந்தரன் என்றும், கொடிய பழி அஞ்சு சுந்தரன் - கொடியபழியருசிய சுந்தரன என்றும், ஓர் மருங்கில் ஞான தேன் மருவி உறைசோமசுந்தரன் என - ஒருபாகத்தில் உமாதேவியார்பிரியாத வகிக்குஞ் சோமசுந்தரன என்றும், தேன் செவ்வழியாழ் செய்ய பூதத காண்ம ருவுதடம் பொழில் சூழ் ஆலவாய் சுந்தரன என - வண்டுகள் நெய்த னிலப் பண் பாட மலர்கள்பூத்த வாசனைபொருந்திய பெரியசோலைசூழ்ந்த திருவாலவாய்சுந்த ரன் என்றும், மீன்கணங்கள்சூழ பால மதிசூழ் நானமாடக்கூடல் நாயகன் என- நஷத்திரக்கூட்டங்கள்சூழ வெள்ளியசந்திரன வலஞ்சுழும நானமாடக்கூடல் நா யகன் எனறும், மதுராபதிகரு வேந்தன் என - மதுராபதிக்கு வேந்தன் என்றும்.

ஞானத்தேன் - உவமையாகுபெயா. யாழ பணமேனிற்றலால் கருவியாகு பெயர். (கச)

சிரநரலோன்பரவரியசமடடிவிசசாபுரநாதன்சீவன்முதநி
புரநாதன்பூவுலகசிவலோகாதிபன்கன்னிபுரேசன்யார்க்கும்
வரநலஞ்சுருமூலவிலிங்கமெனவிலைமுதலாமாடக்கூட
லரனுமமின்னமளப்பிலவாகுமூலருய்யவவ்விலிங்கம்.

(இ-ள்.) சிரம் நலோன் பரவு அரிய சமட்டி விச்சாபுர நாதன் என -நான் குநிரங்களையுடையபிரமன் வணங்குதற்கரிய சமட்டி விச்சாபுரநாதன் என்றும், சிவன் முத்திபுர நாதன் என - சீவன்முத்திபுர நாதன் என்றும், பூ உலக சிவலோ காதிபன் என - பூவுலக சிவலோகாதிபன் என்றும், கன்னிபுரேசன் என - கன்னி புரேசன் என்றும், யார்க்கும் காமும வரம் தரும் மூல இலிங்கம் என - எவர்க்கும் எக்காலும் வரத்தைத்தாகின்ற மூலலிலிங்கமென்றும், இவை முதலாக - இத்திரு நாமங்கள்முதலாக, மாடக்கூடல் அரன் நாமம் இன்னம் அளப்பில ஆகும் - நான மாடக்கூடலில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருநாமங்கள் இன்ன மும் அனலில்லாதனவாம், உலகு உய்ய அ இலிங்கம் - உலகிலுள்ள உயிர்கள் தூடைத்தேற அச்சிவலிங்கமூர்த்தி.

இன்னீ - இனியென்று மிடைச்சொற்றிரிபு. என என்பது எண்ணிடைச் சொல்லாதலால் பிரித்து முன்னுஞ்சென்றது. (கடி)

பாதாளமேழுருவமூலத்தெழுத்தவ்விலிங்கப்படிவத்தன்னு
ளாதாரமாகவமர்ந்தறுபத்துகாலுவினோயாடல்செய்த
போதானந்தன்பெருமைகுருவன்மொழிப்படியேபுகன்றுமென்றன்
வேதாதிகலேதெரிந்தமலயமுனிகேட்டறோர்விண்ணதல்செய்வார்.

(இ-ள்.) பாதாளம் ஏழ் உருவ முலத்து எழுத்து - பாதாளம் இதுவியா கவுள்ள மேலுகமெழினும் ஊடுருவ முலத்துத் தோன்றியது, அ இலிங்கம் படிவ மம் தன்னுள் ஆதாரமாக அமர்ந்து - அச்சிவலிங்கமூர்த்தியில் எல்லாவற்றிற்கும் ஆ தாரமாகவெழுந்தருளி, அறுபத்துகாலு வினோயாடல்செய்த போதானந்தன்பெரு மை- அறுபத்துகான்கு திருவிளோயாடல்களோச்செய்தருளிய ஞானானந்தத்திருவுருவ த்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய மான்மியத்தை, கம் குரவன் மொழிப் படியே - கமது ஆசிரியனுகிய குமாரக்கடவுள அருளிச்செய்த வண்ணமே, வேதம் ஆதி கலேதெரிந்த மலயமுனி புகனறோம் என்றான் - வேதமுதலியநூல்களோ யாரா ய்ந்தறிந்துணர்ந்த அகதியமுனிவர் கூறினோம் என்று சொன்னர், கேட்ட அற வோர் விணதல் செய்தார் - அதனைக்கேட்டமுனிவர்கள் ஒன்று விணவத்தொடங்கி னர்கள்

ஏழ உலகாவன - அதலம், விதலம, சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகாத லம், பாதாளம. கேட்ட அகரவீறுதொகுத்தல். (கூசு)

அருட்கடலேயிறைவினோயாட லறுபத்து நான்கென்றுயவையானந்தப், பொருட்கடவுளெக்காலத்தியாவர்பொருட் டாடினனெம்போதங்தேறித், தெருட்படரவரன்முறையாற்செப்புகெனக் கரங்குவித்தார்தென்பால்வெ ற்பி, விருப்பவணும்வினயபடிக்கிறைநிரம்பத்தொகுத்துவிரித்தியம்புகின் றன்.

(இ-ள்.) அருள் கடலே இறை விளோயாட்டி அறுபத்து நான்கு என்றுய்- திருபாசமுத்திரம்போல்வாய் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவிளோயாடல் அறுப த்துநான்கு என்று கூறியருளினுய, அவை ஆனந்தப் பொருள் கடவுள் எக்காலத்து யாவர்பொருட்டு ஆடினன் - அத்திருவினோயாடல்களோ ஆனந்தப்பொருளாகிய அச் சோமசுந்தரக்கடவுள் எக்காலத்தில் யாவர்நிமித்தம் செய்தருளினர், எம்போதம் தேறி தெருள்படர - கலங்கிய எமது அறிவுதேறித்தெளிய, வரன்முறையால் செ ப்புக எனகரம் குவித்தார் - வரனமுறைப்படி சொல்லக்கடவாயென்று கைகூப் பினர்கள், தென்பால் வெற்பில் இருப்பவனும் விணயபடிக்கு இறை நிரம்ப தொகுத் தவிரித்து இயம்புகின்றன் - பொதியமலையிலெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவரும் அம்முனிவர்கள் விணவியவகைக்கு உத்தரம் முட்டின்றி நிரம்பத்தொகுத்தும்விரித் தும் சொல்லத்தொடங்கினர்.

தேறித்தெருட்படர என்றமையால் கலங்கிய என்றும். (கூ)

மூர்த்திவிசேடம் முற்றிற்று.

பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௬௭.

ப தி க ம்.

பதிகமாவது - பல்வகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக்கூறுவது.
இங்குப் பலவகைத்திருவிளையாடல்களையுந் தொகுத்துக்கூறியதனால்
பதிகம் எனப் பெயர்வந்தது எனவறிக.

"பதிகக்கிளவிபல்வகைப்பொருளைத்
தொகுதியாகத்தொகுத்தலைப்பதுவே."
என்பது சூத்திரம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானவர்கோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டுங்கரிசாபமாயததவாறு
மீனவர்கோன்காடெறிந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமீனகோக்கி
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளுமீசன்
ஞானவிளைமணஞ்செய்துமுடிதரித்துமண்காத்ததகைமைப்பாடும்.

(இ-ள்.) வானவர்கோன் பழிதொலைத்த விளையாட்டும் - தேவர்களுக்கரசனாகிய தேவேந்திரனுடைய பிரமகத்திதோஷத்தைத்தீர்த்த திருவிளையாடலும், கரிசாபம் மாய்த்த ஆறும் - வெள்ளையானைக்குத் தருவாசமுனிவரால்வந்த சாபத்தைத்தீர்த்த திருவிளையாடலும், மீனவர்கோன் காடு எறிந்த புரம் கண்ட பெரும் சிறப்பும்-மீனக்கொடியையுடைய பாண்டியர்களுள் அரசனுகியகுலசேகரபாண்டியன் காடுவெட்டி நகரமாக்கியதிருவிளையாடலும், மீன கோக்கி ஆன தடாதகை அழல் வாய் அவதரித்த பார் ஆண்ட அருளும் - மீனக்கியமமை திருவருள்மிக்க தடாதகைப்பிராட்டியாராக மலயத்துவசபாண்டியன்செய்த வேள்வியில் அவதாரஞ்செய்து உலகமுழுதும ஆண்ட திருவிளையாடலும், ஈசன் தான் அவளை மணம் செய்து முடிதரித்து மண்காத்த தகைமைப்பாடும் - சிவபெருமான் சுவந்தரபாண்டியனைப் அத்தத்தடாதகைப்பிராட்டியாளைத் திருமணஞ்செய்து மகுடஞ்சூடிப் பூபாலனஞ் செய்த திருவிளையாடலும். (க)

புலிமுனியும்பணிமுனியுந்தொழவெள்ளிமன்றுளடம்புரிந்தவாறும்
வலிகெழுதோட்குண்டகட்டுக்குறட்கன்னக்குன்றளித்தவகையும்பின்னு
கலிபகிகோய்கெடவன்னக்குழியழைத்துக்கொடித்துநீர்நசைக்குவையை
யலிபுனல்கூயருத்தியதும்பொன்மாலைக்கெழுகடலுமழைத்தவாறும்.

(இ-ள்.) புலி முனியும் பணிமுனியும் தொழ வெள்ளி மன்றுள் நடம்புரிந்த ஆறும் - திருமணந்தெரிக்கவந்த வியாக்கிரபாதமுனிவரும் பதஞ்சலிமுனிவரும் வணங்க வெள்ளியம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்தருளிய திருவிளையாடலும், வலி கெழு தோள் குண்டு அகடு குறட்கு அன்னம் குன்று அளித்தவகையும் - பலம்பொருந்தியதோளையும் ஆழ்ந்தவயிற்றையுமுடைய குண்டோதரனுக்கு அன்னமாகிய மலையைத்தந்தருளிய திருவிளையாடலும், பின்னும் கலிபகி கோய்கெட அன்னக்குழி அழைத்த கொடித்த-பற்றுமையால் பின்னும் மிகவும்வருத்தம்பசிப்பிணிதீர்கதன்னக்குழியைவருவித்ததற்த,தீர் ரசைக்கு அலைபுனல் வையை கூல் அருத்தியதும்-ஆப்பூதத்தின் தண்ணீர்வேட்கைதீர்த்தற்காக அலைக்கும்நீரையமாகியவனவையினை

அழைத்துப்பருகுவித்தருளியதிருவிளையாடலும், பொன்மாலைக்கு எழுகடலும்அழைத்த ஆறும்-கடலாடக் காஞ்சனமாலையார்பொருட்டு எழுகடலையழைத்ததிருவிளையாடலும்.

குண்டோதரன் ஆழ்ந்தவயிற்றையுடையவன் ஆதலால், குண்டகட்டுக்கு ட்கு என்றார். (உ)

அந்தரர்கோனதனத்திலுறைமலயத்துவசனீண்டழைத்தவாறுஞ்
சுந்தரவுக்கிரகுமரனவதரித்தவாறும்வளைசுடர்வேல்செண்டு
தந்தையிடத்தவன்பெற்றவாறுமவனவ்வடிவேல்சலதிவீறு
சிந்தவிடித்ததுமகவான்முடியையளையெறிந்திறைவன்சிதைத்தவீறும்.

(இ-ள்.) அந்தரர்கோன் ஆதனத்தில் உறைமலயத்துவசனை மீண்டு அழைத்த ஆறும் - தேவேந்திரனுடைய ஆசனத்திலிருந்த மலயத்துவசபாண்டியனைப் பூவுலகில் மீளவும் வரும்படி அழைத்த திருவிளையாடலும், சுந்தர உக்கிர குமரன அவதரித்த ஆறும் - அழகிய உக்கிரகுமரபாண்டியன் அவதரித்ததிருவிளையாடலும், வளை சுடர் வேல் செண்டு தந்தையிடத்த அவன் பெற்ற ஆறும் - சக்கரத்தையும் விளங்கும்வேலையுஞ் செண்டையுந் தனதுபிதாவினிடத்து அவ்வுக்கிரகுமரன்பெற்ற திருவிளையாடலும், அவன் அவ்வடிவேல் சலதி வீறுகிந்த விடுத்ததும் - அவ்வுக்கிரகுமரன் அந்தவடித்தவேலைச் சமுத்திரத்தின் செருக்குச்சிதை எறித்ததிருவிளையாடலும், இறைவன் வளை எறிந்த மகவான்முடியை சிதைத்தவீறும்-அவ்வுக்கிரகுமரன் சக்கரத்தையெறிந்து தேவேந்திரனுடைய கிரீடத்தை அழித்ததிருவிளையாடலும்.

வளை - சக்கரமென்றது, பின்னர் வரும் இப்படலத்தில் - "இக்கிரண்டளை யகூர்ம்பல்லிருள்வளைநெஞ்சுபோழ்ந்த, மைத்தனிவலியாகளை வளைத்தெறிமேமி சென்னி, சிந்திடராகிசம்பொன்மணிமுடிசிதறச்சோம, சுந்தரகாதன்பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்ஞ" எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. மீண்டுசெயவெனைச்சத்திரிபு. (ட)

பொன்னசலந்தனைசசெண்டாற்புடைத்துநிதியெடுத்ததுவும்புனிதர்க்கிச
பன்னரியமறைப்பொருளைப்பகர்ந்ததுவுமாணிகமம்பகர்ந்தவாறுந் [ன்
தொன்னகர்மேனீர்க்கிழவன்வரவிடித்தகடல்சுவறுத்தொலைத்தவாறு
மன்னதனித்தொன்மதுரைநான்மாடக்கூடனகரானவாறும்.

(இ-ள்.) பொன் அசலம் தனை செண்டால் புடைத்து நிதி எடுத்தது உம்- செருக்கினின்ற மகமேருவைச்செண்டாயுதத்தாலடித்துப்பொன்னைநிதிறம்தவேண்டியவனவு பொன்னெடுத்துப் பின்புமூடித்தன்பெயரையும் இலச்சினையுமிட்டு மீண்டதிருவிளையாடலும், புனிதர்க்கு ஈசன் பன்னிய மறை பொருளை பகர்ந்ததும்- ஒருமிக்காலத்தில் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமான் வேதத்தின்பொருளை விரித்தருளியதிருவிளையாடலும், மாணிக்கம் பகர்ந்த ஆறும் - வீரபாண்டியன்புத்திரனுக்கு மருடஞ்ஞட்டுதற்பொருட்டு மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடலும், தொல் நகர்மேல் நீர் மிழலன் வரவிடித்த கடல்சுவற தொலைத்த ஆறும், தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைகளின்மேல் சிவபெருமான் திருவருளைச்சோதித்தற்பொருட்டு வருணன் அனுப்பியகடல்வற்றத்தன்சடையிலணிந்த மேகங்களால் பருகுவித்ததிருவிளையாடலும், தனி அன்ன தொல்மதுரை நான்மாடக் கூடல் நகர் ஆன ஆறும்-ஒப்பில்லாதஅதித் தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரை நகரம் அச்சிவபெருமான் அனுப்பிய நான்குமேகங்களும் நான்குமாடங்களாக்கூடுதலால் நான்மாடக்கூடல் நகரான திருவிளையாடலும். (ண)

வட்டங்கொள்சடையுடையசித்தர்விளையர்டியதோர்வனப்புங்கையிற்
கட்டங்கத்தரித்தபிரான்கல்லாலகரும்பருந்தக்காட்டுமாறு
மூட்டங்குவஞ்சனையாலமணர்விடுவாரணத்தையொழித்தவாறு
மிட்டங்கொள்கௌரிமுனம்விருத்தனிளையோன்குழவியாளவாறும்.

(இ-ள்.) வட்டம் கொள் சடை உடைய சித்தர் விளையாடியது ஓர் வனப்பும் - வட்டமாகக்கட்டிய சடையையுடைய சித்தமூர்த்திகள் அபிடேகபாண்டியன் காலத்தில் ஆடியதிருவிளையாடலும், கையில் கட்டங்கம் தரித்தபிரான் கல் லாலகரும்பு அருந்த காட்டும் ஆறும் - கையில் மழுவைதரித்தத சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய அந்தச்சித்தமூர்த்திகள் அந்த அபிடேகபாண்டியன்காணக் கல்லாலகரும்புதினைக்காட்டிய திருவிளையாடலும், உள தங்கு வஞ்சனை ஆல் அமணர் விடு வாரணத்தை ஒழித்த ஆறும் - மனத்தில் நிறைந்த வஞ்சனையால் தமது அரசனுகிய சோழன்சொற்படி சமணர்கள் அனுப்பிய யானையைக்கொன்ற திருவிளையாடலும், இட்டம் கொள் கௌரி முனம் விருத்தன் இளையோன் குழவி ஆன ஆறும் - தனதிடத்து அன்புமிக்க கௌரி என்னும் பார்ப்பனியின்முன விருத்தனுக் குமாரனும் பாலனுமாகிய திருவிளையாடலும்.

கட்டங்கம்-கடங்கமெனபதன்றிரிபு, இதனைத திருக்கோவையாரில்- "சுத்தியபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சூழ்சடையோன்" எனவருஞ்செய்யுளுரையிற் காண்க. (இ)

செய்யதாண்மாறிநடமாடியதுமபழியருகிறனுந்தாயை
மையலாற்புணர்ந்தமகன்பாதகத்தைமாற்றியதுமதியாதாசான்
றையலாடனேவிருமபுமாணவனேவாளமரிற்றடிந்தவாறும்
பையராவெய்ததுவும்படிற்றமணர்விடுத்தபசுப்படுத்தவாறும்.

(இ-ள்.) செய்ய தாள் மாறி நடம ஆடியதும்-இராஜசேகரபாண்டியனபொருட்டுசெவ்ததகால்மாறிநடமாடியதிருவிளையாடலும், பழி அஞ்சு திறனும்-குலோத்துங்கபாண்டியன்பொருட்டுப்பழியஞ்சியதிருவிளையாடலும்,தாயை மையலாற்புணர்ந்தமகன் பாதகத்தை மாற்றியதும் - தனதுதாயைக் காமமயக்கத்தாற்சேர்ந்த புத்திரனுடைய மாபாதகத்தைதீர்த்தத திருவிளையாடலும், மதியாத ஆசான் தையலான் தனிவிரும்பும் மாணவனே வாள் அமரில் தடிந்த ஆறும – மதிக்காமல் குருபத்தினியைவிரும்பிய மாணாக்கனுகிய சிததனே அவனது ஆசிரியன்போல வெளிப்பட்டு வாளோடுப் போர்செய்யும் போர்க்களத்தில் அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடலும், படிறு அமணர் வியித்த பை அரா எய்தது உம்-அனந்தகுணபாண்டியனைக்கொல்லுதற்பொருட்டு வஞ்சகத்தையுடைய எண்ணூயிரம் சமணர்களும வியபடத்தையுடைய நாகமெய்தஇருவிளையாடலுழி, பசு படுத்த ஆறும - மீணடும் அச்சமணர்கள் அனுப்பிய மாயப்பசுவைவதைத்த திருவிளையாடலும். (சு)

அறவேற்றுப்புரியுகைத்துமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவிளையாடலுங்காட்டுச்
சுறவேற்றுக்கொடியசரன்றனக்குலவாக்கிழிகொடுத்ததொடர்புகாய்கர்
நறவேற்றமலர்க்குழலார்மனங்கவர்ந்துலளைபகர்ந்தலனுமாறு
மறவேற்கண்மாதரார்க்கட்டமாசித்தியுமளித்தவாறும்.

(இ-ள்.) அறம் ஏறு பரி உகைத்து மெய்க் காட்டு கொடுத்த விளையாட்டும்-தருமவிடையைக் குதிரையாகக்குலபூஷணன் சேனத்தலிராஜிய சரமந்திரர்பொ

ருட்டிச் செலுத்தி மெய்க்காட்டிட்ட திருவினையாடலும், சுறவு ஏறு காட்டி கொடி அரசன் தனக்கு உலவா ஒழி கொடுத்த தொடர்பும் - ஆண்சுறுவைக் காட்டுதலையுடைய கொடியேற்றிய குலபூஷணபாண்டியனுக்கு உலவாக்கிழியருளியதிருவினையாடலும், காய்கார் கறவு ஏற்ற மலர் குழலார் மனங்கவர்க்க வினைகர்த்த கலனும் - வண்கருடைய தேன்பொருதிய மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்களது மனத்தைக்கொள்ளைகொண்டு வளையல்விற்ற திருவினையாடலும், மறம் வேல் கண் ஆறு மாதரார்க்கு அட்டமாசித்தி உற மதித்த ஆறும் - கொலைத்தொழிலையுடையவேல்போன்ற கண்களையுடைய அறுவகைப்பெண்களுக்கு அட்டமாசித்தியைப் பொருத்த உபதேசித்ததிருவினையாடலும்.

மீனக்கொடியை யுடையவனுதலால், சுறவேற்றுக்கொடியரசன் என்னும் பிரமன்முதலிய பல்லுயிரும அழியுங்தேயுப் பிரளயததில் தருமதெய்வதம் கமக்கும் முடிவு வந்திவிட்டதே யென்ன தனுக்குற்ற அம்முடிவைத்தடுக்க ஆலோசித்துச் சிவபெருமானுக்கு விடைவடிவாய் வந்தது என்பது காரணம் - தக்ஷகாண்டம் தீதிரியுத்தரப்படலத்தில்.

"பெருகுதேயுப்பிரளயமன்னதிற், தருமம்யாவினுக்குத்தனித்தெய்வதம்
வெருவியாமிவண்வீடுதமேலினிப், புரிவதேதெனபுந்தியிற்ருழ்ந்ததே."

"ஆலாஞ்சடையண்ணலீச்சேர்வனே, லீதிலாதென்முறறிடுவேனெனத்
தேறியெயறததெயவதஞ்செகணு, னேறதாயொழிலுருக்கொண்டதே."

எனவருஞ் செய்யுளகளாலுணாக. (ஏ)

சென்னிபொருட்டெயில்வாயிலிறக்தடைத்து விடைபொறித்தசெயலுஞ்சென்னி, மன்னிகலிடமர்விளப்பமீனவற்குநீர்ப்பந்தர்வைத்தவாறும், பொன்னணியாளபொருட்டிரதவாதவினை முடித்ததுவும்புகார்க்குவேந்தன், நன்னெயகன்குழிவிட்டிதென்னவற்குமறவாகைதந்தவாறும்.

(இ-ள்.) சென்னி பொருட்டு எயில் வாயில் திறத்து அடைத்து விடைபொறித்த செயலும் - காடுவெட்டியசோழன்பொருட்டு மதில்வாயிலிதந்திறதது அடைத்து விடையிலச்சினையிட்ட திருவினையாடலும், சென்னி மன் இகல்இட்டு அமர்வினப்ப மீனவன் கு நீர் பாதர் வைத்த ஆறும் - அச்சோழராசன் நிலைபெறறபகைகொண்டு போர்செய்ய ராசபுராதரபாண்டியன்பொருட்டுத தண்ணீர்ப்பாதல்வைத்தநிருவினையாடலும், பொன் அனையாள் பொருட்டு இரதவாத வினை முடித்தது உம்-திருப்பூவணத்திலுளள பொன்னனையாளநிமிததம் தனது திருவுருக்காண இரசவாதஞ்செய்ததிருவினையாடலும், புகார்க்கு வேதன் தனனை அகன் குழிவீட்டி தென்னவன் கு மறம் வாகைதந்த ஆறும்-காவிரிப்பூம்பட்டினதத்துக்கு அரசனுடைய ஆயிரகிருநிலைக்கோர்சேவகனென்னுஞ்சோழனை இடம் (அகன்ற)மதிலில்வீழ்த்திச் சுத்த சேபாதசேகரபாண்டியனுக்கு வெற்றிமாலைதந்த திருவினையாடலும்.

காவிரிப்பூம் பட்டினமுஞ் சோழனுக்கு இராஜதானியாதல், செப்பதிகாரத் அட்காண்க. (அ)

மனக்கவலிகெடவுலவாக்கோட்டையடியார்க்களித்தவகையுமாம
னெனக்கருணைவடிவாகிவழக்குரைத்துப்பொருள்வணிகற்கிந்தவாறுஞ்
னெக்கதிர்வேல்வரகுணற்குச்சிவலோகங்காட்டியதுந்திவுவக்கோலான்
றனக்கடிமையெனவிறருதிருமுடிமேற்சுமக்துபகைதணித்தவாறும்.

(இ-ள்.) மனக்கவலைகெட உலவாக்கோட்டை அடியார்க்கு அளித்த வகையும் - மனத்தன்பங்கெட உலவாக்கோட்டையை அடியார்க்கு கல்லாராகிய வேரடியார்க்குக்கொடுத்த திருவிளையாடலும், மாமன் என கருணை வடிவாகி வழக்குரைத்து வணிகன் கு பொருள் ஈந்த ஆறும் - இவன்மாமனுகிய தனபதியென்று கண்டோர்கூறத் தனதிருவருளால்திருவுருக்கொண்டு வழக்குப்பேசியிழந்தவணிகனுக்குப் பொருள்தந்த திருவிளையாடலும், எனம் கதிர்வேல் வரகுணன் கு வெலோகம் காட்டியதும்-கோபத்தையுடைய ஒளிமிக்க வேலையேந்திய வரகுணபாண்டியனுக்குச் சிவலோகங்காட்டிய திருவிளையாடலும், திவவு கோலான் தனக்கு அடிமை என திரு முடிமேல் விறகு சுமந்த பகைதணிதத ஆறும் - நரம்பின்கட்டமைந்த வீணையையுடைய பாணபத்திரருக்கு நான் அடிமையென்று சிவபெருமான் தனது திருமுடியின்மேல் விறகுசுமந்த அவரது பகைவனுகிய ஏமநாதனோட்டிய திருவிளையாடலும்.

திவவுகோலான்-நரம்பினகட்டமைந்த வீணையையுடையவன். (சு)

அப்பாணற்கிருகியஞ்சேரனிடைதிருமுகமீந்தளித்தவாறு
மப்பாணன்பாடமழையரையிரவிற்பொறபலகையளித்தவாறு
மப்பாணன்மனையியிசைப்பகைவெல்லவண்ணலவையடைந்தவாறு
மப்பாணனுளென்றேன்முலையருத்திப்பன்றியுயிரவித்தவாறும்.

(இ-ள்.) அப்பாணன் கு சேரன் இடை திருமுகம் ஈந்து இருகியம் அளித்த ஆறும் - அத்தப்பாணபத்திரருக்குத்திருவஞ்சைக்களத்திலுள்ள சேராஜனிடத்துச் செல்லத் திருமுகந்தந்தருளி அவ்வரசனுல் மிக்கசிரமியத்தைக்கொடுப்பித்த திருவிளையாடலும், அப்பாணன்பாட மழை அரை இரவில் பொன் பலகை அளித்த ஆறும் - அப்பாணபத்திரர் யாழ் வாசிக்க மழைபெய்யும் அர்த்தராத்திரியில் பொற்பலகைதந்த திருவிளையாடலும், அப்பாணன் மனைவி இசைப் பகை வெல்ல அணைல் அவை அடைந்த ஆறும் - அப்பாணபத்திரர் மனைவியாை வெல்ல இராஜராஜபாண்டியன் காமக்கிழத்தியருள் ஒருத்தி ஈழகாட்டிலிருந்து வருவித்த பாடினியை இசையில் வெல்ல அரசசபையிற் சென்றருளிய திருவிளையாடலும், அப்பாணன் ஆள் என்றேன் முலை அருத்தி பன்றி உயிர் அளித்த ஆறும் - அப்பாணபத்திரர் அடிமையென்று கூறிய சோமசுந்தரக்கடவுள் முலையூட்டிப் பன்றிக்குட்டிகளின் உயிரைக்காத்தருளிய திருவிளையாடலும். (கo)

வயவேனக்குருவோகமோமந்திரிகளாக்கியதும்வலியுண்டாகக்
கயவாய்க்குருமொழிவைத்தருளியதுகாசைக்குக்கருணைகாட்டந்
தயவால்வைத்தருண்முத்திகல்கியதுங்கூடனகர்தன்னைச்சித்தர்
புயகாசம்போய்வளைத்திருவாலவாயாக்கிப்போந்தவாறும்.

(இ-ள்.) வயம் எனம் குருவோகமோ மந்திரிகள் ஆக்கியதும்-வெற்றியையுடையபன்றிக்குட்டிகளை இராஜராஜபாண்டியன் மந்திரிகளாக்கிய திருவிளையாடலும், கயவாய்க்கு வலி உண்டாக குரு மொழி வைத்த அருளியதும் - ஈனப்பறவைகளால் மெலிவுற்ற சிங்குருவிக்கு அப்பறவைகளினும் வலிமையுண்டாகவுபதேசித்த

திருவிளையாடலும், காசைக்கு கருணை காட்டம் தயவால் வைத்த அருள் முத்தி கண் டியதும் - காசைக்குக் கிருபாகோக்கத்தைக் கருணையோடுவைத்தருளி முத்தி கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலும், கூடல் நகர் தன்னே சித்தர் புயாகம் போய் வணங்கி திருவாலவாய் ஆக்கி போந்த ஆறும் - ஓர் ஊழிக்காலத்தில் வல்லியசேகரபாண்டியன் வேண்டுகோளால் சித்தராய்வந்த சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கரத்தில் னிந்த நாகலங்கணஞ்சென்று நான்மாடக்கூடலே வணங்கி திருவாலவாயாக்கிய திருவிளையாடலும்.

வைத்தருள் முதனிலைத் தனிவிளை விளையெச்சப்பொருளின்மேனின்றது. (கக)

சுந்தரனென்றெழுதியகூரம்பெய்துசெம்பியன்போர்தொலைத்தவாறுஞ்
சென்தமிழோர்க்கியற்பலகையருளியதுந்தருமிக்குசெம்பொன்பாடித்
தந்ததுவுமாறுபடுகீரற்குக்காயேற்றந்தவாறும்
விந்தமடக்கியமுனியாற்கிரனியற்றமிழ்தெளியவிடித்தவாறும்.

(இ-ள்.) சுந்தரன் என்று எழுதிய கூர் அம்பு எய்து செம்பியன் போர் தொலைத்த ஆறும் - சுந்தரனென்றெழுதிய கூரிய அம்பினைப்பிரயோகஞ்செய்து வல்லிய சேகரபாண்டியன்மேற் போர்க்கெழுந்த விக்கிரமச்சோழன் செய்யும் போர்முனையைபொழிந்த திருவிளையாடலும், செம் தமிழோர்க்கு இயற் பலகை அருளியதும்- சங்கப்புலவர்களுக்கு அவர்களோடு வாதுசெய்யும் வேம்பப்புலவர்கள் கல்வியினியல்பைச் சோதனைக்கு சங்கப்பலகைதந்த திருவிளையாடலும், பாடி தருமிக்கு செம் பொன் தந்ததும்-"கொங்குதேர்வாழ்கை" என்னும் திருப்பாசுரத்தைப்பாடியருளித் தனைச் சரணடைந்த தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்த திருவிளையாடலும், மாறு படு சேரன் குரை ஏற்றம் தந்த ஆறும்-தன்னெடுமாறுபட்டுப் பொற்முமரைத்தடத்தி லழுந்திய நக்கீரனைக் கபிலர் பரணர் முதலிய வேம்புலவர்கள் வேண்டுகோளால் கரையேற்றியதிருவிளையாடலும்,விரதம அடக்கிய முனியால் கீரன் இயற்றமிழ்தெவிய விடித்த ஆறும் - விந்தகிரியை யடக்கிய அகத்தியமுனிவரால் நக்கீரன் இயற்றமிழ் ஆராய்ந்து தெளிய விடைதந்தருளிய திருவிளையாடலும்.

கு உருபுமயக்கம். (கஉ)

ஊமனற்புலவரிகலகற்றியதுமிடைக்காடனுடன்போய்க்கொன்றைத்
தாமனர்வடவாலவாயமர்ந்தபரிசும்வலேசலதிவீசிப்
பூமனுய்குழலியைவேட்டருளியதும்வாதவூர்ப்புனிதர்க்கேறத்
தேமனுண்மலரடிகண்முடிசூடியபதேசஞ்செய்தவாறும்.

(இ-ள்.) ஊமனும் புலவர் இகல் அகற்றியதும் - வணிகர்குலத்திற்றோன்றிய ஊமராகிய பெரும்புலவரால் சாற்பத்தெண்மராகிய சங்கப்புலவர் கலகந்தீர்த்த திருவிளையாடலும், கொன்றை தாமனுர் இடைக்காடன் உடன் போய் வட ஆலவாய் அமர்ந்த பரிசும் - கொன்றைமாலையையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் குலேசபாண்டியனுடு பிணங்கிய இடைக்காட்டுப் புலவரோடு சென்று வடவாலவாயிற்செழுந்தருளிய திருவிளையாடலும், சலதி வலி வீசி பூமன் ஆய் குழலியை வேட்டு அருளிய அம்-கடலில்வலிவீசிக்கெய்தனிலத்தினிலவன்திருமகளாய் எழுந்தருளிய மலர்மன்பெ

சூர்ந்த ஆய்த்துவசிர்த்த கூத்தலியுடைய உமாதேவியாரைத் திருமணஞ்செய்திரு விளையாடலும், வாதவூர புனிதர்க்கு ஏற-திருவாதவூரில் திருவவதாரஞ்செய்த புனி தீராய வாதவூரடிகளுக்குத் திருவருள்பெருந்த, தேம் மன் நான் மலர் அடிகள் முடி சூட்டி உபதேசம் செய்த ஆறும்-வாசம்பொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரைமல ரைபொத்ததிருவடிகளைச் சிரத்திற்சூட்டியுபதேசித்தருளியதிருவிளையாடலும்.(கஉ)

நரிகள்பரியாக்கியதும்பரிகணரியாக்கியதுநரகம்பூண்டோ
னரியதிருமேனியின்மேலடிசுமந்துமண்சுமந்தவருளுந்தென்ன
னெரியடுவெஞ்சுரந்தணித்தவாறுமமணரைக்கழுவிவிட்டவாறுங்
கரியதெனவன்னிணைறிலிங்கங்கூய்வணிகமகட்காத்தவாறும்.

(இ-ள்.) நரிகள் பரி ஆக்கியதும் - வாதவூரர்பொருட்டு நரிகளைப் பரிகளாக் கிய திருவிளையாடலும், பரிகள் நரி ஆக்கியதும - அரிமர்த்தனபாண்டியன் கவலைகூ ரப் பரிகளை நரிகளாக்கிய திருவிளையாடலும், நரகம் பூண்டோன் அரிய திரு மே னியின் மேல் அடி சுமந்த மண் சுமந்த அருளும் - சர்ப்பாபரணத்தைப்பூண்ட ஈசாமசுந்தரக்கடவுள் தேவர் காணுதற்கரிய தனது திருமேனியின்மேல் அபபாண் டியன் பிரம்படியேற்ற மண்சுமந்த திருவிளையாடலும், தென்னன எரி அடு வெம் சுரம் தணித்த ஆறும் - சமணர்கள புன்னெறி வழிப்பட்டொழுகிய கூன்பாண்டிய னுடைய தீப்போலவருத்தும் கொடிய சுரநோயைதணித்த திருவிளையாடலும், அம ணரை கழுவில் இட்ட ஆறும்-வாதில் புறங்கொடுத்ததற் தோற்ற சமணர்களைக் கழு விலேற்றிய திருவிளையாடலும், கரியது என வன்னி இணற இலிங்கம கூய் வணிக மகள் காத்த ஆறும் -சாகஷியாகத் திருப்புறம்பயதலில்நின்ற வன்னியும கிணறும் வெலிங்கமும் ஆகிய இம்மூன்றையுமழைத்து ஒருவணிகப்பெண்ணைக்காதத திருவி ளையாடலும். (கச)

எனத்தொகையாலறுபத்துநான்கிவற்றைநிறுத்தமுறையீதிலாத
வினத்தொகையாறகன்றீரெக்காலமெவாபொருடடெனநீர்வினயவாற்று
ன், மனத்தளவிலன்புமடையுடைந்தொழுகுததிருவாலவாயான்றானே
நினைத்தளவிலானந்தம்பெருகவிரித்துரைப்பலெனெறியாற்கூறும்.

(இ-ள்.) எனதொகையால் அறுபத்த நான்கு - என்ற தொகையால் அறுப த்துநான்கு திருவிளையாடல்களரம், ஈறு இலாத வீனை தொகை ஆறு அகன்றீர் - மு டிவில்லாத திருவிளைக்கூட்டங்களின்வழியினின்றகீங்கிய முனிவர்களே, எக்காலம் எவர் பொருட்டு என நீர் வினய ஆறறால் - எக்காலததில் எவர்விமித்தமென்று நீர் வினவியபடியால், இவற்றை நிறுத்த முறை விரித்து உரைப்பல் என - இத்தத்திருவி ளையாடல்களை இங்ருவைத்த முறைப்படி விரித்துச்சொல்லுகிறேனென்று, மனத்த ளவில் அன்பு மடை உடைத்து ஒழுக திருவாலவாயான் தானே நினைத்து - தமதம னமாகிய தடத்தினின்று அளவில்லாத அன்பாகியவெள்ளம் மடையுடைத்துபரவத் திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடையதிருவடிகளைச்சிந்தித்து, அளவில் ஆனந்தம் பெருக தெரியால் கூறும் - வரம்பில்லாத வெளனந்தம் மேலிட முறையாற் சொல்லுகின்றேம். (கஞ)

பதிகம் முற்றிற்று.

ஆயிரம் உன்படத் திருவிருத்தம் - கசஉ.

சிவமயம்.

முதலாவது

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பயில்குலிசப்புத்தேள்விருத்திராசுரனைக்கொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக்கடம்பமாவனத்திலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்டவிறைவனேயருசசித்தேத்திப்
பின்பதுகழிந்துபெற்றபேறினையெடுத்துச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) மின் பயில் குலிசம் புத் தேள் - பிரகாசத்தை வீசுகின்ற வச்சிராயுதத்தையுடைய தேவேந்திரன், விருத்திராசுரனைக் கொன்ற வன்பழி விடாதுபற்ற- விருத்திராசுரனைக் கொலைசெய்த வலியபழி விடாமற் பற்ற, மா கடம்ப வனத்தில் எய்தி - (அதிரும்வண்ணம்) பெரிய கடம்பவனத்தை யடைந்து, என்பு அரவு ஈரம் பூண்ட இறைவனை அருச்சித்து ஏத்தி - எலும்பையும சர்ப்பத்தையும் ஆபரணமாகப்பூண்ட சோமசுந்தரக்கடவுளை அருச்சனைசெய்து துதித்து, பின்பு அது கழிந்து பெற்ற பேற்றினை எடுத்து சொல்வாம் - பின்பு அத்தேவேந்திரன் அப்பழியினின்று நீங்கிப் பெறற்றன்மையை எடுத்துச் சொல்லுகின்றோம்.

தேவேந்திரன் பூசித்தகாலத்துக் கடம்பவனமாயிருத்தலால் கடம்பமாவன மென்றார். சர்வசங்காரகாலத்தில் ஒடுங்கிய பிரமன்முதலியோர் எலும்பினை அக்காலத்தை எரிகின்ற பொருள் தானேயென்று அப்பிரமன் முதலியோர் உணர்ந்தவழிபட்டு முத்தியடைதற்கு ஆபரணமாக அணிந்தார் என்பது. காந்தம் - தக்ஷகாண்டம்-தக்ஷியுத்தரப்படலத்தில்.

" பரமனிவ்வகையபரிதொறுமடிந்தொறும்பலவாய்ப்
பிரமனுதியோரொன்பிணித்திரிக்குமப்பெரியோர்
சிரமெலாந்தொடித்தணியலாவணிந்திடுஞ்சிகைதன்
னுரமுலாவுமுன்னுலெனவேயணிக்தறையும்."

" ஆதலாற்றனியப்பதற்கன்றலையணித
லீதலாதொருதிறமுளதியாவருமெவர்க்கு
நாதனேயிவனென்றுதன்பாங்கரோணணித்
தீதெலாமொரீஇமுத்திபெற்றுய்ந்திடுஞ்செயலே."

எனவருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க. (க)

முன்னதாமுகத்தில்வண்டிமூசுமந்தாரமீழற்
பொன்னவிர்சுணங்குண்கொங்கைப்புலோமசைமணாளன்பொற்பூண்
மின்னவிர்ந்திழைப்பச்சிங்கஞ்சுமந்தமெல்லணைமேன்மேவி
யன்னமென்னடையராமோடன்மேலார்வம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) முன்னது ஆம் உகத்தில் - யுகங்களில் முற்பட்ட கிரேதாயுகத்தில், வண்டு மூசும் மந்தார நீழல் செ்கம் சுமந்த மெல் அணைமேல் - வண்கேள்மொய்க்கும் மந்தாரவிருக்ஷத்தின் கிழற்கீழ் உள்ள சிங்கங்கள் தாங்கியமெத்தென்ற ஆசனத்தின்மேல், பொன் அவிர் ணைங்கு உண் கொங்கை புலோமசைமணாளன் பொன்

பூண் மின் அவிர்த்த இமைப்ப மேவி - பொற்பிதிர்போல விளங்குக் தேமல்பொருந்திய நனங்கோயுடைய இந்திராணியின் தலைவனுகிய தேவேந்திரன் பொன்னுலகில் அபரணங்கள் மின்னல்போல்விளக்கிப்பிரகாசிக்க வீற்றிருந்து, அன்னம் மெல் நடையார் ஆடும் ஆடல் மேல் ஆர்வம் வைத்தான் - அன்னம்போலும் மெத்தென நடக்கும் நடையையுடைய அரம்பையமாதர்கள் ஆடும் ஆடலின்மேல்விருப்பம் வைத்தான்.

மூற்பட்ட கிரேதாயுகம் என்றதை ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில்,

" வ-ஸாகூ-தய-மாஸ்ஸ்ஹெவ-ஸ்ஷ-ஸ்ஹெ-ஸ்ஸ்ஷஹெ।
தவொவெஸ்ஸநிஹ தாகூ-தி நாவிஸ்ஸகூஸ்ஸா "

எனவரும் சுலோகத்தாற்காண்க.

மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களில் ஒன்று. பொதுவகையால் வண்டுமூசுமந்தார மெனவும், " எக்காலம் எவர்பொருட்டு " என்றமையால் முன்னதாமுகத்தில் எனவுங்கூறினர். முன்னதாமுகத்தில் என்பதற்கு முன்னதாம்முகத்தில் என்று சொல்வ தைசெய்து தனக்கு முன்னிடத்தில் எனப்பொருள் கூறுவாறுமுளர். உண்ணுதற்கு ரிய பொருள்களல்லாதனவற்றை உண்ணுதல்போலகூறுதல் மரபாதலால் சுணங் ருண்கொங்கையென்றார். தொ-பொ-பொருளியலில் " உண்டற்குரியவல்லாப்பொ ருளை, யுண்டனபோலக்கூறலுமரபே " என்ற சூத்திரதாதாவுணர்க. (உ)

மூவகைமலரும்பூத்தவண்டுளேமுழங்கத்தெய்வப்
பூவலர்கொடிபேர்ந்தன்னபொன்னனூர்கூத்தும்மன்னர்
காவலராமுதமன்னபாடலுகாகநாடடுக்
காவலன்கண்டுகேட்டுக்களிமதக்கடலுளாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மூவகை மலரும பூத்த வண்டு உள்ளே முழங்க பூ அலர் தெய்வம் கொடி பேர்தால் அன்ன - கோட்டுப்பூ நிலப்பூ நீர்ப்பூ என்னும் மூவகைமலர்களே யும் பூத்த வண்டுகள் அம்மலர்களுள்ளே இசைபாட மலர்கள் அலர்ந்த தெய்வத் தன்மையையுடைய கொடிகளாடினற்போல, பொன் அனனூர் கூத்தும் அன்னூர் ரா அலர் அமுதம் அன்னபாடலும்-இலக்குமியையொத்த அரம்பைமாதர்கள் ஆடிய நடனத்தையும் அவர்களுடையகாலிறஞ்சின்றிய அமுதம்போலும்சுவைதருபாடல் களையும், காக காடு காவலன் கண்டு கேட்டு களி மத கடல் உள் ஆழ்ந்தான் -இன் னுலகிற்கு அரசனுகிய தேவேந்திரன் கண்டும் கேட்டும் களிப்பாகிய மதக்கடலுள் அமுக்கினுன்.

கொடிகள் ஈண்டியமலர்களையும் பூத்திருத்தல் தெய்வத்தன்மையதாதலால் தெய்வக்கொடி எனவும், தன்னைமறந்தனுதலால் களிமதக்கடலுளாழ்ந்தான் எனவுங்கூறினர். கூத்தக்கண்டு, பாட்டுக்கேட்டு எனமுறை நிரனிறைப்பொருள் கோளாகக்கொள்க. (ஊ)

பையராவணைபயிலப்பவனேயனையதங்க
ளையனும்வியாழப்புத்தேளாயிடையடைந்தானுக்குச்
செய்யதாள்வழிபாடின்றித்தேவர்கோனிருந்தானுக்தோ
தையலார்மயலிற்பட்டோர்தமக்கொருமதியுண்டாமோ.

(இ-ள்.) பை அரா அணைத்த மேனி பவனே அனையதன்னையன் ஆம் வி யாழப்புத்தேள் ஆயிடை அடைந்தான் ஆக - படத்தையுடைய சர்ப்பாபரணத்தை

த்[illegible] சடையையுடைய சிவபெருமானேயேயொத்த தங்கள் ஆசிரியனுடைய பிரிவு அவ்விடத்துவர, செய்ய தாள் வழிபாடு இன்றி தேவர்கோன் இருந்தான்- அன்று செவந்தபாதங்களுக்கு வழிபாடில்லாமல் தேவேந்திரன் வாளாவிருந்தனன், அத்தோ தையலார் மயலில் பட்டோர் தமக்கு ஒரு மதியுண்டாமோ-ஐயோபெண்கள் மயலில் சிமிழ்ப்புண்டவருக்கு கல்லறிவு உண்டாகுமா, (இல்லையென்றபடி)

ஐஸ்வரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் ஆகிய இவ்வாறுகுணங்களுக்கும் பக-என்னும் பேர் உண்மையால் பகவன்என்பதற்கு இவ்வாறுகுணங் களையுடையவனெனப் பொருள்கொள்க. வழிபாடு - பூசித்தல். ஆகவென்னுமிடைச்சொல்இருந்தானென்னும் வினைமுற்றையடுத்துச்செயவென்னும்வினையெச்சப் பொருள்தந்தது. தொ-சொ-இடையியல். "ஆகவாகலென்பதென்ன-மரவயின்மூன்றும் பிரிவிலசைநிலை" என்னுஞ்சூத்திரத்துக்கு நச்சினார்க்கினியா ரெழுதிய உரையாளுணர்க. முன்புகூறியதைமுடித்தற்கு"தையலார்மயலிற்பட்டோர்தமக்கொருமதியுண்டாமோ" என வுலகவழக்கைப் பின்னாக்கூறியது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

ஒல்லெனக்குரவனேகவும்பர்கோன்றிருவினுக்கம்
புல்லெனச்சிறிதுகுன்றப்புரந்தரனிருந்திக்கேடு
கல்லதொல்குரவற்பேணுகவையினுல்வினைந்ததென்னு
வலலலுற்றறிவன்றன்னைத்தேடிவாகுயினனே.

(இ-ள்.)குரவன் ஒல்லென ஏக-தனனே அவன்அவமதித்தலைக்கண்டஆசிரியன் வினைந்துபோய்விட,உம்பர் கோன் திருவின் ஆக்கம் புல் என சிறிது குன்ற-தேவேந்திரனுடைய செல்வத்தின்மிகுதிபொலிவழிந்து சிறிது குறைபடுதலால், புரந்தரன் அறிந்து இக்கேடு நல்ல தொல் குரவன் பேணு கவையினுல் வினைந்தது எனது அல்லல் உற்று-அத்தேவேந்திரன் அதனையுணர்ந்து இரநக்கெடுதி தொன்றுதொடங்கள்ள நமது நல்ல ஆசிரியனை வழிபடாதகுற்றத்தினுல் வினைந்ததென்று தன்பங்கொண்டு, அறிவன் தன்னை தேடுவான் ஆயினன்-பிரகஸ்பதியைத் தேடத்தொடங்கினன்.

ஆசிரியனை யவமதித்தலால் வரும் பாவகருமபலன் இன்னதென்பதைச் சந்திதை ஞானயோககாண்டம் பாவகருமபலமூலாத்த அத்தியாயத்தில்,

" அண்ணலம்பரணியாசாரியன்றனையவமதித்தோர்
எண்ணருங்காலம்பல்லீயிடைத்தனிருமியாவர்
தண்ணமாரிவரையெண்ணுதிழிவுரைசாறறிஞோர்கள்
நிண்ணமண்ணவர்வெறக்கதிமுயலகோய்கொள்வார்."

எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. (இ)

அங்கவனிருக்கைபுக்கான்கண்டிலனவித்தபாசப்
புங்கவருலகுமேனோர்பதவியும்புவனமூன்றி
லெங்களுணர்ந்துருவிக்காணனெங்குற்றுன்குரவனென்னுஞ்
சங்கைகொண்மனத்தனுகிச்சதுமுகனிருக்கைசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவன் இருக்கை புக்கான் அங்கு கண்டிலன் - அப்பிரகஸ்பதி திருக்குமிடத்திற்சென்ற அவ்விடத்திற்காணுமையால், பாசம் அவித்த புங்கவர் உலகினும் எனோர் பதவியினும் புவனம் மூன்றினும் எங்களும் தருவி காணன்-பாசங்களைக்கெடுத்தமுனிவோருலகத்தினும் அவரொழிந்த ஏனையோருலகத்தினும் நிலோகங்களினும்எவ்விடத்துஞ்சென்றுதேடினாலும், குரவன் எங்கு உற்றான் என்னும் சங்கைகொள் மனத்தன் ஆகி - சதுராசிரியன் எங்குற்றானென்னும் ஐயங்கொண்ட

மனத்தனுகி, சதமுகன் இருக்கை சார்ந்தான் - நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமனுடைய உலகத்தையடைந்தான். (சு)

திருவினனங்குங்காணன்றிசைமுகற்றொழுதுதாழ்ந்து
பரவிமுன்பட்டவெல்லாம்பகர்ந்தனன்பகரக்கேட்டுக்
குரவனையிகழ்ந்தபாவங்கொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிச்சூழ்ந்தமலர்மகனிதனேச்சொன்னன்.

(இ-ள்.) அங்கும் திருவினன் காணன்-அவ்விடத்தந்தேடிக்காணமையால், திசைமுகன் தாழ்ந்து தொழுது பரவி முன்பட்ட எல்லாம் பகர்ந்தனன்- பிரமனைவணங்கித் தொழுததிதித்து முன்னடந்தனவற்றை எல்லாம சிறிதும் வழுவாதுசொல்லினன், பகர மலர் மகன் கேட்டு - அவன சொல்லப் பிரமன்கேட்டு, குரவனை இகழ்ந்த பாவம் கொழுந்து பட்டு அருந்தும் செவ்வி வருவது நோக்கி - ஆசிரியனை அவமதித்த பாவங் கொழுந்தவிட்டோங்கி அத்தேவேகிரனைத் தனது வயிற்றி லெடுக்குகாலம்வருதலியறிந்து, சூழ்ந்து இதனை சொன்னன் - ஆலோசித்து இவ்வார்த்தையைச்சொல்லத்தொடங்கினன். (எ)

அனையதொல்குரவற்காணுமளவுநீதுவடடாவீன்ற
தனையன்முசசென்னியுள்ளான்முனவர்குலதநில்வந்தும்
வினையினுலறிவின்மேலான்விசுவவுருவனென்னு
மினையனேக்குருவாக்கோடியென்னலுமதற்குநேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) நீ அனைய தொல் குரவன் காணும் அளவும்-நீ அத்தத் தொன்றுதொட்டுள்ள ஆசிரியனைக்காணுங்காறும், துவட்டா ஈன்ற தனையன் முச்சென்னி உள்ளான்- தானவர் குலத்தில் வந்தும் வினையினுல் அறிவால் மேலான் - துவட்டாவன் பணிபெற்ற புத்திரன் மூன்றதலையுள்ளவன் இவன் அசுரகுலத்திற்பிறந்தஞ்செய்வினையும் அறிவினுலும் மேம்பட்டவன், விச்சுவ உருவன் என்னும் இனையனை குருவாக கோடி என்னலும் - விச்சுவ உருவனென்னு மியற்பெயரையுடைய இவனைக் குருவாகவைத்துக்கொள்வாய் என்று சொல்ல, அதன் கு நேர்ந்தான் - அந்த வார்த்தைக்குடன்பட்டு.

நேர்ந்தான் வினைமுற்று எச்சமாய்நின்றது. (அ)

அழலவிர்ந்தனையசெங்கேழுடற்றிதழ்முளரிவாழ்க்கைத்
தொழுதகுசெம்மறன்னேர்தொழுதுமீண்டகன்றுநீங்கா
விழைதகுகாதல்கூரவிச்சுவவுருவன்றன்னை
வழிபடுகுருவாக்கொண்டான்மலர்மகன்சூழ்ச்சிதேறுன்.

(இ-ள்.) அழல் அவிர்ந்தால் அனைய செம் கேழ் அடுக்கு இதழ் முளரிவாழ்க்கை தொழுதகு செம்மல் தன்னை - நிலனினுஞலைத்த செந்நிறத்தையுடைய அடுக்குவாய்ந்த இதழ்களையுடைய தாமரையில்வாழும் 'வாழ்க்கையையுடைய பரவரும் வணங்கும்பிரமனை, மீண்டு தொழுது அகன்று நீங்கா-மீளவுந்தொழுதகீங்கி, மலர் மகன்சூழ்ச்சிதேறுன்-அப்பிரமன் ஆலோசனையையுணராமல், விழைதகுகாதல் கூரவிரும்பத்தக்க ஆசைமீக்கூர, விச்சுவ உருவன் தன்னை வழிபடு குருவா கொண்டான் - அவ்விச்சுவவுருவனை வழிபட்டொழுகும் குரியனுகக்கொண்டான். (க)

மைதவக்குரவன்மாயங்கருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடிகளென்னத்தேவர்கட்கரக்கன்கூறி
வெய்தழல்வளர்ப்பானுள்ளம்வேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முய்திறநினைந்துவேட்டான்றனக்குமேலுறுவதோரான்.

(இ-ள்.) மைதவம் குரவன் மாயம் கருதிலன் - வஞ்சனையையுடைய ஆசிரியனுடைய அவ்விச்சுவருவனுடைய கெட்டவெண்ணத்தையுணராமல், அடிகள் வேள்வி ஒன்று செய்திடல் என்ன - சுவாமிகளே ஒருயாகஞ் செய்க வென்று தேவேந்திரன் இரக்க, தேவர்கட்கு ஆக்கம் கூறி வெய்தழல் வளர்ப்பான் - (அதற்குடன்பட்டு) தேவர்களுக்குச் செல்வமுண்டாகுக என்று வாக்காற்சொல்லி வெவ்வியவேள்வித் தீயை வளர்ப்பவன், உள்ளம் வேறுபட்டு தனக்கு மேல் உறுவது ஓரான்-மனந்திரிந்து தனக்கு இனிவருங்கெடுதியை உணராமல், அவுணர்க்கு எல்லாம் உய்திறம் நினைந்து வேட்டான் - அசுரர்களுக்கெல்லாம் பிழைக்குநெறிம் உண்டாகுக என்று மனத்தாற் சிந்தித்துச்செய்தான.

செய்திடல் அல்விருதியங்கோட்பொருட்டு "மக்கட்பதடியெனல்" என் பதனுணர்க. (60)

வாக்கினுன்மனத்தால்வேறுய்மகஞ்செய்வான்செயலியாக்கை
நோக்கினுனேகித்தன்னுனேக்கினுன்சூழிச வேலாற்
றாக்கினுன்றலைகண்மூன்றுந்தனிதனிப்பறவையாகப்
போக்கினுனலகைவாயிற்புகட்டினுன்புலவுசோரி.

(இ-ள்.) வாக்கினுல் வேறுய் மகத்தால வேறுய் மகம் செய்வான் செயலே-வாக்கினுல் வேறுபட்டிம மனத்தால் வேறுபட்டும் வேள்விசெய்யும் விச்சுவருவனுடைய செய்கையை, யாக்கை நோக்கினுன் ஒழி தனனுல் நோக்கினுன் சூழ்ச வேலால் தாக்கினுன் - சரீரதில் கண்களையுடைய தேவேந்திரன் ஞானப்பார்வையால்பார்த்து வச்சிராயுதத்தால் நிதைதான், தலைகள் மூனறும் தனி தனி பறவையாக போக்கினுன் - மூனறுதலைகளுந் தனிதனியே பொவவொரு பறவைகளாகப்போக்கி, புலவு சோரி அலகை வாயில் புகட்டினுன் - ஊனிற்பொருந்திய உதிரத்தைப் பேய்களின் வாய்களில் நிறைவித்தான்.

தன்பன்னியைக் கரவிபுணர்ந்த பிழைத்த தேவேந்திரனுக்குத் தனது சாபத்தால் உடலில் கோரிட்ட குறிகளைத் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் ஆயிரங் கண்களாகக் கௌதமமுனிவன் அருளினுன் என்பதைக் கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் அகலிகைப்படலத்தில்.

" அந்தவிந்திரனைக்கண்டவமரர்கள்பிரமன்முன்னு
வந்துகோதமனேவேண்டமற்றவைதவிர்த்தமாருச்
சிந்தையின்முனிவுதீர்த்தசிறந்தவாயிரங்கண்ணுக்கத்
தந்தமதலருபுக்கார்தையலுங்கிடந்தாள்கல்லாய்."

எனவருஞ் செய்புளாலுணர்க.

சோமபானஞ்செய்கின்றமுகம்-காடையாகவும், சுராபானஞ்செய்கின்றமுகம்-மரிக்குருவியாகவும், அன்னபானஞ்செய்கின்றமுகம்-சிச்சிலியாகவும் பறந்தனவென்பதை முதனூலாகிய துலாஸ்ய மகத்துவத்தில்,

" வைசேயாநகுதம்வத ரோவீதூ கூகவ்ம்ஜோ!
வசிராவாடகுதம்பத்தஞ்வவிமவாயகெச!

சுரூடாநம்சுயபூஜாயதிதலுதிதிரிரி!
வனவம்ஸீஷ்ருண்திஸுர்ாஸுவிஜமஜவஷுஷிபு"

எனவரும் சுலோகத்தாலுணர்க.

வாக்கினுல் வேறபடுதலாவது-தேவர்களுக்கு ஆக்கங்கூறல். மனத்தினுல் வேறபடுதலாவது - அசுரர்கள் ஆக்கமாகச்சிந்தித்தல். ஆக்கமாவது-விருத்தி என்னும் வடசொல்லுக்குத் தமிழில்வரும பிரதிபதம். நீக்கினுன், போக்கினுன் விசேஷணங்கள் எச்சமாயின. (கஅ)

தெற்றெனப்பிரமபாவஞ்சிறிவந்தமராவேந்தைப்
பற்றலுமதனேதநீப்பான்பண்ணவர்மரமேண்மண்மேற்
பொற்றொடியார்மேனீர்மேல்வேண்டினர்புகுத்தலோடு
மற்றவரிஃதியாந்நீர்க்குமவண்ணம்யாதென்னவிண்ணோர்

(இ-ள்.) பிரமபாவம் சிறிவந்த அமரர் வேந்தை தெற்றென பற்றலும்- பிரமகத்திகோபித்தவந்த தேவேந்திரனேவினைத்துபற்றுதலால், அதனை நீர்ப்பான் வேண்டினர் பண்ணவர்-அப்பிரமகத்தியைதீக்க விரும்பியதேவர்கள், மரமேல் மண் மேல் பொன் தொடியார் மேல் நீர்மேல் புகுத்தலோடும்-மரத்தினிடத்தும மண்ணினிடத்தும் பெண்களினிடத்தும்நீரினிடத்தும்(அப்பிரமகத்தியைக்)கூறுசெய்துசெலுத்த, அவர் இஃத யாம் நீர்க்குமவண்ணம் யாது என்ன - அவர்கள் இப்பிரமகத்தியைப்போக்கும் வகை ஏவ்வாறென்றவினவ, விண்ணோர-தேவர்கள.

மரம், மண், பெண்கள், நீர் என அஃறிணையையும், உயர்திணையையும் விரவிச்சிறப்பினுல் இவர் என உயர்திணை முடிபுதந்து கூறியது திணைவழுவமைதி. (கஉ)

அப்பிடைநுரையாய்மண்ணிலருவருப்புவராயம்பொற்
செப்பிளகுகொங்கையார்பாற்றீண்டுதற்கரியபூப்பாய்க்
கபபினார்மரத்திற்காலும்பயினதாய்க்கழிகவென்ரு
ரிப்பழிசுமந்தவெங்கடகெங்நலமென்ரூபின்னும்.

(இ-ள்.) அப்பு இடை நுரையாய - நீரினிடத்தில் நுரையாகியும், மண்ணில் அருவருப்பு உவராய் - மண்ணினிடத்தில் அருவருப்பையுடைய உவராகியும், அம் பொன் செப்பு இளம் கொங்கையார் பால் தீண்டி தற்கு அரிய பூப்பு ஆய்-அழகிய பொன்னுலாகிய கரண்டகச்செப்பையொத்த இளமைதங்கிய தனங்களையுடையபெண்களிடத்தத தீண்டவொண்ணுத பூப்பாகியும், கப்பு இனர் மரத்தில் காலும் பயின் ஆய் கழிக என்ரூர் - இவைகளையும் பூங்கொத்துகளையும உடையமரங்களில் கிளர்தொழுகும் பிசினியாகியும் அப்பிரமகத்தி கழியக்கடவன என்ரூர்கள், பின்னும் இப்பிழை சுமந்த எங்கட்கு எ கலம் என்ரூர் - மீளவும் இந்தப் பிரமகத்தியைத்தாங்கிய எங்களுக்குப்பயன் யாது பயனென்ற வினவினர்கள.

அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. (கூ)

ஷே வேறு,

கருவின்மாதர்கருவுயிர்க்குமளவுமுறையாற்கணவர்தோண்
மருவிவாழ்கமண்ணகழ்ந்தகுழியுமதனல்வடிவெழுதிக
பொருவினீருயிறைதோறுமூழிப்பொலிகமாவுறைப்ப
டொருவினுலுந்தழைகவெனவெழியாகலமுதவினர்

(இ-ள்.) கருவின் மாதர் கரு உயிர்க்கும் அளவும் முறையால் கணவர் தோள் மருவி வாழ்க என - கருப்பமுள்ள பெண்கள் அக்கருப்பம் பெறுமளவும் முறைப் படி தத்தமது கணவர்களுடைய புயங்களைச் சேர்ந்து வாழக்கடவர் என்றும், மண் அகழ்ந்த குழியும் அதனுல் வடு ஒழிக என - மண்ணைத்தோண்டியகுழியும் அம்மண் ணுலே அவ்வடுவொழியக் கடவது என்றும், பொரு வில் நீரும் இறைதோறும் ஊறி பொலிக என - ஒப்பில்லாத நீரும் இறைக்குந் தோறும் ஊற்றெடுத்து விளங்கக் கடவதென்றும், மரம் குறைபட்டு ஒருவினலும் தழைக என - (வானால்) மரங்கள் வெட்டப்படினுந் தழையக்கடவதென்றும், ஒழியா நலனும் உதவினர் - என்றும் நீங் காதபலனையும் அருளிச்செய்தார்கள். (கச)

மாசிற்கழிந்தமணியேபோல்வந்தபழிதீர்ந்திந்திரனும்
தேசிற்றிகழுந்துவட்டாதன்செல்வன்றன்னைத்தேவர்பிரான்
வீசிக்குலிசத்துயிருண்டவிழுமங்கேடுவெகுண்டுயிர்த்துக்
கூசிபபழிகோள்கருதியொருகொடியவேள்விகடிதமைத்தான்.

(இ-ள.) மாசு இல் கழிந்த மணியே போல் வந்த பழிதீர்ந்து இந்திரனும் தேசில் திகழ-(சாணைபிடித்தலால்)மாசினின்றுநீங்கியஇரத்தினம்போலப்(பெண்கள் முதலியோர்க்குப் பகுந்துத்தந்ததால்) கோரிட்ட பிரமகத்தியினின்றுநீங்கித்தேவேந் திரனும் ஒளிபெற்று விளங்க, துவட்டா தன் செல்வன் தனனே தேவர் பிரான் வீசி குலிசத்து உயிர் உண்ட விழுமம கேட்டு - துவட்டா எஞ்பவன் தன்புத்திரனுமிய விச்சுவரூபனைத் தேவேந்திரன் ஒச்சி வச்சிராயுதத்தால் அவனுயிரைப்பருகிய துன்பச்செய்தியைக்கேட்டு,வெகுண்டு உயிர்த்து கூசி-கோபித்துப் பெருமூச்செறிந்து மனங்கூசி, பழி கோள் கருதி ஒரு கொடிய வேளவி கடிது அமைத்தான் - பழிக்கு ப்பழிவாங்கவெண்ணி ஒருகொடியயாகத்தை விரைது செய்தான். (கடு)

அந்தக்குண்டத்தெரிசிகைபோலழலுங்குஞ்சியண்டமுக
டுந்தக்கொடியதூமமபோலுயிர்த்துசெஞ்கண்சினச்செந்தீச்
சிந்தப்பிறைவாளெயிறதுக்கித்திசைவான்செவிடுபடநகைத்து
வந்தக்கொடியவிடம்போலவெழுந்தானொருவாண்மறவீரன்.

(இ-ள்.) அந்த குண்டத்து எரிசிகைபோல் அழலும் குஞ்சி அண்டமுகடுவே ந்த-அத்தியாககுண்டத்தில் நிக்கொழுந்துபோலச்செந்நிறம்பெற்றுவிளங்குஞ் சிகை யானது அண்டத்தினுச்சியிறருக்க, கொடிய தூமம் போல் உயிர்த்து-கொடிய புகை போலப் பெருமூச்செறிந்து, செம கண் சினம் செம் தீ சிந்த-சிவந்த கண்கள் கோ பாக்கினியைவீச; பிறை வாள் எயிறு அதக்கி - மூன்றுமபிறைபோலவனேந்து வொ ன்னியப்பற்களை அதக்கி, திசை வான் செவிடு பட நகைத்து - எட்டுத் திக்கும் விண் ணுலகமும் செவிடுபடும்படி அட்டகாசஞ்செய்து,வந்த அ கொடிய விடம்போல எ ழுந்தான் வான் ஒரு மற வீரன்-கடலிற்றோன்றிய அந்தக்கொடியவிடம்போல வா னேந்தியீ ஒருமறவீரன் தோன்றினன்.

செய்மை-இரண்டனுள் முன்னது கோபக் குறிப்பின்மேலும் பின்னது செ ற்றத்தின்மேலும் நின்றன. வந்த-அகரவீறுதொகுத்தல். அகரச்சுட்டு விகுதிமேல் நின்றது.

கலிவிருத்தம்.

சுடர்ஞாயிறுவிருத்திரனென்பவாழமற்
றுடனாயிருவர்க்கணைவிடுதூரீண்டினீண

உச

டோங்குவனேங்குதற்கொப்பவைகலும்
வீங்குவனறனிலார்வினையினென்பவே.

(இ-ன்.) ஈங்கு உவன் விருத்திரன் என்ப-இதுபோது இதற்கு முன்றிய இவனே விருத்திராசுரன் என்று சொல்லுவார்கள், ஓர் அழல் தூங்கு வன் கணை விடு தூரம் வைகலும் நீண்டு நீண்டு ஒங்குவன் - நிறைந்த கோபாக்கினிமீக்காத வலியஅம்பினை விடுந் தூரமளவும் எக்காலும் நீண்டு நீண்டு உயர்வான், ஒங்குதற்கு ஒப்ப அறன் இலார் வினையின் வீங்குவன் என்ப-நீளுதற்குச் சமமாகத் தருமச்செயல்க ளில்லா தவர்கள் தேடும் பாவம்போலப் பருப்பான் என்றுசொல்லுவார்கள்.

உகரச்சுட்டு - அகர இகரச்சுட்டுகளுக்கு இடையதாதலால் இவன் என்றும் காஞ்சிப்புராணம் - சிறப்புப்பாயிரத்தில் - "ஒருமணத்தைச்சிதைவுசெய்தவல்வழக் கிட்டாட்கொண்டவுவனேக்கொண்டே" எனவருமிடத்து உகரச்சுட்டு அகரச்சுட் டின்மேனிற்பதனால்க. ஓர் அரிய எனப் பொருள்கொண்டு நீடுதற்கரிய எனினும் அமையும். (கஎ)

வீங்குடல்விருத்திரன்றன்னேவிண்ணவ
ரேங்குறவருதுவட்டாரவெறும்பெயர்த்
தீங்குறுமனத்தினேன்றேவாகோனுயிர்
வாங்குதிபொரூதெனவரவிட்டானரோ.

(இ-ள்.) வீங்கு உடல் விருத்திரன் தன்னே - பருத்த வுடலியுடைய விருத்தி ராசுரனே, விண்ணவர் ஏங்குற வரு துவட்டா என்னும் பெயர் தீங்கு உறு மனத்தி னேன்-தேவர்கள் வருந்த வந்த துவட்டா வென்னும் பெயரையுடைய தீமைமிக்க மனத்தினையுடையவன்,பொரு தேவர் கோன் உயிர் வாங்குதி என வரவிட்டான்- போர்செய்த தேவேந்திரனுடைய உயிரைவாங்குவாய் என்ற ஏவினன். (கஅ)

மதித்துணியெயிற்றினேன்வடவைபோற்சினஇக்
கொதித்தெதிர்குறுகினன்கொண்டலூர்தியு
மெதிர்த்தனன்களிற்றின்மேவியமதுசசிமே
லுதித்ததோர்கருமுகதிரொக்குமென்னவே.

(இ-ள்.) துணி மதி எயிறதினேன் வடவை போல் சினவி கொதித்து எதிர் குறுகினன் - அர்த்தசந்திரனையொத்த வக்கிரதந்தங்களை யுடைய விருத்திராசுரன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கோபித்துப்பொங்கிப் போர்க்கு எதிரில்வந்தனன், கொண்டல் ஊர்தியும்-மேகவாகனனுடைய தேவேந்திரனும், இவ யத்த உச்சிமேல் உதித்தது ஓர் கரும் கதிர் ஒக்கும் என்ன - இமயமலையினுச்சியின்மேல் தோன்றிய ஒரு கருஞ்சூரியனை யொக்குமென்ற சொல்ல, களிற்றின் மேல் எதிர்த்தனன்-வெ ன்னியானையின்மேலேறிப் போரிலெதிர்த்தான்.

வடவாமுகம் - பெண்குதிரைமுகம்போலிருக்கும் ஊழித்தீ, அதுபின்மொழி கெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள்கின்றது. வீமசேனன் வீமன் என வருதல்கா ண்க. இதுபோல இந்திரகோபம் கோபம் எனவும் வரும், இது முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றில் பொருள் தொக்து நிற்கும். இதனை வடநூலார் காமகதேச கா மக்கிரகணமென்பர். இமோற்பருவதத்தி னுச்சியில் ஓர் கருஞ்சூரியன் உதித்தாற் போலத் தேவேந்திரன் வெள்ளிய யானையின்மேல் வந்தானென்பது இல் பொருள் உவமையணி. சினவி என்னும் வினையெச்சம் சொல்லினது தொழிற்பொருட்டி னாலடைபட்டு நின்றது. (கக)

அறத்தொடுபாவநேர்ந்தென்னவார்த்திரு
நிறத்தருமூண்டமர்செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன்றகுவன்மேற்குலிசவேலெடுத்
துறைத்திடவீசினனுடன்முகள்வனும்.

(இ-ள்.) அறம் பாவம் நேர்ந்தால் என்ன அர்த்து இருநிறத்தரும் மூண்டு அமர் செய்ய-தருமமும் பாவமும் தம்முட்போர்செய்ய எதிர்ந்தாற்போல ஆவார ஞ்செய்து அவ்விரண்டுநிறத்தினரும் கோபமூண்டுபோர்செய்ய, கல் சிறை குறைத் தவன் தகுவன் மேல் குலிசவேல் எடுத்து உறைத்திட வீசினன்-(அவருள்) மகியின து சிறகுகளை அறுத்தவனாகிய தேவேந்திரன் விருத்திராசுரன்மேல் வச்சிராயுதத்தை யெடுத்து உறைக்கும்படி வீசினன், கள்வனும் உடன்று - அவனசுரனும் கோபித்து.

அத்து - வேண்டாவழிச்சாரியை. ஒடி - எண்ணிடைச்சொல். (உ0)

இடித்தனன்கையிலோரிருபுலக்கையைப்
பிடித்தனன்வரையெனப்பெயர்த்துதீயெனத்
தடித்தனன்சசிமுலைசுவடுதோய்புயத்
தடித்தனனிந்திரனவசமாயினன்.

(இ-ள்.) இடித்தனன் கையில் ஓர் இருப்பு உலக்கையை பிடித்தனன் - ஓர வாரித்தக்கையில் ஒருஇருப்புலக்கையை ஏந்தி, வரை என பெயர்த்து நீ என அடித் தனன்-மலையைப்போல ஆடிபெயர்த்து நீயைப்போலக்கோபித்து, சசி முலை சுவடு தோய் புயத்து அடிதனன் - இந்திராணியின் முலைச்சுவடுபொருந்திய புயத்தின் மேல் அடித்தான், இந்திரன் அவசம் ஆயினன் - தேவேந்திரன் மூர்ச்சித்தான்.

இடித்தனன், பிடித்தனன், தடித்தனன், என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்ச மாய் அடித்தனன் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையை முறையே கொண்டன.

அண்டரேறனையவனவசமாறிப்பின்
கண்டகன்கைதவநினைந்திக்கள்வனேர்
மண்டமாற்றுவான்வலியிலோமெனப்
புண்டரீகத்தவனுலகிற்போயினன்.

(இ-ள்.) அண்டர் ஏறு அனையவன் அவசம் மாறி-தேவர்களுள் ஆண்சிங்கம் போன்றவனுகிய தேவேந்திரன் மூர்ச்சையினின்றுநீங்கி, பின் கண்டகன் கைதவம் நினைந்து - பின்பு விருத்திராசுரனுடைய வஞ்சகத்தைத் தெரிந்து, இக் கள்வன் தோ மண்டி அமர் ஆற்று வான் வலி இல் லோம் என - இக்கள்வனுக்கு சேர்ந்து தெரு ங்கிய போர் செய்ய வன்மையில்லோ மென்று கருதி, புண்டரீகத்தவன் உலகில் போயினன் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனுலகிற்சென்றான்.

தன்பரிசனமாகிய தேவரையும் உளப்படுத்தி வலியிலோம் என்றமையால் வழாநிலை. (உஉ)

தாழ்ந்துதான்படுதயர்விளம்பத்தாமரை
வாழ்ந்தவன்வலாரியோடணைந்துமாமகள்
வீழ்ந்தமார்பினடிவீழ்ந்துசெப்பமால்
சூழ்ந்துவானுடனேகோக்கிச்சொல்லுவான்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்து தான் படுதயர் விளம்ப - வணங்கித் தான் விருத்திராச ரனுல் படுந்துன்பங்களை எடுத்துச்சொல்ல, தாமரை வாழ்ந்தவன் வலாரியோடு அ

செடிகொள்காரிருளுடலவுணர்த்தேய்த்தெமர்
குடியெல்லாம்புரபபதோர்கொள்கைத்தாயது.

(இ-ன்) அடிகள் நீர் மறுதது ஒன்று - சுவாமிகளே நீர் தடை செய்யாமல் கொடுக்கும்பொருள ஒன்று (உங்களிடதுள்ளது) அதனைவேண்டி இம்முடிகொள் வானவரொடு முகுனேன - அபபொருளைவிரும்பி இருதக்கீர்டத்தைத்தரித்த தேவ ர்களோடு இங்குவந்தேன், அது-அப்பொருள், செடி கொள் கார் இருள உடல் அவு ணர் தேய்த்து - முடைநாறறம்வீசும் கரிய இருள்போன்ற சரீரதையுடைய அசு ராகளையெல்லாம வேரோடழிதது, எமர் குடி எலாம புரப்பது ஓர் கொள்கைத்து ஆயது-எம்முடையவர் குடிகளை எல்லாம் பாதுகாக்கும் ஓர்கொளகையை யுள்ளது.

யாதெனினினையதுன்யாக்கையுள்ளதென்
றேதுலும்யாவையுமுணர்ந்தமாதவ
னுதவற்கண்டதாமரையினனைப்
போதலர்ந்தின்னனபுகல்வதாயினன்.

(இ-ள்.) இனையது யாது எனின்-இததனமையுள்ள பொருள் யாதென்றால், உன் யாக்கை உள்ளது என்று ஓதலும - உனசரீரத்தில் உள்ளதென்றுகூறவும், யா வையும உணர்ந்த மாதவன்-(திரிகாலங்களில் நிகழும) எல்லாவறறையும ஞானதோ க்கினால் அறிந்த தநிமுனிவர், ஆதவன கண்ட தாமரையின் - சூரியனைக்கண்ட தாமரையைப்போல, ஆனனம் போது அலர்ந்து இன்னன புகலவது ஆயினன்-முக மலர்ச்சிகொண்டு இததன்மையனவற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினன்.

திரிகாலஙகளினு நிகழவனவற்றை அப்போதபோதே விளாதுணருந்தன் மையராதலின உணருமெனனுது உணாந்த என்னார. இது விளாவுபற்றிவந்த காலவ ழுவமைஇ. (கக)

நாய்நமதெனநரிநமதெனப்பிதர
தாய்நமதெனநமன்றனதெனபபினை
பேய்நமதெனமனமதிகுமபெறறிபோ
லாயநமதெனப்படும்யாகையாரதே.

(இ-ள.) நாய் நமது என - நாய நமமுடையதெனவும், நரி நமது என - நரி நம்முடையதெனவும, பிதர தாய நமது என - தகப்பனுர தாயும் நம்முடை ய தெனவும், நமன் தனது என-இயமன் தனனுடையதெனவும, பிணி பேய் நமது என - பிணியும் பேயும நம்முடைய தெனவும், மன மதிக்கும பெற்றி போல் ஆய் - மனத்திற் கருதுந்தனமைபோலாகி, நமது எனப்படும் யாக்கை யாரது-காமுறீ கம் முடையதென்று கருதப்படுஞ்சரீரம் யாவர்க்கு உரியது. (உரியது அன்றென்றபடி.)

விடம்பயிலெயிற்றரவுரியும்வீறுழை
குடம்பையுநானெனுங்கொள்கைத்தேகொலா
நடம்பயில்கூத்தரினடிக்குமைவர்வா
ழுடம்பையும்யானெனவுரைக்கற்பாலதோ.

(இ-ன்.) நடம் பயில் கூத்தரின் - ஆடுகின்ற கூத்தர்களைப்போல, நடிக்கும் ஐவர் வாழ் உடம்பையும் யான் என உரைக்கற்பாலது - விடயங்களிற்சென்று நடி க்கும் பஞ்சேந்திரியங்கள் வாழாகின்ற சரீரத்தையும் யானென்று உயிர்சொல்லுக் தன்மையது, விடம் பயில் எயிற்று அரவு உரியும் - விஷம்பொருந்திய பற்களையு

டைய சர்ப்பக் தனதுதோலையும், வீறுமழை குடம்பையும் - பறிந்தான் முழையும் கூட்டினையும், நான் என்னும் கொள்கைத்தே ஆம் - நானென்ற தனித்தனிச் சொல்லும் கொள்கையையுடையதேயாம்.

சர்ப்பம உரியாகாததுபோலவும், பறவை தானுமழையும் கூடாததுபோலவும், உயிர் தானிருக்கும் உடம்பு தானுகாதென்பதை கருத்து. " பாணன்பறையன் கடம்பன் குடியன் என்-றநகான்கல்லது குடியுமில்லை " பாணன்குடி, பறையன்குடி, கடம்பன்குடி, குடியன்குடி என்ற அந்நான்கன்றியெனவழாநிலையாகப்பொருள்கொளஞ்தல்போல அரவு உரி நான் என்னுங் கொள்கைத்தெனவும்,வீடுடம்பை நானென்னுங் கொள்கைதெனவும் வழாநிலையாகப் பொருள்கொள்க. ஐவர் என ஞ தொகைச்சொல் உடம்புஎனனுங் குறிப்பால் பஞ்சேகந்ரியத்தின்மேல்நின்றது.

நடித்தயாவிலார்தமைநலியதுன்பநோ
யடுத்தயாவருந்திருவடையயாகையைக்
கொடுத்தயாவறம்புகழ்கொள்வனேயெனி
னெடுத்தயாகையின்பயனிதனின்யாவதே.

(இ-ள்.) ஐயா - தேவேந்திரனே, நடி தயா இலார் தம்மை கலிய - நடிக்கிலையுங் கருணையுஞ் சிறிதுமில்லாதஅசுரர்கள் தம்மைவருத்துதலால், துன்பம் நோய் அடுத்த யாவரும் திருவடைய - துன்பநோயைப பொருந்திய தேவர்களெல்லோருஞ் செல்வமடைய, யாககை கொடுத்த அறம் புகழ் கொள் வனே எனில்-எனசரீரத்தைக் கொடுத்தது தருமதத்தையுங் கீர்த்தியையுங கொள்வனேயானால், எடுத்த யாக்கையின் பயன இதனின் யாவது - நானெடுத்த சரீரதத்தால் ஆகியபயன் இதைப்பார்க்கிலும் வேறு யாதளது.

ஈகையால்வரும் பயன்கள அறமும் புகழுமாதலால் அறம்புமென்றார். புகழுடம்பு பெறுவேனுயின் பூதவுடம்பால பயனில்லை எனபார். கொள்வனேல் எடுத்தயாக்கையின்பயன இதனினையாவதே எனக கூறினுர். யாவது- வகரமெய் தோன்றல் விகாரம. அரும்புகழ எனப் பாடங்கூறி, பெறுதற்கரிய புகழ எனப் பொருள் கூறுதலும ஒன்று. (கச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

என்றனன்கரணமொன்றியெழுகருத்தறிவையீர்ப்ப
நின்றனன்பிரமநாடிநெறிகொடிகபாலநுகிண்டி
சென்றனன்விமானமேறிசசேர்ந்தனனுலகைநோன்பால்
வென்றவன்றுறக்கம்புகுகுவீற்றினிருந்தனம்மா.

(இ-ள்.) என்றனன் - என்றகூறி, உலகை அடிபால் வென்றவன் - பரசத்தைச் சிவநேயத்தால் வென்ற தகிசிமுனிவர, கரணம் ஒன்றி எழுகருத்து அறிவையீர்ப்ப நின்றனன்-அந்தக்கரணங்கள் ஒன்றுபட்டு அந்நியில்நானென்ற எழும் போதவிருத்தி மெய்யறிவைமறைப்ப னினசெலலச் சிவயோகங்கூடி, பிரமநாடி கெறிகொடி கபாலம் கிண்டு சென்றனன்-பிரமாடியின் வழிக்கொண்டு கபாலத்தைக் பிளித்துப்போய், விமானம் ஏறி சுவர்க்கம புக்கு சேர்ந்தனன்-விமானமேறிச்சிவலோகஞ்சென்று சேர்ந்து, இனிது வீற்றிருந்தான் - இடையூறினறி வீற்றிருந்தான்.

தேகேந்திரிய பிராணாந்தக்கரணங்கள் ஒருப்பட்ட அவதரத்திலும் வாசனைபற்றிச் சுட்டுணர்வினதா யெழும் உள்ளமானது அருட்பணிமிகுதியால் திருவடிஞானத்தைப்பற்றி நிற்பதுண்மையால் - கரணமொன்றியெழுகருத்தறிவையீர்ப்ப நின்றனன் எனவும், கலாபேதரூபங்களிற் பயின்று ஆதாரயோகத்தைக் கடத்தும் நிராதாரயோகத்தைக் கூடிக் கழன்றும் நிதானத்தெய்தலால் - பிரமநாடி கெறி

கொடு கபாலத்தேந்தினவும், ஞானயோகத்தால் சிவபோகத்துய்த்தற்கண்வேறு காத இன்பத்தமுதாழ்ந்த இருத்தபடியேயிருத்தல் கூடுதலால் துறக்கம் புக்குவீற்றினி திருந்தான் எனவங் கூறினர். பிரமகாடி என்றது-பிரமரந்திரத்தின் சம்பந்தமாயுள்ள ஆறுமூனைகாடி. சூதசங்கிதை - ஞானயோககாண்டம் - காடிசக்கரநிலையுரைத்த அத்தியாயத்தில் " கொளபதிகலஞ்சேர் சுழிமூனைகாடி கோதறுமந்த காடியையே, தென்பொலிபிரமகாடி யென்றுரைப்பர் " எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. (கூடு)

அம்முனிவள்ளலீந்தவடிபடை முதுகந்தண்டை-தக
தெமமுனையடுபோர்சாய்க்குந்திறல்கெழுருசிசஞசெய்து
கம்மியப்புலவனுக்கநகனாகதுகைகொடுப்பவரங்கி
மைம்முகிலார்தியேந்திமினவி ருமழைபோனின்றன்.

(இ-ள்.) வள்ளல் அம்முனி ஈந்த அடிபடை முதுகந் தண்டை-இல்லையென்னு கொடுக்குந் தன்மையையுடைய அநத ததீசிமுனிவர்கொடுத்த கொல்லுதற்குரிய ஆயுதங்கள் திரண்ட முதுகதண்டெலும்பினை, செவ முனை அடுபோர் சாய்க்கும் திறல்கெழு சூலிசம் செயது-பகைவர்முனையும் கொலலுதற்குரிய போரைப் பின்னிட்ச்செய்யும் வெற்றிமிக்க வச்சிராயுதஞசெய்து, கமமியப் புலவன் அக்கம் கரஙகளாகை கொடுப்பவாங்கி-தேவதச்சன வெற்றிதரக்கடவதென்று சொல்லிக் கையிற்கொக்க வாங்கி, மை முகில்ஊர்தி ஈந்தி மின விடி மழை போல கினறறன்-கரிய மேகவாகனஞ்சிய தேவேநதிரன் (அவ்வச்சிராயுதத்தை) வாஙகி மினனீசும் மேகமபோல் நினறான்.

கரியநிறமுடையவனதலால் தேவேந்திரன்மேகமாகவும், வச்சிராயுதம்மின்னலாகவுங்கொண்டு கூடடி உபமைக்கூட்ட வுவமையணியாகக் கொளக. தெவ்-என்னும் நிகிலமொழியீறறு வகாரமெய வருமொழிமுதல மகரமாகத்திரிதல். தொல் காப்பியம எழுத்ததிகாரம் புளளிமயஙகியலில " ஏனவகரஙதொழிறபெயரிய றே " என்னுஞ் சூதிரவுரையிற காணக. (கூசு)

மறுத்தவாவஞசப்போரால்வருதிதுவென்றுபோன
கறுத்தவாளவுணறகொலவானகடும்பரிநெடுநதோழல
வெறுத்தமாலயாணைமளாவேலிபுகெழுருதுகுன்ற
மறுத்தவானவர்கோனந்தவுணராகோமகணைசூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மறுதவா வஞ்சம் போரால் வஞ்சிதது வென்று போன கறுத்த வாள் அவுணன் கொல்வான் - குற்றததினின்று நீங்காத வஞ்சதததையுடைய போரினால் வஞ்சனைசெய்து வென்றபோன கோபதததையுடைய வானவேநதிய விருதநதி ராசராஜகேசரிகொல்ல, சூன்றம் அமரத வானவா கோன் - மலைகளி னிறைய யறுதத தேவர்களுக்கு அரசனுகிய தேவேநதிரன, கடும் பரி நெடும் தோ நீழல் வெறுத்த மால் யாணை மளார் வேலி புக்கு எழுதது - கடுகைடையுடைய குதிரைகள் கட்டிய தேர்களும் தமது தோணிழலை சேரபிக்கும மதமதிக்கங்கொண்ட யாணைகளும காலாள்களும்கிய நால்வகையாகிய சேனைசமுத்திரம் தன்னைப் புடைசூழ்ந்துவரச் சென்று, அந்த அவுணர் கோ மகனை சூழ்ந்தான் - அநத அசுரர்கள்தலைவனை முற்றுகைசெய்தான். (கூஎ)

வானவர்சேனைமூண்டுவளைத்தலும்வடலைசசெங்கீ
யானதுவரையினெங்கியழன்முருத்தெழுந்தாலென்னத்
தானவர்கோனுமானந்தலைக்கொளவெழுந்துபொங்கிச்
சேனையுந்தானுமூண்டுசிறிதின்றடுபோர்செய்வான்.

(இ-ள்.) வானவர் சேனை மூண்டு வளைத்தலும் - தேவ சேனை கோபமூண்டு முற்றுகைசெய்ய, வடவை செந்தீ ஆனது வளையின் ஒங்கி அழன்று உருத்து எழுந்தால் என்ன - வடவாமுகாக்கினிமலையைப்போல வோங்கிக் கொதித்துக்கோபித்து எழுந்தாற்போல, தானவர் கோனும் மானம் தலை கொள எழுந்து போங்கி - அசுரர்கள் தலைவனுகிய அவ்விருத்திராசுரனும் மானமீனூரப் போர்க்கெழுந்து கொதித்து, தானும் சேனையு மூண்டு சிறி நின்று அடுபோர் செய் வான் - தானும்சேனையும் கோபமூண்டு சிறிப் போரசெய்யத் தொடங்கினன்.

சிறிநின்று-நின்று கட்டுரைச்சுவைப்பொருள்பட நின்ற இடைச்சொல். தானும் - சேனையும் எனத்தினைவிரவிச் சிறப்பினுல் செய்வான் என உயர்திணையொருமை முடிபேறுநின்றலால் திணைவழுவமைதி. அடுபோர் கொலைத்தொழிற்குரிய போர். ஒருசொல். (கஅ)

அடித்தனரிடியேறென்னவார்த்தனராக்கங்கூறி
யெடுத்தனர்கையிறசாபமெறிந்தனர்சிறுநாணேசை
தொடுத்ததனர்மீளிவாளிதூர்த்தனர்குந்தமேமி
விடுந்தனர்வானோர்சேனைவீரர்மேலவுணவீரர்.

(இ-ள்.) அவுணர்வீரர் வானோர் சேனை வீரர் மேல் அடித்தனர் - அசுரவீரர்கள் தேவர்சேனை வீரர்மேல் அடுதன, இடி ஏறு என்ன ஆர்த்தனர் ஆக்கம் கூறி சரபம கையில் எடுதனர் - இடியேறைப்போல ஆரவாரஞ்செய்து வெற்றியுண்டாக வெனக்கூறி வில்லைக் கையிலேந்தி, சிறு நாண் ஓசை எறிந்தனர் - சிறியகுணத்தொனியுண்டாக நாணெறிந்து, மீளி வாளி தொடுத்தனர் தூர்த்தனர் - பலம்பொருந்திய பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்துதூர்த்தார்கள், குந்தம் மேமி விடுத்தனர்-(அவருள்) சிலர் கைவேலையும சகராயுதத்தையும எறிந்தார்கள்.

அடித்தனர், ஆர்த்தனர், எடுத்தனர், எறிந்தனர், தொடுத்தனர் என்னும் வினை முற்றுகள் எச்சமாய் ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு தூர்த்தனர் என்னும் வினைமுற்றினை முதனிலையைக்கொண்டன. அவுணவீரர் "சிலவிகாரமாமுயர்திணை" என்றவிதியால் ஈறுகெட்டுநின்றது. (கக)

நிட்டினர்கடகக்கையாற்நிளர்வரையனையதிண்டோள்
கொட்டினர்சாரிமாறிக்குழித்தனர்பலகைநீட்டி
முட்டினரண்டம்விள்ள முழங்கினர்வடிவாளோச்சி
வெட்டினரவுணச்சேனைவீரரைவானவீரர்.

(இ-ள்.) அவுணச்சேனை வீரரை வானவீரர் வெட்டினர்-அசுரசேனைவீரர்களைத் தேவசேனைவீரர்களெருங்கி, கடகம் கையால் தளர்வரை அனைய திண் தோள் கொட்டினர்-கடகமணிததைகளாலவிடங்கு மலைகளையொத்த திண்ணியபுயங்களைத்தட்டினர்கள, சாரிமாறி குழித்தனர்-வலசாரி யிடசாரியகமாறி (அவருள்) சிலர் குழித்தார்கள், பலகை நீட்டி முட்டினர்-அவர்கேடகங்களோடு தமது கேடகங்கள் தாக்க நீட்டிச் சிலர் மோதினர்கள், அண்டம் விள்ள முழங்கினர் - அண்டமுகடு பிளவுபடச் சிலர் ஆரவாரஞ்செய்தார்கள், வடிவாள் ஓச்சி வெட்டினர் - வடித்த வாளையோச்சிச் சிலர் வெட்டினர்கள். (சo)

வீழ்ந்தனர்தோளுந்தாளும்விண்டனர்சேரிவெள்ளத்
தாழ்ந்தனர்போருந்தாருமகன்றனரகன்றமார்பம்

போழ்ந்தனர்சிரங்களெங்கும்புரண்டனர்கூற்றார்புக்கு
வாழ்ந்தனரடுபோராற்றிவஞ்சகன்சேனைமன்னர்.

(இ-ள்.) வஞ்சகன் சேனைமன்னர் - விருத்திராசுரனுடைய சேனைவீரர்கள், அடுபோர் ஆற்றி தோளும் தாளும் வீழ்ந்தனர் - போர்செய்து புயங்களும் கால்களும் அறுபட்டார்கள், சோரி விண்டனர் - சிலர் உதிரஞ்சொரிந்தார்கள், வெள்ளத்து அழ்ந்தனர் - அவ்வுதிரவெள்ளத்தில் சிலர் அழுகிஞர்கள, போரும் தாரும் அகன்றனர் - போரினின்றும் வெற்றிமாலையினின்றும் சிலர் நீங்கினர்கள், அகன்ற மார்பம் போழ்ந்தனர - சிலர் பரந்தமார்பு பிளக்கப்பட்டார்கள், எங்கும சிரங்கள் புரண்டனர் - எவ்விடத்தும் தலைகள் புரளப்பட்டார்கள், கூற்று வாய் புக்கு வாழ்ந்தனர் - பலர் யமபுரத்தில் குடியேறி வாழ்ந்தார்கள.

தோளும் தாளும் வீழ்ந்தனர், சோரிவிண்டனர் உயர்திணையோடு அஃறிணைச்சினைப்பெயர்களைக்கூட்டி உயர்திணைமுடிபுகொடுத்தல் திணைவழுவமைதி. (சக)

தாளொடுகழலுமற்றுர்தலையொடுமுடியுமறுரூர்
தோளொடுவிரலமற்றுர்துமபையோடமருமற்றுரா
வாளொடுகரமுமற்றுர்மார்பொடுகவசமறுரூர்
கோளொடுமாண்மையற்றுர்குறைபடக்குறையரமெய்யர்.

(இ-ள்.) குறைபட குறையர மெயயர்- (ஆயுதங்களால) சிதைவுபடினுஞ் சிதைவுபடாத சரீரதையுடையதேவர் சேனவீரருட்சிலர், தாளும் கழலும அறுரூர்- (அசுரசேனவீரர்களால்) காலும வீரகண்டையும அறுபட்டாகள, தலையும முடியும் அறுரூ-சிலர் தலையும்கிரீடமும அறுபட்டார்கள்,தோளும் வீரமும் அற்றுர்- சிலர் புயமும வீரமும் நீங்கினாகள, தம்பையும் அமரும அறுரூ - சிலர் தும பைமாலையும் போரும் நீங்கினர்கள், வாளும கரமும அறுரூர் - சிலாபிடித்த வாள்களுங் கைகளும் அறுபட்டாகள், மாபும கவசமும அறுரூர் - சிலா மாபுகவசமும் பிளக்கப்பட்டார்கள, கோளும ஆண்மையும் அறுரூ - சிலாவலிமையும ஆண்தன்மையும்நீங்கினர்கள்.

ஆண்தன்மை - போரில் பினகலங்காமை. இவர்கள இறகாத தன்மையாரா தலால் குறைபடக் குறையாமெய்யா என்றூர். (இதனால இல்லாதவா எனபதை அமரர் என்னும் காரணப்பெயரால் அறிக. ஒன் - எண்ணினைச்சொல். (சஎ)

தொக்கனகழுகுசேனருசொரிகுடர்பிடுங்கியிப்ப
வுக்கனகுருதிமாந்தியொடாடலவாய்நெடைப்பேய்க
ணக்கனபாடலசெய்யநூடபினுட்கவந்தமாட
புக்கனபிணத்தின்குன்றம்புதைத்தபாசிதைதகண்டம்.

(இ-ள்.) கழுகு சேனம நூட்பினை தொக்கன - கழுகுகளும பருந்துகளும போர்க்களத்தில் (ஒருபால்) கெருங்கி, சொரி குடர் பிடுங்கி ஈாபப - சரியுங் குடர் கணப்பிடுங்கி மீழுக்காநிற்பன, ஒட்டல் வய கெட்டை பேயகள - ஒட்டியவாயையுடைய கீண்டபேய்கள், உக்கன குருதி மாந்தி உக்கன பாடல் செய்ய - சிந்தின வுதிரங்களைப் பருகிச்சிரிதுப் பாடல்களைப்பாட, கவந்தம் ஆட புக்கன - தலையிழந்த தவுடல்கள் (ஒருபால்) ஆடதொடக்கின, பிணத்தின் குன்றம பார் புதைத்தது- பிணமலி நிலவுலகத்தைமறைத்தது, அண்டம் சிதைந்தது - (அம்மலையான்) வானுலகஞ் சிதைவுபட்டது.

தொக்கன, நக்கன வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் நின்றன. புதைத்தது-ஒன்றன்பால் விகுதி தொக்கது. சிதைத்தது வலித்தல்விகாரம். (சகூ)

இவ்வகைமயங்கிப்போர்செய்திறந்தவரொழியப்பின்னுங்
கைவ்வகையடிபோராற்றிகைகாயிறந்தார்கண்மாண்டார
ரவ்வகையறிந்துவானத்தரசுமவுணர்வேந்தும்
தெய்வதப்படைகள்வீசிச்சிலிற்றடுபோர்செய்வார்.

(இ-ள்.) இவ்வகை மயங்கி போர்செய்து இறந்தவர் ஒழிய - (இருவகைச் சேனையிலுள்ளோரும்) இவ்வாறு தம்மூட்கலகாது போர்செய்து இறந்தவர்கள் ஒழிய, கை இறந்தார்கள பின்னும் கைவகை அடி போர் ஆற்றி மாண்டார் - (எஞ்சிய) அளவில்லாதபோகள மீளவும் கைவரிசையின வகைகளால் கொல்லுதற்குரிய மற்போர்செய்து இறந்தாகள, வானத்து அரசனும அவுணர் வேந்தும் அவ்வகை அறிந்து - தேவேந்திரனும அசுரர்கள் தலைவனுகிய விருத்திராசுரனுந் தத்தஞ்சேனையிலுளோர் அவ்வாறு மடிதலையுணர்ந்து, சிறிதின்று தெய்வதம் படைகள் வீசி அடு போர் செய்வார் - (தம்முட்) சிறிதின்று தேவாஸ்திரங்களைத்தொடுத்துப் போர் செயதலைதொடங்கினர்கள். (சச)

அனறபடைவிடுத்தான்விண்ணோரண்டகையதலைக்கள்வன்
புனற்படைவிடுத்துச்சிறுறந்தணித்தனன்புனிதன்காறலின்
முனைப்படைவிடுத்தான்வெயோன்முழுவகுகால்விழுங்குநாகச்
சினப்படைதொடுத்துயிலிலகினுன்றேவரஞ்ச.

(இ-ள்) விண்ணோர் ஆண்டகை அனல் படை விடுத்தான்-தேவேந்திரன் ஆக்கினேயாஸ்திரத்தைத்தொடுத்தானை, அந்தணனவன் புனல் படை விடுத்து சிறறம் தணிந்தனன - அந்த அஸ்திரமாத வருடத்தையுடைய அவ்வசுரன் வாருணாஸ்திரத்தைத்தொடுத்தது கோபம ஆகிருன், புனிதன் காறறின் முனைப்படை விடுத்தான் - அதனதேவேந்திரன கூரியவாயவியாஸ்திரத்தைத்தொடுத்தான், வெயயோன்-கொடியனுகிய அவவசுரன,முழுங்குகால் விழுங்கும நாகம சினம படை தொடுத்து வீசி-ஒலிகுகும அகாறறினைவிழுங்குங் கோபதையுடைய நாகாஸ்திரத்தை வில்லிற்பூட்டிப் பிரயோகஞ்செய்து,தேவா அஞ்ச விலக்கினுன-தேவாகள் பயபபட (அந்த அஸ்திரதை) மாறறினுன.

ஆக்கினேயம், வாருணம், வாயவியம, அகனிசம்பந்தமுளளது, வருண சம்பந்தமுள்ளது, வாயுசமபந்தமுளளது, எனகிற்றலால் தத்திதாநத பதங்கள், சிந்ததணித்தனன் எனப்பாடங்கொணடு தணிப்படத் தணித்தான் எனப்பொருள் கொள்ளினும் அமையும். தணிதலைன் தணிததனன வலித்தல்விகாரம். (சஞ)

நாகமாபபடைவிடடாத்தானுகாகோணுவணச்செல்வன்
வேகமாப்படையைசிலிலக்கினுன்றருவர்வேந்தன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டுமுடிக்கினுன்முனைவனன்ன
தேகமாப்படிறன்ஞானப்படைவிடுத்திருவபோனின்றான்.

(இ-ள்.) மா நாகம் படை விட்டு ஆர்த்தான் - அவ்வசுரன் பெரியநாகாஸ்திரத்தைத்தொடுத்து வீரகோஷஞ்செய்ய, நாகர் கோன் - தேவேந்திரன், வேகம் மா உவணச் செல்வன் படையை வீசி விலக்கினுன் - வேகத்தையும் பெருமையையுமு

டைய கருடாஸ்திரத்தைத்தொடுத்து மாற்றினன், தகுவர் வேந்தன் மா மோகப்ப டையை தொட்டு மூடிக்கினன்-அசுரர்வேந்தனுடைய விருத்திராசுரன் கரியமோகாஸ் திரத்தை யெடுத்துவிளாந்து தூண்டினன், முனிவன்-அதனேவேந்திரன், மாபடிறன் அன்னதை எக - பெரிய வஞ்சத்தையுடைய அந்த அசுரன் (தொடுத்த அம்மோகாஸ் திரம்) பின்னிட்டோட, ஞானப்படை விடுத்து இருள்போல் நின்முன் - ஞானஸ்தி ரத்தைத்தொடுத்துக் கரியமேகம்போல் நின்முன்.

இருள் - கருமை பண்பாகுபெயராய் மேகத்தின்மேனின்றது. அடிலில்வரு ஞ்செய்யுளால் மாறுவிட்டு எனறமையால் தேவேந்திரனும் நாகாஸ்திரத்தைவிட் டானெனப் பொருள்கொள்ளாது நாகப்படைவிட்டு அசுரனுக்க எனப்பொருள் கொண்டாம். (சசு)

மட்டிடுதாரான்விட்டவானவப்படைக்குமாறு
விட்டுடன்விலக்கிவேறும்விடுத்திடக்கனன்றுவஞ்சன்
மூட்டிடமானவெங்கான்மூட்டிடக்கோபச்செந்தீச்
சுட்டிடப்பொறுதுபொங்கிசுராதிபனிதனேசெய்தான்.

(இ-ள்.) மட்டு இடு தாரான் விட்ட வானவப்படைக்கு-தேனைச்சொரிகின்ற வெற்றிமாலையையணிந்த அத்தேவேந்திரன் றெடுத்த தேவாஸ்திரங்களுக்கு, மாறு விட்டு உடன் விலக்கி வேறும் விடுதலிட - மாறுகிய தேவாஸ்திரங்களைத்தொடுத்து உடனேமாற்றி வேறு ஆயுதங்களையுமெறிய, வஞ்சன் கனன்று மூட்டிட - வஞ்சத் தையுடைய அவ்வசுரன் கோபித்து றெருங்க, மானம் வெம் கால் மூட்டிட கோ பம் செம் நீ சுட்டிட பொறுது பொங்கி-மானமாகிய கடுங்காற்று மூட்டக் கோப மாகிய செவந்த நீரூண்டு சுடுதலால் ஆற்றுது றீறி, சுராதிபன் இதனை செய்தான்- அத்தேவேந்திரன் இதனைச்செய்யத்தொடங்கினன். (சஎ)

வீங்கிருளொதுங்கமேகமின்விதிர்த்தென்னக்கையி'
லோங்கிருங்குலிசவேலையொல்லெனவிதிர்த்தலோடுக்
தீங்குளம்போன்றிருண்ட தினியுடற்கள்வனஞ்சி
வாங்கிருங்கடலில்வீழ்ந்தான்மறைந்தமைநாகமொத்தான்.

(இ-ள்.) வீங்கு இருள் ஒதுங்க மேகம் மின் விதிர்த்தால் என்ன - மிக்க இரு ளானது புடைபெயர்ந்தோட மேகம் மின்னலியசைத்தாற்போல (கக்கினூற்போல என்றபடி) கையில் ஒங்கு இரும் குலிசவேலை ஒல் என விதிர்த்ததலோடும் - கையிலே ந்திய பெரியவச்சிராயுதத்தை விசாந்து அசைக்க (அதைகண்டு) நீங்கு உளம் போ ன்ற இருண்ட தினி உடல் கள்வன்-நீங்குறைந்த தனதுமனம்போலக் கரியநிறம் படைத்த தின்னிய சரீரத்தையுடைய விருத்திராசுரன், அஞ்சி வாங்கு இரும கட லில் வீழ்ந்தான்-அச்சமுற்று (உலகினை) வஞ்சித்த பெரியகடலில்வீழ்ந்து மறைந்தவ ன், மறைந்த மைநாகம் ஒத்தான் (அத்தேவேந்திரனுக்களுக்குக் கடலில்) வீழ்ந்து மறைந்த மைநாகபருவதத்தையொத்தான்.

மேகம் மின்விதிர்த்தலென்றது குணவணி. போன்று செயவெனெச்சத்திரிபு.

ஒக்கவிந்திரனும்வீழ்ந்தானுடல்சினவுருமேறன்னான்
புக்கிடன்தேடிக்காணன்புண்ணியமூளரியண்ணல்
பக்கம்வன்கனையசெய்திபகர்ந்தனன்பதகன்மானத்
தக்கதோர்சூழ்ச்சிமுன்னிச்சராசரமீன்றதாதை.

(இ-ள்.) ஒக்க இந்திரனும் வீழ்ந்தான் - அவனுடனெகூடத் தேவேந்திரனும் வீழ்ந்து, உடல் இனம் உரும் எது அன்னன் புக்க இடம தேடி காணன் - கோபத்தையுடைய இடியேற்றையொத்த விருதஇரசுரன புகுநதொளித்த விடத்தைத்தேடி அவனைக்காணமல், புண்ணியம் முளரி அண்ணல் பக்கம் வந்து அனைய செய்தி பகர்ந்தனன் – களங்கமில்லாத தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமன்பக்கலில்வந்து அந்தச் செய்தியைச்சொன்னன், சராசரம் ஈன்றதாதை - சரமும் அசரமுமாகிய எல்லாவுயிர்களையுஞ் சிருட்டித்த அப்பிரமன, பதகன் மாள தக்கது ஓர் சூழ்ச்சிமுன்னி- (அதனைக்கேட்டு) பாதகனாகிய அவ்வசுரன் இறக்கத்தக்க ஓருபாயத்தைக்கருதி.

உடல்இனம்-பொருபோர் என்றற்போலஇன்றது. உடலுதல்-கோபித்தல். ()

விந்தவெற்படக்கினுறுகீதுரையெனவிடுப்பமீண்டு
சந்தவெற்படைந்தான்வானோர்தலைவனைமுகமன்கூறிப்
பந்தவெற்பறுத்தான்வந்ததெவனெனபபறைகளெலலாஞ்
சிந்தவெறபறுத்தான்வந்தசெயலெலாமுறையரற்சொல்வான்.

(இ-ள்.) விந்தம் வெற்பு அடக்கினுன் கு ஈது உரை என விடுப்ப-விந்தபருவதத்தையடக்கிய அகத்தியமுனிவருக்கு இச்செய்தியைச்சொல்லென்றவிடுக்க,மீண்டு சந்தம் வெற்பு அடைந்தான் - அங்குநின்றுதிரும்பிச் சந்தனமரங்கள் செருஞ்சிய பொதியமலையையடைந்தான், பந்தம் வெறபு அறுத்தான் - பந்தமாகியமலையைத்தொலைத்த அவ்வகத்தியர், வானோர் தலைவனை முகமன்கூறி வந்தது எவன் என - (தம்பக்கல்வந்த) அததேவேந்திரனைநோக்கி உபசாரங்கூறி வந்தகாரணம் யாதென்று வினவ, வெற்பு பறைகள எல்லாம் சிந்த அறுத்தான் - மலைகளின்றிறகுகளெல்லாஞ்சிந்த அறுத்த அததேவேந்திரன், வந்த செயல் எல்லாம் முறையால் சொல்வான்-தான்வந்தசெய்திகளையெல்லா முறையாகச்சொல்லதொடங்கினுன்.

செப்பபுகுந்தனம் எனமுடிக்கில் - இடையில்வருதல் பொருந்தாமையால் சொல்வான் எனப்பாடங்கொண்டாம். (கூ0)

யாவையுமுணர்ந்தவெந்தைக்கியானெடுத்துணர்த்துகின்ற
தாவதென்னமருக்காறறுதாழிபுக்கொளித்தானுவி
வீவதுமவனுல்வந்தவிழுமநோயெல்லாமின்று
போவதுங்கருதிநும்பாற்புகுந்தனமடிகளென்றான்.

(இ-ள்.) யாவையும உணர்ந்த எந்தைக்கு யான் எடுதது உணர்த்துகின்றது ஆவது என் - எல்லாவற்றையுமுணர்ந்த வெனது தந்தையாராகிய தேவரீருக்கு யான் தெரிவிக்கின்ற செய்தியாவது யாது, அமருக்கு ஆற்றாது ஆழிபுக்கு ஒளித்தான் - (என்னுடு)போர்செய்தற்கு ஆற்றாது கடலிற் புகுந்து விருத்திராசுரன் ஒளித்தான், ஆவி வீவதும் - அவனுடையஉயிராகழிதலையும், அவனுல் வந்த விழுமம் நோய் எல்லாம் இன்று போவதும் கருதி - அவ்வசுரனுல்வந்த தன்பநோயகளெலலாம் இப்பொழுதே எங்களினினறு கழிதலையுங்கருதி, அடிகள் நும்பால புகுந்தனம் என்றான் - சுவாமிகளே உம்மிடத்து யாங்கள் வநதோம் என்று கூறினன்.

தேவர்கோனுயர் தன்னுடபெடுத்திக்கூறினமையால் புகுந்தனனெனத் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுகூறியது வழாநிலை. (ஙக)

என்றவனிடுக்கண்ஊர்ப்பானிகல்புரிபுலன்களேந்தும்
வென்றவனெடியோன்றன்னேவிடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்தமெய்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனுழிச்செந்தீவடிவினைமனத்துட்கொண்டான்.

(இ-ள்) என்றவன் இடுக்கண் தீர்ப்பான்-என்றுகூறிய தேவேந்திரனுடைய கன்பத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டு, இகல் புரி புலன்கள் ஐந்தும் வென்றவன் - (தம் முடன்)போர்செய்யும ஐம்புலன்களையும் வென்றவரும், நெடியோன் தன்னை விடையவன் வடிவம் ஆக்கி நின்றவன்-திருமாலைச் சிவபெருமான் திருவுருவமாகச்செய்து நின்றவருமாகிய அகத்தியமுனிவர், மெய்ம்மை அறிவு ஆனந்தமாய் நிறைந்து வெள்ளி மன்றவன் - உண்மையறிவானந்தமே திருவுருவமாய் நிறைந்துநின்ற வெள்ளியமலைதையுடைய சோமசுந்தரகடவுளுடைய, ஊழிசெஞ்சீ வடிவினை மனதுள்கொண்டான் - செவ்வந்ஊழித்தீயையொதத செவநத திருவுருவததை மனததில்நிதித்தார.

தமது வழிப்படாத விடயங்களின் வழிப்படுதலால் இகல்புரி புலன்களென்றும, கடல்நீர்வறக் கருதினவராதலால ஊழிச்செந்தீவடிவினை மனத்துட்கொண்டார் எனவுங் கூறினர். இச்சுருதிபபபற்றியே - இதன்முதலாகிய ஆலாஸ்யமஹாத்மதத்திலும ''காமாரிர்கோபிவஷ்ணுஸ்ரஷ்டாகூபோமாவஸு நாயகஃ'' என வருதல் காண்க. பொதியமலைக்குச்செலலும் அகத்தியமுனிவர் திருக்குறமுல மென்னும் நகரிலுள்ள திருமுறறமென்னுந திருபபதியினவழியே செல்லுங்கால் அங்குளளவந்தணாகள அவரது சைவதவவேடப்பொலிவைநோக்கி மனங்கொழித்த இகநெறியே நீஙகாந்தது தக்கதனறு ஆதலால் இநநகரினின்று நீங்குக என விகழ்ந்து கூற, அம்முனிவர் உமது தன்மையையுணராதவநநோம நீங்கள் பொறுகக்கடவீர் என்று சொல்லித திருமபிசசெலலுகினற அவவகதியமுனிவர் மனம்பெருதவராய் அவவந்தணரகுதையைக் கனறாறபோருட்டு ஓர் பாகவதவடிவங்கொண்டு அத்திருப்பதியின்வழியே வரகண்ட அவவநதணாகள்வணங்கி யுபசரிக்க, அழகர் திருமலையினின்று அதநகினறிருப்பதிகு நாம்செல்லுகின்றோம இங்கு நம முறபெருமான் எழுநதருளியிருக்குக திருப்பதியொன்றுளதென்று சொல்லகேளவியுற்று வணங்கவநதோம் எனறகூற, அவவந்தணர்கள் திருமால்திருகோயிலில் விரவால் சுட்டிகாட்டவும சநநிதியையடைநத கண்ணபிரான் திருவடியையவணங்கிப பூசித்தறகுரிய திரவியங்கள வேண்டுமெனறுகூறிப் பொறபபூரிநதறகுச் சென்ற அமமுனிவர் அக்கண்ணபிரானைச் சிவலிஙகவடிவங்களனைனா என்பதை - காநதம-அசுரகாண்டம - திருக்குறமுலபபடலததில்.

''அறுகுமதிரதிபுனையுஞ்செஞ்சடையெமபெருமானையகத்துட்கொண்டு
சிறுகுமுருவுடையமுனிகாரணனாதிருமுடிமேற்செங்கையோசுகி
குறுகுகுறுனெலிருத்தியொள்ளரக்கிற்புனைபாவைக்கோலமீது
மறுகுதழலற்றெனைக்குழைவிதநோசிவலிங்கவடிவஞ்செய்தான.''

எனவருஞ்செய்யுளிற்காண்க. (இ)

கைதவன்கரந்நுவைகுங்கடலெவெற்படக்குங்கையிற்
பெய்துழுந்தெல்லதாக்கிபபருகினன்பிறைசேர்சென்னி
யையனதருளப்பெற்றுர்க்கதியமிதென்கொன்மூன்று
வையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரவரேயன்றே.

(இ-ள்.) கைதவன் கரந்நு வைகும் கடலை- வஞ்சகனுடைய அவவசுரன் ஒளித்தவைக்குங்கடலை, உழுந்து எல்லதாக்கி - உழுந்தினளவினதாகச்செய்து, வெற்பு அடக்கும் கையில் பெய்து பருகினன் - வித்தகிரிைய அடக்கியகையால் அள்ளிப்பருகினர், பிறை சேர் சென்னி ஐயனது அருளை பெற்றுர்க்கு - சந்திரனையணிந்த

திருமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவருளையடைந்தவர்க்கு, இது அதிசயம் என் - ஈதோரதிசயமென்று சொல்லுவதுயாது, மூன்று வையம் முத்தொழிலும செய்ய வல்லவர் அவரே என்றே - மூன்றுலகங்களிலும் சிருட்டி திதி சங்கார மென்னு முததொழிலையுஞ் செய்யவல்லோர அவனடியார்களேயல்லவர.

இது வேற்றுப்பொருள்வைபபணி. (இஅ)

அறக்குறங்கீட்டுவாதமரும்பெறற்செல்வம்போல
வறந்தனபடுநீப்பெளவமவட்வைகட புலபபடடாங்கு
நிறைநதசெம்மணியுமதுநீணடெரிசிகைபோனீண்டு
சிறக்தெழுபவளக்காடுங்திணியிருள்விழுங்குமன்றே.

(இ-ன்.) பரிநீர் பெளவம - வளமிக்க நீர்மயமாகிய கடல்கள், அரம் குறை ஈ ஈட்டுவா தம் பெறல் அரும் செல்வம்போல வறநதன - தருமததைக் கைவிட ஒப் பொருள்தேடுவோருடைய பெறுதற்கரிய செலவம நிலைநில்லாது கெடுதல்போ லவறறிப்போயின, வடவைகண் புலப்பட்டால ஆங்கு - அங்குள்ள வடவாமுகாக் கினி கண்களுக்குப் புலபபட்டாறபோல, நிறைநத செம மணியும - ஒளிநிறைந்த செவநதமாணிகமும், அதநீ நீணடெரி சிகைபோல் - அவ்வகினியின்றோங்கி எரிகின்ற கொழுநதுபோல, நீணடு சிறகது எழு பவளம் காடும் - நீண்டு சிறந்து விளங்கி எழுகின்ற பவளதகாடும, திணி இருள் விழுங்கும் - மிகவிருளை விழுங்கா நிற்கும்.

செம்மணி பவளக்காடு எனறமையால் விழுங்குகிறதென்னும் ஒருமைப்பயனி லைபொருந்தாமைபற்றி விழுங்குமன்றே எனபபாடங்கொணடாம. (இசை)

பணிகளின்மருடகோடிபபரப்பெனவிளங்கிப்பல்கா
சுனிகலப்பேழைபேழ்வாயதிறந்தனைதாகியொனபரம்
மணிகிடநதிமைகருநீரான்மகபதிவேளவிகாவாயத்
திணியுடலவுணனபட்டசெங்களமனையதன்றே.

(இ-ள.) பணிகளின் மருடகோடி பரப்பு என விளங்கி - (கடலானது பா தலத்திலுள்ள வாதிசேடன்முதலிய) சர்ப்பங்களின மருடகோடிகளுடைய பங் திகளைப்போல ஒளிவீசி, பல காசு அணிகலம் பெழை பேழ வாய திறந்தது அனைத் தும ஆகி - பலஇரத்தினங்களைப்பதித்த ஆபாணங்களைவைதத பெட்டியினது பிளந் தவாயைதத்திறநதது வைதததையொதததாகி, ஒன பான் மணிகிடநது இமைகளும் நீரால் - நவமணிகளும இருநது விளங்குதலையால், மகபதி வேளவிக்கு ஆவா ய் திணி உடல் அவுணன் பட்ட செம களம அனையது - தேவேநதிரனுடைய யாக த்துக்குப் பசுவாய்வநத திணணியசரீரதத்தையுடைய வலாசுரன் இறந்த போர்க்க ளத்தையொத்தது.

செம்மை என்னுஞ் சுதிப்பால் செங்களம் என்பதற்குப் போர்க்களம் என்னும்.

வறந்தநீர்தன்னின்மின்னுவாள்விதிர்த்தென்னபபன்மீ
னெறிந்தனநெளிந்தகரகமிமைத்தனவளாயுமுத்திஞ்
செறிந்தன்கரந்தயாமைசேர்ந்தபல்பண்டஞ்சிந்தி
முறிந்தனவங்கங்குமுக்கினசிறுமீனெல்லாம்.

(இ-ள்.) வறந்த நீர் தன்னில் - வற்றிய நீருள்ள இடத்தில், மின்னு வாள் வி திர்த்தால் என்ன - விளங்குகின்ற வாளினையசைத்தாற்போல, பல் மீன் எதிர்ந்த னபலமீனகளும் வெடித்தன, நாகம் நெளிந்த - சர்ப்பங்கள் நெளிந்தன, வனையும் முரிந்தும் இமைத்தன - சங்குகளும் முத்துகளும் விளங்கின, யாமை செறிந்தன கர ந்த - ஆமைகள் நெருங்கி ஒளிதந்தன, சேர்ந்த பல் பண்டம் சிந்திவங்கம் முறிந்தன பொருந்தியபலபண்டங்களோடுங்கிதிக ரப்பல்களுடைந்தன, கங்கம் சிறுமீன் எல் லாம் முக்கின - பருத்தகள் சிறியமீன்களையெல்லாம் விழுங்கின.

செறிந்தன என்னும் முற்று எச்சமாய் நின்றது. (இசு)

செருவினிலுடைந்துபோனசெங்கண்வாளவுணனங்கோ
ருருவரைமுதுகிற்காபோலடைந்துவானுடர்செய்த
வுருகெழுபாவந்தானேருருவெடுத்திருந்துநோற்கும்
பரிசெனநோற்றுளின்னம்பரிபவவினோவுபாரான்.

(இ-ள்.) செருவினில் உடைந்துபோன செம் கண் வாள் அவுணன் - போரி ல் தோற்றுப்போன சிவந்த கண்களையுடைய வாளேந்திய வசுரன், இன்னம் வினை வு பரிபவம் பாரான - இன்னமுந தனகது வினையுந துன்பத்தை யாராயாதவனுகி, அங்கு ஓர் அருவரை முதுகில் - அக்கடலிலுள்ள ஒரு பெரிய மலையின் முதுகில், கா ர் போல் அடைந்து - மேகமபோலச் சேர்ந்து, வானுடர் செய்த உரு கெழு பாவம் தான் - தேவர்கள் செயத அச்சமிக்க பாவமானது, ஓர் உருவு எடுத்து இருந்து நோற்கும் பரிசு என நோற்றன - ஓர் வடிவங்கொண்டிருந்து தவஞ்செய்யுந் தன மைபோலத் தவஞ்செய்தான.

முதுகென்றது-மலையின் நடுபபாகத்தை. மலையைமேகம் அடைந்தாற்போல் அடைந்தான் எனவும, பாவம் நோறறுறபோல நோற்றனெனவும் பொருள்கொ ண்டு உவமைக்குவமையணி வந்த குற்றம அனறெனக்கொள்க. உருஅச்சம் "உருவுட்கா கும் புரையுயர்வாகும" எனற தொல்காப்பியம் உரியியலுரைத்திரத்தாலுணர்க.(இஎ)

தைதவநோன்புநோற்குநகளவனேக்கண்டுவானோர்
செய்தவமனையான்யாணர்வச்சிரஞ்சிரிப்பான்போற்
பொய்தவன்றலையைகொய்தான்புணரிவாய்நிறையசோரி
பெய்ததுவலாரிதன்னைப்பிடித்ததுபிரமசாயை.

(இ-ள்.) வானோர் செய்தவம் அனையான் - தேவாகள் செய்ததவம் ஒருருக் கொண்டா லொத்த தன்மையையுடைய நேவேந்திரன், தைதவம் நோன்பு நோற் கும்தன் வினை கண்டு - வஞ்சனை சொருபமாகிய தவதநினைச் செய்யும் அசுரனைக் கண்டு, யாணர் வச்சிரம் சிரிப்பான்போல் - புதிய வச்சிராயுதத்தைப் பரீக்ஷிப்பவ னைப்போல், பொய் தவன் தலையை கொய்தான - பொய்த்தவதையுடைய அவ்வ சுரன் தலையை யறுக்க, புணரிவாய் நிறைய சோரி பெய்தது - (அறுபட்ட அவ னதுடல்) வற்றிய சமுத்திரத்தின் வாய் நிறைய வுதிரத்தைச் சிந்தியது, வலாரி த ன்னை பிரமசாயை பிடித்தது - அத்தேவேந்திரனைப் பிரமகத்தி பிடித்தது.

பொய்தவன் - "நீங்கிய காஞ்சி" என்றற்போலத் தவஞ்செய்தற் தவனி ல்லானெனப் பெரியர் புயந்துணின்றது. பிறவுயிர்க்கோ ரிடையூறு செய்யாமையே தவமாதலால் தேவர்களுக்கு இடையூறு கருதிச்செய்யுந் தவமாதலின் அதனைக் கைதவ நோன்பென்றார். கொய்தான் முற்று எச்சமாய நினறது. போரிலழித்து

புறங்கொடுத்தவன்மேல படையெடாதொழிதல் போர்க்குரிய வறம். அவ்வறத்தி னின்று வழுவிப போரிலழிந்து தவத்தினின்ற அசுரரைக் கொன்றமையால் பிர மகத்தி பிடித்ததெனக்கொள்க. போரிலழிந்து நின்ற இலங்கையர் வேந்தன மேற் செல்லாது இன்றுபோய் நாளைவாவெனறு ஆயோத்தியர்வேந்தன் விட்டானென் பது. கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம், மூதற்போர்ப்படலத்தில்,

நின்றவனனிலைநோக்கிய நெடுந்தகையிவனைக்
கொன்றலெனபயனவெறுப கைகின்றனெனக்கொளளா
இன்றவிந்தபோயமுவ் ரிமையென்றிரைபோ
டொன்றவருநனவாசக மிராமனையுரைத்தான் ''

''ஆணையாயுனக்கமைநாணமாருதமறைந்த
தூணையாளதுணடுகினபின்பியபோக்கு
நாளைவாவெனலினறுகொடுத்தபுகழின
வாளைபாயுமயோசலைமாநகரெனல்.''

எனவருஞ்செயயுளகளாணக. இது தழிஞ்சி யென்றுந் துறை. (இ)

உமமெனுமாரபைதகடபிழிந்தநறுமதிநகரும்போர்க்கு
வம்மெனுமவாயமுதாமவாளொளிறுதகரும்விழுங
கொம்மெனவோடிபுகுகொதிந்தபுகழிகருநிரிகருபிறு
மிமமெனுமளபுரிகாதெனசெயவானருளினனே.

(இ-ள்.) இம்மென்னுங் காளமும் ஈடுகாதுமென்னும்- (அப்பிரமகத்தி) இம் மென்னுங் காலவளவும் ஆவினினனது நீக்காது உமமெனறதட்டும, மார்பை தட் டும - தனது மாபினைத்தடடும, உருமு முழங்க - கோபிதது போர்க்கு எழும், அதிர்கும - ஓவாரிரும, போர்க்கு டமபின என்னும் - சணடைக்கு வாருங்கள் எனறு அழைகும, வாய மடிகடிம - வாயை மடிக்கு, வாள எயிறு அதக்கும் - வாளபோனற பறகள் யதைகும, முழும - குப்புறவீழும, கொம் என ஓடும்-(எழு ஙகி) விசாலமாக ஓடும, மிரும - திருப்பிவரும, கொடிஞ்சி அழும - பொலி அழா நிறகும, சினிகும - கூடகாசருசெயயும, சுமை - சிறுநிறகும, (இவவாறிருத்தலா ல) என செயவான அருளினன - தான செயவது இன்னதெனறு தேனமுமையால் தேவேந்திரன வாசமுறறன.

வம்மின எனனும முனனிலேப்பன்மை ஏவல்வினைமுற்று ஈறுதொக்கு நி னறது. (ஙக)

விசைதரனறிசையோர்வாவியிழுகுதொருகமலநூலுட்
கரந்தனன்மகவானரிபபாற்சுற்பகரடுபுலலென்
றிருததாலிருகருமெலலியலமபினைகுடனென்போ
வரும்பினமேதகுவள்வியாற்றுளுறறுமெல்லி.

(இ-ள்.) மகவான் விசைந்து - (அருகிய) தேவேந்திரன் விசைந்து சென்று, அரன் திசை ஓர வாவி வீழ்ந்து ஒருகமலம் நூலுள் கரந்தனன்-ஈதானதிசையிலுள் ள ஒரு தடாகத்தில் விழுந்து ஒருதாமரை காலதினுள்ளு நூலில் ஒளித்தனன், இப்பால் சுற்பக கரடு புல் என்று இருந்தது - இப்புறம் பொன்னுலகம் பொலிவழிந் திருந்தது, இருக்கும் எல்லை - அவ்வாறு இருக்குங்காலையில், இம்பரில் சுகடன் என்

போன் அரும் பரி மேதம் வேள்வி ஆற்றினன் - இங்கிலவுலகில் நகுஷ னென்னும் ஒரு அரசன் செய்தற்கரிய அசுவமேதயாகஞ் செய்துவந்தான், ஆறாம் எல்லை - (அவன்) செய்துவருங்காலத்து. (சு0)

அரசிலாவதுமைநோக்கியவனைவானுடர்யாரும்
விரைசெய்தார்மகுடஞ்சூட்டிவேந்தராய்கொண்டார்வேந்தாய
வருபவன்சசியையிண்டித்தருகெனமருங்குளாராபோய்த
திரைசெய்நீர்முதலட்குசசெப்பவக்கறபின்மிக்கார்.

(இ-ள்.) வானுடர் யாரும் அரசு இல்லா வதுமை நோக்கி - தேவர்களெல் லோரும் தங்களுக்கு அரசனிலலாத வதுமையை நோககி, அவனை விரை செய் தார் மகுடம் சூட்டி வேந்தனாக கொண்டார் - அந்த நகுஷனை வாசம் வீசும் மாலை புனைந்த கிரீடஞ்சூட்டி அரசனகக்கொண்டார்கள, வேந்து ஆய் வருபவன் - தே வர்களுக்கு அரசனாய் வந்தவன, சசியை ஈண்டி தருக என - இந்திராணியை யிவ் விடத்தில் அழைக்கக்கடவீர் என்று கூற, மருங்கு உள்ளார் போய் திரை செய் நீர் அமுது அனலுட்கு செப்ப - பக்கத்திலுளளோர் சென்று அலைகளங்கடலிற ரேன் றிய வமுதையொத்த அவவிந்திராணிக்குச் சொல்ல, அ கறபின் மிக்கார் - அந்தக் கற்பின் மேம்பட்டவள்.

அரசு - வேந்து இறைவன்மேனிறறலால் பண்பாகுபெயர்கள. பகரவிடை நிலை இறநதகாலதறின்மேல் நின்றது. (சுக)

பொன்னுயிர்த்தனையகாட்சிப்புண்ணியக்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்தனையாணின்றுவிளம்புவாளிதென்கொல்கெட்டே
னென்னுயிர்த்துணைவனுங்கேயிருகமறறுருவனென்னைத்
தன்னுயிர்த்துணையாக்கொள்கைதருமமோவடிகளென்றாள்.

(இ-ள்.) மின் உயிர்ததது அனையாள - மின்னல் ஓர் உருவங்கொண்டதை யொத்த இந்திராணி, பொன் உயிர்ததது அனைய காட்சி புண்ணியம குரவன் முன் போய் நின்று விளம்புவாள - பொன்னேர் வடிவங்கொண்டதையொதத தோற்ற த்தையுடைய தருமசொரூபியாகிய தனது ஆசிரியன் முன்போய நின்று சொல்லு கிறாள், அடிகள இது என கெட்டேன - சுவாமிகளே இதென்ன வாச்சரியம், என உயிர்த்துணைவன் ஙங்கே இருக்க - எனதுயிராக்கேளவன் அவவிடத்தே யுயிரோடி ருக்க, மற்று ஒருவன் - வேறொருவன் (வந்து) என்னை தன் உயிர்த்துணை ஆக கொ ள்ளுதல் தருமமோ என்றாள - என்னைத் தனதுயிர்த்துணைவியாகக கொள்ளுதல் தரு மமா என்று சொன்னாள்.

கெட்டேன் - வியப்பிடைச்சொல் திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில் - "ஆற்றேன்காண்கவன்தோகெடுவேன்" எனபதனுணர்க. கொல்-அசைநிலை. உயி ர்த்தது ஈறுதொக்குநின்றது. என்னுயிர் தன்னுயிர் ஒற்றுமைக்கிழமைப் பொருளி ல்வந்த ஆறனுருபுதொக்க தொடர்கள். வந்து சொல்லெச்சம். (சுஉ)

மாதவமொழுவர்தாங்கமாமணிச்சிவிகைமீது
போதரினவனேவானோர்புரந்தரனவனேயுன்றன்
காதலனுகுமென்றுன்கைதொழுததற்குகோர்ந்தம்
மேதருசிறப்பாலிங்குவருகெனவிடித்தாதே.

(இ-ள்.) மாதவர் எழுவர் தாங்க - சத்தரிஷிகள் சுமந்தவர, மாமணி சிவிகை மீது போதரின் - பெரிய இரத்தினங்களழுத்திய சிவிகையின்மேல் வர்தல், அவனே வானோர் புரந்தரன் - அவனே தேவர்களுக்கரசனுவான், அவனே உன்றன் காதலன் ஆகும் என்றன் - அவனே உன்னுடைய கணவனுமாவானென்று பிரகல்பதி சொன்னன், அதற்கு நேர்ந்து கைதொழுது-அவ்வார்த்தைக்குடன்பட்டு வணங்கிச்சென்று, அம்மேதகு சிறப்பால் இங்கு வருக என ஈது விடித்தாள - அந்த மேம்பட்ட சிறப்போடுகூடி இங்கு வரக்கடவாயென்று ஈதனுப்பினள்.

சத்தரிஷிகள் ஆவார் - அகதியன். ஆங்கீரசன், கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன் என்பவர். (சுஙு)

மனிதரின்மகவானஇவருபவன்சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவரையெண்ணன்புன்கணேயவினேவுபாரான்
கனிதருகாமந்துய்க்குங்காதலால்விரையசெல்வா
னினிதயிராணிபாற்கொண்டேகுமின்சர்ப்பவென்றன்.

(இ-ள்.) மனிதரில் மகவானஇ வருபவன் - மனிதர்களுள் இந்திரனஇவருகின்ற நகுஷன், சிவிகை தாங்கும் புனிதம் மாதவரை எண்ணன் - சிவிகையைச்சுமந்துசெல்லுங் களங்கமில்லாத சத்தரிஷிகளின்தன்மையை அறியாமலும், வினேவு புன் கண் நோய் பாரான்-(தனக்குஇனி) இவர்களால் வினேயுந் துன்பநோயை ஆராயாமலும், கனிதரு காமம துய்க்கும் காதலால் விரைய செல்வான்-இன்பம்பழுத்த காமததை யநுபவிக்கும் ஆசையால் விரைந்து செல்லும்பொருட்டு, இனிது அயிராணி பால் கொண்டு சர்ப்ப எகுமின் என்றன் - இனிதாக இந்திராணியினிடத்துக்கொண்டு விரைந்து செல்லுங்கள் என்று சொன்னன்.

தான்முன்பு புணரப்போவோனதலால் மங்களமுண்டாகச்சுமந்து செல்லுங்கள் எனபான, இனிதுகொண்டேகுமின் எனவும், காமத்தால் பின்னர்வினேவுதை நோக்காதிருத்தலின் சர்ப்ப எனவுங் கூறினன். சர்ப்ப-விரைந்துசெல்லுக என ஏவுதல்.

பகரவிடைநிலே நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்றது. (சுச)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்புதாங்கிமுன்னடக்குந்தென்றல்
வெற்பனுமுனிவன்சாபம்வினேத்தனன்வினேத்தலோடும்
பொற்பமாசுணமேயாகிப்போயினனறிவிலாத
வற்பரானவாக்குசசெல்வமல்லதுபகைவேறுண்டோ.

(இ-ள.) முன் கொம்பு தாங்கி முன் நடக்கும் தென்றல் வெற்பனும் முனிவன்-சிவிகையின்முன் கொம்புசுமக்கு முன்புடக்குந் தென்றலுக்குப் பிறப்பிடமாகிய பொதியமலையையுடையவராகிய அகதியமுனிவர், சர்ப்பம் ஆக என சாபம் வினேததனன்-சர்ப்பமாகக்கடவாயென்று சாபங்கொடுத்தார், வினேத்தல் ஓடும்-அவ்வாறு சாபங்கொடுத்தவப்பொழுதே, பொற்ப மாசுணமே ஆகி போயினன்-பொலிவுபெறப் பெரும்பாம்பாய்ப்போயினன், அறிவு இல்லாத அற்பரானவர்க்கு செல்வம் அல்லது வேறு பகை உண்டோ - அறிவில்லாத கீழ்மக்களுக்குச் செல்வமல்லாமல் துன்பம்விளேக்கும் வேறுபகையுளதோ.

மாசுணம் ஆனது - பெருஞ்செல்வக்களிப்பாலாதலால் அதனே முடித்தற்கு அறிவிலாத அற்பரானவாக்குச் செல்வமல்லது பகைவேறுண்டோ என்றது-வேறு நுப்பொருள்வைப்பணி. (சுடு)

பின்னர்தங்குரவனைபிரானடிபணிந்துவாளோர்
பொன்னகர்வேந்தனின்றிப்புலம்படைகின்றதைய
வென்னலுங்குரவன்போயவ்விலஞ்சியுளொளித்தாற்கூவித்
தன்னுளையறிந்துபோந்தசதமகற்கொண்டுமீண்டான்.

(இ-ள்.) வானோர் பின்னர் தம் குரவன் ஆன பிரான் அடி பணிந்து - தேவர்கள் பின்பு தமது ஆசிரியனுடைய பிரகஸ்பதியின் திருவடிகளை வணங்கி, ஐய பொன் நகர் வேந்தன் இன்றி புலம்பு அடைகின்றது என்னலும் - ஐயனே பொன்னுலகம் அரசனில்லாமல் வருத்தமடைகின்றதென்று வருந்திக்கூற, குரவன் போய அவிலஞ்சியுள் ஒளித்தான் கூவி - (பின்பு) தமது ஆசிரியன்சென்று ஈசானதிசையிலுள்ள அத்தடாகத்தில் தாமரைநாளத்திலுள்ள நூலில் ஒளித்திருந்த இந்திரனைக்கூவி, தன் உளை அறிந்துபோந்த சதமகன் கொண்டு மீண்டான் - தனது சொற்குறிப்பையறிந்து வெளியில்வந்த அதேவேந்திரனைகொண்டு அவ்விடத்தினின்று திரும்பினன்.

ஒளித்தான் சதமகன் இவையிரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலால் ஈறுதிரிந்தன. (சுசு)

கொடும்பழிகோட்பட்டான்றன்குரவனைவணங்கியென்னே
சுடும்பழிகழிவதெங்ஙன்சொலலெனத்தொலைவதோர்ந்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றியுறுதிநீவேட்டைகென்னப்
படும்பழியதனைத்தீர்ப்பான்பார்மிசைவருதியென்றான்.

(இ-ள்.) கொடும் பழி கோட் பட்டான் தன குரவனை வணங்கி - கொடியபழியால் விழுங்கப்பட்ட இந்திரன் தனது ஆசிரியனுடைய பிரகஸபதியைவணங்கி, என்னை சுடும் பழி கழிவது எங்ஙன் சொல் என - என்னைவருத்தும் பழி என்னினின்றுங்கழிவது எத்தலத்திலென்று இரக்க, தொலைவது ஓர்தான - அப்பழிதிருவுத்தையுணர்ந்த அப்பிரகஸ்பதி, அடுமபழி மணமேல் அன்றி அறாது - கொலைசெய்தலால்வந்தபழி நிலவுலகின்மேலன்றி நீங்காது (ஆதலால்) நீ வேட்டைக்கு என்ன படும்பழி அதனை தீர்ப்பான் - நீ வேட்டைகென்று பெயர்வைத்தனைக்கு உண்டாகிய அப்பிரமகத்தியைத்தீர்க்க, பார் மிசை வருதி எனறான - இவ்விலவுலகின்மேல் வருவாயென்று அருளினன்.

பழிகோட்பட்டான் விணைமுதற்பொருளில்வந்த மூன்றாமவேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராதலால் வருமுதல வல்லெழுத்து இயலபாயிற்று. அடுமபழி "உண்டவினைப்பு" என்னுந் தொடர்போனிற்றலில காரணப்பொருளில்வந்த பெயரெச்சம். (சுள)

ஈசனுக்கிழைத்தகுற்றந்தேசிகனெண்ணித்தீர்க்குந்
தேசிகற்கிழைத்தகுற்றங்குரவனேதீர்பபதன்றிப
பேசுவதெவனேதன்பாற்பிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்பழியைதீர்ப்பான்குரவனேவழியுங்கூற.

(இ-ன்.) ஈசனுக்கு இழைத்த குற்றம் - சிவபெருமானுக்குச்செய்த அபசாரத்தை, தேசிகன் எண்ணி தீர்க்கும் - ஆசிரியனேதீர்க்கு முறையைக்கருதித்தீர்ப்பான், தேசிகன்கு இழைத்த குற்றம் குரவனே தீர்பபது அன்றி - ஆசிரியனுக்குச்செ

ய்த அபராதத்தை அவ்வாசிரியனே தீர்ப்பதல்லாமல், பேசுவது எவன் - வேறொரு வர்கருதித் தீர்ப்பனெச்சொல்லுவது என்ன இருந்தது, தன்பால் பிழைத்த காரணத்தால் வந்த வாசவன் பழியை தீர்ப்பான் - தன்னிடத்துத் தவறுசெய்தகாரணத்தால் கோரிட்ட இந்திரனுடைய பழியைநீக்கக்கருதி, குரவனே வழியும் கூற-ஆசிரியனேயுபாயமுஞ்சொல்வ.

உபாயமாவது - மாபாதகம் ஏனையவற்றுல் ஒழியாதெனவும், சிவார்ச்சனை யொன்றினுலேயே யொழியுமெனவுங்கருதல. இதனை ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில்-பஞ்சமோத்தியாயத்தில்-" ஊஹ தாஂவா தகாநாஞ் ஜிவவிமாரு நவிநா ஞரா யஜி தஂ ஹியஞாஹி தஸ்ரா தூ ரூ-யஜி தஂ" எனவருதல்காண்க. (சுஅ)

வாம்பரியுகைத்துதன்னல்வழிபடுகுரவன்வானோர்
தாம்பரிவோடுசூழுதராதலதிழிதுசெம்பொற்
காம்பரிதோளிபங்கன்கயிலைமால்வரையைத்தாழ்ந்து
தேம்பரியலங்கன்மார்பன்றென்திசைநோக்கிச்செல்வான்.

(இ-ள்.) தேம் பரி அலங்கல் மார்பன - தேனேச்சுமந்த கற்பகப்பூமாலையை யணிந்த மார்பையுடைய தேவேந்திரன், வாம் பரி உகைத்து - தாவிச்செல்லும் உச்சைச் சிரவமென்னுங் குதிரையைச் செலுத்தி, தன்னுல் வழிபடு குரவன் வானோர் தாமும் பரிவோடு சூழ தராதலத்து இழிந்து - தன்னல்வழிபட் டுசெரிக்கப்படும் பிரகஸ்பதியும் தேவகளும் அன்போடு சூழ்ந்துவர நிலவுலகில் இழிந்து,செம் பொன் காம்பு அரி தோளி பங்கன் மால் கயிலை வரையை தாழ்ந்து - செவ்ந்த பொன்னிறமுள்ள மூங்கிலையொத்த தோளாகையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகத் திலுடைய சிவபெருமானெழுந்தருளிய பெரியதிருகைலைமலையைவணங்கி, தென் திசை நோக்கிச் செல்வான் - தெனதிசையை நோகிச்செல்லுகின்றவனுயினன்.

காம்பு அரி - ஒருபொருட்பலபெயர். உம்மையைப்பிரித்துக் குரவன் வானோர் தாம என்பவறறோடு ஒட்டிகொள்க. (சுக)

மேற்படி-வேறு.

கங்கைமுதலளவிறந்ததீர்த்தமெல்லாம்போயப்படிந்துகாசிகாஞ்சி
யங்கனககேதாரமுதலபதிகள்பலபணிந்தமவுணற்கொன்ற
பொங்குபழிவிடாதமுகுகியராவுண்ணமாசுண்டுபொலிவுமாழ்குக்
திங்களனையான்கடம்பவனத்தெலியணித்தாகசெல்லுமேல்வை.

(இ-ள.) கங்கை முதல அளவு இறந்த தீர்த்தம் எல்லாம் போய் படிந்த-கங்கைமுதலிய எல்லையில்லாத தீர்த்தங்களையாவுஞ்சென்று ரோடி, காசி காஞ்சி அம் கனக கேதாரமுதல் பதிகள் பலபணிந்தும் - காசியுங் காஞ்சியும் அழகியபொனமயமாகிய - இருகேதார முதலிய திருப்பதிகள பலவறறை வணங்கியும, அவுணன் கொன்ற பொங்கு பழி விடாத அழுங்கி-அசுரனைக்கொன்ற மிக்கபிரமகத்தி விழுங்குதலால் பொலிவிழந்து, அரா உண்ண மாசு உண்டு பொலிவு மாழ்கும் திங்கள் அனையான்-சர்ப்பமுண்ண மாசுபடிந்து பொலிவிழக்குஞ் சந்திரனையொத்த இந்திரன், கடம்ப வனத்து எல்லை அணித்து ஆக செல்லும் எல்லை - கடம்பவனத்தின் எல்லைக்குச் சமீபமாகச் செல்லுங்காலையில்.

உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் உவமையின்றொழிலே விடாதமுங்கி என்னும் பொருளின்றொழிலுக்கேற்றிக் கூறினும். (எ0)

தொடுத்தபழிவேரறிவிடுத்தகன்றதிங்திரன்முன்சுமந்தபாரம்
விடுத்தவனைத்தளவிறந்தமகிழ்வெய்தித்தேசிகன்பால்விளம்பப்பாசங்
கெடுத்தவன்மாதலம்புனிதநீர்த்தமுளவிவணமக்குக்கிடைத்தல்வேண்டி
மடுத்தறிகவெனச்சிலசாவிடுத்தவ்வேரறிலேகின்றப்பாற்செல்வான்.

(இ-ள்.) தொடுத்தபழி வேரறி விடுத்து அகன்றது - விடாதபற்றிய பிரமகத்தியானது தன்னினின்றும் புறம்பாய்நீங்கியொழிய, இந்திரன் தான் சுமந்த பாரம் விடுத்தவன ஒத்து அளவு இறந்த மகிழ்வு எய்தி - தேவேந்திரன்சுமந்த பாரத்தை இறக்கினவனைத்து அளவில்லாத மகிழ்கூர்ந்து, தேசிகன் பால் விளம்பதனது ஆசிரியனிடத்துச்சொல்ல, பாசம கெடுத்தவன் - பற்றதனை வேரோடு அறுத்த அவ்வாசிரியன், இவண் மாதலம் புனிதம் தீர்த்தம் உள - இவ்விடத்து மகத்தாகிய தலமும் பரிசுத்தமாகியதீர்த்தமும் உள்ளன, நமக்கு கிடைத்தல் வேண்டும் - நமக்கு அவை கிடைக்கவேண்டும, அடுத்து அறிக என-அவற்றைச்சென்று அடையக்கடவாயென்றுசொல்ல, சிலரை விடுத்து அவேறு ஆம் நிலை நின்று அப்பால் செல்வான் - சில தூதுவரை ஏவித் தனனினின்றும் பழிநீங்கிய அவ்விடத்தினின்று அப்புறஞ்செல்லும் இந்திரன்.

அருவி படிந்தென்று பின்னர்வருதலால் ஏறும் நிலையென்று சொல்வகைசெய்து இடபமலை யென்று பொருள கூறுவாறுமுண்டு - இதற்கு முதலாகிய ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் - மலையெனறுவது கூறுமையாலும், இடபமலையானது பின்னிகழ்ந்த திருவிளையாடலாதலாலும் அவ்வாறு நாம் பொருளகொள்ளாதுவிட்டனம். அகன்றது என்னும் வினைமுற்று எச்சமாயநின்றது. (எக)

அருவிபடிந்தருவியெறிமணியெடுத்துப்பாறையிலிட்டருவிநீர்தூய்க்
கருவிரல்கொயதலர்சூட்டிகனியுட்டிவழிபடுவகல்லாமந்தி
யொருதுறையில்யானிகரி புழைகைமுகதொன்றற்கொன்றூட்டியூட்டி
பருகுவனபுலிமுலைப்பால்புல்வாயக்கன்றருந்தியிடும்பசிநோய்தீர. [ப்

(இ-ள்.) கல்லாமந்தி - அறிவில்லாத குரங்குகள், அருவிபடிந்து - அருவியில் நீராடி, அருவி எறிமணி எடுத்து பாறையில இட்டு - அவ்வருவி வீசிய மாணிக்கத்தை யெடுத்துக கற்பாறையின்மேல் வைத்து, அருவி நீர்தூய் - அவ்வருவி நீரால் அபிஷேகஞ் செய்து, கரு விரல் கொய்த அலர் சூட்டி - தமது கரியவிரல்களால் கொய்தமலர்களைச் சூட்டி, கனி ஊட்டி வழிபடுவ - கனிகளைவைத்து நிவேதித்து வழிபட்டு ஆராதிப்பன, (ஒருபால்) யானி கரி-யானியும் யானைகளும், ஒரு துறையில் புழைக்கைமுகந்து ஒன்றன் கு ஒன்று ஊட்டி ஊட்டி பருகுவன-ஒருதீர்த்தத்துறையில் தமது தவாரமபொருந்திய கைகளால் நீரைமுகந்து ஒன்றற்கொன்று உண்பித்துப் பருகாநிற்பன, புலி முலை பால் புல்வாய் கனறு பசிநோய் தீர அருதலியிடும் - (ஒருபால்) புலிகள தமதுமுலைப்பாலை ஆனகன்றுகள் பசிநோய்நீங்க வுண்பிக்கும்.

கல்லாததனுலாகிய அறியாமையைக் கல்லாவெனக் காரணமாக வுபசரித்தார். (எஉ)

கெளியராக்குருவெயில்வெள்ளிடையிற்கிடந்துயங்கிகெளியப்புள்ளே
ருளியருச்சிறைவிரித்துகிழல்பரப்பப்பறவைநோயுற்றதேகொ
லளியவாவச்சோவென்றேதியயன்மடமந்தியருவியூற்றுக்
குளியநீர்வளைத்தசும்பின்முகந்தெடுத்துக்கருங்கையினுற்சொரிவமாதோ

(இ-ள்.) கெளி அரா குருஹ வெயில் வெள்ளிடையில் கிடந்து உயங்கி கெளி ய-கெளியும் பாம்பின் குட்டிகள் வெயில்பரந்த வெளியிடங்களில் கிடந்து மயங்கி வருந்தி நெளிய, புள் ஏறு ஒளி அரு சிறை விரித்து நிழல் பரப்ப-கருடன் ஒளியரு த சிறகை மேலேவிரித்து நிழல்செய்ய, அயல் மட மந்தி-பக்கத்திலுளள அதியாமை யையுடைய குரங்குகள், பறவை கோய் உற்றதே கொல் - அக்கருடப்பகஹி வெயி லால் வருத்தமுற்றதோ (என்றுகருதி) அளியவா - கருணையுடையனவாகி, அச்சோ என்று ஓதி - ஐயோவென் றிரங்கிச்சொல்லி, அருவி ஹறும் தூளிய நீர் வளேத சும்பின் முகந்து எடுத்து - அருவியாறுகள் சிதறுத தூளியையுடையநீரைச் சங்கா கியகுடத்தால் முகந்தெடுத்து, கரும கையினால சொரிவ - தமது கரியகைகளால் அப்பறவையின்மேற் சொரியாநிறபன.

அச்சோ-இரக்கக்குறிப்பையுணர்த்தும் இடைசசொல். (எங)

படவரவமணியின்றுகொசசிப்பரசியலையன்னபைந்தாண் மஞ்ஞை, பெடைதழுவிமணஞசெய்யமணவறையில்விளக்கிடுவ பெருந்தண்காளைத், தடர்சிறைமென்குயிலோமென் றூர்ப்பமடக்கிள்ளே யெழுத்தைந்துமோ சைத், தொடர்புபெறவுசசரிப்பக்குருமொழிகேட்டாங்குவப்பதொடிக்க டபூவை.

(இ-ள்.) கொச்சி பாசு இலே அன்ன பைம் தாள் மஞ்ஞை பெடை தழுவி மண ம செய்ய-(ஓர்பால்) கொச்சியினது (பிளவுபட்ட) பசியவிலையையொத்த பசி யகால்களேயுடைய மயில்கள் தத்தமக்கிசைஹத பெண்மயில்களேத்தழுவி மணஞ் செய்யாநிறக, படம அரவம் மணி ஈனறு மண அறையில் விளக்கு இடுவ - படங்க ளேயுடைய சர்ப்பங்கள் மாணிக்கங்களே வெளிப்படுத்தி மணவறையில் விளக்கேற் றுகிற்கும், அடர் மென் சிறை குயில் பெரும் தண் காளத்து ஓம் எனறு ஆர்ப்ப-(ஓர்பால்) நெருங்கிய மென்மையையுடைய சிறகுகளேயுடைய குயில்கள் பெரிய குளிர்ச்சதகாட்டில் ஓமெனறு ஒலிக்காநிற்கவும், மடம் இள்ளே எழுத்து ஐந்தும் ஓசை தொடர்பு பெற உச்சரிப்ப - இளமைபொருந்திய கிளிகள் பஞ்சாக்ஷரத்தை யும் ஓசையின் றொடர்புபொருந்த வுச்சரியாநிற்கவும், தொடி கண் பூவை-கைவளே போலும் வட்டமாகிய கண்களேயுடைய நாகணவாய்ப்பறவைகள், குருமொழி கே ட்டால் ஆங்கு உவப்ப - (அவற்றைக) குருவின் உபதேசமொழியைக் கேட்டாற் போலக்கேட்டு மகிழாநிறகும்.

உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. (எச)

இன்னவிலங்கொடுபுள்ளின்செயற்கரியசெயலேஹ்கியிறும்பூதெய்தி ப், பொன்னகரான்புளகமூடல் புதைப்பநிறைமதிழ்சசியுளம் புதைப்பப் போவா, னன்னபொழுதொற்றுவர்மீண்டடிவணங்கியின்கவைப்பாலருந் துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந்தாங்குவகைமேற்பேருவகைபெருக ச்சொல்வார்.

(இ-ள்.) பொன் நகரான் இன்ன விலங்கொடு புள்ளின் செயற்கு அரிய செயல் நோக்கி-தேவேந்திரன் இந்த மிருகங்களும் பறவைகளுமாகிய இவைகளின் பிறர் செய்தற்கரிய செயல்களேப்பார்த்து; இறும்பூது எய்தி - அதிசயித்து, புளகம் உடல் புதைப்ப நிறை மதிழ்ச்சி உளம் புதைப்ப போவான்-புளகம் தனதுடல் முற்

மும் போர்க்கவும் நிறைந்தமதிமுச்சி தனது மனத்தைத் தூர்க்கவும் போகின்றவனு லினன், அன்ன பொழுது - அப்பொழுதில், ஒற்றுவர் மீண்டு அடி வணங்கி இன் சுவை பால் அருந்துவான் முன்-தூதுவாகிரும்பிய பாதத்தைவணங்கி யினிய சுவை யமைந்தபாகிப பருகுவோன் முனபு, பின் அரிய தேன் சொரிந்தால் ஆங்கு-பின்பு கிடைத்தற்கரிய தேனேவாக்கினற்போல, உவகைமேல் பேர் உவகை பெருக சொல் வாச்-களிப்பின்மேல் பெருங் களிப்பு மீக்கூரச் சொலலத்தொடங்கினர்.

இன்ன அன்ன சுட்டுதிரிபுகள. ஒடு - எணணிடைச்சொல். (எடு)

எப்புவனத்திலுமென்றுங்கண்டறியாவதிசயமுமெண்ணுக்கெய்தாத்
திப்பியமுமிக்கடம்பவனத்தின்றுகண்டுவகைதிளைத்தேமங்கண்
வைப்பினையவொருபுனிதவாவிம்ருங்கொருகடம்பவனத்தினீழ [டான்
லொப்பிலொளியாய்முளைதத சிவலிங்கமொன்றுமாதென்றுரைப்பகேட்ட

(இ-ள்.) எப்புவனதிலும் எனறும் கண்டு அறியா அதிசயமும் - எவ்வுல கத்திலும் எக்காலத்திலும பார்ததறியாத அதிசயமும், எண்ணுக்கு எய்தாத திப்பிய மும் - கருதலளவைக்கெட்டாத தெயவத்தன்மையும, இ கடம்பவனத்து இன்று கண்டு உவகை திளைதேம - இந்தக கடமப வனதில் இபபொழுது பாரத்து ஆரா மகிழ்ச்சியடைந்தோம், (எனனவெனில்) அங்கண் வைபபு எனைய ஒரு புனிதம் வாவி மருங்கு - அகககடம்பவனதில் வைபபுதிரவியதையொத்த வொருபரிசுத்த மாகிய தடாகத்தின் பக்கத்தில், ஒரு கடமப வனதின் நீழல் ஒபபில் ஒளியாய் முளைந்த சிவலிங்கம் ஒன்று உளது எனறு உரைபப கேட்டான - ஒருகடம்பமரத்து நீழலில் தனக்கு நிகரில்லாத ஒளிப்பிழம்பாய் முளைத்தெழுந்த சிவலிங்மொன்று இருக்கிறதென்று சொல்லகேட்டான்.

ன்றென்னும் எணணுகுறிப பால வன மென்னுஞ் சமுதாயத்தினின்று ஓர் மரம் என்றும். (எசு)

செவித்தொனியிலமுதொழுகுமுரையொடுமவழிகொண்டுசெ ன்னிமேற்கை, குவித்துளமெய்மமொழிகரணங்குணமூன்றுமொன்றித்த ன்கொடியபாச, மவித்துளையாவொழிகமுனைத்தருள்குறிமேலன்பிர்ப்பவ டைவான்கானம், கவித்துளபூந்தடமபடிந்துகடம்பவனத்துழைறுழைந் தான்கவலைதீர்வான்.

(ஆ-ள்.) கவலைதீர்வான் - தனனைப்பறறிய பழியினின்று நீங்குமிந்திரன், செவி தொனியில் அமுது ஒழுக்கும உழைய ரொடுமை வழி கொண்டு - தனதுசெ வித்தொனியினிடதுதுச் சுந்தோஷமாகிய அமுததை வாக்கிய ஒறறர்களோடுஞ் சென்று, சென்னி மேல் கை குவிதது-தனதுசிரததின்மேல் கைகளைக்கூப்பி; உளம் மெய் மொழி - மனம் வாக்குக் காயங்களும், கரணம் - மனமுதலிய அந்தக்கர ணங்களும், குணம் மூன்றும் ஒன்றி - சாதத்துவித முதலிய மூன்று குணங்களும் ஒருவழிப்பட,தன் கொடிய பாசம் அவிழ்ந்து உள் அயர்வு ஒழிக்க முனைத்தருள் குறி மேல் அன்பு ஈர்ப்ப அடைவான் - தனது கொடியபாசத்தைக் கெடுத்து மனத்துயர மொழிக்க முனைத்தருளிய சிவலிங்கத்தின்மேல் அன்பானது இழுக்கச்செல்லுகின் றவன், காணம் கவித்து உள்ள பூம் தடம் படிந்து கடம்ப வனத்து உழை முழைந் தான் - காட்டாற் கவியப்பட்டுள்ள பொற்றுமணைத்தீர்த்தத்தி னீராடிக் கடம்ப வனத்துட் புகுந்தான்.

ஒன்றி செயவெ னெச்சத்திரிபு. மனம் வாக்கு முதலிய திரிகரணங்களும், மனம் புத்தி முதலிய அந்தக்கரணங்களும், சாத்துவிதமுதலிய முக்குணங்களும், ஆதிதன் சக்கிதியில் விளக்குப்போலத் தத்தமக்குரிய போதங்களின்வழிப்படாது ஒடுங்கி அன்பிற்றலைப்பட்டு நின்றன என்பார். ஒன்றி அன்பீர்ப்ப எனக்கூறினர் அந்தக்கரணம்-மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். முக்குணம்-சாத்துவிதம், இராசதம், தாமதம். (எஎ)

அருவாகியுருவாகியருவுருவங்கடந்துண்மையறிவானந்த
யுருவாகியளவிறந்தவுயிராகியவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய்ப்பூவின்
மருவாகிசகராசரங்களகிலமுந்தன்னிடையுதித்துமடங்கின்ற
கருவாகிமுனேத்தசிவககொழுந்தையாயிரங்கண்ணுங்களிப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) அருவாகி உருவாகி அருவுருவம் ஆகி - அருவமாகியும் உருவமாகியும் அருவுருவமாகியும், கடந்த - இவைகளைக்கடந்து, உண்மை அறிவு ஆனந்த உருவாகி - உண்மையறிவானந்த வுருவமாகியும், அளவு இறந்த உயிராகி - எல்லையில்லாத பல்லுயிர்களாகியும், அ உயிர்க்கு ஓர் உணர்வாய் - அவ்வுயிர்களறிவுக்கோரறிவாகியும், பூவில் மருவு ஆகி - (அவ்வாறுநிற்றலின்) பூவினிடத்துள்ள வாசம் போலாகியும், சராசரங்கள அகிலமும தன்னிடை உதித்து மடங்கின்ற கருவாகி-சராசரங்களை யாவுந தன்னிடத்துத் தோன்றியொடுங்கின்ற காரணமாகியும், முனேத்தசிவக்கொழுந்தை ஆயிரம் கண்ணும் களிப்ப கண்டான் - முனேத்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானேத தனது ஆயிரங்கண்களுங்களிப்பில் மூழ்கத்தரிசித்தான்.

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என நிற்றலால் அருவாகி எனவும், மகேசுரன், உருத்திரன், திருமால், அயன என மூருவாகி நிற்றலால் உருவாகி எனவும், சதாசிவம் என நிற்றலால் அருவுருவாகி எனவும், இக்கவவிதபேதமுந் தோற்றுவித்தல் முதலியவற்றிறகு எதுவாய நாடகமாததியையானடிக்கும் இறைவனுகலின் கடந்தவனெனவும், ஆன்மாவின் பலந்தொடர்பு நீங்குமுகதது ஆன்மசுதந்திரகு மேலாகும் சிவரூப சிவதரிசன சிவபோகானுபவங்களே விளைவித்தல் காரணமாய் அங்ஙனம் அகோசரமாயநின்ற சிவம கோசரிகுமிடத்துச் சந்து சித்து ஆனந்தங்களே முறையே தூல சூக்கும காரணரூபமாகக்கொண்டு விளங்கிநிறறலால் உண்மையறிவானந்த வுருவாகி எனவும், இறைவன், உயிர்களைப் புனருற்பவஞ்செய்விக்குங்கால் பொதுமையில் உடலுயிரபோன்று சத்திரூபமாய் நிற்றலால அளவிறந்தவுயிராகி எனவும, கண்ணுருகன்போல் அவவுயிர்களின் வேருய வியஞ்சகவறிவாயநின்று தன தாணையால் இருவினையின்வழிநடதலும பதிபொருளாதலால் அவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய் எனவும், அறிவொளிபோல பிரிவற்று உடனுய அததவிதமாய் அவைகளினிற்றலால் பூவினமருவாகி எனவும், அணுவோரண்டமாஞ்சிறுமைகொண்டும் "அண்டமோரணுவாம்பெருமைகொண்டும்" என்னுந் திருவாக்கின்படி தோற்றக்கேடுகளின் காரணங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய்நிற்றலால் சராசரங்களகிலமுந் தன்னிடையுதிதமடஙகுகின்ற கருவாகி எனவும் கூறினர். (எஅ)

கண்டுவிழுந்தெழுந்துவிழிதுளிப்பவெழுதுளிப்பென்னுங்கடலிலாழ்ந்து
விண்டுமொழிதழுதழுப்பவுடல்பனிப்பவன்புருவாய்விண்ணோர்வேந்த
னண்டர்பிரானருசனைக்குவேண்டுமுபகரணமெலாமகல்வானெய்திக்
கொண்டுவரச்சிலசாவிடுத்தவரோகப்பின்னுமொருகுறைவுதீர்ப்பான்.

(இ-ள்.) விண்ணோர் வேந்தன் அன்பு உருவாய் கண்டி விழுந்து எழுந்து விழிதுளிப்ப - தேவர்களுக்கரசனுடைய இந்திரன் அன்பே ஒருவடிவமாய்ததெரிசித்துப் பணிந்தெழுந்து கண்கள் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்த, எழுகளிப்பு என்னும் கடலில் ஆழ்ந்து-கரைகடந்தெழாநின்ற களிப்பென்னுங்கடலிலழுந்தி, தழுதழுப்பய உடல் பனிப்ப மொழிவிம்மி - தனதுநாத் தழுதழுக்கவும உடல்வேர்வும்பவும் தோத்திரஞ்சொல்லி, அண்டர் பிரான் அருச்சனைக்கு வேண்டும் உபகரணம் எல்லாம்-தேவர்கள் தேவனுடைய சிவபெருமான் அருச்சனைக்குவேண்டிய வுபகரணங்கள்யாவையும், அகல்வான எய்தி கொண்டுவர சிலாவிடித்து - அகன்ற விண்ணுலகத்திற்சென்று கொண்டுவரச்சிலையேவி, அவர் ஏக பின்னும் ஒரு குறைவு நீர்ப்பான்-அவர்கள் கொண்டுவரச்செல்லப் பின்னும் ஒருகுறைவுநீர்க்கக்கருதினன்.

தழுதழுத்தல்-தாப்பின்னுதல். குறைவாவது-சிவலிங்கபெருமான் விமான மின்றியிருத்தல். (எக)

தங்குடிமைத்தசசனையோர்விமானமமைத்திட விடுத்தத்தடத்தின்பாற்போ, யங்கணனைக்கடிதருசசித்திடநறியமலர்கிடையாதயர்வானந்தச், சங்கெறிதண்டிரைததடத்திலானருளாறபலபரிதிசலதியொன்றிற், பொங்குகதிர்பரப்பிமுளைத்தாலென்னபபொற்கமலம்பூப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) தம் குடிமை தச்சனை ஓர் விமானம் அமைதிட விடுத்து - தமதுகுடிக்குரிய தேவதச்சனை (வருவித்து) ஓர் விமானஞ்செய்கவென ஏவி, அ தடத்தின் பால் போய் - அப்பொற்றமரைத் தீர்த்ததினருகிற்சென்று, அங்கணனை கடிது அருச்சித்திட நறிய மலர் கிடையாது அயாவான் - அழகிய கருணுநோக்கத்தையுடைய சிவபெருமானை விரைது அருச்சனைசெய்ய நல்லமலர்கிடையாமல் சோருகின்றவன், சங்கு எறி தண் திரை அந்த தடத்தில் - சங்குகளீசுந் தண்ணிய அலைகளையுடைய அந்தத்தடாகத்தில், பல பரிதி சலதி ஒன்றில் பொங்கு கதிர் பரப்பி முளைத்தால் என்ன - பலசூரியர்கள் ஒருசமுத்திரத்தில்விளங்குந் தொணத்தைப்பரப்பி உதயஞ்செய்தாற்போல, அரன் அருளால் பொன் கமலம் பூப்ப கண்டான்-சிவபெருமான் திருவருளால் பொறறுமமாமலர்கள மலர்நதிருக்கப்பாத்தான். ()

அன்புதலை சிறப்பமகிழ்ந்தாடினுன் காரணத்தாலிதற்குகாம, மென்பது பொற்றுமரையென்றேழுலகும்பொலிகவெனவிசைத்துப்பின்னு, மின்ப துமத்தடங்குடைந்துபொற்கமலங்கொயதெடுத்துமீண்டுநீநுகாத், தன்பி னிகோய்தணியமுளைதகெழுந்தமுழுமுதன்மருந்தின்றன்பால்வந்து.

(இ-ள்.) அன்பு தலை சிறப்ப மகிழ்நது ஆடினுன் - அன்பு தன்னேவிழுங்கி மேலெழுந்தோங்கமகிழ்நது கூத்தாடி, காரணதால் - (பொற்றுமாழுத்த) காரணத்தினுல், இதற்கு காமம பொற்றுமரை என்று எழுலகும் பொலிக என இசைத்து - இதற்குத்திருநாமம் பொறறுமரையென்று ஏழுலகிலும விளக்கக்கடவதென றுகூறி, பின்னும் மின் பதுமம் தடம் குடைந்து பொன் கமலம் கொய்து எடுத்து மீண்டு-மீளவும் விளங்கும் பொற்றுமரைத்தடாகத்தில் நீராடி (அங்குள்ள) பொற்றுமரைமலர்களீப் பறித்தெடுத்துத்திரும்பி, நீங்கா தன் பிணி நோய் தணிய முளைத்து எழுந்த முழுமுதல் மருந்தின் தன்பால் வந்து - நீங்காத தனதுபழிநோய்பற்ற முளைத்தெழுந்தருளிய முழுமுதலென்னும் ஓர்திருநாமத்தையுடைய பிறவிப்பிணிக்கும் மருந்தினிடத்துவந்து.

என்பது-இடைச்சொல். (அக)

மொய்த்தபுனக்காடெறிந்துநிலங்திருத்திவருமளவின்முனைத்தஞான
வித்தனையசிவக்கொழுந்தின்றிருமுடிமேம்பரிதிகரமெல்லத்தீண்டச்
சித்தகெழிந்திந்திரன்றன்வெண்கவிகைத்திங்கணிழல்செய்வானுள்ளம்
வைத்தனனப்போதரவிமண்டிலமபோலிழிந்ததொருமணிவிமானம்.

(இ-ள்.) மொய்தத புனம் காடு எறிந்து நிலம் திருத்தி வரும் அளவில் - நெருஙகியபுனங்களையுடைய காடுவெட்டி நிலந்திருத்திவரும்பொழுதில், முனைத்த ஞானம் வித்து அனைய சிவம கொழுந்தின் திருமுடிமேல் பரிதி கரம் மெல்ல தீண்டமுனைத்தருளிய சிவஞானவித்தையொத்த சிவகொழுந்தினுடைய திருமுடியின்மேல் சூரியனுடையகிரணம் மெல்லப்பரிசிக்கக்கண்டு, இநதிரன் சித்தம் செகெழந்து - தேவேந்திரன் மனமுடைநது, தன் திருகள வெண் கவிகை நிழல் செய்வான் உள்ளவைத்தனன்-தனது சுநதிரனையொதத வெளளியகுடை நிழல்செய்யக்கருதினன், அப்போது ஒரு மணி விமானம இரவி மண்டிலம் போல் இழிந்தது - அப்பொழுது ஒரு இரத்தின விமானம் (ஆகாயததினின்று) சூரியமண்டிலம நிலவுலகி லிறங்கியதுபோல இறங்கியது.

சிவஞானமுதலிய ஞான்குஞானங்களும் அங்குரித்தறகு ஓர்விதையாயிருதது தலால் ஞானவித்தெனறார். கண்டு - சொல்லெசசம். வித்து - கொழுந்து என்றது பொருள முரணணி. (அஉ)

கிரியெட்டுமெனமழையைகிழித்தெடும் புழைகைமதிக்கிற்றுக்கோட்
கரியெடுஞசினமடங்கலெடுமெட்டெட்டுக்கணமுந்தாங்க [டுக்
விரியெட்டுத்திசைபரபபமயனிருமித்துதவியவ்விமானஞ்சாத்தி
யரியெடுத்திருவுருவபபரஞ்சுடையருசிப்பாலுயினனே.

(இ-ள.) எட்டு கிரியும என - அட்டகுலபருவதங்களின் றேற்றம்போல, மழையை கிழித்து எட்டும் - மேகமண்டலத்தைக்கிழித்து எட்டுத் தோற்றத்தையுடைய, புழைக்கை மதிக்கிறு கோடு கரி எட்டும் - துவாரமபொருநதிய தநதிகளையும் அததசசுநதிரனையொதத கொம்புகளையுமுடைய அஷ்டகெசங்களும், சினம் நாலெட்டு மடங்கலும் - கோபததையுடைய முப்பத்திரண்டுசிங்கங்களும், எட்டெட்டு கணமும தாங்க - அறபதனதாலு சிவகணங்களுஞ்சுமகக, விரி எட்டு திசை பரப்பபாரத எட்டுதிகைகளிலும் பரவிநிறகும்படி, மயன் நிருமித்து உதவிய அவிமான ம அரிசாததி-தேவதசச னிருமிதததநத அவவிமானததை யிநதிரன்சாத்தி, எட்டு திருவுருவும் பாஞ்சுடை அருச்சிபபான் ஆயினன்-எட்டுதிருமூாததத்தையுடைய சோமசுநதரக்கடவுளை அருச்சிக்கதொடஙகினன்.

எட்டுத்திருவுருவும் பருசபூதம், சந்திரசூரியர்கள், ஆன்மா. எட்டும் என்னும் பெயரொசசம் கரி என்னும் விணைமுநதபொருளகொண்டது. இடையிலுள்ளன - இடைப்பிறவரலாயகின்ற சினையடைகள. இது தொழில்பற்றிய வுவமையணி.(அஉ)

முந்தவமருலகடைநதபூசனைக்குவேண்டுவனமுழுதுந்தேர்வார்
வந்துகருவைவந்தீன்றபொன்னுடைமினனுமிழுமணிப்பூண்வாசச்
சந்தனமன்தாகினிமஞசனந்தூமந்திருப்பள்ளித்தாமந்தீப
மந்தமிலானேந்துநறுங்கனிதீந்தேன்றிருவமுதமனைத்துந்தந்தார்.

(இ-ள்.) முந்த அமரர் உலகு அடைந்து பூசனைக்கு வேண்டுவன முழுதும் தேர்வார் வந்து - முறபட விண்ணுலகிற் சென்று பூசைக்கு வேண்டும் உபகரணங்

கள்யாவையும் கொண்டுவரச்சென்றவர்வந்து, ஐந்து தரு ஈன்ற பொன் ஆடை மின் உமிழ் மணி பூண் வாசம் சாதனம் - பஞ்சதருக்கள்கொடுத்த பீதாம்பரமும் பிரகாசத்தைவீசும் இரத்தினம்பதித்த ஆபரணமும் வாசத்தையுடையசாதனமும், மந்தாகினி மஞ்சனம் தாமம் திருப்பள்ளித் தாமம் தீபம் - கங்கைநீராகிய திருமஞ் சனமும் பூபரமும் திருப்பள்ளிதாமமும் தீபமும். அநந்தம் இல ஆன் ஐந்து கறம் கனி தீம் தேன் திருவமுதம் - அழிவில்லாத பஞ்சகவ்வியமும் நறியகனியும் இனி யதேனும் திருவமுதமுமாகிய, அனைத்தும் தந்தார் - யாவையுமகொடுத்தார்கள்.

அமரருலகு - அமருலகு தொகுத்தல்விகாரம். திருபபள்ளிதாமம் - பசிதா புஷ்பமாலைகள். (அசு)

தெய்வத்தாமமாமுனைத்தடம்படிந்துபவந்தொலைகுறுகிருநீறுடிச
சைவத்தாழ்வடந்தாங்கியன்புருவாயருளுருவந்தாலையந்தோன்றும்
பைவைத்தாடரவார்த்தபசுபதியையனுசைத்தபனவலாறுமின்
மெய்வைத்தாதரம்பெருகவருசனைசெயதாலந்தவெளைந்தாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) தெய்வம் தாமமா முனைத்த தடம் படிந்து - தெயவதத்தனமையை யுடைய பொறுமுமாமுனைத்த தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செயது, பயம தொலைக்கும் திருநீறு அடி - பிறப்பினையொழிக்குக திருநீறுதரித்து, சைவம் தாழ்வடம தாங்கி - சைவவேடத்துக்குரிய வருதிராக்கவடமணிந்து, அன்பு உருவாய-தான் அன்பே வடிவாய்நின்று, அருளுருவம தானுய் தோன்றும பைவைத்து ஆடு அரவு ஆர்த்த பசுபதியை - திருவருளே திருவுருவமாகக்கொண்டருளிய படத்தையிரித்தாடும் சர் ப்பத்தைக்கச்சாக இடையிறகட்டிய சோமசுநதரகடவுளை, அவனுளாதத பனுவல் ஆற்றின் - அவனருளிய ஆகமதின்வழியே, மெய வைதத ஆதரமபெருக-உணமை யாகிய அன்புபெருக, அருச்சனை செய்து ஆனநத வெள்ளதது ஆழநதான-அருசசி த்து ஆனந்தவெள்ளததி லமுநதினான்.

பசுபதி-பிரமன்முதலிய பசுக்களுகது இறைவன். சைவம்-எனனுங்குறிப்பா ல் தாழ்வடம் - உருத்திராக்கததினமே னின்றது. வைதத - ஆகரவீறுதொகுதல்.()

பாராரவட்டாங்கபஞ்சாங்கவிதிமுறையாற்பணிந்துளவாய் மெய்
நேராகசூழ்ந்துடலங்கம்பிதத்துகுமபிடநிருதத்தஞ்செயது
தாராருந்தொடைமிதப்பவானந்தக்கண்ணருவிதத்தும்பநின்றன்
பாராமைமீக்கொள்ளவஞ்சலித்துத்துதிகின்றனமரர்கோமான்.

(இ-ள்.) அமரர் கோமான் - தேவாகள் தலைவனுகிய இநதிரன், பார் ஆ அட்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறையால் பணிந்து - நிலவுலகிற்பொருநத அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறைப்படிவணங்கி, உள் வாய் மெய நேராக சூழ்ந்து - மனவாக் குக்காயங்கள் ஒன்றுபடப் பிரதக்ஷணஞ்செயது, உடலம் கம்பித்து கும்பிட்டு நிரு த்தஞ்செய்து - பரவசத்தால் சரீரமநடுங்கிக் கைகூப்பி ஆனந்தக்கூததாடி, தார் ஆரும் தொடை மிதப்ப ஆனந்தம் கண் அருவி ததும்ப நின்று - மார்பிலணிந்த மலராற்றொடுத்த மாலைமிதக்கும்படி ஆனந்தக்கண்ணருவியானது பெருக்கெடுக்க நின்று, ஆராமை அன்பு மீக்கொள்ள - சிவானநதந தெவிட்டாமையால் அன்பு மேலுமேலும் எழுந்தோங்க, அஞ்சலித்தது அதிக்கின்றனன் - அஞ்சலிசெய்து அதி க்கின்றவனுயினன்.

அட்டாங்க பஞ்சாங்கவிதிகளை முன்னர்க்கூறியதனுலுணர்க. (அசு)

மேற்படி-வேறு.

அங்கணுபோற்றிவாய்மையாரணுபோற்றிகாக
கங்கணுபோற்றிமூலகாரணுபோற்றிநெற்றிச
செங்கணுபோற்றியாதிசிவபரஞ்சுடரேபோற்றி
யெங்கணுயகனேபோற்றியிறிலாமுதலேபோற்றி.

(இ-ள்.) அம் கணு போற்றி-அழகியகிருபாநோக்கமுடையவனே வந்தனம், வாய்மை ஆரணுபோற்றி – உண்மையாகிய வேதங்களே அருளிச்செய்தவனே வந்தனம், நாககங்கணு போற்றி - சர்ப்பகங்கணனே வந்தனம, மூலகாரணு போற்றி- மூலகாரணனே வந்தனம, நெற்றி செங்கணு போறறி - நெறறியினகண் செவந்த கண்களையுடையவனே வந்தனம், ஆதி சிவபரம் சுடரேபோற்றி - எல்லாவற்றிற்கு முதலாயுள்ளவனே நன்மையைத்தரும் மேலான ஒளிபபிழம்பே வந்தனம், எங்கள் நாயகனே போற்றி-எங்களிறைவனேவநதனம், ஈறு இல்லா முதலே போறறி-தனக் கோ நிறுதியில்லாத முதலே வந்தனம்.

அனற்கண் ஆதலால்-செங்கண் எனவும, முன்னர் ஆதி என்றமையால் அழி வில்லாதவனென்றற்கு ஈறிலாமுதல் எனவுமகூறினர். ஆதி-அண்மைவிளி. போற்றி-போற்றுதலென்னும் பொருண்மெனிறறலால் இகரவிகுதியொடு புணர்ந்துநின்ற தொழிற்பெயர். அன்றி வியங்கோட்பொருளில்வநத யகரவீறுகெட்டுநின்ற வியங் கோள்முறறெனக்கொள்ளுதலு மொனறு. அதிக்ககடவேனெனறபொருள். தொ-எ-உயிரமயங்கியல் ''வாழியவெனனுஞசேயெனனிளவி, யிறுதியகரங்கெடுதலுமுரித்தே'' என்ற சூத்திரத்தால் ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க. (அ௯)

✓ யாவையும்படைப்பாயபோறறியாவையுந்துடைப்பாய்போற்றி
யாவையுமானுயபோற்றியாவையுமலலாய்போறறி
யாவையுமறிந்தாய்போற்றியாவையுமறந்தாய்போற்றி
யாவையும்புணர்ந்தாய்போற்றியாவையும்பிரிந்தாய்போற்றி.

(இ-ள்.) யாவையும் படைப்பாய் போற்றி - எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித்த வனேவந்தனம், யாவையும துடைப்பாய் போற்றி - எல்லாவற்றையும் அழிப்பவ னே வந்தனம், யாவையும் ஆனுய் போற்றி - எல்லாப்பொருள்களும் ஆனவனே வ ந்தனம், யாவையும் அல்லாய போற்றி - எல்லாப்பொருள்களும் அல்லாதவனேவந் தனம், யாவையும் அறிந்தாய் போறறி-எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தவனேவந்தனம், யாவையு மறந்தாய் போற்றி - எல்லாவறறையும் அறியாதவனே வந்தனம், யாவை யுமி புணர்ந்தாய் போற்றி - எல்லாவற்றிலும பிரியாதவனே வந்தனம், யாவையும் பிரிந்தாய் போற்றி - எல்லாவற்றிலும பிரிந்தவனே வந்தனம்.

திருவருளே திருமெனியாகக்கொண்டு படைத்தலுந்துடைத்தலு மியற்றித்த யவடம்பினனுய் நிற்றலால் - யாவையும் படைப்பாய யாவையுந் துடைப்பாய் என வும், யாவுந் தானுயவழி அவற்றின்வசத்தனுகாது தன்வசத்தனுய் நிற்றலால் யா வையுமானுய் எனவும், அவ்வவற்றினுணர்வாகாது இயற்கையுணர்வினனுய்நிற்ற லால் யாவையுமல்லாய் எனவும், மூற்றுமுணர்தற்றன்மையால் யாவையும் அறி ந்தாய் எனவும், பேரருளுடையனுதற்றன்மையால் யாவையுமறந்தாய் எனவும், யாவும்புணர்ந் தின்பதுகர்விப்பான் எவற்றுள்ளும்புகுந்து நிற்கும் முடிவிலாற்றலு ம் வரம்பிலின்பமுடைமையும் உடையனுய் நிற்றலால் யாவையும் புணர்ந்தாய் என

வும், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கிநிற்றலால் யாவையும் பிரிந்தாய் எனவும் கூறினர். (அஅ)

இடருறப்பிணித்தவிந்தப்பழியினின்றெனையீர்த்துன்
னடியினீக்கன்பனகுமருடகடல்போற்றிசேற்கண்
மடவரன்மணிபோற்றிகடம்பமாவனத்தாய்போற்றி
சுடர்விடுவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி.

(இ-ள்.) என்னை இடர் உற பிணித்த இந்த பழியில் நின்று ஈர்த்து-என்னைத் தன்பிழை விடாதபறிய இந்தபிரமகத்தியினின்றுவிடுவித்து, உன் அடியினீக்கு அன்பன் ஆக்கும் அருள கடல போற்றி-உனது இரண்டுதிருவடிகளுக்கும் அன்பனாக்கிய திருபரசமுதந்திரமே வரதனம், கேல் கண மடவரல் மணிபோற்றி-மீனுக்ஷியம்மையின் மணவாளனேவரதனம், மா கடம்ப வனதாய போறறி - பெரிய கடம்பவனத்தி லெழுந்தருளினவனே வரதனம், சுடர்விடு விமானம் மேய சுந்தர விடங்க போற்றி - ஒளிவீசும் விமானத்தில் வீற்றிருக்கும் சோமசுந்தர விடங்கனே வந்தனம்.

விடங்கன்-உளிக்கமுளானவன் டங்கம் - உளி - இனைத்தெனவறிபொருளில் வரத முற்றுமமைநோகுததல (அசு)

பூசையும்பூசைக்கேற்றபொருளகளுமபூசைசெயயு
நேசனுமபூசைகொண்டுநியதியிறபேறுகல்கு
மீசனுமாகிபபூசையான்செய்தேனெனுமென்போத
வாசனேயதுவுமானமறைமுதலடிகள்போறறி.

(இ-ள.) பூசையும்-பூசனையும், பூசைககு எற்ற பொருள்களும் - அப்பூசைக்குத்தக்க திரவியங்களும், பூசை செயயும் நேசனும - அபபூசனைசெய்கின்ற அன்பனும, பூசைகொண்டு நியதியில் பேறு கல்கும் ஈசனும் ஆகி-அப்பூசையைக் கைக்கொண்டு அதறகுதக்க பயனையுங்கொடுக்கும் இறைவனுமாகி, யான் பூசை செய்தேன் என்னும என போத வாசனை அதவும ஆன-மான் பூசனை செய்தேனென்னு கருதும் எனது நிறபோதவாசனையுமாகிய, மறை முதல அடிகள போற்றி - வேதத்திற்குவித்தாகிய சுவாமிகளேவரதனம.

ஆகமவிதி அறிந்துசெய்யும பூசனையும், அவறறிறகுரிய வுபகரணங்களும், சார்புபறறிய பத்திபோலாது மெய்ச்சாராபோடியைறத பதிதியுடைமையும், அபபத்திவழிபாடேறறுப் பேறுகல்கும் ஈசனும், திருவருளாலனறி யமையாவாகலான்-பூசையும பூசைகேறறபொருள்களும் பூசைசெய்யநேசனும் பூசைகொண்டு நியதியிற் பேறுகல்கும் ஈசனுமாகி எனவும், அவ்வருட்பணியினே டொறறுமைபட்டு நிற்கும ஆனமபோதத்தின்றன்மை அவனன்றிவேறன்மையான் என்போதவாசனையதவும ஆன அடிகள எனவுங்கூறினர். (கூ)

எவ்னநின்றேறத்தினனையின்னகைசிறிதுதோன்ற
மூன்னவனடியாரொண்ணமுடிபபவனருடகணேக்கா
லுன்னதுவேட்கையாதிங்குரையெனவினையத்தாழ்ந்து
சென்னிமேற்செங்கைகூப்பித்தேவர்கோனிதனேவேண்டும்.

(இ-ள்.) என்ன நின்று ஏத்தினனை - என்றசொல்லி நின்றதனித்த இந்திரன்மேல, முன்னவன் - (எல்லாத்தேவாகளுக்கும்) முன்னவனும், அடியார் எண்

ணம் முடிப்பவன் - அடியார்வேண்டி யாங்கு அருளபவனுமாகிய சோமசுந்தரக்க டவுள், இன் நகை சிறிது தோன்ற-இனியபுன்னகை சிறிதரும்ப, அருட்கண் நோக் கால் - திருடாநோக்கங்கொண்டு, உன்னது வேட்கை யாது இங்கு உரை என - உன தி விருப்பம் யாது இங்குக்கூறுவாயென்றருள, தேவாகோன் விரைய தாழ்ந்து சென் னிமேல் செங்கை கூப்பி இதனே வேண்டும் - தேவர்கட்கு அரசனுகிய இந்திர ன்விரைந்துபணிந்து சிரத்தின்மேல் தனது செவந்தகைகளேக்குவித்து இதனே வே ண்டாநிற்பான்.

ஐ-உருபுமயக்கம் (கக)

ஐயநின்னிருக்கையெலலேக்கணியணுமளவினிஙகா
வெய்யவென்பழியினேடுமேலேநாளடியேனசெயத
மையல்வல்வினேயுமாயந்துன்மலரடிவழுத்திப்பூசை
செய்யவுமுரியனுனேன்சிறந்தபேறிதனமேல்யாதோ.

(இ-ள்.) ஐய நின் இருககை எலலேககு அடியேன அணியணும் அளவில்-ஐய னே உனது இருககையாகிய இந்தத்திருநதலதின் எல்லேககு அடியேனுகிய யான் சமீபித்தவளவில், என் நீங்கா வெய்ய பழியும் - என்னினின்று நீங்காத கொடியபி ரமகத்தியும், மேலே நாள் செய்த மையல வல் வினேயு மாயநது - முறபிறப்பிற்செ ய்த மயக்கதைதரும் வலியதிவினேயுங்கெட்டு, உன மலர் அடி வழுத்தி பூசை செய்யவும் உரியன் ஆனேன-உனது தாமரை மலர்போன்ற திருவடியை துதித்துப் பூசைசெயயவும உரியவனுயினேன, இதன் மேல சிறநதபேறு உண்டோ - இதற்கு மேல் சிறநதபயன்யாதுளது, (இல்லேயெனறபடி)

இத்தலத்தின் எல்லேககு அருகனுயவநத அன்றே - பழியும் வினேயும்நீங்கிய ஆரமையின் மேலீட்டால கூறினவனுதலால் இதன் மேல்சிறநதபேறுண்டோ என் ருன். ஓடி இசைநிறைத்தலிலவந்த இடைச்சொல். உம்மை வியப்புபபொருள்மேல் நின்றது. (கஉ)

இன்னநின்பாதப்போதேயிவ்வாறேயென்றும்பூசித
துன்னடியாருளயானுமோரடிதொண்டனுவே
னன்னதேயடியேனவேண்டத்தக்கதென்றடியிலவீழ்ந்த
மன்னவனறனக்குமுக்கண்வரதனுங்கருணைபூத்து.

(இ-ள்.) இவவாறே இன்ன நின் பாதம் போது எனறும பூசித்து - இப்படி யே இந்த வனது திருவடிதாமரைனியே எபபொழுதும்பூசனைசெய்து, உன் அடி யாருள யானும ஓர அடித்தொண்டன் ஆவேன - உனது அடியவருள் ரானும் ஒரு தாழ்ந்தொண்டனுவேன், அனனதே அடியேன வேணடத்தக்கது என்று அடியில் வீழ்ந்த மன்னவன் தனக்கு-அதுவே அடியேன் குறையிரக்கததக்கது என்று தன து திருவடியில்விழுந்த இந்திரனுக்கு, முக்கண வரதனும் கருணைபூத்து - திரிரேத்தி ரங்கனேயுடைய சிவபெருமானும் கருணைகூர்ந்து.

`வரதன்-அருட்கொடையையுடையவன். அடி-தாழ்மை-தாழ்நதகடைக்கு அ டிக்கடையென உலகவழக்கிலும், திருவாசகம். திருவண்டப்பகுதியில் - "அருட்பெ ருந்தியிலடியோமடிக்குடில்" எனச்செய்யுள்வழக்கிலும்வருதல்காண்க. (கூஉ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருதலிற்சிறந்தவேனிலுமதியாறிரண்டினிற்சிறந்தவான்றகரும்
பொருவிருரகையிற்சிறந்தசித்திராயுந்திதியினிற்சிறந்தபூரணியு

மருவுசித்திரையிற்சித்திரைதோறும்வந்துவந்தருச்சியோர்வருடந்
தெரியுநாண்மூன்நூற்றறுபதுமைந்துஞ்செய்தவர்ச்சனைப்பயனெய்தும்.

(இ-ள்.) இருது வில் சிறந்த வேனிலும் - ஆறுபருவங்களுள் மேம்பட்ட வேனிற்பருவமும், ஆதிரண்டு மதியில் சிறந்த வான் தகரும் - பன்னிரண்டு மாதங்களுள் மேம்பட்ட பெருமை பொருந்திய மேடமாதமும், பொருவில் தார கையில் சிறந்த சித்திரையும் - ஒப்பில்லாத நக்ஷத்திரங்களுள் மேம்பட்ட சித்திரை நக்ஷத்திரமும், திதியினில் சிறந்த பூரணியும் - திதிகளுள மேம்பட்ட பௌர்ணமி திதியும், (ஆகிய இவைகள்) மருவு சித்திரையில் சித்திரைதோறும் வந்து வந்து அருச்சி-பொருந்திய அந்தச் சித்திரைமாதத்தில் சித்திரை நக்ஷத்திரந்தோறும் வந்து வந்து அருச்சனைசெய், ஓர் வருடம் தெரியும் முந்நூறும் அறுபதும் ஐந்தும் நாள் செய்த அர்ச்சனை பயன் எய்தும - ஓர் வருடத்துக்கு வரையறுத்த முந்நூற்றறுபத்தைந்துநாளுஞ் செய்த வர்ச்சனைப் பயனவன்து கைகூடும்.

மருவும் நாள் தோறும எனனுத - சித்திரையிற் சித்திரைதோறும் எனப் பின்னும் அனுவதித்தது - அந்நாட்பெருமையை வறபுறுத்தற்கென அறிக. முந்நூற்றறுபத்தைந்து உம்மைத்தொகையாதலால் முந்நூறுமென உம்மையையிரிதாம். செய்யுள் விகாரமெனினும் அமையும். (கூச)

துறக்கநாடனைந்துசுத்தபல்போகந்துய்த்துமேன்மலபரிபாகம்
பிறக்கமான்முகன்மான்முதலபெருந்தேவர்பெரும்பதத்தாசையும்பிறவு
மறக்கநாம்வீடிவழங்குதுமென்னவாய்மலர்ந்தருளிவான்கருணை
சிறக்கநால்வேதசிகையெழுமனுதிசிவபரனுசுடர்விடைகொடுத்தான்.

(இ-ள்.) துறக்கம நாடு அனைந்த-(உனக்குரிய) சுவர்க்க நாட்டிற் சென்று, சுத்த பல் போகம் துய்த்த -புனிதமாகிய பலபோகங்களையு நுகர்ந்து, மேல் - அதற்குமேல், மலபரி பாகம பிறக்க - மலபரிபாகம் வர, மான்முகன் மால் முதல் பெரும் தேவர் பெரும பதத்து ஆசையும் பிறவும் மறக்க-பிரமன் திருமால் முதலிய பெரிய தேவர்களுடைய பெரிய பதங்களிலுள்ள போகங்களையும் மறறப்போகங்களையும் மறக்கும்படி., நாம் வீடி வழங்குதும என்ன வாய்மலர்ந்தருளி-நாம் மோக்ஷந் தருவோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, நால்வேதம் சிகை எழும அனுதி சிவபரஞ் சுடர் - நான்கு வேதங்களினுச்சியில் விளங்கும அனுதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், வான் கருணை சிறக்க விடை கொடுத்தான் - பெருங்கருணை மீதூர விடை கொடுத்தருளினன். (கூடு)

மூடினுன்புளகப்போர்வையால்யாக்கைமுடிமிசையஞ்சலிக்கமலஞ்
சூடினுன்வீழ்ந்தானெழுநுகண்ணருவி தூலும்பினன்பன்முறைதிசெ
தாடினுனையனடிபிரிவாற்முதஞ்சினனவனருளாணை [ய்
நாடினுன்பிரியாவிடைகொடுறக்கநண்ணினுன்விண்ணவர்நாதன்.

(இ-ள்.) விண்ணவர் நாதன் - தேவர்கள் தலைவனுகிய இந்திரன், புளகப் போர்வையால் யாக்கை மூடினுன் - புளகமாகிய போர்வையினுல் உடல் முழுதும் போர்க்கப்பட்டான், முடி மிசை அஞ்சலி கமலம் சூடினுன்-(தனது) முடியின்மேற் கைகளைக் கூப்பினுன், வீழ்ந்தான்-(ஆராமையால்) தண்டாகாரமாய் விழுந்து பணிந்தான், எழுந்து கண் அருவி தூலும்பினன் - பணிந்தெழுந்து கண்ணினின்று ஆனந்த வெள்ளஞ் சொரிந்தான், பல் முறை துதி செய்து ஆடினுன்-பலதரந் துதிசெய்து

ஆனந்தக்கூத்தாடினான், ஐயன் அடி பிரிவு ஆற்றாது அஞ்சினான் - சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவடி நிழற் பிரிவுக்கு ஆற்றாமல் அஞ்சினான், அவன் அருள் ஆணை ஈடினான் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தனக்கருளிய திருவாணையை மனத்திற்கருதி, பிரியா விடை கொடு நீறக்கம் கண்ணினான் - (அதைக் கடக்கக் கூடாமையால்) பிரியாவிடைகொண்டு சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்தான்.

திருவாணையாவது - முன்னுள்ள செய்யுளிற கூறியது. பிரியாவிடைகொண்டென்றது - பல் போகம் நுகரு மிடத்தும், சிவபோகம் நுகரு மிடத்தும் அவனது திருவருளின் வழியே நின்று நுகாவதாதலால் பிரியாவிடை கொடு கண்ணினான் என்றார். இவ்விரண்டின் முனனுள்ளதைப் பின்னா வருஞ் செய்யுளிற்காண்க.(கூசு)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தாரமாகையர்கவரிமருங்குவீசமந்தாரங்கற்பகம்பூமாரிதூற்ற, வந்தாராட்டவர்முடிகளடிகள்சூடவயிராணிமுலைத்தடந்தோய்ந்தகலம் திண்டோள, விந்தமெனசெம்மாந்துவிம்முகாமவெள்ளத்துளுடலமூழ்ந்தவுள்ளஞ்சென்று, சுந்தரனாயகன்கருணைவெள்ளத்தாழ்ந்துதொன்முறையின் முறைசெய்தான்முறக்கநாடன்.

(இ-ள்.) அரமங்கையா மருங்கு வந்து கவரி வீச - அரம்பைமாதர்கள் தனது பக்கலில் வந்து சாமரை யிரட்டவும், மந்தாரம் கற்பகம் பூமாரி தூற்ற - மந்தாரமும் கற்பகமும் புஷ்பவருஷஞ் சொரியவும, அந்தர நாட்டவர் முடிகள் அடிகள் சூட - (தனனைத தெரிசிக்கவந்த) தேவாகள் முடிகள் தனது பாதங்களைச் சூடவும, அயிராணி தடம முலை தோயந்து அகலம் திண தோள் விந்தம் என செம்மாந்து - இந்திராணியினுடைய பெரிய தனங்களிலழுந்தி மாபமும திண்ணிய தோள்களும் விந்த பருவதம்போல இறுமாப்படைய, விமமு காம வெள்ளத் துள் உடல் அழுந்த - அளவிறந்த காமப்பெருகலில் தனது உடலமூநதவும், உளளம சென்று சுந்தரநாயகன் கருணை வெள்ளத்து ஆழ்ந்து - தனது மனஞ்சென்று சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவருள் வெள்ளநதிலமூநதவும, நீறக்க நாடன் தொல் முறையில் முறை செய்தான - தேவேந்திரன முன்பு நடநதிய முறைப்படியே அரசியல் நடநதிவந்தான்.

செம்மாநது ஆழநது - செயவென்னும் வாய் பாட்டி வினையெச்சத்திரிபுகள். மந்தாரம் கறபகம எனறமையால் இனமபற்றிய சநதானம், அரிசுநதனம், பாரிசாத மெனனும மூண்டுதேவதருகளும் பூமாரி தூறறின எனகொள்க. (கூள)

இந்திரனபழிதீர்த்தபடலம் முற்றிறறு.

ஆகபபாயிரம உளபடந திருவிருத்தம - சுகூசு.

இரண்டாவது

வெள்ளியாவணச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைச்சடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றொடக்கறுத்தவாறுதிப்
பட்டமதவேழம்பரணைப்பராய்முனிவ
னிட்டகொடுஞ்சாபநீத்தெடுவாறுரைதுவாம்.

(இ-ள்.) மட்டு அவிழும் கொன்றை சடையான் - தேனொடுமலர்ந்த கொன்றைமலர்மாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், மகவானை தொட்ட பழியின் தொடக்கு அறுத்த ஆறு ஒத் - இந்திரனை விடாதுபற்றிய பிரமகத்தியின் கட்டினை முற்று மொழித்த வகையை யெடுத்துக்கூறி, பட்டம் மதம வேழம் - நெற்றிப்பட்டத்தையும் மதத்தையும் உடைய ஐராவதமாகிய வெள்ளையானை, பரணை பராய் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, முனிவன் இட்ட கொடும் சாபம் நீத்தது எகிய ஆறு ஒதுவாம் - துருவாசமுனிவரிட்ட கொடிய சாபத்தை யொழித்து (தனதுலகில்) சென்ற சரிதமாகிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுவோம்.

மட்டவிழுங்கொன்றை - முதல் சினைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் சினைவினையை முதன்மேலேற்றி மட்டவிழுங் கொன்றையென்றார். (க)

கருவாசனைகழிக்குங்காசிநகர்தன்னிற்
றுருவாசவேதமுனிதொல்லாகமத்தின்
பெருவாய்மையாற்றன்பெயர்விளங்கவீச
னெருவாவிலிங்கவொளியுருவங்கண்டான்.

(இ-ள்.) கருவாசனை கழிக்கும் காசி நகர் தன்னில் - சனனவாசனையாகிய இருவினையை யொழிக்குங் காசிக்ஷேத்திரத்தில், வேதம் துருவாசமுனி - வேதங்களை யுணர்ந்த துருவாசமுனிவர், தொல் ஆகமத்தின் பெருவாயமையால் - தொன்று தொட்டுள்ள ஆகமத்தின் பெரிய வண்மைவாக்கியத்தால், தன் பெயர் விளங்க-தமது பெயர்விளங்கும்படி, ஈசன் ஒருவா ஒளி இலிங்க உருவம் கண்டான்-சிவபெருமான் சிறிதும் நீங்காத ஒளிவடிவமாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை யொன்று செய்தார்.

கருப்பவாசனை - துருவாசமெனப் புஷ்பாஞ்சலியில்வந்த காரணம்பற்றித் துருவாசனைப் பெயர்வந்ததென அறிக. ஆகமம பதிவாக்கியமாகலின் - பெருவாய்மை என்றார். (உ)

இன்புற்றருச்சனைசெய்தெத்துவானவ்வேலை
யன்புக்கெளியனருளாற்றிருமுடிமேன்
மின்பொற்கடிக்கமலப்போதொன்றுவீழ்ந்திடலுந்
தன்பொற்கரகமலப்போதலர்த்தித்தாங்கினன்.

(இ-ள்.) இன் புற்று அருச்சனை செய்து எத்துவான் - மகிழ்ந்து (தாம் பிரதிஷ்டை செய்த சிவலிங்கப்பெருமானை) அருச்சித்துத் துதிக்கத் தொடங்கினார், அ வேலை - அப்பொழுது, அன்புக்கு எளியன் அருளால் திருமுடிமேல் மின் பொன் கடி கமலம் போது ஒன்று வீழ்ந்திடலும் - அடியவரன்புக் கெளியவனாகிய சிவபெ

ருமானுடைய திருவருளினால் (அவனது) திருமுடியினின்று விளங்கும் பொன்னிற த்தையும் வாசனையையுமுடைய தாமரைமலரொன்று வீழ, தன் பொன் கரகமலம் போது அலர்த்தி தாங்கினன் - தமது பொன்மயமாகிய கைத்தாமரைகளே விரித்து ஏந்தினர்.

அடியார் அன்பின் வலியி லகப்படுவோனதலால் - அன்புக்களியன் என் றார். திருவாசகம். திருவண்டப்பகுதியில் - " பத்திவலியிற் படுவோன்காண்க " என வருதல் காண்க. மேல் உருபுமயகம். (கூ)

தாங்கிக்கண்சென்னிதடமார்பணைத்துடலம்
வீங்கித்தலைசிறந்தமெய்யுவகைமேற்கொள்ள
நீங்கிக்கழிந்தகருணைநிதியனையான்
பூங்கற்பகநாட்டிற்போகின்றனவ்வேலை.

(இ-ள்.) *தாங்கி கண் சென்னி தடம் மார்பு அணைத்து உடலம் வீங்கி-(கரக மலத்தில்) ஏந்தித் தமது கண்களிலுஞ் சிரத்திலும் பரந்த மார்பிலும் ஒற்றிச் சரீரம் பூரித்து, தலை சிறந்த மெய் உவகை மேல் கொள்ள நீங்கி - மேலெழுந்தோங்கிய உண்மையாகிய மகிழ்ச்சி மீதூர (அவ்விடத்தினின்று) நீங்கி, கழிந்த கருணை நிதி அனையான - மிக்கருபையால் சங்கநிதியை யொத்த திருவாசர், பூ கற்பகம் காட் டில் போகின்றன - பொலிவையுடைய கற்பக விருக்ஷம்பொருந்திய விண்ணுலகத் தில் செல்லுகின்றவராயினர், அவ்வேலை - அக்காலையில்.*

முதல்வினைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் வீங்கியென்னுஞ் சினைவினை நீங்கி யென்னும் முதல்வினையின முதனிலையோடு முடிந்தது. (எ)

சங்கலறசெங்களத்துத்தானவனைத்தெய்த்துவிறற்
கொங்கலர்தார்வேயர்தமர்கோமான்றன்கோகரிற்
செங்கணமர்பெருஞ்சேனைக்கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல்லாண்டுமறைமுழங்கவந்தணனவான்.

(இ-ள்) *அமரர் கோமான் - இந்திரன், சங்கு அலற செம் களத்து தான வனை தெய்த்து - வெற்றிச்சங்கமுழங்கப் போர்க்களத்தில் அசுரனைச் சிதைத்து, கொங்கு அலர் விறல் தார் வேயருது - மகரந்தத்தொடு மலர்ந்த வெற்றிமாலையைச் சூடி, பெரு செம கண் அமரர் சேனை கடல் கலிப்ப - அளவிறந்த கோபக்கண்களை யுடைய தேவசேனசமுத்திரம் (ஒருபால்) முழங்கவும், மங்கலம் பல்லாண்டு மறை முழங்க - மங்கலப்பாட்டாகிய வாழ்த்தும் வேதமும (ஒருபால்) முழங்கவும், தன் கோ நகரில்வந்து அணைவான்-தனது அரசசதனமையுடைய நகரத்தில்வந்து அடை கின்றவன்.*

ஏனை நகரங்களுட்சிறந்த நகரதலில் கோநகர் என்றார். (டு)

எத்திக்குங்கல்லென்றியங்கலிப்பவேந்திழையார்
தித்தித்தமுதொழுகுங்கீதஞ்செவிமடுப்பப்
பத்திக்கவரிணைதானப்படுகடலிற்
றத்திப்புரளுந்திரைபோற்றலைபனிப்ப.

(இ-ள்.) *எத்திக்கும் கல் என்று இயம் கலிப்ப - எல்லாத் திக்குகளிலும் கல் லென்கிற ஒலிக்குறிப்போடு வாச்சியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், ஏந்திழையார் தித்தித்த அமுது ஒழுகும் கீதம் செவிமடுப்ப - தேவமாதர் பாடும் மதுரித்த வமுத*

ஞ் சிந்தும் இசையானது (ஒருபால்) தனது காதில் மடுக்கவும், பத்தி கவரி னினா - (ஒருபால்) வரிசையாகச் சாமரைக்கூட்டங்கள், தானே படி கடலில் தத்தி புரளும் நினைபோல் தலை பணிப்ப - சேணையாகிய வளப்ப மிக்க கடலுள் தவழ்ந்து புரளா கின்ற அகிலணைப்போல அசைவும்.

நித்தித்த அகரலீறுதொகுத்தல். (சு)

அங்கட்கடலினெடுங்கூம்பகநிமிர்ந்த
வங்கத்தலையுய்க்குமீகான்றனைமானத்
திங்கட்குடைநிழற்றத்திங்தேமதங்கவீழ்க்கும்
வெங்கட்களிற்றின்மிசைப்பவனிபோந்தணைந்தான்.

(இ-ள்.) அம் கண் கடலில் - அழகிய இடத்தையுடைய கடலில், அகம் நெடு ம் கூம்பு நிமிர்ந்த வங்கம் தலை உய்க்கும் மீகான் தனை மான - தன்னிடத்து நெடி ய பாய்மரம் ஓங்கிய மரக்கலத்தின தலையினின்று செலுத்தும மாலுமியை யொப்ப, திங்கள் குடை நிழற்ற-சந்திரனையொத்த வெள்ளிய குடை நீழல்செய்ய, தீம் தே ம் மதம் கலிழ்க்கும் வெம்கண் களிறறின மிசை பவனி போகது அணைந்தான் - இனியமதத்தைக் கலிழ்க்கும் அஞ்சாமையையுடைய வெளியானையின்மேல் பவ னிவந்தனன்.

பவனிபோதல் - உலாப்போதல். தீம் தேம் - ஒருபொருட்பன்மொழி. இனி ய வாசனையையுடைய - எனப்பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. வெம் கண் - சினே யடையாகிய வெம்மை தாக்ஷணியம் இன்மைமேனிற்றலால் அஞ்சாமை என்னும். கூம்பினை - வெண்குடையாகவும், வங்கம் - வெள்ளியானையாகவும், அதன் தலை - அவ்வானையின் பிடராகவும் கூட்டி ஒபமைக்கூட்ட வணியாகக்கொள்க. (எ)

அந்தலைவிண்ணுடரருகணைந்துவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிசைந்தகையுறைகடாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள்கூப்பினாகண்டான்கடவுளரி
லுத்தமனியர்சித்துபபோந்தமுனியுத்தமனும்.

(இ-ள்.) அ தலை-அவ்விடத்தில், விண்ணுடர் அருகு அணைந்து தத்தம் மனக் கு இசைந்த வெவ்வேறு கையுறைகள தாம கொடுத்து கைத்தலங்கள் கூப்பினர் - தேவர்கள் இந்திரனருகில் வந்து தங்கள் தங்கள் மனத்துக்கிசைந்த வெவ்வேறு வகைப்பட்ட கையுறைகளைக் கொடுத்துத் தமது கைகளைக் கூப்பிததொழுதார்கள், கடவுளரில் உத்தமனி அர்ச்சித்து போந்த முனி உத்தமனும் கண்டான் - தேவர்க ளுள் சிரேஷ்டனுகிய சிவபெருமானை யருச்சனை செய்துவந்த முனிவருள் சிரேஷ் டராகிய திருவாசமுனிவரும் (அப்பெருமகிழ்ச்சி யாரவாரத்தைப்) பார்த்தார்.(அ)

திங்களியவாசிமொழிசெப்பித்தன்செங்கரத்தி
னீங்களியதாமரையைநீட்டினன்மற்றதனைத்
தாங்களியசெல்வத்தருக்காலோர்கையோச்சி
வாங்கிமதயானையின்மேல்வைத்தான்மதியில்லான்.

(இ-ள்.) திங்கு அரிய ஆசி மொழி செப்பி - திங்கில்லாத வாழ்த்து வசனங் கூறி, தன் செம் கரத்தில் நீங்கு அரிய தாமரையை நீட்டினன் - தமது செவந்த கரத்தினின்று நீங்காத தாமரைமலரைக் கொடுத்தார், அதனை - அக்கையுறையாகிய தாமரைமலரை, தாங்கு அரிய செல்வம் தருக்கால் - பெறுதற்கரிய பெருஞ் செல்

வச்செருக்கினால், மதியில்லான் ஓர் கையோச்சி வாங்கி மதம் யானையின் மேல் வைத்தான் - அறிவில்லாதவனுடைய தேவேந்திரன் ஒருகையை நீட்டி வாங்கி மதத்தையுடைய வெள்ளையானையின்மேல் வைத்தான்.

அரிய என்னும் பெயரெச்சத்தினை முதனிலையாகிய அருமை - இன்மைமேனின்றது. சிவபெருமானே அருச்சிதத்துப்பெறற்மலராதலால் செல்கரத்தில் நீங்கரிய எனவும், தேவர்கள் கையுறைகொடுத்தபோலாது தமது கையுறை அவனதுசெல்வம் மேன்மேலும் பெருகச்செய்விப்பதாதலால் நாமையைநீட்டினான் எனவுங்கூறினர்.

(கூ)

கீறிக்கிடந்தமதியேயகிம்புரிக்கோட்
டேறிக்கடங்கவிழக்குமரல்யானையுசசியின்மே
னூறிக்கிடந்தநறுமலரைவீழ்த்தியுரற்
சீறிக்கிடந்தநெடுந்தாளாறுசிதைத்தன்றே.

(இ-ள்.) கீறி கிடந்த மதி அனைய கிம்புரி கோடி - பிளவுபடுத்திய சந்திரனையொத்த பூணணிந்த கொம்புகளையுடைய, ஊறி கடம் கவிழ்க்கும் மரல் யானை- ஊற்றெடுத்து மதத்தைக்கவிழ்க்கும் மயக்கங்கொண்ட அந்தவெள்ளையானை, உச்சியின்மேல் நாறி கிடந்த நறுமலரை வீழ்த்தி - தனது தலையின்மேல் மணம்வீசிக்கொண்டிருந்த நல்லதாமரைமலரைக்கீழேதள்ளி, உரல் சீறி கிடந்த நெடும் தாளால் சிதைத்தன்று - உரலொடுமாறுபட்ட தனது நெடியகாலால் தேய்த்தது. (கூ)

கண்டான்முனிகாமற்காய்ந்தானுதற்கண்போல
விண்டாரழல்சிதறநோக்கினன்வெகுளிகோபங்
கொண்டானமரரொதுங்கக்கொடித்தால
மூண்டானெனநின்றுருத்தானுரைக்கின்றான்.

(இ-ள்.) முனிகண்டான் - (யானைதேய்த்ததை) குருவாசமுனிவர்பார்த்து, காமன் காய்ந்தான எதல் கண் போல் ஆர் அழல் விண்டு சிதற நோக்கினன் வெம் கோபம் கொண்டான் - மன்மதனையெரித்த சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண்ணி னுள்ள நிப்போல அரியநீப்பரந்து சிதப்பார்த்துக் கொடியகோபங்கொண்டார், அமரர் ஒதுங்க கொடித்த - தேவர்கள் பயந்து ஒதுங்கப் பொங்கி, ஆலம் உண்டான் என நின்று உருத்தான் உரைக்கின்றான் - விடமுண்ட உருத்திரமூர்த்திபோல நின்றுகோபித்துச்சொல்லுகின்றார்.

கண்டான், நோக்கினன், உருத்தான் என்னு முற்றுகள் எச்சமாய்கின்றன.

✓ புள்ளியதோலாடைபுனைந்தரவப்பூணணிந்த
வெள்ளியசெங்கண்விடையானடிக்கமல
முள்ளியமெய்யன்புடையாரருவருதுத்
தள்ளியசெல்வத்தருக்கினையென்செய்தாய்.

(இ-ள்.) புள்ளிய தோல் ஆடை புனைந்து அரவம் பூண் அணிந்த செம் கண் வெள்ளிய விடையான் - புள்ளிகளையுடைய புலித்தோலாகிய ஆடையையுடுத்துச் சர்ப்பாபரணங்களையணிந்த சிவந்தகண்களையுடைய வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமானது, அடி கமலம் உள்ளிய மெய் அன்புடையார்- பாததாமரையைக்கருதிய உண்மையாகிய அன்பினையுடைய அடியார்கள், அருவருத்து தள்ளிய செல்வம் தருக்கினையென் செய்தாய் - வாங்கியசனம்போலக் கருதிகளைந்த செல்வச்செருக்கினையுடைய பேதையே நீ என்ன காரியஞ்செய்தாய்.

அழிவில்லாத சிவபோகம் ஈகரும் மெய்யன்பர்க்கு-அழியுந்தன்மையதாகிய இந்திரபோகம் பொய்ப்போகமாக முடிதலின் மெய்யன்பர் அருவருத்துத்தள்ளிய செல்வம் என்றார். திருவாசகம் - திருச்சதகம் - ஆனந்தத்தழுந்தல்.

" போகம்வேண்டிவேண்டிலேன்புரந்தராதியின்பமு
மேகநின்கழலினையலாதிலேனெனெம்பிரா
ஞகம்விண்டுகம்பம்வந்துருகுகியஞ்சலிக்கணே
யாகவென்கைகண்கடானையாறதாகவையனே."

எனவருந் திருப்பாசுரத்தானுணர்க. (கஉ)

கதிர்த்தார்முடியமரர்கையுறையேகன்கு
மதித்தாயெம்மீசன்மதிமுடிமேற்சாத்தும்
பொதித்தசவிழ்மலரைப்போறருதுவாங்கி
மிதித்தானினிந்தவதன்மேல்வைதாய்பேதாய்.

(இ-ள்.) பேதாய் - அறிவில்லாதவனே, கதிர் தார் முடி அமரர் கையுறையே கன்கு மதித்தாய் - விளங்குதலையுடைய மாலையணிந்த மகுடநதரித்த தேவர்கள்கொடுத்த கையுறைகளையே நனகுமதித்து, எம் ஈசன் மதிமுடிமேல் சாத்தும் பொதி தாது அவிழ்மலரை போறருதுவாங்கி - எமதுபெருமானுடைய சந்திரனையணிந்த திருமுடிமேல் சாத்திய பொதிதலையுடைய மகரந்தத்தோடு மலர்ந்ததாமரைமலரை கன்குமதியாதுவாங்கி, ஆனை மிதித்தது சிந்த அதன்மேல் வைத்தாய்-வெள்ளையானை காலால்மிதித்துத் தேய்க்கும்படி அதன்மேல்வைத்தாய்.

கையுறை - கையில்வரப்படுவதென்னும் பொருண்மேனிற்றலால் செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிறபெயர். (கஊ)

வண்டுளருந்தண்டுழாயமாயோனிறுமாப்பும்
புண்டரிகப்போதுறையும்புத்தேளிறுமாபபு
மண்டர்தொழவாழுன்னிறுமாப்புமாலால
மூண்டவனபபூதிதபேறென்றுணர்ந்திலையால்.

(இ-ள்.) வண்டு உளரும் தண் துழாய் மாயோன் இறுமாப்பும் - வண்டுகள் இளரும் தண்ணியதுழாய்மாலையையணிந்த திருமாலினுடைய செல்வக்களிப்பும், புண்டரிகம் போது உறையும் புத்தேள் இறுமாப்பும் - தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமனுடைய செல்வக்களிப்பும், அண்டர் தொழ வாழ் உன் இறுமாப்பும்-தேவர்கள் வணங்கவாழும் உன்னுடையசெல்வக்களிப்பும், ஆலாலம் உண்டவனை பூசித்ததபேறு என்று உணர்ந்திலை - விடத்தையுண்டருளிய சிவபெருமானே அருச்சித்தலால்வந்தபயனென்று நீ சிறிதும அறியாது போயினாய்.

இறுமாப்பு - மிக்கமகிழ்ச்சி. பிரமன்முதலியோர் சுதந்திரமில்லாத பசுக்கூட்டங்களுள் அடங்கினவராதலால் பதியினருள் வழிநின்று தததமக்குரிய அதிகாரசத்திமுதலிய பேறுகளைப்பெறப்பூசித்து அடைத்தவராதலால் ஆலாலமுண்டவனைப்பூசித்ததபேறு என்றார். திருவாசகம் - திருச்சதகம்-அறிவுறுத்தலில் - " வாழ்த்தவதும்வானவர்க டாம்வாழ்வான்மனநின்பாற், றுழ்த்தவதுந்தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந்தொழவேண்டி" எனவருந் திருப்பாசுரத்தானுணர்க. (கச)

சேட்டானைவானவநின்சென்னிசெழியரிலோர்
வரட்டானைவீரன்வஞையாற்சிதறுகநின்
கோட்டானகாற்கோட்டவெண்ணிறத்தகுஞ்சரமுங்
காட்டானையாகவெனவிட்டான்கடுஞ்சாபம்.

(இ-ள்.) சேடு ஆனை வானவ-பெரியவெள்ளையானையையுடைய இந்திரனே, நின் சென்னி செழியரில் ஓர் வாள் தானை வீரன் வஜையால் சிதறுக என - உன்து தலை பாண்டியர்மரபில்வரும் ஒப்பில்லாத வாளேந்திய சேனையையுடைய வீரனது சக்கரத்தால சிதறக்கடவது எனவும், நின் கோள் தானம் நால் கோட்ட வெள் நிற த்த குஞ்சரமும்-உன்னுடையவலிமையும் மதத்தையும் நான்குகொம்புகளையும் வெ ள்ளியநிறத்தையுமுடைய யானையும், காட்டானை ஆக என கடிம் சாபம் இட்டான்- காட்டானையாகக்கடவதெனவும் கொடியசாபம் இட்டார்.

வேறுபலவடுக்கிய நாறகோட்டவெண்ணிறத்த என்னுங்குறிப்பு வினைப்பெ யரெச்சங்கள் குஞ்சரமென்று முடிபுகொண்டு நாற்கோட்ட குஞ்சரம் வெண்ணிற த்தகுஞ்சரம் என நின்றன. உம்மை-இறந்ததழீஇய வெச்சப்பொருட்டு. (கடு)

சவித்தமுனிபாதங்தலைக்கொண்டுசெங்கை
குவித்தமரர்தங்கோன்குறையிரபபாயை
வவித்தயொறியாயெம்மரசுங்காறள்ளுஞ
செவித்தறுகண்வேழமுந்தீருகுடையரன்றே.

(இ-ள்.) அமரர் - தேவர்கள், சவித்தமுனிபாதம் தலைக்கொண்டு செம் கை குவித்து - சபித்த திருவாசமுனிவருடைய பாதங்களைத் தமது தலைமேற்கொண்டு செவந்தகைகளைக்கூப்பி, தம் கோன குறை இரபபார் - தமது அரசனுகிய இந்திர ன்செய்த குறைகளைச்சொல்லி யிரப்பவர், ஐய-ஐயனே, பொறி அவித்தாய் - ஐம் பொறிகளைக்கெடுத்தவனே, எம் அரசும் - எங்களுடைய அரசனும், கால் தள்ளும் செவி தறுகண் வேழமும் - காறறைவீசுங்காதையும அருசாமையையுமுடைய வெ ள்ளையானையும், (அபசாரஞ்செய்தமையால்) நீருகு உடையர் அன்றே - குற்றமு டையரல்லவா.

தணிவுகூறப்புகுவோர் தமது குற்றத்தை முன்பு கூறுவராதலால் எம்மர சும் வேழமுந் தீங்குடையரன்றே எனகூறினர். ஆய் - என்று முன்னிலையொரு மை விகுதியைப்பிரித்து அவித்த என்பதனோடு கூட்டுக. அரசு சொல்லால் அஃறி ணையாயினும், பொருளால் உயர்திணையாதலால் நினைவிரவிச் சிறப்பினல் உயர்தி ணைமுடிபுதந்தார். (கசு)

அத்தகையநீராற்சபித்தீரடிகேண்மற்
றித்தகையகுறுமினிவிடுமினென்றிரந்து
கைத்தலங்கள்கூப்பிக்களைந்தாக்கிரகுயிருள்
வைத்தமுனிபிறிதுசாபம்வருக்கின்றுன்.

(இ-ள்.) அடிகேள் - சுவாமிகளே, அததகையநீரால் சபித்தீர் - அத்தன்மை யான குற்றங்களால் சபிததருளினீர், இனி இததகைய சாபம் விடுமின் என்று - இப்பொழுதே இத்தன்மையையுடைய சாபங்களே யொழித்தருளுமென்று, இரந்து கைத்தலங்கள் கூப்பி களைந்தார்க்கு - குறைகூறிக் கைகளைக்குவித்து முறையிட்ட அத்தேவர்களின்பொருட்டு, இரங்கி அருள்வைத்த முனி-மனமிரங்கிக் கிருபைகூர்ந் த அத்திருவாசமுனிவர், பிறிது சாபம் வருக்கின்றுன்-வேறுசாபம் வருக்கின்றார்.

குற்றமும் பண்புளடங்குதலால் நீரானென்றார். இனி என்னும் இடைச் சொல் இப்பொழுது என்னும் பொருள்மேல் நின்றது. "இன்னினியேகின்றுன்" எனவருதலால் உணர்க. (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிந்தனைவாக்கிற்கெட்டாசிவனருளித்தசேட
நிந்தனைபரிகாரத்தானீங்காதுலைமடமாக,
வந்தருமுடிமட்டாகமத்தமாவனமாவாகி
யைந்திருபஃதாண்டெல்லையகன்றபின்பண்டைத்தாக.

(இ-ள்.) சிந்தனை வாக்கிறகு எட்டாத சிவன் அருள் - மனவாக்குக்கெட்டாத சிவபெருமானுடைய திருவருள், அனிதத சேட நிந்தனை பரிகாரத்தால் நீங்காது - கொடுத்தருளிய சேடத்திலுளள அவமதிப்பு மற்றொருபரிகாரத்தினால் ஒழியமாட்டாது, (ஆகையால்) தலைமட்டாக வந்தது முடிமட்டு ஆக-தலையளவாகவந்த தீங்கு மகுடத்தினளவாகமுடியக்கடவது, மத்தம் மா - மதத்தையுடையவெள்ளையானை, ஐந்து இருபஃது ஆண்டு எல்லை - நூறுவருடங்காறும், வனம் மா ஆகி-காட்டானையாகத்திரிந்து, அகன்றபின - அந்த அளவு ஒழிந்தபின், பண்டைத்து ஆக-முன்னுள்ளதெயவதத்தன்மையை யடையக்கடவது.

பரிகாரம்-என்றது நூல்களிற்கூறிய பிராயச்சித்தத்தின்வழியின்று பரிகரித்தல். ஆக வென்னும் மூன்றனுள் - முன்னது வினையெச்சம் பின்னவை வியங்கோள் முற்றுகள். (கஅ)

என்றனன்பிறிதுசாபமிந்திரன்மகுடபங்க
மொன்றியசெய்கையின்னருளைத்துமற்றஃதுநிற்க
கின்றவெளளானைவானநீத்தறிவிழந்துநீலக
குன்றெனவனதுவேழகுழாத்தொடுகுழிஇயதன்றே.

(இ-ள்.) என்றனன் பிறிது சாபம் - என்று பிறிதுசாபம் வருத்தருளினர், இருதிரன் மகுட பங்கம ஒன்றிய செயகை பின்னா உரைத்தும் அஃதுநிறக-தேவேந்திரனமகுடம் பங்கப்பட்டசெயதியைப பினபு சொல்லுவாம் அச்சாபந்நிரம்பிற்க, கின்ற வெள்ளானை - ஒழிந்தவெள்ளையானை, வானம நீத்து அறிவு இழந்து - (அன்றே) விண்ணுலகத்தினினறு நீங்கித தேவ அறிவொழிந்து, நீலம குனறு என வனத்து வேழம குழாத்தொடு குழுவியது-நீலமலையைப்போலக் கரியநிறம்படைதத்காட்டிற்சஞ்சரிக்கும் யானைகூட்டங்களோடுகூடிச் சஞ்சரிததது. (கக)

மாவொடுமையங்கிசெயகண்மறமபயிலகாடுமுல்லைப்
பூவொடுவழங்குநீத்தபபுறவமுங்குறவாதங்க
டேவொடுபயிலுங்கல்லுந்திரிந்துநூறாண்டுசெல்லக்
காவொடுபயிலுந்தெய்வக்கடம்பமாவனம்புக்கன்றே.

(இ-ள்.) மா ஒடு மையங்கி - காட்டானைகளோடுகூடி, செம கண் மறம் பயில் காடும் - சிவந்தகண்களையுடைய மறவாகள் சஞ்சரிக்கின்ற பாலிநிலங்களிலும், முல்லைப்பூ ஒடு வழங்கும் நீத்தம் புறவமும் - முல்லைமலையும் ஒடுவிருக்ஷத்தையும் பெருக்கெடுத்தோடுங் காட்டாறுகளையுமுடைய முல்லைநிலக்களிலும், குறவர் தங்கள் தேவொடு பயிலும் கல்லும் திரிந்து - குறவாகள் தங்களுக்குரிய தெய்வமாகிய முருகக்கடவளோடுவசிக்குங் குறிஞ்சிநிலங்களிலுநதிரிந்து, நூறு ஆண்டும் செல்ல - நூறுவருடமும் (இவ்வண்ணம்) கழிய, கா ஒடு பயிலும் தெய்வம் மா கடம்பவனம் புக்கன்று - (புறத்திற்) சோலைகளால்விளங்குக் தெய்வத்தன்மையையுடைய கடம்பவனத்திறபுகுந்தது.

மறம் - கொலை. அது உடையவர்மேனிற்றலால் பண்பாகுபெயர். (உ0)

புக்குரல்வட்டத்தின்காற்பொருவிறேவியலிற்றீர்ந்த
மைக்கருங்களிறுமுக்கண்மாதவனருள்வந்தெய்தத்
தக்கதோரமையஞ்சாரமாகதந்தழைத்துமின்னு
நக்கபொன்முளரிபூத்தகளிர்கயந்தலைகண்டன்றே.

(இ-ள்.) புக்க உரல் வட்டம் தின் கால் பொருவு இல் தே இயலில் தீர்ந்த மை கரும் களிறு - (கடம்பவனத்தில்)புகுந்த உரல்போலும் வட்டவடிவாகிய தின்னியகால்களையுடைய ஒப்பில்லாத தெய்வத்தன்மையினின்று நீங்கியகரியயானை, முக்கண் மாதவன் அருள வந்து எய்த தக்கது ஓர் அமையஞ்சார - திரிலேத்திரங்களையும் பெரியதூறலினையுமுடைய சிவபெருமானது திருவருள்வந்து கிடைக்கத்தக்க ஒப்பில்லாதகாலந்தனக்குக்கிடைக்க, மரகதம் தழைத்து மின்னு நக்க பொன் முளரி பூத்த களிர் கயந்தலை கண்டன்று-மரகதம்போலும் (இலைகள்) தழைத்து மின்னலு பபோலும விளங்கின பொற்றமரைமலர்கள் அலர்ந்த குளிர்ந்த தடாகத்தைக்கண்டது.

சிவபெருமானை - மாதவனென்றது பொன்வண்ணத்தந்தாதியில்.

"பரமனையேபலிதேர்ந்தஞ்சுண்டதுபன்மலர்சேர்
பிரமனையேசிரங்கொண்டுகொடுப்பதுபேருளாஞ்
சரமனையேயுடம்பட்டுமுடம்பொடுமாதிடமாம்
வரமனையேயினையாகுமூகண்ணுடைமாதவனே."

எனவருதல்காண்க. மின்-உகரச்சாரியை பெற்றுநின்ற தொழிற்பெயர். அகரவிருதி தொக்குநின்ற புக்க என்னும் பெயரெச்சம் மைக்கருங்களிறு என்னும் விசேடத்தொடர் பொருள்கொண்டது. இடையிலுள்ளன இடைப்பிறவரல். கயந்தலை - குளமாகிய இடம். இது ஆயன் சாத்தன என்றதுபோல நின்ற இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கயந்தலைகண்டது - இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையாதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று. (உக)

கண்டபோதறிவுதோன்றக்கயந்தலைகுடைந்தபோது
பண்டையவடிவந்தோன்றப்பரஞ்சுடரருட்கண்டோன்றக்
கொண்டதோர்பரமானந்தக்குறியெதிர்தோன்றக்கும்பிட்
டுண்டாநாயகனேப்பூசைசெய்வதற்கன்புதோன்ற.

(இ-ள்.) கண்ட போது அறிவு தோன்ற - (அந்தத் தீர்த்தத்தைத்) தரிசித்த போது (முன்னுள்ள) அறிவுதோன்றவும், கயம் தலை குடைந்த போது பண்டைய வடிவம் தோன்ற-அததீர்த்தத்தில் நீராடியகாலத்து முன்னுள்ளவடிவம் தோன்றவும், (மிழ்கூர்ந்து) பரம் சுடர அருட் கண தோன்ற - சிவபெருமானுடைய திருவருட் பார்வை தோன்றுதலால், பரமானந்தம் கொண்டது ஓர் குறி எதிர் தோன்ற கும்பிட்டு - மேலான ஆனந்தமே திருவுருவமாகக்கொண்ட ஒப்பில்லாத சொக்கலிங்கமூர்த்தி (தனக்கு) நேரே தரிசனமாகவேண்டி,அண்டர் நாயகனை பூசை செய்வதற்கு அன்புதோன்ற-தேவர்கள் தலைவனுகிய அச்சொக்கலிங்கமூர்த்தியைப் பூசித்தற்குத் (தன்மனத்தில்) அன்புதோன்றுதற்க.

முன்னுள்ள தோன்ற என்னும் இரண்டு வினையெச்சங்களும் சொல்லெச்சமாய் நின்ற மிழ் கூர்ந்து என்னும் எச்சத்தைத் தனித்தனி கொண்டன, அவ்வெச்சம் கும்பிட்டென்னும் எச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. (உஉ)

தூம்புடைக்கையான்மொண்டுமஞ்சனத்தூநீராட்டித்
தேம்புடையொழுகப்பள்ளித்தாமமுந்தெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப்பரனேயர்ச்சிகவுள்ளத்
தாம்புடையறிந்தவெந்தையரனேயைநோக்கிகூறும்.

(இ-ள்.) தூம்பு உடை கையால் மொண்டு - துவாரம்பொருந்திய துதிக்கை யால் முகந்து, மஞ்சனம் நூ நீர் ஆட்டி - திருமஞ்சனமான பரிசுத்தமாகிய நீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, தேம் புடை ஒழுக - தேன்புறத்திற் சிந்த, பள்ளித் தாமமும் தெரிந்து சாத்தி - திருப்பள்ளித்தாமத்தையும் குற்றமற வாராய்ந்துசாத்தி, பாம்பு உடைத்தாய வேணி பரனே அர்ச்சிக்க - சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சோ மசுந்தரக்கடவுளே யர்ச்சிக்க, உள்ளது ஆம்புடை அறிந்த எந்தை-(அதன்)மனத்தி ற்றோன்றிய (அன்பின்) வீகத்தை யறிந்த வச்சோமசுந்தரக்கடவுள, யாரனையை நோக்கி கூறும் - அவ்வெள்ளையானையைக் கடைக்கணித்துத் திருவாய்மலர்ந்தரு ளுவான்.

உம்மை-உயர்வுசிறப்பு. புடைமுதனிலைத் தொழிற்பெயர். இச்செய்யுள் குள கமாதலால் தோன்ற என்னும் எச்சம நீராட்டி என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் சாத்தி என்னும எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் அர்ச் சிக்க வென்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையுந தனித்தனிகொண்டன. (உக)

வந்ததையெவனீவேண்டும்வரமெவனுரைத்தியென்னச்
சிந்தையிலன்புகூர்ந்ததெயவதவேழுந்தாழ்ந்து
முந்தையில்விளைவும்வந்தமுறைமையுமுறையாற்கூறி
யெந்தையையடையப்பெற்றேற்கினியொருகுறையுண்டாமோ.

(இ-ள்.) நீ வந்தது எவன்- நீ யிங்குவந்தகாரணம் என்ன, வேண்டும் வரம் எவன் - உனக்கு வேண்டிய வரமென்ன, உரைத்தி என்ன - நீ கூறுவாயென்றருள, சிந்தையில் அன்பு கூர்ந்த தெய்வத வேழம தாழ்ந்து - மனத்தில் அன்புமிக்க வெ ள்ளை யானை வணங்கி, முந்தை யில விளைவும வந்த முறைமையும் முறையால் கூறி- முன்னடந்த செய்தியையும் (அதகாரணமாகததான்)வந்தமுறைமையையும் முறை ப்படிச் சொல்லி, எந்தையை அடைய பெறறேறகு இனி ஒரு குறை உண்டாமோ- என் தந்தையாராகிய தேவரீரைச சரணடையபபெறற அடியேனுக்கு இனி யொரு குறையுண்டோ. (இல்லையென்றபடி.)

ஐ - சாரியை. (உச)

என்பராவாரம்பூண்டவெந்தையிக்கரிகளெட்டோ
டொன்பதாயடியனேனுமுன்னடிபிரியாதுன்றன்
முன்பதாயிவ்விமானமுதுகுறசுமப்பலென்றே
ரன்பதாயொன்றென்னுள்ளத்தடித்தலாலஃதேவேண்டும்.

(இ-ள்.) என்பு அரா ஆரம் பூண்ட எந்தை - எலும்பையும் சர்ப்பத்தையும் ஆரமாகப்பூண்டருளிய என் தந்தையே, அடியனேனும் இ கரிகள் எட்டோடு ஒன் பதா ஆய்-அடியேனுடைய யானும் விமானத்தைச்சுமக்கும் இந்த அஷ்டகசங்களோடு ஒன்பதாகி, உன் அடி பிரியாது உன்றன் முன்பு ஆய் இவிமானம் முது குற சுமப்பல் என்று - உன் திருவடியைப் பிரியாமல் உன்முன்புநின்று இவ்விமானத்தை முதுகிற் பொருந்தச் சுமப்பேனென்று, ஓர் அன்பு ஒன்று ஆய் என் உள்ளத்து அடித்தலால்-

ஒப்பில்லாத அன்பொன்றுண்டாகி என்மனத்தில் பொருந்துதலால், அஃதே வேண்டும - அச்சுமத்தற்றொழிலே (எனக்கு) வேண்டும்.

முதல் சினைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் சினையின் றொழிலாகிய சுமப்பல் என்னும வினைமுற்றை முதலுக்குங்கொள்க. சினை அன்பு - முன்பதி அன்பது அது பகுதிப் பொருள் விகுதிகள். (உடு)

இடையறுவன்பின்வேழமிங்ஙனங்கூறவிண்ணு
டையவனம்பான்மெய்யனபுடையவனவனேதாங்கி
யடைவதேநமக்குவேண்டுமகமகிழ்வென்னுப்பின்னும்
விடையவன்வரங்கணல்கிவிடைகொடுத்தருளினானே.

(இ-ள்.) இடை அறு அன்பின் வேழம் இங்ஙனம கூற - என்றும் நீங்காத அன்பினையுடைய வெள்ளையானையிவ்வாறசொல்ல, விடையவன்-இடபவாகனத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள, விண் நாடி உடையவன் - தேவேந்திரன், நம்பால் மெய அன்பு உடையவன் - நமமிடத்தில் மெய்யன்புடையான், அவனைத் தாங்கி அடைவதே-அவனைச் சுமநதுசெல்வதே, நமக்கு வேண்டும் அகமகிழ்வு என்ன-நமக்குவேண்டிய அகமகிழ்ச்சி யெனறு, பின்னும வரங்கள் நல்கி விடை கொடுத்து அருளினான் - மீளவும் வரங்களருளி விடைகொடுத்தருளினார். (உசு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விடைகொடுவணங்கியேறும்வெள்ளானைமேற்றிசையடைந்துதன்
பெயராற, படமூமறறதன்பாலரனையுங்கணேரன் றன்னையுங்கண்டருச்ச
னைசெய், திடையறுவன்புந்தாணுமங்கிருகருமெல்லியசெய்திகேட்டரு
ள்கூர், கடவுளர்பெருமானுழையாவினித்தெங்களிற்றினைக்கொணர்கெ
னவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) விடை கொடு வணங்கி ஏரும் வெள்ளானை மேல் திசை அடைந்து-விடைபெற்றுப் பணிந்துசெல்லும வெள்ளையானையானது மேலைத்திசையை யடைந்து,தன்பெயரால் தடமும் அதன பால் அரனையும கணேசன தன்னையும் கண்டு-தன்னுடையபேரால் ஓர் தீர்த்தத்தையும அதீர்த்தக்கரையில் சிவலிங்கமூர்த்தியையும மூத்தபிளையாரையும பிரதிட்டைசெய்து, அருச்சனை செய்து இடை அறு அன்பும் தானும் அங்கு இருக்கும எல்லை-அருச்சித்து என்றும்நீங்காத அன்புந்தானுமாக அவ்விடத்திலிருக்கும் காலத்து, அருள கூர் கடவுளர் பெருமான் இச்செய்தி கேட்டு-கருணைமிக்க இதிரன் இச்செய்தியை கேளவியுற்று, உழையாரை வினித்து எம் களிற்றினை கொணர்க எனி விடுத்தான்-ஏவல்செய்வோரை அழைத்து எமது யானையைக் கொண்டுவரக்கடவீர் என்று அறுப்பினன்.

பரவசமுற்ற முதலியுஞ் சினையையும் வேறுவைத்துக் கூறுதல் நெறியாதலால் அன்புநதானும் அங்கு இருக்கும் எல்லை என்றார். " காணுமென்சிந்தையுகாயகனுக்கெவ்விடத்தோம்" என்ற பெரியோர திருவாக்காலு முணர்க. (உஎ)

வல்லைவந்தழைத்தார்தம்மைமுன்போக்கி வருவலென்றெழுந்துகீழ்த்திசையோ, செல்லைவந்தோரூர்தனதுபேராற்கண்டிந்திரேச்சரமெனவி றைவன், றெல்லைவண்பெயராலொன்றுகண்டரனேத்தூயபூசனைசெய்தங்கிருப்பக், கல்லைவன்சிறகுதடிந்தவனின்னுங்களிறுவந்திலதெனப்பின்னும்

(இ-ள்.) வல்லை வந்து அழைத்தார் தம்மை வருவல் என்று முன் போக்கி-விரைந்துவந்தழைத்தவரை நான் வருகின்றேன் நீங்கள் முன்னேசெல்லுங்களென்

றனுப்பி, எழுந்து கிழக்கிசை ஓர் எல்லை வந்து - (அங்ஙனமாறு) எழுந்து கிழக்கு திசையில் ஓரிடத்தில்வந்து, தன் பேரால் ஓர் ஊர் கண்டு - தனது பேரால் (ஜராவதீச்சரமென) ஒருதலத்தை யேற்படுத்தியும், இறைவன் தொல்லைவண் பெயரால் இந்திரேச்சரம் என ஒன்று கண்டு-(தனது) தலைவனுடைய தொன்றுதொட்டுள்ள நல்லபெயரால் இந்திரேச்சரமென ஒருதலத்தை யேற்படுத்தியும், அரனை நாய பூசனை செய்து அங்கு இருப்ப - சிவபெருமானைப் புனிதமாகிய பூசனைசெய்து அங்குஇருப்ப, கல்லை வன்சிறகு தடிந்தவன் இன்னும் களிறு வந்திலது என பின்னும் - மலைகளை வலியசிறகறுத்த தேவேந்திரன் இன்னமும் யானை வரவில்லை யென்றுமீளவும்.

கடவுளை யடிதொழுது என்றுரைபோல - கல்லை வன்சிறகு தடிந்தவன் என உருபு நோக்கியசொல் இரண்டுவந்தன. முதற்பொருள் ஐ உருபு ஏற்று நின்றமையால் சினைப்பொருளாகிய சிறகிறகு ஏழனுருபுவிரித்துக் கல்லைசிறகில்வெட்டினான் எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. (உஅ)

மனத்தினுங்கடியதூதரைவிடுப்பவானடைந்திறைவனைவணங்கிப்
புனத்தினுங்கடியகல்லினும்பன்னெட்புன்கணோயுறவருசாபங்
கனத்தினுங்கரியகண்டனைக்கண்டுகளிங்ததுங்கிளர்ந்துதிகையதி
னினத்தினுங்கழிந்ததெய்வதவேழமினிதுவீற்றிருந்ததுமாதோ.

(இ-ள்.) மனத்தினும் கடிய தூதரை விடுப்ப - மனவேகத்திலும் விரைந்து செல்லும் வேகத்தையுடைய தூதுவரை (அழைத்துவரும்படி) அனுப்ப, (அவர்களோடு) வான் அடைந்து இறைவனை வணங்கி - சுவர்க்கலோகத்தையடைந்து தனது தலைவனுமாகிய இந்திரனைப்பணிந்து, புனத்தினும் கடிய கல்லினும் பல் நாள் புன்கண் நோய் உறவரு சாபம் - காடுகளிலும் அச்சத்தைத்தரும்மலைகளிலும் பலநாள் துன்பநோயை நுகரும்படி வந்தசாபத்தை, கனத்தினும் கரிய கண்டனை கண்டு களிந்ததும் - மேகத்திலும் கரிய நீலகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்து நீக்கிக்கொண்டதையும் (மறைந்தெய்திகளையும்) சொல்லி, திக்கயத்தின் இனத்தினும் கழிந்த தெய்வத வேழம் இனிது வீற்றிருந்தது - எட்டுத் திக்குயானைகளிலும் மேம்பட்ட தெய்வத்தனமைபொருந்திய வெள்ளையானை குறைவின்றி வீற்றிருந்தது.

திக்கசங்களோடு அது ஒன்றுமிலும் ஏனையவற்றுள் அது சிவபிரானருளால் மேம்பட்டமையால் திக்கயத்தினினுங் கழிந்த என்றார். உம்மையால் மற்றைச் செய்திகளையும் எனக்கொண்டாம். (உக)

குடவயினீராவதப்பெருந்தீர்த்தங்குடைந்தயிராவதகணேசக்
கடவுளைத்தொழுதைராவதேச்சரத்துக்கடவுளைப்பணிந்தவர்சாபத் [போ
தொடர்பினும்பாவத் தொடர்பினுங் கழிவர் சுராதிபன்களிறுசென்னெறி
யிடர்கெடவையைபடிந்துதென்கரையிலிந்திரேசசரனடிபணிவோர்.

(இ-ள்.) குடவயின் ஐராவதப் பெரும் தீர்த்தம் குடைந்து - மேலத்திசையிலுள்ள பெரிய ஐராவததீர்த்தத்தில் மூழ்கி, அயிராவத கணேசக்கடவுளைத்தொழுது - ஐராவதகணபதியைவணங்கி, ஐராவதேச்சரத்து கடவுளைபணிந்தவர் சாபத் தொடர்பினும் பாவததொடர்பினும் கழிவர் - ஐராவதேச்சருடைய திருவடிகளை வணங்கினவர்கள் சாபக்கட்டினின்றும் பாவக்கட்டினின்றும் நீங்குவார், சுராதிபன் களிறு செல் நெறி போய் - (இதுவுமன்றி) இந்திரனுடைய யானைசென்றவழியேசென்று, இடர் கெட வையை படிந்து தென் கரையில் இந்திரேச்சரன் அடிபணி

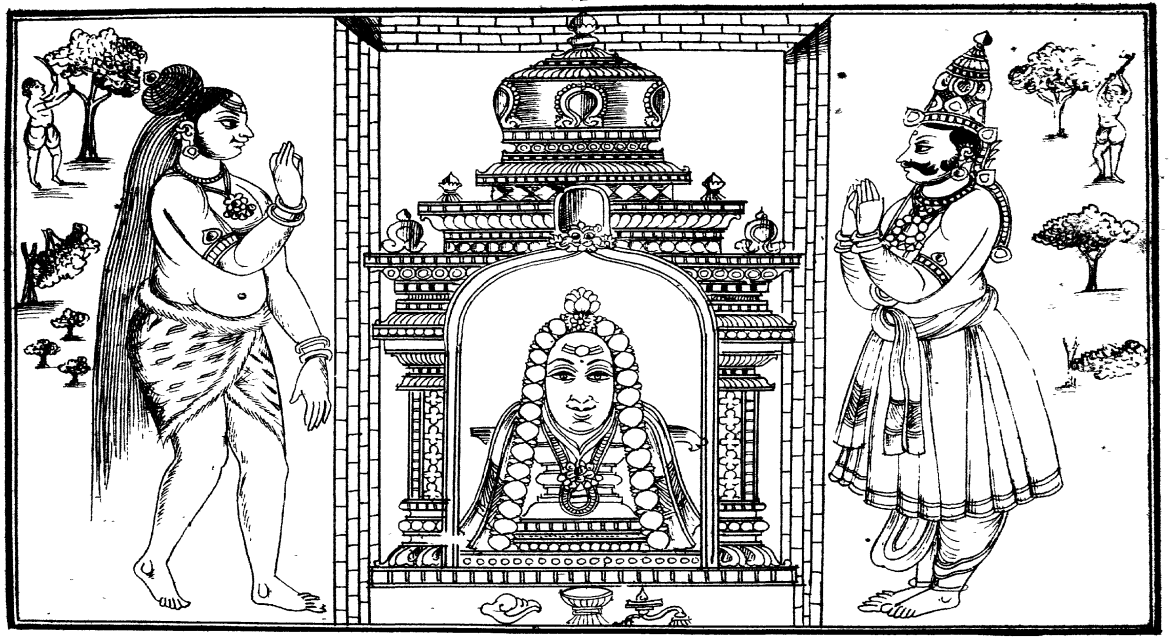

திருநகரங்கண்டபடலம். உஉக

வோர் - பிறவித்தன்பங்கெட வைகையில் நீராடி (அதன்) தென்கரையிலெழுந்த ருளிய இந்திரேச்சரனுடைய திருவடிகளே வணங்குவோர். (கூ)

வேறு.

இம்மையிலறமுன்மூன்றுலெய்தியபயனேயெய்தி
யம்மையின்மகவானீரேழுரும்பதமளவும்வானில்
வெம்மையில்போகமூழ்கிவெறுப்புவந்தடையவுள்ளச்
செம்மையில்விளைபேரின்பசிவகதிசெலவராவார்.

(இ-ள்.) இம்மையில் அறமுன் மூன்றால் எய்திய பயனே எய்தி-இப்பிறப்பில் தருமமுதலிய மூன்றுபொருள்களால்வரும் பயனேஅடைந்து, அம்மையில் ஈர் ஏழ் மகவான் அரும்பதம் அளவும்-மறுமையில் (கிடைத்தற்கரிய) பதினாறு தேவேந்திரப ட்டங்காறும், வானில் வெம்மையில் போகமழ்ந்தி வெறுப்பு வந்த அஞ்சுடைய-சுவர்க் கலோகத்தில் விருப்பைத்தரும போகவெள்ளத்தில் அழுந்தி (அதில்) வெறுப்புவர, உள்ளச்செம்மையில் விளைபேர் இன்பம்-சிவகதி செல்வா ஆவார் (அதனால்லினேந்த) இருவினையொப்பால் உண்டாகும பேரின்பத்தைத்தரும சிவசாயுச்சியச் செல்வமுடையவராவார். (கக)

வெள்ளியானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்பட்டத் திருவிருத்தம - சஅ0.

மூன்றாவது

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தானவாழிழிபுகர்முகத்தடுகரிசாபம்
போனவாறுரைசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறினன்கடம்பமாவனமுதுநகர
மானவாறதுதானேசிறிதறிந்தவாறிசைப்பாம்.

(இ-ள்.) தானம் ஆய இழி புகர் முகத்த அடுகரி சாபம் போன ஆறு உரை செய்தும் - மதமாகியவெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடும் புள்ளிதங்கிய முகத்தையுடைய (பகைவரைக்) கொல்லும் வெள்ளியானையின் சாபநீங்கிய திருவிளையாடலைச் சொன்னோம், மேல் புதுமதிமுடிமேல் வான ஆறினன் மா கடம்பவனம் - இளிப்பிறையணிந்த சடாமுடியின்மேல் ஆகாயகங்கையையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய பெரியகடம்பவனம், முது நகரம் ஆன ஆறதுதானே சிறிது அறிந்த ஆறு இசைப்பாம் - பழையசிற்பநூலின்வழித் திருநகரமான திருவிளையாடலைச் சிறிது தெரிந்தவண்ணம் (எடுத்தச்) சொல்லுவாம்.

பிறை-தோன்றிய இளஞ்சுந்திரன்மேனிற்றலால புதுமதி என்றற்குப் பிறை என்றும். முதுமை என்னும் பண்பு நான்மேனிற்றலால் பண்பாகுபெயர். அது பருப்பொருள்விருதி. (க)

இன்னரம்புளரேழிசையெழான்மிடற்றளிகள்
கின்னரம்பயில்கடம்பமாவனத்தினின்மீச்சார்த்
தென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
மன்னர்சேகரனாகுசெய்திருப்பதுமுணர்.

(இ-ள்.) இன் நரம்பு உளர் ஏழ் இசை ஏழால் மிடறு அளிகள் - இனியநரம்புகளைத் தடவுமிடத்துண்டாகிய ஏழிசைபோலுங் கண்டத்தொனியையுடையவண்டுகள், இன்னரம் பயில் மா கடம்பவனத்தினின் கீழ்சார்-வீணையிசையைப்போல இசையைப்பாடும் பெரியகடம்பவனத்தின் கீழ்ப்பக்கத்தில், தென்னர் சேகரன் எனும் குலசேகரன் உலகம் மன்னர் சேகரன் - பாண்டியர்மரபிற் கோர்முடம் போன்றவனுகிய குலசேகரனென்னும் இயற்பெயரையுடைய பாண்டியன் உலகுளள வேனை மன்னவர்களுக்கும் முடம்போல்பவன், அரசு செய்து இருப்பது மணவூர் - அவன் அரசியல் நடத்தியிருக்கும் ஊர் மணவூராம்.

இன்னரம் வீணை இது இசைமேனிற்றலால் கருவியாகுபெயர். இருப்பது-தொழிற்பெயர் இது இடத்தின்மேனின்றது. இன் உருபிற்கு இன் சாரியை இல்லையேனும் பாம்பினிற்கடிது தேள் என வழக்கின்கண்ணும், கற்பினின்வழாஅ எனச் செய்யுளின்கண்ணும் பயின்றுவருதலால் வந்தது. (உ)

குலவுமப்பெரும்பதியிளங்கோக்களிலொருவ
னிலவுமாஞிதிபோலருச்சனைமுதலியநி
பலவுமாஞிவதருமமுந்தேடுவான்பரன்பரற்
றலைமைசான்றமெய்யன்பினுன்றனஞ்சயனென்பான்.

(இ-ள்.) குலவும் அ பெரும்பதி இளம் கோக்களில் - விளங்காநின்ற அந்தப்பெரியநகரத்திலுள்ள வணிகர்மரபில், நிலவு மாஞிதிபோல் அருச்சனைமுதல் நியதிபலவும் ஆம் சிவ தருமமும் தேடுவான் - விளங்காநின்ற பெரியதிரவியங்களைத் தேடுதல்போல அருச்சனைமுதலிய செய்கடன்கள் பலவாகிய சிவதருமங்களைத் தேடுகின்றவனும், பரன்பால் தலைமை சான்ற மெய் அன்பினுன் - சிவபெருமானிடத்து முதனமைபெற்ற மெய்யன்பினனுமாகிய, தனஞ்சயன் என்பான் ஒருவன் - தனஞ்சயனென்னும் இயற்பெயரையுடைய ஒருவன். (கூ)

செல்வமாநகரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகஞ்செய்துதன்வளம்பதிமீளவான்
றெல்லலேயுறவக்கடற்கரைதோன்றுவித்தடியா
ரல்லறீர்ப்பவன்கடமபமாவனம்புகுமளவில்.

(இ-ள்.) செல்வம் மா நகர் இருந்து மேல் திசை புலம் சென்று-பலசெல்வங்களுமுள்ள (தனத) பெரியநகரினினறும நீங்கி மேறறிசைகளிலுளள நாடுகளிற் சென்று, மல்லல் வாணிகம் செய்து தன் வளம்பதி மீள்வான் - ஊதியமிக்கவர்த்தகஞ்செய்து தனவளப்பம்பொருதிய நகரத்திறகுத் திரும்புகினறவன், அடியார் தொல்லை ஏழ்பவம் கடல் கரை தோன்று வித்து அல்லல் நீர்ப்பவன் - அடியாருக்குத் தொன்றுதொட்டுவரும் எழுபிறப்பாகிய கடலின்கரையாகிய மோகூத்தைக் காட்டி அப்பிறவித்துன்பங்களையொழிக்கும சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய, மா கடம்பவனம் புகும் அளவில் - பெரிய கடம்பவனத்திற்செல்லுங் காலையில்.

பிறவியைக்கடலாகவுருவகஞ்செய்து மோகூத்தைக் கரையாக வுருவகஞ் செய்யாமையால் இது ஏகதேசவுருவகவணி. (ச)

இரவிகண்மறைந்தேழ்பரியிரதமுந்தானு
மூரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனனுக
விரவுநீன்மயங்கிருள்வயிற்றமியனுய்மெலியு
மாவுநீர்ச்சடையண்ணலுக்கன்பினெனங்கண்.

(இ-ள்.) கண் மறைத்த இரவி ஏழ்பரி இரதமும் தானும்-பார்ப்போர்கண்களுக்குப் புலப்படாமல் சூரியன் ஏழுகுதிரைகள்பூண்ட இரதமுந்தானும், உரவுநீர் கரும் கடலில் வீழ்ந்து ஒளித்தனன் ஆக - பெரிய நீர்மயமாகிய கரியகடலில்விழுந்து ஒளிக்க, விரவு நீல் மயங்கு இருள் வயின் தமியனாய் மெலியும் அரவு நீர சஷட அண்ணலுக்கு அன்பினேன் - (அப்போது) வந்தகருமைமிக்க இருட்போதில் ஒருவனுப் வருந்தாதின்ற, பாம்பையுங் கங்கையையும அணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்பையுடையவனுகிய வர்த்தகன், அங்கண் - அவ்விடத்தில்.

தானும் என்றமையால் திணைவிரவிச் சிறபினால் ஆண்பால் முடிபேற்றல் திணைவழுவமைதி. மெலியுமெனலும பெயரெச்சம அனபனெனலும் வினைமுதற் பொருள்கொண்டது. (ரு)

வாங்குநான்மருப்பேந்தியமதமலையெருத்தந்
தாங்கியாயிரங்கரங்களாற்றடவியெண்டிசையுந்
தூங்குகாரிருடிரத்துசெஞ்சுடரொளிசூழ்போயி
வீங்குகாரிருளைதுக்கியவிமானநேர்கண்டான்.

(இ-ள்.) வாங்கு நால் மருப்பு ஏகிய மதமலை எருத்தம் தாங்கி - வளைந்த நான்குகொம்புகளேயேந்திய அஷ்டகஜங்களாகத பிடரிகளால் சுமக்கப்பட்டு, ஆயிரம் கரங்களால் எண் திசையும் தடவி தூங்கு கார் இருள் தூர்த்து செம் சுடர் என-ஆயிரங்கிரணங்களாலும் எட்டுத்திக்கிலும் ஆராய்ந்து (எஞ்சித)தங்கிய கரிய இருளைத் தூரத்தஞ் செலவந்தருளியதேப்போல, சூழபோய் வீங்கு கார் இருள் ஒதுக்கிய விமானம் நேர் கண்டான் - (எட்டுதிக்கிலும) சூழ்ந்துசென்று நிவர்த்தகரிய விருளையொதுக்கிய விமானத்தையெதிரில் தரிசித்தான். (சு)

அடுத்தணைந்தனனவிர்சுடர்விமானமிதமர்ந்த
கடுத்ததும்பியகண்டனேகண்டுதாழ்ந்துவகை
மடுத்தநெஞ்சினனங்கனமலைவிருளகழிப்பா
னெடுத்தசிந்தையினிருந்தனனிருக்குமவ்விருள்வாய்.

(இ-ள்.) அடுத்து அணைந்தனன் - அருகணைந்து, அவிர் சுடர் விமானமீது அமர்ந்த கடுத்ததும்பிய கண்டனே கண்டு தாழ்ந்து உவகை மடுத்த நெஞ்சினன்-விளங்குகிரணத்தையுடைய விமானதின்கண்ணெழுந்தருளிய விஷமநிறைந்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளேததிரிந்தவணங்கி மகிழ்ச்சிநிறைந்தமனத்தையுடையவனும், அங்ஙனம் வைகு இருள கழிபபான எடுந்த சிந்தையின் இருந்தனன் - அவ்வாறு (தரித்து) தங்கியவிருட்போதைகழிக்கும்பொருட்டு உண்டாகிய எண்ணத்தோடிருந்தான், இருக்கும் அ இருளவாய் (அவ்வாறு) இருக்கும் அவ்விருட்போதில். (எ)

சோமவாரமன்றுதலாற்சுரர்களங்கெய்தி
வாமமேகலைமலைமகடலைமகன்மலர்ந்த
காமர்சேவடிபணிந்தவன்கங்குல்போற்கருதி
யாமநான்கினுமருச்சனையின்புறப்புரிவார்.

(இ-ள்.) அன்று சோமவாரம் ஆதலால் - அந்நாள் சோமவாரமாதலால், சுரர்கள் அங்கு எய்தி - தேவர்கள் அங்குவந்தடைந்து, வாமம் மேகலை மலைமகள் தலைமகன் மலர்ந்த காமர் சேவடி பணிந்து - ஒளியையுடைய மேகலையையணிந்த

பார்வதிதேவனுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போலமலர்ந்த விருப்பத்தரும் செவ்த திருவடிகளேவணங்கி, அவன் கல்குல் போல் கருதி - அவ்விருஷ்சிவராத்திரிபோலஇனேத்து, யாமம் நாண்கினும் இன்பு உற அருச்சனே புரிவார்-நான்குசாமத்திலு மகிழ்ச்சிமீதூர அருச்சனேசெயவார்கள்.

காமமருவு என்பது காமர் என ஒருசொனீர்மையவாய்த் தொக்குகின்றன. சோமவாரத்தின் இரவாதலால் அவன் கல்குல்போல்கருதி என்றார். அவன் கல்குல் அவனுக்குரிய கலகுலென நிற்றலால் சிவராத்திரி என்றும். (அ)

அண்டர்வந்ததுமருச்சனேபுரிவதுமனேத்துங்
தொண்டரன்பினுக்கெளியவன்சுரர்தொழுக்கறுத்த
கண்டனின்னருட்கண்ணினுற்கண்டனுதலிற்
புண்டரம்பயிலன்புடைபுண்ணியவணிகன்.

(இ-ள்.) அண்டர்வந்ததும் அருச்சனேபுரிவதும் அனேத்தும் - தேவர்கள்வந்ததும் சோமசுந்தரக்கடவுளே யருச்சிபபதம் ஆகிய இச்செயல்களெல்லாம், தொண்டர் அன்பினுக்கு எளியவன் சுரர்தொழு கறுத்த கண்டன் இன் அருள் கண்ணினுல் - அடியவரன்புக் கெளியவனும் தேவர்கள் முறையிட்டு வணங்கக் கறுத்த ஸ்ரீகண்டத்தை யுடையவனுமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய இனியதிருபாதோக்கத்தால், நுதலில் புண்டரம் பயில் அன்பு புண்ணியம் உடைவணிகன் கண்டன-ன்-நெற்றியில் திரிபுண்டரமாகவணிந்த விபூதியையும் மிக்க அன்பையுஞ் சிவபுண்ணியத்தையுமுடைய தனருசயனென்னும் அவவணிகன்பார்த்தான்.

இவன் சோமவாரவிரதம் நோற்பவனுதலால் புண்ணியவணிகனென்றார். இதனே - ஆலாஸ்யமகாத்மியத்தில்,—

யஸ்நாநிசிவஹஜ்ஜெஹ்யோவ்ரதஞாதாநிசு।
சிவவ்ரதெஷுவஸ்யைவஹ்ருஷ்யெஷாசவாரவ்ரதவ்ரியஃ॥

எனவருஞ் சுலோகத்தாலுணர்க. (கூ)

நானமென்பனிநறும்புனலுயகன்பூசைக்
கானகல்விளைவருகுகமுமமராகைகொடுத்து
ஞானவெண்மதிசடையவன்கோயிலினுராங்கர்த்
தானமர்ந்தருச்சனேசெய்வான்றங்கணுயகனே.

(இ-ள்.) நானம் மென் பனி நறும்புனல் நாயகன் பூசைக்கு ஆன கல் விளை வருக்கமும - கஸ்தூரியையும் மெதுதென்ற நல்ல வாசனேயையுடைய நல்ல பனிநீரையும் சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய பூசைக்குத்தக்க நல்ல வாசனே வர்க்கங்களேயும், அமரர் கைக்கொடுத்து - தேவர்கள் கையிற் கொடுத்து, ஞானம் வெண் மதி சடையவன் கோயிலின் ஞாங்கர் தான அமர்ந்து - ஞானசொரூபியாகிய வெள்ளிய சந்திரனேயணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலின்பக்கத்தில் தானுமிருந்து, தங்கள் நாயகனே அருச்சனே செயவான்-தங்கள் தலேவனுகிய சோமசுந்தரக்கடவுளே அருச்சனே செய்யத் தொடங்கினன்.

இயற்றுவோன் றொழிலேச் செய்வித்தலால் தான் அருச்சனே செய்வானெனவும், அவன் குடிமுழுவதும் சோமசுந்தரக்கடவுளுகருக்குக் கொத்தடிமையாயிருத்தலால் வழாதிலேயாகத தங்கள் நாயகனெனவுங் கூறினர். (கo)

வள்ளறன்னேமெய்யன்பினுலருச்சிசெய்வானே
ருள்ளவல்வினேயீட்டமுங்கங்குலுமொதுங்கக்
கள்ளமில்லவன்யாரையுங்கண்டிலன்கண்டான்
நள்ளருஞ்சுடர்விமானமேற்றனித்துறைதனியை.

(இ-ள்.) வளலல் தன்னே மெய் அன்பினுல் அருச்சி செய்வான் - சோமசுந் தரக் கடவுளே மெயயன்பினுல் அருச்சித்தலேச் செய்யுங், தனஞ்சயன், ஓர் உள்ள வல் வினே ஈட்டமும் கங்குலும் ஒதுங்க - ஒப்பில்லாத தொன்றுதொட்டுள்ள வலிய பாசக்கூட்டங்களும் இராப்போதும் நீங்க, கள்ளம இல்லவன் யாரையும் கண்டி லன - மெய்ம்மையையுடைய வத்தனஞ்சயன் (பூசிக்கவந்த தேவர்களுள்) ஒருவ ரையுங்காணுது, தள் அரும் சுடர் விமானம் மேல் தனித்து உறை தனியை கண் டான் - நீங்காத வொளியையுடைய விமானத்தின்கண் ஒப்பில்லாது வீறறிருந்தரு ளுந் தனிமுதலாகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளே மட்டுங் கண்டான்.

பாசம் பிறவிக்கு விதாதாதலின் ஓர் எனவும், அனுகியே யுள்ளதாதலின் உள்ள எனவும், சிவபெருமான் நிருவருணேக்காலன்றி வினேயவற்று லொழியாதா தலின் வல் எனவும், பாசங்களால் வினேவது கருமமாதலால் வினேயெனக் காரியத் தைக் காரணமாகவுங் கூறினர். கண்டிலனென்னும் முற்று எச்சமாய் நின்றது. பா சமும் இருளும் குணத்தால் ஒருதன்மையவாதலால் வினேயீட்டமுங் கங்குலுமென உடனெண்ணினர். அருச்சி முதனிலேதொழிறபெயர். (கக)

ஆழ்ந்தசிந்தையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழத்
தாழ்ந்தெழுந்திருகைகளுந்தலேயிசைக்கூப்பிச்
சூழ்ந்துதன்பதிக்கேகுவானெருதலேதுணிந்து
வாழ்ந்தவன்பினன்விடைகொடிவழிகொடுவந்தான்.

(இ-ள்.) ஆழ்ந்த சிந்தையன் அதிசயம் அடைந்து - (அன்பில்) அமுக்கிய மனத்தையுடைய தனஞ்சயன் அதிசயங் கூர்ந்து, சேவடி மேற் தாழ்ந்து எழுந்து இரு கைகளுந் தலே மிசை கூப்பி சூழ்ந்து - (சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய) செவந் த திருவடியின் மேழ்ப்பணிகதெழுது இரண்டு கைகளேயுந் தலேமேறருவித்துப் பிர தகூணஞ்செய்து, தன் பதிககு ஒருதலே துணிந்து ஏகுவான்-தன்னுடைய நகருக்கு ஒருபகூக துணிந்த செல்ல, வாழ்ந்த அன்பினன் விடை கொடி வழிக்கொடி வந் தான் - இடைவிடாத அன்பின் வாழ்வையுடைய அத்தனஞ்சயன் விடைபெற்று வழிக்கொண்டு தன்னகர் வந்து சோநதான்.

தன்னகர்கருச் செல்லுங் கருத்தில னென்பார் ஒருதலே துணிந்தெனவும், சிவதேயமே வாழ்வாகவுடையவ னென்பார் வாழ்நதவனெனவும் கூறினர். அன் பினுன் என்பதனிறுதியிலுள்ள ஆன் விகுதியைப்பிரித்து ஆழ்ந்த என்பதனேடு கூட்டுக. (கஉ)

மூக்கடம்படுகளிற்றினன்முகிறவழ்கோயில்
புக்கடங்கலாசசிங்கமன்னனெதிர்புகல்வான்
றிக்கடங்கலுங்கடந்தவெந்திகிரியாய்நெருங
லக்கடம்பமாவனத்திலோரதிசயங்கண்டேன்.

(இ-ள்.) மூக்கடம் படி களிற்றி னுன் முகில் தவழ் கோயில் புக்கு - மும்ம தங்களேச் சொரியும் யானேச்சேனையையுடைய பாண்டியனது மேகம் தவழுங் கோ

மிலுட்புகுந்த, அடங்கலர் சிங்கம் அன்னன் எதிர் புகல்வான் - பகைவராகிய யா னைகளுக்குச் சிங்கமொத்த அப்பாண்டிய னெதிர் நின்று சொல்லுவான், திக்கு அடங்கலும் கடந்த வெம் திகிரியாய் - எட்டுதிக்கிலும் உள்ள பகைவரை வென்ற வெய்ய சக்கரத்தை யுடையவனே, நெருங்கல் மா அக்கடம்ப வனத்தில் ஓர் அதிசய ம் கண்டேன்-மேற்றப் பெரிய அந்தக் கடம்பவனத்தில் ஒரு அதிசயம் பார்த்தேன்.

மும்மதம் - கைமதம், இரண்டு கபோலமதம். (கஙு)

வல்லிவாணிகஞ்செய்துநான்வருவழிமேலைக்
கல்லடைந்ததுவெகுகதிர்கங்குலும்பிறப்பு
மெல்லிகாணியகண்டனனிரவிமண்டிலம்போ
லல்லதிஞ்சுடர்விமானமுமதிற்சிவருரியும்.

(இ-ள்.) வாணிகம் செய்து நான் வல்லி வருவழி - வர்த்தகஞ்செய்து நான் வீராந்து வருங்காலை, வெம் கதிர் மேலை கல் அடைந்தது - சூரியன் அதுதமனகிரி யைச் சேர்ந்தான், கங்குலும் பிறப்பும் எல்லி காணிய - இராப்போதின் எல்லையை யும் பிறப்பின் எல்லையுங்காண, இரவி மண்டிலம் போல் அல் அடிம் சுடர் விமா னமும் அதில் சிவருரியும் கண்டேன் - சூரியமண்டிலம்போல் இருளேயோட்டும் ஒளியையுடைய விமானத்தையும் அவவிமானத்தில் எழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த் தியையும் பார்த்தேன்.

இங்ஙும் குணம்பற்றிக் கங்குலும் பிறப்பு மென உடனெண்ணினர். (கச)

மாவலம்புதார்மணிமுடிக்கடவுளாவந்தத்
தேவதேவனேயிரவெலாமருசனைசெய்து
போவதாயினர்யானுமப்பொன்னெடுங்கோயின்
மேவுமீசனேவிடைகொடுமீண்டனனென்றான்.

(இ-ள்.) மா அலம்பு தார் மணிமுடி கடவுளர் வந்து - வண்டுகள் (தேனுண் டு) ஒலிக்கும் கற்பக மலர்மாலையையணிந்த இரதினங்களழுத்திய கிரீடங்களையு டைய தேவர்கள் வந்து, அ தேவ தேவனே இரவு எல்லாம அருச்சனை செய்து போ வதாயினர் - அந்தத் தேவர்களுக்குத் தேவனுகிய சோமசுந்தரக்கடவுளே நேறறு இராப்பொழுதெல்லாம் அருச்சித்து (விடைபெறுவர்) சென்றார்கள், யானும் அப் பொன் நெடும் கோயில் மேவும் ஈசனே விடைகொடு மீண்டனன் என்றான் -யானும் அப்பொன்னாலாகிய நெடிய திருக்கோயிலில் வீறறிருந்தருளும் (அச்சோமசுந்தரக் கடவுளே வணங்கி) விடைபெற்றுத் திருமபினேனென்று கூறினன்.

மா - என்னும் பலபொருள் ஒருசொல - ஈண்டுச் சார்பால் வண்டின்மே னின்றது. (கடு)

மூரலுமன்பினன்மொழிந்திடமுக்கணெம்பெருமான்
மூரலுமஞ்சலிகரங்களுந்தலையில்வைத்துள்ள
நீரலுமன்புமற்புதமுமேநிரம்பநீர்ஞால
மாரலுமன்னவனிருந்தனன்போயினனருக்கன்.

(இ-ள்.) மூரலும் அன்பினன் மொழிந்திட-மேன்மேல் எழுந்தோங்கும் அன் பினையுடைய தனஞ்சயன் கூற, நீர் ஞாலம் சூழும் மன்னவன் - கடல்சூழ்ந்த வுல கினையாளுங் குலசேகரபாண்டியன், முக்கண் எம் பெருமான் தாரும் அஞ்சலி கர

ங்களும் தலையில் வைத்து - திரிகேத்திரங்களையுடைய எமது பெருமானுடைய சோம சுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடிகளையும் கூப்பிய கைகளையுந் தனது தலையின்மேல் வைத்து, உள்ளம் நீளும் அன்பும் அற்புதமுமே நிரம்ப இருந்தனன்-மனத்தில் எழு நதோங்கும் அன்பும் அதிசயமுமே மீக்கூரவிருந்தான், அருக்கன் போயினன் - (அப்போது) சூரியன் அத்தமித்தான்.

அன்பும அற்புதமுமே நிரம்ப என்றதனால் தன் அரசியற் செயலொழித்து அவன் கூறிய சொல்வசத்தனுய் நின்றனென்பது தோன்றுதலின் குறிப்பெச்சம். அஞ்சலி கரங்கள் விடைத்தொகை நிலைத்தொடராதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெ முத்து இயல்பாய் நின்றது. (கசு)

ஈட்டுவார்வினையோத்தபோதிருண்மலங்கருக
வாடடுவாரவர்சென்னிமேன்மலராடிக்கமலஞ்
சூட்டுவார்மறைகடந்ததந்தொல்லுருவிளங்கக்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன்றினர்கனவில்.

(இ-ள்.) ஈட்டுவார் வினை ஒத்த போது - திருவினைப்போகங்களையுந் தேடுகின்றவருடைய திருவினைப்பயனகளும் தம்முள் ஒப்பு வந்தபோது, இருள் மலம் கருக வாட்டுவார் - (ஆகிய மூர்த்தமாயெழுந்தருளி) அவர்களுடைய ஆணவ மலங் கருகும்படி வாட்டி, அவர சென்னிமேல் மலர அடி கமலம் சூட்டுவர்-அவர்களது சிரசின்மேல் தமது திருவடித்தாமரையைச் சூட்டி, மறை கடந்த தம் தொல் உரு விளங்கக் காட்டுவார் - நான்கு வேதங்களையுங் கடந்த தமது உண்மைத் திருவுரு விளக்கக் காட்டுஞ் சோமசுந்தரக்கடவுள், ஒரு சித்தராய் கனவில் தோன்றினர் - ஒரு சித்தராகி அப்பாண்டியன் கனவில் தரிசனங் கொடுத்தார்.

தொன்மையேயுள்ளது உண்மையாதலால்-தொன்மை என்பதற்கு உண்மை என்றும், ஆன்மாக்கள் முயன்று தேடுதல் சிவன செயலால் யாவும் வருமென்று தாம் கருதாது அவனவளது வென்னுஞ் சுட்டுணர்வுப்பட்டு இதவகிதங்களால் மாறி மாறிவரும் இருவினைப்போகம் ஆதலால் ஈட்டுவார் வினை எனவும், அப்போக நுகாததகண் தோனறும் இனைப்பு மிகுதியே வினையொப்பாதலால் வினையொத்த போது எனவும, அவ்வினை யொப்பு வாய்நதபோது அரியத் திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி அவவிருபாசங்கட்கிடை யெழுநதற்போதச் செயலில் அவற்றின் செயலினமைகாட்டுநலால் இருண்மலங் கருகவாட்டுவார் எனவும், அங்ஙனம் வாசனை பறறிப் போதம் நானென்று பதைதபதைதாது அருனா நாடும்வண்ணம் சத்தி பதிவித்தலால் - மலரடிகமஞ் சூட்டுவார் எனவும, அவவருளாதாரத்தினின்று விளங்குவது நறசிவம் ஆதலால் - தொல்லுருவிளங்கக் காட்டுவாரெனவும் கூறினர்.

அரியத் திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி இருண்மலங்கருக வாட்டுவார் என்றது - திருவாசகம் - கீர்த்தித்திருவகவல். " நீற்றுக்கோடிநிமிர்ந்தகாட்டியும் " என்றதனாலும், தற்சிவமென்றது - சிவப்பிரகாசம். " நிலவுமருவுருவின்றிக்குணங்களின்றி நின்மலமாயேகமாய்நித்தமாகி, வலகினுயிர்க்குணர்வாகியசலமாகி யகண்டிதமாயானந்தவுருவாயன்றிச், செலவிரிதாய்ச்செல்கதியாய்ச்செறிதாகிப்பெரிதாய்த்திகழவதுதற்சிவம் " என்றதனாலும் உணர்க. (கஎ)

வடிகொள்வேலினுய்கடம்பமாவனத்தினீத்திருந்தக்
கடிகொள்காடகழ்ந்தணிநகர்காண்கெனவுணர்த்தி

யடிகளேகினர்கவுரியராண்டகைகங்குல்
விடியும்வேலைகண்விழித்தனன்பரிதியும்விழித்தான்.

(இ-ள்.) வடிகொள் வேலினுய் - வடித்த வேலினையேதிய பாண்டியனே, மா கடம்ப வனத்தினே திருந்த கடி கொள் காடு அகழ்ந்து அணி நகர காணக எனபெரிய கடம்பவனத்தைத திருந்தும்படி அச்சதைத்தருங் காட்டை வேரொடுங் கல்லி அழகிய நகரமாகச் செய்யக்கடவாயென்று, அடிகள் உணர்ந்தி ஏகினர் - சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிமறைந்தார், கவுரியர் ஆண்டகை கங்குல் விடியும் வேலை கண் விழித்தனன் - பாண்டியர் மரபுட்பிறந்த ஆண் தன்மையையுடைய குலசேகரபாண்டியன் இராப்போது கழியும் விடியற்போதில் அயிலொழிந்தான், பரிதியும் விழித்தான - சூரியனுங் தயிலொழிந்தான. (உதயமானு னென்றபடி.)

காண்க - அகரவீறு தொகுத்தல். பரிதி உதயமானன் னைறதற்கு விழித்தா னென்றது குணவணி. (கஅ)

கனவிற்றீர்ந்தவனியதியின்கடன்முடித்தமைச்சர்
சினவிற்றீர்ந்தமாதவர்க்குருத்தன்கனைத்திறஞ்செப்பி
நனவிற்கேட்டதுங்கனவினிற்கண்டதுங்யப்ப
வினவித்தேர்ந்துகொண்டெழுந்தனன்மேறிசைசெல்வான்.

(இ-ள்.) கன வில் நீர்ந்தவன் நியதியின் கடன் முடிந்து - கனவில் நின்று நீங்கிய பாண்டியன் செய்தறகுரிய நிதிய கடனகளைச்செய்து முடிந்து, அமைச்சர் சினவில் நீர்ந்த மாதவாகளும் தன் கனு நிறம செபபி - மநதிரிகளுக்குங் கோபித்தலினின்று நீங்கிய பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களுக்குதான கண்ட கனவின் வகையைக்கூறி, நனவில் கேட்டதும கனவினில கண்டதும் யப்ப வினவி தேர்ந்து கொண்டு - நனவில் ஓர் வணிகளுல கேள்வியுறற செய்தியையும கனவில் தான் கண்ட செய்தியையும் பயன்பட அவாகளிடத்து வினவித தெளிந்து, மேல் திசை செல்வான் எழுந்தனன் - மேலைத்திசைக்குபபோக எழுந்தான.

சினவு - தொழிற்பெயர். (கக)

அமைச்சரோடுமந்நீபமாவனம்புகுந்தம்பொன்
சமைத்தவிழ்ந்தபொற்றருமரைதடமபடிநதொளிவிட
டிமைத்தலர்ந்தபொன்விமான மீதினிதுவீற்றிருந்தோர்
தமைச்சரண்பணிந்தஞ்சலிதலையின்மேன்முகிழ்த்தான்.

(இ-ள்.) அமைச்ச ரோடும் அ நீப மாவனம் புகுந்து - மநதிரிகளோடும் பெரிய அக்கடம்பவனத்தில் சென்று, அம பொன் சமைதத அவிழ்ந்தது பொன் தாமரை தடம் படிந்து - அழகிய பொன்னுற் சமைக்கப்பட்டு மலர்ந்ததுபோலும் உள்ள பொற்றருமரைத் தடத்தில் நீராடி, ஒளி விட்டு இமைத்து அலர்ந்த பொன் விமானம் மீது இனிது வீற்றிருந்தோர் தமை சரண் பணிந்து அஞ்சலி தலையின் மேல் முகிழ்த்தான் - ஒளிவிசி விளங்கிப் பரந்த பொன்னுலாகிய விமானத்தின்கண் மகிழ்கூர்ந்து வீற்றிருந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவடிகளே வணங்கி அஞ்சலியாகத் தனது கைகளைத் தலையின்மேல் கூப்பினன்.

அலிழ்ந்த என்னும் வினைமுற்றுப்பெயர் ஈறுதொக்கு நின்றது. (உ0)

அன்புபின்றள்ளமுன்புவந்தருட்கணீர்த்தேக
வென்புநெக்கிடவேகிவீழ்ந்திணையடிக்கமலம்
பொன்புனைந்ததார்மௌலியிற்புனைந்தெழுந்திறைவன்
முன்புனின்றுசொற்பதங்களாறுரைத்திரமொழிவான்.

(இ-ள்.) அன்பு பின்தள்ள - அன்பானது பின்னேநின்றுதள்ளவும், அருட்கண் முன்புவந்து ஈர்த்தெக-(சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய) திருவருட்பார்வையானது முன்னேநின்று இழுத்துச்செல்லவும, என்பு நெக்கிட-எலும்புகள்குழைந்துருகவும், இறைவன் எகி வீழ்ந்து - பாண்டியன்சென்று (தண்டாகாரம்போல) வீழ்ந்து, இணை அடிகமலம் பொன் புனைந்த தார மௌலியில் புனைந்து எழுந்து - இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் பொன்னலிர்த்துசெய்த மாலையை யணிந்த தனது மகுடத்திருமுடியெழுந்து, முன்பு நினறு சொற்பதங்களால் தோத்திரம் மொழிவான் - திருமுன்னேநினறு வாக்கியருபங்களாகத் தோத்திரங்கூறுகின்றான்.

சொல் பதம்-ஒருபொருட்பன்மொழி. சிவபெருமான் திருவடியையணைந்து தல் அவனது திருவருளாலாதலால் - அருட்கணீர்த்தேக என்றார். "அவனருளாலே யவன்ருள்வணங்கி" என்ற பெரியோர்திருவாக்காலுணாக. (உக)

சரணமங்கையோபங்குறைசங்கரசரணஞ்
சரணமங்கலமாகியதனிமுதலசரணஞ
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ
சரணமும்பர்கணையகபசுபதிசரணம்.

(இ-ள்.) சரணம் - உனக்கு அடைக்கலம, மங்கை ஓர பங்கு உறை சங்கர சரணம்-உமையாளொருபாகத்தில் வீறறிருக்கப்பெற்ற சங்கரனேசரணம், சரணம் மங்கல மாகிய தனிமுதல் சரணம-சரணம—மங்கலமே ஓர்திருவுருவாகக்கொண்ட தனிமுதலே சரணம, சரணம மநதிர வடிவமாம் சதாசிவ சரணம்-சரணம்—மநதிரமே திருவுருவமாகக்கொண்ட சதாசிவமூாத்தியே சரணம், உம்பர்கள் நாயக சரணம்-தெய்வநாயகனேசரணம, பசு பதி சரணம் - பிரமன்முதலிய பசுக்களுக்குத்தலைவனேசரணம.

தான் போகியாயிருந்து ஆன்மாக்களுக்குப் போகநதநதருளிப் பின்னர்முத்தி நன்மையைத்தருவோனதலால், மங்கையோர்பங்குறை சங்கர எனவும், பிரமன்முதலிய பல்லுயிர்களுக்குந தானே முனனுளளவனதலின் தனிமுதல் எனவும், மநதிரங்கட்கெல்லாம் மூறபடதோன்றிய பஞ்சப்பிரம மநதிரங்களைச் சிவபெருமான் மூற்பட்டவடிவமாகக்கொணடமையின், மநதிரவடிவமாஞ் சதாசிவஎனவும்; அவனே பிரமன்முதலிய தேவாகட்கும் ஏனைய வுயிர்கட்கும் தலைவனுயுள்ளவனதலால், உம்பர்கள் நாயக பசுபதி எனவும; இவ்வாறு நின்ற வொருவனே அடைக்கலம புகுந்த யான் யாதொரு குறைபாடுமிலலேன் என்னும் கணிவுபற்றிக் கூறினவனதலால், முன்னும் பின்னும் சரணம சரணம் எனவும் கூறினன்.

சிவம் என்னும் பதத்திற்கு மங்கலமென்பது பொருளாதலால் மங்கலமாகிய வென்றார். (உஉ)

ஆழிஞாலமேலாசையுமமர்வான்பதமேல்
வீழுமாசையும்வெறுத்தவர்க்கன்றிமண்ணுண்டி

பீழைமூழ்கிவானரகொடுபிணிபடச்சுழலு
மேழையேங்களுக்காவதோவெந்தைகின்கருணை.

(இ-ள்.) ஆழிஞாலம் மேல் ஆசையும் - கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகிலுள்ள போகவிருப்பையும், அமரர் வான் பதமேல் வீழும் ஆசையும் வெறுத்தவர்க்கு அன்றி-தேவர்கள் வாழும சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள விரும்பத்தக்க போகவிருப்பையும அருவருத்துத் தள்ளினவர்க்கல்லாமல், மண் ஆண்டு பீழை மூழ்கி வான் நரகு பிணிபட சுழலும் ஏழையேங்களுக்கு-மண்ணுலகினேயாண்டு துன்பதிலமூழ்திச் சுவர்க்க நரகம் என்னும் இரண்டிடத்துங் கட்டுப்பட்டு (போக்குவரவாகச்) சுழன்றுதிரியும் ஏழையாகிய வெங்களுக்கு, எந்தைகின் கருணை ஆவதோ - என்தந்தையாகிய பெருமானே நின்திருவருள் எளிதாகக்கிடைப்பதோ (கிடைக்காதென்றபடி)

ஒடி-எண்ணிடைச்சொல். (உஉ)

சூளதாமறைசென்னியுந்தொட்டதொடநீண்ட
நீளநீயுனக்கன்பிலமாயினுநீயே
மூளவன்புதநதெநருடிமுழுவதும்பணிகொண்
டாளவேகொகிகானகத்தமர்ந்தனேயென்ஞ.

(இ-ள்.) நீ சூளது ஆ மறை சென்னியும் தொட தொட நீண்ட நீள - எட்டு வேனைனும பிரதிக்கினேயுடையதாகி வேதத்தின் உச்சியும் தொடுந்தோறுந்தொடுந்தோறும அப்பாற் பட்டுநீண்ட நீட்சியையுடையாய், உனக்கு அன்பு இலம் ஆயினும் - உன்னிடதது அன்பில்லோமாயினும், நீயே அன்பு மூள தந்து எங்குடி முழுவதும் பணிகொண்டு ஆளவே கொல் - நீயே அன்புமீதூரக் கொடுத்தருளி எமது குடிமுழுவதையும ஏவல்கொண்டாளவா, இக்கானகத்து அமர்த்தினே என்ஞ - இக் காட்டினிடத்து எழுநதருளினுயென்று. (உச)

சுரந்தவன்பிருகண்வழிசசொரிவபோற்சொரிந்து
பரந்தவாறுருசிவானநதப்பரவையுட்படிந்து
வரந்தவாதமெய்யன்பிலல்வலங்கொடுபுறம்போந்
தரந்தைதீர்ந்தவெறுசிறையமைசசோடிருந்தான்.

(இ-ள்.) சுரந்த அனபு இருகண்வழி சொரிவதுபோல் சொரிந்த-ஊற்றெடுத்த அனபானது இரண்டு கண்களின்வழியே சிந்துவதுபோல ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்தி, பரந்த ஆறுறு சிவானநதம் பரவையுள் படிநது - (அதனுற்) பரவிய வெள்ளத்தோடு சிவானந்தமாகிய கடலுள்மூழ்கி, வரம் தவாத மெய் அன்பினுல் வலம் கொடு புறம் போந்த அரந்தை தீர்நது - நணமையினீங்காத உண்மையாகிய அன்பினுல் பிரதக்ஷணஞ்செய்து (அங்குநின்று) புறத்தில்வந்து -(என்ன தரிசிப்போமென்று கொண்ட) மனக்கவலையினின்று நீங்கி, அவண் ஒருசிறை அமைச்சரோடு இருந்தான் - அவ்விடத்தில் ஒருபக்கத்தில் மந்திரிகளுடன் சூழ்ச்சிசெய்திருந்தான்.

இது பெருங்காப்பியமாதலின் அதன் உறுப்புகளுள் ஒன்றுகிய மந்திரந்தோன்ற அமைச்சரோடிருந்தானென்றார். சொரிவது என்னுந் தொழிற்பெயர்சுரு தொக்குநின்றது. (உடி)

ஆயவேலையின்மன்னவனுனையாலமைச்சர்
மேயவேவலர்துறைதுறைமேவினர்விடுப்பப்

பாயவேலியினூர்த்தனர்வழிக்கொடுபடர்ந்தார்
சேயகாடெறிந்தணிகர்செய்தொழின்மாக்கள்.

(இ-ள்.) ஆயவேலியில் - அவ்வாறுசியசமையத்தில், மன்னவன் ஆணையால் அமைச்சர் மேய ஏவலர் துறை துறை மேவினர் விடுப்ப - அரசனுடைய ஆணையினுல் மந்திரிகள் தமது அருகிலுள்ள ஏவலாகளே இடங்கள்தோறும் இடங்கள்தோறுஞ்சென்று (தொழில்செய்வோராக்கொண்டுவர) அனுப்ப, சேய காடு எறிந்து அணிகர் செய்தொழில் மாக்கள் - நெடியகாடுவெட்டி அழகியநகரமாக்குந் தொழின்மக்கள், பாயவேலியின் ஊர்த்தனர் வழிக்கொடு படர்ந்தார் - (அரசன் ஏவலே மேற்கொண்டு) பரந்தகடல்போலொலித்து (காடுதிருத்த) வழிசெய்துகொண்டுசென்றார்கள். (உசு)

வட்டவாய்மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்குயகவிய
மிட்டதோளினாயாப்புடைக்கசினிரும்பின்
ஈட்டகாரொளிமெய்யினர்விசிகொள்வார்வன்றோற்
றொட்டகாலினர்வனமெறிதொழிலினரானர்.

(இ-ள்.) இரும்பின் கார் ஒளி விட்ட மெய்யினர் - இரும்பின் ஒளிபோலுங் கரிய ஒளிவீசுஞ் சரீரத்தையுடைய தொழின்மக்கள், வட்டமவாய் மதி பிளவின் வெள் வாய் குயம் நவியம் இட்ட தோளினர் - வட்டமாகிய வாயையுடைய சங்கினது பிளவையொத்த வெள்ளியவாயையுடைய கொடுவாளையும் கோடரியையும் வைத்த தோளினராகியும், யாப்பு உடை கச்சினர் - அமைத்கட்டிய கச்சினையுடையவராகியும், விசி கொள்வார் வன் தோல் தொட்ட காலினர் - வாரால்கட்டிய வலியசெருப்புகாலினையுடையவராகியும், வனம் எறி தொழிலினர் ஆனர் - காடுவெட்டுந்தொழிலையுடையவராஞர்கள். (உஎ)

மறியுமோதைவண்டரற்றிடமரந்தலைபனிப்ப
வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரங்கி
முறியுமோதையுமுறிந்துவீழோதையுமுகில்வாயசெ
செறியுமோதையுங்கிழ்ப்படமேற்படச்செறியும்.

(இ-ள்.) மறியும் ஓதையும் - (இனைகள்) மடங்கிவீழும் ஒசையும், வண்டு அரற்றிட மரம் தலைபனிப்ப எறியும் ஓதையும் - வண்டுகள் ஒலிக்கவும் மரங்கள் தலை நடுங்கவும் வெட்டும் ஒசையும், எறிபவர ஓதையும் - வெட்டுகின்றவரோசையும், இரங்கி முறியும் ஓதையும - சதித்து மரங்கள்முறிகின்ற வோசையும், முறிந்துவீழ் ஓதையும் - முறிந்து கீழேவிழும் ஒசையும் (ஆகிய இவ்வோசைகள்) முகில் வாய் செறியும் ஓதையும் கிழ்ப்பட மேற்பட செறியும் - மேகத்தினிடத்துப்பொருந்திய ஒசையுங் கிழ்ப்படும்படி மேற்பட்டொலிக்கும்.

மறியும் ஓதை என்பதனிறுதியில் எண்ணும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. "யாமுமெழுதியெழில்முத்தெழுதி இருளின்மென்பூச்சூழுமெழுதி யோர்தொண்டையுக்கீட்டி" எனவருந் திருக்கோவையார்செய்யுளில் நச்சினார்க்கினியர் உரையாலும், செறியும் ஓதை யென்பதனிறுதியினின்ற உம்மை உயர்வுசிறப்புப்பொருட்டு. "தெங்கடலுந்தன்னீர்மைகுன்றும்" என்னுந் திருக்குறளினின்ற உம்மை - உயர்வுசிறப்பும்மை எனப்பரிமேலழகர் எழுதிய உரையாலுமுணர்க. (உஅ)

ஒளிறுதாதொடுபோதுசெந்தேனுகவொலித்து
வெளிறில்வன்மரஞ்சினைபிறவீழ்வசெங்களத்துப்
பிளிறுவாயவாய்நிணத்தொடுகுருதிநீர்பெருகக்
களிறுகோடிறமாய்ந்துவீழ்காட்சியவனேய.

(இ-ள்.) வெளிறு இல் வன்மரம-சேதுபறறிய வன்மரங்கள், ஒளிறு தாதொடு போது செம்தேன் உக ஒலிதது சினை இற வீழ்வன - விளங்காகின்ற மகரந்தத்தோடு மலர்களுஞ் செந்தேனுஞ்சிந்த ஒலித்துக் கொம்புகள் முறியும்படிவிழுஞ்செயல்கள், களிறு - யானைகள், செம் களத்து பிளிறு வாயவாய் நிணத்தொடு குருதி நீர்பெருக-போர்க்களததில் ஒலிக்கும் வாயினையுடையனவாகி நிணத்துடன் உதிர நீர் பெருக்கெடுக்க, கோடு இற மாய்ந்து வீழ் காட்சிய அனைய - தந்தங்கள்முறிய இறந்துவீழும் தோற்றங்களேயொத்தன.

வீழ்வ காட்சிய என்னும் வினைமுற்றுப்பெயர்கள் தொழில்கண்மேனின்றன வன்மரம்-ஒருவகைச்சாதிமரம. வன்மரம் யானையாகவும்,தாதுநிணமாகவும், செந்தேன் - குருதிநீராகவும், சினை-கொம்பாகவும், கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டவணியாகக் கொள்க. (உசு)

பூவடைந்தவண்டினமயற்புறவொடும்பழனக்
காவடைந்தனபறவைவான்கற்பகமடைந்த
கோவடைந்திடவொதுங்குறுங்குறும்புபோற்செறிந்து
மாவடைந்தனமாடுளவைகளுங்காடும்.

(இ-ள்.) பூ அடைந்த வண்டு இனம் - பூக்களில்மொய்த்த வண்டின்கூட்டங்கள், அயல புறவும் பழனம காவும் அடைந்தன-பக்கத்திலுள்ள முல்லைநிலங்களிலும் மருதநிலங்களிலுள்ள சோலைகளிலுஞ் சென்றுசேர்ந்தன, பறவை வான் கற்பகம் அடைந்த - பறவைகள் சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள கறபகச்சோலையில் சென்றடைந்தன, கோ அடைந்திட ஒதுங்குறும் குறும்புபோல் - பேரரசர்கள்வர (தமது சிற்றரசைவிட்டோடும்) குறுநிலமன்னரைப்போல, மா செறிந்த மாமி உள வரைகளும் காடும் அடைந்தன - மிருகங்கள் கூட்டங்கூட்டமாக நெருங்கிப் பக்கத்திலுள்ள மலைகளிலும் காடுகளிலும் அடைந்தன.

ஒடி-இசைநிறைதற்பொருளில்வந்த விடைச்சொல். கா என்பதனிறுதியில் எண்ணும்மைதொகுத்தல். ஒதுங்குறும்-ஒருசொல். (உo)

இருணிரம்பியவனமெலாமெறிந்துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிறைந்தசிந்தையின்வெளிசெய்துபல்லுயிர்க்கு
மருணிறைந்துபற்றறுத்தரனடிநிழலடைந்த
கருணையன்பர்த்தம்பிறப்பெனவேரொடுங்களைந்தார்.

(இ-ள்.) இருள் நிரம்பிய வனம் எல்லாம் எறிந்து - (செறிவால்) இருள்நிறைந்த காட்டையெல்லாம்வெட்டி, மெய் உணர்ந்தோர் தெருள் நிறைந்த சிந்தையின் வெளிசெய்து - தத்துவஞானத்தையுணர்ந்த பெரியோருடைய கலங்காதமனம்போல வெளிசெய்து, பல் உயிர்க்கும் அருள் நிறைந்து பற்று அறுத்து அரன் அடி நிழல் அடைந்த கருணை அன்பர்தம் பிறப்பு என - பலவுயிர்களிடத்தும் கருணைவைத்து இருவகைப்பற்றையும் அறுத்துச் சிவபெருமானுடைய திருவடியாகிய நிழ

வினையடைந்த திருவருள்வசத்தராகிய அடியார் தமதுபிறப்பை வேரோடுங்களை தல்போல, வேரொடுங்களைந்தார்-(தொழில்செய்வோர்கரட்டினை) வேரோடுங்களைக் தார்கள்.

தத்துவஞான மூணர்ந்தோர் ஆதலால், மெய்யுணர்ந்தோர் எனவும்; அவர்க ளிஞ்சித்தை சகலகேவலங்களிற் கூடுதலும் வாடுதலுஞ் செய்யாது ஒரு நீர்மையதாய் க்குழைந்து நின்று அறிவதியாமை யகன்ற அறிவால் நிறையப்பட்டதாதலால்,தெ ருணிறைந்தநிந்தையின்வெளிசெய்து எனவும்; சிவநேயமுடையோர் எல்லாவுயிர்க ளிடத்தும் அன்புடையோர் ஆதலால், பல்லுயிர்க்கும் அருணிறைந்து எனவும், அ க்காரணத்தால் பற்றறுதல் கூடிய ஆதலால பறறறுதத எனவும்; அப்பற்றறுதலோ டச்சிவநேயமே வாயிலாகக்கொணடு அவன தருணிலையினின்று பிறப்பறுத்தல் கூடும் ஆதலால் கருணையன்பர்தம் பிறப்பென எனவும், அதுபோலச் சிறிதுமிலதாக அகழ்ந்தனராதலால் வேரோடுங்களைந்தார எனவுங்கூறினர். தத்துவஞானமாவது பிறப்புவீடுகளேயும் அவற்றின்காரணங்களேயும விபரீதமின்றி உண்மையால்அறிதல். இருவகைப்பறறு-அகப்பறறு, புறப்பறறு. (கக)

களைந்துநீணிலங்திருத்திச்செநெறிபடக்கண்டு
வளைந்துதன்னகொடுப்பதெவ்வாறெனதுதேறல்
விளைந்துதாதுருதார்முடிவேந்தன்மந்திரரோ
டளைந்தளாவியசிந்தையோடிருந்தனனங்கண்.

(இ-ள்.) தேறல வினேது தாது உரு தார்முடி வேநதன்-தேனூறி மகரந்தஞ் சிந்தும வேப்பமலர்மாலையை சூடிய மருடதையுடைய பாண்டியன, களைந்து நீள் நிலம திருந்தி செம நெறிபட கணடு - காடகமுதது நெடியநிலததை ஒழுங்கு படத்திருத்தி முட்டில்லாதுசெல்லும் வழியுண்டாகச் செய்து, வளைந்து நல் நகர் எடுப்பது எவ்வாறு என - வளைவுபட நலலநகராக்குதல் எவவகையென்று, மந்தி ரரோடு அளைந்து அளாவிய சிநதையோடு இருநதனன் - மநதிரிகளோடுகலந்து சூ ழ்ச்சிசெயயும மனததோடிருநதான், அங்கண - (அவ்வாறிருக்கும்) அக்காலையில்.

இதுவும் மந்திரமென்னும உறுப்பு. (கூ)

மெய்பரனபுதோயசேவடியினிலந்திண்டப்
பொய்யகன்றவெண்ணீறணிமேனியாபூதிப்
பையர்நள்ளிருடகனவில்வந்தருளியபடியே
யையர்வலவலவந்தருளினரசுளங்களிப்ப.

(இ-ள்.) ஐயர - பிரமன் முதலியோராகு மேலானவராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள, மெயயா அனபுதோய சேவடி யின நிலம நீண்ட - மெய்யன்பினையு டைய அடியாரனபிறறேயுஞ் செவக்திருவடிகளே அனைத நிலவுலகமானது சூட, பொய் அகன்ற வெள் ளீறு அணி மேனியர்-உண்மையாகிய வெள்ளியநீற்றையணி ந்த திருமேனியை யுடையவராகியும், பூதிப் பையர் - வீபூதிப்பையையுடையவரா கியும், நள் இருள் கனவில் வக்தருளியபடியே அரசு உளம் களிப்ப வல்லி வந்து அ ருளினர் - (கடந்த)கமிராத்திரியில் கனவில்வக்தருளியவணணமே பாண்டியன் மன க்களிகூர விளைந்து (கனவிலும்) வக்தருளினர்.

பாசத்தை நீற்றுவதென்பது வேதவளலையாதலால் பொய்யகன்ற வெண் ணீரென்றார். நீறெனவக்த காரணக்குறியானுமுணர்க. (கூ)

கனவிலும்பெருங்கடவுளர்காண்பதற்கரியார்
நனவிலும்வெளிவந்தவர்தமையெதிர்நண்ணி
நீணெவினின்றகாவிறைஞ்சிநேர்நின்றுநல்வரவு
வினவியாதனங்கொடுத்தனன்மெய்யுணர்வேந்தன்.

(இ-ள்.) மெய் உணர் வேந்தன் - மெய்யுணர்ச்சியிற்றலைப்பட்ட குலசேகர பாண்டியன், பெரும் கடவுளர் கனவிலும் காண்பதற்கு அரியார்-(பிரமன்முதலிய) பெரியகடவுளருங் கனவிலுங்காண்பதற்கு அரியராயுள்ளவர், நனவிலும் வெளிவந்தவர் தமை எதிர் நண்ணி-நனவிலும் (தான்காண) சித்தமூர்த்தியாய் வெளிவந்தவரையெதிர்கொண்டு, நீணெவில் நின்றதாள இறைஞ்சி நேர் நின்ற நல்வரவு வினவி-(தனது) நீணெவில் விடாதுநின்ற திருவடிகளைவணங்கித் (திருமுன்னே)நேரேநின்ற நல்லவரவைவினவி, ஆதனம் கொடுத்தனன - (எழுந்தருள) ஆசனங்கொடுத்தான்.

தென்னரன்பினிலகப்படுசித்தர்தாமுன்னர்ச்
சொன்னவாதிநூல்வழிவருசார்புநூற்றொடர்பா
னன்னராலயமண்டபகோபுரநகர
மின்னவாறுசெய்யெனவருத்திம்மெனமறைந்தார்.

(இ-ள்.) தென்னர் அன்பினில் அகப்படு சித்தர் - பாண்டியரன்பின்வலியிலகப்படுகின்ற சித்தமூர்த்திகள், தாம முனனர் சொன்ன ஆதி நூல் - தாம் முன்னர்க்கூறிய முதனூலும், வழிவரு சார்புநூல் தொடர்பால் - வழிநூலும் (இவ்விருவகைநூலையும் ஒருபுடை தழுவி) வருஞ சாபுநூலும் (ஆகியநூல்களை சொல்லப்பட்ட) முறையால், நன்னர் ஆலயம் மண்டபம் கோபுரம் நகரம் இன்ன ஆறு செய் என வருதது இம்மென மறைநதார்- வழுவாமல் ஆலயமும் மண்டபமுங் கோபுரமும் நகரமும் இவ்வகையாகச்செய்வாயென்று கூறி விரைது மறைந்தருளினர்.

மூதனூல்-ஆகமம். வழிநூல்-சிறபநூல. சார்புநூல்-இவ்விரண்டையு மொரு புடைதழுவிக் கூறும் ஏனையநூல்கள. இநநூல்களின்முறை - முன்னர்ஆலயமும் பின்னர்மண்டபமும் கோபுரமும் நகரமுங காணவேணடுவதாதலால் இன்னவாறு என்றார். இம்முறையைப் பின்னாக்காண்க. (கூடு)

மறைந்தெவற்றிலுநிறைந்தவாமலரடிக்கன்பு
நிறைந்தநெஞ்சுடைபபஞ்சவனிலதுமேம்பட்டுச
சிறந்தசிற்பநூறபுலவராற்சிவபரஞ்சுடரவ
தறைந்துவைத்தவாமுலையமணிநகர்காண்பான்.

(இ-ள்.) எவற்றிலு மறைந்து நிறைந்தவர் மலா அடிக்கு அன்பு நிறைந்த நெஞ்சு உடை பஞ்சவன் - எப்பொருள்களிலும் மறைந்து நிறைந்த சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடியில் அன்புநிறைந்த மனத்தையுடைய குலசேகரபாண்டியன், நிலத்து மேம்பட்டு சிறந்த சிற்பநூல் புலவரால் - நிலவுலகில் மேம்பட்டுச்சிறப்புற்ற சிற்பநூற்புலமையின் வல்லவரால், சிவபரம் சுடர்வந்து அறைந்து வைத்த ஆறு - சோமசுந்தரக்கடவுள் (சித்தமூர்த்தியாய்) வந்தருளிச் சொல்லித் தெரிவித்தவண்ணம், ஆலயம அணிநகர் காண்பான் - ஆலயமும் அழகிய நகரமும் காணத்தொடங்கினன்.

நிறஙிற்றீயைப்போலும் பாலில் நெய்யைப்போலும் மறைந்து எள்ளின்க ணெணணையைப்போல் நிறைநதிருத்தலின், மறைந்தெவறறினு நிறைந்தவர் எனக் கூறினர். — மறைந்தென்றதற்கு - "விறஙிற்றீயினிறபாலிற் படி நெய்போன், மறைநதினறுளன் மாமணிச்சோதியான்" எனவருந் தேவாரத்தாலுணர்க. ஆல யம் நகரம் என்றமையால்-மண்டபமும் கோபுரமுங்கொள்க. கு உருபு மயக்கம.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மறைபயில்பதுமமண்ட பமருத்தமண்டபமழைதுமைவளாவாய்ப் பிறைபயில்சிகைமாமண்டபம்முகாற்பிடிகைநிசையெலாம்பிளக்கும் பறைபயினிருத்தமண்டபமவிழாக்கொளபன்மணிமண்டபம்வேள்வித் துறைபயில்சாலைதிருமடைப்பள்ளிசூழறைதேவர்தங்கோயில்.

(இ-ள்.) மறை பயில் பதும மண்டபம - வேதங்களோதும் பதுமமண்டப மும், அருத்த மண்டபம் - அர்த்தமண்டபமும், மழை நுழை வளாவாய் பிறை பயில் சிகைமா மண்டபம் அறுகாற பீடிகை - மேகந திலநுழையும் வளாத்தமுகத் தையுடைய பிறைதவழுஞ் சிகரமையுடைய மகாமண்டபமும அறகாறபீடிகையு ம், நிசை எல்லாம பிளகக்கும பறை பயில் நிருத்தமணடபம - எட்டுதிகக்குகளையும் பிளக்கும் ஒலியையுடைய வாச்சியஙகளா ஒலிகக்கும நிருத்தமண்டபமும், விழா கொள் பல்மணி மண்டபம - (சோமசுநதரக்கடவுள) திருவிழாக்கோலங்கொண்ட ருளும் பலமணிகளழுத்திய மண்டபங்களும், வேள்வி துறைபயில் சாலை-வேள்வி யின் முறையை வழுவாதசெயயும யாகசாலைகளும, திருமடைபபள்ளி - திருமடை ப்பள்ளியையும், சூழ உறை தேவாதமகோயில் - ஆலயததைச்சூழ்ந்து வசிக்கும்ப ரிவார தேவர்கள் கோயிலும. (கூஎ)

வலவயினிமயவல்லிபொற்கோயின்மாளிகையடக்கியமதில்வா னிலவியகொடியநெடியநுளிகைவாளிலாவிரிதவளமாளிகைமீன் குலவியகுடுமிகருன்றிவாசெம்பொற்கோபுரங்கொண்டல்கண்படக்குளு கலவெயிலகழிகிடங்குகம்மியநூற மெலவரம்பெல்லைகண்டமைத்தான்.

(இ-ள்.) வலவயின் இமயவல்லி பொன்கோயில் - சோமசுந்தரக்கடவுளின் வலப்பாகதது மீனகூடியம்மை வீறறிருகக்கும பொன்னுலாகிய திருக்கோயிலும், மாளிகை அடக்கிய மதில் - திருமாளிகைப் பத்திகளையுடைய மதிலும், வான் நில வியகொடி நெடிய சூளிகைய வால நிலாவிரி தவள மாளிகை - மேகத்தைத்தட வும் கொடிகளையும நெடிய இறபுகளையுமுடைய வெள்ளியசந்திரன்போலும் (நி ரணத்தை) விரிக்கும் தவளமாளிகைகளும, மீன குலவிய குடுமி குன்று இவர் செம் பொன் கோபுரம - சுகுத்திரங்கள சஞ்சரிகினற சிகரததையுடைய மலையையொ த்த செவநதபொன்னுலாகிய கோபுரங்களும், கொண்டல் கண் படுக்கும் கலவு எயில் - மேகங்கள் கணணுறங்கும் சுற்றியமதில்களும், அகழிக்கிடங்கு - அகழிக் கிடங்குமாகிய இவைகளை, கம்மியநூல் தொல்வரம்பு எல்லைகண்டு அமைத்தான்- இற்பநூலிலுள்ள பழமையாகிய வரமபினையாராய்ந்து செய்வித்தான்.

மதிலிரண்டனுள் - முன்னது ஆலயத்தைச் சூழ்ந்தமதில், பின்னது - நக ரத்தைச்சூழ்ந்தமதில் - வரம்பு எல்லை - ஒருபொருட் பன்மொழி. கொடிய என் பதனிறதியிலுள்ள அகரவிகுதியை சூளிகை என்பதனிறதியில் கூட்டுக. (கூஅ)

சித்திரநிரைத்தபீடிகைமறுகுதெற்றிகள்வாணிலாத்தெளிக்கு
நித்திலநிரைத்தவிழாவருவீதிநிழன்மணிச்சாளரவொழுக்கப
பித்திகைமாடப்பெருந்தெருக்கவலிபீடிசால்சதுக்கநற்பொதியில்
பத்தியிற்குயின்றமன்றுசெய்குன்றுபருமணிமேடையாடரங்கு.

(இ-ள்.) சித்திரம் நிரைத்த பீடிகை மறுகு - சித்திரங்களே வரிசைபடச்செய்த கடைத்தெருக்களும், தெற்றிகள் - சித்திரகூடங்களும், வாள் நிலா தெளிக்கும் நித்திலம் நிரைத்த விழாவரு வீதி - ஒள்ளியநிலவைவீசும் முத்துகளே வரிசைபடத் தொடுத்த திருவிழாவரும்வீதிகளும், நிழல் மணி சாளர ஒழுக்கப்பித்திகை மாடம் பெருந்தெரு-ஒளி மிக்க இரத்தினங்கள் பதித்த சாளரவரிசைகள்பொருந்திய சுவர்த்தலங்களையுடைய வீடுகள் நெருங்கிய பெரியதெருக்களும், கவலை-முத்தெருக்கள்கூடுமிடமும், பீடு சால் சதுக்கம் - பெருமையமைந்த நாற்றெருகள்கூடுமிடமும், நல் பொதியில் - நல்ல அமபலங்களும், பதியில் சூயின்ற மனறு - பத்திபடச் செய்த சபைகளும், செய்குன்று பருமணி மேடை ஆடி அரங்கு-செய்குன்றமும் பருத்தமணிகளிழைத்த மேடைகளும் ஆடிம நாடகசாலைகளுமம. (சுசு)

அருந்தவரிருக்கையந்தணருறையுளரசராவணங்குலவணிகப்
பெருந்தெருநல்வேளாளர்பேரறஞசால்பெருங்குடியேனையகரிதேர்
திருந்தியபரிமாநிலைக்களங்கழகந்நிஞசுவையாறுநான்குண்டி
யிருந்தவர்க்கருத்துநல்லறச்சாலையினியனபிறவுநன்கமைத்தான்.

(இ-ள்.) அரும் தவர் இருக்கை-அரியமுனிவர்கள் மடங்களும், அந்தணர் உறையுள்-மறையவர் வீடுகளும், அரசர் ஆவணம்-இராஜவீதிகளும், குலவணிகர் பெரும் தெரு-வைசியமரபினர் பெரியதெருகளுமு, பேர் அறம் சால் நல் வேளாளர் பெரும்குடி-பெரியதருமமமைந்த நல்லவேளாளராகிய பெரியகுடிகளின்வீதிகளும், ஏனையகரி தேர் திருதிய பரிமா நிலைக்களம்-இவையொழிநதயானைகளுந் தேர்களும் நல்லசுழிகளையுடைய குதிரைகளுமாகிய இவைகளிருக்குஞ் கூடங்களும், கழகம்-கல்விச்சாலைகளும், திம் சுவை ஆறு நானகு உண்டி இருநதவாகு அருநதம் நல் அறச்சாலை - இனிய அறுசுவையமைநத நான்குவகுகளையும இரப்போர்க்கு ஊட்டும் நல்ல அறச்சாலையும் (ஆகிய) இனைய பிறவும் நன்கு அமைத்தான் - இவைபோல்வன பிறவற்றையும் வரிசைபடச்செயவித்தான்.

நான்குண்டியாவன-உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல். உண்ணல் - சோறுமுதலியன. தின்னல் - கறிமுதலியன. நக்கல் - தேன்முதலியன. பருகல் - நீர் முதலியன. (சூ)

துணிகயங்கிழ்நீர்க்கூவல்பூவோடைதொடுகுளம்பொய்கைநந்தவனந்
திணிமலர்ச்சோலைதுடவையுய்யானந்திருநகர்க்கணிபெறசெய்து
மணிமலர்த்தாரோன்மாளிகைதனக்கம்மாநகர்வடதிசைபாற்கண்
டணிநகர்சாந்திசெய்வதுகுறித்தானண்ணலாரறிந்திதுசெய்வார்.

(இ-ள்.) துணி கயம் - வெட்டியகயங்களேயும், கிழ் நீர் கூவல் - கீழிடத்தில் நீரையுடைய இணறுகளேயும், பூ ஓடை - மலர்கள் நெருங்கிய வோடைகளேயும், தொடுகுளம் பொய்கை-தோண்டப்பட்ட குளங்களேயும் பொய்கைகளேயும், நந்தவ

னம் திணிமலர் சோலை-நந்தனவனங்களையும் மலர்கள் நெருங்கிய சோலைகளையும், தடவை உய்யானம்-பூந்தோட்டங்களையும், திருநகர்க்கு அணிபெற செய்து - செல்வமிகுந்த நகரத்துக்கு அலங்காரமாகச் (சூழச்) செய்து, மணிமலர் தாரோன் தனக்கு புரளிகை - அழகிய மலராற் றொடுத்த மாலையையணிந்த பாண்டியன் தனக்கு மாளிகையையும், அ மாநகர் வடகுண பால் கண்டு - அந்தப்பெரியநகரத்தின் வடகீழ்த்திசையில் செய்வித்த, அணிநகர் சாந்தி செய்வது குறித்தான்-அழகிய அந்நகரத்திற்குச் சாந்திசெய்தலைக்கருதினன், அண்ணலார் அறிந்து இது செய்வார்-சோமசுந்தரக்கடவுளறிந்து இதனைச்செய்யதொடங்கினார். (சக)

பொன்மயமானசடைமதிக்கலையின்புத்தமுதுருத்தனரதுபோய்ச்
சின்மயமானதம்மடியடைந்தார்சிவமயமாக்கியசெயல்போற்
றன்மயமாக்கியந்நகர்முழுதுஞசாந்திசெய்ததுவதுமதுர
நன்மயமானதன்மையான்மதுராநகரொனவுரைத்தனர்காமம்.

(இ-ள்.) பொன் மயமான சடை மதி கலையின் புத்த அமுது உருத்தனர்-பொன்மயமாகிய தமது சடையிலுள்ள சந்திரகலையின் புதிய அமுதத்தைச் சிந்தினர், அது போய் - அவ்வமுதஞ்சென்று, சின்மயம் ஆன தம் அடி அடைநதார் சிவமயம் ஆக்கிய செயல்போல் - ஞானமயமாகிய தமது திருவடிகள் தம்மையடைந்தவரைச் சிவமயமாக்குஞ் செயல்போல, அந்நகர் முழுதும் தன்மயமாக்கி சாந்தி செய்தது - அந்நகர்முழுமையுந் தன்மயமாகச்செய்து சாந்திசெய்தது, அது மதுரம் நன் மயம் ஆன தன்மையால் - அந்நகரம் மதுரமயமாகிய தன்மையினாலே, நாமம் மதுரா நகர் என உரைத்தனர் - (அன்றுதொட்டு) அந்நகரத்திற்கு நாமம் மதுராநகரமென்று கூறினார்கள். (சஉ)

கிட்டிசைக்கரியசாத்தனுந்தென்சார்க்கீற்றுவெண்பிறைநுதற்களிற்றுக
கோட்டிளங்களபக்கொங்கையன்னையருங்குடவயின்மதுமடையுடைக்குந்
தோட்டிளந்தண்ணந்துழாயணிமௌலிதோன்றலும்வடவயிற்றோடு
நீட்டிரும்போந்தினிமிர்குழலெண்டோணீலியுங்காவலாநிறுவி.

(இ-ள்.) கீழ் திசை கரிய சாத்தனும்-கிழைத்திசையில் கரியநிறத்தையுடைய ஐயனாரையும், தென் சார் கீற்று வெண பிறை நுதல் களிறு கோடி இளம் களபம் கொங்கை அன்னையரும் - தென்திசைகண் வெள்ளிய பாதிச்சந்திரனையொத்த நெற்றியையும் யானைக்கொம்புபோன்ற இளமைதங்கிய கலவையையணிந்த தனங்களையுமுடைய சததமாதரையும், குடவயின் - மேலைதிசையினகண், மது மடை உடைக்கும் தோடி இளம் தண்ணம் துழாய் அணி மௌலி தோன்றலும - தேன் மடையுடைக்கும் இதழலர்ந்த முதிராத தண்ணிய துழாய்மாலையையணிந்த கிரீடத்தையுடைய திருமாலையும், வடவயின் - வடதிசையினகண், நீடி இரும்போந்தின் தோடி நிமிர் குழல் எண் தோள் நீலியும் காவலா நிறவி - நீண்ட பெரியபனையின் மலரிதழணிந்த கூந்தலையும் எட்டுத்தோள்களையுமுடைய காளியையுங்காவலாக நிறுத்தி.

நீண்ட நீட்ட வலித்தல்விகாரம் அதன் அகரவீறு தொகுத்தல். தண்ணந்துழாய் - அம் விரித்தல்விகாரம். (சஉ)

கைவளையெருத்திற்கனவளைகிடந்தகாட்சியிற்பொலிந்தொளிர்வேணின்
மைவளைமிடற்றுமதுகைநாயகமைமரபுளியருச்சனைபுரிவான்
பொய்வளைமறையாகமநெறியொழுகும்புண்ணியமுனிவனையாதிசை
சைவனைக்காசிப்பதியினிற்கொணர்ந்துதலத்தினிறமருபனஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) கைவளை எருத்தில் கனகவளை கிடந்த காட்சியில் பொலிந்து ஒளிர் கோயில் - யானையினது பிடரியில பொனமலகிடந்த காட்சி போலும் விளங்கி ஒளிவீசுந்திருக்கோயிலில் (எழுந்தருளிய) மைவளை மிடறு மதுனை நாயகனை மரபு உளி அருச்சனை புரிவான் - கருமைநிறங்கிய கண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கட வுளை (ஆகமமுறையால்) அருச்சனைசெய்ய, பொய வளை மறை ஆகமம் நெறி ஒழுகு கும் புண்ணிய முனிவனை ஆதிசைவனை - பொயயினின்றும் நீங்கிய வேதாகமவழி யினின்றொழுகும் புண்ணி வடிவமாகிய முனிவனையும் ஆதிசைவராகிய அத்தன னையும், காசிப்பதியினில் கொணாந்து - காசிப்பதியினின்றுங்கொண்டுவந்து, தலத் தினில் தாபனம் செயதான - அதுதலத்தில் தாபனஞ்செயதான்.

மரபுளி உளி - மூன்றனுருபு. கனகம-இடைகுறை. (சச)

உத்தமகுலத்துநாற்பெருங்குடியுமூயர்ந்தவுமிழிந்தவுமயங்க
வைத்தவுமானபுறக்குடிமூன்றுமறைவழுக்காமனுவகுத்த
தத்தமநெறிநின்றொழுகவைதிகமுஞ்சைவமுந்தருமமுந்தழைப்பப்
பைத்தெழுதிரைநீளாலமேற்றிலகம்பதித்தெனநகர்வளம்படுத்தான்.

(இ-ள்.) உத்தம குலத்து நாற பெருங்குடியும் - உத்தமகுலமாகிய மறைய வர்முதலிய நால்வகைப்பெரிய குடிகளும, உயாந்தவும இழிந்தவும மயங்க வைத்த வும் ஆன புறகுடி மூன்றும - உயாந்தனவும் இழிந்தனவும் இவ்விரண்டின்கூட்ட த்தால் அனவும் ஆகிய புறக்குடிகளுமூன்றும், மறை வழுகா மனு வகுத்த தத்தம நெறிநின்று ஒழுக - வேதத்தினின்றும வழுவாத மனுவால் முறைப்படுத்திய தங்க கள் தங்களுக்குரிய வொழுகுதநினின்றும நடகவும், வைதிகமும் சைவமும் தரும மும தழைப்ப - வைதிகநெறியும் சைவநெறியும தருமமும் மேலெழுந்தோங்கவும், பைத்து எழு திரை நீர் ஞாலம் மேல் திலகம பதித்தால் என-பரந்தெழுந்த அலைக ளையுடைய கடல் சூழ்ந்த வுலகின்கண் (பாண்டிநாட்டிற்கு) ஓர் திலகம்பதித்தாற் போல, நகர் வளம் படுத்தான் - நகரைவளம்படச்செய்தான.

உத்தமகுலத்து - அத்துவேண்டா வழிச்சாரியை. உயாந்தன, இழிந்தன, ம யங்க வைத்தனவாகிய மூன்றுபுறகுடி எனறது ஏயாவு, இழிவு, விரவுஎன்னு மூ வகைக்குடிகளையும். உயாவு-உயர்குலத்தானும் இழிகுலப் பெணணுங்கூடிப்பெற்ற அநுலோமரும், உயர்குலபபெண்ணும இழிகுலத்தானுங கூடிபபெற்ற பிரதிலோம ருமம்.

(அனுலோமர்) ''பார்ப்பா ரரசர் வணிகர் வேளாளரென, நாற்குலத்தவரு ந் தங்குலகடையினும், உயர்ந்தவாணணு மிழிந்தபெண்ணினும், வியந்தகூட்டத்தில ரனுலோமர்'' என்றசூத்திரத்தாலுணர்க. அனுலோமர் அவரவையர்-பிராமணனுக்கு கூத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன்-சவர்ணன்; வசியப்பெண்ணினிடத்தில் பிறந்தவன்-அம்பட்டன்; சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன்-பாரசவன்; ஆஙப் பிராமணனிடத்துப்பிறந்தமூவரும்; கூத்திரியனுக்கு வசியப்பெண்ணினிடத்துப்பி

றன்றவன்-மற்குரு, சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் - உக்கிரன்; ஆக சூத்திரியனிடத்துப்பிறந்த இருவரும்; வசியனுக்குச் சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்த சூசுகனுமாம்.

(பிரதிலோமர்) "இழிந்தவாணினு மூயர்ந்தபெண்ணினும் - வியந்தகூட்டத்தவர் பிரதிலோமர்" என்றசூத்திரத்தாலுணர்க. பிரதிலோமர் ஆறுவகையர்-சூத்திரனுக்குப் பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் சூதன; வசியனுக்கு சூத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் மாகதன், பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் வைதேகன்; ஆக வசியனுக்குபிறந்த இருவரும சூத்திரனுக்கு வசியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் அயோகவதன், சூத்திரியபபெண்ணினிடத்துபபிறந்தவன் சூத்தர; பிராமணப்பெணணினிடதுப்பிறந்தவன சண்டாளன்; ஆகச் சூத்திரனுக்குப்பிறந்தவர் மூவருமாம. இழிவு - அநுலோமத்தாணும் பிரதிலோமபபெண்ணுக்கூடிப்பெற்ற அத்தராளனும், அநுலோமப்பெண்ணும, பிரதிலோமததாணுங் கூடிப்பெற்ற விராத்தியனுமாம. விரவு-மேறகூறிய இருவகைக்குடிகளின் கூட்டத்தாலானவர்கள்.

பசுசாத்திரங்களைப் பற்றுதுவிட்டுச் சிவசாத்திரங்களைப்பற்றிப் பயின்று ஆசிரியராகும் இலக்கணமுடையராதலால் - உத்தமதுலத்து நாற்பெருங்குடியெனவும, "அத்தணர்முன்னெருநால்வாவெதிகைகைகருகரவர், சிகைதமதிழவுறப்பூசை செய்கசிவன்றிருவடியில், புறதிமிறவுறப்பூசையறலோமரும்பரிக, நகதமக்குத்தக்கவெலிமண்டபதறறனித்தனிரே" என்றதனாலும, பிரதிலோமர் ஆசிரியனிடதே தங்கள தங்களுக்குரிய (தீக்ஷைபெறறு ஆன்கறபித்தபடியே பிரதகூணநமஸ்காரம்பண்ணிகொண்டிருபபதே சிவபூசையென்றதனாலும், நாற்பெருங்குடியும் புறக்குடிமூனறுந் தததமகெறிநினறொழுக எனவும், சிவபெருமான உலகம உய்ததற் பொருட்டருளிய வேதமோதல் முதலிய வேளலிப்பயன்களை வைதிகமெனவும், சத்தினிபாதருய்ததறபொருட்டருளிய சரியை கிரியை யோக ஞானங்களாகிய ஆகம நெறியைச் சைவம் எனவும், ஆவவவறறிறகுரிய தருமங்களைத தருமமெனவும், நாற்பெருங்குடியும் புறக்குடிமூனறுந் தததமகெறிநினறொழுகலே வைதிகமும் சைவமுந் தருமமுந தழைததறகுக் காரணமாதலால் தழைபப எனவுங்கூறினர். (சிறு)

அன்றுதொட்டரசனங்ஙரெயநியணிகெழுமங்கலமியம்ப, வென்றுதொடடிமைகருமனேயின்மங்கலநாளெய்தினனிருந்துமுபபுரமுங், குன்றுதொட்டெயதான்கோயின் மூன்றுபுறஞ்சுறறைவிள்பூசனைவழாதோங்கக், கன்றுதொடடெறிநதுகளியருக்தான்பிறாகலிதரங்தரசுசெயநாளில்.

(இ-ள்.) அரசன் அன்று தொட்டு அநகா எயதி - பாண்டிய்ன அநகாள் தொட்டு அநகரததில் சென்று, அணி கெழு மங்கலம் இயம்ப - அழகுமிக்க மங்கலவாத்தியங்கள ஒலிக்க, என்று தொட்டு இமைகும மனையில் மங்கல நாள் எய்தினன் இருநது, சூரியனை அளாவி மொளிவிளங்கும மாளிகையில கல்ல மூகூர்த்தநாளில் குடியேறியிருநது, முபபுரமும் குன்று தொட்டு எய்தான் கோயில் மூன்று உறுப்பும் குறைவில பூசனை வழாது ஒங்க - திரிபுரங்களையும மகமேருவை வில்லாக வளைத்த எய்தெரிதத சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலில் நித்தியமுதலிய மூன்றங்கங்களும் குறைவினறி நிறைந்த பூசனை வழாமல் நிலைபெற் றோங்க-கன்றுதொட்டு எறிதது கனி உகுத்தான் போல் கலிதரந்த அரசு செய்நாளில் - கன்றினையெடுத்தவீசி விளாங்கனியை யுகுத்தஇருமால்போலக் (குடிகளுக்கு) வருந்தன்பத்தை யோட்டிஅரசுசெய்துவிற்றிருக்குங் காலத்தில்.

மூன்றுறப்பரவன - நித்தியம், நைமித்திகம், பிராயச்சித்தம். மாதுலாய் நின்று உலகங்காத்தலால் - கன்றுதொட்டெறிந்த கனியுகுத்தான்போல் என்றார். இதனை.

திருவாய்மொழி.

" திருவுடைமன்னரைக்காணிற்றிருமாலேக்கண்டேனையென்னு
முருவுடைவண்ணங்கள்காணினுலகளந்தானென்றுதள்ளும்
கருவுடைத்தேவிற்கெல்லாங்கடல்வண்ணனகோயிலேயென்னும்
வெருவிலும்வீழ்விலுமோவாள்கண்ணன்கழல்கள்விரும்புமே"
என்னுநிருவாக்காலுணர்க. (சசு)

பவநெறிகடக்கும்பார்த்திவன்பிரணம்பரப்பிளம்பரிதிபோன்மலயத்
துவசனேப்பயந்துமைந்தன்மேன்ஞாலஞ்சுமந்திநாள்பலகழித்தொருநா
ணவவடிவிறந்தோனுலையதெய்திநாதனேப்பணிந்துமூவலருசெய்
துவமையிலின்பவருணிழலெய்தியொன்றியொன்முநிலைநின்முன்.

(இ-ள்.) பவம் நெறி கடக்கும் பார்த்திவன் - பிறவித் தொடர்ச்சியினின்று நீக்கும் பாண்டியன், நிரணம் பரப்பு இடம் பரித்போல் மலயத்துவசனே பயந்து மைந்தன்மேல் ஞாலம் சுமதநி பல நாள் கழித்து ஒருநாள் - நிரணங்களேப்பரப்பும் இளஞ் சூரியனேப்போல மலயதுவசனென்னும் மைந்தனேப்பெற்று அம்மைந்தனுக்குத்தன் அரசியல்தந்து பலநாள்கழிந்து ஒருநாள், நவ வடிவு இறந்தோன் ஆலயத்துஎய்தி நாதனே பணிந்து மூவலம்செய்து - ஒன்பது திருவுருவங்களேயுங் கடந்துஅப்பாற்பட்ட சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருகோயிலேயடைந்து அக்கடவுளேவணங்கி மூன்றுபிரகாரஞ்செய்து, உவமை இல் இனபம் அருள் நிழல் எய்தி ஒன்றி ஒன்று நிலே நின்றான் - ஒப்பில்லாத பேரின்பமாகிய திருவுருள்நிழலேயடைந்து கலந்தும் கலவாத நிலேயினனுன்.

நவவடிவமாவன-உருவம் நானகு, அருவம் நான்கு, உருவாருபம் ஒன்று. உருவம் பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேஸ்வரன். அருவம் நாதம், விந்து, சத்தி, சிவம். உருவாருபம் சதாசிவம்.—அருவும் உருவும் அருவுருவுமாகிய நவபேதங்களுங்கடந்த பராபரவடிவமாய் நின்றவனுதலின் நவவடிவிறந்தோன் எனவும், அழித்தலேயடையும் பதமுத்தியினபங்கள்போலாது நிறைவின உவமையிலின்பம் எனவும, நித்தியானந்ததைத்தரும் பரமுத்தியே திருவடிப்பேறுதலால் அருணிழல் எனவும், எடுத்தசரீரத்தோடே முத்தியடைந்தவனுதலால் - மூவலஞ்செய்து எய்தி எனவும், அகனியமாய், இருந்தபடி யிருந்தனுதலின் ஒன்றியொன்று நிலேநின்றான். எனவுங்கூறினர். எடுத்தசரீரத்தோடுணர்ந்தானென்பது-ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில் - " ஶிமமவூஉகூஙிணீகூதுரூஜஷிஜிஃகூமஶெஷவாஃ । ஸஸரீரம் அவாயுஜ்ஞாவூதாதுரூஜொகிதாஜிஹெநிஃ" எனவருஞ் சுலோகத்தாலுணர்க. (சஎ)

திருநகரங்கண்டபடலம் மூற்றிற்று.

ஆலப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - இசஎ.

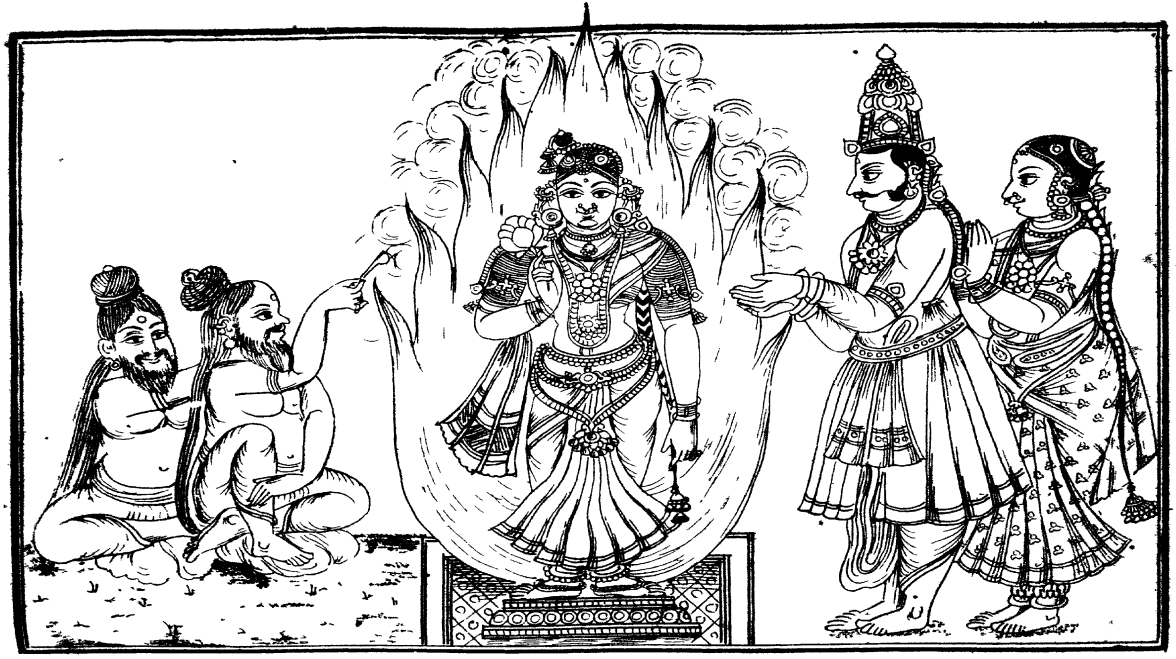

நான்காவது

தடாதகைப்பிராட்டியார்

திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினர்கடமபவனமெல்லா
நன்னகரமானதுகவின்றுமுலகின்ற
வன்னிமகளாகிமலயத்துவசனுஞ்
தென்னனிடைவந்துமுறைசெய்ததுரைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) 'கன்னி ஒரு பங்கினர் கடம்பவனம் எல்லாம் நல் நகரமானது' கவின்றும்-உமையவளே யொருபாகத்திலுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் (வீற்றிருக்கும்) கடம்பவனமுற்றும் நல்லநகரமாகிய திருவிளையாடலைச்சொன்னேம், உலகு ஈன்ற அன்னி மகளாகி மலயத்துவசனுக்கும் தென்னன் இடை வந்து முறை செய்தது உரை செய்வாம் - உலகங்கள்யாவையும் பெற்றருளிய தாயாகிய அவ்வுமையவளே புதல்வியாய் மலயத்துவசனுக்கிய பாண்டியனிடத்து வந்தருளி (மதுரை) முறைப் படி அரசியல்செய்த திருவிளையாடலைச்சொல்லுவாம். (க)

மனுவறமுவந்துதன்வழிசெலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசன்வென்றிபுனைபூணன்
கனியமுதமன்னகருணாக்குறையுளகாடசிக்
கினியன்வடசொற்கடமிழ்க்கடலிகந்தோன்.

(இ-ள்.) மனு அறம் உவந்து தன்வழி செல நடத்தும் புனிதன்-மனுநூலுட் கூறிய தருமமானது மகிழ்ந்து தன் செங்கோல்வழிச்செல்லநடத்தும் நல்லொழுக்கமுடையவன், மலயத்துவசன் - மலயத்துவசனென்னும் இயற்பெயரையுடையவன், வென்றி புனை பூணன் - வெற்றியையே ஆபரணமாகப்பூண்டவன், கனி அமுத அன்ன கருணைக்கு உறையுள் - சுவைமுதிர்ந்த அமிர்தத்தையொத்த கிருபைக் கோரிருப்பிடமாயுள்ளவன், காட்சிக்கு இனியன் - (குறைவேண்டினோர்க்கு) காணுதற்கெளிய சமயத்தன், வடசொல் கடல் தமிழ்க்கடல் இகந்தோன் - வடமொழிக்கடலையும் தென்மொழிக்கடலையும் (அறிவெனனும் புணையால்) கடந்தவன்.

மனுவறத்தின் வழிநடத்தும் ஏனையரசர் செங்கோல்போலாது அது தனது செங்கோல் வழிப்படநடத்துதலால் - புனிதன் எனவும், எல்லாவரசரையும் தன்னடிப்படநடத்தற்கு இறலுடையனாதலால் - வென்றிபுனைபூணன் எனவும், தேவர்களுக்குப் பசிப்பிணிமுதலியவற்றையொழிக்கும் அமிர்தம்போலத் தான்கொண்டகருணை உயிர்களின் பசிப்பிணிமுதலியவற்றை யொழித்தலால் அமுதமன்ன கருணை எனவும், அக்கருணை யேயையரசரிடத்து இருத்தல்போலாது இவனிடத்து முற்றும் குடியிருத்தலால் கருணைக்குறையுள் எனவும், வறுமையினுல் கலிவெய்தினவர்களும் வறுமையுற்றிரந்தவர்க்கும் அமைச்சருள்ளிட்டோரோடு செல்வியுடையனாகிய பிருத்தலால் காட்சிக்கினியன் எனவும், இவை இவ்வெபொருளுக்குக் கல்வித்தேர்ச்சி வேண்டுமாதலால் - வடசொற்கடல் தமிழ்க்கடலிகந்தோன் என்றுகூறினர். இனிமை என்னும் பண்பு எளிமை என்னும் பண்பின் பொருணிகழ்ச்சிதோன்ற வுபசரித்தார். இகந்தோன் என்றமையால் அறிவென்னும் புணையென்றும். (உ)

வேனில்விறல்வேள்வடிவன்வேட்கைவிளைபூமி
யானமடவார்கள்பதினையிரவருள்ளான்
வானெழுகுபானுவழிவந்தொழுகுசூர
சேனன்மகள்காஞ்சனையைமன்றல்வினைசெய்தான்.

(இ-ள்.) வேனில் விறல் வேள வடிவன - வேனிற்காலத்தில் காமுகரை வெற்றிகொள்ளும் மன்மதன்போலும் அழகுவாய்ந்தவன், வேட்கை விளைபூமி ஆன பதினையிரவர் மடவார்கள் உள்ளான் - காமப்பயிர விளைநிலம்போன்ற பதினையிரம் காமக்கிழத்தியருள்ளவன், வான ஒழுகு பானு வழி வந்த ஒழுகு சூரசேனன் மகள் காஞ்சனையை - ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்குஞ் சூரியன் மரபிலவந்துபிறந்து (மதுரை) வழிச்) செல்லும் சூரசேனனெனுஞ் சோழனுடைய புதல்வியாகிய காஞ்சனமாலையை, மன்றல் வினை செய்தான்-வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்து முடித்தவன்.

வேட்கை விளைபூமியான மடவார் பதினையிரவருள்ளான் என்பதால்-சூரசேனன் மகளாகிய காஞ்சனமாலையை மன்றல்வினைசெய்தான் என்றார். காமக்கிழத்தியரை விளைபூமி என்றமையால் காமம என்றதைக் காமப்பயிரெனறும். இது ஏகதேசவுருவகவணி. (கூ)

கண்ணுதலிமுப்பொழுதும்வந்துபணிகற்றோ
னெண்ணிலபலநாண்மகவிலாவறுமையெய்திப
பண்ணியதானதருமம்பலவுமாற்றிப
புண்ணியநிரம்புபரிவேள்விபுரிதுறுஞன்.

(இ-ள்.) கண்ணுதலி முப்பொழுதும வந்து பணி கற்றோன் - சோமசுந்தரக் கடவுளைத திரிகாலமும் வந்து பணிதலியேகற்றுணர்ந்தவன், எண் இல் பலநாள் மகவிலாத வறுமை எய்தி - அளவில்லாத பலநாளும் புதிரப்பேறில்லாத கல்குரவையடைந்து (அநகல்குரவையொழிக) பண் அரிய தானம தருமம பலவும ஆறறி (பிறர்) செய்தறகரிய தானதருமங்கள பலவறறையும் செய்து, புண்ணியம நிரமபு பரி வேள்வி புரி குறறுன் - புணணியமிக்க அசுவமேதயாகஞ செயயதொடங்கினான்.

நூல்களைக்கற்றதற்குப் பயன் சிவபெருமான்றிருவடியை வணங்குதலேயாதலால் காரணமாகிய நூலைக்கூறுது காரியமாகிய பணிதலைகறறோனெனவும், எல்லாப்பேற்றுள்ளும் புதிரபபேறே பெருமபேறு, அஃதினமை பெரியவறுமையாதலின் - மகவிலாவறுமை யெய்தினனெனவும, அதனையொழிப்பது தானதருமமாதலால் - தானதருமம் பலவும் ஆறறினன எனவும, அவறறுளும் ஒழிகதிலதாதலால முடிந்தசெயலாய்ப புண்ணியநிரமபுபரி வேளவி புரிதுறுஞன் எனவுங்கூறினார்.(சு)

ஈறின்மறைகூறுமுறையெண்ணியொருதொண்ணூற்
றூறிலெடுமூன்றுமகமாற்றவமோச
னூறுமகமும்புரியினென்பதொடிப்பின்
மாறுமெனமற்றதனைமாற்றியிதுசாற்றும்.

(இ-ள்.) ஈறு இல் மறை கூறும் முறை எண்ணி - அழிவில்லாத வேதங்கூறும் விதிவழுவாமல், ஒரு தொண்ணூற்றுறின் ஒடி மூன்று மகம் ஆற்ற - தொண்ணூற்றொன்பது யாகஞ்செய்து முடிக்க, அமரேசன் நூறு மகமும் புரியின் - (அதனை யுணர்ந்த) தேவேந்திரன் (இப்பாண்டியன்) நூறுயாகமுஞ்செய்து முடிப்பின்,

என் பதம் நேரடிப்பில் மாறும் என - என்னுடைய இந்திரபட்டம் சொடிப்பொழு தில் மாறுமேயென்று கருதி, அதனை மாறறி இது சரற்றும் - அந்த யாகத்தை விலக்கி யிதனைச் சொல்லுகின்றன்.

தொண்ணூற்றுறுதிஞெடி மூன்று என்பதில் - ஒடி உடனிகழ்ச்சிப் பொருளதா தலால் தொண்ணூற்றுறுதிஞெடி கலந்த மூன்று எனப் பொருள்படும். அதனும் ரொண்ணூற்றொன்பதென்றும். (இ)

நன்பொருளவிரும்பினியதற்கிசையஞால
மின்புறுமகப்பெறுமகதினியியற்றி
னன்புறுமகப்பெறுதியெனறமரர்காடன்
றன்புலமடைந்திடலுமிமபருகுதாரான்.

(இ-ள்.) நன் பொருள் விருமபினை - நீ நல்ல புத்திரப்பேற்றை விரும்பினால், அதற்கு இசைய ஞாலம இனபு உறு மக பெறும மகதினை இயற்றின் அன்பு உறு மக பெறுதி எனறு - அப்பேற்றிற கிசையும்படி உலகம் விரும்பும் புத்திரப்பேற்றை கொடுத்தறகுரிய யாகததைச் செயவையாயின் அன்பு மிக்க புத்திரப்பேற்றை யடைவாயென்றுகூறி, அமரா காடன் தன் புலம அடைநதிடலும் - தேவேந்திரன் றனனுடைய லோகததை யடையவுட, நிமப நகுதாரான் - வேப்பமலர விளங்கும் மாலையையுடைய பாணடியன்.

புத்திரனைப் பெருளெனறது - அவர் செய்த பொருள் தம்மை நோக்கிச் செயயும் வினையால் வநதடைதலில காரணபபெயர். " தம்பொருளெனபதம்மக்க ளாபொரு, டந்தமவினையான வரும " என்னுந திருக்குறளாலுணர்க. (ஈ)

மிக்கமகவேளவிசெயவிருபபுடையனகி
யக்கணமதற்குரியயாவையுமமைதது
தக்கநியமதது நியதேவியொடசாலே
புக்கனனிருநதுமகவேளவிபுரிகிற்பான்.

(இ-ள்) மிகக மக வேள்வி செய விருப்பு உடையன் ஆகி - கன்மை மிக்க புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ செய்யும விருபபதைத யுடையவனுகி, அ கணம் அதற்கு உரிய யாவையும் அமைதது-அபபொழுதே அநத யாகததிற்குரிய (உபகரணங்கள்) யாவையுந தேடி, தக்க நியமதது உரிய தேவி யொடு சாலே புகனன் இருந்து - அதறகுத்தக்க நியமததோடி (தன்னில்வாழுகைக்கு) உரியமனைவியோடு யாகசா லையில புகுநதிருநது, மக வேளவி புரி கிறபான் - அபபுத்திரகாமேஷ்டியாகததைச் செய்யத தொடங்ஙினன. (உ)

ஆசறமறைபபுலவராகிரியாகாடடு
மாசறுசடங்கின்வழிமந்திரமுதாதம
வோசையனுதாத்தசொரிதநதமுவவோதி
வாசவனிருக்கையிலிருந்தெரிவளர்ப்பான்.

(இ-ள்.) ஆசு அற மறைப் புலவர ஆகிரியர் காட்டும் மாசு அறு சடங்கின் வழி - குறறமறற வேதஞற் புலமையின் வலலவராகிய ஆகிரியர் காட்டுகின்ற பு னிதமாகிய சடங்கின் வழியே, மநதிரம் உதாததம அனுதாததம் சொரிதம் ஓசை கமுவ ஒதி - மந்திரங்களே உதாத்தமும் அனுதாதமும் சொரிதமும் என்னும் ஓசை கமுவ வுச்சரித்து, வாசவன் இருக்கையில் இருந்து எரி வளர்ப்பான்-கிழைத்திசை பிலிருந்து யாகஞ்செய்யத் தொடங்ஙினன்.

உதாத்தம் - எடுத்தல், அனுதாத்தம் - படுத்தல், சொரிதம் - கலித்தல். இவ் வோசைகளின் வேறுபாடு பொருந்த உச்சரித்தல் முறையாதலால் - தமுவ வோதி என்றார். (அ)

விசும்புநிலனுந்திசையும்வேள்வியுசாலைப்
பசும்புகைபடர்ந்தொருபடரெனமறைப்பத்
தசும்புபடுநெய்பொரிசமித்தினெடுவானோர்க்
கசும்புபடுமின்னமுதினருகிமடுத்தான்.

(இ-ள்.) வேள்வி அடி சாலை பசும் புகை படர்ந்து - யாகசாலைகளி லெழுந்த பசிய புகையானதுபரவி, விசும்பும் நிலனும் திசையும் ஒரு படாம் என மறைப்ப - ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எட்டுத்திக்கையும் ஒரு போர்வைபோல மறைக்கும்படி, தசும்பு படு நெய் பொரி சமித்து - குடங்களில் நிறைந்த நெய்யையும் பொரியையும் சமித்துகளையும், வானோர்க்கு அசும்பு படும் இன் அமுதின் அருகி மடுத்தான் - தேவர்களுக்கு ஊற்றெடுக்கும் இனிமையையுடைய அமுதமபோல ஆகுதியாகக் கொடுத்தான்.

ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். (கூ)

ஐம்முகனனுபரமாத்தனுரையாற்ற
னெய்ம்முகநிறைத்தழனிமிர்ந்துவருமெல்லை
பைம்முகவராவணிபரஞ்சுடர்தனிப்ப
மைம்முகநெடுங்கணிமவான்மணிவிராண.

(இ-ள்.) ஐ முகன் அனுபர மாத்தன் உரை ஆற்ற - ஐந்து திருமுகங்களையுடையவனும் அனுபரனானவனும் பரமாத்தனுமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவாக்காகிய வேதவழியால், நெய் முகம நிறைதது - நெய்யை யாகமுகத்தில் நிறைக்க, அழல் நிமிர்த்து வரும் எல்லை - அவ்வேளவித்தீ நிகைவிட்டு வலஞ்சுழித்து எழும் போது, பை முக அரா அணி பரஞ்சுடர் தனிப்ப - படத்தையுடைய சர்ப்பாபரணத்தையணிந்த சிவபெருமான் தனிகவும், மை முக நெடிய கண இமவான் மணிவிராண - மையெழுதிய நீண்ட கண்களையுடைய மலையரையனமணிவியாகிய மேனாணவும்.

ஐம்முகம் - ஐந்து திருமுகங்கள். ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமம், சத்தியோசாதம். முகமே படமாதலின பைம்முகம் எனவும், மையைத் தமதிடத்து டைமையால்-மைம் முகம் எனவும் கூறினர். நிறைதது செயவெனெச்சத்திரிபு.(கo)

வள்ளன்மலயத்துவசமீனவன்வலத்தோ
ணள்ளமணிகாஞ்சனசுருங்கியமருங்கு
றள்ளவெழுகொங்கைகடதும்பநிமிர்தீம்பால்
வெள்ளமொழுகக்கரியவேற்கணிடனுட.

(இ-ள்.) வள்ளல் மலயத்துவசன் மீனவன் வலத்தோள் தள்ள - வள்ளற் றன்மையையுடைய மலையத்துவசபாண்டியன் வலத்தோள் தடிக்கவும், மணி காஞ்சன சுருங்கிய மருங்குல் தள்ள - எழு கொங்கைகள் ததும்ப நிமிர் தீம்பால் வெள்ளம் ஒழுக - (அவனது) மனவியாகியகாஞ்சனியினுடைய சுருங்கிய இடையானது ஒசியப்பருத்த கொங்கைகளினின்று தளும்ப நிமிர்ந்த பால் வெள்ளம் ஒழுகவும், வேல் கரிய இடக் கண் ஆட - வேல்போன்ற கரிய இடக்கண் தடிக்கவும். (கக)

இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச்
சைவமுதலாயினதவத்துறைநிவப்ப
- வெளவியமறங்கெடவறங்குதுகளிப்பத்
தெய்வமறைதுந்துபிதிசைப்புலனிசைப்ப.

(இ-ள்.) இவ்வுலகம் அன்றி உலகு ஏழும் மகிழ்வு எய்த - இந்நிலவுலகத்தி லுள்ளாரன்றிப் பூலோகமுதலிய வேழுலகங்களிலுள்ளவரும் மகிழ்வு கூரவும், சை வம் முதலாயின தவதத்துறை நிவப்ப - சைவ முதலாயுள்ள தவநெறிக்குரிய உட்ச மயம் ஆறும் எழுநிலைதோங்கவும், ஒளவியம் மறம் கெட - பொருமை நிறைந்த பாவங் கெடவும், அறம் குதி கலிப்ப-தருமங் களிகூரவும், தெய்வம் மறை துந்துபி திசை புலன் இசைப்ப - தெய்வதத்தன்மையையுடைய வேதங்களும் தேவதுந்துபிகளும் பத்துத்திக்குகளிலும் ஒலிக்கவும்.

பொருமையால் எல்லாப்பாவமும் விளைதலால் ஒளவிய மறம் என்றார். ஏழு லகமாவன - பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், தவலோகம், மகாலோகம், சன லோகம், சத்தியலோகம என்பவைகள். உட்சமயங்களாறுவன - சைவம், பாசுபத ம், மாவிரதம், காளாமுகம, வைரவம், வாமம் என்பவைகளாம். பத்துத்திசைகளா வன - எண் திசைகோடி மேலுங்கீழுமாம். (கஉ)

மைம்மலர்நெடுங்கணரமங்கையர்நடிப்ப
மெய்ம்மனமொழிசெயலின்வேறுபடலின்றி
யம்மதுரைமாநகருளாரகமகிழ்சிறி
தம்மையறியாதனதலைந்தலைசிறப்ப.

(இ-ள்.) மை மலர் நெடும் கண அரமங்கையர் நடிப்ப-மையெழுதிய நீண்ட கண்களையுடைய அரம்பையர் நடனஞ் செய்யவும், அ மா மதுரை நகரில் உள்ளார்- அந்தப் பெரியமதுரைநகரத்திலுள்ளவருக்கு, மனம் மொழி மெய் செயலின் வேறு படல் இன்றி - மனவாக்குக் காயங்களின் செயல்கள் தமமுளொப்ப, அகமகிழ்ச்சி தமமை அறியாதன தலை தலை சிறப்ப - (எழுநத) மனமகிழ்ச்சி தம்மைவிழுங்கத் தனித்தனி மேலெழுந்தோங்கவும்.

வேறுபடலின்றி ஒருசொல்-மகிழ்ச்சிக்கடலுளழுந்தியும் மனவாக்குக்காய ங்களின் செயல்கள் ஒருப்பட்டுநிறறலால் செயலின வேறுபடலின்றி என்றார்.(கஉ)

மாந்தர்பயின்மூவறுசொன்மாநிலவரைப்பிற்
றீந்தமிழ்வழங்குதிருநாடதுசிறப்ப
வாய்ந்ததமிழ்நாடரசளித்தமுறைசெய்யும்
வேந்தர்களின்மீனவர்விழுத்தகைமையெய்த.

(இ-ள்.) மாந்தர் பயில் மூ அறு சொல் மா நில வரைப்பில் - அறிவுடையோ ராராயும் பதினெண் பாஷைகள் வழங்கும பதினெட்டு நிலங்களுள், தீம் தமிழ் வ ழங்கு திருநாடு சிறப்ப - இனிய தமிழ் வழங்கும் அழகிய நாடானது சிறக்தோ ங்கவும், ஆய்ந்த தமிழ்நாடு அரசு அளித்த முறை செய்யும் வேந்தர்களில் - ஆரா ய்ந்த அத்தமிழ்நாடுகளே யரசாண்டு மறுமுன்முறை வழுவாது கடத்துஞ் சேரசோ ழபாண்டியருள், மீனவர் விழு தகைமை எய்த-பாண்டியர்கள் மேன்மைத்தன்மை யை யடையவும்.

நாடகத்-அது பகுதிப்பொருள் விருதி. ஆய்ந்த தமிழ்நாடென்றது - முன்னர்க்கூறிய மூன்று சங்கத்தாராலும் ஆய்ந்த தமிழ எனக் கொள்க. இதனைத் திருநகரப்படலத்திலுணர்க. மதுரைமுறை என்றது-முன்னர்க்காட்டிய " மாலிலங்காவல னுவான் மன்னுயிர்காகருகாலே " என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க. வேந்தர்கள் என் பதனை திமிழுள்ள ஏழனுருபுகூட்டிப் பிரிதறபொருளில் வந்தது. (கச)

நொய்தழலெரிக்கடவுணேற்றபயனெய்தக்
கொய்தளிரனைத்தழலகொழுந்துபடிருண்டத்
தைதவிழிதழ்க்கமலமப்பொழுதலர்ந்தோர்
மொய்தளிரிவைக்கொடிமுனைதெழுவதென்ன.

(இ-ள்.) அழல் எரிக் கடவுள் ஈற்ற பயன் நொயது எய்த - நீக்கடவுளா னவன் (தான்செய்த) தவபபயனே யெளிதில் அடையவும், தழல் கொய தளிர் என கொழுந்து படி குணடதது - நெருப்புக கொய்த தளிர்போல (செங்நிறமவாய்ந்து) கொழுந்துவிட்டெரியும யாககுணடத்தில், ஐது அவிழ் இதழ் கமலம் அப்பொழுது அலர்ந்த - அழகிதாக இதழவிழ்ந்த தாமரை அன்றலராது, மொய தளிர் விரை ஓர் கொடி முனைதது எழுவது என்ன - நெருங்கிய தளிராகளும் மணமும் (நிறைந்த) ஒருகொடி முனைத்தெழுதல்போலவும.

அலர்ந்த என்னும் பெயரெச்சம் அகரவீறு தொக்குநின்றது. (எடு)

விட்டிலகுசூழியமவிழுங்குசிறுகொண்டை
வட்டமதிவாய்கருமுயறகறையமானக
கடடியதினற்றியகதிர்ததரளமாலே
சுட்டியதிலவிட்டொழுகுசூழ்கிரணமொப்ப.

(இ-ள்.) விட்டி இலகு சூழியம விழுங்கு சிறு கொணடை - ஒளிவீசி விள ங்கும் முத்துச்சூழியதுதப்பட்ட சிறியஉச்சிக்கொண்டையானது, வட்ட மதி வாய குறு முயல் கறையை மான-வட்டவடிவாயந்த சநதிரனிடதது ளள சிறிய முயற்க ளங்கத்தையொத்ததுதோனறவும், அதில் கட்டி நாறறிய கதிர் தரள மாலே சுட்டி-அச்சூழியத்திற்கட்டிய தொங்கவிட்ட கிரணததையுடைய முத்துசரத்தோடு கூடி யசுட்டியானது, அதில் விட்டு ஒழுகு சூழ கிரணம் ஒபப - அச்சூழியமாகிய சந்தி ரனில் நின்று பரவது சூழ்ந்த கிரணததை யொக்கவும.

சூழி உச்சிக்கொண்டை அணி அம பகுதிப்பொருள்விருதி முயற்கறை இரு பெயரொட்டுப் பண்புததொகை. (கசு)

தீங்குதலையின்னமுதமார்பின்வழிசிந்தி
யாங்கிளகிலாவொழுகுமாரவடமின்ன
வீங்குடலிளமபரிதிவெஞசுடாவிழுங்கி
வாங்குகடலவித்தருமமாலேயொளிகால.

(இ-ள்.) தீம் குதலை இன அமுதம் மார்பின் வழி சிந்தி யது ஆங்கு-இனிய குதலைச்சொல்லாகிய இனிய அமுதமானது மார்பினிடதது ஒழுகினதுபோல, இள நிலா ஒழுகும் ஆர வடம மின்ன - இளநிலவு சிநதும் முத்தவடம் விளங்கவும், வீங்கு உடல் இளம பரிதி வெம் சுடர் விழுங்கி - ஒளிமிக்க வடிவத்தையுடைய இ ளஞ்சூரியனது வெவ்விய கிரணத்தைத் தன தகப்பமித்தி, வாங்கு கடல் வித்தருமம் மாலே ஒளி கால-வளைந்தகடலிற்றோன்றிய பவளமாலே (ஒருபால்)ஒளிவீசவும். (கஎ)

சிற்றிடைவளைந்தசிறுமென்றுகிலபுறஞ்சூழ்
பொற்றிருமணிச்சிறியமேகலைபுலம்ப
வித்திருமணிக்குழைவிழுங்கியகுதம்பை ஜிலிக்கை:2
சுற்றிருள்கடிந்துசிறுதோள்வருடியாட.

(இ-ள்.) சிறு இடை வளைந்த மென் சிறு துகில் புறம் சூழ் - சிறிய இடையைச்சூழ்ந்த மெல்லிய சிற்றுடையின்புறத்து வளைந்து சூழ்ந்த, பொன் திரு மணி சிறிய மேகலை புலம்ப - பொன்னாலாகிய அழகிய விரதினம் பதித்த சிறிய மேகலை யொலிக்கவும், வில் திரு மணி குழை விழுங்கிய குதம்பை - ஒளியையுடைய அழகிய விரத்தின குண்டலதத்தை தனதகப்பதித்திய குதம்பையானது, சுற்று இருள் கடிந்து சிறு தோள் வருடி ஆட - (உலகினைச்) சூழ்ந்த விருளைததறந்து சிறிய தோளினைத்தடவி யாடவும்.

மேகலை - எண்கோவையணி. எழுகோவையணி யெனலும் ஒன்று. (கஅ)

தெள்ளமுதமென்மழலைசிந்தவிளமூரல்
முள்ளெயிறரும்பமுலைமுன்றுடையதோர்பெண்
பிள்ளையெனமூவொருபிராயமொடுநின்ற
வெள்ளரியபல்லுயிருமெவ்வுலகுமீன்றாள்.

(இ-ள்.) எள் அரிய பல் உயிரும் எவ்வுலகும் ஈன்றாள்-இகழ்தலில்லாத பல வுயிர்களையும் எல்லா வுலகங்களையும் பெற்றருளிய வமையவள, தெள் அமுதம் மெல் மழலை சிந்த - தெள்ளிய அமுதம்போன்ற மெல்லிய மழலைச்சொல் தோன்றவும், இள மூரல் முள் எயிறு அரும்ப - புன்னகை யரும்பும் கூரிய பற்கள் விளங்கவும், மூன்று முலை உடையது ஓர் பெண பிள்ளை என - மூன்று முலையையுடைய ஓர் பெண்மகவாக, மூ ஒரு பிராயம் ஒடு நின்றாள்-மூன்று பிராயத்தோடு நின்றாள்,

மழலை - பொருள் நிரம்பாத சொல. (கஆ)

அறுசீரடியாகிவிருத்தம.

சூழ்ந்தளிர்மெல்லடிகிடந்தசிறுமணிநூபுரஞ்சதங்கைசூழ்வியெங்க [றப்
நூழ்ந்தளிர்போலசைந்துதளர்நடை யொதுங்கிமழலைபிளகையுந்தோன்
றிறந்தபெரும்பயன்பெறுபொன்மாலைமடியிருந்தெர்ருபெண்பிள்ளையாஞ
ரறந்தழுவுநெறிநின்றோர்க்கிகம்போகம்பிடனிக்குமமமையமமா.

(இ-ள்.) தளிர் மெல் குறும அடி கிடந்த மணி சிறு நூபுரம் சதங்கை சூழ்றி வங்க - தளிராபோன்ற மெல்லிய சிறதடியின்மேல சூழ்நதகிடந்த இரதினங்க ளழுத்திய சிறு சிலமபுஞ சதங்கைகளும் தம்முள விரவி ஒலிகளவும, நமும் தளிர் போல் அசைநது தளர் நடை ஒதுங்கி மழலை இள மகையும் தோன்ற - கறிய தளிர் அசைவதுபோலத தளர்நத நடை நடநது மழலைச்சொல்லும் புன்னகையுந் தோன்றவும், அறம தழுவும் நெறி நின்றோர்க்கு இகம் போகம வீடு அளிக்கும் அம்மை - தருமநதழுவிய நன்னெறியில் நினறவருக்கு இகபோகத்தையும சுவர்க்காதி போகத்தையும மோகூத்தையுந் தநதருளும் மீனகூயம்மையானவள், பிறந்த பெரும பயன் பெறும் பொன் மாலை மடி ஒரு பெண பிள்ளையாய் இருந்தாள் - பிறந்ததனலடையும் பெரிய பயனை (இப்பிறபபிலேயே) பெறற காஞ்சனமாலையினுடையமடியில் ஒரு பெண்மகவா யிருந்தருளினள்.

ஆனள் என்னும் வினைமுற்றினுறியினின்ற விகுதி.—இருந்தென்னும் எச்சத்தோடும் அவ்வெச்ச விகுதியை அவ்வினைமுற்றோடும் கூட்டுக. நூபுரமும் சதங்கை

யும் தம்முள் ஒலி வேற்றுமையுண்மையால் குழறியேங்க எனவும், தன்னை மகவாய்ப்பெற்றவட்கு மகிழ்ச்சிதோன்ற வந்தனள் என்பதுதோன்றத் தளிர்போலசைந்து தளர்நடை யொதுங்கி மழலே பிளகையுந்தோன்ற எனவும், தன்னை யடைந்தோர்க்கு இகபோக பரபோகங்களீத்தையும் மோக்ஷத்தையுங் கொடுப்பவள் தன்னைப் புத்திரியாக யடைந்தவளடையும் பயன் பெரிதென்பது தோன்ற பெறும்பயன் பெரிதென்றுங் கூறினர். (உ0)

செய்யவாய்வெளிறுதுணைமுலைக்கண்கருகாதுசெல்போனீண்ட
மையவாய்மதர்த்தகருங்கண்பசவாதையிரண்டுமதியந்தாங்கா
தையவாலிலேவருந்தப்பெறுதுபெறுமகவையெடுத்தணைத்தாண்மோந்தா
டுய்யவாய்மூத்தங்கொண்டின்புற்முன் பெற்றதோகையன்னாள்.

(இ-ன்.) செய்ய வாய் வெளிறுதல் - செவந்த வாய் வெளாக்காமலும், துணை முலைகண் கருகாதல் - இரண்டு தனங்களின் சூசுகங்கள கருகாமலும், செல் போல் நீண்ட மை அ வாய் மதர்த்த கரும் கண பசவாதல்-சேலைப்போல் காதளவும் நீண்டமையெழுந்து மதர்த்த கரிய கணகள பசவாமலும், ஐ யிரண்டு மதியம் தாங்காதல்-பத்தமாதஞ் சுமவாமலும், ஐய ஆலிலே வருந்த பெறுதல் - அழகிய ஆலிலேபோன்ற வயிறு நோவப் பெறுமலும், பெறு மகவை - பெற்ற பிளளையை, முன பெற்ற தோகை அன்னாள் - முன்பு உமையை மகவாகப்பெற்ற மயிலபோலுஞ் சாயலையுடைய மேனையையொத்த காருசனமாளையா, எடுத்த அணைத்தாள் மோந்தாள் ஆய்யவாய் மூத்தங்கொண்டு இனபுறுதல - வாரியெடுத்து மாபோடணைத்து உச்சி மோந்து புனிதமானவாயால முத்தமிட்டு இன்பதகில மூழ்ந்தினர்.

மேனையுங்கருப்பக்குறிபெறுது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்ந்தவராதலால் முன்பெற்ற நோகையன்னாள எனனூர். பசதல் நிறம் வேறுபடுதல். அணைத்தாள் மோந்தாள் என்னும் முறறுகள் எசசமாயநின்றன. திருக்கையில் திருவோலக்கத்தில் சிவபெருமான் இடப்பாகத்திலெழுநதருளியிருந்தபிராட்டியார எழுந்து அச்சிவபெருமானேவணங்கித தாம தக்களுக்குப்பபுதகிரியாய்வளர்ந்த இச்சரீரதுதைச் சுமக்கில்லேம் அதற்கருகினேம் என்றுகூறியருள அதனை யச்சிவபெருமான் திருவுளத்தோர்ந்து நமபா னைபுடைய இமையபாவதராஜனும் நின்னேப்புத்திரியாகப்பெறுதற்பொருட்டு அவவிமையமலையிலுளள வோரதடாகத்தினருகில் பெரியதவஞ்செய்கின்றனன். அவன்பால் செல்கவெனவிடுக்க, அப்பிராட்டியார்சென்று அத்தடத்தில் அலர்ந்த ஓர் தாமரைதவிசின்மேல் பிளளைமைத்திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தனர். அதைக்கண்ட அவ்விமையபாவதராஜன் ஆராமகிழச்சி கொண்டு பாடியாடிவணங்கித தனது செங்கையிலேதித தனது மணியாகிய மேனகையார்பால்கொடுக்க அவர் பெருமகிழ்வுகூறாது கவலியொழிதனர். என்பதைக் காந்தம்-உற்பத்திகாண்டம்-பார்ப்பதிப்படலத்தில்.—

"கொடுத்தலுநதொழுதுவாங்கிக்கொற்றவவிணின்பாங்க
ரடுத்ததெங்கெவனேவென்னவரசனுநிகழந்தவெல்லா
மெடுத்தரைசெய்யகேளாவீசனதருளோவென்ன
வடுத்தவிர்கற்பின்மேனேமனமுறமகிழ்ச்சிகொண்டாள்."

"சுரர்தனகொங்கைபாலுந்துண்ணெனவொழுகிற்றெங்கும்
பரர்தனபொடிப்பின்போர்வைபரர்தனதருளேயுள்ள
நிரர்தனகவலையாவுநீங்கினபவமுன்னுள்ள
கரர்தனவிமையத்தண்ணல்காதலிதனக்குமாதோ."

எனவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க. (உ8)

பராயாதிவிருப்பறிவுதொழிலாகியுலகமெலாம்படைத்துக்காத்து
வராயாதுதடைத்துமறைத்தருளியவைகின்றுந்தன்வடிவுவேறு
பராயாதிமறைகடந்தவொருமுதல்விதிருமகளாயுதித்தற்கிங்கத்
தராயாளுமன்னவன்செய்தவமிதுவோவதற்குரியதவந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) பரா ஆதி விருப்பு அறிவு தொழில் ஆதி - பராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி எனப்பஞ்சசத்திகளாகி, உலகம் எல்லாம் படைத்து காத்து - எல்லாவுயிர்களையுஞ் சிருட்டிதலுங்காத்தலும், வராயாது தடைத்து மறைத்து அருளி - முற்றும் சங்கரித்தலுந் திரோபவித்தலும் அனுக்கிரகித்தலும், அவை நின்றும் தன்வடிவு வேறாய்-அச்சத்திகளினின்றுந் தனதுதிருமேனிவேறாகி, உரை ஆதி மறைகடந்த ஒருமுதல்வி - மனவாக்குக்காயங்களையும் வேதங்களையுங்கடந்தப்பாற்பட்ட ஒப்பில்லாத முதல்வியானவள், திருமகளாய் உதித்தற்கு - தனக்குத் திருமகளாயவதரிக்க, இந்த தரை ஆளும் மன்னவன் செய் தவம் இதுவோ-இக்கில வுலகையாளும் மலயதுவசபாண்டியனசெய்ததவம் இவ்வளவிலுள்ள தெனவை யமுத்தல் கூடுமோ, அதற்கு உரிய தவம் தான் - அவ்வுமையவள் அவதரித்தற்குரி யதவம் அமமலயதுவசபாண்டியன வடிவமேயனறி வேறன்று.

வராயாது எனபதற்கு-நீக்காது என்பதுபொருள். பாண்டியன் அருந்தவப் பேற்றின் வடிவினனுய் நிறைலின்-அதறகுரிய தவம் தான் என்னுர். கிரியாசத்தியாய்ப்படைதலும், ஞானசத்தியாயக்காத்தலும், இச்சாசத்தியாய்ச்சங்கரித்தலும், ஆதிசத்தியாய்த்திரோபவித்தலும், பராசத்தியாய அனுக்கிரகித்தலும் என எதிர்நிரனிறைப் பொருள கோளாகக்கொள்க. உருவும் அருவுருவுங் கடந்த பரவிந்துவை யதிட்டி தலுகின்ற அருவத்திருவுருவின்மேலாகிய பரமோகமுங்கடந்து பேரொளியாய் நிற் றலின-அவை நின்றுந் தன்வடிவுவேறாய எனவுமு, வைகரியாதி நால்வகைக்காரிய வொலிபறறியெழும் விநதநாத காரணவிகறபங்களை வரைசெய்து அவை முற்றும் வியாபகமாய் நிறகுங்குடிலரிந்த சத்தியாயநிறைலின் - மறைகடந்த வொருமுதல் வி எனவுங்கூறினுர். (உஉ)

கள்ளமாநெறியொழுகும்பொறிகடந்துகரணமெலாங்கடந்தானந்த
வெள்ளமாம்பரஞானவடிவுடையாடன்னன்பின்வெளிவந்தின்றேர்
பிள்ளையாயவதரித்தகருணையுந்தன்மணுட்டிதவப்பேறுந்தேரூன்
பள்ளமாகடற்றூனைப்பஞ்சவாகோனெஞ்சத்துட்பரிவுகூர்ந்தான்.

(இ-ள்.) களளம ஆம நெறி ஒழுகும பொறிகடந்து உம்-வஞ்சமாகியவழியி றசெல்லும் ஐமபொறியுணாச்சிகளும் அபபாற்பட்டும், கரணம் எல்லாம் கடந்துஉம்-அநதக்கரணங்கள் யாவையுங்கடநதும, ஆனந்த வெள்ளம் ஆம் பரஞான வடிவு உடையாள் - பேரின்பப்பெருக்குமயமாய்நினை பாஞானமே திருவுருவமாகவுடைய உமையாள், தன் அன்பின் வெளிவநது - தனனுடைய அன்பின்மிகையால் (தனக் கோர் திருமகளா யாவாகண்களுக்கும்) புலப்படவந்து, இன்று ஓர் பிள்ளையாய் அவதரித்த கருணையும் - இப்பொழுது ஓர் பிள்ளைமைத் திருவுருவாய் அவதரித்தருளிய திருவருளையும், தன் மணட்டி தவம் பேறும தேரூன்-தன்னுடைய மணிவியாராகிய காஞ்சனமாலையாருடைய தவப்பயனையுந் தெளியாதவனுகி, பள்ளம் மா கடல் தானை பஞ்சவர் கோன்-பள்ளமாகிய பெரியகடல்போலப் (பரந்த) சேனையையுடைய பாண்டியன், நெஞ்சத்துள் பரிவுகூர்ந்தான்-தன்மனத்தில் துன்பங்கூர்ந்தான்.

பொறியும் கரணமும் தெய்வமெனக்கூறும் உலகாயதன் முதலிய மதங்களே மறுத்தற்குப்பொறிகடந்த கரணமெலாங் கடந்த என்றார். மணவாட்டி - மணப்டி எனநின்றது மருஉ. எண்ணும்மைதொகுத்தல். மனத்திற் பரிவுகூர்ந்ததைப் பின்வருஞ் செய்யுளாலுணர்க.

மாகடல் உரிச்சொற்றொடராதலால் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது. (உக)

மகவிற்றிப்பலபகல்யான்வருந்தியருந்தவம்புரிந்தேன்மைந்தற்பேறு
தகவிற்தமகஞ்செய்தேனதுவுமொருபெண்மகவைத்தந்ததந்தோ
முகவிற்துநிலவொமுகவருபெண்ணுமுலைமூன்றுமுகிழ்த்துமாறுமூர்
நகவந்ததென்னேயோவென்றுவகையிலனுகிநலியுமெல்லை.

(இ-ள்.) மகவு இன்றியான் பலபகல் வருந்தி அரும் தவம் புரிந்தேன்-பிள்ளையில்லாமல் நான் பலகாள்வருந்திச் செய்தற்கரிய தவத்தைச்செய்துமுடித்தேன் (அதுதராமையால்) மைந்தன் பேறு தக இந்த மகம் செய்தேன் - புத்திரப்பேறு தர இந்தப்புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்தேன், அதுவும் ஒரு பெண்மகவை தந்தது - அந்தயாகமும் ஒருபெண்பிள்ளையைக்கொடுத்தது, முக இதை நிலவு ஒழுக வரு பெண்ணும்-முகமாகிய சந்திரனிடத்து நின்று (புன்னகையாகிய) நிலவுகிந்த அவதரித்த இந்தப்பெண்ணும், அந்தோ - ஐயோ, முலை மூன்றும் முகிழ்த்து மாற்றார் நக வந்தது - தனங்கள் மூன்றுகவரும்பப்பகைவரிகிக்க அவதரித்தது, என்னேயோ என்று-(நாம்செய்ததவத்தினுமையாகத்தினும்வந்தருறைபாடு) யாதோவென்று, உவகை இலனுகி நலியும் எல்லை - சந்தோஷமில்லாதவளைய் வருந்துங்காலத்தில்.

உலையற்கைகு மாறுபட்ட தென்பான்முலைமூன்றும் முகிழ்த்து என்றன். முகிழ்த்து செயவெனெச்சத்திரிபு. அந்தோ, ஓ இரகக்குறிப்பிடைச்சொற்கள. ஏ ஐயப்பொருள்மேல்நின்றது. (உச)

மன்னவநின்திருமகட்குமைந்தர்போற்சடங்கனைத்தும்வழாதுவேதஞ்
சொன்னமுறைசெய்துபெயர்தடாதகையென்றிட்டுமுடிசூட்டுவாயிபகே
பொன்னணியாடனக்கிறைவன்வருமபொழுதோர்முலைமறையும்புந்திமாழ்
லென்னவரனருளாலோர்திருவாக்குவிசுமபிடைனினறெழுந்ததன்றே.

(இ-ள்.) மன்னவ நின திருமகட்கு மைநதர்போல் சடங்கு அனைதும் வழாது - பாண்டியனே உன்னுடைய திருமகளுக்குப் புத்திரர்களுகுசெய்யும் சடங்குபோலச் சடங்குகள் யாவையுஞ் சிதைம்வழுவாமல், வேதம சொனன முறைசெய்து தடாதகை என்று பெயர் இட்டு முடி சூட்டுவாய - வேதங்கூறியமுறைப்படி செய்து தடாதகை என்று பெயர் இட்டு முடிசூட்டுவாய், இ பொன் அணியாள் தனக்கு இறைவன் வரும்பொழுது ஓர் முலைமறையும புருதி மாழ்கேல் என்ன-இந்தப் பொன்போலும் அரிய திருவுருவாய்நத இப்பெணணிறகுத் தலைவன் வருங்காலையில் ஒருதனம் மறையும் (அதுகாரம்) மனங்கலங்காதே யென்று, அரன் அருளால் ஓர் திருவாக்கு விசும்பு இடை நினறு எழுந்தது-இவபெருமான் திருவருளால் ஓர் அசரீரி ஆகாயத்தில் நின்றுண்டாகியது. (உடு)

அவ்வாக்குச்செவிநிரம்பவன்புவகையகநிரம்பவகலமெல்லா
மெய்வாக்குமனமொன்றவிழிவசக்கும்புனனிரம்பவிமலற்போற்றி
செய்வாக்குமகநிரப்பியெழுந்துமனியொடுஞ்சாலிகீத்திரண்டி
கைவாக்குமியங்கலிப்பக்கடிமாடமனிபுகுந்தான்கழற்கால்வேந்தன்.

(இ-ள்.) அ வார்க்கு செவி நிரம்ப - அவ்வசரீரி தனது காதில் நிரம்பவும், அ ன்பு உவகை அகம் நிரம்ப - அன்புஞ் சந்தோஷமும் மனத்தில் நிரம்பவும், மணம் வார்க்கு மெய் ஒன்ற - மனவார்க்குக்காயங்கள் ஒருவழிப்படவும், விழி வார்க்கும் புன ல் அகலம் எல்லாம் நிரம்ப - கண்கள் சொரியும் ஆனந்தபாஷ்பம் மார்புமுற்றும் நிரம்பவும், கழல் கால் வேந்தன் விமலன் போற்றி - வீரகண்டையணிந்த பாண்டி யன் சோமசுந்தரக்கடவுளைத்துதித்தது, செய் வார்க்கு மகம் நிரப்பி மீனியொடும் எழு ந்த சாலி நீத்த - நெய்சொரிதுசெய்யும் பூரணாகுதிசெய்துமுடித்தத் தன்மனை வியாராகிய காஞ்சனமாலையாரோடும் எழுந்து யாகசாலையினின்றும் நீங்கி, இரண் டு கை வார்க்கும் இயம் கலிப்ப - இரண்டுகைகளால் தாக்கப்படும் பலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க, கடிமாடம் மனை புகுந்தான் - காவல்பூண்ட தனதுகோயிலுள் புகுந்தான்.

முரசதிர்ப்பமங்கலங்கொண்டெதிர்வருவார்முகத்துவகைமுறுவல்பூப்ப
வரசிருக்குமண்டபம்புக்கினிதமர்ந்துகனகமழையான்றகேள்வி
விரசிருக்குமறையவர்கைப்பெய்திதவர்க்குமும்முறையால்வெறுப்பகல்கிப்
பரசிருக்குங்கரதலத்தெம்பரன்கோயினனிசிறப்புப்பல்கநல்கா.

(இ-ள்.) முரசு அதிர்ப்ப-பேரிகைகள் ஒலிக்கவும், மங்கலம் கொண்டு எதிர் வருவார் முகத்து உவகை முறுவல் பூப்ப - அஷ்டமங்கலங்களைக்கொண்டு எதிரே வரும் பார்ப்பன மகளிர்களுடைய முகத்தில் சந்தோஷ ரேகையாகிய புன்னகைய ரும்பவும், அரசு இருக்கும் மண்டபம் புக்கு இனிது அமர்ந்த - அரசியலிருக்குங் கொலுமண்டபத்தில் புகுந்து குறைவின்றிவீற்றிருந்து, ஆன்ற கேள்வி விரசிருக் கும் மறையவர் கை கனகமழைபெய்த - நிறைந்தகேள்வியமைந்த அந்தணரது கைகளாகிய விளைநிலங்களில் சுவர்னமழையைச்சொரிந்து, எவர்க்கும் அம்முறை யால் வெறுப்ப நல்கி - அவரொழித்தயாவர்க்கும அம்முறையே மனவெறுப்படை யக்கொடுத்த, பரசு இருக்கும் கரதலத்து எம்பரன் கோயில் நனி சிறப்பு பல் நல்கா - மழுவாயுதம ஏந்திய கைகளையுடைய எமது இறைவனுகிய சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருக்கோயிலில் செல்வமிக்க திருவிழாமுதலியவை அதிகமாய்நட க்க, வேண்டியபொருளகளீத்தந்த.

அஷ்டமங்கலங்களாவன - சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, மு ரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். தோட்டி, முரசு, கொடி, இணைக்கயல் விலக்கி இடபம், சிவற்சம், சங்கு, சுவத்திகங்கூட்டி எட்டெனக்கொள்ளுதலும் ஒன்று. சிவ ற்சம் குழந்தையை யிடையில் வைதிருக்கும் ஓர்பெண்வடிவம். சுவத்திகம் மண்ட பவடிவம். (உஎ)

சிறைவிடுமின்சிறைக்களமுஞ்சித்திடுமினேழாண்டுதேயத்தீட்டு
மிறைவிடுமினையல்வேந்தர்நிறைவிடுமினிறைகிதியமீட்டுமாயத்
தறைவிடுமினுலையமுமறப்புறமும்பெருக்குமெனத்தொழாகைக்காய்ந்த
கறைவிடுமின்னபிலவேலான்வளருவனகூய்முரசங்கறங்கச்சாற்றி.

(இ-ன்.) சிறை விடுமின் - சிறைசெய்திருக்கிறவர்களை விட்டுவிடுங்கள், தி றைக்களமும் சீதடிடுமின் - சிறைச்சாலையையும் அழித்துவிடுகள், தேயத்து ஈட் டும் எழாண்டு இறைவிடுமின்-குடிகளிடத்தவாங்கும் வரிப்பணங்களை எழுவருடம் வாங்காது விடுங்கள், அயல்வேந்தர் நிறைவிடுமின் - மறபுலத்தரசர்களிறுக்குந் தி றையை வாங்காதுவிடுங்கள், நிறை நிதியம் ஈட்டும் ஆயத்தறை விடுமின் - நிறைந்

தபொருளைச் சேகரிக்கும் சுங்கத்துறையைநீக்கிவிடுங்கள், ஆலயமும் அறப்புறமும் பெருக்கும் என - ஆலயங்களையும் அறச்சாலைகளையும் விருத்திசெய்யுங்களென்று, தொழுதை காய்த்த கறை மின் விடி அயில் வேலான் - பகைவனைக்கொன்ற உதிரத தோய்ந்த ஒளிவீசும் கூரியவேலையேந்திய பாண்டியன், வள்ளுவனே கூய் முரசம் கறங்க சாற்றி - பறைசாற்றித் தெரிவிப்போனே யழைப்பித்துப் பேரிகைசாற்றும் படி கட்டளையிட்டு.

சீத்திடுமின் - நீ பகுதி, து சாரியை, தகரத்தோற்றமும உகரக்கேடும் சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள் விகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மின முன்னிலைப்பன்மை யே வல்விகுதி. தேயம் இடவாகுபெயர். (உஅ)

கல்யாணமணிமௌலிவேந்தரையுங்கால்யாப்புக்கழலரீத்துக் [ப்
கொல்யானேபரிநெடுந்தேரரசுரிமைதொன்முறையாற்கொடுத்துப்போக்கி
பல்லாருங்கொள்கவெனப்பண்டாரந்தனைதிறந்துபசும்பொன்னுடை [சி
வில்லாருமணிக்கொடும்பூண் வெறுக்கைமுதலெனைப்பலவும்வெறுப்பவீசி

(இ-ள்.) கல்யாணம் மணிமௌலி வேந்தரையும் கால்யாப்பு கழலரீத்து - பொன்னுற்செய்து இரத்தினங்களழுத்திய கிரீடந்தரித்த பகை அரசரையும் விலங்குகளைத்தரித்து, கொல் யானை பரி நெடும் தேர் அரசு உரிமை தொல் முறையால கொடுத்து போக்கி - கொல்லும்யானைகளையும் குதிரைகளையும் நெடியதேர்களையும் அவரவர்க்குரிய அரசியலுரிமைகளையும் முன்னுள்ளபடிகொடுத்து (அவரவர்க்குரிய தேசங்களுக்குச) செல்ல விடைதந்து, பல்லாரும் கொள்க என - பலரும் எளிதிற் கொள்ளக்கடவரென்று, பண்டாரந் தனை திறந்து பசும பொன் ஆடை வில் ஆரும மணி கொடும் பூண் வெறுக்கைமுதல் எனை பலவும் வெறுப்ப வீசி - பொக்கிஷத்தைத்திறந்து பசியபீதாம்பரங்களும் ஒளிநிறைந்த இரத்தினங்களும வளைந்தவடிவாகச்செய்த ஆபரணங்களும் பொறகுவைகளும் முதலாகிய மற்றைப்பல பொருள்களையும் (அவரவர்கள்) மனம் வெறுப்பகொடித்து.

கழலரீத்து - ஒருசொல். வளைந்தவடிவாகச்செய்த ஆபரணங்கள் - சந்திராரம் முதலாயின. வீசுதலென்னுந தொழில்நிகழ்ச்சியால் கொடித்தலென்னும பொருணிகழ்ச்சிதோன்ற உபசரித்தார். (உக)

தூமரபின்வருபெருமங்கலகவிகட கிருநிதியந்துகில்பூண்பாயமா
காமர்கரிபரித்தடந்தோமுதலாயபலபொருளுங்களிபபநல்கிக்
கோமறுகுகளிதூங்கசுண்ணமொடுமெணையவிழாக்குளிப்பநல்கி
மாம்துராகரன்றிமற்றுமுளாகரெலாங்குமிழசிதூங்க.

(இ-ள்.) தூமரபின் வருபெரு மங்கல கவிகட்கு - நல்லமரபில்வந்த பெரிய மங்கலப்பாடகர்களுக்கு, இருநிதியம் துகில் பூண் பாயமா காமா கரி பரி தடம் தேர் முதலாய பலபொருளும களிபப நல்கி - பெரியசெல்வமும் ஆடையும் ஆபரணமும் குதிரையும் அழகியயானையுங் குதிரைபூண்ட அகன்றதேரும் ஆகிய இவை முதலிய பலபொருள்களையும் களிபபுமிகத்தந்து, கோமறுகு களிதூங்க சுண்ணம் ஓடும் எண்ணெய் விழா குளிப்ப நல்கி - இராஜவீதிகளில் களிப்புமீக்கூர வாசனைப் பொடிகளோடும் எண்ணெய்ச்சிறப்பையுங் குளிக்கும்படிகொடுத்து, மா மதுராகர் அன்றி மற்றும் உள ஆகர் எங்கும் மகிழ்ச்சி தூங்க - பெரியமதுராகரில் இவ்வாறு நிகழ்தலுமல்லாமல் அது வொழிந்த வேறுமுள்ள எல்லாநகரங்களிலும் (இவ்வாறு நிகழ்தலால்) களிப்புமீக்கூரவும். (கo)

இவ்வண்ணநகர்களிப்பவிறைமகனுங்களிப்பெய்தியிறைவர்சொன்ன வவ்வண்ணஞ்சதமுதல்வினைநிரப்பித்தடாதகையென்றழைத்துத்தேவி மெய்வ்வண்ணமறையுணராவிறைவிதனேமேனிபோன்மேனிணற்ற கைவ்வண்ணத்தளிர்தீண்டிவளர்ப்பவிமவான்போலகளிக்குநாளில்.

(இ-ள்.) இ வண்ணம நகர் களிப்ப இறைமகனும களிப்பு எய்தி - இவ்வாறு நகரிலுள்ளோர் களிகூர மலயத்துவசபாண்டியனும் களிகூர்ந்து, இறைவர் சொன்ன அ வண்ணம் சாதமுதல் வினைநிரப்பி தடாதகை எனறு அழைத்து-சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய அத்திருவாக்கின்படி சாதகருமமுதலிய சடங்குகள்யாவையுஞ்செய்தமுடித்துத் தடாதகையெனத் திருப்பெயருமிட்டழைத்து, தேவி-கருணைமாலையார், மெய் வண்ணம் மறை உணரா இறையினை - உணமையாகிய சந்தலிகற்பங்களையுடைய வேதங்களுமறியாத உமையவளை, மேனிபோல் - இமவான்மனிவியாராகிய மேனியென்பவர் மூன்புவளர்த்ததுபோல, மேல் நாள் நோற்ற கைவணணம் தளிர்தீண்டிவளர்ப்ப - (பரிசிப்பதற்கு) முன்னுளில் தவஞ்செய்த கைகளாகிய நிறம்வாய்ந்ததளிர்களால் பரிசித்து வளாக்க, இமவானபோல களிக்குநாளில்-மலையரசனைப்போலக் களிகூருங்காலத்தில்.

தடாதகைவளர்ப்ப இறைமகன் களிக்குநாளில் எனக்கூட்டுக சாதம் - சனனம். உம்மை - இறந்ததுதழீஇய உயர்வுசிறபபு. (கூக)

திருந்தாதவிளங்குதலியாயமொடுபுறம்போந்துசிறார்குச்சிற்றில் விருந்தாகமணற்சிறுசோறட்டும்வையுரங்கிழித்தவேளும்வாய்வைத் தருந்தாதவிளமுலிவாயவைதருந்தப்பாவைதனக்களிதும்போதில்[ள். வருந்தாதையண்டமெலாஞ் சிற்றிலிழைப்பாளாய்க்கு மகிழ்ச்சிசெய்தா

(இ-ள்.) திருந்தாத இளம் குதலை ஆயம் ஒடு புறம் போந்து சிற்றில் - பொருள் நிரம்பாத இளமையாகிய குதலைச்சொறனையுடைய பெண்கள்கூட்டதோடு வீதியிறசென்று சிறவீடு(கோலி), சிறார்க்கு விருந்தாக மணல் சிறு சோறு அட்டும்-அதச்சிறுமியர்க்கு விருந்தாக மணலாகிய சிறுசோறறைச்சமைத்தும், வளர உரும் கிழித்த வேளும வாய் வைத்து அருந்தாத இளமுலை - கிரவுருசுகிரியின் மார்பைக் கீண்ட முருகக்கடவுளும்வாயவைத்துணணாத இளமுலையில், வாய் வைத்து அருந்தா பாவைதனக்கு அளிததும் - வாய்வைதத்ணணப் பதமைக்குகொடுத்தும, போதில் வரும் தாதை அண்டம் எல்லாம் சிறறில் இழைப்பாள - தாமையில் வசிக்கும் பிரமன் (வருக்கும) அணடங்கள் யாவையும (நினைபபுமாத்திரையில்) சிறுவீடாகச் சமைக்கும் பிராட்டியார், ஆயக்கு மகிழ்ச்சி செய்தாள் - தமது தாயாகிய காஞ்சனமாலையாருக்கு மகிழ்ச்சிமிகச் சிறுவினையாட்டுச் செயதருளினார்.

இளங்குதலை ஆயம் என்றமையால் சிறார் என்பதின் முதலில் அகரச்சுட்டுத் தொகுதல். முருகக்கடவுளை மீனறருளியும் கணனியாயிருத்தலின் இளமுலையென்றார். கிரவுஞ்சன் எனனும ஓரசுரன் மலைவடிவாகி, வழிவரு முனிவர்பலருக்குந்தன் பஞ்செய்துருளாள் அகத்தியமுனிவரு மவ்வழிவருகையில், தனதமாயையால் பல தன்பங்களையும் வினைத்தனன் அவற்றைநோக்கி இவை ஒரசுரன்செயல்க ளெனக்கருதி கீயிம்மலைவடிவாகியேநின்று எமதுமுருகக்கடவுள் திருக்கரத்துவேலால் நாச மடைவாயெனச்சபிக்க அவ்வாறே முருகக்கடவுள் அம்மலைவடிவாய் நின்ற அசுரனைக்கொன்றார் என்பது கூல்வரலாறு. (கூஉ)

நீட்டுவாளினைக்கழுங்குபந்துபபின்றம்மனையுங்கற்றுப்பூசம்
வீட்டுவாண்மேலொடுகீழ்தள்ளவெமைவினைக்கயிறுவீக்கியூச
லாட்டுவாள்காட்டுதல்போலாடினுணித்திலத்தாம்பசைத்தவூசல்.

(இ-ள்.) பாசம் வீட்டுவாள் (அடியார்க்கு) பாசத்தைப்போக்கும் பிராட்டியார், நீட்டு இரண்டு வாள் அனைய கண் களிப்ப தோழியர்க்கு தெரிய ஆடி காட்டுவாள் என-நீட்டியஇரணடுவாள்களீலையொதத இரண்டுகண்களுங்களிகூரத் தோழிமார்களுக்கு ஆடிக்காட்டுவாபோபோல, கழங்கு பந்து பயின்று அம்மனையுங் கற்று - கழங்காடலையும் பந்தாடலையும் பழகி அம்மனையாடலையுங் கற்று, மேல் கீழ் தள்ள எமை வினைக்கயிறு வீக்கி ஊசல் ஆட்டுவாள் காட்டுதல் போல் - மேலுங்கீழும் போக்குவரவுசெய்ய எங்களை இருவினைகளாகியகயிறுகளால்கட்டி ஊசலாட்டும் அப்பிராட்டியார் (இங்கு அதனை) ஆடிகாட்டுவோர்போல, நித்திலம் தாமபு அசைத்த ஊசல் ஆடினள் - முத்துவடம்பூட்டிய ஊசல் ஆடினர்.

ஓடி - எண்ணிடைச்சொல். உமை - இறந்தது தழீஇய எச்சம். (கூகூ)

இம்முறையாற்முயர்க்குந்தோழியர்க்குமகத்துவகையீந்தாளாகி
யம்மூறையாற்முதைக்குமகத்துவகையீவாளாயாத்தவாய்மைச்
செம்மறையாரணமுதனூலீரொட்டுக்கலிமுழுதுந்தெளிந்தாளந்த
மெய்ம்மறையார்கலியனைத்துமேகலியாமருங்கசைத்தவிமலையம்மா.

(இ-ள்.) இ முறையால் தாயர்க்கும் தோழியர்க்கும் அகத்து உவகை ஈந்தாள் ஆகி - இவ்வாறு காஞ்சனமாலையாருக்குந தோழிமாருக்கும் மனத்தில் ஆரா மகிழ்ச்சி கொடுத்தருளி, அம்முறையால் தாதைக்கும் அகதது உவகை ஈவாள் ஆய்-அவ்வாருகப் பிதாவாகிய மலயத்துவசபாண்டியனுகும் மனத்தில் ஆராமகிழ்ச்சி கொடுத்தருள, ஆத்தம் வாய்மை செம்மை மறை ஆரணம் முதல் நால் ஈரொட்டுகலை முழுதும் தெளிந்தாள்-உண்மைவாக்கியமாகிய திரிபில்லாத வேதமுதலிய அபபத்தாறான்கு கலைகளையும் முற்றும் ஐயமற உணர்ந்தாள, அந்த மெய் மறை ஆர் கலை அனைத்தும் மேகலையாக மருங்கு அசைத்த விமலை-அந்த வண்மையாகிய வேதமுதலியனிறைந்த வறுபததான்கு கலைகள்யாவையும் மேகலாபரணமாக இடையிற்கட்டிய அப்பிராட்டியார்.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல் - ஆரணம-வேதத்தின் பாகுபாடு, வாக்கியம்-வாக்கால் நிகழ்வதாதலால் வாய்மை எனக் காரியததைக் காரணமாகவுபசரித்தார். ஈந்தாளாகி - ஈவாளாய். ஒருசொனீர்மையன. பின்னது செயவெனெச்சத்திரிபு.

சொல்வாய்மைக்கலைத்தெளிவு முழுமதியைப்பிளந்திருபாற்சொருகியன்
பல்வாய்மைக்கடகரிதேர்பரியுகைக்குந்திறனுமழற்பகழிஞர்க்கும் [ன
வில்வாள்வச்சிரமுதல்பல்படைத்தொழிலுங் கண்டிளமைவீழுங்குமுப்பி
செல்வாய்மைத்திறலரசன்றிருமகட்குமுடிசூட்டுஞ்செய்கையுண்டான்[ற்

(இ-ள்.) வாய்மை சொல் கலை தெளிவும்-உண்மைச்சொற்களா லமைந்தநூலின் தெளிவையும், முழு மதியை பிளந்த இருபால் சொருகியது அன்ன பல் வாய்மை கடகரி தேர் பரி உகைக்கும் திறனும் - பூரணசந்திரனை இருகூறுசெய்து இரண்டுபேக்கங்களிலும் சொருகினவைத்ததையொத்த தந்தங்களையும் பொருந்திய கரியகிற

த்தையும் மதத்தையுமுடைய யானையையுந் தேரையுங் குதிரையையும் கடத்தும் பாகுபாட்டையும், அழல் பகழி தூர்க்கும் வீல் வாள் வச்சிரம் முதல் பல்படை தொழிலும் கண்டு-நீப்போலச் சுட்டெரிக்கும் அம்புகளைச்சிந்தும் வில்லும் வாளும் வச்சிராயுதமுமுதலிய பல ஆயுததேர்ச்சியையும் பாராத, இளமை விழுங்கு மூப்பில் செல் வாய்மை நிறல் அரசன் திருமகட்கு முடி சூட்டும் செய்கை •பூண்டான்-இளமைகழித்த மூப்புப்பருவத்திற செல்லும் உண்மையாகிய வெற்றிவாய்ந்த மலயத்துவசபாண்டியன் (தனது) புத்திரியார்க்கு மகுடஞ்சூட்டுஞ் செய்கையிலமைந்தான்.

போர்த்தொழில் செய்யுமிடத்தும் நடுவுநிலைமை தவறுது செய்வோனென் பார் வாய்மைதிற லரசன் என்றார். (கூறி)

மூடிகவிக்குமங்கலநார்வளையறுத்துத்திசை தோறுமூடங்கல்போக்கிக்
கடிகெழுதார்மணிமௌலிக்காவலைவருவித்துக்காவல்சூழ்ந்த
கொடியணிமாநகரெங்கும்விழாவெடுப்பவழகமைத்துக்குன்றமன்ன [ன்.
தொடிகெழுதோட்சுமதிதிரு மணத்தினுக்குவேண்டுவனசூழ்ந்துசெய்தா

(இ-ள்.) குன்றம் அன்ன தொடி கெழு தோள் சுமதி - மலையையொத்த வரகுவலியமணிந்த தோளையுடைய சுமதி என்னுமரசரி, முடி கவிக்கும் மங்கல நாள் வரை அறுத்து - மகுடஞ் சூட்டுஞ் சுபதினத்தை நிச்சயித்து, திசை தோறு மூடங்கல் போக்கி கடி கெழு தார மணி மௌலி காவலரை வருவித்து-திக்குகள்தோறும் ஓலையனுப்பி வாசமிக்க மாலையை யணிந்த இரத்தினகிரீடந்தரித்த அரசர்களை அழைப்பித்து, காவல் சூழ்ந்த கொடி அணி மா நகர் எங்கும் விழா எடுப்ப அழகு அமைத்து - மலையரண்முதலியன புடைசூழ்ந்த கொடிகட்டிய பெரிய மதுரைநகரி னுள்ளோர்யாவரும் (தத்தம்மனைகள்தோறும) சிறப்புச்செய்ய அலங்காரஞ்செய்வித்து, திரு மணத்தினுக்கு வேண்டுவன சூழ்ந்து செய்தான் - மகுடாபிஷேகம கோர்சவத்துக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் இன்னின்னவென்று ஆலோசித்துக் குறைவின்றித்தேடினான்.

மலையரண்முதலியன-மலை, காடு, மதில், கடல். நகர்-இடவாகுபெயர். (கூசு)

மங்கலதூரியமுழங்கமால்யானையுசிமிசைவந்தபூத
கங்கைமுதலொன்பதுதீர்த்தமுநிரப்பிக்கநிர்விடுபொற்கடம்பூசித்துப்
புங்கவமாமந்திரத்தீவளர்த்தமுகமருத்தியெரிபொன்றைச்செய்த
சிங்கமணியாதனத்தைநேசித்துப்பூசித்துத்தெய்வமேத்தி.

(இ-ள்.) மங்கல தூரியம முழங்க மால் யானை உச்சி மிசை வந்த பூதம் கங்கை முதல் ஒன்பது தீர்த்தமு நிரப்பி - (மலையத்துவசபாண்டியன்) மங்கலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க மதமயக்கததையுடைய யானையினது மத்தகத்தின்மேல் வைத்துக் கொண்டுவந்த பரிசுத்தமாகிய கங்கைமுதலிய நவநீததங்களையும் நிறைத்து, கதிர் விடு பொன் கடம் பூசித்து - ஒளிவீசும் பொன்னாலாகிய குடத்தைப்பூசனைசெய்து, மந்திரம் தீவளர்த்து புங்கவரை அமுதம் அருத்தி - மந்திரவிதி வழாத வேள்விசெய்து தேவர்களை அவியுண வுண்பித்து, எரி பொன்னால் செய்த மணி சிங்கம் ஆசனத்தை நேசித்து பூசித்து தெய்வம் ஏத்தி-விளங்கும் பொன்னாற்செய்தமைத்த இரத்தினமிழைத்த சிங்காதனத்தை அன்புகூர்ந்து பூசனைசெய்து அவ்வாதனத்திற்குரிய தெய்வத்தை வணங்கி.

ஒன்பது தீர்த்தங்களாவன - கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி, தாம்பிரபர்ணி. (கஎ)

திருமுடியையமதயானேமிசைவைத்துநகளாவலஞ்செய்துபூசித்
தருமணியாற்சுடிகையிழைத்தாடகத்தாற்குயிறறியதோளாவாய்நாகம்
பெருமணிநீள்படமபரப்பிமிசைகவிப்பவச்சிங்கபீடத்தேற்றிக்
குருமணிவானகையமிலக்கும்பத்துப்புண்ணியநீர்குளிராவாட்டி.

(இ-ள்.) திரு முடியை மத யானே மிசை வைத்து நகளா வலம் செய்து பூ சித்து-அழகியகிரீடததை மதமயக்கத்தையுடைய யானேயின்மேல்வைத்து நகளாப் பிரதகஷிணஞ் செய்து பூசனேசெய்து, அரு மணி யால் சுடிகை இழைத்து ஆடகத் தால் குயிற்றியது ஓர் ஐ'வாய் நாகம பெரு மணி நீள் படம மிசை பரப்பி கவிப்ப-பெறுதற்கரிய இரத்தினங்களால் சூட்டுச்செய்து ஆடகமென்னும பொன்னுற்செய் தமைத்த ஒருவைரதலேநாகமானது பெரியமணிகள்பதிந்த நீண்டபடங்களே மேலே பரப்பி நிழலேச்செய்ய, குரு மணி வால் நகை மயிலே - நிறந்தங்கியமுத்தையொத் த வெள்ளியபற்களேயுடைய பிராட்டியாரை, அ சிங்கபீடத்து ஏற்றி - அந்தச்சிங்கா தனதில் எழுநதருளச்செய்து, குமபதது புணணிய நீர் குளிர ஆட்டி-குடங்களில் நிறைத்த புண்ணியதீர்த்தங்களாகிய நவநீர்த்தங்களால் (பிராட்டியார் திருமேனி குளிரும்படி) திருமஞ்சனஞ்செய்வித்து.

குயிற்றியது - வினேமுற்றுப் பெயரெச்சத்தில் வந்தது. ஆடகம்-நால்வகைப் பொன்களில் ஒன்று. நால்வகையாவன - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பு நதம். மயில் - உவமையாகுபெயர். (கூஅ)

புங்கவர்மந்தாரமழைபொழியவருந்தவராகமம்புகலத்தெய்வப்
பங்கயமென்கொம்பனேயாராடமுனிபன்னியர்பல்லாண்டுபாட
மங்கலதூரியமுழங்கமறைதழங்கமாணிக்கமகுடஞசூட்டி
யெங்கருணேப்பெருமாட்டிக்கரசமைசசாபணியுநதன்னிறைமைகல்கா.

(இ-ள்.) புங்கவர் மந்தாரம் மழை பொழிய - தேவர்கள் மந்தாரபுஷ்ப வருஷஞ்சொரியவும், அரும் தவர் ஆகம் புகல - அரியமுனிவர்கள் (ஒருபால்) ஆகர்ம சனஞ்சொல்லவும், தெய்வம் பங்கயம மென் கொம்பு அனேயார் ஆட - தெய்வத்த ன்மையையுடைய தாமரைமலர்ந்த மெல்லிய பூங்கொம்பையொத்தஅரம்பையர்கள் (ஒருபால்) நடனஞ்செயயவும், முனி பனனியர் பல்லாண்டு பாட-அம்முனிவர்கள் பத்தினிகள் (ஒருபால) பல்லாணடுபாடவும, மங்கல தூரியம் முழங்க - மங்கலவா ச்சியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், மறை தழங்க - வேதங்கள் (ஒருபால்) ஒலிக்க வும், எம் கருணே பெருமாட்டி கு மாணிக்கம மகுடம் சூட்டி - எமது கருணேயையு டைய பிராட்டியாருக்கு இரததினமபதிதத கிரீடஞ்சூட்டி, அரசு அமைசசர் பணி யும் தன் இறைமை கல்கா - வேறறரசர்களும் மந்திரிகளும் வணங்குந் தன்னரசுரி மையைத்தரது.

பொழிய, புகல, ஆட, பாட, முழங்க, தழங்க என வேறுபலவடுக்கியவினே யெச்சங்கள தனிததனி சூட்டி எனனும வினேயெச்சததின் முதனிலையைத் தனித்த னிகொண்டன. (கூக)

பாலனேயமதிக்கவிகைமிசைநிழற்றமதிகிரணம்பரப்பியன்ன
கோல்மணிக்கவரிபுடையிரட்டமலர்மழைதேவர்குழாங்கேற்றக்
காலியிளங்கதிர்கயிலேயுதித்தெனவெண்கடாயாணிக்கமுத்தில்வேப்ப
மாலைமுடிப்பெண்ணரசைமங்கலதூரியமுழங்கவலஞ்செய்வித்தான்.

(இ-ள்.) பால் அணைய மதி கவிகை மிசை நிழற்ற - பாலொத்த வெள்ளிய சந்திரவட்டக்குடை (ஒருபால்) மேலே நிழல்செய்யவும், மதி கிரணம் பரப்பியது அன்னகோலம மணி கவரி புடை இரட்ட - (அக்குடையாகிய) சந்திரன் (இருபாலாக) கிரணங்களைப் பரப்பியதுபோல அழகிய வெண்கவரி இருபுறத்தும் வீசவும், தேவர் குழாங்கள் மலர மழை தூற்ற-தேவர்கூட்டங்கள் புஷ்பவருஷஞ் சிந்தவும், காலை இளங்கதிர் கயிலை உதித்தது எனன-உதையகாலத்திற் றோன்றிய இளஞ்சூரியன வெள்ளிமலையில் உதயஞ்செயதுபோல, வேப்பம் மாலை முடி பெண் அரசை - வேபபமலராமாலையையணிந்த கிரீடதையுடைய பெண்ணரசியாரை, கடா வெள்யானை கழுததில் - மதததையுடைய வெளளையானையின் பிடரியில் (எழுந்தருளச்செய்து) மங்கலம் தூரிய முழஙக வலம செய் வித்தான் - மங்கலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க (நகரா) பிரதக்ஷிணஞ் செய்வித்தான்.

பரப்பியன்ன, உதிதனென்ன, தொகுத்தல் விகாரங்கள். நிழற்ற, இரட்ட, நிகழ்காலவினையெச்சங்கள. (சஅ)

விண்ணுடுமொழிகேட்டமகிழ்ச்சியினுந்திருமகடன்விளக்கநோக்கி
யுண்ணுடுபெருங்களிப்புத்தலைசிறப்பச்சிலபகல்சென்றெழியமேனட்
புண்ணுடுவேலமங்கைகுதகலிததுநடிப்பத்தன்புயமேல்வைத்த
மண்ணுடுமகட்களித்துவாணுடுபெற்றாணமகவுபெற்றான்.

(இ-ள.) விண் நாடு மொழி கேட்ட மகிழ்ச்சியினும் - ஆகாயத்திலுண்டாகிய அசரீரியைக்கேட்ட (அனறுண்டாகிய) மகிழச்சியைப் பார்க்கிலும், திருமகள் தன விளககம் நோககி-(தனது) செல்வப்புத்திரியாரின்பொலிவைப்பார்த்து,உள் நாடு பெருங் களிப்பு தலை சிறப்ப சில பகல் சென்று ஒழிய-(தனது) உள்ளத்தி லெழுந்த பெருமகிழச்சி மேலெழுநதோங்கப் (பரவசத்தனயச்) சிலநாள்கழிந்தபின், அம் மகவுபெறறான்-அப்புத்திரியாரைப்பெற்ற மலயதவசபாண்டியன், புண் நாடு வேல் மங்கை குதகலிதது நடிப்ப (பகைவருடலில்) புண்படுதலே நோக்கித்திரியும் வேலியேந்தியவீரலக்ஷுமி களிகூரநது நடனஞ்செய்ய, மேல் நாள் தன் புய மேல் வைத்த மண்ணுமி மகட்கு அளிதது வாணுடி பெற்றான் - சென்ற நாள்காறும் தன்புயத்தில் வைததாறறிய மண்ணுலகைத (தனது) புதத்திரியாருக்குக்கொடுத்து (அவரால்) சுவாக்கலோகதைதப்பெறறான்.

பகைவர் யாவரையுந தனதடிக்கீழப்படுத்தினன் என்பது தோன்ற - வேல் மங்கை குதகலிததுநடிப்பத தனபுயமேல்வைதத என்றார். வேல்மங்கை என்றமையால - வீரலக்ஷுமி என்றும. உடையவன தொழிலை உடைமைமேல் ஏற்றிப் புண்ணுடு வேல் எனறது குணவணி. மண்ணுடுமகட்களித்து வாணுடுபெற்றான் என்பது பரிவருததநயணி. (சக)

விரதநெறியடைந்திறமுக்கடன்பிறவுந்தாதைக்குவிதியாலாற்றி [னுள்
யாதனமெல்லணைமேற்கொண்டிலகமெலாமொருகுடைக்கீழாள்வாளா
சாதமறையாய்மறையின்பொருளாயபொருண்முடிவுதானுய்த்தேனி
னிரதமெனப்பூவின்மணமெனப்பாமனிடம்பிரியாவெம்பிராட்டி.

(இ-ள்.) சாதமறை தான் ஆய் - பொய்மையில்லாத வேதமேதானுமாயும், மறையின் பொருள் தான ஆய் - அவவேதத்தின்பொருள் தானுமாயும், அப்பொருள் முடிவுதான் ஆய் - அவ்வேதத்தின்பொருண் முடிவுதானுமாயும், தேனின் இர

தம் என - தேனினுள்ளசுவைபோலவும், பூவின் மணம் என - பூவினுள்ள மணம் போலவும், பரமன் இடம்பிரியாத எம்பிராட்டி - சிவபெருமானிடத்தினின்று பிரியாத எமதுபிராட்டியார், விரதநெறி அடைந்து - (தமதுபிதா சுவர்க்கலோகஞ் சென்றதால் தொட்டு) விரதநெறியை யநுட்டித்து, ஈறு கடன் பிறவும் - அந்தியேஷ்டிமுதலிய மற்றைக்கடன்களையும், தாதைக்கு விதியால் ஆற்றி - அப்பிதாவுக்கு வேதவிதிவழாதுசெய்து முடித்து, மெல் அரதனம் அணை மேற் கொண்டு உலகம் எல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் ஆள்வான் ஆனுள் - தாணுவியதொழிலமைந்த இரத்தினங் ள்பதித்த சிங்காதனத்தின்மேல் வீறறிருந்து எல்லாவுலகங்களையும் (தமது) ஒருகு டையினீழ் ஆள்கின்றவராயினர்.

பொதக்கடிந்தாண்டார் என்பார்-ஒருகுடைக்கீழ் ஆள்வாளானுள் என்றார். பொய்மைத்தன்மை சிறிதுமின்றி உண்மைதன்மையேமுற்றும் உடையவனென் பார். சாதமறையாய் எனவும், அவ்வுண்மைவாக்கியத்தின் பயனுகிய அறவடி வினனென்பார். மறையின்பொருளாய எனவும், அவ்வறத்தின்பயனுய் நிகமாந்த்வ பாமுத்நிகீக்கத்தில் தேற்றமாயவிளங்குஞ சித்தாந்த பரமுதநிவடிவாக நிற்பவ னென்பார் அம்மறை முடிவுதானுய் எனவும, அச்சித்தாந்த முதநியின்பத்தை ஆ ன்மாக்கள் நுகருமிடத்துச் சிவத்தினினறும் பிரியாதவர் எனபார் தேனினிரதமெ னப் பூவின்மணமெனப் பரமனிடம்பிரியா எம்பிராட்டி எனவுங்கூறினர். (சஉ)

ஷை - வேறு.

மண்ணரசிறைஞ்சஞாலமறுவழிபுரந்துமாறன்
விண்ணரசிருக்கையெய்தப்பெற்றபின்விடையோனுள்ளத்
தெண்ணரசன்னமென்னத்தென்னவனீன்றகன்னிப்
பெண்ணரசிருந்துமேயுருட்டியபெருமைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) மண் அரசு இறைஞ்ச ஞாலம் மறுவழி புரந்து - நிலவுலகையாளு ம் அரசர்கள்வணங்க இவ்வுலகினை மநுநூல்முறையாறகாத்து, மாறன் விண்ணரசு இருக்கை எய்த பெற்றபின் - மலயதுவசபாண்டியன் சுவர்க்கலோகத்தில் இந்தி ரனுடைய ஆதனத்தைச்சேரப்பெற்றபின்பு, விடையோன் உள்ளது எண் அரசு அன்னம் என்ன - இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் (தனது) உள்ளத்தில் கருதும் அரச அன்னத்தைப்போல, தெனனவன ஈனற கன்னிப்பெண் அரசு இ ருந்து மேமி உருட்டிய பெருமை சொல்வாம் - அப்பாண்டியன்பெறற கன்னிப்பெ ண்களுளரசியார் (சிங்காதனத்தி) லிருந்து ஆக்ஞைசக்கரத்தைச்செலுத்திய பெரு மையை இனி யெடுத்துச்சொல்லுவாம்.

விண்ணரசிருக்கையெய்தப் பெற்றபின் என்பதனை "அலையத்திரியட்டவனு தனரீத்து" எனப்பின்னர்வருதலாலும், இதன்முதனூலாகிய ஆலாஸ்யமகத்துவத் தில் - "ஜிகூஹுாநாஸுஎவாதுவ்ஸுஎவாஹு ுகுதெஜிஹம் ஷிஷ்டிஷவிீத தாதகிஜுலுஹுாஹுஹெஷ்டிழ் । ஐயஐஜுஹுஎவாயஉவஸ்ஹுாஹுஹு வாவிவிஷ்" எனவருஞ்சுலோகத்தாலும் உணர்க. (சங)

இன்னியமியம்புமாக்கலெழுப்பவானிரவிதோன்றக்
கன்னலிலந்தென்னப்பள்ளித்துயிலெழீஇக்கடிநீராடித
தன்னிறைமரபுக்கேற்றநியதிமாதானமன்பு
துன்னியகடவுட்பூசைத்தொழின்முதலனைத்துமுற்று.

(இ-ள்.) இன் இயம் இயம்பு மாக்கள் எழுப்ப - இனியவீணைவாசித்தலில் வல்லவர்கள் எழுப்ப, வான் இரவி தோன்ற ஐந்து கன்னல் என்ன பள்ளியில் எழுந்து - ஆகாயத்தில்சூரியன் உதயமாக ஐந்தாமழிகையென்னும்போது சயனத்தினின்று நித்திரைதெளிந்து, கடிநீர் ஆடி - வாசனையூட்டிய திருமஞ்சனம் ஆடி, தன் இறை மரபுக்கு ஏற்ற நியதி மாதானம்-தன்னுடைய கூடத்திரியமரபுக்குத்தக்க கடன்களையும் பெரியசோடசதானங்களையும், அன்பு தன்னிய கடவுள்பூசை முதல் தொழில் அனைத்தும் முற்று - அனபின்மிகுதியால் சிவபூசைமுதலிய செய்கைகள் யாவையுஞ்செய்துமுடித்து.

தன்னிய காரணப்பொருளில்வந்தது இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். (சச)

நிடம்படுமறிஞர்சூழச்சிவபரன்கோயின்முன்னிக்
கடம்படிமூன்றுமுக்கட்கரும்பினைமறைவண்டார்க்கும்
விடம்பொதிகண்டத்தேனைவிதிமுறைவணங்கிமீண்டு
குடம்பயில்குடுமிசெம்பொற்குருமணிக்கோயினண்ணி.

(இ-ள்.) நிடம் படும் அறிஞர் சூழ - உறுதிமிக்க அறிவினையுடைய வமைச்சர்கள் புடைசூழ, சிவபரன் கோயில் முன்னி - சோமசுந்தரக்கடவுள் (எழுந்தருளிய) திருக்கோயிலையடைந்து, கடம்பு அடி மூன்றுத முகக்கண் கரும்பினை - கடம்ப விருக்ஷத்தினடியில் மூன்றுதருளிய மூன்றுகண்களையுடைய கரும்பும், மறைவண்டு ஆர்க்கும் விடம் பொதி கண்டம் தேனை - வேதங்களாகிய வண்டுகள் (புடைசூழ்ந்து) ஒலிக்கும் விஷம்பொதிந்த கண்டத்தையுடைய தேனும்போல்பவராகிய அக்கடவுளை விதிமுறை வணங்கி மீண்டு - ஆகமவிதியால் வணங்கி (அங்குநின்றும்) மீண்டு, குடம் பயில் குடுமி செம்பொன் குருமணி கோயில் நண்ணி - கலசங்கள்விளங்கும கிகரத்தையுடைய செவந்தபொன்னுலாகிய நிறைந்தஇய மாணிக்கங்கள் பதித்த தமது திருகோயிலையடைந்து.

கரும்பு, தேன் சொன்முரணி. விடம்பொதிந்திருப்பினு மிக்கமதாமுள்ள தென்பார் மறைவண்டார்க்கும் என்றார். (சடு)

அரசிறைகொள்ளுஞ்செம்பொனத்தாணியிருக்கையெய்தி
நிரைசெறிமடங்கலாறுமுடங்கினநிமிர்ந்துதாங்க
விரைசெறிமலர்மீப்பெய்தவியன்மணிந்தவிசின்மேவித்
திரைசெறியமுதிற்செய்தபாவைபோற்சிறந்துமாதோ.

(இ-ள்.) அரசு இறை கொள்ளும செம்பொன் அத்தாணி இருக்கை எய்தி-அரசர்கள் வீற்றிருக்கும் செவந்தபொன்னுலாகிய கொலுமண்டபமாகிய அரசிருக்கையைச்சேர்ந்து, நிரை செறி மடங்கல் ஆறு முடங்கின நிமிர்ந்து தாங்க - வரிசையாக நெருங்கிய ஆறுசிங்கங்கள்வளைந்து சுமந்துதாங்க, விரை செறி மலர் மீ பெய்த லியன் மணி தவிசில் மேவி - வாசமிக்க மலர்களே மேலேபரப்பிய பெரிய இரத்தினங்கள்(பதித்த) ஆசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்து, திரை செறி அமுதில் செய்த பாவைபோல் சிறந்து - கடலிற்றோன்றிய அமுதத்தாற்செய்த பதுமைபோலப்பொலிந்து விளங்கி.

திரை கடலின்மேனிற்றலால் தானிபாகுபெயர். அத்தாணி-கொலுமண்டபம்.

அனிந்திதையமுதின்சாயற்கமலினியணங்குகாதற்
கனிந்தபார்மகளிராய்வந்தடைப்பைபொற்களாஞ்சியேந்த
வினந்திரிபதுமக்கோயிலிருவருமனையராகிப்
புனைந்தவெண்கவரிக்கற்றையிருபுடைபுரட்டிவீச.

(இ-ள்.) அனிந்திதை அமுதின் சாயல் கமலினி அணங்கு - (திருக்கைலையில் அகம்படித்தொண்டுசெய்யும்) அனிந்திதையும் அமுதம்போலும் மென்மைத்தன் மையையுடைய கமலினியுமாகிய தெய்வப்பெண்கள், காதல் கனிந்த பார் மகளி ராய் வந்து அடைப்பை பொன் களாஞ்சி ஏந்த (பிரிவாற்றுமையால்) அன்புமுதிர்ந் தமானிடப்பெண்களாய்வந்து (ஒருபால்) அடைப்பையையும பொன்னுலாகியகளா ஞ்சியையும் ஏந்திநிற்கவும், இனம் திரி பதுமம் கோயில் இருவரும் அனையராகி - இனப்பொருளாய் (நிறத்தால்வேறுபட்ட) செந்தாமரை வெண்டாமரையென்னுங் கோயில்களில் (வசிக்கும்) திருமகளும் கலைமகளும் அம்மானிடப்பெண்களாகி, புனை ந்த கற்றை வெண் கவரி இருபுடை புரட்டி வீச - அலங்கரித்த கற்றைகளாகிய வெள்ளியசாமரைகளை இரண்டுபாலும் நின்று புரட்டிவீசவும்.

செம்மை வெண்மைகள் பிறிதினியைபு நீங்கிய விசேடணங்களாதலால் இ னந்திரிபதுமம் என்றார். சாமரைவீசும்போது முன்னர்ப்புரட்டுதல் இயல்பாதலால் புரட்டிவீச என்றார். சாயல்மென்மை எனபது, "சாயன்மென்மை" என்னுந்தொ ல்காப்பியச்சூத்திரத்தால் உணர்க. (அ)

செடியுடலெயினச்செல்வன்சென்னிமேற்சுமந்துசாத்துங்
கடியவிழ்மலரிற்பொன்னிக்காவலன்குடகோனேனை
முடிகெழுவேந்தருள்ளார்முடிமிசைமிலந்ததாம
மடிமிசைச்சாத்திநங்கையாணையாறேவல்செய்ய.

(இ-ள்.) செடி உடல் எயினச்செல்வன் சென்னிமேல் சுமந்து சாத்தும் கடி அவிழ் மலரின் - மூடைநாற்றம்பொருந்திய சரீரத்தையுடைய வேடுவர்குலதிற் றோன்றிய கண்ணப்பநாயனர் சிகையிற சுமந்துசாத்திய வாசமோடலர்ந்த திரு ப்பள்ளித்தாமம்போல, பொன்னி காவலன் குடக்கோன் ஏனை முடி கெழு வேந்தர் உள்ளார் முடி மிசை மிலைந்த தாமம - காவிரிகரசூழ்ந்திய சோழனும் மேற்றிசைக் கரசனுமிய சேரனும் அவரொழிந்த கீரீடதரித்த அரசராயுள்ளவரும் தமதுமுடி மேற்சுமந்த மாலையை, அடிமிசை சாத்தி நங்கை ஆணை ஆறு ஏவல் செய்ய - திரு வடியிற்சாத்தித் தடாதகைப்பிராட்டியார் ஆணையின் வழிநின்று (ஒருபால்) ஏவல் செய்துநிற்கவும்.

நண்ணி, நிறைந்து என்னும் தன்வினைமுதல் வினையெச்சங்கள் ஏவல்செய்வா ரொன்னும் பிறவினைமுற்றோடு முடியாவாதலால் ஏவல்செய்ய எனப்பாடங்கொள்க. பின்னர்வரும் ஏனையவற்றிற்கும் இவ்விதியேகொள்க. (அ)

வையுடைவாளராகிமார்புறப்பின்னியாத்த
கையினராகியன்னையென்றுதங்கருணைநோக்கஞ்
செய்யுமென்றிமையார்நோக்கிநோக்குமேற்செங்கைகூப்பி
யுய்குருமெனவாய்பொத்தியுழையர்தம்பணிகேட்டியய.

(இ-ள்.) உழையர் - தமதருகிலுள்ள ஏவல்செய்வோர், வை உடை வாளர் ஆகி மார்பு உற பின்னி யாத்த கையினர் ஆகி - கூர்மைபொருந்திய வாள்களேயேக் கினவரரகியும் மார்பிறபொருந்தப் பின்னிக்கட்டிய கைகளேயுடையவராகியும், அன்னே என்று தன் கருணே நோக்கம் செய்யும் எனவு இமையார் நோக்கி - தடாதகைப் பிராட்டியார் எப்போது தமது திருபாகாட்டரு செயவாரோ வென்று கண்களிமை கொட்டாமற் பார்த்துநின்றும், நோக்கு மேல் செங் கை கூப்பி உய்குரும் என வாய் பொதிநி - (தங்கள்மேல்) கருணேநோகம் செய்வாராகில் செவ்தகைகளேக்குவித்து நாம்பிழைத்தோமென்று வாய்பொதிநியும், தம் பணி கேட்டி உய்ய (ஒருபால் நின்று) தமக்குரிய ஏவல்களேக்கேட்டு உய்யாநிறகவும்.

தனித்தனி ஏவல்செய்வோர் ஒவ்வொருவரும் பிராட்டி அருள் கூர்ந்து தம் பால் எப்போது ஏவல்வைப்பாரோ வென்று பார்த்திருப்பார்களென்பார் - தன் கருணேநோக்கம் செய்யுமென்றிமையார்நோக்கி என்றார். உய்குநம்-எதிர்காலத்துநின்ற இடைகிலே - இறந்தகாலத்தின்மேனின்றது. (சசு)

ஆங்கவன்மராடர்வேந்தனவன்கருநாடர்வேந்த
னீங்கிவன்விராடர்வேந்தனிவன்குருநாடர்வேந்த
னோங்குவன்சேரன்சென்னியுவனெனக்கோலாற்சுட்டிப்
பாங்கிருமருங்குநகாட்டக்கஞ்சுகப்படிவமாக்கள்.

(இ-ள்.) கஞ்சுகம் படிவம் மாக்கள் - சட்டைதரித்த வருவத்தினேயுடைய கஞ்சுகமாக்கள், (ஒருபால்நின்று) ஆங்கு அவன் மராடர் வேந்தன்-(திறை அளக்க) அவ்விடத்தினிற்கும் அவ்வரசன் மராடநாட்டாரரசன், அவன் கருநாடர் வேந்தன் - அவ்விடத்தில் நிற்போன் கருநாட்டாரரசன், ஈங்கு இவன் விராடர் வேந்தன் - இவ்விடதில் நிற்கும் இவ்வரசன் விராடநாட்டாரரசன், இவன் குருநாடர் வேந்தன் - இவ்விடத்தில் நிறபோன் குருநாட்டாரரசன், ஊங்கு உவன் சேரன் - இவ்விரண்டிற்கும் இடையில் நிற்கும் அரசன் சேரன், உவன் சென்னி என- உவ்விடத்தில் நிற்போன் சோழனென, இரு மருங்கும் கோலாற்சுட்டி பாங்கு காட்ட - இருபாலுநின்று பிரம்பால் சுட்டி வரிசையாய்க்காட்டவும்.

அவன் இவன் உவன் என்னுஞ் சொற்களின் முதலில் சேய்மை அண்மை இவற்றின் இடையென்னும் பொருள்களின்மேனின்ற அகர இகர உகரச்சுட்டுகிள் அவ்வவ்விடங்களின்மேலும், ஆங்கு ஈங்கு ஊங்கு எனனுஞ் சுட்டுதிரிபுகளும் அப் பொருள்கள்மேலும் நினறன. (நo)

செந்தமிழ்வடநூலெலலாந்தெரிந்தவர்மறைநூலாதி
யந்தமிலெண்ணெண்கேள்வியளந்தவர்சமயமாறும்
வந்தவர்துறந்தோர்சைவமாதவர்போதமாண்ட
சிந்தனேயுணர்வான்மாயைவலிகெடசெற்றவீரர்.

(இ-ள்.) செம் தமிழ் வடநூல் எல்லே தெரிந்தவர் - செந்தமிழ்நூல்வரம்பையும் வடநூல்வரம்பையும் உணர்ந்தவர்களும், மறை நூல் ஆதி அந்தம் இல் எண் ணெண் கேள்வி அளந்தவர் - வேதநூல்முதலிய அளவில்லாத அறபத்தாறன்குகலேனேயும் வாயுணர்ந்தவர்களும், ஆறு சமயமும் வந்தவர்-(உட்சமயங்களாகிய) ஆறுசமயநூல்களேயுங் கற்றுணர்ந்தவர்களும், துறந்தோர் சைவ மாதவர்-இருவகைப்பற்றையுங் கைவிட்ட சைவமாதவர்களும், போதம் மாண்ட சிந்தனேயுணர்

வால் மாயை வலி கெட செற்ற வீரர் - தற்போத வுணர்ச்சிகெட்ட மெய்யுணர்ச்சி யாகிய கருவியால் மாயையின் வலிமைகெடச் செயித்தமெய்ஞ்ஞானிகளும்.

ஸ்ரீபஞ்சாக்கரம் செபிக்குமுணர்ச்சி - மெய்யுணர்ச்சியாதலின் சித்தியு ணர்வென்றதற்கு மெய்யுணர்ச்சி யென்றும். இங்குவிருத்தபாண்டம்போலக் கெட் டதற்போதமீட்டு சிகாரவண்ணஞ்செய்வது அச்சாதனமாதலால் போதமாண்ட சித்தியுணர்வெனவும். வலிகெடச்செற்ற என்றமையால் மெய்ஞ்ஞானிகளே வீர ரெனவுங்கூறினர். " நினைவித்துத்தன்னை யென்னெஞ்சத்திருத்தினம்பலத்துப்- புனைவித்தவீசன் " எனவருந் திருக்கோவையாரானுமுணர்க. (நிக)

முன்னிருந்தினியதேற்றமூத்தவரெண்ணியெண்ணிப்
பன்னுமைந்துறுப்பிற்காலமளந்தறிபவன்மாந்தர்
பின்னுமுன்னைக்குஞ்சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதியோடு
மின்னமுதினியகேள்விமந்திரர்யாருஞ்சூழ.

(இ-ன்.) முன் இருந்த இனிய தேற்ற மூத்தவர் - தமமுன்னிருந்து குணமு ள்ளனவற்றைத் தெளியக்கூறுமமூத்தோகளும், எண்ணி எண்ணி பன்னும் ஐந்து உறுப்பில் காலம் அளந்து அறி பதறவல் மாந்தர் - வரையறுத்துக் கூறும் ஐந்துறுப் புக்களால் காலங்களை நியதிசெய்தறியுஞ் சோதிடநூலுணர்ச்சியில்வல்லவரும்,பின் னும் முன்னும் சோக்கும் சூழ்ச்சி பெரும் தகை சுமதியோடும்-மேல்வருங்காரியங்க ளையும் முன்னிகழ்ந்தகாரியங்களையும் ஆராய்ந்துணரும் சூழ்ச்சியில் பெருந்தகைமை யையுடைய சுமதியென்னும் முதன்மந்திரியோடும், இன் அமுத அனைய கேள்வி மந்திரர் யாரும் சூழ - இனிய அமுதத்தையொத்த நூற்கேள்வியில்வல்ல மந்திரிகளெ ல்லோரும் (ஒருபால்) சூழாநிற்கவும்.

சுமதி - மூதன் மந்திரியின் பட்டப்பெயர். ஐந்துறப்பாவன - திதி, வாரம், நக்ஷத்திரம், கரணம், யோகம். குடிகளுக்கு உறுதிபயத்தலால் இன்னமுதினியகே ள்வி யென்றார். (நிஉ)

கற்றறியந்தணாளர்விருத்திகள்கடவுட்டானத்
தற்றமில்பூசைச்செல்வமறப்புறநடக்கையோடுஞ்
செற்றமில்குடிகண்மற்றுமமைசசராற்றெளிந்தும்வெவ்வே [ம்
றெற்றுவிட்டுணர்ந்தும்வேறுகுறையுண்டேலொறுத்துத்தீர்த்து

(இ-ன்.) கற்ற அறி அந்தணாளர் விருத்திகள் - (வேத முதலிய நூல்களைக்) கற்றுணர்ந்த அந்தணர்களுடைய ஓதல் முதலிய அறுவகைத்தொழில்களையும், கட வுள் தானத்து அற்றம் இல் பூசை செல்வம் - தேவாலயங்களில் நடக்கும் குற்றமி ல்லாத பூசைச்சிறப்புகளையும், அறப்புறம் நடக்கை-தருமசாலையில் நடக்கும் செய் திகளையும், ஏனை செற்றம் இல் குடிகள் - அவையொழிந்த தமது செங்கோலின் கீழ் ப்பட்ட குடிகளின் (வாழ்க்கைகளையும்,) மற்றும் - மற்றுள்ள காரியங்களையும், அ மைச்சரால் தெளிந்தும் - மந்திரிகளைக்கொண்டு தமது செவிகளாற் பார்த்தும், வெ வ்வேறு ஒற்றுவிட்டு உணர்ந்தும் - (அவர்கள் கூறுதலாலமையாது) வேறு வேறு தூதுவரை விட்டறிந்தும், வேறு குறை உண்டேல் ஒறுத்து தீர்த்தும்-அவைகளுள் வேறு யாதாயினுங் குறைகள் உளவாயின் தண்டித்து அக்குறைகளைப் போக்கியும்.

அவ்வவ்வறங்களை நிறுத்தற்பொருட்டாதலால் ஒறுத்துத்தீர்த்தும் என்றார். அந்தணர் அறுதொழில் - ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்

றல். அரசன் கொடுங்கோலனுயின் குடிகள் அவனெடு முரணுவராதலால் செற்ற மில்-என்றதற்கு செங்கோலின் கீழ்ப்பட்ட எனப் பொருள் கொண்டாம். (இசை)

ஆதியுத்தேசத்தானுமிலக்கணவமைதியானுஞ்
சோதனைவகைமையானுஞ்சொன்னநூலனுவாதித்து
நீதியினவற்றுற்கண்டித்தவ்வழிநிறுத்தித்தம்மில்
வாதிகள்வாதஞ்செய்யுங்கோட்டிமேன்மகிழ்சிகூர்ந்தும்.

(இ-ள்.) ஆதி உத்தேசத்தானும - முதலாயுள்ள உத்தேசத்தினுலும், இலக்கண அமைதியானும்-இலக்கண வமைவினுலும, சோதனை வகைமையானும், பரீட்சை வகையினுலும், சொன்ன நூல் அனுவாதித்த (பிறர்) கூறிய பொருள்களை அனுவாதஞ்செய்து, நீதியின் அவற்றுல் கண்டித்த - முறையினையுடைய மேற்கூறிய வகைகளாற் பரிகரித்து, அவ்வழி நிறுத்தி - அந்த வழியிலேயே சாபனஞ்செய்து, வாதிகள் தம்மில் வாதஞ்செய்யும் கோட்டிமேல் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும் - தருக்கநூலில் வல்லோர் தம்முள் வாதஞ்செய்யும் வாக்கியமுடிவில் மகிழ்வுகொண்டும்.

வாதிகள்-பிறர்மத மறுத்தற் தம்மத நிறுத்தவோர். உதேசம் ஆவது-தான் விவகரிக்கும் பொருளைப் பெயர்மாததிரங் கூறல். அதாவது இலகியம். இலக்கணம் ஆவது-அவ்வியாப்தி முதலிய மூன்று குறறங்களுமில்லாத தருமம். சோதனை ஆவது-தான் விவகரிக்கும் அப்பொருளில் இவ்விலக்கணமுளதோ விலதோவெனப் பார்த்தல். அநுவாதம் ஆவது-பிறர் கூறுங் கூற்றைத் தானெடுத்துக்கூறுதல் கண்டித்தலாவது-இலக்கிய இலக்கண உபரியாச விசேஷணங்களாற் பரிகரித்தல். அவ்வழி நிறுததலாவது-உத்தேசமாகிய ஆரம்பத்தினின்று விபக்ஷாதிகனைச்சார்கது பக்ஷப்போலிகளுக்கு இடஞ்செய்யாது லக்ஷண நிறைவரம் ஏதப்பொருள் ஒருமருங்குஞ் சாய்தலினறித் தம்மதம் நிறுத்தல். உததேசம, இலக்கணம், சோதனை இம்மூன்றையும் போதப்பிரகாரம் எனபர். அவ்வியாப்தி முதலிய மூன்று குற்றங்கள் அவ்வியாப்தி, அதிவியாப்தி, அசம்பவம். அவற்றை யிங்கு விரிப்பிற் பெருகும்.(இசை)

பையுளபருவாய்நாகப்பள்ளியோனதிவானேர்
கையுளவலியாலடடகடலமுதனைதும்வாரிப்
பொய்யுளமகலக்கறறபுனிதநூறபுலவர்நாவிற்
செய்யுளின்விளைவித்தூட்டதிருசெவிதெவிட்டவுண்டும்.

(இ-ள்.) பை உள பருவாய் நாகம் பளளி யோன் ஆதிவானேர் - படத்தின் கண்ணுள்ள பிளந்த வாயையுடைய சர்ப்ப சயனத்தையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்கள், கை உள வலியால் கடல் அட்ட அமுத அனைத்தும் வாரி - தமது கைகளின் வலிமையால் கடல் கடைந்து தந்த அமிர்த முழுமையும் வாரிமெடுத்து, பொய் உளம் அகல கற்ற புனிதநூல் புலவர் - அறியாமையானது மனத்தினின்றும் நீங்கக் கற்றுணர்ந்த குற்றமற்ற நூலுணர்ச்சியின் வல்லவர், நாவில் செய்யுளின் விளைவித்த ஊட்ட திருச்செவி தெவிட்ட உண்டும் - (தமது) நாவின் (வன்மையால்) செய்யுளுள் அமைவித்த உண்பிக்க (தமது) திருச்செவிகள் தேக்கெடுக்க தரர்ந்தும்.

அதிதலாகிய தொழில் நிகழ்ச்சியால் கடைதலென்னும் பொருணிகழ்ச்சி தோன்ற அட்டு என உபசரித்தார். செய்யுளுள் அமைவித்தலாவது. வீரமுதலிய வெண்சுவைகளின் அமைதி. இது பெருங்காப்பியத்தி னுறுப்புகளுள் ஒன்றுகிய பாவம். நாகப்பள்ளியோனதி வானேர் - புலவராகவும், கையின் வன்மை - நாவின்

வன்மையாகவும் கொண்டு கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வண்ணமாகக்கொள்க. கையுளவியால் - காவின் வலியால் என்றதை. விரோதவணி. (குஞ)

தொல்லோகான்மறையோர்சைவர்துறந்தவர்யார்க்குமின்பம்
புல்லவானமுதுங்கைப்பப்பாகநூற்புலவரட்ட
மூல்லிவான்முகையினன்னவறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவுணருத்தியன்ஞாவிருந்தமுதுசெய்தும்

(இ-ள்.) தொல்லை நால் மறையோர் சைவர் துறந்தவர் யார்க்கும் - தொன்றுதொட்டுள்ள நான்குவேதங்களையும் உணர்ந்த அந்தணர்களுஞ் சைவர்களும் துறவிகளுமாகிய எல்லோர்க்கும், இனபம் புல்ல - மகிழ்ச்சியாக, வான் அமுதும் கைப்ப பாகநூல் புலவர் அட்ட முல்லிவால் முகையின் அனன முரிய மூரல் அறுசுவை நல்ல ணண் அருததி - தேவாமிர்தமுஞ் சகப்பாக நூலுணர்ச்சியின் வல்லவராற் சமைத்த முல்லியனத வெளிய அருமபினையொதத முனை மூரியாத அரிசியாலி சமைந்த அன்னமும் அறுசுவையமைநத கறிகளுமு ஆகிய நல்ல உணவை உணபித்து, அன்னர் காவிருந்து அமுதுசெய்தும - அவவந்தணர் முதலியோர காவாற்செய்து ஊட்டிய வாழ்த்தை மொழியாகிய அமுது செய்தருளியும.

அறுசுவை கறிமேனிறறலால அடையடதத பண்பாகுபெயர். உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (குசு)

எல்லவனுசகிநீந்துமெல்லியினன்குமாறும்
வல்லவர்சூதனேதிவகுதகமூவாறுகேள்வி
சொல்லவுண்மலர்கதுமேனமனுமுதற்றுறைமாண்கேள்வி
நல்லனயத்துகேட்டுநண்பகற்போதுநீத்தும்.

(இ-ள்.) எல்லவன் உச்சி நீந்தும் எல்லியில்-சூரியன் ஆகாயத்தினுச்சியினின்றும் கடந்து மேறகே செல்லுங்காலையில், நானகும ஆறும் வல்லவர் சூதன் ஒதி வகுத்த மூவாறு கேளவி சொலல உள் மலர்நதும-நான்கு வேதங்களிலும் ஆறங்களிலும் வல்ல புலவர்கள சூதமுனிவர் கூறிப் பாகுபாடுசெய்த பதினெண்புராணங்களைச் சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்நதும, ஏனை மநு முதல் துறை மாண்கேள்வி நல்லனயத்து கேட்டும் - அதுவொழிநத மநுநூல் முதலிய நீதியின மாண்பமைந்த நூல்களுள் (குடிகளுக்கு நன்மை பயக்கும்) நீதியின் பாகுபாடுகளை விரும்பிக்கேட்டும், நண்பகல் போது நீத்தும் - (இவ்வாறு) நடப்பகறகாலதைதைக் கழித்தும்.

கேள்வி கேட்டற்குக்காரணமாகிய நூன்மேனிற்றலால் காரியவாகுபெயர்.

கலிக்குரைவிரிப்பாரென்னவறுமைபிற்கலவிபோலப்
புலப்படாமருங்குனல்லாரொந்திரப்புலவன்பூட்டி
யலைத்திடுபாவைபோனின்முடல்செய்யாடற்கண்ணு
நலத்தகுபாடற்கண்ணுநலலருணட்டஞசெய்தும்.

(இ-ள்.) வறுமையிற் கல்விபோல புலப்படா மருங்குல் நல்லார் - வறுமையிற்கற்ற கல்வி புலப்படாததுபோலப் (பிறர் கண்களுக்குப்) புலப்படாத இடையையுடைய ஆடன் மகளிர், எந்திரப் புலவன் பூட்டி அலைத்திடு பாவைபோல் நின்று - சூத்திரப்பாவையாட்டும் உணர்ச்சியில் வல்லவன் சூத்திரம் பூட்டியாட்டும் பதுமை போல நின்று, கலிக்கு உரை விரிப்பார் என்ன ஆடல் செய் ஆடல் கண்ணும் - பரதனுற்பொருளை விரிப்பாரைப்போல ஆடும் ஆடலிடத்தும், நலத்தகு பாடல் கண்ணு

ம் - பண்சுவை மிக்க பாடலிடத்தும், நல் அருள் காட்டம் செய்தும் - கல்ல திரு பாகோக்கம் வைத்தருளியும்.

அபிநயத்தால் - பாடலின்பொருளைத் தெரிவித்தலால். கலைக்குரை விரிப்பா ரென்ன ஆடல்செய் ஆடலென்றார். வறுமையிற்கற்ற கல்வி பயன்படாதென்பது. " ஏழைகுப்பகரார்தூலே " என்பதனுணர்க. வறுமையிற் கல்விபோலப் புலப் படா மருங்குலெனவும், கலைக்குரை விரிப்பாரென்ன ஆடல்செய் ஆடற்கண்ணும் எ னப் பொருள கொளளப்படுதலால் எதிர்நிர னிறைப்பொருளதோள். (நிஅ)

இன்னிலையொழுகுந்தொல்லோரியற்றியதருமம்வேறு
மகனிலைநிறுத்தும்வேள்வியுமபலவாக்கருசெய்ய
கன்னியினிதும்வேள்விகடதுநியுஞ்செல்வங்கல்வி
தன்னிருகண்களாகததழைந்திடவளர்க்குநாளும்.

(இ-ள்.) இல் நிலை ஒழுகும் தொல்லோர் இயற்றிய தருமமும்-இல்லற ஆச் ரமததில் வழுவாதநடக்கும முன்னோசெயததருமங்களும், வேறும் - அதனொ ழிந்த பிரமசரியமுதலிய முவகை ஆச்சிரமங்களின் தருமங்களும், அந்நிலை நிறுத்து ம் வேள்வி பல அறம்-(ஆகிய) அவ்வவ்வாச்சிரமங்களுக்குரிய தருமங்களை நிலைநிறு த்தும் யாகமுதலிய பலதருமங்களை, ஆக்கம செயய நல் நிதி அளித்தும் - விருத்தி செய்யுமபொருட்டு மிக்கதிரவியஙகளைக்கொடுத்தும், வேள்வி நடத்தியும் - (தாமே) அகுவமேதமுதலிய யாகங்களைச்செய்தும், செலவம கல்வி தன இரு கண்கள் ஆக செல்வமுங கல்வியுந் தமது இரண்டுகண்களாக, நாளும் தழைந்திட வளர்க்கும்- எகாலமும உயரநதோங்கத தடாதகைப்பிராட்டியார் வளாத்தருளுவார்.

திடம்படி அறிஞர் என்னுஞ் செய்யண்முதல், இன்னிலையொழுகும் என்னு ஞ் செயயுளகாறும் ஒருதொடராதலால் குளகம். கண்ணி, சிறந்து, உணர்ந்து, ஒறு தறுதறிதது, மகிழ்ச்சிகூர்ந்து, உண்டி, அமுதுசெய்து எனனும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றனையொனறுகொணடு வளாக்கும் என்னும் வினைமுறறின் முதனிலைகொண்ட ன. ஏறத, வீச, ஏவல்செயய, உயய, காட்ட, சூழ என வேறுபல வடுக்கியவினையெ ச்சங்கள் தனித்தனி தெளிநதென்றும் வினையெச்சததின் முதனிலைகொண்டன. வி ருதநிசெய்தற்குப் பொருளும் நடத்தற்குக்கல்வியதிவும் வேண்டுதலால் செல்வங் கல்வி தன்னிருகண்களாக என்றார்.

இல்வாழக்கை நிலையில்நிறபோர் இயற்றும்வேள்விகள் ஐவகைப்படும். அவை பிரமயாகம், தேவயாகம, மானுடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமுமாம். அவறறுள்- பிரமயாகம் - வேதமோதல். தேவயாகம்-ஓமம்வளர்தது. மானுடயாகம் - விருந் தோமபல். பிதிர்யாகம-நீர்க்கடனற்றல். பூதயாகம-பலியிடுதல். பிரமசரியநிலையினி ற்போசெயயும் வேளவிகள பிரமயாகம், தேவயாகம், பிதிர்யாகங்களுமாம். வா னப்பிரத்த நிலையினிறபோர்செய்யும வேள்விகள் முன்னர்க்கூறிய ஐவகையுமாம். சந்நியாசநிலையி னிறபோர்செயயும் வேள்விகள ஐவகைப்படும். அவையாவன- கருமயாகம், தவயாகம், செபயாகம, தியானயாகம், ஞானயாகங்களுமாம். அவற் றுள் கருமயாகமாவது-சிவார்ச்சனை முதலியனசெய்தல். தவயாகமாவது - சரீரம் வாடச் சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களையநுட்டித்தல். செபயாகமாவது-திருமந் திரஞ்செபித்தல். தியானயாகமாவது மனம் வேறுவிடயங்களிற் பொருந்தாவண் ணம் தாரணையினிறுத்தி அஞ்ஞானவிகற்பமற்றுச் சதசிவாதி லிக்கிரகங்களில் ஒ ன்றை அன்பினுலேசிக்தித்தல். ஞானயாகம் ஐந்துவகைப்படும், அவையாவன-ஓத ல், ஓதுவித்தல், தெளிதல், தெளிவித்தல், சிந்தித்தல். (நிங)

ஒப்புருமுதலீறில்லாவொருத்திதன்சத்திபெற்ற
மூப்பெருந்தேவராலேமுத்தொழினடத்துமென்று
செப்பலும்புகழன்றென்னிற்றென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமறுவிற்காக்குமென்பதென்பேதைமைத்தே.

(இ-ள்.) ஒப்பு உரு முதல் ஈறு இல்லா ஒருத்தி - உவமையும் உருவமும் முதலும் ஈறுமில்லாத சிவசத்தி, தன் சத்திபெற்ற மூப்பெரும் தேவராலே முத்தொழில் நடத்தும் என்று செப்பலும் புகழ் அன்று என்னில் - தன்னுடைய சத்திகளிடத்திலுண்டான பெரியகிரியாதிகளாலே முத்தொழிலையும் நடத்தினானென்று சொல்லுதலும் (அவருக்குப்) புகழல்லவென்று (வேதமுதலியன) எடுத்துக்கூறில், தென்னவன் கன்னியாகி இப்புவி மறுவில் காக்கும் என்பது என் பேதைமைத்து - மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாராகி இந்நிலவுலகை மனுநூலின் வழி காக்கின்றாளென்று (எடுத்து) கூறுதல் என்னுடைய மடமையுளடங்கும்.

வேதமுதலியன அவ்வாறெடுத்துக்கூறுதலேத் தானுணர்ந்தும் இந்நிலவுலகைக்காக்கின்றனென்று தானெடுத்துகூறல் அரியாமையாதலால் என்பேதைமைத்தென்றார். இது கவிகூற்றுதாறை. ஒப்புருமுதலீறில்லா வொருசத்தி என்றது-ஈராதிதனிலியினின்ற ஒளியுருவாகிய அருட்சத்தி. தன்சத்தியென்றது அவ்வருட்சத்தியினின்றுந்தோன்றிய மகேசை முதலியோர். (சுo)

கலிவிருத்தாறை.

வரைசெய்பூண்முலைத்தடாதகைமடவரற்பிராட்டி
விரைசெய்தார்முடிவேய்ந்ததண்குடைமதுவேந்தன்
கரைசெய்நால்வழிகோல்செலக்கன்னியாம்பருவத்
தரசுசெய்தலாற்கன்னிநாடாயதந்நாடு.

(இ-ள்.) வரை செய் பூண் முலை தடாதகை மடவரல் பிராட்டி - மலையை யொத்த ஆபரணங்களையணிந்த தனங்களையுடைய தடாதகையென்னும் திருப்பெயரையும் மடவரற்றன்மையையும் உடைய எமதுபிராட்டியார, விரைசெய் தார்முடி வேய்ந்த தண்குடை - வாசம்வீசும் மலர்மாலையையணிந்த கிரீடந்தரித்தத் தண்ணியகுடைநிழலின் (நிழிருந்து,) மது வேந்தன் கரை செய் நூலவழி கோல் செல கன்னியாம் பருவத்து அரசு செய்தலால் - மதுவரசன் வரையறுத்தமைத்த நீதிநூலின்வழி செங்கோல்செல்லக் கன்னிப்பருவத்தில் அரசியல் நடத்தலால், அதுநாடு கன்னி நாடு ஆயது - அப்பாண்டிநாடு கனனிநாடெனப் பெயர்பெற்றது.

கற்பின்பகுப்புகளாகிய நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு குணங்களுள் மடம்-என்பது ஒர்குணம் அக்குணத்தின் வருகையுடைமையால் மடவரலென்றது பெண்களுக்கோர் பரியாயநாமம். (சுக)

இன்னவாறுமையவதரித்திருந்தனளென்னைப்
பொன்னவாவினர்பெறவெறிபொருணீகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகங்களிதூங்கினர்தொழுது
மின்னுவார்சடைமுனிவரோர்விண்ணுரைசெய்வார்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு உமை அவதரித்திருந்தனள் என்னு-இவ்வகை உமையவள் (மலயத்துவசபாண்டியனிடத்தில்) திருவவதாரஞ்செய்திருந்தாளென்று, பொன் அவாவினர் பெற எறி பொருணீ கால் பொருப்பன் சொன்ன வாய்மை - பொன்

ணவிரும்பினேர் பெறவீசம் அகலுனையுடைய தமிழபருணிதியைத்தந்த பொதியம லையில்வசிக்கும் அகத்தியமுனிவர் கூறியருளிய உண்மைச்சொல்லே, பின்னு வார்ச டைமுனிவர் கேட்டு தொழுது அகம் களி அங்கினர்-பின்னலையொத்த நீண்டச டையினையுடைய முனிவர்கள்கேட்டு வணங்கி மனங்களிகூர்த்து, ஓர் விஞவுரை செய்வார் - ஒரு விஞவுரை கூறுகின்றார்கள்.

பாண்டிநாட்டிலுள்ளோர், பலர்க்குங் கொடுக்குந்தொழில் பூண்டவர் என்ப தையுணர்த்த பொன்னவாவினர் பெறவெறி பொருணைகால் பொருப்பன் எனக் குறிஞ்சிக கருப்பொருள்மேலேறறிக் கூறியது இறைசரிப்பொருள். தூங்கினர் வி ணமுற்று எச்சமாய்நின்றது. (சுஉ)

திருந்துநான்மறைச்சென்னியுந்தீண்டுதற்கரிதா
யிருந்தநாயகியாவையுமீன்றவெம்பிராட்டி
விரிந்தவன்புகூர்தக்கனும்வெறபனும்பன்னுள்
வருந்திநோற்றலாலவர்க்கொருமதலையாய்வந்தாள்.

(இ-ள்.) *திருந்து நான் மறை சென்னியும் தீண்டுதற்கு அரிதாய் இருந்த நா யகி யாவையும் ஈன்ற எம்பிராட்டி-திருந்திய நான்குவேதங்களின் சிகைகளுக்தொ டுதற்கரிய இயல்பினையுடையவரா யிருந்தருளிய இறைவியாராகிய அகிலசராச ரங்களையும்பெறறருளிய எமதுபிராட்டியார், விரிந்த அனபு கூர் தக்கனும் வெற்பனும் பல்நாள் வருந்தி நோற்றலால அவர்க்கு ஒருமதலையாய் வந்தாள்-எல்லைகடந்த அ னபுமிக்க தக்கனும் மலையாரையனும பலநாள்வருந்தித் தவஞ்செய்தலால் அவர்களுக் கு (முன்னுளில்) ஒருகுழந்தையாயவதரித்தார்.*

அரிது குறிபபு விணைமுற்றுலணையும் பெயராதலால் வழாநிலையாக இயல் பெனப் பொருள்கொண்டாம. அரியவளெனப் பெருளகொள்ளில் வழுவாமென்க. தக்கனும வெற்பனும் தேவாரயிருதலும் அவர்கள அம்மையாளைப் புதல்வியாராகப் பெறுதற்குச் செய்தற்கரிய தவஞ்செய்தனரென்பார். தகனும் வெற்பனும் பன்னு ள்வருந்திநோறறலால் என்றார். இவவேறுபாடிணர்தற்பொருட்டே பின்வருஞ்செ யயுளில் மனித்தனுகிய பூழியன் என்றார். (சுங)

மனித்தனுகியபூழியன்மகளெனவீங்குத்
தனித்தகாரணமயரதெனத்தமனியப்பொதுவிற்
குனித்தசேவடிக்கன்புடைக்குடமுனியருள்கூர்ந்
தினித்ததோர்கதைகேண்மினென்றெடித்துரைசெய்வான்.

(இ-ள்.) *மனித்தன் ஆகிய பூழியன் மகள் என ஈங்கு தனித்த காரணம் யா தெனவினவ, தமனியம் பொதுவில் குனித்த சேவடிக்கு அன்பு உடை குட முனி அருள் கூர்ந்த-பொற்சபையில் நடனஞ்செய்த ருளிய செவந்த திருவடிக்கீழ் அன்பினையுடைய அகத்தியமுனிவர் கருணைகூர்ந்து, இனித்தது ஓர் கதை கேண்மின் என்று எடுத்தது உரை செய்வார்-இன்பஞ்செய்யும் ஒருகதையுளது (அதனைக்) கேளுங்களென்று எடுத்துச் சொல்லுகின்றார்.*

கு-உருபுமயக்கம். மனித்தன்-மனித்தன் விரித்தல் விகாரம். "மனித்தப்பிறவி யும் வேண்டுவதே" எனப் பெரியோர் கூறிய திருவாக்கானுணர்க. ஈங்கு படர்க்கை க்கண் வந்தமையால் இடவழுவமைதி. குனித்தசேவடி என்றது சிவபிரான்மேல் நின்றது. "இல்லைமூதூராடியதிருவடி" என்றருளிய திருவண்டப்பகுதியிற்காண்க.

விச்சுவாவசுவெனுமொருவிச்சையன்பயந்த
கச்சுவான்விழிமடந்தைவிச்சாவதிநாம
மச்சுவாகதமொழியினுளம்பிகைக்கன்பு
வைச்சுவாழ்வுறுமனத்தினுடாதையைவணங்கா.

(இ-ள்.) விச்சுவாவசு என்னும் ஓர் விச்சையன் பயந்த - விச்சுவாவசு என்னும் ஒரு கந்தருவன் பெற்ற, கச்சுவாள் விழி மடந்தை விச்சாவதி நாமம் அச்சுவாகத மொழியினுள் - நஞ்சு பூசிய வாளையொத்த கணகளையுடைய மகளாகிய விச்சாவதி என்னும் பெயரையுடைய அநதகவிளிபோலும் மொழியை யுடையவள், அம்பிகைக்கு அன்பு வைச்சு வாழ்வுறு மனத்தினுள் தாதையை வணங்கா - உமைய வளிடத்து அன்புவைத்து வாழும் மனத்தினையுடையவளாய்த் தனது பிதாவை வணங்கி.

கந்தருவனென்றது. "வஸுராமஸுஸுராஜஸுகந்ருவிஸுராவலொஸு ஹஸு । நாஸுராவிஸுத்ருவதீகந்ருாதீதிதநாவிஸுதிஸுஹிநீ" எனவரும் ஆலாஸ்யமகத்துவதாஜுனர்க. விச்சையன் இசைதூலில் வல்லவன். நஞ்சு கச்சுவலித்தல் விகாரம். அகரச்சுட்டு வுயர்வின்மேனின்றது. சு - உருபுமயக்கம். வைச்சு - மருஉ. (சுடு)

ஐயவம்பிகைதன்னையானன்பினல்வழிபட்
டெய்யவேண்டுமென்றுளவனுலகெலாம்பயந்த
தையன்மந்திரந்தனைமகடனகுபதேசஞ்
செய்யவந்தெறியொழுகுவாள்செபுவாள்பின்னும்.

(இ-ள்.) ஐய அமபிகை தன்னை யான் அன்பினல் வழிபட்டு உய்ய வேண்டும் என்றுள்-என் தந்தையே உமையவனை நான் அன்பினல் வழிபட்டொழுகிக் கடைத்தேற வேண்டுமென்று கூறினுள், அவன்-அவவிச்சுவாவசு, உலகு எல்லாம் பயந்த தையல் மந்திரம் தன்னை மகள தனக்கு உபதேசஞ் செய்ய-எல்லா வுலகங்களையும் பெற்றருளிய உமையவள் திருமந்திரதத்தை தன் புத்திரிக்கு உபதேசஞ்செய்ய, அங்ஙெறி ஒழுகுவாள் பின்னும் செப்புவாள்-அத்திருமநதிரதத்தின் வழிப்பட்டொழுகும் விச்சாவதி பின்றும் தன் தந்தையை நோக்கி கூறகின்றுள். (சுசு)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கிம்பரிற்சிறந்த
குறைவினன்னகாயாதெனக்கூறுவான்கேள்வித்
துறைவிளங்கினேர்பயில்வதுதுவாதசமுடிவென்
றறைவளம்பதியவனிமேற்சிவபுரமாமால்.

(இ-ள்.) இறைவி தன்னை ஆதரிப்பதற்கு இம்பரில் சிறந்த குறைவில் நல் நகர் யாது என-உமையவளை விரும்பி வழிபட்டொழுகுவதற்கு இவ்வுலகில் மேம்பட்ட குறைவில்லாத நல்ல நகரமானது யாதென்று வினவ, கூறுவான் - சொல்லுகின்ற விச்சுவாவசு, துவாதசம் முடிவு என்று அறை வளம் பதி - துவாதசாந்தமென்று கூறப்படும் வளப்பத்தையுடைய க்ஷேத்திரம் (ஒனறு உளது,) கேள்வித்துறை விளங்கினேர் பயில்வது - (அது) தேர்ச்சியையுடையோர் வாசஞ்செய்யு மிடமாய், அவனி மேல் சிவபுரம் ஆம் - பூவுலகிற் சிவலோகமாம்.

பயில்வதென்னும் இடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர்-இடத்தின்மேனின்றது. வளம்பதி உரிச்சொல்வாதலால் நிலைமொழி யீறியல்பாய் நின்றது. (சுஎ)

சேடுதாங்குமூவுலகினுட் சிறந்தனசத்தி
பீடமூவிருபத்துநான்கவற்றின்முற்பீட
மாடமோங்கியமதுரையாமற்றதுபோகம்
வீடும்வேண்டியசித்தியும்விளைப்பதென்றெண்ணு.

(இ-ள்.) சேடு தாங்கு மூ உலகினுள் சிறந்தன சத்தி பீடம் மூ இரு பத்து நான்கு - பெருமைமிக்க மூன்றுலகங்களிலும் மேம்பட்டனவாகிய சத்திபீடங்கள் அறுபத்துநான்காம், அவற்றில் முன் பீடம் - அவைகளுள் முதற்பீடமானது, மாடம் ஓங்கிய மதுரை ஆம் - மாடங்கள் உயர்ந்து தெருங்கிய மதுரையென்னும் க்ஷேத்திரமாம், அது - அந்த க்ஷேத்திரமானது, போகமும் வீடும் வேண்டிய சித்தியும் விளைப்பது என்று எண்ணு - போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அவரவர்கள் வேண்டிய சித்தியையும் தருவது என்று தன்மனத்தில் கருதி.

சிறந்தன என்னும் விசேஷணப் பெயரெச்சப் பொருளில் வந்தது. போகம் என்பதன் இறுதியில் எண்ணும்மை தொகுத்தல்.

சத்திபீடம அறுபத்து நான்காவன - கோலாபுரத்தில் உள்ள இலக்ஷ்மிபீடமும், மாதபுரத்திலுள்ள ரேணுகாபீடமும், துளஜாபுரபீடமும், சப்த சிருங்கபீடமும,இங்குலீபீடமுள்ள ஜ்வாலாமுகிபீடமும,சாகம்பரியிலுள்ள பிராமரிபீடமும்,ஸ்ரீரக்ததந்திகையிலுள்ள தாக்கைபீடமும, விருதியாசலபீடமும, ஸ்ரீகாஞ்சியிலுள்ள அன்னபூரணிபீடமும, விமலியிலுள்ள பீமாதேவிபீடமும, ஸ்ரீசாகரதிரகியிலுள்ள கௌசிகிபீடமும,நீலபருவதத்திலுள்ள நீலாமபரிபீடமும், ஸ்ரீகரத்திலுள்ள சரம்புதேஸ்வரிபீடமும், நேபாளத்திலுள்ள இரகசியகானிபீடமும, மதுரையிலுள்ள மீனாக்ஷிபீடமும, வேதாரணியத்திலுள்ள சுந்தரிபீடமும், ஏகாம்பரபீடமும, மஹாலசத்திலுள்ள யோகேஸ்வரிபீடமும், சீனலிலுள்ள நீலசரஸ்வதிபீடமும், வைதியநாதத்திலுள்ள வகளிபீடமும், மணிதீபத்திலுள்ள புவனேஸ்வரிபீடமும், காமயோனி மண்டலமென்கின்ற திரிபுர பைரவிபீடமும, புஷ்கரத்திலுள்ள காயத்திரிபீடமும், அமரேசத்திலுள்ள சண்டிகைபீடமும், பிரபாசத்திலுள்ள புஷ்கரேக்ஷணிபீடமும், கைமிசத்திலுள்ள தேவிபீடமும், புஷ்கராக்ஷத்திலுள்ள புருகூதபீடமும், ஆஷாடத்திலுள்ள ஜரதிபீடமும், சண்டமுண்டியிலுள்ள நண்டினிபீடமும, பாரபூதியிலுள்ள பூதிபீடமும், நாகுலத்திலுள்ள நகுலேஸ்வரிபீடமும், அரிச்சந்திரத்திலுள்ள சந்திரிகைபீடமும், ஸ்ரீகிரியிலுள்ள சாரதாபீடமும், பஞ்சகதத்திலுள்ள திரிசூலபீடமும், ஆம்பிராதகேஸ்வரதத்திலுள்ள சூக்ஷமபீடமும, மகாகாளதத்திலுள்ள சாங்கரிபீடமும், மத்தியமபீடத்திலுள்ள சர்வாணிபீடமும், கேதாரத்திலுள்ள மார்க்கதாயினிபீடமும், பைரவதத்திலுள்ள பைரவிபீடமும், கயையிலுள்ள மங்களபீடமும், குருக்ஷேத்திரத்திலுள்ள ஸ்தாணுபபிரியைபீடமும், வியபிராகுலத்திலுள்ள ஸ்வாயம்புபீடமும், கனகலத்திலுள்ள உக்கிரபீடமும், விமலேஸ்வரத்திலுள்ள விஸ்வேசபீடமும்,அட்டகாசத்திலுள்ள மஹாநந்தபீடமும், மகேந்திரத்திலுள்ள மகாந்தகைபீடமும், பீமத்திலுள்ள பீமபீடமும், வஸ்திராபதத்திலுள்ள பவானிபீடமும், அர்த்தகோடிகையிலுள்ள உருத்திராணிபீடமும், அவிமுத்தத்திலுள்ள விசாலாக்ஷிபீடமும,மகாலயத்திலுள்ள மகாபாகைபீடமும,கோகர்ணத்திலுள்ள பத்திரகாளிபீடமும், பத்திரகர்ணிகத்திலுள்ள் பத்திரைபீடமும், சுவர்ணாக்ஷத்திலுள்ள உற்பலாக்ஷிபீடமும, ஸ்தாணுவிலுள்ள ஸ்தாண்வீசைபீடமும், கமலாலயத்திலுள்ள கமலைபீடமும், சகலண்டத்திலுள்ள பிரசண்டைபீடமும், குரண்டலத்திலுள்ள திரிசந்திரிகைபீடமும, மாகோடத்திலுள்ள மகுடேஸ்வரிபீடமும், மண்டலேசத்திலுள்ள சாண்டகை

பீடமும், காலஞ்சரத்திலுள்ள காளிபீடமும், சங்குகர்னத்திலுள்ள தோணிபீடமும், தூலகேஸ்வரத்திலுள்ள தூலபீடமும், ஞானிகளிதயகமலத்திலுள்ள பரமேஸ்வரி பீடமுமாம். இவற்றை வடமொழியிலுள்ள தேவிபாகவதத்திற்காண்க. (சுஅ)

அல்லுமெல்லும்வானகர்க்கதவடைப்பின்றிச்சுவர்க்கச்
செல்வரங்கடைந்துமையருள்சித்தியால்வீணையை
வெல்லுவாரதான்றெந்தையோடைவர்கள்வேண்டி
கல்வரம்பலவட்டனர்நமர்களங்ஙகரில்.

(இ-ள்.) சுவர்க்கச் செல்வர்-சுவர்க்கவாழ்க்கையராகிய தேவர்கள், அல்லும் எல்லும் வான் நகர் கதவு அடைப்பு இன்றி அங்கு அடைந்து உமை அருள் சித்தியால் வீணையை வெல்லுவார் - இரவிலும் பகலிலும் சுவர்க்கலோகதிதின் கதவை மூடுதலில்லாமல் அத்தலதை யடைந்து மீளுஷ்யமமை யருளிய சித்தியால் (தம து) வீணையை வெல்லுவார்கள், அதான்று - அதுவுமன்றி, எந்தையோடு நமர்கள் ஐவர்கள் - என் தந்தையோடு நம்முடையவர்களில் ஐந்துபேர்கள், அங்ஙகரில் வேண்டி-அந்நகரத்திற் (சென்று அவ்வுமையை) வணங்கி, பல கல்வரம் அடைந்தனர்-பல கல்ல வரங்களைப் பெற்றார்கள். (சுசு)

எம்மையாரையும்யாவையும்மீன்றவங்கயற்க
ணம்மையாவரேயாயினுமன்பினதரிப்போ
ரிம்மையாகியபோகமவீடெண்ணியாங்கெய்தச்
செம்மையாகியவின்னருள்செய்துவீற்றிருக்கும்.

(இ-ள.) எம்மையும் யாரையும் யாவையும் ஈன்ற அங்கயற்கணம்மை - நம்மையும் (மற்ற) எல்லாரையும் எல்லாவற்றையும் பெற்றருளிய மீளுஷ்யமமையாளவள், அன்பின் ஆதரிப்போர் யாவரோ ஆயினும்-(தன்னை) அன்பாற் பூசிப்பவர்கள் எவராயினும் (அவர்கள்,) இம்மையாகிய போகம் வீடு எண்ணிய ஆங்கு எய்த செம்மையாகிய இன் அருள் செய்து வீற்றிருக்கும் - இம்மைப்பயனுகிய போகதையும் மறுமைப்பயனுகிய மோக்ஷத்தையும் எண்ணியபடி அடையக் கோடிதலில்லாத இனிய கருணைசெய்து வீற்றிருக்கின்றாள்.

யாரையும் யாவையும் என்றது சராசரங்களை. யாவரேயாயினுமென்றது-தேவரேயன்றி மனிதர்முதலோரையும். கோடிதலின்றியென்பது-யாவரிடத்தும் ஒரு தன்மையாய் நிற்றல். இம்மை பயன்மேனின்றலால் கருவியாகுபெயர். (எ0)

என்றதாதையையிறைஞ்சினளறுஞைகொண்டெழுந்தாண்
மன்றன்மாமலர்வல்லிபோல்வழிக்கொடிகானங்
குன்றமாறுபின்கிடப்பமுன்குறுகினளன்பி
னின்றவாதியெம்பரையருணிறைந்தவங்கரில்.

(இ-ள்.) என்ற தாதையை இறைஞ்சினள் அறுஞை கொண்டு எழுந்தாள் மா மன்றல் மலர் வல்லிபோல் வழிக்கொடி - என்றுகூறிய தனது பிதாவை வணங்கி விடைபெற்று (அங்குநின்றும்) எழுந்து வண்டுகள்சூழ்ந்த வாசமிக்க பூங்கொடி நடத்தல்போல நடந்து, அன்பில் நின்ற ஆதி எம் பரை அருள் நிறைந்த அங்கரில் - அடியாரன்பில் குடிகொண்ட (திருமகள்முதலியதெய்வப்பெண்களுக்கு)

முதலாயுள்ள எமது உமையவள் திருவருள்நிறைந்த அம்மதுரைநகரில், காமம் குன்றம் ஆறு பின் இடப்ப முன் குறுகினுள் - காமம் மலியும் ஆதும் (தனக்குப்) பின் கழிய முன்சென்றாள்.

இறைஞ்சினுள், எழுந்தாள் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய்நின்றன. மா என்னும் பலபொருள் ஒருசொல் சார்புபற்றி வண்டின்மேனின்றது. (எக)

அடைந்திளம்பிடியாடல்போலாடகமலங்
குடைந்துநான்மறைக்கொழுந்திடங்கொண்டுறைகுறிப்பாற்
படர்ந்தபொன்மலிவல்லியைப்பணிந்துவெங்கதிரோன்
றொடர்ந்தவான்சுருமதியமேயாதியாத்தொடங்கா.

(இ-ள்.) அடைந்த இளம்பிடி ஆடல் போல் ஆடகம் கமலம் குடைந்து-(அத்திருநகரை) அடைந்த இளமையாகிய பெண்யானை நீராடுதல்போலப் பொற்றமரைத்தீர்த்தத்தில் நீராடி, நால் மறை கொழுந்து இடம் கொண்டு உறை குறிப்பால் படர்ந்த பொன்மலி வல்லியை பணிந்து - நான்குவேதங்களின் கொழுந்தாகிய (பரஞ்சுடரின்) இடப்பாகத்தைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு வசிக்குங்குறிப்போடு (ஒருபாற்படர்ந்த) இமயவல்லியாகிய மீனாக்ஷியம்மையைவணங்கி, வெங்கதிரோன் வான்சுருத் தொடர்ந்த மதியம்ஏ ஆதியாத் தொடங்கா-சூரியன்பெரியமகராராசியிற்சேர்ந்த தை மாதமேமுதலாகத்தொடங்கி.

கொழுந்து-கொடிக்குடைமையால் கொழுந்திடங்கொண்டுறை குறிப்பால் படர்ந்த பொன்மலிவல்லி என்றார். ஏ-பிரிநிலை. (எஉ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெரும்பகலல்லாண்கங்குலாணுதவப்பெற்றவணிலைமுதல்பல்லூ
ணரும்பொடியெள்ளுண்சாந்திராயணமாணிந்துபானியநீர்தருப்பை
யிரும்புதனுனிநீர்காலிவைதுகர்ந்துமியற்றரும்பட்டினியுற்றும்
வரம்புறவிராறுதிங்களுநோற்றுவாடிமேல்வருஞசுருமதியில்.

(இ-ள்.) பெரும் பகல் ஏல் ஊண் நுகர்ந்தும்-(தொடங்கியமகராவியில்) பகற்போதில் நல்லவுணவுண்டும், கங்குல் ஊண் நுகர்ந்தும் - (கும்பராவியில்) இரவில் உண்டும், உதவ பெறற ஊண் நுகராதும் (மீனராவியில்) அந்நியதியில்லாமல் கிடைத்தபோதுண்டும், இலை முதல் பல் ஊண் நுகர்ந்தும் (மேடராவியில்) இலைமூதலிய காய்கனிகளே உண்டும், எள் அரும் பொடி ஊண் நுகர்ந்தும் (இடபராவியில்) அண்ணிய எள்ளுப்பொடியை உண்டும், சாந்திராயணம் நுகர்ந்தும் - (மிதுனராவியில்) சாந்திராயணநோன்புநோற்றும், ஆனேந்தும் நுகர்ந்தும் - (கடகராவியில்) பஞ்சகவ்வியம் உண்டும், பால் நுகர்ந்தும் - (சிங்கராவில்) பாலுண்டும், கதியநீர் நுகர்ந்தும் - (கன்னிராவியில்) நல்லநீரை உண்டும், தருப்பை இரும் புதல் அணி நீர் நுகர்ந்தும் - (துலாராவியில்) தருப்பையாகிய பெரியபுல்லினுனியிலுள்ள நீரைஉண்டும், கால் நுகர்ந்தும் - (விருச்சிகராவியில்) வாயுவையுண்டும், இயற்றரும்பட்டினி உற்றும் - (தனுராவியில்) செய்தற்கரிய பட்டினியாயிருத்தும், இவை வரம்பு உறஇந்நுகர்ச்சிகள் (அம்மாதங்கள்தோறும்) வரம்புபட, ஈராறு திங்களும் நோற்று வாடி - (இவ்வாறு) பன்னிரண்டுமாதமும் தவஞ்செய்து (உடல்) மெலிந்து, மேல் வரும் சுருமதியில் - அவற்றின்மேல்வரும் மகராவியில்.

நகர்த்தென்பதைக் கடைநிலைத்திவகவணியாகக்கொண்டு எல்லாவற்றோடு மொட்டுக. சாந்திராயணநகாதலாவது-சந்திரகலை ஒவ்வொன்றுயருந்தோறும் ஒவ் வொருகவளமுயர்ந்தும், அக்கலைகுறையுந்தோறும் ஒவ்வொருகவளங்குறைந்தும் நோற்பதாதலின் சாந்திராயணநகர்ந்தும் என்றார். (எக)

சங்கிதியடைந்துதாழ்ந்துநின்றிளமாந்தளிரடிக்காஞ்சிசூழ்கிடந்த
பின்னிகர்மருங்குலிழையிடைநுழையாவெம்மூலைசெம்மலர்க்காந்தட்
பொன்னிரைவளைக்கைமயகலக்கழுத்திற்பூரணமதிக்கலைமுகத்தி
னின்னிசையளிருழிருட்குழற்றையிறையியையிம்முறைநினையா.

(இ-ள்.) சங்கித அடைந்து தாழ்ந்து நின்று - சங்கியையடைந்தவணங்கி நின்று, மா இளம் தளிர் அடி-மாவினது இளந்தளிரின் மென்மைபோன்ற மெல்லிய திருவடியினையும், காஞ்சி சூழ் கிடந்த மின் நிகர் மருங்குல்-காஞ்சியென்னும் ஆபரணம் புறத்திற்சூழ்ந்த மினனலியொதத இடையையும், இழை இடை நுழையா வெம்மூலை - நூலிழை யிடைபுகாமல் நெருங்கிய விருப்பத்தருந் தனத்தையும், செம்பொன் வளை நிரை காந்தள் மலர் கை - செவந்த பொன்னாலாகிய வளையலின் வரிசைகளையுடைய காந்தண்மலரையொத்தகிருக்கைகளையும், மங்கலம் கழுத்து-மங்கலம்பொருந்திய திருக்கழுத்தினையும், பூரணம் கலிமதி முகதின் - நிறைந்தகலை களையுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தினையும், இன இசை அளிரும் இருள் கறை குழல் இறைவிய - இனிய இசையையுடைய வண்டுகள்சூழ்ந்த அதகாரத்தை யொத்த நெருங்கிய அளகத்தையுமுடைய இறைவியாகிய மீனாக்ஷியம்மையை, இம் முறை நினையா - இப்பாதாதிகேசங்காரமும் மனத்தில் தியானித்து.

காஞ்சி-இருகோவையணி. (எச)

கோலயாழ்த்தெய்வமபராய்க்கரங்குவித்துக்கொழுஞ்சுடர்ப்பசுங்கதிர் விளககம், போலநாற்பொல்லம்பொத்தபொன்னிறத்தபோர்வைநீத்தவி ழ்கடிமுல்லை, மாலைமேல்விக்கிப்பத்தர்பின்கிடப்பமலாகுழறேய்சுவற்கி டத்திச், சேலைகேர்விழியாண்மாடகந்திரித்ததெறித்தனள்பண்ணறிந்து சைப்பாள்.

(இ-ள்.) சேலை நேர் விழியாள் - சேலையொத்த கண்களையுடைய விச்சா வதி, கோலம் யாழ் தெய்வம் பராய் கரம் குவித்து - அழகிய வீணைக்குரிய அதிதேவதையை வணங்கிக் கைகூப்பி (வீணையை எடுத்து) கொழும் சுடர் பசுங் கதிர் விளக்கம்போல - கொழுவியகிரணதையுடைய இளஞ்சூரியனது ஒளிபோல விளங்கும், நூல்பொல்லம் பொத்து பொன்னிறத்த போர்வை நீத்து-தூற்சரட்டாற் பொத்திய பொன்னிறத்தையுடைய உறையைநீக்கி, அவிழ்கடி முல்லை மாலை மேல் வீக்கி-இதழவிழாத வாசமிக்க முல்லைமாலையை (அதன்)மேறசூட்டி, பத்தர்பின் கிட ப்ப மலர் குழல் தோய் சுவல் கிடத்தி-பத்தர் பீனபுறத்திலிருக்க மலரணிந்த கூந்த ல் தோய்ந்த பிடரியிற் சார்த்தி, மாடகம திரித்து தெறித்தனள் பண் அறிந்து இசை ப்பாள் - முறுக்காணியை முறுக்கி சுரம்பைத் தெரித்துப் பண்வகைதெரிந்து பாடு கின்றாள்.

பண்-பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி என நான்குவகைப்படும். வகை-அவற்றின்றிறங்கள். அதிற்று என்றது-பண்ணல், பரிவட்டனை, ஆராய்தல், செலவு, வினோயாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னும் எட்டுவகைக் கலைத்தொழில்களாலி சைகளையெழுப்பி வார்தல், வடித்தல், உறழ்தல், உந்தல், உருட்டல், தெருட்டல்,

எள்ளல், பட்டடை என்னும் பண்ணின்கிரியைகளே யுணர்தல். இசைப்பாரள் என்ற து-இசையும்பண்ணும் வேறன்மையால். "பாவோடணைதலிசையென்மூர் பண்ணென்மூர்" என்பதனுணர்க. இவற்றைச் சிலப்பதிகாரம் கானல்வரியில், "சித்திரப்படத்துட்புக்கு" என்னுங் கட்டுரையிற்காண்க. (எடு)

இடைமடக்காய்வந்த அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒளியாலுலகீன்றுயிரீனத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியாலவளர்க்குமங்கயற்கணன்னேகன்னியன்னமே
யளியாலிமவான்றிருமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவளர்த்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே.

(இ-ள்.) ஒளியால் உலகு ஈன்று உயிர் அனைத்தும் மீன்போல் செவ்வி உற நோக்கி அளியால் வளர்க்கும் அம் கயல் கண அன்னே கன்னி அன்னமே-(தனது) ஒளியால் எல்லா வுயிர்களையும் பெற்றருளி அவ்வுயிர்கள் யாவையும் மீனைப்போலப் பக்குவமுறப் பார்த்தருளிக் கிருபையோடு பாதுகாக்கும் அங்கயற்கண்ணியாகிய தாயே கன்னித்தன்மையையுடைய பெண்ணன்னமே, அளியால் இமவான் திருமகளாய்-கிருபையால் இமய மலையரசன் திருமகளாய (அவதரித்த) ஆவி அன்ன மயில் பூவை தெளியா மழலை கிளி வளர்த்து விளையாட்டு அயரும் செயல் என்னே - உயிர்போன்ற மயிலையும் நாகணவாய்ப்புள்ளையும் பொருள் நிரம்பாத மழலைச்சொல்லையுடைய கிள்ளையையும் வளர்த்து விளையாடுஞ் செய்கை யாதுகாரணங்குறித்து.

ஆவி அன்னம் எனச்சொல்வகைசெய்து உயிரையொத்த அன்னத்தையும் எனப் பொருளகொள்ளுதலும் ஒன்று.

மீன்கள முட்டையிட்டுச்சென்று திரும்பிப்பார்க்குங்கால் அம்முட்டை முற்றுங் குஞ்சாதல்போலத தான் சிருட்டித்தருளிய ஆணமகோடிகளே உமையவள் திருக்கடைகணசெப்து பக்குவமுறப பார்த்தருளுங் காரணம்பறறி அங்கயற்கண்ணி எனத் திருநாமம் வந்ததென்பாள். உயிரனைத்தும் மீன்போற் செவ்வியுற நோக்கி அளியால் வளர்க்கும் அங்கயற்கணணன்னே எனவும், காரணத்தின்றன்மை காரியத்திலுளதுபோலத் தனியுறகையை அவதரித்தருளிய மாணிடத் திருவுருவத்தினும காட்டியருளினை என்பாள், பாதுகாத்து வளர்த்து விளையாட்டயருஞ் செயலென்னே எனவுங்கூறினள. இங்ஙகூறிய காரணத்தின்றன்மை காரியத்திலுள்ளதென்பது அடியில்வரும இரண்டு செயயுளுக்குங் கொள்க. (எசு)

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோறுக்கித்தனியேவிளையாடுங்
கொண்டறகோதாய்படியெழுதலாகாவுருவக்கோதிலமே
கொண்டற்குடுமியிமயவரையருவிகொழிகருங்குவிர்முதற்கால்
வண்டறருகலைமகளிரொடுமவிளையாட்டயரும்வனப்பென்னே.

(இ-ள்.) அண்டகுவை வெள் மணல் சிறு சோறு ஆக்கி தனியே விளை ஆடும்கொண்டல் கோதாய்-பல்லாயிர அண்டகோடியின் கூட்டங்கள்யாவையும் வெளிய மணற் சிறுசோறுபோலச் சிருட்டிசெய்து தனக்கோர் துணைவேண்டாது விளையாடியருளும் மேகம்போலுங் கூந்தலையுடைய அன்னையே, படி எழுதலாகா உருவம் கோதிலமே - ஒப்பெழுதக்கூடாத திருவுருவத்தையுடைய குயிலே, கொண்டல் குடுமி இமய வரை அருவி கொழிக்கும் குளிர் முற்றால் வண்டல் குதலை மகளிரோடும் விளையாட்டு அயரும் வனப்பு என்னே - மேகந்தவழும் சிகரத்தையுடைய இம

யமலியிலுள்ள அருவி கொழிக்கும் குளிர்ந்த முத்தினால் விளையாட்டையுங் குதலைச் சொல்லையுமுடைய சிறுமியரோடு சிற்றில் (கோலி) விளையாடும் அழகுயாதுகுறித்தது.

படி ஏழுதலாகாத என்பதற்கு உலகினொழுதவொண்ணாத எனப்பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று.

ஈங்குச் சிருட்டி கூறுவாள் - முத்தால் விளையாட்டயருஞ் செயலென்னே எனவும், சிவபெருமான் தன்னைத் தலையாகக்கொள்ளின் யாதும் அவனுக்கு மூட்டின்றிமுடிதல்போலத் தான் மூட்டின்றிமுடித்தற்குத்தனக்கோர் துணைவேண்டாய் என்பாள். தனியே விளையாடும் எனவுங் கூறினாள். "சிவமெனும்பொருளுமாதி சத்தியொடுசேரி னெத்தொழிலும்வல்லதாம், இவள்பிரிந்திடினியங்குதற்கு மரிதரிதெ னுமையினாக்குமால்" எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. (எஎ)

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாய்நிறைந்துவிளையாடும்
மாதரசேமுத்தநகைமானேயிமயமடமயிலே
மாதரிமவான்றேவிமணிவடந்தோய்மார்புந்தடந்தோளும்
பாதமலர்சேப்புறமித்துவிளையாட்டயருமபரிசென்னே.

(இ-ள்.) வேதம் முடி மேல் ஆனந்தம் உருவாய் நிறைந்து விளையாடும் மாதர் அரசே - வேதத்தினுச்சியில் ஆனந்தத்தையே ஓர் திருமேனியாகக்கொண்டு சிறிதும் நீக்கமின்றி விளையாடும் பெண்ணரசியே, முத்தம நகை மானே-முத்தம்போலுந் தக தவரிசைகளையுடைய மான்போல்பவளே, இமய மட மயிலே-இமயமலையிற்றோன்றி ய இளமையாகிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளே, மாதர் இமவான் தேவிமணி வடம் தோய் மார்பும் தடம் தோளும்-அழகிய இமய பாவத அரசன் தேவியாராகி ய மேனையாருடைய முத்தவடந்தாங்கியமார்பினும் (மூங்கில்போலப்) பணைத்தோ ள்களினும், பாதம் மலர் சேப்பு உற மிதித்து விளையாட்டு அயரும பரிசு என்னே-(தனது) திருவடித்தாமரை செவப்பூறகருதித்து விளையாடுந்தன்மை யாதுகுறித்து.

முன்னுள்ள திருவிளையாடல் இங்கும் நிகழ்ந்த தென்பாள்-மார்புந்தடந்தோ ளும் பாதமலர் சேப்புறமிதித்து விளையாட்டயரும் பரிசென்னே எனவுங்கூறினாள்.

யாழியன்மொழியாலிவ்வழிபாடியேத்தினளாகமெய்யுள்ளத்
தாழியவன்பின்வலிப்படுகருணையங்கயற்கண்மடமானெர்
சூழியதுழைமெல்லிளங்குழறருதலைத்தொண்டைவாயகவைமூன்றெய்தி
வாழிளங்குழவியாகியாலயத்துவந்துநின்றுள்வரங்கொடுப்பாள்.

(இ-ள்.) யாழ் இயல் மொழியால் இவ்வழி பாடி ஏத்தினுள் ஆக - வீணையி னரம்பிலெழுந்த இசைவாக்கியங்களால் இவ்வாறுக பாடித்துதிக்க, மெய் உள்ள த்து ஆழிய அன்பின் வலிப்படு கருணை அங்கயற்கண் மடமான் - பொய்மை யொ ழிந்த அடியாருள்ளத்தில் அளவின்றி நிறைந்த அன்பாகிய வலியிலகப்படும் திருபை மிக்க அங்கயற்கண்ணியாகிய மீனுரூபியம்மை, ஓர் சூழியும் துழை மெல் இளம் குழ ல் குதலை தொண்டை வாய் அகவை மூன்று எய்தி - ஒப்பில்லாத சூட்டணியணிந்த மெத்தென்னுஞ் சிறிய கூந்தலியும் குதலைச்சொல்லியும் கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையும் மூன்று வயதையும் பொருந்தி, வாழ் இளம் குழவி ஆகி-விளங்குஞ் சிறி ய பெண்மகவின் திருவுருவங்கொண்டு, வரம் கொடுப்பாள் ஆலயத்து வந்து நின் றுள் - (அவ்விச்சாவதி கருகிய) வரங்கொடுத்தற்பொருட்டுத் திருக்கோயிலின்கண் வந்து நின்றருளினாள்.

ஏத்திஞள் ஆக - ஆகவென்னும் இடைச்சொல் ஏத்திஞள் என்னும் வினைமுற்றோடு புணர்ந்து வினையெச்சப்பொருளைத் தந்தது, கூற்றற்கு மெத்தென்றிருத்தல் இலக்கணமாதலின் மெல்லிளங்குழல் என்றார். (எக)

இறைஞ்சியஞ்சலித்தாடன்னையெம்மன்னையாதுவேண்டினையெனவென்று
நிறைந்தபேரன்புநின்னடிப்போதினீங்கலாநிலைமைதந்தருளென்
றறைந்தனளின்னும்வேண்டுவதேதென்றருளவிம்மகவுருவாகிச்
சிறந்துவந்தென்பாலருள்சுரந்திருக்கத்திருவுளஞ்செய்யெனப்பணிந்தாள்.

(இ-ள்.) இறைஞ்சி அஞ்சலித்தாள் தன்னை எம் அன்னை யாது வேண்டினை என-வணங்கிக்கைகூப்பித் (துதித்த) அவவிச்சாவதியை (நோக்கி) எமது தாயாகிய மீனகேயிமம்மை நீ எதனை விருமபி நோற்றாயென்று வினவியருள, நின் அடிப் போதில் என்றும் நிறைந்தபேரன்பு நீங்கலா நிலைமை தந்தருள் என்று அறைந்தனள்-உனது திருவடித்தாமரையில் எக்காலும் குறைவின்றி நிறைந்த பேரன்பு நீங்காத நிலைமை தந்தருளாயென்று விண்ணபஞ் செய்தனள், இன்னும் வேண்டுவது ஏது என்று அருள - (பின்னுங் கருணைகூர்ந்து) இன்னமும் நீ விரும்பியது யாதென்று வினவியருள, இ மகஉருவாகி என்பால் சிறந்து வந்து அருள் சுரந்து இருக்க திருவுளஞ் செய் என பணிந்தாள் - (இங்ஙக்காகூறிதந்தருளிய) இப்பிள்ளைமைத்திருவுருவங்கொண்டு என்னிடத்துச் சிறக்க வந்து கருணைசெய்திருக்கத் திருவுளஞ் செய்யாயென்று (மீட்டும்) வணங்கினள்.

சிறந்து - செயவெனெச்சத்திரிபு. (அ0)

சிவபரம்பரையுமதற்குநேர்ந்தருள்வாடென்னவர்மன்னனுய்மலயத்
துவசனென்றொருவன்வருமவன்கற்பின்றுணைவியாய்வருகியப்போதுன்
றவமகவாகவருவலென்றன்புதந்தனள்வந்தவாறிதுவென்
றுவமையில்பொதியத்தமிழ்முனிமுனிவர்க்கோதினளுள்ளவாறுணர்ந்தார்.

(இ-ள்.) சிவ பரம்பரையும் அதற்கு நேர்ந்து அருள் வாள் - சிவசத்தியாகிய மீனகேயிமம்மை அவள் வேண்டுகோளுக் குடன்பட்டு அருள் செய்கின்றவள், தென்னவர் மன்னனுய் மலயத்துவச னென்று ஒருவன வரும் - பாண்டியர் மரபில் அரசனுக மலயத்துவசனென்று ஒரு பாண்டியன் அவதரிப்பான், அவன் கற்பின் துணைவியாய் வருகி-நீ அவன் (இல்வாழ்க்கைக்குரிய) கற்பினையுடைய மனைவியாய் வருவாய், அப்போது உன் தவம் மகவாக வருவல் என்று அன்பு தந்தனள் - அக்காலையில் உனதுடைய தவப்பயனுல் ஓர் புதல்வியாக வருவேனென்று கருணை செய்தனள், வந்த ஆறு இது எனறு - பாண்டியனுக்கு அவதரித்த வகையிதுவாமென்று, உவமை இல் பொதியம் தமிழ் முனி முனிவர்க்கு ஒதினுள்-ஒப்பில்லாத பொதிய மலையிலமர்ந்த அகதிய முனிவர் வசிட்டர் முதலிய முனிவர்களுக்குக் கூறியருளினர், உள்ள ஆறு உணர்ந்தார் - அம்முனிவர்கள் உள்ளபடி தெரிந்தார்கள்.

ஆய் - செயவெனெச்சத்திரிபு. (அக)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - நூகூ.

ஐந்தாவது

திருமணிப்படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டிதானே
திரைசெய்நீர்ஞாலங்காத்தசெயல்சிறிதுரைதேன்தெய்வ
விரைசெய்பூங்கோதைமாதைவிடையவன்மணந்துபாராண்
டரசுசெய்திருந்ததோற்றமறிந்தவாறியம்பலுற்றேன்.

(இ-ள்.) தரைபுகழ் தென்னன் செல்வம் தடாதகை பிராட்டிதானே திரை செய் நீர் ஞாலம் காத்த செயல் சிறிது உரைத்தேன் - உலகினர்புகழும் மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் அலைவீசுங் கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகங்காத்தருளிய திருவிளையாடலைச் சற்றுத்தெரிந்தமட்டுங் கூறினேன், தெய்வம் விரைசெய் பூங்கோதை மாதை விடையவன் மணந்து பார் ஆண்டு அரசு செய்து இருந்த தோற்றம் - தெய்வமணம் வீசும் மலரணிந்த கூந்தலையுடைய அத் தடாதகைப்பிராட்டியாரை இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் திருக்கலியாணஞ்செய்து நிலவுலகையாண்டு அரசியல் நடத்தியருளிய திருவிளையாடலை, அறிந்த ஆறு இயம்பலுற்றேன் - தெரிந்தமட்டில் சொல்லுகின்றேன். (க)

காயிரும்பரிதிப்புத்தேள்கலியிருடுமிப்பசோதி
பாயிருங்குடைவெண்டிகைபடரொளிநீழல்செய்ய
மாயிரும்புவனமெல்லாமறுமுறையுலகமீன்ற
தாயிளங்குமரியாயித்தனியரசிருக்குநாளில.

(இ-ள்.) காய் இரும் பரிதி புதேள் கலி இருள தமிப்ப - ஒளிவீசும்பெரிய ஆகினைசக்கரமாகிய சூரியன் துன்பமாகிய இருளை ஒருபால் ஓட்டவும், சோதிபாய் இரும் குடை வெண்திங்கள் படர் ஒளி நீழல் செய்ய - கிரணம்பரவிய பெரிய வெள்ளிவட்டக்குடையாகிய வெளளியசாதிரன்பரதத வொளியாகியநிழலை (ஒருபால்) செய்யவும், உலகம ஈன்ற தாய் இளங் குமரி ஆகி-எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றருளிய மாதாவாகிய (உமையவள்) இளங்கனியாயவதரித்த, மா இரும் புவனம் எல்லாம் மறுமுறை தனி அரசு இருக்கும் காளில் - பெரியவுலகங்களெல்லாம் மறுமுறை முறையால் பொதுகெடிந்த அரசியல் நடத்திவருங்காலத்தில்.

காய்-இருளைக்கோபிகளும் என்னும பொருண்மேனிற்றலால் ஒளிவீசும என்பதெருள்கொண்டாம். (உ)

மருங்குறேய்ந்தொளிப்பச்செம்பொன்வனமுலையிறுமாப்பெய்தக்
கருங்குழற்கற்றைபாளட்கங்குலிவெளிறுசெய்ய
விரங்குநல்யாழ்மென்றீஞ்சொலின்னகையெம்பிராட்டிக்
கருங்கடிமன்றலசெய்யுஞ்செவ்விவந்தடுத்ததாக.

(இ-ள்.) இரங்கும் நல் யாழ் மெல் தீம் சொல் இன் நகை எம்பிராட்டிக்கு-ஒலிக்கும் நல்லவீணையினது இசை போன்ற மென்மைதன்மையையுடைய இனிய சொல்லையும் இனியபுன்முறுவலையுமுடைய தடாதகையென்னும் பெயருடைய எம்பிராட்டியாருக்கு, மருங்குல் தேய்ந்து ஒளிப்ப செம்பொன் வனம் முலை இறுமாப்பு எய்த-இடைதேய்ந்தமறையுமபடி செவந்த பொன்னிறம்வாய்ந்த சந்தனக்கோ

லமமைந்த தினங்கள்மேலெழுந்தோங்கவும், கரும குழல் கற்றை பால் நாள் கங்கு லே வெளிறு செய்ய - கரியகூந்தற்கற்றை கடுராத்திரியைவெண்ணிறஞ் செய்யவும், அருங்கடி மன்றல் செய்யும் செவ்வி வந்த அடுத்ததாக - அரியதிருக்கலியாணஞ் செய்யும் பருவம்வந்தடுக்க.

ஒளிப்ப என்னும் வினையெச்சம் காரியப்பொருளிலும், இறைமாப்பெய்த, வெளிறுசெய்ய என்னும் வினையெச்சங்கள் காரணப்பொருளிலும் வந்தன. (கூ)

பனிதருமதிக்கொம்பன்னபாவையைப்பயந்தாணைக்கிக்
குனிதரநிறையப்பூத்தகொம்பனையகின்னுகன்னி
கனிதருசெவ்வித்தாயுங்கடிமணபபேதின்றென்னுத்
துனிதருநீரளாகிச்சொலவினுளைசொல்லக்கேட்டாள்.

(இ-ள்.) பனிதரு மதி கொம்பு அன்னபாவையை - குளிர்க்தசந்திரனுதய ஞ்செய்த பூங்கொம்பையொதத தடாதகைபிராட்டியாரை, பயந்தாள் கோக்கி-பெற்றகாஞ்சனமாலையார்பாதது, குனிதர நிறைய பூதத கொம்பு அன்னஞ்சுக-வனியும்படி நிரம்பமலர்ந்த பூங்கொமபையொதத வனக்கு, கன்னி கனிதரு செவ்வித்து ஆயும்-கன்னிப்பருவமுநிாந்தகாலமவருதம, இனனும கடிமணம பேது இன்று எனனு - இனனமும் விவாகப்பலன்கிட்டவிலலையே யென்று, துனிதரு நீரள் ஆகி சொல்லினுள் - வருந்தன்மையராகிகூறினர், சொல்ல கேட்டாள் - கூறக்கேட்டபிராட்டியார்.

குனிதரநிறையப்பூத்த - என்பது எல்லாவறறுப்புகளுங்குறைவின்றி நிறைந்தன வென்னுங் குறிப்பினமேனின்றது. பாவை-உவமையாகுபெயராய்க் காரணப் பெயராய்நிற்றலால் கொம்பனன எனறார. செவவித்து அ பகுதிப்பொருள்விகுதி.

அன்னநீநின்னைந்தவெண்ணமாம்பொழுதாரும்வேறு
பின்னைநீயிரங்கல்யான்போய்த்திசைகளும்பெருநீாவைப்பு
மென்னதுகொற்றநாட்டிமீளவலியகிருதியென்னுப் [ள்.
பொன்னவிாமலர்க்கொம்பன்னள்பொருக்கெனவெழுந்துபோந்தா

(இ-ள்.) அன்னை நீ நின்னைந்த எணணம ஆம் பொழுது ஆரும்-தாயே நீநின்னைந்தவெண்ணம் முற்றும் பொழுதமுற்றும், பின்னை நீ வேறு இரங்கல்-பின்பு நீ வேறுபடக்கருதிவருந்துதலொழிக, யான போய திசைகளும் பெருநீர் வைப்பும் என்னது கொற்றம நாட்டி மீள்வல் - நான்சென்று எட்டுதிக்கிலும் கடல்சூழ்ந்த இக்கிலவுலகிலும் என்னுடைய வெறறியைநாட்டிவருகின்றேன், இங்கு இருத்தி என்னை - (அதகாரும்) நீ இங்கிருப்பாயெனறு, பொன அவிர மலர்க்கொம்பு அன்னாள் பொருகஎன எழுநதபோதாள்-பொன்னிறங்கொண்டு விளஙகும் பூங்கொம்பையொத்த அப்பிரட்டியார விளம்தெழுநத (போர்க்கோலங்கொள்ளப்புறத்தில்) சென்றார்.

இரங்கல்-எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த வியங்கோள்வினைமுற்று. அல்-விகுதி. எதிர்மறை வியங்கோட் பொருளில்வருதல். மகனெனல் - என்னும் திருக்குறளாரு னார்க.

(ஙி)

தேம்பரிகோதைமாதின்றிருவுளச்செய்திகோக்கி
யாம்பரிசுணார்ந்தவேந்தரமைச்சரும்பிறரும்போந்தார்
வாம்பரிகடாவித்திண்டேர்வலவனுங்கொணர்ந்தான்வையந்
தாம்பரிவகலவந்தாளேனினுளசகுகமார்ப்ப.

(இ-ள்.) தேம்பரி கோதை மாதின் திருவுளச் செய்தி கோக்கி - வாசமிக்க கூந்தலையுடைய பிராட்டியாருடைய திருவுள்ளக்குறிப்பையுணர்ந்து, ஆம் பரிசு உணர்ந்த வேந்தரும் அமைச்சரும் பிறரும் போந்தார் - போர்க்குரிய தன்மையை யுணர்ந்த அரசர்களும் மந்திரிகளும் அவரொழிந்த சேனைக்காவலரும் வந்தார்கள், வாம்பரி கடாவி தின் தேர் வலவனும் கொணர்ந்தான் - தாவிச்செல்லுங்குதிரை களைச் செலுத்தித் திணையதேர்ப் பாகனும் கொண்டுவந்தான், வையம் தாம்பரிவு அகல வந்தாள் சங்கம் ஆர்ப்ப ஏறினாள் - இவ்வுலகம் துனபத்தினின்றும் நீங்க அவ தரித்த அப்பிராட்டியார சங்குகள்கோஷிக்கத் தேரிலேறினார். (சு)

ஆர்த்தனதடாரிபேரியார்த்தனமுருடுமொந்தை
யார்த்தனவுடுக்கைதக்கையார்த்தனபடகம்பம்பை
யார்த்தனமுழவுவந்தட்டையார்த்தனசின்னந்தாரை
யார்த்தனகாளந்தாளமார்த்தனதிசைகளெங்கும்.

(இ-ள்.) தடாரி பேரி ஆர்த்தன - தடாரியும்பேரியும் ஒலித்தன, முருடு மொ ந்தை ஆர்த்தன - முருடும் மொந்தையும் முழங்கின, உடுக்கை தக்கை ஆர்த்தன- உடுக்கையுந்தக்கையும் ஆரவாரித்தன, படகம் பம்பை ஆர்த்தன - படகமும்பம்பை யுங்கோஷித்தன, முழவுவந்தட்டை ஆர்த்தன - மத்தளமுந் தட்டையும் இசைத்தன, சின்னம் தாரை ஆர்த்தன - சின்னமுந்தாரையும அதிர்ந்தன, காளம் தாளம் ஆர்த் தன - காளமும் தாளமும் இரங்கின, திசைகள் எங்கும் ஆர்த்தன - (இவைகளால்) அஷ்டதிசைகளுஞ் சத்தித்தன.

மொந்தை, படகம், ஒருகட்பறைகள். தட்டை, கற்கடிப்பறை. சின்னம், தா ரையிலொருவகை. தடாரி, முருடு, தக்கை ஒருவகைவாச்சியங்கள். இவ்வொலிகளி ன்மயமாய் எடுத்திக்குகளும் இருந்தனவென்பார். திசைகளெங்கும் ஆர்த்தன வென்றார். (எ)

வீங்கியகொங்கையார்த்தகச்சினர்விழிபோற்றைப்ப
வாங்கியசிலேயேறிட்டகணையினர்வட்டத்தோல்வா
டாங்கியகையர்வைவேற்றளிர்க்கையர்பிணத்தெய்வம்போ
லோங்கியவாயத்தாருமேறினருடனத்தின்டேர்.

(இ-ள்.) பிண தெய்வம் போல் ஒங்கிய ஆயத்தார் - பெண்தெய்வம்போல அழகில்மிக்க ஆயத்தாராகிய மெய்க்காவலருள், வீங்கிய கொங்கை ஆர்த்த கச்சி னர்-(சிலர்) பருத்ததனத்தைவீக்கிய கச்சினையுடையவராகியும், விழிபோல் தைப்ப வாங்கிய சிலை ஏறிட்ட கணையினர் - (சிலர்) தங்கள்கண்கள்போலத தைக்க வணைத்த வில்லிற்பூட்டிய அம்புகளையுடையவராகியும், வட்டத்தோல் வாள் தாங்கிய கை யர் - (சிலர்) கேடகத்தையும் வாளையுந்தாங்கிய கையையுடையவராகியும், வை வேல் தளிர்க்கையர் - (சிலர்) கூரியவேலையேந்திய தளிர்போலச் செந்நிறம்வாய்ந்த கையையுடையவராகியும, உடன் அத் தின் தேர் ஏறினர் - அத்தடாதகைப்பிராட்டி யாரோடு அத்தத்தினணிய தேரில் ஏறினார்கள்.

ஆயம் - பெண்கள்கூட்டம். உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (அ)

கிடைப்பனவுருளாற்பாரைக்கீண்டுபாதலத்தினெல்லை
யடைப்பனபரந்ததட்டாலடையவான்றிசைகளெட்டு
முடைப்பனவண்டமுட்டியொற்றிவான்கங்கைநீரைத்
துடைப்பனகொடியாற்சாரிசுற்றுவபொற்றிண்டேர்கள்.

(இ-ள்.) சரி சுற்றுவ பொன் திண் தேர்கள் - இடசாரி வலசாரியாகச் சுழன்றவரும் பொன்னாலாகிய திண்ணிய தேர்கள், கிடைப்பன உருளால் பாரை தீண்டு பாதலத்தின் எல்லே அடைப்பன-பூண்ட வருள்களால் நிலவுலகத்தைக் கிழித்துப் பாதலத்தி னெல்லையை அடைக்கா நின்றன, பரந்த தட்டால் வான் திசைகள் எட்டும் அடைய உடைப்பன - இடம்பரந்த தட்டினாற் பெரிய திசைகளெட்டையும் ஒரு சேர உடைக்கா நின்றன, கொடியால் அண்டம் முட்டி வான் கங்கை நீரை ஒற்றி துடைப்பன - கொடிகளால் ஆகாயத்தைத் தோய்ந்து அவ்வாகாயகங்கை நீரைப்பொருந்திச் சுவறச்செய்கின்றன.

சுற்றுவ, கிடைப்பன - வினைமுற்றெச்சங்கள். (கூ)

செருவின்மாதண்டஞ்தாங்கிச்செல்லும்வெங்கூற்றமென்ன
வருவிமாமதநீர்காலவரத்தவெங்குருதிக்கோடாடாற்
கருவிவான்வயிறுகீண்டுகவிழுநீர்வாயங்காந்து
பருகிமால்வரைபோற்செல்வபரூஉப்பெருந்தடகையானை.

(இ-ள்.) பரூஉ பெரும் தடக்கை யானை - பருத்தலையுடைய பெரிய கைகளையுடைய யானைகள், அருவி மாமத நீர் கால - அருவியாறுபோல பெரிய மதநீர் ஒழுக, அரத்தம் குருதி வெம் கோடு ஆல் கருவி வான வயிறு கீண்டு கவிழு நீர் வாய் அங்காந்து பருகி-செவந்த உதிரந்தோய்ந்த கொடியகொம்புகளால் (உலகிற்குத்) தீங்கைக்காரணமாகிய மேகத்தின் வயிற்றைக்கிழித்து (அதினின்றுங) கவிழு நீரை வாயைத்திறந்து பருகி, செருவில் மாதண்டம் தாங்கி செல்லும் வெங்கூற்றம் என்ன-போரில் பெரிய தண்டாயுததைத்தாங்கிச்செல்லுங் கொடிய யமனைப்போலவும், மால்வரை போல் செல்வ - பெரியமலைகள் செல்லுதல்போலவும் (ஒருபால்) செல்லாநின்றன.

" ழகரவுகரநீடினுடைதே - உகரமவருதலாவயினை " என்ற தொல்காப்பியம் எழுத்து-உயிர்மயங்கியலில் வருஞ் சூத்திரத்தால் " ரகவுகரநீடினுடைத்தே " என உபலக்கணமாகக்கொண்டு பண்படியாக வந்த பரு என்னு முதனிலித் தொழிற்பெயரினுதி நீண்டு உகரம பெற்றதெனக கொள்க. பயங்கரமான தோற்றத் தோடுந் துதிக்கை வீசிச்செல்லுதலால் மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும் வெங்கூற்றம் என்ன எனவும், மதப்பெருக்கையுடைய உனனதததோற்றததால் அருவிப்பெருக்கையுடைய மால்வரைபோல எனவுங் கூறினர். இது தொழிற்றன்மையணி. மால்வரைபோல்செல்வ இது இல்பொருளுவமையணி. (கo)

ஒலியவார்திரையினன்னவொழுங்கினயோகமாகைள்
வலியகாலடக்கிச்செல்லுமனமெனகதியிறசெலவ
கலியநீர்ஞாலகுகாப்பானகடையுகமுடிவிற்றோற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோலவனபுரவிவெள்ளம்.

(இ-ள்.) கலிய நீர் ஞாலம காப்பான் - ஒலியையுடைய கடல்சூழ்ந்த உலகினைப் (பாபதினின்று நீகஷிப்) பாதுகாத்தற்பொருட்டு, கடையுகம் முடிவில் தோற்றம் பொலியும் வாம் புரவி ஒன்றே போல்வன புரவி வெளளம் - கலியுகமுடிவில் அவதரிக்குந் தாவிசெல்லுங் குதிரையொன்றே (பலநிறங்கொண்டுவதரா) லொத்த குதிரையின் கூட்டங்கள், ஒலிய வார் திரையின் அன்ன ஒழுங்கின - ஒலியையுடைய நீண்ட அலையையொத்த வொழுங்கினையுடையன, யோக மார்க்கள் வலியகால் அடக்கி செல்லும் மனம் என கதியில் செல்வ - யோகசாதனஞ் செய்வோர்களுடைய வலிய காற்றையடக்கி ஒருவழிப்பட்டுச் சிவத்திற்செல்லு மனம்போல ஒரு வழிப்பட்டு விரைந்து செல்லும் நடையினையுடையன.

தத்தமக்குரிய பரகர்கள் வழிப்பட்டுச்செல்லும் செலவினையுடைய வென்பார். யோகமாக்கள் வீசிய காலடக்கிச்செல்லு மனமென என்றார். இது குணத்தன்மையணி. (கக)

காலினுங்கடிதுசெல்லுஞ்செல்வினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிகையுண்டாயின்வெருண்டுவெங்கண்டுமீளும்
பாலினர்பருவாய்காகப்பல்லினும்பில்குமால
வேலினர்வீயாவென்றிவீக்கியகழற்கால்வீரர்.

(இ-ள்.) வீயா வென்றி கழல் வீக்கிய கால் வீரர் - கெடாதவெற்றியால் வீர கண்டையையணிந்த காலையுடையவீரர்கள், காலினும் கடிது செல்லும் செலவினர்-காற்றினும்விரைந்துசெல்லும் நடையையுடையவாகள், கடுங்கண் கூற்றம் மேலினும் மிகை உண்டாயின் வெருண்டு வெங் கண்டு மீளும் பாலினர்-கோபக்கண்களையுடைய யமன்மேலும் குற்றமுளதாயின் அவனைக்கோபித்து முதுகுபார்த்துத்திரும்புந்தன்மையையுடையவர்கள், பருவாய் நாகப பல்லினும் பில்லும் ஆலம் வேலினர்-பிளந்தவாயையுடைய சர்ப்பத்தினது (விஷஞ்சிந்துமை) பல்லைப்பார்க்கிலும் சிந்தும் விஷத்தையுடைய வேலையேந்தினவர்கள்.

இன் உருபு, உறழ்வுபொருவில்வந்தது. வெரிஇ வெங் என்றது இடைக்குறை. இதுவும் அவ்வணி. (கஉ)

எண்புதைத்தெழுந்தவீரரிவுளிதேர்யானைவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாகைமாலைவெண்கவிகைபீலி
விண்புதைத்தனநுண்டுளிவெயில்விடுபரிதிப்புத்தேள்
கண்புதைத்தனபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) எண் புதைந்து எழுந்த வீரர் இவுளி தேர் யானை வெள்ளம் மண் புதைத்தன - எண்ணலளவையைக்கடந்து (இவ்வாறு) எழுந்தவீரரும் குதிரைகளும் தேர்களும் யானைகளும் (ஆகிய) கூட்டங்கள் நிலவுலகைச் (சிறிதுமிடமின்றி) மறைத்தன, பதாகை மாலை வெண் கவிகை பீலி விண் புதைத்தன - கொடிகளும் மாலைகளுட்டிய வெள்ளிய குடைகளும் மயிறகுஞ்சங்களும் ஆகாயத்தைச் சிறிதும் இடமின்றி மறைத்தன, நுண் துளி - (இவறறுலெழுந்த) நுண்ணிய துளிப்படலம், வெயில் விடு பரிதி புதேள் கண்புதைத்தன-கிரணத்தைவீசுஞ் சூரியனுடைய கண்களைமறைத்தன, பேர் ஓதை கடல் ஒலி புதைத்தது - (இவறறுலெழுந்த) பெரிய ஓசையானது சமுத்திரத்தினொலியைகீழ்ப்படுத்தியது.

புத்தேள்-தேவன். வெள்ளம என்பது பிரிந்து வீரர்முதலியவற்றோடுகூடி வீரர்க்கூட்டம் இவுளிக்கூட்டம் தேர்க்கூட்டம் யானைக்கூட்டம் என நிற்றலால் புதைத்தன என்னும் ஆம்றிணைப்பன்மை முற்றுப்பயனிலைகொண்டது. (கஙு)

தேரொலிகலினபபாய்மான்செலவொலிகொலிவெண்கோட்டுக்
காரொலிவீரரார்க்குங்கானியொலிபுனைதார்க்குஞ்சி
வாரொலிகழற்காறசெங்கண்மள்ளாவன்றிண்டோள்கொட்டும்
பேரொலியண்டமெல்லாம்பிளந்திடப்பெருத்தவன்றே.

(இ-ள்.) தேர் ஒலி - தேர்செல்லுகின்ற ஒலியும், கலினம் பாய் மான் செலவு ஒலி-கடிவாளத்தையுடைய குதிரைகள் செல்லுகின்ற ஆரவாரமும், கொலை வெள் கோடி கார் ஒலி - கொலைத்தொழிலமைந்த வெள்ளியகொம்புகளையுடைய

மேகம்போன்ற யானைகளினுடைய ஒலியும், வீரர் ஆர்க்கும் ஆனையொலி - வீரர்கள் கோஷிக்கும் மிக்க ஆர்ப்பும், தார் புனை குஞ்சி-வெற்றிமாலை புனைந்த கைகளையும், வார் ஒலி கழல் கால் - நீண்டவொலியையுடைய வீரகண்டையணிந்த கால்களையும், செங்கண் - சிவந்தகண்களையுமுடைய, மன்னர் - வீரர்கள், வன் திண் தோள் கொட்டும் பேரொலி - (தமது) வலியதோள்களைக் கொட்டியதிர்க்கும் பெரிய அதிர்ப்பும், அண்டம் எல்லாம பிளந்திடப் பெருத்த - எல்லா அண்டங்களும் பிளவுபட அதிகரித்தன.

வன்திண் - ஒருபொருட்பன்மொழி. உரிச்சொல்லாதலால் முன்னர்க்கூறிய விதிபெறுதல் ஈற்றுலகரம் இனவெழுத்தாய்த்திரிதலின்றது. (கச)

பரந்தெழுபுழுதிபோர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுந்நீர்
கரந்தவன்போன்முளைக்கங்குல்வந்திறுத்தசெய்ப்பச்
சுரந்திருணிறையமுத்தின்சோதிவெண்குடையும்வேந்தர்
நிரந்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலாவெறிக்குமன்றே.

(இ-ள்.) பரந்து எழு புழுதி போர்ப்ப - (இவற்றாலெங்கும்) பரந்தெழுந்த புழுதிபோததலால், பகலவன் மறைந்து - சூரியன்மறைதது, முந்நீர் கரந்தவன் போன்றூன் ஆக - கடலில ஒளித்தவன்போல மறைய, கங்குல் வந்து இறுத்தது எய்ப்ப - இருள்வந்துகுடியிருந்ததையொப்ப, இருள சுரந்து நிறைய - இருளெங்கும் நிறைந்துநிறைய, முத்தின சோதி வெண்குடையும - முத்தால் அலங்கரித்த இராஜத்தையுடைய வெள்ளைகுடைகளும், வேகதர் பூண நிரந்த வயிரம் வாளும் - அரசாகளேந்திய பூணமைந்த வயிரதாறசெய்த வாளாயுதங்களும், நிறை நிலா வெறிக்கும் - (அவ்விருளைப்போக்க) நிகழ்ந்தநிலாவை வீசாநிறகும.

முந்நீர் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதன்மையையுடையது எனப்பணபுத்தொகை நிலைகளைதுப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலையாய்க்கடலுக்குக் காரணக்குறியாய்வந்த பரியாயப்பெயர். இதனை "முந்நீர்ப்பிறந்தவளத்தெலி" எனவரும் சிந்தாமணிசெய்யுளுக்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையாலுணர்க. ஆறறுநீர், ஊறறுநீர், மேகநீர் எனனு மூன்றுநீரையுடையது எனப்பொருள்கொண்டு அதுதொகைநிலையிலடக்குதலுமொனறு. புழுதிபோர்த்தலால் சூரியனததமிதது இருட்போதுவந்ததெனவும, அவவிருட்போது சுகநிலபட்சமாக வெண்குடையும் ஆயிரவாளும் நிலவுவீசுமெனவுங கூறியது குணவநிசயவணி. (கடு)

தேர்நிரைகலனுய்சசெல்லபரிநிரைதிரையாயததுள்ள
வார்முரசொலியாயக்கல்லலாடகலன மீனுய்க்கொட்பத்
தார்நிரைகவரிக்காடுறுகைகளாயதது்பவேழங்
கார்நிரையாகத்தானைக்கடல்வழிக்கொண்டதன்றே.

(இ-ள்.) தேர் நிரை கலன் ஆய் செல்ல - தேரின்பதிகள் மரக்கலங்களாய்ச்செல்லவும், பரி நிரை திரையாய் துள்ள - குதிரைகளினபங்திகள் அலைகளாய்த்துள்ளவும், வார் முரசு ஒலியாய கல்ல - வார்கட்டிய முரசினுலி பேரொலியாய்க் கல்லென்றெலிக்கவும், வாள் கலன் மீனுய்க் கொட்ப - வாளாயுதங்கள் மீனுய்ச்சுழன்றுவிளங்கவும், தார் நிரை கவரி காடு நுரைகளாய் ததும்ப - (வெள்ளிய) மலராமாலை வரிசைகளினப்போலவிளங்கும் சாமரைக்காடுகள் நுரைகளாய் மேலெழுந்தோங்கவும், வேழம் கார் நிரை ஆக - யானைகள் (கடனீருண்ணவரும்) மேகங்க

னின் வரிசைகளாய்நெருங்கவும், தானே கடல் வழி கொண்டது - சேனையாகியகடல் வழிகடந்துசென்றன.

அவயவ வவயவிகளே யேற்றவற்றோடு முறறவுருவகஞ்செய்தமையால் மூற்றுருவகவணி. அவையவிகள் சேனையுங்கடலும அவயவங்கள தோரிரைமுதலியனவும் மரக்கலன்முதலியனவுமாம். (கசு)

கள்ளவிழ்கோதைமாதரொடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளவந்தணர்வாயாசியொருபுறந துவன்றியார்ப்பத்
தெள்ளியமுதகீதமொருபுறந்திரண்டுவிம்ம
வள்ளைவார்குழையெம்மன்னைமலிதிணடேர்நடந்ததன்றே.

(இ-ள்.) கள் அவிழ கோதை மாதர் - தேனெடுமலர்ந்த மலாமாலையையணிந்தபெண்கள், எடுத்து எறி கவரி காடு துள்ள - எடுத்துவீசும சாமரைக்காடு ஒருபால் துள்ளவும், அந்தணர் வாய் ஆசி - மறையவாகள (தமது) வாயாறகூறும் ஆசீரவசனம், ஒருபுறம் துவன்றி ஆர்ப்ப - ஒருபால மிருந்து ஒலிக்கவும், தெள அமுத வினிகீதம் - தெள்ளிய அமுதமபோன்ற இசைப்பாட்டுகள, ஒருபுறம திரணடு விம்ம - ஒருபால் திரண்டொலிகவும், வள்ளைவா குழை எம அனனே - வளளைதாணடையொத்த நீண்டகாதையுடைய எமமுடைய தாயாகிய நடாதகைபிராட்டியாருடைய, மணி தின் தேர் நடந்தது - இரதத்தினமழுத்திய திணணியதோ நடநதது.

குழை காதின்மேனிற்றலால் சாணியாகுபெயர். (கஎ)

மீனவன்கொடியுமகானவெம்புலிக்கொடியுஞ்செமபொன்
மானவிற்கொடியும்வண்ணமயிறறமழைக்காடுந்தோடுபப
பானலங்கருங்கட்செவ்வாயவெணணகைப்பசுங்தோணிம்பத
தேனலம்பலங்கல்வேய்ந்தசெலவிதோமருங்கிற்செல்ல.

(இ-ள.) வல் மீனகொடியும - வலியமீனகொடியும, கானம வெம் புலிக கொடியும் - காட்டிற (சஞ்சரிககும) கொடியபுலியெழுதியகொடியும, செம பொன மானம் வில் கொடியும் - செவநதபொனனாலாகிய பெரியவிறகொடியும், வணணம மயில் தழை காடிம - அழகிய மயிலிறகாலமைநத புறசகாடிகளும் (ஆகிய இவைகள்) தோடி பானல் அம் கரும கண் - இரணடையுடைய நீலோற்பலமபோனற அழகிய கரியகண்களேயும், செவவாய் - செவநதவாயையும, வெள் நகை - வெள்ளியபுன் முறுவலியும், பசும தோள் - (மூங்கிலையொநத) பசியதோளகளேயும உடைய, தேன் அலம்பு ஙிம்ப அலங்கல் வேய்ந்த செல்வி தேர் மருஙகில் செல்ல - வணடுகள ஒலிக்கும் வேப்பமலர்மாலையையணிநத நடாதகைப்பிராட்டியார தேரின இருபாலுஞ்செல்லவும்.

புலிக்கொடிக்கு எழுதியவாறு ஏனையகொடிகளுக்குங்கொள்க. தழை - மயிலிறகு. புலிக்கொடி-சோழனுடையது. விறகொடி-சேரனுடையது. (கஅ)

மறைபலமுகங்கொண்டேத்திவாய்தடுமாறியெய்ப்ப
நிறைபரம்பரைநீயெங்குணிருப்பர்கொன்மகளாய்வைய
முறைசெய்துமாசுதீர்ப்பாயடியனேன்முகத்துமாசுங்
குறையெனநிழற்றுங்திங்கள்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப.

(இ-ள்.) நீ மறை பல முகம் கொண்டு ஏத்தி - நீ வேதங்கள் பலமுகங்கொண்டு துதிசெய்து, வாய் தடுமாறி எய்ப்ப-(தமது உணர்ச்சிக்கெட்டாமையால்) வாய்தடுமாறி இளைக்கும்படி, நிறை பரம்பரை-எங்கும் நிறைந்த சிவசத்தியாயுள்ளாய், எங்கள் நிருபர் கோன் மகளாய் - (அவ்வாறுள்ளநீ) எங்களுடைய அரசர்க்கரசனுகிய மலயத்துவசபாண்டியன் புதல்வியாய் (அவதரித்து) முறை செய்து வையம் மாசு தீர்ப்பாய் - செங்கோல் செலுத்தி உலகிலுள்ள குற்றத்தையொழிப்பாய், அடியேன் முகத்து மாசும் குறை என நிழறறும - அடியேன்முகத்திலுள்ள குற்றத்தையும் ஒழியாயென்றுவந்து நிழலசெயயும், நிங்கள் கொள்கைபோல் - சத்திரனுடைய கொள்கைபோல, கவிகை காப்ப'-(ஒருபால்) வெள்ளைவட்டக்குடை நிழல் செய்யவும்.

சந்திரன் தான் பாண்டியர்மரபிறகு முதல்வனுகையால் எங்கள் நிருபர்கோன் என்றான். குடைநிழல்செயதல் சந்திரன் தன்குறையொழிக்கக் குறையிரந்து நிழல் செய்ததையொகுமென அதன்மேலேறிக்கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவணி.(கூ)

அங்கயனேக்கிமான்றோக்கணிதெரிந்துகடந்தேரூர்ந்து
வெங்கதிரியாழசூழுஞசிமேரபதிகமுதியென்போ
னையகைதன்குறிபபுநோகுநிறபெரும்படையுஞசெல்ல
செங்கையிறபிரமபுரீட்டிசசேவகருஞசெலுநதிசசெல்ல.

(இ-ள்.) வெங்கதிர் வியாழச் சூழ்சி மேம்படு சுமதி என்போன் - விரும்பு நெரிணதையுடைய பிரகஸ்பதியினுடைய சூழ்சியினும் மேம்பட்ட (சூழ்ச்சியையுடைய) முதலமைச்சன், அம் கயல் நோக்கி மான தோகை - அழகிய கயல்போலுங் கண்களையுடைய பாண்டிகைபிராட்டியாருடைய குறிகைட்டிய தேருக்கு, அணிதகு ஒரு தடம் தேர் ஊர்தகு - சமீபமாக ஒபபிலலாத பெரியதேரைத் (தான்) செலுத்தி, நங்கைதன் குறிபபு நோக்கி-அப்பிராட்டியாருடைய உள்ளக்குறிப்பையாராயந்து, பெருநால் படையும் செலல - பெரியநான்குசேனைகளும (விரைந்து) செல்ல, செங்கையில் பிரம்பு ஈட்டி - (தனது) செவகதகையிலேகிய பிரம்பினைநீட்டி, சேவகம் செலுநதி செல்ல - சேவகத்தினைச செலுத்தி (ஒருபால்) செல்லவும்.

பிராட்டியார்குறிபபு - போகருவினைதெழல் ஆதலால் நாற்பெரும்படையும்செல்லச் சேவகருசெலுத்தி என்றார் செலல, காபப எனனும் வினையெச்சங்களினை முடிபு. சுமதி எனனும வினைமுதறபயனிலையின் முடிபணறுதலால் செல்வான் எனனும வினைமுறறைச்செல்ல எனபபாடாகொணடாம். (உ0)

அலகினுறகருவிசசேனையாழகடலனைத்துந்தன்போன்
மலர்தலையுலகமனறிமகபதியுலகமாதி
யுலகமுமபிறவுஞசெலலவுலபிலாவவியவாக்கித்
திலகவாணுதலாண்மன்னாதிருவெலாங்கவரசசெல்வாள்.

(இ-ள்.) அலகு இல் நால் கருவி சேனை - அளவில்லாத நான்குசேனைகளாகிய, ஆழ்கடல் அனைத்தும - ஆழ்ந்ததுகடல் முறறும், தன் போல் - தம்மைப்போல, மலர்தலை உலகம் அன்றி - பரந்த இடத்தையுடைய இந்திலவுலகமன்றி, மகபதி உலகம் ஆதி உலகமும் - இந்திரலோகமுதலிய உலகங்களிலும், பிறவும் செல்ல - வேறு இடங்களிலுஞ்செல்ல, உலப்பு இல்லா வலிய் ஆக்கி - கெடாதவலிமையுடையனவாகச்செய்து, திலகவாள் நுதலாள் - திலகமணிந்த ஒள்ளியநெற்றியையுடைய தடா

தகைப்பிராட்டியார்[1] தானை திரு எல்லாம் - அரசர்களுடைய பொருள்களையெல்லாம், கவர செல்வானை கோள்கொள்ளச்சென்றருளினர்.

கருவி-என்பது சேனைக்கோர் காரணப்பெயராதலால் கருவித்தானை என்பதனை இருபெயரொட்டுப் பண்புதொகை நிலையாகக்கொள்க. "பொருள்கருவிகாலம் வினையிடனைடைந்தும், இருமூரவெண்ணிச்செயல்' என்பதில் கருவிசேனைமேனிற் றல்காண்க. சேனை - போர்க்குத்துணைக்கருவியாய் நிற்றலில் பண்பாகுபெயர். பொருள்-மணிபொன் முதலியன. (உக)

கயபதியாதியாயவடபுலக்காவல்வேந்தர்
புயவலியடக்கவென்றுபுழைக்கைமான்புரவிமான்றேர்
பயன்மதிறுதலவேலுண்கடபாவையர்சாயமோடு
நயமலிதிறையுங்கொண்டுதிசையின்மேனாடமைத்தாள்.

(இ-ள்.) கயபதி ஆதியாய வடபுலம் காவல் வேந்தர்-கஜபதிமுதலாகிய வடதேசங்களைக் காவல்பூண்ட அரசர்களுடைய, புயம் வலி அடங்க வென்று-தோளின்வலிமையையடங்கவென்று, புழைகைமான்-துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைகள், புரவி மான தோ-குதிரைகள தோகள் (ஆகிய இவைகளையும்) பயல் மதி றுதல் வேல உண கண-அர்த்தசந்திரனையொத்த நெற்றியையும் வேலைவென்ற கண்களையுமுடைய, பாவையர் சாயமோடு-பெண்களுடனே, நயம் மலி திறையும் கொண்டு-இன்பமிக்க திறைப்பொருளையும் (அவர்களைக்கொடுக்கக்) கொண்டு, திசையின்மேல நாட்டம வைத்தாள-திக்குப்பாலகர்மேல் போர்க்கெழ எண்ணங்கொண்டார்.

கயபதிமுதலியோர்-கஜபதி, துரங்கபதி, ரதபதி. பயல்-பாதி. (உஉ)

வார்கழல்வலவன்றேரைவலியகாலுதைப்பமுங்கீ
ழ்ர்கலனெப்பதிறண்டவும்பாகோனினிகதையெறிப்
போர்வினையாடிமுன்னர்ப்புரந்தரன்மிலைந்தும்பைத்
தார்விழவாறறலிகந்ததருக்கழிந்தகன்றுபோனான்.

(இ-ள்.) வார்கழல் வலவன்-நீண்ட வீரகண்டையை யணிந்த தேர்ப்பாகன், வலிய கால் உதைப்ப - வலிய காறறடிக்க, முகீர் ஊர் கலன ஒப்ப - கடல்மேல் விளைந்து செல்லும் மரக்கலம்போல, தேரை தூணட-தேரை விரைது செலுத்த, உம்பர்கோன் அனிகத்து எயதி - இந்திரனுடைய சேனையோடு கலந்து, போர் வினையாடி முன்னர்-போர்செய்யத் தொடங்குமுன், புரந்தரன் மிலைந்த தும்பை தார் விழ - (போர் செய்ய வந்த) தேவேந்திரன (தான்) அணிந்துவந்த தும்பைமாலை விழவும், ஆற்றல் சிந்த - தனது வீரம் கெடவும், தருகு அழிந்து - (போர்ச்) செருக கொழிக்து, அகன்று போனான்-(புறங்கொடுத்து) யுத்தகளத்தினின்று ஓடினான்.

தும்பைமாலை - போர்செய்தற்கு அணிந்துவருமாலை. "அதிரப்பொருவது தும்பையாம்" என்பதனாலுணர்க. கடாதகைப்பிராட்டியார் ஆற்றல் மிகுதி தோன்றவும், தேவேந்திரன் ஆற்றலினமை தோனறவும், போர வினையாடி முன்னர் எனவும், புரந்தரன் அகன்று போனானெனவும் கூறினர். முன்னர் என்றதில் - அர் பகுதிப்பொருள் விகுதி. (உங)

இழையிடைநுழையாவண்ணமிடையிறவிங்குகொங்கைக்
குழையிடைநடந்துமீளும்கொலிக்கணார்குழுவுந்தான
மழைகவிழ்கடாத்துவெள்ளைவாரணமாவுங்கோவுங்
கழைகதிர்மணியுந்தெய்வதருக்களுங்கவர்ந்துமீண்டாள்.

(இ-ள்.) இழை இடை நுழையா வண்ணம் இடையே மீக்கு கொக்கை - (இவ்வகை புறன்கொடுத்த இந்திரனுடைய பொன்னுலகிலிருக்கும்) நூலிழை இடையில் நுழையாதபடி இடைமுறியப் பருத்ததனங்களையும், குழை இடை கடந்து மீளும் கொலை கணார் குழுவும் - குண்டலத்தையணிந்த காதமட்டுஞ்சென்று திரும்புங் கொலைத்தொழிலமைந்த கணகளையுமுடைய தெய்வப்பெண்கள கூட்டங்களையும், தானம் மழை கலிழ் கடாத்து வெள்ளே வாரண மாவும் - மதநீரை மேகம்போலக் கலிழ்க்கும் மதச்சுவட்டினையுடைய வெள்ளையானையினையும், கோவும் - காமதேனுவையும், தழை கதிர் மணியும் - மிக்க கிரணத்தையுடைய சிந்தாமணியையும், தெய்வ தருக்களும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய பஞ்சதருக்களையும், கவர்ந்து மீண்டார் - கவர்ந்துகொண்டு (அங்குநின்றும்) திருமபினர்.

கோ - என்பது குதிரை-பசு என்னும் பலபொருளுணர்த்தும் ஒருசொல்லாதலால் உச்சைச்சிரவமென்னும் குதிரையும எனப் பொருள்கொள்ளுதலுமொனறு. ()

கலிநிலைத்துறை.

இவ்வாறுமற்றைத்திசைக்காவலர்யாரையும்போய்த்
தெவ்வாண்மைசிந்தசெருசசெய்துதிறையுங்கைக்கொண்
டவ்வாறுவெல்வாளெனமூன்றரணட்டமேருக்
கைவார்சிலையான்கைலகிரிநோகநிசசெல்வாள.

(இ-ள்.) இவ்வாறு போய் மற்றை திசை காவலர் யாரையும் - இவ்வகையாக ஏனைத்திசைகளிலுஞ்சென்று அங்குள்ள திகழ்பாலகர் எல்லோரையும், தெவ் ஆண்மை சிந்த செரு செய்து - பகையின் வலிமை சிந்தப் போர்செய்து, திறையும் கைக்கொண்டு - அவர்கள் கொடுக்குந் திறையையும் பெற்றுக்கொண்டு, அவ்வாறு வெல்வாள் என - அவ்வகையாக வெல்வாரைப்போல, மூனறு அரணும அட்டவார் மேரு சிலை கையான் - மும்மதிலையும் வெனற நீண்ட மேருவாகிய வில்லியேநதிய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமான (வீறறிருகுமை) கைலைக்கிரி நோக்கி செல்வாள - கைலைமலையை நோகநிச் சென்றருளினார.

அங்குப் பெணமைதனமை வருதமையால் அவவாறு வெல்வாள் எனறார். சிலையான் என்பதனிறுதியிலுள்ள விகுதியைப பிரித்துக கையென்பதனோடு கூட்டுக. முறறும்மை தொகுதல். (உடு)

சலிக்கும்புரவிதடந்தேருடைதமபிராடடி
கலிககும்பலதூரியங்கைவரைதெயவத்திண்டேர்
வலிககும்பரிமள்ளாவழங்கொலிவாஙகிநேரோ
யொலிககுமபடிகிட்டினளுழிதோறுகுமோங்கல்.

(இ-ள்.) சலிக்கும் புரவி தடம தேர் உடை தம் பிராட்டி - செல்லுகின்ற குதிரை கட்டிய பெரிய தேரினையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார், கலிக்கும் பல தூரியம் - ஒலிக்கும் பல வாசியங்களும, கைவரை - யானைகளும், தெய்வம் திண் தேர் - தெயவத்தனமையந் திண்மையுமுடைய தோகளும், வலிக்கும் பரி-செல்லும் வண்ணஞ்செல்லுங் குதிரைகளும், மள்ளர்-வீரர்களும், வழங்கு ஒலி - கோஷிக்குங் கோஷத்தை, ஊழிதோறும் ஓங்கும் ஓங்கல்-ஊழிதோறுஞ் சறறையருந் திருக்கைலை மலை, வாங்கி நேரோ ஒலிக்கும்படி கிட்டினள்-கவர்ந்து அவ்வகையேயொலிக்க அடைந்தனர்.

ஒலிக்கும்படி-படி அகரவீற்று வினையெச்சத்தம் ஓரிடைச்சொல். தோறு - தொழிற்பயிலவு பொருளில் வந்த பன்மை யிடைச்சொல். (உசு)

வானுகயிலேமலையான்மகடனனீத்துப்
போனுள்வந்தாளென்றருவிக்கட்புனலுக்கக்கீ
ரானுவொலியாலனீவாவென்றழைத்தன்றேசு
தானுகையாற்றழீஇயெதிரேற்பசென்ரூள்.

(இ-ள்.) வான் ஆர் கயிலே - மிகவும் உயர்ந்த திருக்கயிலே, மலையான் மகள்-மலையரசன் புதல்வியாராகிய பார்வதியார், தன்னே நீத்து போனுள் - (முன்பு) தன்னேவிட்டுப்பிரிந்து சென்ரூர், வந்தாள் என்று - (இப்போது) வந்தனளென்று, அருவி கண் புனல் உக்கு - அருவியாகிய கண்ணீர் சிந்தி, ஆனு அகீர் ஒலியால் - நீங்காத ஆகீரினுலியால், ஆனவா என்று அழைதது - தாயே வாவெனறழைதது, தன் தேசு தானும் நகையால்-தனது வெளளொளியாகிய புன்முறுவலால், தழீ இ எதிர் ஏறப சென்ரூள் - தழுவி எதிர்கொள்ளச் சென்றருளினூர்.

புண்ணகையரும் புதலும - நகையாற் றழுவுதலோடொக்குமென்பார். நகையாற்றழீ இ என்ரூர். இது நறுநுதிப்பேறறவணி. (உஎ)

கிட்டிப்பொருப்பைகயிரியோடுகிரிகடாக்கி
மூட்டிப்பொருதாலெனவேழமுழுஙகிப்பாயப்
புட்டிற்புறததார்மறதத்தார்கணேபூடுவில்லார்
வட்டிதது ருமேறெனவார்தது வல்லாங்துகொண்டார்.

(இ-ள்.) பொருப்பை கிட்டி - (ரடாதகைபபிராடியாரோடு சென்ற வீரர்கள்) திருநகலேயை நெருஙகி, கிரியோடு கிரிகள் ராசி-மலைகளோடு மலைகள தாக்கி, முட்டி பொருதால் எனன - (ஒன்ரேடொன்று) முட்டிப் போர்செய்தாற்போல, வேழ முழுஙகி பாய-யானேகள முழுஙகி (ஒருபால்) பாய, புட்டில் புறததார்-அம்பறுத்நூணிதாஙகிய முதுகினேயுடையவரும், மறததார - வீரதனதையுடையவரும், கணே பூட்டி வில்லார் - அம்பேறிட்ட வில்லினேயுடையவருமாய், வட்டிதது - (வெல்லுவோமெனச்) சபதங்கூறி, உரும் ஏறு என - இடியேறறைப்போல, ஆர்த்து வளே நது கொணடார் - வீரகோஷருசெய்து சூழநதுகொண்டார்கள்.

புறததார், மறததார், வில்லார எனனுங் குறிப்பு வினேமுறறுகள் எச்சமாகி-வட்டிதது என்னும் வினேயெசசததின் முதனிலேயைத தனிதது கொண்டன.(உஅ)

ஓடிக்திருமாமலேகாவலருமபராராக்கு
காடிப்பணிதற்கரிதாகியகநதிபாதங
கூடிப்பணிந்நதிறங்கூறலுங்கொறறவேனங்
தேடிகடையானுளங்தோந்தனனங்கியெகதை.

(இ-ள்.) திருமாமலே காவலர் ஓடி - பெரிய திருக்கயிலேமலே காப்போர் (சேனே முற்றுகை செயததை யுணராது) ஓடி, உமபராரக்குதம் - தேவர்களுக்கும, காடி பணிதறகு அரிதாகிய - காலகதெரிநது வணஙகுதற்கரிய, நகதி பாதம் கூடி பணிநதது - நந்திராயனூ திருவடியை அடைநது வணஙகி, இதநிறம் கூறலும் - இச்செய்தியைச்சொல்ல, எந்தை நகதி - என் தந்தையாராகிய நகதிராயனூர், கொறறம் ஏனம்-வெற்றியையுடைய பன்றிவடிவாகச்சென்ற திருமால், தேடி கிடையான் - தேடியுங் கிடைத்தற்கரியவனுய் நின்ற சிவபெருமான், உளங்தோந்தனன் - திருவுள்ளக் குறிப்பை யறிந்தனர்.

உம்பராரக் - மேலிடத்திலுள்ளவரென்று பெரருள். உம்பர்-மேலிடம். அரிதாகிய என்னுமபெயரெச்சம் பாதம் என்னும் பெயரோடுமுடிந்தது. (உசு)

வென்றிக்கணத்தைவிடுத்தான்கனமீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போற்சுழல்கண்ணழல்கொப்புளிப்பச்
சென்றிக்கனையமொழியாள்பெருஞசேனையோடு
மொன்றிக்கடலுங்கடலுமபொருதொத்ததன்றே.

(இ-ள்.) வென்றி கணத்தை விடுத்தான் - வெற்றியையுடைய பூதகணங்களை ஏவினார், (அக்கணம்) கனம் மீது பெய்த குன்றி கணம போல் - மேகத்தினிடத்து வைதத குன்றிமணிகளின கூட்டம்போல, சுழல் கண் கழல் கொப்புளிப்ப சென்று - சுழலுங் கண்கள் கோபாக்கினி யுமிழப்போய, கடலும் கடலும பொருதது ஒத்தது - கடலுங் கடலுந தம்முள் போரசெயதலே யொப்ப, இகழு அனைய மொழியாள் - கருமபின சுவையை யொதத இனிய சொறகளையுடைய தடாதகைபிராட்டியாருடைய, பெரும் சேனை யோடும் ஒன்றி - பெரிய சேனையோடுங் கலதது (போர செய்தது.)

ஒத்தது என்னும் ஒருமை வினைமுற்று வினையெசசததின்மேல்நின்றது. பொருதது இடைநிலைபெறறுவநத தொழிறபெயர். கணம சாதிபொருமை. உவமையும பொருளும் ஒறறுமையுண்மையால உவமையினழெழிலைப் பொருட்குறகொளக. ()

சூலங்கண்மழுப்படைதோமரநேமிபிண்டி
பாலங்கள்கழுக்கடைவாடபடைதண்டநாஞசி
லாலங்கவிழ்க்கின்றவயிற்படைவீசியுழிக்
காலஙகலிக்குங்கடலபோன்றகளமராப்ப.

(இ-ள்.) சூலங்கள - சூலாயுதங்களேயும, மழுப்படை - மழுவாயுதங்களேயும், தோமரம் - பெரிய ஈட்டிகளேயும, நேமி - சககராயுதங்களேயும, பிணடி பாலங்கள-எறியாயுதங்களேயும, கழுகுகடை - சிரிய ஈட்டிகளேயும, வாள் படை - வாளாயுதங்களேயும, தண்டம் - தணடங்களேயும, நாஞசில் - கலப்பைகளேயும, ஆலம் கலிழ்க்கின்ற அயில் படை - விஷதததைசசிகததும வேலகளேயும, வீசி - (ஒருவாமேலொருவா) வீசி, களமா ஆரப்பு - வீராகள கோஷிகளும் வீரகோஷம, ஊழிக் காலம் கலிகளும் கடல்போன்ற - ஊழிகாலதது (நிலைபெயராது) ஒலிக்கும கடலொலிபோன்றன.

கடல் தன் பொருளினின்று நீங்காது நின்று தனக்கு வேறல்லாத பொருளோடு விடாது நிற்றலின் - விடாத ஆருபெயர். (ஈக)

எறிகின்றனவோசுவவெய்வனவாகியாகச
செறிகின்றனபல்படைசெஙகிறபபுண்ணீர்மூழ்கிப்
பறிகின்றனவுமபிழைகின்றனவும்படடுததாகஙி
முறிகின்றனவுமுயன்றூர்வினைபோகமொதத.

(இ-ள்.) எறிகின்றன - எறிகின்றனவும், ஒச்சுவ -ஒச்சுவனவும், எய்வன - எய்வனவும், ஆகி ஆக செறிகின்றன பல் படை-முதலாகப்பொருக்கிய பல ஆயுதங்கள், செஙகிறம் புண் நீர் மூழ்கி - செவகத நிறத்தையுடைய உதிரநீரில் மூழ்கி, பறிகின்றனவும் - அப்புறப்படுவனவும், பிழைக்கின்றனவும் - மேலே தாக்காது போகின்றனவும், பட்டு தாக்கி முறிகின்றனவும - மேலே பட்டுத்தாக்கி (இடையில்) முறிகின்றனவுமாயிருத்தல், வினை முயன்றூர் போகம் ஒதத - இருவினையில் முயன்றோர்க்கு வரும் போகங்களே யொத்தன.

முற்பிறப்பிற்செய்த கல்வினைக்கேடாகப் போகம் சிலகாள் நிற்றலும் நீவினைக்கேடாகவரு நன்மை கழிதலும் நெறியாதலால், ஆயுதங்கள் முயன்றூர் வினைப்போகம் ஒத்த என்றார். இருத்தல் - சொல்லெச்சம். எறிகின்றன, ஒச்சுவ, எய்வன வினையாலணையும் பெயர். செறிகின்றன-வினைமுற்றுப்பெயரெச்சமாய் நின்றது.(கூஉ)

தெரிசிக்கவந்தசிலதேவர்சிறைப்புளூர்தி
வெருவிப்பறந்தவொழிந்தோரிலங்கூர்திமானம்
கருவிப்படையாற்சிதைபட்டனகாலனூர்தி
குருதிப்புனலுக்கதுகொற்றவையுண்டதென்ன.

(இ-ள்.) தெரிசிக்கவந்த சில தேவர் - (போர் நிகழும்போது அங்கு) தெரிசனஞ்செய்யவந்த (தேவர்களுள்) சில தேவர்களுடைய, சிறை புள் ஊர்தி வெருவி பறந்த - கருடன் முதலிய பறவையூர்திகள் அஞ்சிப்பறந்தன, ஒழிந்தோர் விலங்கு ஊர்தி - அவரொழிந்த மற்றைதேவர்களுடைய மிருகமாகிய வாகனங்களும், மானம் - விமானங்களும், கருவி படையால் சிதை பட்டன - ஆயுதங்களால் உருவழிக்தன, கொற்றவை உண்டது என்ன - (முன்னை) காளி உயிருண்ட மகிடாசுரன உதிரங் கக்கியதுபோல, காலன் ஊர்தி - எமனுடைய வாகனமாகிய எருமைக்கடா, குருதி புனல் உக்கது - உதிரநீரைக்கக்கியது.

விலங்கூர்தி - ஐராவத யானை முதலிய மிருகங்கள். ஊர்தி - நடத்தப்படும் பொருள்மேனிறறலால் செயப்படுபொருளில் வந்த தொழிற்பெயர். (கூஙு)

பொருகின்றதுகண்டுவிசசாதரர்போகம்வீடு
தருகின்றவனேதொழுவானெறிசார்ந்துநேரே
வருகின்றவர்வேறுவழிக்கொடுபோவரன்புக்
குருகின்றவிர்மெல்லடியாரொடுமூற்றமஞ்சா.

(இ-ள்.) போகம் வீடு தருகின்றவனே தொழ - போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் (ஆன்மகோடிகளுக்குத் தருகின்றவனுகிய சிவபெருமானை வணங்க, வான நெறி நேரே சார்ந்து வருகின்றவர விச்சாதரர - ஆகாயமார்க்கமாக நேரே திருக்கயிலை மலையையடைய வருகின்ற வித்தியாதரர்கள, பொருகின்றது கண்டு-(அங்குப்)போர் செய்தலைப்பார்த்து, ஊற்றம அஞ்சா - (தங்களுக்கு நேரிடும்) இடையூற்றுக்கஞ்சி, அன்புகசு உருகு இன் தளிர் மெல அடியார ரொடும - (தமமேலகொண்ட) அன்பால் மனமுருகும் இனியதளிர்போனற மெல்லியபாதங்களையுடைய ஸ்திரீகளோடும், வேறு வழிக்கொடு.போவர்-வேறு வழிக்கொண்டு அததிருகைலைக்குச செல்வர்கள்.

இருவினையொப்புவத்தைகூடப் போகதையும மலபரிபாகதில் மோக்ஷத்தையுக் தருவோனதலால், போகம் வீடு தருகினறவனெனறார். பொருகின்றது - நிகழ் கால விடையில் பெறறுவநத தொழிற்பெயர். வருகின்றவர் என்னும் வினைமுற்று பெயரெச்சத்தில் வநதது. (கூச)

திங்கட்படைசெங்கதிரோன்படைசிற்றமேற்ற
வங்கிப்படைதிம்புனலான்படைநாரசிங்க
துங்கப்படைசிமபுணெடும்படைசூறைச்செல்வன்
வெங்கட்படைபன்னகவெம்படைமாறிவிட்டார்.

(இ-ள்.) திங்கள் படை - சநதிராஸ்திரத்துக்கு, செம் கதிரோன் படை-சூரியாஸ்திரமும், சேற்றம ஏற்ற அங்கி படை - கோபமிக்க ஆக்கினேயாஸ்திரத்துக்கு,

தீம்புனலான் படை - இனிய வாருணாஸ்திரமும், *தங்கம் நாரசிங்கம் படை*-உயர்ந்த நாரசிம்மாஸ்திரத்துக்கு, *செடும் சிமபுள் படை* - கொடிய சரபாஸ்திரமும, *வெம் கண் சூறை செல்வன் படை* - கொடிய மூணையையுடைய வாயவியாஸ்திரத்துக்கு, *வெம் பண்ணகம படை* - கொடிய சர்ப்பாஸ்திரமும, *மாறி விட்டார்* - (ஒருவர்மேலொரு வர்) மாறித் தொடுத்தார்கள். (கூடு)

கொட்புற்றமராடுமிக்கொளகையர்தம்மினங்கி
நடபுற்றவாகைப்படைதூட்படஞானமூர்த்தி
பெட்புற்றருளவருமெஙகளபிராட்டிவெய்ய
கட்புற்றரவிற்கணைமாரிகடிற்றிநின்றுள்.

(இ-ள) கொட்புறறு அமராடிய இக் கொளகையர் தம்மில்-(இவ்வாறு இட சாரி வலசாரியாகச) சுழன்று போர்செய்யும் இக்கொள்கையையுடைய வீரர் கூட்டததுள், நதி நட்புறறவர - நதிராயனுருடைய சேனவீரர்கள, கை படை தூள்பட - கையிலேநதிய ஆயுதங்கள் துகளாக, ஞானமூர்த்தி பெட்புற்றருள வரும் - சிவபெருமான் விருப்பங்கூர வரதருளும், எங்கள் பிராட்டி - எங்கள முதல்வி யாராகிய நடாதகைபபிராட்டியார, புறறு வெய்ய கண் அரவின் கணை மாரிகள் - புற்றினின்று (விஷ்ய கொப்புளிக்கும) கொடிய கண்களையுடைய சர்ப்பங்கள் வெளிப்படுதல்போலத் (தூணியினின்று வாஙகி) சரவருஷங்களை, தூற்றி நின்றுள் - சொரிந்து நின்றார்.

கொடுமை என்றும் பண்பீறும ஈற்றயலுகரமுங்கெட்டுப் பெயர்விகுதி யேறறுக் கொட்பு என நின்றது. பெட்பு என்பதறகுப பகுதி - பேணென்பதன விகாரமெனக கொள்க. (கூசு)

கையிற்படையற்றனாகற்படைதொடுவீரர்
மெய்யிறபடுகென றுவிடுக்குமூன்வீரக்கன்னி
பொயயிற்படுநெஞ்சுடையார்தவமபோலமாய
நெய்யிறபடுவச்சிரவேலெறிமிாந்துவீசி.

(இ-ள்.) கையில் படை அறறனர் - கையிலேநதிய ஆயுதங்கள் தூள்படநின் ற சிவகண வீரர்கள், வீரா மெய்யில படுக எனறு - (தடாதகைபபிராட்டியார்) சேனவீரர்கள் உடமபிறபடுக என்று, கறபடை தொட்டு விடுகெ முன் - கற்களாகிய ஆயுதங்களைத தொட்டு வீசுமுன, பொய்யில் படி நெஞ்சு உடையார் தவம் போல மாய - பொய்நெறியிற றலைபபட்ட மனமுடையரா (மேறகொண்ட) தவத்தைப் போல (அகநற்படைகள) சிதையும்படி, வீரகணனி-அந்தடாதகைப்பிராட்டியார், நெய்யில் படு வச்சிர வேலை-நெய்பூசிய வச்சிராயுதத்தை, நிமிாந்து விசி-ஓங்கிவீசி.

தூண்டம்படவேதுணித்தகணவீராதம்மைத்
தணடங்கொடுதாகினளசாயந்தவர்சாம்பிப்போனு
ரண்டங்கள்சராசரம்யாவையுந்தானேயாக்கிக்
கொண்டெங்குநின்றுள்வலிகூடவரம்பிற்றுமோ.

(இ-ள்.) தூண்டம் படவே துணித்த - தூண்டு தண்டாக (அவற்றை) அறுத்த, அக் கண வீரர் தம்மை-அந்தச் சிவகண வீராகளை, தண்டம கொடு தாகினள்-தண்டாயுதத்தா லடித்தனர், அவர் சாய்நத சாம்பி போனுர் – அவ்வீரர்கள் புறங் கொடுத்துச் சோர்ந்து போனார்கள், அண்டங்கள் சரா சரம் யாவையும் - அண்டங்

கனையும் (அவற்றிலுள்ள) எல்லாச் சராசரங்களையும், தானே ஆக்கிக் கொண்டு - தானே சிருட்டித்துக்கொண்டு, எங்கும் நின்ருள் வலி - (அவற்றுள்) எங்கும் நிறைந்திருக்கும் சிவசத்தியினதுவன்மை, கூற வரம் பிற்ருமோ - (ஒருவர்) எடுத்துக்கூற அளவுபடுமோ. (படாதென்றபடி.)

முன்னர்த்தொடங்கியதை முடித்ததற்குப் பின்னர் இதனை எடுத்துக்கூறுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (கூஅ)

படையற்றுவிமானமும்பற்றறவற்றுசசுற்றுந்
தொடையற்றிகன்மூண்டெழுதோள்வலியற்றுசசெற்ற
மிடையற்றுவீரகையறறடலேறுபோலு
நடையற்றடைவார்நிலைகண்டனனந்தியண்ணல்.

(இ-ள்.) படை அறறு - (தாங்களேந்திய) ஆயுதங்கள் அழிபட்டும், விமானமும் பற்று அற அற்று - (ஏறிவந்த) விமானங்களும் சிறுதுமின்றித் துகள் பட்டும், சுற்றும் தொடை அற்று - (போர்செய்தற்கு மிகுந்த) அம்பைமாலே நீங்கியும், மூண்டு இகல் எழு தோள் வலி அறறு - மூண்டு போர்க்கெழும் தோளாண்மை சிந்தியும், செற்றம் இடை அற்று - (இயற்கையாயுள்ள) கோபம் இடையிலொழிந்தும், வீர நகை அற்று - வீரநகையொழிந்தும், அடல் ஏறு போலு நடை அறறு - கொலைத்தொழிலையுடைய சிங்க ஏறுபோலுமுள்ள பெருமிதநடை யொழிதலும், அடைவார் நிலை - வருகின்ற (தமது சேனைவீரகள) நிலைமையை, நந்தி அண்ணல் - நந்திகாயனூர், கண்டனன் - பார்த்தருளினூர்.

என்றும் கோபமே பொருளாயுள்ள வீரனென்பார். செற்றம் இடையற்றென்ருர். படை முதலிய அஃறிணைபயர்கள் அறறு எனனும் உயர்திணைப் பயனிலை யேற்று நிற்றலால் திணைவழுவமைதி. (கூக)

உடையானடிதாழ்ந்திவையோதலுமோதநித்தச
சடையானிளவாணகைசெய்துதருமச்செங்கண்
விடையான்சிலையானிகல்வென்றிவிளைகருதெய்வப்
படையானெழுந்தானமராடியபாரிறசென்ருன்.

(இ-ள்.) உடையான் அடி தாழ்ந்து - தம்மை ஆளாகவுடைய சிவபெருமான் திருவடியை வணங்கி, இவை ஓதலும் - இந்நிலைமைகளை யெடுத்துக்கூற, ஓதம் நீத்தம் சடையான் - அலைகளையுடைய கங்கையையணிந்த சடாபாரதையுடைய அச் சிவபெருமான், இள வாள் நகை செயது - புனமுறுவல் செயது, செங் கண் தரும விடையான் - சிவந்த கண்களையுடைய தருமவிடையை யுடையவனும், சிலையான் - பிஞகமென்னும் வில்லினுல், இகல் வென்றி விளைக்கும் - போரில் வெற்றியை விளைவிக்கும், தெய்வப் படையான் - தெய்வத்தனமையையுடைய பாசுபதாஸ்திரத்தையுடையவனும் ஆகிய அச்சிவபெருமான், எழுந்தான் - போர்க்கெழுந்து, அமராடிய பாரில் சென்ருன் - போர்க்களத்திற் சென்றருளினூன். (சஅ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மேவியாகவப்பரிடைப்பாரிடவீரனாயமராடி
யோவிலாவலிகவர்ந்தமன்றினியுருத்தெவ்வெதிர்ந்தாலுந்
தாவிலாவலிகவரவுமடங்கலின்றனிப்பிணவெனநிற்குந்
தேவியார்திருவுருவமூளுசேவகச்செய்கையுமெதிர்கண்டான்.

(இ-ள்.) மேலி – அடைந்தருளி, ஆகவம் பாரிடை - போர்க்களத்தில், பாரிட வீரரை அமராடி - பூதகண வீரர்களோடு போர்செய்த, ஒலிவா வலி கவர்த்தது ம் அன்று (அச்சிவகண வீரர்களினின்று) நீங்காத வீரங்கள் முற்றுங் கொள்ளைகொண்டதுமல்லாமல், இனி உருத்து எவர் எதிர்ந்தாலும் - இனிப் போர்க்குக் கோபித்து யாரெதிர்ப்பினும், தாவிலா வலியும கவர - (அவர்களது) கெடாத வீரத்தையும் கொள்ளைகொள்ள, தனி பிணை மடங்கலின் என நிற்கும் - ஒப்பில்லாத பெண்சிங்கத்தைப்போல நின்றருளிய, தேவியார திருவுருவமும - (தனது) தேவியாருடைய திருவுருவப் பொலிவையும், சேவகச் செயகையும் எதிர் கண்டான்- கடத்தியருளிய வீரசெய்தியின் மிகுதியையும் பார்த்தருளினான்.

கவரவும் என்றதின இறுதியினின்ற உமமையை வலியென்பதனோடு கூட்டுக.

ஒற்றைவார்கழற்சரண மும்பாமபசைத்துதித்தவெம்புலித்தோலுங்
கொற்றவாண்மழுகரமுமவெண்ணீறணிகோலமுந்நூன்மார்புங்
கற்றைவேணியுநதன்னையேநோகியகருணைசெய்திருநோக்கும்
பெற்றதன்வலபபாதியைத்தடாதகைப்பிராட்டியுமெதிர்கண்டாள்.

(இ-ள்.) வார ஒற்றை கழல சரணமும - நீண்ட (வெறறியிக்க) ஒரு வீரகண்டை கட்டிய திருவடியும, பாம்பு அசைத்து உதித்த வெம புலிதோலும் - சர்ப்பக்கச்சாலிறுக வுதிதிய கொடிய புலிதோலாடையும், கொறறம் மழு வாள் கரமும் - வெறறியையுடைய மழுவாயுதத்தையேந்திய திருக்கரமும, வெள் நீறு அணி கோலம - வெள்ளிய திருநீறையணிந்த திருகோலத்தையுடைய, முந்நூல் மார்பும் - உபவீதத்தையணிந்த திருமாரபமும, கறறை வேணியும் - நெருங்கிய சடாமுடியும, தனனையே நோகிய-நமமையே என்றும நோகுனைற, கருணை செய திரு நோக்கும் - இருபைசெய்யுந் திருகண்களும், பெறற தன் வலப்பாதியை - (ஆகிய இவைகளை) உடைய தமது வலபபாகமாகிய சிவபெருமானை, தடாதகைப்பிராட்டியும எதிர கண்டாள் - தடாதகைபபிராடடியாரும எதிரே பாதருளினர்.

உமையவள திருவுருவம் இடப்பாகமாதலின் - சிவபெருமான திருவுருவம் வலப்பாகமென்றார். (சுஉ)

கண்டவெல்லியிலொருமுலைமறைத்தகருத்தினுண்மடனசசங்
கொண்டமைந்திடகருணிதாமலர்ந்தபூநகொமபர்போலொசிந்தொல்கிப்
பண்டையன்புவந்நிறைகொளகருகுமுற்பாரமும்பிடர்தாழக்
கெண்டையுண்கணும்புறவடிநோகமண்ணினாதுமின்னெனநின்றாள்.

(இ-ள.) கணட எலலியில் - (சிவபெருமானைக்) கண்டவப்பொழுதே, ஒரு முலை மறைத்தது - ஒரு தனம மறைதலால, கருத்தில் நாண் மடன் அச்சம் கொண்டமைதிட-மனதில் நாணமும மடமும அச்சமும் குடிகொள்ள, குளிதாமலர்ந்த பூம் கொம்பர் போல ஒசிந்து ஒலகி-வளையுமபடி மலாந்த பூங்கொம்புபோல் ஒசிந்துவண்டு, பண்டை அன்பு வநது இறைகொள-(சிவபெருமானிடத்தது) தான் முன்புகொண்ட அன்புவந்து (ஒருபால்) குடிகொள்ளவும், கரும் குழல் பாரமும் பிடர் தாழ-கரிய அளகபாரமும் பிடரியிறசரிநது தாழவும், கெண்டை உண் கணும் புறவடி நோக்க - சேற்கெண்டையை வென்ற கண்களும் புறவடியை நோக்கி நிற்கவும், மண் கினைத்து மின் என நின்றாள் - நிலத்தைத் திருவிரலாற்கிளறி மின்னல் போல நின்றருளினர்.

மறைத்தது என்னும் விணைமுற்றினின்றுபிரிந்த முதனிலை தொழிற்பெயராய் மூன்றனுருபேற்றது. (சஉ)

நின்றமென்கொடிக்கல்விசும்பிடையரனிகழ்த்தியதிருமாற்ற மன்றறிந்தமூதறிவனுஞசுமதிசிறடி பணிந்தனனுயிக் கொன்றையஞ்சடைக்குழகனேநின்மணகுழகனென்றலுமன்பு துன்றநின்றவடபார்த்தருடசிவபரஞசோதிமற்றிதுகூறும.

(இ-ள்.) *நின்ற மென் கொடிக்கு* - இவ்வாறு நின்றருளிய மெல்லிய பூங் கொம்பையொத்த பிராட்டியாருக்கு, *அகல் விசும்பு* இடை அன்று அரன் *நிகழ்த்திய திருமாற்றம்* - அகன்ற ஆகாயத்தில் முனனுளில் சிவபெருமான அருள் செய்த திருவார்த்தையை, *அறிந்த மூது அறிவனும சுமதி*-அறிந்த பேரறிவினையுடைய சுமதி என்பவன், *சிறு அடி பணிந்தது* - (பிராட்டியாருடைய) இறிய திருவடிகளே வணங்கி, *அன்னுய் இக கொன்றையஞ் சடை குழகன எ* - தாயே இங்குநின்ற கொன்றைமாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய பெருமானே, *நின் மணக் குழகன என்றலும்* - நினது மணவாளனென்று கூற, *அனபு தனற நின்றவன் பாதது* - அன்பு மீக்கூர நினறருளிய அப்பிராட்டியாரைப் பார்த்து, *அருள சிவபரஞ் சோதி* - கருணைவடிவமாகிய அச்சிவபெருமான, *இது கூறும* - இது சொல்லுகினறான்.

குழகன்-பேரழகன். (சச)

என்றுதொட்டுநீதிசையின்மேற்சயங்குமித்தெழுந்துபோந்தனீயாமு மன்றுதொடுநம்மதுரைவிடுனீவிடாதடுத்துவருதனமுன்னீத தொன்றுதொட்டநான்மறையுரைவழிவருசோமவாரத்தோரை நன்றுதொட்டநாண்மணஞசெயவருதுன்னுகாகருநீயேகென்றான்.

(இ-ள்.) *என்று தொட்டு* - எக்காலதொட்டு, *திசையின்மேல் சயங் குறித்து* - எட்டுதிசைகளிலுஞ்சென்று போர்செய்து வெற்றிபெறக்கருதி, *நீ எழுந்து போந்தனை* - நீ எழுந்து வநதாயோ, *அன்று தொட்டு நம மதுரை விட்டு* - அககாலந தொட்டு நம் மதுரையைவிட்டு, *உனை விடாது யாமும் அடுத்து வந்தனம* - உன்னைச் சற்றும் பிரியாது நாமும அடுத்து வந்தோம், *தொன்று தொட்ட நான மறை உரை வழி-அனுதிதொட்டுள்ள நான்கு வேதங்கள கூறிய முறைபடி, வரு சோம வாரத்து* - வருகின்றசோமவாரத்தில், *நன்று ஓரை தொட்ட நாள்* - நல்ல முகூர்த்தங்கூடிய காலத்தில், *உன்னை மணம் செய வருதும* - உனனைத் திருக்கலியாணஞ் செய்ய வருகின்றோம், *நின் நகர்க்கு நீ ஏகு என்றன* - உனனுடைய நகரமாகிய மதுரைக்குச் செல்லாயென்று திருவாயமலர்ந்தருளினார்.

சத்தனுபுள்ளதமக்குத் தாதான்மிய சதகியாய நிற்றலின் ஊனவிடாதடுத்து வந்தனம் என்றார். (சடு)

என்றகாதன்மேலன்பையுமுயிரையுமிருதகியாயனுகூழக் குன்றமன்னதேர்மேற்கொடுதூரியமுகாகடலெனவார்ப்ப நின்றதெய்வமால்வகாகளும்புண்ணியநீதமுநீத்தேகி மன்றன்மாமதுராபுரியடைந்தனண்மதிகுலவிளகனன்னான்.

(இ-ள்.) *என்ற காதன் மேல்* - என்றருளிய சிவபெருமான்மேல், *மதிக்குல விளக்கு அன்னுள்* - சந்திரகுலத்துக்கு ஓர் தீபம்போன்ற பிராட்டியார், *அன்பையும் உயிரையும் இருத்தி* - அன்பையுக் (தமது) உயிரையும் நிலைபெற வைத்து, *ஆயம் சூழ* - மெய்க்காவலராகிய தோழிமார் கூட்டம் புறத்திற்சூழ, *குன்றம் அன்ன தேர்*

மேற்கொடி - மலையையொத்த தேர்மே லேறியருளி, தூரியம் குரா கடல் என ஆர்ப்ப - பல வாச்சியங்களும் ஒலிக்கும் கடல்போலொலிக்க, நின்ற தெய்வம் மால் வகைகளும் - (இடையில்) நின்ற தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய மகிகளையும், புண்ணிய நீத்தமும் - புண்ணியவடிவமாகிய நதிகளையும், நீத்து எதி - கடந்துசென்று, மன்றல் மா மதுராபுரி அடைந்தனள், (சோலியின்) மலர் மணமிக்க பெரிய மதுரைகளை அடைந்தருளினர். (சசு)

மங்கைகாயகிமங்கலமெதிர்கொளவந்துவானிழிசெல்வம்
பொங்குமாளிகைபுரிந்தனளாகமேற்புதுமணத்திறந்தீட்டி
யெங்குமோலியுய்த்தமைசசாமங்கலவிளைகயிவனவமைக்கின்ரு
ரங்கண்மாநகரெங்ஙனுங்கடிமுரசாணைமேலறைவித்தார்.

(இ-ள்.) மங்கை காயகி - மங்கையர்க்கரசியாராகிய பிராட்டியார், மங்கலம் எதிர்கொள வந்து - அஷ்டமங்கலங்களையும் எதிர்கொண்டு வருவோர் கொண்டு வரத் (தமது) நகருட்சென்று, வான இழி செல்வம் பொங்கும் - விண்ணுலகினின்றுந்தாம் கவர்ந்துவந்த செல்வங்களோடு விளங்கும், மாளிகை புரிந்தனளாக - திருக்கோயிலையடைந்தருள, மேல் - அதன்மேல, அமைச்சர் புது மணத திறம நீட்டி - மந்திரிகள் அக்காலையில் நிகழும திருமணச்செய்தியை எழுதி, எங்கும் ஓலை உய்த்து-எத்தேசங்களுக்கும் ஒலிபோக்கி, மங்கல விளைக்கு இவை வன அமைக்கின்றார்-திருமணத்துக்கு வேண்டும் உபகரணங்களைச் சேகரிப்பவர், அங்கண் மாநகர் எங்ஙனும் - அழகிய இடம்பரந்த பெரிய மதுரைநகரிலெங்கும் உளோர் (உரிந்து ததமனைகளை அலங்காரஞ்செய்ய) கடி முரசு ஆணை மேல் அறைவித்தார் - கலியாணமுரசத்தை ஆணைமேலேற்றித் தெரிவித்தார்கள்.

அமைக்கின்றார் - முறைப்பெயராய நின்றது. முரசறைதற்றொழிலை வள்ளுவரியற்றியதுபோல அறைவித்தறறொழிலை அமைச்சரியற்றியதினால் அமைக்கின்றார் இயற்றும் வினைமுதற் கருத்தாவாகினறது. (சஎ)

வே று.

கன்னிதன்மணமுரசறைதலுங்கடிநகருறைபவாகைகெடத்
தன்னியவுவகையர்கடவுளதொழுகையருடலமுகிழ்ப்பவெழுப
பன்னியதுதியினரியலெழின்மகளிரையழகுசெயபரிசென
வின்னியலெழில்வளநகலொளுசெயலவினையனிபெறவெழில்செய்வார்.

(இ-ள்.) கன்னி தன் மணம் முரசு அறைதலும் - பிராட்டியார் திருமணத்தைக் கலியாணபேரிகையால் தெரிவிக்கவும், கடி நகர உறை பவர் - காவல் சூழ்ந்த மதுரையில் வசிப்போர், கரை கெட தன்னிய உவகையர் - எல்லையில்லாத மேலெழுந்தோங்கிய சந்தோஷத்தை யுடையவரும, கடவுளை தொழு கையர் - சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கிக்கூப்பிய கையினை யுடையவரும, உடலம் முகிழ்ப்ப எழ-தமது சரீரமுற்றும் புளகரும்ப, பன்னிய துதியினர் - தோத்திரங கூறுகின்றவரும், இயல் எழில் மகளிரை-இயற்கையாகவே யழகுமிக்க பெண்களை, அழகு செய் பரிசு என-ஆபரண முதலியவறறால் அலங்காரஞ செயயுந் தன்மைபோல, இன் இயல் எழில் வளம் நகர் எல்லாம் - (இயற்கையாகவே கட்புலன்களுககு) இன்பந்தரவமைந்த அழகையும் வளப்பத்தையுமுடைய மதுரைநகரிலுள்ள (ததந்தம் மனைகளை) எல்லாம், செயல் வினை அணி பெற - கைத்தொழிலில்வல்ல தொழில்களால் அழகுபெற, எழில் செய்வார் - அலங்காரஞ் செய்யத் தொடங்கினர்கள். (சஅ)

கோதையொடும்பரிசந்தனக்குப்பைகளேந்தனர்வீசுவார்
சீதளமென்பனிநீர்கடெய்சசிந்தினபூழியடகுவார்
மாதருமைக்கருமிறைமகண்மன்றல்மகிழ்சசிமயக்கினைற்
காதணிகுழைதொடிகண்டிகைகழல்வனதெரிகிலர்தொழில்செய்வார்.

(இ-ள்.) பரி கோதை சந்தனம குப்பை கீனேந்தனர் - தம்மினின்று நீங்கிய பூமாலைகளும் சந்தனங்களுமாகிய குப்பைகளேக்கீனேந்தி, வீசுவார் - (புறத்தில்கொண்டுபோய) எறிவார், சீதளம் மென்பனி நீர்கள தூய - குளிர்ந்த மெல்லிய பனிநீர் கீனத்துவி, சிந்தின பூழி அடக்குவார் - சிந்தி மேலெழும் புழுதிகளே யடக்குவார்கள், மாதரும மைந்தரும் - பெண்டிரும் ஆடவரும், இறை மகள் மன்றல் மகிழ்ச்சி மயக்கினூல் - பிராட்டியார் திருமணத்தின்மேலெழுந்த களிப்புமயக்கத்தால், காது அணி குழை - காதிலணிந்த குண்டலங்களும், தொடி - வளேயல்களும், கண்டிகை- கண்டிகைகளும், கழல்வன தெரிகிலா - பூட்டுவிட்டுக் கழலுதலேத தெரியாராகி, தொழில் செயவார - அலங்கரித்தலேச் செயநதொடங்கினூர்கள். (சகூ)

மங்கலமென்றெனவினவுவார்வருமதிகாளெனவுரைசெய்வார்
தங்களேயொல்லைதரீதிகொளவார்தாங்கருமோகைதலேக்கொள்வா
திங்களினெல்லியுமாறுநாளாறுகமெனறுசெறுதுவார்
நங்கையருநகடிகாணவோதுடித்தனதோள்களமகென்பார்.

(இ-ள்.) மங்கலம என்று என வினவுவார் - திருமணம் எப்பொழுதென்று (ஒருவரையொருவர்) வினவுவார்கள, வருமதி நாள் என உரை செயவார் தங்களே- வரும சோமவாரதினமென்று கூறுவார்களே, ஒல்லை தாழுவி கொள்வார் - விரைந்து தழுவிக்கொளவார்கள், தாங்கு அரும் ஓகை தலேக்கொளவா - தாங்குதற்கரிய மகிழ்ச்சிமீகொள்வாகள, திகளினி எல்லியும் ஆறு நாள் - சோமவாரதினம் வரும் அளவும் ஆறுநாள(ஆயினும்) ஆறு உகம் என்று செறுதுவார்-(செல்லும் அவ்வாறு காளும) ஆறுயுகமபோலுளளதென்று (கருதி) கழிப்பார்கள், நங்கை அரும் கடி காணவோ - பிராட்டியாருடைய காணுதற்கரிய திருக்கலியாணத்தைக் கண்டு களிக்கவோ, நமகு தோளகள் துடித்தன என்பார - நமகுந தோள்கள துடித்தனவென்றகூறுவார்கள். (ருo)

பித்திகைவெள்ளேபுதுக்குவார்பெட்புறுவார்களூமபெட்புறச
சிததிரபநதிகிறுதுவாதெற்றிகள்குங்குமநீவுவார்
வித்தியபாலிகைமென்றழைவிரிதலேநீரிறைபொறகுடம்
பத்தியின்வேதிகிரப்புவாதோரணம்வாயிலபரப்புவார்.

(இ-ள்.) பித்திகை - சுவர்த்தலங்களே, வெள்ளே புதுக்குவார்-சங்குச் சாந்தினூல் புதுக்குவார்கள்பெட்புறுவாகளும் பெட்பு உற-(யாவராலுமவிரும்பப்படட) சிற்பதொழில் வல்லோரும விரும்ப, சித்திர பத்தி கிறுத்துவார் - சிததிரங்களே வரிசையாக அமைபபார்கள், தெற்றிகள் குங்குமம் நீவுவார் - திண்ணைகளின்வெளிப்புறங்களில் குங்குமகுழமபுகளேப் பூசுவார்கள், வேதி - (பூசிய) அத்திண்ணைகளில், வித்திய பாலிகை - முளேயெழும்பிய பாலிகைகளேயும், மெல் தழை விரி தலே நீர் நிறை பொன் குடம் - மெல்லிய தழைவிரித்த தலேயை யுடைய நீர்நிறைந்த பொன்னூலாகிய பூரணகும்பங்களேயும், பத்தியின் நிரப்புவார் - வரிசைபட நிரப்புவார்கள், தோரண வாயில் பரப்புவார் - தோரணங்களே வாயிலிற்கட்டுவார்கள. (ருக)

நீளிடைமணிமறுகெங்கணுநெடுநடைக்காவணநாட்டுவார்
பாளைகொள்கமுகுசுவைகனைபழுக்குலைவாழையொழுக்குவார்
கோளிறைகொண்டெனவாடிகள்கோத்தணிவார்மிசைகொடிநிரை
வாளரியெழுபரியடிபடமத்திகைநிரையெனவைப்பரால்.

. (இ-ள்.) நீள் இடை மணி மறுகு எங்கணும் - அகன்ற இடங்களையுடைய அழகிய வீதிகளெங்கும், நெடு நடை காவணம் நாட்டுவார் - நெடிய நடைப்பந்தல்களைப் போடுவார்கள், பாளை கொள் கமுகு - பாளைகள் நிறைந்த கமுகமரங்களையும், சுவை கனை - சுவைமுதிர்ந்த கரும்புகளையும், பழுக் குலை வாழை - பழுத்தலையுடைய குலை களையுடைய வாழைமரங்களையும், ஒழுகவுவார் - வரிசைபடக்கட்டுவார்கள், கோள் இறை கொண்டது என்ன-சூரியன்முதலிய கோள்கள்குடிவாழ்திருப்பதுபோல, ஆடிகள் கோத்து அணி வார் - கண்ணாடிகளைக் கோத்து (வரிசைபடக்) கட்டுவார்கள், மிசை கொடி நிரை - மேலே கொடிகள் வரிசையாக, வாள் அரி எழு பரி அடிபட-ஒளியையுடைய சூரியனுடைய ஏழுருநிலைகள மேலும் அடிபடும்படி, மத்திகை நிரை என வைப்பர் - சம்மட்டியின் வரிசைகள்போலக் கட்டுவாகள். (இ௨)

பூவொடுதண்பனிசிந்துவார்பொரியொடுபொற்சுணம்வீசுவார்
பாவைவிளக்குநிறுத்துவார்பைந்தொடைபந்தரிஞறுவா
ராவணமென்னவயிரப்புறவணிமறுகெங்கணுமரதனக்
கோவையுமரகதமாலையுங்கோபபமையாரமுருற்றுவார்.

(இ-ள்.) பூ ஒடு தண் பனி சிந்துவார் - மலராகளோடு தண்ணிய பனிநீரைச் சிந்துவார்கள், பொரி ஒடு பொன் வண்ணம் வீசுவார் - பொரிகளோடு பொன்னிற மஞ்சள்தகரதப்பொடிகளை வாரியிறைப்பாகள, பாவை விளகு நிறுத்துவார் - பாவைகளேந்தும தீபங்களை வரிசைபடவைப்பாகள, பைந் தொடை - பசிய மலர் மாலைகளை, பந்தரில் ஈற்றுவார் - பந்தல்களில் தொங்கக கட்டுவார்கள், ஆவணம் என்ன அயிர்ப்பு உற-கடைவீதியென்று (கணடோர் யாவரும) ஐயங்கொள்ள, அணி மறுகு எங்கணும் - அழகிய வீதிகளெங்கும, அரதனக் கோவையும் - இரதினககோவைகளையும், மரகதமாலையும - மரகததாற்புனைந்த மாலைகளையும, கோப்பு அமை ஆரமும் - கோவையாக வமைநத முத்தாரங்களையும், தூகுவா - தொங்கக் கட்டுவார்கள். (இ௩)

அடுகரிசிந்துரமப்புவாரழன்மணியோடைமிலைசுவார்
கடுகடையிவுளிகழுதணிகாலணிகலனேதிருத்துவா
சுடர்விடுதேரபரிபூட்டுவாதொடையொடுகவரிகடுக்குவார்
வடிவுறுபொறகலகவமணிமங்கலதீபமியற்றுவார்.

(இ-ள்.) அடு கரி சிந்துரம் அப்புவா - (பகைவரைக்) கொல்லும் யானையின் (நெற்றியில்) சிந்துரம் பூசுவார்கள், அழல் மணி ஓடை மிலைச்சுவார் - நெருப்பைப் போல ஒளிவீசும் இரத்தினங்கள்பதித்த பட்டங்களைக் கட்டுவார்கள், கடி கடை இவுளி - விரைந்து செல்லும் நடையையுடைய குதிரைகளுக்கு, கழுத்தணி காலணி கலனே திருத்துவார் - கழுத்தணிகளையுங் காலணிகளையுஞ் சேணத்தையும ஒழுங்குபட அணிவார்கள், சுடர் விடு தேர் பரி பூட்டுவார் - ஒளிவீசுந் தேரில் குதிரைகளைப் பூட்டுவார்கள், தொடை யொடு - மாலைகளையும், கவரிகள் - சாமரைகளையும், தூக்குவார் - (அத்தேர்களில்) தொங்கக் கட்டுவார்கள், வடி அமை பொன் கலம் - குற்

நமற்ற பொன்னுலாகிய தட்டுகளில் (வரிசைபட), கவமணி மங்கல நீபம் - கவரத்தினங்களாகிய மங்கலமமைந்த தீபங்களை, இயற்றுவார் - வைப்பார்கள். (நிச)

பழையனகலனே வெறுப்பாற்புதியனபணிகள்பரிப்பராற்
குழைபனிநீரினுங்குமங்குவிமுலைபுதைபடமெழுகுவார்
மெழுகியவீரம்புலர்த்துவார்விரைபடிகலவைகளப்புவா
ரழகியகண்ணடிநோக்குவார்மைந்தையாகுலமாக்குவார்.

(இ-ள்.) பழையன கலனை வெறுப்பர் - (அந்தகரிலுள்ளபெண்கள்) முன்னணிந்த பழையஆபரணங்களை நீக்கி, புதியன பணிகள் பரிப்பர் - புதிய ஆபரணங்களை யணிவார்கள், பனி நீர் குழை அளை குங்குமம் - பனிநீரிற் குழைத்தமைந்த குங்குமக்குழம்பை, குவி முலை புதைபட மெழுகுவார் - குவிந்தமுலைகள் புதைபடப்பூசுவார்கள், மெழுகிய ஈரம் புலர்த்துவார் (அவ்வாறு) பூசிய (அதன்) ஈரத்தை (அகிற்புகைகளால்) உலர்த்துவார்கள், விரைபடி கலவைகள அப்புவார் - வாசமமைந்த கலவைகளை அப்பி, அழகிய கண்ணடி நோக்குவார் - அழகமைந்த கண்ணாடிகளை பார்ப்பார்கள், மைந்தரை ஆகுலம ஆக்குவார்-(இவ்வாறு அலங்கரித்துத் தத்தமக்குரிய) ஆடவர்களை வருத்துவார்கள்

அப்புவாரெனனும் வீணைமுறை எசசமாய் நின்றது. (நிந)

அஞ்சனம்வேல்விழிதீட்டுவாராடவர்மார்பிடைநாட்டுவார்
பஞ்சுகள்பாதமிருதுவாபரிபுரம்திருத்துவார்
வஞ்சியர்தேறலருந்துவாமருங்குளாடவருந்துவார்
கொஞ்சியகனிமொழிகழறுவார்குழுவொடுகுரவைகளகுழறுவார்.

(இ-ள்.) வஞ்சியர் - வஞ்சிக்கொடிபோன்ற பெண்கள், வேல் விழி அஞ்சனம் தீட்டுவார் - வேலையொததகண்களில மையெழுதி, ஆடவர் மார்பிடை நாட்டுவார்-புருடர்கள் மார்பில் (அக்கண் வேலை) நாட்டுவார்கள், பாதம் பஞ்சுகள் இருதுவார் - கால்களிற் செம்பஞ்சுக் குழமபைப் பூசுவாராகள், பரிபுரம திருத்துவார்-அப்பாதததின்மேல் கிலம்புகளை (ஒழுங்குபட) அணிவார்கள், தேறல் அருந்துவார்-மதுவுண்பார்கள், மருங்குள் தள்ளாட வருந்துவார் - (அம்மதுமயக்கால்) இடைதள்ளாட நடந்து வருந்துவார்கள், கொஞ்சிய கனி மொழி கழறுவார் - (தமது ஆடவர்) நேராட்டச் சுவைகளினித மொழிகளால் பேசுவார்கள், குழுவொடு குரவைகள குழுவார்-பெண்கள்கூட்டங்களோடு குரவையாடறகணணுளள பாடல்களை (அம்மயக்கால்) தடுமாறிப்பாடுவார்கள்.

குரவையாடலாவது "குரவையென்பதெழுவர்மங்கையர், செங்கிலைமண்டலக்கடக்கைகோத்துத், தருகிலைகொட்பகின்றுடலாகும்" எனவருஞ் சூத்திரத்தாலுணர்க. (நிசு)

கின்னரமிதுனமெனச்செல்வார்கிளைகெழுபாணிவிறலியர்
கன்னியரசைவணங்குவார்கடிமணமெயதுகளிபபிணை
வின்னிசையாழொடுபாடுவாரீர்ந்தனதுகில்விரித்தேந்துவார்
சென்னியின்மீதுகொண்டாடுவார்தேறலியுண்டுசெருக்குவார்.

(இ-ள்.) விறலியர் - பாடற்பெண்கள், இளை கெழு பாணிற்ற - வீணையினரம்பிலெழுந்த இசையோடு, கின்னரம் மிதுனம் என செல்வார்-வீணையேந்திய மிதுனராசியைப்போலச் சென்று, கன்னியர் அரசை வணங்குவார்-கன்னியர்க்கரசியா

ராகிய பிராட்டியாரை வணங்குவார்கள், கடி மணம் எய்து களிப்பினுல் - விளக்க மமைந்த திருமணம் நிகழும் சந்தோஷத்தால், யாழ் இன் இசையோடு பாடுவார் - வீணையிலெழுந்த இனிய இசையோடு (வேறுபடாமற்) பாடுவார்கள், ஈந்தன துகில் விரித்து ஏந்துவார் - (அப்போது) கொடுக்கும் பொருளை வஸ்திரம் விரித்து ஏந்து வார்கள், சென்னியின் மீது கொண்டு ஆடுவார் - சிரசின்மேற்கொண்டு ஆடுவார்க ள், தேறலை உண்டு செருக்குவார் - மதுவையுண்டு களிப்பார்கள்.

இனிகெழு பாணியு என்பதற்கு உரிமைச் சுற்றமாகவமைந்த தத்தமக்கு ரிய பாணர்களோடு எனப்பொருள்கொள்ளுதலு மொன்று.

மிதனராசி பாடுதற்குரிமையுடையாள். அதனைக் கூர்மபுராணம் அகத்திய ன் இராவணன்மரபுரைத்த அத்தியாயத்தில் - " பாழியந்தடந்தோண் மதுவுட்ன் சூழ்ந்த பலவினேப்பரப்புடனரக்கன், மாழைமென்னேக்கிப் புலோமசைகணவன் மாகர்தனதடிப்படுத்தி, வீழியங்கனிவா யியக்கியமரர் இன்னரர்மிதனம்வீற்றிருக் கும், சூழ்சுடர்பரிதி போகதரிவந்த கயிலையைத்தனிவின்வந்தடைந்தான்." என வருஞ் செய்யுளாலுணர்க. (இஎ)

மன்னவர்மகளிருமறையவர்மகளிரும்வந்துபொன்மாலையத்
துன்னினர்சோபனம்வினவுவார்தோகைதன்மணவணிநோக்குவார்
கன்னிதனேவலர்வீசியகாசறைகர்ப்புரவாசமென்
பொன்னறுங்கலவையின்மெய்யெலாம்புதைபடவளஞெடும்போவரால்.

(இ-ள்.) மன்னவர் மகளிரும் - அரசர்மகளிரும், மறையவர் மகளிரும் - அந்தணர்மகளிரும், வந்த பொன் மாலையை தன்னினர் - வந்து காஞ்சனமாலையா யையடைந்து, சோபனம் வினவுவார் - திருக்கல்யாணமகோற்சவத்தை வினவுவார் கள், தோகை தன் மணவணி நோக்குவார் - பிராட்டியாருடைய திருமணக்கோல ங்களைப்பார்த்துக் களிகூருவார்கள், கன்னி தன் ஏவலர் வீசிய காசறை - அப்பி ராட்டியாரேவல்செயவோர் வீசியமயிர்ச்சாந்தினுலும், கர்ப்புர வாசம் மெல்பொ ன் நறுங்கலவையின் - பச்சைக்கர்ப்பூரவாசஞ்கலந்த மெல்லிய பொன்னிறமுள்ள நறியகலவைகளாலும், மெய் எல்லாம் புதைபட - தமதுசரீரமெல்லாம் மறைபட, வளஞெடும் போவர் - அவ்வளப்பத்தோடும் (தத்தம்மனேகளுக்குப்) போவார்கள்.

அங்கனகஞ்செய்தசுடும்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ்
தொங்கல்வளேந்தனமங்கையர்துள்ளியகவரியினுள்ளன
கங்கையும்வாணியும்யமுனேயுங்காவிரியும்பலதுறைதொறு
மங்கலதூரியமார்ப்பனமதமலேமேலனவருவன.

(இ-ள்.) கங்கையும் - கங்காதீர்த்தமும், வாணியும் - சரஸ்வதி தீர்த்தமும், யமுனேயும் - யமுனதீர்த்தமும், காவிரியும் - காவிரிதீர்த்தமும், பலதுறை தொறும்- பலதுறைகளிலுமிருந்து, அம் கனகம் செய் தசும்பின - அழகியபொன்னுற்செய்ய ப்பட்ட குடங்களில் நிறைக்கப்பட்டனவும், ஆடை பொதிந்தன - (அவற்றின்மேல்) வஸ்திரங்களால் பொதியப்பட்டனவும், தோடு அவிழ் தொங்கல் வனேதன - இத ழவிழ்ந்த பூமாலேகளால் வணேந்தணியப்பட்டனவும், மங்கையர் துள்ளிய கவரியின் உள்ளன-பெண்கள் வீசும் கவரியினுள் அடங்கினவும், மதமலேமேலன-மதத்தையு டையயரானேயின் மத்தகத்தின்மேலுள்ளனவுமாகி, மங்கல தூரியம் ஆர்ப்பன வருவ ன - மங்கலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க (ஒருபால்) வாராகிற்பன. (இக)

அங்கவர்மனைதொறுமணவினையணிகியதழனியொனமறைப்
புங்கவரினிதணவறுசுவைப்போனகமடுவினைபுரிகுவா
ரிங்கடிவனபலியடிகளுக்கெனயதிகளையெதிரபணிகுவார்
சங்கரனடியரையெதிர்கொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிகுவார்.

(இ-ள்.) அக்கு அவர் மனை தொறும் - அந்நகரிலுள்ள அவரவர்கள் வீடுகள் தோறும், மனவினை அணிகிய தழனியர் என - திருமணச்செய்கை வந்ததுபோல ஆரவாரச்செய்கையையுடையவராய், மறை புங்கவர் இனிது உண - வேதவுணர்ச் சியில் உயர்ந்த அந்தணர்கள் சூறைவின்றி உண்ண, அறுசுவை போனகம் - அறுசு வையமைந்த கறிகளேயும் அனனங்களேயும், அடிவினை புரிகுவார் - சமைக்குந்தொ ழிலேச்செய்வார்கள், அடிகளுக்கு பலி இகரு அடுவன என - சுவாமிகளுக்குப் பி ரசை இவ்விடத்திற் சமைக்கின்றேமென்று, யதிகளை எதிர் பணிகுவார் - யதிகளை யெதிர்சென்று (தடுத்து) வணங்குவார்கள், சங்கரன் அடியரை எதிர் கொள்வார்- சிவபெருமான் அடியவர்களை எதிர்கொணடு (அவர்களுக்கு) விதிமுறை சபரியை புரிகுவார் - ஆகமவிதிப்படி பூசனைசெயவார்கள்.

எதிர்கொள்வரொன்னும் வினைமுறறு எச்சமாய் நின்றது. கால்வகையாச்சி ரமங்களில் யதியாச்சிரமம் மேம்பாடுள்ளதாதலின பொதுவியலால் யாவராலும் வணங்கப்படுவரென்பார் - யதிகளை யெதிர்பணிகுவாரெனவும், கால்வகை ஆச்சிர மங்களேயும், சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களேயும், இயமாதியோகங்களேயும், பசு பாசஞானங்களேயுங்கடந்து, சரியை கிரியா யோகங்களிற சரிபபவரும, பதிஞானச் செல்வரும், திருவேடத்தருமாய் கிற்றலின, சிறப்பியலால் அவர் சிவனெனவே வழிபடற்பாலரென்பார். சங்கரனடியரை யெதிர்கொள்வார் சபரியை விதிமுறை புரிகுவார் எனவுங்கூறினர். (கூ0)

இன்னணநகர்செயலணிசெயவினையிமணமகன்மணவினைக்
கன்னியுமனையவளென்னினிகடிநகரசெயுமெழில்வனையா
மென்னவரியநகரசெயலெழிலினையெனவுரசெயவுதெவனிதன்
முன்னிறைமகடமர்மணவணிமண்டபவினைசெயுமுறைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) இன்னணம் - இவ்வாறு, நகர் அணி செயல் செயய - நகரை அல ங்கரித்தலால், மணவினை மணமகன் - இதிருமணத்துகருரிய மணவாளனே, இனை யினி - ஒப்பில்லாதவன், கன்னியும் - தடாதகைபபிராட்டியாரும, அனையவள் என் னின் - அத்தன்மையரென்றால், இகடி நகர் செயயும எழில வனனை - இக்காவல் பூண்ட அம்மதுரை நகரதின் அலங்காரப்பொலிவுக்கு, என்ன அரிய நகர செயல் எழில் - எந்த அரியநகரத்தின் அலங்காரப்பொலிவை, இனை என யாம உரைசெய் வது எவன் - ஒப்பு என்று நமதெதுசொல்வது என்னவிருதது, (சிறிதும் இல் லை என்றபடி) இதன்முன் இறைமகள் தமர் - இநநகரை அலஙகரிததற்குமுன்னே தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய சுறறதார், மண அணி மண்டப வினை செயும் மு றைசொல்வாம் - திருக்கலியாணமண்டபத்தை அலஙகரிக்கும் முறைமையை இனி எடுத்துச்சொல்லுவாம்.

மணவாளனும், மணவாட்டியும் ஒப்பிகத்தோராதலின் அவர்கள்வசிக்குக நரமும் ஒப்பிகத்ததென்பார், என்ன வரியநகர் செயலெழிலினையெனவுரைசெய்வதி எவனென்றார். என்ன வினுத்திரிபிடைச்சொல். செய என்னும் இறந்தகால வினையெ ச்சம். உரைசெய்வது எனனும் தொழிற்பெயர்கொண்டது. எழில் என்பதன் முதி லில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். ஐ உருபுமயக்கம். (கூக)

ஷை வேறு.

கருவிவான்முகிலூர்தியைப்பொருதகாட்கலிமதிமருமாட்டி
செருவில்வாங்கியவிமானமாலிகளெனத்தெய்வதவரையெல்லா
மருவியங்ககர்வைகியதம்மிறைமடமகடனேக்காண்பான்
முருவிநின்றெனநட்டனரெட்டிவான்முழுதுகிலேநெடுக்தேர்கள்.

(இ-ள்.) கருவி வான் முகில் ஊர்தியை பொருத காள் - உலகிற்குத் துணைக்காரணமாகிய மேகவாகனனுகிய இந்திரனைப் போரில்வென்றகாலத்தில், கலிமதி மருமாட்டி - சந்திரவம்சத்திற்பிறந்த பிராட்டியார், செருவில் வாங்கிய விமானமாலிகள் என - போரிற்கவர்ந்த விமானங்களே வரிசைபடவைத்ததுபோலவும், தெய்வத வரை எல்லாம் மருவி - தெய்வத்தன்மையையுடைய மலைகளெல்லாம்வந்து, அங்ஙகர் வைகிய தம இறை மடமகள் தன்னே காண்பான் முருவி நின்றது என-அம்மதனாைகரிலெழுதருளிய தங்கள் தலைவனுகிய மலையாயன் புத்திரியாரைக் காணச் சமையஙதேடி (வரிசைபட) நிற்பதுபோலவும், எட்டி வான் தொடு நெடு நிலே தேர்கள் நட்டனர் - எட்டி ஆகாயத்தையளாவும் நெடியநிலைத்தேர்களே (வரிசைபட) நிறுத்தினுர்கள். (கூஉ)

பளிக்கினேழுயர்களிறுசெய்தமைத்தபொற்படியதுபசுஞ்சோதி
தெளிக்குநீலத்தினுளிகணிரைமணித்தெற்றியதற்றேர்ச்சாய்
வெளிக்குளாடியவோவியப்பாவைபோன்மிளிர்பளிங்காற்சோதி
தளிர்க்கும்பிதகியதிடையிடைமரகதச்சாளரத்ததுமாதோ.

(இ-ள்.) ஏழ் உயர் களிறு - ஏழுமுழமுயர்ந்த அரசயானைகளே, பளிக்கின் செய்து அமைதத பொன்படியது - (இருபாலும) பளிங்கினுல்செய்து (அதன்மேல்) அமைந்த பொன்னுலாகிய படிகளையுடையதும், பசும சோதி தெளிக்கு நீலத்தின்-பசியகிரணத்தையீரும் நீலரத்தினங்களினுல், ஆளிர்ள் கிரைமணி தெற்றியது-ஆளிகளேவரிசைபடச்செய்தமைத்த இரதனினுகளபதித்த திண்ணைகளையுடையதும், உற்றேர்ர் சாய் வெளிகருள் ஆடிய ஓவியப் பாவைபோல் - சமீபத்தில்வந்தவர் சாயல்கள் வெளிப்புறத்தில் அசைவாடிநிறகும் சித்திரப்பதுமைகள்போல, மிளிர் பளிங்கால் சோதி தளிராகும பித்தியது - ஒளிவிளங்கும் பளிங்கினுற்செய்த கிரணமயீரும் சுவர்த்தலங்களையுடையதும, இடை இடை மரகதச் சாளரத்தது-இடையிடையில் மரகதத்தினுல்செய்த சாளரங்களேயுடையதும்.

" காலோர்கான்குருதனிக்கையுங்கோசமும், வாலுமப்போடேழும் மாலிலக் தோயப், பாலுஞ்சங்குமபோலுங்காலுகிரது, காலிலும்ஞான்றவொருதனிக்கையினும், வாயினும்வாலினுமருப்பினுங்கோறல, வலதுதம்மின்முன்றமுழச்சுற்றுடைத்தாகி, ஏழுமுழமுயர்ந்தொன்பதமுழநீண்டது, நீயுமிழ்சிறுகண்ணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய், முன்புயர்ந்த பின்பணிந்ததாயின், அவ்வியல்யானையை அரசுவாவென்ப" எனத்திவாகரநிகண்டுள்வருஞ் சூத்திரததால் ஏழுமுழமுயர்தல் அரசயானையிலக்கணமெனவுணர்க. (கூஉ)

பல்லுருச்செய்தபவளக்கலாயிரம்படைத்தநிரைலக்
கல்லுருத்தலிப்போதியதாடக்கவின்கொளுத்தரமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணித்துலாத்ததாலமுதுடம்பசுந்திங்கள்
வில்லுருக்குகன்மாடமதாகியவேள்விமண்டபஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) பல் உரு செய்த ஆயிரம் பவளக்கால் படைத்தது - பற்பலவடிவமாகச்செய்தமைத்த ஆயிரம்பவளத்தூண்களையுடையதும், தலை - அவற்றிற்குமேல், இந்திரநீலக்கல் உரு போதியது - இந்திரநீலரத்தினத்தினால் வடிவமையச்செய்தமைத்த போதிகைகளையுடையதும், ஆடகம் கவின் கொள் உத்தரமேலது - பொன்னால்செய்த அழகுமிக்க உத்தரங்களை மேலேயுடையதும், அல்லுருக்கிய செம்மணி தலாத்தது - இருளையோட்டும் செவந்த மாணிக்கங்களாற்செய்த தலாங்களையுடையதும், அமுத உடல் பசும் திங்கள் வில் உருக்கு கல் மாடமது ஆகிய-அமுதகிரணத்தசரீரத்தையுடைய தண்ணியசந்திரனது கிரணங்கள் உருக்குதற் கெல்லையாகிய சந்திரகாந்தக்கல்லால்செய்த மேனிலையையுடையதும் ஆகிய, வேள்விமண்டபம் செய்தார் - திருக்கலியாணமண்டபஞ் செய்தமைத்தார்கள்.

தலாம் - குமிழ். உருக்கு-காலங்கரந்தபெயரொச்சமாதலால் கல் மாடம் என்னும் எல்லீப்பொருள்கொண்டது. (கூச)

மூத்திற்பாளைசெய்தவிர்மரகதத்தினன்மொய்த்தபாசிலைதுப்பின்
கொத்திற்றீம்பழம்வெண்பொனுற்கோழரையின்றபூகமுந்துப்பின்
முத்திற்றூங்குபூச்செம்பொனுற்பழுக்குலைதூக்கிப்பொன்னுற்றண்டு
வைத்துப்பாசொளிமரகதநெட்டிலைவாழையுநிரைவித்தார்.

(இ-ள்.) முத்தில் பாளை செய்த - முத்தினுல்பாளைகளமைத்து, அவிர் மரகதத்தினுல் மொய்த்த பாசிலை - விளங்காநின்ற மரகதத்தினுல் செருங்கிய பசிய இலைகளையும், துப்பின் கொத்தில் தீம்பழம-பவளக்கொத்தினுல் இனியபழங்களையும், வெண் பொன்னுற் கோழ் அரை குயின்ற பூகமும் - வெள்ளியினுல் கொழுவியதண்டுகளையும் செய்தமைத்த கமுகுகளையும், துப்பின் தொத்தில் தூங்கு பூ - பவளக்கொத்தினுல் தொங்குகின்ற பூக்களோடு, செம பொனுல் பழுக்குலை தூக்கி-செவந்தபொன்னுல் பழுத்தகுலைகளைத்தொங்கவிட்டும், பொனனுல் தண்டு வைத்த-பொன்னுல் தண்டுசெய்தமைத்தும், பாசு ஒளி மரகத நெட்டிலை வாழையும் - பசிய வொளியையுடைய மரகதத்தினுல் நீண்ட இலைகளையும் (அமைத்த) வாழைகளையும், நிரைவித்தார் - (அத்திருக்கலியாணமண்டபத்தில்) வரிசைபடக்கட்டினார்கள்.

தூக்கி, வைத்த என வேறுபலவடுக்கிய வினையெச்சங்கள். இசையெச்சமாய்நின்ற அமைத்தஎன்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையைததனிததனிகொண்டன.

பித்திமாதவிசண்பகம்பாதிரிபிறவுமண்டபஞ்சூழப்
பத்தியாவளர்த்தளிகள்வாய்திறந்துபண்பாடவின்மதுக்காலத்
தத்தியாய்மணங்கவர்ந்துசாளரந்தொறுந்தவழ்ந்தொழுகிளங்தென்ற
றித்தியாநிற்குமதுத்துளிதெளித்திடச்செய்தனருய்யானம்.

(இ-ள்.) பித்தி மாதவி சண்பகம் பாதிரி பிறவும் - சிறுசண்பகமும் குருக்கத்தியும் சண்பகமும் பாதிரியும் மற்றுள்ளமரங்களும், மண்டபம் சூழ பத்தியாவளர்த்து - திருமண்டபத்தைச்சூழப் பத்திபடவளர்த்த, அளிகள் வாய்திறந்து பண்பாட - வண்டுகள் வாய்திறந்து இசைபாடவும, இன் மது கால - (மலர்கள்) இனிய தேன்துளி சிந்தவும், தத்தி ஆய் மணம் கவர்ந்து - அவற்றுட் சென்று ஆராய்ந்து நறுமணங்களைக் கொள்ளைகொண்டு, சாளரம் தொறும் தவழ்ந்து ஒழுகு - சாளரங்கள்தோறும் தவழ்ந்துசெல்லும், இளம் தென்றல் தித்தியாநிற்கும் மதத்துளி தெளித்திட-இளமையாகிய தென்றல் தித்திக்குந் தேன்துளிகளைச் சிந்தவும், உய்யானம் செய்தனர் - பூந்தோட்டங்களைச்செய்து அமைத்தார்கள்.

பித்திகை - பித்தி யெனநிற்றலால் கடைக்குறை. உய்யானம்-இடைக்குறை.

வேள்விச்சாலையும்வேதியுங்குண்டமுமேகலியொடுதொன்னூற்
கேள்விச்சார்பினுற்கண்டுகண்ணடிவிடைகிளர்சுடர்சீவற்ச
நீள்விற்சாமரம்வலம்புரிசுவத்திகநிறைகுடமெனவெட்டி
வாள்விட்டோங்குமங்கலத்தொழில்செய்பொறிவகையினுனிருமித்தார்.

(இ-ள்.) வேள்வி சாலையும் - யாகசாலைகளையும், வேதியும் - வேதிகைகளையும், குண்டமும் - ஓமகுண்டங்களையும், மேகலை ஒடு - மேகலைகளோடு, தொல் நூல் கேள்வி சார்பினுல் கண்டு - தொன்றுதொட்டுள்ள ஆகமவிதியின் சார்பினுல் வகுத்து, கண்ணடி விடை கிளர் சுடர் சீவதசம் நீள வில் சாமரம் வலமபுரி சுவத்திகம் நிறை குடம் என-கண்ணடியும் இடபமும் விளங்கும் தீபமும் சீவதசமும் மிக்க நிரணங்களையுடைய சாமரமும் சங்கும் சுவத்திகமும் நிறைகுடமும் என்று சொல்லப்பட்ட, வாள் விட்டு ஒங்கும் எட்டு மங்கலம - நிரணம்வீசிப்பொலியும் அஷ்டமங்கலங்களையும், பொறி தொழில் செய் வகையினுல் நிருமித்தார் - சித்திரமாகத் தொழில்செய்வகையினுல செய்தமைத்தார்கள்.

மேகலை-ஓமகுண்டத்தின் வரம்புகள். சீவற்சம், சுவத்திகம், முன்னர்க்கூறியிருக்கின்றனம். 259 - வடமைப்பள்ளியமைந்த நிருத்த மாடத்தும் (கூஎ)

மணங்கொள்சாந்தொடுகுங்குமப்போதளாய்மான்மதம்பனிநீர்தோய்த்
திணங்குசேறுசெய்திருநிலதடவிவானிரவிமண்டலநாணப்
பணங்கொணகமாமணிவிளகிருகையும்பாவைகளெடுத்தேந்தக்
கணங்கொடாரகையெனநவமணிகுயில்கம்பலம்விதானித்தார்.

(இ-ள்.) மணங்கொள் சாந்தொடு - வாசமிக்க சந்தனததோடு, குங்குமப் போது மான் மதம் அளாய் - குங்குமமலரையு மிருகமதத்தையுங்கலத்து, பனி நீர் தோய்த்து இணங்கு சேறு செய்து-பனிநீரில் கரைத்து ஒன்றுபடக்குழம்பாக்கி, இரு நிலம் தடவி - பெரியதாமெழுகி, வான் இரவி மண்டலம் நாண - விண்ணிலுள்ள சூரியமண்டலம் வெட்கும்படி, பணங்கொள் நாகம் மாமணி விளக்கு - படத்தையுடைய சர்ப்பங்களின் பெரியரத்தினங்களாகிய தீபங்களை, இருகையும் பாவைகள் எடுத்து ஏந்த - இரண்டுகைகளிலும் பதுமைகள் எடுத்து ஏந்திநிற்க, கணங்கொள் தாரகை என - கூட்டங்கொண்ட நக்ஷத்திரங்கள் உதையஞ்செய்ததுபோல, நவ மணி குயில் கம்பலம் விதானித்தார் - நவமணிகளை யிடையிடையே கோவைசெய்து அமைத்த கம்பலங்களை மேலேவிரித்துக்கட்டினார்கள். (சுஅ)

செம்பொற்கோயின்முன்சேண்டொடு காவணந்திசையெலாம் விழுங்கச்
தம்பொற்பாலிகைபாண்டில்வாய்மூளதெளிததமபுயததவனுதி [செய்
யும்பர்க்கேற்றபொற்கம்பலமேல்விரித்துள்ளுறததவிசிட்டத
தம்பைத்தாழ்சடையான்றமர்க்காதனஞ்சூழவிட்டனப்பண்.

(இ-ள்.) செம் பொன் கோயில் முன் - செவந்தபொன்னுலாகிய திருக்கலியாண மண்டபத்தின்முனனர், சேண் தொடு காவணம் திசை எல்லாம் விழுங்க செய்கி-ஆகாயத்தையளாவியபந்தல் எட்டுத்திக்குகளையும் விழுங்கப்போலிவித்து, அம் பொன் பாண்டில் பாலிகை வாய் மூளை தெளித்து - அழகிய பொன்னுல்செய்த வட்டமாகிய பாலிகையில் மூளைகளைத்தெளித்து, அம்புயத்தவன் ஆதி உம்பர்க்கு ஏற்ற பொன் கம்பலம் மேல் விரித்து - பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்குத்தக்க பொன்னுலாகிய கம்பலத்தை மேலேவிரித்து, உள்ளுற தவிசு இட்டு - அதனுள்ளே பொரு

ந்த ஆதனமிட்டு, தம்பை தாழ்சடையான் தமர்க்கு ஆதனம் சூழ இட்டு - தம்பை மாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபிரான் தமராகிய அடியாருக்கு ஆசனங்களேச்சுற்றுமிட்டு, அதன் காப்பண் - அதன்மததியில். (சுக)

கற்பகந்தருவயிரவாளரிப்பிடர்கதுவப்பொற்குறடேற்றி
யெற்படுக்குகிராற்குடஞ்சதுரமாவியற்றியவெருத்தத்தூண்
விற்படும்பளிக்குத்தரந்துபபினுலவிடங்கமேனிலமூன்றுப்
பொற்பநூல்வழிவிமானமபன்மணிகளாறபொலியச்செய்துள்ளாக.

(இ-ள்.) *கற்பகம் தரு வயிரவாள அரி பிடர் கதவ - கற்பகவிருக்ஷத்தத வயிரதத்தால்செய்த வொளிபொருந்திய சிங்கத்தினபிடரியில் பொருந்த, பொன் குறடு ஏற்றி - பொன்னுற்குறடெழுப்பி, எல் படும குகிரால் சதுரம் ஆ குடம் இயற்றிய எருத்தம் தூண்-ஒளிவீசும்பவளத்தால் சதுரமாகக குடஞ்செய்தமைத்த கழுத்தையுடையதூண்களே (நிறுத்தி) வில் படும் பளிங்கு உத்தரம - ஒளிவீசும் பளிங்கால் அமைத்த உத்தரங்களேயும், துப்பினுல் விடங்கம்- பவளங்களால்செய்த கொடுங்கைகளேயும் (பரப்பி) மேல் நிலம மூன்றுக பொற்ப - (இவ்வாறு) மேனிலம்மூன்றுக அழகுசெய்ய, நூல் வழி பல்மணிகளால் விமானம் பொலிய செய்து உள்ளாக - சிற்பநூல்வழி பல இரத்தினங்களால் விமானத்தைவிளங்கச்செய்து அதனுள்ளாக.* (எO)

அங்கமாறுமேகால்களாயமூதலெழுத்தம்பொற்பீடிகையாகித்
தங்குகான்மறைநூலகளேநிதநிலம்தொடுத்தசைதாம்பாகி
யெங்கணுயகனெம்பெருமாட்டியோடிருப்பதற்குருக்கொண்டு
தங்கினுலெனநவமணிகுயின்றபொற்றவிசதுசமைத்திட்டார்.

(இ-ள்.) *அங்கம ஆறும் கால்களாய்-ஆற்ங்கங்களுமே கால்களாகியும், முதல் எழுத்து அம்பொன் பீடிகை ஆகி - பிரணவமே அழகிய பொற்பீடமாகியும், தங்கம் கான் மறை நூல்களே நிதநிலம் தொடுத்து அசை தாம்பாகி-உயர்ந்த கான்குவேதங்களாகிய நூல்களே முதநினுல் தொடுத்தமைத்த அசைகின்ற வடங்களாகியும், எங்கள் நாயகன் எம்பெருமாட்டி யோடி இருப்பதற்கு - எங்கள் இறைவனுகிய சிவபெருமான் எமதுபிராட்டியாரோடு வீற்றிருநதருளுவதற்கு, உருக்கொண்டு தங்கினுல் என - (அலைகள்) அவ்வடிவங்கொணடு தங்கினுற்போல, நவமணி குயின்ற பொன் தவிசு அது சமைத்திட்டார் - நவரத்தினஙகள்பதிதத பொன்னுலாகிய ஆசனம் ஒனறைச்செய்து அமைத்தார்கள்.*

தவிசது அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (எக)

புரந்தரன்றருகற்பகம்பொலகதுகில்பூண்முதலியகல்கச்
சுரந்தரும்பெறலமுதமைவகையுறுசுவையுணுமுதலாகப்
பரந்தெய்வவான்பயப்பசிந்தாமணிபற்பலவுஞசிந்தித்
திரந்துவேண்டுவதாதரவீட்டினுரிந்திராகர்நாண.

(இ-ள்.) *புரந்தரன் தரு கறபகம் - இந்திரன் நிறையாகக்கொடுத்த கற்பகவிருக்ஷம், பொலம் துகில் பூண் முதலிய கல்க-பீதாம்பரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலிய பலபொருள்களேயும் கொடுக்கவும், தெய்வ ஆன்-காமதேனு, சுரந்து அரும் பெறல் அமுதம் - சுரந்து பெறுதற்கரிய அமுதம், அறு சுவை ஐவகை உணு - அறுசுவையமைத்த ஐவகையுணவுகள், முதலாக பரந்த பயப்ப - முதலாக யிக்கவுணவு*

சனோக்கொடுக்கவும், சித்தித்த இரத்த வேண்டிவ பல் பலவும் - நினைத்த யாசகித்தி வேண்டிக்கொள்ளும் பலபலபொருள்களையும், சிந்தாமணி தாத்தர-சிந்தாமணிகொ டுக்கவும், இந்திரன் ஈகர் ஈண-இந்திரனுடைய பொன்னுலகமும் ஈணும்படி, ஈட் டினர் - (வாங்கிச்) சேகரித்தார்கள்.

ஐவகையுணவாவன-பருகுதல் முதலாகிய கால்வகையுணவோடு உரிஞ்சுத லுமாம். கற்பகம்முதலியன - பிராட்டியாருடைய திருவருளேப்பெறுதற்பொருட்டு அமையம் நோக்கிக்கொடுத்து நிற்றலின் இந்திரனகர் ஈண என்றார். (ஆ)

தென்னர்சேகரன்றிருமகடிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று
மன்னர்வந்தெதிர்தொழுதுகைக்கொண்டதம்மணிமுடிமிசையேற்றி
யன்னவாசகங்கேட்டனர்கொணர்ந்தவர்க்கருங்கலந்துகிலன்கி
முன்னரீர்த்தெழுகளிப்புறமனத்தினுமுந்தினர்வழிகொள்வார்.

(இ-ள்.) தென்னா சேகரன திருமகள - பாண்டியர்மரபுக் கோர்கிரீடமாய் விளங்கும் மலயதுவசபாண்டியன் புததிரியாராகிய பிராட்டியார், திருமணம் தி ருமுகம் வரவு மன்னர் வந்து எதிரேறறு - திருமணச்செயதிவரைத்த திருமுகத்தி ன்வரவை அரசர்கள்வநது எதிரேறறு, தொழுது கை கொண்டு தம் மணி முடிமி சை வற்றி - (அதனை) வணங்கிக கையில்வாங்கித தமது இரதனமபதிதத கிரீடத்தி ன்மேல் சூட்டி, அனனவாசகம் கேட்டனர் - அத்திருமுகதிலவரைத்த வாசகத் தைக்கேட்டு, கொணர்நதவாக்கு அரும கலம் துகில் கலகி - கொணடுவந்தவர்க ளுக்கு அரிய ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் கொடுதது, முன்னர் ஈர்த்து எழு களிப்பு உற - (தம்மை) முன்னே யிழுததுக்கொணடு செல்லுங்களிப்பு மீக்கொள் ள, மனதினும் முந்தினர் வழிகொள்வார் - மனவேகதினும்விஞ்சி வழிகொ ணடுசென்றாகள்.

கேட்டனர், முந்தினர் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய்னறன.(எக)

கொங்கர்சிங்களர்பல்லவர்சில்லவாகோசலர்பாஞ்சாலர்
வயகர்சோனகாசினர்களசாஞ்வாமாளவர்காம்போச
ரங்கர்மாகததாரியாநேரியரவகதிவாவைதாப்பர
ங்கர்கொங்கணர்விராடர்கண்மராடாகளகருநடர்குருகாடர்.

(இ-ள்.) கொஙகர்—குருகாடர் - (திருமணதிருமுகவரவேறற) கொங்குவா ட்டினரும், சிங்களநாட்டினரும, பல்லவநாட்டினரும, விலலவநாட்டினரும், கோ சலநாட்டினரும், பாஞ்சாலநாட்டினரும, வயகநாட்டினரும், சோனகநாட்டினரு ம், சீனநாட்டினரும், சாஞ்வநாட்டினரும, மாளவநாட்டினரும, காம்போசநாட் டினரும், அங்கநாட்டினரும, மாகதநாட்டினரும, ஆரியநாட்டினரும், நேரியநாட் டினரும், அவந்திநாட்டினரும், வைதாப்பநாட்டினரும், கங்கநாட்டினரும், கொங் கணநாட்டினரும், விராடநாட்டினரும், மராடநாட்டினரும், கருடநாட்டினரு ம், குருநாட்டினரும். (எச)

கலிங்கர்சாவகர்கூவிளரொட்டியர்கடாரர்கள்காந்தாரர்
குலிங்கர்கேயர்விதேகர்கள்பௌரவர்கொல்லர்கள்கல்யாணர்
தெலுங்கர்சூர்ச்சரர்மசசர்கண்மிலேசசர்கள்செஞ்சையர்முதலேனைப்
புலங்கொண்டன்னருதறைதொறுமிடைந்துபார்புதைபடவருகினறார்.

(இ-ள்.) கலிங்கர்—செஞ்சையர்முதல் - கலிங்கநாட்டினரும், சாவகநாட்டினரும், கூளிளநாட்டினரும், ஒட்டியநாட்டினரும், கடாரநாட்டினரும், காந்தார நாட்டினரும், குலிங்கநாட்டினரும், கேகயநாட்டினரும், விதேகநாட்டினரும், பௌரவநாட்டினரும், கொல்லநாட்டினரும், கலியாணநாட்டினரும், தெலுங்கர நாட்டினரும், சூர்ச்சரநாட்டினரும், மச்சநாட்டினரும், மிலேச்சநாட்டினரும், செஞ்சைநாட்டினரும் முதலாகிய, ஏனபுலங்கள் மன்னரும்–மற்றநாட்டினுள்ள வரசர்களும், துறைதொறு மிடைந்து பார் புதைபட வருகின்றார் - வழிகள்தோறும் கெருங்கி நிலஞ்சுகமும் மறையும்படி வரத்தொடங்கினர்கள். (எடு)

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெறுதீண்டிப்
பைத்தவாழிபோனிலமகண்முதுகிறப்பரந்ததாணையராகித்
தத்தநாட்டினபலவகைவளனெடுந்தழீஇப்பலநெறிதோறு
மொய்த்துவந்தனர்செழியர்கோன்றிருமகண்முரசதிர்மணமூதூர்.

(இ-ள்.) இத்தகை பல தேய மன்னவர்களும் - இத்தன்மையையுடைய பல நாட்டரசர்களும், எண் இடம் பெறுது ஈண்டி - எள்ளிட இடமில்லாமல் நெருங்கி பைதத ஆழிபோல் நிலமகள் முதுகு இற பரந்த தாணையர் ஆகி - பரந்தகடல்போலப் பூமிதேவியினது முதுகுமுறிய (எங்கும்) பரந்த சேணையையுடையவராகி, தத்தம் நாடு உள பல வகை வளனெடும தழுவி - தங்கள் தங்கள் நாட்டினுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் கைக்கொண்டு, பல நெறி தோறு மொய்த்து - பலவழிதோறும் நெருங்கி, செழியர் கோன் திருமகள் மண முரசு அதிர் மூதூர் வந்தனர் - பாண்டியர்களுக் கரசனிய மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாராகிய பிராட்டியாருடைய திருமணமுரசு ஒலிக்கும் தொன்று தொட்டுள்ள மதுரைநகரை வந்தடைந்தனர்.

ஒடு உருபுமயக்கம். எண் எள். (எசு)

வந்தகாவலருழையர்சென்றுணர்த்தினர்வருகெனவருகுய்ப்பச்
சந்தவாளரிப்பிடரணைமீதறந்தழைத்தருள்பழுத்தோங்குங்
கந்தநாண்மலர்க்கொம்பினைக்கண்டுகண்களிப்புறமுடித்தாமஞ்
சிந்தவீழ்ந்தருள்சுரந்திடத்தொழுதுபோய்த்திருந்துதம்மிடம்புக்கார்.

(இ-ள.) வந்த காவலர் உழையர் சென்று உணர்த்தினர் - (இவ்வாறு) வந்த அரசர்களுடைய (வரவை) வாயிற்காப்போர் சென்று (பிராட்டியாருக்குத்) தெரிவித்தார்கள், வருக என அருகு உயப்ப - வரக்கடவர்களெனக் கட்டளையிட (அதனை மேற்கொண்டு சென்று அவ்வரசர்களை அப்பிராட்டியார்) அருகிற்செலுத்த, சந்தம் வாள் அரி பிடர் அணை மீது-அழகிய ஒள்ளிய சிங்கங்களின் பிடரியின்மேலுள்ள ஆசனத்தின்மேல், (எழுந்தருளிய) அறம் தழைத்து அருள் பழுத்து ஓங்கும் நந்தம் நாண் மலர் கொம்பினை - தருமம்தழைத்து அருள் கனிந்து விளங்கும் (அன்பாகிய) வாசனையுடைய அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய பூங்கொம்புபோன்ற அப்பிராட்டியாரை, கண் களிப்புற கண்டு - (தமது) கண்கள் களிப்புறத் தெரிசித்து, முடித்தாமம் சிந்த வீழ்ந்து தொழுது அருள் சுரந்திட போய் - (தமது) மகுடங்களிலணிந்த மாலைகள் (நிலத்தில்) வீழத் (தாமும்) தண்டாகாரமாக (வீழ்ந்து) வணங்கி (அப்பிராட்டியார்) திருவருள் செய்யச் சென்று, தம் திருந்து இடம் புக்கார் - தத்தமக்கு (விதித்த) திருந்திய வீடுகளை அடைந்தார்கள்.

உயிர்களின்பொருட்டு அறம் வளர்த்தலும் அவற்றின்மேலருளும் அன்பு முன்னரே யுடைமைபோல மதுரைநூல்வழிச் செங்கோல்செலுத்தலும், குடிகளுக்கு எளி

ய சமையத்தராயிருத்தலும், மூகமலர்ச்சி உடைமையும் உடையராயிருத்தலால் அ றத்தழைத்தருள்பழுத்தோங்கு கற்தகாண்மலர்க்கொம்பு என்றார். அறத்தைத் தளி ர்களாகவும், அருளைக் கனிகளாகவும் உருவகஞ்செய்து அன்பை உருவகஞ்செய்யா மையின் இது ஏகதேசவுருவகவணி. (எஎ)

வரைவளங்களும்புறவினில்வளங்களுமருதத்தண்பணைவேவித்
தரைவளங்களுஞ்சலதிவாய்கடைக்கலந்தருவளங்களுமீண்டி
யுரைவரம்பறமங்கலம்பொலிந்தநிவ்வூரினிநால்வேதக்
கரைகடந்தவன்றிருமணஞ்செயவருகாட் சியைப்பகர்கின்றேன்.

(இ-ள்.) வரை வளங்களும் - மலையிலுள்ள பொருள்களாலும், புறவினில்வ ளங்களும் - முல்லை நிலங்களிலுள்ள பொருள்களாலும், தண் மருதம் பணை வேலி தரை வளங்களும - தண்ணிய மருதநிலத்திலுள்ள பொருள்களாலும், சலதி வாய் கடைக்கலம் தரு வளங்களும் - கடலிற் செல்லும் மரக்கலங்கள்தரும் பொருள்களா லும், இவ்வூர் உரை வரம்பு அற ஈண்டி - இம்மதுரைநகர் சொல்லளவையிற்படா து நெருங்கி, மங்கலம் பொலிந்தது - அஷ்டமங்கலங்களாலும் விளங்கியது, நால் வேதம் கரை கடந்தவன் திருமணம் செய வரு காட்சியை இனி பகர்கின்றேன்-நா ல்வேதங்களின் எல்லைகடந்த சிவபெருமான் திருமணஞ்செய்ய வரும் தோற்றத்தை இனி எடுத்துச்சொல்லுகின்றேன்.

சொல்லளவைக்கெட்டாதவ னென்பார். நால்வேதக் கரைகடந்தவனென் றார். இது *ஐதலிப்புருதவென்னுமுததி.* மருதப்பணை, வேலித்தரை, ஒருபொருட் பன்மொழிகள். (எஅ)

ஏகநாயகிமீண்டபின்ஞரட்பிகந்திரசிதகிரியெய்தி
ஈகைநாயகமணியணிசுந்தரநாயகனுயிர்களெல்லாம்
போகநாயகனுகிப்போகம்புரிபுனர்ப்பறிந்தருணல்கி
மாகநாயகன்மாலயனுருத்திரர்வரவின்மேன்மனம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) ஏகநாயகி மீண்டபின் - ஒப்பில்லாத அருட்சத்தியாகிய தடாத கைப்பிரசட்டியார் (மதுரைக்குச்) சென்றபின்பு, நாகம் நாயகம் அணி அணி சுந்த ராயகன் - சர்ப்பங்களுக்கெல்லாம் இறைமைதன்மையையுடைய ஆதிசேடனுகிய ஆபரணத்தையணிந்த சோமசுந்தரகடவுள், ஞரட்பு இகந்து இரசித கிரி எய்தி - யுத்தகளத்தினின்றுநீங்கி வெள்ளியங்கிரியையடைந்து, போகநாயகனுகி உயிர்கெ ல்லாம் போகம் புரி புனர்ப்பு - போகநாயகனும் எல்லாவுயிர்களுக்கும் போகத்தை த்தந்தருளும் திருக்குறிப்பை, அருள் நந்தி அறிந்து - கருணையையுடைய நந்திநாய னர்தெரிந்து, மாக நாயகன் மால் அயன் உருத்திரர் வரவின்மேல் மனம் வைத்தா ன் - விண்ணுலகிற்கு நாயகனுகிய இந்திரனும் திருமாலும் பிரமனும் உருத்திரர்க ளும் ஆகிய இவர்கள் வருகையின்மேல் திருவுளங்கொண்டருளி.

ஏகம்-ஒப்பின்மை. தனக்கோர்பற்றிலனுகியும் உயிர்கள்கடைத்தேறப் போக வடிவினனுயிருந்து போகம்தருவோனுதலால் போகநாயகனுகி யெனக்கூறினர். "பந்தமும்வீடும் படைப்போன்காண்க" என்றருளினர் பெரியோரும். (எக)

சங்குகன்னியாதியகணநிதிபர்தமைவிடித்தனனன்னர்
செங்கணேற்றவர்மாலயன்முதல்பெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி

யெங்கணையகன்றிருமணச்சோபனமியம்பினரதுகேட்டுப்
பொங்குகின்றபேரன்புபின்றள்ளறப்பொள்ளெனவருகின்றார்.

(இ-ள்.) சங்கு கன்னனே ஆதிய கணநிபர் தமை விடுத்தனன் - சங்குகன்ன னேமுதலாகவுள்ள கணநிபர்களே அனுப்பினர், அன்னர்-அவர்கள், செம் கண் ஏற்ற வர் மால் அயன் முதல் பெருக் தேவர் வான் பதம் எயதி - சிவந்த கண்களேயுடைய உருத்திரரும் திருமாலும் பிரமனு முதலிய பெரியதேவர்கள்வசிக்கும் பெரியபதவி களேயடைந்து, எங்கள் நாயகன் திருமணச் சோபனம் இயம்பினர் - எங்கள் இறை வனுகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கலியாணமஹோற்சவததைச் சொனனார்கள், அதுகேட்டு - அந்தச்செய்தியைக்கேட்டு, பொங்குகின்ற பேர் அன்பு பின் தள்ளுற- (தம்மை) மேற்கொண்டு விழுங்குகின்ற பெரிய அன்பு பின்னே நின்றுதள்ள, பொ ள்ளென வருகின்றார்-விரைநதுவரத் தொடங்கினார்கள.

அழிக்குந்தொழிலினராதலின் - செங்கணேற்றவரென்றார். (அ0)

அஞ்சுகோடியோசனைபுகைந்திருமடங்கழன்றவர்தமைப்போலீ
ரஞ்சுநீயுருதிரர்படையுடித்தவரழறகளுற்பூதங்க
ளஞ்சுநூறுருத்திரராண்டத்துச்சியராயியனமுதற்றேவ
ரஞ்சுமாணியுமாற்றலும்படைத்தவரடுகுறடபடைவீரர்.

(இ-ள்.) அஞ்சு கோடி யோசனை புகைநத இருமடங்கு அழன்றவர் - அஞ் சுகோடி யோசனைதூரம் புகைந்து பத்தசகோடி யோசனைதூரந் தீக்கொழுந்துவிட் டெரியும் காலாக்கினி உருத்திரராயனரும், தமைபபோல் ஈரஞ்சு நீ உருத்திரர்- அவரைப்போல (அவரைச்சூழநதுள்ள) பதஞ்சு காலாக்கினி உருதிரர்களும், படை உடித்தவர் - (அப்பதின்மருனொவ்வொருவரையும) படைசூழ்ந்து சேவிதத்திறகும் ஒவ்வொருகோடி யுருதிரர்களும், அழல கண் கால பூதகங்கள் - தீபபொறியைச் சிந்துகின்ற கண்களேயுடைய காலவகைப பூதங்களும, அண்டதது உச்சியர் அஞ்சு நூறு உருத்திரர் - அண்டத்திறுச்சியில் வசிபபவராகியயாவரும் அஞ்சுததக்க நூறு உருத்திரர்களும், அரி அயன் முதல் தேவர் அஞ்சும் ஆணையும் ஆற்றலும் படைத் தவர் - திருமாலும் பிரமனும் முதலியதேவர்களுஞ்சும ஆணையையும் வலிமையை யும்படைத்த, அடுகுறள் படைவீரர் - (போரில எதிரத்தவாகளைச்) கொல்லும பூதப் படைவீரர்களும்.

கிழண்டகடாகத்தில் காலாக்கினி உருத்திரராயனர் கோடியோசனையுள்ள கனகமயமான ஆலயததில், ஆயிரயோசனையுயரமும, இரண்டாயிரயோசனை வித் தாரமுமுள்ள சிங்காதனதததில தமது திருமேனியில் அக்கினிச்சுவாலே பததுக்கோ டியோசனையும் அநத சுவாலேயின் புகை யைநதுகோடி யோசனையும உடையவராய வீற்றிருப்பர். இந்தக் காலாக்கினி உருததிரதேவ நாயனரைச்சூழ்ந்து அவரைப்போ ல் பத்து உருதிரர்கள் இருப்பார்கள் அப்பத்து உருதிரருள் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொருகோடி உருத்திரர்கள் பரிவாரமாகச்சூழ்ந்து சேவிதத்திருப்பார்கள். இவ ற்றைச் சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலில்.

> " அண்டகடாகக்கனமுண்டொருகோடியதனடியுட்
> கண்டிடுகாலாங்கியுருத்திரர்க்குக்கனகமனே
> யுண்டதற்குன்னதங்கோடியோசனையீரைங்கோடி
> மண்டியமெய்த்தழற்கொழுக்தைஞ்கோடியுறும்வளர்புகையும்."

" யோசனையாயிரமனையுளரியணையினுயரதான்
யோசனைபீராயிரமென்றதனவிரிவையுணர்நதிடுக
தேசுடையகாலாங்கியுருத்திராதந்திருமேனி
யோசனையுமுண்டமலாலயுதமெனவுன்னுகவே."

" தரித்துடையர்வலக்கரத்திற்றயங்கொளிவாள்சரத்தினையும்
பரித்துடையரிடக்கரதிறபலகையினேத்தனுவினையு
முருத்திரர்களொருபதின்மருறைவரவருழையவர்போ
லுருத்திரர்களொவ்வொருவர்க்கொருகோடிபரிச்சிதமே."

எனவருளு செய்யுள்களாலுணர்க. அண்டத்தச்சியிலுள்ள நூறு உருத்திரரா வார். பொன்மயமான அண்டகடாகப புறம்பே இந்திரதிக்கு முதலிய பத்துத்திக்கு களுள் இந்திரதிக்கில் - கபரீசன, அசன், புதநன், வச்சிரதேகன், பிரமத்தனன், வி பூதி, அவ்வியன, சாதந்தர, பிஞ்சி, திரிசோதியன் எனப் பதின்மர். அக்கினிதிக்கில்- உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சுவலன், தகனன், வெப்பு ரு, பிரமாந்தகன, கூயாந்தகன் எனப் பதின்மர். இயமதிக்கில் - யாமியன், மிருத் தியு, அரன், தாதர, விதாதர, கத்திரு, காலன், தன்மன், சங்யோத்தர, வியோக்கிரு தன எனப் பதின்மர். நிருதிதிக்கில் - நிருதி, மாரணன, அரந்தர, குரூதிருட்டி, பயாந்தகன், ஊர்நுவகாயன், விருபாகூன, தூமிரு, லோகிதன், தெங்கிட்டிருணன் எனப் பதின்மர். வருணதிக்கில் - பெலன, அதிபெலன், பாச அத்தன், மகாபெலன், சுவேதர, செயபத்திரன, திர்க்கவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமான்என ப் பதினமர். வாயுதிக்கில் - சேக்கிரன, லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், சுக்குமன், கூயாந்தகன், பஞ்சாகநகன், பஞ்சசிகன், கபதி, மேகவாகணன் எனப் பதின்மர். குபேரதிகில் - நிதிசன், ரூபவான், தன்னியன், சௌமியன், சௌமியதேகன், பி ரமத்தனன், சுப்பிரகடன, பிரகாசன, இலகுமிவரன், சோமேசன் எனப் பதின்ம ர். ஈசானதிக்கில் - வியாதகியாதீபன, ஞானபுகன, சருவன், வேதபாரகன், மாதது ருவிருதன, பிங்கலாக்ஷன, பூதபாலன், பெலீப்பிரியன், சருவவித்தியாதிபன், தா தா எனப் பதின்மா. அண்டகடாக வோட்டுகுக்கீழே விஷ்ணுதிகில் - அனந்தன், பாலகன், வீரன், பாதாளாதிபதி, வீபு, இடபதூவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உ லோகிதன், சருவன் எனப பதினமா அண்டகடாகதினமேலே பிரமதிக்கில் - சம்பு, வீபு, கெஞ்சுத்தியக்ஷன, திரியக்ஷன, தீரீதேசுவரதகன், சன்வாகன், விவாக ன், நபன், லீபசு, விலக்ஷணன் எனப் பதின்மரும் ஆம். (அக)

புத்தியட்டகர்நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள்
பத்திரட்டியுங்காப்பவர்பரிடபபடையுடைகூர்மாண்டர்
சத்தியச்சிவபரஞ்சுடருகவீயசதவுருத்திரரன்னு
ருய்த்தளித்தவீசம்பதுகோடியருருத்திரர்கணநாதர்.

(இ-ள்.) புத்தி அட்டகர் - அஷ்டவித்தியேஸ்வரர்களும், நால் இருகோடி மேல் புக பெய்த பத்திரட்டி நரகங்களும் காப்பவர் - இருபதெட்டுக்கோடி நரக ங்களையுங் காப்பவர்களும், பரிடம் படை உடை கூர் மாண்டர் - பூதப்படையை யுடைய கூர்மாண்டரும், சத்தியம் சிவபரஞ்சுடர் உதவிய சதவுருத்திரர்-உண்மை வடிவாயுள்ள சிவபெருமானருளிய நூறுருத்திரர்களும், அன்னர் உய்த்து அளித்த ஈரைம்பதுகோடியர் உருத்திரர் - அவ்வருதிரர் தந்தருளிய நூறுகோடியராகிய உருத்திரர்களும், கணநாதர் - கணகதர்களும்.

காலிருகோடி மேற்புகப்பெய்த பத்திரட்டியாவது - எட்டுக்கோடி என்னுந் தொகையை முதலிற்கொண்ட இருபது என்னும எண்.

புத்தியட்டகராவார் - சூக்குமபுவன மெட்டின் அதிபதிகளாம், அவர்கள்- அனந்தர், சூக்ஷ்மர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி. சூக்குமபுவனமாவன - பைசாசம், ராக்ஷசம், யாக்ஷம், காந்தர்வம், மாகேந்திரம், சௌமியம், பிராசேஸ்வரம், பிராமம் ஆம். காலிருகோடி மேற்புகப் பெய்த நரகங்களென்றவை - காலாக்கினி உருத்திரதேவராயனுர் புவனத்திற்குமே லுள்ளன. அவை அதிபாதகமுதலிய பாவங்களைச் செய்தோர் வசித்தற்கு இருபத் தெட்டுத் தளங்களாகக்கட்டின நிலமாடங்கள்போல ஒன்றின்மேலொன்று யிருக் கும். அதனைச் சிவதருமோத்தர கோபுரவியலில்.

" இனையபுரிபிசைநிரயமெழுகான்குகோடியுறு
நினையினவையெழுகான்குநிலமடமேயெனநிலவுந்
தனியுறுவரவைதன்னிறநிரிசரவற்றிலுக்களவு
முனிலிருநூறுயிரமுமுப்பஃதகோடியுமே."

எனவருஞ் செய்யுளாலும். அவற்றைக்காப்போர் - பிரளயகாலாக்கினியையும், பிரளயகாலத்துச் சூரியனும்போன்ற திருவுருவமும் கறுத்தமுகமும் மழுவேந்திய கையுமுடைய கூர்மாண்ட தேவ நாயனரைப் புடைசூழ்ந்து அவரைத் துதித்து அவரைப்போலும் உருவாய்க்த அனேக உருத்திரர்கள். அக்கூர்மாண்ட தேவநாயனர் அந்நிரையங்களின் மேற்பாகமாகிய நரகபூமியில் அந்நரகங்களுக்கும் அவற்றைக் காப்போருக்கும் அதிபராயுள்ளவர். இவற்றை மெ இயலில்.

" மேலாயநரகபுரிவீற்றிருப்பர்கூர்மாண்டர்
காலவழலிரவியுருக்காளமுகமழுவங்கை
கோலமுறுவட்டவிழிகொண்டுடையரவர்தம்மைப்
போலுமுருத்திரர்பலரும்புடையடைவர்போற்றிசைத்தே."

எனவருஞ் செய்யுளாலுமுணர்க. சதவருருத்திராவார் - மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை ஆகிய ஆறதத்துவாக்களில் முறையை யமர்ந்துள்ளவர். ஈரைம்பதுகோடி யுருத்திரர்கள் பிரமாண்டதர உருத்திரர்களுக்கு உள்ளிட்டவர்கள். (அஉ)

பட்டகாரிவாயரவணிபவர்பசுபதியுருத்திரராதி
யட்டமூர்த்திகண்மேருவினவிர்சுடராடகர்கோடேந்து
மட்டமுமலர்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவிதிதேற்ற
நிட்டையாலவனெற்றியிற்முன்றியநீலலோகிதநாதர்.

(இ-ன்.) காரி பட்ட வாய் அரவணி பவர் பசு பதி உருத்திரர் ஆதி அட்டமூர்த்திகள் - விஷம்பொருந்திய வாயையுடைய சர்ப்பாபரணங்களேயணிந்த பவர் பசு பதி உருத்திரர்முதலாகிய அட்டமூர்த்திகளும், மேருவின் அவிர் சுடர் ஆடகர் - மேருமயமாய் விளங்குங் நிரணத்தையுடைய ஆடகேசுரர்களும், தோடு ஏந்தும் மட்டு அரு மலர்மகன் செருக்கு அடங்கிட - இதழ்களேயேந்திய தேனெழுக்கமுத தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன்செருக்கடங்க, மயங்கிய விதி தேற்ற - அவன்மறந்த சிருட்டித்தொழிலைத் தெளிவிக்க, நிட்டையால் அவன் நெற்றியில்தோன்றிய நீல லோகித நாதர் - நிட்டையினால் அவன்நெற்றியில் உதித்த நீலலோகித உருத்திரரும்.

பவர் முதலிய உருத்திராதி அட்டமூர்த்திகள் ஆவார் - பவன், சருவன், ஈசானன், பசுபதி, வீமன், மாதேவன், உருத்திரனுமாம். இதனைக் கூர்மபுராணம் அட்டமூர்த்தி யியல்புரைத்த அத்தியாயத்தில்,

" எய்தநாமமென்னெனிற்பவன் சருவனீசானன்
வைதிகத்தருபசுபதிவீமன்மாதேவ
னெய்தினம்பிறையணிந்திடுமுருத்திரனென்ப
மைதிகழ்ந்தொளிர்கண்டனெண்வடிவமும்வகுப்பாம்."

எனவருஞ் செய்யுளாலும். ஆடகேசுரர் பாதாளத்தக்கு மேலுள்ள புவன த்தில் ஆயிரம்யோசனை உயரமுள்ள பொன்மயமான திருக்கோயிலுள் அசுரரும், நாகரும், அரக்கரும் சேவிக்க வீற்றிருப்பர். சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலில்.

" அதன்மேலேவலக்கமாடகாயகர்புரிதான்
புதுமைதிகழ்மனைபொனலுல்யோசனையாயிரம்புகலிற்
கதமுடையதயித்தியர்சள்கட்டரவர்வெட்டரக்கர்
விதிமுறையிறபதம்பணியவீறறிருப்பாராகளே."

எனவருஞ் செய்யுளாலும். முன்னொருகற்பத்தில் பிரமனனவன் மூன்று உலகங்களையுஞ் சிருட்டித்துத் தானேபரமெனறகருவங்கொண்டு சிவபெருமானை மறந்து சராசரங்களைச் சிருட்டிக்க, அவை பெருகாமையால் வருந்தி நிற்கும்போது திருமால் வந்து எமது முதல்வனுகிய சிவபெருமானே மறந்தமையால் அவை பெருகலொழிந்தன ஆதலின், இனியேனும் அவனது திருவருளைப்பெறத் தவம்புரிக என்றனன். அவ்வாறு தவம்புரிந்தும் சிவபெருமான் வெளிப்படாமையால் வருந்தி அழும்போது கண்ணீர்த்துளிகள் பசாகுகாய் நெருங்க, அதனைக்கண்டு இறந்தவன்போல மூர்ச்சிக்க, அச்சிவபெருமான் கனவில் வந்தருளி உன்னைப் பரமென்று மதித்தமையால் சிருட்டித்தொழிலில் உனக்குக கைகூடாமற்போயிற்று; அது கைகூடுமவண்ணம் நமது பதத்திலுள்ள உருத்திரகணத்தை அனுப்புவோம் என்றருளி மறைந்தனன். அக்கன வுணர்ந்தெழுந்த அப்பிரமன் நல்லொழுக்கம் பூண்டு மனதெளிந்து அச்சிவபெருமானை நிட்டைகூடிச்சிந்திக்க அச்சிவபெருமான் திருவருளால் பதினொரு உருத்திரர்கள் அவனெற்றியினின்றும வெளிப்பட்டுவந்து நிற்க, அவர்களை அப்பிரமன் பார்த்து என்னெற்றியினின்று நீங்கள் வந்தகாரணம் யாதென்று வினவ உன் சிருட்டித்தொழிலை முடித்தற்பொருட்டுச் சிவபெருமான எங்களையேவினன் என்பதைக் காருதபுராணம-அசுரகாண்டம,உருத்திராக்களிப்படலத்தாலும்உணர்க. நீலலோகித நாதராவா அப்பதினொருவருள ஒருவர். அவர்கள் திருநாமங்கள் முறையே பின்னர் வருதலைகாண்க. (அஉ)

பாலமேற்றசெந்தழல்விழியுருத்திரர்பதினொருபெயர்வாகைச
சூலமேற்றகங்காளகபாலியர்துரகதகெடுங்காரி
நீலமேற்றபைங்கஞ்சுகப்போர்வையினெடியவர்நிருவாணக்
கோலமேற்றவரெண்மர்ஞாவிப்புறங்கொண்டகேதத்திரபாலர்.

(இ-ள்.) பாலம் செம் தழல் விழி ஏற்ற உருத்திரர் பதினொரு பெயர் - நெற்றியில் செவந்த நிக்கண்ணையுடைய ஏகாதச உருத்திரர்களும், வாகை சூலம் ஏற்ற கங்காளர் கபாலியர்-வெற்றியையுடைய சூலத்தையேந்திய முழுவெலும்பைத் தரித்தவரும் கபாலத்தைத் தரித்தவருமாகிய சிவகணத்தலைவர்களும், துரகத கெடும் காரி - குதிரையையுடையநெடியசாத்தனும், நீலம் ஏற்ற பைங் கஞ்சுகம் போர்வை

யின் கெடியவர் - கரிய பரிய சட்டையைத் தரித்த சிவகணத்தலைவரும், திருவாண கோலம் எற்றவர் - திருவாணகோலமுடையவராய், ஞாவி புறம் கொண்ட எண்மர் கேத்திர பாலர்-சுவானதனிமேற்கொண்ட எண்வகையராகிய க்ஷேத்திரபாலரும்.

உருத்திரர்கள் பதினொருவராவார்-மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன, விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமிய ன் இப்பதினொருருத்திரர்களும் ஒருங்கே தோற்றினவராகக் கூறியிருப்பினும் பிர மனுக்கு மயங்கிய சிருட்டியைத் தேற்றுவித்தற்பொருட்டு ஒவ்வொரு கற்பத்திலும் அவன் தெற்றியிலிருந்து தோன்றினவராகக்கொள்க. க்ஷேத்திரபாலராவார் - அதி தாக்தகர், ரூரு, சண்டர், குரோதனர், உன்மதகர், கபாலி, பீஷணர், சங்கரர் ஆம்.

செய்யதாமரைக்கண்ணுடைக்கரியவன்செம்மலர்மணிப்பீடத்
தையன்வாசவனுதியெண்டிசைப்புலத்தமரரொண்வசுதேவர்
மையில்கேள்விசாலேழெழுமருத்துகண்மருத்துவரிருவோவான்
வெய்யவாள்வழங்காதிரண்டருக்கரோர்வெண்சுடர்மதிசசெல்வன்.

(இ-ள்.) செய்ய தாமரை கண் உடை கரியவன் - செவந்ததாமரைமலர்போ ன்ற கண்களையுடைய திருமாலும், செம் மலர் மணி பீடத்து ஐயன் - செந்தாமரை யாகிய அழகியபீடத்தில் வசிக்கும்பிரமனும், வாசவன் ஆதி எண் திசை புலத்து அமரர்-இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களும், எண வசுதேவர்-அஷ்டவசுக் களும், மை இல் கேளவிசால் ஏழ் எழு மருத்துகள் - குறைபாடற்ற நூற்கேள்வியில் மிகக ஏழ் என்னுந்தொகைபெற்ற ஏழுமருத்துக்களும், மருத்துவர் இருவோர் - அச் சுவனிதேவர் இருவரும், வான் வெய்ய வாள் வழங்கு ஆறு இரண்டு அருக்கர்-ஆகா யத்தில் நின்று வெவ்வியகிரணத்தைவீசும் பனிரண்டு சூரியர்களும், வெண் சுடர் ஓர் மதி செல்வன்-வெளளியகிரணத்தையுடைய ஒருசந்திரனும். (அடு)

கையுங்கால்களுங்கண்பெற்றுக்கதிபெற்றகடும்புலிமுனிசெல்வன்
பையராமுடிபபதஞ்சலிபாற்கடல்பருகுமாதவன்சென்னி
செய்யதாள்வைத்தசிறுமுனிகுறுமுனிசிவமுணர்சனகாதி
மெய்புணர்சசியோர்வாமதேவன்சுகன்வியாதனாரதன்மன்னே.

(இ-ள்.) கையும் கால் களும் கண் பெற்று - கைகளிலும் கால்களிலும கண் களைப்பெற்று, கதிபெற்ற கடும்புலி முனி செல்வன் - முத்தியடைந்த விளக்கத் தையுடைய வியாகரபாதரும், அரா பை முடி பதஞ்சலி - பாம்பினபருமுடியை யுடைய பதஞ்சலிமுனிவரும், பால் கடல் பருகி - பாற்கடலைக்குடித்த, மாதவன் சென்னி-கண்ணமூர்த்தியின்சிரசில், செய்யதாள் வைத்த சிறுமுனி-தமது செவந்த திருவடிசூட்டிய உபமன்னியுமுனிவரும், குறுமுனி-அகத்தியரும், சிவம் உணர் சன காதிமெய்யுணர்ச்சியோர்-சிவத்தையுள்ளவாறுணர்ந்தசனகர்முதலியமெய்ஞ்ஞானத் தையுடைய நால்வகைமுனிவர்களும, வாமதேவன் சுகன் வியாதன் நாரதன்-வாம தேவமுனிவரும் சுகமுனிவரும் வியாதமுனிவரும் நாரதமுனிவரும்.

மத்தியந்தன முனிவர் தவத்தால் அவதரித்த மழமுனிவர் தமது தந்தையா ல் உணர்ந்து திருத்தில்லையடைந்து சிவபெருமானை வணங்கி அர்ச்சித்தற்கு வண்டு பதெதல் முதலிய குற்றங்கள் ஒழிந்த மலர் கொய்தற்கு விடிதற்குமுன் சென்று மர ங்களேறிப் பனியால் கைகளுங் கால்களும் வழுக்குமே, இரவில் கண்டெரியாதே எ ன்று மனம்வருந்தும் அம்முனிவர்பால், சிவபெருமான் எழுந்தருளி நீ வேண்டிய வ

நங் கூறுகவென்றருளக், கையுங் காலும் புலிபோலப்பெற்று அவைகளிற் கண்களும் உளவாக என இரந்துகேட்க, அவ்வாறே சிவபெருமான் தந்தருளி மறைந்தனன். புடைசூழ்ந்துவந்த சிவகணவீரர்கள் வியாக்கிரபாதரென் றழைத்தனர். அதுமுதல் வியாக்கிரபாதரெனப் பெயர்பெற்றனரென்பது. கோயிற்புராணம் வியாக்கிரபாத சருக்கத்தாலும், பாற்கடலுள பளிங்கொளிஞர் திருமால் ஒருநாள் தாமுக்கென த் தாயிலுணர்ந்து அரகரவென்று தலைமேல் அஞ்சலிகூப்பிக் கண்கள் ஆனந்தபாஷ் பஞ்சிந்த அசைவற்றிருத்தலை அணையாயிருந்த ஆதிசேடர் கண்ணுற்றுத் தேவரீர் தா யிலுணர்ந்து இவ்வாறிருந்ததற்குக் காரணம் யாதுகொல் எனறு வினவ, எமதிறைவ ன்தாருகாவனதலில்ஆடியருளிய திருகூத்தைத் தரிசித்த இன்பத்தாலேனென் றுதிருவாய்மலர்ந்தருள; அத்திருமால்பால்விடைபெற்றுந்த திருக்கையி லொருபா ல்சென்றுதவஞ்செய்து காட்சிதந்தருளிய சிவபெருமானுல் அத்திரி அனசூயை இய ற்றிய தவத்தால் அவ்வனசூயையின் அஞ்சலியிறமுேன்றிப் பாதத்தில் விழுந்த கார ணத்தால் பதஞ்சலி எனப்பெயர்வந்த காமத்தோடு திருநதில்லையிற்சென்று சிவபெ ருமானே வியாக்கிரபாதரோடு திருநடனதரிசனஞ் செயதருளினுனென்பது. ஷ்டி புரா ணம் பதஞ்சலி சருக்கதாலும், தமது பிதாவாகிய மதஙியந்தன முனிவரனுஞையா ல் வியாக்கிரபாதர் வசிட்டமுனிவர் சுகோதரியைத் திருமணஞ்செய்து பெறற உபம ன்னியுமுனிவர் வசிட்டர் பன்னியராகிய அருந்ததியார்பால் காமதேனுவின்பால் உ ண்டிவளர்ந்து, தமது தந்தையார் பனசாலைக்குவந்து அவர்கள் கொடுக்கும் உண வு காமதேனுகொடுக்கும் பால்போலில்லாமையால் அழுது சிவபெருமான் தந்தருளி ய திருப்பாற்கடலைப்பெறறு உண்டு களிததனென்பது. ஷ்டி புராணம் வியாக்கிரபா தசருக்கத்தாலும, உபமன்னியு முனிவரிடத்தில் சிவதீக்கைபெறறுப் பாசுபதவிரத ம் கண்ணன்பூண்டானென்பது. இலிங்கபுராணம், கண்ணன் பாசுபதவிரதமுறைத்த வத்தியாயத்தில்.

> " பன்முறைக்கண்ணன்கண்ணுதற்சாமிபூசனைபாற்படவாற்றிச்
> சொன்னகற்பாசுபதவிரதததைத்துகளறவடைந்திடல்வேண்டி
> யென்னவரோன்மேத்திடச்சிவனேயேதபமன்னியுவைகி
> மனனியசாலையடைதவன்றன்னேவலங்கொடுபணிந்தனனின்றனன்."

> " நின்றவக்கண்ணனுளத்தினேதனதநிலவியவுளத்தினுலுணர்ந்து
> துன்றியவினேபோம்படியுறநோகித்தாயவெணணீறெடுத்தணியா
> வன்றவனுணர்ந்தவழிவிலாப்பாசுபதவிரதத்தினேயறைதான்
> மன்றநனகுணர்ந்தமற்றவனீங்காபிறவிவாரிதியினேக்கடந்தான்."

எனவருஞ் செய்யுள்களாலும். அக்கண்ணன் அம்முனிவரிடத்தில் சிவதீக் கைபெற்றுத் தேகசுத்தி பெற்றுனென்பது-காஞ்சிபுராணம், தான்றேன்றீச்சரப் படலத்திலும் காண்க. (அசு)

எழுவரன்னேயர்சித்தர்விச்சாதராரியக்கர்கின்னரர்வேத
முழுவரம்புணர்முனிவர்யோகியர்மணிமுடித்தலைப்பலநூகர்
வழுவில்வான்றவவலியுடைநிருதர்வாள்வலியுடையசுரேசர்
சூழுவொடும்பயில்பூதவேதாளர்வெங்கூளிகளாமாதர்.

(இ-ள்.) எழுவர் அன்னேயர் - சத்தமாதரும், சித்தர்-சித்தரும், விச்சாதரர்-வித்தியாதாரும், இயக்கர் - இயக்கரும், கின்னரர்-கின்னாரும், வேதவரம்பு முழு தஉணர் முனிவர் யோகியர் - வேதத்தின் எல்லேமுற்றுமுணர்ந்த முனிவர்களும

யோகிகளும், மணிமுடி தலை பல நாகர் - மாணிக்கம்விளங்கும் பணமுடியையுடைய நாகலோகத்திலுள்ள பலவரசர்களும், வழுவில் வான் தவ வலியுடை நிருதர்-குற்றமில்லாத பெரியதவவலிமையையுடைய ராக்ஷதரும், வாள் வலியுடை அசுரேசர் - வாளின்வன்மையையுடைய அசுரேசரும், குழுவொடும் பயில் பூதவேதாளர் - கூட்டங்களோடு சஞ்சரிக்கும் பூதவேதாளர்களும், வெங்கூளிகள் - வெய்ய கூளிகளும், அரமாதர் - அரம்பைமாதர்களும். (அள)

ஆண்டினெடியனம்பருவந்திங்கள்ளிரண்டிருபக்க
மீண்டமைம்பொழுதியோகங்கள்கரணங்களிராப்பகலிவற்றோடும்
பூண்டநாழிகைகணமுதல்காலங்கள்பொருகடனதிக்கு
நீண்டமால்வரைதிக்கயமேகமின்னிமிர்ந்தவைம்பெரும்பூதம்.

(இ-ள்.) ஆண்டு அயனம் பருவம திங்கள் ஆறு இரண்டு இருபக்கம் - அறுபது வருஷங்களும் இரண்டயனங்களும் ஆறருதுக்களும் பன்னிரண்டுமாதங்களும் இரண்டுபக்ஷங்களும், ஈண்டும் ஐம்பொழுது யோகங்கள் கரணங்கள் இரா பகல் இவற்றோடும் - நெருங்கிய ஐம்பொழுதுகளும் யோகங்களும் கரணங்களும் இரவும் பகலுமாகிய இவைகளோடும், பூண்ட நாழிகை கணமுதல் காலங்கள் - பொருந்தியநாழிகைகளும் கணமுதலியகாலங்களும், பொருகடல் நதி திக்கு நீண்ட மால் வரை திக்கயம் மேகம் மின் நிமிர்ந்த ஐம் பெரும் பூதம் - (கையோடு) மோதும் ஏழுகடல்களும் ஏழுநதிகளும் அஷ்டதிக்குகளும் நெடிய பெரிய அஷ்டகுலபருவதங்களும் அஷ்டகெஜங்களும் சத்தமேகங்களும் மின்னல்களும் உயர்ந்த பெரிய பிரிதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும். (அஅ)

மந்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலிலருணங்கள்பதம்வேதந்
தந்திரம்பலசமயநூல்புறந்தழீஇசசார்ந்தநூறருமாதி
முந்திரங்கியசதுவிதனுசரியையேமுதலியசதுட்பாத
மிந்திரங்குநீர்முடியவரடியவரிசசியாவெண்சித்தி.

(இ-ள்.) மந்திரம்-சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும், புவனங்கள் - இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்களும், தத்துவம்-முப்பதுதாறு தத்துவங்களும், கலை-பஞ்சகலைகளும், வருணங்கள் - ஐம்பத்தோரக்ஷரங்களும், பதம் - எண்பத்தொரு பதங்களும், வேதம் - நான்குவேதங்களும், தந்திரம்-இருபத்தெட்டாகமங்களும், பலசமயநூல் - அகச்சமயநூல்களும் அகப்புறச்சமய நூல்களுமாகிய பலசமயநூல்களும், புறம் தழுவி சார்ந்தநூல் - புறச்சமயநூல்களும் புறப்புறச்சமயநூல்களும், முந்து தருமாதி இரங்கிய சதவிதம் - முதன்மையாயுள்ள தருமமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட நானகு உறுதிப்பொருள்களும், சரியையே முதலிய சதுட்பாதம் - சரியை முதலிய நான்குபாதங்களும், இந்து இரங்கு நீர் முடியவர் அடியவர் இச்சியா எண் சித்தி - சஞ்சரிக்கையும் ஒலிக்கும் கங்கையுமணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுடைய அடியவர்கள் விரும்பாத அஷ்டமாசித்திகளும்.

பலசமயநூல் என்றதனால் அகமும், அகப்புறமும். புறந்தழீஇச்சார்ந்தநூல் என்றதனால புறமும், புறப்புறமும் எனபபொருள்கொண்டாம். (அக)

ஆயிரங்கடலனேயவாய்ப்பரந்தெழுமாயிரமணிகத்து
வாயிரங்கதிரனேயராயுருத்திரர்ந்தரத்தவரண்ட
மாயிரந்தகர்பட்டெனத்தந்துபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப
வாயிரஞ்சதகோடியோசனைவழியரைக்கணத்திடைச்செல்வார்.

(இ-ள்.) ஆயிரம் கடல் அனையவாய் பரந்து எழும் - எண்ணிறந்த கடல்க ளொப்பனவாகிப் பரந்தெழுந்த, ஆயிரம் அனிகத்துள்-எல்லையில்லாதசேனைகளுள், ஆயிரம் கதிர் அனையராய் – (உதித்த) வரமபில்லாத சூரியர்களே யொத்தவராய், உருத்திரர் அந்தராதிபதவர் - உருத்திராகளுக் தேவர்களும், ஆயிரம் அண்டம் தகர் பட்டன என-பல்லாயிரவண்டங்களும் உடைபட்டன வென்றுசொல்ல, ஆயிரம் அ நகபி. கலந்து ஆர்ப்ப - அனேகவாச்சியங்கள தம்மூட்கலந்து ஒலிக்க, ஆயிரம் சத கோடி யோசனை வழி அரை கணத்திடை செல்வார் - இலக்ஷங்கோடி யோசனைவ ழியை அரைக்ஷணப்பொழுதில் செல்லுதலொடங்கினார்கள்.

ஆயிரம சதம். பண்புத்தொகைநிலைத்தொடராதலால் இலக்ஷம் என்றும். கூ0

சித்தந்தோர்முனிவேந்தருந்தேவருஞ்சிவனுருத்தரித்தோருந்
தத்தந்தோர்முதலூர்தியர்வார்திகழ்சந்தனமணிகொங்கைக்
கொத்தந்தேமலர்கருழன்மனையாரொடுங்குளிர்விசும்பாழுச்சென்
றத்தந்தேரிடையாள்பங்கனணிவரைக்கணியராய்வருகின்றார்.

(இ-ள்.) சித்தம் தோர்முனி வேந்தரும் - மனந்தெளிந்த முனிசிரேஷ்டர்க ளும், தேவரும் - தேவர்களும, சிவன் உரு தரிததோரும் - உருத்திரர்களும், தத்தம் தோர் முதல் ஊர்தியர் - தததமக்குரிய தேர்முதலிய வாகனங்களையுடையவராய், வார் திகழ் சநதனம அணி கொங்கை - கச்சுவிளங்கும் சந்தனக்குழம்பணிந்த அ முகியதனங்களையும, அம தேமலர் கொதது குழல மனையாரொடும் - அழகியதேன் கிந்தும் பூங்கொததையணிநத கூநதலையுமுடைய (தத்தம) மனைவியர்களோடும், கு ளிர் விசுமபு ஆழுக சென்று - குளிர்ந்தவாகாயமே வழியாகச்சென்று, அ தந்து ஏர் இடையாள் பங்கன் அணிவரைக்கு - அ த நூலிழையையொத்த இடையையு டைய உமாதேவியை யிடப்பாகதது டையை சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் அழகிய கயிலைமலைக்கு, அணியராய்வருகின்றார்-சமீபிததவர்களாகி வருகின்றார்கள்.

சிவனுருத்தரித்தோர் சிவபெருமான்தந்த உருதரிதர். (கூக)

இழிந்தவூர்தியர்பணிந்தெழும்யாக்கையரிறைபுகழ்திருநாம
மொழிந்தநாவினாபொழிப்பெழுமெயயினர்முகிழ்ததகைமுடியேறக்
கழிந்தவன்பினர்கண்முதலபுலங்கடருகருணைவான்சுவையூறப்
பொழிந்தவானந்தத்தேனுறைதிருமலைப்புறத்துவண்டெனமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) இழிந்த ஊர்தியர் - (இவ்வாறுவந்தவர்தள் தத்தமக்குரிய) வாகனத் தினின்றும் இறங்கினவர்களாய், பணிநது எழும் யாக்கையர் - (தண்டாகாரமாகப்) பணிந்து எழும் சரீரத்தையுடையவர்களாய், இறை புகழ் திருநாமம் மொழித்த நாவினர் - சிவபெருமானுடைய புகழையும திருநாமங்களையும் எடுத்துக்கூறும் நா வினையுடையவர்களாய், பொழிப்பு எழும் மெய்யினர் - புளகரும்பும் உடலையுடை யவர்களாய், முகிழ்த்த கைமுடி ஏற கழிநத அன்பினர் - கூப்பியங்கள் தமதுசி ரத்தின்மேலேற மிக்க அன்பினையுடையவர்களது, கண்முதல் புலங்கட்கும் கருணை வான் சுவை ஊற - கண்முதலிய பஞ்சேந்திரியங்கட்குங் கிருபை என்னும் பெ ரிய சுவை ஊறும்படி, பொழிந்த ஆனந்தத்தேன் உறைதிரு மலைப்புறத்து-பெ ழிந்த ஆனந்தத்தேனையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கைலாயமலையின் சாரலி ல்வந்து, வண்டு என மொய்த்தார்-வண்டுகள்போல ஆரவாரித்து சென்றிருந்தார்கள்.

எப்பொருள்களும் சிவபெருமான் வசத்தனவாக்குங் கடப்பாடுடையரென் பார் - கழித்தவன்பினர் எனவும், அங்ஙனங்கின்ற அன்பர்களது கண்முதலியபுலன் கள் அவனது திருவருட்சுவைப்பெருக்கில் இடைவிடாது அழுந்திநிற்பனவென் பார். கருணைவான்சுவையூற எனவும், முதிர்சுவையைத்தருவது தேனுதல்போல அருட்சுவையைத் தருவோனவனுதலின தேனுகவும் கூறினர் சிவபெருமானேத தே னுக உருவகஞ்செய்தமையின் - அன்பினரை வண்டுகளாகவும, கருணையைச சுவை யாகவும் உருவகஞ்செயதார். தேன்மலைக்குரிய கருபபொருளாதலின் தேனுனற திருமலை எனறார். ஊர்தியர் முதலிய குறிபபுவினைமுறறுகள எச்சமாய வேறுபல வகிசி அன்பினர் என்னுங் குறிப்புவினைமுறறைத் தனிதனிகொணடன. (கூஉ)

விரவுவானவர்நெருக்கறவொதுக்குவான்வேதநிரப்படையோசசி
யரவுவார்சடைநந்தியெம்பிரானவரணிமணிமுடிதாக்கப்
பரவுதூளியிற்புதைபடுகயிலையம்பருப்பதமகல்காலு
மிரவிமண்டிலத்தொடுங்குநாளொடுகுயிலந்துமணடிலமாறும்.

(இ-ள்.) விரவுவானவர் நெருக்கு அற ஒதுக்குவான் - (தெரிசனதறகுவக் தி) கலந்துநெருங்கியதேவர்கள் நெருகமற வொதுகுமபொருட்டு, அரவு வார் சடை எம்பிரான் நநதி - சர்ப்பமணிந்த நீணடசடையையுடைய எமதுகடவுளாகிய நந்திநாயனர், வேத்திரப்படை ஓசசி - வேத்ரபபடையையேநதி, அவர் அணி மணி முடிதாக்க - அந்தததேவர்களணிந்த இரதநதிரகக்கிரீடங்களில தாக்குதலால், பரவு தூளியில் புதைபடு கயிலையம பருப்பதம - (உதிர்ாது) பரவிய இரதநினத்தகளிற புதைபட்ட திருக்கைலைமலை, பகல் காலும் இரவி மணடிலரது ஒடுகுநாள - ஒளி வீசுஞ் சூரியமண்டிலத்தில அமாவாசையில், ஒடுங்கிய இதுமணடிலம மானும - ஒடுங்கிய சந்திரமண்டிலத்தையொகுமம.

இரத்தினத்தகள - இரவிமணடிலமாகவும், திருகயிலை - சந்திரமண்டிலமா கவுங்கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வணியாகக்கொளக. வேதநிரம-பிரமபு. (கூஉ)

வந்தவானவர்புறநிற்பநந்தியெம்வளளலையருளாலெய்தி
யெந்தைதாள்பணிந்தையவிண்ணவரெலாமீண்டிஞாலெனவீண்டித்
தந்திடென்னவந்தழைத்துவேத்திரதநினற்றராதரகதெரிந்துயபப
மூந்திமூந்திவந்திறைஞசினர்சேவடிமுணடகமுடிசூடி.

(இ-ள்.) வந்த வானவர் புறம் நிற்ப - வந்ததேவர்கள்புறத்தில் நிறக, எம் வள்ளல் நந்தி அங்கு உள் எய்தி - எமது வள்ளலாகிய நந்திநாயனர் அருகு உள் ளேசென்று, எந்தை தாள் பணிந்த ஐய விணணவர் எலலாம் ஈண்டினர் என - எம தது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளேவணஙகி ஐயனே தேவர்களெல்லாம் வந்து நெருங்கினர்கள் என்றுகூற, ஈண்டி தந்திடி என்ன - அவர்களே இவ்விடத் தத்தருகவெனக் கட்டளையிட, வந்து அழைதது வேத்திரத்தினுல் தராதரம் தெரி ந்து உய்ப்ப - (அந்தத்தேவர்களை) வந்தழைதத (தமதுகையிலேந்திய) வேத்திர ப்படையினுல் (அவரவாகள்) தாரதம்மியந்தெரிந்து குறித்துச்செலுத்த, சேவடி மூண்டகம் முடி சூடி - (அச்சிவபெருமான்) செவந்ததிருவடித்தாமரைகளை (தமது) மூடிகள்சூட, மூந்தி மூந்தி வந்து இறைஞ்சினர் - (அதேவர்கள்) ஒருவர்பின் ஒரு வர்வந்து வணங்கினர்கள்.

சூடி செபவெனெச்சந்திரிபு. (கூச)

தீர்த்தன் முன்பணிக்தேத்துகின்முர்களிற்சிலர்க்குத்தன்திருவாயின்
வார்த்தைகல்கியுஞ்சிலர்க்கருண்முகிழ்நகைவழங்கியுஞ்சிலர்க்குக்கண்
பார்த்துநீண்முடிதுளக்கியுஞ்சிலர்க்கருடபரிசிறந்தெழுந்தண்டங்
காத்தகண்டனேர்மண்டபத்திடைபுகுக்கடிமணக்கவின்கொள்வான்.

(இ-ன்.) தீர்த்தன் முன் பணிந்து ஏத்துகின்முர்களில் சிலர்க்கு - சிவபெரு மான் திருமுன்வணங்கித் துதிக்கின்றவர்களுள சிலருக்கு, தன் திருவாயின் வார் தை கல்கியும்-தனது திருவாக்கினால் வாழ்தையருளியும், சிலர்க்கு அருள் முகிழ் நகைவழங்கியும - சிலர்க்கு கருணையோடு புனகையருமபியும, சிலர்க்குக் கண் பார்த்தும் - சிலர்களுத திருநோகருளியும், சிலர்க்கு நீளமுடி துளகியும் - சில ர்க்கு எட்டுதறகரிய திருமுடியை அசைதும, அணடம் காதத கண்டன்-(பல்லாயி ரகோடி) அணடங்களையும் லீலைதாற்பொன்முகாதருளிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடை ய அப்பெருமான, அருள் பரிகில் நகது எழுதது - (இவ்வாறு) அருட்கொடைதரது (அங்குனமும) எழுதது, ஓர் மண்டபத்தி இடை புக்கு - ஒருமண்டபதகின்கண் எழுந்தருளி, கடிமணம கவின கொளவான் - திருகலிபாணகிகோலங்கொண்டரு ளுகருத.

கொளவான-வான்விருந் நிகழுகாலவினையெச்சப்பொருளில்வந்தது. (கடு)

ஆண்டகாயகன்றிருவுளகருறிபபுணாந்தனைகாயகனுள்ளம்
பூண்டகாதன்மேறகொணடெழுமன்புருதனபுனிதமெய்த்தவப்பேறு
மீண்டவாங்ஙாகதெண்ணிலாமறைகளுமிருவருமுனிவோருக்
கீண்டருந்திருமேனியைதனகையாறரீண்டிமங்கலஞ்செய்வான்.

(இ-ள.) ஆண்ட நாயகன் திருவுளகருறிபபுணாந்து - பல்லுயிர்களையும் அடி மைகொண்டருளிய சிவபெருமான நிருவுள்ளக்குறிபபுணர்ந்து, அளகை நாயகன்- குபேரன், உளாம் பூண் காதல மேறகொணடு எழுமை அனபும் - மனத்திலுள்ள ஆசை மீக்கொள்ளுதலால எழுநதவனபும, தன புனித மெய் தவப் பேறும - தனது புனிதமாகிய மெயதவப்பயனும, ஈண்ட ஆகு ஆணைதை - வந்தகைகூட அதநி ருமணடபதநிறசெனறு, எண நிலா மறைகளும - அளவில்லாத வேதங்களும், இரு வரும-பிரமனும திருமாலும, முனிவோரும - முனிவர்களும, நீண்டு அரும் திருமே னியை - பரிசிதநதறகரியநீருமேனியை, தனகையால நிணடி. மங்கலம் செய்வான்- தனதுகைகளாற்பரிசித்துத திருமணகோலஞ்செய்யதொடங்கினன். (கசு)

பூந்துகிற்படாங்கொயசகதகாணிபின்போக்குகோவணஞ்சாத்தி
யேந்திரடைஞாண்படடிகையிறுக்கிவண்டிரைக்குநாண்மலர்க்குஞ்சி
வேயந்துகறபகபடுதுமலர்சிகழிகைமிலைந்துநீறணிமெய்யிற்
சாந்தமான்மதந்தண்பனிநீரளாயதடக்கையான்மட்டித்தான்.

(இன்.) பூந்துகில் படாம் - அழகியவஸ்திரத்தை, கொய் சகதாணை - கொ ய்சகத்தாணியாகவும, பின போககு கோவணம் சாத்தி - பின்புறத்திற் போக்குகி னற கோவணமாகவுஞ்சாத்தி, ஏந்து இரட்டை ஞாண் பட்டிகை இறுக்கி - (அதன் மேல்) அழகுமிக்க இரட்டையாயுள்ள அரை ஞரணைடு பட்டிகையையும் இறுக்கிச் சாத்தி, வண்டு இரைக்கும நீள் மலா குஞ்சி வேய்ந்து - வண்டுகளொலிக்கும அ

ன்றலர்ந்த மலர்கையணிந்த சிகையைக் கொண்டையாகப்புனைந்து, கற்பகம் புது மலர் கெழிகை மிலைந்து - கறபகதருவினது புதியமலராலதொடுத்த மாலையை (அத ன்மேற்) சூட்டி, நீறு அணி மெய்யில் - விபூதியையணிந்த திருமேனியில், சாக் தம் மான்மதம் தண்பனி நீர் அளாய் - சந்தனதோடு மிருகமதத்தையுங் தண்ணிய பனிநீரையுங்கலந்து, தடக்கையால் மட்டிததான்-(தனது) நீண்டகையி னல்பூசினன

இரண்டுசெஞ்சுடர்தழைத்திருந்தாலெனவிணமணிக்குழைக்காதிற் சுருண்டதோடுபொற்குண்டலந்திணியிருந்திதோட்புறந்துளள மருண்டதேவரைப்பரமெனமதிப்பவர்மையல்வல்லிருண்மான விருண்டகண்டமேன்முழுமதிகோத்தெனவிணைத்தகண்டிகைசாத்தி.

(இ-ள்.) மணி குழை - அழகிய சங்கசுனைலம (அணிகத) இணை காதில்- இரண்டுதிருச்செவியிலும், இரண்டு செம் சுடா தழைதது இருந்தால் {என்ன - இர ண்டு செந்நிறம்வாய்ந்த சூரியர்கள் குடிகொணடிருந்தாற்போல, சுருண்ட பொன் தோடு குண்டலம் - சுருண்டவடிவாகசெய்த பொற்றோடும பொற்குண்டலமும், திணி இருள் தரங்க தோள் புறம் தளள - செறிந்த இருளேயோட்டித் தோட்புறத திலசைந்தாடத் (தரித்தும்) மருண்ட தேவரை பரம் என மதிப்பவர் மையல் வல் இருள் மான - (மலமயக்கத்தால் ஈசம்பரமென) மருட்சியடைந்த தேவர்களைப்ப மென்று மதிப்பவர்களுடைய மயக்கமாகிய வலிய இருளை ஒப்ப, இருண்ட கணட மேல் முழுமதி கோததால் என்ன - கறுததகணடதின்மேல் பூரணசுதிரனைகோ வைசெய்தாற்போல, இணைதகண்டிகை சாததி - இணைத்துச்செயத முதுகுகண் டிகையைத்தரித்தும்.*

தம்மை ஒடுக்கி மீட்டருளும் இறைவனை அதிகாரத்தால் தமமோடொருசே ரவைத்தெண்ணுந தன்மையராதலின மருண்டதேவர எனவும, அதுபற்றிவிரிகத நூல்களைகொண்டு அவர்களைப்பரமெனறு கருதுவோர அறிவு மயகக அறிவாதலி ன் அவர்களறிவை மையல் வல்லிருள எனவுங்கூறினர்.

" சாவமுன்னைட்டக்கன்வெள்விதாதனின்னருசமஞ்சி
யாவவெத்தாயென்றவிதாவிடுமமவரைரோ
மூவனென்றேயெம்பிராணெடுமெணணிவிணணுமமண்மேற்
றேவனென்றேயிதுமாற்தென்னபாவந்திரிதவரே."
எனவருந்திருவாசகம - திருச்சதகததானும.

" முளரியோன்முதலாஞ்சுரரொமமபூதமுதலவறறோடுதித்துள்ளோ
ருளவிடுந்தலைமையாளரெனறவையகறறிமால்விடையவருமீயே
வளமுறுமெல்லாததலைமையுமுடையோனவருமுதகாரணனல்லோ
ருளமுறுதியானபொருளெனச்சிகைதேர்ந்ததைப்பவமயங்குவர்சிலரே."
எனவருஞ்சிவதத்துவவிவேகததானுமுணர்க. (கூஅ)

வலங்கிடந்தமுந்நூல்வளையருவியின்வயங்குமார்பிடைச்சென்னித் தலங்கிடந்தவெண்டிங்களுற்றமுதெனத்தரளமாலிகைசாத்தி பிலங்கிடந்தமாலிகைப்பரப்பிடையியைத்திருண்முகம்பிளந்தாரந் கலங்கிடந்தபாற்கடன்முளைத்தெழுமிளங்கதிரொனக்கவின்செய்து.

(இ-ள்.) வலம் கிடந்த முந்நூல் - வலப்புறத்திற்கிடந்தசையும் முந்நூலான து, வளை அருவியின் வயங்குமார்பு இடை - மலையினின்றியும் அருவிபோலவிள

ங்கும் மார்பினிடத்து, சென்னி தலம் இடந்த வெண் திங்கள் - சடாமுடியிற்குடி கொண்ட வெள்ளியசந்திரன், ஊற்று அமுது என தரள மாலிகை சாத்தி-ஊற்றும் அமுதம்போல முத்துமாலையைச்சாத்தியும், இலங்கிடு அந்தமாலிகை பரப்பு இடை-அத்திருமாபிலவிளங்கும் அந்த முதுதமாலைபரப்பினமத்தியில், இருள் முகம் பிளந்த ஆரம - இருள்முகத்தைபோட்டிய மாணிக்கவடத்தை, கலம் இடந்த பால் கடல் மூனைத்து எழும் இளம் கதிர் என இயைதது - மரக்கலங்களேக்கிய திருப்பா ற்கடலில் மூனைதெழுநத இளஞ்ஞாயிறேபோலதரித்து, கவின் செய்து - அழகு செய்தும்.

பிறந்த-அகலவீறுதொகுத்தல். இனம்பற்றிக்கலங்கிடந்த பாற்கடல் என்றார். ஒருதொடரின்கண்வந்த உவமைதோறும் உவமைச்சொறறேன்றப் புணர்த்திக்கு. றுதலால் பலவயிற்போலியணி. (கூக)

திசைகடந்தகாற்புயங்களிற்பட்டிகைசோத்துவாளெறிக்குந்தோ
ணசைகடந்தகலலார்மனங்கவர்ந்துயிராககவருகதஞசாத்தி
யசைகடகுகலும்வாரணவரிவைநீதத்தணிகொளுத்தரீயம்பெய்
திசைகடந்தமகதிரபவிதத்திரமெடுத்தெழில்விரலுழைவித்து.

(இ-ள்.) திசை கடந்த கால் புயங்களில் பட்டிகை சேர்த்து - திசைகளேக்க டந்த கான்குதிருப்புயங்களிலும படடிகைகளேதரித்தும, வாள எறிகும தோள்-ஒளிவீசும அந்திருததோளகளில, நசைகள் நந்த கல்லார் மனம் கவாநது - காமவி ருப்பமிக பெண்களின மனததைகொளளேகொணடி, உயிர் நக்க அங்கதம் சர தது - அவருயிரேப்பருகும் வாகுவலயங்களேத்தரித்தும், கடம் கலும் அசை வாரணம் உரிவை நீதது - மதததைச்சிநதும் அசைவாடிநிற்கும் யாரேயினபோர் வையை நீகி, அணிகொள உததரீயம் பெய்து - அழகுசெய்யும் உத்தரீயத்தைச் சாத்தியும், இசைகடநத மகதிரபவிததிரம் எடுத்து - சொல்லளவுக்கெட்டாத மந் திரவடிவாகிய பவிததிரததையெடுதது, எழில் விரல் றுழைவித்து - அழகியவிர லில் தரித்தும.

உயிர்நக்க எனத் தெளிவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறநதகாலமாகக் கூறியது காலவழுவமைதி. (கூ00)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந்துகிலசைத்துரகமைந்தலேகால
விடுததபோல்வெயின்மணிததலேகொடுக்குமின்விடவிருபுறநதூக்கித்
தொடுத்ததாரபுயந்தூகிநாபுரங்கழல்சொற்பதங்கடந்தன்பர்க
கடுத்ததாளிலிடமருகிக்கோமகனருந்தவப்பயன்பெற்றான்.

(இ-ள்.) உடுத்த கோவணம் பிசை பொலம் துகில் அசைத்து - உடுத்தகோ வண உடையின்மேல் பீதாம்பரத்தை பிறகுகட்டி, உரகம் ஐந்தலே கால விடுத்த போல் - சர்ப்பமானது ஐநததலேகளேயுதொங்கவிட்டதுபோல, வெயில் மணி தலே கொடுக்கு மின் விட - ஒளிவீசும் மாணிக்கதாற்செய்த தலேக்கொடுக்குகளேப் பிர காசிக்கும்படி (அப்பீதாம்பரத்தின்மேல்,) இரு புறம் தூக்கி - இருபுறத்திலுந் தொ ங்கவிட்டும், தொடுத்த தார் புயம் தூக்கி - மலராற்றொடுத்த பூமாலேகளேப் புயங்க ளில் அசையச் சாத்தியும், சொல் பதம் கடந்து அன்பர்க்கு அடுத்த தாளில்-சொல் லாவையைக் கடந்து அடியார்களுக்குச் சமீபிதத்திருவடியில், நூபுரம் கழல் இட்டு-

லெம்பையும் வீரகண்டையும் தரித்தும், இரு நிதி கோமகன் - சங்கநிதிக்கும் பதும நிதிக்கும் இறைவனுகிய குபேரன், அரும தவப் பயன் பெற்றனை - செய்தற்கரிய தவங்களால்லாகிய பயன்களே (ஒருசேரப்) பெற்றனை.

கொடுக்கு ஒருவகையாபரணம். பதும அளவு "சொற்பதங்கடந்த தொல் லோன்காணுக" எனத்திருவண்டப்பகுதித்திருவகவலுள் வருதல்காண்க. (கூக)

செங்கண்மாலயனிற்கிரன்முதல்பெருந்தேவர்க்கும்யாவர்க்கு
மங்கலந்தருகடைக்கணையகனெருமங்கலமபுனைந்தானபோற்
சங்கைகொண்டுகும்போதரன்முதுகின்மேற்சரணம்வைததெதிர்போந்த
துங்கமால்விடைமேற்கொடுநடந்தனசுரர்கள்பூமழைதூாத்தார்.

(இ-ள்.) செங்கண் மால் அயன் இந்திரன் முதல் பெரும் தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் - செவந்தகண்களையுடைய திருமால் பிரமன இந்திரனமுதலிய பெரியதேவர்களுக்கும் ஏனையோர்களுக்கும், மங்கலம் தரு கடைக கண நாயகன் - மங்கலந்தரு கின்ற கடைக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான், தான் ஒரு மங் கலம புனைந்தான்போல் சங்கை கொண்டு-தானொரு மங்கலஞ் கொண்டருளினவனைப்போல எண்ணங்கொண்டு, கும்போதரன முதுகினமேல் சரணம வைதது - கும்போதரனதமுதுகினமேல் திருவடியைவைத்து, எதிர் போந்த துங்கம் மால விடைமேற கொண்டு நடந்தனன் - எதிரேவந்த உயாந்த மால்விடைமேல ஆரோகணித்து நடந்தருளினனை, சுரர்கள் பூமழை தூாத்தார் - தேவாகள் புஷ்பவருஷம் பொழிந்தாராகள்.

பிரமன முதலிய எலலாவுயிர்களுக்கும் மங்கலந்தருவோன் தனகொருமங் கலம் வேண்டானுதலின மங்கலம புனைந்தானபோல சபலகொண்டு எனகூறினர். (கூஉ)

அந்தரத்தவரந்தரதுந்துபியைந்துமார்த்தனர்சூழ
வந்தரக்கருமியக்கருமபூதருமங்கலவியங்கலலக்
கொந்தலர்க்கருங்குழலரமடந்தையாகொலைவல்விஞ்சையர்தாளந்
தந்தசைதகிடமலாந்தபூங்கொம்பரபோறசாய்ந்தசைந்தனராட.

(இ-ள்.) அந்தரத்தவர் அந்தர துந்துபி ஐந்தும ஆர்த்தனர சூழ்- தேவர்கள் தேவதுந்துபி யைந்தையும் முழகிச் சூழ்ந்துவரவும், அரக்கரும் இயக்கரும பூதரும் வந்து மங்கல இயம் கல்ல - அரக்கரும இயக்கரும பூதர்களும் வந்து மங்கல வாத்தியங்களைக கல்லென்று முழகவும், கொலை வல் விஞ்சையர் தாளம தந்து அசைதகிட - இசையிலவல்ல வித்தியாதராகள தாளம்போட் டாட்டிவிக, மலர்ந்த பூங் கொம்பா போல் - கொத்தலர்ந்த பூங்கொம்பைப்போல, கொந்து அலர் கரும் குழல் அரமடந்தையர் - பூங்கொத்தையணிந்த கரியகூந்தலையுடைய தெய்வபெண் கள், சாய்ந்து அசைந்தனர் ஆட - சாயந்தசைந்து (ஒருபால்) ஆடவும.

ஆர்த்தனர், அசைந்தனர் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் நின்றன. கொம்பர் - இறுதிநிலைப்போலி. அசைத்த என்னுதொழில் நிகழ்ச்சியாலாடலென்னும் பொருணிகழ்ச்சிதோன்ற உபசரித்தார். (கூக)

துங்கமாயிரங்கருவியாயிரமலைத்தூங்கிருண்முழைதோறுஞ்
சிங்கமாயிரம்வாய்திறந்தார்த்தெனச்சிரங்ராயிரந்திண்டோ

எங்கமாயிரமாயிரமுடையவனயிரமுகந்தோறுஞ்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரந்தடக்கையுமபிடித்தார்த.

(இ-ள்.) தங்கமாய் இரங்கு அருவி மலை யிருள் தூங்கு ஆயிரம் முழை தொறும் - பரவி ஒலிக்கும் அருவிகளையுடைய மலையிலுள்ள இருள்குடிகொண்ட ஆயிரங் குகைகள்தோறும், ஆயிரம் சிங்கம் வாய் திறந்தது ஆர்த்தால் என்ன - ஆயிரஞ் சிங்கங்கள் வாய்திறந்து ஒலித்தாற்போல,ஆயிரம் சிரங்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் திணிதோள் அங்கம் உடையவன்-ஆயிரஞ் சிரங்களையும் இரண்டாயிரம் திணிய புயங்களையும் உடைய பானுகம்பன், ஆயிர முகந் தோறும ஆயிரம் சங்கம் ஆயிரம் ஆயிரம் தடக்கையும் பிடித்து ஊத - ஆயிரம் வாய்களதோறும ஆயிரஞ்சங்குகளையுதது மீண்ட இரண்டாயிரங்கைகளாலும பிடிதது ஒருபால் ஊதிவரவும. (கoச)

போக்குமாயவன்புணர்பையுமிருண் மலப்புணர்ப்பையுங்கடந்தெம்மை
காக்குநாயகனருசனேவிடாதருட்கதியடைந்துளவாணன் [க்
றாக்குநேர்படவாயிரங்கரங்களாரறெறுமெனமுகந்தோறுந்
தாக்கவேறுவேறெழுகுடமுழாவொலித்தடங்கடலொலிசாய்ப்ப.

(இ-ள.) போக்கு மாயம வன் புணர்ப பையும்-ஒழிக்கத்தக்க மாயையின் வலியதொடக்கையும், இருள் மலப் புணர்ப்பையும் கடநது - ஆணவ மலததொடக்கையுங்கி, எம்மை காககு நாயகன் - எமமைப் பாதுகாக்குஞ் சிவபெருமானே, அருச்சனை விடாத அருள் கதி அடைந்துள வாணன் - அருசிக்கும் பூசனைத்தொழிலைக் கைவிடாமல் (அவனது) திருவருளால் முதியடைநத வாணனவன், ஞாகு நேர்பட ஆயிரம கரஙகளால் - பாடலுகநு ஒகக (தனது)ஆயிரங்கைகளினால், முகம் தோறும தாகக-முகங்களதோறும் மோத, தொம என வேறு வேறு எழு குடமுழா ஒலி - தொம்மென்று வெவ வேறு வோசையா யெமும குடமுழாவினது வொலி, தடங் கடல் ஒலி சாயப - (ஒருபால்) பெரிய கடலினது ஒலியைகீழபபடிதததும்.

ஆயிரஙகரங்கள என்றமையால் - குடமுழாவும ஆயிரமுகஙகளை யுடையதென்பார் - முகநதொறும என்றார். அஞ்ஞானம், பொய, அபாவு, மோகம், சூனியம், அசசரியம், பயம் ஆகிய மாயைதொடகைகயும், சக்கறபம, விகறபம, குரோதம், மோகம், கொலை, அளர், மதம, ஙகை ஆகிய இருணமலத தொடகைகயும் இயல்பாகவே நீஙகி நிறகு நிறைவன் அனதியே அமமலங்களாற சிமிழ்பபுண்டு கிடக்கும் ஆன்மாகளை மீளாவடிமையாகக்கொளளும் இயல்பினனெனபார் - போக்குமாயவன்புணர்பையும இருண்மலப் புணர்ப்பையுங் கடநது எம்மைக் காக்குநாயகன் என்றார். (கoஙி)

முனிவரஞ்சலிமுகிழ்த்தசெங்கையினர்மொழியுமாசியருள்ளங்
கனிவரும்பியவன்பினர்பரவவுடகருத்தொடுவழிக்கொண்டோர்
துனிவருங்கணநாதர்கொட்டதிர்கரத்துணியினர்மழைபோலப்
பனிவருங்கணராடியதாளினர்பாடுநாவினரேதத.

(இ-ள்.) முனிவர் அஞ்சலி முகிழ்த்த செம் கையினர் - முனிவர்கள் அஞ்சலித்துக் கூப்பிய செவநத கைகளையுடையவர்களாகியும், மொழியும் ஆசியர்-சொல்லுகின்ற ஆசீர்வசனங்களையுடையவர்களாகியும், உள்ளம் கனிவு அரும்பிய அன்பினர் பரவ - மனத்தில் கனிந்துதோன்றிய அன்பினராகியும் (ஒருபால்) அநித்தவ

வும், உள் கருத்தொடு வழிக் கொண் டோர் தனிவு அரும் கண நாதர் - இணங்கிய மனத்தோடு வழிக்கொண்டு நடக்கின்ற தன்பமில்லாத கணநாதர்கள், கொட்டி அதிர்காத்தினையினர் - கொட்டி அதிர்க்கும் இரண்டுகைகளே யுடையவர்களாகியும், மழைபோல் பனிவரும் கண்ணர் - மழைபோல ஆனந்தபாஷ்பங்களைச் சிந்தும் கண்களையுடையவராகளாகியும, ஆடிய தாளினர் - ஆடுகின்ற கால்களே யுடையவர்களாகியும், பாடு காவினர் - பாடுகின்ற நாவினே யுடையவர்களாகியும், ஏத்த - (ஒருபால்) துதித்தலவரவும.

செங்கையர், ஆசியர், அன்பினர் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றுகள் வேறுபல வடுக்கிய வினையெச்சங்களாய்ப் பரவ என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், கரதலனினையினர், தண்ணர், தாளினர், நாவினர் எனனும் அவ்வினைமுற்றுகள் வேறு பலவடுக்கிய அவ்வினையெச்சங்களாய் ஏத்த என்னுமவினையெச்சதினை முதனிலையையுந் தனித்தனிகொண்டன. (கூசு)

இந்திரன்மணிக்களாஞ்சிகொண்டொருமருங்கெய்தமெல்லிலைவாசந்
தந்திலகுபொன்னடைப்பைகொண்டிசனேர்சார்வரமருத்துக்கோ
வந்திரங்கொலியாலவட்டம்பணிமாறவாரமுழுமுரபந்
தந்துகேரகீர்க்கடவுள்பொறகோடிகந்தாமைக்கரந்தூக்க.

(இ-ள்.) இந்திரன் மணிக் களாஞ்சி கொண்டு ஒரு மருங்கு எய்த - தேவேந்திரன் இரத்தினம்பதித்த காளாஞ்சியை ஏந்தி ஒருபால் வரவும, ஈசன் மெல் இலை வாசம் தந்து இலகுபொன் அடைப்பை கொணடு ஓர் சார வர - ஈசானமூர்த்தி மெல்லிய வெற்றிலைச்சுருளையும வாசனைத்திரவியமுந் தந்து விளங்காநின்ற பொன னாலாகிய அடைப்பையை ஏந்தி ஒருபால் வரவும், மருத்துகோ வந்து இரங்கு ஒலி ஆலவட்டம் பணிமாற - வாயுதேவன் (ஒருபால்) வந்து ஒலிக்கும ஒலியையுடைய ஆலவட்டம் வீசிவரவும், ஆ அழல் தூபம் தந்து கேர - நிறைந்த அகினிதேவன் தூபத்தைத்தந்து (ஒருபால்) வரவும், நீரகடவுள பொன் கோடிகம் தாமரை கரம் தாக்க - வருணதேவன அழகிய பூந்தட்டைத் தாமரைபோன்ற தனது கரங்களில் (ஒருபால்) ஏந்திவரவும். (கூஎ)

நிருதியாடிகொண்டெதிர்வரவடிக்கடிநிதிமுகந்தளகைக்கோன்
கருதியாயிரஞ்சிதறிடகண்டிருங்காலசுகர்வினைசெயயப்
பரிதியாயிரம்பணடவியுரகருமபன்மணிவிளக்கேந்தச
சுருதிநாயகன்நிருவடிமுடியின்மேறகுமந்துபின்புறஞ்செல்ல.

(இ-ள்.) நிருதி எதிர் ஆடி கொணடு வர - நிருதியானவன் எதிரே கண்ணாடி கொண்டு (ஒருபால்) வரவும், அளகை கோன் நிதி அடிக சடி முகந்து கருதி ஆயிரம் சிதறிட - குபேரன் திரவியதைத அடிக்கடி அள்ளி (திருக்கலியாணப் பெருக்கத்தை) எண்ணி அளவில்லாது (ஒருபால்) வீசிவரவும், தண்டி நன் காஞ்சுகர் வினை செய்ய - தண்டாயுததைத யுடைய இயமன கஞ்சுகமாகளபோல நெருக்கத்தை (ஒருபால்) விலக்கிவரவும், பரிதி ஆயிரம் பண டலி உரகரும பல் மணி விளக்கு ஏந்த - சூரியனைப்போல் விளங்கும் ஆயிரமபண டலியை யுடைய நாகர்களும் பல இரத்தினதீபங்களே யேநதி (ஒருபால்) வரவும், சுருதி நாயகன் திருவடி முடியின் மேல் சுமந்து பின்புறம் செல்ல - வேதபுருஷன் இறைவனது திருவடியைத் தனது முடியின்மேல் சுமந்து பின்புறத்தில் வரவும்.

பணடலி - பண அடலி எனப்பிரித்துப் படக்குடனைப் பொருள்கொள்க.

கங்கைகாவிரியாதியநவநதிக்கன்னியர்குளிர்தூங்கப்
பெரங்குவார்திரைக்கொழுந்தெனக்கவரிகள் புரட்டவெண்பிறைக்கீற்றுத்
தூங்கவாளெயிற்றிருளுடறகுழிவிழிசசுடரழற்செம்பங்கிச்
சங்கவார்குழைக்குறியகுண்டோதரன்றண்மதிக்குடைதாங்க.

(இ-ள்.) கங்கை காவிரி ஆதிய நவநதி கன்னியர் - கங்கைகாவிரிமுதலிய ஒன்பது தீர்த்தங்களாகிய பெண்கள், குளிர்தூங்க - குளிர்ச்சிமிக, பொங்குவார் திரை கொழுந்து என கவரிகள் புரட்ட-(தமதிடத்து) விளங்கும் மீண்ட அலைகளின் கொழுந்துபோலச் சாமரைகளே (ஒருபால) வீசவும், வெண் பிறைக்கீறு தூங்கவாள் எயிறு - வெளளிய பிறைக்கிற்றையொத்த உயர்ந்த வெள்ளியபற்களையும், இருள் உடல் - இருளபோனற வுடலையும், குழிவிழி - குழிநதகண்களையும், சுடர் அழல் செம்பங்கி - விளங்கும செருப்புபபோன்ற செந்நிறமவாய்ந்த மயிர்களையும், சங்கம் வார்குழை - சங்காலாகிய நீண்டகுண்டலததையுமுடைய, குறிய குண்டோதரன்- குறியவடிவததையுடையவனுகிய குண்டோதரன், தண்மதி குடை தாங்க-தண்ணியசந்திரனேயொதத குடையை (ஒருபால்) தாங்கிவரவும.

பிறைக்கீறு பிறையாகியபிளவு எனநிற்றலால் இருபெயரொட்டுப்பண்புத் தொகை. (கூ0ஈ)

இடிக்கும்வானுருமேறுயாகெடுகொடியெனினவெண்கொடிஞால
முடிகருழிநாளுளர்கடுங்கரலெனமுசறொறிவிடாகாகம்
துடிகவாயிடிமுவணவன்கொடிமுதலருழநதுசேவகருசெய்யுங்
கொடிக்குழாத்தினுடகொடியரசாயவிடைக்கொடிபுடைபெயர்ந்தாட.

(இ-ள) இடிக்கும வான உரும் ஏறு உயா நெடும் கொடி - இடிக்காகின்ற பெரிய இடியேறுகிய உயாந்தநெடியகொடியும், வெள் எனம் கொடி - வெள்ளிய அனனகொடியும, ஞாலம முடிக்கும ஊழி நாள் - உலகததை அழிக்கும் ஊழிக் காலததில, உளர் கடும் கரல் என முசறு ஒலிவிடம நாகம் - வீசுகின்ற சண்டமாருத மபோல பெருமூச்சுவிடும விஷதததையுடைய சாப்பங்கள, துடிக்க வாய இடிம வல் வுவணம் கொடிமுதல் - துடிக்கவாயால்கவவும வன்மைபையுடைய கருடக்கொடியுமாகிய இவைமுதலியகொடிகள், சூழநது சேவகம் செய்யும் கொடி குழாத்தினுள் - புறத்தச்சூழ்ந்து சேவகஞ்செய்யும அததவசக்கூட்டங்களுள், விடைக்கொடி கொடி அரசாயபுடைபெயாந்து ஆட-இடபகொடியானது அக்கொடிகளுக்கரசாய் (ஒருபால்) அசைநதாடவும.

முதல் என்னும் பெயர் வினைப்பகுதியாய் முற்றாய் நின்று எழுவாயருபேற்ற பெயராயிற்று. (கஈ0)

கண்ணுதற்பிரான்மருங்கிருகடவுளர்கப்புவிடடெனத்தோன்றும்
வண்ணமுத்தலைப்படையெடுத்தொருருடவயிறுடைப்பெரும்பூதம்
பண்ணவப்பதினெண்படைக்கலமுநதன்பக்கமாச்சேவிப்ப
வண்ணன்முசசுடர்மூனறத்தொருவனைநடந்தனையதோர்மருங்கெய்த.

(இ-ள்.) கண்ணுதல் பிரான் மருங்கு - நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் இரண்டுபக்கங்களிலும், இருகடவுளர் கப்பு விட்டால் என - இரண்டுகடவுளராகிய பிரமனும் திருமாலும் கப்புவிட்டுக் கிளைத்தாற்போல, தோன்றும் வண்ணம் முத்தலைப்படை - விளங்கித்தோன்றும் செந்நிறம்வாய்ந்த மூன்றுகவராயுள்ள சூல

த்தை, குட்டம் வயிறு உடை ஒரு பெரும் பூதம் எடுத்து - குடம்போலும் வயிற் றையுடைய ஒரு பெரிய கும்போதரனென்னும் பூதம் எந்தி, பண்ணப் பதினெண் படைக்கலமும் தன் பக்கமா சேவிப்ப - தெய்வததனமையையுடைய பதினெண் வகைப்பட்ட ஆயுதங்களும் தன்பக்கமாகச்சேவித்துவரவும், அண்ணல் முச்சுடர் மூனீத்த ஒருவரை நடத்தது அனையது ஒருமருங்கு எய்த - பெருமையையுடைய சோமசூரிய அக்கினிகள் உதித்த வொருமலை நடந்துவருதல்போலவும் ஒருபால் வரவும்.

சிவபிரான் வலப்பாலிலும் இடப்பாலிலும் பிரமன் திருமால் தோன்றினர் களென்பது கூர்மபுராணம் அட்டமூர்த்தியியல்புரைத்த அதிகாயத்தில் "மைந்த நின்னையென்வலப்புறத்தீன்றனனறிய, பைந்தழாய்முடிவண்ணனையெனதிடப்பா லிற், றந்தளித்தனனீவிர்வெங்கரிமுகன்றழல்வேற, கந்தனேனொக்குமெனையுங்சி மோந்துளாப்பன்." எனவருஞ்செய்யுளாலுணர்க.

மூனீத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின ஈறும் நடந்தது என்னும் வினைமுற்றி ன் ஈறும் தொகுத்தல். அனையது என்னுங் குறிப்புவினைமுற்று வினையெசசதத்தில் வந்தது. (ககக)

பந்தநான்மறைப்பொருட்டிரட்டெனவடபாடல்செய்தெதிர்புடப
தந்தனேததவானுயிருணவருத்தெழுதழல்விடதெதிர்நோக்கு
மந்தமாதியிலானிழல்வடிவமாயாடியினிழல்போல
வந்தசுந்தரன்சாத்துநீறுடுதிருமாலையுமெடுதேந்த.

(இ-ள்.) பந்தம் நான்மறை பொருள் திரட்டி என - பக்தத்தையுடைய நான் குவேதங்களின் பொருளனை (ஒருசேரதநிரட்டிய) திரட்டைப்போல, வட பாடல செய்து எதிர் புட்பதநதன் ஏதத - வடமொழியில் பாடல்செய்து எதிரே புட்பதந தன்னுதிதவரவும், வான் உயிர் உண உருத்து எழு தழல விடதது எதிர்நோக்கும-தேவர்கள் உயிருண்ணக் கோபிததெழுநத காலாகினிபோன்ற விடததினைநிரோ சென்ற, அந்தம் ஆதி இலான் வடிவ நிழலாய ஆடியின் நிழல்போல வந்த சுந்தர ன் - இறுதியு முதலுமில்லாத சிவபெருமானுடைய திருமேனியினிழலாய்க் கண் ணுடியின் நிழல்போலவந்த சுந்தரமூர்த்திகள், சாதது நீறுடு திருமாலையும் எடுத் து ஏந்த - சாத்தியருளுந் திருநீறுடுடு திருப்பள்ளிதாமதததையும எடுதது ஏநதி ஒருபால் வரவும்.

பந்தம் வேதத்தின் ஒருபுப்பு. சிவபெருமான் ஓகால் கண்ணுடியிற் பிரதி பிம்பித்த தனது திருவுருவதததைநோக்கி வாவென்றருள வநதசுநதரவடிவமாதலி ன் ஆடியினிழல்போல்வநத சுந்தரனெனவும், அவா திருகயிலையில் திருநீறும் திரு ப்பள்ளித்தாமமும் எடுத்தேநதும் அகமபடித்தொண்டினாதலின் சாத்துநீறுடு திருமாலையு மெடுத்தேந்த எனவும், விடநதோன்றியகாலத்துப் பிரமனமுதலியதே வர்கள் திருக்கயிலையையடைந்து ஓலமிடச் சுந்தாமூர்த்தியால் வருவித்தருளின ஞதலின் தழல்விடத்தெதிர் நோக்கும எனவுங்கூறினர். (ககஉ)

அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாங்கருமராவலிகவர்சேன
வன்னத்தேரினன்மாலிடப்பாங்கருமலர்க்கரங்குவித்தேத்தப்
பொன்னத்தேமலர்க்கொன்றையான் வெள்ளியம்பொருப்பொடுமெழீஇப்
லென்னத்தேரணிமதுமைமாககர்ப்புறத்தெய்துவானவ்வேலை. [போந்தா

(இ-ள்.) அன்னத்தேரினன் அயன்வலப்பாங்கரும் - அன்னத்தைத் தேராக வுடையபிரமன் வலப்புறத்திலும், அராவலி கவர் சேனம் வன்னம் தேரினன் மால் இடப்பாங்கரும் - பாம்பின்வலியைக் கொளீஇகொள்ளும் கருடீ நிறம் அமைக் ததேராகவுடைய திருமால் இடப்புறத்திலும், மலர் கரம் குவித்து ஏத்த - (தமது) தாமரைமலர்போன்ற கைகளைக்கூப்பிதத்திசெய்து வரவும், ந பொன்னம் தேமலர் கொன்றையான் - நிறந்தபொணனிறமவாயந்த தேன்பொதிந்த கொன்றைமலர்மா லையையணிந்த சிவபெருமான், வெள்ளியம பொருப்பொடும் எழுந்து போந்தால் என்ன - வெள்ளிமலியோடி எழுந்துவருதாறபோல (இடபவாகனத்தின்மேல்) தேர் அணி மதுரைமா நகர்புறத்து எயதுவான - நீலத்தேரின்வரிசையையுடைய பெரிய மதுரைநகரதினபுறத்து எழுந்தருளிவருகின்றன, அவ்வேலை-அக்காலையில்.

பிரமனும் திருமாலுக தோன்றியமுறையால் வநதார்களென்பார் - அன்னத் தேரினனையன்வலப்பாங்கரு மராவலிகவர்சேன, வணனதேரினன் மாலிடப்பாங்க ரும் எனஞார். வாகனஙகளிறசிறநதன தேரும குதிரையும யானையுமாதலால் ஏனை வாகனங்களோடி கூட்டிகூறுதல செய்யுளவழககென்க. ''கார்மாமிசைகாலன்வ ரிறகலபதேமாமிசைவநதெந்ரபபவாய'' எனவருஞ் செயயுளாறகாண்க. ந-என் பது சிறபபெண்ணம பொருள்மேலவநதும இடைசசொல. ககுரா எனவருதல்காண்க

ஷி வேறு

தேவாகடேவன்வநதான்செநதணமாலவிடையான்வந்தான்
மூவாகண்முதலவனவந்தான்முகுகணெம்பெருமான்வந்தான்
பூவலரயனமாலகாணபபூரணபுராணன்வந்தான்
யாவையுமபடைபபான்வநதா னென்றுபொறிஙனமார்ப்ப.

(இ-ள்.) தேவாகள் தேவனவநதான - பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்குத்தே வனுயுளளவன் வநதருளினன, செநகணமால விடையான் வந்தான் - செவந்தக ணணகளோயுடைய திருமாலாகிய இடபஙாதிைய புடையவனவந்தருளினன், மூவர்க ளு முதலவன வநதான - திரிமூாதகிகளுக்கு முதல்வனுயுளளவன வந்தருளினன், முகுகண எமபெருமான் வநதான - சோமசூரியாக்கினிகளாகிய மூனறுகணகளையு டைய எமதபெருமான் வநதருளினன, பூ அலர் அயன்மால் காணுத பூரண புராண ன் வநதான - தாமரைமலரிலவசிக்கும பிரமனும திருமாலும காணுதறகரிய எங்கும் நிறைநத தொல்லோன்வநதருளினன, யாவையும படைப்பான் வநதான - எல்லா வறறையுஞ்சிருட்டித்தவன் வநதருளினன, எனறு பொன் சினனம ஆரப - என்று பொன்னுலாகிய சின்னஙகள் (நருபால) ஒலிததுவரவும.

அடியார்களவேண்டி யாங்குவிகாரதுசென்றருள ஈரடியால் மூவுலகளைதத விடைகொண்டான என்பார் - செநகணமால விடையான் எனவும, பரதகிரராகிய பிரமன் திருமாலோடி சுதநதரதுவச் சுதந்தரனுகிய தானொருவனுய் நின்று அவர் கூர்க்காலாகாதரத்திலொடுக்கி மீட்டும் உற்பிபபவன் எனபார் - கூட்டிப் பிரிததற் பொருளில்வந்த ஏழனுருபுதந்து மூவரின்முதல்வன் எனவும், தன்னியலைநத ஆ ன்மாகளின் மூமமலஙகளையும் நீககி அருளசெயபவனென்பா. மூக்கணென் னும் விசேஷணங்கூட்டி எமபெருமான் எனவும, திருவருட்கண்ணுல் அறியாதநிற் துநிற்கும் அடியார்க்கன்றி உருவமும் அருவமும் அருவுருவமுங்கடந்து யாங்களும் பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிறகும் அனுபூதமுத்த சித்திருவினனென்பார் - பூவல ராயன்மால்காணப் பூரணபுராணன்வந்தான் எனவுங்கூறினர். (ககச)

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற்பெருந்தகையமைச்சரேனை
மண்ணினுக்கரசர்சேனைமன்னவர்பிறருமீண்டிக்
கண்ணினுக்கினியான்றன்னைக்கண்டெதிர்கொண்டுதாழ
விண்ணினுக்கரசனூரின்வியத்தகுநகரிற்புக்கான்.

(இ-ள்.) பெண்ணினுக்கு அரசிவாயில் பெரும் தகை அமைச்சர் - கூற்றுமகள் முதலிய பெண்களுக்கரசியாராகிய பிராட்டியார் வாயிலிலுள்ள பெருந்தன்மையையுடைய சுமதி முதலிய மந்திரிகளும், ஏனை மண்ணினுக்கு அரசர் சேனை மனைவர் பிறரும் ஈண்டி - ஏனை நாட்டுகளுக்கு அரசராயுள்ளவர்களும் சேனைபதிகளும் மற்றையோரும் (மதிலின்வாயிலின) நெருங்கி, கண்ணினுக்கு இனியான் தனை கண்டு எதிர்கொண்டு தாழ - கட்புலங்களுக்கு இனியதிருமணக்கோலக்கொண்டருளிய பெருமானைத் தரிசித்து எதிர்கொண்டு வணங்க, விண்ணினுக்கு அரசன் ஊரின வியத்தகு நகரில்புக்கான் - (எதிர்கொள்ளவந்த அவரோடு) இந்திரனுடைய பொன்னுலகத்தினும் வியக்கத்தக்க செல்வத்தையுடைய மதுரைநகரிற்புகுந்தருளினன்.

இன் உறழ் பொருவில்வந்த ஐஞ்ஞூருபு. (கசடு)

மூகிறவழ்புரிசைசூழ்நூர்முகப்பெருவாயினீக்கி
யகிறவழ்மாடவீதிவலம்படவணைவானுக
ஈகிறமழைபொலங்கொம்பன்னகன்னகாமகளிரம்பொற்
றூகிறமழைமருங்குலாயத்தொகைபுரந்தமுவசரும்நகார.

(இ-ள்.) மூகில் தவழ புரிசை சூழ்நூர் முகப்பெரு வாயில நீகி - மேகந்தவழும் மதில்சூழ்ந்த தொன்னகரத்தின் முகத்திலுள்ள பெரிய கோபுரவாயிலைக்கடந்து, அகில தவழ் மாடம் வீதி வலமபட அணைவான் ஆக-அகிற் புகைதவழும் மாடங்களையுடைய வீதியில வலமாக எழுந்தருள, நல நகர் நகில் தழைபொலங் கொம்பு அனன மகளிர் - அகலல நகரிலுள்ள தனங்களாகிய அரும்புகளையும்பிய பொறகொம்பையொத்த பெணகள, அமபொன துகில தழை மருங்குல் ஆயம தொகைபுரம் தழுவ சூழ்நதார - அழகிய பீதாமபரமுமுத்த இடையையுடைய தோழியாகூட்டம் புறத்தில நெருங்கிவர சூழ்நதார்களாக.

பேதைமுதல் எழுவகைப்பருவபபெண்களுள பேதைநீங்கலாக ஏனை அறுவகைப்பருவபபெண்களென்பார் நகில்தழை பொலங்கொமபன்ன மகளிர் எனவும் குழமகன் மங்கலத்தால் இன்னனெனபது தோனற வீதியிடத்தபபவனிவருகிறதொழப்போநதார் என்பார் ஆயதொகைபுறந்தழுவச சூழ்நதார் எனவுங்கூறினர். எழுவகைப்பருவபபெணகள பேதை, பெதுமபை, மங்கை, மடநதை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளமபெண. தொழபபோநதார் எனபது - "குழகணகைகலிவெணபாக்கொண்டு, விழைதொல்குடிமுதலவினங்கவுரைதாஙகு, கிழைபுணைகல்லாரிவாமணிமறுகின். மறறவனபவனிவரலேழ்பருவம, உறறமானாதொழப போந்தருளாவாம்" எனவரும் இலக்கணவிளக்கபபாட்டியலால் காணக. (ககசு)

தமிழ்முதலபதினெண்டேதமகளிருந்தாருநாட்டி.
னமிழ்தமன்னவருமுல்லேயமபுயஙகுமுதநீலஙு
குமிழுநறுஙகோஙகுகாந்தள்கோழிணரசோகம்வாச
மூமிழ்தரமலர்ந்தநந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) தமிழ் முதல் பதினெண் தேத்து மகளிரும் - தமிழ்நாடுமுதலிய பதினெட்டுநாட்டிலுமுள்ள பெண்களும், தாருநாட்டில் அமிழ்தம் அனையரும்-கற்பகநாடாகிய பொன்னுலகிலுள்ள அமிழ்தமொத்தபெண்களும், முல்லை அமுபுய ம் குமுதம் நீலம் குமிழ் நமை கோங்கு காந்தள கோழ் இணர் அசோகம் வாசம் உமிழ்தர மலர்ந்த நந்தவனம என - முலலையுந் தாமரையும் அல்லியும் நீலோறபல மும் குமிழும் நறியமணமுடைய கோங்கும காந்தளும் கொழுவிய பூங்கொத்தை யுடைய அசோகமும் வாசம்மிச மலாந்து மல்கிய நந்தவனமபோல, ஒருஙகு மொ ய்த்தார் - ஒருசேர நெருங்கினார்கள.

தாமரா முகமாகவும, முல்லை நகைதகளாகவும், ஆம்பல் வாயாகவும், நீலம் கண்களாகவும், குமிழ் நாசியாகவும, கோங்கமபு தனங்களாகவும், காந்தள் கைக ளாகவும், அசோகு மேனி நிறமாகவுமகொண்டு பெண்களகூட்டத்தை நந்தவனமாக க் குறிபபுருவகஞ்செயது அவைமலாந்த நந்தனவனமென்றார. மண்ணுலகமாதரும் விண்ணுலகமாதரும தம்முள் வேறுபடின்றிக் கலநதவென்பார் - ஒருங்குமொய் ததாரென்றார். (கஎ)

எம்மைநீர்விடுதிரோவெனபபோற்கலியுஞசங்கும்
விம்மகாண்மடநுழுங்கணைஞகுடைவெளியாரஙக
வும்மைநீங்கிதாடபந்தாவுரைத்தனமுரைத்தோமென்று
தம்மைநூபுரமகாலபறறித்தடுப்பபோலாரப்பசசென்றார.

(இ-ள்.) எம்மை நீர விடுதிரோயே என்பபோல் - எங்களை நீங்கள் கைவிடுகி ன்றீர்களோ எனறு முறையிடுதல்போல, கலியும சங்கும் விமம - (சோரும்) மேக லேயும வளையும ஒலிக்கவும், காணும் மடனும் உங்கள நெஞ்சு உடை வெளி ஆற ஆக அகதோ உமமை நீதது ஓமம - காணமும மடமையும உங்களமனதைபபரநத வெளியாககொணடு ஐயோ உங்களைக்கைவிட்டோமிம, உரைதனம் உரைதோம் எனறு - (அதனை) காங்கள்சொல்லும சொனனுமென்று, நூபுரம தமமை கால் பறறி தடுப்பபோல் ஆரப்ப சென்றார - சிலமபுகள தம்மைக காலகள்பறறித தடுத தல்போல ஒலிக்கவும வீதியிற் சென்றாரகள.

மேகலை - கலை எனவநதது முதறகுறையாகிய செயயுள மரூஉ. நீங்கள் சென்றாலருளான அதனால் யாவுமிழபபீர எனறது குறிபபுத தோனற நிறறலின் எதிர்வினைவிலக்கணம். (கஅ)

கடியவிழ்கமலகாடுபூதததீதார்கருணைவாரி
யடிமுதன்முடியீறுகவலைவிழிகருவிளைசாத்திக்
கொடியசெம்பதுமபோதுகுழன்மிசைசூடுவார்போற்
றொடியணிகரங்கள்கூப்பிதுதியெனவினையசொல்வார்.

(இ-ள்.) கடி அவிழ கமலம காடு பூததது ஓர் கருணை வாரி-வாசமொடுமலர் ந்த தாமரைகாடுபூத்த ஓர கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமானுடைய, அடி முதல் முடி ஈறுக - திருவடிமுதல் திருமுடியாகதாக, விழி குவளை அலர் சாத்தி - (தமது) கணகளாகிய குவளைமலர்களைச்சூட்டி, கொடிய செம பதுமம் போது குழல் மிசை சூடுவார் போல்-கொடியையுடைய செநதாமரைமலர்களைத (தமது) கூந்தலின்மே லே சூடுகின்றவர்களைபபோல, தொடி அணி கரங்கள் கூப்பி - வளையலியணிந்த த மதகைகளைக்குவித்து, துதி என இனைய சொல்வார் - துதிசெய்கின்றவர்களைப்போ ல இத்தன்மையான வார்த்தைகளைக் கூறுகின்றார்கள்.

கருணைவாரி என்றது - சிவபெருமானையும், *தாமரைக்காடென்றது* - திருமுகத்தையும், *திருக்கண்களையும்*, திருவாயையும், திருக்கரங்களையும், *திருவந்தியையும்*, திருவடியுமெனக்கொள்க. இது குறிப்புருவகவணி. *குவளைசாத்தி* - *பதுமப்போது* சூடிவென்றது விரோதவணி. பெண்களிடத்து நிகழ்ந்த ஒருதலைக் காமமாதலால் இது பெண்பாற கூற்றுக்கைக்கிளைத்திணை - துறை காட்சி. (கஙக)

நங்கையென்னுமுள்கொல்லோநம்பியைத்தினைத்தற்கென்பார்
மங்கையைமணப்பானென்னுவள்ளலுநோற்றுனென்பா
ரங்கடிமதுரையென்னுவாற்றியதவந்தானெனபா
ரியகிவர்வதுவைகாண்பானென்னநாநோற்றேமென்பார்.

(இ-ள்.) நங்கை நம்பியை தினைத்தற்கு என் நோற்றனள் கொல்லோ என்பார்-பிராட்டியார் இச்சிறந்த புருஷனை அனுபவித்தற்கு என்னதவஞ்செய்தாரோவென்று (சிலர்) சொல்லுவார், வள்ளலும் மதுரையை மணப்பான் என் நோற்றனன் என்பார்-வள்ளற்றன்மையையுடைய இம்மகாபுருஷனும் இப்பிராட்டியாரைச் சேர என்னதவஞ்செய்தானோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார், அம் கடி மதுரை ஆற்றிய தவந்தான் என்னே என்பார்-அழகிய விளக்கமமைந்த மதுரைநகரம் (இவர்கள் அணுகச்) செய்ததவம் யாதோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார, இங்கு இவர் வதுவை காண்பான் நாம் என்னநோற்றேம் என்பார் - இருதிறங்களில் இவர்களது திருக்கலியாணமகோற்சவத்தைக்காண நாமென்ன (அரிய) தவம் செய்தோமோ எனறு (சிலர்) சொல்லுவார்கள்.

மங்கை வள்ளல இவற்றின் முதலில் இகரச்சுட்டுத் தொகுத்தல். (கஉ0)

தென்னவன்வருங்திமேனட்செய்தவப்பேற்றுப்பெற்ற
தன்மகளவதுவைகாணத்தவஞசெய்தாளிலளேயெனபார்
கன்னிதனழகுக்கேற்றவழகனிகாளேயென்பாரா
மன்னவனிவனேயன்றிவேறிலைமதுரைக்கென்பார்.

(இ-ள்.) தென்னவன் மேல் நாள் வருந்தி செய் தவப் பேரால் பெற்ற தன் மகள் வதுவைகாண - மலயத்துவசபாண்டியன முன்னாளிற உடலமெலிந்துசெய்த தவப்பயனற்பெற்ற தனது புத்திரியினது திருமணத்தைக்காண, தவம் செய்தான் இலனே என்பார்-தவஞ்செய்யாமறபோயினனேயென்று (சிலர்) சொல்லுவாராகள், கனிதன அழகுக்கு ஏறற அழகன இக்காளை என்பார்-நமது கனியாராகிய பிராட்டியாருடைய திருவழகுககு ஏறற பேரழகனிபபுருடனென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், மதுரைககு இவனே மன்னவன் அனறி வேறு இலை என்பார்-மதுரைககு இப்பேரழகனே இறைவனல்லாமல் வேறொருவரும் இல்லை எனறு (சிலர்) சொலலுவார்கள. (கஉக)

நங்கைதன்னலனுக்கேறபநம்பியைத்தந்ததித்தக்
கூநுகமாமதிநூல்வல்லசுமதிதன்சூழ்ச்சியென்பா
ரங்கவடவப்பேறென்பாரன்னைதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகனுகவித்தவமுடையாளென்பார்.

(இ-ள்.) நங்கை தன் கலனுக்கு ஏற்ப நம்பியை தந்தது - பெண்களுட் சிறந்த பிராட்டியாருடைய அழகுக்குத் தக்க ஆடவர்களுட்சிறந்த புருடனைக் கொடுத்தது, தங்கும் மா மதிநூல் வல்ல இந்த சுமதி தன் சூழ்ச்சி என்பார்-உயர்ந்த மதிநூலில்வல்ல இந்தச் சுமதியினது ஆலோசனையே யென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்,

அங்கு அவள் தவப் பேறு என்பார் - அப்பிராட்டியாருடைய தவப்பயனே இப்படி உடனவடிவு என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அன்னே தன கன்னிக்கு அன்றி இங்கு இவன் மருகனுக எத்தவம உடையாள் எனபா - காஞ்சனமாலையார் தம் புத்திரியாளைப் பெறுதற்குத் தவஞ்செய்தமனறி இங்கு இப்படியே மருகனுகப்பெற யாதவஞ்செய்தனரோ என்று சிலர் சொல்லுவாராகள்.

கங்கை யெனவேற்றுள்கொல்லோ எனவுஞ் செயபுள முதல் இசசெய்யுள் காறும் கயதத்றுறை. (கூஉ)

பூந்துகிலெனகிழ்ப்பர்சூழ்வர்புணர்முலையிலப்பர்பூசு
சாந்தினையுருப்பபாகாணதலைகொண்டார்போலசசாய்வர்
கூந்தலையவிழப்பர்வாரிகூடுவாமுடிபபாமேனி
மாந்தளிரெங்குமாரன்வாளிகள்புதையசசோர்வார்.

(இ-ள்.) பூந் துகில் நெகிழ்ப்பர் சூழவர் - அழகிய துகில்சரியச்செய்து (பின் புகிலர்) தரிபபார்கள், புணர் முலை அலைபபர் - நெருங்கிய தனங்களே (சிலர்) வருத்துவாராகள், பூசு சாந்தினை உருப்பர் - பூசிய சநதனகுழம்பை (சிலர்) உதிர்ப்பார்கள், நாணம் தலைக் கொண்டார் போல சாய்வர் - நாணம் மிககொண்டவனைப்போல (சிலர்) தலையிறகுவார்கள, கூநதலை அவிழபபர் வாரிக கூடுவர் முடிப்பர் - முடித்த கூநதலை அவிழ்த்து வாரிக கூட்டிப் பின்பு (சிலர்) முடிபபார்கள், மேனி மாந்தளிர் எங்கும் மாரன் வாளிகள் புதைய சோரவார் - (தநதம) மேனிகளாகிய மாந்தளிராகடோறும் மனமதபாணங்கள தைகக (அறிவு) சோராது மயங்குவாராகள்.

மெலிவாறுறுத லிரங்குவப் பருவபபெணகள செயல்களினவையாதலில் மெலிதற்றுறை. (கூஉ)

தண்ணவியொழுகுகருசார்ந்தகுணத்தினேச்சார்ந்துமிந்த
வண்ணமெனமலாகுளென்லேவாவியாய்த்தைதவென்பார்
கண்ணுறுகூந்தல்வேய்ந்தகடிவழிழ்நீலத்தாரும
வெண்ணகையரும்புமுல்லைத்தாமமும்வெறுத்துவீழ்ப்பார்.

(இ-ள்.) நண் அளி ஒழுக்கம சாநத குணத்தினைச் சாரந்தும்- குளிர்ச்சியாகிய ஒழுக்கத்தைபபொருநதிய பணபினையுதலும் (தண்ணியவண்டுகளாகிய நேரேயுள்ளமன்மதனது வில்லிநாணினே அடைதலும) இந்த வண்ணம மெல் மலர்கள் வாவியாய் தைத்த என்னே என்பார்-இத்தநிறமவாய்நத மெல்லியமலர்கள் பாணங்களாய்ததைதன என்ன அதிசயமென்று (சிலர்) சொல்லுவாராகள, கள் நறும் கூந்தல் வேய்ந்த கடி அவிழ நீலம தாரும - தேவின் நறியமணங்கமழும் (தமது) கூந்தலில்தரித்த வாசமொடி மலாநத நீலோறபலமாலையும, வெள நகை அரும்பு முல்லை தாமமும் வெறுதது வீழ்ப்பார்-வெள்ளிய (தமது) தந்தங்கள்போல அரும்பிய முல்லைமாலையும வெறுதது நீக்குவாராகள்.

நீலமும் முல்லையும் மன்மதபாணங்களாதலால் வெறுத்து வீழ்ப்பாரென்றார். மெலிவாற்றுத பெதும்பைப் பருவப் பெண்கள் செயல்களினவையாதலால் இதுவும் அத்துறை. (கூஉ)

விம்மிச்செம்மாந்தகொங்கைமின்னனூர்சிலர்விற்காமன்
கைம்மிக்ககணையேறுண்டுகலங்கியமயக்காற்றங்கண்
மைம்மிக்கநெடுங்கண்மூரல்வதனமுமவனம்பென்றே
தம்மிற்றம்முகத்தைநோக்கார்தலையிறக்கிட்டுச்செல்வார்.

(இ-ன்.) விம்மி செம் மாந்த கொங்கை மின னன்னார் சிலர்-பெருத்திறமாந்த தனங்களையுடைய மின்னலையொத்த பெண்களுட் சிலர், வில் காமன் கை மிக்க கணை ஏறுண்டு கலங்கிய மயக்கால் - கருப்புவில்லே யேந்திய மன்மதனது கையினின்று நீங்கிய மணமிக்கபாணங்களால் அடிபட்டு அறிவுகலங்கியகாமமயக்கத்தால், தங்கள் மை மிக்க நெடுங்கண் மூரல் வதனமும அவன் அம்பு என்று - தத்தம் மை க்கோலமிகுக நெடியகணைகளையும் பற்களையும் முகங்களையும் அவன் பாணங்களென் றகருதி, தம்மில் தம முகத்தை நோக்காமா - அப்பெண்கள் கூட்டத்துள் ஒருவர்மு கத்தை ஒருவாபாராராகி, தலே இறகிட்டு செல்வார்-தலையிறகிச் செலவார்கள்.

மன்மதபாணமாவன - தாமரை, மாம்பு, அசோகு, முல்லே, நீலங்களாம். இவற்றுள் கண - நீலமாகவும், பற்கள - முல்லே அரும்பாகவும், முகம் - தாமரையு மாகவிருத்தலின் இவையும் அவனது அமபுகளென்று மயங்கினமையின் இதமையக் கவணி. மெலிவாறாத மங்கைபபருவப் பெண்கள் செயல்க ளிவையாதலால் இது வும் அதுதறை. (கஉ-நி)

பற்றியபைம்பொன்மேனிப்பசப்புதேரூரன்ண [ப
லொற்றைமாலவிடையின் மேறகொண்டிருநதுமும்முளத்துமேவ
பெற்றனமிகன்கொன்மாயப்பேதைபாபெருமானீண்ட
கற்றைவாசடைப்பூங்கொன்றையிதுவதேரூகாண்மினென்பார்.

(இ-ன்.) பைம பொன் மேனி பறறிய பசப்பு தேரூர - பசிய பொனனிறம் போலத் தத்தம் மேனிகள பசதலித்த (தாமகொண்டமையகதசால நிறிதும) தெ வியாராகி, அணணல ஒற்றை மால் விடையின் மேற கொண்டு இருநதுமு-சிவபெரு மான் ஒருபெரியவிடைமேலேறியிருநதருளியும், கம் உளதுமும மேவப் பெறறனம்- நமது மனததிலும் வநதருளபபெறறோம, பேதைபாபி-இது என் மாயம் - பெணகாள இது எனனமாயம், பெருமான் கறறை நீணட வார சடை பூங கொன்றை-அச்சிவ பெருமான் (நம்முள்ளதத்திலும மேவினனெனபதறகுக்குரி) நெருங்கிய நீணடசடை யிலுள்ள கொன்றைமலர், இது அன்றே காண்மின என்பார - இமமேனியிறகேன் றிய பசபபல்லவா (அதனே நீங்களே) காணுங்களென்று சொல்லுவாாகள்.

அது பருகிப்பொருள்விருதி. சிவபெருமான் விடையின்மேலிருநதும் நமது உள்ளதத்திலும் மேவப்பெற்று ராதலால் இதெனனமாயம என்றா. மெலிவாறாத மடனதைப்பருவப்பெண்கள் பசப்படைந்ததால குறிநதலால் இதுவும் அதுதறை. ()

நிங்களென்றெழுந்துநம்மைசுடுவதென்செந்தியென்பார்
புகலவன்சென்னிமீதுங்கிடப்பதேபோலுமென்பா
ரங்கவற்கிந்தவெப்பமிலேகொலென்றயிர்ப்பபாராற்றக்
கங்கைநீர்சுமந்தானென்பாரதனேயுங்காண்மினென்பார்.

(இ-ள்.) நிங்கள் என்று எழுந்து நம்மை சுடுவது என் - சந்திரனென்றுபெ யரிட்டெழுநது இது நம்மைச் சுட்டுவருத்துவது என்னகாரணம், (ஆதலால்) செந் தீ என்பார் - (சந்திரனன்று) செங்கெருப்பே என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், புங் கவன் சென்னி மீதும் கிடப்பதே போலும் என்பார் - (நீங்கள் கூறியசெங்கெருப்பு) இந்தச்சிவபிரான் சடைமுடியின்மேலும் இருக்கின்றதென்று (சிலர்) சொல்லுவார் கள், அவன்று இந்த வெப்பம் இல்லே கொல் என்று அயிர்ப்பார் - அவனுக்கு (நமக் குள்ளதுபோல் அச்செந்தியால்) இந்த வெப்பம் இல்லேபோலும் என்று சிலர் ஐயுற

வார்கள், ஆற்ற கங்கை நீர் சுமந்தான் என்பார் - (அதனை) ஆற்றுதற்பொருட்டே கங்கைநீரை திருமுடியிற சுமந்திருக்கின்றனென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், அ தனையும் காண் மின் என் பார் - அக்கங்கைநீரையும் (கண்கூடாகக்) காணுங்களென் று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்.

அங்கு - அசைநிலை இரவில் வருதலை காமநோயைக் குறித்தலால் இது இ ரவுநீடி பருவரல் எனலாகாதோ. (கஉஎ)

கலையொடுநாணமபோக்கிகருத்தொடுவண்ணம்வேரு
யுலையொடுமெழுநிடடென்னவுருகுகண்ணீராராகிக
கொலையொடுபயிலவேற்கணணாகுரிசிறன்பவனிநோக்கி
யலையொடமிதியலூருமையன்மெயயன்பரொத்தார்.

(இ-ள்.) கொலை யொடு பயில வேல கண்ணார் குரிசில் தன பவனி நோக்கி - கொலைதொழில பயிலும் வேலபோனற கணகளையுடையபெண்கள் சிவ பெருமான் வருதருநம பவனியைபபாரதது, கலை யொடி நாணம பேரக்கி - தமது வஸ்திரத்தோடி நாணுகழன்று, கருதது ஒடி வணணம வேறும் - தமமனத்தோடி நிறமும் வேறுபட்டு, உலை யொடி இட்ட மெழுகு எனன - உலையிலிட்ட மெழுகு உருகியோவெவதுபோல, உருகு கண்ணீரா ஆகி - மனமுருகி உவட்டெடுகஙகு கண் ணீருடையவராகி, அலை யொடி மதியம சூடும் ஐயன மெய்யன்பர் ஒத்தார்-கஙகை யோடி சநதிரசேச (சடாமுடியிற) சூடிய அசசிவபெருமானது மெயயனபரை யொத்தார.

சிவபெருமான் திருமுன் மீணடுதாக்கும மலவாசனை கழலுதலும், மனம் தெ கருடைதலும், உடமபு பனிததலும, ஆனநத மேலீட்டால் பாஷபஞ் சிந்துதலும மெய்யன்பருடைமையால அவரை யொத்தாரெனறார. கலை யொடி, கருத தொடி, ஒடி உருபு வேறுவினை உடனிகழசிப பொருளில் வநதது. அலை யொடி - ஒடி-உரு பு மயககம். கொலை யொடு - ஒடு - இசைநிறைதத பொருளில் வநதது. (கஉஅ)

நடடவாகநிடுகதணெய்தநனறிகொன்றவா போற்கையில்
வடடவாயததொடியுஞ்சகுமநருகுழகலியுநீஙக
விடடபொறசிலமபிடடாகுகேகன்றியினிகவார்பொற்கா
லொட்டியேயிடபபின்றுருகுக்கபூகுகொமபரனனார.

(இ-ள்.) கட்டவாககு நிகெகண எய்த கன்றி கொன்றவர் போல் - (தமக்கு முன நனறி செயதுளள) நினைகருககு வறுமைவர (அவனைவிட்டுநீககும்) கன்றிம நதவாபோல, கையில வட்டம வாய தொடியும் சங்கும மருங்கு சூழ கலையும் நீஙக - (தமது) கையிலணிந்த வட்டமாகிய வாயையுடைய தொடியும் வணையும் இடையிலணிநத வஸதிரமுஞ் சோரவும, கன்றியின இகவாபோல் - (சிநேகருக்கு வறுமைவநதபோது) அவாசெய்த நனறியைக்கருதி அவரினின்று நீங்கதார்போல, இட்ட பொன் லெமபு இட்ட ஆகசே கால ஒடடியே கிடப்ப - இட்ட பொன்னுலா ய சிலமபு இட்டபடியே காலியொட்டிக்கிடகக, பூ உருதத கொம்பர் அன்னார் நின்றார் - மலர்ந்த பூவைச் சிதறிநிற்கும் கொமபையொததவராய் நின்றார்கள்.

இட்ட - அரசனீது தொருத்தல. வமைகளும் பொருட்கும் ஒற்றுமையுண் மையால் நீங்க, ஒட்டியே கிடப்ப என்னும பொருள்களின் தொழில்களே யுவமைக் கேற்றிக் கூறப்பட்டன. (கஉக)

மின்னகுவேற்கணிளோர்விளங்கிழைவிடைமேலியன்
புன்னகைப்போதுநோக்கப்போதுமூப்புரமும்வேனின்
மன்னவன்புரமூஞ்சுட்டவல்லவோகெடடேன்வாளா
வின்னவைசுடாதுபோமோவேழையேன்புரமுமென்றுள்.

(இ-ள்.) மின் நகு வேல் கண்ணுள் ஓர் விளங்கு இழை - ஒளிவீசும் வேல் போன்ற கண்களையுடைய ஒருபெண், விடை மேல் ஐயன் புன் நகை போதும்-இடபத்தின்மேலாரோகணித்தருளிய சிவபெருமானுடைய புன்னகையாகிய முல்லைப் போதும், நோக்கப் போதும் - திருக்கண்ணியபோதும், மூப்புரமும வேனில் மன்னவன் புரமும் சுட்ட அல்லவோ - திரிபுரங்களையும வேனிற் தலைவனுடைய மனமதனது உடம்பாகிய புரத்தையும் சுட்டனவல்லவா, கெட்டேன் - ஆ, கெட்டேனே, இன்னவை ஏழையேன் புரமும் சுடாது வாளா போமோ எனறும-இவை ஏழையேனுடைய உடமபாகிய புரதையும சுடாமல வாளாப்போகுமா என்று ஒருதலைகூறினள்.

போது-கிண்கிணிவாய்க்கொளளும் அரும்பு. கலியொடு நாணமபோகி யென்னுஞ் செய்யுள முதலிச்செய்யுள்காறும் பேரின்ப பெணபருவதலைவியடையார் செயல்களாதலால மெலிதற்றுறை, கெட்டேன வியப்புபபொருள்மேல் நினற குறிப்புச்சொல். (கூஉ)

உழைவிழியொருத்திதன்கணுருவெளியாகித்தோன்றுமு
குழகனேயிரண்டுசெமபொறிகொங்கையுமொன்றுயவிங்கத்
தழுவுவானற்றங்காணிடமுலேயிரண்டேயாகி
யிழையிடைநிடகநீங்கியிருகைகண்டிடைபோலெயத்தாள்.

(இ-ள்.) உழை விழி ஒருத்தி - மான்பார்வையையொத்த பார்வையையுடைய ஒருபெண், தன் கண் உரு வெளியாகி தோனறும குழகனே - தனது கணகளுருக்கு உரு வெளியாகிப் புலபபடுரு சிவபெருமானே, செம பொன் இரண்டு கொங்கையும் ஒன்றுய் வீங்க தழுவுவாள் - செவநத பொனநிறம் வாய்நத இரணடுதனகளும் (காமபபெருக்கால்) ஒன்றுய் விம்மத் தழுவுகின்றவன, ஊற்றம் காணுவ - (தனதுகைகளுக்குப்) பரிசுவிட்டாமையால, தடம முலே இழை இடை நிலை நீங்கி - (தனது) இடம்பரநத முலைகள (மெலிநது) நூலிறை இடையே நிலைகப பிரிநது, இரண்டே ஆகி இருக்கைகணடு - (ஒனறுயவிமமியன) இரண்டாயிருத்தலைப்பார்த்து (விருமபியபொருளை பெறுது போலேமே என) இடைபோல் எய்தாள் - (தனது) இடை மெலிநதிருப்பதைபபோல உடலமெலிநதாள.

காளுள எனனும் வினைமுறறினின்று பிரிந்ததொழிறபெயர் மூன்றனுருபேறறுநின்றது. மடநதைப்பருவப்பெண செயலாதலால் இதுவும் அதனுறை. (கூக)

வாரிருங்கொங்கையாளோராமாதராளவாஞ்ஞையய
காரிருள்விடமுண்டன்றுகறுத்தநேயன்றுகொன்றைத்
தாரிருஞ்சடையார்கண்டக்தையன்மீர்தமதுநெஞ்சங
காரிரும்பென்றேகாட்டக்குறியிட்டகறப்பேயென்றுள்.

(இ-ள்.) வார் இரும் கொங்கையாள் ஓர்மாதராள் - கச்சணிந்த பெரியகொங்கையையுடைய ஓர்பெண், தையன் மீர் - பெண்காள், கொன்றை தார் இரும் சடை

யார் கண்டம் - கொன்றைமாலையையணிந்த பெரியசடாமுடியையுடைய சிவபெருமானருடைய ஸ்ரீகண்டம், அனறு வானோர் உய்ய கார் இருள் விடம் உண்டு கறுத்தேயன்று-(கடல்கடைந்த) அப்பொழுது தேவர்களுயயவெழுந்த கரியவிருள்போன்ற விடத்தையுண்டு கறுத்ததேயல்ல, தமது நெஞ்சம் கார் இரும்பு என்றேகாட்ட குறியிடட கறுப்பே என்றுள் - (தமபால்) தமது இதயம் கரிய இரும்புபோலக் கடினம உடையதெனறேகாட்ட அடையாளமாக இட்டகருமையேயாமெனறு கூறினள.

தையல்மார் தையல்மீர் எனவந்தது விளியுருபு. (கஙஉ)

பொன்னவிர்சடையான்முன்னேபோனதென்னெஞ்சந்தூதா
யன்னதுகாமுற்றதென்னென்றழுங்குவாளொருத்திகெட்டே
னென்னமுநெஞ்சமபோனதெனறனளொருத்திகேட்ட
மின்னுளவேறகண்சேந்தாளவிடுத்தனளவளுமபூசல்.

(இ-ள்.) என் நெஞ்சம் தூது ஆய - என்னுடையமனந்தூதாக, பொன் அவிர் சடையான முன்னே போனது - பொனனிறமபோல விளங்கும் சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னே தூதாகச்சென்றது, அனனது தாழ்த்தது என் எனறு ஒருத்தி அழுங்குவாள்-(தூதாகச்சென்ற)அம்மனம (மீண்டுமஎன்பால்வரத) தாமநினைத்தது என்னகாரணமெனறு ஒருத்தி தன்பங்கூர்வாள், ஒருத்தி கெட்டேன் எனனது நெஞ்சம் போனது எனறனள-(அதுகேட்ட) மறறொருதி ஆ, கெட்டேன் எனறுவேறுமனமுரு தூதாகச்சென்றது (அது என்பால் மீட்டும்வரவில்லை) என்று கூறினாள், கேட்டயினஅளளுள்-(அதனை)கேட்ட மினனலியொத்தஅப்பெண்,வேல் கண் சேநதாள - (எனகனே உரியகணவனிடத்து நீவிர எண்ணங்கொண்டது யாது காரணமெனறு) வேலியொத்த தனது கணகளசெயவந்து, அவளும பூசல் வினவித்தனள - அபபோழ்தே அவளோடு போயசெப்பினள.

அய செபபுஎனச சுருபுரிபு. சேநதாள வினவுறறெச்சமாய்நின்றது. ()

செபபிளங்கொங்கையாளோடுதெரிவைநீதிருநோக்கெமபால
வைபபதென்மதனபோலுமனமசுடுவதேமதனுக்காவி
யப்பொழுதுளித்தாறபோலுமமாவியாமளிக்தலினறு
மெயபபுகழுமகருண்டுள்ளீறறுபெணபழியினோயுமென்றுள்.

(இ-ள.) செபபு இளம் கொங்கையாள ஓர் தெரிவை - கரண்டகச் செப்பை யொத்த முதிராததனதையுடைய ஓரபெண, எம பால நீர திரு நோக்கு வைப்பது எனறுஎமமிடதது உளது ஒருநோக்கசதை வைபபது யாது, மதன் போல் எம்மை சுடுவதேமனமதனைச சுட்டொரிதததுபோல எமமையும சுடடொரிததற்கா, மதனுக்கு அபபொழுது ஏ ஆவி அளிதததாலபோல-(அந்த) மனமதனுக்கு அப்போதே உயிர்கொடுத்தாறபோல, இனறு ஏ எம ஆவியும அளிதததால-இப்பொழுதே எமது பிராணனையுங கொடுதததால், மெயப் புகழ உமககு உணடு - உண்மையாகிய புகழ் உமக்குண்டு, இன்றேல் பெண் பழி வினையும் எனறுளள - இல்லையாயின் பெண்பழி உமக்கு விடாதுகோடும் என்று கூறினள்.

காத்தற்றொழிலில் ஏனையோர்க்குக கூறும் பொய்ப்புகழ்போலாது முற்றும் உமக்கே உண்டென்பார் - மெய்ப்புகழுமகருணடென்றுள். வாரிருங்கொங்கையாள் னனுஞ்செயயுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும மெலிதறறுரை. பிரிவிலே ஏ தொகுதல்.

கவனமால்விடையான்றன்னைக்கடைக்கணிதிலென்றங்கோர்
சுவணவான்கொடியோரோவத்தொழில்வலலான்குறுகோக்கி
யிவணீயெழுதித்தந்தால்வேண்டுவவிவனென்று
ளவணியாரெழுதவல்லாரென்றனனுவிசோர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) ஓர் வான் சுவணம் கொடி - ஒரு பெரிய பொற்கொடிபோனற ஒரு த்தி, கவனம் மால் விடையான் தன்னை கடைக கணிதிலன் எனறு-விரைதசெல் லும் திருமால்விடையையுடைய சிவபெருமான் தனனைச் சிறி தங்கடைக்கணிக்காது சென்றனன் என்று, அங்கு ஓர் ஓவத் தொழில் வல்லான் குறுக - ஓவவிடதைச்சித் திரத்தொழிலில் கைபேய வல்லான் ஒருவனவர, நோகி (அவனைப்) பார்த்து, நீ இவனை எழுதி தந்தால் வேண்டுவ ஈவன எனருள-நீ இநதப பேரழகனை எழுதித த ந்தால் (உனக்கு) வேண்டும்பொருள வெறப்பக கொடுப்பேன் எனறு கூறினள், யார் அவனை எழுத வல்லார் என்றனன் - யார் அவனை யெழுதிததரவல்லவ ரென் ருன், ஆவிசோர்ந்தாள் - (அதுகேட்டு) உயிரசோரநத (மூடித்தாள்.)

இவன் உறுபப முறறும் எழுத வமையினும அழகுமட்டுமை எழுத அமையா தென்பர்ன் யாரெழுதவல்லாரெனவும, படத்திலாயினும் தன்னை நோக்கி யருளுதல் போல எழுதுவித்துப் பார்க்கும் விருப்புடையள் எனபார ஆவிசோரநதாளெனவு கூறினர். இது மெலிவொடு வைகற்றறை. (கசுடு)

வலத்தயன்வரவுகாணுண்மாலிடங்காணுளவிண்ணோர்
குலத்தையுங்காணுணமண்ணோர்குழாத்தையுங்காணுண்ஞானப
புலத்தவர்போலக்கண்டபொருளெலாமழுமான்செங்கைத
லத்தவன்வடிவாக்கண்டாளொருதனித்தையனமாது.

(இ-ள்.) தனி ஒரு தையல் மாது - ஒபபிலலாத வொரு பெண, ஞானப புல த்தவர்போல - மெய்யுணரச்சியுடையவரபோல, வலத்தி நடபுள் வரவு காணுள - வ லப்பால் பிரமன்வருதலேயும பாராமல, மால் இடங காணுள - திருமால இடபபால வருதலேயும் பாராமல், விண்ணோர குழாத்தையும காணுள, பொல்லுலகிலுளள தே வர்கூட்டத்தையும் பாராமல், மணணோர் குலத்தையும் காணுள - மணணுலகிலுள ள மனிதர்கூட்டதையும் பாராமல், கணட பொருள எலலாம-(தான) பாத்ததபொ ருள்களேயெல்லாம், மழு மான் செங் கைத தலத தவன வடிவா கணடாள் - மழு வையும் மானையும் ஏந்திய செவநத திருக்கரங்களேயுடைய சிவபெருமான் திருவுரு மாகவே பார்த்தாள.

காமமேலிட்டால் தான்கணட குழமகனவடிவமாகவே யேனையோரையுங் கண்டமையரல் காண்டலதுறை. (கசுசு)

முன்பெற்றங்காலிற்செல்லலவண்ணலேமுன் பிபாய்க்காண்பான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பிணித்தெழுவோடுவாளோர்
பொன்பெற்றமுலையாள்கொம்பருகுமலாபோலத்தாளின்
மின்பெற்றகாஞ்சிதட்பவிலயகொடுநடப்பாளொத்தாள்.

(இ-ள்.) பெற்றம் காலில் முன் செல்ல-இடபஞர்தியானது காற்றைப்போல முன்னே செல்லுதலால், அண்ணலே முனபேய காணபான - சிவபெருமானே முன் னேபோய்த தெரிகிக, பின் ஆசை பாசம் பற்றி பிணித்து எழு-பின் நின்று ஆசையா

கிய கயிறுனது கட்டிக்கொண்டுசெல்ல (முன்னே)ஓடுவாள்-ஓடுகின்றவளாகிய,பொன் பெற்ற ஓர் மூலையாள் - தேமல்பூத்த மூலையையுடைய ஒருபெண், கொம்பர் உரு மலர் போல மின் பெற்ற காஞ்சி - கொமபினின்று உருகினற மலர்போல (இடையினின்றுஞ்சோர்ந்த) ஒளிமிக்க காஞ்சியானது, தாளில் தட்ப - தனது காலின் (மேல்விழுகுது)தடுக்க, விலங்கு ஒடி நடப்பாள் ஒததாள் - (அதனால்) விலங்கோடி நடக்கும் ஒருதனமை யொத்தாள்.

கொம்பர் உரும் என்றமையால் இடையினின்றுஞ் சோர்ந்த எனப் பொருள் கொண்டாம். தான் செல்லுதலாக காஞ்சிதடுக்கவும மீடடுஞ் செல்ல வலித்தமையால் காணடல் வலித்தலெனறுகுறை. (கூஎ)

விதுக்கமிலிலந்துசெங்கண்விடையின்மேல்வருமானந்த
மதுகடறலாகக்கண்வாயான்முகந்துண்டிமகளிரெல்லாம்
புதுகலிசரிவதோரார்புரிவளைகழலவதோரார்
முதுக்குறையகலவதோராழ்கினறகாமவெளளம்.

(இ-ள்.) விது கலி மிலிருது செந கண் விடையின் மேல் வரும் ஆனந்தமது கடல்தனை - சதுரிரனது கலியையனிருது நிவந்தகணனையுடைய இடபதின்மேல் வருதருளும் பேரின்பமாகிய தேன்கடலை, மகளிர எல்லாம கண் வாயால் முகந்து உண்டி-பெண்களெல்லாம் கணணுகிய தமது வாயால் மொண்டி பருகி, புது கலி சரிவது ஓரார் - (தமது இடையிலுடுத்த) புதியவாடைகள் சோருதலியுணராமலும்,புரி வளைகழலவது ஓரார - விரும்புன் கையலியல்கள கழல்வதையுணராமலும், முதுக் குறைவு அகல வது ஓரார்-பேரறிவு தமமினினறும நீங்குதலியுணராமலும, காம வெளள மூழ்கினறார - காமமாகிய வெளளபபெருகதில அழுருகினறனர.

மது உண்டோன் அமமதுமயகதில் தன்பொருளும் அறிவும் சோர்தலி உணராது அழுருதல்போல, ஆனந்த மதுவுணடெழுந்த காமமயகதில் கலிமுதலியனவும் அறிவுரு சோரந்து அழுருகினறா எனக்கூறியது தொழிறறன்மையணி. பருகுதல் வாயால் ஆதலால் கண வாயால் என்றார். (கூஅ)

பைத்தழகெறிகுமாடபபகதிமேனின்றுகாண்பார
கைதலையகூப்பியாஙகேகணகளுநோக்கியாஙகே
சித்தமுவகுடிபோயசொலலுருசெயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாவையோடிவடிவுவேறற்றுநின்றார்.

(இ-ள்.) பைத்து அழகு எறிகும் மாடப் பகதி மேல் நின்று காண்பார்-ஒளி பரந்து அழகுவீசும மாடவரிசைகளமேல் நினறு காணுமபெண்கள், கைத் தலம் கூப்பிய ஆங்கே கண்களும் நோக்கிய ஆங்கே - (தமது) கைகளுங் குவித்தவணமே கணகளும பாரத்தவணமே (நினறு,) சித்தமும குடிபோய் சொல்லும் செயலு மாண்டு - (தமது) மனமும (அவரபால்) குடிபோகசசொல்லுஞ் செயலுமிழந்து, அங்கண் மாணவைத்த மண் பாவை யோடு - அவ்விடதது மாட்சிமைப்படவைத்த சுதையால் செய்த பாவையோடு, வடிவு வேறு அறறு நின்றார் - (தம்) உருவு வேறுபாடு அற நினறார்கள்.

"மண்மாண்புனைபாவையற்று" என்னுங திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் உரையால் மண் - சுதை யென்றதை யுணர்க. இவ்விரண்டும் மெலிவொடுவைகற்றுறை. (கூக)

அன்பட்ட புரமுங்காமனகமுஞ்சுட்ட தீயிம்
மின்பட்டசடிலத்தண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்
பொன்பட்டகலனுமெயயுமபொரிகின்றுரவணைப்புல்லி
னென்பட்டுவிடுமோவையவேழையராவியம்மா.

(இ-ள்.) அன்பு அட்ட புரமும் காமன் ஆகமும் சுட்ட தீ - சிவசேசமொழித்த திரிபுரத்தோரையும் மனமதனது சரீரத்தையுஞ்சுட்டெரித்ததெருப்பு, இ மின் பட்ட சடிலத்து அண்ணல மெய என்பது அறியார - இந்த மின்னலியொத்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருமேனியே எனபது சறனும் அறியாராஞ், நோக்கி - (விரும்பிப்) பாரத்து, பொன்பட்ட கலனும் மெய்யும பொரிகின்றுர் - பொன்னாலாகிய வாபரணமும (தமது) சரீரமும் பொரிந்தின்றவர்கள், அவனே புல்லின் ஏழையர் ஆவி என் பட்டு விடுமோ - அச்சிவபெருமான் திருமேனியைதழுவின் பெண்களது உயிர்கள் என்னபாடுபடுமோ (நாமறியோம என்பர்.)

ஐய எனனு மிடைச்சொல் இரகக இரகக குறிப்பினமேனின்றது. ஏழைய ராதலின அறியாரென்றார். இது கவிகூறுமுத்தி.

(கசஅ)

கொடிகள்பூத்துதிர்ந்தபோதிற்கொம்பனர்களியுஞசங்கும்
தொடிகளுஞகுண்ணத்தூளுஞசுரர்பொழிமலருகந்து
யடிகள்கைப்பிரமபுதாகசசிநதியவணடவாணா
முடிகளின்மணியுந்தாருங்குப்பையாயமொய்த்தவீதி.

(இ-ள்.) கொடி கள பூத்து உதிர்ந்த போதில் - கொடிகள்மலர்த்து உதிர்ந்த பூக்களேப்போல, கொம்பனர் களியும சங்கும தொடிகளும சுண்ணம் தூளும- பூங கொமபையொத்த பெணகளது (சோர்ந்த) கலியும வளையலும தொடியும சுணணப் பொடியும், சுரர பொழி மலரும - தேவர்கள் சொரிபும புஷபவருஷமும், நகிஅடிகள் கை பிரம்பு தாக - கந்திரசாஸனர் திருக்கரதலிலுள்ள பிரமபடிபட, சிந்திய அண்ட வாணர் முடிகளின் மணியும தாரும - சிதறிய தேவர்களுடைய மகுடத்தினினறுதிர்ந்த இரதநினஙகளும கறபகமாலைகளும, வீதி குப்பையாய் மொய்த்த - வீதிகளிற குபபைகளாக நெருஙகின.

தொடிவளையுளள ஒருவகைக்கையணி. தொடிவளைவு இது பண்பாகுபெயராய அணியின்மேல் நினறது.

(கசக)

துன்னியதருபபைகூடவரசிலைதுழாவித்தோயத்துப
பொனனியலகலசநன்னீராபூசுரர்வீசவனறுர்
பன்னியாவட்டமாகவானவிறபதிததாலென்ன
மின்னியமணிசெய்நீராஞ்சனக்கலம்விதியாற்சுற்ற.

(இ-ள்.) பூசுரர் - அந்தணர்கள, பொன் இயல் கலச நல் நீர் - பொன்னைச் செய்த கலசதநிலுள்ள நல்லநீரில், துன்னிய தருப்பை கூட அரசு இலை துழாவி தோய்த்து வீச - நெருங்கிய தருப்பையோடுகூட அரசிலையைச் சேர்த்துத் தோய்த்து (ஒருபால்) வீசவும், அன்னுர் பனனியா - அவ்வந்தணரது பத்தினிமார், வானவில் வட்டமாக பதித்தால் என்ன - இந்திரதனுசை வட்டமாக வைத்தாற்போல, மின்னிய மணி செய் நீராஞ்சனக் கலம் விதியால் சுற்ற-விளங்காநின்ற இரத்தினங்களே வட்டமாகவத்த நீராஞ்சனத்தட்டினையேந்தி முறைப்படி (ஒருபால்) சுற்றவும்.

(கசஉ)

கொடிமுரசாடிசெம்பொற்குடமணிகெய்யிற்பூத்த
கடிமலரினையதீபமகுசகவரியென்னும்
படிவமங்கலங்களெட்டும்பரித்துநேர்பதுமச்சொம்பர்
வடிவினர்வந்துகாட்டமாளிகைமருங்கிற்செல்வான்.

(இ-ள்.) கொடி - கொடியும், முரசு - பேரிகையும், ஆடி-கண்ணாடியும், செம்பொன்குடம்-செவ்வதபொன்னாலாகிய கலசமும், மணி - மணியும், நெய்யில் பூத்த கடிமலர் அனைய தீபம் - நெய்யிலேற்றிய வாசனைபொருந்திய மலரையொத்ததீபமும், அங்குசம்-தோட்டியும், கவரி என்னும் படிவமங்கலங்கள் எட்டும்-சாமரை என்னும் இவைகளினவடிவமாகச்செய்த அட்டமாங்கலங்களையும், பதுமம கொம்பர் நேர் வடிவினர் பரிந்து வந்து சாட்ட - தாமரைமலர்ந்த பூங்கொம்பையொத்த வடிவத்தையுடைய பெண்கள் ஏந்திவந்து (ஒருபால்) காட்டவும், மாளிகை மருங்கில் செல்வான்-திருக்கோயிலின்பக்கத்தில் செல்லுகின்றான். (கசஈ)

செப்புரங்கவர்ந்தகொங்கையரம்பையாதீபங்காட்டுத்
தப்புரவன்பினர்க்குத்தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கு
முப்புரங்கடான்றன்னைமும்முறையியங்களேகக்
கப்புரவிளக்கந்தாங்கிவலஞ்செயக்கருணைபூத்தான்.

(இ-ள்.) தீபம் காட்டும தப்புரவு அன்பினார்க்கு - தீபத்தொண்டுசெய்யும் உறதியாகிய அன்பினையுடைய அடியாரகளுக்கு, தூயமெய்ஞ் ஞானம் நல்கும் முப்புரம் கடந்ததான் - பரிசுத்தமாகிய மெய்ஞ்ஞானத்தைத்தருதலுந் திரிபுரங்களையெரித்த சிவபெருமான், செப்பு ரமை வாய்ந்த கொங்கை அரம்பையர் - கரண்டகச்செப்பின் வன்மையைக் கொள்ளைகொண்ட தனங்களையுடைய தெய்வப்பெண்கள், கப்புர விளகம் தாங்கி - காபுரவிளகினையேந்தி, இயங்கள ஏங்க - வாச்சியங்கள் ஒலிக்கும்படி, தன்னை மும்முறை வலம செய - தன்னை மூன்றுபிரதக்ஷிணஞ்செய்ய, கருணைபூத்தான் - திருவுளஞ்செய்தருளினான்.

தீபங்காட்டுதப்புரவனபினாகுந் தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கும் என்றது.

"விளகினொடுபொருவில்பமெழுதியபாவையரிற்
குளகுகனமலர்தொடுத்தாறுதாயவினைதலைகூரும்
விளகுகிட்டாபேதுசொல்லில்மெய்நெறிஞானமாகு
மளப்பிலதீதுசொன்னாகுகடிகமருருமாறே"

என ஆளுடையவரசுகளருளிய தேவாரத்தாலுணர்க. (கசச)

கோயின்முன்குறுகலோடுமைமபுலக்குறும்புதேய்த்த
தூயநால்வேதசெலவர்சுவத்திகளோதுநாவி
சேயிருந்தடகைபற்றிசெங்கணேழிழிந்துநோக்து
மாயனுமயனுநீட்டுமெலர்க்காமிருபாதபற்றி.

(இ-ள்.) கோயில் முன் குறுகலோடும் - திருக்கோயிலின்முன் சென்றருள, ஐம்புலம் குறும்பு தேய்த்த தூய நால் வேதம செல்வர் - பஞ்சேந்திரியங்களாகிய குறும்புகளைச்சிதைத்த புனிதமாகிய நான்குவேத வாழ்க்கையையுடைய அந்தணர்கள், சுவத்திகள் ஓத - மங்கலவசனங்கூற, நந்தியேயும் தடக்கைபற்றி - நந்திநாயனருடைய செவந்த நீண்டதிருக்கரங்களைப்பற்றி, செங்கண் ஏறு இழிந்து-செ

க்தகண்ணீயுடைய இடபவூர்தியின்றும் இறங்கி, மாயனும் அயனும் கோக்து-தி
ருமாலும் பிரமனும கோவக்து, இருபால் நீட்டும் மலர்க்கரம் பற்றி - இரண்டுபக்க
த்திலும் நீட்டிய தாமரைமலர்போன்ற கைகளைப்பற்றிக்கொண்டு. (கசரு)

எதிர்த்தருமறைகள்காணுதிலைத்தடிசூடுங்காணு
முதிர்த்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சாத்தி
பதிர்த்தவர்தலைமேற்கொண்டுபாசவல்வினைதீர்த்துள்ளம்
பொதிர்த்தபேரின்பகலகுமபொன்னடிப்போதுசாத்தி.

(இ-ள்.) அருமறைகள் எதிர்த்து காணுதது இனைத்து - அரியவேதங்கள்தேடிக் கண்கூடாகக்காணுமல் மெலிக்து, அடி சூடாதது காணும் முதிர்க்த அன்பு உருவம் ஆன பாதுகை முடிமேல் - திருவடிகளைச் சூடாதாயினும் இனிக்காணவேணடுமென் னும் முதிர்க்த அன்போடு வடிவங்கொண்டுவந்த திருப்பாதுகையின்முடியில், தலை மேல் கொண்டு சாதது பதிந்தவர்-(தங்கள்) சிரசுகளின் மேல்கொண்டு சூட்டித் தி ருவருட்பதிவினையடைந்தவருடைய, பாசம வல் வினை நீாத்து உள்ளம் பொதிர்த்த- ஆணவமலமாகிய வலியதொடக்கையொழித்து (அவாகளுடைய) இதயத்தைவிட்டு நீங்காது, பேரின்பம நல்கும் பொன் அடி போது சாதது - பேரின்பத்தருளும் பொன்போலும் அரியதிருவடிகளைச சாதது.

பொருட்பிரபஞ்சத்துக் கியலததோன்றிய சொற்பிரபஞ்சத்தருவாம் வே தம் பலசமயக்கீணியும் அச்சமயக்கடவுளரையும் தமதாறறல்கொண்டு கற்பித்த இலக்கணங்களால்ஒருதலியானுறைத்ததுபோலத தமதருக்குமவுருவாம் விந்துவை யுங் காரணவுருவாம நாதததையும் இவறறின காரியமாயகினக்குள்ள தொகை வகைவிரியாம் விதிவாத மநதிரவாத அருததவாதங்களெயுங்கடந்து நின்ற இறைவ னது இலக்கணங்களினுணமை யுணாநத கூறவொணணு வருமைநோக்கி அன்மை மொழியால் ஓ வெனறு மீணடமையின் - எதிர்ந்தருமறைகள் காணுதிலைதென வும், அன்பிற்கே யெளியனெனறு அடிளாதகாலுணர்ந்து அடிபேணிநின்றமை யின்-முதிர்ந்தவன்பு எனவும், நிரமேறகோடலால் சத்திபதிவும், அவவருட்பதிவால்- பாசநீக்கமும், அந்நீக்கததால் மூத்திபினபமும் ஒருசேரசசெயவது திருவடியாத லின் - பதிந்தவர்தலைமேற்கொண்டு பாசவலவினைதீர்த்த தூளளமபொதிர்த்து பேரின் பமலகும பொன்னடி எனவுங கூறினர். வேதமே பாதுகை என்பது இக்நூலுள் பின்வரும் "மறையேமதுபீடிகையாமறையேமதுபாதுகையாம்" என்னுஞ் செய் யுளாலுணர்க (கசசு)

பையரவுரியினன்னநடைப்படாம்பரப்பிபெய்த
கொய்யவிழ்போதுநீத்தங்குரைகழலடிநினைப்பத்
தெயவமக்தாரமாரிதிருமுடிநினைப்பத்தென்ன
நுயயவந்தருளுமையனுள்ளெழுந்தருளுமெல்லை.

(இ-ள்.) பை அரவு உரியின் அன்ன நடைப்படாம் பரப்பி-படத்தினையுடைய பாம்பின்றோலையொத்த (வெணமையும் நுணமையும்வாய்ந்த) நடைப்பாவாடையை விரித்து, பெய்த கொய் அவிழ் போது நீத்தம்-(அதன்மேல்) பரப்பிய காம்புகளைக்த இதழ்விரிந்த மலர்கள் (சிந்தும) தேன்வெள்ளம், குரைகழல் அடி நினைப்ப-ஒலிக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளை நினைக்கவும், தெய்வம் மந்தாரமாரி திருமுடி நினை ப்ப - (தேவர்கள்சொரியும்) தெய்வத்தன்மையையுடைய மந்தாரபுஷ்பவருஷம் தி ருமுடியையெனைக்கவும், தென்னர் உய்யவந்தருளும் ஐயன் - பாண்டியர்கள் ஈடேற

வந்த சிவபெருமான், உள் எழுந்தருளும் எல்லை - திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளுங் காலையில். (கசஎ)

மங்கலமகளிரோடுங்காஞ்சனமாலைவந்து
கங்கையின்முகந்தசெம்பொற்கரகநீரினையாவாக்கத்
திங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசிவபரஞ்சோதிபாத
பங்கயம்விளக்கியந்நீர்தலைபெய்துபருகின்றுள்.

(இ-ள்.) மங்கலம் மகளிரோடும் காஞ்சனமாலைவந்து - மங்கல நாணணிந்த பெண்களோடுங் காஞ்சனமாலையார்வந்து, கங்கையில் முகந்த செம்பொன் கரகநீர்-கங்கையில்முகந்துவந்த செவ்வத்பொன்னுலாகிய கரகத்தில் (நிரப்பிய) தீர்த்தத்தை, அனையார்வாக்க-(தம்மோடிவந்த) அப்பெண்கள்வாக்க, திங்கள் அம கண்ணிவேய்ந்த சிவபரம் சோதி பாத பங்கயம் விளகி - சந்திரனை அழகிய மாலையாகத்தரித்த சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைவிளகி, அநீர தலை பெய்து பருகின்றுள் - அத்தீர்த்தத்தைச் சிரசின்மேறதெளித்துப் பருகின்றனர்.

நின்றுள்-வினைமுற்று எச்சமாய்நின்றது. (கசஅ)

பாதநாண்மலர்மேலீரம்புலரவெண்பட்டானீவிச்
சீதமென்பனிநீராட்டிமான்மதச்சேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமந்தாரப்பொன்மலர்சாத்திச்சென்னி
மீதிருகரங்களகூபபிவேறுநின்றிதணைசொன்னாள்.

(இ-ள்.) நாள் மலர் பாதமேல நரம் புலர வெண் பட்டால் நீவி - அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போனற திருவடிமேல ஈரம்புலர வெளளியபட்டாடையால் துடைத்து, சீதம மெல பனி நீர ஆட்டி - குளிர்ந்த மெலலியபனிநீரால் திருமஞ்சனஞ்செயது, மான் மதம சேறபூசி - மிருகமதங்கலந்த சந்தனக்குழம்புபூசி, தாது அவிழ் புதுமந்தாரம் பொன மலர சாத்தி-மகரந்தத்தோடலாந்த புதியமந்தாரத்தினது பொன்னிறம்வாயந்த மலரகளைச்சாத்தி, வேறு நின்று-(ஒருபால்) ஒதுங்கிநின்று, சென்னிமீது இருகரங்கள கூபபி இதணை சொன்னாள்-(தமது) சிரதத்தின்மேல் இரணடுகைகளையுங்குவித்து இதனைச்சொலலுகின்றார்

கரங்கள் என்பதனிறுதியில் முறறுமமையொருத்தல். (கசக)

அருமையாலடியேன்பெற்றவணங்கினேவதுவைசெய்தித்
திருநகாத்திருவுங்கன்னித்தேயமுங்கைகொண்டான்கென்
றுரைசெயகாளதற்குநோவாருண்ணகையுடையராகி
மருகனுரியங்களார்ப்பவதுவைமண்டபத்தைசசோர்ந்தார்.

(இ-ள.) அருமையால் அடியேன் பெறற அணங்கினை - அரியதவப்பேற்றால் அடியேனுடையயான்பெற்ற தெய்வவடிவுவாய்ந்த (என்) கன்னியை, வதுவைசெய்து-திருக்கலியாணஞ்செய்து, இ திருநகர் திருவும் கன்னி தேயமும் - இத்தச்சிறப்பு வாய்ந்த நகரத்திலுள்ள செல்வதனையும் கனனிநாடாகிய பாண்டிநாட்டையும், கைக்கொண்டு ஆள்க என்று உரை செய்தாள் - கைக்கொண்டு அரசாள்கவென்று கூறினர், அதற்கு நேர்வார் மருகனர் - அதற்குடன்பட்டமருகனர், உள் நகை உடையராகி - புன்னகையுடையவராய், இயங்கள் ஆர்ப்ப வதுவை மண்டபத்தை சேர்ந்தார்-வாச்சியங்களொலிக்கத் திருக்கலியாணமண்டபத்தைச்சேர்ந்தருளினர்.

உடம்படுதற்குறிப்பை உணர்த்தினரென்பார் - புன்னகையுடையராகி என்றார். கேள்வர் எனனும் வினைமுற்றைப் பெயரெச்சத்தின்மேல் நின்றது. மருகனார் மருகன் என்னும் ஒருமைப்பெயரோடு ஆ என்னும் இடைச்சொல்வந்து ஒருமை சிதையாமல் பலர்பால் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தமையில் பால்வழுவமைதி. " இயற்பெயர் மூன்னர் ஆசாக்கிளவி பலர்குரியெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே " எனவரும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலுணர்க. (கஞ்ச)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
நிருத்தனுங்கிருந்துசூழுநின்றமாலயனேயேனை
யுருத்திராதியரைப்பின்னுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
திருத்தகுதவிசின்மேவதிருக்கடைகாட்டம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) நிருத்தன் - சிவபெருமான், அருததம் நானமறைகள் ஆர்ப்ப-பொருளமைந்த நான்குவேதங்களும் கோஷிக்க, மணி அரி தவிசில் ஏறி ஆங்கு இருந்த-இரத்தினம்பதித்த சிங்காதனத்தின்மேலேறி அங்குவீற்றிருந்தது, சூழ நின்ற மால் அயனே-தன்னைச்சூழ்கின்ற திருமாலியும் பிரமனையும், ஏனை உருத்திரா ஆகியரை-அவரொழிந்த உருத்திரர்முதலியோரையும், பின்னும் ஒழிந்தவானவரை - பின்னும் அவரொழிந்ததேவர்களையும், தத்தம் திருத்தகு தவிசில் மேவ - அவரவர் தமக்கிட்ட சிறப்புமிக்க ஆசனங்களிலிருக்க, திருக்கடை காட்டம் வைத்தான் - திருக்கடைக்கண்செய்தருளினன். (கஞ்ச)

விண்டலவானேரேனேர்மிடைதலான்ஞாலச்செல்வி
பண்டையளன்றியினறுபரிதனள்பௌவமேழு
முண்டவன்றன்னைதானின்றுதரத்திருதினனே
வண்டார்நாயகன்றனீவலியினெவரியேமம்மா.

(இ-ள்.) விண்தலமவானேர் ஏனேர் மிடைதலால்-விண்ணுலகதிலுள்ள தேவர்களும் அவரொழிந்த ஏனை உலகங்களிலுள்ளவாரெலாம நெருங்குதலால், ஞாலமசெல்வி பண்டையளனறி இன்று பரிதனள - பூதேவியு முன்போல் ஒருபால்சாய்ந்ததுபோலச் சாயாது இன்று சமமாயச் சுமந்திருதாள, பௌவம் ஏழும் உண்டவன் தன்னை தான் இன்று உத்தரதது இருதினனே - ஏழுகடலையும உண்டருளிய அகத்தியமுனிவரையே முன்தென்திசையிலிருத்தியதுபோல)தான்இப்பொழுது வடதிசையிலிருத்தினனே, அண்டர் நாயகன் தன் ஆணைவலியினே-(அனறித) தேவர்நாயகனுடைய சிவபெருமானுடைய ஆக்ஞையின் வலிமையரலோ, அறியேம - (நாம்) அறியோம்.

மஞ்சையன்புத்திரியாராகிய உமாதேவியாரை இமையமலையினகண் திருக்கல்யாணஞ்செய்யச் சிவபெருமான் முன்னர் எழுந்தருளிய காலதது தேவர் முதலியோர் அங்குவந்து நெருங்கினமையால தென்பால் தாழ்ந்து நிற்றலின் ஞாலச்செல்வி பண்டையளன்றி எனவும், அவற்றை யறிதற்கு அவன் திருவருள்வேண்டுதலால் அறியோம் எனவும் கூறினர். (கஞ்ச)

மாமணித்தவிசில்வைகுமணவினைக்கடுத்தவோரை
தாம்வருமளவும்வானத்தமனியமலர்க்கொம்பன்னர்
காமருநடனநோக்கிக்கருணைசெய்திருந்தானிப்பாற்
கோமகள்வதுவைக்கோலம்புனைதிறங்கூறலுற்றேன்.

(இ-ள்.) மாமணி தலிசில் வைகி - பெரிய இரத்தினக்கள்பதித்த சிம்மாதன த்தில் வீறறிருதருளி, மண விளக்கு அடுத்த ஓரை தாம் வரும அளவும் - திருக்க லியாணச்சடங்குக்கு வகுத்தமுகூர்த்தம் வருங்காறும, வானம் தமனியம் மலர்க் கொம்பு அன்னர் - விண்ணுலகிலுள்ள பொற்பூங்கொம்பையொத்த அரம்பையர்க ள் (செய்யும) காமரு நடனம நோகி கருணைசெய்து இருந்தான் - விருப்பம் செய் யும் ஆடலைநோக்கிக் கருணைசெய்திருந்தருளினான், இப்பால் - இப்புறம், கோமகள் வதுவை கோலம் புனைதிறம் கூறலுற்றேன் - தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக் கோலமபுனைகின்றவகையினைச் சொல்லதொடங்குகின்றேன். (கடுங)

மாசறுதெமையானந்தவாரிநீராட்டிப்பண்டைத்
தேசுருவிளகவலலசிவபரமபரையைசெம்பொ
னாசனத்திருத்திகானமணிந்துகுங்குமசேறப்பி
வாசநீராட்டினாகண்மதிமுககொமபரன்னர்.

(இ-ள.) மாசு அறுத்து எமமை ஆனந்தவாரி நீர் ஆட்டி-மலக்குற்றத்தையொ ழித்து எமமைப் பேரினபவெள் ளப்பெருகில்மூழ்குவித்து,பண்டை தேசு உரு விள ககவல்ல சிவபரம பகாயை-தனுதியுளள ஒளிவடிவமாகச்செயயவல்ல சிவசத் தியாகிய பிராட்டியாரை, மதிமுகம கொமபா ஆனார-சநதிரனபோனற முகத்தை யுடைய பூங்கொம்புபோனற வணணபபெணகள, செம பொன் ஆசனதது இருத் தி-செவநதபொன்னாலாகிய ஆசனத்தில் எழுநதருளச்செய்து, நானம அணிந்து கு ங்குமம சேறு அபபி - கஸ்தூரிதிமிராதது சூழ்ந்துமகமுழம்பையப்பி - வாசநீர் ஆட்டி னார்கள் - வாசமூடடியநீரால ஸநானஞ்செய்வித்தார்கள்.

அதனுவரிற கட்டுணட எனனுனாததைமறைதத ஆணவாதிகுற்றங்களே - மாசு எனவும், நிக்கைமுறைப்படி கலாசோதனையால் அக்குறறங்களினினறும எடு ததொழிதததலே - அறுதசெனவும, வாதனைபறறியெழும மலபோதங்களதில் அறி வானநதத்து மூழகசெயதலே, ஆனநதவாரி நீராட்டி எனவும, என்னிறபிரிவறறு எனபருவதத்தகையல உபகரித்துவநத சிவததோடு தாதானமியப்படுதது யசசிவமே யாய் யான் நிறகசெய்தலே - பண்டைநதேசுரு விளகவலல எனவும கூறினார்.()

மூரசொடுசஙகமேஙகமூழகிநுணடுசுசாத்தி
யாசியலறத்திறகேறபவங்கணாகருகியதானம
வினைசெறிதளிராகையாரவேண்டுவவெறுப்பத்தந்து
நினைசெய்நீரமுதமன்னருமணகோலங்கொளவாள்.

(இ-ள்.) மூரசொடு சங்கம் ஏங்க மூழகி - பேரிகையோடு சங்கமொலிக்கத் திருமஞ்சனமாடி, நுண் நூசு சாத்தி-மெல்லிய ஆடையுடுத்தி, அரசியல் அறத்திற் கு ஏற்ப - (தமது) கூடத்திரியதருமத்திறகுப்பொருந்த, அத்தணர்க்கு உரியதானம் வேண்டுவவெறுப்ப-பிராமணர்களுகருகிய தானங்களாக (அவர்கள்) வேண்டும்பொ ருள்களே அவாவற, வினை செறி தளிர் கை ஊர தந்து - வாசமிக்க தளிர்போன்ற திருக்கரங்களால் நிரம்பத்தகுது, நினை செய நீர அமுதம் அன்னள் திருமணம் கோலம் கொள்வாள் - கடலிறறோனறிய அமுதமபோன்ற பிராட்டியார் திருமணக் கோலங்கொள்ளத்தொடங்கினர். (கடுஙி)

செம்மலர்த்திருவும்வெள்ளைச்செழுமலர்த்திருவுந்தங்கள்
கைம்மலர்த்தவப்பேறின்றுகாட்டுவார்போலங்கை
யம்மலரனிச்சமஞ்சுமடியிற்செம்பஞ்சுதிட்டி
மைம்மலர்க்குழன்மேல்வாசகாசறைவழியப்பெய்தது.

(இ-ள்.) செம்மலர் திருவும் - செந்தாமரைமலரில் வசிக்கும திருமகளும், செழுமலர் வெள்ளை திருவும் - அன்றலர்ந்த வெண்டாமரைமலரில் வசிக்கும கலை மகளும், தங்கள் கைமலர் தவம் பேறு - தங்களைத்தாமரைமலர்கள் கோறற தவப்பயனே, இன்றுகாட்டுவார்போல - இப்பொழுது (கைபுனைதொழிலாற) காட்டுவார்போல, அங்கை அம் அனிச்சமலர் அஞ்சும் அடியில் - பிரட்டியாருடைய அழகிய அனிச்சமலர்னே மிதிக்க அஞ்சும் திருவடியில, செம்பஞ்சு திட்டி - செம்பஞ்சுக்குழம்புதீட்டி, மை மலர் குழல் மேல - மேகம்போன்ற மலையணிந்த கூந்தலின்மேல், வாசம காசறை வழிய பெய்தது - வாசமிகக மபிரச்சாதது வழிய அப்பி.

திரு-என்பது கண்டோரால் விரும்புந்தனமையுடையமேல நிறைலின செம்மலர்த்திருவும் வெளிலைத் செழுமலாந்திருவும என்னும திருகோவையாருள்- " திருவளர்தாமரை " என்னும் பாசுரத்தில திரு என்பதற்கு ஈச்சினாக்கினியா எழுதியவுரையாலுணர்க. (கஙுசு)

கொங்கையின்முகடடிற்சாந்தகருளிரபனிநீர்தோயதகட்டிப்
பகுகயமலாமேலன்னமபவளச செவ்வாய்விடடாரபபத
தங்கியவெண்ணவரநூபுரநதமபசெஙகே
ழுஙகதிரப்பாதசாலஙகிண்கிணியலம்பபபெய்தது.

(இ-ள.) கொங்கையின் முகட்டில-திருந்தனங்களிற்றசியில, சாதம் குளிர பனிநீர் தோய்தது அட்டி - சந்தனத்தைப் பனிநீரிற குழைதது நிமிர்ந்த, பங்கயம் மலர்மேல் - தாமரைமலரின்மேல, அன்னம பவளம் செவ்வாய விட்டு ஓர்ப தங்கிய என்ன - அனங்கள் பவளம்போன்ற செவநத வாயைதிறநது ஒலிக்கத தங்கியிருத்தல்போல, ஆ நூபுரம் நதமப - பொருநதச சிலம்புக ளொலிக்கவும, செம கேழ் அங்கதிர் பாதசாலம கிண்கிணி அலமப - செவநத நிறதையுடைய அழகிய கிரணத்தையுடைய பரியகமும கிணகிணியும சத்திகவும, பெய்து-கிருவடிகளின்மேல் சூட்டி.

பரியகம் ஆவது " பொன்னிதழபொதிந்த பனனிறமணிவடம, மின்னிய தொடரிற் பெருலிரணமோதிரம, தனனெடுதொடகந்த தமனியச்சிலமபிலா, புறவாய்ச்சூழநது புனரவைப்பதுவே." எனனுஞ் சூதத்திரத்தால் உணாக. தஙகிய எனனும் வினைமுறறுத தொழிலினமேல் நினறது. (கஙுஎ)

எண்ணிரண்டிரட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியகலாபமீராம்பருமகாவிரண்டிறசெயத
வண்ணமேகலையிரண்டிறகாஞ்சியிவ்வகையோனாஙகும
புண்ணியக்கொடிவண்டார்ப்பப்பூதத்தபோற்புலமபப்பூடடி.

(இ-ள்.) எண் இரணடி இரட்டி கோத்த விரிசிகை - மூபபத்திரண்டி கோவையாககோத்த விரிகிகையும், இருபது ஒன்றில் பண்ணிய கலாபம் - இருபத தொரு கோவையாகச்செய்த கலாபமும், ஈரேழ் பருமம் - பதினனாகு கோவையாகக்கோதத பருமமும், காலிரண்டில் செய்த வண்ணம் மேகலை - எட்டுக்கோவையா

கக்கோத்த அழகியமேகலையும், இரண்டில் காஞ்சி - இரண்டுகோவையாகக்கோத்த காஞ்சியும் (ஆகிய) இவ்வகை ஒசைந்தும் - இவ்வகைப்பட்ட ஐந்தாபரணங்களையும், வண்டு ஆர்ப்ப புணர்யம் கொடி பூதது போல்-வண்டுகளொலிக்கப் புண்ணியக் கொடியொன்று பூத்திருதல்போல, புலம்ப பூட்டி-இடையில் ஒலிக்கப்பூட்டி.

இடைஇலேபெற்றவத்த தொழிற்பெயரி னீறுதொக்குநின்றது. (கருஅ)

பொன்மணிவண்டுவிழ்ந்தகாந்தளம்போதுபோல
மின்மணியாழிகோததுமெல்விரற்செங்கைக்கேற்ப
வன்மணிவைரயாபபுகடகமுந்தொடியும்வானத
தென்மணிக்கரங்களகூபபவிருதடந்தோளிலேறறி.

(இ-ள்.) பொன் மணி வண்டு விழுதத அம காததள போது போல-பொன்னி றமும் நீலமணிநிறமும (வாயுத) வண்டுகளிழுந்த அழகிய காததளமலரினிதழ்போ ல, மெல் விரல் மின மணி யாழி கோதது - மெலலிய விரலில் விளங்கும் நீலமணி பதிதத பொன்மோதிரத்தையிட்டு, செஙகைககு ஏறப வல்மணி வைரயாப்பு கடக மும்-செவந்தகைகளுககுப பொருநத வலியவைரமணியாறசெயத தலைபூட்டுள்ள கடகங்களையும், தொடியும-தொடியையும, தடம் இரு தோளில் - பணைத்த இரண்டு திருத்தோளகளில், வானது எல் மணி கரங்கள் கூப்ப ஏற்றி - ஆகாயததிலுலவுஞ் சூரியன் (தனது) கிரணகளாகிய கைகள கூப்பிவணஙக அணிதது.

கடகம், தொடி இவற்றின் ஒளிகளுக்குத் தனது ஒளிமழுங்கினனென்பது தோன்ற - எல்மணிகரஙகள் கூபப என்றார். (கருக)

மரகதமாலேயமபொன்மாலேவித்துருமமாலே
நிரைபடவானவிலலிவிழுலபடவாரதாரமம்
விரைபடுகளபசேறுமெழுகியபுளகககொஙகை
வரைபடுமருவியனறிவனபபுநீரதுரையுமான.

(இ-ள்.) விரைபடு களபம சேறு மெழுகிய புளகம் கொங்கை - வாசமிக் க கலவைகசழுமபுநிமிரநத புளகருமபிய நிருநதனததில, மரகதமாலே - மரகதமா லேயும், அம பொன மாலே - (அழகிய) பொன்மாலேயும், வித்துருமமாலே - பவள மாலேயும், வான விலலின நிழல் படநிரை பட - இநதிரதனுசைபபோல ஒளிவீச வரிசைவரிசையாகவும, ஆரம தாமம - முததமாலேயானது, வரைபடும் அருவி அ ன்றி - மலேயினின்றிழியும அருவியை (ஒததிருததலும) அன்றி, வனப்பு நீர் நுரை யும மான - அழகியவெளளநததில் எழுநதநீர நுரையையும் ஒததிருக்கவும். (கசுo)

உருவமுத்திடிவாயம்முதுதுடிதபல்காசுகோளாய்
மருவவக்காசுசூழ்நதமாமணிகதிராய்ககஙகுல
வெருவவிடடிமைகசுமாரமேருவின்புறஞசூழ்ந்தாடுங்
திருவசகரமபோறகொஙகைதுடலவரவிளஙகசசூடடி.

(இ-ள்.) உருவம் முத்து உடிவாய் - தோற்றத்தையுடைய முத்துகள் ககூந்த் திரங்களாகவும, அம் முதுதுடிந்த பல் காசு கோளாய் மருவ - அம்முத்துகளைச் சூழ் ந்த பலவகை இரத்தினங்கள் கோள்களாகவும் பொருநதவும், அகாச சூழ்ந்த மா மணி கதிராய் - அவ்விரத்தினஙகளைச்சூழ்நத பெரியநடுகாயகமணி சூரியனுகும், கஙகுல் வெருவ விட்டு இமைக்கும் ஆரம்- (இவ்வாறுகையுணைநத) இருளஞ்சியோ டவொளிவினங்கும் பதக்கமானது, மேருவின் புறம் சூழ்ந்து ஆடும் திருவசக்கரம் போல் - மேருவின்புறத்தைச்சூழ்ந்துசெல்லும் திருவசக்கரத்தைப்போல, கொங்

கை துயல்வர - திருத்தனத்தின்மேல் தொங்கியசைய, விளங்க சூட்டி - (மரகதமா லைமுதலிய) அணிகள் விளங்க அணிந்து.

சினைபட, மான, துயல்வர எனலும் வேறுபலவடுக்கிய வினையெச்சங்கள் சூட்டி என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. ஆய்'என் னும் வினையெச்சங்கள் செயவெனெச்சத்திரிபுகள். திருவகக்கரம் ஆரமாக்கூறி அத்திருவகச்சுரத்துளமைந்த கஷத்திரங்களே முத்தாகவும், சந்திரன்முதலிய கோ ள்களே வயிரமுதலிய இரத்தினங்களாகவும், சூரியனை அவ்விரத்தினங்களின்நடுவில் வாய்ந்த மாணிக்கமாகவும், உருவகஞ்செய்தமையால் உயம உருவகவணி. (கசுக)

கொடிக்கயலினமாய்ந்தகோட் சுறாவேறுமவீறுந்
தொடிக்கலைபதியுந்தங்கோன்முலகுவிளக்காய்த்தோன்றும்
பிடிக்கிருகாதினூடுமந்தணம்பேசுமாபோல்
வடிக்குழைமகரதோடுபரிதிவாண்மழுங்கச்சேர்த்து.

(இ-ள்.) கொடிகயல் இனம் ஆய் நின்ற கோள் சுறா ஏறும - கொடியிலெழு தியகயலுக்கு இனமாகநின்ற வலிய ஆணமகரமும், வீறும கலை தொடி மதியும்- காளுக்குநாள் உயர்ந்துதோன்றும கலைகளையுடைய வட்டமாகிய சந்திரனும, தம் கோன் தொல்குல விளக்கு ஆய தோன்றும பிடிக்கு - தமது தலைவனுகிய மலயத் துவசபாண்டியனது தொன்றுதொட்டுள்ள மரபுக்கு ஓர்திபமாக அவதரித்த பிராட் டியாருடைய, இருகாதின் ஊடும - இரண்டு திருசெவியினுகணுமை (வகுத தமமு ட்கலத்து,) மந்தணம் பேசும் ஆறுபோல்-இரகசியமபேசுக வகைபோல, வடி மகரம் குழை தோடு - கீட்சியமைத்த மகரகுண்டலமட பூட்டியதோடு, பரிதி வாள் மழுங்க சேர்த்து - சூரியனது ஒளிமழுங்குமபடி அணிந்து.

மலயத்துவசபாண்டியன் உமாதேவியாரைபபெறும பெருந்தவத்தினுலே தலி ன் அவன்மரபிற்கு முதல்வனுகிய சந்திரனிலும சிறந்தோனெனபார - கோமதியுங் தங்கோன் எனக்கூறினுர் பாண்டியர்மரபிறந்தகயற்கொடியாதலில் அக்கயலுகெ னமாகிய சுறாவும, அவன்குலத்துமுதல்வனுகிய சந்திரனும தம்முட்கலத்து காதிற் குடிகொண்டிருந்ததுபோல மகரகுண்டலம அமைந்த தோடுபினைந்தமையால் சுறா வகமகரகுண்டலமாகவும, மதியைதோடாகவும கூட்டி ஒப்புமைகூட்டவணியா கக்கொள்க. (கசுஉ)

மழைகருமாமதிக்குராப்பண்வானவிற்றிடதாலொப்ப
விலைழகருமாமணிசூழ்படடமிலம்பகமிலங்கப்பெய்து
தழைக்குமாமுகிலைமைந்தனறளியிடலசாடுமாபோற்
குழைகருநீர்த்தகராழறகோதைமேறகோதையாாத்து.

(இ-ள.) மழைக்கும் மாமதிக்கும் ராப்பண - மேகதிற்கும பூரணசந்திர னுக்கும் நடுவில், வான வில் கிடநதால் ஒப்ப - இநதிரதனுசு கிடநதாறபோல, மா மணி இழைகரும சூழ பட்டம் இலமபகம - பெரிய இரத்தினங்கள்பதித்த ஒளிசூழ் ந்தபட்டத்தையும நுதலணிமாலையையும, இலங்க பெய்து-நெறுநியில் விளங்கத்தரி த்து, தழைகரு மாமுகில்-கருப்பங்கொண்ட பெரியமேகத்தை, மைந்தன்-(அவரது) புத்திரராகிய (உக்கிரகுமாரபாண்டியர்) தனி யிடல காட்டும் ஆறுபோல-(பின்பு) விலங்கு பூட்டுதலைகாரட்டும் வகைபோல, நீர் குழைக்கும தகர சூழல் கோதை மேல்-பனிநீர்குழைத்த மயிர்ச்சாரதையணிந்த கூநதலின்புறத்து, கோதை ஆர்த் து-பூமாலையைச்சூட்டி. (கசுங)

கற்பகங்கொடுத்தவிந்தக்காமருகலன்களெல்லாம்
பொற்பமெய்ப்படுத்துமுக்கட்புனிதனுக்கிறிலாத
வற்புதமிழ்ச்சிதோன்றவழகுசெய்தமையக்தோன்றச
சொற்கலியாளும்பூவின்நிழத்தியுந்தொழுதுநோகஇ.

(இ-ள்) கற்பகம கொடுத்த இந்த காமரு கலன்கள் எல்லாம் - கற்பகவிரு க்ஷந்தந்த இதலிருப்பஞ்செயயும் ஆபரணஙகளெல்லாம், பொற்பமெயப்படுத் து-அழகுசெய்யத் திருமேனியிலுள்ள உறுப்புகளில்பூட்டி, முகுகண புனிதனுக்கு- ஸ்ரீநேதரிசங்களையுடைய சிவபெருமானுககு, ஈது இலாத அறபுதம மிழ்ச்சிதோ ன்ற - முடிவில்லாத அற்புதமும மிழசசியுமதோன்ற, அழகு செய்து - அலங்கார ஞ்செய்து, அமையம் தோன்ற - முகூர்த்தகாலம்வர, சொல கலி யாளும் பூவின கி ழத்தியும் தொழுது நோக்கி - புகழமைதாவினகிழத்தியும் பூவின்கிழத்தியும் வ ணங்கி (தமதுகையுனை தொழிலமுறைப்படப்) பார்த்து. (கசுச)

சுந்தரவல்லிதன்னைசோபனமென்றுவாழ்த்தி
வந்திருகையுந்தங்கண்மாந்தளிரக்கைகளீட்டக்
கொந்தவிழ்கோதைமாதுமறமெலாங்குடிகொண்டேறு
மந்தளிரசெங்கைபற்றுவெழுந்தனண்மறைகளார்ப்ப.

(இ-ள்.) சுந்தர வல்லி தன்னை சோபனம் என்று வாழ்த்தி-சுந்தரவல்லியாகி ய பிராட்டியாரைச சோபனம் என்று வாழ்தது்பாட்டுப்பாடி, இருகையுமவங்கள- இரண்டுபகக்த்திலுமவங்கள, தங்கள மாதளிர கைகள உம மீட்ட - தங்களுடைய மாந்தளிர்போல (மென்மையாயுந்த) இரண்டுகைகளையும் மீட்ட, கொந்து அவிழ் கோதைமாதும்-பூங்கொத்தலாந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியாரும, அறம எல்லாம் குடிகொண்டு ஏறும்-முப்பததிரண்டறஙகளுங் குடிகொண்டேறிய, அம தளிர் செங் கை பற்று-அழகியதளிர்போலச செந்நிறமவாயந்த திருக்கைகளாறபறறி, மறைகள் ஆர்ப்ப எழுந்தனள்-வேதங்களகோஷிக்க (அங்குனமும்) எழுந்தருளினார். (கசுடு)

கலிவிருத்தம.

அறைந்தனதூரியமாததனசஙக
நிறைந்தனவானவர்மீண்மலர்மாரி
யெறிந்தனசாமையாேதிழையாவாயச்
சிறந்தனமங்கலவாழத்தெழுசெல்வம்.

(இ-ள்.) தூரியம் அறைநதன - திருமணவாச்சியஙகள் (ஒருபால) ஒலிதத ன, சங்கம் ஆர்த்தன - திருமணச்சஙகம (ஒருபால்) ஒலித்தன, வானவர் மீள் மல ர் மாரிநிறைந்தன - தேவர்கள் (சொரியும) மணமிக்க புஷ்பவருஷம் எங்கும நிறை ந்தன, சாமரை எறிந்தன - சாமரை (எங்கும் ஒருபால்) வீசப்பட்டன, மங்கலவாழ் த்தினஎழு செல்வம் - மங்கலவாழ்த்தாயெழுந்த பொலிவு, ஏதிழையார் வாய் சிற ந்தன - பெண்களது வாயினன (ஒருபால்) சிறந்து விளங்கின. (கசுசு)

அடித்தனள்சுந்தரியம்பொனடைப்பை
யெடித்தனளாடிதிலோத்தமையேந்திப்
பிடித்தனள்விந்தைபிடித்தனள்பொற்கோ
லுடித்தநெருக்கையொதுக்கிநடந்தாள்.

(இ-ள்) சுந்தரி அடித்தனள் - இந்திராணி (ஒருபால்) அடித்து, அம் பொன் அடைப்பை எடுத்தனள் - அழகியபொன்னாலாகிய அடைப்பையை எடுத்தலும், திலோத்தமை ஓடி பிடித்து ஏந்தினள் - திலோத்தமைகண்ணுடிபிடித்து (ஒருபால்)ஏந்திவரவும், விந்தை பொன் கோல் பிடித்தனள் - வீரலக்ஷுமிபொற்கட்டைமைத்த பிரம்பேந்தி, உடுத்த நெருக்கை ஒதுக்கிநடந்தாள் - சூழ்ந்தநெருக்கினைஒதுக்கி (ஒருபால்) நடக்கவும்.

அடுத்தனள், எடுத்தனள், ஏந்தினள், பிடித்தனள், நடந்தாளென்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாயின்றன. ஏந்தி என்றமை வினையெச்சத்தினிறுதியில் பிடித்தனளென்னும் வினைமுற்றின் விகுதியைப் பிரித்தறக் கூட்டுக. (கசுஎ)

கட்டவிழ்கோதையரம்பைகளாஞ்சி
தொட்டனஞ்ஞூர்ப்பசிதூமணியால
வட்டமசைத்தனள்வன்னமணிகளா
சிடடிழைகோடிகமேனகைகொண்டாள்.

(இ-ள்.) கட்டு அவிழ் கோதை அரம்பை - முறுக்கவிழ்ந்த மலர்மாலையணிந்த அரம்பையானவள், களாஞ்சி தொட்டனள் - காளாஞ்சியை (ஒருபால்) ஏந்திவரவும், ஊர்ப்பசி - ஊர்வசியானவள், தூமணி ஆலவட்டம அசைத்தனள், களங்கமில்லாத இரத்தினங்களபதித்த ஆலவட்டத்தை (ஒருபால்) வீசிவரவும், மேனகை-மேனகையானவள், வன்னம மணிகள காசு இடடி இழை கோடிகம் கொண்டாள் - பல நிறங்களையுடைய இரத்தினங்களை (வரிசைபட) வைத்துப் பதித்த பூந்தட்டை (ஒருபால்) ஏந்திவரவும்.

தொட்டனள், அசைத்தனள், கொண்டாளென்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் நின்றன. ஊர்பசி ஊவசி என்னும் வடசொற்றிரிபு. பிரமன் தொடையிற்றோன்றினவள் என்னும பொருள. (கசுஅ)

கொடிகளெனகுளிர்போதொடுசிந்தும்
வடிபனிநீரினர்சிசுபொன்வண்ணப்
பொடியினரேந்திபூமபுகைதீபத்
தொடியணிகையினாதோகையாசூழந்தார்.

(இ-ள.) கொடிகள என - கொடிகள்போல, குளிர் போது ஒடு சிந்தும் - குளிர்ந்த மலரோடு சிந்தும், வடி பனி நீரினா - வடித்த பனிநீரை யேந்தினவரும், சிசு பொன் வண்ணம பொடியினர் - சிறுதுமின்ற பொனனிறம வாய்ந்த கற்பொடியை யேந்தினவரும், பூம் புகை தீபம ஏந்திய தொடி அணி கையினர் - வாசமிக்க புகையுந் தீபமும் ஏந்திய வளையலணிந்த கைகளையுடையவருமாகிய, தோகையர் சூழ்ந்தார் - பெண்கள் (ஒருபால்) சூழவும்.

சூழ்ந்தாரென்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது. (கசுக)

தோடவிழ்தோதியர்சோபனகீதம
பாடவிரைப்பனிநீரொடுசாந்த
மேடவிழ்மென்மலரிட்டபடத்திற்
பாடகமெல்லடியைப்பையவையா.

(இ-ள்.) தோடு அவிழ் ஓதியர் - இதழ் அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள், சோபன கீதம் பாட - சோபனங்கள் பாடிவரவும், விரை பனிநீரொடு சாந்தம்-வா

சமிக்க பனிநீரொடு கலந்த சந்தனக்குழம்பைத் (தெளித்து) ஏடு அவிழ் மெல் மலர் இட்ட படத்தில்-இதழவிழ்ந்த மெல்லிய மலர் பரப்பிய நடைப்பாவாடையின்மேல், பாடகம் மெல் அடி பைய வையா - பாடகத்தையணிந்த மெல்லிய திருவடிகளே (பரப்பிய அம்மலருக்கஞ்சி) மெல்ல வைததொதுங்கி.

எச்சங்களாய நின்ற வேறு பல வடுக்கிய வினைமுற்றுகள் தனித்தனி வையா என்னும் வினையெச்சததின் முதனிலைகொண்டன. (கஎ0)

செம்மலராளொடுநாமமகடேவி
கைம்மலர்பற்றினகல்வியொடாக்க
மிமமையிலேபெறுவார்கதிதுபோதென்
றமமணிநூபுரமாபபரடந்தாள்.

(இ-ள்.) செம்மலரா ளொடு நாமகள் தேவி - பூவின் கிழத்தியோடு நாவின் கிழத்தியினுடைய, கை மலர் பறறின - தாமரைமலர்போன்ற திருக்கைகளே (தமது திருக்கரங்களால்) பற்றுதலால், கல்வி யொடு ஆக்கம் - கல்விப்பொருளோடு செல்வப்பொருளையும (ஒருங்கே,) இமமையிலே பெறுவார்க்கு - இப்பிறப்பிலே பெறக்கருதுவோருக்கு, இது போது என்று-இதுதான அமையமென்று, அம் மணி நூபுரம் ஆர்ப்ப நடந்தாள்-அழகிய ரதினங்கள் பதிதத சிலம்புகளொலிக்க நடந்தருளினாள்.

வையா எனனும் வினையெச்சம்-நடந்தாளென்னும் வினைமுற்றின்முதனிலை கொண்டு முடிதலால் அறைநதன எனனும் செய்யுண்முதல் செம்மலராளென்னும் செயபுனாகாரும் ஒருதொடர. பற்றின என்னும் வினைமுற்றினின்று தொழிற்பெயர் பிரிந்து மூனறவருபேறறுகினறது. (கஎக)

ஒல்கினணமெல்லவொதுங்கினளன்பு
பிலகியிருந்தபிரானருகெய்தி
மெல்கியொருததமிசைததலைநாகிப்
புலகியகாஞ்சிபுலம்பவிருந்தாள்.

(இ-ள்.) ஒல்கினள் மெல்ல ஒதுங்கினள் - தாவண்டுமெல்லவொதுங்கி, அன்பு பில்கி இருந்தபிரான - (தனமேல) அன்புகிறைநதிருநத சிவபெருமான், அருகு எய்தி - பககலில அடைந்து, மெல்கி - மென்மைக்குணகிரம்பி, எருத்தமிசை தலை நாகி - பிடரின்மேல் (நமது) திருச்சிரமவைதது, புல்கிய காஞ்சி புலம்ப - இடையிலணிநத காஞ்சியென்னும் ஓராபரணம் ஒலிக்குமபடி, இருநதாள் - இருந்தருளினார்.

இருந்தருளும்போது காஞ்சி ஒலிகுமாதலின் புலம்பவிருந்தாளினவும், அரசுகடாதது தலமையொழிந்து இல்வாழ்கைகைகுரிய பெண்தன்மையடைந்தமையின் மெல்கி எனவுகூறினர். (கஎஉ)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

அற்பகவிமைக்குஞ்செம்பொனரதனபீடத்தும்பர்ப்
பொற்பகலரதகாடசிப்புனிதனேடிருந்தகங்கை
யெற்பகல்வலங்கொண்டேகுமெரிகதிர்வையினுச்சிக்
கற்பகமருங்கிற்பூத்தகாமருவல்லியொத்தாள்.

சடி

(இ-ள்.) அல் பக இமைக்கும் - இருள்கெடவிளங்கும், செம்பொன் அரத்
ன பீடத்து உம்பர் - செவந்தபொன்னாலிய இரத்தினமிழைத்த பீடத்தின்மேல், பொற்பு அகலாத காட்சி புனிதனோடு - பொலிவுநீங்காத தோற்றத்தையுடைய சிவபெருமானோடு, இருந்த கங்கை - எழுந்தருளியிருந்தபிராட்டியார, எல் பகல் வலங்கொண்டு எழும் - சூரியன் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து செலலும, எரிகதிர் வரையின் உச்சி-வீளங்குங் கிரண்டதையுடைய மகமேருவின்முகட்டில், கற்பகம் மருங்கில் பூத்த - கற்பகவிருக்ஷத்தின் பக்கத்தில் பூத்துப்படாதத, காமரு வல்லி ஒத்தாள்-விருப்பத்தருங் காமவல்லிகொடியை யொதிருந்தார்.

பொற்பீடம் மகமேருவாகவும், சிவபெருமான் கற்பகமாகவும், பிராட்டியார் காமவல்லிகொடியாகவும்கொண்டு கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டவணியாகக்கொளக.()

பண்ணுமின்னிசையுநீருந்தண்மையும்பாலும்பாலி
னண்ணுமின்சுவையும்பூவுகாற்றமுமணியுமங்கேழ்
வண்ணமும்வேறுவேறுவடிவுகொண்டிருந்தாலொத்த
தண்ணளியுலகமீன்றவம்மையுமிருந்ததம்மா.

(இ-ள்.) அண்ணலும் உலகம் ஈன்ற அம்மையும இருந்தது-சிவபெருமானும் உலகத்தைப்பெற்ற பிராட்டியாரும (வெவ்வேறு) யிருந்தருளிய திருக்காட்சி, பண்ணும் நண்ணும் இன் இசையும்-பண்ணும் சுரமிரண்டுடபேதமாய்பபொருந்தியஇசையும், நீரும் நண்ணும் தணமையும்-நீரும் அந்நீரினுடைய குளிர்ச்சியும, பாலும் பாலில் நண்ணும் இன்சுவையும் - பாலும் அப்பாலிலுள்ள இனியசுவையும், பூவும் நண்ணும் காற்றமும் - மலரும் அமமலரிலுளள மணமும, மணியும நண்ணும அம் கேழ் வண்ணமும் - மாணிக்கமும அமமாணிக்கத்திறபொருந்திய அழகியநிறமும, வேறு வேறு வடிவுகொண்டு இருநதால ஒத்தது - வெவ்வேறுவடிவங்கொண்டிருநத தோற்றத்தையொத்திருந்தது.

தம்மின் நின்று ஒருபோதும் நீங்காத பிராணன பிராட்டியாரும ஒருகாரணம்பற்றிப் பிரிந்திருப்பினும தம்முட் பிரியாரென்பார் - ஒன்றினின்றொன்றுபிரியாத பொருள்கள் தம்முட் பிரிதலினமைதோனற வேறுவேறு வடிவுகொணடிருதலை னக்கூறி, அவற்றை உவமையாகக்கூறினர். (கஎச)

விண்ணுளார்திசையினுளளார்வேறுளார்நிலத்திலுள்ளார
மண்ணுளாபிறருமவேமவிமண்டபத்தடைந்தியெல்லாம
பண்ணுளாரோசைபோலபரந்தெங்குநிறைந்தமூன்று
கண்ணுளாருளினீழல்கலந்தாளார்த்தமையொத்தார.

(இ-ள்.) விண் உள்ளார் திசையின் உள்ளார் - வானுலகினுள்ளவர்களும் எட்டுத்திசையினுள்ளவர்களும், வேறு உளளார - இவையொழிந்த ஏனையிடங்களினுள்ளவர்களும், நிலத்தின் உள்ளார - பாதலத்தினுள்ளவராகளும், மண் உள்ளார் பிறரும் - நிலவுலகினுள்ளவர்களும் அவரொழிந்த ஏனையோரும், வேள்வி மண்டபத்து அடைந்து - திருக்கலியாணமகோற்சவ மண்டபத்தள் (தம்முட்பேதமின்றி ஒரு சேர) அடைந்து, பண் உள் என்றும் ஓர் ஓசைபோல பரந்து - பண்ணில் எப்பொழுதும் (நீங்காது) நிறைந்தஓசைபோலப்பரவி, எங்கும் நிறைந்த மூன்றுகண் உள்ளார் அடியின் நீழல் - எங்குநிறைந்த மூன்றுகண்களையுடைய பெருமானரது திருவ

டிநீழலில், கலக்கு உள்ளார் தம்மை ஒத்தார் - (தம்முட்பேதமின்றிக்) கலந்தவடி யவரை யொத்திருந்தார்கள்.

பண்ணுள் இசைபரவி இருத்தல்போலச் சிவபெருமான் எங்கும் அத்துவித மாயிருத்தலின பாரதெனவும், தேவா முதலியோரமுதல் நிலவுலகினுள்ளோர்கா றும் பேதமின்றி ஒருசேரவீருத்தலின் அடியின்கீழல் கலக்குளார்தம்மை ஒத்தார் எனவும் கூறினர். "பண்ணியுமோசையுமபோலப்பழமறவு - மெண்ணுஞ்சுவையும் போலெங்குமாம - அண்ணலுளத்துவிதமாதல்" என வருஞ் சிவஞானபோதத்தா னுணர்க. (கஎடு)

ஆயபோதரழியங்சையண்ணல்பொற்கரகநீராற்
சேயவான்சோதியாடறசேவடிவிளக்கிசசாந்தங்
காயபோதவிழசசாந்தித்தூபமுஞசுடருங்கோட்டி
நேயமோடருசசித்தையனிறையருள்பெறறுநின்றான்.

(இ-ள்.) ஆயபோது - இவ்வாறுள்ளகாலத்தில், ஆதி அங்கை அண்ணல்-சக் கரத்தையேந்திய அழகியகையையுடையதிருமால், பொன் கரக நீரால் - பொன்னு லாகிய கரகத்தில்நிறைந்த நீரினால், சேய வான் சோதி ஆடல் சேவடி விளக்கி - செ வ்வகநெரியவொளிப்பிழம்பாகிய சிவபெருமானது நடனம்புரியும் செவ்வத்திருவடி களிலிளகி, சாந்தம் ஆயபோது அவிழ சாந்தி - சந்தனத்தையும் குற்றமற ஆராய் ந்தமலரையும் மணம்பிசசாதறி, தூபமும் சுடரும் கோட்டி நேய மோடு அருச் சித்து - தூபத்தையும தீபத்தையும (விதிமுறை) சுற்றி அன்போடருச்சனைசெய்து, ஐயன் நிறை அருள் பெற்று நின்றான்-அச்சிவபெருமானுடைய நிறைந்தகிருவருளை அடைந்துநின்றான். (கஎசு)

விண்டலைநதவருளாதிவேறியன்பாதநீர்த்த
முண்டகந்தவறுமாமுனிவரும்புரந்தராதி
யண்டருநகந்திதேமைகணடதவருமேனைத்
தொண்டரும்புறம்புழளருணேத்தனராசுத்திசெய்தார்.

(இ-ள்) விண் தலத்தவரும் - வைகுந்தமுதலிய விண்ணுலகினுள்ளவரும், ஆதி வேதியன் பாத நீர்த்தம் - முதலாயுள்ள பிராமணருடைய சிவபெருமானதுதிரு வடியையினக்கிய (பாத)நீர்த்தத்தால், மூண்டகந்தவறுமம மாலும் முனிவரும்-தாம மாயில்லுகிகரும் பிரமனும் திருமாலுமம முனிவாகளும், புரந்தரன் ஆதி அண்டரும்- இந்திரன்முதலடிய தேவர்களும், நகந்திதேவும் அகிகணடதவரும் - நந்திநாயனரும் அவரையடுத்த சிவகணத்தவரும், ஏனோதொளடரும்-மறறை அடியாாகளும, புறம் பும உள்ளும் நனைதலனா - (தமது) புறம்பும் உள்ளும் நனைத்து, சுத்திசெய்தார்- தம்மைப்புனிதமாகினார்கள். (கஎஎ)

அத்தலினின்றமாயோனதிசெங்கரத்தாகங்கை
கைத்தலங்கமலப்போதுபூத்ததோர்காந்தளொப்ப
வைத்தருமலுவாயோதகரகநீர்மாரிபெய்தான்
றொத்தலாகண்ணிவிண்ணோர்தொழுதுபூமாரிபெய்தார்.

(இ-ள்.) அத்தலினின்ற மாயோன்-அவ்விடத்தினின்ற திருமால், ஆதி செம் கரத்து - சிவபெருமான் செவ்வத்திருக்கரத்தில், கமலப்போது பூத்தது ஓர் காந்த

ள் ஒப்ப - தாமரைமலரில்மலர்ந்த ஒருகாந்தள்மலரையொப்ப, கங்கை கைத்தலம் வைத்து - பிராட்டியார் திருக்கரங்களைவைத்து, வாய் அரு மறை ஓத - தமது திரு வாய்மந்திரம்ஓத, கரகநீர் மாரி பெயதான் - தாரைவார்த்தார், தொத்து அலர் கண்ணி விண்ணோர் தொழுது பூமாரி பெய்தார் - பூங்கொத்தலர்ந்த மாலையையணிந்த தேவர்கள் வணங்கிப் புஷ்பதாரைசொரிந்தார்கள்.

கரகநீர் மாரிபெய்தான் என்பதற்கு கரகத்திலுள்ளநீரை வார்த்தானென்ப தபொருள். (கஎஅ)

ஆடினரரம்பைமாதர்விஞ்சையரமுதகீதம்
பாடினரரவென்முர்த்துப்பாவினர்முனிவர்வானோர்
மூடினர்புளகப்போர்வைகணத்தவர்முடிமேற்செங்கை
சூடினர்பலருமன்றற்றொடுகடலின்பத்தாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அரம்பை மாதர் ஆடினர் - அரமபைப்பெண்கள் (ஒருபால்) ஆடினர்கள், விஞ்சையர் அமுத கீதம் பாடினர் - வித்தியாதரர்கள் அமுதம்போன்ற இசையை (ஒருபால்) பாடினர்கள், முனிவர் அரவெனும் ஆர்த்தபரவினர் - முனிவர்கள் அரகரவென்னும் கோஷித்துத்துதித்தார்கள், வானோர் புளகம் போர்வைமூடினர் தேவர்கள் புளகமாகிய போர்வையிற்பொதிந்தார்கள், கணத்தவர் முடிமேல் செங்கை சூடினர் - சிவகணத்தவர்கள் தமது சிரங்களின்மேல் செவந்தகைகளைக்கூப்பி அஞ்சலித்தார்கள், பலரும் மன்றல இன்பம தொடு கடல் ஆழ்ந்தார் - (இவரொழிந்த) தேவரும் மானிடரும் திருக்கலியாணமகோற்சவமாகிய இன்பக்கடலில் அழுந்தினர்கள்.

தொடுகடல் என்பதற்கு - சகரர்தோண்டிய க [illegible] ருள்கொள்க. ()

புத்தனுறிந்தகல்லும்போதெனமிலைந்தவேத
வித்தனுரடிக்கிழ்வீழவிண்ணவாமுனிவரேனோர்
சுத்தநாவாசிகூறக்குங்குமந்தோயந்தோய்ந்த
முத்தவாலரிசிவீசிமூழ்கினர்போகவெள்ளம்.

(இ-ள்.) புத்தனுர் எறிந்த கல்லும் - சாக்கியநாயனரெறிந்தகல்லையும், போது என மிலைந்த வேத வித்தனுர் - மலராகச்சூடியருளிய சிவபெருமானுருடைய, அடிக்கிழ்வீழ - திருவடியின்கீழ்வீழ, விண்ணவர் முனிவர் ஏனோர் சுத்தநாவாசிகூற, தேவர்களும் முனிவர்களும் அவரொழிந்தோரும (தமது) புனிதமாகிய நாவால் ஆசிர்வசனங்கூற, குங்குமம தோயம் தோய்ந்த முத்தம் வால் அரிசி வீசி-குங்குமநீரிற்கலந்த முத்தினையொத்த வெளளிய அரிசியைவீசி, போகவெளளமூழ்கினர்- இன்பவெள்ளத்தில் மூழ்கினர்கள்.

சாக்கியநாயனர் அன்பால் தனது திருமுடிமேலெறிந்த கல்லுக்குக் கருணை கூர்ந்து முத்தியளித்த சிவபெருமான தனது திருவடிக்கீ ழன்பால் தேவர்முதலியோர்வீசிய அக்கதைக்கு இன்பம் அளித்தது அருமையனறென்பதுதோன்றத் தம் வினை முதல்வினைதொடுத்து வீசி மூழ்கினர் என்றார். (கஅ0)

அம்மையோடப்பனென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
தம்மருள்விளையாட்டாலேயாற்றகாட்டமியர்போல
நம்மனோர்காணத்தோன்றிநன்மணப்புணரஞால
மும்மையுமுயந்தவென்னுக்கத்தமின்மொழியலுற்றார்.

(இ-ள்.) அம்மை அப்பன் என்ன - அம்மையப்பனென்னு, அலர் மணம் போல நீக்கார் - மலரும மணமும்போலத் தம்முள்பிரியாதவரா, தம் அருள் வினையாட்டால் - தமதுதிருவருளாகிய வினையாட்டினுல், ஆற்ற ஈள் தமியர் போல-அனேகராளாய்ப் பிரிந்தவர்போல, நமமனோர் காண தோன்றி-கம்போலியர் தரிசிக்கப்புலப்பட்டு, நல் மணம் புணர - நல்லதிருமணஞ்செய்தருள, மும்மை ஞாலமும் உய்ந்த என்ன - மூன்றுலகங்களும் கடைதறேறினவென்னு, தத்தமில் மொழியல் உற்றார் -(பிரமன்முதலியோர்பலரும்) தங்கள் தங்களுள் சொல்லித்துதித்தார்கள்.

மூவகையணுக்களுக்கிடான தறுவாதிகளே முறைப்படி விரித்துக்கூட்டி உபகரிக்கும்பொருட்டுச் சிவசத்தியாகியும்,அம்முறைப்படி சதசியின்வழியொடுக்கி அச்சத்தியையும் தன்னின் வேறின்றிச சத்திசிவமாகியும் தான நிற்றலால் அம்மையும் அப்பனும் எனப்பலசொல்லாய்நின்று பலபொருள் தருவதன் றென்பார் - பன்மையீறுதராது ஒருமையீறுதந்து அம்மையப்பன் எனவும, பொருள் வேறுபாடின்றிச் சொல் வேறுபாடுடைய என்பார் - அலர் மணம் போல எனவும், சொலவேறுபாடன்றிப் பொருள்வேறுபாடு இன்றென்பார். சீங்கார் எனவும், இவ்வாறறிஞோர் தம்முள்பிரிந்தது ஆன்மாக்கள் உய்தற்பொருட்டென்பரா தம்மருள்வினையாட்டால் எனவுங்கூறினர். ஒடி-இசைநிறை இடைச்சொல். இதனைப் பினவருஞ்செய்யுளாலு ணர்க. (கஅக)

காமருசுரபித்நிம்பால்கற்பகக்கனிநெய்கன்ன
ஞமருசுவையவின்னநறுமதுபருக்குஞ்செம்பொ
ஞமணிவட்டத்திண்காற்பாசனத்தமையபயது
தேமருகொன்றையரனேதிருக்கைதொட்டருள்கவென்றார்.

(இ-ள்.) காமரு சுரபி நிம்பால் - விரும்பஞ்செய்யுங் காமதேனுவின் இனிய பாலும், கற்பகம் கனி - கற்பகதருவின் வாழைக்கனியும், நெய் கன்னல் - நெய்யும் சருக்கரையும் (கலந்த) நாமருவு சுவைய இன்ன நறு மது பருக்கம - நாவிற்குச் சுவையைத்தரும் இந்த நறுமணங்கமழும் மதுபர்க்கத்தை, செம் பொன் ஆம் மணி வட்டம் திண் கால் பாசனத்து-செவ்வதபொன்னுலாகிய ரதினமழுத்தியவட்டமாகிய திண்ணியகால் அமைத்தகலத்தில்,அமைய பெய்து-பொருத்தவைத்து, தேமருவு கொன்றையானே-தேனினைநதகொன்றைமாலையையணிந்த சிவபெருமானே, திருக்கைதொட்டி அருளுக என்றார் - திருக்கைதொட்டு அருள்கவென்று கூறினர்கள்.

நாமரு, தேமரு என்பதனிறுதியில் உகரமீறுதொகுத்தல். திருக்கைதொட்ட ருள்க என்றது - சைவபரிபாஷை. (கஅஉ)

அங்கைவைத்தமுதுசெய்தாங்ககமகிழ்ந்தட்டமூர்த்தி
கொங்கவிழ்குமுதச்செவ்வாய்கோட்டிவாண்முறுவல்பூத்தான்
புங்கவர்முனிவர்கற்பின்மகளிரும்போதின்மேய
மங்கையரிருவரோடுமங்கலம்பாடலுற்றார்.

(இ-ள்.) அம் கை வைத்து அமுது செய்து ஆங்கு-திருக்கைதொட்டு அமுது செய்தருளினற்போல, அட்ட மூர்த்தி அக மகிழ்ந்து - அட்டமூர்த்தியாகிய சோம சுந்தரக்கடவுள் மனமகிழ்ந்து, கொங்கு அவிழ் குமுதம் செவ்வாய் கோட்டி - வாசனையொடு மலர்ந்த ஆம்பல்போன்ற செவந்தவாயைக்குவித்து, வாள் முறுவல் பூத்தான் - ஒள்ளிய புன்னகை செய்தருளினர், புங்கவர் - தவத்தானுயர்ந்தவராகிய,

முனிவர் கற்பின் மகளிரும் - சத்தவிருடிகளின் பத்தினிமாரும், போதில் மேய மன் கையர் இருவரும் - செந்தாமரை வெண்டாமரை மலர்களில் வசிக்கும் திருமகளும் கலைமகளும் ஆகிய இருவரும், மங்கலம் பாட லுற்றார் - மங்கலவாழ்த்துப் பாடல் பாடத்தொடங்கினர்கள்.

எல்லாம் தானுய்கிற்பவன் என்பார் - அட்டமூர்த்தி என்றார். அட்டமூர்த்த மாவன - நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சூரியன, சந்திரன், ஆன்மா. கஅக

மாக்கடிமுளரிவாணன்மைந்தரோடொருங்குவைகி
நாக்களினிதுகலாரத்துதிவையானறுநெயார்த்தி
வாக்கிடவாரமார்நிலலஞாழித்தகடியீங்கித்
தேக்கிடுமொலியினர்த்துநிமிர்ந்ததுதெய்வசெந்தீ.

(இ-ள்.) மா கடி முளரி வாணன் - மலாகளிற சிறந்த வாசணமிக்க தாமரை யில் வசிக்கும் பிரமன, மைந்தரோடு ஒருங்குவைகி - (தனது) புதலவர்களாகிய சன கர் முதலியவர்களோடு ஒருசேரவிருந்து, நாக்களில் நினாரா ஆர-எழுநாகளினிடை யிலுள்ள காவாற சுவைபார்க்கும்படி, துதிவை யால் நறு நெய ஆர்த்தி வாக்கிட- இருக்குசிரவங்களால் நறமணங்கமழும் நெய்யை நிரப்பிவாக்க, தெய வம் செந் தீ ஆர மரிசி-செவந்த அகினிதேவன நிரம்பவுண்டி, வலஞ சுழித்து அகடுவீஙகி-வலஞசுழித்த தோணறி வயிறு மேடிட்டி, தேகடிம் ஒலியின - தேகமெலியும் ஓசை யைப்போல, ஆர்த்து நிமிர்ந்ததது-சடசடவென்று ஒலித்து ஓங்கி எழுந்தான்.(கஅச)

சுற்றுநான்மறைகளாரப்பதஞ்சயகமேமகக்
கற்றநான்முகதேவன்வேள்விச்சடையருநூலகளைந்தவாற்றுன்
முறறமமகலநாணசாத்திமுழுதுலகினறுள்செயகை
பறறினனபற்றிலாரகேயீடருளபரமயோகி.

(இ-ள்) சுற்றுமம நான் மறைகள ஆர்ப்ப - நான்குபுறதிலும் நான்குவேதங் களும் ஒலிக்கவும, நூரியம சங்கம ஙங்க - பலவாச்சியஙகளும சங்கங்களும்முழ ங்கவும, கறற நான்முகதேவன்-சிருட்டிமுறைகளைத தோறற பிரமன், நூல களை நத ஆற்றல் - வேதங்கூறிய முறையால், வேளவி சடயருகு முற்ற-திருகலியாணச் சடயருகளைக் குறைவின்றி முடிக்க, பற்றிலார்க்கே வீடி அருள பரமயோகி - இரு வகைப்பறறையும் இகாத சிவயோகிகளுககே மோகஷமருளும் பரமயோகியாகிய சோமசுநதரக்கடவுள, மங்கல நாண சாத்தி - மங்கலசூத்திரஞ்சாத்தி, உலகம முழு நாம் நன்றாள் செம் கை பறறினன - எலலா அண்டங்களையும பெறறருளிய பிராட் டியாருடைய செவநத திருகரமகளைப் பறறியருளினார்.

பறறிலாரகேகே வீடி அருளவோன பறறினன - என்பது விரோதவணி.கஅடு

இணரொளிநதேவுந்தானேயெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
யுணவுகொள்பவனுநதானேயாகியவொரு வன்வையம்
புணர்வுறபோகமூழ்கப்புருடனும்பெண்ணுமாகி
மணவினைமுடித்தானன்னன்புணர்ப்பையாமறிக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) இணர் எரி தேவும் தானே - தெருங்கிய அக்கினித்தேவனுந்தானே, எரி வளர்ப்பவனும் தானே - அக்கினிவளர்ப்பவனும் தானே, உணவு கொள்பவனும்

தானே ஆகிய ஒருவன் - அவிகொள்வோனுக் தானேயாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், வையம் புணர்வுறு போகம மூழக-உலகத்திலுள்ளோர் கலத்தல்தொழிலுள்ள போகத்தில் மூழ்க, புருடனும பெண்ணுமாகி மணவினை முடித்தான் - புருடவடிவமும் பெண்வடிவமுமாகித் திருக்கலியாணமுடித்தருளினர், அணனன் புணர்ப்பை - அத்தன்மையையுடையவர் செய்யும் புணாப்புகனே, மதிக்க வல்லார் யார் - அளந்தறிய வல்லவர் எவர் (ஒருவருமில்லையென்றபடி.)

திருக்கலியாணத்துக்குச் சான்றாகிய அகினித்தேவனும், அக்கினியைவளர்க்கும் அந்தணனும், அந்தயாகத்தில் அவிகொள்ளும தேவனும் தானுள்ளவனென்பார். தேற்றேகாரம தனது பிணைநிரலேவுதான், எனிவளர்ப்பவனுதான், உணவுகொள்பவனுந்தானேயாகிய வொருவனெனவும, அவனே புருடனும்பெண்ணுமாய் அக்கினி சான்றாக மணவினைமுடித்தது ஆண்மாக்கள் போகத்தில் அழுந்தபொருட்டெனபா - வையம போகமூழக மணவினை முடித்தான் எனவும், இவ்வாறு செய்ய வல்லோன் இறைவன் என்பார். அன்னன புணாபபை மதிக்கவல்லார்யார் எனவுங் கூறினர். காஞ்சிபபுராணம் - கச்சிமயானப்படலத்தில்.

"வேள்வியுந்தானேவேள்விபபொருள்களுந்தானேவெய்ய
வேள்விவேட்பவனுந்தானேவேளவிகொளிறையுந்தானே
வேள்வியின்பயனுந்தானேயெனபதுவிளக்கியெம்மான்
வேள்விசெய் கிலையுற்றனனிவனருட்சத்தியோடும்"

எனவருஞ் செய்யுளாணர்க. (கஅசு)

பின்புதன்பன்னியோடுபிறைமுடிபபெருமான்கையி
னன்பொரிவாங்கிச்செம்பொனாமடித்தெனைத்தும்மான
தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
மின்பகந்தும்பலகியெரிவலமுறையால்வந்து.

(இ-ள்.) பின்பு தன் பன்னி யோடு - பின்பு தமது பத்தினியாராகிய பிராட்டியாரோடு, பிறை முடி பெருமான - இளஞ்சந்திரனையணிந்தசடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள, கையில நல் பொரி வாங்கி செம் தீ நாமடுத்து - தமதுதிருக்காத்தில் நல்ல நெற்பொரிகளைவாங்கி அகினிதேவன நவிற பெய்து, எனைத்தும் ஆன தன் படிவம் உணாந்த - எல்லாந தாமேயாகிய தமதுதிருவுருவதனையுணாந்த, வேத முனிவாக்கு - நானகு வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்களுக்கு, தக்க தானம்- (அவரவாகளதகுதிக்கு) ஏற்ற தானங்களை, அகம் இடு தமப நல்கி - மனத்தில் மகிழ்சசிமீக்கூரக கொடுத்தருளி, எரி வலம முறையால வரத - யாகத்தியை வலமாக முறைப்படி பிரதக்ஷிணஞ்செயது.

படிவம் ஈறுதொகுதல். (கஅஎ)

மங்கலமபுனைந்தசெம்பொனம்மிமேன்மணைட்டிபாத
பங்கயமலரைக்கையாற்பரிபுரஞ்சிலம்பப்பற்றிப
புங்கவன்மனுவாலேற்றிப்புண்ணியவிசிட்டன்றேவி
யெங்கெனசசெங்கைகூப்பியெதிர்வரவருட்கண்சாத்தி.

(இ-ள்.) மங்கலம் புனைந்த செம் பொன் அம்மி மேல் - மங்கலத்தொழில் பட அலங்கரித்த செவந்தபொன்னாலாகிய அம்மியின்மேல், புங்கவன் - சோமசுந்தரக்கடவுள், மணைட்டி பாத பங்கய மலரை - (தமதி) மணைட்டியாருடைய திருவடி

த்தாமரைமலரை, பரி புரம் நிலம்ப - நிலம்புக ளொலிக்க, கையால் பற்றி மதுவால் ஏற்றி - திருக்கரத்தால்பற்றி மந்திரவிதியால்வைத்து, புண்ணிய வகிட்டன் தேவி எங்கு என - புண்ணியவடிவமாகிய வகிட்டமுனிவருடையபத்தினியாகிய அருந்ததி யெங்கேயென, செம் கை கூப்பி எதிர் வர - செவ்வந்த தமது கைகளைக்கூப்பி யெதி ரேவர, அருட் கண் சாத்தி - அவாமேல் திருவருட்பார்வைசெய்தருளி. (கஅஅ)

விதிவழிவழாதுவேள்விவிளையெலாநிரம்பவிங்க
னதிராகடலுலகந்தேறவாற்றிகான்மறைகளார்ப்பக்
கதிரமணிகையாவாழ்த்தகாமனைக்காய்ந்தநம்பி
மதிதுதன்மங்கையோடிமணவறைதன்னிற்புக்கான்.

(இ-ள்.) *விதி வழி வழாது வேள்வி விளை எலாம் நிரம்ப* - வேதம் விதித்த நெறியினின்று சிறிதுமதவறாது திருக்கலியாணச் சடங்குகளெல்லாம் முடிவுபெற, *இங்ஙன* - இவ்வாறாக, *அதிர் கடல் உலகம் தேற ஆற்றி* - ஒலிக்குங் கடல்சூழ்ந்த உல கத்திலுள்ளோர் தெளிந்து துயரசெய்தருளி, *ஞானமறைகள் ஆர்ப்ப* - ஞானவேதங் களும் ஒருங்கே கோஷிக்கவும், *எதிர் மணி நகையார் வாழ்த்த* - விளங்கும்முத்தினை யொத்த பற்களையுடைய பெண்கள் (ஒருபால்) வாழ்த்துப்பாடல் பாடவும், *காமனை காய்ந்த நம்பி* - காமனையெரித்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், *மதி துதல் மங்கை யோடி* - அர்த்தசந்திரனையொத்த நெற்றியையுடையபிராட்டியாரோடு, *மண அறை தன்னிற புகுகான்* - திருமணவறையில் புகுந்தருளினார்.

தாமியற்றிய வேதவழியை உலகினர் கைக்கொண்டு கடைத்தேறத் தாமே செய்து காட்டியருளினரென்பார்-இங்ஙன அதிர்கடல் உலகந்தேற ஆற்றி எனவும், தமக்கோ விருப்பில ரெனபார் - காமனைக் காய்ந்தநம்பி எனவும், ஆன்மாக்கள் விருப்பின்வழியே செய்தருளுவோ ரெனபார்-மதிதுதன்மங்கையோடி மணவறை தன்னிறபுக்கான் எனவும் கூறினர். இங்ஙனம ருளதொருததல். (கஅசு)

மனிதருமிமையாதையன்மங்கலவனப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொதாரவர்க்கதுபுகழோவெந்தை
கனிதருகருணைநாடட்மபெற்றவர்கடவுளோராரற்
பனிதருமலரிட்டேதிவழிபடற்பாலரன்றே.

(இ-ள்.) *மனிதரும் இமையாது* - மனிதர்களும் இமை கொட்டாமல், *ஐயன் மங்கலம் வனபபு நோக்கி* - சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருமணக்கோலப் பொலி வைப்பார்த்து, *புனிதம் வானவரை ஒத்தார்* - (இமைத்தலில்லாத)களங்கமறறதேவ ர்களே ஒத்திருந்தார், *அது அவர்கு புகழோ* - அவரை யொதிருந்தாரென்று கூறு தல் அம்மனிதருக்கு ஒருபுகழ்சிறியோ, *எந்தை கனிரு கருணை நாட்டம் பெற்றவர்* - எமதுதந்தையாகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய முதிர்ந்த திருபாநோக்கத்தைய டைந்தவர்களை, *கடவுளோரால்* - தேவாகளால், *பனி தரும் மலர் இட்டு ஏத்தி வழி படல் பாலர் அன்றே* - குளிர்ந்தமலராலருச்சித்துவணங்கி வழிபட்டு உபசரிக்கும் தன்மையையுடையவரல்லவா.

சிவபெருமான் திருபாநோக்கம்பெறற சிந்தரும்பும்-இந்திரன் பிரமன் திரு மால் எறிந்த ஆயுதங்களும் வாய்மடியச் சற்றுஞ் சலியாது நின்றதெனில் அச்சிவ பெருமான் திருபாநோக்கம் பெறற மானிடர் - தேவர்களே யொத்திருந்தாரென்று கூறுதல் அவர்க்கோர் புகழ்ச்சியன்றுதலின் அவர்க்கது புகழோ என்றார்.

காஞ்சிப்புராணம்:- அமரீசப்படலத்தில்.

"எவனேனுமாகவருளானுமாதுவலியின்றளக்கலுறுவேன்
அவளாதரம்முனடிமித்தருந்புதனிசெய்யவல்லனெவனே
வவனேதயித்தியரைவெனறமீளியறிகென்றுனரப்பமகவா
னிவராவெழுந்தருலிசத்தைவீசிவறிதேயிளத்தனனரோ."

எனவருஞ் செய்யுளா லுணர்க. (ககo)

மானிடரிமையோரென்னும்வரம்பிலராகிவேள்வி
தானிடரகலநோக்கித்தலைத்தலைமயங்கிநின்றூர்
காணிடருடனஞ்செய்யுங்கண்ணுதலருட்கணேக்கா
லூனிடரகலுநாளிலுயர்ந்தவரிழிந்தோருண்டோ.

(இ-ள்.) மானிடர் இமையோர் என்னும் வரம்பு இலராகி - மனிதர்கள்தேவர்கள் எனனும் வரம்புகடந்தவராகி, வேள்வி இடர் அகல நோக்கி - திருக்கலியாணப்பொலிவைத் தம்மினின்றும் பிறலிதனன்பம் நீங்கப்பார்த்து,தலை தலை மயங்கி நின்றூர் - இடங்கள்தோறும கலந்து நின்றார்கள், கான் இடம் நடனம் செய்யும் கண்ணுதல் அருள் கண் நோக்கால் - மயானதனினிடத்தை திருக்கூத்தச் செய்தருளும் சிவபெருமானது திருவருட்பார்வையால், ஊன் இடர் அகலும் நாளில்-முதலியடையுங்காலத்து, உயர்ந்தவர் இழிந்தோர் உண்டோ - உயர்ந்தவனெவும் இழிந்தவனெவும் பாகுபாடு உண்டோ, (இல்லையென்றபடி.)

பிறப்பொழியும் நாள் முதலியடையுங் காலமாதலின் - ஊனிடரகலுநாளில் என்பதற்கு - முதலியடையுங்காலமெனப் பொருள்கூறினும். கீழ் மேல் என்னும் வரம்பிகந்திற்றலின் - மானிடரிமையோரென்னும் வரம்பிலராகி எனவும், திருக்கலியாணமஹோற்சவகளிப்பால் தற்தமக்கு விதிந்த இடங்களினின்றும் வழுவிவிரவி நிற்றலின் தலைதலை மயங்கிநின்றுனெவும், சர்வசங்கார காலத்தில் யாவும் மயானமாதலின் காணிடம் எனவும் கூறினர். (ககக)

மணவறைத்தவிசினிங்கிமன்றன்மண்டபத்திற்போந்து
கண்மணிசசேக்கைமேவிக்கருநெடுங்கண்ணன்வாணி
தூணவனேமுதலவாரினர்க்குஞ்சூழ்ந்தகணத்தொகைக்குமென்றுங்
கணவறுசெல்வந்தந்தோன்சாறுசாலசிறப்புநல்கி.

(இ-ள்.) கரு நெடும் கண்ணன் வாணி தூணவன் முதல் வாரினர்க்கும்- கரிய நெடிய திருமால் சரஸ்வதிதாயகனுகிய பிரமனமுதலிய தேவர்களுக்கும், சூழ்ந்த கணத் தொகைக்கும - தம்மைப் புறஞ்சூழ்ந்த சிவகணங்களுக்கும், என்றும் தனவு அறு செல்வம் தருதோன் - எந்நாளும் அவர் தமினின்று நீங்காத செல்வதைத்த சோமசுந்தரக்கடவுள், மண அறை தவிசில் நீங்கி - திருமணவறையிலிட்ட ஆசனத்தினின்றுநீங்கி, மன்றல் மண்டபத்தில் போந்து - கலியாணமண்டபத்தில்வந்து, மணி கணம் சேக்கைமேலி - ரத்தினகூட்டங்களிழைத்த சிங்காதனத்தில்வீற்றிருந்து, சாறு சால் சிறப்பு கல்கி-திருக்கலியாணமஹோற்சவத்துக் கமைந்த வரிசைகளே (அவரவர்கள்) தகுதிக்கேற்பச்செய்தருளி. (ககஉ)

ஏட்டிவாய்முளரியான்மாலேனவானவருந்தத்த
நாட்டிவாழ்பதியிற்செல்லநல்விடைகொடுத்துவேந்தர்க்

காட்டுவானடிக்காடுகந்தன்மைபோலரசுசெய்து
காட்டுவானுகையன்றிருவுளக்கருணைபூத்தான்.

(இ-ள்.) ஏடு வாய் முளரியான் மால் ஏனை வானவரும் - இதழ்நிறைந்ததாம ரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனும் திருமாலும் ஏவரொழிந்த தேவர்களும், தம் தம் நாடி வாழ்பதியில் செல்ல - தங்கள்தங்களுக்குரிய நாடுகளாகிய செலவமிக்க பதங் களில்செல்ல, ஐயன் நல்விடை கொடுத்து - சோமசுந்தரக்கடவுள் இனியதிருமுகத தோடு விடைகொடுத்தருளி, ஆட்டுவான் ஆடி காட்டுந் தன்மை போல் - பரதநூல் விதிப்படி ஆட்டுதலில்வல்லோன் (மூன்னர்) ஆடிக்காட்டுந் தன்மைபோல, வேந்தர் க்கு அரசு செய்து காட்டுவானுகி - அரசர்களுக்கு அரசியல் நடத்திகாட்டுவா ராய், திருவுளக்கருணை பூத்தான் - (அரசியல் செலுத்தத் தமது) திருவுளத்தில் கருணைகூர்ந்தார்.

அரசுசெய்து காட்டுவானுகி என்றமையால் அரசியல்செலுத்த எனவரு வித்தாம். வேதமுதலிய நூல்களோத தாம் வகுத்திருப்பினும அவற்றின்வழி ஆன் மாக்கள் நடக்க வியலாதாதலால் தாமே வந்தருளி அரசியல் செலுததிகாட்டினு ரென்பார் - ஆட்டுவானடிக்காட்டுத தன்மைபோலெனகூறினார். (கசுஉ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியங்கயற்கொடியாகவராக்கலன்பொற்கலனுகப்
பொதியவிழ்கடுக்கைவேம்பலராகபுயிலதளபொலந்துகிலாக
மதிமுடிவைரமணிமுடியாகமறைகிடந்தலம்புமாமதுரைப்
பதியுறைசோமசுந்தரக்கடவுளபாண்டியனுகிவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) அதிர் விடை கொடி அங்கயல் கொடியாக-ஒலிக்கும் இடபக்கொடி அழகிய மீனக்கொடியாகவும், அரா கலன் பொன கலன் ஆக-சர்பபாபரணம் பொ ன்னுலாகிய ஆபரணமாகவும், பொதி அவிழ் கடுக்கை வேமபு அலர் ஆக - அரும்ப விழ்ந்த கொன்றைமலர்மாலே வேப்பமலர்மாலேயாகவும், புலி அதள் பொலம் துகில் ஆக - புலித்தோல் பீதாம்பரமாகவும், மதி முடி மணி வைர முடியாக - சுகிரணி யணிந்த சடாமுடி அழகிய வைரமுடியாகவும், மறை கிடந்து அலமபு மா மதுரை பதி உறை சோமசுந்தரக்கடவுள் - வேதங்கள் அகலாது ஒலிக்கும் பெரிய மதுரை யாகிய திருப்பதியில் வீறறிருந்தருளும் சோமசுதரக்கடவுள், பாணடியனுகி வீற றிருந்தான் - சவுந்தரபாண்டியராய்த திருக்கோலங்கொணடு வீறறிருந்து அரசுசெ ய்தருளினார். (கசுச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விண்டவழ்மதியஞ்சூடுஞ்சுந்தரவிடங்கப்புத்தேள்
கொண்டதோர்வடிவுக்கேற்பக்குருதிகொப்புளிக்குஞ்சூலத்
திண்டிறற்சங்குகன்னன்முதல்கணத்தேவர்தாமும்
பண்டையவடிவமாறிப்பார்த்திபன்பணியினின்றார்.

(இ-ள்.) விண் தவழ் மதியம் சூடும் விடங்கம் சுந்தரப் புத்தேள் - ஆகாயத் தில் தவழ்ந்துசெல்லுஞ் சந்திரனேச்சூடிய பேரழகுவாய்ந்த சோமசுந்தரக்கடவுள், கொண்டது ஓர் வடிவுக்கு ஏற்ப-தாமகொண்டருளிய ஒப்பில்லாத அரசர் திருக்கோ லத்துக்கேற்ப, குருதி கொப்புளிக்கும் சூலம்-உதிரத்தைக் கொப்புளிக்குஞ் சூலத் தை (ஏந்திய) திண் திறல் சங்கு கன்னன் முதல்கணத் தேவர்தாமும் - வன்மையை

யுடைய சங்குகன்னன்முதலிய சிவகணத்தேவர்களும், பண்டைய வடிவம் மாறி-அரசர்பணிசெய்தற்கேற்ற உருவங்கொண்டு, பார்த்திபன் பணியில் நின்றார் - அச் சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சுந்தரபாண்டியர்பணித்தருளுந்தொழிலினின்றார்கள்.

அருளுதலென்னும் பொருண்மேனின்ற பணியெனனு முதனிலைத்தொழிற் பெயர் அருளுந்தொழிலின்மேனின்றது. பண்டையவடிவம எனறமையால் அரசர் பணிக்கேற்ற உருவங்கொண்டாரொன்று பொருள்கொண்டாம். (கஎஎ)

தென்னவர்வடிவங்கொண்டசிவபரனுலகங்காக்கு
மனனவாசிவனேப்பூசைசெயவதுமறையாறென்று
சொன்னதுமன்னசெல்லாரந்துணிவதுபொருட்டுதானு
மங்ஙகாநடுஞூரென்றோரணிகாசிறப்பகண்டான்.

(இ-ள்.) தென்னவர் வடிவம கொணட சிவபரன் - பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்ட சோமசுந்தரககடவுள், உலகம் காகுமு மன்னவர் - உலகம் காவல் பூண்ட வரசாகள், சிவனே பூசைசெயவது - சிவபெருமானே வழிபட்டுப் பூசித்தல், மறை ஆறென்று சொன்னது-வேதநெறியெனறு தாம்திருவாய்மலர்ந்ததை,மன்னர் எல்லாம துணிவது பொருட்டு-அம்மனனாகளெல்லாம் ஐயமின்றிக்கைக்கொள்ளுதறபொருட்டு, தானும - அபபாணடியா திருக்கோலங்கொண்ட சோமசுந்தரக்கடவுளும, அநகா நடி ஞர் என்று-அம்மதுரைகருள் நடிஞொன்று,ஓர் அணி நகர் சிறப்ப கணடான - ஒரு அழகிய திருநகரம மேம்பட்டு விளங்க வகுத்தருளினார்.

மன்னவா சிவனேப் பூசைசெயவது மறையாறென்றது - அன்னேன் அந்தணனதலின். (கஎஅ)

மெய்ம்மைநூல்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிநிறீஇப்பே
றிமமையேநனமைநலகுமிறையெனநிறுவிப்பூசை
செம்மையாறசெய்துநீபவனத்துறைசிவனேககால
மும்மையுந்தொழுதுவையமுழுவதுங்கோனடாத்தும்.

(இ-ள்.) மெய்மை நூல் வழியே - உண்மையாகிய சிற்பநூலின் வழியே, கோயில் விதிதது - திருக்கோயிலை வகுத்து, அருட் குறி நிறுவி (ஆன்மார்த்தமாகத் தமது) திருவருள்வடிவையே சிவலிங்கபெருமானுகத் தாபனஞ்செய்து, பேர்-திருநாமம, இம்மையே - இப்பிறப்பிலேயே (வழிபடுவோர்க்கு வேண்டி யாஙகு அருளுதலால்) நன்மை நல்கும் இறை என நிறுவி - மஹாபீஷடபிரதேஸ்வராஎனப்பெயர் தந்து, பூசை செம்மையால் செய்து - பூசனையை ஆகமவழியால் செய்து, நீப வனத்து உறை சிவனே - கடம்பவனத்தி லெழுதருளிய சிவபெருமானே,காலம் மும்மையும் தொழுது - திரிகாலமும்வணஙகி,வையம் முழுவதும் கோல் நடாத்தும் - உலக முற்றும் தமது செங்கோல்செல்ல நடதது வாராயினர்.

மஹாபீஷ்டபிரதேஸ்வரர் மஹாபீஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் ஈஸ்வரர் என்பது பொருளாதலால் பேர் நனமை நலகு மிறை யென நிறுவி எனவும், அரசர்கள் சிவபெருமானைப் பூசிகக வேண்டுமெனத் தாம் விதித்தருளிய விதியை நிலைநிறுத்தற்குத் தாம் கைக்கொண்டருளினர் ஆதலால் பூசை செமனமையாற செய்து எனவும் கூறினர். "மூலேமூன்றேனிச்சிலேதத்திருவினே-அருமறைவிதிக்கத்திருமணம்புணர்த்து-மதிக்குலம்வாய்த்தமன்னவனுகி - மேதினிபுரககும்விதியுடைமன்னனா - நடஞர்நகர் செய் தபிவன்னுடைக்கும் - அருட்குறிநிறுவி யருச்சனைசெய்த - தேவர்நாயகன் " எனக் கல்லாடத்தில் வருதல்காண்க. செம்மை தானியரகுபெயர். (கஙஎ)

பூவருமயன்மாலாதிப்புனிதருமுனிவரோனேர்
யாவருந்தனியேபூசித்திகபரமடையநின்ற
மூவருண்மேலாமுக்கண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
தாவரவிலிங்கமேன்மைத்தருதியாரளக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) பூவரும் அயன் மால் ஆதி புனிதரும் - தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் திருமால் முதலிய தேவர்களும், முனிவர் ஏனோர் யாவரும் - முனிவர்களும் அவரொழிந்தோர் எல்லோரும், தன்னையே பூசித்து இகபரம் அடைய நின்ற - தன்னையே பூசனை செய்து இக பர வரிமைகளை யடைய நின்றருளிய, மூவர் உள் - திரிமூர்த்திகளுள், மேலாம் முக்கண்மூர்த்தியே - மேலாகநின்ற திரிநேத்திரங்களுடைய உருத்திரமூர்த்தியே,பூசை செய்த தாவரம் இலிங்கம் மேனமை தருதி - பூசனைசெய்தருளிய நிலைபெற்ற மஹாபீஷ்டபிரதேஸ்வரருடைய மேன்மைத்தன்மையை, அளக்க வல்லார் யார் - அளவுபார்த்துக் கூறவல்லவர் எவர். (ஒருவருமில்லையென்றபடி)

"மூவரென்றேயெம்பிரானெடுமெண்ணி" என்ற உண்மைத் திருவாக்கால் கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில்வந்த ஏழனுருபுதந்து மூவருண்முதலாமுக்கண்மூர்த்தி என்றார். நின்ற என்னும்பெயரெச்சம முக்கண்மூர்த்தி என்னும் விசேஷணமுதற்பொருள் கொண்டது. (கசுஅ)

ஷை வேறு.

மனித்தருக்கரசாகித்தெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய்மடநல்லார்க்
கினித்தவைங்கணைக்காமேயாய்நிலமகட்கிணைத்துழாயணிமாலா
யனித்தநித்தமோர்ந்திகபரதாசைநீத்தகந்தெளிந்தவர்க்கொன்முய்த்
தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம்பரதத்துவமாய்நின்றருள்.

(இ-ள்.) மனித்தருக்கு அரசு ஆகி - (தமது செங்கோற்கீழ்வாழும்) குடிகளுக்கு அரசராகியும், தெவ் வேந்தர்கு மடங்கலாய் - தம்மோடு மாறுபட்ட அரசர்களாகிய (யானைகளுக்குச்) சிங்கமாகியும், மடம் நல்லார்கு - மடமைக்குணம்வாய்ந்த பெண்களது கண்களுக்கு, இனித்த ஐங்கணைக் காமேயாய் - இன்பதரும் பஞ்சபாணங்களேயேந்திய மன்மதனுமாகியும், நிலமகட்கு இணைத்துழாய் அணி மாலாய் - பூதேவிக்குப் பூங்கொத்துநிறைந்த துழாயணிந்ததிருமாலாகியும், அனித்தம் நித்தம் ஓர்ந்து - இது அனித்தமும் இது நித்தமும் என முன்னருணர்ந்து, இகபரத்து ஆசை நீத்து - இகபோக பரபோகங்களில் வெறுப்புவாய்ந்து, அகம் தெளிந்தவர்க்கு-(தமது) மனந்தெளிந்த மெய்ஞ்ஞானிகட்கு, ஒன்முய் - அபேதமாகியும, தனித்த மெய் அறிவு ஆனந்தமாம் பரததுவமாய் - ஒப்பிகந்த உண்மையறிவானந்தமாகிய பரதத்துவமாகியும், நின்றருள் - சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர் நின்றருளினர்.

நிலங்காப்போன் உயிர்களுக்குத் தன்னலும், தன்பரிசனத்தாலும், பகைவராலும், கள்வராலும், வேறு உயிர்களாலும் வரும் பயத்தையொழித்துக் காண்போர்க்கெளியசமயத்தனுய்த் தனது குறைசொல்வோர்க்கு இன்சொல்லியுடையனுமாகில் அவனே அரசனெனப்படுவனுதலின் - மனித்தருக்கரசாகி எனவும், பேரழகு வாய்ந்திருத்தலின் ஐங்கணைக்காமேயாயெனவும், பகைவர்கள் கனவிலும் நினைக்கின் நெஞ்சுபறைகொட்டத் தண்ணெனவெங்கும் வெந்திறலுடையாராதலின் - தெவ்வேந்

தர்க்குமடங்கலாய் எனவும், நிலமகளைப்பொதுக்கடித்து தமதரிமையாக்கிக் கோட லின் - நிலமகட்கினர்த்துமாயணிமாலாய் எனவும், மாயாகாரியமாகிய உலகமெல் லாம் அழியுந்தன்மையுடையதாகலின் அனித்தமெனவும், மலங் காரணமாய் மாயை யினின்றுந் தனுவரதிகளைத் தோற்றுவித்தலின் பாசமும், அக்காரியமும் ஆன்மாவி ன் பொருட்டாய் முடிதலிற் பசுவும், அங்ஙனமான சேதனசேதனங்களைக் கூட்டி முடிப்பவன் ஒருவன் வேண்டுமாதலின் பதியும் ஆகிய இம்மூப்பொருளும் பக்தமு த்திகாலத்தும் உள்பொருளாதலின் நித்தமெனவும், ஒன்றுடொன்றுவ்வாது மு ன்னெடி பின்மலிவுற முரணிக்கூறுவோர் கூற்றுட்படாது இவ்வாறு ஆராய்தலே முறையாதலின் ஓர்தெனவும், முத்திக்குவிலக்காகிய இம்மை அம்மைப்பயன்களை மாறிமாறி அகரச்செய்வதும அவாவறுதியின்பொருட்டென்றுணர்தலே அது கீழ் நூற் கேதுவாதலின் இகபரதாசைநீத்து எனவும்,இங்ஙனமென்றிச்சையிற்றீர்ந்த வழிப்பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்றி ஆய்ந்தடங்கப்பெறுவதே தேட்டமாதலின் அகந் தெளிந்தெனவும், பெத்தத்திசையின்கண் இவனுட்கரகது இவனேயாய்நின்ற மு றைபோல் வீடுபேற்றின்கண் இவன்றன்னுட்கரகது நிற்பத்தானேயாய் நிற்குந்தன் மையனுதலின் ஒன்றாய் எனவும், ஒன்றாய் நின்றும ஒப்பிகந்த சச்சிதானந்தவடிவ மாகிய பரம்பொருளாய் நிற்றலின் தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம் பரதத்துவமாய் நினறான் எனவுங்கூறினர். (கசுக)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - எகூள.

ஆறாவது

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனிறுத்துவான்வந்தொருபரஞ்சுடர்வான்றிங்கட்
குலமணிவிளக்கைவேட்டுக்கோமுடிகவித்துப்பாராண்
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவரிருவர்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துசெய்தவாறையுற்றும்.

(இ-ள்.) ஒரு பரம சுடர் - ஒப்பிலாத சோமசுந்தரக்கடவுள், உலகு இயல் நிறுத்துவான் வந்து-உலகியலே நிலைபெறுதற்ற பொருட்டுச் சவுந்தரபாண்டியனுய் வந்து, வான் திங்கள் குல மணி விளக்கை வேட்டு - ஆகாயத்தில் உலவும் சந்திரகுலத்திற்கு ஓர் இரத்தினதீபமாய்வந்த பிராட்டியாரைத்திருமணஞ்செய்து, கோமுடி கவித்து - அரசியலுக்குரிய மகுடஞ்சூடி, பார் ஆண்டு இலகுறும் தோற்றம் ஈது - உலகினேயாண்டு விளங்கும் சரித்திரமித்து, முனிவரர் இருவர் தேற-பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதரென்னும் இரண்டுமுனிவர்களும் தெரிசித்து உயற்ற பொருட்டு, அலகு இல் ஆனந்தம் கூத்து செய்த ஆறு - வரம்பிகந்த பேரின்பம் பெருக்கும் திருநடனத்தைச்செய்த சரித்திரத்தை, அறைய லுற்றும் - இனிச் சொல்லத் தொடங்குவாம்.

என்றும் ஒளி குன்றுதல் இலனென்பார் - ஒரு எனவும், சோமசுரியாகனி முதலிய ஒளிகளுக்கு ஒளிதருவானென்பார் - பரஞ்சுடர் எனவும், உயர்தோர்வழக்கைத் தழுவினனென்பார் - புவிமுதலிய வென்றது - உலகெனவும், அவர்களவகுத்தன - அறநிலையறம், மறநிலையறம, அறநிலைப்பொருள், மறநிலைபபொருள், அறநிலையின்பம, மறநிலையின்பம என அவ்வகைப்படுமெனபார - அவற்றையியலெனவும், மறுவறுவ்வழித்தததம்வருணங்களினின்று பிறழாது உயிர்களநிலைபெறப்பாதுகாத்தலும், கரந்தை சூடிப் பசு மீடபடப் பகைவரைப் புறங்கண்டு செருசோற்றுக்கடன் கழியாத வீரரை ஒறுத்தல அவவழிநிறுத்தலும, விரிவழிநின்று முயனறு பொருள் பெறுதலும், பகைவர்பொருளும் நிறைபபொருளும கோடலும, பருவமுங் குலமும் ஒழுக்கமும் குணமும் ஒத்த கனிகையைத் தீவேட்டில்லறநிருத்தலும், ஏறு தழுவியும் விலலிற்றொடுத்த அம்பிளுக்கமெயன மணதலும், ஆகிய அவ்வறமும் பொருளும் இன்பமும் அவ்வுயிர்களுகு உறுதிபயபபனவாதலால் அவை அருளுவானவன் தானென்பார் - உலகியல்நிறுத்துவான் வந்து எனவும், வானினின்று விளக்கநதரும் பொருள்களுள் தண்ணிய கதிர்பரப்பி உயிர்களுகின்பஞ்செய்வது-திங்களென்பார்-வான்திங்களெனவும், இருளேயோட்டிக் கட்புலன்களுக்கு விடயமாகும்பொருளேவிளக்கும் விளக்குப்போலப் பகையிருளொதுக்கி அவவறநிலே முதலிய அறவகைப் பொருள்களேயும் என்றும் புலப்படுத்துவாள் என்பார் - விளக்கென்றது மணிவிளக்கெனவும், தான் விதிததை உயிர்கள் கைக்கொள்ளச செய்தருளினுனென்பார் - வேட்டெனவும், உலகமுற்றும்பொதுக்கடிந்து தனதடிப்படுதலினுன்பார்-முடியென்றது கோமுடி எனவும், அரசர்க்குக்காட்டியருளவதோதலின் செங்கோல்கோடாது நடாத்தினுனென்பார் - சூடி எனறது முடிக்குரிய தொழில்தந்து கவித்தெனவும, தென்றுடன்றி ஏனோரிகள் முற்றும் ஆண்டானென்பார் அவை முற்றும் அடங்கற்பொருட்டுப பரத்தற்றொழிலடியாக வந்தபார் எனவும், தானெறுத்த வழிச் சிறைப்பட்டகுடிகள், தமதாகுற்றம நீர்த்தற்பொருட்டெனக்கருதி அரசனமே

ம்பழிகூறுது அடங்கின்றெழுக மதுமுறை நிறுத்தினனென்பார் ஆன்டெனவும், தன்னுல் முதலிய ஐவகையோராலும் உயிர்களுகுவருந் துன்பத்தை யொழித்து அரசியல் நடாததுவோனே அரசருள் மேம்பட்டு விளங்குவோனென்பார் அவ்வா றுண்டமைதோன்ற இலகுது எனவும், வெபெருமானதிருநடனம் யாவரும் எளிதிற் கண்டுணரச்செய்தனராதலின் முனிவருள் மேம்பட்டோ ரென்பார். முனிவர் என்னது முனிவரர் இருவா எனவும், திருமால்முதலிய தேவர்கள் தெரிசித்த திருநடனத்தையே அவர்கள் தெரிசிகதத் தவஞ்செய்து அததிருநடனத்தையேதெரிசிததா ரென்பார் அப்பொருளாற்றல் தோனறத் தேற எனவும், கண்கள் முதலிய ஐமபுலன்கட்கும் பேரினபு விளைதததென்பா அலகிலானந்தமெனவுங் கூறினர். (க)

புண்ணியமலர்மென்கொம்பைவேட்டபின்புவனந்தாங்குங்
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயகவுரியன்மணத்தில்வந்த
மண்ணியலவேந்தர்வாழ்நரோமாதவர்பிறருமுண்ண
நண்ணுதிரென்னலோடுநண்ணுவார்விரைவினெய்த.

(இ-ள்.) புண்ணியம் மலர் மெல் கொம்பை வேட்ட பின் - புண்ணியமென்னும் மலர்களலர்ந்த மெல்லிய (திருவருளென்னும்) பூங்கொம்பாகிய பிராட்டியாரைத்திருமணஞ்செய்தபின்பு, புவனம் தாங்கும் கண்ணுதல் மூர்தத்தியாய கவுரியன்- உலகினேபபாதுகாக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளாகியசுந்தரபாண்டியர், மணத்தில் வநத மண் இயல் வேததர்வாழ்நரோ மாதவர் பிறரும் - திருமணத்துக்கு வந்த மண்ணுலகத்தையாளும் அரசாகளும தேவாகளும் முனிவர்களும அவரொழிந்த ஏனையோரும், உண்ண நண்ணுதிர் எனனலோடும - அமுதுசெய்யக்கடவீரகளென்று கட்டளையிட்டருள, நணணுவார் விரைவின் எய்த - அமுதுசெய்ய வருவேர் விரைவில் வருதத்பொருட்டு. (உ)

பொன்னவிர்கமலம்பூத்தபுனிதநீராடித்தத்த
நன்னெறிநியமமுற்றிநண்ணினர்புலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுநதாழ்ந்துபரவியமபலதளாடு
நின்னருணடங்கண்டுண்பதடியேங்களணியமமென்றார்.

(இ-ள்.) அவிர பொன் கமலம் பூத்த புனிதம் நீராடி - விளங்காநின்ற பொற்றுமரையலர்நத பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தில் விதிவழிஸ்நானஞ்செய்து, நல் நெறி தத்தம் நியமமுற்றி நண்ணினர - (வேதாகமங்களிற்கூறிய) நல்லவிதிவழியே தத்தம் நியமஞ்சேர்ப விதித்தகடன்களை முடித்துவந்தார்கள், புலிக்காலோனும் பன்னக முனியும் தாழ்ந்து பரவி - வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலிமுனிவரும வணங்கித்துதித்து, அம்பலததுள் ஆடும் நின் அருள் கடம் அடியேங்கள் கண்டு - பொன்னமபலத்துள் நடித்தருளும் தேவரீர் திருநடனத்தை அடியேங்கள் தரிசித்து, உண்பது நியமம் என்னூர்-பின்னருண்ணுதல் (நாங்கள்) மேறகொண்டகடன் என்றுகூறினர்கள்.

என்னுமந்தக்கூத்தையிங்குநாஞ்செய்துநில்லேப்
பொன்னகருலகமெல்லாமுருவமாம்புருடற்குள்ள
மின்னதார்ந்துவாதசாந்தமென்றிறையருளிச்செய்ய
மன்னவவேணியங்கம்யாதெனமன்னன்சொல்வான்.

(இ-ள்.) என்னலும் - என்றகூற, நிறை-சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர், நாம் அந்தக் கூத்தை இங்கு செய்தும் - நாம் அந்த நடனத்தை இங்குச் செய்தருளுகின்றோம், நில்லே பொன் ஙகர் - நில்லீயென்னும் அழகிய திருநகரமானது, எல்லாம் உருவமாம் உலகபுருடற்கு உள்ளம் - யாவுந்தனதருவாய்நின்ற உலகபுருடனுக்கு இதயதானமாம், துவாதசாந்தம் இன்னதாம் என்று அருளிச்செய்ய-(இத்தலம்)துவாதசாந்தத்தானமாமென்று (சோமசுந்தரக்கடவுள்) திருவாய்மலர்ந்தருள, மன்னவ - பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்டருளிய பெருமானே, ஏனை அங்கம் யாவை என - (அவ்வுலகபுருடனுக்கு) அவையொழிந்த உறுப்புகள் எத்தலங்களென்று வினவ, மன்னன் சொல்வான் - சவுந்தரபாண்டியர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்.

உலகபுருடன்-விராட்புருடன்-துவாதசாந்தம் தலவிசேடம். உக-வது பாடலையிற்காண்க. (சு)

அரைக்குமேலுலகேழென்றுமரைக்குக்கீழுலகேழென்று
முரைக்கலாலுலகமெல்லாமுருவமாமபுருடற்கிக்கத்
தரைக்குமேலனந்தந்தெய்வத்தானமுண்டீனைத்துங்கூறின்
வரைக்குமுறிலதானங்கள்வகுத்துரைசெய்யக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) எல்லாம் உருவமாம் உலகபுருடன் கு - யாவுந்தனதருவாய் விளங்கும் உலகபுருடனுக்கு, அரைக்கு மேல் உலகு ஏழ் என்றும் - (அரையென்னும் எண்ணலளவையால்வந்த) இடைக்குமேல் ஏழுலகமென்றும, அரைகு கீழ் உலகு ஏழ் என்றும் உரைக்கலால் - அவ்வரைக்குக்கீழ் ஏழுலகமென்றும் நூல்கள்கூறுதலால், இந்த தரைக்குமேல் அனந்தம் தெய்வத்தானம் உண்டு - இந்த நிலவுலகில் (அப்புருடனுக்கு உறுப்புகளாக) அளவில்லாத தெய்வத்தானங்களுண்டு, அனைத்தும் கூறின் வரைக்கு உரு - அவைமுறறும் எடுத்துச்சொல்லப்புகின் வரையறைப்படா, (ஆதலால்) சிலதானங்கள் வகுத்து உரை செய்ய கேண்மின் - (உறுபபுகளாகின்ற) சிலதெய்வத்தானங்களேமட்டும் யாம் வகுத்துக்கூறக் கேளுங்கள். (நி)

திருவளராரூர்மூலத்திருவாணைக்காவேநாபி
மருவளர்பொழில்சூழண்ணாமலைமணிபூரகீவி
ரிருவருங்கண்டமன்றமிதயமாஞ்சிருக்காளத்தி
பொருவருங்கண்டமாகும்புருவமத்தியமாங்காசி.

(இ-ள்.) திருவளர் ஆரூர் மூலம் ஆம் - செல்வமிக்க திருவாரூர் மூலாதாரத்தானமாம், திரு ஆணைக்கா நாபி ஆம் - திருவாணைக்கா சுவாதிட்டானமாம், மருவளர் பொழில் சூழ் அண்ணாமலை மணிபூரம ஆம் - வாசமிக்கசோலைசூழ்ந்த திருவண்ணாமலை மணிபூரத்தானமாம், நீவிர் இருவரும் கண்டமன்றம் இதயம ஆம-நீங்களிருவருந் தரிசிக்குஞ்சிதம்பரம் அனாகததானமாம், திருக்காளத்தி பொருவரும் கண்டம் ஆகும்-திருக்காளத்தி ஒப்பில்லாத விசுத்திஸ்தானமாம், காசி புருவ மத்தி யம ஆம் - காசி ஆக்கினேயஸ்தானமாம். (சு)

பிறைதவழ்கயிலைக்குன்றம்பிரமரந்திரமாம்வேத
மறைதருதுவாதசாந்தமதுவையீதிகமெனந்த
முறையினுலென்னின்முன்னர்த்தோன்றியமுறையாலென்றக்
கறையுறுதலத்தரோகெவுரியன்கோயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) பிறை தவழ் கயிலை குன்றம் பிரமரந்திரம் ஆம் - சந்திரன்றவழும் திருக்கைலைமலை பிரமரந்திரத்தானமாம், மதுரை வேதம் அறைதரு தவாத சாந்தம் ஆம் - திருவாலவாய் வேதத்தூறும் தவாதசாந்தஸ்தானமாம், ஈது அதிகம் - (ஆதலால்) இந்தத்தலம் (எல்லாத்தலத்திலும்) மேம்பட்டது, எந்த முறையினுல் என்னில் - எந்தமுறையினுலென்று வினவில், முன்னர் தோன்றிய முறையால் என்று- (எல்லாத்தலங்களுக்கு) முன்புதோன்றிய முறையினுலென்று (கூறி) அ கறை அறு தவத்தரோடு - அநகருற்றமற்ற தவத்தினரோடு, கவுரியன் கோயில் புக்கான்- சவுந்தரபாண்டியர் திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளினர். (எ)

தன்னருளதனுனித்ததன்னையேதேடிப்போந்த
மின்னவிர்கயிலைதானேவிடையுருமாறிமன்றுய்
மன்னியதேயோதிங்கண்மண்டிலமேயோவென்னப்
பொன்னவிர்விமானக்கீழ்பால்வெள்ளியம்பொதுவுண்டாக.

(இ-ள்.) தன் அருள் அதனுல் நீத்த தனையே - தனதுதிருவருளால் தன்னினின்று நீங்கிய சிவபெருமானையே, தேடி போந்த மின் அவிர் கயிலைதான் ஒதேடிவந்தடைந்த ஒளிவீசும் திருக்கயிலைமலையோ, விடை உருமாறி மன்றுய் மன்னிய தேயோ - இடபவாகியானது தனதருவமாறி வெள்ளியம்பலமாய் நிலைபெற்று நின்றதோ, திங்கள மண்டிலமேயோ - சந்திரமண்டிலமோ, என்ன - என்றுகண்டோர் கூற, பொன் அவிர் விமானம் கீழ்பால் - பொன்னுற்செய்யப்பட்டு விளங்கும் விமானத்தின (பிரகாரததின்) கிழ்புறததில், அம் வெள்ளியம் பொது உண்டாக-அழகிய வெள்ளியமபலம ஒன்றுண்டாக. (அ)

மின்பயில்பரிதிபுத்தேள்பாற்கடல்விளங்கியாங்குப்
பின்பதன்மிசைமாணிக்கப்பீடிகைதோன்றிற்றன்ன
தன்பர்தமுளமேயாகுமல்லதுவேதசென்னி
யென்பதாமஃதேயனறியாதெனவிசைகறபாற்றே.

(இ-ள்.) மின பயில் பரிதி புத்தேள் - கிரணம் வீசுஞ்சூரியன், பால் கடல் விளங்கியது ஆங்கு - பாற்கடலிறருேன்றி விளங்கியதுபோல, பின்பு அதன்மிசை-பினனர் அவ்வமபலத்தினமேல், மாணிக்கம் பீடிகை தோன்றிற்று - மணிப்பீட மொன்று தோன்றியது, அன்னது - அப்பீடம், அன்பர்தம உளமே ஆகும் - அடியாரது இதயதாமையாகும், அல்லது வேதம் சென்னியாம் - வேறுகூறில் வேதத்தின் முடியாகும், அஃதே அன்றி - அவ்வாறு கூறுதலே அன்றி, யாது என இசைக்கல் பாற்று - யாதென்று அறிவுடையாரால் எடுத்துச்சொல்லும் பகுதியது.

என்பது - அசைநிலை. அடியாருளத்தில் எனறும் நீங்காதிருத்தலின் அன்பர்தமுளமேயாகும் என்றார் "தரியாேயெயருளத்திற்றங்குவனிருதெப்போதும்" எனவரும் செயயுளாலுணர்க. (கூ)

அன்னதோர்தவிசினும்பராயிரங்கரத்தாலள்ளித்
தூனனிருள்விழுங்குங்கோடிசூரியரொருகாலத்து
மன்னினருத்தாலொப்பமனமொழிபக்கங்கீழ்மேற்
பின்முதலகடந்தஞரனப்பேரொளிவடிவாய்த்தோன்றி.

(இ-ள்.) அன்னது ஓர் தவிசின் உம்பர் - அத்தன்மையதாகிய ஒப்பில்லாத மாணிக்கபீடத்தின்மேல், ஆயிரம் காத்தால் அள்ளி - ஆயிரங்கரங்களாலள்ளி, தன் இருள் விழுங்கும் கோடி சூரியர்-தெருங்கிய இருனே வாரியுண்ணும் கோடிசூரியர்,

ஒருகாலத்து மன்னினர் உதித்தால் ஒப்ப - ஒருகாலத்தில் நிலைபெற்று உதித்தாற் போல, மனம் மொழி பக்கம் கீழ் மேல் பின் முதல் கடந்த - மனமும் வாக்கும் சமீபமும் கீழும்மேலும் பின்னும்முன்னும் ஆகிய இவைகளைக்கடந்த, ஞானம் பேர் ஒளி வடிவு ஆய் - மெய்ஞ்ஞானமாகிய பெரிய ஒளிவடிவமாய்ச் (சவுந்தரபாண்டியர்) தோன்றி - (கட்புலன்களுக்குக்) காணப்பட்டு.

சிந்தித்தற்கும் சொல்லுதற்கும் வரையறைப்படாமல் ஆணவத்திற் கட்டுண்டோர்க்குப் புலப்படாதிருத்தலிற் சமீபமின்றித் தனக்கோர் நிகர் பொருள் எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் இன்மையின் - மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல் கடந்த எனவும், அப்பொருள் இன்னது என்பதுதோன்ற வினைமுதற் பொருள்பட ஞானப்பேரொளி எனவுங்கூறினர். (கo)

மூந்துறுகணங்கண்மொந்தைதண்ணுமைமுழக்குசெய்ய
நந்திமாமுழவந்தாக்கநாரணனிடக்கையார்ப்ப
வந்துகந்திருவரூலின்மரபுளியிருவர்பாட
வைந்துதுந்துபியுங்கல்லென்முர்கலிமுழக்கங்காட்ட.

(இ-ள்.) மூந்து உறு கணங்கள் - (தேவர்கூட்டத்துள்) மூற்பட்டுநிற்குஞ் சிவகணங்கள், மொந்தை தண்ணுமை முழக்கம் செய்ய - மொந்தை, தண்ணுமை எனனும் வாச்சியங்களே (ஒருபால்) முழக்கவும, நந்தி மா முழவம் தாக்க - நந்திகாயனார் பெரியமத்தளத்தை (ஒருபால்) தட்டவும, நாரணன் இடக்கை ஆர்ப்ப - திருமால் இடக்கை என்னும வாச்சியத்தை (ஒருபால்) முழக்கவும், கந்திருவ நூலின் மரபு உளி இருவர் வந்துபாட - கந்திருவநூலின்படி அமபுருஷரதர் (ஒருபால்) வந்துபாடவும், துந்துபி ஐந்தும் கல் என்று ஆர்கலி முழக்கம காட்ட - பஞ்சதுந்துபிகளுங் கல்லெனனும் ஒலிக்குறிப்போடு கடலின்முழக்கதை (ஒருபால்) காட்டவும்.

தண்ணுமையாவது - இரண்டுதலையுஞ் சுருங்கிய நெடியவுடலினையுமுடையது, முழவமாவது - பெரியவுடலின்மேல் தலைபெற்றுள்ள ஐந்துமுகமுடையது, பஞ்சதுந்துபிகளாவன - தோற்கருவி, துளைகருவி, சருச்சக்கருவி, நரப்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவிகளாம். கந்திருவநூல் இசைநூல். (கக)

மதுமுகத்தலர்ந்தவெண்டாமரைமகள்சுருதிகூட்டச்
சதுமுகத்தொருவன்சாமகீதியாழ்தடவிப்பாட
விதுமுகத்தருகுமொய்க்குமீனெனஞானவெள்ளிப
பொதுமுகத்தமரர்தூற்றுமபூமழையெங்குமும்பொர்ப்ப.

(இ-ள்.) மது முகத்து அலர்ந்த வெள் தாமரை மகள் - தேன்சிந்துமுகத்தோடு அலர்ந்த வெள்ளிய தாமரைமலரில்வசிக்கும கலைமகள், சுருதிகூட்ட - (ஒருபால்) சுருதிகூட்டவும், சதுமுகத்து ஒருவனயாழ்தடவி சாமகீதம்பாட - நான்குதிருமுகங்களையுடைய பிரமன் வீணையினகட்டமைந்த நரம்புகளைத்தடவி(ஒருபால்) சாமகீதம்பாடவும், விதுமுகத்து அருகுமொய்க்கும மீன் என - சகோரமண்டிலத்தினருகில் மொய்க்கும கருத்திரங்களைப்போல, ஞானவெள்ளி பொது முகத்து - ஞானவடிவாகிய வெள்ளியம்பலத்துள், அமரர் தூற்றும் பூமழை எங்கும் போர்ப்ப - தேவர்கள் சிந்தும் மலர்மாரி எவ்விடத்தும் (ஒருபால்) போர்க்கவும். (கஉ)

பொருங்கட்னிறத்தசெந்தீப்பொங்குளைக்குரலன்மீது
பெருங்கடல்வடவைச்செங்கண்பிதுங்கமேற்றிரிந்துகோக்கி
முருங்கட்லெரியில்சிறமுதுகிறவலத்தரூனறிக்
கருங்கடல்முளைத்தவெய்யோன்காட்சியிற்பொலிந்துநின்று.

(இ-ள்.) பொரும் கடல் வடவை செங்கண் பிதுங்க உம்ம கரையொடுமோ துங் கடலிற்றோன்றிய வடவைபோலச் சிவதகண்கள் பிதுங்கவும், மேல் திரிந்து நோக்கி முருங்கு அடல் எரியில் சிற உம் - மேலேசுழன்றுபார்த்து (உலகினைக்) கெடுக்கும் வன்மையையுடைய அவ்வடவைபோலக்கோபிகவும்,பெரும் கடல் செகதீ நிறதத பொங்கு உளை குரளன் மீது-பெரியகடலிற்றோன்றிய செந்நிறம்வாய்ந்த அவ்வடவைபோல நிறமவாய்கத விளக்கும புறமயிரினையுடைய முயலகனமேல், முதிரு இற வலததாள் ஊன்றி - (அவன்) முதுகுகொறுங்க வலக்காலூன்றி, கரும கடல் மூளைத வெய்யோன் காட்சியின் - கரியகடலிற்றோன்றிய சூரியனதோற்றம் போல, பொலிகத நின்று - விளங்கிநின்று.

முருக்குமுருங்குமெலிததல் விகாரம். எண்ணும்மை தொகுத்தல். (கஉ)

கொய்யுருசெங்கமலபோதுருவிர்தெனவெடுத்துக்கூத்துச்
செய்யும்புண்டரிகததாளுந்திசைகடந்துளவீராறு
கையுநதிண்படையுந்தெய்வமகளிர்மங்கலநாண்காத்த
மையுண்டமிடறுருசங்கவார்குழைறுழைந்தகாதும்.

(இ-ள்.) கொய்யும் செம் கமலம போது குவிந்தால் என்ன எடுத்து-கொய்தற்குரிய செநதாமரைமலர் குவிநதாறபோலதனுகி, கூத்து செய்யும் புண்டரிகம் தாளும் - திருக்கூத்துசெய்தருளும் தாமரைமலரையொதத திருவடியும், திசைகடந்து உள்ள ஈரைந்து கையும - திசைகளைக்கடந்த பத்துதிருகரங்களும், திண் படையும் - (அத்திருக்கரங்களிலேநதிய) திண்ணிய ஆயுதங்களும், தெய்வ மகளிர் மங்கல நாண் காத்த மை உண்ட மிடறும-திருமகள்முதலிய தெய்வப்பெண்கள் மங்கலநாண்காத்தருளிய கரியநிறமபெருகிய ஸ்ரீகண்டமும், வார் சங்கம குழை றுழைந்த காதும் - நீண்ட சங்குகுண்டலம றுழைந்த திருச்செவியும்.

தனது நித்தியத்தன்மை காட்டியருளத் திருமால்முதலியோர் உய்யும்பொருட்டு விடமுண்டருளி யவ்வவாமனேவியர்கு மங்கலநாணளித்தவன் என்பார் தெய்வமங்கலநாண்காத்தமையுண்டமிடறு என்றார். " செற்றலமுயிரனேத்தமுண்டிட வேநிமிர்ச்செழலுஞ் சிகதைமேற்றகொள் - பறறுலங்கதனுகர்ந்தநான்முகனே முத லோர்தம்பாவைமார்க்குப் - பொறறுலித்தனேயளிததோன் " எனவரும் காந்தபுராணச்செய்யுளால் உணாக. (கச)

செக்கரஞ்சடையுந்தேசார்வெண்டிருநீறுந்தெய்வ
மூக்கணுமுரகக்கசருள்ளெயிறிமைக்குமார்பு
மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியினெதுங்கிநிற்கும்
பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுநகையுந்தோன்ற.

(இ-ள்.) செக்கர் அம் சடையும் - செவந்த அழகியசடாமுடியும், தேசு ஆர் வெள் திருநீறும் - ஒளிநிறைந்த வெளவியதிருநீறும், தெய்வ மூக்கண்ணும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய திரிநேதிரங்களும், உரகம் கச்சும் - பாம்பாகியகச்சும், முள் எயிறு இமைக்கும் மார்பும் - மூட்போன்ற கூரியவராகதந்தம் விளங்குதிருமார்பும், கயல் மை கரும் கண் நங்கை - கயல்போன்ற மையெழுதிய கரியகண்களையுடைய உமாதேவியார், வல்லியின் ஒதுங்கி நிற்கும் பக்கமும் - காமவல்லிக்கொடிபோல (ஒருபால்) ஒதுங்கிநிற்கும் இடப்பக்கமும், அவள் மேல் வைத்த பார்வையும் நகையும் தோன்ற - அவ்வுமாதேவியார்மேல்வைத்த பார்வையும் புன்னகையுந்தோன்றவும். (கடு)

கங்கையாறலம்புமோசைகடிக்கைவண்டிரங்குமோசை
மங்கலமுழவினோசைமந்திரவேதவோசை
செங்கையாடெரியுமோசைதிருவடிச்சிலம்பினோசை
யெங்கணுநிரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமூற்ற.

(இ-ள்.) கங்கை ஆறு அலம்பும் ஓசை - (சடாபாரத்திற்சூடிய) கங்காநதி ஒலிக்கும் ஓசையும், கடிக்கை வண்டு இரங்கும ஓசை - கொன்றைமாலையில் வண்டுகள் ஒலிக்கும் ஓசையும், மங்கலம முழவின் ஓசை - மங்களவாய்ந்த மத்தளத்தின் ஓசையும், மந்திர வேத ஓசை - மந்திரம்வாய்ந்த வேதங்களின் ஒலியும், செங்கை ஆடி எரியும் ஓசை - செவ்வதிருக்காதற்திற கைவிட்டெரியுந் தீயின்ஓசையும், திருவடி சிலம்பின் ஓசை - திருவடியிலணிந்த (வேதச்) சிலம்பினோசையும், எங்கணும் நிரம்பி-எத்திசைகளிலும் நிரமபி, அன்பர் இரு செவிக்கும் அமுதம் ஊற்ற- அடியார்களுடைய இரண்டுசெவிகளுக்கும் பேரின்ப அமுதம் ஊற்றவும்.

முற்றும்மை தொகுத்தல். (கசு)

ஆடினனமலமூர்த்தியஞ்சலிமுகிழ்த்துசென்னி
சூடினனடியில்வீழ்ந்தாசுருதியாயிரகாவாரப்
பாடினர்பரமானந்தப்பரவையிற்படிந்தாரன்பு
நீடினர்நிருத்தானந்தங்காண்பதுநியமம்பூண்டார்.

(இ-ள்.) அமல மூர்த்தி ஆடினன் - அமலமூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் ஆனந்தக்கூத்து ஆடியருளினர், ஆனந்த நிருத்தம காண்பது நியமம் பூண்டார் - ஆனந்தத்திருநடனத்தைத் தரிசிப்பதே நியமமாகப்பூண்ட முனிவர் இருவர்களும், அஞ்சலி முகிழ்த்து சென்னி சூடினர் - (தமது இரண்டுகைகளையும) அஞ்சலியாகச் சிரதின்மேலேறிக கூப்பினரகள, அடியில் வீழ்ந்தார் - திருவடியின்மேல் (தண்டாகாரமாக) வீழ்ந்தாகள், ஆயிரம் சுருதி காவாரப் பாடினர் - ஆளவிறந்த சுருதிகளைத் தமது காவாரப் பாடினர்கள், பரமானந்தப் பரவையில் படிந்தார்-பேரின்பமாகிய கடலில் அழுந்தினர்கள், அன்பு நீடினர் - அன்பின் வசத்தராயினர்கள்.

முனிவர்கந்திருவர்வானோர்தானவர்மோனயோகர்
புனிதகிம்புருடராதிப்புலவருமிறைஞ்சியன்பின்
கனிதருமின்பத்தாழ்ந்தார்திருமணங்காணவந்த
மனிதருங்காணபெற்றார்மாதவாபொருட்டான்மன்னோ.

(இ-ள்.) மாதவர் பொருட்டால் - முனிவரிருவர்க ணிமித்தத்தால், முனிவர் கந்திருவர் வானோர் தானவர் மோன யோகர் - முனிவரும் கந்திருவரும் தேவரும் அசுரரும் மவுனநிலையையுடைய யோகரும், புனித கிம்புருடர் ஆதி புலவரும்-குற்றமில்லாத கிம்புருடர்முதலிய இசைநூலில்வல்ல தெய்வப்புலவர்களும், அன்பில் இறைஞ்சி - அன்பால்வணங்கி, கனிதரும் இன்பத்து ஆழ்ந்தார் - சுவைகனிந்தபேரின்பப்பெருக்கில் அழுந்தினர்கள், திருமணம் காணவந்த மனிதரும் - திருமணந்தெரிசிக்கவந்த மனிதர்களும, காண பெற்றார் - தெரிசிக்குமபேறு பெற்றார்கள். (கஅ)

அனந்தனமுனிவர்வேந்தனளவிலானந்தமூறி
மனந்தனினிரம்பிமேலும்வழிவதுபோலமார்பம்
பூணந்தபுண்ணியவெண்ணீறுகளாந்திடப்பொழிகண்ணீரு
-ணீணந்திருகாமுங்கூப்பிகாதினேப்பாடுகின்றான்.

(இ-ள்.) அனந்தன் ஆம் முனிவர் வேந்தன் - ஆதிசேடராகிய முனிவர்களுக் கரசராகிய பதஞ்சலியார், அளவில் ஆனந்தம ஊறி - எல்லையில்லாத பேரின்ப ஊற்றெடுத்து, மனத்தனில் நிரமபி மேலும் வழிவது போல-மனத்தில்நிரம்பி (அட ங்காது) மேலே வழிவதுபோல, பொழி கண் நீரும - சிந்தும் ஆனந்தபாஷ்பமும், மார்பம் புணர்ந்த புண்ணிய வெள் நீறு களாந்திட நேர்ந்த - மார்பிற்றரித்த புண் ணியமாகிய வெள்ளிய திருநீறுகரையஉணக்க, இருகரமும் கூப்பி - இரண்டுகைக ளையுங்கூப்பி, நாதனே பாடுகின்றான் - சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதிக்கின்றார்.

நேர்ந்த செய்வெனைச்சத்திரிபு. (கக)

பாரபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்வினோவாய்போற்றி
சராசரமாகிவேறாய்நின்றதற்பரனேபோற்றி.
கராசலவுரியாயபோற்றிகனகலம்பலத்துளாடு
நிராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) பாரபர முதலே போற்றி - எல்லாக்கடவுளர்க்கும் முதற்கடவுளா யிற்கின்ற பெருமானேவந்தனம், பத்தியில் வினோவாய் போற்றி - அடியார்பத்தி என்னும் பைங்கூழின்பயனாய் நிற்பவனேவந்தனம், சராசரம் ஆகி வேறு ஆய்நின்ற தற்பரனே போற்றி-சரமும் அசரமும் ஆகியும் அவற்றின்வேறாகியும் நிற்றலால் இ றைவனாய்நின்றவனேவந்தனம், கராசல உரியாய் போற்றி - யானையின்தோற்போர் வையையுடையவனே வந்தனம், கனகம் அம்பலத்துள் ஆடும்-பொன்னம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளிய, நிராமய பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி-பிறவிப் பிணியொழிக்கும் பேரின்பத் திருநடனத்தையுடையவனே வந்தனம்வந்தனம்.

சராசரமாகி வேறாய் நின்ற என்றது "யாவையுமா யல்லவுமாம் - சோதிய னே" என்ற பெரியோர் திருவாக்காலுணர்க. (உ0)

ஒன்றாகியைந்தாயையைந்தாருவாகிவருவாய்போற்றி
யின்றாகிச்சென்றநாளாயெதிர்நாளாயெழுவாய்போற்றி
நன்றாகித்தீயதாகிநடுவாகிமுடிவாய்மன்று
ணின்றாடும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) ஒன்றாகி ஐந்தாகி ஐயைந்த உருவாகி வருவாய் போற்றி - ஒரே மூர்த்தமாகியும் ஐந்துமூர்த்தமாகியும் இருபதைந்துமூர்த்தமாகியும் (ஆன்மாக்கள் பொருட்டு) வந்தருள்வோய வந்தனம், இன்று ஆகி சென்ற நாளாய் எதிர் நா ளாய் எழுவாய் போற்றி-நிகழகாலமாகியும இறந்தகாலமாகியும் எதிர்காலமாகியும் நிகழ்கின்றவனேவந்தனம், நன்றாகி தீயதாகி நடுவாகி முடிவாய - நலமாகியும் நல மில்லாததாகியும நடுவுநிலைமையுடையதாகியும் முத்திமுடிவாகியும், மன்றுள் நின்று ஆடும் பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி - பொன்னம்பலத்துள் நின்று நட னஞ்செய்தருளிய பேரின்பமயமாகிய திருக்கூத்துடையவனே வந்தனம் வந்தனம்.

சகளமும், சகளநிஷ்களமும, நிஷ்களமுங்கடந்துநின்ற சுத்தசிவமென் பார்-ஒன்றாய் எனவும், பரசிவன், அனுகதசிவன், சதாசிவன், மகேசன், உருத்திரன் என்னும் ஐந்தாருவாய் நின்றனனென்பார்-ஐந்தாய் எனவும், சந்திரசேகரர், உமாம கேசர், ரிஷபாரூடர, சபாபதி, கலியாணசுந்தரர், பிக்ஷாடனர், காமாரி, அந்தகாரி, திரிபுராரி, சலந்தராரி, விதித்துவம்சர், வீரபத்திரர், நரசிங்கபரதனர், அர்த்தனா ரீசர், விக்நராதாரர், கஜாஸுரஸம்ஹாரகர், நீலகண்டர், சக்கராபயப்பிர

தர், சமுகானுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், அனந்தசுகபிரூதி, தக்ஷிணமூர்த்தி, லிங்கோற்பவர் என்னும் இருபத்தைந்து மூர்த்தமாய் நின்றனனென்பார் - ஐயைந்தருவாகி எனவும், ஆணமாக்களுக்குப் பாரதத்துவம், சஞ்சிதம, ஆகாமியமாய் நின்று அவ்வவ்வினைப்பயனகளே பூட்டுதலால் இன்றுபோய்ச்சென்றாளா யெதிர்காளாய் எழுவாய் எனவும், அவ்வானமாக்களின் வினைப்பயன்களே யொழித்தற்குச் சுவாக்கமும் சுகமுமாய்நிற்றலின் கன்றுதித தியதாகி எனவும, யாவர்பாலுகண்ணோடாது வினைப்பயன்களே பூட்டுவித்தலின கடவுள் எனவும, வினைப்பயனெழிக்தவ நி முத்தியிற்கூட்டுதலின முடிவாய் எனவுங்கூறினர.

ஒன்று, ஐந்து, ஐயைந்து இவை சொன்முரணணி. (உக)

அடியரேம்பொருட்டுவெள்ளியமபலத்தாடல்போற்றி
பொடியணிதடந்தோள்போறறிபுரிசடைமகுடம்போறறி
கடியவிழமலர்மென்கூந்தறகயல்விழிபாகம்போற்றி
நெடியதற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) அடியரேம் பொருட்டு - அடியேங்கணிமிரதம், வெளளி அம்பலத்து ஆடல் போறறி - வெளளியம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளிய திருக்கூத்துக்கு வந்தனம், பொடி அணி தடம தோள் போறறி - விபூதியணிந்த பீனைதத்திருத்தோள்களுக்கு வந்தனம், புரி சடை மகுடம் போற்றி - பொற்புரியொதத சடாமகுடத்துக்கு வந்தனம், கடி அலிழ் மலர் மென் கூந்தல் - வாசமோடவிழ்ந்த மலரையணிந்த மெல்லிய கூந்தலியுடைய, கயல் விழி பாகம் போற்றி - அங்கயற்கண்ணியார் வாழும் இடப்பாகத்துக்கு வந்தனம், நெடிய தறபர மானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி - என்றும் அழியாத தற்பரமானந்தமயமாகிய திருநடனத்தை யுடையவனே வந்தனம் வந்தனம். (உஉ)

என்றுநின்றேத்தினன்பின்னிருவரைநோக்கிவெள்ளி
மன்றுணின்றாடாநின்றமறைமுதல்கருணைகூர்ந்து
கன்றுநீர்வேட்டதென்னென்றருள்செயநாதன்பாதந்
துன்றுமெய்யன்பிற்றுழ்ந்துதொழுதுநின்றிதனைசசொல்வார்.

(இ-ள்.) என்று நின்று ஏத்தினன்-என்றுகூறி அன்புருவாய் நின்று பதஞ்சலியார் வணங்கினர், வெள்ளி மன்றுள் நின்று ஆடாநின்ற மறைமுதல்-வெள்ளியம்பலத்துணின்று ஆடியருளிய வேதத்தின் முதற்பொருளாயுளளசிவபெருமான், பின் இருவரை நோக்கி கருணை கூர்ந்து - பின்பு பதஞ்சலியாரையும் வியாகரிபாதரையும் பார்த்தருளிக் இருபைகூர்ந்து, கன்று நீர் வேட்டது என் என்று அருள் செய்யமிகவும் நீர்விரும்பியது யாதென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, நாதன் பாதம் துன்று மெய் அன்பின் தாழ்ந்து தொழுது நின்று - அச்சிவபெருமான் திருவடியில் நிறைந்த அன்போடு பணிந்து துதித்து நின்று, இதனை சொல்வார் - இதனைச் சொல்லத் தொடங்கினர். (உங)

எந்தையித்திருக்கூத்தென்றுமிங்கிலின்றியார்க்கும்
பந்தவெம்பாசநீக்கப்பரிந்தருள்செய்கியென்னச
செந்தமிழ்க்கன்னிகாடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்
தந்தனமென்றுன்வேதந்தலைதமொறறின்றுன்.

(இ-ள்) எந்தை இத்திருக்கூத்து - எமது தந்தையே இத்தத்திருநடனத்தோடு, என்றும் இங்கிலை நின்று - எப்பொழுதும் இவ்வெள்ளியமபலத்தின்கண் நின்றருளி, யார்க்கும் பந்தம் வெம் பாச நீங்க-எவர்க்கும் பந்தமாகிய வெய்ய தொடக்குநீங்க, பரிந்து அருள் செய்து என்ன - இரங்கி அருள்செய்வாயென்ற குறையிரப்ப, வேதம் தலே தடுமாற நினறுன-வேதங்கள் தட்டழிந்தமையங்கின்றசிவபெருமான், செந்தமிழ் கன்னி நாடு - செந்தமிழ்க்குறையுளாகிய பாண்டிநாடு, செய்த மாதவப் பேறு எய்த தருதனம் என்றான் - செய்த பெரியதவப்பயன் அதற்குக் கைகூடத தக் தருணினம் என்று கருணைகூர்ந்தருளினார். (உச)

அராமுனியிதுவேண்டுமாதியெம்பெருமவிந்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநோக்கண்டோசொல்லாம்
தராதலமிசைவந்தெய்தாததனிக்கதிபெறுதல்வேண்டும்
பராபரவென்றுதாழ்ந்தான்பகவனுமதற்குநேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அரா முனி ரது வேண்டும் - பதஞ்சலிமுனிவர் இதனைக் குறையிரகின்றார், ஆதி எம் பெரும - ஆதியாகிய எமதுபெருமானே, இந்த நிராமய பரமானந்த நிருத்தம-இந்த நிராமயமாகியும பேரின்பமாகியும் விளங்குக திருநடனத்தை, நோ கண்டோர் எல்லாம் - நோ தொரிந்தவர் யாவரும், தராதல மிசை வந்து எய்தா தனி கதி - நிலவுலகினமேல் மீட்டுவருது பிறவாத ஒப்பற்ற சிவகதியை, பராபர பெறுதல் வேண்டும என்று தாழ்ந்தான்-பராபரனே பெறவேண்டுமென்றுவணங்கினர், பகவனும் அதற்கு நேர்ந்தான் - சிவபெருமானும் அதற்குடன்பட்டுக் கருணைகூர்ந்தார். (உடு)

ஆர்த்தனர்கணதரேதார்கைகோத்தாடினரலர்பூமாரி
தூர்த்தனரவிண்ணோர்கண்ணீர்தூரும்பினர்முனிவராகம்
போர்த்தனர்புளகமன்பிற்புதைத்தனர்விழுங்குவார்போற்
பார்த்தனர்புல்லிக்கொண்டார்பரவியவ்விருவர்தம்மை.

(இ-ள்.) கணத்தோர் ஆர்த்தனர - சிவகணத்தோர கோஷித்தது, கைகோத்து ஆடினர்-கைகோத்துக்குரவையாடினார்கள், விண்ணோர் அலா பூமாரி தூர்த்தனர்-தேவர்கள் மலர்த்த புஷ்பவருஷஞ் சொரிந்தார்கள, முனிவர் கண் நீர் துரும்பினர்-(ஆனை)முனிவர்கள் கணணீர்ததும்பி, புளகம ஆகம போர்த்தனர்-புளகம உடம்புபோர்த்தது, அனபில் புதைதனர் - அனபென்னும் பெருக்கிலாழ்ந்தது, அவ்விருவர் தமமையும் பரவி - அநதமுனிவர் இருவரையும் வணங்கி, விழுங்குவார் போல் பார்த்தனர் - கண்களால் விழுங்குவாரைபபோலப் பாரத்து, புல்லிக் கொண்டார் - தழுவினர்கள். (உசு)

ஷி வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைம்பொறிபுலனதியாமுறுகி
யினித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கினுமிருளினும்வேறுகித்
தனித்தயோகிகளகநிறைந்தாடியதனிப்பெருந்திருக்கூத்தைக்
குனித்தவண்ணமாக்கண்டவர்க்கிகபரங்கொடுத்தவணுறைகின்றான்.

(இ-ள்.) அனித்தம் ஆகிய பூதம் ஐம் பொறி புலன் ஆதி ஆறுறுகி - அனித்தமாயுள்ள ஐம்பூதங்களும் ஐம்பொறிகளும் ஐம்புலன்களுமுதலிய மூப்பத்தாறு தத்

துவங்களாய்,இனித்த மாயை யோடு இரு வினை தொடக்கினும் இருளினும் வேரூகி-உருவிப்பிக்கும் மாயையோடு இருவினைத்தொடக்கினின்றும் ஆணவதனினின்றும் நீக்கி, தனித்த யோகிகள் அகம் நிறைந்த - ஒப்பில்லாத யோகிகள்மனத்தி னிறை ந்த, ஆடிய தனி பெரும் திருக் கூத்தை - ஆடியருளிய ஒப்பில்லாத பெரியதிருநட னத்தை, குனித்த வண்ணம் ஆக கண்டவர்க்கு - ஆடியருளிய திருக்கோலமாகப்புற த்திற்றரிசித்தவர்க்கு, இக பரம் கொடுத்த அவண் உறை கின்ருன் - இகபரசுகங்க ளைக் கொடுத்தருளி அவ்வெள்ளியம்பலத்துள எழுந்தருளியிருக்கின்ருர்.

பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய பூதம் ஐந்தும்; மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, ஆகிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும்; சததம, பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் ஆகிய புலன ஐந்தும்; வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம ஆகியகா மேந்திரியம் ஐந்தும்; மனம், புத்தி, சித்தம, அகங்காரம் ஆகிய அந்தக்கரணம் நா ன்கும்கூடிய ஆணமதத்துவம் இருபத்துநான்கும்; காலம்,நியதி,கலை,வித்தை,ராகம், புருடன்,மாயை ஆகிய வித்தியாதத்துவம் ஏழும், சுததவித்தை, ஈசுரம், சாதாக்கிய ம், சத்தி, சிவம் ஆகிய சிவதத்துவம் ஐந்தும் என்பார். புலனுகி யாருருவி எனவும், பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கருதி இன்புறச்செய்யும மாயாமலம் எனபார். இனித்தமாயை எனவும், கன்மமலம முன்பின் சங்கிலிபோறறுடர்ந்துநிறருமென் பார். இருவினைத்தொடக்கெனவும், ஆன்மாவின் சகசமலமாகிய ஆணவமெனபார். இருளெனவும், இவற்றில் நீங்கிநிறபோரென்பார்-வேரூகி எனவும், சகலகேவலங்க ளைப்பற்றி அலைத்துநின்ற சிற்றறிவுநீங்கி ஞானமிகுதியான் இறைவனடியைநாடிச் சுத்தத்தினிற்றலே யோகிகளியலபென்பார. தனித்தயோகிகளெனவும், அங்ஙன நிறபவே அவரது உள்ளத்தின்கண் தனதருவப்பரப்பை எல்லாங்கொண்டுபுகுந்து நின்று ஒப்பிகந்து மடிப்பவரென்பார். அகநிறைந்தாடிய தனிப்பெருந்திருக்கூத் தை எனவுங்கூறினர். (உஎ)

குனிவிலாதினைத்தினங்தொடுத்தெதிர்வருகொடுவிலாதினையெல்லை
புனிதவாடகமூளரிதோய்ந்தத்தனிப்பொதுநடந்தரிசித்தது
கினிதமர்ந்துநூற்றெண்மடங்கைந்தெழுத்தெண்ணியிங்கிலிகிற்குங்
கனியுமன்பினுெண்ணியாங்கெய்துவர்கருதியவரமெல்லாம்.

(இ-ள்.) குனிவில் ஆதிரை தினம் தொடுத்த - வனேதத தனுமாசம் திருவாதி ரைநக்ஷத்திரந்தொடங்கி, எதிர் வரு கொடு வில் ஆதினா எல்லை - இனிவரும்வனேத்த தனுமாதம் திருவாதிரைநக்ஷத்திரங்காறும், புனிதம் ஆடக மூளரி தோய்ந்து - கள ங்கமில்லாத பொற்றமரையில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து, அத் தனிப் பொது நட ந்தரிசித்து - அந்த வொப்பில்லாத வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனந் தெரிசித்து, அங்கு இனிது அமர்ந்து - அத்திருமுன் இனிதினிருந்து, ஐந்து எழுத்து நூறு எண் மடங்கு எண்ணி - ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை நூறறெட்டுமடங்கு விதிமுறையே எண்ணி, இங்கிலி நிற்கும் கனியும் அன்பினர் - இங்கிலியில் வழுவாது நிற்கும் முதிர்ந்த அன் பினையுடைய அடியார்கள், எண்ணியது ஆங்கு கருதிய வரம எல்லாம எய்துவர்- தாம் கருதியபடியே கருதியவரத்தையெல்லாம் ஒருசேர அடைவார்கள். (உஅ)

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - அஉஞ.

ஏழாவது

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பன்னகேசனுமதிபுனிபபாதனும்பணிய
மின்னுவார்சடைமன்னவன்வெள்ளிமன்றுடல்
சொனனவாறிதுபகித்தழல்சுடவொருபூத
மன்னமாமலைதொலைத்தவாறெடுத்தினியறைவாம்.

(இ-ள்.) மினனு வார் சடை மன்னவன் - விளங்காநின்ற நீண்டசடாமகுட தாதையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர், பன்ன கேசனும் அடி புலிப் பாதனும் பணிய - பதஞ்சலியாரும் கொலலும் புலிக்காலியுடைய வியாக்கிர பாதரும் வணங்க, வெளளி மன்று ஆடல சொனன ஆறு இது - வெள்ளியம்பலத்தி னா திருநடனஞ்செய்தருளிய திருவிளையாடலைச் சொன்ன சரித்திரம் இதுவாகும், இனி ஒரு பூதம பசி தழல சுட - இனி, ஒரு பூதமானது பசியாகிய உதராக்கினி சுடலிவருந்த, அனனமா மலை தொலைத்த ஆறு எடுத்து அறைவாம-அன்னக்குவி யலாகிய பெரியமலையை உணடொழித்த சரித்திரத்தை எடுத்துச்சொல்லுவாம். (க)

கன்னியாகரசாயிருளகடமேபுகுந்த
மினனியறசடைமாதவாவேதியரேனை
சொநிலத்துளமன்னவாயாவாக்குமுறையே
பொனனியறகலந்தபுவைபோனகமருந்தா.

(இ-ள்) கன்னியர்கு அரசு ஆயிருள-கன்னிபபெண்களுக்கு அரசியராகி ய பிரமடியா, கடி மனை புகுந்த-கலியாணமகோதசவத்துகுந்த (தமது) வீட்டில் வந்த, மின இயல சடை மாதவா வேதியர் ஏனோ-மின்போல விளங்கும் இயலமை ந்த சடையையுடைய பெரியதவத்தினரும அந்தணரும அவரொழிந்த தேவாகளும், எநநிலத்து உளள மனனவா யாவாக்கும-எநகாட்டிலுமுளள அரசாகள எவர்க்கும், முனறையே பொன இயல் கலந்த-முறையாகப பொனகுறசெய நமைத்தலியுடைய பாசனங்களில், அறு சுவை போனகம அருந்தா - ஆறுசுவையமைந்த கறிகளோடி டிருவமுணபித்து.

இயல முதனிலைத் தொழிறபெயராதலால்-வருமொழிகோக்கித்திரிந்தது.(உ)

பூசுகின்றவுமுடிப்பவுமபூண்பவுமபழுகாய
வாசமெலலிலையேனவுமமுறைவழுவாகாத்
தேசமன்னவரோனோபோசெலலுநாசெலுத்தி
யீசனன்புழுகற்பினுளிருக்குமவ்வேலை.

(இ-ள்.) பூசுகின்றவும் உடிப்பவும பூண்பவும் - பூசப்படுஞ் சாந்தமுதலிய லவைகளையும் உடுக்கப்படும் பீதாம்பரமுதலியவைகளையும் அணியப்படும் ஆபரண முதலியவைகளையும், பழுக்காய் வாசம் மெல் இலை ஏனவும-பாக்கையும் வாசனைத் திரவியங்களையும் வெறறிலையையும் அவையொழிந்தபிறவற்றையும், அம்முறை வழு ங்கா - உண்பித்த அம்முறையேகொடுத்து, தேசமன்னவர் ஏனோர் செல்லுநர்

செலுத்தி-பலகாட்டிலுமுள்ள அரசர்களுள்ளும் அவரொழிந்தோருள்ளும் (தத்தம்) இடங்களிற்செல்லக்கருதினவர்செல்ல விடைகொடுத்து, ஈசன் அன்புற கற்பிஞர் இருக்கும் அவ்வேல-சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியரால் விரும்பப் பட்டகற்பினையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார எழுந்தருளியிருக்கும அககாலையில்.

வாசனைத்திரவியங்களாவன - "தக்கோலந்தீமபூதகைசாலிலவங்கங-கர்ப்பூ ரஞ்சாதியோடைந்து." ஏனவும் என்றது மலர்முதலியன. (கூ)

மடைவளத்தொழிற்புலவர்வகுதடி யிணைவணங்கி
யடியரேமட்டபோனகமாயிரதனொன்றி
னிடையதாயினுந்தொலைகிலதியாங்கண்மேற்செயயக்
கடவதேதெனப்பிராட்டிதன்கணவர்முன்குறுகா.

(இ-ள்.) மடைவளத்தொழில் புலவர்வந்த-அன்னம் வளம்பெறசமைக்கு ந் தொழிற்புலமையில் வலலோர்வந்த, அடியிணை வணங்கி-இரணடிருவடியினையு ம்வணங்கி, அடியரேம அட்ட போனகம - அடியேமாகிய யாம்சமைபபித்தவுண வு, ஆயிரத்து ஒனறின் இடையது ஆயினும் தொலைது இலது - ஆயிரதுளள ஒரு பங்கில் பாதியதாயினும் கழிக்கிலது, யாம்கள் மேல் செயயக்கடவது ஏது என் ன - யாங்கள் இனிச்செய்யக்கடவது யாதென்றவினவ, பிராட்டி தன் கணவர் முன்குறுகா - பிராட்டியார் தமதுகணவராகிய சவுந்தரபாண்டியர்முன்சென்று.ச

பணிந்தொதுங்கிநின்றடிகண்முப்பத்துமுக்கோடி
கணங்கடம்மொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யிணங்குமின்சுவைப்போனகமெல்லியின்முகி
யுணங்குகின்றதுண்டெஞ்சியதெனைத்தெனவுரைக்கின்.

(இ-ள்.) பணிந்து ஒதுங்கி நின்று - பணிந்து (ஒருபால்) ஒதுங்கிநின்று, அடி கள் - எமதுசுவாமிகளே, மூப்பதுமுக்கோடி கணஙகள தமமொடும - மூப்பத்து மூக்கோடி தேவகணங்களோடும, இஙகு எழுநது அருளவது கருதி - இங்கு எழுந் தருளுதலைக்கருதி, இன் சுவை இணங்கு போனகம எலலே இனறு ஆகி உணங்கு கினறது - இனியசுவையமைநத அமுது வரமபின்றிச சமைதது உணகாகின்றது, உண்டு எஞ்சியது எனைதது என உரைக்கின - உண்டு சேஷமாயுளளது எவ்வளவென் று சொல்லத்தொடங்கில.

எத்தணைத்து-எனைதது தொகுததல்விகாரம். (கூ)

இமையக்குன்றமுமடைகலாயிதன்புறங்கிடந்த
சிமையக்குன்றுகளீட்டமுஞசேர்ந்தெனநிமிரச
சமையக்கொட்டியவாலரிப்புழுகுகலுஞசாதக
கமையகொட்டியகறிகளின்வருக்கமுமனைய.

(இ-ள்.) இமையக் குன்றமும்-இமையமலையும், அடை கல்லாய் இதன்புறம் கிடந்த சிமையக்குன்றுகள் ஈட்டமும் சேர்ந்தால் என்ன - இவ்விமயமலையின்புறத தில் சூழ்ந்துகிடந்த சிறுகுன்றுகளின்கூட்டமும் (ஒருபால் திரண்டி) சேர்ந்தாற் போல, நிமிர சமையக் கொட்டிய வால் அரி புழுக்கலும - (வானத்தை) அளாவப்

பொருந்தச்சமைத்துக்கொட்டிய வெள்ளிய அரிசியாலமைத்த அன்னமும், சாதக்கு அமைய கொட்டிய கறிகளின் வருக்கமும் - அவ்வமுதுக்கு ஏற்பச்சமைத்துக் கொட்டியகறிகளின் கூட்டமும், அணைய-அவ்வளவின.

சாதத்துக்கு சாதக்கு தொகுத்தல். (சு)

என்றபோதிறையெம்பிரான்றேவியாரிடத்தி
லொன்றுமன்பினுலொருவிளையாடலிணைத்தோ
தன்றனிக்குடைபபாரிடதலிவனதாற்ற
லன்றியாவருமறிந்திடக்காட்டலோவறியேம்.

(இ-ள்.) என்ற போது - என்றுகூறியருளியகாலையில், இறை எம்பிரான் - இறைவராகிய எமதுசவுந்தரபாண்டியர், தேவியார இடத்தில் ஒன்றும் அனபினுல்-(தமது) தேவியாரிடததில ஒததஅன்பினுல், ஒருவிளையாடலை நிணைததோ-ஒருதிருவிளையாடலைச்செயதருளத திருவுளங்கொண்டோ, தன் தனிக்குடை பாரிடதலிவனது தூறறல்-தமது ஒபபில்லாத வெளளைவட்டக்குடையையேந்திய பூதகணத்தலைவனுகிய குணடோதரனுடைய வனமையை, அன்று யாவரும் அறிந்திட காட்ட ஓ-அபபொழுது (திருமணததுகுவநத) யாவரும் அறியகாட்டியருளவோ, அறியேம் - (யாம) அறியோம. (எ)

சிறிதுவாணகைசெய்துமூவேந்தரிற்சிறந்த
மறுவின்மீனவனரும்பெறன்மகளுனக்கரிதிற்
பெறுவதேதுவான்றருவுகின்பணிசெயபபெற்றிங்
குறைவதேதறபிறாதிருவெலாமுன்னதேயன்றே.

(இ-ள்.) வாள நகை சிறிது செய்து - ஒள்ளியபுன்னகை சிறிதரும்பி, மூவேந்தரில் சிறநத மறுவில் மீனவன் - சேரசோழபாண்டியருள் மேம்பட்ட குறறமில்லாத மலியதுவசபாண்டியன், அரும பெறல் மகள் - பெறறு பெற்றமகளே, உனக்கு அரிதில்பெறுவது ஏது - உனக்கு அரிதாகப்பெறும் பொருளென்ன, வான் தருவும் நினபணி செயபெறறு - வானிலுள்ள பஞ்சதருக்களும் உனது (அருள்வழிநின்று) பணிசெயப்பெறறு, இங்கு உறைவ தேல் - இங்கிருதால், பிறர் திருவெல்லாம உன்னதே அன்றே - பிறாசெலவங்களெல்லாம உன்னுடையதல்லவா.

மெய்ப்பாடு வியப்பின்மேலதாதலால் - சிறிது வாணகை செய்து எனவும் மலியத்துவசபாண்டியன யாகததில பெறறமையால் அரும்பெறல்எனவும், அவன் பெறற அருமைப பேறு தோன்றக கூட்டிப பிரிததபொருளில் வநத ஏழனுருபு தகது மூவேந்தரில் சிறநத மறுவில மீனவன எனவும, வான்தருவும் நின்பணிசெயப்பெறறு இங்குறைவதால் - உனகரிதிறபெறுவதேது எனவும், அதனுல் பிறாதிருவெலாம் உன்னுடையதாதலின் - பிறாதிருவெலாம் உன்னதே எனவும் கூறினர். அருமை - இன்மைமேனின்றது. உனனது - பொருளடியாகப்பிறந்த பலவினபாறப டாக்கைக்குறிப்பு வினைமுற்று. மகள் அண்மைவிளி. (அ)

அளவிலாதநின்செல்வத்தின்பெருகைகைநமறிய
வினைவுசெய்தனைபோலுநின்விருந்துண்பசியாற்
கனையடைந்தவராகநங்கணத்திறுடகாணேங்
களவுமூலாயாஞசெயத்தக்கதேதென்முன்.

(இ-ள்.) தளவம் மூரலாய் - முல்லையரும்பையொத்த தந்தபங்கியையுடையாய், அளவிலாத கின் செல்வத்தின் பெருக்கை - (அவ்வாறுய)வரம்பில்லாத கின் செல்வத்தின்பெருக்கத்தை, காம் அறிய விளைவு செயதனே போலும் - நாமறியும்படி காட்டினுய்போலும், கம் கணத்தினுள்-நமது கணத்தினுள, நினவிருநது உண்ண பசியால் களை அடைந்தவராக காணேம் - நீசெயதமைதத விருந்துண்ணப் பசியினுல் களையடைந்தவராக ஒருவரையுங் கண்டிலேம், யாம செய்ய தக்கது ஏது எனமுன் - யாம் செய்யத்தக்கது எனனவிருந்ததென்று சவநதரபாண்டியர் திருவாய்மலர்க தருளினர்.

• பசிப்பிணி இலராதலால் - நமகணத்தினுட் பசியால் களையடைந்தவராகக் காணேமென்றார். (கூ)

அடுக்கலின்றருண்டோதரனகடிடைவடவை
மடுக்கவுன்னினனுவந்துவயிற்றெறிபசியாய்த
தொடுக்கவாலமுண்டாகுடல்சோாநதுவோத்தாவி
யொடுக்கமுற்றையபசியினுலுயங்கினேனென்றான்.

(இ-ள்.) அடுக்க கின்ற குணடோதரன அகடு இடை - அயலில்கின்ற குண்டோதரனுடைய வயிற்றினிடத்து, வடவை மடுக்க உன்னினனை - வடவாமுகாக்கினிவந்து குடிகொள்ளக் கருதினுர, அது வநது வயிறு எரி பசியாய் தொடுக்க - அந்தீயானது வந்து வயிற்றிலெரியும பசியாய்மூள, ஆலம் உண்டால் ஆங்கு உடல் சோர்ந்து வேர்த்து ஆவி ஒடுக்கம உற்று - விஷமுணடாலபோலத் தேகமெலிந்து வேர்நது பிராணனெடுங்கி, ஐய பசியினுல் உயங்கினேன எனறான் - ஐயனே பசியினுல் வருந்தினேனென்ற அலறினன். (கo)

குடையெடுக்குமிக்குறியதாட்குறடகொருபிடிசோ
றிடுமினப்புறஞ்சோறுமாலெனதொழுதெலலா
முடையகாயகிபோயினளருகியனுமுடனே
நடைதளாந்துகண்புகைந்துவாய்புலாந்திடநடந்தான்.

(இ-ள்.) குடை எடுக்கும இக்குறிய தாள குறடகு - (நமது) குடைதாங்கிபெ பின்வரும் குறிய காலையுடைய பூதத்திற்கு, ஒரு பிடி சோறு இடு மின் - ஒருபிடி சோறு கொடுங்கள், அப்புறம சோறும என - அப்பாற் சொல்லுவாமென்று கூறிய ருள, எல்லாம உடைய காயகி தொழுது போயினுள - எல்லா ஆனமாகளையும் ஆளாக உடைய பிராட்டியார வணங்கிச் சென்ருர, குறியனும் உடனே நடைதளர்ந்து கண்புதைந்து வாயபுலர்ந்திட நடந்தான்-அகருண்டோதரனும விளைந்து சோர்ந்த நடையினையுடையவனுகிக் கண்புதைநது வாய்புலரப பின்சென்ருன்.

தளர்ந்து புகைந்து - சினைவினை யெச்சங்களாதலால் முதல்வினைக் கொற்றுமை யுண்மையின நடநதானென்னும முதல் வினையின் முடிலோடு முடிநதது, சோறும - எதிர்காலத தன்மை வினை முற்றுதலால் முதனிலை திரிந்து நின்றது. (கக)

படைக்கணேவலரிறைமகள்பணியினுற்பசிகோய்
தொடுத்தவன்றணைக்கொண்டுபோய்ச்சொன்றிமுன்விடுத்தா
ரடுத்திருந்ததேகண்டனரன்னமாமலையை
யெடுத்தயின்றதுமடிசிலையிருந்துதுங்காணர்.

(இ-ள்.) படைக் கண் ஏவலர்-படைத்தற் றொழிலினின்ற ஏவலர்கள், இறை மகள் பணியினுல்-மலயத்துவசபாண்டியன புதல்வியார் ஏவலினுல், பசி நோய்தொ டுத்த வனதூணை கொண்டுபோய சொன்றிமுன் விடுத்தார் - பசிநோயால் வருந்தப் பட்ட குண்டோதரனைக்கொண்டு சென்று அன்னமலமுன் விடுத்தார்கள், அதுதனை இ ருந்ததேகண்டனர்(அதனைஅவன்) அடைந்துனினறதைக் கண்டாரே(அன்றி)மை அன்ன மலையை எடுத்து அயின்றதும் - பெரிய அவ்வன்னமலையை வாரியுண்டதும, அங்கு அடிசில்இருந்ததும-அவ்விடத்தில் அவன்னமலையிருந்ததும்,காணுர்-காணுராயினர்.

படைக்கண் ஏவலர் என்பதறகு - வாள்போன்ற கண்களையுடைய பணிப் பெண்களெனினுமமையும. (கஉ)

சிலம்புநூபுரசிறுடிசசேடியாசிலலோ
ரலமபுவால்வளைகைகெரிந்தநிசயமடைந்தார்
புலம்புமேகலையார்சிலர்பொருகெனவெருண்டார்
கலம்பெய்பூண்முலையார்சிலாகண்புதைத்திரிந்தார்.

(இ-ள்.) சிலம்பு நூபுரம் சிறு அடி சேடியா லெலோர் - ஒலிக்குஞ் சிலம்ப ணிந்த சிறறடியையுடைய பாஙகியிறை சிலா, அலமபு வால வளை கைகெரிதது அதி சயம் அடைநதா-ஒலிகரும் வெள்ளிய வலையலையணிநத (தமது) கைகளெகெரிதது வியப்புறறார்கள், புலம்பு மேகலையார் சிலர் பொருகென வெருண்டார் - ஒலிக்கும் மேகலையணிநத சிலா விரைந்து மயங்கினுர்களு, கலம பெய் பூண் முலையார் சிலர் கண்புதைத்து இரிந்தார் - ஆபரணமணிநத தனகளையுடைய சிலர் (மருட்கியால்) கண்களைமூடிப் போயினாகள

பூண்முலையாரொனறது-பூண் சாதியடையாதலால் - கலம் பெய்முலையாரெ னப் பொருளகொண்டாம். (கங)

முரவைபோகியமுரிவிலவான்மூரலபால்வறையல்
கருணைதிம்பயறுதுவைபலவகைகளகறிகள
விரவுதேமபடுபாறபிரிமுதுதேனவெளளம்
வரைவிலாதனமிடாவொடுவாரிவாய்மடுத்தான்.

(இ-ள்.) முரவை போகிய முரிவு இல் வரல் மூரல் - தவிட்டினின்று நீங்கிய முளைமூரிதலில்லாத வெள்ளிய அரிசியாலாகிய அன்னதையும், பால் வறையல் க ருணை - பால்வார்ததுச் சமைதத துவட்டறகறியும பொரிகறியும், திமபயறு அடு துவை பலவகை கறிகள்-இனிய பயற்றுருவிகலாது சமைதத புளிங்கறியுமாகிய பல வகைகளகறிகளையும், விரவு தேம்படு பால தயிர இழுது தேன வெள்ளம் - இனிமைக லந்த பாலுக் தயிரும வெண்ணெயும தேனுமாகிய வெளளத்தையும், வரைவு இலா தன மிடா வொடு வாரிவாய மடுத்தான் - அளவில்லாத (ஏனைப்பொருள்களையும்) மிடாக்களோடு வாரிவாரி வாயிறபோட்டான் (கச)

பல்பழக்குவைவேற்றுருப்பண்ணியங்கன்னன்
மெல்சுவைத்தண்டுதெங்கிவையன்றியும்வேவா
வல்சிகாய்களின்வருக்கமுநுகர்ந்துமாமும
லெல்லிநீர்நவபண்டமுமெடுத்துவாய்மடுத்தான்.

(இ-ள்) பல் பழக்குலை - பலபழகுப்பல்களும், வேற்றுரு பண்ணியம் கன்னல் - வெவ்வேறு வடிவாக வமைத்த பலகாரங்களும சருக்கரையும், மெல் சுவை தண்டு தெங்கு இவை அன்றியும் - மெல்லுதற்குழிலமைத்த கரும்புத் தென்னங்காயும் ஆகிய இவைகளல்லாமலும, வேவா வல்சி காய்களின் வருக்கமும் நகர்ந்து மாருமல் - வேதற்குழில் நிரம்பாத சோற்றையும் காய்களின் கூட்டங்களையும் உண்டி பசிமாருமையால், எல்லே தீர் கவ பண்டமும் எடுத்து வாய் மடித்தான்- அளவில்லாத கவதானியங்களையும எடுதது வாரி வாயிற போட்டான். (கஙி)

பாரித்துள்ளவிப்பண்டமும்பருகுமுயகையால்
வாரித்தனபெருவயிற்றிடைவைப்பவுந்துவை
பூரித்ததருகிப்பண்ணியதழலெனப்பொங்கிக
கோரித்தொன்பதுவாயிலும்பசித்தழல்கொளுத்த.

(இ-ள்.) பாரித்து உள்ள இப்பண்டமும்-நிறைந்துள்ள இக்கவதானியங்களையும், பருகுமுங் கையால் வாரி தன பெருவயிறறிடை வைப்பவும - பருததலியுடைய சிறிய கைகளால்வாரித் தனது பெரிய வயிறறிற்போடவும், துடிவை பூரித்து ஆகுதி பண்ணிய தழல் என - சிருக்கு சிரவங்களால் நெய நிறைதது ஆகுதிசெய்தியாகச்சிவனிபோல, பசி தழல் பொங்கி கோரித்து ஒன்பது வாயிலும கொளுத்த - பசியாகிய அகனி சுவாலித்து அதிகரித்து கவததுவாரங்களிலும் கொளுத்தாநிற்ப.

கோரித்து-கோரமெனனும பெயர்ச்சொல்லடியாகப பிறந்த வினையெச்சம.

அலகைலோகிகண்டகிசயமடைந்துதன்னவபி
னலங்கொணியகன்முன்புபோயநாணமுடகிடப்ப
விலங்குபூகுதழல்சுவன்மிசையிறகியிடடொலகி
நிலகினேதுகின்றுணிலகண்டனனிருபன.

(இ-ள்.) அலங்கல் ஒதி கண்டு அதிசயம் அடைந்து - மாலியணிந்த கூந்தலியுடைய பிராட்டியாகணமி (எனறும பார்த்தறியாத) வியப்பெய்தி, தன் அனபின கலங்கொள் நயகன முன்புபோய - தம்கொண்டருளிய அனபால் ஆர்வங்கொணட (தமது) தலேவர்முன சென்று, நாணம உளகிடபப இலங்கு பூகுழல சுவனமிசை இறக்கி இட்டு ஒல்கி நிலம கினைதது நிறைந்- நாணம (தமது) திருவுளததிற பொதிந்து கிடக்கவும விளங்கும மலையணிந்த அளகபாரம் பிடரினமேல் சரிந்து கிடக்கவுந தலவண்டு (தமதுபெருவிரலால்) நிலததைக கினைதது நிறைந்து, நிருபன நிலகண்டனன் - சவநதரபாண்டியர் அகனிலைமையைகண்டார்.

அன்பால் வருவது ஆர்வம ஆதலால் நலங் கொள் என்றதற்கு - ஆர்வம்கொண்டஎன்றும "அன்பீனுமாவமுலடமையதுவீனும்" - என்ற திருகுறளாலுணர்க- முன்னர் உண்டெஞ்சியன மலேபோற் கிடக்கின்றனவெனக் கூறியது சிவபெருமானேடு வந்த ஒருவன்பசியும் ஆறறக்கூடாமையால் நாணம் உட்கிடப்ப எனவும், நாணமிகுதியால் கூந்தல்சரிதல் இயல்பாதலின் சினைவினையை முதன்மேலேற்றிச் சுவன்மிசைசறக்கி யிட்டெனவும் கூறினர். (கஎ)

அஞ்சிலோதியைவினவுவானறிகலான்போலக்
குஞ்சியாரமுலனனவக்குடவயிற்றவனுண்

டெஞ்சியுள்ளவேற்பூதங்களின்னமும்விடுத்துன்
னெஞ்சுவப்பவேயருத்துதுமென்னலுங்மலே.

(இ-ள்.) அம் சில் ஓதியை அறிகலான் போல வினவுவான்-அழகிய வட்டத் தகட்டணியணிந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியாரை அறிதலும் அறியாதபோல வினவுகின்ற சுவந்தரபாணடியர், ஓர் அழல் அன்ன குஞ்சி அக்குட வயிறறவன்-நிறை நத நெருப்புபோலும் செங்நிறம் வாயந்த சிகையையுடைய அநதக்குணடோதரன், உணம எஞ்சிய உள்ள வேல் - உணடி சேடித்த பொருள் உளளனவாலல், இன்ன மும் பூதங்கள் விடுதல - இன்னமும் (நமது சூற்றேவல் செயயும) கணங்களை விடு த்து, உன் நெஞ்சு உவப்ப அருதலுமம என்னலும-உனது மனங களிகூர உண்பிக் கிறேமென்று திருவாய் மலர்நதருள, நிமலே - பிராட்டியார்.

எஞ்சியவிணறறுப்பெயர் ஈறுதொகுதின்றது. (கஅ)

ஐயவின்னுமிகுறட்பசியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீரரைவிடுதியேலெடுதது
வையம்யாவையும்வயிற்றிடைவைபபரோயிதறறற்
செய்யகாலருத்திரப்பெயர்தேறறமாமுனக்கே.

(இ-ள்.) ஐய இன்னும் இக் குறள் பசி அடங் கிடா-ஐயனே இன்னும் இக்கு ண்டோதரனுடைய தீப்பசி யடங்கவில்லை, வெய்ய வேறு பாரிட வீரரை விடுதலி யேல்-கொடிய (உமது) வேறுகண வீரரை யேவி விடுபீராஞல், வையம யாவை யும் எடுதது வயிறறினிடை வைபபர-உலகமுழுமையும் எடுதது நமது வயிற்றினிடத் தில் வைப்பர், இதனால் - இக்காட்சி யளவையினால, உனகு செய்ய கால உருத்தி ரப்பெயர் தேற்றம ஆம் - உமகுச் செநிறமபொருநதிய கால உருதிரரென வா யநத திருநாமம் நிச்சயமாம.

தேவரீருக்குக் கால உருத்திரனெப் பண்டுள்ள திருநாமத்தின் பொருள் இன்று பலருங்காணக காட்சியளவையால் ஒரு பூதத்தால் விளக்கி நின்றனை என் பார. இதனால் செய்ய காலருதிரபபெயர தேறறமாமுனக்கே என்றார. (கக)

சஙகவார்குழைக்குறண்மகன்றன்செயருளே
யிங்குவந்துசைசெயதிடவறிதியெனறிறைமுன்
மங்கைநாயகிகுமுதவாய்மலர்பொழுதெயிறறுத
திங்கள்வாய்முழையான்பசித்தீசுடவந்தான்.

(இ-ள்.) சங்கம் வார குழை குறள் மகன-சங்காலாகிய நீண்ட குண்டலத் தையுடைய குண்டோதரன், தன் செயல் தானே இங்கு வநது உசாசெயதிட அறி தி என்று (எல்லாம் உணடும் மாறுத) தனது தீப்பசிச்செயலை அவனே இங்கு வந்து முறையிட அறிவாயென்று, இறைமுன் மங்கை நாயகி குமுதவாய மலர் பொழுது-(தமது) இறைவர்முன் மங்கையர்க்கு அரசியாராகிய பிராட்டியார் தமது குமுதம் போன்ற திருவாய் மலர்நதருளும்பொழுது, எயிறு திங்கள் வாய முழையான் தீப் பசி சுட வந்தான் - வக்கிரதந்தமாகிய அர்தத சந்திரனையும் வாயாகிய மலைக்குகை யுமுடைய (அக்குணடோதரன்) தீப்பசி சுட்டி வருத்த மெலிந்துவந்தான். (உ0)

நட்டமாடியசுந்தாகங்கையெம்பிராட்டி
யட்டபோனகம்பனிவரையனையவாய்க்கிடந்த

தொட்டுவாய்மடித்திடவுமென்சுடுபசிதணியா
திட்டிணைதவர்வயிறுபோறகாதுவதென்றான்.

(இ-ள்.) கட்டம் ஆடிய சுந்தர - (பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் பொருட்டித்) திருநடனஞ்செய்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளே, நங்கை எமபிராட்டி - பெண்களுட்சிறந்தவராகிய எம்மு பிராட்டியார்க் அட்ட போனகம் பணிவரை அனையவாய் கிடந்த-சமையம்பிதருளிய அன்னவகைகள் இமயமலையை யொத்தனவாகி (குப்பல் குப்பலாயக்) கிடந்தன, தொடடு வாய் மடித்திடவும - கைதொட்டு வாரி வாயிற போடவும், என் சுடுபசி தணியாது - என்னுடைய சுட்டி வருந்தும பசிதணியாமல், இட்டு உணுதவர் வயிறுபோல காதுவது எனறான - பிறருக்குக கொடுத்தத தாமுமுண்ணுமல் சேமித்தவாகள (அது இழந்தபொழுது அவர) வயிறு எரிவதுபோல (என்வயிறு) எரியாநினறதென்று அலறினான.

இட்டுணுமற சேமித்தவா தாம நேடிய பொருளிழுதல் "உண்ணுஞெளிரி ருடுணுகுபுகழ்செயயான - முனனருங்கேளிர தயாகனியான-கொன்னேவழங்கானபொருள்காதலிருப்பானேலஅது-இழந்தானெனறெணணைபபடுமே" எனவருஞ் செயயுளாலுணாக. அட்ட முதனிலை திரியாது வநத பிறவினைப பெயரொசசம். (உக)

கையர்முப்புரத்திட்டகடுமபசியுருவாயப்
பொய்யுனேன்வயிறதிடைகருடிபுகுந்ததோவென்னுங்
கையெறிந்திடுமண்டங்களவெடிபடகதறு
மையகோவெனுமுயிர்ததிடுமாவிசோர்ந்தயரும்.

(இ-ள்.) கையர் முப்புரதது இடடரி-ஒழுக்கமிலலாதவரது திரிபுரத்திலிட ட நீயானது, கடுமபசி உருவாய பொயயனேன் வயிறதிடை குடி புகுந்ததோ எனனும்-கொடிய பசியின் வடிவாய பொய்மையுடைய வயிறதில் குடியேறியதோ என்று அலறுவான், கை எறிந்திடும-தனது கையை (எதெதுவுண்ணுமோனன்று) தாக்குவான், அண்டங்கள் வெடிபட கதறும - பல்லாயிர அணடங்களும விளஞ்சபடி வாய்திறநது கதறுவான, ஐயகோ எனனும-ஐயகோ வென்று புலமபுவான, உயிர்த்திடும்-பெருமூச்செறிவான, ஆவிசோர்ந்து அயரும - உயிர் தளாநது சோருவான.

சூண்டோதரனுககு அனனமிடடபடலம் முறறிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்பட்ட திருவிருத்தம் - அசஎ.

எட்டாவது

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம்.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வோதனநிகளருத்தியதன்மையீதுவையும்
போதராமையாலமைவுறப்போனகக்குழிதக்
கோதமாநதியருத்தியசெய்தியுமுறைப்பாம்.

(இ-ள்.) வேதநாயகன் - வேதங்களுக்குத் தலைவனுகிய சோமசுந்தரக்கட வுள், பாரிடம் வேந்தனுக்கு - பூதகணங்களுக்குத் தலைவனுகிய குண்டோதரனுக்கு, அமையா ஒதன ஆதிகள் அருதகிய தன்மை ஈது - (வயிறு) நிரம்பாத அன்னமுத லியவைகளைத் (தம்மனையாட்டியாரால்) உண்பித்த திருவினையாடல் இது, உலை யும் போதாமையால் (உண்பித்த) அவலுன்னமுதலியவைகளும் போதாமையால், அமைவு உற - (அவன்) வயிறுநிரம்ப, போனகம் குழி தந்து-அன்னக்குழிதந்தருளி, ஓதம் மாகதி அருந்திய செய்தியும உளாப்பாம் - (நீர்வேட்கைதீர) வெள்ளமாகிய பெரிய நதியை (அழைப்பித்து) உண்பிதத திருவினையாடலையும் இனி எடுத்துச் சொ ல்லுவாம்.

குண்டோதரன் குடைபிடித்துப் பின்செல்லுந் தொண்டுசெய்பவ னுதலால் பாரிடவேந்தன் எனவும், தமது வனமையைப் பிராட்டியாருக்குந் தெரிவித்தற்பொ ருட்டாதலால் அமையாவோதனுகிள எனவுங் கூறினர். உகரச்சுட்டு சேய்மை அ ணமை இரண்டிற்கும் இடையதாதலால் சேய்மைப்பொருளில் நின்றது. (க)

கவனமால்விடையாளிபின்கடிகமழதென்றற்
பவனமாமலையாடடியைப்பாரதமுலேகைத்துத்
தவுனமாபசியுடையவன்றன்பொருட்டன்ன
புவனமாதினேனினைத்தனனினைக்குமுன்போந்தாள்.

(இ-ள்.) கவனம் மால் விடை யாளி-விசாகத செல்லுங் திருமாலியே இட ப மாகவுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், பின் - பின்பு, கடி கமழ் தென்றல் பவனம் மா மலை யாட்டியை பார்த்து - நறுமணமகிசுந் தென்றறகாற்றையுடைய பெரியபொதி யமலை யரசியாராகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரைப் பாரத்து, உள்ளே கைத்த- (தமது) திருவாய்களுள் புன்முறுவலருமபி, தவனம மா பசி உடையவன தன்பொ ருட்டு - தாகத்தையும பெருமபசியையுமுடைய குண்டோதரனபொருட்டு, அன்ன புவன மாதினே நினைத்தனன் - அனனந்தரும் பூமிதேவியை நினைத்தருளினர், நினை க்குமுன் போகதாள்-நினைதத்தருளுவதற்கு முனனமே (அன்னவடிவமாய்) வநதாள்.

தம்முளொத்தன வைத்தெண்ணவேணடிதலால் பசிபோலொத்ததாகமு மு டையவனென்பது தோன்ற மாபசியொடுகூட்டித தவனமாபசியெனவும், புன்முறு வலாதலின் - உள்ளேகைத்த எனவும், ஆன்மகோடிகளுக்குப் பல்லுணவுகளேயும் பூதேவிகொடுப்பவளாதலால் அனனபுவனமாதினை எனவுங்கூறினர். (உ)

நாற்றடந்திசைத்தயிர்க்கடனனந்தலைநிலமகிண்
டீற்றெழுந்தநாறகிடங்காராயுதித்தெழுநதாகுமு
மாற்றருஞசுவைத்திந்தயிர்வாலரிப்பதத்தோ
டேறறெழுந்தநாற்குழியிடதிலுமபொங்கி.

(இ-ள்.) தயிர் கடல் - தயிர்க்கடலானது, நிலம் நனந்தலை கிண்டு - பூமியின் மத்திலையைக் கிழித்து, நான்கு தடம் திசை - நான்குபெரியதிசைகளிலும், ஊற்றெழு நத நான்கு கிடங்கர் ஆய உதித்து எழுந்தது ஆகுமு - ஊற்றெடுத் தோன்கி நான்கு குழிகளாய்த் தோன்றி எழுந்ததுபோல, மாற்று அரும சுவை தீம் தயிர் - ஒழியாத சுவையையுடைய தயிரானது, வால் அரி பதத்தோடு - வெள்ளிய அரிசியா லமை ந்த அன்னத்தோடு, நாற் குழி இடத்திலும் பொங்கி ஏறறு எழுந்தது - நான்குகுழி களிலும் பொங்கி ஓங்கி எழுந்தது.

எழுதோங்கு தொகுத்தல் விகாரம். (ஊ)

குருமதிக்குலமன்னவன்மருகனக்குண்டப்
பெருவயிற்றிருபிறையெயிற்றெரிசிகைப்பேழ்வா
யொருகுறட்குடைவீரனேயுன்பசிதணியப்
பருகெனப்பணித்தருளலும்பாரிடத்தலைவன்.

(இ-ள்.) குரு மதி குலம் மன்னவன் மருகன் - வெண்ணிறம் வாய்ந்த சந்திரகுலத்தலைவனுகிய மலயத்துவசபாண்டியனுடையமருகராகிய சவந்தாபாண்டியர், குண்டம் பெரு வயிறு இரு பிறை எயிறு எரிசிகை பேழ்வாய் குடை அ ஒரு குறள் வீரனே - ஆழ்ந்த பெரியவயிற்றினையும் இரண்டுபிறைகளையொத்த வக்கிரதந்தங்களையும் அக்கினிபோன்ற செந்நிறம்வாய்ந்தசிகையையும் பிளந்தவாயையுங்குடை பிடித்தற்குப் (பின்வருதலையும்) உடைய அந்த வொப்பில்லாத குண்டோதரனே (நோக்கி) உன் பசி தணிய பருக என பணித்து அருளலும் - உனது பசிநோய்நீங்க உண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, பாரிடம் தலைவன் - பூதகணத் தலைவனுகிய அக்குண்டோதரன்.

எல்லாப்பொருளும் அடங்கும்வயிறு என்பார் பெருவயிறு என்றார். (கூ)

அத்தயிர்ப்பதக்கிடங்கிலலைகடல்கலக்கு
மத்தெனக்கரம்புதைத்தெடுத்தெடுத்துவாய்மடித்துத்
துய்த்திடப்பசிவிடுத்தனுசுருதிநாயகன்றாட்
பத்திவைத்துவீடுணர்ந்தவர்பழவினைத்தொடர்போல்.

(இ-ள்.) அ தயிர் பதம் கிடங்கில் - அந்தத் தயிர்ச்சோற்றுக் குழிகளில், அலை கடல் கலக்கும் மத்து என கரம் புதைத்து - அலைக்குங் கடலைக்கலக்கும் மந்தரைப்போலத் (தனது) கைகளைசெருகி, எடுத்து எடுத்து வாய் மடித்து துய்த்திட - வாரி எடுத்து வாயிற்போட்டுண்ண, சுருதி நாயகன் தாள் பத்தி வைத்து - வேதங்களுக்குத் தலைவனுகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடிக்கீழ்ப் பத்திசெய்து, வீடு உணர்ந்தவர் பழவினை தொடர்போல் - பேரின்பத்தை யடைந்தவருடைய சஞ்சிதவினையின் தொடர்சசி விட்டொழிதல்போல, பசி விடுத்தது - பசிநோய்விட்டொழிந்தது.

வீடுணர்தல் அவனது அருளேக்கா ளாதலால் - பழ வினை என்றதற்குச் சஞ்சிதம் என்றும். ஆகாமியமும் பிறவிக்கு வித்தாதலால் ஆகாமியமும் ஒழிந்தவர்என பார் சுருதிநாயகன்றாட்பத்திவைத்து வீடுணர்ந்தவர் என்றார். எடுத்தெடுத்து ஆராமைப்பொருளில் வந்த அடுக்குத்தொடர். (கு)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடித்தலுமுடம்பெலாம்வயிறாய்
வீங்கினன்றைகிழிபடப்பொருப்பெனவிழ்ந்தான
னீங்குநீரூயிர்ப்பிலனுடல்புரண்டனனீர்வேட்
டோங்குநீர்நிலைதேவொனையுனெழுந்தான்.

(இ-ள்.) வாங்கி வாங்கி வாய் மடித்தலும் - வாரி வாரி வாயில்போட்டவும், உடம்பு எல்லாம் வயிறு ஆய் வீங்கினன் - சரீரமெல்லாம் வயிறுபோலப் பருத்தவீங்கி, பெருப்பு என தரை கிழி பட வீழ்ந்தான் - மலைவிழுந்ததுபோலப் பூமிகிழிய (கிற்க ஆற்றாது) விழுந்து, நீங்கு நீள் உயிர்ப்பு இலன் உடல் புரண்டனன் - உசுவசிக்கும் செட்டியிர்ப்பற்றுச் சரீரம்புரண்டு, நீர் வேட்டு - தண்ணீர்வேட்கையையுடை

யவனும், ஆங்கு நீர் நிலை தேடுவான் ஆயினன் எழுந்தான் - அவ்விடத்து மடிமுதலியவற்றைத்தேட எழுந்திருந்தான்.

வீங்கினன், வீழ்ந்தான், இலன், புரண்டனன் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாயின. தேடுவானுயினன் ஒருசொல். (சு)

ஆவியன்னவர்ப்பிரிந்துறையுணங்கனர்போலக்
காவிகாண்மலர்த்தாமரைக்கடிமலர்வாட
வாவியோடையுங்குளங்களும்வறப்பவாய்வைத்துக்
கூவணீணிலைநீர்களும்பசையறக்குடித்தான்.

(இ-ள்.) ஆவி அன்னவர் பிரிந்து உறை அணங்கு அன்னர் போல - (தமது) பிராணனையொத்த தலைவரைப் பிரிந்து வசிக்கும் அணங்கையொத்த பெண்கள்வாடுதல்போல, காள் காவி மலர் - அன்றலர்ந்த நீலோற்பலமலரும், கடி தாமரை மலர் வாட - வாசமிக்க தாமரைமலரும் வாட்டமுற, வாவியும் ஓடையும் குளங்களும் வறப்ப - வாவிகளும் ஓடைகளும் குளங்களும் நீர்வறப்ப, வாய் வைத்து - வாய்வைத்தருஞ்சி, கூவமும் நீள் நீர் நிலைகளும் பசை அற குடித்தான் - இணறுகளும் ஆழ்ந்த மடுக்களும் நீர்ப்பசையறப் பருகினன்.

வாவி - கடக்குங்கிணறு. தாம் உடலும் தலைவர் உயிருமாய் இருத்தலின் ஆவியன்னவர் என்றார். அணங்கு கொல்லியம்பாவை - இது பிவகஇந்தாமணியில்நச்சினார்க்கினியர் உரையில் கண்டது. அணங்கனர்போல வாட இதுதொழிலுவமையமன். நீர் நிலை - நிலை நீர் இலக்கணப்போலி. (எ)

அனையனுகியுநீர்நசையாற்றலன்வருந்தும்
வினையனுகிவானதிசசடைவேதியன்பாதத்
தினையநாதனுந்தன்றிருமுடியின்மீதிருக்கு
நனையகாண்மலரோதியைப்பார்த்துதொன்னுகவில்வான்.

(இ-ள்.) அனையன் ஆகியும் நீர் நசை ஆற்றலன் - அத்தன்மையனுகியும் நீர் வேட்கை சற்றும் நீங்காது, வருந்தும் வினையன் ஆகி - வருதலுகின்ற செய்கையையுடையவனுகி, வான் நதி சடை வேதியன் பாதத்து இனைய - சுரகதியை யணிந்த சடையையுடைய அத்தனுகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிக்கீழ் வந்து வணங்த, நாதனும் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளும், தன் திருமுடியின மீது இருக்கும் நனைய நாள் மலர் ஒதியைப் பார்த்து - தனது அழகிய சடாமுடியின்மீதிருக்கும் தேனையுடைய அன்றலர்ந்த மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய கங்காதேவியைப் பார்த்து, ஒன்று கவில்வான் - ஒன்று கூறுவான்.

நனையபொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம், இது மலரென்னும்பொருள்கொண்டது. அவன் ஆராத நீர்வேட்கையை யுடையவனுதலின் அந்நீர் வேட்கையைத் தவிர்ப்பது சுரகதியன்றி வேறின்மைகருதி அவனபிபிராயத்தோடு பொருந்திய விசேடணத்தை - வானநிச்சடைவேதியன் என்றது கருத்தடையடையணி. (அ)

தேங்குநீர்த்திரைமாலிகைசெல்வியீயிந்த
வாங்குநீர்த்தடம்புரிசைசூழ்மதுரையின்மாடோ
ரோங்குநீர்த்தமாபொல்லெனவருதியென்றுரைத்தா
னீங்குநீர்த்திருமாதவணெருமொழிகிழ்தரும்.

(இ-ள்.) தேங்கு நீர் திரை மாலிகை செல்வி - நிறைந்த நீரிற் சுருண்டுவரும் அலைகளே மாலையாகவுடைய கங்கையே, நீ இந்த வாங்கு நீர்ததடம் புரிசை சூழ் மதுரையின் மாடு - நீ யிந்த வனைந்த நீர்மயமாகிய பெரிய மதில்சூழ்ந்த மதுரையின்பக்கத்து, ஓர் ஒங்கு நீத்தமாய் ஒல்லென வருதி என்று உரைத்தான் - ஒரு பெருவெள்ளமாய் விரைந்து வருவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார், நீங்கு நீர் திருமாது (அவரது) சடாமுடியினின்று நீங்கிய கங்காதேவி, அவண் ஒரு மொழி நிகழ்த்தும் - அவ்விடத்து ஒருவிண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளுவாள். (ஈ)

அன்றுமெம்பிரானணையாற்பகிரதன்பொருட்டிசை
சென்றுநீயொருதீர்த்தமாயதனிலேப்பவர்களங்க
மொன்றுதீவினைத்தொடக்கறுத்தொழுகெனபபணித்தா
யின்றுமோர்நதியாகெனப்பணித்திடியலென்னை.

(இ-ள்.) எம் பிரான் - எமது பெருமானே, அன்றும் - அக்காலத்தும், அணையால் - உனது ஆணையின்வழியால், பகிரதன் பொருட்டு நீ சென்று - பகிரதனிமித்தமாக நீபோய், ஒரு தீர்த்தமாய் - ஒரு தீர்த்தவடிவமாய், தினைப்பவர் களங்கம் ஒன்று தீவினை தொடக்கு அறுத்து ஒழுகு என பணித்தாய் - ஸ்நானஞ்செய்வோருடைய குற்றம்பொருந்திய பாவதொடக்கினை யொழிதலுக் செல்லாயென்று பணித்தருளினாய், என்னை இன்றும் ஓர் நதி ஆகு என பணிதலியேல் - என்னை இப்பொழுதும ஓர் நதிவடிவமாய்ச் செல்லாயெனப் பணித்தாயாகில.

எம்பிரான்-அண்மைவிளி.

நதி - மேற்றிசையிறமுன்றிக் கிழதிசையை நோக்கிச் செல்வது. தன்னை ப்பரிசித்தோர் பாவத்தொடக் கொழிதல் உனது ஆணைவழி எனபாள - ஆணையால் தீவினைதொடக்கறுத்து ஒழுகெனப பணித்தாயெனறார. இதனால பகிரதனவேண்டகோளுக்கு முன்னரே கங்கையை யணிமதிருக்கினறனன் என்னும் பொருளபோந்தது. ஓர்கால் திருகயிலையிலுளள மலாகதாவில் சிவபெருமான எழுநதருளியிருக்குங்கால், உமாதேவியார் ஓர திருவிளையாடலகாகருதிப் பினவருது அசிவபெருமான் திருக்கண்களினைத் தமது கரதலதால்மூட உலகமெல்லாம இருண்டி வருத்தங்கூர்தலி னோக்கித், தனது நுதறகண்டிறகது திருளமாறறி ஒளிதருதருளியதைநோக்கி அவ்வமாதேவியார் அத்திருக்காங்களை வாங்கி அச்சமடைந்து தமது திருக்கரங்களை விதிர்த்தலோடும், அவ்வச்சதால் பத்துவிரலிற்முன்றிய வியர்ப்புப் பததுக்கங்களைகளாய்த்தோன்றி ஊழியினிகடபெயருங் கடலிறுமிகப்பெருகி உலகமுழுதும் கோத்துக்கொள்ள, திருமாலும், பிரமனும், இந்திறுமை நடுக்கமெய்திந திருகயிலையிற்சென்று சிவபெருமானியடைநது விடததை ஸ்ரீகண்டத்தில் தாங்கியதுபோல இவற்றையுந்தாங்கி எங்களைப் பாதுகாவாயெனக குறையிரநதார்கள். சிவபெருமான் அருள்கூர்ந்து அவ்வெள்ளங்களையழைதது தன்சடையிலுள்ள ஒருரோமதிற்முன்கியருள, அதனைநோக்கிய திருமஸ்முதலிய மூவரும் அக்கங்கை உமாதேவியார் திருக்காத்திற்முன்றினமையாலும் தேவரீர் சடையின்மேல்தரிதத தன்மையாலும் அவை மிகவும் புனிதமுள்ளன, அவறறில எங்களகருக்குச் சிறிது அருளவேண்டுமென்று வேண்டினர்கள், அவ்வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிச் சிறிது அவர்கள்கையில் அருள அவற்றைப்பெற்றுத் தத்தம் உலகிலடைந்து செலுத்தினர்கள், அம்மூன்று நதிகளில் பிரமனுலகிலுள்ளகங்கைதான் சிறிது பகிரதன்றவத்தால் இம்மிலவுலகில வந்தது.

" அந்நிலைமூன்றுதன்னிலையனகர்புகுந்தகன்கை
தன்னருந்திறலின்மிக்கபெருந்தரைவத்தானமீளப்
பின்னருமிமையாமுக்கட்பெருந்தகைமுடிமேற்றங்கி
இந்நிலவரைப்பிற்செல்லவிறையதில்விடுத்தல்செய்தான்."

இதனைக் காந்தபுராணம்-தக்ஷகாண்டம்-தரிசியத்தரப்படலத்திற்காண்க. (கூ)

தெரிசித்தோர்படிந்தாடினோர்செங்கையாலேனும்
பரிசிததோர்பவததொடர்ச்சியின்பற்றுவிட்டுள்ளத்
தருசித்தோர்வுறுபதுதியுமவிசையுமுணர்வாய்
விரிசிததோர்வுறுமெய்யுணர்வாலவரும்வீடும்.

(இ-ள்.) தெரிசிததோர் படிநது ஆடினோர் செங்கையாலேனும் பரிசித்தோர்-கட்புலன்களாற கண்டவர்களும நினைதது மூழ்கினோரும் செவந்த கையாலாயினும் நீண்டினோரும், பவத தொடாச்சியின பறறு விட்டு - (தமது) சனனததொடர்ச்சியின பறறு விட்டொழிதது, உளளத்து உருதிதது ஓர் வுறு பத்தியும் விச்சையும் - (சமதை) மனததில் இன்ப ஊறறெடுபபச் சிநதிததலால வரும் சிவநேயமும் சிவஞானமும், உணர் வாய் விரி சிதது ஓர் வுறுமை மெய் உணர் வால் வருமை வீடும்-அறிவாயெங்கு நிறைந்த சிவபெருமானே உணராதணரும் ஞானததால் வருஞ் சிவகதியும்.

உணர்வாய் விரிசிததென்றது - " அகரவுயிர்போலறிவாகியெங்கு - நிகரிலி றைநிறகு நிறைநது" எனவருநதிருவருட்பயனுணர்க. உருசிதது செயவெனைச் சததிரிபு. ஓர் வுறு காரணபொருளிலவநத காலங்காரநத பெயரெச்சமாய் நிற்ற லால் சிற்சிததலால வரும் என்றும். (கக)

தந்திடப்பணித்தருளெனைத்தடம்புனற்செல்வி
சுருதரப்பெருங்கடவுளேவரங்கொண்டுதொழுது
வந்தளபிலாவேகமோடெழுநதுமாகதியா
யந்தரத்துநினறிழிபவளாமெனவருமால்.

(இ-ள்.) தடம் புனல் செல்வி - பெரியநீர்மயமாகிய கங்காதேவி தந்திட பணித்து அருளெனை - (யான்) தரப்பணித்ததருளாலெனறு, பெரும் சுரதரக்கடவுளே தொழுது வரங்கொண்டு வந்து-(அளததறகரிய) பெருமையையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளே வணங்கி வரம்பெற்றுவநது, மாகதியாய அளப்பு இலா வேகமோடு எழுந்து - பெரியநதிவடிவமாய அளவிலாத வேகத்தோடு உவட்டெடுத்து, அந்தரத்தினின்று இழிபவள் ஆம் எனவரும் - (பகீரதன்பொருடடு) ஆகாயத்தினினறு இறங்கினவள்போல வருகின்றாள். (கஉ)

கலிவிருததம்.

திரைவளையணிகரமுடையவளசெழுமணிநகையுடையா
னுரைவளைதுகிலுடையவள்கொடிறுணுகிடையவளறனீள்
விரைவளைகுழலுடையவளகலல்விழியுடையவள்வருவாள்
வரைவளைசிலையவன்முடிமடவரானதிவடிவினுமே.

(இ-ள்.) வரைவளை சிலையவன் முடிமட வரல் நதி வடிவினும் - மகமேருவையே வளைத்தவில்லாகவுடைய சிவபெருமானது சடாமுடியிலுள்ள கங்கையாளவள் நதிவடிவமாய்வரும்பொழுதும், திரைவளை அணிகரம் உடையவள் - அலைகளையே வளையலணிந்த கைகளாகவுடையவளாகியும், செழுமணி நகையுடையான்-ஒருமுற்றியமுத்துகளையே தந்தபந்திகளாகவுடையவளாகியும், நுரை வளை துகில் உடையவள் - நுரையையேவளைந்த ஆடையாகவுடையவளாகியும், கொடி றணுகு

இடையவள் - பூங்கொடியையே சிறுகிய இடையாக உடையவளாகியும், அறல் நீள் விரைவளை குழல் உடையவள் - கருமணலி னெளிவையே நீண்டி இயல் மணங் கமழ்ந்த கடைவளர்ந்த கூந்தலாக வுடையவளாகியும், கயல் விழி உடையவள் - கயலையேகண்களாக உடையவளாகியும், வருவாள்-வருகின்றாள்.

கங்கை பெண்வடிவமாதலின் வெள்ளவடிவமாய் வரும்பொழுதும் அவ்வடிவு வேறுபட்டாதே வந்தனள் எனபார் வருவாளெனப் பெண்பால் விருதிதந்து அலகினையும் முத்தினையும் நுளையுங் கொடிகளையும் கருமணலினெளிவையும் கயலையும் கைகள்முதலாக உருவகஞ்செய்து கூறினார். (கஈ)

விரைபடுமயிலைபொருதிமில்வெயில்விடுமணிவளையோ
டரைபடமுதுகினையலறிவடியொடுகடிதகழாக்
குரைபடுகழலிறவுளர்சிறுகுடியடியொடுபரியாக்
கரைபடவெறிவதுவருவதுமகடுவிசைவளியெனவே.

(இ-ள்.) விரைபடும் அகில் - (அந்தியானது) வாசமிக்க அகிலும், பொருவரை திமில் - பொருக்குப்பொருந்திய நாளையுடைய வேங்கையும், வெயில் விடு மணிவளையோடு அரைபட - ஒளிவீசுமம நிரத்தினங்களையுடைய மலைகளோடுதாக்கி அரைபடவும், முதுகினை அலறிட - (அம்மரங்களின்) பெரியகிளைகள் சத்திக்கவும், அடியொடு கடிது அகழா - (அவைகளை) வேரோடு வினைந்து அகழ்ந்து, குரைபடு கழல் இறவுளர் சிறு குடி அடியொடு பரிபா - ஒலிக்கும் வீரகண்டையுடைய சூறைஞரிலமாக்களுடைய சிறுகுடிகளையும அடியோடுசோண்டி, கரைபட எறிவது - கரைகளிற்போயவீழவீசி, கடுவிசை வளி என வருவது - மிகவேகத்தையுடைய சண்டமாருதம்போல விகாதவாராகின்றது. (கச)

பிணையொடுகலைபிடியொடுகரிபிரிவிலவொடுபருவப்
பிணையொடுகருமுகவயிறணைபறழொடுதழுவியதன்
னுணையொடுகவிபயின்மராமிசைதொகையொடுமிறவுளர்வெங்
கணையொடுசிலையிதணெறிமெறிகவணெறிகொடுவருமால்.

(இ-ள்.) பிரிவில பிணையொடு கலை பிடி யொடு கரி - (தம்முள்) பிரிதலில்லாத பெண்மானினமும் ஆணமானையும பெணயானையோடு ஆண்யானையையும் (வாரி) பருவம் ஒடு பிணை - காட்டிலுள்ள ஒடியிருக்குத்தை அதன்கொம்புகளோடும், கருமுசு - கரிய ஆண்முசுவை, வயிறு அணை பறழொடு தழுவிய தன் துணையொடு-வயிற்றில் இறுகப்பற்றிய குட்டியோடுதழுவிய அதனது பெண்முசுவோடும், கவி பயில் மரம் கிளை தொகை யொடும் - குரங்குகள் உலவும் மரங்களின்வரிசைகளை அவற்றின் தொகுதியோடும், இறவுளர் சிலை வெங்கணையொடும்-வேடர்களை ஒத்திய வில்லைக் கொடிய அம்புகளோடும், இதணினும எறிகவணினும கொடுவருமால்-(இவைப்புனத்திலமைந்த) பரணினும் கறகோத்து எறியும் கவணினும் அடிதனக்கொண்டு வாராநிற்கும்.

பிணையொடு துணையொடு தொகையொடு கணையொடு இதணினு மிடியொடு பிணையொடு கவணெறி என்பவற்றி னிறுதியிலுள்ள ஒடுகளை எண்ணிடைச் சொற்களாகக் இரண்டுருபுதந்து எண்ணும்மை கூட்டிய பொருள்கொள்ளினும் அமையும். (கடு)

அடியிறகெடுவரையுதைவனவகழ்வனவகழ்மடிவைத்
திடரிடிவினமழைசெருங்கியகினைமரநிரைதலைகீழ்
படவிடிகளைதொறுநடுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
கெடுமுதுகிருபிளவுறவருகெடுகதியினவலியே.

(இ-ள்.) படுகடல் உடைமுதுபார் கெடுமுதுகு இரு பிளவுற வரு கெடு கதியின அலை-(வளங்கள்) மிக்க கடல்சூழ்ந்த பெரியபூமியின கெடியமுதுகு இரண்டுபிளவுபட வாராநின்ற பெரியகதியின் இடத்தனவாகிய அலைகள், கெடுவரை அடி இற உதைவன அகழ்வன - நீண்டமலைகளினுடைய வேரிறமோதித தோண்டாநின்றன, அகழ மடிவை திடர் இடிவன - தோண்டியமடிக்களைத் திடர்செயநின்றன, மழை செருங்கிய கினைமரம் நிரைதலை கீழ்பட இடி கைதொறும் நடுவன - மேகங்கள் செருங்கிடக்கின்ற கினைகளியுடைய மரங்களை வரிசையாய்த் தலைகீழாக இடிந்தகைகள்தோறும் நடாகின்றன.

கடல்வளங்களாவன - "ஒக்கோலே சங்கம் ஒளிர்பவளம் வெண்முத்தம்-நீர்ப்படும் உபபிறைடைத்து" என்பதனுணர்க. கதியின - குறிப்புவினைமுற்றுப் பெயரெச்சமாய்நின்று அலையென்னும்பெயர்கொண்டது. (கசு)

பிளிறுலியினமுதுமரமகழ்பெருவலியினவசையா
வெளிறடிவனவெம்மலியினவிரைசெலவினமதமோ
டெரளிறரியினநுரைமுகபடமுடையனவெனவரலாற்
களிறனையதுமதுவிதழிகள்கவிழ சடையனிகுடிஞரை.

(இ-ள்.) மது இதழிகள் கவிழ்சடை அணி குடிஞரை - சிவபெருமான் தேனுமுகும் கொன்றைமலராலாகிய மாலைகளதொங்கிய சடையிலணிந்த கங்கையானது, பிளிறு ஒலியின என - ஒலிக்கும் பேரொலியையுடையதெனவும், முதுமரம் அகழ் பெருவலியின என - ஆலமரங்களை வேரோடுபறிக்கும் பெரியவலியினையுடையது எனவும், அசையா வெள்ளில தடிவன என-அசையாத விளாமரங்களை முரிக்கின்றது எனவும், எறிமணியின என (இரண்டுகைகளிலும்வீசும்) முத்துகளையுடையதெனவும், விரை செல வின என வரலால்-விரைதுசெல்லுங்கதியினையுடையதெனவும் வருதலால் (பிளிறுலியன - குமுறும் ஒலியினையுடையனவாகியும, முதுமரம் அகழ் பெருவலியின - பெரியமரங்களை வேரோடுபறிக்கும மிக்கவனமையையுடையனவாகியும், அசையாவெளில தடிவன - அசையாத கட்டிதறியை முறிப்பனவாகியும், எறிமணியின - (ஒளி) வீசும் முத்துகளினையுடைய கொம்புகளையுடையனவாகியும், விரைசெலவின - விரைந்துசெல்லுங் கதியையுடையனவாகியும், மதமொடி ஒளிறு அளியின - (கரடகங்களில் ஊற்றெடுக்கும்) மதங்களோடி (உண்ணவந்துவீழும்) வினங்களும் வண்டுகளையுடையனவாகியும், நுரைமுக படம் உடையன - நுரைபோல வெண்மைவாய்ந்த முகபடாங்களை யுடையனவாகியும் உள்ள) களிறு அனையதையாகளையொத்திருந்தது.

குடிஞரை - ஒருமையாதலால் உடையதெனப் பொருள்கொண்டாம். முத்து, கொம்பினிடத்து ஆதலால் முத்துகளையுடைய கொம்பையுடையன என்றும். வெள்ளில் தொகுத்தல். இது செம்மொழிச்சிலேடையணி. (கஎ)

நீடியபிலமுறுகிலியினிருமலன்மதிமுடிமீ
தாடியசெயலினவெயிலுமிழுருமணிதலையினநீள்

கோடியகதியினிகரிலைகுறுகியபலகாலி
னேடியவலியினவளையுடலுரகமுமெனவருமால்.

(இ-ள்.) நீடிய பிலம் உறும் நிலையின - (நதியானது) ஆழ்ந்தபாதலத்திற் பொருந்தும் ஆழத்தையுடையதாகியும், நிருமலன் மதிமுடிமீது ஆடிய செயலின- சிவபெருமானுடைய பிறையணிந்தசடைமுடியின்மேல் தங்கும் செயலினையுடைய தாகியும், வெயில் உமிழ் அருமணி தலையின - கிரணத்தைவீசும் பெறுதற்கரிய இரத்தினங்களைத் தனதிடத்தையுடையதாகியும், நீள் கோடிய கதியின - மிகவும்வேகஞ் செல்லும் வேகத்தையுடையதாகியும், நிகரிலைகுறுகிய பலகாலின் ஒடியவலியின - வரிசைவரிசையாக நெருங்கிய பலகால்களால் விரைந்துசெல்லும் வன்மையுடையதாகியும் செல்லுதலால் (நீடியபிலமுறும் நிலையின - ஆழ்ந்தபிலத்துவாரத்திற் பொருந்தும் நிலையையுடையனவாகியும், நிருமலன மதிமுடிமீது ஆடியசெயலின- சிவபெருமானுடைய சஞ்சரினையணிந்த சடாமுடியின்மேலாடும் செயலினையுடையனவாகியும், வெயில் உமிழ அருமணிதலையின - கிரணத்தைவீசும் பெறுதற்கரிய ரத்தினத்தைச் சுடுகையிலுடையனவாகியும், நீளகோடிய கதியின - மிகவும்வேகஞ்செல்லும் கடையினையுடையனவாகியும, நிகரிலைகுறுகிய பலகாலின் ஒடியவலியின - வரிசைவரிசையாக நெருங்கிய பலகால்களால் விரைந்துசெல்லும வன்மையையுடையனவாகியும் உள்ள) வளை உடல் உரகமும் எனவரும். வளைந்தசரீரத்தையுடைய சாப்பமவருகைபோல வாராநிற்கும.

கால்-கால்வாய், கால். இதுவும் அவயணி. (கஅ)

மண்ணகழ்தலின்வளையணிகருமாவனையதுமிசைபோய்
விண்ணளவினவுணர்களிறைவிடுபுனலொடுநெடுகு
மண்ணலியனையதுசுவையிழுதுனையவனுறுசெயலாற்
கண்ணினையனையதுநெடுகியகடுகியகதிநதியே.

(இ-ள்.) கடுகிய கதி-விரைந்துசெல்லும் வேகத்தையுடைய, நெடுகியநதி-நெடியகதியானது, மண அகழ்தலின - மணணுலகைத்தோண்டிச்செலலுதலால், வளை அணி கருமா அனைய-து - பாஞ்சசன்னியமென்னும சங்கினையணிந்த (செங்கையையுடைய) திருமாலாகிய வராகமூர்த்தியை யொத்திருந்தது, மிசைபோய் விண் அளவலின் - மேலேசெனறு விணணுலகத்தைத்தொடுதலால், அவுணர்கள் இறைவிடு புனலொடு நெடுகும் அண்ணலி அனைய-து - அசுராகளுகுத்தலிவளுகிய மாவலி என்பவன் தாரைவார்த்தநீரோடு திரிவிக்கிரம வடிவங்கொண்ட வாமனமூர்த்தியை ஒத்திருந்தது, சுவை இழுதி அனை அவுறு செயலால் - மதுரமிக்க வெண்ணெயையும் தயிரையுங்கலத்துவருஞ்செயலால், கண்ணினை யனைய-து - கண்ணமூர்த்தியை யொத்திருந்தது.

இது தொழிலுவமையணி. (கக)

திகழ்தருகரிபரிகவரிகள்செழுமணியொடுவருமா
றிகழ்தருருடபுலவாசர்கணெறிசெய்துகவர்திருவோ
டகழ்தருபகிபுருடகிருலவரசனையதையலதேற்
புகழ்தருதிறையிடவருருடபுலவரசனுங்கரும்.

(இ-ள்.) திகழ்தரு கரிபரி கவரிகள் செழுமணியொடு வரும் ஆறு-விளங்கா நின்ற யானைகளையுஞ் குதிரைகளையுஞ் சாமரைகளையும் உருவிறைத்த முத்துகளோடு

கொண்டு தென்றிசைநோக்கிவரும் நதியானது, இகழ்தரு குட புலவரசர்கள் தெ
றிசெய்து கவர்திருவோடு-(தம்மொடு) மாறுபட்ட மேற்றிசையிலுள்ள அரசர்களைத்
தமது ஆணைவழிப்படுத்தி(அவர்களினின்றும்) கொள்ளைகொண்ட செல்வங்களோடு,
அகழ்தரு பதிபுகு மதிகுல அரசு அனையது - அகழ்சூழ்ந்த மதுரைகருட்செல்லும்
சந்திரமரபிற்றோன்றிய பாண்டியனே ஒதநிருந்தது, அலது ஏல் - அவ்வரசனே, ஒத்
தல் இலதாயின், புகழ்தரு நிறை இட வரு குடபுல அரசனும் நிகரும் - புகழ்த்தக்
கதிறை இறுக்கவரும் மேற்றிசைநாடாளும் அரசனையும் ஒத்ததோன்றும்.

அரசு பண்பாகுபெயராயப் பண்பிமேல நின்றது. அரசு அரசத்தன்மை,
இது உகரவீற்றுப்பாவதத்திதன். இதுவும் அவ்வணி. (உ0)

ஆரொடுமடலவிழ்பணியொடுமரநிகரிலிம்பத்
தாரொடுபுலியொடுசிலையொடுதருகயலொடுதழுவாப்
பாரொடுதிசைபரவியதமிழபயிலரசர்குழுமிச
சீரொடுபலதிருவொடுவருசெயலனையதுநதியே.

(இ-ள்.) நதி-ஆறுனது, ஆரொடும்-ஆத்திமாலையோடும், மடல் அவிழ் பணி
யொடும - இதழவிழ்ந்த பனைமாலையோடும், அரம் நிகர் இலி நிம்பத்தாரொடும்-அ
ராதையொத்த இலையையுடைய வேப்பமாலையோடும, புலியொடும் சிலையொடும்
தருகயலொடும்-புலியோடும் வில்லோடும் தக்கயலோடும், தழுவா - தழுவி (வரு
தல்) பாரொடுதிசை பரவியதமிழ பயில் அரசர்கள் குழுமி - மண்ணுலகோடு எட்
டுத்திக்கிலும் பரவிச்சென்ற (புகழையுடைய) தமிழ்பயின்ற சோழசேரபாண்டியர்
கள் தம்முளகெருங்கி, பல சீரொடு திருவொடு வருசெயல் அனையது - பலவிசை
யோடுஞ் செல்வத்தோடும் வராநின்ற செயலையொதநிருநதது.

தமிழிறகெல்லைகள் கிழக்கேகடலும், தெற்கே குமரியாறும், மேற்கே குடக
நாடும், வடக்கே திருவேங்கடமும் ஆதலால் பாரொடுதிசைபரவிய என்றதற்குப்
புகழையுடைய எனவருவித்தாம். ஆரும் பனையும் வேம்பும் சோழ சேரபாண்டியர்
களுககு உரியமாலைகளாதலாலும், புலியும் சிலையும் கயலும் அவர்களுகருரிய கொ
டிகளாதலாலும் அவற்றைத்தழுவி இங்ஙனிவருகையால் அவ்வரசர்கள் இவற்றொடு
நெருங்கிவருஞ் செயலையொதததென்றலும் அவ்வணி. (உக)

கலிநிலைத்துறை.

கல்லார்கவிபோற்கலங்கிகலிமாண்டகேள்வி
வல்லார்கவிபோறபலவான்றுறைதோன்றவாய்த்துச்
செல்லாறுதோறும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாரும்வீழ்ந்துபயன்கொள்ளவிறுத்ததன்றே.

(இ-ள்.) கல்லார் கவிபோல் கலங்கி - (நல்லாசிரியரைவழிப்பட்டு முறையே
நூல்களைக்) கல்லாதவர் (இயறறுஞ்) செய்யுள் தெறறெனப்பொருள்கொள்ளக்கிட
க்காது கலங்கிநிற்றல்போல (புதுப்பெருக்காதலின் அருகதி) கலங்கி, கலிமாண்ட
கேள்வி வல்லார் கவிபோல் - (முறைப்படி) நூல்களில் மாட்சிமைப்பட்ட கேள்
வியின்வல்லோர் இயறறுஞ் கவிகள் (பலதுறைகள் தோன்றவும் செல்லச் செல்ல
ஆழ்ந்த நுண்ணியபொருள்களே யுடையனவாய்ப் பின்னர்த் தெளியவும் உலகி
லுள்ள பலரும்விரும்பி அறப்பயன்முதலிய நான்குபயன்களையுங் கொள்ளவும்
இறுத்தல்) போல, வான துறை பல தோன்ற வாய்த்து - பெரியநீர்த்துறைகள்
பலவிடங்களிலுந் தோன்றப்பொருந்தி, செல் ஆறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெ

ளித்து - செல்லும் இடந்தோறும் மணிபொன் முதலிய பலபொருள்களையுடைய தாய் ஆழமுடைத்தாகிப் (பின்னாக்) கலயகுதல நீக்கி, சேயத்து எல்லாரும் மீழ்ந்து பயன்கொள்ள - உலகிலுள்ள பலரும் விரும்பிப் பயனேக்கைக்கொள்ள, இறுத்தது - நிலேபெற்றிருந்தது.

இறுத்தல்-நிலேபெறுதல். வல்லோரியற்றியகவிகள் பலதுறைதோன்ற நிலே பெறுவதாவது - அகப்பொருட்டுறைகளும் புறப்பொருட்டுறைகளுமாகிய பலதுறைகளுந்தோன்றவருதல். செல்லச்செல்ல என்றது - சென்று தேய்கதிறுதலென்னுங் குற்றந் தங்காது முடிவுகாறும் ஒருதன்மைத்தாயிருத்தல். ஆழுத்த எனறது-நெஞ்சிற்குந்தோறும் நுண்ணியபொருள் தோன்றுதல். "கவிமூழுநுணயமபோலும்" என்றதிருக்குறளால் உணர்க. நுணணியபொருளென்றது-அவ்வகத்துறைப் பொருள்களும் புறத்துறைப்பொருள்களுமாம். தெளிய என்றது - இவ்வாராயக் கிளவால் ஐயந்திரிவு விபரீதம ஒழிதல். அறமுதலிய நான்குபொருளென்றது-இவ்வாறணர்ந்தோர் பெறுவது அறமுதலிய நான்குபொருளாகுமாம். உலகமபொருளும் ஒற்றுமையுணமையால் பொருள்களின்றெழிலகளே உவமமாக்குங்கொள்க. முறைப்படக் கல்லாரியற்றியகவி - ஏணியிலகணமுமின்றிப் பொருளிலக்கணமும் நிதைந்து அறமுதலிய பயன்கொள்ளக் கிடகாகமபால கலலாகவி பேரல் கலங்கி என்னா, பயன் நீர். அதனுலாகியவிவ்வு. (உஉ)

வண்டோதைமாறுமலர்வேணியின்வந்தநிந்தங்
கண்டோதருஞ்சுண்டருளிகண்ணுதன்மூர்த்திபேழ்வாய்
விண்டோதணியாதெனவிடாயெனவெம்பியிழந்த
குண்டோதரனேவிடித்தானக்குடிஞைஞாங்கர்.

(இ-ள்.) வண்டு ஓதை மாறு - வண்டுகள் (நேரண்டு) இசைபாடுதலொழியாத, மலர் வேணியின் வந்த நீத்தம் - கொன்றைமலாமாலேயையணிந்த சடையினின்றுவந்த வெள்ளத்தை, ஒதம் நஞ்சு உண்டருள் கண்ணுதல் மூர்த்தி கண்டுகடலிற்றேன்றிய விடமுண்டருளிய விலபெருமானுரகோகதி, பேழ்வாய் விண்டு என்விடாய் ஒ தணியாது என வெம்பியிழந்த குண்டோதரனே - பிளகரவாயைதிறந்து என்தாகவிடாய் ஐயகோதணியாதென்று வெதும்பிக் கிழ்விழுந்த குண்டோதரனே, அ குடிஞளை ஞாங்கர் விடித்தான்-அந்நதியின்பகலில எலியருபினுர்.

குறையிரப்போர் குறை கொடிதாயினும் அதனேரோகாது அன்றே யொழிப்பவன் என்பார் நஞ்சுண்டருள் கணணுதல் என்னுர். (உங)

அடித்தானதியின்னிடைபுகுதிருந்தாற்றலோடு
மெடுத்தான்குறுங்கையிரண்டுமகையோறுநீட்டித்
தடுத்தான்மலிபோனிமிர்தண்புனல்வாயங்காந்து
மடுத்தான்விடாயுங்கடலுண்ணுமழையுநாண.

(இ-ள்.) அடித்தான் நதியின் இடைபுக்கிருந்தது - அடித்து அந்நதியினிடைத்தப்போயிருந்து, குறுங்கை இரண்டும் ஆற்றலோடு எடுத்தான் - (தனது) சிறியகைகளிரண்டையும் வன்மையோடெடுத்து, கரை ஏற நீட்டி தடுத்தான்-(அவ்விரண்டு கைகளேயும்) இரண்டு கரைகளிலும் ஏறநீட்டி (அணைபோலத்) தடுத்து, மலிபோல் நிமிர் தண்புனல் - மலேபோலநிமிர்ந்த தண்ணியநீர்ப்பெருக்கை, விடாயும் கடல் உண்ணும் மழையும் நாண - தாகவிடாயும் கடல் சூழிபட நீருண்ணும் மேகமும் நாண, வாய் அங்காந்து மடுத்தான் - வாயைத்திறந்துபருகினுன்.

அடித்தான், எடுத்தான், தடுத்தான் என்னுமூற்றுகள் எச்சங்களாய்நின்றன.

தீர்த்தன்சடைநின்றிழிதீர்த்தமருந்திவாக்குக்
கூர்த்தின்புகொண்டிருமுகன்பிருமுன்னெய்திப்
பார்த்தன்பணிந்தபதமுன்பணிந்தாடிப்பாடி
யார்த்தன்புருவாயதுதித்தானளவாதகீதம்.

(இ-ள்.) தீர்த்தன் சடைநினறு இழிதீர்த்தம அருந்தி - சிவபெருமானுடைய சடையினின்றும் வருதலிற்றீர்த்தத்தையுபபருகி, வாக்கு கூர்ந்து இன்பு கொண்டு-வாய்ச் சொற்கள் தடுமாறுது நிரமப மகிழ்கூரறது, முகன திருமுனனர எயதி-அப்போ முகுடைய சிவபெருமான் திருமுனனரடைநது, பார்த்தன பணிந்த பதம் முன்ப னிகது - அருச்சுனன்பணிநத திருவடி களேமுன்னேவணஙகி, ஆடி அளவாத கீதம் பாடி - ஆனந்தக்கூத்தாடி அளவறறறகறிய தெங்கள்பாடி, ஈனற்ற அன்புருவாய் துதித்தான - நிறைந்த அனபின் வடிவமாய் (நின்று) துதிதநதான.

பார்த்தன் - பிரதையின் புதலவன் பார்த்தன். இது தத்திதாந்தபதம். கண் ணுறுத்தியினேவலால் பாகபதாதிரமபெற, அருச்சுனன்தவஞ்செய்த பெரும்பே றறால் வேடிருவராய்வநத சிவபெருமானை உண்மைஞானத்தை வில்லடியால் பல்லுயிரும அறியப் புலப்படுத்தினவனறோ நூலாலை - பாரத்தன் பணிந்தபதம் என்றார். வில்லடியால் புலப்படுத்தினானென்றது.

"விண்ணிலுறைவானவரில்யாராடபடாதவாயிரிச்சனியேமுதலினேர்
மண்ணிலுறைமானவரில்யாராடபடாதவாமனுகனமுருலோகனுதலைக்
கண்ணிலுறைகாகாசுரனியாராடபடாதவர்கள்கட்செய்மிபனமுதலோ
ரொண்ணிரபலபோனிலியமயாடபடாதவிருதுழியிருந்துழிபோர."

"வேதமடியுண்டனவிரிதபலவாகமவிதம கனடியுனடனவொனம
பூதமடியுணடனவிகாதிகைகுறமபுகல்செயபொழுதொடிசவிப்பில்பொருள்
பேதமடியுண்டனபிறபபினபிறபபினபிறவகலைகடனமகனார
நாதனமலனசமரவேடவடிவமயிகரனகையடியுண்டபொழுதே."

எனப்பாரதம் அருச்சுனன் றவநிலேய சருகுகத்திலவரைத் செயபுமகளாறவரிச.

தீர்த்திலடங்கியபொருளகள்.

மெலலாயீரலலாம தாஸஹாயவகளாஉ தாயாகுவஷ்டுவு ஹை
ரஷ்டுவாஷ்டு ராஜபிரார்தாயகளாவாரோகீறு வகஷ்டுளா।
கூளாகீதகளாவிமாலவகூமபலாரு தாயெதிவலாமதிம
ஹாளாவெஷ்டுரகூதபொகூடாகுடுவஹாபீரோபாபதாவாஷ்டுஷ்டு॥
மீளாநாஷ்டுரமிரோஹதிகவடிதி தாயபோகஷ்டவோடவீ
ஹாளாவஷ்டுரயிவதீஷ்டிஷ்டுகளிஷ்டுவமிஷ்டுஷ்டுவம்திரோஹதிழ।
கூளாவோநமளாஸ்ரீஹாயவஸ்தாதாவஸ்ரீயாம்தீஹயெ
தெளாக்ஷாஷ்டு ருவிதாவளாஹிரபிமாரஷ்டுஹொமாஷ்டுஷ்டுவம்திவஸ்டு॥

என ஆலாஸ்யமகதமுவதத்தில் வரும் அஷ்டகதத்திற்காண்க.

கூர்த்து, ஆர்த்தவலிததல் விகாரம. அகாபீறு தொகுதத்தல். கூர்த்து செய வெனெச்சத்திரிபு. (டுஇ)

பாட்டின்பொருளானவன்பாரிடவீரன்பாடல்
கேட்டின்பமெய்திக்கணங்கட்குக்கிழமைநல்கி
மோட்டின்புனன்மண்முறைசெய்திருத்தானளகக்
காட்டின்புறம்போய்மடங்குங்கயற்கண்ணியோடும்.

(இ-ள்.) பாட்டின்பொருளானவன்-(குண்டோதான்துதித்த) பாட்டின்பொருளாயுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுள், பாரிட வீரன் பாடல் கேட்டு இன்பம் எய்தி-பூதப்படை வீரனுகிய குண்டோதரனுடைய பாடலைக்கேட்டு மகிழ்கூர்ந்து, கணங்கட்கு கிழமைநல்கி-பூதகணங்களுக்குத் தலைவனுகும உரிமைதந்தருளி, அளகம் காட்டின் புறம்போய் மடங்கும் கயல் கண்ணியோடும்-கூந்தலாகிய காட்டின்புறஞ் சென்று மீளுங்கயல்போன்ற கண்களையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியாரோடும, மோட்டின் புனல் மண்முறைசெய்து இருந்தான்-நிறைந்திருத்தலையுடைய நீர் மயமாகிய கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகை முறைசெய்து கோலோச்சி யிருந்தருளினர்.

சொல் - சத்திவடிவும் பொருள்வடிவுதானுமாதலின் பாட்டின் பொருளானவன் எனவும், மதநூல்வழிச் செங்கோலோச்ச வேண்டுதலின் முறைசெயதென வுங் கூறினர். இன்பமெயதி என்றதை -

வனவஹ்ஹாதெரணலம்தாஷ்ஹஹ்-ஸ்காஹ்-ஸ்தநாயகஸ்ஸ்।
ஸிஸ்ஹ்ஸ்ஜஸ்ஹாயஸிஸ்ஹ்ஸ்ஸ்ஹ்ஸ்ஹ்ரணாஜ்ஜியொ3॥

எனவரும் ஆலாஸ்யமகத்துவத்திற்காண்க. மோடு உயர்ச்சி. (உசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தீர்த்தனிதழிச்சடைநின்றுமிழிந்துவரலாற்சிவகங்கை
தீர்த்தனுருவம்தெளிவோர்க்குஞானந்தரலாற்சிவஞான
தீர்த்தங்காலிற்கடுகிவருஞ்செய்தியாலேவேகவதி
தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையைநாமஞ்செப்புவரால்.

(இ-ள்.) தீர்த்தன் இதழிசடைநின்றும் இழிந்துவரலால் சிவகங்கை-சிவபெருமானுடைய கொன்றைமாலையையணிந்த சடையினின்றும் இறங்கிவருதலால் சிவகங்கை எனவும், தீர்த்தன் உருவம் தெளிவோர்க்கு ஞானம் தரலால் சிவஞான தீர்த்தம் என - அச்சிவபெருமானுடைய திருவுருவத்தைத தெளிந்து உணர்வோர்க்கு ஞானந்தருலால் சிவஞானதீர்த்தமெனவும், காலில் கடுகிவருசெய்தியால் வேகவதி தீர்த்தம் என - சண்டமாருதம்போல விரைந்துவரும் செய்தியால் வேகவதிதீர்த்தம் எனவும், கிருதமாலை என - கிருதமாலை எனவும், வையைநாமம் செப்புவர் - வையைக்குத் திருநாமம் கூறுவர். (உஎ)

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - அஎச.

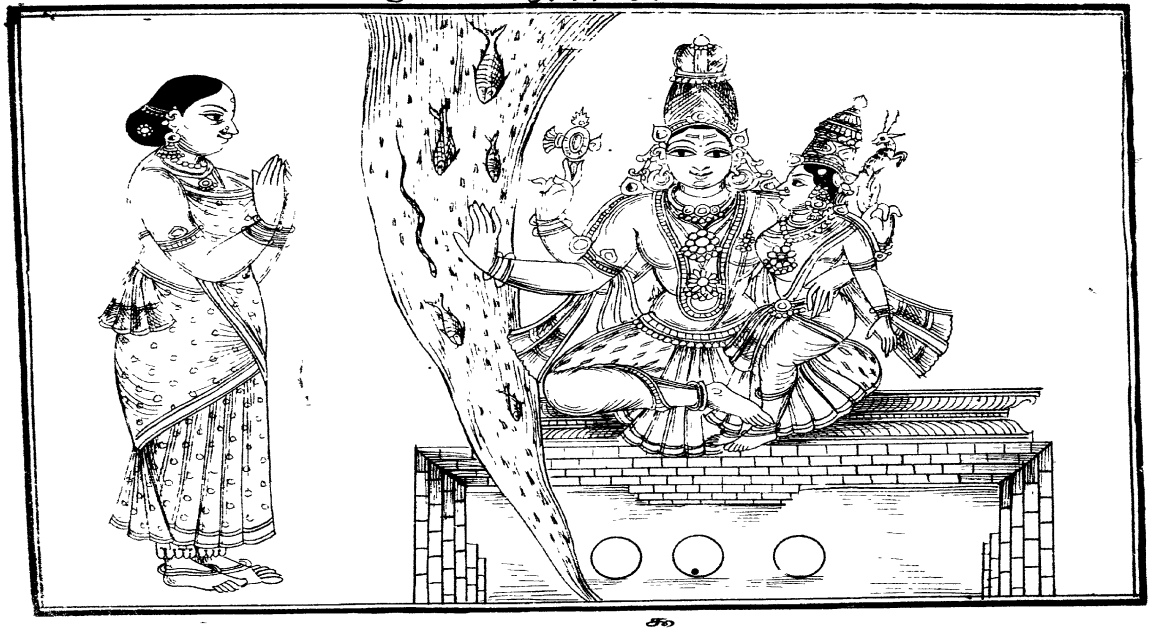

ஒன்பதாவது

எழுகடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா

முடங்கன்மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கொடுநதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்ந்தான்பொன்மாலைபடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனேசசாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) முடங்கல் மதி முடி மறைத்த முடி தென்னன் - வளைந்தபிறையை யணிந்த சடாமுடியைமறைத்த கிரீடதையணிந்த சுவந்தரபாண்டியர், குறட்கு - குண்டோதரனுக்கு, அன்னம் கிடங்கர் ஒடு நதி அழைத்த கிளர் கருணை திறன் இது - அன்னக்குழியோடு வையைநதியையும் அழைததருளிய விளங்கும் திருவருளின்வரலாறு இத்திருவிளையாடலாம், மேல்-இனி, மடங்கல் வலி கவர்த்தான-நரசிம்மத்தின் வன்மையைக் கொளைகொண்ட அப்பெருமானுர், பொன் மாலை படிந்து ஆட - காஞ்சனமாலையார் நினைத்து நீராட, எழு தடம கடலும் ஒருங்கு அழைத்த தன்மைதனே சாற்றுவாம் - பெரிய எழுகடலையும ஒருசேர அழைத்த திருவினையாடலைச் சொல்லுவாம்.

மடங்கல் வலிகவர்த்தான் என்பதற்கு - யமனது வன்மையைத் தனது திருவடிப்பரிசத்தால் கவர்ந்த பெருமானுரது, எனப் பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. திருமால் நரசிங்கவடிவமாய் இரணியன் வலி கவர்ந்தகாலையில் செருக்குற்றிருக்க வீரபத்திரக்கடவுள் சரபவடிவாய்ச்சென்று செருத்தாரென்பது புராணவரலாறு. கிடங்கு - கிடங்கர் இறைஞ்சிலைப்போலி - மூடங்கலென்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரெச்சப்பொருள்மேனின்றது. (க)

ஓதவரும்பொருள்வழுதியுருவாகியுலகமெலாஞ்
சீதளவெண்குடைநிழற்றியறச்செங்கோல்செலுத்துநாள்
போதவரும்பொருணுணர்ந்தவிருடிகளும்புனிதமுனி
மாதவரும்வரன்முறையாற்சந்தித்துவருகின்றூர்.

(இ-ள்.) ஓத அரும் பொருள் - சொல்லுதற்கரிய மெய்ப்பொருளாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், வழுதி உருவாகி - பாண்டியர்திருக்கோலங்கொண்டு, எல்லாம் உலகம் சீதளம் வெண் குடை நிழறறி - எல்லாவுலகங்களுக்கும் தண்ணிய வெள்ளை வட்டக்குடையால் நிழல்செய்து, அறம் செங் கோல் செலுத்து நாள் - தருமநூல்வழியே செங்கோலைகடத்தும்காலில், போதம் அரும பொருள் உணர்ந்தவிருடிகளும் - ஞானநூலின் அரியபொருளையுணர்ந்த சத்த இருடிகளும், புனிதம் முனி மாதவரும் - களங்கமில்லாத முனிவராகிய (ஏனைப்) பெரிய தபோதனர்களும், வரன் முறையால் சந்தித்து வருகின்றூர் - வரன்முறைபடி தெரிசித்து வருகின்றவர்கள் ஆயினர்கள்.

சத்தவிருடிகளாவார். அகத்தியன், ஆங்கிரசன், கவுதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன். முனிவா ஈறுதொக்குநின்றது. அறம் போதம் நான்மேனின்றலால் - தானியாகுபெயர்கள். நிழறறி பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் - நிழற்று - பகுதி. (உ)

வேதமுனிகோதமனுந்தலைப்பட்டுமீள்வானோர்
போதளவில்கற்புடையபொன்மாலைமீனபுரந்தான்
மாதவளும்வரவேற்றுமுகமனுரைவழங்கிப்பொன்
னாதனமிட்டஞ்சலிசெய்தரியதவந்திறங்கேட்பாள்.

(இ-ள்.) வேத முனி கோதமனும் தலைப்பட்டு மீள்வான் - வேதங்களே உணர்ந்த முனிவராகிய கவுதமரும் சமித்து முதலியன பிரிந்தவர், ஒர் போது - ஒப்பகல், அளவு இல் கறபு உடைய பொன்மாலை மீன புரந்தான் - அளவுக்கரிய கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையார மனையுள் சென்றார, மாதவளும் வரவு ஏற்று - அக் காஞ்சனமாலையாரும அவரவருகையை எதிர்கொ, முகமன் உரை வழங்கி - உபசாரவார்த்தைகள் கூறி, பொன் ஆதனம் இட்டு அஞ்சலி செயது - பொன்னாலாகிய ஆசனத்தைத அஞ்சலித்து, அரிய தவ நிறம கேட்பாள - செயதறகரியதவத்தின் பாகுபாடுகளை வினவுகின்றார.

கோதமனிறதியில்கிறை உமமை - ரயர்வுறைபுப்பொருட்டு. (கூ)

கள்ளவிணபபொறிகடக்துகரைகடந்தமறைசென்றி
யுள்ளபொருள்பரிவமென்றுணர்ந்தபெருந்தகையடிகே
டள்ளுரியபவமகற்றுந்தவமருள்செயகெனக்கருணை
வெள்ளமெனமுகமலர்ந்துமுனிவேந்தன்விளமபுமால்.

(இ-ள்.) களாம விணை பொறி கடகது-வஞ்சக் செயல்களையுடைய ஐம்பொறிகளை கடநது, கரை கடநத மறை சென்றி - அளவுகடநத வேதத்தின் முடிவில், உள்ள பொருள பரிவம் ஏ எனறு-இலேபெறற உணமைப்பொருள பரிவமே எனறு, உணாந்த பெருந்தகை அடிகேள்-(உளளபடி) அறிநத பெருந்தன்மையையுடைய அடிகளே, தள அரிய பவம் அகற்றும தவம அருள் செயக என - ஒழிதலில்லாத சனனதுதொடரசசியை ஒழிக்கும தவஙகளிலேயைக் கூறுக என்றுவினவ, கருணை வெள்ளம் என முக மலர்நது - திருபை உவடெடுநதாறபோலக் கருணைகாரநது முகம லர்ச்சிகொண்டு, முனி வேநதன விளமபும - முனிவர்களுக காசரார்திய கவுதமமுனிவா சொல்லுகின்றார.

வஞ்சகச்செயலகளாவன - தந்தமவழியுள புலன்களில் சென்றுமயங்குதல். இக்கிரியமே தெய்வமெனக் கூறுவோர் கூறறைக்கடந்தனெனறவன் என்பார் - பொறிகடந்து எனவும், உபநிடதநதின் மெய்ப்பொருளாயுள்ளான் சிவபெருமானேஎன்பார் - மறைச்சென்னியுள்ள பொருள பரிவமே எனவும் கூறினர். தேறறேகாரம் தொகுதறறு. (ச)

தவவலியாலுலகின்றகடாதகைகருத்தாயாரும்
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சிறப்புடையதிறன்மலயத்
துவசனருங்கற்புடையாய்நீயறியாத்தொலவின்ற
மவனியிடத்தெவரிவராலுனுமியம்பக்கேள்.

(இ-ள்.) திறல் மலயத்துவசன் அரும் கற்புடையாய் - வெற்றிவாய்ந்த மலயத்துவசபாண்டியனுடைய இல்லறகிழமையுண்ட பெறறதறகரிய கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையாரே, தவ வலியால்-(முன்னர நீர இயறறிய) தவத்தின் வன்மையால், உலகு ஈன்ற தடாதகைக்கு தாயாரும் - எல்லாவுலகங்களையும் ஈன்றருளிய உல

கமாதாவாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாருக்குத் தாயாளீர், சிவபெருமான் மருகன் எனும் கீர் பெறுமுய் - (தனது ஆணைவழி நடக்கும் ஆனமகோடிகளுக்கு ன்மையைத் தரும்) சிவபெருமானையே கல்ல மருகனென்றழைக்கும் பெருஞ்செல்வத்தைப்பெற் றீர், நீ அறியாத தொல் விரதம அவனி இடதனை எவர் அறிவார்-(ஆதலால்) நீர்செய் ன கழித்தறியாத தொன்றுதொட்டுள்ள விரதங்களே உலகின்கண (எனபோலியர்) எவர் அறிந்திருக்கினறார்கள், ஆனலும் இயமப கேன - ஆயினும நீர் வினவியமை யால் யான் சொல்லக் கிறிதுகேளும. ((கூ)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவருக்க
வீனமில்கிர்த்தவமூன்முமிவற்றின்மானதந்தரும
தானமிசைமனிவைதகுதயமபொறைமையசிவனே
மோனமுறுதியாவிந்நலிலக்கடக்கன்முதலனந்தம்.

(இ-ன.) மானதமே எனவாசிகமே எனகாயிகமே எனை - மானதமெனவும் வாசிகமெனவும் காயிகமெனவும். வருகுத ானம் இல் கீர் தவம் மூன்றும (மூல்க ளிற்) பகுத்தகூறிய குற்றமில்லாத கிதத்தவங்கள் முன்றுவகைபபடும்,இவற்றில் மானதம-இமுமூன்றனுள் மானதங்களானவை, தருமம் மிசை தானம் மிசை மதி வைத்தல்-தருமததின்மேலும் தானதநின்மேலும் அறிவைச் செலுதறதலும், தயவு பொறை மெய் (எல்லாவாண்மகோடிகளிடதநிலும்) சருமை வைத்தலும் (தமக்குப் பிறர்செய்தநிங்கைப்) பொறுதலும் (பிறவுயிர்களுக்குப்) நிருராராகுசொற்களை கூறுதலும், மோனம் உற வெனை தியானிதல் - மௌனநிலையில் பொருத்தின்ன வெபெருமானைச் சிந்தித்தலும், ஐகது அடக்கல் முதல் அனத்தம் - பஞ்சேந்திரியன் களையடக்குதலும் ஆகிய இவைமுதலிய பலவாம்.

பிரிகிலேயேகாரகதந்து எலலாதவங்களாரும் திரிகரணங்களின் வழிப்பட்டன வாய் நிற்றலால் மானதம் வாசிகம் காயிகம் என எடுத்துக்கொண்டார். மானதம் மனத்தாற செயயப்படிம தவம். இது தத்தாநதபதம. தருமம் - மூப்பத்திரண்ட ங்களாம். தானம் - சுறபாத்திரங்களாம. (சு)

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சசாந்திமறை
பேசுசதவுருத்திரந்தோத்திரமுரைத்தலபெருந்தருமம்
காசகலவெடிருதோதனமுதலனந்தங்காயிகங்க
ளீசனருச்சனைகோயில்வலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல்.

(இ-ன்.) வாசிகம் ஐந்து எழுத்தை ஓதல் - வாசிகப்களாவன ஸ்ரீபஞ்சாக்கர ங்களை உச்சரித்தலும், மறு பஞ்ச சாந்தி - பருசபபிரமமகாமத்திரங்களையும உபநிட தபாகுகளையும் ஓதுதலும், மறை பேசு சத வுருத்திரம உரைதல் -.வேதங்கள் எடுத்துக்கூறுப சதவுருத்திரமந்திரங்களை எடுதது உச்சரித்தலும், தோதிரம் உரைத்தல் - பத்தியருபமாகவுள்ள தோதிரங்களை எடுத்துக்கூறலும, காசு அகல பெரும் தருமம் எடித்து ஓதல் முதல் அனத்தம் - குற்றமகலப பெரியதருமநூல்களை எடுத்துக் கூறுதலுமாகிய இவைமுதலியபலவாம், காயிகங்கள் - காயிகங்களான வை, ஈசன் அருச்சனை - சிவபெருமானை யர்ச்சித்தலும, கோயில் வலம் செயகை- அச்சிவபெருமான் எழுந்தருளியதிருகோயிலை பிரதகூணஞ்செய்தலும், எதிர் வணங்கல் - சந்நிதியிற்சென்று வணங்கலும.

ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்தலாவது - அருளை முன்னைக்கொண்டு திருவ ஞ்செழுத்தை விதிப்படி மாறிச் சூக்குமமாயோதல். பஞ்சசாந்தியாவது - சிவ

பெருமானே பொருளெனக்கூறும் உபநிடதவாக்கியங்களே ஐந்தக்ஷரண்டமாக முறைப் பயித்தியோதுதல். மறைபேசுசதவுருவுருத்திரமுனைதல் ஆவது - வேதங்கள் பிரமன்முதல் சதாசிவமீறாக முறையே யேற்றங்கூறுவதால் அவற்றுள் நடிக்கண்டமான சதவுருத்திரமனுக்களே யோகாகாமத்தால் உருத்திரகணங்களைச் சஞ்சாரக்கிரமத்தின்வைத்து அதிதசிவபரியந்தம் வளர்ப்பதிதிக் கூறுதல். எதிர்வணங்கல் - என்றதற்குச் சிவனடியாரை எதிர்கொண்டு வணங்கல் எனப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும். வாசிகம் - வாக்காற்செய்யப்படுவது. (எ)

கிருத்தனுறைபதிபலபோய்ப்பணிதல்பணிநிறைவேற்ற
நிருத்தன்முடிநதியாதிதீர்த்தயாத்திரைபோய்மெய்
வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவவ்வகைமூன்றிற்
பொருத்தமுறுகாயிகங்கள்சிறந்தனவிப்புண்ணியத்துள்.

(இ-ள்.) கிருத்தன் உறை பல பதி போய் பணிதல் - சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பலதிருப்பதிகளிலுஞ் சென்று வணங்கலும், பணி நிறை வேற்றல் - சிவபெருமான் நிருப்பணிகளை முடித்தலும், மெய வருத்தம் உற நிருத்தன் முடி நதி ஆதி தீர்த்தயாத்திரைபோய் ஆடல்-(தமது) சரீரம் இளைக்க அச்சிவபெருமான சடாமுடியிலணிந்தருளிய கங்கைமுதலிய தீர்த்தயாத்திரைசென்று நீராடுதலும்ஆகிய, இவைமுதல் பல-இவைமுதலாகப்பலவாம், அவ்வகை மூன்றில்-(கூறிய) அமமூன்றவகையுள், பொருத்தம உறு காயிகங்கள் - தக்க காயிகங்களாவன, இப்புண்ணியதத்துள் சிறந்தன - (மானதவாசிகமாகிய) இருதப்புண்ணியங்களுள மேம்பட்டனவாம். (அ)

நிருத்தயாத்திரையதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவாக்
நிருத்தமாங்கையமுதமிருநதிகடனித்தனிபோய்த்
நிருத்தமாடுவதரிதததிருநதிகளவைவந்து
நிருத்தமாய்நிறைதலினலவற்றதிகந்நிரைமுந்நீர்.

(இ-ள்.) நிருத்த யாத்திரை அதிகம் - (ஏனைய) தீர்த்தங்களில் நீராடுதறகு யாத்திரைசெய்தல் அதிகப் பேரும், அவற்று அதிகம் - அவ்வேனைய தீர்த்தங்களில் மேம்பட்ட, சிவன் உருவாம் நிருத்தமாம கங்கை முதல் நிரு நதிகள் - சிவபெருமான் நிருவுருவமாகிய நீாததமாயுள்ள கங்கைமுதலிய தெய்வத்தன்மையையுடைய நதிகளுக்கு, தனி தனி போய நிருத்தம் ஆடுவது அரிது - தனித்தனி சென்று நீராடுவது மேம்பட்டது, அத் நிரு நதிகள் அவை வநது நிருத்தமாய் நிறைதலினால் - அநத்த தெயவதத்னமையையுடைய நதிகள் வந்து முட்டினறி நிறைதலினால், நிரை முந் நீர் அவறறு அதிகம - அலையையுடைய கடலானது அந்நதிகளிலு மேம்பட்டது.

கங்கைமுதலிய நதிகளாவன - கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி. இவற்றோடு - சிந்து, தாமிரபரணி, துங்கபத்திரி, சிருட்டிணை கூட்டி ஏகாதசநதி எனவுங் கூறுவர். தீர்த்தம நிருத்தம் வடசொற்திரிபு. சிவபெருமான் நிருவுருவமென்றது - காசியிற்கங்கைவடிவமாகநின்று மரிக்கும் உயிர்களுக்கு முத்தியருளுதலால். (சு)

என்றமுனிவிளம்பக்கேட்டிருந்தகாஞ்சனமாலை
துன்றுநிரைக்கடலாடத்துணிவுடையவிரும்பினளாய்த்

தன்றிருமாமகட்குரைத்தாள்சிறிதுள்ளத்தளர்வெய்திச்
சென்றிறைவற்குரைப்பலெனச்செழியர்தவக்கொழுந்தனையாள்.

(இ-ள்.) என்று முனி விளம்ப கேட்டிருந்த காஞ்சன மாலை - என்றுகவுத மமுனிவர் கூறக் கேட்டிருந்த காஞ்சனமாலையார், அன்று நிரை கடல் ஆட அணி வுடைய விருப்பினளாய் - நெருங்கிய அலையையுடைய கடலில் நீராடத் அணிந்த வி ருப்பையுடையவராகி, தன் திரு மா மகட்கு உரைத்தாள் - தமது பெறுதற் கரிய செல்வமாயுள்ள பெரிய புதல்வியாருக்குக் கூறினர், உளளம் நிறுது தளர்வு எய்தி- (தமது) திருவுள்ளத்தில் சறுவுத தளர்வுகூராது, இறைவறகு சென்று உரைப்பல் என - (எனது) தலைவர்பாற் சென்று கூறுவேனென்று, செழியர் தவக் கொழுந்து அனையாள் - பாண்டியர்கள்செய்த தவத்திரட்சி ஓர் கொழுந்துவிட் டங்குரித்தாற் போலுமுள்ள பிராட்டியார்.

சிவபெருமானேத் தமக்கு மருகளாகப்பெற்றமையால் 'எப்பொருளுந் தமக்கு எளியதென்றுங்கருத்தினராதலின்' அணிவுடையவிருப்பினளாய் எனவும், சிவபெரு மான் திருவுள்ளக்கிடை எவ்வாறேறுவெனக கருதினவராதலின் - உள்ளத்தளர்வெ யதி யிறைவறகுரைப்பல் எனவுங்கூறினர். உரைப்பல் - தன்மையொருமைவினைமு றறு. உரை - பகுதி. பகரமெய் சாரி. பகரமெய் எதிர்காலவிடைநிலை. அல்-தன்மை யொருமைவிகுதி. கேட்டிருந்த கேட்ட என்னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் இருந்த அசைநிலையிடைச்சொல். (ச0)

தன்றன்னேயுடையபெருந்தகைவேந்தர்பெருமான்முன்
சென்றன்னமெனநின்றுசெபபுவாள்குறள்வீரற்
கன்றன்னக்குழியினெடுமாறழைத்தவருட்கடலே
யின்றன்னேகடலாடவேண்டினெனென்றிரந்தாள்.

(இ-ன.) தன் தன்னே உடைய பெரும் தகைவேந்தர் பெருமான் முன்சென் று - தம்மால் தம்மைகிழத்தியராகவுடைய எல்லையில்லாத மாட்சிமைபொருந்திய அரசர்களுக்கு இறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியர் முன்சென்று, அன்னம் என நின்று செப்புவாள் - அன்னம்போல நின்று கூறுகின்றார், குறள் வீரற்கு அன்று அன்னக்குழியினெடு ஆறும் அழைத்த அருள் கடலே - குண்டோதரன்பொருட்டு (அருள்கூர்ந்து) அகாலில் அன்னக்குழியோடு வையைநதியையும் அழைத்துத் தந்தருளாசமுத்திரமே, இன்று அன்னே கடல் ஆடவேண்டினுள்-இன்று என்தாய் கடல் நீராடவிரும்பினுள், என்று இரந்தாள் - என்று குறையிரந்தார்.

தாம்-பாண்டியனுக்கும காஞ்சனமாலையாருக்கும் அவதரித்ததும், தம்மைத் திருமணமுடித்ததும், அவனிச்சையாதலால் தன தன்னேயுடைய என்றதற்கு-தம் மால் தம்மைக்கிழத்தியராகவுடைய எனப்பொருளகூறினும். குழியினெடும் என்பத னிறுதியுள்ள உம்மையை ஆறு என்பதனேடுகூட்டுக. (கக)

தேவிதிருமொழிகேட்டிதென்னவராய்நிலம்புரக்குங்
காவிதிகழ்மணிகண்டர்கடலொன்றேறெழுகடலுங
கூவிவாவழைத்துமெனவுன்னினர்குணபாலோர்
வாவியிடையெழுவேறுவண்ணமொடும்வருவனவால்.

(இ-ள்.) தேவி திருமொழிகேட்டு - (தமது) தேவியார்திருமொழியைக்கே ட்டு (மனங்குழைந்து) தென்னவராய் நிலம புரக்கும் காவிதிகழ் மணிகண்டர்

மலையத்துவசனையழைத்ததிருவிளையாடல்.

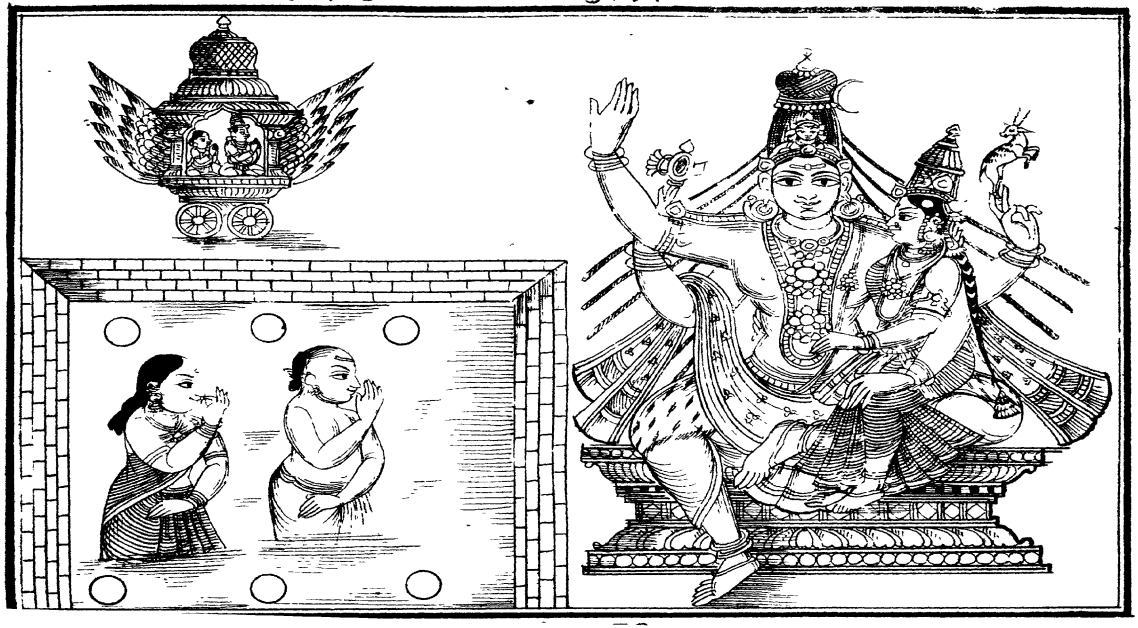

பனிப்ப நிகழ்காலவினையெச்சம். அது கொடித்தென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. பனி பகுதி. பகரமெய் சுத்தி. பகரமெய் விரித்தல்விகாரம். அ-விகுதி. (கச)

தன்வண்ணமெழுகடலின்றனிவண்ணமொடுகலந்து
பொன்வண்ணநறும்பொகுட்டுப்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணச்சடைதாழவெள்ளிமணிமன்றுடி
மன்வண்ணமெனவெட்டிவண்ணமொடுமவயங்கியதால்.

(இ-ள்.) பொன் வண்ணம் நறுமபொகுட்டு பூம்பொய்கை - பொன்னிறம் வாய்ந்த நறுமணங்கமழும் பொகுட்டையுடைய பொறையுமாப்பொய்கையான து, தன் வண்ணமொடு - தனது வெண்ணிறத்தோடு, எழுகடலின் தனிவண்ணம் கலந்து பொலிவு எய்தி - (தன்னிடத்தொடுங்கிய) எழுகடல்களின் ஒப்பற்ற நிறங்களோக்கலந்துவிளங்கி, மின்வண்ணம சடைதாழ - மின்போலும் நிறம்வாயகத சடைகள் தாழ, மணி வெள்ளி மன்று ஆடிம மனவண்ணம என - அழகியவெள்ளி யம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்யும் சிவபெருமானது எட்டுவகைவண்ணங்களோல, எட்டி வண்ணமொடும் வயங்கியது - எனவுவகைநிறங்களோடும் விளங்கியது.

சிவபெருமான்-அட்டமூர்த்தியாய் நிற்குங்கால், பிரிதிவிற்குரிய பொன்னிறமும, அப்புவிற்குரிய வெண்ணிறமும, தேயுவிற்குரிய செநிறமும், வாயுவிற்குரிய கருமைநிறமும், ஆகாயதத்திறகுரிய புகைநிறமும, சுகரனுக்குரிய சுக்கிலநிறமும், சூரியனுக்குரிய ரக்தநிறமும, ஆகமாவிற்குரிய படிகநிறமும ஆகிய இயல்நிறங்களோ வாய்கது நிறமின மன்வணமம எனறார் (கரு)

எழுகடலழைத்தபடல முற்றிறறு.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருதகம - அகு.

பத்தாவது

மலயத்துவசனை யழைத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம.

எழுகடலழைதகவாறியமபினைமிலிச
செழுமதிமரபினேனசேணிழிந்ததன்
பழுதில்கற்பிலலொடும்பரவைதோய்ந்தர
னழகியதிருவுருவடைந்ததோறுவாம்.

(இ-ள்.) எழுகடல் அழைதக ஆறு இயமபினும - எழுகடலையும் அழைத்த திருவினையாடலைக்கூறினேமம, இனி-இனிமேல், செழுமதி மரபினேன் சேண் இழிந்து - குறைவினறிநிறைதத சநதிரகுலததிற்றோன்றிய மலயத்துவசபாண்டியன் விண்ணுலகினின்றும் இழிந்து, தன் பழுத இல் கற்பு இல்லொடும் பரவைதோய்ந்-தனது குற்றமில்லாத கறபினையுடைய காஞ்சனமாலையாரோடும் கடலாடி, அரன் அழகிய திருவுருவ அடைந்தது ஓதுவாம் - சிவபெருமானது அழகியதிருவுருவத்தை யடைந்த திருவினையாடலைச்சொல்லுவாம.

அரன்-தன்னையடைந்தோர மலத்தொடக்கை வேரோடொழிப்பவன் "சேர்ந்தோர்மாயைவேர்முற்றுமரியுமாறருளரன்"என்பதனுணர்க. செழுமை-நிறைவு.

புரவலன்றடாதகைப்பூவையோடும்வந்
தரவுநீர்க்கடன்மருங்குடுத்தசந்தன
மரவமந்தாரமாவகுளமபாடலம்
விரவுகந்தனத்தரியணையின்மேவினன்.

(இ-ள்.) புரவலன் பூவை தடாதகை யோடும் வந்து - சவுந்தரபாண்டியர் ஈகணவாய்ப்பறவையின் இன்சொற்போலும் இனசொல்லையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியாரோடும் எழுந்தருளிவந்து, உரவு நீர் கடல் மருங்கு உடுத்த - (புடைபெயர்ச்சுவந்த) பெரிய நீர்மையாகிய எழுகடலின் பக்கத்திற் சூழ்ந்த, சந்தனம் மரவம் மந்தாரம் மா வகுளம் பாடலம விரவு நந்தனத்து - சந்தனமரமுங் குங்குமமரமும் மந்தாரமரமும் மாமரமும் மகிழமரமும் பதிரிமரமுங் கலந்து பொருந்திய நந்தவனத்தில், அரி அணையில் மேவினன் - விஷ்ணுவைப்போல வீற்றிருந்தார்.

நந்தவனம் என்பது - நந்தனம் என நின்றது. சந்தோஷத்தைத்தரு வனம் என்பது பொருள். (உ)

தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லைசண்பகப்
போதுகொய்திளைஞருஞசேடிப்பொற்குடி
மாதருங்கொடுத்திடவாங்கிமோந்துயிர்த்
தாதமிரண்டறவமருமெல்லியில்.

(இ-ள்.) தாது அவிழ் மல்லிகை முல்லை சண்பகம் போது கொய்து - மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த மல்லிகைமலரையும் முல்லைமலரையும் சண்பகமலரையும் கொய்து, இளைஞரும் பொன் தொடி சேடிமாதரும் கொடுத்திட - (ஏவல்வழிநிற்கும்) மங்கையரும் பொன்னுலாகிய வளையலணிந்த தோழிப்பெண்களுங் கொடுக்க, வாங்கி மோந்து உயிர்த்து - (அம்மலர்களை) வாங்கி மோந்து சுவாசித்து, ஆதாம இரண்டு அற அமரும் எல்லியில் - ஓர் விருப்போடும் எழுந்தருளியிருக்குங்காலத்தில்.

இருதலைப்புள்ளிற் கோருயிர்போல வோருயிர்வாய்ந்து, ஆவிற்கிரு கோடு தோன்றினுற்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருத்தலின் ஆதரம இரண்டற எனக்கூறினர். இது திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாருள் நச்சினார்க்கினிய ருரையிற்க ண்டது. (ஊ)

தன்னமர்காதலிதன்னைநோக்கியே
மன்னவனுன்பொருட்டேழுவாரியு
மிங்ஙகரழைத்தனமீண்டுப்போந்துநி
னன்னையையாடிவானழைத்தியாலென.

(இ-ள்.) மன்னவன் - சவுந்தரபாண்டியர், தன் அமர் காதலி தன்னை நோக்கி - தம்மால் விரும்பப்பட்ட பிராட்டியாரை நோக்கி யருளி, உன் பொருட்டு ஏழு வாரியும் இங்ஙகர் அழைத்தனம் - உனதுபொருட்டாக ஏழுகடலையும் இக்ஙகரிலழைத்தோம், ஈண்டு போந்து நின் அன்னையை ஆடிவான் அழைத்தி என - இவ்விடத்திலின்றுஞ் சென்று உனது தாயை மீராட அழைப்பாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருள,

காதலி - காதலியுடையவள். காரல் - பகுதி - இ - பெண்பால்விகுதி. அழை த்தி - முன்னிலை யொருமை எதிர்காலவினைமுற்று. அழை பகுதி. து - சாரியை. தக ரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சாதி, இ-முன்னிலையொருமைவினைமுற்றுவிகுதி. (ச)

மடந்தையுமன்னையைக்கொணர்ந்துவாவிமா
டடைந்தனளாகமற்றவள்புராணநூற்
படர்ந்தகேள்வியர்தமைநோக்கிப்பௌவநீர்
சூடைந்திடும்விதியெவன்கூறுமென்னவே.

(இ-ள்.) மடந்தையும் அன்னையை கொணர்ந்து வாவி மாடி அடைந்தனள் ஆக - தடாதகைப்பிராட்டியாரும் (தமது) தாயாராகிய காஞ்சனமாலையாரை அழை த்துவந்து பொற்றமரைத தீர்த்தத்தின பக்கத்து வந்தருள, அவள் - அககாஞ்சன மாலையார், புராண நூல் படரதத கேள்வியா தமை நோகி - புராணமுதலிய வே தாகமநூல்களில் தழைநத கேள்வியை யுடைய முனிவர்களைப் பார்த்து, பௌவம் நீர் சூடைந்திடும் விதி எவன் கூறும் என - கடல் நீராடுதற்குரிய விதியாது சொ ல்லுங்களென்றுகூற.

கொணர்ந்து - இறந்தகால வினையெச்சம். கொணு - பகுதி - கொணுவென் னும்பகுதி ணகரமெயவிரிநது கொணர எனநின்றது. அடைநதனளாக-அ டைந்தனள் என்னும் வினைமுறைமேடி ஆகவென்னும் இடைச்சொல் புணர்ந்து வினை யெச்சப்பொருள்தருதது. தொல்காபபியம, இடையியல. ''ஆகவாகலென்பதென் னும் - ஆவயினான்றும பிரிவிலசைகிலே'' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு நசினார்க்கினி யர் எழுதியவுரையிற்காண்க. கின்முகங்காணு மருநதினேன். என்றதில்காணும் என் னும் பெயரெசசம் காணுதல் என்னுநதொழிறபெயர்மேல் நின்றதுபோலக் சூடைந் திடுமென்னும் பெயரெசசம-சூடைநதிடுதலென்னுந்தொழிறபெயர்ப் பொருண்மேல் நினறது - சூடை - பகுதி - து - சாரியை. நகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும சாதி. இ - பகுதிப்பொருள்விகுதி. அனைதனும் ஓர்பகுதி. (டு)

கோதறுகற்பினுய்கொழுநன்கைத்தலங்
காதலன்கைத்தலமன்றிக்கன்றின்வா
லாதலிம்மூன்றிலொன்றங்கைபற்றியே
யோதநீராடுதன்மரபென்றேதினார்.

(இ-ள்.) கோது அறு கற்பினுய் - குற்றமறற கற்பினையுடையாய், கொழுநன் கைத்தலம ஆதல் - (தனது) நாயகன்கைத்தலங்களேயாவது, காதலன் கைதலம் ஆ தல் - (தனது) புத்திரன் கைகளேயாவது, அன்றி-அல்லாமல, கன்றின் வால் ஆதல்-கன்றின் வாலேயாவது, இம் மூன்றில் ஒன்று - இம் மூனறினுள் ஒனறை, அங் கை பற்றியே ஓதம் நீர் ஆடுதல மரபு என்று ஓதினார் - (தனது) அழகிய கைகளாற்பற் றிக் கடல்நீராடுதல் விதியென்றுகூறினர்.

கைத்தலம் வால் என்றமையால் - ஒன்றைப் பொதுப்படக்கூறினர். ஆத லென்னும் இடைச்சொல் விகற்பப்பொருண்மேனின்றது. (சு)

மறையவர்வாய்மைபொன்மாலைகேட்டுமேற்
குறைவறத்தவஞசெயாக்கொடியபாவியேற்

கிறைவனுஞ் சிறுவனுமில்லையெயினிப்
பெறுவதுகன்றலாற்பிறிதுண்டாகுமோ.

(இ-ள்.) மறையவர் வாய்மை பொன் மாலே கேட்டு - மூனிவர்கள் உண்மை மொழியைக் காஞ்சனமாலையார் கேட்டு, மேல் குறைவு அற தவம் செயா கொடிய பாவி எற்கு - முற்பிறப்பில் நீரம்பதுதவஞ்செய்யாத கொடியபாவியாகிய எனக்கு, இறைவனும் சிறுவனும் இல்லையே - நாயகனும் புதல்வனுமில்லையே, இனி பெறுவது கன்று அலால் பிறிது உண்டாகுமோ - இனியான்பெறுவது கன்றின் வாலன்றி வேருென்றுண்டாகுமா.

பாவியேற்கெனப் பாடமாயின் - பாவியேனுகிய எனக்கெனப் பொருள்கொள்க. பிராட்டியாரைப்பெறுதற்குரிய தவஞ்செய்தும், இன்று இறைவனுஞ் சிறுவனுமில்லாத வறுமையை நோக்கிக கூறினவராதலின் - குறைவறுத தவஞ்செயாக் கொடியபாவியெற்கென்றார். (எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பற்றியாடுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்குக்கூறலும்
வேதன்மால்பதவியும்வேண்டினர்க்கரு
ணைதனருயிர்த்துணையாயநாயகி.

(இ-ள்.) ஆதலால் - ஆகையால், மாதராய் - புத்திரியே, கன்றின் வால் பற்றி யாடுகு ஒ - கன்றின் வாலேப்பற்றிக் கடலாடுவேனு, எனறு தன் மகட்கு கூறலும் - எனத்தன்னுடைய புத்திரியாருக்குக்கூற, வேதன் மால் பதவியும் - பிரமன் பதவியும் விஷ்ணுவின்பதவியும், வேண்டினர்க்கு அருள் காதனர் உயிர்த்துணை ஆயகாயகி - தம்மை விரும்பி வழிபட்டவர்களுத தாதருடும் இறைவருடைய உயிர்த் துணையாயுள்ள பிராட்டியார்.

அணடங்கள் யாவையும் தமது ஆணைவழிகடத்தும் உங்களேப்புத்திரியாகவும் மருகனுகவும் பெற்ற யான் ஸ்ரீயோபோல எளியளோ என்பாள் - கன்றின் வால் பற்றி யாடு கோ எனவும், பிரமன்முதலியோர் தமது ஆணைவழிநிற்குங்கடவுளாகாத லின் சொல்லாற்றல்தோன்ற அருளுதனுர் எனவுங்கூறினுள். ஆடு கு - எதிர்காலத்தன்மை யொருமை விணமுற்று. ஆடு - பருதி - கு - தன்மை யொருமை எதிர்காலவிணமுற்றுவிகுதி. "மடுகோகடலின்" என்ற திருக்கோவையார் உரையிற் காண்க. ஒ என்னும் விளி எளியள் அல்லளெனனும் பொருள்மேலின்றது. கூறலும-நிகழ்காலவிணேயெச்சம் - கூறு பகுதி. உகரக்கேடு சந்தி. அல் - சாரியை. உம் விகுதி. (அ)

தன்னுயிர்க்கிழவனேயடைந்துதாழ்ந்துதன்
வன்னேதன்குறையுரையாடவாண்டகை
மன்னவன்வலாரியோடொருங்குவையகிய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினுளரோ.

(இ-ள்.) தன் உயிர் கிழவனே அடைந்து தாழ்ந்து - தமது உயிர்க்கு உரிமை பூண்ட இறைவரை யடைந்து வணங்கி, தன் அன்னே தன் குறை உரையாட - தமது தாயாகிய காஞ்சனமாலையாருடைய குறைபாட்டை எடுத்துக்கூற, ஆண் தகை மன்னவன் - ஆண்தன்மையையுடைய சவந்தரபாண்டியர், வலாரி யோடு ஒருங்கு வையகிய தென்னவன் மேல் மனம் செலுத்தினுன - இந்திரனேடு ஒருசேரச் (சிம்மாதனத்தின்மேல்) வீற்றிருந்த மலயத்துவசபாண்டியன்மேல் மனஞ்செலுத்தினுர்.

வலாரி - வலாசுரனேயழித்தவன்-இது காரணப்பெயர். தன்னுயிர்க்கிழவன்-தனக்கொரு உயிராயுளவர் என்னும பொருணமேனிறமலால் தன்னுயிராகுநிமை பூண்ட இறைவனெனப் பொருள்கொண்டாம். (க)

ஷே வேறு.

சிலேயத்திரியாதிருவுள்ளமுணர்ந்
தலேயத்திரியட்டவணுதனநீத
துலேயத்திரியொருதவிமானமொடு
மலேயத்துவசசெழியன்வருமால்.

(இ-ள்.) சிலே அத்திரியார் திருவுள்ளம் உணர்ந்து - மகமேருவை வில்லாக வுடைய பெருமானர் திருவுள்ளக குறிபபை உணர்ந்து, அலே அதிரி அட்டவன் ஆ தனம் நீதது - பறந்து திரியும பர்வதங்களே வென்ற இந்திரனுடைய சிம்மாசனத் தினின்று நீங்கி, உலே அதிரி ஒதத விமான மொடு - கொலேயன் உலே மூக்கி லுள்ள ளருதநியை யொதத தெயவ விமானதின் மேற கொணடு, மலயத்துவசச செழியன் வரும் - மலயத்துவச பாண்டியன வருகின்றன.

மூற்காலத்தில் மலேகளெல்லாஞ் சிறகொடுபறந்து பறபலதேசங்களிலுஞ்செ ன்றிருந்ததலால் அங்குள்ள எவ்வுயிர்களும் மிகவுங் துக்கித்ததலேத் தேவர்கள் நோக் கித்துக்கித்து இந்திரனுக்கு முறையிட, அப்பொழுது இந்திரன் அம்மலேகளுடைய சிறகுகளேச் சேதித்து வருங்கால அச்சங கூர்ந்து உவாக்கடலில் பன்னிரண்டுமலே கள் பறந்து வந்து மிழக்குமுதலிய திகுகளில் விழுந்தன. அவை - அக்கடலின் கிழ்த்திசையில் - இடபகிரியும், துக்குபிகிரியும், நூமிரகிரியும். தென்பால - சக்கர கிரியும், மைநாககிரியும, வலாககிரியும. மேலபால் - சோககிரியும, வராககிரியும், நக் தனகிரியும். வடபால் - கங்ககிரியும், சுகந்திரகிரியும், துரோணகிரியுமாம். இவைகள் அத்தேவேந்திரனுக்குப் புறங்கொடுத்தமையால அலே யதிரி யட்டவனென்றார்.

ஏழனுருபு நிறகவேண்டிய விடத்து மூன்றனுருபு வந்தது உருபு மயக்கம். திருத்தி - பருத்தலுஞ் சுருங்கலும உடைமைபோல விமானம் செல்லுதலும் இறங் குதலும் உடைமை பறறி யுலேயத் திரியொதத எனறார். (கo)

மண்பேறடைவான்வருமேழ்கடல்வா
யெண்பேறடையாவருளின்னமுதைப
பெண்பேறதனற்பெறுபேறிதெனக்
கண்பேறடைவானெதிர்கணடனனே.

(இ-ள்.) மண்பேறு அடைவான் வரும்-மண்ணுலகதிலுள்ள ஆன்ம கோடி கள் (தத்தமகருியபெரும்) பயனேயடைதறபொருட்டுவருகினற, ஏழ்கடல் வாய் எண் பேறு அடையா அருள் இன் அமுதை - ஏழகடலிறறேன்றிய அளவறுத்தற்க ரிய கருணையாகிய இனிய அமுதம் போன்ற தனமருகனா, பெண் பேறு அதனல் பெறு பேறு இது எனு - பிராட்டியாரைப் பெற்றதனற பெறற பயன் இதுவென்றும, கண் பேறு அடைவான் எதிர் கணடனன் - கண் பெற்றதனற்முன்பெறும் பயன் யாதோ அதனேயடைந்த மலயத்துவசபாண்டியன் எதிரேகண்டனன்.

ஏழகடலின் அருகில் எழுந்தருளி யிருகதமையால் - ஏழ் கடல் வாய் அரு ளின்னமு தென உவமை யாருபெயராகச் சோமசுந்தரக் கடவுளேக் கூறினர். (கக)

✓ வந்தான்மருகன்சரணம்பணிவான்
முந்தாமுனமாமெனுமுறையா
லந்தாமரையங்கையமைத்துமக
டந்தாணையெதிர்ந்துதழீயினனால்.

(இ-ள்.) வந்தான் - வந்து, மருகன் சரணம் பணிவான் முந்தா முன்னம் - (தனது) மருக ராகிய சவுந்திர பாண்டியர் திருவடிகளே வணங்க முற்படாத முன்னமே, மாமன என்னும் முறையால்-(தமக்கு) மாமனு மென்னும் முறையால், அம் தாமரை அங்கை அமைத்து - அழகிய தாமரை மலர்போன்ற திருக கரங்களா ல மைத்து, மகள் தந்தாணை எதிர்ந்து தழீஇனன் - மகட் கொடை நேர்ந்த அப்பாண் டியனே எதிர் சென்று தழுவினர்.

வந்தான் பணிவான் என்னும் வினைமுற்றுகள் ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு ஈறுகெட்டுவினைய முந்தா எனும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டு நின்றன. (கஉ)

ஆத்தன்றிருவுள்ளமகிழ்ந்தருளாற்
பார்த்தன்புரிரமபியபன்னியொடுங்
கீர்த்தம்புகுந்தாடியசெல்கவெனுப்
பூத்தண்பொருனைப்புனலாடவனும்.

(இ-ள்.) ஆதன் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்து - சவுந்தர பாண்டியர் திருவுள்ள ங் களிகூர்ந்து, அருளால் பார்த்தன்-அருட் கண்ணால் நோக்கி, அனபுரிரம்பிய பன் னியொடும் கீர்த்தம் புகுந்து ஆடிய செலக என்னுஅன்பு மீதூர்ந்த (உமது) மனைவி யோடும் கீர்த்தத்திற சென்றுடச் செல்லக் கடலீர் எனறு திருவாய் மலர்ந்தருளி னர், பூ தண் பொருனை புனல் நாடவனும் - மலர்கள் நெருங்கிய தண்ணிய தாமிர பரணியின் நீரவளமிகக பாண்டிநாட்டையுடைய மலயத்துவசனும்.

ஆடிய செல்க செய்யிய என்னும் வாய் பாட்டு வினையெச்ச மாதலின் வரு மொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது. (கங)

முன்னேதவமெய்திமுயன்றுபெறு
மன்னபபெடையன்னவள்வக்தெதிரே
தன்னேதழுவத்தழுவிக்கிரிவேங்
தென்னக்குறையாமமிழ்வெய்தினனே.

(இ-ள்.) முன்னே தவம் எய்தி முயன்று பெறும் - முற்பிறப்புகளில் (விடா து) தவஞ்செய்துமுயன்று (தான்) பெறற, பெடை அனனம் அன்னவள் எதிரே வந் து - பெட்டை யன்னத்தின் நடைபோல நடை வாய்ந்த தடாதகைப் பிராட்டியார் எதிரே வந்து, தன்னே தழுவ தழுவி - தன்னைதழுவ அம்மலயத்துவசபாண்டிய னுந் தழுவி, கிரிவேந்த என்ன குறையா மகிழ்வு எய்தினன் - மலையரையன்போல நிறைந்த மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான. (கச)

தண்டேமொழிவேள்விதவக்குறையாற்
கண்டேனிலனென்றுகருத்தவல
முண்டேயஃதிவ்வுவகைக்கனிதேன்
வண்டேயெனவுண்டுமறந்தனனால்.

(இ-ள்.) தன் தேமொழி வேள்வி - தண்ணிய தேன்போன்ற சொற்களையுடையபுத்திரியாரே (உமது) திருமணத்தை, தவம் குறையால் கண்டேன் இலன் என்று கருத்தி அவலம உண்டி - (செய்து முடிதத) தவத்தில் (நேர்ந்தசிறிது) குறைபாட்டால் காணு தொழிஙதேனே யென்று (என்) மனததில் கவலை யுண்டு, அஃதை - அக் கவலையை, இ உவகை களி தேன் வண்டே என உண்டி - இந்தச்சந்தோஷமாகிய களிப்பைத்தரும் மதவை வண்டு போலுண்டு, மறநதனன் - (யான்) மறந்தேன்.

உவகை என்றது - திருமணத்தில் உடனிருந்தபோது திருக்கோலம் போல இங்கும் பெருமானும் பிராட்டியும் உடனிருந்த திருக்கோலம. உவகையை மது என உருவகஞ் செய்தமையால் தன்னை வண்டென உருவகஞ் செய்தான். அஃது - இயல்பு. அது எனவருதல் விகாரம். தேமொழி அண்மைவிளி. (கடு)

சேணுற்றவனைசிலநாள்கழியக்
காணுற்றவள்போனிறைகறபுடையாள்
பூணுற்றமலர்ந்ததோர்பொற்கொடிபோ
ணுறுறெதிர்ணணியிறைஞசினளால்.

(இ-ள்.) சேண உற்றவனை சிலநாள் கழிய காணுறறவள் போல் - (பொருண்முதலியவறறை முனனிட்டுச் சிலநாள்பிரிந்து) தூரதத்திற்சென்றதலைவனை அச்சிலநாள்கழியக் கண்டவளபோல, நிறை கற்பு உடையாள - நிறைந்தகற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையார் (கண்டு) பூண் உற்று மலர்ந்தது ஓர் பொன் கொடிபோல் நாண உற்று-ஆபரணங்களேஅணிந்து மலர்ந்தவொரு பொற்கொடியைப்போல (விதிப்படி) மங்கலநாணணிந்த, எதிரணண்ணி இறைஞசினள்-எதிர்சென்று வணங்கினர்.

மங்கலநாண்நி மறறையபரணம் இன்மையால், மங்கலநாணும் உள்ளிட்ட பூணுறறுமலர்ந்ததோர் பொற்கொடிபோலென்றமையால்-நாணுற்று என்றதற்கு விதிப்படி மங்கலநாணணிந்தென்றும. “ஸ்ரீநகுகுராயாரோவதகஷணா ளீளஉஂவதீ । திவுாஊலயுராதிவுமம்யஹுஹுஷணொஜுஎள” என-ஆலாஸ்யமகத்துவத்திலும் வருதல்காண்க. சிவபெருமான் நிருவருளால்வந்த தமது கணவனைக் கைப்பற்றுதற்கு மங்கலநாண பூண்டார் என்பர் - நாணுற் றெதிர்ணணியிறைஞ்சினள் என்றார். இடையிற சிலநாள மங்கலமின்றி மீட்டும் மங்கலம் பூணுதல் மரபோ எனில், ஆரியவாத்தகாட்டில் அரசுபுரிநத சித்திர வருமனென்னும் அரசன் தன்புததிரிவாழ்வைச சோதிடநூல்வல்லார்பாற்கேட்க; ஒருவர் பதினேரவருடம் வாழ்நதிருப்பள் என்றார்; ஒருவர் - பதினஞ்சாம்வருடத்தில் வாழ்விழப்பள் என்றார; இதனைக்கேட்டு அவ்வரசன் கவலைகூர்ந்திருந்தனன். இதனைத் தன்தோழிபாற கேள்வியுற்ற சீமதனி என்பவள தனது வாழ்வு நீடிததிருக்கும்பொருட்டுச் சோமவாரவிரதம் நோற்றவருங்கால் தனது கணவனுகிய சநதிரசேன மகாராசன் எனபவன் தனது தூணவரோடு வினையாட்டாக யமுனையில் ஓடம் விடுங்கால் அவ்வோடங்கவிழ்ந்து தன் தூணவர்மரிக்கத் தான் தனமனிவிநோற்றவரும் அச்சோமவாரவிரத புணணியததால் நாகலோகதது ற்சென்று வதிதிருந்தனன். அவ்வோடங்கவிழ்ந்தசெய்தியைக் கேள்வியுற்ற சீமதனி என்பவள் மங்கலநாண்முந்து தானமேறகொண்ட அவ்விரதத்தைக் கைவிடாது கடதிவருங்கால் மூன்றுவருடங்கழிதது தன்னைப் பாதுகாத்துவந்த தகஷகன் விடையால் அச்சந்திரசேனன அங்காகலோகத்தினின்றும நிலவுலகில்வந்து தன்மனையைமீட்டும் மணமபுரிந்தன னெனபது பிரமோதரகாணடம் சோமவாரவிரதமுனாதத வத்தியாயததிற்காண்க. (கசு)

இ2

மஞ்சோதியகாஞ்சனமாலைகையிற்
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்திரையாய்ச்
செஞ்சோதிமுடிசிவகாமவெழுத்
தஞ்சோதிநெடுங்கடலாடுமரோ.

(இ-ள்.) மஞ்சு ஒதிய காஞ்சன மாலை கையில் - மேகம்போன்ற கூந்தலையுடைய காஞ்சனமாலையார் (தமது) கையில், பைஞ்சோதி விளங்கு பவித்திரை ஆய்-பசியகிரணம்விளங்கும் பவித்திரமுடையவராய், செஞ்சோதி முடி சிவகாம எழுத்து அஞ்சு ஓதி - செவந்தகிரணதையுடைய சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான திருநாமமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரதை யுச்சரித்து, நெடுங் கடல் ஆடும் - நெடியகடலாடுவார்.

பவித்திரை-பவித்திரமுடையவர். பவித்திரம் பாபத்தை நீக்கி முத்தியைய ளிப்ப தென்னும்பொருட்டு. பைஞ்சோதி விளங்கு என்றமையால் - தருப்பையினுற் செய்த பவித்திரமெனக்கொள்க. ஒதிய-கினையடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம். ஐந்து-அஞ்சுமருஉ. சிவபெருமான் திருநாமமே ஸ்ரீபஞ்சாகரமென்பது.

"காதலாகிக்கசிந்துகண்ணீர்மல்கி, யோதுவார்தமையுன்னெறிக்குய்ப்பது
வேதான்கினுமெய்ப்பொருளாவது, நாதனுமகமச்சிவாயவே."

எனவருந்தேவாரத்தாலுணர்க. (கஎ)

தூங்கக்கலிவேதியர்தொன்மறைநூற்
சங்கற்பவிதிப்படிதன்றுணைகை
யங்கைத்தளிர்பற்றியகத்துவகை
பொங்கப்புணரிப்புனலாடினளே.

(இ-ள்.) தூங்கு கலி வேதியர் - உயர்ந்தவேதமுதலிய நூலியுணர்ந்தமுனிவர்கள், தொல் மறை நூல் சங்கற்ப விதிப்படி - தொன்றுதொட்டுளள வேதநூல் முறைப்படி வழாதுசெய்யுஞ் சங்கறபவிதியின்படியே, தன் துணைகை அங்கைதளிர் பற்றி - தமதுதுணைவராகிய மலயதுவசபாண்டியன்கைகளேத (தமது) அழகியகைகளாகிய தளிர்களாறபற்றி, அகத்து உவகை பொங்க - மனததில மகிழ்ச்சி மீக்கூர, புணரிப் புனல் ஆடினள் - கடல் நீராடினர். (கஅ)

குடைந்தார்கரையேறினர்கொன்றைமுடி
மிடைந்தார்கருணைக்கண்விழிகமல
முடைந்தாரணமாருதரங்குறுகா
தடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம்.

(இ-ள்.) குடைந்தார் கரை ஏறினர் - நீராடிக்கரையேறிய காஞ்சனமாலையாரும் மலயத்துவசபாண்டியரும், கொன்றை முடி மிடைந்தார் கருணை கண் விழி கமலம் உடைந்தார் - கொன்றைமாலையைச் சடாமுடியிற்றரித்த சோமசுந்தரக்கடவுளது திருபாதோக்கால் பார்க்கப்பட்டு, அணைமார் உதரங் குறுகாத - தாய்மார்கள் கருப்பத்திலடையாத, உமைபாகர் அருட் படிவம் அடைந்தார் - உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளது அருளுருவத்தையடைந்தார்கள். (சிவசாரூப்பியம் அடைந்தனர் என்றபடி.)

உமைபாகர் அருட்படிவம் என்றமையால்-சிவபெருமான் திருவுருவத்தைப் பாண்டியரும், உமாதேவியார் திருவுருவத்தைக் காஞ்சனமாலையாரும் பெற்றனரெனக்கொள்க. இதனை யடியில்வருஞ் செய்யுளாற்காண்க. விழியைக் கமலமாகவுருவகஞ்செய்தமையால் உடைந்தாரென்றார். குடைந்தாரென்னும் வினைமுற்று எச்சமாய எதினென்னும் வினைமுற்றப்பெயரின முதனிலைகொண்டது. படுசொல்லற்றப் படுபொருளாய்வந்த உடைந்தாரென்னும் செயப்பாட்டு வினைமுற்று எச்சமாய் அடைந்தாரென்னும் வினைமுற்றின முதனிலைகொண்டது. குறுகாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சதினை அகரவீறுதொகுத்தது. (ககக)

ஒண்கொண்டன்மிடறுறெளியும்மொருநா
லெண்கொண்டபுயத்தெழிலும்மழல்சேர்
கண்கொண்டநுதற்கவினும்பொலியா
மண்கண்டுவியப்பவயங்கினனால்.

(இ-ள்.) ஒண் கொண்டல் மிடறு ஒளியும் - ஒளியமேகம்போன்ற கரிய நிறம்வாய்ந்த கண்டத்தின் ஒளியோடும், ஒருகால எணகொண்ட புயத்து எழிலும்- ஒப்பில்லாத நாலென்னும் எணகொணட திருபுயங்களின தோற்றத்தோடும், அழல் சோ கண் கொண்ட நுதல் கவினும் பொலியா - அகனினிநேதநிரம்பொருந்திய நெறறியின் பொலிவோடும் மலயத்துவசபாண்டியன் பொலிந்து, மண் கண்டு வியப்ப வயங்கினன் - மண்ணுலகினுளோர் பாராத்து அதிசயங்கூர விளங்கினன்.

எழில் தொழிற்பெயர்-எழு பகுதி, உகரக்கேடு சுத்தி, இல் - தொழிற்பெயர் விகுதி. பொலியா செயயா என்னும வாய்பாட்டு இறகதகாலவினையெச்சம். (உ0)

விண்ணின்றுவழுக்கிவிழுங்கதிர்போற்
கண்ணின்றுதற்கருளுகரவ்வா
லெண்ணினறபுரத்தினிழிந்தமையா
மண்ணின்றுதெரதெய்வவிமானமரோ.

(இ-ள்.) விண் நின்று வழுக்கி விழும் கதிர்போல் - விண்ணுலகினின்றுவழுக்கி நிலவுலகில்வீழுஞ் சூரியனேபோல, கண நினற நுதல் கருணுகரன் வாழ்-விருபக்கண் நிலேபெறற நெறியையுடைய கிருபைகரு இருப்பிடமாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும், எண் நினற புரத்தின்-(திருமாலமுதலியோர்) எணணத்தில் நிலேபெறறுநினற சிவபுரதினினறும், ஓர் தெய்வ விமானம இழிந்து இமையா - ஒருதெய்வவிமானமானது இழிந்துவிளங்கி, மண் நினறது - நிலவுலகினின்றது.

விருபக்கண்-மேனேக்கியகண். (உக)

அத்தெயவவிமானமிதத்திடலு
மூததெய்வதமுக்கணவன்பணியா
னததெய்வதருக்கரனங்கையொடு
மெத்தெய்வதமுந்தொழுவேதினனால்.

(இ-ள்.) அ தெய்வவிமானம் அடுதிடலும் - அந்தத்தெய்வவிமானம்வர, மூத்தெய்வத முக்கணவன் பணியால் - சோமசூரியாக்கினிகளென்னும் மூன்றுதெயவங்களே மூன்றுகண்களாகவுடைய சோமகுநதரக்கடவுளுடைய ஏவலால், ந தெயவதரு கரன் - சிறநதகற்பகத்தருவைப்போலக் கொடுக்கும் கொடையையுடைய

கைகளையுடைய மலயத்துவசபாண்டியன், நல்கை யொடும் - (தனதமனிலியாராகிய) காஞ்சனமாலையாரோடும், எத்தெய்வதமும் தொழ ஏறினன் - எல்லாத்தேவர்களுந்தொழ வாரோகணித்தான்.

கரவிடைச்சொல்-சிறப்புப்பொருண்மேனின்றது. கக்கிரர் எனவருதல்காண்க. சிறந்த சொல்லையுடையவனென்பது பொருள். எ - என்னும்வினாவிடைச்சொல் எல்லாமென்னும் பொருண்மேனின்றது. (உஉ)

தேமாரியெனும்படிசிந்தருமம்
பூமாரிபொழிந்ததுபொன்னுலகங்
தூமாமறையந்தரதுந்துபிகா
ராமாமெனவெங்குமதிர்ந்தனவால்.

(இ-ள்.) பொன் உலகம் - விண்ணுலகத்திலுள்ளோர், தேமாரி எனும்படி - இனியமழையென்று கண்டோர்சொல்ல, சிந்த றரும் பூ மாரிபொழிந்தது - (எங்கும்) சிதறப் புஷ்பவருஷம் பொழிந்தாகள், தூமா மறை அந்தர துந்துபி - பரிசுத்தமாகிய பெரியவேதங்களும் அந்தரதுந்துபிகளும், கார் ஆம் ஆம் என - (கேட்டோர்) மேகத்தின்முழக்கமாம் முழக்கமாம என்று சொல்ல, எங்கும அதிர்ந்தன- எவ்விடத்தும் ஒலித்தன.

என்னும்படி - படி வினையெச்சப்பொருளில்வந்த ஓர்விகுதியிடைச்சொல். பொன்னுலகம் பொருளால் உயர்திணையேனும சொல்லால் அஃறிணையாதலால், பொழிந்ததென அஃறிணைமுடிபுதந்து கூறினர். அந்தரதுந்துபி - தெய்வவாத்தியம். (உக)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுந்ததுவிமானம்வானமெழுந்ததுந்துபியுநாணி
விழுந்ததுபோலுமென்னவரவொலியெங்கும்விம்மத்
தொழுந்தகைமுனிவரேத்தசுராதிகள்பரவத்திங்கட்
கொழுந்தணிவேணிக்கூத்தர்கோகழிகுறித்துசெல்வார்.

(இ-ள்.) விமானம் எழுந்தது - தெய்வவிமானமமேலெழுந்தது, வானம் எழுந்த துந்துபியும் - விண்ணுலகினின்றெழுந்த அந்தரதுந்துபிகளின் கோஷமும, நாணி விழுந்தது போலும் என்ன - வெட்கி (நிலவுலகில்)விழுந்ததுபோலு மென்ன (கேட்டோர்கூற) அர ஒலி எங்கும் விம்ம - அரகரவென்னும்பேரொலி எங்கும் நிரம்பவும், தொழும் தகைமுனிவர ஏத்த - (யாவரும்) வணங்கும் தன்மையையுடையமுனிவர்கள் வாழ்த்தவும், சுராதிகள் பரவ - தேவர்முதலியோர் துதிக்கவும், திங்கள் கொழுந்து அணி வேணி கூத்தர் கோ ஈகா குறிதது செல்வார் - இளம் பிறையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானருடைய சிவபுரத்தைநோக்கிச் செல்லுகின்றவராயினர்.

அயன்பதமுதலிய பதங்களுக்குந் தலைமைபெற்றுளதாதலிற் கோ ஈகர் என்றார். (உச)

முன்புதன்னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்டு
பின்புதன்னுருவுக்தந்தமருகனும்பெருகுகேண்மை
யன்புதந்தருகுன்றதடாதகையணங்குமீண்டு
பொன்புனைகுமிழ்கோயில்புகுந்தனனிருபபக்கண்டார்.

(இ-ள்.) முன்புதன் உருவாய வையம் முறைபுரி கோல் கை கொண்டு - முன்பு தனதுவடிவமாய் நிலவுலகை மநுநூலவழிப் பாதுகாக்குஞ் செங்கோலைத் (தன்று) கையினின்றுங்கொண்டு, பின்பு தன் உருவம் தந்த மருகனும் - பின்பு தமதிருவுருவத்தைத்தந்தருளிய சவுந்தரபாண்டியரும், பெருகு கேண்மை அன்புதருகு அருகு நின்ற தடாதகை அணங்கும - மிகுகட்போடு அன்புசெய்து அவாபக்கல் நின்ற தடாதகைப்பிராட்டியாரும், மீண்டு-(அக்கந்தவனத்தினின்றுங்) திருமபி, பொன் புனை குடுமி கோயில் புகுந்து - பொன்னுறசெய்த சிகரத்தையுடைய திருக்கோயிலுட்புகுதலை, நன்கு இருப்ப கண்டார்-மகிழ்கூர்ந்திருக்கத தரிசித்தார்கள்.

தன்னுருவந்தந்த என்றதனை-தடாதகையணங்கும் என்பதனோடும் கூட்டுக. முன்புதன்னுருவென்றது பாண்டியர் திருவுருவம். பினபு தன்னுருவெனறது - சிவபெருமானதிருவுருவம். பாண்டியர்திருவுருவங்கொண்டு தமது திருவுருவந்தந்த என்றது பரிவருத்தனையணி. (உரு)

முன்னேவல்வினையால்யாக்கைமுறைதடுமாறித்தோற்ற
மன்னியமனிதாபோலப்பண்டையவடிவமாறி
யன்னேயெமகளாயீன்றவப்பனேமருகனாக
வென்னையாநோற்றெமியார்க்குமியற்றருந்தவந்தானென்ன.

(இ-ள்.) முன்னே வல் வினையால் - அனுதியேயுள்ள பாசவினையால், முறையாக்கை தடுமாறி - பலவகைப்பட்ட சரீரங்களில் (செலுதல்) ஒழிதலு, தோறற மனனிய மனிதாபோல - (மகடபிறப்பில்) தோனறியமனிதனைப்போல, பண்டையவடிவம் மாறி-(தமதிச்சையால) முன்னுள்ள திருவுருவமாறி, அன்னையே மகளாய்-உலகமாதாவாகிய உமையே (தமக்குப்) புதலியாய், ஈன்ற அப்பனே மருகனாக-எல்லாவுயிர்களினேயுந்தாதருளிய அப்பனே (தமககு) மருகனாக, யாக்கும் இயற்றரும் என்ன தவம் தான யாம் தோற்றெம - எவர்க்கும் செய்தறகரியதவங்களுள் என்னதவத்தை யாம்செய்துமுடித்தோமோ, என்னு - என்றுகருதி.

ஆன்மாக்களுகுச் சரீரம்வருதல் அனுதியாயுள்ள பாசவினையாலாதலால்-முன்னேவல்வினையாலெனவும், தோறறம் எழுவகையாதலின் - முறைஎனவும, அத் தோற்றங்களுள தேவர் முதலியவுயிர்களின் சரீரங்களேப்பெறுதறகு மனிதயாக்கையே காரணமாதலின் - தோற்றமனனியமனிதர்போல எனவும, வெறுகாரணத்தாலன்றித் தமதிசசையால் நாம இதறிருவுருககொண்டாகளாதலின தனவினைதந்து - பண்டையவடிவமாறி யன்னேயேமகளாயீன்ற வபபனேமருகனாக எனவும், இவாகளே யிவ்வாறுபெறுதறகுச் செயதற்கரியதவங்களுள தாம் செய்த அரியதவம் இன்னதெனத்தோனறுமையால் - என்னயாநோறறெம எனவுங்கூறினர்.

என்ன வினுவிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினையாலேயுமபெயர். இது இடைக்குறையாயநின்ற எவனென்னும வினுக்குறிபபு வினேமுறறு அகரச்சாரியை ஏற்று நின்றது. முன்னேவல்வினையாலயாக்கை முறைதடுமாறி என்றது-"நீக்கி முன்னெனைத்தன்னெடுநிலாவகைகுராமபையுட்புகபபெய்து" என்றவுண்மைத்திருவாக்காலும், எழுபிறப்பென்றது - "ஊர்வதபதினொருமொன்புதுமாணுடம, நீர்பற வைகாற்காலோர்பப்த்தாம-சீரிய, பத்தமாற்றேவரபதினலையன்படைத்த,வத்தமில் சீர்த்தாவரகலேஎன்று" எனறசெய்யுளாலுமுணர்க. (உசு)

கன்றகலான்போலியன்கணைகழல்விடாதுபற்றி
யொன்றியவன்புபின்னின்றீர்ததெழவுள்ளத்தோடுஞ்

சென்றிருகண்ணுமுட்டியடிக்கடிதிரும்பிநோக்கக்
குன்றுறழ்விமானந்தன்னேயஞ்சலிகூப்பிசெல்வார்.

(இ-ள்.) கன்று அகல் ஆனபோல் ஐயன் கனகழல் விடாதுபற்றி - கன்றை விட்டுநீங்கியபசு (தனதுகன்றையன்பாலடிக்கடிதிரும்பிநோக்குதல்)போலச் சோம சுந்தரக்கடவுளுடையவீரகண்டையணிந்ததிருவடியைவிடாமல் (பற்றுக்கோடாகப்) பற்றி, ஒன்றிய அன்பு பின் நின்று ஈர்த்த எழ - பொருந்தியஅன்பானது பின்னின்று இழுத்தலால், உள்ளத்தோடும் இருகண்ணும் சென்று முட்டி அடிக்கடி திரும்பி நோக்க - (தமது) மனத்தோடும் இரண்டுகண்களுஞ்சென்று தெருண்டி அடிக்கடி திரும்பிப்பார்க்க, குன்று உறழ விமானந்தன்னே கூப்பி அஞ்சலி செல்வார் - மகமேருவையொத்த விமானத்தைத (தமது கான்கைக) கூப்பி அஞ்சலித்துச்செல்லாநின்றார்.

ஈர்த்தெழ-காரணபொருளில்வந்த ஒருவினையெச்சமாதலால் இழுத்தலால் என்றும். அஞ்சலிவினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருளில்வந்தது. உவமைக்கும பொருட்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின்றொழிலியுவமைக்கு ஏற்றிக்கூறினும்.

கழி வேறு.

புவலோகங்கடந்துபோய்ப்புண்ணியருக்கெணணிறந்தபோகமூட்டுஞ்
சுவலோகமுகடந்துபோயமகலோகஞ்சனலோகந்துறந்துமேலைத்
தவலோகங்கடந்துபோய்சசத்தியலோகமுகடந்துதண்டுழாயோ
னவலோகங்கடந்துலகநாயகமாஞ்சிவலோகநண்ணினாரே.

(இ-ள்.) புவலோகம் கடந்து போய் - (பூலோகத்தினை) புவலோகத்தைக்கடந்து சென்று, புண்ணியருக்கு எண் இறந்த போகம ஊட்டும் சுவலோகம கடந்து போய்-புண்ணியமுதிர்சசியுடையோருக்கு அளவில்லாத போகங்களே யுண்பிக்கும் சுவலோகத்தைகடந்துசென்று, மகலோகம் சனலோகம் துறந்து - அதன்மேலுள்ள மகாலோகத்தையும சனலோகத்தையுங் கடந்துசென்று, மேலைதவலோகம் கடந்து போய்-அவற்றினமேலுளள தவலோகத்தைக்கடந்துசென்று, சத்திய லோகம்கடந்து-சதியலோகத்தைகடந்துசென்று, தண் துழாயோன் நவலோகங்கடந்து-தண்ணியதுழாய்மாலையணிந்த திருமாலுடைய நவலோகத்தைக்கடந்து சென்று, உலக நாயகமாம சிவலோகம நண்ணினார் - இவ்வுலகங்களுக்கு இறைவனமத்தன்மையுண்ட சிவலோகத்தையடைந்தார்கள.

பூலோகத்தினமேலுளள புவலோகம்-சந்திரசூரியர்முதலியோர்வசிக்கும்பதம்; இது பதினெண்நூறுயிரயோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள சுவலோகம-தேவர்களும் முனிவாகளுஞசேவித்து நிறப இந்திரனிருக்கும்பதம்; இது எண்பத்து நூறுயிரமயோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள மகாலோகம்-மரீசி, மார்க்கண்டர், சித்தாமுதலியோாவசிகுமபதம்; அது இரண்டுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள சனலோகம்-கவ்வியவாகனர், அனலர், சோமா, யமர், அரியமணர், அகநிஷ்வாக்கர்,பெரகஷ்ஷ, ஆஜியபர், சோமபா என்று சொல்லப்பட்டபிதிர்த்தேவர்களும, சங்கரிஷ்ணா, வாகதேவர், பிரத்யுமினர், நிருத்தர்கால்வரும, அத்தியசாரமும் மதனமுதலாயினோரும் இருக்கும்பதம்; இது எட்டுக்கோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதனமேலுள்ள தவலோகம் - சனகர், சனந்தர், சனதர், சனற்குமாரர், சங்கு, நிகிசங்கு, ரிபு என்னும் எழுமுனிவர்களும் அரியதவஞ்செய்திருக்குமிடம்.இதுபனிரண்டுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ளசத்தியலோ

கம் - கிழக்கே இந்திரநீலநிறம்வாய்ந்தஇருக்குவேதமும், வடக்கேபடிகநிறம்வாய்ந்த யசுர்வேதமும், மேற்கே பதுமராகநிறம்வாய்ந்த சாமவேதமும், தெற்கே மைநிறம்வாய்ந்த அதர்வணவேதமுமிருக்க மத்தியில்பிரமனிருக்கும்பதம், இதுபதினைகோடியோசனையுயரமுள்ளது. சுவலோகமதிருமாலிருக்கும்பதம்; அவர்எல்லா ஆன்மகோடிகளையும் பாதுகாத்துக்கொண்டிருப்பா அதுநாலுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதற்குமேலுள்ள - சிவலோகம உமாதேவியாரோடு விஷ்ணுபிரமன்முதலிய தேவர்கள்சேவிக்க உருத்திரமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும்பதம; அது ஆறுகோடியோசனையுயரமுள்ளது.

"தனைக்குமேறபுவலோகமதனி, லருக்கன்சோமனெனுமிவராதிய
ரிருப்பர்தத்தம்பலதினையெய்தியே, பரிதத்நீளம்பதினெட்டிலக்கமே."

"அதற்குமேலமசோசனரும்புரி, யதற்குநீளமிதியுமைத்துமா
மதறகுமேன்மகலோகமதனில், வதிபபாமாதவராதிமீசியும்."

"உயரகதானிருகோடியுமதற், குயருமெல்லைசெனதலமுன்னத
முயருகாலிருகோடியென்னனுக, வுபருமாபிதிர்தேவருறைவரே."

"அதற்குமேறறவலோகமருந்தவ, ரதற்குளவாழ்வர்சனகனையாதிய
ரதறகுநீளமூமாறிருகோடியா, மதறகுமேலயனநெயமென்றுயகவே."

"அதற்குநீளமுமாறுடன்பத்துறு, மதறகுமேலரிதேசமென்றுய்கவே
யதறகுநீளகாற்கோடியெனறுயகவே, யதறகுமேறசிவலோகமோராறுமும்."

எனச்சிவதருமோதநிரம-கோபுரலியல்ல வருதல்காண்க. (உஅ)

அறக்கொடிபின்னிறைமகளையடிபனிந்நுதனியின்முர்க்காதிவேத,மறைப்பொருடன்வடிவளிதவருளின்மன நிறைமகிழ்ச்சிவாயகொள்ளாமற், புறப்படுவதெனவிரண்டுதிருசசெவிகருஞ்செங்குமுதம்பொதிந்ததீந்தே, விறைப்பதெனப்பன்முறையாற்றுதிசெயதுதொழுதொன்றுங்கழ்த்தாகின்றுள்.

(இ-ள்.) அறக்கொடி - தருமவடிவாகியபிராட்டியார், பின் இறைமகளை அடியனிந்து-பின்னர்த்தமதிறைவராகிய சயந்திரபாண்டியர் திருவடிகளைவணங்கி, தனை ரன்றுர்கரு ஆதிவேதம் மறைப பொருள தன' வடிவு அளிதத அருளின் மனம் நிறை மகிழ்ச்சி - தம்மைபபெற்றவாகரு (அறுபதினாலு கலைமுதலியனதால் களுக்கு) முதலாயுள்ள வேதங்களின் உட்பொருளாயுளள தமது திருவுருவங்கொடுதருளிய அருளால் (தமது) மனத்தில் நிறைந்த மகிழ்ச்சியானது, வாய் கொள்ளாமற் புறப்படுவது என - தமது திருவாயுளடங்காமல் (உவட்டெடுத்துப்) புறப்படுதல்போல, இரண்டு திருசசெவிக்கும - (அவரது) இரண்டுதிருச்செவிகளிலும், செம் குமுதம் பொதிந்த தீம் தேன் நிறைபபது என - (தமதுதிருவாயாகிய) செவ்வாம்பலில் நிறைந்த இனியதேனை நிறைதருதல்போல, பல் முறையால் துதிசெய்து தொழுது - பலவகையாகத்துதிசெய்துவணங்கி, ஒன்றுங்கழ்ந்தா நின்றுள்- ஒன்றைக்கூறுகின்றுர்.

எழுனுருபு நிற்குமிடத்து நான்கனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். (உக)

எண்ணிறந்ததேவர்க்கும்யாவர்க்கும்பயன்சுரக்குமிமையோர்காட்டுப், புண்ணியவான்றன்புனிற்புக்கன்றுக்குகுறைவேதென்பொருட்டென்

னீன்ரு, ளெண்ணியதுகடலொன்றேயெழுகடலுமீண்டழைத்தாயீன்ரு ளாட, விண்ணிருந்தகணவனேயும்விளித்துனருள்வடிவளித்துன்மேனுடை ந்தாய்.

(இ-ள்.) எண் இறந்த தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் - அளவில்லாததேவர்களுக் கும் (அவரொழித்த) பலர்க்கும், பயன் சுரக்கும் இமையோர் நாடு புண்ணிய ஆன் தன - (வேண்டியாங்கு வேண்டிய) பயனேகொடுக்குந தேவருலகிலுள்ள புண்ணிய வடிவமாகிய காமதேனுவினுடைய, புனிறு கன்றுககு குறைவு ஏது - இளங்கன் றுக்குக்குறைவுயாதுளது, என் ஈன்ருள எண்ணியது கடல் ஒன்றே-என்னேப்பெற்ற தாய் நீராடக்கருதியது கடலொனறே, என் பொருட்டு எழுகடலும் ஈண்டி அழைத் தாய்-எனனிமித்தமாக எழுகடலேயும இவவிடத்திலழைத்தாய், ஈன்ருள் ஆட விண் இருந்தகணவனேயும் விளித்து-என்னேப்பெற்றவள் (சன்கணவன்கைப்பற்றிக்) கட லாட விண்ணுலகிலிருந்த மலயத்துவசபாண்டியனேயும் அழைத்து, உன் அருள் வடிவு அளித்து - உமது அருள்வடிவமாகிய சாரூபபயத்தைத்தந்தருளி, உன் மே ல் நாடி ஈந்தாய் - உமகருரிய சிவலோகதனேயும தந்தருளினீர். (கூ0)

தென்னர்மாபிறந்ததெனப்படுபழியிலாழவருஞ்செவ்விநோக்கிப்
பொன்னவிர்தார்மூடிபுனேந்துகோலோச்சிவருங்கின்ருய்போலுமேலு
மிந்நிலேமைக்கிடையூறுமினியின்றேயெனத்தலேவியமபலோடுங்
தன்னிறைவியுட்கோனேயகங்கொண்டுமகிழ்ந்திருந்தான்றமிழ்கோமான்.

(இ-ள்.) தென்னர் மாபு இறந்தது என படுபழியில் - பாண்டியர்மரபு (மல யத்துவசபாண்டியனேரு) ஒழிந்ததெனறு (பிறரால்) சொல்லப்படும்பழியில், ஆழ வரும் செவ்வி நோககி - அழுந்தவருங்காலத்தையோாகுது, பொன் அவிர் தார் மூ டி புனேந்து - பொன்னுறசெய்து விளங்கும் வெற்றிமாலேயையணிந்த கிரீடஞ்சூடி, கோல் ஒச்சி வருகினருய் போலும - செங்கோலோச்சி வராகின்ருய்போலும், இ னிமேலும் இந்நிலேமைக்கும் இடையூறு இன்றே என - இனிமேலும் அடியடியாய் வரும் இவவரசியல் நிலேமைகரும் இடையூறு இல்லேயேயென்று, தலேவி இயமப லோடும் - (தமது) மனேவியார் கூற, தமிழா கோமான் - பாண்டியர்களுக்கு இறை வராயுள்ள சவந்தரபாண்டியர், தன் இறைவி உட்கோனே அகங்கொண்டு மகிழ்ந்து இருந்தான - தமதுமனேவியாருட்நிடையுத் (தாம) திருவுளததிலோாக்கி அருள் கூர்ந்தார்.

இடையூறு-இடையுறுதல். இறதியிலுள்ள உம்மையைப்பிரித்து இந்நிலேமை க்கு என்பதனிறுதியிலுள்ள நான்கனுருபோடுகூட்டுக. இந்நிலேமைக்கிடையூறும் இனியின்றே என - இவவரசியல்வழாமைகருப் புத்திரப்பேறுவேண்டுமே எனனும் பொருளேக்குறிப்பாலுணர்தலுஞ் சொல்லாறகூறுதலால - தன்னிறைவியுட்கோளென் ருர். அகங்கொண்டு மகிழாதிருந்தானென்பதுமை அது. மகிழ்ந்தானென்பது பொருளாதலால் இருந்து என்பது அசைநிலே யிடைச்சொல். ஒடுருபு வினேயெச்ச ப்பொருளில்வந்த ஒரிடைச்சொல். (கூக)

மலயத்துவசனேயழைத்தபடல முற்றிற்று.

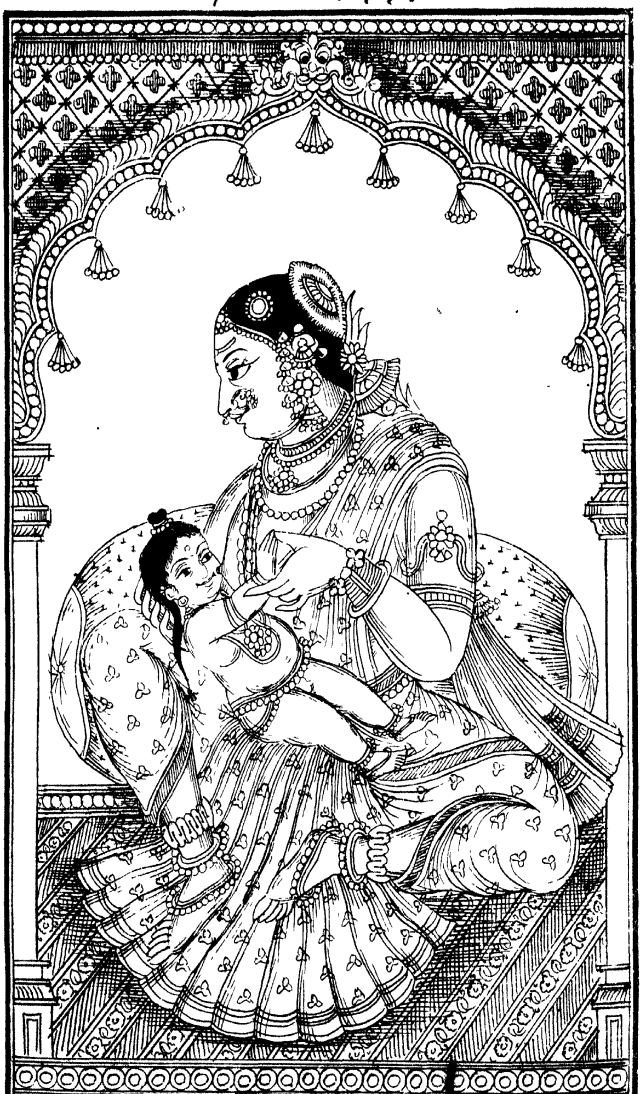

பதினேராவது

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது

திருவவதாரப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மன்னவன்குலசேகரன்றிருமகன்மனோவி
தன்னெடுங்கடலாடியதகுதியீதந்தத்
தென்னவன்றனித்திருமகடிருவுளங்களிப்ப
வுன்னருந்திறலுக்கிரனுதித்தவாறுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) மன்னவன் குல சேகரன் திருமகன் - அரசர்களுக்கரசனுகிய குல சேகரபாண்டியனுடைய சிறந்தபுதல்வனுகிய மலயத்துவசபாண்டியன், தன்மனே வியொடும கடலாடிய தகுதி ஈது-தனது மனேவியராகிய காஞ்சனமாலேயாரோடுங் கடலாடியசெய்தி இந்ததிருவினேயாடல், அந்த தென்னவன் தனி திருமகள்-அந்த மலயத்துவசபாண்டியனது ஒபபில்லாத (பெறுதற்கரிய) பெருஞ் செல்வமாகிய பி ராட்டியார், திருவுளங் களிப்ப-திருவுளங்களிகூர, உன் அரும் திறல் உக்கிரன் உதித்த ஆறு உரைப்பாம்-(பகைவர்) கிளேத்தற்கரிய வெற்றிவாய்ந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அவதரித்த திருவினேயாடலேச் சொல்லுவாம். (க)

தண்ணிலாமௌலிவேயங்தசுந்தரசாமிஞாலத்
தெண்ணிலாவைகறன்னதிணேயடிகிழல்போல்யார்க்குங்
தெண்ணிலாக்கவிகைநீழல்செய்தருடசெங்கோலோசசி
யுண்ணிலாவுயிர்தானுகிமுறைபுரிந்தொழுகுநாளில்.

(இ-ள்.) தண் நிலா மௌலி வேய்ந்த சுந்தரசாமி - தண்ணிய இளஞ்சந்தி ரனேச் சடாமுடியிற்றரித்த சுவுந்தரபாண்டியர், ஞாலத்து - நிலவுலகில், எண் இலா வைகல் - அளவில்லாதகாலம், தன்னது இணே அடி நிழல் போல்-(அயன்முதலிய பல்லுயிர்க்கும் நிழல்செல்லும்) தமது இரண்டு திருவடியின் நிழல்போல, யார்க்கு ம்-தமது கோற்கீழ் வாழ்வாரேக்கன்றித் தமமொடு முரணியபகைவர்க்கும், தெள் நிலா கவிகை நீழல் செயது-தெள்ளியசந்திரனேயொத்த வெளேவெட்டக்குடையால் நிழ ல்செய்து, அருள செங்கோல் ஓச்சி-அருளின்வழிப்பட்ட செங்கோல்நடாத்தி, உள் நிலா உயிர்தானுகி - எல்லாவுடமபினுள்ளும் விளங்கும் உயிர்த்தொகைகளேத் தம் முயிர்போலக்கருதி, முறை புரிந்து ஒழுகு நாளில் - முறைசெய்து நடக்கும்காளில்.

செங்கோல் - செவ்வியகோல், அது நீதிமேனிற்றலின் உவமையாகுபெயர். பகைவரைத்தண்டித்ததும் அரசா தண்ணருளாதலின் யார்க்கும் தெண்ணிலாக்கவி கை நீழல்செயதெனவும், உயிர்களுக்கு வருந்துன்பத்தைத் தமக்குவருந்துன்பமாக அரசர்கொள்ளவேண்டுதலின உயிதானுகி எனவுங்கூறினர். செங்கோலும் முறை யும ஒருபொருள்தந்து நிற்றலால் ஒருபொருட்பின்வினே. தம் கோற்கீழ்வாழ்வார் குற்றஞ்செய்யின் அக்குற்றத்தை யாராய்ந்து பகைவர் நட்பினர் அயலினர் என் ஐம் எவரிடத்தும் கண்ணோடாது நடுநின்று அக்குற்றத்தக்குவிதித்தண்டத்தை மதுரலோடுபொருந்த ஆராய்ந்து செய்தலாம். "ஓர்ந்தகண்ணோடா திறைபுரிந்தி யாமாட்டுந், தேர்ந்துசெய்வஃதேமுறை" என்னுந் திருக்குறளாலுணர்க. ஓச்சி-

நிற்க

ஆதி என்னும் வேறுபலவடுக்கிவந்த வினையெச்சங்கள் புரிதென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. அறுபதாரூயிரவருடம் அரசுபுரிந்தமையால் - எண்ணிலாவகைகல் எனார.

வாஅ யாஉவஷ்டிஷ்டி வஷ ஸஹஸ்ரஂஸஂவத்ஸரஂஸமாஃ।
ஸாதிஉ ஊதிகூதிகூயஂ தீதிஎனஸ்ரஸ்ரயலயஉதிகாஃ॥

என ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் வருதல்காண்க. (உ)

கரியவன்கமலச்செம்மன்மறைமுதல்சகலிகள்காண்டற்
கரியவனன்பர்க்கென்றுமெளியவனருமேன்மை
தெரியவன்பகன்றசிந்தைத்தென்னவன்றனக்குங்கற்பிற்
குரியவடனகருங்காதன்மகளெனவுமையைத்தந்தான்.

(இ-ள்.) கரியவன் கமலச் செம்மல் மறைமுதல் கலிகள் காண்டற்கு அரியவன் - கரியநிறத்தையுடைய திருமாலும் தாமரையில் வசிக்கும் பிரமனும் வேதமுதலிய நூல்களும் காணுதற்கரியவனும், அன்பர்க்கு என்றும் எளியவன் ஆகும் மேன்மை தெரிய - அடியார்க்கு எப்பொழுதும் (காணுதற) கெளியவனும் ஆகிய (தமது) மேனமை (பலரும்) தெரிய, அன்பு அகன்ற சிகதை தென்னவன் தனகும்- அன்புநிறைந்த மனதனதையுடைய மலயதுவசபாண்டியனுக்கும, கற்பிற்கு உரியவள் தனக்கும் - அவனது இல்லறததிறகுரிய கறபின்சிழத்தியாராகிய காஞ்சனமாலியார்க்கும், காதல் மகள என உமையை தந்தான்-விருப்பகதரும் புத்திரியாராக உமாதேவியாரை முன்புதந்தருளினார். (ஊ)

மற்றதற்கிசையத்தானுமருமகனுகியை
முற்றுமவெண்குடைகீழவைகமுறைசெய்தானுகமூன்று
கொற்றவர்தம்மிறறிங்கடகோக்குடிவிழுப்பமெய்தப்
பெற்றதுபோலுமின்னும்பெறுவதோராகுறைவுதீர்ப்பான்.

(இ-ள்.) அதற்கு இசைய-(உமாதேவியாரை அவர்க்குப் புத்திரியாராகத்தந்த) அக்கருத்துக்கிசைய, தானும் மருமகனுகி-சோமசுநதரக்கடவுளும் அவர்களுக்கு மருகராகி, வையம் முற்றும் வெண் குடைகீழ் வைக-நிலவுலகமுழுதும் (தமது) வெள்ளைவட்டக்குடையின்கீழ் (வெப்பொழிந்து) நிலவெற, முறை செய்தான் ஆக-செங்கோலோச்சிவருதலால், மூன்று கொற்றவர் தம்மில்-சேர சோழ பாண்டியருள், இங்கள் கோ குடி விழுப்பம் எய்த பெற்றது - சுநதரன் வழிவந்த பாண்டியர் மரபு மேம்பாடி அடையப்பெற்றது, இன்னும் பெறுவது ஓர் குறைவு தீர்ப்பான் - இன்னம் (அம்மரபு) பெறும் ஓர்குறையைதநீக்க.

பாண்டியர் மரபுபெறும் ஓர்குறையாவது - தமக்குப்பின் அரசின்மை. ஆகவென்னும் இடைச்சொல்லால் முறைசெயதானென்னும் வினைமுற்றுக் காரணப்பொருளில்வந்த எச்சமாய நிறறலில் - செங்கோலோச்சி வருதலா லென்றும். மூன்று கொற்றவர் - மூவராகிய கொற்றவர் என நிற்றலால் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஆனும் உரையசையிடைச்சொல் - தீர்ப்பான் பான் விகுதிபெற்ற வினையெச்சம். (எ)

ஒன்றினேச்செய்கைசெய்யாதொழிகைவேருன்றுசெய்கை
யென்றிவையுடையோனுகியிறிலாப்பரமயோகி

நன்றுதீதிகழ்ச்சிவேட்கைநட்பிகல்வினைக்குமாயை
வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாரளக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) ஒன்றினை செய்கை - (ஆன்மாக்களின்பொருட்டு) ஒன்றைச் செய்தலும், செய்யாது ஒழிகை - (அதனைச்) செய்யாது விடுதலும், வேறு ஒன்று செய்கை - (கருதாத) மற்றொன்றைச் செய்தலும, என்ற இவை உடையோன் - என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றையுடையோனும், ஆதி ஈறு இலாத பரமயோகி - முதலும் இறுதியுமில்லாத பரமயோகியும், நன்று தீது இகழ்ச்சி வேட்கை நட்பு இகல் வினைக்கும் மாயை வென்றவன் - நனமையும் தீமையும் வெறுப்பும் விருப்பும கட்பும் பகையும் (ஆகிய இவற்றைச்) செய்யும் மாயையை (இயல்பாகவே) வென்றவனுமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், செய்யும் மாயை விருத்தி அனாகத வல்லார் யார்-அவன் செய்யும் மாயாவிருத்தியைக்கண்டு அளவறக்கவல்லவர எவர்.

ஈஸ்வரன் பிரபுத்துவ சாமர்த்திய குணங்கள் மூன்றும் ஒன்றினைச்செய்கை கர்த்தத்துவமும, செய்யாதொழிகை அகர்த்தத்துவமும், வேறொன்றுசெய்கை அன்னியதாகர்த்தத்துவமும் ஆதலால் இம்முக்குணங்களையும ஒருங்கேயுடையவன் என்பார் என்றிவையுடையோன எனவும், அவனே தனகதோர் முதலும் இறுதியும் இல்லாதவன் எனபார் ஆதியீறிலா எனவும, இம்மூனறும் ஆன்மாக்களின் பொருட்டே என்பார பரமயோகி எனவும், ஆன்மாகளாதற்தன்மை பதார்த்தின்கண் அறவதுவராய் நிற்குந்தனமையானும, மூதியினகண் மாயாகருவிகளாமுறறும் நீங்கி முதல்வனுடு ஒனறுய்நிறகுந தன்மையானும், இடையாயுளள சுதந்ததில் அரிதிறறெளியு மரபாயிருததலானும, அவன்செயலை அறிவது அரியதி லரியதென்பார். அவன்செய்யுமாயை விருத்தியாரளக்கவல்லார எனவுங்கூறினர். "ஒன்றைநினைக்கினதுவொழிதலிட்டொனறுரும், அன்றியதுவரினுமவருசெயதும் - ஒன்றை, நினையாதமுன் வருதறிறபினும்நிகரும், எனையாளுமீசன்செயல்" எனவரும ஔவையார் திருவாக்காலுமுணர்க. (நு)

இந்திரசாலவிசைசாடலிவாரெனனனந்தன்பாற்
செந்தழலுட்டமிறறசெலவனைகருபபமெயதா
தந்தமிலாயிருஞாலமீனந்தையுமீன்றதாயாரு
சுந்தரவல்லிதன்பாற்றோற்றுமாறுள்ளருசெயதான்.

(இ-ள்) இந்திர சால விசசை காட்டுவான் எனன - இந்திரஜாலவித்தையை காட்டுகின்றவனைப்போல, தன பால் செம்தழல நாட்டம் ஈன்ற செல்வனை-தம்மிடத்துச் செவந்த நிறத்கண்ணருளிய புதல்வனை, கருபபம் எய்தாது - கருப்பத்திலடையாமல், அகதம் இல் உயிரும் ஞாலம் அனைதையும ஈன்ற தாயாம் சுந்தரவல்லி தன் பால் - அளவிலலாத பலவுயிராகனையும் பலவுலகங்களையும் பெற்றருளிய தாயாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரிடத்து, தோற்றும் ஆறு உள்ளம் செய்தான்- தோற்றும்படி சுவந்தரபாண்டியர் திருவுள்ளங்கொண்டார்.

கூரிஷ்ஂஸொஹாயநூஜீவ்ஜ்ஜா தாரகாரிஷ்வாநநஃ।
வனகாநநவல்லிலஂஜாதஃ ஸ்ரீஹாலாஸெ ஸ்ஜ்வராஜ்யா॥

என ஆலால்யமகத்தவத்தில் ஆறு திருமுகங்களையுடைய முருகக்கடவுள் ஒரு திருமுகத்தோடு அவதரித்தார் என்றபடி. கூறுது, செந்தழல்நாட்டமீன்ற செல்

வன் என்றமையால் றுதற்கண்ணினின்று வீரபத்திரக்கடவுளும்தோன்றினமையால் உக்கிரனென்னும் பெயர்க் காரணம்பற்றி வீரபத்திரக்கடவு ளெனவுஞ் சிலர் கூறுவர். உமாதேவியார், திருவுதரத்தில் அடையாமல் மூத்தபிள்ளையார் முதலியோரைத்தந்தருளியும் என்றுங் கன்னியராதலின் கருப்பம எய்தாதென்றனர். கருப்பத்தில் தோன்றுவதுபோல் பிறர் கட்புலன்களுக்குக் காணப்பட்டு அவ்வாறு தோன்றுமையால் - இந்திரஜால விச்சைகாட்டுவரன் என்ன என்றார். (சு)

அங்கவன்வரவுக்கேற்பவாயமும்பிறருந்தாழ்ந்து
மங்கைகின்வடிவுக்கேற்பக்கருவுருவனப்புஞ்சீருங்
திங்கடோறுற்றுமன்றற்செல்வியுங்காணவாசை
பொங்கியதெங்கட்கென்றார்புனிதையபடிபோலானள்.

(இ-ள்.) ஆயமும் பிறரும் அங்கு அவன வரவுக்கு ஏற்ப தாழ்ந்தது - தோழியரும் பிறரும் அவ்விடத்து அப்புதுமைர் வருகைக்கு மனம்பொருந்தவணங்கி,மங்கையின் வடிவுக்கு ஏற்ப - பிராட்டியாரே உமாதிருவுருவத்துக்குத்தக்கதாக, கரு வுருவனப்பும் சீரும் - கருத்தோற்றதினை பொலிவையும அப்பொலிவால்வரும் அழகையும், திங்கள் தோறும் ஆற்றும் மன்றல் செல்வியும் - மாதகதோறும் செய்துவரும் திருவிழாப்பொலிவையும, காண - கண்டுகளிக்க, எங்கட்கு ஆசை பொங்கியது என்றார் - எங்களுக்கு ஆசைமூண்டதென்று இரந்தார்கள, புனிதை அப்படி போல் ஆனள் - அப்பிராட்டியாரும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தருளினார்.

கருப்பம் அடைந்தவர்போலப் பிறா கண்களுக்குப் புலப்பட்டனராதலின் புனிதை யப்படிபோலானள் எனறார். (எ)

கருமணிச்சிகரச்செம்பொற்கனவரையனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெயதசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலைசுமந்துமாய்ந்தமருங்குலும்வந்துதோன்ற
வருள்கனிந்தனையாணைவிற்கினசுவையார்வம்பொங்க.

(இ-ள்.) கரு மணி சிகரம் செம் பொன கனகம் வரை அனைய காட்சி திருமுலை - குசுகமாகிய சிகரத்தையுடைய செவ்வத பொனமலையையொத்த தோற்றத்தையுடைய அழகியதனங்கள், அமுதம பெய்த இரண்டு செப்பு அனைய ஆக - அமுதம்நிரப்பிய இரண்டு செப்புகளை யொப்பனவாகத தோன்றவும், மாய்ந்த மருங்குலும் வரு முலை சுமந்து வந்து தோன்ற - (கணகளுக்குப்) புலப்படாத இடையும் தோன்றிய தனபாரங்களைச் சுமந்து (கண்களுக்குப் புலப்பட்டுத்) தோன்றவும, அருள் கனிந்தால் அனையாள் காவிற்கு இன் சுவை ஆவம் பொங்க - அருள்பழுத்தாலொத்த பிராட்டியார்நாவினுக்கு இனிய சுவையின்மேல் விருப்பமெழவும்.

கனகம் கனிந்தால் ஈறுதொகுததல். (அ)

என்னவுமெளியவேனுமரியனவென்னவேட்டா
ளென்னவும்போகபூமியரும்பெறலுணவுகல்கிப்
பன்னகரமுதுந்திங்கட்படிசுவையமுதுந்தெய்வப்
பொன்னகரமுதுமாசைபுதைபடக்கணங்கணல்க.

(இ-ள்.) என்னவும் எளிய வேனும் - (விரும்பும்) எப்பொருளும் எளியனவாயிருக்கினும், அரியன என்ன வேட்டாள் - (அவை) அரியபொருளென்று விரும்புவ

ராகில், அன்னவும் - அவ்வெனிய பொருள்களேயும், போக பூமி அரும் பெறல் உணவும் கல்கி-(ஆதியரிவஞ்சமுதலிய) போகபூமியிலுள்ள பெறுதற்கரிய வுணவுகளேயுந்தந்து, பல் நகர் அமுதம் - பலநகரிலுள்ள அமிர்தமொத்த வுணவுகளேயும், திங்கள் படி சுவை அமுதம் - சந்திரமண்டிலத்திலுள்ள சுவைகனிந்த அமுதையும், தெய்வம்*பொன் நகர் அமுதம - தேவருலகிலுள்ள அமுதையும், ஆசை புதை பட கணங்கள் கல்க-பிராட்டியார் விருப்பம நிரம்பச் சிவகணங்கள (கொண்டுவந்து) கொடுக்கவும்.

என்ன அன்ன எகர வினுவிடைச்சொல் லடியாகவும், அகரச்சுட் டிடைச் சொல்லடியாகவும் பிறந்த குறிப்புவினே முற்றுப்பெயர்கள். போகபூமிகளாவன— ஆதியரிவஞ்சம் கல்லரிவஞ்சம் ஏமதவஞ்சம் ஏமவருசம் - தேவகுருவஞ்சம் உத்தரகுருவஞ்சம் எனப் - போகபூமி யறுவகைப்படுமே. என்பதனுலுணர்க. (கூ)

புண்ணியமுனிவர்வேதபண்டிதர்போந்துவேந்தர்க்
கண்ணியசடங்குமூதாரருங்கடிவெள்ளத்தாழ
வெண்ணியதிங்கடோறுமியற்றவிக்கன்னிதேயம்
பண்ணியதருமசசார்பாற்படுபயன்றலைப்பாடெய்த.

(இ-ள.) புண்ணிய முனிவர் வேத பண்டிதர் போந்து - புண்ணியவடிவமாகிய சத்தவிருடிகளும் வேதங்களில் வல்ல அந்தணர்களும்வந்து, வேந்தர்கு அண்ணிய சடங்கு-அரசர்க்குவிதித்த சடங்குகளே, மூதாஞர் அரும கடி வெள்ளத்தை ஆழ-தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைகரிலுள்ளோர பெறுதற்கரிய திருவீழாவென்னும் பெருக்கில் அழுந்த தலைதடுமாற, எண்ணிய திங்கள் தோறும் இயற்ற - வரையறுத்தமாதங்கள்தோறும் செய்துமுடிக்கவும், இ கன்னி தேயம் பண்ணிய தருமம் சார்பால் படு பயன் தலைப்பாடு எய்த - இந்தக்கன்னிகாடாகிய பாண்டியகாடுசெய்துமுடித்த தருமகெறியால் வந்த பயனேயடையவும்.

சடங்காவது - கருப்பாதானம், புஞ்சவனம், சீமந்தம், விண்டுபலி. கருப்பாதானம் - கருப்பகரிக்கும்படி செய்யுங்கிரியை. புஞ்சவனம - ஆண்மகவு பிறக்கும் மருந்து பிழியுங் கிரியை. சீமந்தம் மூன்றிடத்து விளர்ப்புள்ள பன்றிமுள்ளினுல் தலைமயிரை வகிர்ந்துசெயுங்கிரியை. விண்டுபலியாவது சீமந்தத்தடங்குங் கிரியை. வளையுறுத்தமாதமாவது-புஞ்சவனம் - இரண்டாமாதத்திலும் நான்காமாதத்திலுஞ்செய்யுங்கிரியை. சீமந்தம்-நானகாமாதத்திலும் எட்டாமாதத்திலுஞ் செயயுங்கிரியை. புஞ்சவனமாவது-வாமதேவமகந்திரத்தால ஆயிரகதரமாவது நூற்றெட்டுத்தரமாவது ஓமஞ்செய்து அந்தமகந்திரத்தினுல் அலக்தலிர், பால், உளுந்து இவைகளேகொண்டு கருப்பவதியின் நாசியிற்பிழிதல். சீமந்தமாவது-வியாகிரிதிமகந்திரத்தாலும், அகோரமகந்திரத்தாலும் நூறறெட்டுதரம ஓமஞ்செய்து தருப்பை, அத்தி, அரக்கொம்பு, பனநிமுள இவைகளேக்கூட்டி வித்தியாங்கமந்திரத்தினுல் நெற்றிமுதல் மேலிமுத்தல். விண்டுபலி - வயிற்றிலுளது வலிமைபெறச்செய்தல். அதாவது இருடிகேசன் முதலிய திருநாமங்களால் திருமாலேக் காலையிலும் மாலையிலும் ஆவாகனம் செய்து அர்ச்சித்து அகோரமந்திரத்தாலும் வியாகிரிதியினுலும் நூற்றெட்டு ஓமங்களேயும், விண்டுமறவால் ஆறுமங்களேயும் செய்யினுல் ஆறுமங்களேயுஞ்செயது முடிவில் பிரமசரியர் எண்மருக்கு அன்னமூட்டுதல். (கo)

மாசறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கநீங்க
வீசர்தங்கிழமையென்னுமிந்துவாதினாகான்செயத

பூசையின்பயன்முனெய்தவெரிபசும்பொற்கோள்வந்து
தேசொடுகேந்திரதிற்சிறந்தகல்லோசைவாய்ப்ப.

(இ-ள்.) ஈசர் தம் கிழமை என்னும் இந்த - சிவபிரானுக்குரிய கிழமை என்னும் இங்கள், மாசு அற துறதோர் உள்ளம் மான-குற்றமறத துறந்தோரது இதயத்தையொப்ப, வான் களங்கம் நீங்க - (தனது) உடம்பிலுளள் பெரியகளங்கதனினறு நீங்கவும், ஆதிரை நாள் தான் செய்த பூசையின் பயன் வந்து எய்த - திருவாதிரைநக்ஷத்திரம் (தான்) செய்த பூசையினபயனையடையவும், எரி பசும் பொன் கோள் வந்து - விளங்காநின்ற பசிய பிரகஸபதிவகது, தே சொடி கேந்திரத்தில் சிறந்த கல் ஒசை வாய்ப்ப - விளகதகதொடி கேந்திரததில ஏறிய கல்லமகூர்ததம் வாய்க்கவும. (கக)

மூன்றைநான்மறைகடாமேமுழங்கமந்தாரமாரி
சிந்தநாண்மலாபூகதாடுமின்னெனதிசைகடோறு
மந்தரமகளிராடத்தருபியைதுமார்பப
விந்தையுந்திருவுமவெளகோக்கிழகுதியுமவிறுவாய்ப்ப.

(இ-ள்.) மூகதை கால் மறைகள் தாமே முழுங்க-எல்லாநூல்களுக்கு முறபட்டுளள நான்குவேதங்களும் தாமே ஆரவாரிதது உகதகோஷிகவும், மநதாரம மாரிசிநத-மந்தாரவருஷதததை (தேவர்கள்) சிநதவும, நாள மலா பூகதது ஆடும் மின் என-அன்றலர்ந்தபூக்கள் மிகசு ஆடும மினனலைபபோல, திசைகள் தோறும அந்தரமகளிர் ஆட-திக்குகள்தோறும விண்ணுலகிலுள்ள வடிவமைநதஅரம்பையர்கள நடிக்கவும், தந்தபி ஐந்தும் அர்ப்ப-தேவதருவபி ஐநதும முழங்கவும், விநதையும திருவும் வெள்ளை கிழத்தியும வீறு வாய்ப்ப-வீரலட்சுமியும பூவினகிழத்தியும ராவின் கிழத்தியும இறுமாக்கவும்.

மலர்கள் அவயவங்களாகவும், மின்னல் மேனியாகவுங் கொள்ளப்படுதலால் வடிவமைந்த என்றும. இவாகள மேனமேலும இனிப்பெருக்குமதலால் வீறு வாய்ப்ப என்றார். (கஉ)

அந்தணர்மகிழ்ச்சிதூங்கவடுத்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மந்திரவேள்விசெந்தீவலருகழித்தெழுந்தார்நதாட
சிந்தூரநுதன்மாவெட்டுருசேடனும்பொறையெயப்பாற
விந்திரன்மேருப்புத்தேள்புனலிறைக்கிடத்தோளாட.

(இ-ள.) அந்தணர் மகிழ்ச்சி தூஙக அடுத்து அவர் வளர்க்கு முன்னர் - அந்தணர்கள் ஆர்வம்பெருக அடுத்து அவாகள் (நெய்வாரத்து) வளர்ப்பதற்குமுன்பு, மந்திரம் வேள்வி செந்தீ வலம் சுழிதது எழுநது ஆர்த்து ஆட - மநதிரவிதிப்படி செய்யும் யாகத்திலுள்ள செவந்தநிகொழுந்தானது வலப்பால்சுழிதது ஒங்கி எழுந்து ஒலித்தலினகவும, சிந்தூரம் அதல் மா எட்டும் சேடனும் பொறை எய்ப்பு ஆற - சிந்தூரம் அப்பிய நெற்றியையுடைய அஷ்டகஜங்களும் ஆதிசேடனும் உலகினசுமத்தலாலுள்ள இனைப்புநீங்கவும், இந்திரன் மேரு புத்தேள் புனல் இறைக்கு - இந்திரனுக்கும் மகமேருவுக்கும் வருணனுக்கும், இடம் தோள் ஆட - இடத் தோளாடவும்.

பூபாரத்தைத் தன்றோள்மேற்சுமத்தலால் இனைப்பாற எனவும், இந்திரன் முதலியோர் சேருக்கொழித்தலால் இடத்தோள் ஆட எனவுங்கூறினர். (கங)

உக்கிரகுமாரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். ச உங

ஆலத்தையமுதமாக்குமண்ணலுமண்ணுக்குக்கொண்ட
கோலத்துக்கேற்பகாலைக்குழந்தைவெங்கதிர்போலற்றைக்
காலத்திலுதிததசேயபோற்கண்மழைபிலிற்றுநிம்ப
மாலைத்தோட்செழியன்செல்வமகளவயிற்றுன்றினனே.

(இ-ள்.) ஆலத்தை அமுதம் ஆகும் அண்ணலும் அணங்கும் - விடத்தை யமுதாக்கிய சிவபிரானும் உமாதேவியாரும், கொண்டகோலதத்துக்கு ஏற்ப - தாம் கொண்டருளிய கோலத்துக்குத்தகுதாக, காலை குழந்தை வெம் கதிர்போல் - உதயகாலத்திற்றோன்றிய இளஞ்ஞாயிறுபோலவும், அன்றை காலத்தில் உதித்தசேய்போல் - அகாலத்தில் உதரிதத முருகக்கடவுள்போலவும், கள் மழை பிலிற்றும நிம்பம் மாலை தோள செழியன செலவம மகள்வயின்-தேனுகியமழையைச்சிந்தும் வேப்பமலர்மாலையையணிந்த புயதையுடைய மலையத்துவசபாண்டியனது செல்வபுத்திரியாராகிய தடாதகைபிராட்டியாரிடத்தில், தோன்றினன் - உக்கிரகுமாரர் அவதரித்தருளினர். (கச)

எடுத்தனண்மோந்துபுலியேறதினள்காந்தன்கையிற்
கொடுத்தனளவாயமிர்தங்குகொங்கைகின்றிழிபால்வெள்ளம்
விடுத்தனளருமுதப்போதிலெண்ணிலாவெள்ளம்போல்வாய்
மடுத்தனளருந்திருடனமைத்தனேயெம்பிராட்டி.

(இ-ள்.) புல்லி மோந்து எடுத்தனள் ஏதினள்-தழுவி எடுத்து உச்சி மோந்து (தமது) திருக்கரத்திலேற்றி, காதலன் கையில் கொடுத்தனள்-(தமது) கணவனார் திருக்கரத்தில்கொடுத்து, வாங்கி வீங்கு கொங்கை நின்று இழிபால் வெள்ளம் விடுத்தனள - (மீளவும) வாங்கிவிம்மிய (கமது) திருத்தனங்களினின்று இழியும் பால் வெள்ளத்தைச்சொரிந்து, முழுதும் பூரணில் வெள் நிலா வெள்ளம் போல்-அம்பல் மலரில் சந்திரன் தனது வெளளியகிலவின் பெருக்கை (மடுத்தல்போல) வாய் மடுத்தனள் - திருவாயிறபுகட்டி, தன மைத்தனே எம்பிராட்டி அருத்தினள் - தம செல்வப்புதிரனே எமது பிராட்டியார் உண்பித்ததார.

எடுத்தனள், ஏந்தினள, கொடுத்தனள், விடுத்தனள், மடுத்தனள் என்னும் வினைமுறறுகள எச்சங்களாய ஒனறினை பொன்றுகொண்டு அருத்தினள் என்னும் பிறவினை வினைமுறறின முதலில்கொண்டன. (கடு)

சலத்தலைகடக்கைப்புதுதேடருகிழல்வாழ்க்கைப்புத்தே
ளலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புத்தேளிர்வேதப்
புலத்தலைக்கேள்விசான்றபுண்ணியமுனிவரோனர்
குலத்தலைமகளிரோடுங்கோமகன்கோயில்புக்கார்.

(இ-ள்.) சலத்தலை கடக்கை புத்தேள் - திருப்பாற்கடலில் சர்ப்பசயனத்தில் அறிதுயிலமாந்திருமாலும், தருநிழல் வாழ்க்கை புத்தேள் - சந்தானமுதலிய பஞ்சதருக்களினிழலில் அரசியல்செய்துவாழும் இந்திரனும், அலர்த்தலை இருக்கை புததேள் ஆதி புத்தேளிர் - தாமரையாகிய அத்தாணியிலிருந்து அகிலலோகங்களையுஞ் சிருட்டிக்கும் பிரமனும் ஆகிய இவர்முதலியதேவர்களும், வேதம் புலம் தலை கேள்வி சான்ற புண்ணிய முனிவர் எனோர் - வேதத்தின்கண் மிக்ககேள்வியால்

நிறைந்த புண்ணியவடிவமாகிய முனிவர்களும் அவரொழிந்தோரும், குலம் தலை மகளிரோடும் - தத்தமக்குரிய பன்னியரோடும், கோமகன் கோயில் புக்கார் - சவுந்தரபாண்டியர் திருக்கோயிலுள் சென்றார்கள். (கசு)

குடபுலத்தரசும்பொன்னிக்குளிர்புனற்கோழிவேந்தும்
வடபுலத்தரசர்யாருங்குறுநிலவாழ்க்கைசெல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாரரசொடுமனிகஞ்சூழக்
கடல்கணுற்றிசையுமபொங்கிவருவபோற்கலிப்பவந்தார்.

(இ-ள்.) குட புலத்து அரசும் - குடநாட்டரசனுடைய சேரனும், பொன்னி குளிர் புனல் கோழி வேந்தும - காவிரியினது தண்ணிய நீருஞ்ந்த உறையூர்க்கரசனுடைய சோழனும், வடபுலத்து அரசர் யாரும - வடதிசையிலுள்ள கனபதிமுதலிய அரசர்களெல்லோரும், குறுநில வாழ்க்கை செல்வத்தை - சிறுநாட்டு அரசியல்வாழ்வின் செல்வத்தில், அடல் கெழு தொண்டை தண் தார் அரசொடும் அனிகம் சூழ- வெற்றிமிக்க தொண்டைநாட்டிலுள்ள தண்ணியமாலையையணிந்த அரசனோடும் சேனைகள் சூழ்ந்துவர, கடல்கள் நாற்றிசையும் பொங்கி வருவபோல் - கடலகள் நான்குதிசைகளினின்றும் புடைபெயர்ந்து வருவனபோல, கலிப்ப வந்தார் - பல வாச்சியங்களுங் கல்லென்றொலிக்கவந்தார்கள.

குறுநிலமன்னர் பலரும் நிறையளக்க உள்ளவன் என்பார் குறுநிலவாழ்க்கைச் செல்வத்தடல்கெழு எனறார். (கஎ)

மன்னனைத்தேவிதன்னைமுறையினுல்வழுதிவாழ்த்தி
நன்னர்கோளாகியோகைநவின்றுவெண்மழுமானீத்த
தென்னவர்பெருமான்றேவிதிருமுகக்கருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிந்துதம்மூர்போருவாரினியசொல்வார்.

(இ-ள்.) மன்னனை தேவிதன்னை - சவுந்தரபாண்டியரையும் தடாதகைப்பிராட்டியாரையும், முறையினுல் வழுதி வாழ்த்தி - முறைப்படித வழுதி வாழ்த்தி, நன்னர் கோளாகி ஓகை நவின்று - (அவர்களால்) மகிழ்கூர்ந்து ஏறுமக்கொள்ளப்பட்டவராயச் சந்தோஷஞ்செய்தியைபபேசிமுடிந்து, வெள மழு மான் நீத்த தென்னவர் பெருமான் - நிலைதோயந்தமழுவையும மானையும ஒழிந்த மானிடத்திருக் கோலங்கொண்டவந்தருளிய சவுந்தரபாண்டியர், தேவி திருமுகக் கருணைபெற்ற- பிராட்டியார் (இவர்களுடைய) திருமுகங்களிலுளள அருட்பார்வையைப்பெற்று, பொன் அடி பணிந்து தம் ஊர் போகுவார் - (அவர்களது) பொன்போலும் அரிய திருவடிகளை வணங்கித் தம்மூரிற்செல்லும் அரசாகள, இனிய சொல்வார் - இத்தன்மையாகிய சொற்களைச்சொல்லுவாராயினர். (கஅ)

வழுதியர்பெருமான்றன்பரற்கந்தனேவந்தானென்பார்
பழுதறுகற்பினுடன்பாக்கியமிதுவேயென்பா
ரழகினுன்மதனும்பெண்மையவாவுறுமிவன்கோலாணை
யெழுகடலுலகோவையமேழுங்காக்குமென்பார்.

(இ-ள்.) வழுதியர் பெருமான் தன்பால் கந்தனே வந்தான் என்பார்-தென்னவர்பெருமானுராகிய சவுந்தரபாண்டியரிடத்து முருகக்கடவுளே அவதரித்தருளினுன்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், பழுது அறு கற்பினுள் தன் பாக்கியம் இதுவே

என்பார் - குற்றமற்ற கற்பினையுடைய பிராட்டியார் பெறும்பாக்கியம் இப்புத்திரப்பேறே என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அழகினால் மதனும் பெண்மை அவாவும் இவன் கோல் ஆணை - (தன்னின்மீக்க) பேரழகினால் மன்மதனும் பெண்தன்மையை விரும்பும் இவ்வுக்கிரகுமாரன் செங்கோலின் ஆணை, எழு கடல் உலகோ - ஏழுகடல் சூழ்ந்த இகலிலவுலகமட்டுமோ காப்பது, வையம் ஏழையும் காக்கும் என்பார் - இந்திலவுலகமுதலிய ஏழுலகங்களையும பாதுகாக்கும் என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள். (௧௬)

மனிதர்வான்றவமோதென்பார்வைகுவோர்தவமோவானப்
புனிதர்வான்றவமோவேள்விப்பூசுரர்தவமோகேள்வி
முனிவர்வான்றவமோவிறுமுதலிலாமுதல்வனுள்ளக்
கனிதருகருணைபோலிகதலன்றோற்றமென்பார்.

(இ-ள்.) ஈறு முதல் இல்லா முதல்வன உள்ளம் கனிதரு கருணைபோல்-அந்தமுமாதியுமில்லாத சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவுள்ளத்தில் கனிந்ததோன்றிய திருவருளைபோல, இ காதலன தோற்றம - இந்தபபுத்திரனது திருவவதாரம், மனிதர் வான் தவமோ - (இந்திலவுலகிலுள்ள) மனிதர்கள் செயதமுடித்த தவப்பேறோ, தென பார் வைகுவோர் தவமோ - (அனைப) பாண்டிநாட்டிலுளளோர் செய்தமுடித்த தவப்பேறோ, வானம் புனிதர் வான தவமோ - விணணுலகிலுள்ளவர்கள் செயதமுடிதத பெரியதவபபேறோ, வேள்வி பூசுரர்தவமோ-வேளவியோம்பும் அந்தணர்கள்செய்தமுடித்த தவபபேறோ, கேளவி முனிவர் வானதவமோ - ஈற்கேள்வியில்வலல முனிவாகள் செய்தமுடிதத தவப்பேறோ, எனபா - என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள். (௨0)

தருமமாதவதினபேறோவருத்தமாதவதின்பேறோ
பெருமைசால்காமநோறறபெருந்தவப்பேறோவெய்தற்
கருமையாம்வீடுநோறறவருந்தவபபேறோவிந்தத்
திருமகனென்றுதம்மில்விணயமகிழ்சிறபபசென்றார்.

(இ-ள.) இநத திருமகன்-இநத அழகுமிக்க செல்வத்திருமகன் (அவதாரம்,) தருமம் மாதவதின் பேறோ - புருடாதத்தங்களுள தருமருசெய்தமுடித்த தவபபயனோ, அருத்தம் மாதவத்தின பேறோ- பொருளசெய்தமுடிதத பெரியதவதின்பயனோ, பெருமை சால் காமம் நோறற பெரும தவபபேறோ - பெருமைமிக்க காமம் நோற்றமுடித்த பெரியநோன்பின் பயனோ, எயதறகு அருமையாம வீடு நோற்ற அரும்தவப்பேறோ என்று - அடைதற்கரியமோடசம நோறறமுடித்த அரியநோனபின்பயனோ என்று, தம்மில் விணய மகிழ சிறப்ப சென்றார்-(ஒருவர்க்கொருவர்) தம்முள்வினவி மகிழ்ச்சிமீக்கூரப போயினர்கள. (௨௧)

அவ்வவாமனைகடோறுமங்கலவணிகளாகக்
கௌவைமங்கலங்களார்ப்புக்கடிநகரெங்கும்பொங்க
நெய்விழாவெடுப்பக்கேள்விநிரம்பியமறையோர்கிடந்த
தெய்வமாதானநீத்தந்திசைக்கடன்மடித்ததம்மா.

(இ-ள்.) அவர் அவர் மனைகள் தோறும் மங்கலம் அணிகளாக - அவரவர்கள் (தங்கள் தங்கள்) வீடுகள்தோறும் (நிகழ்ந்த) மங்கலமகோசவங்களாகக் கொ

ள்ளுதலால், கௌவை மங்கலங்கள் ஆர்ப்பு - முழக்கத்தையுடைய மங்கலவாச்சிய ங்களினெலி, கடி நகர் எங்கும் பொங்க - அந்தக்காவல்கொண்ட மதுரைநகரெங்கு ம் ஒலிக்கவும், நெய்விழா எடுப்ப - எண்ணெய்விழாக்கொண்டாடவும், கேள்வி நிரம்பிய தெய்வ மறையோர்க்கு ஈந்த மாதானம் நீததம் - நூற்கேள்வியில்நிறைந்த அந்தணர்க்குத்தந்த பெரியதான வௌளமானது (உவட்டெடுத்து) திரை கடல் மடித்தது - அலையையுடைய கடலிறபுகுந்தது.

நீத்தமென்றது-தானைவாரக்குநீர். அவரவர் என்றது ஈறுதொக்கு அவ்வ வர் எனநின்றது. ஆக என்னும் வினையெச்சம் காரணப்பொருளில் வந்தது. (உஉ)

சுண்ணமும்பொரியுந்தூவெள்ளரிசியுந்தூர்வைக்காடுங்
தண்ணறுஞசிவிறிவீசுதண்பனிநீருஞ்சாந்து
மெண்ணெயுநானசேறும்பசையறவெடுத்துவாரிக்
கண்ணகனகரமெங்குங்கழுவினதானவெள்ளம்.

(இ-ள்.) தானம வெள்ளம்-அகத்தத் தானவெள்ளமானது, சுண்ணமும் பொ ரியும் தூ வெள் அரிசியும தூவை காடும - (மஞ்ச்சியால் செதிய) சுணணப்பொ டியையும் நெற்பொரியையும் புனிதமாகிய வெள்ளிய அரிசியின்குப்பையையும் அறு ஙின்குப்பையையும், சிவிறி வீசும் தண் நறும தண பனி நீரும் சாந்தும் - தூருத்தி யால் வீசுங் தண்ணிய நறுமணஙகமழும் குளிரத பனிநீரையுஞ் சந்தனக்குழம்பை யும், எண்ணெயும் நானச் சேறும் பசை யற வாரி எடுத்து - எண்ணெயையுங் கல ஞரிக்குழம்பையும் பசையற வாரி எடுத்து, கண் அகல் நகரம் எங்கும் கழுவின து - இடமகன்ற மதுரைநகரமுழுமையுஞ் சுத்திசெய்து சென்றது.

சுண்ணமுதலியவைகள் குப்பையாகச் சுமந்திருத்தலின் எடுத்து வாரிக்க ழுவினது என்னூர். கழுவினது தவகிருநி தொருத்தல். தானவெள்ளம எனறதற்கு யாணையின்மதநீர் வெளளம் எனினும அமையும. தணபனிநீர் தண்சாதியடை.(உங)

செம்பொனசெய்துருத்திநூம்புசெயகுழல்வடடமாக
வம்பொன்செய்சிவிறிவெணபொனண்டைகொண்டாரந்தூங்கும்
வம்பஞசுமுலியினுருமைக்கருமாறியாட
வம்பஞசுமாறிமாறியனஙகனுமாடல்செய்தான்.

(இ-ள்.) செம் பொன் செய்துருதநி - செவந்தபொனனினுறசெய்த் நீர்த்து ருத்தியையும், நூம்பு செய் குழல் - முகதநில் தூவாஞ்செயத குழலியும், வட்டம் ஆக அம் பொன செய் சிவிறி - வட்டமாக அழகிய பொன்னுற்செய்த நீர்தூவுக தூ ருத்தியையும், வெண் பொன் அண்டை கொண்டி - வௌளியாற்செய்த ஒருவகை நீர் தூவுங்கருவியையுங்கொண்டு, ஆரம தூங்கும வமபு அஞ்சும் மூலியினுரும் மைந் தரும் மாறி ஆட - முததாரம தொஙகியசையும கச்சுஅஞ்சும தனங்களையுடைய பெ ண்களும் புருடரும மாறிமாறி (ஒருவாமேலொருவர் நீர்தூவி) வினையாட, அம்பு அஞ்சும மாறி மாறி-பஞ்சபாணஙகளையும் மாறிமாறி, (அவ்விஸ்திரிபுமான்கள்மேல்) அனஙகனும ஆடல் செய்தான் - மன்மதனும் பிரயோகஞ்செய்தான்.

மாறி ஆடலாவது - தருத்தியுஞ் சிவிறியுமேந்திய பெண்கள் குழலும் அண் டையும் ஏந்தி நீர்தூவலும், குழலும் அண்டையுமேந்திய புருடர்கள் தருத்தியும சி விறியும் ஏந்தி நீர்தூவலுமாம். (உச)

இன்னணங்களிப்பமூதூரிற்றுவாதிரைநன்னளிற்
பொன்னவன்கேத்திரித்தபுனிதலகினத்திற்போந்த
தென்னவர்பெருமானசேய்க்குசசாதகசெய்தியாதி
மன்னவர்க்கியன்றவேதமரபினுல்வயங்கவாறறி.

(இ-ள்.) மூது ஊர் இன்னணம் களிப்ப-தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைநகர மானது-இவ்வாறு களிப்பில்மூழ்க, தென்னவர் பெருமான்-சுவந்தரபாண்டியர்,இக் கார்நல் ஆதிரை காளில-சோமவாரத்தில் நல்லதிருவாதிரைநகூத்திரத்தில், பொன்னவன் கேத்திரித்த புனித லக்கினத்தில் - வியாழங் கேத்திரித்த பரிசுத்தமாகிய லக்கினத்தில், போந்த சேய்க்கு - அவதரித்த (தமது) புத்திரருக்கு, சாதகம் செய்தி ஆதி மன்னவர்க்கு இயன்ற வேதம் மரபினுல் வயங்க ஆற்றி - சாதகன்ம முதலியவற்றை கூத்திரியருக்குப் பொருத்தகூறிய வேதநூல்முறையால் விளங்கச்செய்து.

சாதகன்மமாவது - அதிகாரமந்திரத்தால் நாமகன்மஞ்செய்து வாமமந்திரத்தால் புத்திரன்முகத்தை எதிர்நோகிப் பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களை யுச்சரித்து உச்சியைமோந்து புருடமகிரத்தை வலக்காதில் செலுத்தல. ஆதி என்றது - உத்தாபனத்தை - அதாவது - அசுதமாகிய அறைவீட்டினின்றும் சுத்தமாகிய உயர்ந்தவிடத்தில் குழந்தையைச் சேர்ப்பிக்கும் கிரியை. (உரு)

கரியவெண்டிரைநீர்ச்செல்வன்கல்லிறகரிந்தவென்றித்
தெரியலனுலகந்தாங்குதெய்வதவரைக்கோனுதித்
தரியலர்வீரஞ்சிந்தத்தருகழிந்தசசந்தோற்றற்
குரியகாரணத்தானுமமுக்கிரவருமனென்றான்.

(இ-ள்.) கரிய வெள் திரை நீர் செல்வன் - பெரிய வெள்ளிய அலையையுடைய கடற்செல்வனுகிய வருணனும், கல் இறகு அரிந்த வென்றி தெரியலன்-மலையின் சிறகரிந்த வெற்றிமாலையையணிந்த இந்திரனும், உலகம தாங்கு தெய்வத வரைக் கோன் ஆதி தரியலர்-உலகு (சலனமில்லாது நிலைபெறத்) தாங்கும் தெய்வத்தன்மையையுடைய மகமேரு அரசனும் முதலியபகைவாகள், வீரம் சிந்த தருக்கு அழிந்து அச்சந் தோன்றற்கு உரிய காரணத்தால் - (தமது) வீரங்கெட்டழிய இறுமாப்பொழிந்து (தன்னைக்கண்டபொழுதே) அச்சந்தோன்றச் செய்தற்கு உரிய காரணத்தினுல், உக்கிரவருமன் நாமம என்றான்-உக்கிரவருமனெனநாமகரணஞ்செய்தருளினர்.

உத்தாபனத்துக்குப்பின் நாமகரணமாதலால் - நாமம் உக்கிரவருமன் என்றார். நாமகரணமாவது - பேரிடுதலிற செயயுங்கிரியை. உக்கிரவருமன் - உக்கிரமே கவசமாக உடையவன் என்பத பொருள். (உசு)

நாலாகுமதியிற்சந்திமிதிப்பதுகடத்தியாரும்
பாலாகுமதியிலன்னமங்கலம்பயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்கேசவிணமுடித்தைந்தாமாண்டி
னுலாறுதொிந்துபூணனுற்கடமுடித்துப்பின்னர்.

(இ-ள்.) நாலாகும் மதியில் சந்தி மிதிப்பது கடத்தி - நான்காமாதத்தில் சந்திமித்தலாகிய பிரவாசக்கிரியைசெய்து, ஆரும் பால் ஆகும் மதியில் அன்னம் மங்கலம் பயிற்றி - ஆரும்பகுதியதாகிய மாதத்தில் அன்னப்பிராசனக்கிரியைமுடித்து, ஆண்டின் மேலாகும் மதியில் கேச வினை முடித்து - பதின்மூன்று மாதத்தில் சவுள

க்கிரியையமுடித்து, ஐந்தாம் ஆண்டில் நூல் ஆறு தெரிந்து பூணல் நூல் கடி முடித்து - ஐந்தாம்வருடத்தில் வேதநூல்விதி வழாது உபாயனக்கிரியை முடித்து, பின்னர் - பின்பு.

பிரவாசமாவது - குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்துக்குச் செல்லுங் கிரியை. சவுளமாவது - மயிர்வினைக்குச் செய்யுங் கிரியை. உபாயனமாவது - பரிசுத்தத்தைத் தரிப்பித்தற்குச் சமீபமாகிய நயனத்தையுண்டாக்குங் கிரியை. (உஎ)

பதகிரைபாழிசாகையாரணம்பிணைத்தவேத
மூதனிரைக்கலையும்வென்றிமூரிவிற்கலையும்வாளு
மதநிரையொழுகுமையமயன்மாகிரைவையமபரய்மர
விதநிரையேற்றமறுமுணாத்தினுன்வியாழப்புத்தேள்.

(இ-ள்.) பதம் நிரை பாழி சாகை ஆரணம பிணைத்த வேதம முதல் நிரை கலையும் - பதமும் நிரையும் பாழியும் சாகையும ஆரணமும் நிரம்பிய வேதமுதலிய நிசையாயுள்ள நூல்களையும், வென்றி மூரி வில கலையும - வெற்றியையுடைய விற் றொழிற்குரிய நூலையும், வாளும் - வாட்பயிறகுகுரிய நூலையும, மதம நிரை ஒழுகும மையல் மா ஏற்றம் - மதம வரிசைபட ஒழுகுதலால் மயக்கம்பூணட யானஏற்றத்தையும், நிரை வையம் ஏற்றம் - வரிசைபட அலங்கரித்த தேரேறறதையும், விதம் நிரை பாய் மா ஏறறம மற்றும - பலவகைப்பட்டவரிசையையுடைய குதிரையின் ஏற்றத்தையும்புனர்த்தும் நூல்களையும இவையொழிநத வேறுநூல்களையும, வியாழப்புத்தேள் உணர்த்தினுன் - பிரகஸ்பதி பயிற்றுவிததார்.

பத நிரை பாழி சாகை யாரணம பிணைத்த வேதமுத னிரைகலை என்றது - கரண்டோபக்கிரமணக்கிரியை எனக்கொள்க. கரண்டோபக்கிரமணமாவது - வேதபாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங்கிரியை. பதம - வாசகம், நிரை - பூர்வ பூர்வபதத்தை அனுசரித்து உத்தரோத்தரபதத்தை யுச்சரிக்குங் கிரமம. பாழி-இரண்டுபதத்தை எடுத்துக்கொண்டு பூர்வபதத்தை யொருமுறை யுச்சரித்து உத்தரபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்து மீட்டும பூரவபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்து உத்தரபதத்தை ஒருமுறை யுச்சரிகும் கடை. சாகை - சதகாண்டதின்வேறுபள்ளது. ஆரணம் - அச்சாகையில் பதப் பிரச்சினைகளை கூடியது. பிணைத்த என்றது - இவ்வுறுப்புகளால் நிரம்பிய எனப் பொருள்கொள்க. வேதமுதல் நிரை கலை என்றது - ஆறங்கங்களையும். அவையாவன - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிதிகம், நிருத்தம், சோதிடம். (உஅ)

குருமுகத்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாங்கெண்ணெண்கலைகளுமொருங்குதேறி
யரனலதொருவராலுந்தேற்றுவதருமையாலப
பரனிடைத்தெளிந்தான்பாசுபதாத்திரப்படையுமன்னே.

(இ-ள்.) குரு முகத்து அறிய வேண்டும் என்பது ஓர் கொள்கையால்-(நூல் களைக்) குருமுகமாய் ஆராய்ந்தறியவேண்டுமென்னும் ஒருகோட்பாட்டால், ஒரு முறை கேட்ட ஆங்கு எண் எண்ண கலைகளும் ஒருங்கு தேறி - ஒருகால் கேட்டபடியே அறுபத்தாநான்குகலைகளையும் ஒருசேர ஐயந்திரிபறத் தெளிந்து, அரன் அலது ஒருவராலும் தேற்றுவது அருமையால் - சிவபெருமானன்றி மற்றொருவராலுந்தெளிவித்தற்கருமையால், அப்பரன் இடை பாசுபதாத்திரம் படையும் தெளிந்தான் - அச்சிவபெருமானிடத்துப் பாசுபதாஸ்திரப் பயிற்சியையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்.

பாசுபதாத்திரப்படை - பாசுபதாஸ்திர ஆயுதமெனற்றலால் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (உக)

எல்லியில்கலிகளெல்லாமகவைகாலிரண்டின்மூற்றத்
தொல்லறிவுடையனுகிக்குரவனைத்தொழுதுபோற்ற
வல்லவனுகியன்னர்மகிழ்ச்சிகொள்கலனுய்வென்றிச்
செல்வவேற்றிளைஞரோடுந்திருவிளையாடல்செய்வான்.

(இ-ள்.) காலிரண்டு அகவையில் - எட்டுவயதில், எல்லியில் கலிகள் எல்லாம் மூற்ற - அளவிலலாத தூஷணாச்சியெல்லாங குறைவின்றிநிரம்ப, தொல் அறிவு உடையன ஆகி - பண்டுளள முறறறிவுடையராகி, குரவனை தொழுது போற்ற வல்லவன் ஆகி - (தாய்தந்தையராகிய) இருமுதுகுரவரையும வழிபட்டுத் தந்தித்து வாழ்த்த வண்மையையுடையவராகி, அன்னர் மகிழ்ச்சி கொள் கலன் ஆய் - அவ்விருமுதுகுரவருடைய மகிழ்ச்சிக்கோ பாததிரமாய், வென்றி செல்வம் எறு இளைஞரோடும் - வெற்றிச் செல்வத்தையுடைய ஆண்சிங்கம்போனற இளைஞரோடும் (சென்று) திரு விளை யாடல் செயவான் - திருவிளையாடல் செய்து வருவாராயினர்.

ஈதற்கண்ணிற் பிறந்த புத்திரனுதலின தொல்லறிவுடையனுகி என்னர்.(ஈ0)

புகர்மதவேழமூட்டிப்போரிளையாடிவென்றுங்
தகரொடுதகரைதாக்கித்தருகுகமராடிவென்றும்
வகிர்படுகுருதிசூடுவாரணமாடிவென்று
நகைமணிபலகைசெம்பொனன்குறுப்பாடிவென்றும்.

(இ-ள்.) புகர் மதம் வேழம் மூட்டி போர் விளையாடி வென்றும் - புள்ளிதங்கிய முகத்தையும் மதத்தையுமுடைய யானைகள் (தம்முளபோர்செயயப்)பொருத்தி வெற்றிகொண்டும், தகரொடு தகரை தாக்கி தருக்கு அமர் ஆடி வென்றும் - ஆட்டுக்கடாக்களோடு ஆட்டுகடாக்களைப் பொருததி இறுமாபபோடு போர்செய்யச்செய்து வெற்றிகொண்டும், வகிர் படு குருதி சூட்டு வாரணம் ஆடி வென்றும் - பிளவுபட்ட வுதிரம்போலும செகநிறமவாயந்த சூட்டையுடையசேவல்கள (தம்முளபோர்செயப்) பொருதி வெற்றிகொணடும், நகை மணி பலகை - விளங்கும் இரத்தினங்கள் குயிற்றிய பலகையின்வாயுளமைக்க, செம் பொன் கான்கு உறுப்பு ஆடி வென்றும் - இரத கஜ துரக காலாளகள எனனும கான்குறுப்புகளைதொட்டு வினையாடி வெற்றிகொண்டும்.

வாரணம் என்னும் பலபொரு ளொருசொல் - வகிரபடு குருதிச் சூட்டென்னுங் குறிப்பால் சேவலையுணாதறிற்று. வாரணம் - யானை, கோழி, சங்கு. கடல், கவசம், கேடகம். (ஊக)

காற்றினுங்கடியமாவிற்காவதம்பலபோயமீண்டுங்
கூற்றினுங்கொடியசிற்றக்குஞ்சரமுகைத்தும்வையை
யாற்றினுய்யானத்தாவியகத்தினுளின்பந்துய்த்தும்
வேற்றிறன்மைந்தரோடுமல்லமர்வினைத்துவென்றும்.

(இ-ள்.) காற்றினும் கடிய மாவின் பல காவதம் போய் மீண்டும் - காற்றினும் விரைந்துசெல்லுங் குதிரையின்மேல் பலகாதஞ்சென்று திரும்பியும், கூற்றினும் கொடிய சிற்றம் குஞ்சரம் உகைத்தும் - இயமனினுங் கொடுந்தொழில்பூண்டகோ

பத்தையுடைய யானையைச்செலுத்தியும், வையை ஆற்றின் உய்யானத்து ஆவி அகத்தினுள் இன்பம் தழுத்தும் - வையையாற்றின்கண்ணும் பூந்தோட்டத்தின்கண்ணும் தடாகத்தின்கண்ணும் இன்பநுகர்ச்சியும், வேல் நிறல் மைத்தரோடு மல் அமர் வினைத்து வென்றும்-வேலின்வெற்றிவாய்ந்த இளைஞரோடும் மற்போர்புரிந்து வெற்றிவாய்ந்தும்.

வையையாற்றிலும் தடாகத்திலும் நீர்விளையாட்டயர்தலும், பூந்தோட்டத்தில் மலர்கொய்து சூடலும் உடைமையால் இன்பந்துய்த்ததுமென்றார். (சுஉ)

சந்தவெற்படைந்துவேட்டஞ்செய்துமசைலவாழ்க்கை
யந்தணராகூறவவாதொழில்விஞையுமன்னா
கந்தமென்கனிவிருத்நாண்கைதழீஇக்களித்துமீண்டு
மிந்தவாறைம்மூவாண்டுகழியமேலெய்துமாண்டில்.

(இ-ள்.) சந்தம் வெற்பு அடைந்து வேட்டம் செய்தும் - பொதியமலையை யடைந்து வேட்டையாடியும், அசைலவாழ்க்கை அந்தணர் ஆகூற - அப்பொதியமலையில்வாழும் வாழ்க்கையையுடைய முனிவர்கள் ஆசிவசனங்கூற, அவர் தொழில் விஞையும் - அவர்செய்யுந்தவத்தொழில (முட்டின்றிமுடிதலில) விஞவியும், அன்னர் கந்தம் மெல் கனி விருத்து ஊண கைதழீ இ களித்தும் - அம்முனிவர்கள் (களிகூர்ந்து) தந்திழங்கும் மெல்லியகனியும் ஆய்ய விருந்தணைவைக் கைக்கொண்டு மகிழ்ந்தும, மீண்டும் - (தமது) திருக்கோயிற்குத் திரும்பியும், இந்த ஆறு ஐமூவாண்டு கழிய - இந்தபடி பதினேந்தவருடங்கழிய, மேல எய்தும ஆண்டில் - இனிவரும பதினாறும் வருடத்தில.

சந்தவெற்பு - சந்தனமகிருங்கிய மலையென்றமையால் பொதியமலையென்றும். (சுஉ)

சூர்முதற்படிந்ததங்கடோன்றலேயிவனென்றெண்ணிக்
காமுகமயிலும்வேலுங்கைவிடாகாக்குமாபோல்
வாமுகமூலையினுரும்வடிக்கணுமருங்குமொய்ப்பக்
கூமுகவேலானின்னகொளையனுகந்தகாதை.

(இ-ள.) சூர் முதல் தடிந்த தங்கள் தோன்றலே இவனென்று எண்ணி-சூரபன்மனுகிய மாமரத்தினவேரை அறுத்த தங்கள் இறைவனே இவனென்றகருதி, கார்முகம் மயிலும் வேலும் கைவிடாத காகுமு ஆறுபோல்-கரியநிறம்வாய்ந்த முகத்தையுடைய மயிலும் வேலும் (சிறிதும்) நெகிழாமல் நினறுகாகுமவகைபோல, வார்முகம் மூலையிஞரும் - கச்சின்முகதலிலகிய மூலையையுடைய பெண்களும், வடிகண்ணும் மருங்கு மொய்ப்ப-(அவர்கள்) மாவடியின்பிளவையொத்தகண்களும் (தமது) பக்கங்களில் மொயக்க, கூமுகம வேலான் இன்ன கொள்கையன ஆககூரைதநியிலுடைய வேலேயேநிய உகைரகுமாரர் இகாளைபபருவமுடையவராக, தாதை-சவந்திரபாண்டியர்.

விடாது என்னம எதிாமறை வினையெச்சமும, ஆறு என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் சூறு தொக்குநின்றன. (சுச)

பங்கயச்செவ்வித்தாகிக்கண்மனம்பருகுகாந்தி
யங்கழற்காலுஞ்சொன்னவடைவினிற்றிரண்டுநீண்ட
சங்கையும்வட்டந்தோன்றுசெழுமுழந்தாளுநால்வாய்த்
துங்கவிர்ங்கவுண்மால்யானைத்துதிக்கைபோற்றிரள்கவானும்.

உக்கிரகுமாரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். சுகக

(இ-ள்.) பங்கயம் செவ்வித்த ஆ - அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போலும் அழகினையுடையதாகி, கண் மனம் பருகு காதி அம் கமல காலும் - (கண்டோர்கள்) கண்ணையும்மனத்தையும் கொள்ளைகொள்ளும் ஒளியாய்ந்த அழகிய வீரக்கண்டையணிந்த காலியும், சொன்ன அடைவினில் திரணடு நீண்ட சங்கையும - சாமுத்திரிகை நூலிற்சொன்னமுறையே திரண்டுநீண்ட கணைக்காலியும, வட்டம் தோன்ரு செழுமுழந்தாளும் - எலும்பின் வட்டவடிவுதோனறுமற் றசைந்தமுழங்காலியும், கால்வாய் துங்கம ஈாங்கவுள் மால் யாணை துதிகைபோல் திரள்கவானும்-ரான்றசையும் வாயையும உயர்ந்த மதநீரின தண்மைவாய்ந்த கபோலதையும் மயக்கத்தையுமுடைய யாணையினது துதிகைபோலத் திரண்டதொடையையும்.(கூடு)

சிறுகியவயிறுந்தாழ்ந்தநாபியுஞ்செவ்விநோக்கு
மறுவில்கண்ணடியினன்னகடியகலவரைகொண்மார்பு
மெறியிசைவீணைத்தண்டினியோந்துநீண்டிழிந்தகையும்
வெறியதார்கிடந்தமேருவெற்பிரண்டனியதோளும்.

(இ-ள்.) சிறுகிய வயிறும் - சிறுகிய உதரத்தையும், தாழ்ந்த நாபியும்-ஆழ்ந்தவுந்தியையும், செவ்வி நோககும் மறு இல் கணணடியின் அன்ன கடி அகலவரைகொள் மார்பும் - (உலகத்தினர் தமது படிவத்தினது) அழகுநோகருதற்குக்(கருவியாகிய) சூற்றமற்ற கணணுடிபோலச்(சருச்சரையகனற) ஒளி(மிகக) அகன்றமலையொரத்த மார்பையும, எறி இசை வீணை தண்டின் இனிகது நீண்டு இழிந்தகையும் - நரம்பைத்தடவுதலால இசையெழும் வீணையினது தணடைபோலத் தமமுளொத்து நீண்டு முழந்தாளதொட நிமிரகதகைகளையும், வெறிய தார் கிடந்த மேருவெறபு இரண்டு அனைய தோளும - வாசனையையுடைய மாலைசூழ்ந்த இரணடுமலை மேருவையொப்பப பயிரத்ததோள்களையும். (கூசு)

வலம்புரியென்னவாய்ந்தகண்டமுமலராண்மன்னும்
பொலம்புரிகமலமன்னவதனமும்பொதுவாலோகி
நிலம்புரிதவப்பேறன்னவடிவெலாநின்றுநின்று
நலம்புரிநூலாலோக்கிசசோதிப்பானடிக்கவல்லான்.

(இ-ள்.) வலம்புரி என்னவாய்ந்த கண்டமும் - வலம்புரிச்சங்கைப்போல வரைவாய்ந்த திரண்டகண்டதையும், மலராள மனனும பொலம்புரி கமலம அன்ன வதனமும் - இலக்குமி நீலபெயராது வசிக்கும் பொனனிறம்வாய்ந்த தாமரையையொத்த முகதையும், நடிக்கவலலான - இருநிசாலவிச்சைசெய்யவல்ல சவந்தரபாண்டியர், பொதுவரல் நோகி - பொதுவிலகணத்தாற் பார்த்தருளி நிலம்புரி தவம பேறு அன்ரென் வடிவு எல்லாம்-நிலமகளசெய்த தவப்பயனையொத்த உக்கிரகுமாரருடைய அவையவங்களையெல்லாம, நின்று நினறு நலமபுரி நூலால் நோக்கி சோதிபபான - உற்றுநோகஙகிச் சாமுத்திரிகை நூலிற்கூறிய சிறபபிலக்கணமரபால் நோக்கிச் சோதிகதொடங்கினர்.

நலம்புரிநூல் - அவயவங்களி னிலக்கணங்கூறுநூல். (கூஎ)

உன்னதமாறுநீண்டவுறுப்பைந்துசூக்கந்தானு
மன்னதுகுறுக்கதன்காமகலவுறுப்பிரண்டோழாகச
சொன்னதுசெவப்புசூன்முகம்பிரந்தொகுத்தவாறே
யின்னவைவிரிக்கினெண்ணெண்ணிலக்கணவுறுப்பாமென்ப.

(இ-ள்.) **உன்னதம் ஆறு ஆக** - உயர்ந்த வுறுப்புகளாருகவும், **ஈண்ட உறுப்பு ஐந்து ஆக** - ஈண்ட வுறுப்புகளைந்தாகவும், **சுக்கம் தானும் அன்னது ஆக** - சிறுகிய வுறுப்புகளைந்தாகவும், **குறுக்கம் நான்கு ஆக** - குறுகிய உறுப்புகள் நான்காகவும், **அகல் உறுப்பு இரண்டு ஆக** - அகன்ற வுறுப்புகளிரண்டாகவும், **சொன்னது செவப்பு ஏழு ஆக** - நூலிற்சொலலிய செவந்தவுறுப்புகளேழாகவும், **கம்பீரம் மூன்று ஆக** - ஆழ்ந்தவுறுப்புகளமூன்றாகவும், **தொகுத்த ஆறு ஏ** - (சாமுத்திரிகைநூலில்) தொகுத்தக்கூறியபடியே, **இன்னவை விரிகில்** - இவற்றையெடுத்து விரித்துக் கூறில், **உறுப்பு எண்ணான்கு இலக்கணம் என்ப** - உறுப்புகளாலமைந்த முப்பத்திரண்டிலக்கணமென்ற கூறுவர்.

ஆக என்னும் வினையெச்சம் இடையில் நின்று ஏனையிடங்களிற் பிரிந்துசெல்லுதலால் இடைநிலைத்தீவகவணி. ஆம் சாரியை பிடைச்சொல். (கூஅ)

வயிறுதோணெற்றிநாசிமார்புகையடியிவ்வாறு
முயரில்வான்செல்வனுருமொளிகவர்கண்கபோலம்
புயல்புரைவள்ளற்செங்கைபுதுமணங்கவருந்துண்டம்
வியன்மூலகடிமார்பைந்துநீண்டவேல்விளக்குநன்மை.

(இ-ள்.) **வயிறு தோள் நெற்றி நாசி மார்பு கை அடி இவ்வாறும உயரில் வான் செல்வனும்** - வயிறும் புயமும் நெற்றியும் நாசியும் மார்பும் கையினடியும் ஆகிய இந்த ஆறுறுப்பும் உயர்திருப்பானையின் பெருஞ்செல்வமுடையவனுவான், **ஒளி கவர்கண் - புலன்களுள ஒனருகிய**) ஒளியைத தனதகப்படுதலியகண்ணும், **கபோலம்-கபோலமும், புயல் புரை வள்ளல் செங்கை** - மேகமபோலக கைம்மாறு கருதாதகொடுக்கும் செவந்தகையும, **புதுமணம் கவரும் துண்டம்** - நறுமணங்கவரும் நாசியும், **மூலை நடு வியன் மார்பு ஐந்தும் நீண்ட வேல்** - மூலையின்மத்தியிலுள்ள பரந்தமார்பும் ஆகிய இவ்வைந்துறுப்பும் நீண்டிருப்பானையின், **நன்மை விளக்கும்** - (அவை அவனுக்கு) நனமையைத்தரும். (கூ)

நறியபூங்குஞ்சிதொக்குவிரல்கணுநகம்பல்லிலங்குஞ
சிறியவேலாயுள்கோசஞ்சங்கைகாமூதுநிங்கான்குங
குறியவேற்பாக்கியப்பேறுஞசிரங்குளமென்றுய்ந்தோ
ரறியுமிவ்வுறுப்பிரண்டுமகன்றவேலதுவுநன்றும்.

(இ-ள்.) **நறிய பூம் குஞ்சி** - நறுமணங்கமழும் மலரையணிந்த கையும், **விரல் கணு நகம் பல் ஐந்தும்** - விரலுங கணுவும் நகமும் பல்லும் ஆகிய இவ்வைந்தும், **தொக்கு சிறியவேல் ஆயுள்** - சிறுதலுச் சிறியனவாயிருக்கப் பெறுவானில் ஆயுள்விருத்தியாம், **கோசம் சங்கை நா மூதுகு இங்கான்கும் குறியவேல் பாக்கியப் பேறும்** - கோசமுங் கணிக்காலும் நாவும் முதுகும் ஆகிய இநநானகுறுப்பும் குறியனவாயிருக்கப் பெறுவானில் பெரும்பாக்கியப் பயனுண்டாம, **ஐய்ந்தோர் அறியும் சிரம் குளம் என்ற இவ்விரண்டு உறுப்பும் அகன்ற வேல்** - (சாமுதிரிகைநூலின்) ஆராய்ச்சியின்வல்லோர் கன்கறியும் தலையும் நெற்றியும் என்றசொல்லப்பட்ட இந்த இரண்டு உறுப்புகளும், அகன்றவேல் அதுவும் நனரும் - அகன்றிருந்தானில் அவ்வகற்சியும் நன்மையைவிளக்கும். (சஅ)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையிதழண்ணநாக்கு
நகமிவையேழுஞ்சேந்தகன்மையாற்பெறுமாவின்ப

மிகல்வலியோசைநாபியென்றிவைமூன்றுமாழ்ந்த
தகைமையாலெவர்க்குமேலாநன்மைசாறக்கோனென்ன.

(இ-ள்.) அடி அகம் அங்கை - அடியினுள்ளிடமும் உள்ளங்கையும், நாட்டம் கடை - கட்கடையும், இதழ் அண்ணம் நாக்கு நகம் இவை ஏழும் - இதழும் மேல்வாயும் நாக்கும் நகமும் (ஆகிய) இவ்வுறுப்புகளேழும், சேர்ந்த நன்மையால் மா இன்பம் பெறும் - செவற்றிருக்கும நன்மையையுடையனுகில் பெரிய இன்பம் பெறுவான், இகல் வலி ஓசை நாபி எனற இவை மூன்றும் - (மிக்க) வலிமையும் ஓசையும் கொப்பூழும் என்றுசொல்லப்பட்ட இம்மூன்றுறுப்புகளும், ஆழ்ந்ததகைமையால் - ஆழ்ந்திருக்குந் தன்மையனுயின, எவர்க்கு மேலாம் நன்மைசாழ் தக்கோன் என்ன - உலகிலுள்ளயாவர்க்கும் மேம்பட்ட நன்மைநிறைந்த தருதியுடையோனென்றகருதி.

என்ற என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் ஈறுதொக்குநின்றது. இகல்வலி ஒருபொருட்பனமொழி. (சக)

எல்லியின்மூர்த்திமைந்தனிலக்கணநிறைவினேடு
நல்லவாங்குணனுநோக்கிப்பொதுவறஞாலங்காக்க
வல்லவனிவாழ்நாணனிபெறவல்லனென்ன
வல்லணிமிடற்றன்பின்னுமனத்தினுளளந்துசூழும்.

(இ-ள்.) எல்லே இல் மூர்த்தி - அளவைகளால் அளந்தறியவொண்ணுத சவுந்தரபாண்டியர், மைந்தன் இலக்கணம் நிறைவினேடும - (தமது) புத்திரனுடைய மூப்பத்திரண்டிலக்கணங்களின் சால்பினேடும், நல்ல ஆம குணனும் நோக்கி-(அவறறிற்கியைந்த) நல்லனவாகிய குணங்களையும் ஆராய்ந்தறிந்து (இவற்றால்) ஞாலம் பொது அற காக்கவல்லவன் ஆகி - உலகந்தனதடிக்கிழப்படக் காக்கவல்லவனுய, வாழ் நாள் நனிபெற வல்லன் என்ன - வாழ்நாளும மிகப்பெறவும் வல்லனென்று கருதி, அல் அணி மிடற்றன் - (விஷத்தால்) இருண்ட ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய அப்பெருமானர், பின்னும் மனத்தினுல் அளந்து சூழும - பின்னும் மனதினுல் தனித்தனிவரையறுத்து ஆலோசிகினறர. (சஉ)

இத்தகுபண்புசான்றநீமையாலிசைமைநீதி
வித்தகநல்லவுள்ளமூடைமைமெய்வீறுதெய்வ
பத்திமையுலகுக்கெல்லாமகிழ்ச்சிசெய்பண்புசாந்த
சித்தமெவ்வுயிர்க்குமன்புசெய்கைநல்லீகைகல்வி.

(இ-ள்.) இத்தகு பண்புசான்ற நீர்மையால் - இவ்வாறு தக்ககுணங்கள நிறைந்ததன்மையால், இசை மை நீதி - புகழும் நீதியும், வித்தகம் உடைமை நல்ல உள்ளம் உடைமை - சதுரப்பாடுடைமையும் நல்ல உள்ளமுடைமையும், மெய் வீறு தெய்வ பத்திமை-சத்தியமும் நிகரின்மையும் ஈசுரபத்தியும், எல்லா உலகுக்கும் மகிழ்ச்சிசெய் பண்பு சாந்தசித்தம் - எல்லாவுலகக்களுக்கும் இதஞ்செய்யும் தன்மையும் சாந்தசித்தமும், எவ்வுயிர்க்கும் அனபு செய்கை நல் ஈகை கல்வி - எல்லாவுயிர்களின்மேலும் கருணைசெய்தலும் நல்லகொடையும் கல்வியும்.

ஏழனுருபு நிற்குமிடத்து நான்கனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். எல்லாம் என்பதனிறுதியில் முற்றும்மைதொகுத்தல். (சஉ)

வெல்லுதற்கரியார்தம்மைவெல்லுதேவராலுஞ்
செல்லுதற்கரியதேத்துஞ்சென்றிடுதிறையுங்கோடல்
புல்லுதற்கரியஞாலமாலிபோற்புயத்திலேக்கிச்
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல்.

(இ-ள்.) தேவராலும் செல்லுதற்கு அரிய தேத்தும் சென்று - தேவர்களாலும் அடைதற்கரிய இடத்துஞ்சென்று, வெல்லுதற்கு அரியார் தம்மை வெல்லுதல்-அத்தேவர்களால் வெல்லுதற்கரிய பகைவரை வெற்றி கோடலும், இடு திறையும் கோடல் - (அவர்கள்) கட்டுந் திறையையுங் கைக்கோடலும், புல்லுதற்கு அரிய ஞாலம் - (பிறரால் ஒரு சேர) அடைதற்கரிய உலகத்தை, மாலிபோல் புயத்தில் ஏக்கி-மாலிபோலப் புயத்தி லெளிதாகச் சுமந்து, சொல்லுதற்கு அரிய கீர்த்தி - வரையறுத்துச் சொல்லவொண்ணாத (தனது) பிரதாபத்தை, உலகு எலாம் சுமப்ப வைத்தல் - உலகமுற்றும் சுமக்க நிலைபெற வைத்தலும.

வெற்றிகோடலும், திறைகோடலும், உலகமுற்றுந் தாங்குதலும் உடைமை பற்றிக் கீர்த்தியைப் பிரதாபமெனறும். பிரதாபம என்றது வெற்றியால் வரும் புகழ்க்கி. தேம் இடப்பெயர்ச்சொல-அது ருபேறகுமிடதது ாறுமை அத்துச்சாரியையினகரமுங்கெட்டுத் தேத்து என நினறது. (சச)

என்றிவையாதியாயவியற்குணமுடையனுகி
நன்றிசெய்துலகுகெல்லாநாயகனெருவனுகி
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீண்முடிகவித்தமுன்னர்
மன்றல்செய்கென்றுசூழ்ந்துமதிஞரோடுசாவினனே.

(இ-ள்.) என்ற இவை ஆதியாய - என்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய (பெருத்தகைமைகளே) இயல் குணம் உடையன் ஆகி-இயறகைக குணஙகளாக வுடையவனுயிருத்தலால், நன்றி செய்து - (உயிர்களுகு) இதமே புரிந்து, உலகுக்கு எல்லாம் ஒருவன் நாயகனுகி நின்றிடும் இவற்கு-உலகங்களுக்கெல்லாந் தானெருவனே தலைவனுய் நிற்கு மிவனுகு, பின்னர் நீள் முடி கவித்தம் - பின்பு ஒளிமிக்க நீண்ட முடி சூட்டுவோம், முன்னர் மன்றல் செய்க என்று சூழ்ந்து-முன்பு திருமணஞ்செய்வோமென்று ஆலோசித்து, மதிஞரோடு உசாவினன் - சுமதி முதலிய அமைச்சரோடு ஆலோசித்தருளினர்.

ஆகி காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகால வினையெச்சமாதலால் ஆதலால் எனப் பொருள் கொண்டாம். கவிதாமை எதிர்காலத்தன்மைப்பன்மைவினைமுற்று. தும் தன்மைப்பன்மை. (சஞ)

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கசுஞ.

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரகுமாரனுக்கு

வேல் வளை செண்டுகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருக்குந்திறலுக்கிரகுமரனுதயமிதுவான்மதியுநகைப்
பெருக்குங்கரந்தசடைக்கறைபடபெருந்தேர்செழியர்பிரானவற்குச்
செருக்குஞ்செல்வமணமுடிதனுசசெல்வேல்வளைசெண்டளித்துள்ளங்
கருக்குமுடிதந்தரசரிமைதந்தசெயலுரைசாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) உருக்கும் திறல் உக்கிர குமரன் உதயம் இது-(பகைவரைக்) கெடுக்கும் வலிமையாயுள்ள உக்கிரகுமாரர் அவதரித்த வரலாறு இத்திருவிளையாடலாம், வால் மதியும் நகைப்பெருகுமாறு கறை சடை கரந்த-வெளளிய சந்திரனையும் நகைப்பெருகுகையும் கெருங்கியசடையையும் ஒளிந்துவருகருளிய, பெரும் தேர் செழியர் பிரான்-பெரியதேரையுடைய பாண்டியர் இறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியர், அவறகு-அவ்வுக்கிரகுமாரருக்கு, செல்வம் செருக்கு மணமுடித்து - செல்வத்தாலுமாள்திருக்குந்திருமணத்தை (முன்னர்) முடித்து, செவ் வேல் வளை செண்டு அளித்து - உதிரந்தோய்ந்தவேலையும் சக்கரத்தையும் செண்டையுங்கொடுத்து, உள்ளங் கருக்கு முடிதந்து - மனமிறுமாக்கும் முடிசூட்டி, அரசு உரிமை தந்த செயலும் சாற்றுவாம் - (தமது) அரசுரிமையுந்தந்த திருவிளையாடலைச்சொல்லுவாம்.

செல்வம் செருக்கு மணம், உள்ளகருக்குமுடி, உடையவன்மேழிலே உடைமைகண்மேலேறிக்கூறினர். (க)

வையைக்கிழவன்றன்னருமைக்குமரன்றனக்குமணம்புணர்ச்சி
செயயகருதுந்திறனேக்கியறிஞரோடுந்திரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாநிலத்திருவுமரபுங்குடியும்புகழ்மையுநம்
மையற்கிசையத்தகுகுலத்தரசர்யாரென்றளக்கின்றார்.

(இ-ள்.) வையை கிழவன - வையையாறறு நீர்த்துறைகருகிய சவுந்தரபாண்டியர், தன் அருமை குமரன் தனக்கு - தமது அருமைபபுதல்வருக்கு, மணம் புணர்ச்சி செயய கருதும திறன் நோக்கி - திருமணஞசெயயக்கருதிய பாருபரட்டையுணர்ந்து, அமைசசர் அறிஞரோடும் திரணடு - சுமதிமுதலிய மந்திரிமார் மூதறிஞரோடும் ஒருசேரக்கூடி, மை அற்று அழியா நிலம் திருவும் - குற்றமற்று ஒரு பொழுதும் கிதையாத நிலவுரிமைச்செல்வமும், மரபும குடியும் புகழ்மையும்-தொன்றுதொட்டு முறைபிறழாதுவரும மரபும குடிபபிறப்பும (இவறறிற்கியைந்த) புகழ்ச்சியும் (ஆகிய இவைகளுககு) நம் ஐயறகு இசைய தக்க குலத்து - தமது பெருமானுர்க்குப் பொருந்தத்தக்க குலத்திறபிறநத, அரசர யார் என்று அளகின்றார்-அரசர்யாவரொன்று (தமமுள்) அளகது அறிவாராயினர். (உ)

தீந்தண்புனல்சூழ்வடபுலத்துமணலுரொன்னுந்திருநகர்க்கு
வேந்தன்பரிதிதிருமரபின்விளங்குஞசோமசேகரனென்
றுய்ந்தகேள்வியவனிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
காந்திமதியைமணம்பேசவிருந்தாழ்நைக்கனியிருளவாய்.

(இ-ள்.) தீம் தண் புனல் சூழ் வடபுலத்து மணலூர் என்னும் திருநகர்க்கு வேந்தன் - இனிய தண்ணியநீர்சூழ்ந்த (மதுரையின்) வடபாலுள்ள மணலூரென்னும் திருநகர்க்கு அரசனுய், திரு பரிதி மரபின் விளங்கும் சோம சேகரன் என்ற ஆய்ந்த கேள்வி அவன - சிறந்த சூரியன்மரபில் அவதரித்த சோழனுகிய சோமசேகரனென்று சொல்லப்பட்டு ஆராய்ந்தகேள்வியில்வல்லவன் (மேற்கூறியவற்றுள் ஒன்றுமே முட்டின்றி நிறைந்தவனுகலால்) இடத்து திருமாது என்ன அவதரித்த காந்திமதியை-அவனிடத்தில் இலக்குமிபோல அவதாரஞ்செய்த காந்திமதி என்பவரை, மணமபேச இருநதார்-திருமணவினைக்குப் பேசவிருந்தார்கள், அற்றை கணை இருள்வாய் - அநாளில் நடுராத்திரியில்.

கணையிருள் - மிக்கவிருள் ஆதலால் நடுராத்திரி என்றும். (கூ)

வெள்ளைக்களிற்றின்பிடர்சுமந்தகுடுமிக்கோயின்மேயவிளம்
பிள்ளைக்கதிர்வெண்மதிமௌலிபெருமானிரவிமருமானும்
வள்ளற்கரத்தான்கனவிலெழுந்தருளிவானோர்கனவிற்குங்
கள்ளத்திருவார்திருமேனிகாட்டியிதனேவிளம்புவார்.

(இ-ள்.) வெள்ளை களிற்றின் பிடர் சுமந்த குடுமி கோயில் மேய - வெள்ளையானையின் பிடர்சுமந்த சிகரத்தையுடைய திருக்கோயிலுள எழுந்தருளிய, வெள் கதிர் இளம் பிள்ளை மதி மௌலி பெருமான் - வெள்ளியகிரணத்தையுடைய இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடாமுடியையுடைய சவுந்தரபாண்டியர், இரவி மருமான் ஆம் வள்ளல் கரத்தான் கனவில் எழுந்தருளி - சூரியன் புத்திரனுகிய வள்ளன்மை நிறைந்த கையையுடைய சோமசேகரச்சோழன் கனவில் எழுந்தருளி, வானோர் கனவிற்கும் கள்ளதது உருவாம் திருமேனிகாட்டி - தேவர்கள் கனவிற்கு மறைந்தபடியமாகிய (தமது) திருமேனியைப் புலபபடுதது, இதனே விளம்புவார் - இதனைச் சொல்லியருளுகின்றார்.

உம்மை - சிறப்புப்பொருட்டு. (சு)

அன்னமிறைகொள்வயன்மதுரைசிவன்யாமரசநீயின்ற
பொன்னேயனையாடனேமதுராபுரியிற்கொடுபோயமறுபுலத்து
மன்னர்முகுடமணியிடறமழுங்குகழற்காற்சுந்தரனுந்
தென்னர்பெருமான்குமரனுக்குகொடுத்தியென்றுசெப்புதலும்.

(இ-ள்.) அரச-அரசனே, யாம் அன்னம் இறைகொள் வயல் மதுரைசிவன்-யாம் அன்னம்வசிக்கும் வயல்கள்சூழ்ந்த மதுரையிலெழுந்தருளிய சிவன், நீ ஈன்ற பொன்னே அனையாள் தனே - நீபெற்ற இலக்குமியையொத்த காந்திமதியை, மதுராபுரியில் கொடுபோய் - மதுரைத் திருநகருக்குக்கொண்டு சென்று, மறு புலதது மன்னர் முகுடமணி இடற மழுங்கும் - (நிறை இறுக்கவந்துவணங்கிய) வேற்றுத் தேயத் தரசர்களது கிரீடவுறுப்பிலுள்ள இரத்தினங்களிடறுதலால் தேய்ந்த, கழல் கால் சுந்தரனும் தென்னர் பெருமான் குமரனுக்கு - வீரகண்டையணிந்த சவுந்தரபாண்டியர் குமாராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியருக்கு, கொடுத்தி என்று செப்புதலும் - தாராயென்றுகூற.

செப்புதலும் - நிகழ்காலவினையெச்சம். செப்பு-பகுதி. து - அல் இரண்டும் சாரியை. உம்-எச்சவிகுதி. (ரி)

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். சுகுள

உள்ளக்கமலமுகமலமுடனேமலரவிருதடங்க
ணள்ளற்கமலமலர்ந்துதனதங்கைக்கமலமுகிழ்த்தெழுந்து
வள்ளற்பரமன்கருணையெளிவந்தசெயலிகினைந்தன்பின்
வெள்ளத்தழுந்தியெழுந்திரவிவேலைமுகைகும்வேலையினில்.

(இ-ள்.) உள்ளம் கமலம் முக கமலம் உடனே மலர - இதயமாகிய தாம மையானது முகமாகிய தாமரையோடே மலர்ந்து பொலிய, இரு தடம் கண் அள்ளல் கமலம் மலர்ந்து - இரண்டு பெரிய கண்களாகிய தாமரைகள் மலர்ந்து, தனது அம் கை கமலம் முகிழ்த்து எழுந-தனது அழகிய கைகளாகிய தாமரைகளைக் குவித்து (கண்படைப்பளளியினின்றும்) எழுந்து, வளளல் பரமன் கருணை எளிவந்த செயலை நினைந்து - அருட்கொடையையுடைய சிவபெருமான் திருவருள் (தனக்கு) எளிதிற இட்டிய செயலைக்கருதி, அன்பின் வெள்ளத்து அழுந்தி எழுந்து - அன்பாகிய பெருகலில் ஆழ்ந்து மீண்டெழுந்து, இரவி வேலை முகைகும வேலையினில் - சூரியன கடலிற்மூழ்கும வைகறைப்போதில.

தாமரைக்குப் பங்கயம் என்பது ஓர் பரியாய நாமமாதலால் சாதியடைதாது அள்ளற்கமலம எனறார். சேறறிறறுமலர்ந்திய தாமரையெனபது பொருள். பங்கயம் சேறறிற்மூழ்ந்தியது. கண் கமலமலர்ந்து விழிதது என்னும் பொருளமேல்நினறது.

நித்தநியமக்கடனிரப்பிநிருபனமைச்சரொடுநான்கு
பைதகருவிப்படையினெடுபலவேறியமுங்கலிப்பத்தன்
பொய்த்தமருங்குற்றிருமகளைப்பொன்னனூரோடிரதமிசை
வைத்துமணஞசேர்திருவினெடுமதுரைநோக்கிவழிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) நிருபன் நித்தம் நியமக்கடன் நிரப்பி - சோமசேகரச்சோழன் நித்த நியமக்கடன்களை குறைவின்றிச் செய்துமுடித்து, அமைச்சரோடு நான்கு பைதத கருவி படையினெடு - மகதிரிகளோடு நான்காகப் பரந்த ஆயுதங்களோடிய சேனைகளோடு, வேறு பல இயமும கலிபப - வெவவேறுகிய பல வாச்சியங்களும் தொனிக்க, பொய்த்த மருங்குல் தன் திருமகளை பொன அனனூரோடு இரத மிசை வைத்து - பொய்போனும இலலாத இடையையுடைய தனது செல்வப்புததிரியை (மெய்க்காவலராகிய) இலக்குமியையொத்த பெணகளோடு தேரின்மேல் வைத்து, மணம் சேர் திருவினெடு மதுரை நோகி வழி கொண்டான் - திருமணத்துக்குரிய செல்வத்தோடு மதுரைத் திருநகரை நோகிவரத் தொடங்கினன்.

கருவியே சேனையாதலின் இருபெயரொட்டுப் பண்புததொகையாகக்கொண்டு கருவியாகிய படையெனக்கொளளுதலு மொனறு. "பொருள்கருவிகாலம்" என்னுந திருக்குறள் உரையிறகாண்க. பைதத இறநதகாலப்பெயரெச்சம். பை-பகுதி.

நென்னலெல்லிமணம்பேசநினைந்தவாறேயமைசசர்மதி
மன்னர்பெருமான்றமரோடுமணஞூர்நோக்கிவழிவருவா
ரன்னவேந்தன்தனைக்கண்டாரடல்வேற்குமரனனையானெங்
கென்னர்பெருமான்குமரனுக்குன்திருவைத்தருதியெனவனையான்.

(இ-ள்.) அமைச்சர் - மந்திரிமார், நென்னல் எல்லி மணம் பேச நினைந்தாறே - நேற்றுப்போது (மணஞூர்க்குச் சென்று) மணவினைபேச நினைந்தபடியே,

மதிமன்னர் பெருமான் தமரோடு மணலூர் நோக்கி வழி வருவார்-சந்திரமாபிற்ரே ன்றிய பாண்டியர் பெருமானுராகிய சவந்தரபாண்டியருடைய சுற்றத்தாரோடு ம ணலூரைநோக்கி வருகின்றவாகள், அன்ன வேந்தன் தனேக்கண்டார் - (தமக்கெதி ரில்வரும்) அச்சோமசேகரச் சோழனேப்பார்த்தது, அடல் வேல் குமரன் அனேயான்- கொல்லுதற்ரெழில் வாய்ந்த வேலேயேந்திய முருகக்கடளே யொத்த, எம் தென் னர் பெருமான் குமரனுக்கு - எமது சவந்திரபாண்டியர் புதல்வராகிய உக்கிரகுமா ரபாண்டியருக்கு, உன் திருவை தருதி என - உனது புதல்வியைத் தருவாயென்று வினவ, அனேயான் - அச்சோமசேகரச்சோழன்.

அமைச்சர் - அமாத்தியர் என்னும் வடசொறறிரிபு. அமாத்தியர் அருகிலுள் ளோர். அன்ன சுட்டுத்திரிபிடைச்சொல். (அ)

குலனுங்குடியுங்கனவின்கடகொன்றைமுடியார்வந்துரைத்த
நலனுங்கூறிமணங்கோர்துயபபவதனேநன்முதியோர்
புலனென்றுழையாதமைவிடுத்தபொருனேத்துறைவற்குணர்த்திவரு
வலனுந்தயில்வேன்மன்னனெடுமதுரைமூதூர்வந்தணேந்தார்.

(இ-ள்.) கனவின் கண் கொன்றை முடியார் வந்து உரைத்த-(நேற்றிரவில்) கனவினிடத்துக் கொன்றைமாலேயை யணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள் எளிவந்து ஒத்துளவெனக் கூறிய, குலனும் குடியும நலனும் கூறி - குலத் தையும் குடிப்பிறப்பையும் அவற்றிற் கமைந்த மேம்பாட்டையும் எடுத்துச்சொல்லி, மணம் நோக்கு நயப்ப-(அவர்கள் வினவிய) மணவினேக்குடன்பட்டு விரும்பாகிற்க, அதனே - (உடன்பட்ட) அச்செய்தியை, நல் முதியோர் - நல்ல வறிவாலமைந்த மு தியோர்கள், புலன் ஒன்று உழையர் தமை விடுத்து - அறிவுசான்ற இவரை முன் னர் அனுப்பி, பொருனே துறைவறகு உணாத்தி - தாமிரபரணி நீர்த்துறைவராகிய சவந்தரபாண்டியருகுகுத தெரிவித்து, வரு வலன் உந்து அயில் வேல் மன்னனெடு- தம்மோடிவரும் வெறறிவாயந்த (பகைவரை மாய்க்கும) நுதியையுடைய வேலேயே ந்திய சோமசேகரச் சோழனெடுமை, மதுரை மூதூர் வந்து அணேந்தார் - மதுரையா கிய தொன்முதொட்டுளள திருநகரத்தை வந்தடைந்தாராகள். (சு)

இரவிமருமான்மதிமருமானெதிரேபணியததழீஇமுகம்மன்
பரவியிருக்கைசெலவுய்த்துப்பாண்டிவேந்தனிருந்தான்மேல்
விரவியமைசசர்திருமுகங்கள்வேந்தர்யாாக்குமவிடித்துநகர
வரைவுநாள்செய்தணிசெய்யமன்றன்முரசமறைவித்தார்.

(இ-ள்.) இரவி மருமான் மதி மருமான் எதிரே பணிய - சோமசேகரச்சேர முன் சவந்தரபாண்டியர் எதிரே சென்று வணங்க, பாண்டி வேந்தன் தமுவி முகம மன் பரி இருக்கை செல வுய்த்தான் - பாண்டிநாட்டு மனனராகிய அச்சவந்தரபா ண்டியர் அவனேத் தமுவி உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லி அச்சோழன் அமைத்த விடுதியில் செல்ல அனுப்பி இருந்தருளினர், மேல் அமைச்சர் விரலி - அதன்மேல் மந்திரிகள் தம்முட்கலந்து, வரைவு நாள் செய்து, திருக்கலியாணமகோற்சவநாள் வரையறை செய்து, வேந்தர் யார்க்கும் திருமுகங்கள் விடித்து - அரசர்கள் எவர்க் கும் திருமுகங்களனுப்பி, நகர் மன்றல் முரசம் அறைவித்தார் - மதுரைத்திருநகரை அலங்கரிக்கக் கலியாணபேரிகையை வள்ளுவரால் அறையச்செய்தார்கள். (கo)

மாடம்புதுக்கிப்பூகதமுங்கதலிக்காடுமறுகெங்கு
நீடுநிரைத்துப்பாலிகையுநிறைபொற்குடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுந்தோரணமுமபுனைவித்தழகுக்கழகாகக்
கூடகெருங்குரகரைமணக்கோலம்பெருகக்கொளுத்தினர்.

(இ-ள்.) மாடம் புதுக்கி - (சத்தமக்குரிய) மாடங்களைச் சுண்ணமுதலியவற்றும் புதுக்கி, பூகதமும் கதலிக் காடும் மறுகு எங்கும் நீடு நிரைத்து - கமுகமரங்களையும் வாழைமரக்காடுகளையும் வீதிகளெங்கும் பொலிந்து தோன்ற வரிசைபடக்கட்டி, பாலிகையும் பொன் நிறை குடமும் முறை நிறுத்தி - முளைப்பாலிகையையும் பொன்னுலாகிய பூரணகலசங்களையும் முறைப்பட வேதிகைதோறும நிறுத்தி, ஆடு கொடியும் தோரணமும் புனைவித்து - ஆடாநின்ற துவசங்களையும் மகரதோரணங்களையும் (வீதிகள் தோறும் கட்டி) அலங்கரித்தது, அழகுக்கு அழகாக-அழகுக்கு ஓர் அழகு செயவாராக, கூடம் நெருங்கும் நகரை மணகோலம பெருக கொளுத்தினர் - யானைக்கூடங்கள் நெருங்கிய மதுரைத்திருநகரை மணக்கோலம் பொலிந்து பெருக அலங்கரித்தார்கள்.

கொளுத்தினர் என்றதற்கு அலங்கரித்தார் என்றது சிந்தாமணியில் நச்சினார்க்கினியர் உரையிற்கண்டது. (கக)

தென்றலுடன்றிருமகளைத்தேவர்பெருமான்மணம்புரிய
மன்றலழகாலொருநகரொப்பதுகமினிமதுரைநக
ரன்றுதானேதனகொப்பதாகுமவண்ணமணியமைத்தா
ரின்றுதானேதனக்கதிகமென்னும்வண்ணமெழிலமைத்தார்.

(இ-ள்.) தென்றல் நாடன திருமகளை - தென்றற்காற்றுத் தோன்றுதற்குரிய பாண்டிநாட்டையுடைய மலயதுவசன் புத்திரியாரை, தேவர் பெருமான் மணம்புரிய-தேவர்பெருமானாராகிய சவுந்தரபாண்டியர் திருமணஞ்செய்ய, மன்றல் அழகால் - அத்திருமணப்பொலிவால், ஒரு நகர் ஒப்பு அதிகம இன்றி - மறறெரு நகரம் தனக்கு ஒப்பும் அதிகமுமில்லாமல், மதுரை நகர் - மதுரைத்திருநகரமானது, அன்று தனக்கு தானே ஒப்பது ஆகும் வண்ணம் அணி அமைத்தார் - அப்பொழுது தனக்குத் தானே ஒப்பாகும்படி. அலங்கரித்தார்கள, இன்று - இப்போது, தனக்கு தானே அதிகம் என்னும் வண்ணம் எழில அமைத்தார் - தனக்குத்தானே அதிகம் என்று சொல்லும்படி அலங்கரித்தார்கள். (கஉ)

கலிவிருத்தம.

முன்னர்மாலைமுடியணிசுந்தரத்
தென்னரேற்றின்றிருமுகமகண்டுதாழ்ந்
தன்னவாசகமுட்கொண்டயற்புல
மன்னர்மாதவர்யாரும்வருவரால்.

(இ-ள்.) முன்னர் - தமது முன், மாலை முடி அணி சுந்தரன் தென்னர் ஏற்றின் - மலர்மாலைசூழ்ந்த மகுடமணிந்த சவுந்தரபாண்டியருடைய, திருமுகம் கண்டு தாழ்ந்து - திருமுகவரவைக்கண்டு வணங்கி, அன்ன வாசகம் உட்கொண்டு - அத்திருமுகத்தில் வரைந்த வாசகத்தைத் தம்முட்கொண்டு, அயல் புல மன்னர் மாதவர் யாரும் வருவர் - வேற்றுத்தேயத்திலுள்ள அரசர்களும்தபோதனர்களும் யாரும் வருகின்றார்கள்.

தென்னர் ஏறு - பகைவராகிய பாண்டியருள் ஆண்சிங்கம் போன்றவனெனப் பொருள் கொள்க. சுந்தரத்தென்னரோறு ஈறுகெட்டு வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கது "சில விகாரமாமுயர்திணை" என்றதனால் ஈறுகெட்டு "இயல்பினும் விதியினும் நின்ற வுயிர்முன் கசதபமிகும்" என்ற விதியால் வல்லெழுத்து மிகுகது. (கூ)

புரவிவெள்ளமும்போர்க்கரிவெள்ளமும்
வரவிற்காலவலிமள்ளரின்வெள்ளமும்
விரவியாழியவெள்ளமுமுளஞுற
விரவிதன்வழித்தோன்றல்வகதெய்தினன்.

(இ-ள்.) புரவி வெள்ளமும் - குதிரைச் சேனை வெள்ளத்தோடும், போர் கரி வெள்ளமும் - போர்த்தொழிலையுடைய யானைச் சேனைவெள்ளதோடும, வரவில் கால் வலி மள்ளரின் வெள்ளமும் விரவி-வினைந்த செலவுதலில் காற்றுப்போலும் வண்மையையுடைய பதாதிச் சேனைவெள்ளதோடும கலந்து, ஆழிய வெள்ளமும் உள்ளுற-ஆழ்ந்த கடல் வெள்ளமும் நிலத்தட்புக, இரவி தன் வழி தோன்றல் வக தெய்தினன் - சூரியன் மரபில் வந்த சோழன வகதடைந்தான். (கச)

கோடுவில்லொடுமேகக்குழாங்கண்மின்
னீடுவாளொடுநேர்ந்தெனமாரப்புதாழ்ந்
தாடுகுண்டலக்காதுடையாடவர்ச
சேடனிகந்துசசேரன்வந்திண்டினான்.

(இ-ள்.) மேகம் குழாங்கள் - மேகபடலங்கள், கோடு வில்லொடும் - வானகத வில்லோடும், மின நீடு வாளொடுமு நேர்ந்தால என - மின்னலாகிய ஒளிமிகக வாளாயுதத்தோடும் வந்தபோல வந்து, மாறு தாழ்ந்து ஆடு குண்டலம் காதடை ஆடவர் சேடு அனிகத்து - மாறுபகாறுந் தாழ்ந்து ஆடாநின்ற குண்டலத்தை யணிந்த காதினையுடைய வீரர்களாகிய பெரிய பதாதிச்சேனைகளோடு, சேரன் வந்து ஈண்டினான் - சேரன வந்து நெருங்கினான.

வில்லையும் வானையும் ஏந்திய வீரர்கள் மேகம்போலுங் கரிய நிறமுடையவர் களாதலால் - கோடு வில்லொடு மேககுழாங்கள் மின்னீடு வாளொடு நேர்தென எனத் தொழிற்பற்றிய உவமையணியாகக் கூறினர். ஆடவர் எனப் பால் பொதுப்படக் கூறினாலும் கோடுவில்லொடும மின்னீடுவாளொடும் என்ற குறிப்பால் பெண் பாலெனக்கொண்டு ஆண்பாலெக்கொள்க. (கஎ)

கடலுமுள்ளமுங்காற்றும்பல்வண்ணமு
முடலுங்கொண்டெனவுந்துவாம்பரிப்
படுகடறகுட்பரிதியிறமேன்றினு
னடுபரிப்பதியாகியவேந்தனே.

(இ-ள்.) கடலும் உள்ளமும் காற்றும் பல் வண்ணமும் - சமுத்திரமும் மன மும் வாயுவும் பலநிறங்களும், உடலும் கொண்டால் என்ன - (தாம் தாம் ஒவ்வொ ரு) சரீரங்கொண்டு வந்தாற்போலவந்த, உந்துறும் வாம் பரி படு கடற்கு உள் - வி ரைந்து தாவிச்செல்லும் குதிரைச்சேனையையுடைய ஆழ்ந்தகடலுள், அடு பரிப் பதி யாகிய வேந்தன் - கொலைத்தொழிலமைந்த தரகபதியாகிய அரசன், பரிதியில்தோ ன்றினன் - சூரியனேப்போலக் கண்களுக்குப் புலப்பட்டு விளங்கினன.

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். சசக

கடல் உடல் கொண்டென என்பது-குதிரைச்சேனையின் அளவின்மைமேலும், உள்ளமும் காற்றும் உடல் கொண்டென என்பது-விசையின் மேலும், பல்வண்ணமும் உடல்கொண்டென என்பது-ஒவ்வொரு குதிரைகளும் ஒவ்வொருநிறங்களில் மூட்டின்றி நிறைந்து நிறைவின் மேலும்நின்றன. கொண்டாலென்ன - தொகுத்தல் விகாரம். (கசு)

அலகிலாவுதயந்தொறுமாதவ
ரலகிலாருதித்தென்னபொன்னுடைசே
ரலகிலானையனீகமொடெயிஞ்ஞ
னலகிலாற்றற்கயபதியண்ணலே.

(இ-ள்.) அலகு இல்லாத உதயம தொறும்-அளவில்லாத உதயமலைகள்தோறும், அலகு இல்லார் ஆதலா உதித்தால் என்ன - அளவில்லாத சூரியர்கள் உதயஞ் செய்ததுபோல, பொன் ஒடை சேர் அலகு இல ஆனை அனீகமொடு-பொன்னுலாகிய நெற்றிப்பட்டம் அணிந்த அளவில்லாத யானைச்சேனையோடு, அலகு இல் ஆற்றல் கயபதி யண்ணல் எய்தினன - அளவிலலாத வனமையையுடைய கயபதி அரசன்வந்துசேர்ந்தான்.

உதயகிரிகள் யானைகள்ரகவும், சூரியர்கள் பட்டங்களாகவும்கொண்டுகூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட அணியாகக்கொள்க. அளவிலலாத உதயகிரிகளும் அக்கிரிகள் தோறும் அளவில்லாதசூரியர்கள் உதித்தலும் இன்மையின் இல்பொருளுவமையணியாககொள்ளலுமு ஒன்று. இலலார் எனறும எதிர்மறைக்குறிப்பு வினைமுற்றுப் பெயரெச்சததின்மேல் நின்றது. (கஎ)

தொக்கமளைரடிபடுதூளிபோய்த
திகடயகவிழுங்கிதிகைகட
லெகசாசெயயவெழுந்தியஙகலென
நககவேற்கைகரபதிகண்ணினனே.

(இ-ள்.) தொக்க மள்ளா அடிபடு தூளிபோய - கெருங்கியவீரர் காலாலெழுததூளிகளொங்கும் பரத்த, திகடு அடங்க விழுங்கி திகைகடல் எக்கர் செய்யஅட்டதிக்குமுமையம விழுங்கி அலைகளையுடையகடலைத திடர்செயயவும, எழுந்த இயம் கல என-(எங்கும) எழுகது பலவாசகியங்கள் கலலெனறொலிக்கவும், நக்கவேல்கை கரபதி கண்ணினனே - விளங்காகின்ற வேலையேந்திய கையையுடைய கரபதி என்னும் அரசன் வகதலடைகதான.

தூளியின்மிகுதியைக்கூறினமையால் மிகுதிகவிறசெயணி. (கஅ)

மீனவேலையிற்கந்துகமேற்கொடி
கூனலவாசிலவஞ்சகொடுஞ்சமர்க்
கானவாழ்க்கையரட்டகருமபடை
மானவேற்குமமன்னவாகண்ணினர்.

(இ-ள்.) மீனம் வேலையில் - மகரமீன்முதலியவற்றையுடைய கடலபோல, கந்துகம் மேற் கொடி - குதிரையின்மேலேறி, கூனல் வார் சிலை வஞ்சம் கொடுஞ் சமர்க்கு - வளைந்தவார்போக்கிய வில்லுகளாற்செய்யும் வஞ்சமாகிய கொடியபோருக்கே, ஆன வாழ்க்கை அரட்டர் கரும படை - அமைதவாழ்வையுடைய அரட்டராகிய பெரிய பதாகிகளையுடைய, மானம் வேல் சூழ மன்னவா ரண்ணினர்-மானமமைந்த வேலேநதிய சூழநிலவரசர்கள வந்தடைந்தார்கள்.

அரட்டர்-குறுநிலமன்னர். குடியர்சாதலின் அரட்டக்கரும்படைக் குறுமன்னவர் என்றார். அரட்டர்-ஈறுகெடுவரு மொழிமுதல் வல்லெழுத்தமிக்கது. உடையவன்றொழிலே உடைமைமேலேறி மானவேல் என்றார். (கக)

சினர்சோனகர்சிங்களர்கொங்கணர்
மானவேல்வலமாளவர்சாளுவா
தானமாகினைசசாவகராதியா
மேனைநாட்டுளமன்னருமீண்டினர்.

(இ-ள்.) சினரும் சோனகரும் சிங்களரும் கொங்கணரும், மானம் வேல் வலம் மாளவர் சாளுவா-மானம அமைந்த வேலை வலக்கரத்திலேந்திய மாளவரும சாளுவரும், தானம மா கினை சாவகா ஆதியாம - மதமொழுக்ருஞ சுவட்டையுடைய யானைகளின் வரிசைகளையுடைய சாவகரும் முதலாகிய, ஏனை நாடு உள மன்னரும் ஈண்டினர் - மற்றைநாடுகளிலுள்ள அரசாகளும் வந்தடைதார்கள்.உ

நூலொடிங்குவக்குண்டுருடங்குமான்
ரோலர்நூங்குசொருக்குடைதாளையர்
கோலமுருகியர்கிருகுககோலினா
நாலுநூலபயினவினர்கண்ணினர்.

(இ-ள்.) நூலொடிம் குவகருண்டு - உபவீதத்தோடுங் கட்டுப்பட்டு, தடங்கு மான் தோலர் - இவளும்மான்றோலையுடையவரும், தூங்கு சொருக்கு உடை தாளையர் - கொய்சகமாக முனனாத தொங்கியசையும சொருகினையுடைய ஆடையையுடையவரும், கோலம் முருகியர் - அழகியமுருகியினுலாகிய அலாஞாணியுடையவரும், கிருகுகம் கோலினா - முண்முருககதனடையேகதினவர்களும, நாலு நூல் பயில் நாவினர் - நான்குவேதஙகளேயும கற்றபபயிலும் நாவினருமாகிய பிரமசரியரும், கணணினர் - வரதகெருகஙினர்கள். (உக)

வடடநீர்க்கலக்கையினர்வாங்குதோ
ளிடடகுண்டலகாதினரவேடடநீத்
தொடடகோலினர்வெளவியிறகுடடநீ
றிட்டகெற்றியரிலலொடுகண்ணினர.

(இ-ள்.) வட்டம நீர் கலம் கையினர் - வட்டமாகிய உறியிறபொதிந்த கமண்டலத்தையேநதிய கையையுடையவரும, வாங்கது தோள இட்ட குணடலம் காதினர் - நீண்டு தோளகாறும நானறசையும குணடலமணிந்தகாதினேயுடையவரும, வேட்ட நீ தொட்ட கோலினர் - யாகஞசெயதற்குக கருவியாகிய நீக்கடைகோலேந்தினவர்களும, வேள்வி யில் சுட்ட நீறு இட்ட நெற்றியர் - யாகததில நீற்றிய நீறறையணிந்த நெறறியையுடையவருமாகிய வானபபிரததர்கள், இல் லொடு கணணினர் - தத்தமக்குரிய பன்னியாகளோடு வந்து நெருங்கினர்கள்.

வேட்ட என்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் "நின்முகங்காணு மருந்தினேன்" என்றாற்போலத் தொழிற்பெயர்ப் பொருளில்வந்தது. வேள் பருதி, எரம் ட கரமாகத்திரிதல் சுருதி, டகரமெய் இறந்தகாலஇடைநிலை, அ எச்சவிகுதி. (உஉ)

முண்டகெற்றியர்வெண்ணிறமூரலர்
குண்டிகைகையர்கோவணம்வீக்கிய

உக்கிரகுமாரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். ச ச ங

தண்டுகையர்கற்குனையர்மெய்யினைக்
கண்டுபொய்யினைக்காய்ந்தவர்நண்ணினர்.

(இ-ள்.) முண்டம் கெற்றியர் - திரிபுண்டரமணிந்தநெற்றியையுடையவரும், வெள் நிறம் மூரலர் - வெள்ளிய நிறமிக்க பறகளேயுடையவரும், குண்டிகை கையர் - கமண்டலமேந்திய கையையுடையவரும், கோவணம் வீக்கிய தண்டு கையர் - கோவணம் ஊர்ந்த தண்டமேந்திய கையையுடையவருமு, கல் தானையர் - செங்கல்லிற் நேய்த்த வுடையையுடையவருமு, மெயயினை கண்டு பொய்யினை காய்ந்தவர் - உண்மையையுணர்ந்து பொயமையையொழித்தவருமாகிய சமயியாசிகள், நண்ணினர் - வந்தெருங்கினர்கள்.

மெயயினைக்கண்டி பொய்யினைக்காயந்தவா என்றது பொருள்கள்தோறு மூலகத்தா கற்பிததுவழங்கும கறபனைகளைக்கழிந்து நின்றவுண்மையைக்காண்ப தி. அதாவது "கோசசேரமான் யானைகடசேவய மாநதரஞ்சொலிருமபொறை" எனறவழி, கோ என்றதனால அரசன் என்பதோ சாதியும், சேரமான் என்றதனால் சேரமான் என்பதோாகுடியும், யானைகணை என்றதனால யானைசோகனை யுடையா னென்பதோர் வடிவமும, சேவய என்றதனால சேவய் என்பதோரியற்பெயரும், மாநதரஞ்சொலிரும்பொறை எனறதனால மகடகட் கூட்டத்தார்கூறுங கடுஞ்சொல் லிற பெரும்பொறையை யுடையானென்பதோர் சிறபபுபபெயரும், ஒருபொருளினைகட் கறபனையாதலால், அவையாறுணராத நிலமுதலியிரணிய தத்துவங்களின் றெருநிலையென அபபொருளையுணாாது, அவறறை நிலமுதலாகத் நத்தங்காரணங்களு ளொடுக்கிகொணடு சென்றும காரணகாரியமாகாரணமினறி முடிவரம்பிற்ப தனையுணாதல. இதனை "எபபொருளெதனமைதாகாயினுமபொருள்-மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு" என்றாந திருகுறளுரையிறகாண்க. (உக)

நீந்தண்பாற்கடலெய்துவிக்காட்டோடும்
போந்தபோனமெய்றபுணரியபூசினா
சேந்தவேணியாவேதசிரபபொரு
ளாயந்தகோவியருந்தவசெயதினா.

(இ-ள.) நிம குண பால் கடல் - இனிய தணணியபாற்கடலானது, செம் னு ஓர் காடு ஒடிம போலதது போல - செவநத பவளகாட்டோடிம வநதது போல, மெயயில் புணணியம் பூச்சினர் - (தமது) திருமேனியில விபூதிபபூசசினையுடையவரும், சேநத வேணியர் - செவநத சடையையுடையவரும, வேதம சிரப் பொருள் ஆய்ந்த கேள்வி அருநதவா - வேதத்தினுச சிகியிலுளள மெய்ப்பொருளாகிய பரசிவத்தை ஆராய்நததறியும் ஆகமநூறகேளவியையுடையவருமாகிய அரியசைவதபோதனர்கள், எயதினா - வநதடைந்தார்கள.

பாறகடல புண்ணியபபூசசாகவும, பவளக்காடு சேந்த வேணியாகவுங்கொணடு கூட்டி ஒப்புமைகூட்ட அணியமகக்கொளக. போந்தது மறுதொக்கது.

பூச்சினர் பூசுதலியுடையவர் எனபதுபொருள "சாம்பற்பூச்சினர்" எனவருந்தேவாரத்தால் உணர்க. (உச)

ஆதிசைவர்முதற்சைவரைவருங்
கோதிலாவகசைவகுழாங்களும்
பூதிமேனியாபுண்ணியவைகதொழத்
தோதுநாவினரொல்லிவாதெயதினர்.

(இ-ள்.) ஆதி சைவர் முதல் சைவர் ஐவரும்-ஆதிசைவர்முதலாகவுள்ள ஐந் தசைவர்களும், கோத இல்லாத அகச் சைவம் சூழாங்களும்-குற்றமில்லாத அகச்ச மயிகளாகிய சைவர்முதலிய அறுவகைக்கூட்டத்தாரும, பூதி மேனியர் ருவிபூதி யணிந்த மேனியையுடையவரும, புண்ணியம ஐந்து எழுத்து ஒத காவினர் - புண் ணியவடிவமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாகரத்தைப பயிலும் நாவினையுடையவருமாய், ஒல்லைவ ந்து எய்தினர் - விரைந்து வந்தடைந்தார்கள்.

அகாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிர வரசைவர், அந்தியசைவர் எனச்சைவர் எழுவகையர். அவருள் அகாதிசைவர் சதா சிவமூர்த்தியாதலாலும், அந்தியசைவர் அறுலோமர் ஒழிந்த ஏனையோராதலாலும் அவர்களேயொழித்து ஆதிசைவர் முதலாகப் பிரவாசைவரீறுக ஆதிசைவா முதற சைவனாவரும் என்றார். ஆதிசைவர் ஆவர்-சதாசிவமூர்த்தியின சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம், ஈசானம என்னும ஐந்துதிருமுகங்களினின்று தோன்றிய கௌசிகர், காசியபர், பாரத்துவாசர், கௌதமர், அகத்தியரெனனும பஞ்சருஷிகோத்திரத்திலே சனிநதசிவப்பிராமணர்கள; மகாசைவர் ஆவர் - பிர மாமுகத்திற்றோன்றிய வைதிகப்பிராமணருள்ளே சிவதீகைபெற்றவர்; அநுசை வராவார் - சிவதீகைபெற்ற சூத்திரியரும் வைசியரும் ஆம். அவாந்தரசைவரா வார்-சிவதீகைபெற்ற சூத்திரர். பிரவர சைவராவார்-சிவதீகைபெறற அறுலோ மர். " அரியசதாசிவனென்போ னகாதிசைவனவன்பால் அவதரித்தசிவமறையோ ராதிசைவரிவர்பால், உரியசிவதீக்கைபெற்றபூசுரர்மாசைவ ருயர்ந்தவரசனவணிக னநுசைவராவார், பெரியருவனேப்புயருதோ னவாந்தரசைவன்சி பெறுசவன்ன ஞியநூலோமர்பிரவரராம், விரியவணிமிசையொழிநதோரநியசைவத்தோர் விரி ந்திடுமேழ்சைவவித மிவையெனநூல்விளமபும " என்பதனுணர்க. அகச்சமயங்க ளாவன சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம, காளர்முகம், வாமம், வயிரவம். இச்சம யங்கள் ஒன்றோடொன் றெற்றுமையுடையனவும் தனிததனிநோக்குமிடத்து ஒன் றுக்கொன்று சலியாதமான்மியத்தையுடையன. இவற்றைஇங்குவிரிபபிறபெருகும்.

வெண்களிற்றவன்வேரியந்தாமரைப
பெண்களிபபுறுமார்பன்பிரமனே
டொண்களிபபுறவுமபாமுகற்பதி
னெண்கணத்தவர்யாவருமீண்டினர்.

(இ-ள்.) வெண் களிற் றவனெடு - வெள்ளையானை யூர்தியாகிய தேவேந்திர னோடும், வேரி அம் தாமரை பெண களிப்புறு மார்பனெடு - வாசமிக்க அழகிய தா மரையில் வசிக்கும் இலக்குதேவி களிதத்துவமூம மார்பையுடைய திருமாலோடும, பிரமனெடு - அயனோடும், ஒண் களிப்பு உற - மிக்க களிப்பு மீக்கூர, உம்பர்முத ல் பதி னெண் கணத்தவர் யாவரும் ஈண்டினர் - தேவர் முதலாகவுளள பதினெட் டுக்கணத்தோ ரெல்லோரும் வந்தெருங்கினர்கள்.

தேவர்முதலாவுள்ள பதினெண்கணத்தோராவார் - வின்னர் ஐம்புருடர் லி ச்சாதரர் கருடர் - பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னும்-உரகர் சுரர் சாரணர் முனிவர் மேலாம், பரகதியோர் சித்தர் பரலர். காந்தருவர் தாரகைகள் காணப்ப சாசுகள் - ஏந்துபுகழ்மேய விராக்கதரே - டாய்ந்ததிறல் - போகவியல்புடைய போகபூமியரருடனே - ஆகாசவாசிகளாவர். என்பவற்றுணர்க. (உசு)

அணைந்துகோயிலடைந்தரிச்சேக்கைமேற்
குணங்கடந்தவன்கோமளவல்லியோ

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். சசடு

டிணங்கிவைகுமிருக்கைகண்டேத்தினர்
வணங்கினர்வணங்கும்முறைவாழ்த்தினர்.

(இ-ள்.) அணைந்து கோயில் அடைந்து - சேர்ந்து திருக்கோயிலை யடைந்து, அரி சேக்கை மேல் - சிங்காதனத்தினமேல், குணம் கடந்தவன கோமளம் வல்லி யோடு இணங்கி வைகும் இருகைக கண்டு எதிர்ந்தர் - முக்குணங்களையுங்கடந்த சவுந்தரபாண்டியர் இளங்கொடிபோன்ற தடாதகைப்பிராட்டியாரோடு பொருந்தி வீற் றிருக்கும் இருப்பைக்கண்டு எதிர்ந்தது, வணங்கினர் - வணங்கினர்கள, வணங்கும் முறை வாழ்த்தினர் - (அவரவாகள தத்தகுதிக்கு ஏற்ப) வணங்கிய முறைப்படி வாழ்த்தினர்கள்.

எதிர்ந்தர் என்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் வணங்கினர் என்னும வினைமுற் றின் முதனிலைகொண்டது. (உஎ)

வினைசெய்தார் முடிசுகுந்தரபினவன்
சுரர்கண்மாதவர்வேந்தர்க்குகொன்முறை
வரிசைகலகியிருந்தன்மன்னவன்
றிருமகன்மணஞ்செய்திறஞ்செப்புவாம்.

(இ-ள்.) வினா செய்தார் முடி சுந்தர மீனவன் - வாசம் வீசும் மாலைசூழ்ந்த மகுடமணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், சுரர் கட்கு மாதவர்க்கு வேந்தர்க்கு - திருமால் முதலிய தேவர்களுகரும பெரியதபோதனாகளுக்கும அரசர்களுகரும், தொல் முறை வரிசை நல்கி இருந்தனன - தொனறுதொட்டிளள முறைபடி (அவரவர் தகு திக்கேற்ப) சிறபபுச்செயது இருந்தருளினர், மன்னவன திருமகன் மணம் செய திறம செப்புவாம் - அச்சவுந்தரபாண்டியருடைய சிறந்தபுதலவராகிய உக்கிரகுமார பாண்டியரது திருமணம நிகழுமவகையை இனிக்கூறுவாம. (உ.எ)

சோமசேகரன்றேகைவனபபெலாங்
கோமகன்கண்டுவப்பவகொள்கைகண்
டேமமேனியணல்வழியார்க்குமத
தேமன்கோதையுறுப்பியறேறுவான்.

(இ-ள்.) சோம சேகரன் தோகை வனப்பு எல்லாம் கோமகன் க்ண்டு உவப்ப - சோமசேகரச்சோழனுடைய புத்திரியாகிய காந்திமதியின் அழகை எல்லாம் சவுந்தரபாண்டியர்கண்டு மகிழகூர, ஏமம் மேனியன் அக கொள்கை கண்டு-பொன் மேனியராகிய பிரகஸ்பதி அக்குறிப்பினையறிந்து, நூல் வழி-சாமுத்திரிகை நூலின் வழியே, யார்க்கும்-எவர்க்கும், அத் தேமன் கோதை-அந்தக்காந்திமதியினை, உறுப்பு இயல் தேற்றவான் - அவயவங்களி னிலக்கணங்களைத் தெளியக்கூறுகின்றார்.

தேமன்கோதை-தேன் நிலைபெறற கூந்தலையுடையாள், தோகை-மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாள். (உசு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருகநீண்டஅறவுங்குறுகிடாவாகிபபிளந்திடாக்கடையவாய்த்தழைந்து
கருவிவான்வண்டினணமெனக்கறுத்துக்கடைகுழன்றியன்மணங்கான்று
புரையறசசெறிந்துநெறிந்துமெலலென்றுபுந்திகண்கவரநெய்ததிருண்ட
மருமலர்க்குழலாடன்பதிகஇனியமல்லலவான்செல்வமுண்டாகும.

(இ-ள்.) பெருக நீண்டு-மிகவும் நீண்டு, அற வுங் குறு டிடா ஆகி-மிகவுங் குறுகாமல், பிளந்திடாத கடைய வாய்-பிளவுபடாத நுனியையுடையனவாகி, தழைந்து - (கடுவங் கைபிழிபெண்ணெயும பெற்றதுபோல) இயற்கையிலே பொலிந்து,

கருவி வான் எனவண்டின் கணம் என கறுத்து - உலகிற்குத் துணைக்காரணமாகிய சூற்கொண்ட மேகம்போலவும் கருவண்டின் கூட்டம்போலவுங்கறுத்து, கடைகுழன்று - குவியில் வளைத்து, இயல் மணம் கான்று - இயல்பாகவே மணம்வீசி, புனை அற செறிந்து - குற்றமற இடைவெளியின்றி நெருங்கி, நெறிந்து - கொளிவுடைத்தாகி, மெல்லென்று - மெதுவென்ற தன்மையுடையதாகி, புன்கண் கவர - (கண்டோர்) மனத்தையும் கண்ணையுங் கொள்ளைகொள்ள, நெய்த்து இருண்ட - நெய்ப் பசையுடைத்தாகி இருள்போலும் நிறம வாய்ந்த, மருமலர் குழலாள் தன்பதிகு - வாசமிக்க மலரையணிந்த கூந்தலியுடையவள் கணவனுகரு, இனிய மல்லல் வான் செல்வம உண்டாரும் (கடைபோங்காறும) இனிய வளமையும பெருஞ் செல்வமும் உண்டாரும். (கூ0)

திண்மதி வேழமத்தகம்போலத்திரண்டியர்சென்னியாளவட
ணுண்மகிழ்கணவனுயுணீண்டகிலவுலகரசுரியனுமெடடாங்
தண்மதிபோன்றுமயிர்நரமபகன்றுதசைசந்துமூவிரமிடையகன்ற
வொண்மதிதுதறன்பதிகருற்றிருவொடுலப்பிலாரோகியமுண்டாம்.

(இ-ள்.) திண் மதம் வேழம் மத்தகம் போல திரண்டு உயர் சென்னியாள் அவள் - திண்ணிய மதத்தையுடைய யானையின் மத்தகம்போலத திரண்டு உயர்ந்த தலையையுடையவள், தன உள் மகிழ கணவன் - தனது மனததால் மகிழகூரபபட்ட தலைவன், ஆயுள நீணடி அகில உலகு அரசு உரியன் ஆம் - ஆயுள் நிறைநது எல்லா வுலகங்களையுங் தனதடிப்படிதத்திய அரசனுவான, தண எட்டாம மதி போன்று-தண்ணிய எட்டாநாள் சநதிரனையொத்து, மயிர் நரம்பு அகன்று - இடையில் மயிரும் நரம்பும் ஒழிந்து, தசைசநது - தசைப்பறறுடைதாகி, மூவிரல் இடை அகன்ற ஒள் மதி நுதல் தன் பதிக்கு - மூன்று விரலளவு புருவதிற்கும் கூந்தலுக்கும் இடையே பரந்த ஒளளிய சநதிரன்போன்ற நெறியையுடையவளது கணவனுகரு, நல் திருவோடு - மூட்டின்றி இன்பமூட்டுஞ செலவதோடு, உலப்பு இல் ஆரோகியம் உண்டாம - அளவிலலாத ஆரோகியமும உண்டாரும். (கூக)

கண்கடைசெவந்தான்பாலெனவெளுத்துகடுவிழிகழியவுங்கரிதா
யெண்கவினடைந்துகோமளமாகியிமைகருமயிர்த்தெனினினிய
வொண்கரும்புருவங்குனிசிலையொத்ததத்தமிலொத்திருதொளையும்
பண்கொளவருண்டிதுண்டமெட்போதுபதுமமேற்பூத்ததுபோலும்.

(இ-ள்.) கண் கடை செவந்த ஆன பால் என வெளுத்து கடைக்கண் செவந்த பசுவின்பாலைப்போலப் புறம்பே வெண்ணிறம்வாய்ந்து, கடிவிழி கழியவும் கரிது ஆய்-கடிவிழுள்ளகருமணி மிகவுங்கரியநிறமுடையதாகி, எண் கவின் அடைந்து-யாவருங் கருதும் அழகு வாய்ந்து, கோமளம் ஆகி - இனியபதத்தை யுடையதாகி, இமை கரு மயிர்த்து எனின் - இமை கருமயிரினையுடையதாகப்பெறின், இனிய-(அவ்விலக்கணங்கள் அவளுக்கு என்றும்) இன்பந் தருவனவாம், ஒள் கரும் புருவம் - ஒள்ளிய கரியபுருவங்கள், குனி சிலை ஒத்த - வளைந்த வில்லை (தம்முள்) ஒத்தனவாயிருத்தல்வேண்டும், தண்டம் - காயினாலது, இரு தொளையும் தத்தமில் ஒத்த-இரண்டுதொளையும் வேறுபாடின்றித் தம்முள் நிகர்த்தது, பண் கொள உருண்டு-அமைதிபெற உருட்சியுடைத்தாகி, எள் போது பதுமம் மேல் பூத்தது போலும் - எள்ளின்மலர் தாமரைமலர்மேல் பூத்திருத்தல்போலிருதல்வேண்டும். (கூஉ)

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். சுசள

வள்ளைபோல்வார்க்குதாழ்ந்திருசெவியுமடற்சுழிகல்லவாய்முன்னர்த், தள்ளியகாதுமனைகரமாருந்தன்மையானன்மையேதழைகரு,மொள்ளிய கபோலம்வட்டமாய்த்தசைந்திட்டியரக்குகண்ணுடிமண்டிலம்போற், றெள்ளியவூற்றமினியதுகன்றென்றேநிருன்றிகைகடற்செல்வன்.

(இ-ள்.) இரு செவியும் - இரண்டுகாதுகளும், வள்ளை போல் வார்க்குதாழ்ந்து - வள்ளைதண்டுபோல வார்த்தலுடைத்தாகிக் கீழ்தாழ்ந்து, மடல் சுழி கல்ல ஆய் முன்னர் தள்ளிய - மடலின் சுழிகள் கல்லனவாகி முன்பு தள்ளினவாயிருத்தல் வேண்டும், காது - (அவ்வாறு உளள) செவிகள, மனைகரம் ஆகும் தன்மையால் - அழகுசெய்யுந் தன்மையுடையனவாயிருத்தலால, நன்மையே தழைக்கும்- (உடையவளுக்கு என்றும்) நன்மையையே பொலியசெயயும், ஒள்ளிய கபோலம் வட்டம் ஆய் தசைந் திட்டி உயர்ந்து - ஒளிவாயந்த கபோலமானது வட்டவடிவினதாய்த் தசைப்பறறுடையராகி யாகாது, கணணுடி மணடிலம் போல் தெள்ளிய ஊற்றம இனியது - கணணுடியின வட்டம்போல மிக்கபரிசமானது சருச்சையகன்று (காண்போர்கரு)இனபதறதையதருமாயின,திரை கடல் செல்வன்கன்று என்று ஓதினன் - அலைகருங கடறசெல்வருகிய வருணன் அது கலமேவினைகருமென்று கூறியிருக்கின்றன். (கூ)

கொல்வைவாயதரந்திரண்டிருபுடையுங்குவித்துசேந்திரோகைநேர்கிடந்தா, லல்வலரிமிறைதன்னவபலுகு கென்றுநண்புருவாருமெண்ணுன்கு, வலலவாளெயிறுமிடைவெளியினறி வாய்ந்துமேல்கிழிரண்டொழுகுஞ, செல்வனேர்ந்தாவின்பாலெனவொளிதகழினன்றென்பர்நூறெளிந்தோர்.

(இ-ன்.) கொல்வை வாய் அதரம் திரண்டு இருபுடையும் குவித்து சேந்து - கோவைகனிபோனற வாயினிதழ் திரண்டு இரண்டுபகுதியும் குவித்து செவந்து, நேர் இரோகை கிடந்தால் - கோடு வரைகளிருகுமாஞல், அல் வணி இழை - அத்தப் பெண், தன் அனபருகு எனபம் நணபு உருவாகும் - தன் கணவனுகு என்றும் நட்பினளாயிருப்பாள், எண் ணுனகு வலல வாள எயிறும் - முபபதுதிரண்டென வாயறைப்பட்ட வணமையையுடைய ஒளியையுடையபறகளும், இடை வெளி இன்றி வார்ந்து - இடையே வெளியின்றி வாரதல் உடைதாகி, மேல கீழ் இரணடு ஒழுகும் செவவன் கோந்து - மேலுங்கிழுமாகிய இரண்டுவரிசைகளும் நிலையாகத் தம் முளொத்து, ஆவின் பால் என வெளளி திகழின - பசுவினது பால்போல வெண்ணிறம்வாய்ந்து விளங்கினுல், நூல் தெளிந்தோர நனறு எனபா - சாமுத்திரிகைநூலிற் றெளிந்த வல்லோர் நன்மையை விளைகருமென்று சொல்லுவாராகள.

வெள்ளி பண்படியாகபபிறகத இறந்தகாலவினையெச்சம் வெண்மை பகுதி, கு சாரியை, ஈறுகெடுதலும உகரகேடும சுகதி, இ எச்சவிகுதி. (கூ)

மெல்லிதாய்சசெவந்துகோமளமானகாவினுள்வேட்டவேட்டாங்கே
வல்லிவந்தெய்தநுகர்ந்திடுந்தசைந்துவட்டமாயங்குலமிரண்டி
னெல்லியதாகிமஞசுளமாகியிருப்பதுபுகன்றென்ப
ரல்லியங்கமலம்போன்மணந்திருஊர்ந்தவிமானமிபோல்வதுமுகமே.

(இ-ள்.) மெல்லிது ஆய் செவந்து கோமளம் ஆன காவினுள் - மென்மையதாகிச் செந்நிறம்வாய்ந்து தடிப்பில்லாத நாக்கினையுடையவள், வேட்டது வேட்ட

ஆங்கே வல்லி வந்து எய்த முகர்ந்திடும் - விரும்பியது விரும்பியபடியே விரைவில் வந்தடைய அனுபவிப்பாள், சுபுகம் - மோவாய், தசைக்த-தசைப்பற்றுடையதாகி, வட்டமாய் - வட்டவடிவாய், அங்குலம் இரண்டின் எல்லையதாகி - இரண்டங்குல அளவினதாகி, மஞ்சுளம் ஆகி இருப்பது - அழகினையுடையதாகியிருத்தல், கன்று என்பர் - (உடையவளுக்கு) கன்மையைத்தருமென்று கூறுவர், முகம்-முகமானது, அல்லி அம் கமலம் போல் மணமது - அகவிதழையுடைய அழகியதாமரைமலர் போல மணம்வீசி, இருள் தீர்வது அவிர் மதி போல்வது - பொலிவில்லா திருத்த லொழிந்து விளங்குஞ் சந்திரனைபோலத் தண்ணிய ஒளிவீசியிருத்தல்வேண்டும்.

கோமளம் - இளமை. வேட்டது நறுதொகுகின்றது. (சுரி)

திரைவளைக்கழுத்துத்தசைந்து நால்விரலினளவதாய்த்திரண்டுமூன்றிரே வரைபடிற்கொழுநனகிலமன்னவனுமார்பகந்தசைவதுமுறுவாறு [கை விரலளவகன்றுமயிர்நரம்பகன்றுமிதந்ததேல்விழுமிதாம்வெய்த்தோள புரையறத்தசைந்துமயிரகன்றெனப்புபுலப்படாமொழியகோமளமாம்.

(இ-ள்.) திரை வீசு கழுத்து - அலைகள் எறியுஞ் சங்குபோன்ற கழுத்து, தசைந்து - தசைப்பற்றையுடைத்தாகி, நால் விரலின அளவதாய் திரண்டு - நான்கு விரல் அளவினையுடையதா யுருட்சிவாயது, மூன்று இரேகை வரைபடில் - மூன்றி ரேகைகிற்றல்கள் பொருந்தியிருந்தால், கொழுநன் அகில மன்னவனும் - (அவ்வில்லக் கணமுடைய கழுத்தையுடையவள்) கணவன எல்லாவுலகங்களுக்கும் அரசனுவான், மார்பு அகம் தசைந்து-மார்பினிடம தசைபபற்றுடையதாய், மூவாறு விரல் அளவு அகன்று-பனிரண்டுவிரற்பரப்பினளவுபாகது, மயிர நரம்பு அகன்று மிதந்த தேல் - (இடையில்) மயிரும நரம்பும ஒழிந்து சிறிது உயர்ந்திருக்குமாகில், விழு மிது ஆம்- (அது) மேன்மையைத்தரும், வேய் தோள - மூங்கிலியொத்த தோள், புரை அறத் தசைந்து-குற்றமறத தசைபபற்றினையுடையதாகி, மயிர் அகன்று என்பு புலப்படா- மயிரொழிந்து எலும்புதோன்றுமல், மொழிய - மொழிகினையுடையனவாகி, கோமளம் ஆம - மெந்தென்றதனமை யுடையனவா யிருத்தல்வேண்டும. (சுசு)

செங்கைநீண்டிருண்டகருமணிகளுபெற்றடைவே சிறுத்திடிற்செல்வமோ டின்பம், தங்கும்வளருதிரசேந்துருண்டுகண்ணுள்ளங்கவர்வதாய்ச்சரசர ப்பகன்று, எங்கணைகலலவகன்கைமெலலெனசசேந்திடைவெளியகன்றி டையுயர்ந்து,மங்கலமாயசிலவரைகளினலலவிலகணவனையுளமாதோ

(இ-ள.) செங் கை நீண்டு உருண்டு கருமணிகள் பெறுவு அடைவே சிறுத்திடில் - செவந்தகைகள் நீண்டு உருட்சிவாயதாக கணக்களைபபெறுவு முறையே சிறுத்தி ருக்குமாகில், செல்வம் இனபம் தங்கும - (அவறறையுடையவளுக்குச்) செல்வமும இன்பமும் (இடைவிடாது) நிலைபெறும், வள் உகிர சேர்வது உருண்டு - கூரியநகங் கள் செவந்து உருட்சிவாய்வது, கண உளளம கவர்வதாய் சரசரப்பு அகன்றால் - (கண்டோர்)கண்களையும் மனங்களையுங் கொளளைகொள்வதாய்ச் சருச்சரையொழிந் திருந்தால்,அவை நல்ல-அழகுகளுள்ள உடையவளுக்கு கன்மையையே என்பும தரும், அகம் கை மெல்லென சேர்ந்து-உள்ளங்கை மெந்தென்று சென்றிறம்வாய்வது,இடை வெளி அகன்று இடையுயர்ந்த-இடையே வெளியிடம் ஒழிந்து இடையே உயர்ந்து, மங்கலம் ஆய் - (கண்டோர் கண்களுக்குப்) பொலிவைத்தருவனவாய், சில் வரைகளில் நல்ல இலக்கண வரை உள - சில இரேகைகளுள் நல்ல இலக்கணம்வாய்ந்த இரேகைகள் உள்ளனவாயிருத்தல் வேண்டும்.

ஓடி - எண்ணிடைச்சொல். (சுஎ)

முத்தணிதனங்கள்கடினமாய்த்தசைந்துவட்டமாய்முகிழ்த்திருகடகே
சொத்திறுமாந்தீர்க்கிடையறநெருங்கியுள்ளனமெலிந்தமர்ந்தரோம
பத்திபெற்றயலேமயிர்க்கரம்பகன்றபண்டியாரூண்டிவேட்டரங்கே
துய்த்திடநாபிவலஞ்சுழித்தாழ்ந்தாற்றெலிலாத்திருவளம்பெருகும்.

(இ-ள்.) முத்து அணி தனங்கள் கடினம் ஆய் தசைந்து - முத்தாரத்தையணிந்த மூலிகள் இறுகியவாய்த்தசைப்பறுடையவாகி, வட்டம் ஆய - வட்டவடிவினவாய், முகிழ்த்தது - தாமரை அரும்புபோல அரும்பி, திரு கடம் நேர் ஒத்து இறுமாந்து-(தம்முளொத்த) இரண்டுகுடங்களேயொத்து (யானைக்கொம்புபோல) இறுமாப்புற்று, ஈர்க்கு இடை அறநெருங்கி உள்ளன - ஈர்க்கு இடையேபோகாமல் (தம்முள்) நெருங்கி உள்ளனவும், மெலிந்து உமாதரை-குழைந்த பொருந்தி, உரோம பத்தி பெற்று-(இடையே) உரோமவரிசைபெற்று, அயலே மயிர் நரம்பு அகன்ற பண்டியாள் - அதன்பக்கத்தமயிரும் நரம்பும் ஒழிந்தவயிறுமுடையவள், வேட்ட உண்டி வேட்ட ஆங்கே - விரும்பியவுணவை விரும்பியபடியே, துய்த்திடும் - அனுபவிப்பாள், நாபி வலம் சுழிதது ஆழ்ந்தால் - உந்திவலபாற்சுழித்து ஆழநிருக்குமாகில், தொலைவு இலா திருவளம் பெருகும-(அதனே யுடையவருக்கு) என்றும் அழிவில்லாத செல்வவளம் (முடிவுகாறும்) ஒரே தனமையாய்ப் பெருகிற்கும்.

தசைந்து பெயரடியாகபிறந்த பிறந்தகால வினையெச்சம். தசைபகுதி, இறுமாந்து இறந்தகால வினையெச்சம் இதமா பகுதி, வேட்ட ஈறுதொக்க இறந்தகாலப்பெயரெச்சம், வேள் பகுதி. (கூ)

இடைமயிர்நரம்பற்றிருபதோடொருநான்கெழில்விரலளவொடிவட்ட
வடிவதாய்ச்சிறுகிமெலிவதுநிதம்பமத்தகம்யாமையின்புறம்போற்
படிவமேறொத்தனன்றிருகுறங்கும்பதுமியிரென்பகன்றியானைத்
தடவுடைக்கையுங்கரபமுகதலிதண்டுமொத்திருக்கினன்றென்ப.

(இ-ள்.) இடைமயிர் நரம்பு அற்று-இடையே மயிரும்நரம்பும் ஒழிந்து, எழில் இருபதோடு ஒருநான்கு விரல் அளவொடு-தோறறந்தையுடைய இருபத்துநான்கு விரல் அளவினதோடு, வட்டம் வடிவது ஆய் சிறுகி மெலிவது நிதம்பம் - வட்ட வடிவினதாய்ச் சிறுத்துக் குழைந்ததனமையுடையதாகிய அல்குல், மத்தகம் யாமையின் புறம்போல் - யானையின்மத்தகத்தையும் ஆமையின புறத்தையும்போல, படிவம் நேர் ஒத்தல் நன்று - (அவற்றின்) வடிவத்தைக் (நிறைமையுவாது) ஒத்திருத்தல் நல்லது, திருகுறங்கும்-இரண்டுதொடையும், பதுமியிர் என்பு அகன்ற-பொருந்தியமயிரும் எலும்பும் ஒழிந்து, யானை தடவு உடைய கையும் - யானையினது பெருமையையுடைய நீண்டகையையும், கரபமும - கையினடியையும், கதலித்தண்டும் - வாழைத்தண்டையும், ஒத்து இருக்கில் நன்று என்ப - (தம்முள்) ஒத்திருத்தால் நன்மையைத்தருமென்று கூறுவர்.

"தடவுங் கையும் களியுமபெருமை" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால் தடவு பெருமை எனவுணர்க. எழில் தொழிற்பெயர், எழு பகுதி, உகரக்கேடுசெய்தி, இல் தொழிற்பெயர் விகுதி. (கூக)

அங்கமூண்மறைந்துவட்டமாய்த்தசைவதணிமுழுந்தாண்மயிர்நரம்பு
தங்கிடாதடைவேபுருட்சியாய்ச்சிறுத்துசசமவடிவாயழகடைந்த [கு
சங்கையாஞ்சினையென்பறத்தசைந்தியாமைமுதுகெனதிரண்டுயர்ந்தழ
மங்கலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தைமன்னவன்பன்னியாமன்னே.

(இ-ள்.) அணி முழுத்தாள் - அழகியமுழுத்தாள், அன்கம் உள் மறைத்து வட்டம் ஆய் தசையது - எஞ்சம்பு புறம்பு தோன்றுமல் வட்டவடிவாய்த் தசைப் பற்றுடையதாயிருத்தல்வேண்டும், சங்கை - கணைக்கால், மயிர் ஈரம்பு தங்கிடாது - மயிரும் ஈரம்பும் ஒழிந்து, உருட்சியாய் - உருட்சிவாய்ந்து, அடைவே திறுத்த - முறையேநிறுத்த, சமவடிவாய் - (தம்மில்) ஒத்தவடிவாய், அழகு அடைந்த ஆம் - பொலிவுடையனவாயிருத்தல்வேண்டும், சிரை என்பு அற தசைந்து - ஈரம் பும் எலும்பும் ஒழியத் தசைப்பற்றுடையதாய, யாமை முதுகு என திரண்டு - யா மையின்முதுகுபோலுந் திரட்சிவாய்ந்த, உயர்ந்த அழகுமங்கலம் பொலிந்த புற அடி மடந்தை-மேலுயர்ந்த அழகாலும (கட்புலன்களுக்கு) இனிமையாலும் நிறைக் கலிளங்கிய புறங்காலியுடையபெண், மனனவன் பன்னியாம - அரசன்பன்னி யாவான். (சo)

அல்லியங்கமலக்கால்வீரலுயர்ந்துநூயவாயழகுவாய்க்கழுநீர்
மெல்லிதழ்நிரைத்தாய்கொழுங்குறத்திரண்டுவாலுகிர்வெண்மதிப்பிளவு
புல்லியபோன்றுமெல்லியவாகிப்புகரறத்தசைந்தனவகத்தாள்
சொல்லியதசையுமென்மையுஞ்சமமுந்துகளறப்படைத்தனனன்றால்.

(இ-ள்.) அல்லி அம் கமலம் கால் விரல்-அகவிதழையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற கால்களின்விரல்கள், உயர்ந்த நூய அய் அழகவாய்-(தம்முள்) உயர் ந்து குற்றமற்றுப் பொலிவுவாய்ந்து, கழுநீர் மெல் இதழ் நிரைத்த ஆங்கு-குவளையி ன் மெல்லியவிதழ்களே வரிசைபடவைத்தாற்போல, ஒழுங்கு உற திரண்டி - ஒழுங் குபடத்திரண்டு, வால் உகிர் - வெள்ளியநகங்களே, வெண்மதி பிளவு புல்லிய போ ன்று - அர்த்தசந்திரனைக் கௌவியனபோலவாய்ந்து, மெல்லிய ஆகி - மென்மைத் தன்மையை யுடையனவாகி, புகர் அற தசைந்தன - குற்றமறத் தசைப்பற்றுடைய னவாகி யிருத்தலும், அகத்தாள் - உள்ளங்கால், சொல்லியதசையும் மென்மையும் சமமும் துகள் அற படைத்தன - நூலிற்சொல்லிய தசைப்பற்றும் மென்மைத்தன் மையும் தம்முளொத்தலும் குற்றமறப்பெற்றிருத்தலும், நனறு - நன்மையைவி ளைக்கும்.

நிரைத்தாறுதொக்க இறந்தகாலபெயரெச்சம். (சக)

வண்ணமாந்தளிர்போற்செவந்தெரிபொன்போல்வைகலும்வெயர்வையற்
முண்ணமாயிருக்கிற்செல்வமுண்டாகுமொண்மணம்பாடலங்குவளை [ருக
தண்ணறுமுளரிமல்லிகைநறுந்தண்சண்பகம்போல்வனவாகும்
பண்ணவாங்கிளவிகுயில்கிளியாழிற்படின்வரும்பாக்கியமென்ன.

(இ-ள்.) ஆகம் - உடம்பானது, வண்ணம் மாந்தளிர்போல் - செக்கிறம்வாய் ந்த மாந்தளிர்நிறத்தைப்போலவும், எரி பொன் போல் - விளங்கும் பொன்னைப் போலவும், செவந்து - செக்கிறம்வாய்ந்து, வைகலும் வெயர்வை அற்று - எந்நா ளும் வெயர்வும்பாமல், உண்ணமாய் இருக்கில் - மெத்தென்றிருக்குமாகில், செல் வம் உண்டாகும் - பெரும் செல்வம் என்றும் உண்டாகும, ஒள் மணம் - (அவ்வு டம்பின்) மிக்க வாசனை, பாடலம் - பாதிரிமலரும், குவளை - நீலோற்பலமலரும், தண் அறு முளரி - வாசனையினன்று நீங்காத தாமரைமலரும், மல்லிகை - மல்லி கைமலரும், நறும் தண் சண்பகம் - நறிய தண்ணிய சண்பகமலருமாகிய இம்மலர் களின்வாசனைகளே, போல் வன வாகும் - ஒத்திருத்தல்வேண்டும், பண் அவாம் கிளவி - இசைவிரும்பும் சொற்கள், குயில் கிளி யாழின் படின் - குயிலின்குரல்

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபட்டலம். சரிக

போலும் இளியின்குரல்போலும் வீணையினிசைபோலும் இருந்தால், பாக்கியம் அரும் என்ன - (உடையவனுக்கு) செல்வமுண்டாகுமென்றகூறி.

செவ்வந உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் செவ வினைப்பகுதி. பெருக நீண்டதவும் என்னும் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும் தனித்தனி ஒவ்வொருபொருளின் இலக்கணங்களைக்கூறுதலால் பொருட்டன்மையணி.(சூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருங்குழற்கற்றைதொட்டுச்செம்மலர்க்காவினெல்லே
மருங்குனல்கூர்ந்தகன்னிவடிவெலாம்வாக்கின்செல்வ
னெருமருகுநூலுணர்வாறெள்ளியிம்பரின்றும்பர்தேத்து
மிரங்குமிக்குயிலன்னண்மெய்யிலகணமரியதென்றான்.

(இ-ள்.) கற்றை கரும குழல் தொட்டி - செருங்கிய கரியகூந்தல்தொடங்கி, செமமலர் காலின் எலலே - செநதாமரைமலர்போன்ற பாதத்தினளவும், நல் கூர்ந்த மருங்குல் கன்னிவடிவெல்லாம் - வறுமைகூர்ந்த இடையையுடைய காந்திமதியின் வடிவங்களெயெல்லாம, வாக்கின் செல்வன நூல் உணரவால் ஒருங்கு தெள்ளி-பிரகஸ்பதி சாமுத்திரிகை நூலுணர்ச்சியால் ஒருசேர வாராய்ந்துணர்ந்து, இரங்கும் இக்குயில் அன்னள் மெய இலக்கணம் - கூவும் இந்தக்குயில்போலுஞ் சொல்லியுடையவளது உறுப்பிலகணம, இம்பா இன்று - இநநிலவுலகிலுள்ள பெண்களுக்குமில்லை, உமபா தேவதம் அரியது என்றான் - விண்ணுலகத்திலு மில்லையென்று கூறினர்.

இமபர் இகரச்சுட்டிடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த இடப்பெயர்ச்சொல் இடவாகுபெயராய் உயிரகளமேல் நினறது. இ-பகுதி, மகரத்தோற்றம் சுட்டி, பர் பகுதிப்பொருளவிருதி, தேம் இடப்பெயர்ச்சொல், அத்துசாரியை, நிலைமொழியீறாம வருமொழி உயிரும கெடுதல் சுரதி. (சுசு)

அங்கதுகேட்டோர்யாருமகங்களிதுளும்பவிப்பாற்
கொங்கலாகுந்தார்க்குருசியுகுரமன்போந்து
மங்கலவரிசைமானமத்தமான்சுமந்தவையச
சங்கெறிதுறைநீராடிததருங்கடிவனப்புகொள்வான்.

(இ-ள்.) அங்கு அது கேட்டோர் யாரும் - அவ்விடத்தில் அதனைக்கேட்டவரெல்லோரும், அகம் களி தளுமப - மனங்களிகூர, இப்பால் - இப்புறம், சொங்கு அலர் நறும் தார் குஞ்சி - மகரநதந்தோடுமலர்ந்த நறுமணங்கமழும் மாலைவேய்ந்த சிகையையுடைய, உகரிரகுமரன போகது - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் (அங்கு நின்றும்) எழுந்து, மங்கல வரிசை - மங்கலவரிசைகளோடு, மாணம் மத்தம் மான் சுமந்த-மிக்கமதமயக்கத்தையுடைய யானைசுமந்தவந்த, சங்கு எறி வையை துறை நீர் ஆடி - சங்கினைவீசும் வையைத்துறையினகணணுள்ள நீர்த்தமாடி, தரும் கடிவனப்பு கொள்வான் - (தமது) அரசச்செலவத்துக்குத்தக்க கலியாணத்திருக்கோலங்கொள்ளத் தொடங்கினர்.

மங்கலவரிசைகளாவன - சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி,முரசு, விளக்கு, கொடி, இணக்கயல். (சுச)

கட்டவிழ்கண்ணிவேய்ந்தமான்மதக்கலவைச்சாந்த
மட்டனஞ்செய்தமுந்தான்மாண்கலன்முழுதுந்தாங்கி
விட்டவிர்கலிவான்றிங்கள்வெண்கதிர்ச்செல்வன்போல்வந்
திட்டபூந்தவிசின்மேற்கொண்டிருந்தனன்சங்கமேல்க.

(இ-ள்.) கட்டு அவிழ கண்ணி வேய்ந்து - முறுக்கவிழ்ந்தமாலையுடி, மான் மதம் கலவை சாந்தம் மட்டனம செய்து - மிருகமதங்கலந்த சந்தனத்தையப்பி, முந்தால் மாண் கலன் முழுதும் தாங்கி - முதலுக்களால் தொடுத்த மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணமுற்றும்பூண்டு, விட்டு அவிர் கலிவான திங்கள் வெண் கதிர் செல்வன் போல் வந்து - விட்டுவிட்டுவிளங்கும் கிரணத்தையுடைய பூரணசந்திரனவத்தை போல (அலங்காரமண்டபத்தினின்றும்) வந்து, சங்கம் ஏங்க - மங்கலச்சங்கங்கள் கோஷிக்க, இட்ட பூம் தவிசின் மேல கொண்டு இருந்தனன் (மனவறையில்) இட்டபொலிவினையுடைய வாசனத்தினமேலிருந்தார். (சரு)

அந்நிலைமணநீராட்டியருங்கலபோர்வைபோர்த்த
கன்னியைகைகொணாந்நுகமபிலவயிறகவினவைத்தார்
பன்னியோடெழுந்துசோமசேகரன்பரனும்பயின்
மன்னியவுமையம்மாகமஞ்சுநீர்ச்சிரகந்தாங்கி.

(இ-ள்.) அந்நிலை மணம் நீர் ஆட்டி - அப்பொழுது வாசமூட்டியநீராட்டி, அரும் கலப் போர்வை போர்த்த கன்னியை கொணர்ந்து - விலையுயர்ந்த ஆபரணமாகிய போர்வையால் போர்கபபட்ட காருமதியைகொண்டவந்து, நம்பி வலவயின் கவின வைத்தார் – ஆணபாலுட் சிறந்தவராகிய உக்கிரகுமாரரா வலப்பால் பொலிவுபெறவைத்தார்கள், சோமசேகரன பன்னியோடு எழுந்து - சோமசேகரச் சோழன் (தானது) மனையியோடெழுந்து, பரனும பங்கில் மனனிய உமையம் ஆக மஞ்சு-சிவபெருமானும் அச்சிவபெருமாணிடப்பாகத்தினினறு நீங்காத வுமாதேவியுமாக (அவர்களைக்) கருதி, நீர் சிரகம் தாங்கி-நீரினறைத்த கரகத்தைகரத்திலேக்கி.

கொணர்ந்து இறைதகாலவினையெச்சம், கொண பகுதி, மணநீராவது - பத்தாவரிலும் ஐந்தவாசனையிலும முபபகதிருவகையோமாலிகையிலும ஊறியநீர். பத்தாவராவன - பூவம திரிபலிபுணரவன கருங்காலி. காலலொடி நான்மரமாம்- பூவம், மாமரம், திரிபலி, கடுகாய, தான்றிக்காய், கெல்லிகாய். நால்மரம்-ஆல், அரசு, அத்தி, இத்தி, ஐந்தவாசனையாவன. ''கொட்டநதருக்கர்தகரமகிலாரம், ஒட்டியவைந்தும்விரை'' முப்பதிருவகையோமாலிகையாவன - ''இலவங்கம்பசும்லிக்கச்சோலமேலம், குலவியகாகணவகோடடமஞ்சிலவிய, நாகமதர்வரிசிதக்கோலநன்னரி, வேகமில்வெண்கோட்டமேவுசே - பேகாத, கதனரிவேரிவிலாமிச்சைகண்டிலவெண்ணெய், ஒதநகடுகெல்லியுபாதான்றி-கொதநதலரும், வண்ணக்கச்சோமரோணுகமாஞ்சியுடன், எண்ணுஞ்சயரோகமின்புழுநு-வன்னியிளம், புனனாகமுந்தாதுபுலியிர்பூஞ்சாரளம், பினனுதபாலமபெருவருளம்-பன்னும், பதுமுகமுண்ணெலம்பைங்கோடுவேரி, கதிராகையாயோமாலிகை'' இதகலிவெண்பர. (சசு)

மங்கலநீரானம்பிமலாடிவிளக்கிவாசக்
கொங்கலர்மாலிருட்டிக்குளிர்மதுபருக்கமுடடி
நங்கைதன்கையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரியகன்னிராமந்திரம்புகன்றுபெய்வான்.

(இ-ள்.) மங்கலம் நீரால் - மங்கலமமைத்த அக்கரகநீரினால், கம்பி மலர் அடிவளைத்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியரது தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களே விளக்கி, இராசம் கொங்கு அலர்மாலை சூட்டி - வாசமிக்க மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த மலர் மாலையைச்சூட்டி, குளிர் மதபருக்கம் ஊட்டி - குளிர்ந்த மதபருக்கத்தையுண்பித்து, அங்கை தனகையை பற்றி கம்பி தன்கையில ஏற்றி - பெண்பாலிற்சிறந்த காக்கிமகியின் கையைப்பற்றி உக்கிரகுமாரபாண்டியரதகையில் வைத்து, புங்கவா அரிய - தேவர்முதலியோர் அரிய, மந்திரமபுனை நல்நீர் பெய்வான் - மந்திரங் கூறி நல்லதாரைநீர்வார்ப்பவன்.

மத பருக்கம் - பாலும்பழமும் சருக்கரையு மெய்துங்கலந்துள்ளது. (சஅ)

இரவிதன்மருமான்சோமசேகரனெனப்பிறங்கண்
மரபினிளகவந்தருந்தரமாறன்மைந்த
னுரவுநீர்ஞாலந்தாமருமுக்கிரவருமற்கின்றென்
குரவலர்க்கோதைமாலைகொடுத்தனனெனநீர்வார்த்தான்.

(இ-ள்.) என் பேர் இரவி தன மரு மான் சோம சேகரன் - என்னுடைய பேர் சூரியன்புதன்சோமனுடைய சோமசேகர சோமன், பிறங்கள மரபினி விளக்க வந்த சுந்தர மாறன் மைந்தன் - சகதிரனமரபினை விளக்கவந்த சுந்தரபாண்டியருடைய புத்திரராகிய, உரவு நீர் ஞாலம் தாங்கும் உக்கிரவருமற்கு - பெரியகடல்சூழ்ந்த வுலகினைப் (புயத்தில் மாலைபோல) ஏந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியருக்கு, இன்று-இப்பொழுது, என் குரவு அலர் கோதை மாலை கொடுத்தனன் என்ன-என்னுடைய புத்திரியாகிய குரவமலரையணிந்த பெண்ணைக் கொடுத்தனன என்று, நீர் வார்த்தான்-தாரைவார்த்தான். (சஅ)

மைந்துறுமடங்கற்றிண்காண்மணிவடவயிரவூச
லிந்துடன்பதஞ்செய்பஞ்சியணியினேடன்னத்நூவிப்
பைந்துகிலணியிரைந்துபவளவாய்ப்பசும்பொன்மேனி
யிந்திரமணிக்கட்பாவைவிளக்குநான்கிரட்டியென்ப.

(இ-ள்.) மைந்து உறு மடங்கல் திண் கால் - வலிமைமிக்க சிங்கத்தின் திண் னியகால்போலும் காலமைந்த,மணி வடம் வயிர ஊசல் ஒருதுடன்உம்-முத்துவடம் பூட்டிய வைரதாற்செய்தவூசலைதோடும்,பதம செம பருகி அணியின் ஓடி உம்-பதஞ்செய்த பஞ்சுசெறிதத மெதத்தையோடும், அன்னம ,நூலி பைம துகில் அணி ஈர் ஐந்து உம்-அனனத்தினதுவிசெறிதத(பாமபினதுரிபோன்ற)மெலலியவஸ்திரத்தால் அழகமந்தமெதத்தபத்தும, பவளம வாய-பவளமேவாயாகவும,பசும் பொன் மேனி-பசியபொன்னே மேனியாகவும், இநதிர மணி கண் - நீலமணியே கண்ணாகவும் (அமைந்த) பாவை விளக்கு நான்கு இரட்டி உம்- பாவைவிளக்கு எட்டும்.

அனனத்தூவி - அன்னததின் சிறையடியில் உள்ள மெலலிய மயிர். என்பசுஞ்சினை. பை என விகாரப்பட்டு நின்ற பசுமை என்னும் பண்பு மென்மைமேல் நின்றது. எண்ணும்மைகள் தொகுததல். (சக)

அட்டில்வாயடுக்குஞ்செம்பொற்கலங்கணூறம்பொன்வாக்கி
யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியேழுபொற்கவரியெட்டு
விட்டொளிர்பசும்பொற்கிண்ணப்பந்திரும்விளங்காப்ப
ணட்டபொற்காலினேநெகமணிக்கலதூறென்ப.

(இ-ள்.) அட்டில் வாய் அடுக்கும் செம் பொன் கலன்கள் நூறு உம்-அடுக்க மேலடுக்கும் அடுக்குகளாகிய செவ்த பொன்னுலாகிய பாத்திரங்கள் நூறும், அம் பொன் வாக்கி - அழகிய பொன்னல் கருக்கட்டிவார்த்து, மணி இட்டு இழை களாஞ்சி ஏழும் - இரத்தினங்களே விளிமபுகளி லிட்டிழைத்த படிக்கங்களேழும், பொன் கவரி எட்டும்-பொன்னுற் (காம்பு) செய்த சாமரைகள் எட்டும், விட்டு ஒளிர் பசும் பொன் இண்ணம் பதி சூழ் விளக்க - ஒளிவீசும் பசிய பொன்னுலாகிய இண்ணப் பந்திகள் நிரையாகப் புறம்பே சூழ்ந்த விளக்க, நாப்பண் கட்ட பொன் கால் ஞெடி கலை மணி கலன் நூறும் - கடிவேகட்ட பொன்னுலாகிய காலோடிவிளங்கும் இரத்தினங்களிழைத்த பாத்திரங்கள நூறும.

என்ப - அசைநிலை. (இ0)

பெருவிலையாரபபேழையாயிரம்பெற்றநண்பி
சருவிலைப்பட்டுவெவ்வேறமைத்தனபேழைமுந்நூ
றிருவமுதெழுதிசெயதவோவியபபாவையன்னர்
திருமணிகலனேடேறசேடியரொழுநூற்றைவர்.

(இ-ள.) பெருவிலை ஆரம பேழை உம்-அளவுபடுத்தற்கரியவிலையுள்ள முத்தா ரமுதலிய ஆரங்களவைகளும பெட்டிகளும், ஆயிரம பெறற நுண நூசும்-அளத்தற் கரிய விலைபெற்ற நுண்ணிய பருதியும, அருவிலை பட்டு - அளத்தறகரிய விலையை யுடைய படடகளுமாகிய,வெவவேறு அமைததன பேழை முந்நூறும்-வெவ்வேறு கூடைகளை வைக்கும் பெட்டிகளும் வகை ஒன்றுக்கு மூநூறும், திரு மணி கலன் ஓடி-சிறந்த ரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணங்களோடு, அமுது உருவு எழுதி செய்த ஓவி யம் பாவை அனைனா - அமுதிறறேயதது உருவந்தீட்டிய சிததிரபபதமையொத்த, ஏவற் சேடியர் எழு நூற்று ஐவா உம் - ஏவலசெய்யுந் தோழியர் எழுநூறறைவர்க ளும்.

ஒவ்வோரவயவங்களும காண்போரக்கு இன்பமபயத்தலின் - உருவமு தெழுதிச்செய்த வோவியம எனறா. அன்னர் உவமை யிடைச்சொல்லடியாகபபிறந்த குறிப்புவிணமுறறுப் பெயரெச்சத்தின்மேல் நின்றது. அன் இடைச்சொற்பகுதி. ()

வீசோவொடுமூன்றுமூரூர்பின்னுவிட டெறியுஞ்செம்பொ
னளவிருகோடியின்னவரும்பெறன்மகடருசெல்வ
வளமுறவரிசையாகவழங்கினன்முழங்கிவண்டு
தினமதுக்கண்ணிசசோமசேகரமன்னன்மாதோ.

(இ-ள்.) வீசோ வொடு மூன்று மூறூர் உம் - வீசைச்சலோடு மூன்று பெரிய ஊர்களும், மின்னு விட்டு எறியும செம் பொன் அளவு இரு கோடி உம் - ஒளிவிட்டு வீசும் செம்பொன்னளவு இரண்டுகோடியும், இன்ன உம் - இவைபோலுள்ள ஏனை ப்பொருள்களும்,(ஆகிய இவைகளை) அரும பெறல் மகட்கு - (தனது) பெறுதற்கரிய புத்திரிக்கு,வண்டு முழங்கி மது திளை கண்ணி சோம சேகரன் மன்னன் - வண்டுக ள்முழங்கி மதுவிறறினைக்கும் மாலைசூடிய சோமசேகரச்சோழன்,செல்வ வளம் உற வரிசையாக வழங்கினன் - செல்வவளமிக்க வரிசைகளாகக் கொடுத்தான்.

இன்ன உவமை யுருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறநத குறிப்புவினை முற்றப் பெயர். (இக)

ஆர்த்தனவியங்களெல்லாமமரர்மந்தாரமாரி
தூர்த்தனர்வேள்விச்செந்தீச்சுழித்ததுவலமாய்த்துள்ளி
வார்த்தனமடவார்காவின்மூளாத்தனவாழ்த்துமன்றல்
பார்த்தனர்கண்களெல்லாமபெற்றனபடைத்ததுபேறு.

(இ-ள்.) இயங்கள் எல்லாம் ஆர்த்தன - வாத்தியங்களெல்லாம் ஒலித்தன, அமரர் மந்தாரம் மாரி தூர்த்தனர் - தேவர்கள் மந்தாரபுஷ்பவருஷத்தை (எங்கும்) சிந்தினர், வேள்வி செந்தீ வலமாய் துள்ளி சுழித்தது - யாகச்செந்தீ வலப்பாலாக வெழுந்து சுழித்தது, வார் தனம் மடவார் காவில் வாழ்த்தன மூளாத்தன - கச்சணிந்த தனங்களையுடைய பெண்கள் காவில் வாழ்த்துப்பாடல் அரும்பின, மன்றல் பார்த்தனர் கணகள் எல்லாம - கலியாணமகோற்சவத்தைப் பார்த்தோர் கண்களெல்லாம், படைத்த பேறு பெற்றன - தாமடையும பயனை அடைந்தன.

சுழித்ததது பெயரடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினைமுற்று. சுழி பகுதி. (இ)

பொதியவிழ்கடபபந்தண்டார்ப்புயத்திளங்காரையன்னல்
முதியவர்செந்தீயோம்பவின்னியமுழங்கக்காந்தி
மதியைமங்கலநாண்பூட்டிவரிவளைசெங்கைபற்றி
விதிவழியேனைமன்றல்வினையெலாநிரம்பசெய்தான்.

(இ-ள்.) பொதி அவிழ் கடப்பம் தண தார் புயதது இளமை காளை அன்னல் - மூதுக்கவிழ்ந்த கடப்பமலராலாகிய தண்ணியமாலையணிந்த புயத்தையுடைய முருகக்கடவுளையொத்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், முதியவர் செந்தீ ஓம்ப - (வேதமுதலியநூல்களில) பெரியோர் ஓமததை விதிவழி வளர்க்கவும், இன இயம் முழக்க-இனியவாத்தியங்கள (ஒருபால்) முழங்கவும, காந்திமதியை மங்கல நாண் பூட்டி - காந்திமதிக்கு மங்கலசூதிரம் பூணத்து, வரி வளை செம் கை பற்றி - வரிபொருந்திய வளையலணிந்த செவ்த கைகளைப்பிடித்து, விதி வழி ஏனை மன்றல் வினை எல்லாம் நிரம்ப செய்தான்-வேதநூல்விதிவழியே அதுவொழிந்த மணவினையெல்லாவற்றையும் குறைவின்றிச் செய்து முடித்தார்.

இயற்று வோன் ரெறிலே எவி முடிப்போலும இயற்றுதறகருத்தாவாகலால் ஏனை மன்றல வினையெலாம் நிரம்பச்செயதான் என்றார். அரசன் கட்டிய கோயில் எனவருதல்காண்க. (இச)

ஷெ வேறு.

எண்ணிலாதவளத்தினெடும்பிரவிமருமான்மடப்பிடியைப்
புண்ணிலாவுமறையொழுக்கம்பயப்பவேள்விவினைமுடித்துத்
தண்ணிலாவெண்கலைமதியுந்தாராகணமுந்தவழ்ந்துழல
விண்ணிலாவுமணிமாடவீதிவலமாய்வருமெல்லை.

(இ-ள்.) எண் இல்லாத வளத்தினெடும்-அளவில்லாத செல்வவளத்தோடும், இரவி மரு மான் மடப் பிடியை - சூரியன்மரபில் வந்த சோமசேகரச் சோழனுடையபுத்திரியாகிய காந்திமதியை, பண் நிலாவு மறை ஒழுக்கம் பயப்ப - பண்கள் நிறைந்த வேதவிதிவழுவாது நிரம்ப, வேள்வி வினை முடித்து - திருக்கல்யாண முடித்து, தண் நிலா வெண் கலை மதியும் - தண்ணிய கிரணம் நிறைந்த வெள்ளிய கலையையுடைய சந்திரனும், தாரா கணமும தவழ்ந்து உழல - நக்ஷத்திரக்கூட்டமும் தவழ்ந்து (போக்குவரவுதெரியாமையால்) சுழன்றலைய, விண் நிலாவு மணி மாட

வீதி வலமாய் வரும் எல்லை- விண்ணுலகமட்டும் உயர்ந்து வினங்கும் இரத்தினங்கள் குயிற்றிய மாடங்கள் நெருங்கிய வீதியை வலமாக வரும்பொழுது.

மடப்பிடி இனமபொருந்திய பெட்டையானைகடைபோன்ற கடைகளையுடையவன். (இது)

பின்னேர்பொன்னந்தொடியினரு மென்செம்பஞ்சியடியினரும்
பெரின்னேர்மணிப்பூண்முலையினரும்புலம்புமணிமேகலையினரு
முன்னேரோதித்தாரினரு மாகிக்கண்ணுமனமுமவன்
முன்னேதூதுநடப்பதெனநடப்பநடந்தார்முகிழ்முலையார்.

(இ-ள்.) மின் நேர் பொன்னம் தொடியினரும் - ஒளிகிறைந்த பொன்னாலாகிய அழகிய வளையலணிந்த முனகையையுடையவரும், மெல் செம் பஞ்சி அடியினரும் - மெல்லிய செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய கால்களையுடையவரும், பொன் நேர் மணி பூண் முலையினரும் - பொன்னுற்செய்த தமமுளொத்த இரத்தினங்கள்பதித்த ஆபரணங்கள்விளங்கும் முலையையுடையவரும், புலம்பு மணி மேகலையினரும்-ஒலிக்கும் அழகிய மேகலாபரணத்தை யணிந்தவர்களும், அல் நேர் ஓதி தாரினரும் ஆகி-இருளையொத்த கூந்தலிற் செருகிய மாலையை யுடையவருமாகி, கண்ணும் மனமும் அவன் முன்னே தூது நடப்பது என நடப்ப - (தமது) கண்களும் மனங்களும்அவன்முனனே தூதுசெல்லுதல்போல (அவைகள் அவர்முன்னே) செல்ல, முகிழ் முலையார் நடந்தார் - தாமரையரும்பையொத்த அப்பெண்கள் சென்றார்கள்.

நடப்பது எதிர்காலவிடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர். பவனிபார்க்கவந்த பெண்களாதலிற் பொன்னந்தொடியினென்பது - பெதும்பைப்பருவப் பெண்களும், செம்பஞ்சுஅடியினென்பது-மங்கைப்பருவப் பெண்களும், மணிப்பூண்முலையினென்பது - மடந்தைப்பருவப்பெண்களும், மணிமேகலையினென்பது - அரிவைப்பருவப் பெண்களும், அல் நேர் ஓதிதாரினெனபது-தெரிவைப்பருவப்பெண்களும் ஆகிய இவர்கண்மேல் நின்றனவெனக்கொள்க. (நூல்)

சுருங்கும்இடையார்தன்பவனிதொழுதுவருவார்தமக்கிரங்கி
மருங்குற்பாரங்கழிப்பான்போற்கலையைக்கவர்ந்தும்வளைத்தோண்மே
லொருங்குபாரங்கழிப்பான்போல்வளையைக்கவர்ந்துமுள்ளத்து
ணெருங்குபாரங்கழிப்பான்போனிறையைககவர்ந்துநெறிச்செல்வான்.

(இ-ள்.) சுருங்கும் இடையார் தன் பவனி தொழுது வருவார் தமக்கு இரங்கி - (அளகமுதலியபாரத்தால்) மெலியும் இடையையுடையவராகித் தமதுபவனியைத் தொழ வருபவர்களுக்கு இரக்கங்கூர்ந்து, மருங்குல் பாரம் கழிப்பான்போல் அவ்விடையின்பாரத்தை யொழிப்பவரைப்போல, கலையைக் கவர்ந்தும்-மேகலையை (முன்னே) கொள்ளைகொண்டும், வளை தோண் மேல் ஒருங்கு பாரம் கழிப்பான் போல் - வளையலணிந்த கரங்களில் ஒருசேரவுள்ள பாரங்களையொழிப்பவர்போல் வளையை கவர்ந்தும் - வளையல்களைக் கொள்ளைகொண்டும், உள்ளத்துள் நெருங்கு பாரம் கழிப்பான் போல் - மனத்தில் நெருங்கிய பாரத்தைக் கழிப்பவர்போல,நிறையை கவர்ந்தும் - நிறையைக் கொள்ளைகொண்டும், நெறி செல்வான் - வீதியில் வலம் வருகின்றார்.

நிறை - மனம் நிலைபெற்றுச் செல்லாத கன்னெறியில் நிறுத்தாதல், தொழுது செயலை னெச்சத்தினிறுதியிலே - கலை - முதற்குறை. பெண்களிடத்தகிகழ்ந்த ஒரு தலைக்காமமாதலால் இது பெண்பாற்கூற்றக்கைகிளத்தினை. இதுமெலிதற்றினை.

வானமதிசேர்முடிமறைத்தவழுதிமகனேயிவனென்ரு
லானையெருத்திற்சிங்கவிளவுடலேறென்னவயல்வேந்தர்
சேனைதழுவவரும்பவனிக்கொப்பேதொப்புச்செப்புங்கால்
யானைமகளோமணந்துவருமிளோன்பவனிசெல்வமே.

(இ-ள்.) இவன் வானம் மதி சேர் முடி மறைத்த வழுதி மகனே என்ரும்- இப்பாண்டியன் ஆகாயத்திற்றவழும் சந்திரனையணிந்த முடியை மறைத்த வக்தருளிய சோமசுந்தரபாண்டியருடைய புத்திரனே யென்றுசொன்னும், ஆனை எருத்தில் இளமை அடல் சிங்கம் ஏற என்ன-யானையின்பிடரில் இளம்பருவத்தையுடைய வெற்றிவாய்ந்த சிங்கமேறு பவனிவருகல்போல, அயல் வேந்தர் சேனை தழுவ வரும் பவனிக்கு ஒப்பு ஏது-மதுபுலந்தரசர்களசேனை புறத்திற்றழுவ வாகின்றபவனிக்கு உவமையாது, (இலலையென்றபடி) ஒப்பு செப்புங்கால் - உவமைசொல்லுமிடத்து, யானை மகளோ மணந்து இனியோன் வரும் பவனி செல்வமே - தெய்வயானையாரை மணவினைமுடித்துக் குமாரக்கடவுள் வலமவரும் பவனிச்செல்வத்தையே (ஒக்கு மென்றுகூறவார்)

இது காண்டற்றுறை. ஒருதருமத்தை யாரோபித்தற்பொருட்டு மற்ரொருதருமத்தை மறுத்தலால் அவதானியணி. (இஅ)

இம்மைதனிலுநன்மைதருபிசன்றனையும்வாசவற்கு
வெம்மைதருவன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனையுமங்கயற்க
ணம்மைதனையும்பணிந்துமீண்டரசன்கோயிலடைந்தின்ரூர்
தம்மைமுறையாலடிக்கமலந்தலையிற்பணிந்தான்றனிக்குமரன்.

(இ-ள்.) இம்மை தனிலும் நன்மை தரும் ஈசன் றனையும் - (தமது பிதாவின் ஆன்மார்த்தமாய) இப்பிறப்பிலும (வழிபடுவோர்க்கு) வேண்டி யாங்கு அருளும் மஹாபீஷடபிரதேசுரரையும், வாசவற்கு வெம்மை தரு வன பழி தவிர்த்த விமலன றனையும் - தேவேந்திரனுக்குக் கொடிய வலியபழியைத் தவிர்த்த சோமசுந்தரக்கடவுளையும், அங்கயற்கண அம்மை தனையும - அங்கயற்கண்மையாரையும், தனி குமரன் பணிந்து மீண்டு - உக்கிரபாண்டியர வணங்கித திருமபி, அரசன் கோயிலடைந - சவுந்தரபாண்டியர் திருக்கோயிலையடைந்து, ஈன்ரோர் தம்மை - தம்மைப்பெறற இருமுதுகுரவரையும, முறையால - முறைப்படி, அடிக் கமலம் தலையில் பணிந்தான-(அவர்களது) திருவடித்தாமரைகளைத் தமதுதலையால் வணங்கினர்.

சோமசுந்தரக்கடவுள சவுந்தரபாண்டியராய் அரசுசெய்துவருங் காலையில் அரசர்கள் வெபூசைசெய்யவேண்டுமெனத் தாமருளியதை, ஆன்மாக்கள் கைக்கொண்டுய்ய நடவுசொன்னும் ஓர் நகர் கண்டு அநகரிற்றபித்த வெலிங்கத்தின் திருநாமம் மஹாபீஷ்டபிரதேசுரர் ஆதலால் - இமமைதனிலும் நன்மைதரு பிசன்றனையும் எனவும், விருத்திராசுரனைக்கொன்ற வன்பழி விடாதுபற்ற அச்சமிக்குத் தாமரைநாளத்தில் ஒளித்திருந்த இந்திரன் தனது ஆசிரியர் ஏவலால் அங்குநின்றும் நிலவுலகில்வந்து பூசிக்க அவன்பழி தொலைத்தருளினமையால் - வாசவற்கு வெம்மை தரு வன்பழிதவிர்தவிமலன்றனையும் எனவுங்கூறினர். இல் ஏதுப்பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. அடிக்கமலம் பாதங்களாக உருவகித்த தாமரை என்பது பொருளாதலால் திரிபணி. (இக)

ஆனவாறுசுவையடிசிலயில்வோர்தம்மையயில்வித்து
நானவரிசைவரன்முறையானல்கிவிடையுகல்கிப்பின்
வானுடவர்க்கும்விடைகொடித்தமதிக்கோனெழுகிவைகுநாட்
டேனுர்கண்ணித்திருமகனுக்கிதனேசெப்பியிதுசெய்வான்.

(இ-ள்.) மதிக் கோன் - சந்திரன்மரபிற் றிறைவரசிய சவுந்தரபாண்டியர், ஆனு ஆறு சுவை அடிசில் - நீங்காத வறுசுவை யமைந்த கறியையும் போனகத்தை யும், அயில்வோர் தம்மை அயில்வித்து - உண்போர்தம்மை உண்பித்து, நானு வரிசை வரன்முறையால் நல்கி-(அவரவர்கள்தகுதிக்கேற்பப்) பலவரிசைகளேயும முறைப்படி கொடுத்து, விடையும் நல்கி-விடையுங் கொடுத்து, பின் வானுடவர்க்கும் விடைகொ டுத்து-பின்பு தேவர்களுக்கும் விடைகொடுத்து, ஒழுகி வைகு நாள் - (செங்கோல்) செலுத்தி யெழுந்தருளியிருக்குங்காலையில, தேன் ஆர கண்ணி திரு மகனுக்கு-தேனி றைந்த மாலையணிந்த (தமது) புத்திரனுக்கு, இதனே செப்பி இது செய்வான் - இத னேக்கூறி இதுசெய்கின்றார்.

சுவை கறிமேல் நிற்றலால் பண்பாகுபெயர். அடிசில் தொழிலாகுபெயர் அடு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ சாரியை, சகரம் விரித்தல் விகாரம, இல் தொழிற்பெ யர்விகுதி, ஆனது ஈறுதொகுத்தல். இதனேக்கூறி யிதுசெய்வான் என்பதை அடியி ற்காண்க. (சுo)

மைந்தகேட்டியிந்திரனுங்கடலுமுனக்குவான்பகையாஞ்
சந்தமேருத்தருக்கடையுஞ்சதவேள்விக்கோன்முடிசிதற
விந்தவீகொண்டெறிகடலிலிவ்வேல்விடுதியிசசெண்டா [ம்
லந்தமேருதனேப்புடையென்றெடுத்துக் கொடுத்தானைவைமூன்று

(இ-ள்.) மைந்தகேட்டி - புத்திரனே கேளாய், இகிரனும் கடலும் உனக்கு வான்பகையாம் - இந்திரனும் வருணனும் உனக்குப் பெரியபகைவராவார், சந்தம் மேருதருக்குஅடையும் - பொலிவமைந்த மகமேரு (உன்வழி நில்லாது) இறமாப்ப டையும் (ஆதலால்) சதவேள்விக் கோனமுடி சிதற - அவ்விந்திரன்முடிசிதற, இந்த வீகொண்டு எறி - இந்தச்சக்கரங்கொண்டெறியாய், கடலில் இவ்வேல்விடுதி - க டலுத்திரத்தில் இவ்வேலேலிடுவாய், இச்செண்டால் அந்தமேருதனே புடை எனறு - இதனச்செண்டாயுதத்தால் அந்தமகமேருவை யடியென்று, அவைமூன்றும் எடுத் துக்கொடுத்தான் - அந்தமூன்றுயுதங்களேயும் எடுததுக்கொடுத்தருளினர்.

சதவேள்விக்கோன் நூறு அசுவமேத யாகங்களேச் செய்தவனுதலால் இந்தி ரனுக்கு ஓர்பரியாய நாமம். விடுதி இங்கு இகரலிருதி முன்னிலையெருமையேவற் பொருளில்வந்தது. விடு பகுதி, இ சாரியை, உகரக்கேடுசுந்தி, இ விகுதி. (சுக)

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னேநேராயெதிர்நிற்குந்தனியன்றனேயுக்கிரவழுதி
யென்னவாதிமறைமுழங்கவியங்களேங்கமுடிகவித்துத்
தன்னதாணையாசுரிமைதனிச்செங்கோலுந்தானல்கா.

(இ-ள்.) அன்னமூன்றுபடைக்கலமும் தொழுதுவாங்கி - அந்தமூன்றுயுதங் களேயும் தொழுது கையிலேற்று, அடல் ஏறு தன்னேநேராய் எதிர்நிற்கும் தனியன் றனே - கொலேத்தொழிலமைந்த சிங்கத்தையொத்த (தமது) எதிர்நிற்கும் புத்திர

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபட்டம். சருகூ

னே, உக்கிரவழுதி என்ன - உக்கிரபாண்டியனேயென்றழைத்து, ஆதி மறை முழங்க-தொன்றுதொட்டுள்ள வேதங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், இயல்கள் எங்க - (ஒருபால்) வாச்சியங்கள் ஒலிக்கவும், முடிகவித்து - முடிசூட்டி, தன்னது ஆணை அரசு உரிமை - (எவ்வுயிராயும்) தனதாணைவழிநிற்கச்செய்யும் அரசியலுரிமையையும், தனிச்செங்கோலும் - ஒப்பற்றசெங்கோலையும, தான் நல்கா - தாம்தந்தருளி.

அரசியலுள் செங்கோல் அடங்குதலால் அரசுரிமை என்றதை இறைமை எனக்கொண்டு இரண்டுபொருள்களாகக்கொள்க. அனன சுட்டுத்திரிபு - கவித்த மரபுவழாநிலை-நல்கா செய்யா என்னும்வாய்ப்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். அன்ன சுட்டுத்திரிபு, உக்கிரவழுதி அண்மைவினி. (சுஉ)

சூழ்ச்சிவினையிற்பொன்னனையசுமதிதன்னைத்தொன்னூலின்
மாட்சியறிந்தமைகோகிவம்மினிவனைக்கண்ணிமைபோற்
காட்சிபயக்குங்கல்வியும்போற்காப்பிரிதுங்கடனிம்ம
ணாட்சியினதென்றியவரியேறனையான்றனைநல்கா.

(இ-ள்.) சூழ்ச்சி வினையில் பொன் அனைய சுமதிதன்னையும் - மந்திராலோசனைத் தொழிலில் பிரகஸ்பதியை யொத்த சுமதியையும், தொல்நூலின் மாட்சி அறிந்தமையும கோகி-தொன்றுதொட்டுள்ள நூல்களாராய்ச்சியிற்பெருமை வாய்ந்தமுதியோனாயுமபாதது, வம்மின்-வாருங்கள, இவனை கண் இமைபோல்-இப்புத்திரனைக் கண்களைக்காக்கும் இமையும போலவும், காட்சி பயகரும் கல்வியும் போல் - (தளர்ச்சிவந்தவழி) அறிவுதரத ஊன்றுகோல் போலுதவும் கல்வியும்போலவும், காப்பீர் - காக்கக்கடவீர், இற்றுமமகடன் - இற்றுமமதுகடமை, இமமண் ஞாட்சி இவனது எனறு - இந்நிலவுலகுரிமை இவனுடையதென்று, இனைய அரி ஏறு அனையான் தனைநல்கா - இளஞ்சிங்க ஏற்றையொத்த அவவுக்கிரகுமாரபாண்டியனை அயர்கள் கையடையாகக்கொடுத்து.

வம்மின் முன்னிலைப்பன்மையேவல் வினைமுற்று வா பகுதி, முதல் குறுகல் விகாரம், மகரமெய்ச்சாரி, மின் முன்னிலைப்பன்மையேவல் விகுதி. (சுஙூ)

மேற்படி வேறு.

வெய்யவேற்காளையன்னன்றன்னையும்வேறுநோக்கி
யையவிவ்வையந்தாங்கியளிதனனெடுநாளிந்த
மையறுமனத்தார்சொலலும்வாய்மையாறெழுகிநீயுஞ்
செய்யகோன்முறைசெய்தாண்டுதிருவொடும்பொலிகவென்றான்.

(இ-ள்.) வெய்ய வேல் காளை யன்னன் தன்னையும் வேறு நோக்கி - கொடியவேலியேந்திய காளைபோலும் பெருமிதநடைவாய்ந்த தமது புத்திரனையும் தனித்துப் பார்த்தருளி, ஐய - ஐயனே, நெடி நாள் இவ் வையம் தாங்கி அளித்தனன்-பல காளிவ்வுலகினைச் சுமந்து பாதுகாத்துவந்தனம், நீயும் இந்த மை அற மனத்தார் சொல்லும் வாய்மை ஆறு ஒழுகி - நீயும் இந்தக் குற்றமற்ற சுமதிமுதலியோர்கூறும் உண்மைவழியிற்சென்று, செய்ய கோல் முறை செய்து ஆண்டு- செங்கோலை மறனூல்முறைவழி வழாது நடாத்தி நிலவுலகாண்டு, திரு வொடும் பொலிக என்றான்-

(மறுபுலத்தரசர்கள் திறையளக்கும்) பெருஞ்செல்வத்தோடும் பொலிந்து விளங்கக் கடவாயென்று ஆசீர்வதித்தருளினர்.

வெய்ய செய்ய பண்பு அடிகளாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சங்கள் வெம்மை, செம்மை பண்புகள், ஈறுகெடுதலும் முன்னின்ற மெய் திரிதலும் சந்தி, அ எச்சவிகுதி. நெடுமொள் என்றது அறுபத்தாறுயிரவருடதை. (சுச)

பன்னருங்கணங்களெல்லாம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாய்வந்ததடாதகைபிராட்டியோடும்
பொன்னெடுங்கோயில்புக்குப்பொலிந்தனிச்சைதன்னு
ளின்னருட்படிவங்கொள்ளுமிலாவின்பமூர்த்தி.

(இ-ள்.) பன் அரும் கணங்கள் எல்லாம் பண்டைய வடிவம் ஆக - (உருவ மாறி ஏவல்வழிநின்ற) சொல்லுதற்கரிய பிரமகணங்களெல்லாம் முனனுள்ள வடிவ மாக, தன் அருள் துணையாய் வந்த தடாதகைப் பிராட்டி யோடும் - தமதுதிருவரு ளே தமக்கோ துணையியாகக் கோலங்கொண்டருளிய தடாதகைப் பிராட்டியாரோ டும், தன் இச்சை தன்னுல் இன் அருள படிவம் கொளளும - தமதிச்சைவழியால் இனிய அருளுருவங் கொண்டருளிய, ஈறு இல்லாத இனபமூர்த்தி - முடிவில்லாத பேரின்பமூர்த்தமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், பொன் நெடும கோயில புகுகு பொ லிந்தனன - பொன்னுலாகிய நெடிய திருக்கோயிலுட் சென்று விளங்கினார.

பிரான் ஆட்டி - பிராட்டி இது ஒருசொல். (சுடு)

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவத்
தென்னர்கோமகன்நெய்வநான்மறை
மன்னுநல்லறம்வளரவையகம்
தன்னதாணையாற்ருங்கிவைகினன்.

(இ-ள்.) பின்னர் உக்கிரப் பெயர் தரித்த அ தென்னர் கோமகன் - பின்பு உக்கிரசோன்னும் திருநாமங்கொண்ட அப்பாண்டியர பெருமானர், தெயவம் நான மறை மன்னு நல் அறம் வளர - தெய்வதத்தன்மையையுடைய நான்குவேதங்களும் நிலைபெற்ற நல்லதருமமும் நீடித்தோங்க, வையகம் தனனது ஆணையால் தாங்கி வைகினன் - நிலவுலகைத் தமது ஆணைவழிநிறகச்சுமந்து அரசியல்செய்துவந்தார்.

பின்காலப்பொருளில்வந்த இடைச்சொற்பகுதி, னகரத்தோற்றம் சந்தி, அர் பகுதிப்பொருள்விகுதி. (சுசு)

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாடிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கoடக.

பதின்மூன்றாவது

கடல்சுவற வேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வளையொடுசெண்டுவேண்மைத்தற்கஞ்சுரும்
பளையவேம்பமரிதகோனளிதவாயிதத்
தளையவிழ்தாரிளஞ்சாயன்வேலேமே
விளையவனென்னவேலெறிகதிதாதுவாம்.

(இ-ள்.) அம் கரும்பு அளைய வேமபு அளைத்தகோன் - அழகியவண்டுகள் மூச வேபபமலர்மாலையையணிந்த சுவந்தரபாண்டியர், மைந்தறகு வளையொடு செண்டு வேல் அளிதத ஆறு இது - (தமது) புதிரருகஞ்ச சகரத்தையுஞ் செண்டையும் வேலையும கொடுத்த திருவிளையாடல இதததிருவிளையாடல், தளை அவிழ் தாரிளஞ் சாயன் - கட்டவிழ்ந்த மாலையையணிந்த அசசுவந்தரபாண்டியர் புதல்வராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வேலை மேல இளையவன் என்ன வேல் எறிந்தது ஒதுவாம்-கடலினமேல் (சூர் பன்மன நிலைகெடவேலெறிந்த) முருகக்கடவுள்போல வேலெறிந்த திருவிளையாடலை இனிச்சொலலுவாம். (க)

தியகளிவண்டிரைச்செறியன்வெண்குடை
யெங்கணுநிழறறமிறறிருகருநாளவயிற்
சயகையில்லாதமாதருமவேளிகள்
புயகவர்புடைதழுவிப்போற்றவாழ்நாள்.

(இ-ள்.) உக்கிரச் செழியன் - உகிரகுமாரபாண்டியர், திங்களின் வெண்குடை எங்கணும் நிழறற வீறறிருகும் நாள் வயின - சுகதிரனைப்போல வெள்ளை வட்டக்குடை எலலிடத்தும நிழலசெயய நிகாறறிருக்கும நாளில, சங்கையில்லாத மாதருமம் வேளலிகள் - அளவிலலாத பெரியதருமஙகளையும யாகங்களையும, புங்கவர் புடை தழுவி போறற ஆறறுமை நாள் - தேவாகள பகதத்திற சூழ்ந்துதழுவிக்கச் செயது வருங்காலையில். (உ)

அரும்பரிமகந்தொணூறற்றுசெய்துழிச்
சுரும்பரிஞைசைத்தருதோனறறண்ணரு
விரும்பரிமுரன்றுசூழ்வேம்பினகுழைப்
பொரும்பரிவீரன்மேற்பொறுதுபொங்கினன்.

(இ-ள்.) அரும் பரி மகம் தொண் ணூறு ஆறு செய்த உழி - அரிய அசுவ மேதயாகக் தொண்ணூறறாறு செய்த விடதது, சுரும்பரின் இசை தரு தோன்றல்-வண்டுகளி னிசைகிறைந்த பஞ்சதருகளின் றலவனுகிய இந்திரன், தண் கரு விரும்பு அரி மூரன்று சூழ வேம்பின் அம் குழை - தண்ணிய தேனவிரும்பி வண்டுகள் இசைபாடிப் புறம்பே சூழ்ந்த வேம்பின் பூங்கொத்தையணிந்த, பொரும் பரி வீரன் மேல் - (பகைவரோடு) போர்செய்யுங் குதிரைச்சேனையையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர்மேல், பொறுது பொங்கினன் - மனம்புழுங்கிக் கோபித்தான்.

நூறுயாகஞ்செய்தால் தனது பட்டத்துக்கு வருவானென்னுங் காரணத்தால் மனம் புழுங்கினமையால் பொறுது பொங்கினனென்றார். (உ)

மன்னியநாடெலாம்வளஞ்சுரந்துவான்
பொன்னியலூடுபோற்பொலிதலாலிந்த
மின்னியவேலினன்வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமகத்தனோர்சூழ்ச்சியுன்னினன்.

(இ-ள்.) மன்னிய நாடு எல்லாம் வான் வளம் சுரந்து - நீலமெற்ற நிலவுல கெல்லாம் பெரியமழைவளமிக்கு, பொன் இயல் நாடு போல் பொலிதலால்-பொன் னுலகுபோல விளங்குங்காரணத்தால், இந்த மின்னிய வேலினன் - இந்த விளங்கா கின்ற வேலேயேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியன, வேள்வி செய்வது என்ற - யாக ஞ்செய்கிறதென்று, உன்னிய மகத்தன் ஓர் சூழ்ச்சி உன்னினன் - கருதியமனத் தையுடையவனும் ஓர்வினயஞ்செய்தான். (ச)

பொருங்கடல்வேந்தனைக்கூவிபொன்னென
விருங்கடலூடுத்தபாரேழுமிகா
லொருங்குவெள்ளமொதுங்குபோய்வானோர்
தருங்கடிமதுரையையழிதியாலென்றான்.

(இ-ள்.) பொருங் கடல் வேந்தனை கூவி - கரையொடுமோதும் கடற்காசூ ழிய வருணனையழைத்து, பொன்னென - விரைந்து, இரும கடல் உதித பாரேழும- பெரியகடல்சூழ்ந்த நிலவுலகாய்ப் பரந்த சத்த தீவுகளையும, ஊழி காள் ஒருங்கு அடு வெள்ளம் ஒத்து - ஊழிக்காலத்தில் ஒருசேர அழிக்கும் மஹாப்பிரளயத்தை யொத்து, உருத்து போய் வானோர்த - கோபித்துச் சென்று முற்றுகைசெய்து, அரும் கடி மதுரையை அழித்தி என்றன - செயதற்கரிய காவல்பூண்ட மதுராநகரதை யழிப்பாயென்று ஏவினன்.

சத்ததீவுகளாவன - நாவல், இறலி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங் கு, சமூகு. (ரு)

வினவதுதெரிகிலன்வேலேவேந்தனும்
வளவயன்மதுரையைவளைந்திட்டிமெனக்
களவதுகருதினன்பேயுங்கண்படை
கொளவருநகந்தலைக்குருட்டுக்கணகுல்வாய்.

(இ-ள்.) வேலே வேந்தனும் வினவது தெரிகிலன் - கடறகரசனுகிய வருண னுர் (தனக்குப்பின்)வினவுதைச் சற்றும் ஆலோசியாதவனும், வளம் வயல் மதுரை யை வளைந்திட்டி - வளமிக வயல்சூழ்ந்தமதுரையை முறறுகைசெய்து, இமமென கவினவது கருதினன் - விரைந்து கனியக்கருதி, பேயும கண் படை கொள - பேயுங் கணடியில்கொள்ளவும், குருடு வரும் - (கட்புலன் உடையவரும்) குருட்டுத்தன்மை யையடையவும்வரும், நனந்தலை கல்குல் வாய் - (இருள்மிக்க) பாதிராத்திரியில்.(சு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொதித்தலைக்கரங்களண்டகூடமெங்குமூடுபோ
யதிர்த்தலைக்கவுழிகாளிலார்த்தலைக்குரீத்தமாய்
மதித்தலத்தையெட்டிமூட்டிவருமொரஞ்சனப்பொருப்
புதித்தலொத்தமண்ணுமின்னுமுட்கவந்ததந்தியே.

(இ-ள்.) உததி கொதித்து - கடலானது கோபித்து, அலை கரங்கள் அண்ட கூடம் எங்கும் ஊடு போய் - அலையாகிய கரங்கள் அண்டகூடமெங்கும் ஊருவிச் சென்று, அதிர்த்து அலைக்க - கோஷித்து அலைக்க, ஊழி காளில் ஆர்த்து அலைக்கும் நீத்தம் ஆய் - ஊழிக்காலத்தில் கோஷித்த (நிலைகெடாத) அலைக்கவரும் பெருவெள்ளமாய், மதிதலத்தை எட்டி முட்டி - சதிரமண்டிலத்தை எட்டி. அளாவி, வரும் ஓர் அஞ்சனம் பொருப்பு உதித்தல் ஒத்து - வராகின்ற ஒரு நீலமலை தோற்றதை யொத்து, மண்ணும் விண்ணும் உட்கவருத்து - மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் நிலை தடுமாறவருத்தது. (எ)

வங்கவேலைவெள்ளமாடமதுரைமீதுவருசெயல
கங்குல்வாயதிங்கண்மீதுகாரிவாயகாருடல்
வெங்கண்வாளராவிழுங்கவீழ்வதொக்குமலதுகா
ரங்கண்மூடவருவதொகுமல்லதேதுசொல்வதே.

(இ-ள்) வங்கம வேலை வெள்ளம் - மரக்கலமூருங் கடற்பெருக்கானது, மாடம் மதுரை மீது வருசெயல் - மாடங்கள் நெருங்கிய மதுரைநகர்மேல்வருஞ் செய்கை, கங்குல் வாய திங்கள் மீது - இராப்போதில் உதித்த சதிரன்மேல், காரி வாய கார் உடல் வெங் கண் வாள் அரா விழுங்க வீழ்வது ஒக்கும் - விஷம் நிறைந்த வாயையுடைய கரிய உடலையும கொடியகண்களையும் உடைய வொள்ளியராகுவென்னும் பாமபு விழுங்கும்படி. விளைந்தவருதலையொகும், அல்லது - அன்றி, கார அங் கண்மூட வருவது ஒக்கும் - (சிவபெருமான ஏவலால்) நான்முகங்களும் அவ்விடத்து நான்மாடக்கூடலாய் வருஞ் செயலையொகும், அல்லது - இவையனறி, ஏது சொல்வது - எதை உவமையாக எடுத்துக கூறுவது. (அ)

வட்டயாமைபலகைவிசுவாளைவாள்கண்மகரமே
பட்டயானைபாய்திரைப்பரப்புவாமபரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானையொடுகட
லட்டமாகவழுதிமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே.

(இ-ள்.) வட்டம் யாமை பலகை - வட்டமாகிய ஆமைகள் கேடகங்களாகவும், வீசும் வாளை வாள்கள் - எறிந்ததாவும் வாளைமீன்கள் வாள்களாகவும, மகரமே பட்டம் யானை-சுறுமீன்களே நெற்றிப்பட்டதையுடைய யானைகளாகவும், பாய்திரை பரப்பு வரம் பரித்திரள் - மடங்கிப்பாயும அலைகளின் பரப்புகளேதாவிச்செல்லுங் குதிரைக்கூட்டங்களாகவும், விட்ட தோணி இரதம் - கடலிற்செல்லுந்தோணியே தேராகவும், இன்ன விரவு தானையோடு - இவைபோன்ற இன்னும் பலவுறப்புகள்கலந்த சேனையோடு, அட்டம் ஆக - குறுக்காக, வழுதிமேல் அமர்க்கு எழுந்தது ஒக்கும் - உக்கிரகுமாரபாண்டியாமேல் கடல் போர்க்கெழுந்துவருத தோற்றத்தையொக்கும்.

அட்டம் - திசைச்சொல். திருத்தொண்டர்புராணம் - கண்ணப்பநாயனர் புராணத்தில். "மஞ்சிலக்குமாமலைச்சரிப்புறத்துவக்தமா, அஞ்சுவித்தடர்க்குராய்கனட்டமாகவிட்டு" எனவருஞ்செய்யுளாலுணர்க.

இவைபோன்ற உறுப்புகளென்றது - வராலும் மரக்கலமும் நுரையும் முதலியன. (கு)

இன்னவாறெழுந்தவேலைமஞ்சுறங்குமிஞ்சிசூழ்
கன்னகார்க்குணக்கின்வந்துகணுகுமெல்லையாயிரா
மன்னவன்கனவில்வெள்ளிமன்றவாணர்சித்தராய்
முன்னர்வந்திருந்தரும்புமுறுவலேருன்றமொழிகுவார்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு எழுந்தவேலை - இவ்வாறு சேனைவடிவமாக எழுந்த கடலானது, மஞ்சு உறங்கும் இஞ்சி சூழ் - மேகங்கள் கண்ணுறங்கும் மதிலசூழ்ந்த, கல் நகர் குணக்கின் வந்து கணுகும் அளவிரா எல்லை - நல்லமதுரையின் கிழ் பால்வந்தடையும் நடுராத்திரிக்காலத்தில், மன்னவன் கனவில் - உகிரகுமார பாண்டியர்கனவில், வெள்ளிமன்றவாணர் சித்தராய் முன்னர்வந்து - வெள்ளியம்பல வாணராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் சித்தவடிவங்கொண்டு முன்னேவந்து, அரும்பு முறுவல் தோன்ற மொழிகுவார் - அரும்பிய புன்னகைதோன்றக் கூறினரூர்.

வாணர் - வாழ்வோனென்பதுபொருள். வாழ் பருதி, நகரம் எதிர்காலவிடைநிலை, முகரக்கேடுமே நகரத்திரிபும் சகதி, அர் பலர்பால்விகுதி. (கo)

வழுதியுன்றனகரழிக்கவருவதாழிவல்லிநீ
யெழுதிபோதிவென்றிவேலெறிதுவாகைபெறுகெனத்
தொழுதசெங்கரத்தினன்றுதிக்குராவினெரிதிக்
கழுதிறங்குகங்குலிற்கனுவணர்ந்துகாவலான்.

(இ-ள்.) வழுதி-பாண்டியனே, ஆழி-கடலானது, உன் தன் நகர் அழிக்க வருவது - உன்னுடைய நகரையழிக்கவாகின்றது, நீ வல்லே எழுதி - நீவிரைதெ மூவாய், போதி - போவாய, வென்றி வேல் எறிது வாகை பெறுக என - (அதன் மேல்) வெற்றியையுடைய வேலெறிதலாலேபெறக்கடவையென்று (கூறியரு ள) காவலான் - காத்தலில் வல்லவராகிய அவவுக்கிரகுமாரபாண்டியர், தொழுத செங்கரத்தினன் - கூப்பிய செவ்வகையையுடையவராய (எழுந்து) கழுது உறங் ஙு கங்குலின் கனுவணர்ந்து - பேயுங் கண்ணுறங்கும் நடுராத்திரியில் சித்தவேட ராய்வந்த அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் உணர்த்திய கனவின்றிறத்தையுணர்ந்து.

வல்லை யென்னும இடைச்சொல் விரைவெச்சபொருள்மேல்நின்றது.(கக)

கண்ணிறைந்தவமளியிற்கழிந்துவாயில்பலகடந்
தண்ணிறைந்தமதியமைச்சருடன்விரைந்துகுறுகியே
மண்ணிறைந்ததெனமுழங்கிவருதரங்கவாரிகண்
டெண்ணிறைந்தவதிசயத்தனுகிநிறருமெலலைவாய்.

(இ-ள்.) கண் நிறைந்த அமளியில் கழிந்து - கண்டியில்கூருதற்குத்தக்க படி க்கையினின்று நீங்கி, பலவாயில் கடந்து - பலவாயில்களைக்கடந்து, உள் நிறைந்த மதி அமைச்சர் உடன் விரைந்து குறுகி - உள்ளீடாகநிறைந்த அறிவமைந்த மந்திரி களோடு விரைந்துசென்று, மண் நிறைந்தது என முழங்கி வருதரங்கம் வாரி கண்டு-நிலவுலகழிந்ததென்று (கண்டோர்சொல்ல) கோவிந்தவரும் அலகையுடைய கட லுகக்கணடு, எண் நிறைந்த அதிசயத்தன் ஆகி நிற்கும் எல்லைவாய் - அளவில்லாத அதி சயமடைந்து நிற்குஞ்சமயத்தில். (கஉ)

கன்வில்வக்தசித்தவேடர்கன்வில்வந்துகாவலோ
ரினைவுகண்டுபொழுதுதாழநிற்பதென்கொலப்பனே

சினவிவேலேபோலவந்தசெவ்வைமானவலிகெட்ட
முனையவேலெறிந்தஞாலமுடிவுதீர்த்தியாலெனை.

(இ-ள்.) கனவில் வந்த சித்த வேடர் கனவில் வந்த - கனவில் வந்தருளிய சித்தவேடமூர்த்திகள் கனவில்வந்தருளி, காவலோன் நினைவுகண்டு - உக்கிரகுமார பாண்டியருடைய கருத்தையுணர்ந்து, அப்பனே பொழுது தாழ நிற்பது என் கொல்- அப்பனே நீ காலந் தாழநிற்குங் காரணமயாது, எனவி வேலேபோல வந்த செவ்வை- கோபித்துக் கடல்வடவமாகவந்தபகைவனை, மானம் வலி கெட - மானமும்வலியும் கெட, முனைய வேல் எறிந்து ஞாலம் முடிவு தீர்த்தி என - நிறுதியையுடைய வேலை யெறிந்து (அக்கடலால்) உலகதிற்குவந்த இறுதியையொழித்தியென்றருள். (கஉ)

எடித்தவேல்வலங்திரித்தெறிந்தவேலேவேன்முனை
மடித்தவேலைசுஃறெனவறந்துமானவலிகெட
வடுத்துவேரிவாகையின்றியடிவணங்குதெவ்வைகா
கடித்தவேல்வலான்கணைக்காலின்மட்டதானதே.

(இ-ள்.) எடித்த வேல் வலம் திரித்து எறிந்த வேலை - எடித்தவேலை வலப்பால் சுழற்றி வீசுகாலத்தில், வேல் முனை மடித்த வேலை சுஃறென வறந்து - வேலின் முனைசோய்ந்த கடல் சுஃறென்று வறந்து, மானம வலி கெட அடுத்து - தனது மானமும் வலிமையும் கெட்டழிய அடைக்கலம் புகுந்து, வேரி வாகை இன்றி அடி வணங்கு தெவ்வனை கடித்தது-வாசமிக்க வெற்றிமாலையுமையாது (தம்மாறறிர்)காலில்வணங்கும் பகைவனை யொத்து, வேல் வல்லான் கணைக் காலின் மட்டது ஆனது- வேலை வலக்கரத்திலேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய கணைக்காலின அளவின தானது.

கடித்தது - ஈறுதொக்கு நின்ற வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருள்மேல்நின்றது. வடித்து குற்றப்பட்டு எனப் பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. சுஃறென ஒலிக்குறிப்புப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். (கச)

சந்தவேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்றியுலகெலாஞ்
சிந்தவேறுசூழ்சிசெய்ததேவர்கோவினேவலால்
வந்தவேலைவலியழிந்தவஞ்சகர்க்குரன்றிசெய்
திந்தவேலைவலியிழப்பதெனறுமுள்ளதேகொலாம்.

(இ-ள்.) சந்தம் வேதம் வேள்வியை தடுப்பது அன்றி - பண் அமைந்த வேதவிதி வழாது செய்யும் யாகத்தைத் தடுப்பதல்லாமல், உலகு எல்லாம் சிந்த வேறு சூழ்ச்சி செய்த தேவர் கோவின ஏவலால் - உலகமெல்லாம் நிலைகெட்டழியத் தியஆலோசனைசெய்த இந்திரனுடைய ஏவலால், வந்த வேலை - வந்தகடலானது, வலி அழிந்தது - வன்மைகெட்டது, வஞ்சகர்க்கு ரன்றி செய்து - தியருக்கு உதவிசெய்தி, இந்த வேலை - இந்தக்கடலானது, வலி இழப்பது என்றும் உள்ளதே கொல் - (தனது) வலியிழத்தல் என்றும் உள்ள செயலேயாம்.

முன்னொருகால் சூரபன்மனுக்கு இடங்கொடுத்து முருகக்கடவுள் வேலால் தனது வலிகெட்டழிந்தும், திருத்திராசுரனுக்கு இடங்கொடுத்து அகத்திய ராசமனத்தால் வலியழிந்தும் உளதாதலால் இத்தவேலை வலியிழப்பதென்று முள்ளதே கொலாம் என்றார். முன் தொடங்கிய ஒன்றை முடித்தற்குப் பின் ஒருபொருளை வைத்துக் கூறினமையால் இது வேற்றுபபொருள் வைப்பணி. அழிந்தது ஈறுதொகுத்தல். (கடு)

அநுசரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணிடைதுழைந்தவேலாற்புணரியைப்புறங்கண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின்றசித்தர்வானிடைநிறைந்தஞானக்
கண்ணிடைநிறைந்துதோன்றுங்கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடையணங்கினேடுவிடையிடைவிளங்கின்றாரே.

(இ-ள்.) புண் இடை துழைந்த வேலால் - பகைவருடலில் துழைந்துசெல் லும் வேலாயுதத்தினால், புணரியை புறம் கண்டோன் பால் - கடலேமுதுகுபார்த்த உக்கிரபாண்டியரிடத்தை, மண் இடை நின்ற சித்தர் - மண்ணுலகில் சித்தவேடமூர் த்தமாய் நின்ற சோமசுந்தரக்கடவுள், வானிடை நிறைந்து - சிதாகாயமாய் எங் கும் நிறைந்த, ஞானக்கண் இடை நிறைந்து தோன்றும் கருணையால் - ஞானக்க ண்ணில்நிறைந்துபுலப்படும் தமது திருவருளால், வடிவங்கொண்டு விண் இடை அணங்கினேடு விடை இடை விளங்கி நின்றார்-திருவுருக்கொண்டு ஆகாயத்தினிட த்தில் உமாதேவியாரோடு இடபவூர்தியில் விளங்கினாரருளினார்.

பரஞானவடிவாய் நிறைதலால் தன்னையுணர்ந்த பரிபக்குவ ரறிவிற்கு விள ங்கித் தோன்றுவாஞையின் ஞானக்கண்ணிடை நிறைந்து தோன்றும் என்றார் "வ ள்ளல்வரவர வந்தொழிந்தானென்மனததே" என்ற திருவாக்காலும், "விதவெனப் படுந் தாதுவின்வித்தையும் - உதையமுமுயிர்கட்குயிராகிய - பதிதனக்குருவம்மத பக்குவர் - மதிதனக்குவிளக்கெனவாய்ததே" என்ற திருவாக்காலும்உணர்க. வா ஞைய இடமென நிற்றலால் வானிடை ஒருசொல். வானிடை நிறைந்து என்பதற்கு ஞாஞகாசமாகிய அம்பலத்தில் நிறைந்து எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. ()

முக்கணும்புயங்கணன்குமூமதிக்கண்ணிவேய்ந்த
செக்கரஞ்சடையுங்காளகண்டமுந்தெரிந்துதென்னன்
பக்கமேபணிந்தெழுந்துபரந்தபேரன்புந்தரனுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்திதாமிசைநடந்துசெல்வான்.

(இ-ள்.) முக்கண்ணும் புயங்கள் நான்கும் - திரிநேத்திரங்களேயும் நான்குதி ருப்புயங்களேயும், மூமேமதி கண்ணிவேய்ந்த செக்கர் அம் சடையும-தோனறிய இ ளஞ்சந்திரனே மாலையாகச்சூடிய செவந்த அழகியசடாமுடியையும், காளகண்ட மும்-காளகண்டத்தையும், தென்னன் தெரிந்து-உக்கிரகுமாரபாண்டியர் தரிசித்து, பக்கமே பணிந்து எழுந்து - சோமசுந்தரக்கடவுளருகில் வணங்கி எழுந்து, பரந்த பேர் அன்பும் தானும் தக்க அஞ்சலி செய்து ஏத்தி - பரவியெழுந்த பெரிய அன்பும் தானும் விதிப்படி அஞ்சலிசெய்துதுதித்து, தாமிசை நடந்து செல்வான் - நிலவு லகின்மேல் (பருந்தினீழல்போல்) விடாதுதொடர்ந்து செல்லுகின்றார்.

விதிவழி யஞ்சலிசெய்தலாவது - அட்டாங்கம், பஞ்சாங்கம், திரியாங்கங்க ளாம். அவற்றைமுன்னர்க்காண்க. பரவசமுற்ற முதலியஞ் சிலையையும் வேறுவை த்தக்கூறுதல் நெறி ஆதலால் அன்புந தானும் அஞ்சலிசெய்தேத்தி என்றார் "தானு மெனசிந்தையும் நாயகனுக்கெவ்விடத்தோம்" என்ற திருவாக்கால் உணர்க. (கஎ)

துந்துபியைந்துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபோர்ப்பத்
தந்திரவேதகீதந்தும்பியெண்டிசையுந்தாக்க
வந்தரகாடரேத்தவகல்விசும்பாறதாக
வந்துதன்கோயில்புக்கான்வாவுபோகிறந்தவள்ளல்.

(இ-ள்.) திக்குமி ஐந்தும் ஓர்ப்ப - பஞ்சதிக்குபகளும் (ஒருபால்)கோவிக்கவும், பாரிடம் தொழுத போர்ப்ப - சிவகணங்கள் தொழுதகுழ்ந்துவரவும், தந்திரம் வேத கீதம் ததும்பி எண் திசையும் தாக்க - பலகலைகளமைந்த வேதகீதங்கள் நிறைந்து அட்டதிக்குகளிலும் பரவவும், அந்தர நாடர் ஏத்த-தேவர்கள் (ஒருபால்) திதித்துவரவும, வரவு போக்கு இறந்தவளளல் - பிறப்பு இறப்பில்லாதவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள்,அகல் விசும்பு ஆறது ஆகவந்து தன் கோயில் புக்கான்-அகன்றவிண்ணே வழியாகவந்து தமது திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளினார்.

ஆறது அது பருதிப்பொருள் விகுதி. (கச)

அஞ்சலிமுகிழ்த்துசசேவித்தருகுறவந்தவேந்த
னிஞ்சிசூழ்கோயிலெய்தியிறைஞ்சினன்விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம்பரிப்பநோகஇ
மஞ்சிவர்குடுமிமாடமாளிகைபுகுந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) அஞ்சலி முகிழ்த்து சேவித்து அருகு உற வந்தவேந்தன் - அஞ்சலிகூப்பிச் சேவைசெய்து அருகில்விடாதவந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், இஞ்சி சூழ் கோயில் எய்தி இறைஞ்சினன் - மதில்சூழ்ந்த திருக்கோயிலையடைந்து வணங்கி, விடைகொண்டு ஏகி - சோமசுந்தரகடவுளிடத்து விடைபெற்றுச்சென்று, பஞ்சின் மெல்லடியார் - பஞ்சினு மெல்லியகால்களையுடைய சுமங்கிலிகள், அட்டமங்கலம் பரிப்ப நோக்கி - அஷ்டமங்கலங்கள் சுமாது எதிர்வரப்பார்த்து, மஞ்சு இவர் குடுமி மாடமாளிகை புகுந்தான் - மேகந்தவழுஞ் சிகரத்தையு மேன்மாடத்தையுமுடைய (தமது) திருக்கோயிலுட்சென்னார்.

பகைவென்று வாகைவேய்ந்து வருபவராதலால் பஞ்சின்மெல்லடியாரட்ட மங்கலம் பரிப்ப நோக்கி என்னார். (கக)

வானெயின்மதுரைமூதூர்மறிகடலிவற்றினிப்பண்
வீனெயநகரமெல்லாம்வெள்ளியம்பலத்துளாடுங்
தானெயவிழ்கொன்றைவேணித்தம்பிரான்றனக்கேசேர்த்துக்
கானெகணுயலகுக்கெல்லாமிருந்தனன்காவல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) வானெயில் மதுரை மூதூர் மறிகடல் இவற்றின் நாப்பண் - வானெந்தமதில்சூழ்ந்த மதுரையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள நகரமும் அலைகள்மடங்கிவரும் தென்கடலுமாகிய இவற்றின்மதியிலுள்ள, வீனெயநகரம் எல்லாம்-வீனெவினையுடைய வயலும் நகரமுமாகிய இவைகளெ எல்லாம், வெள்ளியம்பலத்துள் ஆடும் தானெ அவிழ் கொன்றைவேணி தம்பிரான் தனக்கேசேர்த்து - வெள்ளியம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்யும் கட்டவிழ்ந்த கொன்றைமாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கே யுரிமையாக்கி, காவல் வேந்தன் - காவல் செய்யும் உக்கிரகுமாரபாண்டியர், உலகுக்கு எல்லாம் கானெகணுய் இருந்தனன்-நிலவுலகின் பருதிக்கெல்லாம் பற்றுக்கோடாக இருந்து அரசுபுரிந்துவந்தனர்.

ஆய் செயவெனெச்சதிரிபு. (உ0)

கடல்சுவற வேல்விட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கஎடுக.

பதினான்காவது.

இந்திரன் முடிமேல் வஜ்ரமெறிந்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையவேலால்வென்று
பொன்னவிர்வாகைவேயந்தபுகழ்நாட்டிச்செம்மாந்து
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிந்தவந்த
மன்னவன்வஜ்ரங்கொண்டோச்சிவென்றதும்வகுத்துரைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) மின் அவிர் மணிப்பூண் மார்பன் – மின்னல்போல் விளங்கும் இரத்தினம்பதித்த ஆபரணத்தையணிந்த மார்பையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வேலையை வேலால் வென்று - கடலைத் (தமது) வேலால்வென்று, பொன் அவிர் வாகை வேய்ந்த புகழ் உரை செயதேம - பொன்னணிந்துகொண்டுவிளங்கும் வாகை மாலையையணிந்த புகழாகிய திருவிளையாடலைக்கூறினோம், நல் நாகம நகர் ஆளி செம்பொன் நகைமுடி சிந்த - நல்லபொன்னுலகாள்வோனாகிய இந்திரனுடைய செவ்வதபொன்னாலாகிய விளக்கத்தையுடைய மகுடஞ்சிதற, அந்த மன்னவன் வஜ்ரங்கொண்டு ஓச்சி வென்றதும் வகுத்து சொல்வாம் - அந்தவுக்கிரகுமார பாண்டியர் சக்கரம் எறிந்து வென்ற திருவிளையாடலையும இனி விரிதக்கூறுவாம். (க)

கோமகனிகழுநாளிற்கோணிலைபிழைத்துக்கொண்மூ
மாமழைமறுப்பப்பைங்கூழ்வறந்துபுற்றலைகரந்து
காமருநாடுமூன்றுங்கையறவெய்தமன்னர்
தாமதுநீர்வுநோகித்தமிழ்முனியிருக்கைசார்ந்தார்.

(இ-ள.) கோமகன நிகழும் நாளில் - (இவ்வாறு) உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அரசியல் வழுவாது செங்கோல்செலுததிவருங்காலையில், கோள நிலை பிழைதது-நவகிரகங்கள் தத்தமக்குரிய நிலையினின்று தவறுதலால், கொண்மூ மாமழை மறுப்ப - மேகங்கள பெருமைமிக வருஷிததலொழிய, காமரு மூனறு நாடும் - விருப்பமிக்க சேரசோழபாண்டியாகளுடைய மூனறுநாடுகளும், பைங்கூழ் வறந்து - பசியபயிர்கள் நிந்து, புல் தலைகள் நீரது-பசியபுலலின்தலைகள் கருகி, கையறவு எய்தவறுமைகூர, மன்னர் தாம் அது நீவு நோகி - அவவரசர் அவ்வறுமையொழிதத லக்கருதி, தமிழ்முனி இருக்கை சார்நதார் - அகததியமுனிவ ரிருகையாகிய பொதியமலையையடைநதார.

கையறவு ஒழுக்கம் அறுதல், மக்கட்பரப்பிற்கன்றி ஏனைவிலங்கின் பரப்பிற்கும் உணவொழிந்தது என்பார் புற்றலைகரநது எனவும், இடதது நிகழுபொருள்களின்றெழில்களே யிடத்தின்மே லேற்றித தீந்து கருகிக் கையறவெய்தவெனவும் கூறினர். (உ)

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தங்கணாட்டிற்
பனிவருமாரியின்றிவறந்தமைபகரமேருக்
குனிவருசிலையார்க்கன்பர்கோணிலைகுறித்துநோக்கி
யினிவருமாரியில்லையாதினலென்றுகேண்மின்.

(இ-ள்.) வேந்தர் மூவரும் முனிவனை அடைந்து - பாண்டியர்முதலிய மூன்றாசர்களும் அகதியமுனிவனை யடைந்து, தங்கள் நாட்டில் பனிவரு மாரி இன்றி

இந்திரன் முடி மேல் வஜ்ரம் எறிந்த திருவிளையாடல்

வறத்தமை பகர - தங்கள் நாடுகளில் குளிர்ச்சியைத்தரும் மழையில்லாமையினால் வறுமைமிகுந்தமையைக்கூற, மேரு குனி வருஷியோர்க்கு அன்பர் - மகமேருவாகிய வலீசுத்தவில்லியேந்திய சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிய அகத்தியர், கோள் நிலை குறித்து நோக்கி - கிரகங்கள் நிற்கும்நிலையை ஆராய்ந்துபார்த்தது, இனிவரும் மாரி இல்லை - இனிப்பெய்யும் மழையில்லை, யாதினுல் என்று கேண்மின் - என்னகாரணத்தால் என்று சொலலககேளுங்கள்.

உம்மை இனைத்தென அறிபொருளில வந்த முற்றுப்பொருட்டு. பனிமழையின்மையால் வரும் ஓர் நோய எனப் பொருள்கொண்டு பனிவரு மாரியின்றி என்பதற்குப் பனியென்னு நோய்வருதற்குக் காரணமாகிய மழைவறத்தமை எனப் பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று. பனி அமமை. இது குடகாட்டு வழக்கு. (கூ)

காயினவெய்வோன்சேயோன்முன்செலக்கதிர்கால்வெள்ளித்
தேயிகன்பினபுசென்றுகடக்குமிசசெயலான்மூங்நீர்த்
தூயினவுலகிற்பன்னீராண்டுவான்சுருங்குமென்று
பேசினநூல்கண்மாரிபெயலிபபோற்சென்றுகேண்மின்.

(இ-ள்.) காய்கினம் வெய்யோன் சேயோன் முன்செல - உயிர்களைச்சுட்டு வருத்தும் கோபதாபத்தையுடைய சூரியனும் அங்காரகனும முன்னேசெல்ல, கதிர்கால் வெள்ளிதேயிகன பின்பு சென்று கடக்கும் இச்செயலால் - கிரணத்தைவிசும் சுக்கிரன் அக்கோள்களுக்குப் பின்புசெனறுகடக்கும் இகாரணத்தால், மூக்நீர் தூயின உலகில் பன்னிர் ஆண்டு வான சுருங்கும என்று நூல்கள் பேசின - கடலியாடையாகவுடைய உலகில் பன்னிரண்டுவருடம் மழைபெய்யாதொழியுமென்று நூல்கள்கூறின, (அதலால்) மாரி பெய் விபபோன சென்று கேண் மின் - மழைபெய்விக்கும இந்திரனைச்சென்று கேளுங்கள். (சு)

என்றவனெநிர்யாமெவ்வாறேகுதுமென்றுரைத்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீநோற்றுவெள்ளி
மன்றவனருளாபபெற்றுவான்வழிசென்மினென்றக்
குன்றவன்சிலையானேன்பின்விதியினைக்கூறுகின்றான்.

(இ-ள்.) என்றவன் எதிர - என்றுகூறிய அகத்தியமுனிவா எதிரில், எவ்வாறு யாம் ஏதுதும் என்றார் - எபபடி யாம (வான்வழிச) செலவோம் என்று வினவினார்கள், ஐந்தும் வென்றவன - பருசேந்திரியங்களையும வென்ற அமமுனிவர், நீர் சோமவார விரதம் நோற்று வெளளி மனறவன் அருளைபபெறறு - நீங்கள் சோமவாரவிரதத்தை யநுட்டித்து வெளளியம்பலத்துள் கடனஞசெயதருளிய பெருமானார் திருவருளையடைந்து, வான் வழி செல்மின் எனறு - ஆகாயத்தின்வழியாகச் செல்லுங்கள் என்று, அக்குன்றம வன் சிலையான் நோன்பின விதியினை கூறுகின்றான் - அத்தமகமேருவாகிய வலியவில்லியேநதிய சிவபெருமான் விரதத்தின விதியினைச்சொல்லத்தொடங்கினார். (டு)

✓ உத்தமவானேர்தம்முளுத்தமனுமீச
னுத்தமசத்திமாருளுத்தமியுருத்திராணி
யுத்தமவிரதந்தம்முளுத்தமத்திங்கணேன்பென்
றுத்தமமறைநூலாதியுரைக்குமிசசோமவாரம்.

(இ-ள்.) உத்தமம் வானோர் தமமுள் ஈசன் உத்தமன் ஆகும் - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த திருமால்முதலிய தேவாகளுள் சிவபெருமான் உத்தமனுவன், உத்தம சத்திமாருள் உருத்திராணி உத்தமி - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த இலக்குமி முதலிய சத்திமாருள் உருத்திராணி உத்தமியாவாள், உத்தம விரதம் தம்முள் திங்கள் சோன்பு உத்தமம் என்ன - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த விரதங்களுள் சோமவாரவிரதம் சோற்றல் உத்தமமென்று, உததமம் மறை நூல் ஆதி உரைகளும் - உத்தமத்தன்மை வாய்ந்த வேதம்முதலிய நூல்கள் கூறுகிற்கும, இசசோமவாரம் - இந்தசசோமவாரமானது. (சு)

✓ மந்தரங்காசியாதிபதிகளில்வதிந்துநோற்கத்
தந்திடும்பயனிற்கோடிதழைதந்திடுமதுதான்னி
லிந்தநல்விரதநோற்போர்க்கதிகம்யாதென்னிற்சோம
சுந்தரனுரியவாரமாதலாற்சோமவாரம்.

(இ-ள்.) மந்தரம் காசி ஆதி பதிகளில் வதிகது நோற்க தந்திடும் பயனில்- மந்தரம் காசிமுதலிய திருப்பதிகளில் தங்கி அநுஷ்டிக்க (அவ்விரதம்) தரும்பயனினும், மதுரைதான்னில் இநத நல்விரதம் நோறபோர்க்கு-மதுரையிலிருந்து இந்த நல்லவிரதத்தை யநுட்டிப்பவர்க்கு, கோடி தழைதந்திடும் - கோடிமடஙகுபயணுண்டாம், அதிகம் யாது என்னில் - (அம்மதுரையிலிருந்தோறறலால) அதிகபலன் ஐடைதற்குக் காரணம் யாது என்னில், சோமவாரம் சோமசுநதரன் உரியவாரம் ஆதலால் - சோமவாரமானது சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு உரியவாரம் ஆதலால் (என்று அறியுங்கள) (எ)

அங்கதினதிகபபேறுண்டருக்சனின்மதிதோய்ந்தொன்றித்
தங்கியதிங்களேனும்புதகுதியினேறகவல்லார்க்
கிங்கதினதிகநீதியீட்டியபொருளகொண்டாற்று
மங்கலவிரதபபேருன்றனந்தமாய்வளருமன்றே.

(இ-ள்.) அருக்கனில் மதிதோய்ந்து ஒன்றி தங்கிய திங்கள் சோன்பு - சூரியனில் சுநதரன்கலைபொருந்திய அமாவாசையில்வநத சோமவாரவிரதசோன்பை, தகுதியில் சோற்க வல்லாக்கு - ஆகமவழியால் அநுட்டிக்கவல்லவருக்கு, அங்கு அதின் அதிகம பேறு உண்டி - அபபயனினும் அதிகபயனுண்டு, நீதி ஈட்டிய பொருள் கொண்டு ஆற்றம்-நீதிவழியின்று தேடியபொருளைக்கொண்டு செய்யும, மங்கல விரதம் பேறு-மங்கலத்தரும் சோமவார விரதப்பயன், இங்கு அதின் அதிகம் - இங்கு அப்பயனினும அதிகமாம், ஒனறு அனந்தமாய் வளரும் - ஒன்று பல வாய்ப்பெருகும்.

தங்கிய விளையாலணையும்பெயர். (அ)

கலமலிவிரதநோற்கதொடங்குநாணவில்வாங்தேளிற்
சிலையினிலாதலன்றியிரட்டியதெரிசஞ்சேர்ந்த
மலமதியொழித்துமற்றைமதியினுமூன்றைப்பக்கத்
தலர்கதிர்வாரத்தல்லுணியின்றிடாவயலிற்றுஞ்சா.

(இ-ள்.) கலம் மலி விரதம் நோற்க தொடங்கு நான் கலில்வாம்-நன்மைமிக்க சோமவாரவிரதத்தையநுட்டிக்கத் தொடங்கும் நல்லமுகூர்த்தினத்தைக் கூறுவாம், தேளில் சிலையில் ஆதல் அன்றி - விருச்சிகமாதத்திலுந் தனுர்மாதத்திலும் அநுட்டிக்கத்தொடங்குதலுமல்லாமல், இரட்டிய தெரிசம் சேர்ந்த மல மதி ஒழித்து - இரட்டித்தவரும் அமாவாசைசேர்ந்த மலமாசத்தையொழித்து, மற்றை

மதியிலும் - மற்றைமாதத்திலும (அனுட்டிக்கத்தொடங்கில்) முற்றைப் பக்கத்து - சுக்கிலபக்கத்தில், அலர் கதிர் வரத்து அல் - பரந்த கிரணத்தையுடைய ஞாயிற்றுக் கிழமை பிரவில், ஊண் அயின்றிடாது அயலில் துஞ்சாது - ஊணுண்ணமலும் வேற்றிடத்தில் நித்திரைசெய்யாமலும்.

விரதம்கோற்கத் தொடங்குவோர்க்கு இரண்டமாவாகைகூடிய மாதம் மலமாதம் ஆதலால் அந்தமாதத்தையொழிந்தது ஏனைமாதங்களில் தொடங்கவேண்டுமென்பது தோன்ற மலமதியொழிந்தது என்றார். சோமன் வெண்ணிறமுடையவனுதலால் முகதைப்பக்கத்தில் தொடங்கவேண்டும் எனபது. (சு)

வைகறையெழுந்துசேறகண்மணைனையுள்கியம்றைச
செய்கடனிறீஇகாமாதிரிக்தைநீதலாபொற்கஞ்சப
பொய்கையையடைந்துகையிறபவித்திரம்புனைந்துவாக்கு
மெய்கருக்தொருப்பாடெயதசசங்கறபம்விதந்துகூறி.

(இ-ள்.) வைகறை எழுந்து - விடியற்காலத்தில் லெழுந்து, சேல் கண் மணைனை உள்கி - அங்கயறகணம்மையார் தலவராகிய சோமகுருதாரகடவுளைத தியானித்து, அற்றை செய் கடன் நிறுவி - அன்று செய்யும நித்தியகடன்களை முறையாகச் செயது முடிதது, காமாதி நிகதை நீதது - காமமுதலிய தீகுணங்களை மனததினின்றுநீக்கி, அலர் பொன கஞ்சம பொயகையை அடைந்து - அலாநத பொறமமரைத்திருகுளத்தை யடைநது, கையில பவித்திரம புனைந்து - கைவிரலுள அனுமிகையில் பவித்திரமோதிரித்து, கருதது வாக்கு மெய் ஒருப்பாடெயத - மனவாக்குக்காயங்கள் ஒன்றுபட, சஙகறபம் விதந்து கூறி - சங்கறபம் எடுத்துச்சொலலி.

சங்கற்பம் ஆவது தானெடுத்தகாரிய முட்டின்றி முடிந்து பயன் எளிதிற் கைகூடக்கூறுவது. பவித்திரம பாவத்தைநீககி முதியைத்தருவது. காமாதி - காமம், குரோதம, உலோபம, மோகம, மதம, மாற்சரியம், இவ்வாறும் உட்பகையரதலால் காமாதிநிகதை நீதது என்றார். மனவாகுக்காயஙகள் ஒருப்படுதலாவது தம்முள் ஒன்றுபட்டுநிற்றல் வைகறை அறைறைநாட்கழிநததறகு. (ச0)

கடமபடிமூனைத்தமுக்கடகரும்பினைநினைந்துஞாலத்
திடமபடுநீரததெல்லாமடியபாயணையிண்டுத
திடமபடநதருதியெனைதநிறைத்தகடமபடிந்துவெண்ணீ
ரூடமபனிந்தக்கமாலியொளிபெறவிதியாற்முகுமி.

(இ-ள.) கடமபு அடி மூனைநத முககண் கருமபினை நினைது - கடம்பமரத்தினடியில மூனறதெழுந்த மூனறுகணகளையுடைய கரும்பினைதியானித்து, ஞாலத்து இடம்படு நீர்ததம எல்லாம ஆடிய பயனை - நிலவுலகத்தினிடத்திற பொருந்தியநீர்ததங்கள எலலாவறறிலும் மூழகியபயனை, ஈண்டு நிடம் பட தருதி என்னு- இத்தீர்த்தத்தில் ஊறறியாகத் தந்தருள்வாய் என்று, நிரை தடம படிநது - அலையையுடைய பொற்குமைத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வெள் நீறு விதியால் உடம்பு அணிந்து-வெள்ளியநீற்றினை ஆகமவிதிப்படிதமதுஉடம்பிலுள்ள உறுப்புகளில்அணிந்து,அக்கமாலை ஒளி பெற தாங்கி - உருதராகூமாலிகைகளை யொளிவீசத்தரித்து.

தலை, நெற்றி, மார்பு, உந்தி, மூழங்கால், கை, கமுத்து, மூதுகு, செவி ஆகிய இவ்வுறுப்புகளில் நெறறி, மார்பு, தோளடி என்னும் உறுப்புகளில் ஆறங்குலமும், ஏனையுறுப்புகளில் ஓரங்குலமுமாக விபூதிதரித்தலும்; சிகை, தலை, கமுத்து, மார்பு, புயம், கை, காது ஆகிய இவ்வுறுப்புகளில் சிகையில் - ஒருமணியும், தலையில் - மும்

பத்தாறுமணியும், கழுத்தில் - மூப்பத்திரண்டுமணியும், மார்பில் - நூற்றெட்டுமணியும், புயத்தில் - பதினாறுமணியும், கையில் - பன்னிரண்டுமணியும், காதில் - ஒருமணி அல்லது ஆறுமணியும் ஆக கோவைசெய்த உருத்திராட்சமாலியையணிதலும் விதியாதலால் விதியாலணிந்த, தாங்கி என்றார். முககட்டகரும்பு - திரிநேத்திரங்களையுடைய கருமபோல்பவர்எனவும், மூன்முகணுக்களையுடைய கரும்பு எனவும், செம் மொழிச் இலேடையாகப் பொருளகொண்டு, தன சாதிப்பொருளிடத்தத் தோன்று தல் மரபாதலால்-கடம்படிமுனைத்த முக்கட்கருமபு எனறார், தான் எடுத்த காரியம் இனித முடிந்து இன்பம் தரவேண்டு மென்னும அபிப்பிராயத்தோடு முக்கட்கரும் பினை நினைந்து என்றது கருத்தடையடையணி. (கக)

வெள்ளைமந்தாரமூல்லைமல்லிகைவெடிவாய்சுரபி
கள்ளவிழ்மயிலையாதிவெண்மலர்கவர்ந்துவேழப்
பிளையைமுந்தப்பூசித்திரந்துசங்கற்பம்பேசி
யுளளைநைந்துச்சிமேற்பன்னிருவிரலுயர்சிகரும்பர்.

(இ-ள்.) வெள்ளை மந்தாரம் முல்லை மல்லிகை வெடிவாய் சாதி - வெள்ளை மந்தாரமலரும் முல்லைமலரும மல்லிகைமலரும, வெடிந்தவாயையுடைய சாதிமலரும், கள் அவிழ் மயிலை ஆதி வௌ மலர் கவர்ந்து - தேனைநிமலர்ந்தஇருவாகூவிமல ரும முதலிய வௌளிய மலர்களைகொய்து, வேழப பிளையை முந்தப் பூசித்து-சித்திவிநாயகக்கடவுளை முன்பு பூசித்து, இரந்து சங்கற்பம் பேசி - குறையிரந்து தாம் எடுத்தகாரிய மினிது முடியவேண்டுமெனனும சங்கறபங்களை யெடுததுக்கூறி, உள் அணைந்து - திருக்கோயிலுள் சென்று, உச்சிமேல் பன்னிரு விரல் உயர்ச்சிக்கு உம்பர் - உச்சிமேல் பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்குமேலுளள துவாதசாதத்தில். (கஉ)

சத்தியஞானனந்ததத்துவந்தன்னையுள்வை
வைத்ததன்வடிவங்கொண்டுமண்முதற்சிவமீறான
வத்துவிலிங்கந்தன்னையாசனமூர்த்திமூல
வித்தைமற்றுலுநூலின்விதியினுறபூசைசெய்க.

(இ-ள்.) சத்திய ஞானனந்த தத்துவம் தன்னை உளளே வைத்து - உண்மைய றிவானநதவடிவாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் (தமது) மனததில் நியானிததுவைத் து, அதன் வடிவம் கொண்டு - அசிவவடிவமாய் நின்று, மண் முதல் சிவம் ஈறு ஆன அத்துவ இலிங்கம் தன்னை - பிரிதிவி ததுவம் முதலாயச சிவதத்துவமீறாகநின் ற சிவலிங்கப்பெருமானை, ஆசனம் மூர்த்தி மூலம் வித்தையாலும்-ஆசனமநதிரத் தாலும் மூர்த்திமந்திரத்தாலும் மூலமந்திரதாலும், நூலின விதியினாலும் - ஆகம விதியினாலும், பூசை செய்க - பூசைசெய்யக்கடவர்.

அத்துவம் - வடசொறதிரிபு.

உச்சிமேற் பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்கும்பர் என்றது தொடங்கிச் சத்தியஞா ஞனந்ததத்துவந்தன்னை யுள்வைத்த தன்வடிவங்கொண்டு என்பதனாலும் மாதத பூசை ஆதலால் சூக்குமதேகசுத்தியும், தூலதேகசுத்தியும், ஆன்மசுத்தியும் அடங் கும். விடைபெற்றுப் பின்னர்ப் புறப்பூசை நடத்துதலால் ஆசனமூர்த்தி மூலவித் தை மற்றுலு நூலின் விதியினற்பூசைசெய்க என்றார். ஆன்மதத்துவம் அடிப்பாகமும், வித்தியாதத்துவம் நடுப்பாகமும், சிவதத்துவம் முடிவுமாக இருத்தலின் மண் முதற் சிவமீறான தத்துவம் என்றார். (கந)

ஐந்தமுதாவினைந்துகறுங்கனியைந்துசெந்தேன்
சந்தனதோயம்புட்பத்தண்புனன்மணிநீராட்டிச்
சுந்தரவெண்பட்டாடைகருப்புரச்சுண்ணஞ்சாந்தங்
கந்தமல்லிகைமுன்னனவெண்மலர்க்கண்ணிசாத்தி.

(இ-ள்.) ஐந்து அமுது ஆவின் ஐந்து நுங்கனி ஐந்து - பஞ்சாமிர்தம்பஞ்ச கவியம் நறுமணங்கமழும் வாழைக்கனி முதலிய ஐந்துகனிகள், செம் தேன் - செவ்வந்தேன், சந்தன தோயம் - சந்தனக்குழம்பு (ஆகிய விவைகளாலும்) புட்பம தண புனல - மலர்பெய்த தண்ணியநீராலும, மணி நீர் - கங்கைமுதலியநீரினாலும், ஆட்டி - திருமஞ்சனம்செய்து, சுந்தரம வெண் பட்டாடை கருப்புரம் சுண்ணம சாந்தம் - அழகிய வெளளிய பட்டாடையையும் பச்சைகருப்புரங் கலந்த கலவையையும் வெளளிய சந்தனகுழமபையும, கந்தம் மல்லிகை முன் ஆன வெண் மலர் கண்ணி சாத்தி - வாசமிகுக மல்லிகை முதலாகிய வெள்ளியமலர்களாலாகிய கண்ணிமாலையையுஞ்சாத்தி

கண்ணிமாலை - வட்டவடிவாகக் கட்டிய மாலை. (ஏச)

காசணிபொலம்பூண்சாத்திகனகழலாதியங்க
பூசனைசெய்துசேற்கட்பூரணபரையையவ்வா
றீசனைந்தெழுத்தைபபெண்பாறங்கையவுசரித்துப்பூசித்
தாசறுசுரபிந்நிமபாலட்டவின்னமுதிறேனும்.

(இ-ள்.) காசு அணி பொலம் பூண் சாத்தி - இரத்தின மிழைத்த பொன்னாலாகிய திருவாபரணங்களசாத்தி, கனை கழல் ஆதி அயக பூசனை செய்து - ஒலிக்கும் வீரகண்டையையணிந்த பாதாதிகேசமீருக வள்ள அங்கபூசை செய்துமுடித்து, சேல் கண் பூரண பரையை - அங்கயற்கணணியாகிய பராசதியை, அ ஆறு - அவ்வகையாக பூசித்து ஈசன் ஐந்து எழுத்தை - சிவபெருமான ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை, பெணபாறகு இசைய உச்சரித்தப பூசித்து-பெணபாலாகிய அப்பராசதிக்குப்பொருந்த உச்சரித்துப் பூசனை செய்து, ஆசு அறு சுரபி நிம பால் அட்ட இன அமுதின் ஓமம - குற்றமற்ற இனிய பசுவினபாலோடு கலந்து சமைத்த இனிய திருவமுதோமம. (கடு)

பண்ணியவகைபானியங்கிவேதனம்பண்ணிவாச
கண்ணியவடைகாயகலங்கறுவிரைதூபந்தீப
மெண்ணியவகையாற்கோட்டிக்கண்ணடியேனைமற்றும்
புண்ணியன்றிருமுன்காடடிவிலவத்தாற்பூசைசெய்தல்.

(இ-ள்.) பண்ணியவகை பானீயம் நிவேதனம்பண்ணி - பலகாரவகைகளும் பானீயமும் ஆகிய இவைகளை நிவேதனமசெய்து, வாசம் நண்ணிய அடைகாய் கல்லி - (தக்கோலம்முதலிய) வாசனைத்திரவியங்கூடிய வெற்றிலையும் பாக்குந்தந்து, நறுவிரை தூபம் தீபம் எணணிய வகையால் கோட்டி - நறுமணங்கமழும் தூபதையும் தீபத்தையும் வகையறுத்தவகையால் வளைத்து, கண்ணடி ஏனை மற்றும் புண்ணியன் திருமுன் காட்டி - கண்ணடியும் அதுவொழிந்த மற்றை உபசாரங்களையுஞ் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுன்காட்டி, வில்வத்தால் பூசைசெய்தல்-வில்வத்தாலருச்சிக்கக்கடவர்.

பஞ்சோபசாரங்களுள் - பண்ணியம், அடை, காய், வெற்றிலை, பாக்கு, இவை பிரிதிவிசம்பந்தமாயுள்ளன. பானீயம அப்புச்சம்பந்தமாயுள்ளது. தீபம் அக்

இணிசம்பந்தமாயுள்ளது. கண்ணுடியும் அவலக்கிணிசம்பந்தமுள்ளது. தூபம் வாயு சம்பந்தமுள்ளது. மற்றும் என்றது மணியோசைமுதலிய ஆகாயசம்பந்தமுள்ள வற்றை.

வாயுமுத்தவகை என்றது மூன்றுதரம். பானீயம் - பானக்கம். (கசு)

புரகரனிசசாஞானகிரியையாயப்போந்தவில்வ
மாமுதலடைந்துமூனறுவைகலானுறக்கமின்றி
யாகரமுழக்கஞ்செய்வோமாம்பெரும்பாதகங்கள்
விரகிலசெய்கொலைகடீருமாதலால்விசேடமவில்வம.

(இ-ள்.) புரகரன் இச்சாஞான கிரியையாய் போந்த வில்வமாமுதல் அடைந்து - சிவபெருமானுடைய இச்சாஞானகிரியாசத்திகளின் வடிவாய்வந்த வில்வம முத்தடியில்வந்து, மூன்று வைகல் ஊண உறக்கம இன்றி - மூன்றுநாள் ஊண உறக்கமில்லாமல், அரகர முழக்கம செய் வோ ஐமபெரும பாதகங்கள்-அரகரவென்னும்கோஷம் செயவோருடைய ஐந்துமகாபாதகங்களும், விரகு இல் செய் கொலைகள் தீரும் - பேரறிவில்லாமையால்செயயும் கொலைகளுந்தீரும, ஆதலால் வில்வம விசேடம் - ஆதலால் அருச்சனைப்பொருளகளில வில்வம விசேடமாம்.

அடைந்தவர் மாயையை வேரோடரிதலின் அரன எனச் சிவபெருமானுக்கு ஓர் திருநாமம். "ஈராத்திலுறையுமாறரு ளரணன்சோகதோமாயை, வோமுற்று மரியுமாற்றலரன்" எனவருஞ்செய்யுளாலுணாக. (கள)

மடங்கிதழ்சுருங்கல்வாடியுலர்ந்ததுமயிர்ச்சிக்குண்டன்
மூடங்குகாற்சிலம்பிக்கூடுபுழுக்கடிமுதலாங்குற்ற
மடங்கினுங்குற்றமிலலியத்தமாருமவில்வந்
தடங்கைகொண்டீசனுமமாயிரஞ்சாற்றிசசாத்தல்.

(இ-ள்.) மடங்கு இதழ் சுருங்கல் - இதழ்மடங்கிச் சுருங்கி இருத்தலும், வாடி உலர்ந்ததும் - வாடியுலர்ந்திருத்தலும், மயிர்சிக்குண்டல் - மயிர்சிக்குண்டிருத்தலும், மூடங்கு கால் சிலமபி கூடி - மூடங்கியகாலகளையுடைய சிலமபிபபூச்சி கூடுகட்டியிருத்தலும், புழுக்கடி - புழுக்களின்கடியும், முதலாங் குற்றம்-ஆகிய இவைமுதலாயுள்ளவை குற்றமாம், அடங்கினும குறறம இல்லை-அகுறறங்கள் டங்கியிருப்பினுங் குற்றங்களாகா, வில்வம் உத்தமமாரும் - வில்வம உத்தமமாம், ஈசன் நாமம ஆயிரம் சாற்றி தடம் கைகொண்டு சாத்தல - அதனைக்கொண்டுச் சிவபெருமான் சகஸ்ரநாமங்களைக்கூறி நீண்டகைகளால அருச்சிக்கக்கடவர். (கஅ)

அடியனேன்செய்யுங்குற்றமன்றைக்கன்றனந்தமாருங்
கொடியகருஞ்சமூதாக்கொண்டாயகுற்றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்களேகாத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்ந்துமும்முறைவலஞ்செய்தேத்தி.

(இ-ள்.) அடியனேன் செய்யும் குற்றம் அன்றைக்கு அன்று அனந்தம் ஆகும்-அடியேன்செய்யுந்தவறுகள் நாளுக்குநாள் அனந்தமாயுள்ளன, கொடிய கருஞ் அமுதாக கொண்டாய்-கொடியகருஞ்சத்தையும் அமுதமாகக்கொண்ட பெருமானே, குற்றமும் குணமாக்கொண்டு-(அடியேன்செய்த) அக்குற்றங்களையுங் குணங்க

ளாகக்கொண்டருளி, எழுது அரியபடிவம மங்கை பங்கனே காத்தி என்ப-எழுதற்கரிய திருவுருவத்தையுடைய உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடையவனே காப்பாய் என்று, முடி உற அடியில் வீழ்ந்த முழுமுறை வலம் செய்து வந்தி-(தமது) தலைகள்தோயத் திருவடிமேல்விழுந்து மூன்றதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து துதித்த.

படிவம் நறுதொகுத்தல், கொடியரஞ்சமூராக்கொண்டாய் என்றதற்கியையக் குற்றமுங் குணமாகக்கொள்ளவேண்டிம என நிரனிறையாகவைத்துப் பொருள்கொள்க. (கக)

வன்மனங்கனையகின்றுவேண்டியவரங்கள்வேண்ட
நன்மணபபேறுமக்கட்பேறுநல்வாக்குக்கல்வி
பொன்மனக்கினியபோகம்தெவ்வைபுறங்காண்ட
மின்மையிலரசுமற்றுமெண்ணியாங்கெயதுமன்னே.

(இ-ள்) வல்மனம் கனைய நின்று வேண்டியவரங்கள் வேண்ட - (கல்போலும்) கடியமனம் மெழுகுபோல இளகுகின்று தமக்குவேண்டிய வரங்களைக்கூறியிரக்க, நல்மணம பேறு மக்களைபேறு நல்வாக்கு கல்வி பொன - நல்லவிவாகமபெறுகையும நல்புதல்வராபெறுகையும நல்லவாக்கும் கலவியும திரவியமும, மனக்கு இனிய போகம - மனதுகினியபோகமும, தெவ்வரை புறங்காணுதலும, இமமையில் அரசும மற்றும - இபபிறபபில் பலஅரசுரிமையும இவையொழிந்தனவும, எண்ணிய ஆங்கு எயதும - எண்ணியபடி கிட்டும.

அரசுரிமை எனறது அரசியலை, இவையொழிந்தன என்றது அவற்றிற்குரிய அங்கங்களை. (உ0)

ஆதியிவ்விலிங்கந்தீண்டற்கருகலலாதவேத
வேதியர்முதலோரிட டவிலிங்கத்திவ்விதியாலர்சித்
தோதியவிரதகோறகவாசசனைகருரியரல்லாச
சாதியாபொருணோந்தாதிசைவராற்பூசைசெய்தல்.

(இ-ள்.) ஆதி இவ்விலிங்கம தீண்டற்கு அருகர் அல்லாத வேத வேதியர் முதலோர் - ஆதியாகிய இந்தசிவலிங்கபெருமானைதீண்டியர்ச்சிக்க அருகரல்லாத வேதமுணர்ந்த அதணர்முதலியோர, இட்ட இலிங்கதது இவ்விதியால் அர்ச்சித்து ஓதிய விரதம கோறக - இட்டலிங்கததில் முனனர்க்கூறிய விதியால் அருச்சனைசெயது சோமவாரவிரதம அனுட்டிக்ககடவர, ஆசசனைகரு உரியர் அல்லா சாதியா - சிவார்சசனைகருரியரல்லாத சாதியார்கள், பொருள் கோந்து ஆதிசைவரால் பூசைசெய்தல் - பொருள்கொடுதது ஆதிசைவர்களால் பூசைசெய்விக்கக் கடவர.

செய்தல் உடன்பாட்டு வியங்கோள் வினைமுற்று. (உக)

எழுசீரடியாசிரியவிருதம.

பொருவிவ்விரதமைவகைத்துச்சிப்போதிலூணிரவிலூணிரண்டு
மொருவுதலுறங்காதிருத்தலர்சசனைகால்யாமமுழுஞற்றுதலென்னக்
கருதினிவ்வைவந்துமொன்றனுக்கொனறுகழியவுமதிகமாநோற்கும்
வருடமொன்றிரண்டுமூன்றுபன்னிரண்டிவருடம்வாழ்நாளளவிவற்றுள்.

(இ-ள்.) உச்சிப் போதில் ஊணும - உச்சிக்காலத்தி லுண்ணுதலும, இரவில் ஊணும - இராக்காலத்திலுண்ணுதலும, இரண்டும் ஒருவுதலும - இவ்விரண்டுவகை

யையும்விதலும்,உறங்கா திருத்தலும்-நித்தினைசெய்யாதிருத்தலும், அர்ச்சனை நால் யாமமும் ஊற்றுதலும் என்ன - சிவார்ச்சனை நான்குசாமங்களிலும் செய்தலும் என்று, பொருளில் இவிரதம் ஐவகைத்து - ஒப்பில்லாத இருவிரதம ஐதவகையா யுள்ளது, கருதின் இவ்வைவந்தும ஒன்றனுகு ஒன்று கழியவும் அதிகமாம்-ஆராயின் இவ்வைவகைவிரதமும் ஒன்றுகொனறு அதிகபலன்றருவனவாம், நோற்கும் வரு டம் ஒன்று இரண்டு மூன்று பன்னிரண்டு வருடம் வாழ் நாள அளவு - அனுட்டிக் கும் வருட அளவு ஒருவருடமும் இரண்டுவருடமும் மூன்றுவருடமும் பனனிரண்டு வருடமும் வாழ்நாள் அளவுமாம், இவற்றுள - இககாலவளவைகளுள்.

எணணும்மைகள் தொகுகின்றன. (உஉ)

உடலளவெண்ணிநோற்பவர்மூந்தவுத்தியாபனஞ்செய்துநோற்கக்
கடவரவ்வருடக்கட்டளோக்கிறுதிகழிப்பதுத்தாபனவிதிதான்
மடலவிழ்மாலைமண்டபகுண்டமணடலமவருத்துமாபதியைப்
படரொளிவெள்ளிமுபபதுகழஞ்சிற்படிமையாளிருமித்தஞசெய்து.

(இ-ள்.) உடல் அளவு எணணி நோற்பவர் - (தமது) உடலின் இயற்கையள வை எண்ணிச் சோமவாரவிரதம் நோறபவர், முநத உத்தியாபனஞ் செய்து நோற் கக் கடவர்-முற்படவுத்தியாபனஞ்செய்து நோற்கக்கடவர்,உத்தாபன விதி தான்-உ த்தாபனவிதியானது, அவ் வருடம் கட்டளைக்கு இறுதி கழிப்பது-மேறகூறிய அவ் வருடங்களில் தாம் மேற்கொண்ட காலவளவையி னியதியின் இறுதியிற் செய்யுங்க டன்னை முந்திமுடிப்பது, மடல் அவிழ் மாலை மணடபம் குண்டம் மண்டலம் வகு த்து - இதழவிழ்ந்த மாலை தொடுதத மண்டபமும் குணடமு மண்டலமும் வகுத்து, உமாபதியை படர் ஒளி மூபபது கழஞ்சு வெள்ளியின் படிமை நிருமிதம் செயது - சிவபெருமானை விளங்குஞ் கிரணதையுடைய மூப்பதுகழஞ்சு அளவின் வெள்ளியி னால் திருவுருவம நிருமிதது.

ஆல் அசை. (உங)

காலையிலாசான்சொல்வழிநிற்தக்கடன்முடித்துசசிதொட்டங்கி
மாலையினளவும்புராணநூல்கேட்டுமாலைதொட்டியாமமோர்நான்குஞ்
சேலனகண்ணாள்பங்கனேப்பூசைசெய்கவப்பூசனைமுடிவின்
மூலமந்திரநூற்றெடுநூறதெடுமுறையினாலாகுதிமுடித்தல்.

(இ-ள்.) காலையில் ஆசான் சொல் வழி நிற்தம் கடன் முடித்து - உதயகாலை யில் ஆசிரியன்சொல்வழிநின்று நித்தியகடனகளை முடித்து, உசசி தொட்டு அந்தி மாலையின் அளவும் புராணநூல் கேட்டு - உச்சிகாலம தொடட்டு மாலைக்காலமளவும் சிவபுராணங்கேட்டு, மாலை தொட்டு யாமம் ஓர் நான்கும் - மாலைக்காலம்தொட்டு நான்குசாமங்களிலும், சேலன கண்ணாள் பங்கனை பூசைசெய்க-சேற்றெண்டையை யொத்த கண்களையுடைய பிராட்டியாரை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமானைப் பூசைசெய்யக்கடவர், அப்பூசனை முடிவில் - அத்தப்பூசனைமுடிவில், மூலமந்திரம் நூற்றெட்டு நூற்றெட்டு முறையினால் ஆகுதி முடித்தல் - மூலமந்திரம் நூற்றெட் டால் நூற்றெட்டுத்தரம் ஆகுதிசெய்து முடிக்கக்கடவர். (உச)

வில்லமாயிரங்கொண்டாயிரநாமம்விளம்பிநால்யாமமுஞ்சாத்த
னல்லவைக்தெழுத்தாலுந்தெழுந்தருவினாலுக்கருக்கியங்கொடுத்த

லெல்லியின்மூலமந்திரத்தாலேமேனைமந்திரங்களினுலும்
வில்லழலோம்பிப்பூரணகுதிசெய்தீயிலான்வேள்வியைமுடித்தல்.

(இ-ள்) ஆயிரம் வில்லம் கொண்டு ஆயிர நாமம் விளம்பி நால் யாமமும் சாத்தல் - ஓராயிரவில்வங்கொண்டு சஹஸ்ரநாமங்கூறி நான்குசாமமும் அருச்சிக்கக் கடவா, நல்ல ஐந்து எழுத்தால் ஐந்து எழுத்து உருவின் நாதனுக்கு அருக்கியங்கொடுத்தல் - நன்மையைத்தரும ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தால் அந்த ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே திருவுருவமாகக்கொண்ட சிவபெருமானுக்கு அருக்கியங்கொடுக்கக்கடவர், எல்லியில் மூல மந்திரத்தானும் ஏனைமந்திரங்களினுலும்-அளவில்லாத மூலமந்திரங்களினுலும் அது ஒழிந்த மந்திரங்களினுலும், வில் அழல் ஓம்பி பூரணகுதி செய்து - வில்வடிவாகச் செய்த குண்டத்தில் வேளவித்தீவளர்த்துப்பூரணகுதிசெய்து, ஈறு இல்லான் வேள்வியை முடித்தல் - முடிவில்லாத அச்சிவபெருமானுடைய வேள்வியை முடிக்கக் கடவர்.

வில் அழல் ஓமபி என்றதற்கு விளங்குநதீயோம்பி எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. (உரி)

புலர்ந்தபின்னித்தவினைமுடித்தரம்பைபொதுளும்பாசிலைபதின்மூன்றி
னலந்தருதூவெள்ளரிசிபெய்தினியகறியகாய்கறியொடுபரபபி
யலந்தரவான்பாலினைகுடமபதின்மூன்றரிசிமேல்வைத்தரனடியிற்
கலந்தவன்பினராயசிவாசசனைகருரியகடவுள்வேதியராகவரித்து.

(இ-ள்.) புலாநத பின் நிநத வினை முடிநது - விடிந்தபின் காலையில்செய்யும் நித்தியகடன்களை முடிநதது, அரமபை பொதுளும் பாசு இலை பதின் மூன்றில் - வாழைமரத்தில் தெருந்தித் தளிரத்த பதிய பதின்மூனறிலைகளில், நலம தரு நு வெள் அரிசி பெய்து - நன்மையைத்தரும புனிதமாகிய பச்சரிசியை நிரப்பி, இனிய கறிய காய் கறி யொடி பரபபி - சுவையைததரும் கறுமணங்கமழும் காய்கறிகளைப்பரப்பி, அலநதர - அமைவுபெற, ஆன் பால் நிறை பதின் மூனறு குடம அரிசி மேல் வைத்து-பசுவினபால் நிறைநத பதின்மூனறருடங்களையும் (ஏவலோரிலைகளில் நிரப்பிய) அவ்வரிசிகளின்மேல் வரிசைபடவைதது, அரன் அடியில் கலநத அன்பினராய சிவாரச்சனைக்கு உரிய கடவுள் வேதியர்களை வரித்து - சிவபெருமான் நிருவடியிற்கலநத அன்பினையுடையவராகிய சிவாரச்சனை (தமகமே) உரிய தெயவதத்தன் மைவரய்நத ஆதிசைவர்களை வரவழைத்து. (உசு)

காதணிகலனுங்கையணிகலனுங்கவின்பெறவளித்தரனுக
வாதரம்பெருகநினைந்தருசசனைசெய்தரியதக்கினையொடும்பாதப
போதணிகாப்புவிசிறிதண்கவிகைபூந்துகின்முதற்பலவுடனே
மேதகுதானஞ்செய்துபின்குருலவகற்புடைமின்னிடையோடும்.

(இ-ள்.) காது அணி கலனும் கை அணி கலனும் கவின் பெற அளித்து - காதிலணியுங் குண்டலமும் கையிலணியுங் காப்பும பொலிவுபெறத் தந்து, அரன் ஆக ஆதரம் பெருக நினைந்து அருச்சனை செய்து - சிவபெருமானுக அன்புபெருக அவராகனைச் சிந்தித்து அருச்சித்து, அரிய தக்கினை யொடும் - ஆசைநிரப்பும் தக்கினை யோடும், பாதம் போது அணி காப்பு விசிறி தண் கவிகை பூம் துகில் முதல் பல-பாதமாகிய தாமரையிலணியும் பாதுகையும் விசிறியும் தண்ணிய நிழல்தரும் குடையும் பொலிவுநிறைந்தபீதாம்பரமுமாகிய இவைமுதலாய்ப் பலவாக, உடனே மேதகு

தானம் செய்து - விரைத்த மேன்மையிக்க தாளிற்கொடித்தனுப்பி, பின் குருவை கற்பு உடைய மின இடை யோடும - பின்பு (தமது மரபின) குருவை அவரது கற் பினையுடைய பத்தினியோடும் வரிதது. (உஎ)

ஆசனத்திருத்திப்பொலந்துகில்காதுக்கணிகள்கைக்கணிகளுமணிந்து
வாசகந்மலரிடருசசனைசெய்தும்லிமகடலிவனிவரைந்து
பூசனைசெய்தபடிமையோடமபொனபூதலம்பதாதிகளபிறவும்
தூசலர்மாலிகோட்டணிபுனைந்தசுரபிமாதானமுஞசெய்து.

(இ-ள்.) ஆசனதத இருத்தி-ஆசனததிலெழுநதருளியிருக்கச்செய்து, பொல ம் துகில்-பீதாம்பரம்(தரிபபித்து,) காதுகரு அணிகள கைக்கு அணிகளும் அணிந்து-காதுக்கு ஆபரணஙகளும கைக்கு ஆபரணஙகளும அணிவித்து, வாசக நல் மலர் இட்டி அருசசனை செய்து - வாசமிகக நல்லமலராசாதது யருசசித்து, மலி மகள் தலிவனை வரைந்து பூசனை செயத படிமையோடி - உமாதேவியார இறைவனுகிய சிவபெருமானைப பூசிதத நிருவுளவததோடி, அம பொன் பூதலம பதாதிகள பிற வும - அழகிய பொனணும் பூமியும கேளைகளும் அவையொழிதனவும, தூசு அலர் மாலை - வஸ்திரமும பூமாலையும, கோடமி அணி புனைந்த சுரபி மா தானமும செய் து-கொமபிற் பூணஅணிநரித்த பசவும் ஆகிய பெரிய தானஙகளையும செய்து.(உஅ)

இனையவாறுதாபனமுடித்தசானைவலாற்சிவனடிககன்பர்
தனையரோடொகவுடனமுகருந்தமருதியிவிரதமுன்கண்ண
னினையதாபனையோனிநதிரன்முதல்வானுடவாமுவமுகணத்தோ
ரனைவருகோறருமானிதருமமுடடித்,தருமபெறற்போகம்வீடடைந்தார்.

(இ-ள்.) இனைய ஆறு உத்தாபனம் முடிதது - இவ்வாறுக முடிவிற்செய்யும் உத்தாபனவிதியை முடிதத, ஆசான் ஏவலால - ஆசிரியன ஏவலால, சிவன அடிகரு அன்பர் - சிவபெருமானடிகளபராகிய அடியாரோடும், தனையா ஒடும் ஒகல் உ டன அமுத அருதத்ரு தருதி - புதிரரோடும சுற்றததாரோடும் திருவமுது உண் ணுதல் தக்கத, இவவிரதம - இச்சோமவாரவிரதத்தை, முன - பூர்வதத்தில், கண் ணன் அனைய தாமரையோன் இநதிரன் முதல் வானுடவர் மூ வகை கணதேவர்-திருமாலும் அநத தாமரையில வசிகரும பிரமனும இநதிரனும முதலிய தேவ ராகியபதினெணகணதேவரும், அனைவரும் கோறரூர்-யாவரும் அனுட்டிததார்கள், மனிதரும் அநுட்டிதது அரும பெரிய போகம வீடு அடைந்தார்-மனிதாகளும அனு ட்டித்துப் பெறுதற்கரிய போகதையும் மோகூதையும் அடைநதார்கள.

அனைய எனனும சுட்டுத்திரிபு உயர்வினமேல் நின்றது. (உக)

ஈதுநோற்பவர்வெம்பகைமனதத்துயாதீர்த்தாயிரம்பிறவியிலியற்றுங்
தீதுசேர்வினை தீர்ந்தெடுத்தயாக்கையினிற்சிவகதியடைவரிவ்விரத
மோதினோகேட்டோமனைவியாமகளொக்கலோடினிதுவாழ்ந்தும்பர்
மேதகுபதினெலிக்திரன்பதத்தில்விற்றினிதிருப்பரொன்றறவோன்.

(இ-ள்.) ஈது நோற்பவர் - இவ்விரதத்தை யனுட்டிப்பவர்கள், வெம் பகை மனம் துயர் தீர்த்து - கொடியபகையும் மனத்தன்பமும் ஒழித்து, ஆயிரம பிறவி யில் இயற்றும் தீது சேர் வினை தீர்ந்து - அளவில்லாத பிறவிகள்தோறும் செய்தவ ற்ற தீவினைகளொழித்து, எடுத்த யாக்கையினில் - எடுத்த மானிடசரீரத்தில் விறுதியி

ல், சிவகதி அடைவர் - சிவகதி பெறுவார்கள், இவ் விரதம் ஓதினோர் கேட்டோர்- இச்சோமவாரவிரதநூலை ஓதினோரும் கேட்டோரும், மணிவியர் மகளர் ஒக்கலோடும் இனிது வாழ்க்கை-(தமது) மணிவியர் புத்திரர் பரதுகைகளோடும் இடையூறின்றி வாழ்தல, உம்பர் மேதகு பதினெட் டிகரின பதத்தில இனிது வீறறிருப்பர் என்று- மேனமைமிக்க பதினெனகு தேவேந்திரபட்டங்களும அவன்பதத்தில் திகரின்றி மகிழ்கூர்ந்திருப்பார்களென்று, அறவோன - அகத்தியமுனிவர்.

பதினென்கு இந்திரபட்டம் ஒர் பிரமகற்பம "உந்தியோன்கற்பத்திற்பொருவிலிந்திராகண்மாய்வர்" எனவருளுசெய்யுளாலுணர்க. (கூ0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

சொல்லியநெறியாறசோமசுந்தரன்விரதநோற்பான்
வில்லிடுமணிபபூண்வேந்தாமுனிவனேவிடைகொண்டேகி
யல்லியமகனகருசுதாடியமகள்றகண்வல்லி
புலலியபாகன்றனனேவழிபா டுபபோற்றிநோற்றார.

(இ-ள்) சொல்லிய நெறியால் - கூறியவழியால், சோமசுந்தரன் விரதம் நோற்பான - சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய சோமவாரவிரதத்தை நோறகுமபொருட்டு, வில் இடு மணி பூண வேந்தா முனிவனே விடைகொண்டு எகி - ஒளிவீசும் இரதினமழுதிய ஆபரணததை யணிந்த சேர சோழபாண்டியர் அகத்தியமுனிவரிடத்து விடைபெற்றுச சென்று, அலலி அம கனகம கஞ்சதது ஆடி - அழகிய அகவிதழ்களையுடைய பொற்றுமரைத் தீரதநதில் ஸ்நானஞ்செய்து, அங்கயற் கண்ணி வல்லி புலலிய பாகன் றனனே வழிபடடு போற்றி நோற்றார் - அங்கயற்கண்ணம்மையார் பொருநதிய இடபபாகத்தையுடைய சோமசுநதரகடவுளே வழிபடடுத் தியித்து அவவிரதநதை யநுட்டிதநதாகள (கூக)

சுந்தரன்றன்னேப்பூசைத்தொழில்செய்துவரம்பெற்றேகி
யந்தரத்தாறுசெலவாரஃதறிந்தமரர்வேந்தன்
வந்தவிருகவேறுமடங்களைமான்றவிசுமூன்று
கந்திடப்பணித்தானிடடார்தனதரியணையிற்முழ.

(இ-ள்.) சுநதரன தன்னே பூசை தொழில் செய்து-சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பூசித்து, வரம் பெறறு எகி அநதரத்த ஆறு செல்வார் - வரம் பெற்றுச்சென்று, ஆகாயமார்கத்தின்வழிச் செல்வாராயினர, அமரர் வேந்தன அஃது அறிந்து - தேவர்கள தலிவனுகிய இந்திரன் அவாகள் வருகையை அறிந்து, வாதவா இருக்க வேறு மூன்று மடங்கல் மான் தலிசு தந்திட பணித்தான்-வாத நிலவுமரசரிருக்க வேறே மூன்று சிமமாசனங்களிட எவ்வனஞ,அனைத அரி அணையில் தாழ இட்டார் - தனது சிம்மாசனத்துகுத் தாழ்நதிருக்க எவலாளர்கள் இட்டார்கள. (கூஉ)

வான்வழிவந்தமூன்றுமன்னரும்பொன்னுடெய்தி
யூன்வழிகுலிசவைவேலும்பர்கோன்மருகிற்புக்கார்
தேன்வழிபோந்தின்கண்ணிசசேரறுமார்த்தார்வேந்தங்
கான்வழிதாருநடன்காட்டியதவிசின்வைக.

(இ-ள்.) வான் வழி வந்த மூன்று மன்னரும் - ஆகாயநெறியாக வந்த சேர சோழ பாண்டியர் மூவரும், பொன் னுடெய்தி ஊன் வழி குலிசம் வை வேல் உம்

பர் கோன் மருங்கில் புக்கார்-பொன்னுலகடைந்து ஊன் சிக்கும் வச்சிராயுதத்தை யேந்திய இந்திரனருகில்வந்து, தேன் வழி போந்தின் கண்ணி சோனும் - (அவ ருள்) தேன்சிந்தும் பலாமாலையணிந்த சோனும், ஆர் தார் வேந்தும் - ஆத்தி மாலையணிந்த சோழனும், கான் வழி தாரு நாடன் காட்டிய தவிசின் வைக-வாசம் வீசுங் கற்பகாட்டையுடைய இந்திரன் சுட்டிக்காட்டிய ஆசனத்திலிருக்க. (கூக)

மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேற்செழியன்மௌலிச்
செக்கர்மாமணிவிற்காலத்தேவாகோனறவிசிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தானகவும்பர்கோனமுக்காறெய்திப்
பககமேயிருந்தவேணப்பார்த்திபர்முகதைப்பாரா.

(இ-ள்.) மை கடல் வறப்ப வென்ற வாகை வேல் செழியன் - கரியகடல் சு வற வென்ற வெற்றிமாலையணிந்த வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், மௌலி செக்கர் மா மணி வில் கால - கிரீடத்திறபதித்த செவ்வ பருந்த மாணிக்கங்கள்ஒளி வீச, தேவர் கோன் தவிசில் ஏறி ஒக்க வீற்றிருந்தான ஆக - (இந்திரன் ஆசனத்துக் குத் தாழவிருந்த ஆசனததிலிராமல்) அவன ஆசனதிலேறி அவனுெடுகூட நிகரி ன்றி இருக்க, உம்பர் கோன் அழுக்காறு எய்தி - இந்திரன பொருமை யடைந்து, பக்கமே இருந்த ஏணி பார்த்திபர முகத்தைப் பாரா - தனனையலிலிருந்த மற்றைச் சேரசோழர்கள் முகம் பார்த்து. (கூச)

முகமனன்றியம்பிநீவிர்வந்ததென்மொழிமினென்ன
மகபதியெங்களூட்டின்மழைமறுத்தடைந்தேமென்ரு
ரகமலர்ந்தனையாநாட்டினரவும்வான்சுரக்கநல்கி
நகைமணிகலன்பொன்னுடைநல்கிநீர்போமினென்ரான்.

(இ-ள்.) முகமன் ன்ரு இயம்பி - உபசாரவார்த்தையை இனிதாகக்கூறி, நீவிர் வநதது எனமொழிமின் என ன - நீங்கள்வநதகாரணம யாது கூறுங்கள் என மவிளமப, மகபதி - இந்திரனே, எங்கள் நாட்டில் மழை மறுத்து அடைநதேம் என்ரூர் - எங்களுடையநாடுகளில் மழைவளம இல்லாமையால் வந்தோமென்றுகூ றினர், அகமலர்நது அனையார் நாட்டின் அளவும் வான் சுரக்க நல்கி - இந்திரன்ம னமகிழ்ந்து சேரசோழர்நாடுளளவும மழைவளஞ்சுரக்கதநது, நகைமணி கலன் பொன் ஆடை நல்கி நீர் போமின் எனரான் - விளங்கும இரதினமபதித்த ஆபரண ங்களும் பீதாம்பரங்களுங்கொடுத்து நீஙகள் போங்களென்று கட்டளையிட்டான்.

அன்னவரகன்றபின்னையமரர்கோன்கன்னிநாடன்
றன்னரியணமேலொக்கத்தருக்கினேடிருக்குமாறும்
பின்னருமாரிவேண்டாப்பெருமிதவீறுநோக்கி
யின்னதுபுலப்படாமையினையதோர்வினயமுன்ன.

(இ-ள்.) அன்னவர் அகன்ற பின்னை - சேரசோழர்கள் போனபின்னர், அம ரர்கோன் - இந்திரன், கன்னிநாடன் தன் அரி ஆணமேல் ஒக்க தருக்கின் ஓடி இரு க்கும் ஆறும் - பாண்டியன் தனசிம்மாதனத தின்மேல் தன்னுடுகூட இறுமாப்போ டிருக்கும் விதத்தையும், பின்னரும் மாரிவேண்டா பெருமித வீறும் நோக்கி - பின் னும மழைவளம்வேண்டாத பெருமிதச் செருக்கையும்பார்த்து, இன்னது புலப்ப டாமை இனையது ஓர் வினயம் உன்ன-(அவன்வருகை) இன்னதென்று (தனக்குப்) புலப்படாமையால் இவ்வாறு ஓராலோசனைசெய்து. (கூசு)

பொற்புறவரிசைசெய்வான்போலளவிறந்தோர்தாங்கி
வெற்புறழ்திணிதோளாற்றன்மெலிவதோராரந்தன்னே
யற்புறவரித்தான்வாயவியலர்மதுத்தார்போலீசன்
கற்புடையமையாண்மைந்தன்கதுமெனக்கழுத்திலிட்டான்.

(இ-ள்.) பொற்பு உற வரிசை செய்வான் போல்-பொலிவுமிக வரிசைசெய்பவனைப்போல, அளவிறந்தோர் தாங்கி - எண்ணிறந்தோர் சுமக்கவல்ல, வெற்பு உறழ் திணி தோள் ஆற்றல் மெலிவது - (உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய) மலையை ஒத்த திண்ணிய தோளின் வலிமை மெலிவதற்குக் காரணமாகிய, ஓர் ஆரம் தன்னை அன்பு உற அளித்தான - ஒருமுத்துமாலையை அன்புமிகத்தந்தான், ஈசன் கற்பு உடை உமையாள மைந்தன வாங்கி - சதுரதரபாண்டியர் கற்பின்மிகுத்தியாராகிய தாரதகைப்பிராட்டியார் குமாரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் (அதனை) வாங்கி, அலர் மது தாரைபோல கதுமென கழுத்தில் இட்டான் - அலர்ந்த தேன் ஒழுகுகின்ற மலர்மாலைபோல விரைவாக கழுத்திற்றரித்தார்.

இந்திரன்கொண்டகருத தழுங்கசெயதால் என்பார். கதுமெனக்கழுத்திலிட்டான் என்றார். (கஎ)

கண்டனன்கடவுணாதன்கழியவுமிறும்பூதுள்ளங்
கொண்டனனின்றுதொட்டிகருபாயைவிறுவாவுநிம்பத்
தண்டழைமார்பவாரந்தாங்குபாண்டியனென்றுன்னே
மண்டலமதிக்கவென்றுவ்வானகநாடுடையமன்னன்.

(இ-ள்.) கடவுள் நாகன கண்டனன் - இந்திரன்பார்த்து, கழியவும் உள்ளம் இறும்பூது கொண்டனன்-மிகவும் மனதில் வியப்புக்கொண்டு, வான நாடு உடைய மன்னன் - விண்ணுலகையுடைய அவனிகிரன், குடா அளி அறாவு நிம்பம் தண் தழை மரம்ப-ஒலிகும்வண்டுகள் மகரந்தத்திலேயும் வேப்பமலர்மாலையும் தன்மையும் நிறைந்த மாபனே, இனறு தொட்டு ஆரம தாங்கு பாணடியன் என்று உன்னே மண்டலம் மதிக்க என்றன் - இதகாள்தொட்டு உன்னே ஆரந்தாங்கு பாண்டியனென்று நிலவுலகத்தோர் மதிக்கக்கடவா என்று புகழ்ந்தான். (கஅ)

அன்னதுசிறிதுமெண்ணுதற்குருநின்றிழிந்துதென்னன்
றன்னகரடைந்தானிப்பாரசதமகளுமேயாலம்
மன்னவரிருவர்நாடுமழைவளம்பெருகபெய்த
தென்னவனுடபண்டைசெயலதாயிருந்ததன்றே.

(இ-ள்.) தென்னன அன்னது சிறிதும எண்ணுது - பாணடியர் இந்திரன் தமக்குக்கூறிய புதழ்ச்சியைச சிறிதும் பொருளாகக்கருதாது, அங்குநின்று இழிந்து - அச்சிங்காசனதினின்றும இறங்கி, தன நகா அடைநதான் - தமது மதுரை நகரையடைந்தார், இப்பால் சதமகன ஆணையால்-இப்புறம் இநதிர ஆணையினால், அம் மன்னவர் இருவர் நாடும் வளம் பெருக மழை பெய்த-அசசோழருடைய இருவர் நாடுகளிலும் வளமிக்கோங்க மழை பெயதன, தென்னவன் நாபெண்டை செயலதி ஆய் இருந்தது - பாண்டியனுடி முன்னுள்ளவண்ணமே மழையொழிந்திருந்தது. (கக)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாடிவானண்ணல்விண்ணக்
காயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனச்சாரனண்ணி
மேயதோலரிமானேனம்வேங்கையெண்கிரலியின்ன
தீயவோர்விலங்குவேட்டஞ்செய்துயிர்செகுக்குமெல்லை.

(இ-ள்.) ஆயது ஓர் வைகல் - (தமதாகி) மழைவறங்கூர்ந்திருக்கும் காலையில், அண்ணல் வேட்டை ஆடிவான் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் வேட்டையாட, விண்ணம் காயது ஓர் பொதியம் குன்றில் சுகதனம சாரல் நண்ணி-விண்ணுலகை யூடுருவிச்சென்ற ஒப்பில்லாத பொதியமலையில் சுகதனமரம் செருங்கிய சாரலையடைந்து, மேய தோல் அரிமான் ஏனம் வேங்கை எணகு இரலை இன்ன தீய ஓர் விலங்கு வேட்டம் செய்து - (அம்மலைச்சாரலிற்) பொருகதிய யானையும் சிங்கமும் பன்றியும் புலியும் கரடியும் மானும் இவைபோன்ற கொடிய ஒப்பில்லாத மிருகவேட்டையாடி, உயிர் செகுக்கும் எல்லை-அவற்றினுடைய உயிர்களைக்கொல்லுங் காலையில். (சஅ)

பொன்றத்துமருவிக்குன்றிற்புட்கலாவருத்தமாதி
மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்ந்தனமேயக்கண்டு
குன்றத்தினெடியதிண்டோடகொற்றவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்திண்களிறுபோலக்கடுந்தானசிக்கயாத்தான்.

(இ-ள்.) பொன் தத்தம் அருவி குன்றில் - பொற்கட்டிகளை அரித்துப்பாயும் அருவியையுடைய பொதியமலையில், புட்கலா வருத்தம் ஆதி மின் தத்தும் மேகம் நான்கும் வீழ்ந்தன மேய-புட்கலாவருத்தமுதலிய மின்னிடும் நான்கு மேகங்களும் வீழ்ந்துமேய, குன்றத்தின் நெடிய திண் தோள் கொற்றவன் கண்டு - மலையினும் உயர்ந்த திண்ணிய தோளையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் பார்த்து, அவற்றை பற்றி - அம்மேகங்களைப் பிடித்து, கனை - (அலைகள்) வருந்த, திண் களிறு போல கடும் தனி சிக்க யாததான் - திணணிய யானைபோலக் கொடியவிலங்கை விரையப்பூட்டினன்.

புட்கலாவருத்த முதலிய நான்குமேகங்களாவன - புட்கலாவர்த்தம், சம்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, இவைமுறையே பொன், பூ, மண, கல் பொழிவன. (சக)

வேட்டத்திற்பட்டசெங்கண்வேழம்போற்கொண்டுபோகிக்
கோட்டத்திலிடடானைகக்குன்றிறகரிந்தவென்றி
நாட்டத்துப்படிவத்தண்டகாடன்மற்றதனைக்கேட்டுக்
காட்டத்துகனல்போற்சிலிகடுஞ்சமர்குறித்துச்செல்வான்.

(இ-ள்.) வேட்டத்தில் பட்ட செம் கண் வேழம் போல் கொண்டு போகி - வேட்டையிலகப்பட்ட செவந்த கண்களையுடைய யானைகளைப்போல மேகங்களைக் கொண்டு சென்று, கோட்டத்தில் இட்டானுக-சிறைக்கூடத்தில் இட, குன்று இறகு அரிந்த வெற்றி நாட்டத்து படி வத்து அண்ட காடன் அதனை கேட்டு-மலையின் சிறகரிந்த வெற்றி வாய்ந்த கண்கள் நிறைந்த உடலத்தையுடைய இந்திரன் அதனைக் கேள்வியுற்று, காட்டத்து கனல் போல் சிறி-விறகிற்பற்றிய தீப்போலக் கடுங்கோபங்கொண்டு, கடுஞ் சமர் குறித்து செல்வான் - கொடியபோர்குறித்துச் செல்லத் தொடங்கினன். (சஉ)

வாங்குநீர்வறப்பவேலைவிடுததும்வலியவாரங்
தாங்கியசெருகுகுங்காைத்தலையிடுதருக்குநோக்கி
யீங்கொருமனிதயாக்கைக்கித்துணைவலியாதென்னு
மீங்கியமானமூக்கமீனவன்மதுரைசூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) வாங்கு நீர் வறப்ப வேலை விடுததும் - வளைந்த கடல்சுவறவேலை யெறிந்ததும், வலிய ஆயம தாங்கிய செருகுகும் - (தாங்குதற்கரிய) வன்மையையுடைய முதலாரதாங்கிய இறுமாப்பும், காலை தினை இடி நருகும் நோக்கி - புட்கலாவருததமுதலிய மேகங்களை விலங்குபூட்டிய பெருமிதமும் பார்த்து, ஈங்கு ஒரு மனித யாக்கைக்கு இத்துணை வலியாது எனறு - இந்நிலவுலகில் ஒருமனிதசரீரத்துக்கு இவ்வளவு வலிமைவந்தது யாதுகாரணம் என்று, ஈங்கியமான ஊக்க-மேலெழுந்த மானம் செலுத்த, மீனவன் மதுரை சூழ்ந்தான் - உகிரருமாரபாண்டியருடைய மதுரையை முறறுகை செய்தான்.

உடையவன மெழுலை உடைமை மேலேறி இத்துணை வலியாது என்னு மீங்கியமானமூக்க என்றார. (சஙு)

கலிவிருத்தம.

ஓடினரொற்றர்போயச செழியனெண்கழல்
சூடினர்உகாப்புறஞ்சுரர்கள்சேனைகண்
மூடினவென்னலுமுவிவுமானமு
நீடினனியமணையிருந்துநீயகுவான்.

(இ-ள்.) ஒற்றர் ஓடினர் போய் - தூதுவர் ஓடிச் சென்று, செழியன் ஒண் கழல் சூடினர் - உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய ஒளிய திருவடிகளை (தமது) தலையிற்சூடி, உகர்ப்புறம சுரர்கள சேனைகள் மூடின என்னலும - உகரின்புறத்தைத் தேவர்கள்சேனைகள முற்றுகை செய்தன வென்றகூற, முனிவும் மானமும் நீடினன-கோபமும மானமும் மேலெழுந தோங்கி, அரியணை இருந்து நீயகு வான்-சிங்காதனதலினின்று போர்க்குச் செல்ல நீங்கும அப்பாண்டியர.

ஓடினர் - சூடினர், நீடினன வினைமுறறு எசசங்களாயின. (சச)

பண்ணுகதேர்பரிபகடுவீரர்மூன
னண்ணுகைகடிதெனநடத்தியாவரென்
றெண்ணலன்மதமலியெருத்தமேற்கொடு
கண்ணகன்கடிநகர்க்காபபுநீயகுமுன்.

(இ-ள்.) தேர் பரி பகடு பணனுக - தேரையும் குதிரையையும் யானைகளையும் போர்க்கோலஞ் செய்யுக கடவீர, வீரர மடிநு கண்ணுக என முன் நடத்தி - பதாதி வீரர்கள் விரைந்து செல்லக் கடவீர என்று முன்னே நடதது, யாவர் என்று எண்ணலன - போர்க்குவந்தவர் இன்னரென்று சிறிதும எண்ணாது, மதம் மலி எருத்தம் மேல் கொடி - மதத்தையுடைய யானைமேலேறி, கண் அகன் கடி நகர காப்பு நீயகு முன் - இடம் (பரந்த) காவல்பூண்ட நகரின் (புறபபு) காவலாகச்சூழ்ந்த மதிலைவிட்டுநீங்குமுன்.

மலை, காடு, மதில், கடல் என்னும் கால்வகையரணுள் மதில் ஓர் அரணதலால் காப்பு என்றது தொழிலாகுபெயராய் மதில்மேல் நின்றது. அரண் - காவல்.

கண், அகன் இவ்விரண்டும் இடம் என்னும் ஒருபொருளைத் தருஞ் சொற்களாதலா லின்னிசை தரவந்த ஒருபொருட் பன்மொழி. (சடு)

அடித்தனர்வானவரார்த்துப்பல்படை
யெடித்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்கணை
தொடுத்தனரிறுதிநாடசொரியுமாரிபோல்
விடுத்தனர்மதிக்குலவீரன்சேனைமேல.

(இ-ள்.) வானவர் அடித்தனர் ஆர்த்து - தேவர்களடித்துக் கோஷித்து, பல் படை எடுத்தனர் வீசினர் - பலவாயுதங்களையுந் தொட்டு வீசி, சிலையில் எய கணை தொடுத்தனர் - வில்லினாலானில் பிரயோகித்தருளிய அமபுகளைத்தொடுத்து, மதி க்குலம வீரன் சேனைமேல் - சந்திரன் மரபிற்றோன்றிய உகிரகுமாரபாண்டியர் சேனையின்மேல், இறுதி நாள் சொரியும மாரி போல் விடுத்தனர் - ஊழிகாலத்தில் சொரியும் மழைபோலப் பிரயோகித்தார்கள. (சசு)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பரையன்சேனையோர
பார்த்தனரவேறுபல்படைகலகுவை
தூர்த்தனர்குனிசிலைதொடுத்துவாளியாற்
போர்த்தனரமரர்மெய்புதைத்தவெல்பவே.

(இ-ள்.) மலய வெற்பு அரையன் சேனையோர் ஆர்த்தனர் - பொதியமலைக்கு அரசராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் சேனைவீரர்கள் கோஷித்து, பார்த்தனர்-ஆராய்ந் து, வேறுபல் படைக் கலம் குவை தூர்த்தனர்-வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பல ஆயுதக் கூட்டங்களை இடைவெளியினறி எறிந்து, குனி சிலை தொடுத்து வாளியால் போர்த் தனர் - வளைந்த வில்லில் நாணேற்றிச் சரவருஷத்தால் மறைத்தார்கள, அமரர் மெய் புதைத்த - தேவர்கள் சரீரத்தில் தைத்தன.

என்ப - ஏ இவ்விரண்டும, அசைநிலைகள. (சஎ)

தறிந்தனதாள்சிரந்தகர்ந்ததோள்கரம்
பறிந்தனகுருதிநீர்கடலிற்பாய்ந்தன
செறிந்தனபாரிடருசேனைகூளிகண்
முறிந்தனவானவாமுதல்வன்சேனையே.

(இ-ள்.) தாள் தறிந்தன - (சிலர்க்குக்) கால்கள் அறுபட்டன, சிரம் தகர் ந்த - (சிலர்க்குத்) தலைகள் உடைபட்டன, தோள் கரம் பறிந்தன - (சிலர்க்குப்) புயங்களும் (சிலர்க்குக்) கைகளும் குறைபட்டன, குருதி நீர் கடலில் பாய்ந்தன - உதிரநீர்கடலிற்சென்று பாய்ந்தன, பாரிடம சேனம் கூளிகள செறிந்தன - பூதங்க ளும் சமுகுகளும் பசாசுகளும் போர்க்களத்தில் நெருங்கின, வானவர முதல்வன சேனை முறிந்தன - தேவர்கட்கு இறைவனுடைய இந்திரனுடைய சேனைகள் முதுகுகா ட்டி ஓடின. (சஅ)

ஆடினகுறைத்தலையிலாக்கபோர்க்களம்
பாடினபாரிடம்விகடைப்பாவைதாள்
சூடினகூளிகள்சோரிசோரப்பா
மூடினபிணக்குவையண்டமுட்டவே.

(இ-ள்.) குறைத்தலே ஆடின-கவந்தங்களாடின, போர்க்களம் அவிந்த -போர்க்களம் போரொழிந்தன, பரிடம் பாடின - பூதகணங்கள் (களிகூர்ந்து உக்கிரகுமாரபாண்டியர் பிரதாபத்தைப்) பாடின, விக்தை பாலைதாள் கூளிகள் சூடின-விஜயலக்ஷ்மியின பாதங்களைப் பசாசுகள் (சிரமேற) சூடின, சோரி சோர பிணக்குலை அண்டம் முட்ட பார் மூடின - உதிரம சோரப் பிணக்குப்பல்கள் அண்டமூடகமிஞ்ச நிலவுலகை மூடின.

இடததி னிகழ்பொருளின் மெழுகிலே யிடத்தின்மே லேற்றிப் போர்க்களம் அவிந்த வனைமுர். (சக)

வெஞ்சினவலாரிதன்விரசசேனைக
டெஞ்சினகண்டெரிசொரியுமகண்ணுயப்
பஞ்சின்முன்னெரியெனபபதைத்துதெய்வத
வருசினபபடைகளான்மலிவதுன்னினான்.

(இ-ள்) வெருசினம வலாரி - கொடிய கோபத்தையுடைய இநதிரன், தன் வீரம சேனைகள் தருசின கணடு - தனது வீரமிக்க பதாதிவீரர்கள இறநதொழிதலைகணடு, எரி சொரியுங் கணணன ஆய - கோபாக்கினி சிநதும் கணகளையுடைய வனாய், பருசின் முன் எரி என பறைதது - பஞ்சின் மூறபட்ட நெருப்பு விரைவுதி பறறுதல்போல (கோபம் விரைவுத பறறப) பதைத்து, வருசினம் தெய்வதப்படைகளான் மலிவது உன்னினான் - நெடுமொழிகூறிந தெயவதத்தன்மையுடைய ஆயுதங்களால் போர்செய்யக கருதினான்.

வஞ்சினம - போர்முகத்துத் தமதுவிரத்தைப் புகழநது கூறல், இது நெடுமொழி வருத்தறை "ஒன்னுதாபடைகெழுமித - தன்னுண்மையெடுத்துரைத்தன்று" என்னும (தொ) சூதரிரதாஸ்ரம் "கமபனசிலைவாயகடகுங்கமிழ்சிலைலால் - அமபொன்முடிப்பூணரசமலே" என்னுஞ் (வி)செயயுளாலும் உணர்க.(சூ0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம

வெங்கதிர்ப்படைவிடடாரததான்விண்ணவனதனைத்திங்கட்
பைங்கதிர்ப்பபடைதொடடோசசியவிததனன்பாரான்வேந்தன்
சிங்கவெம்படைவிடடார்த்தான்றேவர்கோனதனைசசிபபுட
புங்கவன்படைதொடடோசசியபடக்கினான்புணரிவென்றோன்.

(இ-ள்.) விண்ணவன் - இந்திரன், வெங் கதிர் படை விட்டு ஆர்த்தான்-ஆழி யாஸ்திரத்தொட்டு வீரகோஷஞ்செய்தான, அதனை - அதத அஸ்திரதத, பார் ஆள வேந்தன - நிலவுலகையாளும் உகரகுமாரபாணடியர், பைங்கதிர் திங்கள படை தொட்டு ஒச்சி அவிததனன் - இளங்கிரணத்தையுடைய சநதிராஸ்திரதத வீலிவில்தொடுதது பிரயோகித்து அழித்தான், தேவர் கோன் வெஞ் சிங்கப் படை விட்டு ஆர்த்தான்-அவ்விநதிரன் வெவவிய நரசிம்மாஸ்திரததைப் பிரயோகஞ்செய்து வீர கோஷஞ்செய்தான், அதனை-அதத அஸ்திரதத, புணரி வென்றோன் - கடல் சூழ்வ வென்ற அவ்வுக்கிரகுமாரபாணடியர், புங்கம வன் சிமபுள் படை தொட்டு ஒச்சி அடக்கினான்-மிகக வலிமையையுடைய சரபாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அதன்வலிமையை யடக்கினான்.

பசுமை என்னும் பண்பு இங்கு இளமைமேல் நின்றது. முன்னார்த் தெய்வதப்படை என்றமையால் சிங்கப்படை யென்றதை நரசிம்மாஸ்திரம் என்றும். (சுக)

தானவர்பகைவன்மோகசரந்தொடுத்தெறிந்தானுக
மீனவனதனூனவாளியால்விளித்துமாய்ந்து
போனபின்மற்போரார்ற்றிப்புகனாபுக்கார்தம்மில்
வானவன்மண்ணினுன்மேல்வச்சிரம்வீசியார்த்தான்.

(இ-ள்) தானவர் பகைவன்மோக சரம தொடுத்து எறிந்தானுக - அசுரர் பகைவனுகிய இரதிரன் மோகாஸ்திரத்தை விலலில்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்ய, மீனவன் அதனூன வாளியால் விளித்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அந்த அஸ்திரத்தை ஞானஸ்திரத்தாலழிக்க, மாய்ந்தபோனபின் - (அந்த அஸ்திரம்) அழிந்த பின், மல்போர் ஆற்றி புக்கனா - இருவரும் மல்யுத்தஞ்செயயப் புகுந்தார்கள், புக்கார் தமமில் - அவவாறுபோரசெய்யப புகுந்தவருள, வானவன - அவ்விரதிரன், மண்ணினுன்மேல் வச்சிரம வீசி ஆர்த்தான - அவவுகுமாரபாண்டியர்மேல் வச் சிராயுதம்வீசி வீரகோஷஞ்செய்தான

விளித்து, ஆற்றி செயவெனெச்சத்திரிபுகள். (இஉ)

காய்சினமடங்கலன்னுன்கையினுகுழற்றிவல்லே
வீசினன்குலிசந்தன்னைவீழ்த்ததுவிடுத்தான்சென்னித்
தேசினன்மருடந்தள்ளிசசிதைத்ததுசிதைத்தலோடும்
கூசினனஞ்சிப்போனன்குன்றிறகரிந்தவீரன்.

(இ-ள்.) காய் சினம் மடங்கல் அன்னுன் - வருததுங்கோபத்தையுடைய சிங் கத்தையொத்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், கையினை சுழற்றி வல்லே வீசினன் - கை யிலேகிய சக்கரத்தைச்சுழற்றி விரைவுடனே, குலிசதன்னை வீழ்த்தது - வச் சிராயுதத்தைச்சிதைத்து, அது விடுத்தான் சென்னி தேசின் நன் மருடம் தளளி சிதைத்ததது - அவ்வச்சிராயுதத்தை விடுத்த இரதிரனுடையசெரில அணிந்தவிளக்க த்தையுடைய கல்லகிரீடத்தைத்தளளியழித்தது, சிதைத்ததலோடும் - (அவ்வாறு) சி தைக்க, குனறு இறகு அரிந்த வீரன் - மலியின்சிறகரிந்த வீரனிய அவ்விரதிரன், கூசினன் அஞ்சிப்போனன - நாணியருசிப புறங்கொடுத்துபபோனன. (இங)

இந்திரண்டனேயகூர்ம்பல்லிருளவாைநெருசுபோழ்ந்த
மைந்தனில்வலியகாளவரைக்தெறிகேமிசெனனி
சிந்திடாதாகியம்பொன்மணிமுடிசிதறசசோம
சுந்தரகரதன்பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்னு.

(இ-ள்.) இரண்டு இந்த அனைய கூரமபல் இருள் வரை நெருசு போழ்ந்த மைந்தனில் வலியகாளன - இரண்டு அர்த்தசந்திரனையொதத கூரியபற்களையுடைய திரவஞ்சகிரியின் மாபைப்பிளநத முருகக்கடவுள்போல வன்மைவாய்ந்த உக்கிர குமாரபாண்டியர், வரைந்த எறி கேமி - கையிறகொண்டெறிந்த சக்கரமானது, செ ன்னி சிந்திடாதாகி அம் பொன் மணிமுடி சிதற-(ஙம) கிரீடத்தைச் சேதிக்காமல் அ ழகிய பொன்னாலாகிய இரத்தினம்பதித்த கிரீடத்( ) சோமசுந்தரகாந்தன் பூசைதொழிற்பயன் அளித்தது என்னு-சோமசுந்தரக்கடவுளை (நாம் முனனர்ப்பூ சித்த) பூசைத்தொழிலின் பயன் (இப்போதுமைமைக்) காத்தென்னுகருதி. (இச)

போரினுக்காற்ற றோடிப்பொன்னகர்புகுந்தவென்றித்
தாரினுக்கிசைந்தகூர்வேற்சதமகன்பின்புநின்ஞட்
சீரினுக்கெல்லாமாரியுதவுவேணிகவலீகஞிக்
காரினைத்தருகவென்ஞக்கவுரியற்கோலிவிட்டான்.

(இ-ள்.) போரினுக்கு ஆறுறுதி ஒடி - (உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய) போருக்காற்றுமல்புறங்கொடுதோடி, பொன னகர் புகுந்த வென்றி தாரினுக்கு இசைந்த கூர்வேல் சதமகன்-விண்ணுலகில்புகுந்த வெற்றிமாகேந்திரசதகூரியவச்சிராயுதத்தையேத்திய இகதிரன், பின்பு - பின்னர், நின் காடி ஊரினுக்கு எல்லாம் மாரி உதவுவேண் - உனதுநாட்டிலுள்ள வூரினுக்கெல்லா மழைவளந்தருவேன், நிகளம் நீங்கி காரினைத்தருக என்னு கவுரியற்கு ஓலிவிட்டான் - விலங்கினைநீகிப் புட்கலாவருத்தமுதலிய மேகங்களைத்தரக்கடவாயென்று உக்கிரகுமாரபாண்டியருக்குந இருமுகம் அறப்பினன. (இரு)

முடங்கல்கொண்டணைந்தூதன்முடிகெழுவேந்தன்பாதத்
தொடுங்கிநின்றேலீடடவையுளானெருவன்வாங்கி
மடங்கலேறனையான்முன்னாவாகிநதுக்காட்டக்கேடடி
விடங்கலுழ்வேலான்விண்ணோர்வேந்துரைதேறுஞகி.

(இ-ள்.) முடங்கல் கொண்டு அணைந்த தூதன் - திருமுகங்கொண்டுவந்த தேவனுதன், முடிகெழு வேந்தன பாதத்து ஒடுங்கி நினறு ஒலி நீட்ட - கிரீடமணிந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருவடிக்கீழ் ஒடுங்கி (ஓசபால்) நினறு திருமுகம்நீட்ட, உழை உளான் ஒருவன் வாங்கி - அருகுளனை ஒருவன (அத்திருமுகததை) வாககி, மடங்கல் ஏறு அனையான் முனனர் வாகிந்துக் காட்ட-சிங்கவேறறையொத்த அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியர் முன்புவாசித்த உணர்த்த, விடம கழுற வேலான் கேட்டு-விஷத்தைச்சிந்தும் வேலையேகதிய (அகத) உக்கிரகுமாரபாண்டியர்கேட்டு, விண்ணோர்வேகது உளை தேறுஞகி - (திருமுகததிலடங்கிய) இந்திரனுடையவாகாதனைகளை நம்பாமல.

தேறுஞகி ஒருசொல். (குசு)

இட்டவன்சிறையைநீக்கியெழிலியைவிடாதுமாறு
பட்டசிந்தையனேயாகப்பாகசாதனனுகென்று
நட்டவனொருவேளாளனுன்பிணையெனறுதாழந்தான்
மட்டவிழ்தொழுகிம்பமாலிகைமார்பினனும்.

(இ-ள்.) இட்ட வன் சிறையை நீகி எழிலியை விடாது மாறு பட்டசிநதையனே ஆக - பூட்டிய வலியவிலங்கினைநீகிப் புட்கலாவருத்தமுதலிய மேகங்களை விடாமல் பலகைகொண்டமனத்தை யுடையவராகவே உக்கிரகுமாரபாண்டியர் இருக்க, பாகசாதனனுக்கு என்றும் நட்டவன ஒருவேளாளன் நான் பிணை என்று தாழந்தான் - இந்திரனுக்கு எக்காலும் சிநேகனுயெ ஒருவேளாளன் நான் பிணையென்றவணங்கினன், அலிழ்த்த மட்டி ஒழுகு கிம்பம் மாலிகை மார்பினனும் - மலர்ந்த தேன்சிந்தும் வேப்பமலர்மாலையையணிந்த மார்பையுடைய அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியரும்.

பாகசாதனன் - பாகனென்னும் ஓர் அசுரனைவென்றவன். (குஎ)

இடிக்கண்வந்துயிர்கருமூற்றமெய்நினும்வாய்மைகாத்து
வடிக்கோன்தொழுகுநாலாமரபினுளையாத்த
னெடித்துரைமறைபோற்சுழ்ந்துநிறைக்களத்திடையாப்பு
விடித்தனன்பகடுபோலமீண்டனமேகமெல்லாம்.

(இ-ள்) இடிகணவந்து உயிர்கரும ஊறாம் எய்தினும் - வஃமைமேலிடலால் (தனது உடம்பிறகனறி) உயிருக்கும் இடையூறுவரினும், வாயமை காதது வடுகனைந்து ஒழுகும் நாலாம் மரபினன் உரையை-(பிறர்கருசொலலிய) வாய்ச்சொல் லேக்காதகக குற்றமகனைநது கல்லொழுகத்திற செலலும் நான்காம் வருணத்தனுகிய வேளாளன்வாய்ச்சொலலே, ஆநதன் எடுநது உரை மறைபோல் சூழ்நது - சிவபெருமானவிதநது கூறியவேதவாகயம்போலச கொநதது, நிறைக்களதது இடடயாபபு விடித்தனன - நிறைகளதநிறபூட்டிய விலங்கைதத்நிதநதவிட்டார், மேகம் எல்லாம் பகடுபோல மீணடன - புட்கலாவருத்தமுதலிய மேகங்களெலலாம் யானைகள்போல அங்குனினறுநதிருமபின.

வந்து எனறும செயதெனெசசம் காரணபபொருட்டு. உம்மை - இறந்தது தழீஇய உயாவநிறபது. (இ)

தேவாகோனேவலாலேதியகண்மும்மாரிபெய்து
வாவியுகுளனுமயாமமிகளுமிதுகளவாய
காவிசூழவயலுஞ்செயபுஞ்செநெலுங்கனைமுகாமும்
பூவிரிபொழிலுங்காவும்பொலிநதுகனைகாடு.

(இ-ள்.) தேவா கோன ஏவலால திங்கள மும்மாரி பெய்து - இநதிரன் ஏவலால் மாதஙதோறும மூனறுமழைபெயதலவர, வாவியும குளனும் யாமம மிகக ளும மிதது - வாவிகளும குளஙகளும ஆமகளும மிகுகளும நிறைதலால், கள வாய காவி சூழலயலும செய்யும - தேனஙகுதல வாயையுடைய நீலோறபலஙகள் நெருங்கிய வயல்களிலும் படடயகளிலும் உளள, செநநெல காடும் கன்னல காடும-செநநெற்காடுகளாலும கருமபின்காடுகளாலும, பூவிரி பொழிலும் காவும - மலாவிரிந்த பூஞ்சோலைகளாலும பயனதருஞசோலைகளாலும், கனைகாடு பொலிநதது-பாணடிநாடு பொலிவுபெறறு ஒளிறறது.

பெய்து - செயவெனெசசநதிரிபு. மிதது - காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம். (இக)

இநதிரன்முடிமேல் வனெயெழிந்தபடலம முறறிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்பட்டத் திருவிருத்தம் - ககக0.

மேருவைச்சண்டாலடித்ததிருவிளையாடல்.

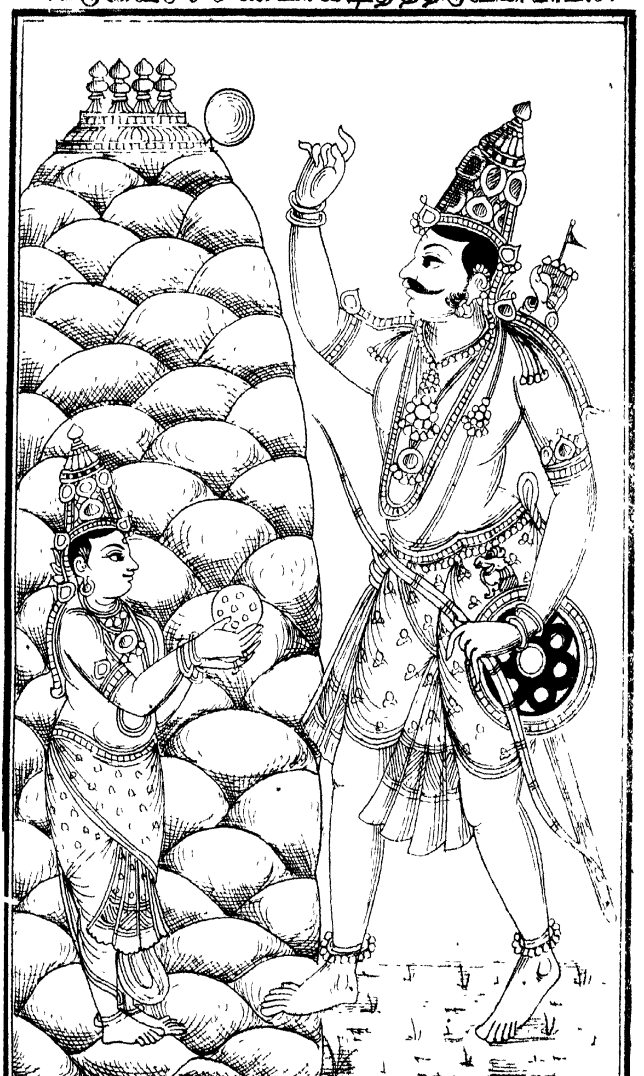

கரு

பதினேந்தாவது.

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டரஞ்சவமருழந்தவமரர்கோனையசர்கோன்
வண்டலம்புமௌலிசிந்தவனையெதிர்துவெங்புறம்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிகாடன்மேருவிற்
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவாம்.

(இ-ள்.) அமர் உழந்த அமரர் கோனை - போர்செய்த இந்திரனை, அண்டர் அஞ்ச - தேவர்களுஞ்ச, அரசர் கோன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வண்டு அலம்பு மௌலிசிந்த வனை எதிர்ந்து - வண்டுகளொலிக்கும் (வெற்றிமாலைவேய்ந்த) கிரீடஞ் சிதறச் சக்கரத்தையெறிந்து, வெற் புறங் கண்ட வண்ணம் இன்னது - முதுகுகண்ட திருவினையாடல் இத்திருவினையாடல், அனன கன்னி காடன் - அப்பாண்டியர், மேருவில் செண்டி எறிந்து வைபபு எடுதந செயலும் நன்கு செப்புவாம் - மகமேருவினமேற செணடாயுதம் எறிநது வைபபுறிஞியெடுத்த திருவினையாடலையும் இனிக் குறைவினறிச் சொல்லுவாம். (க)

மன்னவன்றனக்குமூன்னர்மலயவெற்பின்முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள்விரதமன்றுதொடுநோற்றுவரலுமங
ன்னலஞ்செய்பேறுபோலநங்கைகாந்திமதிவயிற்
றுன்னருஞ்சயங்கொண்மைந்தனொருவன்வந்துதோன்றினன்.

(இ-ள்.) மன்னவன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், தனக்கு மூன்னர் மலயவெற்பின் முனிவர்கோன சொனன திங்கள் விரதம் அன்று தொட்டு நோற்று வரலும - தமக்குமுனபு பொதியமலையிலுள்ள முனிவாகள் தலவராகிய அகததியமுனிவர்கூறிய சோமவாரவிரதததை அக்காலததொட்டு அநுஷ்டித்துவர, அ நல்லம் செய் பேறு போல - அவ்விரதததாற்பயன்போல, நங்கை காந்திமதியிறபெணணிற் சிறந்தவராகிய காந்திமதியின் திருவயிறறில், உன்னரும் சயங்கொள் மைந்தன் ஒருவனவந்து தோன்றினன்-இனைத்தற்கரிய வெற்றிகொண்ட புத்திரன் ஒருவன்வந்து பிறந்தான்.

நன்னலமென்னுங் காரியம் அதனைத்தரும் காரணத்தின்மேனிற்றலால் காரியவாகுபெயர். (உ)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைந்தனைப்பயந்தபோ
தியந்தவைத்தநாகாளிப்பவினிருந்தபுரவலன்
சயந்தழைக்கவிருதிரன்சயந்தனைபபயந்தகாள
வியந்தகத்தடைந்தவின்பமெய்தாமகிழ்ச்சியெய்தினன்.

(இ-ள்.) வயந்தனை பயந்த என - (திருமால்) மன்மதனைப்பெற்றதுபோல, மைந்தனை பயந்த போது - புத்திரனைப்பெற்றகாலத்தை, இயம் தவைத்த நகர்களிப்ப - பலவாத்தியங்களும் ஒலிக்கவும் நகரிலுள்ளோர் களிகூரவும், இனிது இருந்த புரவலன்-மகிழகூர்ந்திருந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், சயம் தழைக்க இந்திரன்

சயந்தனே பயந்த நாள் - வெற்றிபெருக இந்திரன் சயந்தனைப்பெற்றகாலத்து, வியந்து அகத்து அடைந்த இன்பம் - அதிசயங்கூர்ந்து அவன்மனத்தில்விளைந்த இன்பம்போல, விளைமகிழ்ச்சி எய்தினன் - மிகமகிழ்கூர்ந்தார்.

வயந்தனைப்பயந்தது என்ன - வெறியைப்பெற்றதுபோல எனப்பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. தலைத்த செயவெனைச்சத்திரிபு. (கூ)

தென்னரேறுசாதகாதிசெய்துவீரபாண்டிய
னென்னநாமவினைநிரப்பியெழுதொணதகலீமுதல்
பன்னுகேள்விகரிகடேர்கள்பரிபடைக்கலம்பயின்
றன்னகாதலான்விளங்கவகமகிழ்சியடையுநாள்.

(இ-ள்.) தென்னர் ஏறு சாதகாதிசெய்து - பாண்டியருள் ஆண்சிங்கம்போன்ற உக்கிரகுமாரபாண்டியர் சாதகன்முதலிய கிரியைகளைச்செய்து முடித்து, வீரபாண்டியன் என்ன நாமவினைநிரப்பி - வீரபாண்டியனென்னு நாமகரணஞ்செய்து, எழுத ஒண்ணாத கலீமுதல் பன்னு கேள்வி - வேதமுதலிய சொல்லப்பட்ட கலைகளையும், கரிகள தேர்கள் பரி படைக் கலம பயின்று - யானையேற்றமும் தேரேற்றமும் குதிரையேற்றமும் ஆயுதப்பயிற்சியும் (ஆகிய இவைகளைப்) பயிலச்செய்ததால், அன்ன காதலான் விளங்க - அப்புதல்வன் விளங்கிததோன்ற, அகமகிழ்ச்சி அடையு நாள்-(அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியர்) மனமகிழ்ச்சியடையுங்காலையில்.

சாதகன்முதலிய கிரியைகளாவன - உத்தரபனம், அன்னப்பிராசனம், பிரவாசமுதலியன. இவற்றை உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருவவதாரப்படலத்திற்காண்க. அத்தியயனஞ்செய்து பயிலுதலன்றி யெழுதிப்பயிலுதலினமையின் எழுதொணாத என்ற குறிப்பால் கலே என்றதை வேதம் என்றும. "எழுதாமறைகடேறு" என இராஜாவ வருதல்காண்க. (அ)

மல்குமாறுகோடிரிந்துமழைசுருங்குநதியுநீ
ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரெலா
மெல்குமாறுபசியுழந்துவேறதனுக்குவிளைபொரு
ணல்குமாறிலாமையின்னனலியவந்தநாடெலாம.

(இ-ள்.) மல்கும் ஆறுகோள் திரிந்து - (உலகுக்குரன்மை) மிக்க ஆறுகிரகங்களும் தத்தம் நிலைகளினின்று மாறுதலால், மழை சுருங்கி நதியும் நீரும் ஒல்குமாறு - மழைவளஞ்சுருங்கி நதியும நீர்நிலைகளும் வறப்ப, பருவம் மாறி - கார்ப்பருவம்மாறி, உணவுமாறி - (அதனல்வரும்) உணவுகளும்மாறி, உயிர் எல்லாம் மெல்கும் ஆறு பசி யுழந்து - குடிகளெல்லாம் மெலியும்வண்ணம் பசியால்வருந்தி, வேறனுக்கு வினைபொருள் நல்குமாறு இலலாமை - அரசனுகு வினைதபொருள்களுன் ஆறுகூறிலொன்று கொடுக்கவும இல்லாமல், எல்லாம் நாடு இனனல் நலியவந்தது-எல்லாநாடுகளிலும் வறுமை குடியேறி வருததவந்தது.

ஆறுகிரகங்களாவன - சனி, செவ்வாய், குரு, சூரியன், இராகு, கேதுக்கள். ஒல்குமாறு மாறு வினையெச்சப்பொருளில்வரும ஓரிடைச்சொல். மாறி செயவெனெச்சத்திரிபு. நீரினிதியில் எண்ணும்மைதொகுத்தல். (ஙி)

மழைவறந்ததென்கொலென்றுவழுதிகூறமுழுதுணர்ந்
கழிவிலாதபிரமகற்பமளவுமெல்லைகண்டநூ
லுழவர்கோளகளிரவிதன்னையுற்றுநோக்கிநிற்றலாற்
றழையுமாரிவருடியாதொர்வருடமென்றுசாற்றினர்.

(இ-ள்.) மழை வறந்தது எனகொல் என்று வழுதிகூற - மழைவளம்வறந்தது யாதுகாரணம என்று உக்கிரகுமாரபாண்டியர்வினவ, முழுது உணர்ந்த அழிவு இலாத பிரமகற்பம் அளவும் எல்லைகண்ட நூல் உழவர் - சோதிடநூல் மூற்றும் முணர்ந்த அழியாத பிரமகற்பங்காறும் காலவளவைதேர்ந்துணர்ந்த புலவர்கள், கோளகள் இரவி தன்னை உற்று நோக்கி நிற்றலால் - ஏனைகோள்கள் சூரியனைய டைந்து பார்த்துநிற்றலால், ஓர் வருடம் தழையும் மாரி வருடியாது என்று சாற்றினர் - ஒருவருடம் (உலகைச்) செழிப்பிக்கும் மழைவருஷியாதென்று கூறினர்கள்.

பிரமகற்பம - பிரமனுக்கு ஒருதினம். அது பதினைஞ்கு தேவேந்திரபட்டம் அழியுங்காலம். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மகவுறுநோயைநோக்கிவருந்துறுதாயபோன்மன்னன்
பகவுறுமதியஞ்சூடும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிகவுறுபசியால்வையமெலிவதையையவென்னுக்
தகவுறவிரங்கிகண்ணீர்த்துமபிகின்றிரந்துவேண்ட.

(இ-ள்) மகவுறு நோயை நோக்கி வருந்துறு தாய்போல் - பிள்ளையடைந்த பிணியைநோக்கி மனவருந்துந் தாய்போல, மன்னன-உக்கிரகுமாரபாண்டியர, பகவு உறு மதியம் சூடும பரஞ்சுடர் முன்போய் தாழ்ந்து - பிளவுபட்ட சந்திரனைய ணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள முன்சென்று வணங்கி, ஐய மிக வுறுபசியால் வையம் மெலிவது எனனை - ஐயனே மிக்கபசியால் உயிர்கள் வருந்துகின்றதே என்னை, தகவு உற இரங்கி - மிகவும இரங்கி, கண்ணீர் தும்பி கின்று இரந்து வேண்ட - கண்ணீர்சிந்தக் குறைகூறிவேண்ட.

தன்கோற்கீழவாழுங குடிகளுக்கு வருந்துன்பத்தைத் தமதுதுன்பம்போற கருதித் தாங்கினர எனபார் மகவுறுநோயைநோக்கி வருந்துந் தாய்போல் என்றார். தும்பி-செயவெனெச்சத்திரிபு. மெலிவதை ஐ சாரியை. (எ)

திரைக்கடல்விடஞ்சேர்கண்டர்காலத்தின்செவ்விநோக்கி
யிரக்கமில்லவர்போல்வாளாவிருத்தலுமருத்தார்மார்பன்
கரைகரிதாயதுன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருக்கைபுகுகா
னரக்கர்போர்க்கடலினீங்கியருக்கனீர்க்கடலில்வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) திரை கடல் விடம் சேர் கண்டர் - அலைகள் புடைய கடலிற்றோன்றிய விஷந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், காலத்தின் செவ்விநோக்கி - காலத்தினுபாட்டைத திருவுளஎத்திலோர்ந்து, இரக்கம் இல்லவர் போல் வாளா இருத்தலும் - (உயிர்கள்மேல்) இரக்கமில்லாதவர்போல் வாளாவிருக்க, மருதார் மார்பன் - வாசமிக்க மாலையையணிந்த மார்பையுடைய உக்கிரகுமார பாண்டியர், கரைக்கு அரிதாய துன்பக்கடலில வீழ்ந்து இருக்கை புக்கான் - சொல்லுதற்கரிய துன்பசாகரத்துள் மூழ்கி அழுந்தி (தமது) கோயிலூட்சென்னூர், அரு

க்கன் அரக்கர் போர்க்கடலில் நீங்கி நீர்க்கடலில் வீழ்ந்தான் - சூரியன் அரக்கர்செ
ய்யும் போர்க்கடலினின்று நீங்கி நீர்மயமாகியகடலில் அமூ்கினன். (அத்தமனஞ்
செய்தானென்றபடி)

அயன்முதலிய பல்லுயிர்களுக்கிரங்கி விஷமுண்டபெருமானர் நிலவுலகிலு
ள்ள உயிர்களிடத்து இரக்கமில்லாமல் வாளாவிருந்தது அவர்கள் விஜ்பயன்
நோக்கி என்பார். காலத்தின்செவ்விநோக்கி என்றார். புலதியர்முதலியமுனிவர்க
ள் மறைபாடவும், சுரதன்முதலியோர் தேர்வடம்பற்றவும், கேதிமுதலிய அரக்கர்
கள் வாளேந்தி முன்வரவும், வாசுகிமுதலியபாம்புகள் தேர்சுமந்துவரவும், நார
ன்முதலியோர் இசைபாடவும், கிருத்தலிமுதலிய தேவப்பெண்கள் நடனஞ்செய்
யவும், சூரியன்தோன்றி வருங்காலிடையில் அறுபதுநானகுகோடி அரக்கர்வந்து
போர்புரிதலின் அரக்கர் போர்க்கடலினீங்கி என்றார்.

"கருதியத்தணர்யாவருந்தங்கடன்கழிப்பச்
சுருதியென்னும்வெருசரபமேலம்புகைதொடுத்துப்
பரிதிதன்பெரும்பகைவாமேல்விடுத்தலிறபரந்த
குருதியாமெனச்செவ்வதெழச்செவந்ததுகுடபால்."

எனப்பாரதத்தில் வருதல்காண்க. (அ)

வள்ளறன்குடைக்கீழ்த்தங்குமுயிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங்
கொள்ளைகொண்டிருந்தநெஞ்சிற்குளிர்முகச்செவ்விகுன்றத்
தள்ளருந்துயரின்மூழ்கித்தாயிடைத்துயின்முனக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடராய்க்கனவில்வந்தார்.

(இ-ன்.) வள்ளல் தன் குடைகீழ்த் தங்கும் உயிர்ப்பசி வருத்தம் எல்லாம்-
உக்கிரகுமாரபாண்டியர் தமது குடையின்கீழ்த்தங்கிய உயிர்களின் பசிவருத்தமெ
ல்லாம், கொள்ளை கொண்டு இருந்த நெஞ்சில் குளிர் முகம் செவ்வி குன்ற - (ஒரு
சேரக்) கொள்ளைகொண்டு குடியிருந்த மனத்தினுடு குளிர்ந்த முகமலர்ச்சிகுறை
ய, தள்ளரும் துயரின் மூழ்கி தாயிடை துயின்முனக - நீங்குதற்கரிய துனபத்
தில் மூழ்கி நிலத்தின்மேறகிடந்து நித்திரைசெய்ய, வெள்ளி மனறு உடையார்-
வெள்ளியம்பலத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், சித்தவேடராய் கனவில் வந்
தார் - சித்தவேடமூர்த்தியாய்க் கனவில்வந்தருளினர். (கூ)

அடற்கதிர்வேலோய்மாரியரிதிப்போததனைவேண்டி
யிடர்ப்படல்வகைக்குவேந்தாயிருக்கின்றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மாடோர்தனிப்பெருமுழையிலிட்டுக்
கிடப்பதோல்லையில்லாக்கேடிலாச்சேமவைப்பு.

(இ-ன்.) அடல் கதிர் வேலோய் - கொல்லுதற்றொழிலியுடைய ஒளியமைந்
தவேலையுடைய பாண்டியனே, இப்போது மாரி அரிது - இப்பொழுது மழையில்லை,
அதனைவேண்டி இடர்ப்படல் - அம்மழைவருஷிதத்தலிவிரும்பி வருந்துதலொழிக,
வகைக்கு வேந்தாய் இருக்கின்ற எரி பொன் மேரு தடம் பெருவரையின் மகிமை
களைக்காரசாயிருக்கின்ற விளங்கும்பொன்னுலகிய மேருவென்னும் உயர்ந்தபெரியம
லையின்பக்கத்து, ஓர் தனி பெரு முழையில் - ஒப்பில்லாத வொருபெருங்குகையில்,
ஓர் எல்லை இல்லா பேடி இலா வைப்பு சேமம் இட்டு கிடப்பது - ஒரு அளவுகடந்த
அழிவில்லாத வைப்புநிதி சேமஞ்செய்திருக்கின்றது. (கூ)

கிடைத்தமற்றனையமேருகிரிசெருக்கடங்கச்செண்டாற்
புடைத்துநின்னணைத்தாக்கிப்பொன்னறைபொதிந்தபாறை
துடைத்துநீவேண்டுங்காறுந்தொடெடுத்ததனீழ
வடைத்துநின்குறியிட்டையருகியென்றடிகள்கூற.

(இ-ள்.) ஐய - ஐயனே, கிடைத்து - அடைந்து, அனையமேருகிரி செருக்கு அடங்க செண்டாற புடைத்து - அதமேருகிரியின் இறுமாப்பு அடங்கச் செண்டாயுதத்தாலடித்து, நின் ஆணைத்து ஆகி - (அம்மலையை) உனதுடைய ஆணைவழிப்படுத்தி, பொன் அறை பொதிந்த பாறை துடைதது - சேமஙிதி இருக்கும் அறைமேற் பொதிந்த பாறையையெழுப்பி, நீ வேணடுங்காறும தொட்டு எடுத்து - நீ பொன் வேண்டி மளவும அள்ளி யெடுத்து, அதனீ மீள அவடந்து நின் குறி இட்டு - அந்த அறையைதிரும்ப (அப்பாறையால்) அடைதது நினபெய ரிலச்சினையை இட்டு, வருதி என்று அடிகள் கூற-வருவாயென்று கிநதவேடமூர்திகள கூறியருள. (கக)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன்விழிக்குமுன்கடன்களெல்லாங்
கழித்தனன்மீனநோக்கிகலனவீனவலமாயப்போந்து
சுழிததெறிகடலனிகததொகைபுறஞ்சூழக்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயினிங்கிழதிசைநோக்கிசெல்வான்.

(இ-ள.) எழுமான் தேரோன் விழிக்குமுன் விழிந்தனன் - ஏழகுதிரைபூண்ட சூரியன்விழிததற்குமுன (தாம்) விழித்து, கடன்கள் எல்லாம் கழிததனன் - காலையிற்செய்யுங் கடன்களெல்லாம் செயதுமுடித்து, மீன நோககி கணவனே வலமாய்போந்து - சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பிரதகுஷிணஞசெயது, சுழிதத எரிகடல் அனீகம தொகை புறம் சூழ - சுழித்து அலைகளனீசம சமுதாயமபோன்ற சேனைகூட்டங்கள் புறத்திற்சூழ, கொண்டல் கிழித்து எழுவாயில நீங்கி - மேகமண்டலத்தைக்கிழிதது ஒங்கியமதில்வாயிலினனுநீங்கி, கிழ் திசை நோககி செல்வான்-(உக்ரகுமாரபாண்டியர்) மேறதிசைநோக்கிச் செல்வாராயினர். (கஉ)

அதிர்ந்தனமுரசஞ்சங்கமதிர்ந்தனவியங்களண்டம
பிதிர்ந்தனவென்னவார்ப்பப்பெயர்ந்துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறையோராசிமொழியநாவல்லோரேத்தப்
பதிந்துபார்கிழியத்திண்டேர்பாகுமுன்செலுத்தலுர்ந்தான்.

(இ-ள்.) மூரசம் அதிர்ந்தன - பேரிகை ஒலிக்கவும, சங்கம் அதிர்ந்தன-சங்கு ஒலிக்கவும், இயங்கள் அணடம் பிதிர்ந்தன எனன ஆர்ப்ப - வாச்சியங்கள்ஆரீண்டங்கள் பிளவுபட்டன வென்று சொல்லும்படி யெலிகவும, பெயர்ந்து - (அங்கு நின்றும்) பெயர்ந்து, வெண்கவரிதுள்ள-வெள்ளியசாமரைகள் எழுந்ததுள்ளவும், முதிர்ந்த நான்மறையோர் ஆசி மொழிய - பயன்மிக்க நானகுவேதங்களையுணர்ந்த அநதணர்கள் ஆசிவசனங்கூறவும, நாவல்லோர ஏத்த - புலவர்கள் பாடவும், பதிந்து பார் கிழிய - உருள்பதிதலால் நிலவுலகுகிழியவும், திண் தேர் பாகு முன் செலுத்த ஊர்ந்தான் - திண்ணியதேரைப் பாகன்முன்னேசெலுத்த நடந்தார். (கூ)

பவளக்காற்பிசம்பொற்காற்பன்மணிக்கவிகைமுத்தக்
தவளக்காற்பதாகைக்காதிகானவானருவிதூங்குங்

கவளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடந்தையாகந்
தவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சூழல்போக.

(இ-ள்.) பவளக்கால் பிச்சம் - பவளத்தாற்செய்த காம்பையுடையபீலிக்கு டையும், பொன் கால் பல் மணிக்கலிகை - பொன்னாலாகிய காம்பையும் அளவில் லாத விலையையுடைய முத்தாகமாலைசெயத விளிம்பையுமுடைய குடையும், மு த்தம் தவளக்கால் பதாகை காடு - முத்துகள்கோத்த காலையுடைய விருதுகொடி க்காடும், தானம் வான் அருவி தூங்கும் கால் கவளம் பொருப்பும் - மதமாகிய பெ ரிய அருவி அசைந்திழியும் காலையுடைய கவளமுண்ணும் மலையையொத்த யானைக ளும், பாய்மா கடலும - பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரைவெள்ளமும், கால் வயவர் மா ன் தேர் தொகுதியும் - காலாள்கூட்டமும் குதிரைபூட்டிய தேர்க்கூட்டமும், மண் மடந்தை ஆகம் தவள சூழல் போக-பூமிதேவியின சரீரம்வருத்தசூழ்ந்தவரவும்.

சூழல் போக ஒருசொல். (கச)

கோழிணர்ஞாழலன்னகோட்டெிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுழுவையொற்றைத்தனிப்பெருங்கொடியுங்கூனற்
காழகிலைக்கொடியுஞ்சூழக்கயற்கொடிநிலந்தழாங்கை
யேழுயர்வாைமேற்றூன்றியிருவிசுமபகடுகிற.

(இ-ள்.) கோழ இணர ஞாழல் அன்ன கோடு உகிர - கொழுவிய பூங்கொத் தையுடைய குங்குமமரத்தின அரும்பின்வளைவுபோன்ற வளைவினையுடைய நகத்தை யும், புலவு பேழ வாய் - புலால்காறறம்நாறும பிளந்தவாயையும், தாழ் சினம் - மிக் ககோபத்தையும் உடைய, உழுவை ஒற்றை தனி பெருங்கொடியும - புலியெழுதிய ஒப்பறற பெரியதுவசமும், கூனல் காழ சிலை கொடியும் - வளைந்த வலியவில் லெழுதிய கொடியும, சூழ - (தனைச) சூழநதுவர, கயல கொடி-மீனகொடியா னது, நிலம் தழாம் கை ஏழு உயரவாை மேல் தோனறி - நிலத்தைத்தீண்டுக் தனி க்கைமுதலிய ஏழுறப்புயாநத மலைபோன்ற யானையின்மேல் தோன்றி, இருவிசுமப அகடு கிற - பெரியவிண்ணுலகின வயிற்றைககிழிதது்செலலவும். (கடி)

தென்கடலவடபாலோக்கிச்செல்வதுபோலத்தென்னன்
றன்கடலனிகங்கன்னித்தண்டமிழ்காடுநீந்தி
வன்கடநெறிக்கொண்டேகிவளவர்கோனெதிர்கொண்டாற்று
நன்கடன்முகமனேற்றுநளிரபுனலுநீந்தி.

(இ-ள்.) தென் கடல் வடபால் நோக்கி செல்வதுபோல - தென்சமுத்திரம் வடதிசையைநோக்கிச் செல்வதுபோல, தென்னன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், தன் கடல் அனிகம் - தமதுகடலேயொத்த சேனையோடு, கன்னி தண தமிழ் நாடு நீந்தி, பாண்டிநாடாகிய தமிழநாட்டைககடந்து, வல கடம் நெறி கொண்டு ஏகி-வலியகர ட்டுவழிச்சென்று, வளவர் கோன் எதிர்கொணடு ஆறறும் நனகடன் முகமன் ஏற் று - சோழன எதிர்கொண்டு செய்யும நல்ல வரிசையாகிய உபசாரங்களை அங்கீகரி த்து, களிர் புனல் நாடு நீந்தி-குளிரந்த நீர்நாடாகிய அச்சோழநாட்டினின்றுநீங்கி.

வன்கடம் என்றது மூரம்புங் கூர்கல்லுநெருங்கியகாட்டினை. (கசு)

தண்டகநாடுதள்ளித்தெலுங்கநாடகன்றுசாய்தரட்
கண்டகக்கைகதைவேலிக்கருநடங்கடந்துகாடுங்

தொண்டகந்துவைக்குங்குன்றுநதிகளுந்துறந்துகள்வாய்
வண்டகமலர்க்காவேலிமாளவதேசகண்ணி.

(இ-ள்.) தண்டக நாடுதள்ளி - தண்டகநாடாகிய தொண்டைநாட்டினின்றும் நீங்கி, தெலுங்க நாடு அகன்று - (திருவேங்கடதலத்துக்கு அப்பாற்பட்ட) தெலுங்கநாட்டினின்றுநீங்கி, சாய் தாள கண்டகம் கைதை வேலி கருநடம் கடந்து - சாய்ந்த தாளையுமுள்ளையுமுடைய தாழையையே வேலியாகச்சூழ்ந்த கருநடநாட்டைக்கடந்து, காடும் தொண்டகம் தவைக்கும் குன்றும் நதிகளும் துறந்து - முல்லைநிலத்தையும் தொண்டகம் என்னும் வாசியும் ஒலிக்கும் குறிஞ்சிநிலத்தையும் நதிகளையும் கடந்து, கள்வாய் வண்டு அமம் மலர் கா வேலி மாளவதேசம் ணண்ணி - மதுவாய்ந்து வண்டுகளேத் தமதிடத்துடைய மலர்களெருங்கிய சோலைகளையே வேலியாகவுடைய மாளவதேசத்தையடைந்து.

தொண்டகம் - குறிஞ்சிப்பறை. (கள)

அங்குநின்றெழுந்துதீவாயருஞ்சுரமெறிபடடேகி
மங்குனின்றகிருஞ்செம்பொன்மாடநீள்விராடணண்ணிக்
கொங்குநின்றவிழுங்கானஞ்சூன்மெரீஇவாஹோபாயத்
தெங்குநின்றிளநீர்சிந்துமதகியதேயத்தெய்தி.

(இ-ள்.) அங்கு நின்று எழுந்து - அநாட்டினின்றுநீங்கி, தீவாய் அருஞ்சுரம் நெறிப்பட்டு ஏகி - தீவாபாதை செல்லுதற்கரிய பாலைநிலத்தின் வழிப்பட்டுச்சென்று, மங்குல் நினறு அதிரும் செம பொன் மாடம் நீள விராடம ணணி - மேகங்கள நின்று முழங்கும் செவ்வத்தபொன்னாலாகிய மாடங்களெருங்கிய விராடதேசத்தையடைந்து, கொங்கு நின்று அவிழும் கானம் குனறு ஒருவி - மகரந்தம்பரவமலரும் மலர்கணிறைந்த முல்லையையுங் குறிஞ்சியையுங்கடநது, வானே பாய தெங்கு நின்று இளநீர் சிந்தும் மத்திய தேயதது எய்தி - வானீமீன்பாய்தலால் தெனனீம பதநினனறு இளநீர் சிநதாகின்ற மததியதேசத்தையடைநது.

நின்றுசெவெனைச்சந்திரிபு. (கஅ)

அக்கெடுநாடுநீங்கியாடலேறுயர்த்ததோன்றல்
பொன்னெடுஞசடையிற்றுற்றுபுனிதமாந்தீர்த்தக்காசி
நன்னெடுகரமெய்திநனிபுனறகங்கைநீங்கிக
கன்னெடுகெடியனேகரவதங்கடந்தபின்னர்.

(இ-ள்.) அ கெடு நாடு நீங்கி - அநதகெடியநாட்டினின்றுநீங்கி, ஆடலேறு உயர்த்த தோனறல் பொன் நெடிய சடையில் தாழ்த்த - வெற்றிவாய்ந்த இடபக்கொடியை உயர்தகியருளிய சிவபெருமானுடைய பொன பானற நெடியசடையிற்றங்கி, புனிதமாம தீர்தகம காசி நல் நெடி நகரம் எய்தி - புனிதமாகிய கங்கையையுடைய காசியாகிய நல்லநெடியநகரத்தையடைந்து, நனிர் புனல் கங்கை நீங்கி-குளிரந்த நீரமயமாகிய அக்கங்கையைக்கடந்து, கல் நெடி நெறி அனேகாவதம் கடந்து பின்னர் - கற்கள்செறிந்த தொலைவழியாகிய அனேகாதங்கடந்தபின்பு.

உமாதேவியார் திருவிரல்களிற்றேன்றி யுலகமுற்றுங்கோத்த மகாவெள்ளத்தைத் திருமால், பிரமன், இந்திரன் வேண்டுகோளால் சிவபெருமான் தனது

சடையிற்றரித்தமையால் .பொன்னெடுஞ்சடையிற்றழுத்து புனிதமாம் எனவும், அக்கங்கையுட் சிறிதுபெற்றுச்சென்ற பிரமனுலகிலுள்ளகங்கை பகீரதன்தவத்தால் நிலவுலகில்வர மீளவும் சடையிலேற்றுச் சிதிதுவிடுத்த அக்கங்கை இத்தீர்த்தம் ஆதலால் தீர்த்தக்கங்கை எனவுங்கூறினர்.

"மேதினியண்டமுற்றும் விழுங்கியக்கையுன்றன்
பாதியாள்கரதகிறரூண்டும் பான்மையாலுனதுசென்னி
மீதினிற்செறிக்குமாண்பால் விமலமாம" எனவும்,

"அந்திமூன்றுதன்னி லயனகர்புகுந்தகங்கை
பன்னருந்திறலின்மிக்க பகீரதன்றவத்தான்மீளப்
பின்னருமிமையாமுக்கட் பெருந்தகைமுடிமேற்றாங்கி
இந்நிலவரைப்பிறசெல்ல விறையருள்விடுத்தல்செய்தான்" எனவும், .

"நானிலமிசையெய்த்த கன்னதிசகாசெல்லாம்
வானுயர்க்கதிபெற்றுய்ய மற்றவரொன்பிறப்பாய்ந்து
மீனைதிதரங்கவேலே மேவியது"
எனவும் வருலோக காதம் தகூகாண்டம் தழீயுததரப்படலத்திற்காண்க.(கசு)

மடங்கன்மாநாகம்யாளிவழங்கலான்மனிதர்செல்லா
விடங்கடந்தாகவைஞ்ஞூற்றிரட்டியோசனைத்தாமெல்லைக்
கடங்கொழுகுமிகண்டங்கடந்துமற்றதுபோலெட்டித்
தடங்கொழுகண்டங்கொண்டபாரதவருடந்தள்ளி.

(இ-ள்.) மடங்கல் மாநாகம் யாளி வழங்கலால் - சிங்கமுதலிய பெரியயானைகளும் யாளிகளும் வழங்குதலால், மனிதர் செல்லா இடம கடந்து - ஆள்வழக் கொழிந்த இடங்களைக்கடந்து, ஆக ஐஞ்ஞூறு இரட்டி யோசனைத்தும் ஆம் எல்லை கடம கெழு குமரி கண்டம் கடந்து-ஆகஆயிரயோசனையாகிய அளவையுடைய கொவ்வழி மிக்ககுமரிகண்டத்தைக்கடந்து, அதுபோல் தடம் கெழு எட்டுகண்டம் கொண்ட பாரதவருடம தள்ளி - அதுபோல விசாலமிகக எட்டுகண்டங்கொண்ட பாரதவருடத்தினின்றும் நீங்கி.

இமையகிரிக்குத்தெறகு, தென்சமுத்திரத்திற்குவடக்கு கடுவேயுள்ளது பாரதவருடம் இக்கண்டம்-சுவாயம்புமனுபுதத்திரன் பிரியாவிரதனென்பவன் சத்தத்வுகனேயும் ஆண்டிவருங்கால் தனபுதத்திரர் அங்கிதிரன்,மேதாதி, வபுட்டி, சோதிட்டி, துதிமான், அவ்வியன், சவனன் எனனும் எழுவர்க்கும் அவ்வேழுதீவுகளேயும்பகிர்ந்துகொடுக்க அவர்களாண்டிவருங்காலையில் அங்கிதிரன் தனதுபுத்திராராகிய பாரதன், கிம்புருடன், அரி, கேதுமாலன், பத்திராசுவன், இளாவிரதன், இரமியன், ஏமன், குரு என்னும் ஒன்பதுபேருக்கு ஈவதற்கீவை ஒன்பதுகண்டமாக்கிப் பகிர்ந்துகொடுத்தனன், அவர்களுள் பாரதன் தனது குமரியென்னும் புதத்திரியேடு இந்திரன், கசேருகன், தாமிரபன்னன், கபத்தி, நாகன, சவுமியன், காந்தருவன், வருணன் என்னும் எட்டிப்புத்திரருக்கும் தனது கண்டத்தை ஒனபதுகண்டமாக்கித் தந்தமையால் பாரதவருடம் எனப் பெயர்பெறறது. குமரித்தீவு முதலியன கண்டம் எனப் பெயர்பெற்றன. வருடம் பெரும்பிரிவு. இவற்றைச் சிவதரு மோத்தரம் கோபுரவியலிலும், காந்தம் அண்டகோசப் படலதிலுங் காண்க. அது குமரிகண்டம், இந்திரகண்டம், சேருககண்டம், தாமிரகண்டம், கபத்திக்

கண்டம், நாககண்டம், சவுமியகண்டம், காந்திருவகண்டம், வருணகண்டம், என ஒன்பதகண்டமாக உள்ளது. அவற்றுள் குமரிகண்டம் ஓராயிரயோசனை யளவும், அவ்வாறே ஏனையகண்டங்களும் ஒவ்வோராயிரயோசனை யளவு முடைமையால் ஐஞ்ஞூற்றிரட்டியாமெல்லைதனாகிக் கடலுகெழுகுமரிகண்டம எனவும், குமரிகண்டத்தக்கு அப்பால் இந்திரகண்டமுதலிய கண்டங்களாதலால் கடந்த எனவும், நாகண்டம்போல ஒவ்வொருகண்டமும் ஒவ்வோராயிரயோசனை விசாலமுடைமையால் அதுபோலெட்டுத்தடங் கெழுகண்டங்கொண்ட பாரதவருடம் எனவுங்கூறினர். குமரிகண்டம் தெறுகுவடக்கிறுக ஏழுமலைகளையுடையது. அவற்றின்பெயர்கள் மயேந்திரகிரி, பொதியகிரி, சையகிரி, சுதந்திகிரி, விருத்தகிரி, வித்தகிரி, பாரியாதிரகிரி.

"உன்னதந்தென்மயேந்திரமே யுயர்மலையஞ்சையகிரி
வின்னவிலுஞ்சுதந்திகமேவிருக்குமுயர்வித்தியமே
பன்னுபுகழ்மிகுபாரியாத்திரமேயெனப்பகர்ந்த
வின்னகிரியேழுமுதற்குமரிதலத்திசைந்தனவே." எனவும்,

"கங்கைமுதனதிபலவுங்காறிமுதல்பதிபலவும்
பொங்குமயேந்திரம்பொதியமுதன்மலையும்பொருந்தியீடு
மங்கதற்குயோசனையோராயிரமுண்டெனவறிக
வெங்கொடியமிலேச்சரிடமெட்டினுமெண்ணுயிரமே" எனவும்,

"இந்திரமேசேருகமேதாமிரமேயெழிற்கபத்தி
சந்தமலிகாகமதேசவுமியமேகாந்திருவ
மந்தமலிவாருணமேயெனவெட்டுமெதித்திடுக
இத்தலவனெனேலெத்துங்கிரிவியிராயிரமே"

எனவும வருதலைச் சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலிற்காண்க. (உ0)

யாவையுமீன்முடன்னீயீன்றபொன்னிமயத்தன்னைத்
தாவியப்புறம்போய்ப்போகந்தும்பிம்புருடகண்ட
மேவியங்கதுநீத்தேமவெற்படைந்தபின்னுக
லோவியப்புறத்தத்தோன்றுமரிவருடத்தையுற்று.

(இ-ன்.) யாவையும் நன்றுன் தன்னீ ஈன்ற பொன் இமயம் தன்னீ தாவி, அப்புறம் போய் - எல்லாவற்றையும் பெற்றருளிய உமையம்மையைப்பெற்ற பொன்னிறைந்த இமயமலையைக்கடந்து அப்புறமசென்று, போகம் தும்பு கிம்புருடகண்டம் மேவி அங்கு அது நீத்து-போகமிக்க கிம்புருடகண்டத்தை அடைந்தபின், கண்டத்தினின்றும் நீங்கி, ஏம வெற்பு அடைந்து - ஏமமலையையடைந்த, அதன்பின்னுக ஓலி-அத்த ஏமமலே பிற்படக்கழித்து, அப்புறத்துத்தோன்றும் அரிவருடத்தை உற்று - அந்த ஏமமலைக்கு அப்புறத்துத்தோன்றும் அரிவருடகண்டத்தையடைந்து.

இமயகிரிக்கும் ஏமகிரிக்கும் இடையிலுள்ளபாகம் கிம்புருட்கண்டம் ஆதலால் பொன்னிமயத்தன்னீத்தாவி யப்புறம்போய்ப் போகந்தும்பு கிம்புருடகண்டமேவி யங்கது நீத்தேமவெற்படைந்து எனவும், ஏமகிரிக்குவடக்கு நிசதகிரிக்குத் தெற்கு அரிவருடம் ஆதலால் அதன்பின்னுக - ஒலியப்புறத்துத்தோன்றும் அரிவருடத்தையுற்று எனவும் கூறினர்.

"இமகிரிக்குந்தென்கடற்குமிடைப்பாகம்பாரதமே
யிமகிரிமற்றேமகிரியிடைப்பாகங்கிம்புருடம்
அமைகிலவுநிசதகிரித்தென்பாகமரிவருடம்
இமையவருமிருந்தபெருவனாச்சாரலிளாவிரதம்"
என ஷே இயலில்வருதலிக்காண்க. (உக)

உற்றதுகழிந்தப்பாற்போய்நிசதவெற்பொழிந்துசம்புப்
பொற்றருக்கனிகால்யாறுபோகிளாவிரதகண்டத்
துற்றனன்கண்டான்மூன்றாரொருங்கடுஞான்றுகூனி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்நின்றவெற்பினேமலயவெற்பன்.

(இ-ள்.) உற்ற அது கழிந்து-(தாம்) அடைந்த அவ்வரிவருடத்தைக்கடந்து, அப்பால் போய்-அப்புறஞ்சென்று, நிசத வெற்பு ஒழிந்து-நிசதமலையினின்றுநீங்கி, பொன் சம்பு தரு கனிகால் யாறு போகு இளாவிரத கண்டத்து - பொன்மயமாகிய சம்புலிருக்ஷத்தின் கனிசிந்தும் சாறுகிய ஆறுசெல்லும் இளாவிரதகண்டத்தை, மல யவெற்பன் உற்றனன் - பொதியமலைக்கரசராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியரடைந்து, மூன்று ஊர் ஒருங்கு அடு ஞான்று கூனி வெற்றி வெம் சிலையாய் நின்ற வெற்பி னைகண்டான் - திரிபுரங்களை யொருசேர எரித்தருளுங்காலையில் வளைந்து வெற்றி வாய்ந்த கொடியவில்லாய்நின்ற மகமேருவைப்பார்த்தார்.

நிசதகிரிக்குத்தென்பாகம் அரிவருடம் ஆதலால் அது கடந்து எனவும், அவ் வரிவருடத்துக்கப்பால் நிசதகிரி ஆதலால் அப்பாறபோய் நிசதவெறபொழிந்தஎன வும், மகமேருவின்சாரல்மூற்றும் இளாவிரதகண்டம் ஆதலால் சமபுப்பெறற்றருக் கனி கால்யாறு போகிளாவிரதகண்டம் எனவும் கூறினர். முனனர்க்காட்டிய உதா ரணத்தில் "இமையவருமிருந்தபெருவனாச்சாரலிளாவிரதம்" என்பதனுணர்க.

வெம்படைமறவர்சேனைவெள்ளநீத்தேகித்தென்பாற்
சம்புவின்கனியின்சாறுவலம்படத்தழுவியோடு
மம்பொனீராறுமாற்றினருகுபொன்மயமாய்நிற்கும்
பைம்புனங்கானகோக்கிவனேந்துதென்பால்வந்தெய்தா.

(இ-ள்.) வெம்படை மறவர் சேனை வெள்ளம் நீத்து ஏகி - கொடிய ஆயுத ங்களையேந்திய வீரர்சேனைவெள்ளத்தினின்றும் நீங்கித் (தனித்துச்) சென்று, தென் பால் சம்புவின் கனியின் சாறு வலம்பட தழுவி ஓடும் அமபொன் நீர் ஆறும் - தெ ன்பாலினின்ற காவலின்கனியின்சாருனது வலப்பாற்படத்தழுவியோடாநின்ற அ ழகிய பொன்மயமாகிய நீர்நிறைந்த ஆற்றையும், ஆற்றின் அருகு பொன்மயமாய் நிற்கும் பைம்புனம் கானம் நோக்கி - அவ்வாற்றின் பக்கத்துப் பொன்மயமாய் நிற் கும் பசியகொல்லைகளையும் காடுகளையும்பார்த்து, வளைந்து தென்பால் வந்து எய்தா - சுற்றி அத்தச்சம்புநின்ற தென்பக்கத்தைவந்தடைந்து.

மேருமலைக்கு உறுதியாகக் கீழ்த்திசையில் மந்தரபர்வதமும், தென்திசை யில் கந்தமாதனபர்வதமும், மேற்றிசையில் விபுலபர்வதமும், வடதிசையில் பாருரு வவத்திரிபர்வதமுமுள. அவற்றில் முறையாகக் கடம்பு, காவல், அரசு, ஆல் என் னும் விருக்ஷங்களும், அருணம், மானதசரசு, சீதோதம், மகாமடு என்னுந் தடங்க ளுமுள.அவற்றுள் கடம்பின்பழச்சாற்றினின்றுமம ஆறுகள் புறப்பட்டுக் கீழ்த்திசை

யிற்பாயும். அரசமரத்தினின்று பால்முதலியன பஞ்சதாரையாகப் பெருக்கெடுத்து மேற்றிசையிற்பாயும். ஆலமரத்தின் சாகையினின்று உண்டான பால், தயிர், நெய், தேன்முதலியன பெருக்கெடுத்து வடதிசையிற்பாயும். தென்பால்நின்ற நாவற்பழச்சாறு பொன்மயமாய்ப்பெருக்கெடுத்து மேருவை வலமாகச்சூழ்ந்துவந்து அந்தநாவன்மூலத்தைத்திரும்பவந்தடைதலால் தென்பால் சம்புவின்கனி கால்யாறு வலம்படத்தழுவியோடி மம்பொனீராறும் எனவும், அந்த ஆறுசென்றவழித் தாமுஞ்சென்று அநாவன்மரத்தருகுவந்தமையால் வலோத்து தென்பால்வந்தேய்தா என வங்கூறினர். "மறுவறுமக்களிதழீர்வையதனேவலம்வருமே" எனச் சிவதருமோத்தரத்தில கோபுரவியலில்வருஞ செய்யுளுரையிற்காண்க. (உங)

அவ்வரையரசைநோக்கிவிகாகளுக்கரசேயெந்தை
கைவரிசிலேயேபாரின்களிகணேயளவில்வானந்
தைவருசுடருங்கோளுநாள்களுந்தழுவிச்சூழுந்
தெய்வதவாயேமேலைத்தேவராலயமேயென்னு.

(இ-ள்.) அவரை அரசை நோக்கி - அம்மலைக்கரசாகிய அதிதேவதையைப் பார்த்து, வரைகளுகுகு அரசே - எல்லாமலைகளுக்கும் ஓர் அரசே, எந்தை கை வரிசிலையே - என் தந்தையாகிய சிவபெருமானகையிலேறிய கட்டமைத்தலில்லே, பாரின் கனி கணே - உலகிறகோ பறறுக்கோடே, அளவில் வானம் தைவரு சுடரும் கோளும் நாள்களும் தழுவி சூழும தெய்வத வாயே - வரம்பில்லாத வானத்திற்றவழும் சந்திரசூரியரும மறறைநகிரகங்களும் நகூத்திரங்களுந் தழுவிச்சூழ்ந்தவருத தெய்வததன்மையையுடைய மலையே, மேலை தேவர் ஆலயமே என்னு - விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்கள் வாசஞ்செயயும் இடமே என்று.

உலகுகிலே தளராதிகிட்டிற்றலால் பாரின்களிகணே எனவும், சூரியன் முதலிய நவகோளகளின் தேர்களைத் தருவன்காற்றென்னுங்கயிற்றிற்பிணித்து மேருவை வலம்வர இயக்குதலால தழுவித்தைவருசுடருங் கோளுநாள்களுந் தழுவிசசூழும் தெய்வதவாயே எனவும், இநதிரன் முதலிய திக்குப்பாலகரும் இவர்கள் கமிவரகப் பிரமன் முதலிய மூவரும அதன் கொடுமுடிகளில வசித்தலால் மேலைத்தேவராலயமே எனவங் கூறினார். அக்கொடுமுடிகளாவன - கிழககில் அமராவதியும், அக்கினியில் தேசோவதியும, தெற்கில் சம்யமனியும், நிருதியில் கிருட்டிணங்காரவதியும், மேற்கில் சுததவதியும, வடமேற்கில் கெநதவதியும, வடக்கில் மகோதயபுரியும், ஈசானத்தில் எசோவதியும், இவற்றினிடையில பிரமன் வசிக்கும் இடம் மகோவதியும், அதறகு மேற்றிசையில் திருமால் வசிகருமிடம் வைகுண்டமும், வடகிழக்கில் உருத்திரமூர்தி வசிகருமிடம சோதிட்கமுமாம். காமவதி முதலிய கொடுமுடிகளில் தேவகன்னியர் முதலியோர் வசிப்பாகள.

"நீணிறக்கலிங்கமபுனைதவெஞ்சனியின் பரியிருநாணிஞ்சூடகெடுந்தேர்
மாநிறவிரும்பினியனறதாமிராகுக்கேதுவின்மணிகெடுந்தடக்தே
ரூனமின்றியங்கும்வாம்பரியவ்வாருமெனவுரைப்பர்மற்றிவரைப்
பான்மையிற்றருவன்காற்றெனுங்கயிற்றிற்பனிவரைவலம்வரவியக்கும்."

எனக்கூர்மபுராணத்திலும்,

"இந்திரனேமுதலாயவெண்டிசைப்பாலருமவற்றிற்
றந்தமக்குத்தக்கதிசைக்கொடுமுடியிற்றங்கிடுவ

ரந்தவரையெட்டினுக்குமேலாகவணியுறவே
மூந்திமுனைத்தெழுகிரமூன்றுளவேமூவர்க்கும்."

எனவருஞ் சிவதருமோத்தரச்செய்யுளையிலும்,

"மேருவமையதற்குமேற்பிரமன்மூதூர்மிக்கமனுவதியதற்குமேலேத்திக்கி
ரானன்வாழ்வைகுண்டமவடகீழ்பாலினுதனமர்சோதிட்கம்."
எனக்காந்தபுராணத்திலும் காண்க. (உச)

மாணிக்கமிமைக்கும்பூணன்விளித்தலும்வரைக்குவேந்தன்
பாணித்துவரவுதாழ்ப்பப்பாகசாதனனேவென்றே
ணித்தன்சினமுமேருநகைவளாசெருக்குமாறச்
சேணுற்றசிகரந்தன்னிறசெண்டினுலடித்துகின்றன்.

(இ-ள்.) மாணிக்கம் இமைக்கும் பூணை விளித்தலும் - மாணிக்கம் விளங்கும் ஆபரணமணிந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அழைக்க, வளைக்கு வேந்தன் வரவு பாணித்து தாழ்ப்ப-மலைக்கரசாகிய மகமேருவின்வருகை தாமதித்தலால், பாக சாதனனே வென்றோன் தாணி-இந்திரனென்ற அப்பாண்டியர்வெட்கி, தன் சினமும் நகை மேருவளை செருக்கும் மாற - தமதுகோபமும விளங்கு மேருமலையின் இறுமாப்பும் ஒழிய, சேண் உற்ற சிகர தன்னில் செண்டினுல் அடித்து நின்றன்-விண்ணுலகத்தை யளாவிய (அம்மகமேருவின்)சிகரத்தைச் செண்டாயுதத்தால் அடித்துநின்றார்.

இல்-உருபுமயக்கம். (உஞ)

அடித்தலும்மசையாமேருவசைந்துபொற்பந்துபோலத்
துடித்ததுசிகரபந்திசுரர்பயில்மாடப்பந்தி
வெடித்தனதருணபானுமண்டிலம்விண்டுதூளாய்ப்
படித்தலிதெறித்தாலென்னப்பன்மணியுதிர்ந்தவன்றே.

(இ-ள்.) அடித்தலும் - (செண்டாயுதத்தால்) அடிக்க, அசையாமேரு அசைந்து பொன் பந்துபோல துடித்தது - ஒருக்காலுஞ்சலியாத மகமேருசலித்துப்பொன்னுற்செய்த பந்துபோலத் துடித்தது, சிகரபந்தி சுரபயில மாடம் பந்தி வெடித்தன-சிகரவரிசைகளும் தேவர்கள் வாசஞ்செய்யும் மாடவரிசைகளுஞ்சிதறி, தருண பானு மண்டிலம் விண்டு தூளாய் படிதலே தெறித்தால் என்ன - இளஞ்சூரியமண்டிலஞ்சிதறித் துகளாய்ப் பூமியிற்சிதியதுபோல, பல் மணி உதிர்ந்த - பலரத்தினங்களேயுஞ்சிந்தின.

சிகரபந்தி என்றது ஆயிரக்கொடுமுடிகளே. சுரர்பயில் மாடப்பந்தி என்றது அக்கொடுமுடிகள்தோறும் தேவாகள்வசித்தலின சிகரபந்திசிந்தும்போது அவர்வசிக்கும் மாடபந்தியுஞ் சிந்தும் ஆதலின சிகரபந்தியோடு மாடப்பந்தியையும் உடனெண்ணினர். (உசு)

புடைவளைக்குலங்களெட்டும்புறந்தழீஇக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னடைகலோர்கான்குகான்குகிடங்கருமலர்ந்தகான்கு
தட்மலர்ப்பொழிலுகான்குதருக்களுஞ்சலித்தவம்மா
வுடையவனிடையூறுற்றுலடித்தவர்க்குவகையுண்டோ.

(இ-ள்.) புடைவரை குலங்கள் எட்டும் - (மேருவின்) பக்கல்சூழ்ந்த மலைக் குலங்களெட்டும், புறம் தழுவி கிடக்கும ஓர் நான்கு செம்பொன் அடைகல்லும்- புறத்தழுவிக்கிடக்கும் நான்கு செம்பொன்னுலிய அடைகற்களும், நான்கு கிடங்கரும் அலர்ந்த மலர் நான்கு தடமும் பொழிலும் நான்கு தருக்களும் சலித்த-நான்கு கிடங்குகளும் மலர்ந்த மலர்க்கொத்துகளையுடைய நான்கு தடாகங்களும் நான்கு சோலைகளும் நான்குவிருக்ஷங்களுஞ்சலித்தன, உடையவன் இடையூறு உற்றால் அடித்தவர்க்கு உவகை உண்டோ - எசமானன் வருத்தமடைந்தால் அவனை அடித்து நின்றவர்களுகது மகிழ்ச்சி ஒருபொழுதும் உண்டாகுமோ (இல்லையென்றபடி.)

மேருவின்பக்கத்துள்ள எட்டுமலைகளாவன - தெற்கில் நிசதகிரியும், அதற்குத்தெற்கில் ஏமகூடகிரியும, அதறகுத்தெற்கில் இமயகிரியும், மேருவுக்குவடக்கில் நீலகிரியும், அக்நீலகிரிக்குவடக்கில் சுவேதகிரியும், சுவேதகிரிக்குவடகில் சிருங்கரிரியும்,மேருவிற்குமேறகில் கெர்தமாதனகிரியும், மேருவிற்குக்கிழக்கில் மாலியவான் கிரியுமாம். செம்பொனடைகலோர் நான்கும், நானகுதருக்களும், நான்குதடங்களும், மூன்னர்க்கூறியிருக்கின்றும். நான்குகிடங்கராவன-கிழகில் சயித்திரக்காகடுவில் தாமரைகள் நிறைநத தாகம் எனனும ஓடையும், தெற்கில் விசித்திரைக்காகடுவில் குமுதோற்பலங்களநிறைநத மானதசரசு என்னும ஓடையும், மேற்கில் வைப்பிரசகடுவில் செந்தாமரைநிறைநத விமலோதக மென்னும ஓடையும, வடக்கில் திருதாக்கியகடுவில் நீலோறபலநிறைந்த மனோரதமென்னுமோடையுமாம். நான்குபொழில்களாவன - கிழக்கில் சயித்திரமும, தெறகில் விசித்திரையும், மேற்கில் வைப்பிரசமும், வடக்கில் திருதாக்கியமுமாம். இவற்றைச்சிலதருமோத்தரம் கோபுரவியலிலும் காந்தம் அணடகோசப்படலதநிலுங்காணக. தடம என்பதனிறகியில் எண்ணுமமைதொகுகது. (உஎ)

புடைததபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவரையெட்டென்னப்
படைத்தவெண்டோருநான்குமுடியுமேற்படுவெண்சோதி
யுடைத்தனிக்குடையுங்கொணடவுருவினேடெழுந்துகாணிக
கிடைத்ததுகருணைவேந்தன்கிளாசினந்தணிந்துநோக்கா.

(இ-ள்.) புடைததபின் - செண்டாயுதத்தாலடித்தபின், மேரு தெய்வம்-மகமேருவினதிதேவதை, புடை குலவரை எட்டு என்ன படைத்த எண் தோளும் - (த்தனது) அயலிலுள்ள அட்டகுல பாவதங்களைப்போலக்கொண்ட எட்டுப்புயங்களையும், நான்குமுடியும் - நான்குதலைகளையும், மேல்படு வெண் சோதி உடை தனிக் குடையும் - மேலேகவிக்கும வெளளியகிரணத்தையுடைய ஒப்பிலாதகுடையையும், கொண்ட உருவினேடு எழுந்து காணி கிடைததது - கொண்டவருவததோடெழுந்து காணங்கூர்ந்து எதிர்ப்பட்டது, கருணை வேகதன் கிளர் சினம் தணிந்து நோக்கா - கிருபையையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் மேலெழுந்துபொங்கிய கோபமாறிப்பார்தது. (உஅ)

இத்தனை வரவுதாழ்த்ததென்னைனமேருத்தெய்வம்
வித்தகநம்பிகேட்டிமீனெடுங்கணணியோடும்
பைத்தலையரவம்பூண்டபரனேயிப்படிவங்கொண்டு
வித்தலும்போகிப்போகிவழிபடுநியமம்பூண்டேன்.

(இ-ள்.) இத்தனை வரவு தாழ்த்தது என்ன என - இவ்வளவுபோது உன்வருகை தாமதித்தகாரணம் என்னென்றவினவ, மேருதெய்வம் - மேருவினதிதேவ

தை, வித்தகம் நம்பி கேட்டி - சதுரப்பாடுடைய பாண்டியனேகேளாய், மீன் கெ
டும் கணணியோடும் பைதலை அரவம் பூண்ட பரனை- அங்கயற்கண்ணியோடும் பட
ம்பொருந்திய தலையினையுடைய சர்ப்பமணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை, இ படிவம்
கொண்டு நித்தலும் போதி போதி வழிபடு நியமம் பூண்டேன்-இவ்வுருவகொண்டு
தினமும் சென்று சென்று வழிபட்டுவணங்கும நியமத்தைமேறகொண்டிருந்தேன்.

இன்றுகேட்டிலையோவையவேந்திழையொருத்திகாமங்
துன்றுமாகடலின்மோகசுழித்தலைப்படுவெள்ளி
மன்றுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மறந்துதாழ்ந்து
நின்றுளேனினையதிங்கினிமித்தினுலடியும்பட்டேன்.

(இ-ள்.) ஐய இன்றுகேட்டிலையோ - ஐயனே இன்றைதினம் நடந்தசெய்
தியைக் கேட்கலில்லையா, எந்திழை ஒருத்தி காமம துன்று மாகடலில் மோகம்
சுழித்தலே பட்டு - ஒருபெண்ணினுடைய காமமாகிய மிக்கபெரியகடலிலுள்ள மோ
கமாகிய சுழியிலழுந்தி, வெளளி மன்றுள் ஆடிய பொன் பாதம் வழிபடல் மறந்து
தாழ்ந்து நின்றுளேன் - வெளளியமபலத்தலாடிய பொன்போலும் அரியதிருவடி
களை வழிபட்டுவணங்கல் மறந்து தாமதித்து நின்றேன, இனைய தீங்கின் நிமித்தி
னல் அடியும் பட்டேன் - (சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிபிழைத்த) இத்தீங்கின்
காரணத்தால் நின்னல் அடியும் உணடேன. (கூ0)

திருவடிபிழைத்தியருதீர்த்தனேயிதலிலையன்
றருவதோருறுதிதாறுந்தக்கதோர்கைம்மாறென்னல்
வருவதுமுண்டாகுகொல்லோமற்றதுநிற்கமன்றற்
பருவமைமாறபவந்தபரிசென்கொல்பகர்தியென்ன.

(இ-ள்.) திருவடிபிழைத்த தியருதீர்த்தனை - சோமசுந்தரக்கடவுளின் திரு
வடிக்கு (அடியேன) பிழைத்த தீங்கினையொழித்தாய், ஐயன் இதனில் தருவது ஓர்
உறுதி தானும் - ஐயனே இதைபபாராகினும் நீ செயயு மொருபயனும், என்
னல் தக்கது ஓர் கைம்மாறு வருவதும உண்டாம் கொல்லோ-அதற்கு என்னல்
பிரதியாகச் செயயதகக்தாகிய ஓர் பிரதியுபகாரமும் பெறுதல் உளதோ (இல்லை
யென்றபடி) அது நிற்க - அந்தச்செய்தினிறக, மன்றல் பருவமை மார்ப வந்த பரிசு
என்கொல் பகர்தி என்ன-வாசமிக்க பருதமலிபோலத் (திண்ணிய)மார்பையுடைய
பாண்டியனே (இங்கு) வந்ததன்மையாது கூறுயென்றவினவ.

ஐயன்-அண்மைவிளி. (கூக)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனனென்றரீனை
வுன்னதுபுலத்தோர்காகேற்பவுரைபதிமாற்றதாய
பொன்னவிர்தேமாநீழற்புதைபடகதிடக்குஞ்செம்பொ
னென்னவங்கையாற்சுட்டிக்காட்டியதெரிபொற்குன்றம்.

(இ-ள்.) மன்னவன் வெறுக்கை வேண்டி வந்தனன் என்றான் - உக்கிரகுமா
ரபாண்டியர்பொருளே விரும்பிவந்தோமென்றார், ஐய உன்னது புலத்தோர்க்கு
ஏற்ப உரைபடு மாற்றதை ஆய செம் பொன் - ஐயனே உனதுநாட்டிலுள்ளோர்க்குப்
பொருந்த உரைக்கப்படுமாற்றுள்ள செம்பொன், பொன் அவிர் தேமா நீழல் புதை

பட இடக்கும் என்ன - பொன்போலவிளங்கும் தனிர்க்கோயுடைய மாமரத்தி னிழ லின்கீழ் (ஓர் அறையில் ஓர்பாறையால்) மூடுபட்டுக்கிடக்காகிற்குமென்று, எரி பொ ன் குன்றம் அங்கையால் சுட்டி காட்டியது - விளக்காகினற பொன்மலையினதிதே வதை (தனது) அங்கைவிரலால் சுட்டிக்காட்டியது.

மாற்றதிகமுள்ள பொன்னும் அதனிடத்துளதென்பார் உன்னதபுலத்தோர் க்கேற்ப உரைபடுமாற்றதாய பொன எனகூறியதெனருர். (ரூ2)

மின்னருவேலான்முந்நீர்வேலையைவணகசுகண்டோன்
பொன்னறைமருங்கிற்போகிபொத்தியபாறைநீகித்
தன்னவாவளவிற்ருயதமனியமுகந்துமூடிப்
பின்னதுந்தன்னதாகப்பெயரிலசினியுந்நீட்டா.

(இ-ள்.) மின் ரகு வேலால் முந்நீர் வேலையை வணகசும் கண்டோன்-மின் போல விளங்கும் வேலினுல் சுடறறையவமாகிய வருணனைத தனதடிக்கீழப்படுதது ய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், பொன் அறை மருங்கில் போகி - பொன்னிறைநத அ றையின் அயலிற்சென்று, பொதுதிய பாறை நீகி தன அவா அளவிறுய ஆய தம னியம் முகந்து மூடி - அதன்மேல் மூடியபாறையைநீக்கி தமது ஆசையினளவின தாகப் பொன்னே யெடுதது அபபாறையைமூடி, பின்னதும தன்னது ஆக பெயர் இலச்சினையும் நீட்டா - எஞ்சியதையும் தமமுடைய பொருளாகத தமதுபெயர்முத் திரையையும அப்பாறைமேலெழுதி. (ரூ3)

மின்றிகழ்மணிப்பூண்மார்பன்மீண்டுதன்ருனேயோடிங்
தென்றிசைநோக்கிபபாகன்செலுத்தமான்றடந்தேருர்ந்து
பொன்றிகழ்வையும்போகபூமியும்பிறவுநீத்து
நன்றிகொண்மனிதர்வைப்பினண்ணுவானணணுமெல்லை.

(இ-ள்.) மின் திகழ மணி பூண் மார்பன் தன் தானேயோடு மீண்டு- மின்னல் போலவிளங்கும் இரத்தினங்குயிற்றிய ஆபரணமணிந்த மாபையுடைய உக்கிரகு மாரபாண்டியர் தமதுசேனையோடும அங்குநின்றுதிரும்பி, தென் திசை நோக்கி பாகன் செலுத்த மான் தடம் தேர ஊர்ந்து - தெனதிசையைநோக்கிப் பாகன்செ லுத்தக் குதிரைபூண்ட பெரியதேரைஊடதி, பொன திகழ வரையும் போக பூமியும் பிறவும் நீத்து - பொன்மலையையும் (அதனைச்சூழ்ந்த) போகபூமியையும் மற்றுள்ள நாடுகளையும் கழிதது, நன்றி கொள் மனிதர் வைப்பில் கண்ணுவான் - நன்மைமிக்க மனிதர்கள் வசிகரும் நாடுகளில் வரததொடஙகினர், கணணும் எல்லை-வரும்போது.

மகமேருவைச்சூழ்ந்த எல்லைகளில் போகபூமி அறுவகைப்படும். அவையா வன - ஆதியரிவஞ்சமும், நல்லரிவஞ்சமும், ஏமதவஞ்சமும, ஏமவஞ்சமும், தேவ குருவஞ்சமும், உத்தாகுருவஞ்சமுமாம். (ரூச)

மாத்திமர்விராடமன்னர்மாளவர்தெலுங்கமதயப்
பார்த்திபர்பிறருந்தத்தம்பதிதொறும்வரவுநோக்கித்
தேர்த்திகழனிகத்தோடுஞ்சென்றெதிர்முகமல்செய்யத்
தார்த்திருமார்பன்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) மாத்திமர் விராடமன்னர் மாளவர் தெலுங்கதேயப் பார்த்திபர் பிறரும் தத்தம் பதிதொறும் வரவு நோக்கி - மாத்திமராட்டரசரும் விராடராட்டர

சரும் மாளவநாட்டரசரும் தெலுங்கநாட்டரசரும் வேணாட்டரசரும் தத்தமக்குரிய நாடுகள்தோறும் (தமது) வருகையை எதிர்நோக்கி, தேர் திகழ் அனிகத்தோடும் எதிர் சென்று முகமன் செய்ய - தேரொடுகூடிவிளக்குஞ் சேனையோடும் எதிர் கொண்டுசென்று உபசாரஞ்செய்ய, தார் திரு மார்பன் கன்னி தண் தமிழ் நாடு சார்ந்தான் - மாலையாற்பொலிவுமிக்க மார்பையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் ஏற்ற பாண்டிநாடாகிய தண்ணியதமிழ்நாட்டை அடைந்தார். (கூடு)

கன்னிப்பொன்னெயில்சூழ்செம்பொற்கடிநகர்க்கணியனுகிப்
பொன்னிற்செய்திழைத்தநீள்கோபுரத்தினேக்கண்டுதாழ
வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைந்துறுப்பினுற்பணிந்தெழுந்து
வன்னிச்செஞ்சுடர்க்கணைற்றிமன்னவன்மதுரைசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) நெற்றி வன்னி செம் சுடர் கண் மன்னவன் - சிவபெருமானுதலிலுள்ள தீக்கண்ணிறமேறுன்றிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், கன்னி பொன் எயில் சூழ் செம்பொன் கடிநகர்க்கு அணியன் ஆகி - அழியாத பொன்னாலாகிய மதில்சூழ்ந்த செம்பொன் நிறைந்த காவல்பூண்ட மதுரைநகர்க்குச் சமீபித்தவராகி, பொனனில் செய்து இழைத்த நீள் கோபுரத்தினே கண்டு தாழ உன்னி-பொன்னாற்செய்து மணிகளிழைத்த நீண்டகோபுரத்தினைக்கண்டு வணங்கக்கருதி, தேர் இழிந்த எட்டோடு ஐந்து உறுப்பினால் பணிந்து எழுந்த - (தமது) தேரினின்றும் இறங்கி எட்டுறுப்பும் ஐந்துறுப்பும் நிலத்திற்றோயப் பணிந்தெழுந்து, மதுரை சார்ந்தான் - மதுரைத்திருநகரடைந்தார்.

கோபுரம் தூல இலிங்கமாதலால் நீளகோபுரத்தினைக்கண்டு தாழ என்றார். அட்டாங்கத்திற்கும, பஞ்சாங்கத்திற்கும், எட்டுறுப்பும், ஐந்துறுப்பும் ஏதக்களாதலால் எட்டொடைந்துறுபினால் பணிந்தெழுந்தென்றார். ஒடு-எண்ணிடைச்சொல்.(கூசு)

அறத்துறையந்தணாளர்துறந்தவரான்முள்பற்றிப்
புறத்துறையகன்றசைவபூதியர்புனிதன்கோயிற்
றிறத்துறையகத்துத்தொண்டர்திரண்டெதிர்கொள்ளமுத்தி
னிறத்துறைவையைநீத்துநெடுமதில்வாயிற்புக்கான்.

(இ-ள்.) அறத்துறை அந்தணாளர் - தருமநெறியிற்செல்லும் பிராமணரும், துறந்தவர் - துறவினரும், அரன் தாளபற்றி புறம் துறை அகன்ற சைவம் பூதியர்-சிவபெருமான் திருவடிப்பூணைபற்றிப் புறச்சமயமாகிய கடலைக்கடந்த சைவப்பெருஞ்செல்வவாழ்வினரும், புனிதன் கோயில் திறத்துறை அகத்து தொண்டர்-சிவபெருமான் திருக்கோயிலினிகழும் நித்தமுதலியவாகக்கூறப்பட்ட விதியினின்ற அகம்படித்தொண்டர்களும், திரண்டு எதிர்கொள்ள - ஒருசேரத்திரண்டு எதிர்கொள்ள, முத்தின் நிறத்துறை வையை நீத்து நெடுமதில் வாயில் புக்கான் - முத்தின் ஒளிமிக்க நீர்த்துறையையுடைய வையையாற்றைக்கடந்து விண்ணுலகையளாவிய மதிலின் வாயிலிற்புகுந்தார். (கூஎ)

கொங்கலர்கோதைமாதர்குங்குமம்பனிப்பச்சிந்து
மங்கலமறுகினேகமறைகள்சூழ்கோயிலெய்தித்
தங்களையகனைச்சூழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்தேத்திப்போந்து
திங்களூர்குடிமிச்செல்வத்திருமணிக்கோயிற்புக்கான்.

(இ-ள்.) கொங்கு அலர் கோதை மாதர் குங்குமம் பனிப்ப சித்தும் மங்கலம் மறுகின் எங்கு - வாசம்பரந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் குங்குமநீரைத் தண்மைசெய்யத்தெளிக்கு மங்கலநிறைந்த வீதியிறசென்று, மறைகள் சூழ் கோயில் எய்தி - வேதகோஷங்கள் நிறைந்த திருகோயிலையடைந்து, தங்கள் காயகணே சூழ்ந்து தாழ்ந்து எழுந்து எத்தி போகுது - தமது இறைவனுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கி எழுந்து துதித்து அங்குநின்றும் திரும்பி, தங்கள் ஊர் குடிபதி செல்வம் திருமணி கோயில் புகுகான் - சகலசௌபாக்யமும் நிறைந்த தையுடைய செல்வமிக்க பொலிவையுடைய இரதத்தினங்களாகியபித்திய(தமது)கோயிலையடைந்தார். (கூ)

பொன்மலைக்கடவுளிருந்தபுண்ணியநிதியையுந்த
நன்மலைமானக்கூபமிகல்கிபபல்குடியுமோமபித்
தென்மலைக்கிழவன்றெய்வந்தென்புலவாணரொக்க
றன்மனைவிருந்துகாத்ததுதருகவினைவிருக்குநாளில்.

(இ-ள்.) தென்மலை கிழவன் - பொதியமலைக்கிறைவராகிய உக்கிரகுமார பாண்டியர், பொன்மலை கடவுள ளுந்த புண்ணியம் நிதியை - மகமேருவினதிதேவதைதந்த தருமவழியா லீட்டிய பொருளை, அந்த நல் மலை மான கூப்பி நல்கி பல்குடியும் ஓம்பி - அந்த நல்ல பொன்மலையையொப்பக் குவித்துக் கொடுத்துப் பல குடிகளையும் பாதுகாத்து, தெய்வம் தெனபுலவாணர் ஒக்கல் தன் மனை விருந்து காத்து தருகவினன்-தெய்வத்தையும தெனபுலத்தாரையும் சுற்றத்தாரையும் தமது மனைக்கு வந்த விருந்தினரையும் ஓமபி மகிழ்ச்சியோடு, இருக்கும் நாளில் - (இவ்வாறு) இருக்குங்காலையில்.

மறநிலையாற் பொருளீட்டலும அரசர்கருரிய செயலாதலால் புண்ணியநிதி என்றதற்குத் தருமவழியா லீட்டிய பொருள எனறும. தென்புலவாணர் என்றது பிதிரரை. பிரமன சத்துவவுடலெடுத்தது தேவரையும் பிதிரரையும் படைத்தமையால் தெயவம தென்புலவாணர் என வுடனெணணினர். இலவாழ்கையர் தெனபுலத்தா முதலாயினோரை பாதுகரத்தல் தலையாய கடனுதலால் தெயவந தென்புலவாணரொக்கல் தன மனை விருந்து காதது எனறார். "தென்புலத்தார்தெய்வம் விருதொக்குமெனறும்-கைமபுலத்தாரேமும்பறலே" என்ற திருகுறளாலுணர்க.

ஐவினைகடத்துமிசனுணையானடகுகுகோளுஞ்
செய்வினைத்திரிவுமாறதென்னவுடெய்குமாரி
பெய்வினையுடையதாகிபபெருவளமபகிரந்துநல்க
வுயவினையுடையவராகியுயிரொலாந்தழைத்தவன்றே.

(இ-ள்.) ஐவினை கடதது மசன ஆணையால் கடக்கும் கோளும்-(ஆன்மாக்களின்பொருட்டுப) பஞ்சகிருத்தியங்களை கடத்தும சிவபெருமான் ஆணைவழியால் கடக்கும் கோள்களும, செயவினை திரிவு மாற - மழைவறங் கூரச்செய்யும் பொல்லாரச் செயகையினது நீங்க, தென்னன நாடு எங்கும்-பாண்டியனது முற்றும், மாரி பெய் வினை உடையதாகி பெருவளம் பகிர்ந்து நல்க-மழைபெய்யுங தொழிலையுடையதாகிப் பெரியவளங்களை உயிர்களுக்குப் பங்குசெய்து கொடுக்க, உயிர் எல்லாம் உய்வினை உடையவராகி தழைத்த - எல்லாவுயிர்களும் வருத்தம் பகிப்பினியினின்றும் நீங்கிப் பிழைக்குஞ் செயலையுடையவராகிப் பெருகின.

ஐவினை என்றது சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகங்களை. திரோபவம் அருட்சத்தியே ஆணமாக்களுக்குப் பரிபாகம்வர ஆணவமலதோடி கூடிநின்று அவ்வான்மாவி னிச்சாஞானக்கிரியைகளை மறைப்பது. ஆனை என்றது அவன் சத்தியை. மழையால் எல்லா வளங்களும் உளதாதலால் மாரிபகிர்ந்த நல்க என்றார். "கெடுப்பதூஉங்கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்றங்கே - எடுப்பதூஉமெல்லா மழை" என்ற திருக்குறளால் உணர்க. (சo)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புவனியிம்முறையாற்புரந்தளித்தாரம்பூண்டபாண்டியன்றிருமகனுக்
கவனியேழுறியவீரபாண்டியனென்றணிமுடிகவித்தரசளித்து
நவநிரதிசயபூரணவின்பஞானநோக்கருளியமதுரைச
சிவனடிநிழலிற்பிளப்பறப்பழையதேசொடுகிறைந்துவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) ஆரம் பூண்ட பாண்டியன புவனி இம்முறையால் புரந்து அளித்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் நிலவுலகை இம்முறையால் பாதுகாத்து ஓம்பி, திருமகனுக்கு அவனி ஏழ் அறிய வீரபாண்டியன் என்று அணி முடி கவித்து - (தமது) செல்வப்புத்திரனை ஏழுலகுமறிய வீரபாண்டிய என்றழைத்து அழகிய முடிசூட்டி, அரசு அளித்து - (தமது) அரசியல் தந்து, நவ நிரதிசய பூரண இன்ப ஞான நோக்கு அருளிய மதுரை சிவன் அடிநிழலில் - புதிய நிரதிசயமாகிய பரிபூரண இன்பத்தைத் தருதருளும் ஞானநோக்கினை அடியார்க் கருளும் மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிநிழலால், பிளப்பு அறபழைய தேசொடு நிறைந்து வீற்றிருந்தான் - வேறுபாடற முனனுள்ள தேசொடு கலந்து நிறைந்து நிகரின்றியிருந்தார.

இனபம் ஆராதனமையதாதலால் நவம எனவும், ஆன்மபோதத்தாற் சுட்டியறிதற்கரியதாதலில நிரதிசயம் எனவும், என்றும் ஒருபடித்தாய் நிறைதலில் பூரணம் எனவும, பாசகூயமசெய்து அருளொடு கூட்டுகையால் ஞானநோக்கு எனவும், அடியார்க்கு வினாந்தருளுதலால் இறதகாலப் பொருள்பட அருளிய எனவும், திருவடியே திருவருளாதலால் எதப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபுதந்து அடிநிழலில் எனவும், செந்தழல் நாட்டமீன்ற செல்வனதலால் பழைய தேசொடு நிறைநத வீறிருந்தான் எனவும் கூறினர். " இன்பத்தை யருள்பெருக்கு கையால தந்தருளுமென்றும். " பருகியுமாகேன் - விழுங்கியுமொல்லகில்லேன் " எனவும், " உள்ளதனுணர்ச்சியிற் கொள்ளவும்படாஅன " எனவும், " அண்டங்கடதே பொருளளவில்லதோ ரானந்தவெள்ளப்பொருள் " எனவும், " திலீலை நூதனாடியநிருவடி " யெனவும், " அன்பினுலடியே னுவியோடியாக்கையானக் தமாய்க்கிடதருக - என்பரமல்லா வின்னருடந்தாய் " எனவும் வரும் திருவாக்குகளானுணர்க. முன்னர்த் திருவவதாரப்படலத்தில் " சேதனதனுட்டமீனறசெல்வன் " எனக் கூறியிருத்தலால் ஞானநோக்குப் பாசத்தை யழிக்கும் ஒற்றுமை நயம்பற்றி எல்லாவற்றையும் அழிக்கும்நுதற்கண் எனப்பொருள்கொண்டு நெற்றிக் கண்ணுல் தம்மையருளிய எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. (சக)

மேருவைச செண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ககடுக.

வேதத்திற்குப்பொருளருளியதிருவிளையாடல் .

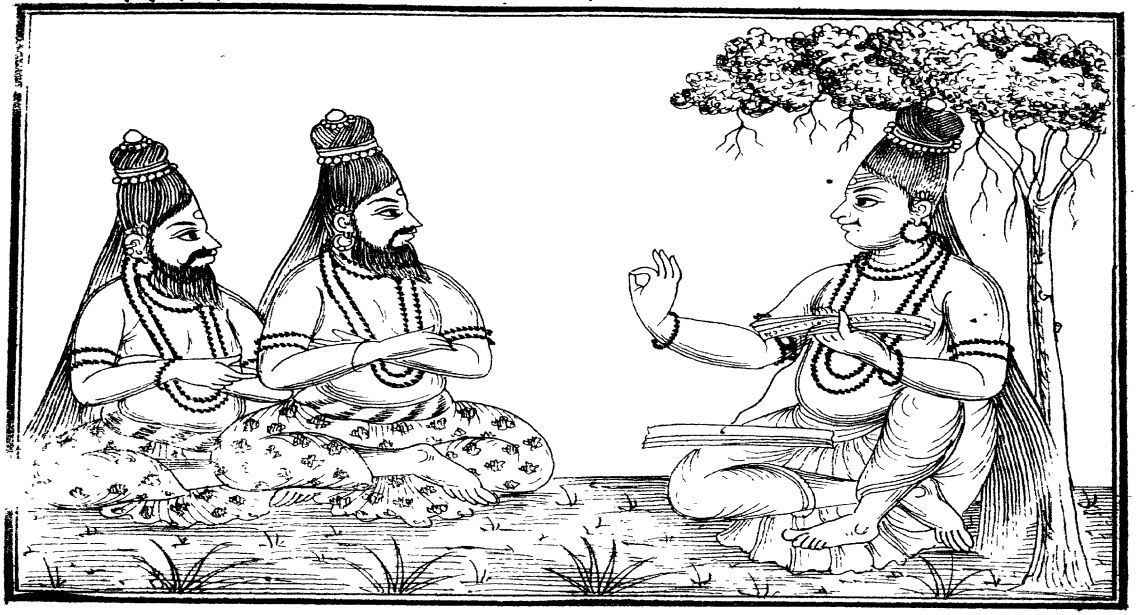

கசா

பதினேழாவது

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்தபடலம்

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோளுக்கிரசஞ்செழிய னுயரியமேருமால்வரையைப், பொலம்புரிசெண்டாற்புடைத்துவைப்பெடுத்துப்போந்தருளடைந்த வாபுகன்றும், வலம்படுதிணிதோள்வீரபாண்டியன்கோல்வழங்குகாண்ம தாயெம்பெருமான், புலம்பொருமுனிவர்தேறநால்வேதப்பொருளுணர்த்தியதிறம்புகலவாம்.

(இ-ள்.) உலம் பொரு தடம் தோள் உக்கிரச் செழியன் - திரண்டகல்லோடொத்த பெரிய புயத்தையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், உயரிய மேரு மால் வரையை பொலமபுரி செண்டால் புடைத்து வைப்பு எடுத்து போகத அருள் அடைந்த ஆறு புகன்றும் - உயர்ந்த பெரிய மேருமலையைப பொன்னுற்செய்த செண்டாயுதத்தால் அடித்து நிதியை எடுத்து அங்குனமம மீணடு சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவருளை அடைந்த திருவினையாடலைக கூறினும, வலம் படு திணி தோள்வீரபாண்டியன் கோல் வழங்கு நாள் - வெறறிமிக்க திண்ணிய தோளையுடைய வீரபாண்டியன் செங்கோல் நடத்துங்காலையில, மதுரை எம்பெருமான - மதுரையி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், புலம் பொரு முனிவா தேற நால் வேதப் பொருள் உணர்தறிய திறம் புகல்வாம் - இந்திரியங்களை வென்ற கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்கள தெளிதறிய நான்குவேதங்களினபொருளகளை (ஐயமற) உணர்த்திய திருவினையாடலை இனி யெடுத்துக் கூறுவாம். (க)

ஐம்பெரும்பூதநிலைதிரிந்தீரேழுகெகியவுலகொடுமயன்மா
லும்பர்வான்பதமுமுதிந்தவாரெரிவங்குருத்தோரூழிவந்தெய்தச
செம்பொருண்மறையுமொடுங்கியவழிநாட செஞ்சுடாக்கடவுண்முன்மல
வம்பவிழ்கமலமெனவரன்றிருமுன்மலர்ந்தகாலையிலுமாதோ. [ரும்

(இ-ள்.) பெரு ஐம்பூத நிலை திரிந்து - பெரிய ஐதது லை பூதங்களும் தத்தம் நிலைகளினின்றுமாறுபடுதலால், ஈரேழ் அடுக்கிய உலகும் அயன் மால் உம்பர்வான் பதமும உதிந்த ஆறு ஒடுங்க-பதினான குகைக்களும் அவற்றுளடங்கிய பிரமன் திரு மால் இந்திரனுதிய இவாகளுடைய பெரியபதங்களும் தோன்றியபடியே ஒடுங்கும் படி, உருதது ஓர் ஊழி வருது எயத-கோபித்து ஒருழிக்காலம் வருதடைய, செம் பொருள் மறையும் ஒடுங்கிய-வேதங்களும ஒடுங்கின, வழிநாள்-பின்னுளில், செஞ் சுடர்க் கடவுண் முன் மலரும் வம்பு அவிழ் கமலம் என - சூரியன சங்கிதியில் மலரும் வாசமிக்க தாமரைமலர்போல,அரன் திருமுன் அநி மும் மலர்ந்தது - சிவ பெருமான் சங்கிதியில் ஒடுங்கிய யாவுக தோன்றின.

ஐம்பூதம நிலைதிரிதலாவது பிரிதிவு அபபிலும், அபபு தெருப்பிலும், தெருப்புக் காற்றிலும், காற்று ஆகாயத்திலும் ஒடுங்குதல. ஒன்றின்மேலொன்றுநிற்றலால் அடுக்கியவுலகு எனவும், ஈரேழென முன்னாத் தொகைப்படுத்தினமையால் அவற்றுள் தினறு வகைப்படுத்தி அயன்மாலும்பர்வான்பதமும் எனவும், அயனும் திருமாலும் பிரகிருதிசமபந்தமுடையாதலால ஆகாயம் ஆங்காரதத்துவத்திலும், அது மா

ன்றத்தவத்திலுஞ் அது பிரகிருதித்துவத்திலுஞ் சென்றெடுக்குதலின் அவர்கள் தத்தமக்குரிய பதங்களோடு ஒடுங்கினராதலின் அயன்மாலும்பர்வான்பதமுமொடுங்க எனவும், உருத்திரமூர்த்தியால் பிரகிருதியினின்று ஏனைத்தத்துவங்கள் தோன்றினமையால் உதிததவாது எனவும் மகாபிரளயம் ஆதலின் உருத்ததோருழி எனவும், பேருழிக்காலமாதலால் சுத்தமாயையிற்றோன்றிய வித்துவில் வேதம் ஒடுங்குதலில் செம்பொருள்மறையும் ஒடுங்கியஎனவும், தோறறததிலும் ஒடுக்கத்திலும் சிவம் விகாரமின்றி நிற்றல் தோனறச் சென்சுடர்ககடவுள்முன் மலரும் வம்பவிழ்கமலமல ரென எனவுங்கூறினர். திருமுன் எனறது சிவசததியை. ஐம்பெரும்பூதகிலே திரிதலே

"மாநிலம்புனலிலொளிக்குமப்புனல்போயவன்னியிற்கரக்குமவ்வன்னி
யூனமில்வளியிற்சேருமவ்வளிபோயுயர்விசும்படையுமவ்விசும்பாங்
கேனையவாங்கரத்திடையொளிக்குமாங்கதுமகானிடையெய்து
மானவம்மகான்போயுயர்பிரகிருதிதனிடையினிதினமரும."
எனவருங் கூர்மபுராணத்தாலுணர்க. (உ-)

பண்டுபோற்பின்னுமுத்தொழினடத்தப்பராபரஞ்சுடர்திருவுள்ளங்கொண்டுபோர்த்திகிரிவலவனேத்தரவிக்குரிசிறன்னுபிமுண்டகத்தில் வண்டுபோற்பிரமனுதித்துமூவுலகுமவரன்முறைபடைகுநாளுஞ முண்டுபோற்றியவானவர்க்குயிரளித்தவும்பர்நாயகன்றிருவாக்கில்.

(இ-ள்.) பண்டுபோல் பின்னும் - முன்புபோலப் பின்னரும், முத்தொழில் நடத்த பராபரஞ்சுடர் திருவுள்ளங்கொண்டு - படைப்பு முதலிய மூன்று தொழில் களையும் நடத்தச் சிவபெருமான திருவுள்ளங்கொண்டு, போர் திகிரி வலனேதர - போர்த்தொழிற்குரிய சக்கரநதையேநதிய திருமாலேத்த, அக்குரிசில் தன்னுபி முண்டகத்தில் வண்டுபோல் பிரமன் உதித்து - அததிருமாலினுடைய உநதித்தாமரையில் வண்டுபோலப் பிரமன் ரோன்றி, மூவுலகும் வரன்முறை படைக்கும் நாள் - மூன்றுலகங்களையும் முறையாகப் படைக்குங்காலையில், நஞ்சம் உணடு பேற்றிய வானவர்க்கு உயிர அளிதத உம்பர் நாயகன் திருவாகில் - நஞ்சினையுண்டு தன்னேத் தநிதத அயன்முதலிய தேவர்களுகுரு உயிரதகதருளிய தேவதேவன் திருவாக்கில்.

தோற்றமும் ஒடுக்கமும் காலமபோல மாறிமாறி வருமென்பார். பண்டுபோற் பின்னும் எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம் வருவித்தற்பொருட்டென்பார். முத் தொழில்நடத்தப் பராபரஞ்சுடர திருவுளளங்கொண்டு எனவும், அவ்வான்மாக்கள் கன்மம்புசித்தாலன்றி மலபாகம்வருதற்கு ஏதுவின்றென்பார். போர்த்திகிரிவலவ னேத்தர எனவும், "மற்றதோறறமலபாகவர" எனறமையால் அவ்வான்மாக்கள் பலபாகம்வந்து தனது திருவடியிற் கூடுதறகு மீளவுயித்தாலனறி யின்றென்பார். அக்குரிசிறன்னுபிமுண்டகத்தில் வண்டுபோற் பிரமனுதிதது எனவும், சிவபிரான் திருவருளால் பிரமன சிருட்டி, மகத்துடைச்சிருட்டி, சத்தாதிசிருட்டி, இந்திரியா திசிருட்டி, தருவாதிசிருட்டி, மிருகசிருட்டி, தேவசிருட்டி, மானிடசிருட்டி, பூதா திசிருட்டி, கௌமாரசிருட்டியென வொன்பதுவகைப்படும் எனபார் வரன்முறை படைக்குநாள் எனவும், அபரப்பிரணவத்தின் வாச்சியமாய்ப் பரபபிரணவமாய் நினறன் என்பார் உம்பர்நாயகன் எனவுங்கூறினர். திருமால் உந்திததாமரையில் பிரம ன்தோன்றச்செய்தது, இலிங்கபுராணம் மாயனும் அரியும் வரம்பெற்ற அத்தியாயத் தில் "முதியதனிநான்மறைவடிததமுதல்வன்பாத்மகற்பத்தன், புதல்வனுதியுற்றிவ ளர்பூதகாமையிற்றோன்றுவனுல்" எனவருஞ்செய்யுளால் உணர்க. (ங)

பிரணவமுதித்ததனிடைவேதம்பிறந்தனமைசாரணியக்
கருணிறைமுனிவர்கண்ணுவர்கருக்காராதியோரதிகரித்தவற்றின்
பொருணிலைதெரியாதுள்ளமுமுகமும்புலர்ந்தனரிருப்பவப்போதத்
திருண்மலவலிவென்றவனரபத்தனென்றொருவேதியன்வந்தான்.

(இ-ள்.) பிரணவம உதித்தது - பிரணவந்தோன்றியது, அதனிடை வேதம் பிறந்தன - அப்பிரணவத்தில் வேதங்கள்தோன்றின, மைசாரணியத்து அருள் நிறை முனிவர் கண்ணுவர் கருக்கா ஆதியோர் அதிகரித்து - மைசாரண்ணியத் தில்வசிக்கும் கருணைநிறைந்த முனிவாகளாகிய கண்ணுவர் கருக்கர்முதலியோர் தெரிந்து, அவற்றின் பொருள நிலைதெரியாது உள்ளமும முகமும புலர்ந்தனர் இரு ப்ப - அவற்றின் உட்கிடையாயுள்ள பொருளை யுணராமல் மனமும முகமும் வாடி யிருக்க, அப்போது-அக்காலையில், இருள மலம வலிவென்றவன் அரபத்தன் என்ற ஒருவேதியன் வந்தான் - ஆணவமலவலியையெனற அரபத்தனென்னும் திருநாமத தையுடைய ஒருமுனிவர்வந்தார்.

பிரணவம் என்றது அபரப்பிரணவத்தை. பிரணவம் பரப்பிரணவம், அபரப் பிரணவம் என இருவகைப்படும். பரப்பிரணவம் ஆவது சச்சிதானந்த சொரூபமா கிய சிவமே யின்பத்தைப பெருக்கும் ஆதிக்கதோடு பொருந்தவிருப்பது. அபரப் பிரணவம் ஆவது மாயாசொரூபமாய்ச் சதசதவடிவமாய்ச் சிவதத்துவ வுண்மைரூ ணமாகிய ஆதிக்கத்தை யுண்டாக்கி யான்மாக்களுக்கு எல்லா நனமைகளேயுற் தருவது. வரசுமாகிய அது வாச்சியமாகிய பரப்பிரணவத்தை யடைதறகு கரு வியாய்; எல்லாப்பொருளகளுந தோன்றுதற்கு மூலமாயுளள அகரம, உகரம், மக ரம் என்னும் அகசரங்களினவடிவாய்ப் பரசிவம் பிரிவிலபித்தறகு விம்பமாய அ ப்பரசிவமும் தானும் இருமபும நெருப்புமபோல வேறனறுய்ச் சிவவாசகமாயிருத் தலின் அவ்வாறுள்ள அவ்வபரப்பிரணவந்தோன்றினதெனபார். உமபர்காயகன் திருவாக்கில் பிரணவம உதித்ததெனவும, அபபிரணவத்தினின்று இருக்கு முத லிய மூன்று வேதங்களும் பினனாத தோன்றினதென்பார். அதனிடை வேதம் பிறந்தனவெனவும பிரணவத்திற்றேன்றிய வேதத்தை பயின்றதொழிய அவற்றி னபொருளே யுணராதலிலென்பா. அவற்றின் பொருணிலைதெரியாதுள்ளமுமுகமும் புலர்ந்தனரிருபப எனவுங்கூறினர்.

கலியுகத்தேற்றத்தில முனிவாகள் பிரமனபாறசென்று யாங்கள் தவஞ்செ ய்தற்கு ஓரிடங்கூறுக என இரபப, அப்பிரமன் தருபபையால் ஓர நேமி செய்து இது போய்வின்றவிடத்து இருந்து தவஞ்செயயக்கடவீர் எனறு உருட்ட அந்நேமி நின்று சம்பந்தமானவிடம் மைசிசம் எனப்பேர்பெற்றது.

> "சிறகர்வண்டிமிருமவட்டவாய்க்கமலச்செழுமபொழு டரசுவீற்றிருக்கும்
> மறைமுதற்கிழவன்முனிவராவேண்டவனேதனன்விடுதபுன்னேமி
> யிறவுறுதின்றுமாமிடையுறைவதெனக்கவின்காட்டிடும்"

எனவருங்காஞ்சிப்புராணச்செய்யுளாலுணாக.. (சு)

வந்தவேதியனியிருந்தவேதியர்கள்வரவெதிர்ந்திறைஞ்சிவேறிருக்கை
தந்தவேலையிலம்மறையவன்முனிவர்தமைமுகநோக்கியிதுரைப்பான்

பந்தவேதனைசாலவாவெறுப்பிகந்தபண்பினராயினீர்நீவிர்
சிந்தைவேறுறுமுகம்புலர்ந்திருக்குஞ்செய்தியாதெனவவர்சொல்வார்.

(இ-ள்.) வந்த வேதியனே இருந்த வேதியர்கள் வரவு எதிர்ந்து இறைஞ்சி வேறு இருக்கை தந்த வேலையில்-வந்தமுனிவரை அங்கிருந்தமுனிவர்கள் அவர் வருகையை எதிர்கொண்டுவணங்கி வேறு ஆசனந்தந்தகாலையில், அம்மறையவன் முனிவர் தமை முகம் நோக்கி ஈது உரைப்பான்-அவ்வரபத்தர் ஏனையமுனிவர்கள் முகம் பார்த்து இதனைக்கூறுகின்றனர், நீவிர் வேதனைபந்தம் சால் அவா வெறுப்பு இகந்த பண்பினர் ஆயினீர்-நீங்கள் பாசபந்தத்தினின்மிக்க விருப்பு வெறுப்புகளினின்று நீங்கிய தன்மையையுடையராயினீர், சிந்தை வேறுறு முகம் புலர்ந்து இருக்கும் செய்தியாது என - (இப்பொழுது) மனம்வேறுபட்டு முகம்வாடியிருக்கும செய்தியாதென்று வினவ, அவர் சொல்வார் - அம்முனிவர்கள் கூறுவார்கள்.

தருப்பையாலியற்றிய ஆசனம் என்பார் வேதிருக்கை என்றார். (டு)

மருட்படுமாயைகழித்தவனமொழித்தமறைபயின்றுரைசெய்தேசிகனற்
றிருடபடுமனததேமிருத்துமாலேயயாதுருழிதற்கெனக்கேட்ட
தெருட்படுமனத்தோன்செப்புவான்வேதஞசெப்பியசிவபரஞசுடரே
யருட்படிவெடுதப்பொருளேயுமுணர்த்துமல்லதுசூழ்சசியாதறைவீர்.

(இ-ள்.) ஐய-ஐயனே, மருள் படு மாயை கழித்தவன் மொழித்த மறை பயின்று-மயக்கம்நிறைந்த மாயையினின்று இயல்பாகவே நீங்கிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதங்கள் பயின்று, உரை செய தேசிகன் அற்று இருள் படும் மனத்தேம் இருத்தும் - அவற்றினுட் கிடைப்பொருளேயுணர்த்தும ஆசிரியரில்லாமல் அஞ்ஞானம் நிறைந்த மனத்தையுடையோமாயிருகின்றோம், இதற்கு சூழ் யாது என - இதற்குஆலோசனை யாதென்று வினவ, கேட்ட தெருள் படு மனத் தோன் செப்புவான் - அதனைக்கேட்டஞானமநிறைந்த மனத்தையுடைய அரபத்தர் கூறுகின்றார், வேதம செபபிய சிவபரம கூடரே அருள் படிவம் எடுத்து பொருளேயும் உணர்த்தும் - அவ்வேதங்களைக் கூறியருளிய அசிவபெருமானே அருளுருவங்கொண்டுவந்து அவற்றினுட் கிடைபபொருளேயும் உணாத்துவான, அல்லது சூழச்சியாது - இதுவன்றி வேறு ஆலோசனையாது, அறைவீர் - கூறுவீர் (எனகூறி.) (சு)

பண்ணியதவத்தாலன்றியாதானும்படிபொருள்பிறிதிலீதவமும்
புண்ணியதலத்தினல்லதுபலியாபுண்ணியதலத்தினும்விழுப்ப
நண்ணியசைவதலத்தினிலியறறினல்குமசிவதலங்களினு
மெண்ணியவதிகதலத்தினிலியற்றினிருத்தவமெளிதுடன்பயக்கும்.

(இ-ள்.) பண்ணிய தவத்தால் அன்றி யாதானும் படி பொருள் பிறிது இலை-செய்யுள் தவத்தாலன்றி யாதொன்றுலும் (ஒருவனுக்குக்) கைகூடும்பயன வேறில்லை, தவமும் புண்ணியதலத்தின் அல்லது பலியா - அத்தவங்களும் புண்ணியதலங்களிற் செய்தாலன்றிக்கைகூடா, புண்ணியதலத்தினும் விழுப்பம் நண்ணிய சைவதலத்தினில் இயற்றின் நல்கும் - அப்புண்ணியதலங்களினும மேன்மைமிக்க சைவதலங்களிற்செய்தால் அது கைகூடும், அச்சிவ தலங்களினும் எண்ணிய அதிகதல

த்தினில் இயற்றின் இருந்தவம் எளிது உடன் பயக்கும்- அத்தச்சைவதலங்களினும் நன்குமதிக்கபபட்ட மேம்பட்ட சைவதலததில் செய்தால் அப்பெரியதவப்பயன் எளிதில் விளைந்து கைகூடும்.

அறமுதலிய நாலன்கு பொருள்களையும பெறுதற்குத் தவத்தாலன்றி அவை ஏனையவற்றாற் கைகூடா என்பார் பண்ணிய தவத்தாலனறி யாதானும படுபொருள் பிறிதிலை என்றார். (எ)

அத்தகுதலமற்றியாதெனினுலகமிலமூந்தன்னுடம்பான
வித்தகன்சென்னிப்பன்னிருவிரன்மேல்விளங்கியதலமதுவீன்
முத்தராயெண்ணில்வானவர்முனிவோர்முயன்றுமாதவப்பயனடைந்து
சித்தமாசகன்றுவந்திவதென்றறநூல்செப்பியமதுரையங்கரில.

(இ-ள்.) *அத்தகு தலம் இயாது எனில் - அந்த மேம்பட்ட சைவதலம் யாதென்று வினவில், உலகம அகிலமும் தன் உடம்பான விதகன் சென்னி பன்னிரு விரல் மேல் விளங்கிய தலம் அது என்று - எல்லாவுலகங்களுந் தனது சரீரமாகவுள்ள விராட்புருடனுடைய சிரத்தின்மேல் பன்னிரண்டுவிரல் அளவுக்குமேல் விளங்கியதலமாயுள்ளதெனவும், சிவன் முத்தராய் எண்ணில வானவர் முனிவோர் மாதவம் முயன்று பயன் அடைந்து சித்தம மாசு அகன்று வந்திவது என்று- சிவன்முத்தராய் அளவில்லாத பெரியதேவாகளும் முனிவாகளும பெரியதவஞ்செய்து அத்தவப்பேற்றை எளிதிலடைந்து மனகுறறமுமொழிகத என்றும் வகிப்பதாயுள்ளது எனவும, அறம் நூல் செபபிய மதுரை - தருமநூலெடுத்துக்கூறும மதுரையாம், அங்ஙகரில்-அத்திருநகருள்.* (அ)

தெளிதருவிசும்பினிழிந்ததோர்விமானசிகாமணியருகுதென்மருங்கின்
முளிதருபராரைவடநிழல்பிரியாமுழுமுதல்வழிபடுமறவோர்க்
களிதருகருணைமுகமலர்ந்தளவாவருங்கலையுணர்த்தையுந்தெளிவித்
தொளிதருமனையமூர்த்தியேறுங்கட்கோயிமறைபபொருளுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) *தெளிதரு விசும்பின இழிந்தது ஓர் விமான சிகாமணி அருகு தென் மருங்கின்-ஒளிமிக்க விணணுலகினினறம வாத ஒபபில்லாத தெய்வதவிமானங்களுக்கெல்லாம் சிகாமணியாயுளள விமானததின் அருகில் தென்பாலில், முளிதரு பராரை வடநிழல் பிரியாத முழுமுதல்-உலாந்த பருந்ததாயுடைய கல்லாலவிருகூத்தினிழலினின்றும் பிரியாத தகுதிணமூர்தது, வழிபடும் அறவோர்க்கு அளிதரு கருணை முகமலர்ந்து அளவா அருங்கலை அணைத்தையும் தெளிவிதது ஒளிதரும்-தம்மை வழிபட்டொழுகும் சனகர் முதலிய முனிவர்களுக்கு அன்பும் அருளும் மிக்கமுகமலர்ச்சிசெய்த அளவில்லாத அரியநூலமுற்றையும தெளியச்செய்து விளங்குவர், அனைய மூர்த்தியே றுங்கட்கு ஒதிய மறைப் பொருள் உணர்தலும்-அத்தமூர்த்தியே உங்களுக்குத் (தாம்) திருவாயமலர்ந்தருளிய வேதத்தினுட்பொருளை யுணர்த்தாகிற்பர்.*

அங்கவன்றிருமுனருந்தவவிரதமாற்றுவான்செல்லுமினனவப்
புங்கவனருள்போல்வந்தமாதவன்பின்புனிதமாமுனிவருமங்கை
பங்கவன்மதுரைப்பதிபுகுந்தம்பொற்பன்மணிக்கோயில்புக்காழிச்
சங்கவன்னகபோல்வளைசெறிசெழும்பொற்றுமனாத்தடாகநீராடி.

(இ-ள்.) அவன் திருமுன் அரும் தவவிரதம் ஆற்றுவான் செல்லுமின் என- அம்மூர்த்தியின் திருமுன்னிருந்து செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்யச்செல்லுங்க ளென்று கூற, அப்புங்கவன் அருள்போல் வந்த மாதவன் பின் - அந்தமூர்த்தியின் திருவருள்போல் வந்ததவிய அரபத்தர்பின்பு, புனிதம் மா முனிவரும்-களங்கமில் லாத கண்ணுவர்முதலிய முனிவர்களும், மங்கை பங்கவன் மதுரை பதி புகுந்த- அங்கயற்கண்மம்மையை இடப்பாலிலுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய மதுரைத் திருநகரத்திற்சென்று, அம் பொன் பல் மணி கோயில் புகழ் - அழகிய பொன்னுற் செய்த பலரத்தினங்களழுத்திய திருக்கோயிலுட்புகுது, ஆழி சங்கவன் கைபோ ல் வளை செறி செழும் பொன் தாமரை தடாகம் நீர் ஆடி - சக்கரத்தையும் சங்கை யும் ஏந்திய திருமால் கரத்தைப்போலப் பாஞ்சசன்னியம் விளக்கும் பொலிவுமிக்க பொற்றருமரைப்பொய்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து. (கo)

கரைகடந்துள்ளங்கடந்தவன்புந்தக்கடிதுபோய்நான்கிருவெள்ளி
வரைகடம்பிடரிற்கிடந்தோர்மேருவரைபுரைவிமானமேற்காண்
வுரைகடம்பொருளைக்கண்களாற்கண்டாங்கும்பர்தம்பிரானேநேர்கண்டு
திரைகடந்திடும்பேரின்பவாரியிலுஞ்சேணிலத்திலும்விழுந்தெழுந்தார்.

(இ-ள்.) கரை கடந்த உள்ளம் கடந்த அன்பு உந்த கடிதுபோய் - எல்லைக டந்து இதயத்தையுமவிழுங்கி (மேலெழுந்த) அன்பானது (தம்மைச்) செலுத்த வி ரைந்துசென்று, நான்கிரு வெள்ளிவரைகள் தம்பிடரில் கிடந்தது ஓர் மேருவரை புரை விமானமேல் - எட்டுவெள்ளிமலைகளின் பிடரின்மேலிருந்த ஒருமேருமலை யையொத்த எட்டுவெள்ளியாலானகள பிடரிற்சுமந்ததவிமானத்தின்மேல், காண உரை கள் தமபொருளை கண்களால் கண்டால் ஆங்கு - (தமது உள்ளக்கண்களாற) கண் டறியாத வேதவாக்கியங்களினபொருளை (புறத்திலுள்ள) கண்களால் கண்டாறபோ ல, உம்பர் தம்பிரானை நேர்கண்டு-தேவர்களதேவனுகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை நே ரேதரிசித்து, திரை கடந்திடும பேரின்ப வாரியினும் சேண நிலத்திறும் விழுந்து எ ழுந்தார் - அலையொழிந்த பேரின்பகடலிலும பரந்த நிலவுலகத்தினமேலும விழுந் து எழுந்தார்கள்.

கடலோடு பேரின்பக்கடல் வேற்றுமையுடைய தென்பார் திரைகடந்திடும் பேரின்பவாரி என்றார். (கக)

கைதலைமுகிழ்த்துக்கரசரணங்கள்கம்பிதஞ்செய்துகண்ணருவி
பெய்தலைவெள்ளத்தாழ்ந்துவாய்குழறிபிரமன்மாலின்னமும்தேரு
மைதழைகண்டவெள்ளிமன்றுமிமவானவர்நாயகவானே
ரும்தரவிடமுண்டமுதருள்புரிந்தவத்தகபோற்றியென்றேத்தா.

(இ-ள்.) கை தலை முகிழ்த்து கரசரணங்கள் கம்பிதம் செய்து-கைகளைத்த லை மேற்கூப்பி அக்கைகளுங் கால்களுங் கம்பித்து, கண் அருவி பெய்து அலை வெள் ளத்து ஆழ்ந்து வாய் குழறி - கண்கள் ஆனந்தவெள்ளஞ்சொரிய அலைக்கும் அவ்வா னந்தவெள்ளத்தில்அழுந்தி வாய்குழறி, பிரமன் மால் இன்னமும் தேரு மை தழை கண்ட வெள்ளி மன்று ஆடும் வானவர் நாயக - பிரமனுங் திருமாலும் இன்னமுங தெரிந்துணராத கருமைமிக்க ஸ்ரீகண்டத்தையுடையாரே வெள்ளியம்பலத்தாடும் தேவர்கள் தேவனே, வானோர் உய்ந்த விடம் உண்டு அமுது அருள் புரிந்த உத்தம போற்றி என்று ஏத்தா - தேவர்களுய்ய விடமுண்டமுதருளிய உத்தமனே உன்னை வந்திக்கக்கடவேமென்று வந்தித்து.

எங்களறியாமையையொழித்த வேதத்தின்பொருளேயருளுக என்னும் அபிப்பிராயத்தோடு பொருந்த வாஞ்ஞெய்தரவமுதுண்டருள்புரிந்த உததம என்றது கருதத்துடையடையணி. (கூ)

மறைபொருளகாணுதுள்ளமாலுழாதுவாடியவெமக்குநீயேயங்
கிறைபொருளாகிநின்றவினயதமருளியலாறபொருள்பிறிதியாதென்
றிறைவனியிறைவன்பகிலங்கயமகணிறைவியையம்முறையேத்தி
முறைவலஞ்செய்துவடநிழலமாகமுதாதிமுன்னெய்தினர்முனிவோர்.

(இ-ள.) முனிவோர - கண்ணுவா முதலிய முனிவர்களா, மறை பொருள் காணுது உளளம மால உழாது வாடிய எமகு-வேதத்தின்பொருளே யுணராது மனம மயங்கிப் புலராத எங்களுக்கு, நீயே அநிறை பொருளாகி நின்றனை - நியே அவ்வேத த்தினுட்கிடையாய் நிறைநத பொருளாய நின்றாய், அதறகு நீ அலால் பொருள் பிறிதியாது என்று - (ஆதலால) அவ்வேதாதிறகு நீயேயன்றி வேறுபொருள யாது (உளது) என்னு, இறைவனே எதறி-இயறவறறிய சோமசுநதரக்கடவுளே வணங்கி, இறைவன பங்கில அஙகயறகண இறைவியை அமமுறை எதறி - அச்சோமசுநதரக் கடவுளின் இடபபாலமாநத அஙகயறகணணமையாகிய இறைவியையும் அம்முறை யே துதிநது வணஙகி, முறை வலம் செய்து - முறையாகப பிரதகஷிணஞ்செயது, வடகிழல அமாத்தமூலத்தி முன் எய்தினர - கலலாலவிருகூதத விழலினகீழ் எழுந் தருளிய தகஷிணமூரதியின திருமுனனரடைநதாகள

மறைபொருளதொகுநதல (கூ)

நிளபபளிகருமேனியும்பளிக்குசெமமலிபதிதபபுன்ன
பாதமுஞசெவ்வாயமலருமுகணணுமபஙகயசெஙகரதான்கும்
வேதபுதகமுமபமுகுமபமுகன்விழிமணிவடமுமெயஞ்ஞான [முந்தா.
போதமுநிரையாநதிரிதகதோதனிமைப போதன்மூன்றுங்கெழுந்தே

(இ-ள்.) நிளம் பளிக்கு மேனியும-குளிர்ந்த பளிங்குமலையையொத்த வெள் ளிய திருமேனியையும, செமை பளிக்கு மலி பதிநத பபப அண்ண பாதமும-ஒளிநி றைநத அப்பளிங்குமலையில பதிந்த பவளநதையொநத பாதங்களையும, செவவாய் மலரும-செவநத திருவாயாகிய தாமரையையும, முகண்ணும-திரிநேத்திரங்களையு ம், பஙகயம செம கரம தான்கும்-தாமரையையொநத செவந்த திருக்கரங்கள் நான் கையும், வேத புத்தகமும-உணமையை விளமபமும ஞானபுத்தகத்தையும், அமுத கும பமும-அமுதம நிறைநத கமணடலுதையும, தன விழி மணி வடமும- தன கண்ம ணியாகிய ருத்திராக்கவடமதையும், மெய்ஞ்ஞானபோத முத்திரையும் தரித்தது ஓர் தனிமை போதனமூன்-உண்மைஞானபபயனேத தொித்தருளும் என்மூதத்திரை யையுந தரிததருளிய ஒபபிலலாத தகஷிணமூரத்தி திருமுன், தாழநது எழுநது ஏத் தா - பணிநது எழுநது அநதித.

தேவர்கள் நானகிரை மூபபு முதலியவறறை நீக்குந் தேவாமிரதம்போலப் பிறப்பிறப்புகளைப்போகுமை ஞானமிரத நிறைநத கும்பம் ஆதலால் வேதபுதகமுத லியவற்றோடு எணணி அமுதகுமபமும் எளவும், தேவர்கள் திரிபுரவாசிகளால் தங் களுகருகு உண்டாகிய வருதநஙகளை யெலலாந தீண்ணப்பஞ் செப்துகொள்ளச் சிவ பெருமானுர் ஆரிரு தேவருடம் தமது திரிநேதிரங்களையு மலர்த்தியிருந்தருள அத்திருக்கண்கள் நீர்பொழிந்தருளின. சூரியன வடிவமாகிய வலக்கண்பொழிநத

நீரில் நின்று பன்னிரண்டுருத்திராட்சமரங்களும், சந்திரன் வடிவமாகிய இடக்கண் பொழிந்த நீரில் நின்று பதினாருருத்திராட்சமரங்களும், அக்கினிவடிவமாகிய நெற்றிக்கண் பொழிந்த நீரினின்று பதினாருருத்திராட்சமரங்களுந் தோன்றினமையால் தன்னிழி மணிவடம் எனவுங் கூறினார். (நசு)

வடநிழலமர்ந்தமறைமுதன்மோனமனுவெழுத்திருபதுமிரண்டுக்
கிடமுறவாபத்தன்றனற்றெளிந்ததேணிறைமதிமுதலடைவிற
பமிதியளவுங்கருப்பணமோமம்பார்ப்பனவுண்டிமுப்போது
மடைவுறுவன்றோற்றுமாதவர்முனருமறைப்பொருள்வெளிவருமால்.

(இ-ள்.) வடநிழல் அமர்ந்த மறைமுதல் மோனா மனு எழுத்து இருபதுமு இரண்டும் - கல்லாலவிருக்ஷத்தினிழலில் எழுந்தருளிய தக்ஷிணமூர்த்தியின மோனமந்திரமாகிய இருபத்திரண்டெழுத்தையும், இடம் உற அரபத்தன் தன்னால் தெளிகத- உறுதிப்பட அரபத்தமுனிவரால தோதகனாகத, தேள் நிறை மதிமுதல் அடைவில் பமிதி அளவும்-விருச்சிகமாதமுதல முறையேவரும் அவ்விருச்சிகமாதங்காறும, தருப்பணம் ஓமம் பார்ப்பன உண்டி முப்போதும் அடைவுற வன்று தோற்றுமாதவர்முன்-தருப்பணத்தையும ஓமத்தையும் பார்ப்பனவுண்டியையும் காலே உசிதமாலை எனனும் மூப்போதிலும் முறையாகச் செய்து அறுட்டிதழ தோறும் கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்கள் முன்பு, அமைறை பொருள வெளிவரும -(கட்புலனகளால் பிறர்) அறிதற்கரிய தக்ஷிணமூர்த்தி (அவாகள) கட்புலன்களாலறிய வந்தருளினார்.

மேதா தக்ஷிணமூர்த்தி பிரசாதத்தையடைதற்குரிய மூலமந்திரம். அது மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தருதற்குரிய திருமந்திரமாதலால மேதா என்றார். காரணப்பெயரே இயறபெயராய நிறைதென வறிக. அதநிருமறறதை யுயிரதாரம செபிதநால் பத்தாகொனறு அருகியமும, ஆற்றாகொனறு ஓமமும, யுயிரதத்தக்கொனறு பிராமணபோசனமுஞ் செய்வித்தல முறையாதலால் அடைவுற வுவனறு என்றார். அவ்வாறே பதினுயிரம இலடசதறகுரிய கொள்க. (கரு)

கலிவிருத்தம.

மானமுனிவோரதிசயிப்பவடநீழன்
மோனவடிவாகியமுதற்குரவனொன்னலர்
கூனமிலிலக்கணவுறுபபவையகாரணன
கானவொருகாலுமறையோன்வடிவமாகி.

(இ-ள்.) மானம் முனிவோர் அதிசயிப்ப - பெருமையையுடைய கண்ணுவர் முதலியமுனிவர்கள்அதிசயங்கூர, வடம நீழல மோனம வடிவாகிய முதல் குரவன்-கல்லாலவிருக்ஷத்தினிழலில மௌனமூர்த்தமா யெழுந்தருளிய காரணதேசிகர், ஊனம இல் எண்ணுனகு இலக்கண உறுப்பு அகவை நாலுனகு ஆன - குற்றமில்லாத முப்பத்திரண்டிலக்கணங்களையும் வாய்ந்த அவயவங்களும் பதினான்குவயது மூன்ன, ஒருகாலே மறையோன் வடிவம ஆகி - ஒப்பில்லாத காஞ்சிப்பருவத்தையுடைய அந்தணர்திருக்கோலங்கொண்டு.

ஆசிரியன் கைகால்முதலிய வுறுப்புகளிற் குறையில்லாதவனுப் பேரழகு வாய்ந்திருப்பவன் உத்தமதேசிகனதலால் ஊனமிலிலக்கணவுறுப்பு எனறார். "என்றேயிசைத்தவிவையுதலாகுமபழுதுள் - ஒன்றுமிலாருததமனென்றோர்" எனவரும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளாலுணர்க. (கசு)

நீண்டதிரிமுண்டமழனெற்றிவிழிபொத்தக்
காண்டகையகண்டிகைவளைந்தொழுகுகாதிற்
பூண்டகுழைகௌவியபொலன்செய்பலகாசு
சேண்டவழிளங்கதிர்சிரித்திருள்சிதைப்ப.

(இ-ள்.) நீண்ட திரிமுண்டம் அழல் தெற்றி விழி பொத்த - நீண்ட திரிபுண்டரமானது அக்கினிவடிவாகிய நெற்றிக்கண்ணை மறைக்கவும், காண் தகைய கண்டிகை வளைந்து ஒழுகு காதில் - கண்களாற்காணுந்தோறும் அழகுசெய்யும் கண்டிகை வளைந்து விளங்கும காதில், பூண்ட குழை கௌவிய பொலன் செய் பலகாசு - தரித்த குண்டலத்திற் பதித்த விளக்கம செய்யும பல இரத்தினங்களும், சேண் தவழ் இளங் கதிர் சிரித்து இருள சிதைப்ப - ஆகாயத்தில் தவழும் இளஞ்சூரியனின் மிக்குக் கிரணமகிசி இருளை ஓட்டவும.

ஸ்ரீயுமுப்புகளிலணிந்த திரிபுண்டரத்திலும் நெற்றியிலணிந்த திரிபுண்டரம் நீண்டதாதலால் நீண்டதிரிமுண்டமெனவும, காதிலணியும் உருத்திராட்சகண்டிகை பனிரண்டு திருமுகங்களை யுடையதாதலால் காண்டகையகண்டிகை யெனவும் கூறினர். (கஎ)

உத்தரியவெண்படம்வலம்படவொதுங்க
முத்தவளநூலினெடுமுத்தமிடையிடு
வைதனியுமக்கவடமாலையெறிவாளாற்
பத்தாமறைத்தமலபந்தவிருளகிந்த.

(இ-ள்.) உத்தரிய வெண் படம் வலம்பட ஒதுங்க - உத்தரியமாகிய வெள்ளிய ஆடை வலப்பாதபட ஒதுங்கவும, தவள முத்நூலினெடு - வெள்ளிய வுபவீதத்தோடு,முத்தம இடையிடு வைதன அணியும் அக்கம் வடமாலை-முத்தஞ்சேர்யிடையிடையிட்டுக் கோவைசெய்த புனித உருத்திராக்கமாலை, எறி வாளால் - விசுவிணத்தால், பத்தாமறைத்த மல பந்த இருள கிந்த - முனிவர்களை அனுகியில் மறைத்த ஆணவவிருள் சிதையவும்.

பிராமணதேசிகர் தரிக்கவேண்டிய முதிரைகளுள் ஒன்றுதலால் உத்தரிய வெணபடம வலமபட வொதுங்கவெனவும, ஏழு பூணூல் தரிக்கவேண்டுவது முறையாயினும் ஒவ்வொரு பூணூலும் ஒன்பதிழையால் முறுக்கிய வொவ்வொருநூலாலமைந்த மூன்றுநூலாதலால் முத்தவளநூலினெடு எனவும், கட்புலனகளைமறைக்கும் புறவிருளைச் செதும் சூரியனெளியினும் மேம்பட்ட ஒளியையுடைய தாதலால் சொல்லாறறல்தோன்ற எறிவாளால் எனவும் கூறினர். (கஅ)

கண்டிகைதொடுத்தகரதத்தினெடுவாகு
தண்டினிடுமாலைவிடவாளாவதளள
வெண்டுகிலினனவிடுகோவணமருங்கிற்
றண்டரியபட்டிகைவளைந்தொளிதழைப்ப.

(இ-ள்.) கண்டிகை தொடுத்த இருகரத்தின் ஒடு தண்டு வாகின் இடுமாலை-கண்டிகையாகப் புனைந்த இரண்டுகைகளோடு தண்டினையொத்த புயங்களிலணிந்த உருத்திராக்கமாலைகை, விடம் வாள் அரவு தளள - விஷத்தையுடைய சர்ப்பத்தை யொழிக்கவும், வெண் துகிலின் ஆன விரி கோவணம் மருங்கில் - வெள்ளியவஸ்திரத்தாற போக்கிய கோவணத்தின்பக்கத்தில், தண்டரிய பட்டிகை வளைந்து ஒளிதழைப்ப - நீங்குதலில்லாத பட்டிகை சூழ்ந்து விளங்கவும். (கசு)

வண்டுவரிபாடுவனபோலமலர்பாத
புண்டரிகமேலுழலுசிலம்புகளபுலம்பத்
தொண்டாகமாசிருடுணித்துமுடிசூட்டு
முண்டகமலர்ப்புறம்விறற்கழன்முழங்க.

(இ-ள்.) வண்டு வரி பாடுவன போல - வண்டுகள் இசைபாடுதல்போல, மலர் பாத புண்டரிக மேல் உழல் சிலம்புகள் புலம்ப - மலர்ந்த திருவடித்தாமரைமேல் வ ஊர்திடக்கும் சிலம்புகள் ஒலிக்கவும், தொண்டா அகம மாசு இருள் துணிதது முடி சூடும் முண்டக மலர்ப் புறம் - அடியாருடைய மனகுற்றத்தை (வினை க்கும்) ஆணவமலத்தை வீட்டி (அவாகள்) முடியிறருட்டுக தாமரைமலர்போன்றதிரு வடியினமேல், விறல் கழல முழங்க - வெற்றியையுடைய வீரகண்டை முழங்கவும.

குற்றங்களாவன - விகற்பம், சுகுறபம, குரோதம், மோகம், கொலை, தன் பம், அகங்காரம், ரகை. கட்புலங்களுகரு விடயமாயின்ற பொருள்களை மறைத்துந் தன்னைப் புலபபடுத்தி நிற்றலும புறவிருளிலும் ஞானமாகைகளுகரு விடயமாகிய பொ ருள்களையு மறைத்துந் தன்னையு மறைகரு மிக்கவிருளாதலால் ஆணவமலததை இ ருள் எனவும், அடியார்கள விணைகளென்னு பிறப்பினை யறுதறருகுந் திருவடியிற கட்டும் ஒரறிருதியாதலால் விறதகழல் எனவும, முனிவாகள் கருணி கரணஙகளின் ஆவாரங்களை யோட்டச்செல்லும பாகாதமாதலால் சிலமபுகள்புலம்ப, முழுங்க எனவுங்கூறினர். "வீட்டின்ப வெளளததழுந்திவிடாளினுமடியார் - உளளதனினும் பிரியாவொண்சிலம்பும் - கள்ளவிணை - வென்அபிறபபறுகசுசாதியமிராகழுதும்" எனப்போற்றிப் பரிஞெடையில்வருதல்காணக. முடிசூட்டிம என்றதை "சூடுவார் வினையொத்தபோது" என்னுஞ் செயயுளுரையிறகாணக. (உ0)

ஏதமில்பவித்திரம்வலக்கரனிமைபபப
போதமவரைபுத்தகமிடகையதுபொறப
வோதியுணராதலறியோலமிடுமவேதம
பாதுகைகளாயிருபாதமலர்சூட.

(இ-ள்.) ஏதம் இல் பவித்திரம வலககரன் இமைபப-குறறமில்லாத பவித்தி ரம் வலக்கையில் விளங்கவும, போதம் வரை புத்தகம இடகையது பொறப - சிவ ஞானபோதமெழுதிய புத்தகம இடகையில விளஙகவும, ஓதி உணராது அலறி ஓ லம் இடும் வேதம பாதுகைகளாகி - எதெதக்கூறியும அறியாது கதறிக் கதறி அப யமிடும் வேதஙகள் பாதுகைகளாகி, இரு பாதம மலர் சூட - இரண்டு பாதாமரை நூலச் சூடவும். (உ)

கள்ளமுளரிக்குண்முரல்காலோயறுகால
புள்ளொலியினுவுமிதமும்புடைபெயாந்து
துள்ளவெழுவேதவொலிதொண்டர்செவியாற்ரு
ளுள்ளவயல்புக்குவகையொண்பயிரவளர்ப்ப.

(இ-ள்.) கள்ள முளரிக் குள் முரல் காலை யறுகால புள் ஒலியின் - தேனை யுடைய தாமரைக்குளிருந்து ஒலிக்கும் ஆறுகால்களையுடைய ஆண் வண்டின் ஒலி யைபபோல, நாவும் இதமும் புடை பெயர்ந்து துள்ள எழு வேத ஒலி - நாவும் இத மும் (தத்தம நிலையினின்று) புடைபெயர்ந்து துள்ளவெழு நின்ற வேதவொலியா

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். நிகள

னை, தொண்டர் செவி ஆரல் உள்ளம் வயல் புக்கு உவகை ஒள் பயிர் வளப்பர்- கண்ணுவாமுதலிய முனிவர்களுடைய காதாகிய கால்வழியால் மனமாகிய வயலிற் சென்று சாதோஷமாகிய ஒள்ளியபயிரைவளர்க்கவும.

உதாத்தம, அநுதாத்தம, சொரிதமாகிய சாபேதங்களால் வேதத்தின்பொ ருள்விளங்க இசையுறத் அசசரிதுவைத்தா என்பார காவுமிதமும புடைபெயர்ந்து ள்ள வெருவேதவொலி உவகையொடபயிர்வளாப்ப எனக்கூறினர. (உஉ)

தீதமணிமுரலிருவாயநிறைதரும்ப
மாதவர்களாணவெளிவிரதுவெளிநின்று
ஞாமுடிவாயளவிரல்மறையினாக்ப
போதவடிவாகிறைபூரணபுரானன்.

(இ-ள்.) காத முடிவாய் - காதத்துவத்தின முடிவாய, அளவில் நான்மறை யின் அந்தம் போத வடிவாகி நிறை பூரண புராணன - அளவிலலாத நான்கு வேத ஙகளின்முடிவில ஞானவடிவாயநிறைந்த எனனும பகையராகிய பூரணாயுள்ளபெ ருமானார, தீதம மணி முரல் திருவாய நிறைத அருமப - குளிரகத அழகிய புள்முர வல திருவாய் நிறைதலும, மாதவாகள் காண எளி வநது வெளி நின்றன - கண் ணுவாமுதலிய முனிவாகளகாணக (உடபுலனகளுகு வெளிப்படடு) வெளிகிடை யில்வகத நின்றருளினர.

தமகோர் தோறறமு மிறுதியுமில்லாதலின் - புராணனென்றதற்கு என் னும் பழையபொப பொருளுகூறினும. நிலமலமாகிய மெய மாயைக்கப்பாற்பட்ட தாதலால சுததமாயையின காரியமாகிய பாரதத்துவதகும, அம்மாயையிறரோ ன்றிய விஷுதத்துவதின் காரியமாகிய வேதங்களுகும அபபாறபட்டு நின்றது எனபார நாகமுடிவாகி யளவிலனமறையினாறப - போதவடிவாகிறை எனக் கூ றினர.

"வேதவேதாகதம்விளக்கருசெயவிதுவுடன
நாதநாதாகதகுவேதம - பேதறதால்
ஆமளவுக்தேடவளவிறக்வபபாலிச
சேமவொளி"

எனப போறறிபபஃதுடையில் வருதல்காணக. (உக)

அறுசிரடியாசிரியவிருந்தம.

வாடவாண்மதிகண்டார்கருமுவாகடன்மானமாண்ட
சிட்டராமுனிவர்காசிறதேதிகவடிவநோகதி
யொடட முவகைவெளவரிறேறகொளவருத்தகூற்றை
யட்டதாமரைதஞ்சென்னிகணிமலராகதகாழ்ந்தார.

(இ-ள்.) வட்டம் வாள் மதி கண்டு ஆர்க்கும் உவாக கடல் மான - வட்டமா கிய வொள்ளிய பூரணசந்திரனேக்கண்டு ஒலிகெழும் நிறை கடலேயொப்ப, மாண் ட சிட்டராமுனிவர் - மாட்சிமைப்பட்ட பெரியோராகிய முனிவர்கள, காணி தேசி கவடிவம் நோகதி - காணிப்பருவதத்தையுடைய தேசிகர் திருவுருவதத்தைநோகதி, ஒட் டி அரு உவகை வெள்ளம மேல் கொள - நீங்காத மகிழ்ச்சியாகிய வெளளம் மே லெழுந்தோங்க, உருந்த கூற்றை அட்ட தாமரை நம் சென்னிக்கு அணிமலர் ஆக தாழ்த்தார் - கோபித்தெழுந்த இயமனை உதைத்தருளிய தாமரைபோனற திருவடிக ளைத் தமது சிரதனுக்கு அணியும மலர்களாகச்சூடி வணங்கினர்கள். (உச)

அளவறுகலைகட்கெல்லாமுறைவிடமாகிவேத
வினைபொருளாகிநின்றவேதியசரணமென்ற
வனைவறுமனத்தினுரைத்தேதிகவள்ளனேக்கிப்
பரகறுதவதிர்வேட்கையாதெனப்பணிந்துசொல்வார்.

(இ-ன்.) அளவு அறு கலைகட்கு எல்லாம் உறைவிடம் ஆகி - அளவில்லாத நூல்களுக்கெல்லாம் உறையுளாகி, வேதம் வினை பொருளாகி நின்ற வேதிய - வேதத்தில் வினையும் பொருளாய் நின்றருளிய வேதியரே, சரணம என்ற வினை வறு மனத்தினுரை - (நீர் எமக்கு) அடைக்கலமென்றடைந்த கோட்டமுற்ற மனத்தையுடைய கணனூவா முதலிய முனிவர்களே, தேசிக வள்ளல் கோக்கி-ஆசிரியமூர்த்தமாயெழுந்தருளிய தக்ஷிணமூர்த்தி கோக்கியருளி, பளகு அறு தவத்தீர் - குற்றமற்றதவத்தையுடையீர், வேட்கை யாது என - உங்கள விருப்பம யாதென்று வினவ, பணிந்து சொலவார் - வணங்கி முனிவர்கள் கூறுவார்கள்.

அவரது அருட்சத்தியால் சுத்தமாயையிற்றோன்றிய வித்தத்துவத்தினின்றுந் தோன்றினமையால் அளவறுகலைகடகெல்லா முறைவிடமாகியெனலுற். (உரு)

அடியமோமுய்யுமாறுமுலகெலாமளிகுமாறும்
படியிலாவரத்தவேதப்பயனருளசெய்தியென்னக்
கொடியமாபாசந்தீரப்பானருவனம்முனிவரோடி
முடிவிலாவிலிங்கமுன்போயமறைபொருண்மொழிவதானன்.

(இ-ன்) அடியமோம் உய்யும் ஆறும் - கூடியேங்கள் ஜயமறத் தெளிந்துபிழைக்கும் வண்ணமும, உலகு எல்லாம் அளிக்கும் ஆறும் - உலகத்தை யெலலாம் பாதுகாக்கும்வண்ணமும், படி இலலா வரத்த வேதம பயன் அருள் செய்தி என்ன - அளவில்லாத கனமையையுடைய வேதத்தின்பொருளே உணர்த்தியருளா யென்று (குறையிரப்ப) கொடிய மா பாசம் தீரபபான (விடாது சூழ்ந்த) கொடிய பெரியமலப பிணிப்பை யொழிக்க, குரவன் அமமுனிவரோடும் - ஆசிரியர் திருக்கோலங்கொண்டவந்த பெருமானர் அகதமுனிவர்களோடும், முடிவு இலலா இலிங்கம் முன் போய்- (என்றும்) தனக்கோர இறுதியில்லாத இலிங்கமூர்த்தியின திருமுனசென்று, மறைப் பொருள மொழிவது ஆனன் - வேதத்திற்குட் கிடைபபொருளாத தெரித்தருளத்திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

வேதத்தின் பெரருளுணர்ந்தால் உமது அருட்பேறு வாய்க்கும் என்பார் அடியமோமுய்யுமாறும் எனவும, எங்கட்கு இவவேதபபொருள கைகூடில் பலருக்தென்னிதினெங்களிடத்தணர்ந்த பிறவியைக கணேக் கய்வார்களென்பார் உலகெலாம ளிக்குமாறும் எனவுங்கூறினர். (உசு)

அந்தணிர்கேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
மந்தணமாகுமிந்தமறைபொருளதிதுவுனே
நந்தலில்லாதபோகப்பயனுக்குருவியும்பாச
பந்தனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுக்குங்கருவியாகும்.

(இ-ன்.) அந்தணிர் கேண்மின் - முனிவர்களே கேளுங்கள், சால அருமறை பொருள்கள் எல்லாம் மந்தணம் ஆகும் - மிகவும் அரிய வேதங்களின் உட்கிடைப் பொருள்களெல்லாம இரகசியமாயிருக்கும். இந்த மறைப்பொருள் அதிதல் தானே-

இந்தவேதத்தினுட் கூடைப்பொருளையறிதலே, நாதல் இல்லாத போகப் பயனுக்கும்-நெடுதலில்லாத போகப்பேற்றிற்கும், நலியும் பாச பந்தனை கழிகரும் வீட்டின்பயனுக்கும் கருவியாகும் - வருத்தம பாசபாதத்தைப் போக்கும் மோகூப்பேற்றிற் குஞ் சாதனமாம்.

வேதம் கருமகாண்டம், ஞானகாண்டம் என இருவகைப் பிரிதலால் கரும காண்டதிற்கூறிய யாகாதிபுண்ணியங்களால் போகமும, ஞானகாண்டதிற்கூறிய நின்மலசொரூபியாகிய சிவநதால முத்தியுங் கைகூடுதலால் மறைபொருளறிதல்தானே போகப்பயனுக்கும் வீட்டினபயனுக்குங் கருவியாகும் என்றார். சாலோக முதலியபத முத்திகளாதலால ஈத்தலிலாத போகப்பயனென்றார் "தெருட்பெறு போகமீ காரணமாயச் வெயமா மறைப்பொருளே" எனப பினனர் வருதலுங் காண்க. (உஎ)

உத்தமசயம்புக்குள்ளூழுத்தமதரமாய்மேலாங்
தத்துவமாருமிந்தசுந்தரசயமபுலிங்க
நித்தமாய்மறைகடகெலலாநிதானமாமபொருளாயுண்மைச்
சுத்தவத்துவிதமானசுயமபிரகாசமாகும்.

(இ-ள்.) உத்தம சயம்புக்குளூளரும் உத்தம தரமாய்-உத்தம சுயம்புமூர்த்திகளுக்குள்ளும் மேம்பட்ட வுத்தமசயமபுவாய, மேலாம் தத்துவ மாகும இந்த சுந்தர சயம்பு லிங்கம் - மேம்பட்ட தத்துவங்களின் வடிவமாகிய இந்தச்சுயம்புலிங்கமாகிய சோமசுந்தரமூர்த்தி, நிததமாய் - எனறும அழியாததாய, மறை கட்கு எல்லாம நிதானமாம பொருளாய - வேதங்களுகெலலாம் ஆதிகாரணமாகிய பொருளாய், உண்மை சுத்த அதத்துவிதமான சுயபிரகாசமாகும - உண்மையாகிய சுத்தாத்துவிதமான சுயம்பிரகாசமாக வினங்கும.

நாத விந்து தத்துவங்களின் பொருளாய் விளங்குதலால் மேலார் தத்துவ மாகும எனவும, பிரணவசொரூபமாய் நிறறலால நிதானமாம பொருளாய் எனவும், ஏகயோகமுதல்போலாது, உடலும உயிருந தமமுளொன்றுபட்டநியும அறிவும், கண்ணினுளெனியும் சூரியனுளெனியுந தமமுளொன்றுபட்டுக் காணுந்தனமையையும பிரிக்கமுடாதுபோலச் சிவந்தையும பிரபஞ்சதையும் தமமிறபிரிக்கவொண்ணுத இரண்டறநிறகும் அதத்துவிதமாதலால சுதத்துவதத்துவிதம எனவுகூறினார்.

நிறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுநூல்க
ளறைபரம்பிரமமாகுமிதனுருவாகுமேக
மறையதன்பொருளேயிநதசுகந்தரவடிவாயிகழு
ஞறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பர்நூலுணாக்கலோர்.

(இ-ள்.) நிறை பரா பரம விஞ்ஞானம் நிராமயம என்று - எங்கும் நிறைந்த பராபரமென்றும் விஞ்ஞானமெனறும நிராமயமென்றும், நூல்கள் அறை பரமபிரமம் ஆகும இதன் உரு எக மறை ஆகும் - நூலகள்கூறும் பரம்பிரமமாகிய இந்தச்சிவலிங்கமூர்த்தியின் திருவுருவமே ஒன்றுயுளள வேதமாம, நூல் உணர்ந்த கல்லோர் - நூல முறறமுணர்ந்த பெரியோர்கள், அதன பொருளே - அவவேதத்தின் பொருளே, இந்த சுந்தரம் வடிவாய் இஙஙன் உறை சிவலிங்கம் ஒன்றே என்பர்-இந்தச் சோமசுந்தரமூர்த்தமாய் இவ்விடத்தி லெழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்தி யொன்றே என்ன கூறுவார்.

பரஞ்சோதி முனிவர்

பரஞ்சோதி முனிவர் சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள திருப்பரங்குன்றத்தில் பிறந்தவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள் திருவிளையாடற்புராணம், திருப்பரங்குன்றப் புராணம், திருப்பரங்குன்றத் தலபுராணம் ஆகியவை. இவர் திருப்பரங்குன்றத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் அங்கு எழுந்தருளியிருந்த முருகப்பெருமான் மீது திருப்பரங்குன்றத் தலபுராணம் பாடினார். இவர் திருப்பரங்குன்றத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் அங்கு எழுந்தருளியிருந்த முருகப்பெருமான் மீது திருப்பரங்குன்றத் தலபுராணம் பாடினார். இவர் திருப்பரங்குன்றத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் அங்கு எழுந்தருளியிருந்த முருகப்பெருமான் மீது திருப்பரங்குன்றத் தலபுராணம் பாடினார்.

திருவிளையாடற்புராணம்

திருவிளையாடற்புராணம் என்பது சிவபெருமான் மதுரையில் நிகழ்த்திய திருவிளையாடல்களைப் பற்றிக் கூறும் நூல். இது பரஞ்சோதி முனிவரால் இயற்றப்பட்டது. இது 64 படலங்களைக் கொண்டது. இது 3,363 பாடல்களைக் கொண்டது. இது 64 படலங்களைக் கொண்டது. இது 3,363 பாடல்களைக் கொண்டது.

பாடல்

ஆகையால் மறையு மொன்றே யருமறைப் பொருளு மொன்றே
சாகையா லனந்த மாகித் தழைத்தசா கைகளெல்லா
மோகையா லிவனே யேதத் துலகுய்ய நின்ற
வேகனீ ணியனென் மூன்று மூர்த்தியா யிருந்தா னன்றே.

(இ-ள்.) ஆகையால் - நூலுணர்ந்தோ ரிவனாறு கூறுகளால், மறையும் ஒன்றே - வேதமும் ஒன்றே, அருமறைப்பொருளும் ஒன்றே - அவ்வேதத்தின் உரிய பொருளும் ஒன்றே, சாகையால் அனந்தமாகித் தழைத்தது - (அவ்வொரு வேதம்) சாகைகளால் அனந்த பேதமாயத் தழைத்தனவாகி, அச் சாகை யெல்லாம் ஓகை யால் இவனே ஏதத்தும் - அவ்வேதத்தின சாகைகளெல்லாம் விருப்பால் இவனேயே அதியாகிறகும், உலகு உய்யாநிற்க நின்ற ஏகன் ஆணியினால் மூன்று மூர்த்தியாய இருந்தான - உலகத்தோறறத்திறகும் பாதகாப்பிறகும் இறைவிகும் இனறக் சோமசுந்தரமூர்த்தி(தனது)அருட்சத்தியால் பிரமன முதலிய மூன்றுகளாயிருந்தான.

வேதம் ஒன்றே சாகாபேதங்களால இருகு முதலியனவாக காணுவதைப் பட்டது ஆதலால் சாகையாலனந்தமாகித் தழைத்ததெனவும், அதுபோல ஏகமாயுள்ள தானும் சிருஷ்டி, திதி, சங்காரத்தினபொருட்டுப் பிரமன முதலிய திரிமூர்த்திகளாய நிறறலால் உலகுதயாநிகக்ந்த ஏகனுணியினால மூனறுமூர்த்தியாயிருந்தான எனவும் கூறினர். சாகாபேதங்களால் வேதம் காணுவதைப்பட்டதென்பது "கேட்டிசைமுகத்து" எனப பினவருஞ செயயுளாலுணர்க. (கூ0)

மலர்மகனுகி மூன்று வையமும் படைத்தும்மால
யலிவறநீறுத லிருகருணையாயழித்தமுமுவர்
தலிவனுயப்பரமாகாசசரீரியாயமூதலீரின்றித்
தொலிவருஞ்சோதியாமிசுந்தரவிங்கத்தன்னில்.

(இ-ள்.) மலர் மகனுகி மூன்று வையமும் படைத்து - பிரமனுகி மூன்றுலகங்களையும் படைத்து, மாலாய் அலிவு அற நிறுத்தி - திருமாலாய் உயிர்கள் வருந்தாமறற தாங்கி, முக்கண் ஆதியாய் அழித்து - திரிநேத்திரங்களையுடைய உருத்திரமூர்

த்தியாய் இணைப்பொழித்து, அம்மூவர் தலைவனுய் - அத்திரிமூர்த்திகளுக்கு மிறைவனுகி, பரமாகாச சரீரியாய் - சிதாகாசமே தனக்கோர் திருமேனியாக வுடையவனுய், முதல் ஈறு இன்றி தொலை வரும் சோதி ஆம் இச்சுந்தர இலிங்கம் தன்னில்- தோறறமும் நடுவும் இறுதியுமில்லாமல் என்றும் கெடாத ஒளிவடிவாயுள்ள இந்த ச்சோமசுந்தர இலிங்கமூர்த்தியில்.

முதலீறு என்றமையால் நடுவென்பதுகூறுதேயமைதலால் நடுவென விரித் துக்கூறினும். ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம வருவித்துத்தனது திருவடியிற்கூட்டுதற் குச்சிருட்டியாதித்தொழிலகளைநடத்துதலால்மலர்மகளுகி மூன்றவையமும் படை த்தமாலாய் அவ்வற நிறுத்தி முக்கணுதியமயித்த எனவும், இத்தொழில்களையம் மூவரும தனது ஆணைமேற்கொண்டு நடத்த நிற்றலால் அம்மூவர் தலைவனுய் எனவு ம, இவற்றிலதாகசற்று விகாரமின்றி நிற்றலால பரமாகாசசரீரியாய் எனவும், இவ் வாறுநிறபவன வாக்குமனுதீதனுதலால் முதலீறினறி எனவும்,சந்திர சூரியாக்கினி கூடத்திரங்கள் முதலியவறறிற்கெல்லாம் ஒளிதருவோன் ஆதலால் தொலைவருஞ் சோதியாம் எனவும் கூறினர். சிவபெருமானே சிருட்டியாதித் தொழில்களை நடத் துகின்றன் என்பது ''போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் நேற்றமாம்பூங்கழல்கள் - போ ற்றியெலலாவுயிர்க்கும் போகமாம்பூங்கழல்கள் - போற்றியெல்லாவுயிர்க்கு மீறுமி ணையடிகள் - போறறிமானனமுகனுங் காணுதபுணடரிகம் - போற்றியாமுய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்'' எனத் திருவாசகத்திலும், அம்மூவர் தலைவனுய் என்பது ''மூவண்ணல்தன்சகதி முதற்தொழில்செய்யவாளா - மேவண்ணல்'' என இந்நூலிலும், விகாரமின்றி எனபது ''கற்தமலரயனபடைக்கும்''என்னும்விருத்தத்தில் ''விகாரங்கள மருவான'' எனச் சிவப்பிரகாசத்திலும், சந்திர சூரியாக்கினி கூடத்திர முதலியவற்றிற்கு ஒளிதருவான் என்றது ''மெய்ச்சுடருக்கெல்லாம் - ஒளிவ ந்தபூங்கழல்'' என ஷே திருவாசகத்திலும் வருதல் காண்க. (கக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியிலான்மதநதுவமானவலாமகன்பாகமுநடுவி
னீதியின்விச்சாதத்துவமானகெடியவன்பாகமுமுடிவி
லோதியசிவதத்துவமெனலானவுருதநிரபாகமுமுதிக்கும்
பேதியிம்மூன்றிலெண்ணிறநத்துவங்கள்பிறக்குமம்மூன்றினுமுறையால்.

(இ-ள்.) ஆதியில் ஆன்ம தத்துவம் ஆன அலர் மகன் பாகமும் - முதலில் ஆன்மதத்துவமாயுள்ள பிரமன் பாகமும், நடுவில் நீதியின் விச்சாதத்துவமான நெ டியவன் பாகமும - மத்தியில் மூறைப்படி வித்தியாதத்துவமாயுள்ள திருமால்பாக மும், முடிவில் ஓதிய சிவ தத்துவம் எனல் ஆன உருத்திரபாகமும் உதிக்கும் - மத் தகதில் கூறப்பட்ட சிவதத்துவமென்னும் உருதநிரபாகமும் தோன்றும், பேதி இம்மூன்றில - இவ்வாறு வேறபட்ட இம்மூவகைத தத்துவங்களில், எண்ணில் தத் தத்துவங்கள் பிறக்கும் - அளவில்லாத தத்துவங்கள் தோன்றும், அம்மூன்றினும் மு றையால் - அம்மூன்று தத்துவங்களினும் முறைப்படி.

சிவலிங்கம் பன்னிரண்டங்குலமாகில் நான்கான்கங்குலங்களாகப்பிரித்து மு றையே ஆன்மதத்துவமுதலாகக்கொள்ளநிற்றலால் ஆதியில், நடுவில், முடிவில் என்றார்.

ஆன்மதத்துவம்-உச. பூதம்-டுரு, புலன்-டுரு, ஞானேந்திரியம்-டுரு, கன்மேந்திரி யம்-டுரு, அந்தக்கரணம்-ச, ஆ உச. வித்தியாதத்துவம் காலம், நியதி, கலை, வித்

தை, இராகம், புருடன், மாயை ஆ ஏ. சிவதத்துவம் சுத்தவித்தை, ஈஸ்வரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஆ ரு. இத்தத்துவக்களினின்று குக்குமை முதலிய வாக்குகளும், பிராணவாயுமுதலிய வாயுக்களும், வசனாதிகளும், குணதத்துவமும், தைசதமுதலிய அங்காரமும், சாக்கிர முதலிய அவத்தைக்களும் ஆகிய இவை முதலியன தோன்றுதலால் பேதி யிம்மூன்றி லெண்ணிறத்துவங்கள் பிறக்கும் என்றார். மத்தகம் என்றது பூசாம்சத்தை. (கூஉ)

ஓதருமகாரமுகாரமேமகாரமுதித்திடும்பிரணவம்விந்து
நாதமோடுதிக்கும்வியத்ததாரகத்தினல்லகாயத்திரிமூன்று
பேதமாம்பதத்தாற்பிறக்குமிக்காயத்திரியிருபேதமாம்பேதம் [ம்
யாதெனிற்சமட்டிவியட்டியென்றிரண்டுமேதுவாம்வேட்டவைக்கெல்லா

(இ-ள்.) ஓது அரும் அகாரம் உகாரம் மகாரம் உதித்திடும்-சொல்லுதற்கரிய அகாரமும் உகாரமும் மகாரமும் அததத்துவங்களினின்று தோன்றும், பிரணவம் விந்து நாதமோடி உதிக்கும்-(அவ்வகரங்களோடு) பிரணவமானது விந்து நாதங்களோடுந்தோன்றும், வியத்த தாரகதத்தின் நல்ல காயத்திரி மூன்று பேதம் ஆம் பதத்தால் பிறக்கும்-விளங்கும் அப்பிரணவத்தில் (வியாகிருதிகளேழோடு) நன்மையைத் தரும காயத்திரி மூன்றுபேதமாகிய பதங்களால் தோன்றும், இகாயத்திரி இருபேதம் ஆம் - இத்தக்காயத்திரி யிரண்டுபேதமாம், பேதம் யாது எனில் சமட்டி வியட்டி - பேதம் யாதென்று வினவில் சமட்டி வியட்டியாம், என்ற இரண்டும் வேட்டவைக்கு எல்லாம்ஏதுவாம் - என்று கூறப்பட்ட இவவிரணடும் ஆன்மாக்கள் விரும்பினவைகளெல்லாம் பெறுதற்குக் காரணங்களாம்.

வியத்ததாரகம் என்றதற்கு விளங்கும் ஆதாரமாகிய இச்சிவலிங்கமூர்த்தியினின்று எனப்பொருள்தெரள்ளலும் ஒன்று.

பிரணவமானது அகரமுதலிய ஐநதக்கரங்களின் வடிவாய் நிற்றலால் அவ்வக்கரங்களோடு என்றும். இருபத்தாறன்கு எழுதுதலின் வடிவாயுள்ள காயத்திரி மூன்று வாக்கிய முடிபாயுள்ளது ஆதலால் காயத்திரி மூன்றுபேதமாம் பதத்தாற் பிறக்கும் என்றார். அகரமுதலிய அக்கரங்களின் வடிவாய் நிறறல் "அவ்வடனுவ்வமவ்வமணம் புத்தியகங்காரங்கள் - செவ்வியவிந்தாதஞ் சித்தமேரடுள்ளமாகும் - ஒவ்வெனுமெழுத்தாமைந்தும" எனவரும் சிவஞானசித்தியாரில் சமட்டிமிற் பிரணவரூபம் ஐந்தெழுத்தாம் எனக்கூறியிருத்தல்காண்க. வியகிருதிகளேழென்றது காயத்திரிக்குரியஅங்கங்களே. சமட்டி,வியட்டி என்றது உச்சரிப்பின்பேதங்களே.

இன்னவையிரண்டுமிவனருள்வலியாலீன்றநான்மறையையங்நான்கும்
பின்னிவனருளாலளவிலவானபிரணவமாதிமந்திரமூ
மன்னவாருணதாரதத்தகாரமாதியக்கரங்களுமுதித்த
சொன்னவக்கரத்தின்சிவாகமநூலிசசுரவரனடிமுகத்துதித்த.

(இ-ள்.) இன்னவை இரண்டும் இவன் அருள் வலியால் நான்மறையை ஈன்ற - இவ்விரண்டும் இச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருட்சத்தியால் நான்கு வேதங்களையுந் தந்தன, அந்நான்கும் - அந்நான்கு வேதங்களும்,- பின் இவன் அருளால் அளவு இலவான - பின்பு இம்மூர்த்தியின் திருவருளால் அளவில்லாதனவாய் விரிந்தன, பிரணவம் ஆதி மந்திரமும் அன்னவாறு ஆன - பிரணவத்தை முதலிலுள்ள சத்தகோடி மகாமகதிரங்களும் (அப்பிரணவத்தில்) அவ்வாறு தோ

ன்றின, தாரகத்து அகாரம் ஆதி அக்கரங்களும் உதித்த - அப்பிரணவத்தில் அகார முதலிய ஐம்பத்தோரக்கரங்களுங் தோன்றின, *சொன்ன அக்கரத்தின்-கூறிய அக்கரங்களின் (வடிவரயுள்ள)* வொகமநூல் *இச்சரயான் கடமுகத்து உதித்த-சிவாகமநூல்கள் இந்தச் சோமகுத்தரக்கடவுளின் கடமுகத்திற்றோன்றின.*

தாரகம் என்றது வேதமுதலியன தோன்றுதற்குஆதாரமாய் நிற்றலால் அக்காரணம்பற்றிப் பிரணவத்தின்மேல் வின்றது எனவதிக.

சிவாகமங்கள் காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், சௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சருவோக்தம், பாரமேச்சுரம், கிரணம், வாதுளம் என - உ.அ. இவை தனித்தனி ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என நானரு பாதங்கனே யுடையனவாயிருக்கும். (நுச)

கிட்டிசைமுகத்தொன்றமித்தநாலெந்திற்கிளேத்ததாலிருக்கதுதென்பா
லீட்டியவிரண்டாம்வேதநூறுருவோடெழுந்ததுடதிசைமுகத்தி
னீட்டியசாமமாயிரமுகத்தானிமிர்ந்தவடதிசைமுகத்தி
னுட்டியவொன்பதுருவொடுகிளேத்தருடந்தநான்காமறையே.

(இ-ள்.) *கிழ் திசை முகத்து ஒன்று அடுத்த நாலெந்தில் கிளேத்தது இருக்கு - தற்புருடமுகத்தில் இருபத்தொரு சாகையோடு இருக்குவேதம் தோன்றியது, தென் பால் ஈண்டிய இரண்டாம் வேதம் நூறு உருவோடு எழுந்தது - அகோரமுகத்தில் கெருங்கிய யசுர் வேதம் நூறு சாகைகளோடு தோன்றியது, குட திசை முகத்தில் நீட்டிய சாமம் ஆயிர முகததால் நிமிர்ந்தது - வாமதேவமுகத்தில் அளவில்லாத சாமவேதம் ஆயிரஞ்சாகைகளோடு தோன்றி எழுந்தது, வடதிசை முகத்தில் நாட்டிய ஒன்பது உருவொடு கிளேத்து நான்காம்மறை நடந்தது - சத்தியோசாத முகத்தில் உண்மைப்பொருளே கிலேறுதலிய ஒன்பது சாகைகளாகி அதர்வ வேதந்தோன்றி நடந்தது.*

இருக்கது நான்கது அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. ஈட்டிய வலித்தல்விகாரம்.

*அருமறைநால்வேறுகையால்வருணமாச்சிரமங்களுநான்காந்
தருமம்யாகாதிகருமமுமறையின்றகைமையிற்றோன்றினமறையுங்
கருமநூன்ஞானநூலெனவிரண்டாங்கருமநூலிவனருச்சனைக்கு
வருமவினையுணர்த்துஞானநூலிவன்றன்வடிவிலாவடிவினையுணர்த்தும்.*

(இ-ள்.) *அருமறை நால் வேறு ஆகையால்-அரிய வேதங்கள் நான்கு கூறு கையால், வருணமும் ஆச்சிரமங்களும் நான்காம் - வருணமும் ஆச்சிரமங்களும் நந்நான்கு வனைப்படியும், தருமம் யாகாதி கருமமும் மறையின் தகைமையில் தோன்றின - தருமவடிவாகிய யாகமுதலிய கருமங்களும் வேதத்தின்பொருளின் வழியிற் றோன்றின, மறையும் கருமநூல் ஞானநூல் என இரண்டி ஆம்-வேதமும் கருமநூல் ஞானநூலென இரண்டுவகைப்படும், கருமநூல் இவன் அருச்சனைக்குவரும் வினை உணர்த்தும்-கருமநூல் இவனருச்சனைக்குரிய இயல்புகளைக் கூறும், ஞானநூல் இவன் தன் வடிவு இல்லாவடிவினை உணர்த்தும்-ஞானநூலானது இச்சிவபெருமானுடைய நின்மல சொரூபத்தைத் தெரிவிக்கும்.*

வருணம் நான்கான வன பிரமம், சத்திரிய, வயிய, சூத்திரர் எனப்படும். அச்சிர மம் நான்கான வன பிரமசரியம், இருகத்தம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம் எனபபடும். வேதத்தின் அபரார்த்தமாகிய தருமம் ஓகாதி கருமங்களாதலால், தருமம யாக தி கருமம் எனவும், யாகம் தூலம், சூக்குமம் என இருவகைப்படுதலால் பொதுப்பட யாகாதியெனவும், கருமம்-மானதம, வாசிகம், காயிகம் என மூவகையபடுதலால் மூற்றும்மை தக்க கருமமும் எனவும், கருமம் எல்லாத்தொழிற்கும் பொதுப்பட நின்றதெனினும் சிவார்ச்சனை சிவத்தைப் பெறுகைக்குரிய தொழிலாகையால் கரு மதூலிவரைச்சனைக்குவரும் விஷேயுணர்த்தம் எனவும், வேதத்தின் பரார்த்தம சிவத்தைப் பெறுகைக்கு அப்பரசிவதத்தின் நின்மலசொரூபத்தை யுணர்த்துதலால் ஞான்தூலிவன்றன் வடிவிலா வடிவினேயுணர்த்தும் எனவுங் கூறினர். (கூசு)

மூதனுகர்நீராற்சினேகுழைத்தாங்கிம்முழுமுதற்கருத்தூகல்லவியின் பதமிவன்வடிவப்பண்ணவர்பிறர்க்குந்திருத்தியாம்பரனிவன்முகததின் விதமூறுசித்தமாதிமூவினேக்கும்வேண்டியங்குலகவர்போகங் கதிபெறவியற்றுஞ்சிவார்சசனேவினேக்குங்காரணமிசசிவகோசம்.

(இ-ள்.) முதல் நகர் நீரால் சினே குழைத்தால் ஆங்கு-வோ் நகரும நீரினால் சினேகள் தனிர்த்தாற்போல, இம் முழு முதற்கு அருதத்தம் கல் அவியின் பதம் - இச் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஊட்டும் கல்ல அவியுணவு, இவன வடிவம் புண்ணவர் பிறர்க்கும் திருத்தியாம் - இமமூர்த்தியின் நிருவருவமாகிய தேவர்கள் பிறர்க் குந் திருத்தியாய் முடியும், பரன இவன் முகததில் - இறைவனுகிய இச்சிவபெ ருமான் சந்நிதியில், விதம் உறும நிததம ஆதி மூவினேக்கும-(செயபும்) வெவ்வேறு வகைப்பட்ட நித்த முதலிய மூன்று தொழில்களுகும, உலகவர் போகம் கதி வே ண்டி பெற இயற்றும் சிவார்ச்சனே வினேகரும் - உலகினர் போகத்தையும முத்தியை யும் பெறச்செய்யும் சிவார்ச்சனேக்கும், இச சிவ கோசம்-காரணம - இச்சிவலிங்க மூர்த்தியே காரணமாயுள்ளது.

பிரமன் முதலிய மூவவடிவமாய் நிறறலால் இமமுழுமுதற்கருத்து கல்லவி யின் பதமிவன் வடிவம் பண்ணவா பிறர்க்குந் திருதத்தியாம எனறா, நித்த முதலி ய மூவினேகள் நித்தம், நைமித்தம், காமியம இவைகளே முன்னாக் காண்க. அங்கு அசைகிலே. (கூஎ)

மறைபலமுகங்கொண்டலறிவாயினேத்துமயங்கவேறுகண்டபூரணமாய் நிறைபரம்பிரமமாருமிக்குறினேயக்கருமநன்னெறிலழாப்பூசை முறையினுஞானநெறியினிப்பொருளேயருளினுன்முயக்கறமுயங்கு மறிவினுந்தெளிவதுமக்குநாமுனாத்தவருமறைப்பொருள் பிறக்கரிதால்.

(இ-ள்.) மறை பல முகங் கொண்டி அலறி வாய் இனேத்து மயங்க - வேதங் கள் அனேக முகங்கொண்டி (தேடியுமுணராது) கதறி வாய்சோர்ந்து மயங்க, வே று அகண்ட பூரணமாய் நிறை பரம் பிரமம் ஆகும இக்குறியை - (அவற்றிற்கு) வே றாய் அகண்ட பூரணமாகி நிறைந்த சொரூபசிவமாகிய இதைச் வெளிங்கப்பெருமா னே, கல் கருமம் நெறி வழா பூசை முறையினும் - கல்ல கருமகாண்டத்திற கூறிய நெறியினின்றும் தவறுத பூசைமுறையினுலும், ஞான நெறியின் இப் பொருளே அரு ளினுல் முயக்கு அற முயங்கும் அறிவினும் தெளிவது - ஞானகாண்டதிற்கூறிய நெறியினின்று இச்சிவலிங்கப்பெருமானே (அவனது) திருவருளினுல் கலபபறக்கல

க்கும் உணர்வினுலும் அவனேயறிதல், உமக்கு நாம் உரைத்த அருமைப்பொருள் - உமக்கு நாங்கூறிய வேதத்தினுட்கிடைப்பொருள். பிறர்க்கு அரிது-(இதனேயுணர்தல்) வேணேயோர்க்கரியது.

பலமுகங்கொண்டு என்றது சாகைகளே. வேதத்தினுட்கிடைப்பொருளாயிருப்பினும அவ்வேதம் சடமாயுள்ள வித்துவிற் ரேன்றினமையால் சித்தாயுள்ள சிவத்தை யறிதலருமையால் அலறி வாயிலேத்து மயங்க வேறகண்ட பூரணமாய் நிறை எனவும், ஞானகாண்டம் வடிவிலா வடிவினே யுணர்த்துதலால் அவனது நின்மல சொரூபத்தை யவன் திருவருளாலே இரண்டற நின்றுணரவேண்டுதலால் அருளினை முயக்கற முயங்கும் அறிவினும் எனவும் கூறினர். (நஅ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருமத்தான் ஞானமுண்டாங்கருமந்தைசித்தசுத்தி
தருமத்தாலிகந்தித்தசுத்தியைத்தருமாலல்கு
மருமைத்தாந்தருமத்தாலேசாந்தியுண்டாருமாண்ட
பெருமைத்தாஞ்சாந்தியாலேபிறப்பதாடாங்கயோகம்.

(இ-ள்.) கருமத்தால் ஞானம் உண்டாம் - கருமகாண்டத்திற்கூறிய சற்கருமத்தால் ஞானகாண்டத்திறகூறிய ஞானம் கைகூடிம, கருமத்தை சித்த சுத்தி தரும் - அச்சற்கருமத்தைச சிததசுதது கொடுக்கும், மத்தம ஆல் இகந்த சித்த சுத்தியை தருமம கல்கும் - மயக்கதனினும் நீங்கிய சிதத சுதத்தியை அததருமம் கொடுக்கும், அருமைதது ஆம் தருமத்தால் சாந்தி உண்டி ஆகும் - அருமையை யுடைத்தாகிய அத்தருமத்தாலே சாந்தி உண்டாகும, மாண்ட பெருமைதது ஆம சாந்தியாலே அட்டாங்கயோகம் பிறப்பது - மாட்சிமைப்பட்ட பெருமையையுடைய அச்சாந்தியினுலே அட்டாங்கயோகம நேரன்றும.

கருமம் என்றது முன்னர்க்கூறிய சிவார்ச்சனேயை. ஞானம் என்றது பர ஞானத்தை. சித்த சுத்தி என்றது நிதநிய நைமித்திய கருமங்களேச சிவார்ப்பணமாகச் செய்ததால் வந்த பயனே. தருமம் எனறது பத்துவகைப்பட்ட சிவபுண்ணியத்தை. சாந்தி எனறது அகக்கரணநிகரிதததை. அட்டாங்கயோகம் என்றது இயம முதலிய எட்டினே. சிவபுண்ணியம் கொல்லாமை, பொறுமை, உண்மைகூறல், பழி பாவத்துக்கு அஞ்சுதல், புண்ணியததிலிச்சை, மனமுதலியவற்றை யொடுக்கல், கொடை, சிவார்ச்சனே, தவம், சதாசிவாதி விக்கிரகங்களேத் தியானித்தல் எனப் பத்தாம். அட்டாங்கயோகம் இயமம், நியமம், ஆசனம, பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணே, தியானம், சமாதி என எட்டுவகைப்படும். கருமத்தால் ஞானமுண்டாம் என்பது "இரியையெனமருவுமவையாவுஞானங் ஙைடத்தற்குநிமித்தமெனக் ளிக்கும" என்னுஞ் சிவப்பிரகாசததாலும, சிததசுத்தி எனபது "நித்தியநைமித்தியகன்மவன்கணிட்காமியமாகப் - பததியுறச்செய்வதனும் பாவமெலாசாகமூறும் - ஒத்தியன்மற்றதனுனே யொழியாமலுஞசித்த - சுததியுளதாரமென்று சொல்லுமான்மறையனேத்தும்" என்னும் சூதசங்கிதையாலும், சிவபுண்ணியம் பத்தென்றது "அயிங்கிதைபொறையேமெய்ம்மை யறைதலேயரியகாணே - உயர்ந்தவாதாரவேயுள்ள மொடுக்கலேகொடுக்கைதானே - வியக்தவர்ச்சனையேமெய்பூன் வெறத்தறதவமே மேனி - நயக்தபாவனேயேயென்னத் தசமினவகன்றெக்காளும்" என்னும் சிவதரு மோத்தரத்தாலும், அட்டாங்கயோகம் "இயமியமமாசனமே யிலங்குபிராணயாமமே - வயமரர்பிரத்தியாகாரம வருதாரணேயேயியானமே - பயமார்சமாதி யென

வெட்டு" என்னும் ஷெ சூதசங்கிதையாலும் உணர்க. இயமமுதலியவற்றைநிரித்
தற் பெருஞும். மத்தம் ஈறுதொக்குநின்றது. ஆல் உருபுமயக்கம். (உக)

கிரியையால் ஞானந்தன்னுற்கிளர்சிவபத்திபூசை
தெரிசனஞ்சைவலிங்கதாபனஞ்செய்தலீசற்
குரியமெய்யன்பர்பூசையுருத்திரசின்னந்தாங்க
லரியதேசிகன்பாற்பத்தியினேத்தையுக்தெரியலாகும்.

(இ-ள்.) கிரியையால் ஞானம் தன்னுல் - கிரியையினுலும் ஞானத்தினுலும், கிளர் சிவபத்தி பூசை தெரிசனம் - விளங்கும் சிவபத்தியும் சிவபூசையும் சிவதெரி சனமும், சைவ லிங்க தாபனம் செயதல் - சிவலிங்க தாபனஞ் செய்தலும், ஈசற்கு உரிய மெய் அன்பர் பூசை - சிவபெருமானுக்குரிய மெய்யடியார் பூசையும், உருத்தி ரசின்னம் தாங்கல் - சிவவேடம் தாங்குதலும், அரிய தேசிகன் பால் பத்தி - பெறு தற்கரிய ஞானகிரியனிடத்து அன்பு கொள்ளுதலும், அனேத்தையும் தெரியலாகும்- (ஆகிய) இவை முற்றும் அறியலாம்.

பரஞானமடைந்த சிவன்மூத்தர்களும் பற்ற நீங்கின மும்மலங்களும் ப ழைய வாசனபலத்தால் விளக்கறறம் பார்க்கும் இருள்போல் அறிவற்றம்பார்த்துத் தாக்குதலால் அவற்றைப் பரிகரித்தற்குத் துணேயாகச் சிவபத்தி, சிவபூசை, சிவதெரி சன முதலியவறறைக கொள்ளவேண்டுதலால் ஞானம் தன்னுல் அனேத்தையும் தெ ரியலாகும் என்றார். "செங்கமலத்தாளினேகள் சேரவெட்டாத் - திரிமலங்களறுத் தீச னேசரொடுஞ் செறிதிட் - டங்கவர்ஞதிரு வேடமாலயங்களெல்லாம் - அர னெனவேதொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி - எங்குமியாமொருவருக்கு மெளியோமல் லோம் - இயாவருக்குமேலானேமென் றிறுமாப்பெய்தித் - திங்கண்முடியாரடியா ரடியோமென்று - திரிதிவிர்சிவஞானச் செய்தியுடையோமே" எனவரும் சிவஞா னசித்தியாரால் உணர்க. (சo)

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின்சென்
றறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கனுகுணமாமின்ன
முறையினுன்மார்த்தமெனறுமொழிவதம்மார்த்தருசேர்ந்த
நிறைகள்வைதிகமாமேலாசசொல்வதிசசுத்தமார்க்கம்.

(இ-ள்.) மறைவழி மதங்கட்கு எல்லாம் மறை பிரமாணம் - வேதத்தின்வழி நின்ற கொளகைகளுக்கெல்லாம் வேதமே பிரமாணமாம், பின் சென்று அறை தரும் மிருதி எல்லாம் அவைக்கு அனுகுணம் ஆம் - அவ்வேதத்தின் வழியே சென்று அவ் வேதத்திற்குப் பொருந்தக்கூறும மிருதிகளெல்லாம அக்கொள்கைகளுக்கு அனுகு ணப்பிரமாணமாம், இன்ன முறையினுல் மார்த்தம் என்று மொழிவது - (வேதத்தி ற்குப் பொருந்தக்கூறும்) இத்த முறையினுல் அவ்வனுகுணப்பிரமாணம் மார்த்தமென் றுகூறப்படுமெ, அம் மார்தத சேர்ந்த நிறைகள வைதிகமாம் - அம்மார்த்தஞ் சேர்ந்த பாகுபாடுகள் வைதிகமாகும், இச் சுத்த மார்க்கம் மேலா சொல்வது - இச் சுத்தமார்க்கமாகிய வைதிகமார்க்கம் மேலாகக் கூறப்படும்.

வேதத்திற்கூறும் கொள்கைக்கு மிருதியிற்கூறும் கொள்கை விருத்தமின்றி யொத்திருக்கவேண்டும் என்பார் பின்சென்றறைதரும் எனவும், இத்தப்பிரமாணம் இரண்டாவது என்பார் அனுகுணமாம் எனவும், சுருதியிற்கூறுவது சிரௌதம் என்

மாணிக்கம்விற்றதிருவிளையாடல் -

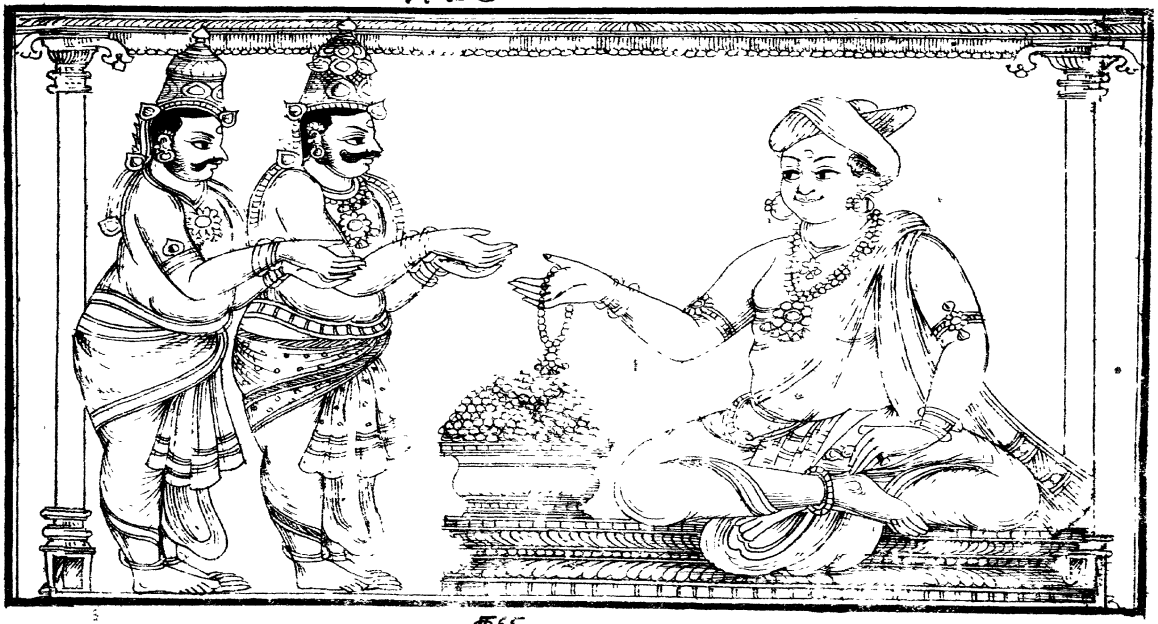

ரூற்போல மிருதியிற்கூறுவது மார்த்தம் என்பார் இன்ன முறையினுல் மார்த்தம் எனவும், தன்னெடு முரணுதலின்றி நின்ற மார்த்தத்தழுவிய வேதமார்க்கம் என் பார் வைதிகம் எனவுங் கூறினர். (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருட்பெறுபோகம்வீடுகாரணமாய்ச்சிவமயமாமறைப்பொருளை
யிருட்கெடவுரைத்தேமிப்பொருடகதிகமில்லியிபபொருளெலாமுமக்கு
மருட்கெடத்தெளிவதாகெனவினியவழிவழாமாதவர்புறத்தை
யருட்கையாற்றட்வியிலிக்கத்துட்புகுந்தானருள்பழுத்தன்னதேசிகனே.

(இ-ன்.) தெருள் பெறு போகம் வீடு காரணமாய் - தெளிவுபெற்ற பக்த மோக்ஷங்களுக்குக் காரணமாகி, சிவமய மாம மறைப் பொருளை இருள் கெட உரை தேம்-சிவமயமாகிய வேதத்தினுட்பொருளை மயக்கங்கெடக் கூறினேம், இப்பொ ருட்கு அதிகம் இல்லை-(நாம்கூறிய) இதற்குப் பொருளுக்கு மேம்பட்ட பொருளில்லை, இப் பொருள் எல்லாம் உமக்கு மருள் கெட தெளிவதற ஆகென - இப்பொருள்களெ ல்லாம் உங்களுக்கு அறியாமை நீங்க விளக்கக்கடவதென்று, அருள் பழுத்தால் அன்ன தேசிகன-அருள கனிந்தாலொத்த திருவுருவதையுடைய தேசிகர், இனிய வழி வழா மாதவர் புறதை அருள் கையால் தடவி இலிங்கத்துள் புகுந்தான் (கூறிய) இம்மார்க்கத்தினின்அஞ் சிறிதும் வழுவாத கண்ணுவர் முதலிய முனிவர் களுடைய முதுகைக் கருணையோடு தமத திருக்கரத்தால் தடவிச் சிவலிங்க மூர்த் தியுள் கரந்தருளினர்.

பக்குவர்க்குப் பிரார்த்தவாதனையை ஒழித்தற்குச்செய்யுந் தீக்கையாதலால் மாதவர்புறதை யருட்கையாற்றடவி எனறர். (சஉ)

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ககஙஉ.

பதினேழாவது.

மாணிக்கம்விற்றபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுகந்தவார்பொழின்மதுரையெம்பிரான்றனதுணைத்தா
ளுகந்தவாவறுகண்ணுவமுனிமுதலோரு
மகந்தவாதபேரன்பருக்கருமறைப்பொருளைப்
பகர்ந்தவாறிதுமாணிக்கம்பகர்ந்தவாபகர்வாம்.

(இ-ன்.) சுகந்தம் வார் பொழில் மதுரை எம் பிரான் தன துணைத்தாள் உக ந்து - நல்ல வாசமிக்க சோலைசூழ்ந்த மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவு ளுடைய இரண்டிதிருவடிகளையும் விரும்பி, அவா அறு கண்ணுவ முனி முதல் ஒதும்- ஆசையொழிந்த கண்ணுவமுனிவர் முதலாக்கூறும், அகம் தவாத பேர் அன்பரு

க்கு - மனத்தினின்று நீங்காத பெரிய அன்பினையுடைய முனிவர்களுக்கு, அருமறைப் பொருளே பகர்ந்த ஆறு இதழ் - அரிய வேதத்தின் பொருளைக் கூறிய திருவிளையாடல் இதழ்திருவிளையாடல், மாணிக்கம் பகர்ந்த ஆறு பகாவாம் - மாணிக்கமலிறற இருவிளையாடலே இனிக கூறுவாம்.

தவாத என்னும எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் பகுதி தா என முதல் குறுகின்றது. (க)

அன்னகாள்வயின்வீரபாண்டியற்கணங்கினைய
மின்னனருளோம்போகமும்விளைநிலமனைய
பொன்னனர்பெறுகாளையரைங்கணைப்புத்தே
ளென்னவிறினர்வான்பயிர்க்கெழுகாளையென்ன.

(இ-ள்.) அன்ன காள் வயின் - அக்காலில், வீரபாண்டியற்கு அணங்கு அனைய மின அன்னருள் - வீரபாண்டியனுகுக் கொல்லிமபாவையை யொதத மிழதிதியருள், ஐம போகமும் விளை நிலம் அனைய பொன் அன்னர பெறு காளையர் - ஐநது போகங்களும் விளைதற குரிய காமக்கிழதியர பெற்ற புதலவர்கள், வான் பயிர்க்கு எழு கனை என்ன - பெருமபயன்றரும் பயிர்க்கு இடையூறுக மேலெழுகதோங்குங் களைபோலவும, ஐங் கணைப் புததேள் எனன - பஞ்சபாணங்களை யேந்திய மன் மதனைப்போலவும், வீறினர் - ஒங்கினர்கள்.

கோடாதசெங்கோல் என்றறபோல அணங்கனைய மினனனர் எனறதனுள் மின்னனர் விசேடியமாகநின்றது. மினனன்னர்மின்னலேயொததவர்கள். பொன்னன்னர் இலக்குமியையொத்தவர்கள். ஐம் போகம் கணடு கேட்டு உணடு உயிரதனப்பரிசிதததலாகிய ஐமபுலன்களால நுகரும போகங்கள். ஏனை விளைநிலங்கள் முப்போகங்களைத் தருவன இப்பெண்கள் ஐம்போகங்களைத் தருபவர் என்பார் ஐமபோக மும விளைநிலமனையமின்னனர் என்றார். (உ)

பின்னரும்பெறற்குமரனைப்பெறுவதுகருதி
மன்னனுகுலதேவியுமகயற்கணிமனனன்
றன்னைநோகவியடடமிசதுர்தசிமதிவார
மின்னநோன்புநோற்றெழுகுவாரிறைவனின்னருளால்.

(இ-ள்.) பின அரும் பெறல் குமரனை பெறுவதை கருதி - பின்பு பெறுதறகரிய புதலவனைப் பெறக்கருதி, மனனனும குலத தேவியும் கயல் கண்ணி மனனன் தன்னை நோகவி - வீரபாண்டியனும் அவனகுலமாதும் சோமசுநதரக்கடவுளைநோகவி, அட்டமி சதுர்தசி மதிவாரம இனன நோன்பு நோறறு ஒழுகுவார் - அட்டமி நோனபு சதுர்த்தசிநோனபு சோமவாரநோன்பு ஆகிய இருநோனபுகளை நோறறு கடப்பாராயினர், இறைவன் இன அருளால்-அச்சோமசுநதரகடவுளின இனியதிருவருளால்.

அட்டமி திதிகளுள் சிவபெருமானுக்குரிய விரததினி, சதுர்த்தசி மாதந்தோறும் வருஞ் சிவனிரா இவைபஞ்சபருவங்களுளடங்கினவை. சோமவாரம் வாரங்களுள் சிவபெருமானுக்குரியவிரதவாரம். (ஊ)

சிறிதுநாள்கழிந்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறக்க
மறுவிலாவடமீன்புரைகற்பினள்வயிற்றில்

குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றெருகுமர
விறையுரேலகருட்குடைநிழற்றவந்ததித்தான்.

(இ-ள்.) சிறிது நாள் கழிந்த அகன்றபின் - சிலகாள்சென்று நீங்கினபின், கங்கையில நிறைந்த மறைவு இல்லா வட மீன் புரை கற்பினுள் வயிற்றில் - கங்கையும் புனிதமாகிய குற்றமில்லாத அருந்ததியையொத்த அற்பிணையுடைய வீரபாண்டியன் மனைவியின் வயிற்றில, குறிய ஆல வித்து அங்குரம போன்று - (ஈகத்தாற்கின்னியெடுக்கும்) சிறிய அளவினை யுடைய ஆலவித்தினின்றுந்தோன்றிய முளையைப் போல, ஒரு குமரன் நிறையும நீர உலகு ஈருள குடை நிழற்ற வந்து உதித்தான்- ஒருபுத்திரன் நிறைந்த நீமையமாகிய (கடலசூழ்ந்த) உலகத்திற்குத் (தனது) கருணையே வெள்ளிய வட்டக்குடையாக நிழலசெய்யவந்து அவதரித்தான்.

கங்கை எல்லாப்பொருள்களையும் மிகக புனிதமாக்கும் தீர்த்தமாதலால் அதனினு மேம்பட்ட புனிதமுடைமை போதா நிறைவால இன் உருபு உறழ் பொருவு பொருட்டு. சிறிய ஆலவித்தினினறு தோன்றிய அங்குரம் பலசாகைகளாகப் பரந்து பல இயங்கியற்பொருள்களுகுக் தண்ணிய நிழல்நந்து கொடிய வெப்பத்தைப் போகுதல்போலத் தன்குடைகளீழ வாழுங குடிகளுகுப் பகைவெப்பொழித்துத் தண்மைதருதல் தோன்றக குடைநிழறறவர் அதித்தான என்பது தோன்ற நிறைவால் குறிப்பணி. (ச)

அத்தனிசிறுகுமரறுக்கங்களிசிறப்ப
மெய்த்தநூனமுறைசாதகவினைமுதலவினையும்
வைத்தஞன்பொளிவெயதுகாண்மனைவனுழ்வர்
தொத்தகாள்வரவேடைபுகுழுவைகோடபடடான்.

(இ-ள.) அ தனி சிறு குமரனுககு - அந்த வொப்பில்லாத இளங்குமரனுக்கு, அகம் களி சிறப்ப மெய்த்த நூல முறை சாதக வினை முதல் வினையும் வைத்து- மனங்களிகூர உணமையாகிய வேதநூல்முறையே சாதகனமு முதலிய கிரியைகளையுஞ் செயதுமுடிகக, அன்னை பொலிவு எயத காள - (தாளுக்குகாள) அப்புத்திரன் வளாநுவருங்காலையில, மனைவன் ஊழ வந்து ஒத்த காள் வர - வீரபாண்டியன போகூழ் கூடிவருங்காலமவர, வேட்டை புகு முழுவை கோட்பட்டான - வேட்டைமேறசென்று புலிபால் விழுங்கபபட்டான

சாதகனமுதலிய கிரியைகளே எனறது உக்கிரகுமாரர் திருவவதாரப் படல தத்திற்காணக. வைதது செயவெ னெசசதத்திரிபு. வலியினமையர ஓழுவைகோட்பட்டான அல்லன எனபார ஊழவகொதத்தகாளவர என்றார். (ஙி)

வேங்கைவாயபடிமீனவன்விஞ்விருந்தாக
வாகுருநான்மருங்கிறக்கரமார்பெறிந்தாரம்
தாங்குகொங்கைசாந்தழிந்திடதடமகண்முத்திறைப்ப
வேகுமாதர்பொன்னகருளாயாவருமிரங்க.

(இ-ள்.) வேங்கை வாய் படி மீனவன் ணை விருந்து ஆக - வேங்கைவாயிற் பட்ட வீரபாண்டியன் வீரசுவர்க்கத்திற்கு (ஓர) விருந்தாகச செல்லுதலால், வாகுரு நூல் மருங்கு இற - ஒளியும் நூலிழையையொத்த இடை முறியும்படி, கரம் மார்பு எறிந்த - (தமது) கைகளால் மார்படித்து, ஆரந் தாங்கு கொங்கை சாந்து அழிந்திட - முத்தாரத்தைச் சுமந்த தனங்களிறறிமிர்ந்த கலவைச்சாந்தழிய, தடம் கண்

முத்த இறைப்ப - விசாலித்தகண்கள் நீர்சிந்த, மாதர் ஏங்க - குலமாது முதலிய காமக்கிழத்தியர் வருந்தவும், பொன நகர் உள்ளார் யாவரும் இரங்க-இலக்குமி(வசிக்கும்) மதுரைநகரிலுள்ளோர் யாவரும் வருந்தவும்.

பொன்னகருளார் யாவரும் இரங்க என்பதறகு - இம்மாதரழுங்குதலைநோக்கி விண்ணுலகிலுள்ளார் யாவரும் வருந்த எனப் பொருள் கூறுதலும் ஒன்று. (சு)

மற்றவேலைகாமக்கிழத்தியர்பெறுமைந்த
ரற்றநோக்கியிதமையமென்றுணைமாவாதி
யுறறபல்பிறபொருணிதியொண்கலனுடுங்
கொற்றமௌலியுங்கவர்ந்தனர்சொண்டுபோயமறைந்தார்.

(இ-ள்.) மறற வேலை - அவ்வாறு யாவரும் வருந்தும் காலையில், காமக்கிழத்தியர் பெறும் மைந்தர் அறறம நோக்கி - காமக்கிழதத்தியர்கள் பெற்ற பிளளைகள அச்சமயம்நோக்கி, ஈது அமையம் என்று - இதுதான நல்லசமயமென்று, ஆனை மா ஆதி உற்ற பல் பிற பொருள் நிதி ஒண கலன் கொறறம மௌலியும் கவர்ந்தனர் கொணடு போய் மறைந்தார் - ஆனை குதிரை முதலாகவுளள ஏனைப்பொருள்களும் நிரவியமும் ஒள்ளிய ஆபரணமும வெற்றியையுடைய கிரீடமும் (ஆகிய இவைகளைக்) கொள்ளைகொணடுபோயினதாகள. (எ)

மன்னனுணையாறெழுகியமந்திரக்கிழவர்
மினனுவேலிளகுமரனைகொரண்டுவிண்ணடைந்த
தென்னாகோமகறகிறுதியிறசெய்வினைநிரப்பி
யன்னகாதலற்கணிமுடிசூடுவானமைத்தார்.

(இ-ள்.) மன்னன் ஆணை ஆறு ஒழுகிய மந்திரக கிழவர் - வீரபாண்டியன் ஆணைவழிச்சென்ற சுமதிமுதலிய மந்திரிமாகள், மினனு வேல் இளம குமரனைக் கொண்டு - மின்னல்போல விளங்காகின்ற வேலியேதிய புத்திரனைக்கொண்டு, விண் அடைந்த தென்னம் கோமகற்கு இறுதியில் செய் வினை நிரப்பி - விண்ணுலகடைந்த வீரபாண்டியனுக்கு இறுதியிற செயயவேண்டிய அநதியேட்டிமுதலிய கடனகளைச்செய்துமுடித்து, அனை காதலறகு அணி மூடி சூட்டுவான் அமைதாா - அப் புததிரனுககு மகுடஞ்சூட்டவதறகனிதாகள.

உலகலியாது காத்தறபொருடடி ஆதலால் முடிசூட்டுவானமைந்தார் என்றார். (அ)

நாடிப்பொன்னறைபுகுந்தனர்நவமணிமகுடம்
தேடிக்கண்டிலர்நிதிலகண்டிலர்திகைத்து
வாடிசிந்தைநோயுழந்திவைமாற்றலர்கூடணி
டோடிப்போயினவாகுமென்றுணர்ந்திதுநினைவார்.

(இ-ள்.) பொன் அறை புகுந்தனர் நாடி - கருவூலத்தில் புகுந்து ஆராய்ந்து, நவ மணி மகுடம் தேடி கணடிலர் - ஒன்பநிரத்தினகளமுதிய கிரீடத்தைத் தேடிக்காணாது, நிலநிதி கண்டிலர் - அரியவிலையுள்ள நில ஆபரணங்களையுங காணாது, திகைத்து வாடி சிந்தை நோய் உழந்து-மயங்கி வாடி மனம் வருந்தி, இவை மாற்றலர் கூட்டிண்டு ஓடிப்போயின ஆகும்-இவைகள் பகைவர் கொள்ளையாடிக் கைக்கொணடுபோயினவாகும், என்று உணர்ந்து - என்றாராய்ந்து, இது நினைவார் - இதனை லோசிக்கின்றார்கள்.

இவை போயினவாகும் எனச்செப்படுபொருளே வினைமுதல்போல வைத்து வினைமுதல் வினையேற்றிக் கூறினமையால் கருமகருத்தா. புகுந்தனர், கண்டிலர் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் நின்றன. (கூ)

வேறுமாமுடிசெய்துமாலென்னினேவிலைமிக்
கேறுமாமணியிலையரசிருக்கையின்றின்றேற்
றேறுநீருலகாயுமென்செய்வதிங்கென்னு
வாறுசேர்சடையாரருளாகாண்டுமென்றமைச்சர்.

(இ-ள்.) வேறு மாமுடி செயதும் என்னினே - வேறே விலைமிக்க கிரீடத்தைச் செயதுமுடிப்போமென்று கருதினாலோ, விலைமிகரு ஏறுமாமணி இல்லே-அளவறுத்தற்கரிய விலையுள்ள பெரிய இரதினங்கள கம்பாலல்லே, அரசு இருகை இன்று-(எப்போது மருடமில்லையோ) அப்போது அரசிருகையுமில்லே, இன்றேல் தேறு நீர் உலகு அலையும் - அரசிலலையாகில் தெளிநதகடல்சூழுகத உலகுவருத்தும், இங்கு என செய்வது எனை - இங்கு (கம்மால்) செய்முடிப்பது என்னவெனறு கருதி, ஆறு சோ சடையார் அருள காண்டும என்று அமைச்சர்-கங்கையையணிந்த சடையையுடைய பெருமானு திருவருளைக்காண்போமென்று மந்திரிமார்கள்.

கம்மாலாவது ஒன்றுமிலலையென்று கருதினர் என்பார் இங்ஙனஞ்செய்வது என்றார். (கo)

கரைசெயாப்பெருங்கவலைசூழ்மனத்தராய்க்கறங்குமு
ரசுகண்படாக்கடிமணிமுற்றநீத்தருமை
யரசிளந்தனிக்கொழுந்தினைக்கொண்டுபோயம்பொன்
வரைசெய்கோபுரவாயின்முன்வருகுவார்வருமுன்.

(இ-ள்.) கரை செயா பெரும கவலைசூழ் மனத்தராய - அளவுசெய்தற்கரிய மிக்கதன்பினைந்த மனத்தையுடையவராய், கறங்கும் முரசு கண்படா கடிமணி முற்றம நீத்த - ஒலிக்குமுரசுகணமுயிலாத காவல்பூண்ட அரசன்கோயிலின் முறறத்தினின்றும் நீங்கி, அருமை தனி அரசு இளம் கொழுந்தினை கொண்டுபோய்-அடைதற்கரிய வொப்பில்லாத அரசகுமாரனைக்கொண்டுசென்று, அம் பொன் வரை செய கோபுரவாயில் முன் வருகுவார் - அழகிய மகமேருமலையைக் கோபுரமாகச் செய்துவைத்தாலொத்த கோபுரத்தின் வாயிலின் முன்வருதொடங்கினர்கள், வருமுன் - அவர்களவருதற்குமுன. (கக)

எற்றதும்புகோவணவுடையிடம்படப்பிறங்கத்
துற்றபல்கதிர்மணிப்பொதிசுவன்மிசைத்தூங்க
மற்றடம்புயவரைமிசைவரம்பிலாவிலைகள்
பெற்றவங்கதம்பரிதியிற்பேர்ந்துபேர்ந்திமைப்ப.

(இ-ள்.) எல் ததும்பு கோவண உடை இடம்பட பிறங்க - ஒளிமிக்க கோவணமாகப்போகிய ஆடையானது இடப்பாற்படவிளங்கவும், தூற்ற பல் கதிர்மணி பொதி சுவல் மிசை தூங்க - நெருங்கிய பலவகைப்பட்ட கிரணத்தையுடைய இரத்தினப்பொதியானது பிடரினமேறநெருங்கியசையவும், மலை தடம புய வரைமிசை வரம்பு இல்லா விலைகள் பெற்ற அங்கதம் - மறபோர்செய்யும் பெரியபுயமாகிய மலையின்மேல் அளவில்லாத விலைபெற்ற வகுவலயமானது, பரிதியின் பேர்ந்து பேர்ந்து இமைப்ப - சூரியனைப்போல விட்டு விட்டு ஒளிவீசவும்.

வரம்பில்லாத செல்வப்பெருக்கின் மிகுதிதோன்ற வரம்பிலாவிலேகள்பெற் றவர்க்கதம் பரிதியினிமைப்ப எனஞர். பேர்த்து பேர்த்து - மிகுதிபபொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். (கூ)

மந்திரப்புரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
விந்திரத்திருவில்லெனவரமார்பிலங்கச்
சுந்தரக்குழைகுண்டலந்தோள்புரண்டாடத்
தந்திரத்தருமறைகளிதாணிலந்தோய.

(இ-ள்.) மந்திரம் புரிநூலது வலமபட பிறழ - மகதிரவிதி யமைந்த உப வீதமானது வலப்பாற்படப் புரணலிளங்கவும, திரு இநதிர வில் என ஆரம மார் பு இலங்க – பொலிவமைந்த இந்திரதனுவைப்போல இரதினமாலைகள் மார்பில விளங்கவும், சுந்தரம் குழை குண்டலம-அழகமைநத சஙககுண்டலமணிநத (காதி லணிந்த இரத்தினம்பதிதத) குணடலமானது, தோள புரண்டி ஆட – தோளினா மேல் புரண்டாடவும், தந்திரத்து அருமறை களிதாள் நிலம் தோய – கலைகளமைநத அரியவேதங்கள் (சுமந்து) களிக்கும திருவடிகள் நிலவுலகினமேறறுயவும்.

குழைசங்கம் அதுதானியாகுபெயராய்க் காதையுணர்த்திநின்றது. (கஙு)

கலிவிருத்தம்.

பொன்னவிர்ந்திலகுகோபுரமுன்போதுவார
முன்னவர்தனிவகூர்முன்னநீக்கிய
தென்னவர்குலப்பெருந்தெயவமாகிய
மன்னவர்வணிகராய்வந்துதோன்றினர்.

(இ-ள்.) பொன் அவிர்ந்து இலங்கு கோபுரமுன போதுவார் முன - பொன் னுறசெய்து விளங்கும் திருக்கோபுர வாயிலின்முன்வரும் மகதிரிமுதலியோர்க்கு முன், அவர் தனிவு கூர் முன்னம் நீக்கிய - அவாகளுடைய வருத்தமிக்க மனக்கு றிப்பைநீக்க, தென்னவர் குலம் பெரும தெய்வமாகிய - பாணடியர குலதிறகு முதற்றெய்வமாகிய, மன்னவர வணிகராய் வநதுதோன்றினர் - சவநதரபாண்டி யர் வகயகுலகிரமணியாய்வநது தோனறியருளினார.

சிவபெருமானுக்குப் பாண்டியர் வழிவழிக் கொத்தடிமையாயுள்ளார் அத னால் தென்னவர்குலப் பெருந்தெய்வமாகிய என்றார். (சச)

வந்தவரெதிர்வருவாரைமம்மர்கொள
சிந்தையராய்வருசெய்தியாதென
மூந்தையில்வினவெலாமுறையிற்கூறினர்க்
கெந்தையாம்வணிகணீதியம்புமாலரோ.

(இ-ள்.) வந்தவர் எதிர் வருவாரை - வகியகுலகிரேஷ்டராய்வந்த பெருமா னார் தம்முன்வரும் மகதிரிமுதலாயினோரை (நோக்கியருளி) மம்மர் கொள் சிந்தை யராய் வரு செய்தி யாது என - மயகுகியமனமுடையவராய் நீர்வரும்செய்தி யாதென்றுவினவ, முந்தையில் வினவு எல்லாம் முறையிற் கூறினர்க்கு-முனனடந் ததசெய்திகளீஎல்லாம் முறையாகத தொருத்தச்சொல்லிய மகதிரிமுதலியோருக்கு, எந்தையாம் வணிகன் ஈது இயம்பும - என்தந்தையாகிய வணிகர்பெருமானார் இத னைக்கூறுகின்றார்.

மனத்தினார்ச்சியை மெய்ப்பாட்டாலறிதனாதலால் மம்மர் கொள்கிற்தையராய் வருசெய்தியாதென என்னு வினவினர். மெய்ப்பாடாவன உடல்வாடல், மூகங்கருகல், தளர்நடைமுதலியன. (கடு)

என்படசெய்தனின்றீரகளென்வயி
னென்பதுமணிகளுமுளளவாலவை
பொன்பதினயிரங்கோடிபோனதென
றன்புமமணியெலாமடைவிறகாடுவார.

(இ-ள்.) என படர் எயதி னின்றீரகள் - (இரதனினம் இல்லையென்று) என்னின்பப்படுகின்றீரகள, என வயின் ஒன்பது மணிகளும் உள்ள - என்னிடத்திலெ நவமணிகளுமுளளன, அவை பதினயிரகோடி பொனபோனது எனறு-அகத இரதனினங்கள பதினயிரகோடி பொனவிலையளவுசென்றது என்று, அன்பு உற மணி எலலாம் அடைவில் காடுவார - (அவாகளமேல) அனபுமிக இரதனினங்களெயெலலாம முறையாகக காட்டதொடஙகினர.

மணிகளுட்சில இருகின் அவாகள குறைபாடொழியாதாகலால் எனபசெய்தனின்றீரகளெனவயின - ஒனபதுமணிகளு முளள எனவும், சிறுவிலைமணிகளாயின் மருடதுகரு அமையா ஆதலால பொனபதினயிரங்கோடி. போனதெனறு எனவுங்கூறினர். (கசு)

இருந்தனாமிற்றிசைநோகியிட்டதோர்
கருநதுகினடுவுமிருநிராதிகாவல
ரருநதிசையெடடினுமடைவிறசெம்மணி
பெருந்தண்முத்தாதியெண்மணியுமபெயதாரோ.

(இ-ள.) நிறதிசை நோக்கி இருநதனா - நிற்றிசைநோக்கியிருந்து, இட்டதோர் கரும துகில நடுவும் - பரப்பிய கம்பலத்தின் மதியிலும், இருநிராதிகாவலா அரும திசை எட்டினும் - இநதிரன்முதலிய திகபாலகர் வசிக்கும் செல்வதற்கரிய எட்டுத்திக்கிலும, அடைவில - முறையாக, செம்மணி - பதுமராகமென்னும இரதனினத்தையும், பெரும தண முதத ஆதி எணமணியும பெயது-பெரியகுளிர்ந்த முதலமுதலிய எட்டுவகை இரதனஙகளியுமவைத்த.

கம்பலத்தின் நடுவில் பதுமராகதையும, அதனைச்சூழ எட்டுத்திகிலும் முத்தமுதலிய எண்வகை இரத்தினங்களையும வைதநாரொனப பொருள்கொளக. மணிவிலைபகாவோர் கமபலதைப்பரபபிக் நிற்றிசைநோகியிருதல் மரபாதலால் இருந்தனர் நிறதிசைநோகியிட்டதோரகருகுகில் எனறார. (கஎ)

நிமமணிவலனுடற்சின்னமென்னவக்
கைம்மறிகரத்தவா கூறக்சறறநூற்
செமமதியமைசசரசசெமமலயாரவன்
மெய்ம்மணியாயதென்விளமபுகென்னவே.

(இ-ள்.) இம்மணி வலன் உடல் சின்னம என்ன அகை மறி கரத்தவர் கூறஇத்தரத்தினங்கள் வலாசுரனுடைய வடமபியுள்ள உறப்பினபேதங்களெனறு கையிலேந்திய மாணி பொளித்தவத்த அவவணிகர்பெருமானர் கூறியருள, நூல் கற்ற செம்மதி அமைச்சர்-மதநூல்முதலியவற்றைக் கற்றுணர்ந்த நுண்ணியவறிவமைந்த சுமதிமுதலிய மந்திரிகள், அ செம்மல் யார - அவ்வலன் என்பவன்யார், அவன்

மெய் மணிபாயத என் - அவனுடைய வடம்பிலுள்ள உறப்புகள் இரத்தினங்கள் ஆனவையோத, விளமபுக என்ன - கூறகடலீரொன்று குறையிரப்ப. (கஅ)

மேவரும்வலனெனுமவுணன்மேலிநாண்
மூவரின்விளங்கியமுககண்மூர்த்திசெனு
சேவடியருச்சனைத்தவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும்.

(இ-ள்.) மேவரும் வலன் எனும் அவுணன் - பகைவரடைந்து போர்செய்தற்கரிய வலன என்னும் அசுரன், மேலே நாள் - முனனாளில், மூவரின் விளங்கிய முக்கண் மூர்த்தி - உலகு சிருட்டி திதி சங்காரப்பட்டிவருதறகு ஏதுவாகத திரிமூர்த்திகளின் வடிவமாய் விளங்கிய திரிநேத்திரங்களுடைய சிவபெருமானருடைய, செம் சேவடி அருச்சனை தவத்தின் செய்தியால் - செவந்தபிருவடியில் அருச்சனையாகிய தவத்தைச்செய்துவருதலமயால், இறைவன் - அச்சிவபெருமானர், யாவது வேண்டும் எனறு கூறலும் - என்னவேண்டுமெனறு கூறியருள.

மூவரின் விளஙகிய என்பதறகுப் பிரமன் முதலிய மூவரினுமேம்பட்டு விளங்கிய எனப் பொருள் கொளளுதலும் ஒனறு. அருச்சனை காயிகதவதனின் அடங்குதலால் அருச்சனைத்தவதின் என்றார். (கக)

தாழ்ந்துநின்றியம்பும்யான்சமரில்யாரினும்
போழ்ந்திறவாவரம்புரிதியுழவினை
சூழ்ந்திறந்தாலென்செய்துறந்தமாந்தரும்
வீழ்ந்திட நவமணியாதலவேணடுமால.

(இ-ள்.) தாழ்ந்து நின்று இயம்பும் - பணிந்துநின்று கூறுவான், யான் சமரில் யாரினும் போழந்து இறவா வரம் புரிதி-யான் போரில் எவராலும் பிளவுபட்டு இறக்காதவரந்தருவாய, ஊழ்வினை சூழாது இறநதால் - போகூழெருகுகால் (ஒரு போது) இறப்பினும், என் மெய் அறநத மாந்தரும வீழாதிட - என்னுடலைச்சிதைத்தவீரரும் விரும்ப, நவமணி யாதல் வேணடும் - (என உடலின உறுப்புகள்) ஒனபது வகை இரதினங்களாகவேண்டும்.

சூழ்ந்து காரணப்பொருளில்வநத இறந்தகாலவினையெச்சம் ஆதலால் நெருக்கால் எனப்பொருள்கொண்டாம. என்னைவென்றோடையும் பெருஞ்செல்வப்பேறுகளென்னுமபுகள் பயனபடவேணடும் என்பான் என்மெயதுறந்தமாநதரும் வீழ்ந்திட நவமணியாதல் வேணடுமால் எனக்கூறினன. (உ0)

என்றுவேண்டலும்வரமீசனல்கினன்
னென்றுபேரயமாகுறித்தமரர்கோனெடு
சென்றுபோராற்றலுற்றதேவர்கோனெதிர்
நின்றுபோராற்றலனீங்கிப்போயினன்.

(இ-ள்.) என்று வரம் வேண்டலும் - என்றுவரம் வேண்ட, ஈசன் நல்கினன் - சிவபெருமானர் (அவ்வாறே) தநதருளினர், 'அன்றே அமர்குறித்து போய்-அப்பொழுதே போர்குறித்துச்சென்று, அமரர் கோனெடு சென்று போர் ஆறறலும், இந்திரனெடெதிர்த்துப் போர்செய்ய, தேவர் கோன் எதிர் நின்று போர்

ஆற்றலன் நீங்கி போயினன்-அவ்விந்திரன் எதிர்நின்றுபோர்செய்யவன்மையின்றிப் புறங்கொடுத்துச்சென்றான்.

அவன்பூசித்து வரம்பெற்றது இந்திரன்முதலியோரை வெல்லுதல்குறித்தே யாதலால் அன்றுபோயமர்குறித் தமராகோனெடுசென்றுபோராற்றலும் எனக்கூறினர். அன்று என்பதன் இறுதியில் பிரிநிலை ஏகாரதொகுத்தல். (உக)

தோற்றவானுட வன்மீண்டுசூழ்ந்தம
ராற்றினும்வெல்லரிதழிவிலாவர
மேற்றவனுதலாலிவணீசசூழ்சியாற்
கூற்றினூறேற்றுதல்குறிபென்னினியே.

(இ-ள்.) *தோற்ற வான காடவன மீண்டு சூழ்ந்து* - தோல்வியுற்ற இந்திரன்மீள வாலோசித்தது, *அழிவு இல்லா வரம ஏறறவன் ஆதலால் - அழிவாதவரத்தைச் சிவபெருமானிடஞ்சுபபெறறவன் ஆகையால், அமர் அற்றினும் வெல் அரிது-* (எதிர்ததுப்) போசெய்தாலும் (கும்மால) வெற்றிகொள்வது அரிது (ஆகையால) சூழ்ச்சியால் இவணீ கூறறின ஊர் ஏறறுதல குறிப்பு என்று உன்னி - விசயத்தால இவவசுரனை இயமனூரில் குடியேறறுதல் தக்கதென்றகருதி.* (உஉ)

விடங்கலுழ்படைக்கலனின்றிவிண்ணவ
ரடங்கலுந்தழீஇகொளவடுத்துத்தானவ
மடங்கலிவருகெனகோகரிவானவக்
கடங்கலுழ்யானைபோருகைதொகூறுவான்.

(இ-ள்.) *விடம் கலுழ் படைகலன் இன்றி* - விஷத்தைச் சிந்தும் ஆயுதமில்லாமல், *விண்ணவர் அடங்கலும தழீஇகொள அடுத்து-தேவர்முறறும்* (தனனைச்) சூழ்ந்துவரப் (போர்க்களத்தை) அடைந்து, *தானவ மடங்கலே வருக என-அசுரருள் ஆண்சிங்கமபோன்ற வலலசுர போர்க்கு வருக என* (அறைகூவி) *கோகரி-* (அவனை) *பாதது, கடம் கலுழ் வானவ யானை போல* - மதத்தைச் சிந்தும் ஐராவதம்போல, *கைதொகூறுவான* - நெடுமொழி கூறறின்றான்.

அறைகூவல் போர்க்கு வாவென்றழைத்தல். நெடுமொழிவின்றனனைப் புகழ்ந்து கூறுங்கூற்று, இது வஞ்சித்திணையுள் அடங்கும். (உக)

விசையநின்றோளவலிவென்றிவீக்கமெத்
திசையினுமபரந்தவசிரதநிதோகையுண்
ணசையருமகிழ்சியானலருவேணுனக்
கிசையவேண்டியவரமயாதுகேளென.

(இ-ள்.) *விசைய* - வெற்றியையுடையோய், *நின் தோள் வலி வென்றி வீக்கம் எத்திசையினும் பரந்த* - உனதுபுயத்தின் வன்மையும் வெற்றியின பெருக்கமும் எந்ததிசையிலும்பரவின, *அச்சிரதநிதோகை-அப்பிரதாபத்தைப்பார்தது,உள் நசை அரு மகிழ்ச்சியால் உனக்கு இசைய நல்குவேன் - (எனது) மனததிலெழுந்த ஆசைப்பெருக்கினின்று நீங்காத மகிழ்ச்சியால் உனக்குப் பொருநதுவனவற்றைக்கொடுப்பேன், வேண்டிய வரம் யாது - (உனக்கு என்பால்) வேண்டியவரம்யாது, கேள் என-(அதனை) கேளாயென்றுகூற.*

யான் பொருத அசுரர் பலருள்ளும் உன்னைப்போலத் தோள்வன்மையையும் வெற்றிப்பெருக்கினையும் உடையவர் ஒருவரையுங்கண்டிலேன் என்பான் தோள்வலி வென்றி வீக்க மெத்திசையினும் பரந்த என்றான். (உச)

கடிபடுகற்பகநாடுகாவலோ
னெடியுரைசெவித்துளைதுழையத்தானவ
னெடியகைபுடைத்துடனிமிர்ந்துகார்படு
மிடியெனநகைத்திகழ்ந்தினையகூறுவான்.

(இ-ள்.) கடி படு கற்பக நாடு காவலோன் கொடி உரை செவித்துளை துழைய - வாசமிக்க விண்ணுலகு காவல்செய்யும் இந்திரன்கூறியவார்த்தை (தனகை) இரண்டுசெவிகளின் துளைகளிலும் புக, தானவன நெடிய கை புடைத்து - வலாசுரன (அதிசயித்தத் தனை) நீண்டகைகளைக் கொட்டி, உடல் நிமிர்ந்து - சரீரமசோர்தலினறி நிமிராது, கார் படும் இடி என நகைத்து - மேகத்திற்ருேனறும் இடியேற்றைப்போல அட்டகாசஞ்செய்து, இகழ்ந்து - அசதியாடி, இனைய கூறுவான் - இததன்மையுடையனவறறைச் சொலலுகின்ருன்.

தனகருத்தோறற இநதிரன கூறியது அவனுக்குப் பெருகாணை விளைத்தலால் கைபுடைத்திடல நிமிராது காபடுமிடியென நகைதத்திகழந தினையகூறுவான் எனறார். (உடு)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

நன்றிதுமொழிந்தாயாருநகைக்கநீயெனைவெங்கண்ட
வென்றியுமதனஞ்பெறறபுகழுநின்வீறுபாடு
மின்றுநின்போரிற்காணப்படடவேயிசைபோயெஙகு
நினறதேயிதுபோனின்கைவண்மையுநிற்பதன்ருே.

(இ-ள.) யாரும் நகைக்க நன்று இது மொழிநதாய - எவருமகைக்க மனங் கூசாது இநதவார்த்தையைக கூறினுய், நீ எனை வெங கண்ட வெனறியும - நீ எனை ஜெப புறங்கண்ட வெறறியும், அதனால் பெற்ற புகழும் - அவவெறறியாலவநத பிரதாபமும, நின வீறு பாடும - இவறறு லெழுநத உனது இமாபபும, இன்று நின போரில் காணப்படட - இபபொழுது (எனனுடனிகழநத) உனபோரில் பலராலுங் காணப்பட்டன, எஙகும இசை போய் நினறது - எவ்விடததும் உன பிரதாபம சென்று நிலைபெறறது, இது போல நின கை வண்மையும நிறபது அனருே - இபபிரதாபம நிலைபெறறளளதுபோல உன் நகையும் நிலைபெறறுளளதல்லவா.

உனது சிறுமைகயைக் கருதாது கூறினுய் என்பான் யாரும் நகைக்கநன்றிது மொழிநதாய எனவும, பலகாலும எனனுல் அடிபடடுப் புறங்காட்டிச்சென்ருய் என்பான் எனை வெங்கணட வெனறியும் எனவும, இவறறால் உனகருவினேத்தன பெரும பிழியும மானமின்மையுமே எனபான் பெறறபுகழும நின்வீறுபாடும எனவும், இவற்றைப் பலராலும் அறிநது நகுமநிக்கபபட்டாய எனபான் இன்று நினபோரிற்காணப்பட்ட எனவும், எஙகும் இசைபோய் நின்றது எனவும, இநத அழிதகைமையையுடையார் கொடையும் அழிதகைமையுடையது என்பான நின் கைவணமையும் நிற்பதன்ருே எனவுங்கூறினுன். (உசு)

ாறிலானளித்தல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
வேறுகான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனக்கியாதென்பாற்
கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கலேனுகினின்போற்
பாறுவிழ்களத்திற்ருேற்றபழிப்புகழ்பெறுவனென்ருன்.

(இ-ள்) ஈது இலான் எனக்கு அளித்த நல்ல வரம இருக்க - (தனக்கு) ஓர் இறுதியில்லாத சிவபெருமான் எனக்குத் தந்தருளிய நல்லவாங்கிடைத்திருக்க, நின் பால் ஈன பெறுவது வேறு உண்டோ - உன்னிடத்தில் ஈன பெறும்வரம்வேறுள தோ, உனக்கு வேண்டுவது யாது - உனக்கு வேண்டும் வரம் யாது, என்பால் நீ கூறு - என்பக்கல் நீ சொல்லு, அதனை இனனே கொடுக்கலேன் ஆயில் - அதனை இப் பொழுதே ஈன கொடாதொழிந்தாயில், நின் போல் பாறு வீழ்களத்தில் தோற்ற பறியுபுசாழ் பெறுவன் என்றனை - உனனைபபோலப பருந்து விரும்பி வீழ்ம போர் ககளத்தில புறங்கொடுத்த கிரந்தையை ஈல் பெறவேவ என்று கூறினன்.

சுவாசித்து ஓர் பைபுபா லிலாச சிவபெருமான் அருட்கொடை பெற்றுள்ளே ஈஎ ஏனையோராற பெறுகொகடை நிறுதலிலலே என்பான் வேறுஈான் பெறுவது ணேடோ எனவும், அப சிவபெருமானைம அடடகொடையையடைநத என்னல் நீ இ பபோகுடைநதுளள இரிரபடடத்திலும பெருமபேறுடைய செல்வங்கொடுக்கஉள் ளது எனபான் உனகரு வேணடுவதியாது எனவும், ஒரு சிறு கரும்பும அசசிவபெ ருமானருபெறறுக் கிருமாய முதலியோர பலடைகுதச சிறிதுஞ் சலியாதநிறகுமா இல அவன அருளபெறற யாரு நிறுதலுசலிபேனே என்பான் கொடுக்கலேனு கிலெனவு, எனனை சுமபி யடைநதோர பட்டபாடு போக்களத்திற் தெரியும் என் பான பாறுணீழகளம எனவு கூறினன. (உள)

நாதண்டலவுணன்மாறுமகபநிகேடதிவந்து
கோதண்டமேருகிகோடடிகொடுபுரமபொடித்தான்வெள்ளி
வேதணடமெயதியாகுகோவெளவியான்புரிவனீயப்
போதண்டாக்கூடடவாவாய்பபோதுவாய்வல்லீலையென்றன்.

(இ-ள்.) மா தனடம் அவுணன மாறுமம மகபநி கேடடு - பெரியதண்டாயுத த்தையேநதிய வலாசுரனுடைய வாரதையை நிரதிதான் கேட்டு, உவகது - (தான் நினைந்த முகைகூடியசெனறது) மகிழ்சசி ஈாகத, கோதணடம் மேரு கோட்டி கொணடு புரம பொடிதகாலை-வில்லாக மகமேருவலலனைத்துக் கொடியத் புரதத்தை ஈகைத்து ச் சாமபலாகுமிய சிவபெருமான (மீறறிருசகும,) வெளளி வேதணடம் எயதி நஙகு ஓ வேளையி யான் புரிஎன - வெளளிமலையடைநத அவவிடதகில் ஓாயாகதத்தை டானசெயவேனனு, நீ அபபோது அனடாகரு ஈடட ஆவாய் வலலே போது வாய் என் ரூன் - நீ அபபொழுது பிரவாகளுகரு அவ்வுடட ஓர பசுவாய விரைநது வாராயஎன் னு இநதிரனைகூறினன.

இநதிரனெணணமுறியதாகையால் உவகது என்றார். நரமேதயாகம் என் பூலாஸ்யமகதத்துவதத்தில் கூறப்படடுளது. (டஅ)

அனறொருநவகதேனெனபுவச்சிரமொனறேயாக
வொனறியகொடையாறபெறறபுகழடம்பொன்றேயென்போல்
வென்றியினனுமவியாமெய்யெலாமணிகளாகப்
பொன்றியகொடையினனும்புகழுடமபிரண்டினாமே.

(இ-ள்.) அன்று ஒரு நவதேனான் என்பு வசிரம ஒனறே ஆக - அக்காலத் தில் ததீசிமுனிவருடைய முதுகநதனையெலலாப நவமணிகளுள் ஒரு வைரமேயாக, ஒன்றிய கொடையால பெற்ற புகழ் உடம்பு ஒனறா - மனமிசைந்து கொடுத்த பூத

ன்றியினும் - பிறர் வெல்லுதற்கரிய வெற்றியினும், *வீயா மெய் எலாம் மணிக ளாக பொன்றிய கொடையினும்*-(பிறர் ஆயுதங்களினால்) அழியாத எனதுசரீரத்து ள்ள உறுப்புகளெல்லாம் நவமணிகளாகப் பூதவுடம்பழித்த கொடையினும், *என போல் புகழ் உடம்பு இரண்டு உண்டாமே*-எனைபோலப புகழுடமபு (அவருக்கு) இரண்டுண்டாகுமா (இல்லையெனறபடி)

தமிழ்முனிவா இந்திரனவேண்டத் தனது பூதவுடம்பு வச்சிரம் ஒன்றேயாக க்கொடுத்துப் பெறற புகழுடம்பு ஒன்று, யான் பிறர் வெல்லுதற் கரிய வெற்றிய ம எனது மெய்யுறபபுகளெல்லாம் நவமணிகளாக பூதவுடம்பு அழிதலும் ஆகிய இரண்டுகொடையையும் உடையவன் என்பான் என்போல் புகழுடமபு இரணடுண் டாமோ எனவும, சிவபெருமானிடத்தப பிறரால் தனது பூதவுடமபு அழிதலில்லா த வரத்தைப் பெறறனனென் எனபான அவ்வரதனதை வெண்றியினால எனவும, ஒரு வாறு பூதவுடமபுக்கு அழிவுவரினும் என பூதவுடமபைச் சிதைதறேன வீரமபிற கொள்ள அல்வுடமபின் உறுப்புகளெலலாம் நவமணிகளாகப பெற்றேன்எனபான் பொன்றிய கொடையால் பெறற புகழுடமபு எனவும கூறினான (உக)

மேவல்லனல்லீயேகடவன்மெலிவாரேனும்
யாவருமருந்துமாறுலகமபுகழெனக்கெயாக
வாவருவாதியென்றுபன்னெடுதவமேவினையும்
னீவதேபெருமையன்றியிரகின்றதிழிபேயனறே.

(இ-ள்.) மேவலன் அல்லே - (நீ எனகருப்) பகைவனல்ல, நீயே கட்டவன்- நீயே எனக்குச் சிநேகன், மேலே வருவோர் யாவரும் அருகதும ஆறுமுல - விண்ணுல கிலுள்ள தேவர்களெல்லோரும (எனது பூதவுடம்பை தலியுனவாக) உண்ணுமவ கையால், அறம் புசழ் எனக்கே ஆக - புணணியமும் அதனை புகழும் எனகு உள வாக, ஆ உருவாதி எனறய - பசுவினவடிவாக வருவாயென்றும், அன்னதே செய வேன் என்றன்-அதனையே செயது முடிபபனென்ற வனைகூறினன், ஈவது பெரு மை ஏ அன்றி இரகின்றது இழிபே அனறே-(தெரிஞ்சாருக) கொடுததல் (ஒருவனு க்குப்) பெருமையேயல்லாமல் (பிறாபாதகெனறு) இரததல இழிந்ததொழிலலவா.

தனக்குப் பகைவருகிய இந்திரன் கூறியது கெடுதியை விளைபபினும் தனக ரு அறமும் புகழுந்தருதலையால் மேவலனல்லீ நீயேகட்டவன் எனறனை. முனனா க்கூறியதை முடித்தற்கு ஈவதே பெருமையன்றி யிரகின்ற திழிபேயனறே என் றது வேற்றுபபொருளவைபபணி. (ஈ0)

அதற்கிசைத்தவணாவேந்தனமரர்கோன்முன்போகஇ
மதர்க்கடுங்குருதிசெங்கண்மைந்தனுகிறைமையிழந்து
முதறபெருங்கலியாம்வேதமொழிமரபமைந்தவாஞ்ப
புதர்க்கடவேளவிசாலபபுறதுவந்துறுத்துநின்றான்.

(இ-ள்.) அவுணர் வேந்தன் அதற்கு இசைந்து - அசுரர்தலைவனுகிய வலன் அவ்வார்ததைக்குஉன்பட்டு, அமரா வேகதனே முன் போக்கி - தேவர்கள் தலைவனு கிய இந்திரனே முனனேயனுப்பி, மதர் கடும குருதி செம கண் மைநதனுக்கு இறை லம ஈந்து - மதர்ப்பையுடைய கொடியவதிரமபோலச் செவநதகணகளையுடைய தனபுத்திரனுக்கு அரசியலைததந்து, முதல் பெரும் கலியாம் வேதம் மொழி மரபு அமைநத ஆன் ஆய் வந்து - (அறபத்தநான்கு கலைகளுக்கும்) முதலாய்ப்பெருக்க

லையாயுள்ள வேதவாக்கியத்தினெறியே இலக்கணமமைந்த பசுவின்வடிவாய்வந்து, புதாக்கு அடி வேள்விசாலே புறத்து இறைநத நிணமுண்-தேவர்களுக்கு அவியுணவாக்கும யாகசாலையினபுறதது நிலேபெயராது நின்முன்.

தேவர்களுக்கு விபுதர் எனபபெயராதலால் புதர் என்முர். விபுதர் விசேடமான அறிவுடையவர். (நூக)

வாய்மையான்மாண்டகின்போலவள்ளல்யாரென்றுதேவர்
கோமகன்வியந்துகூறத்தருக்குமேற்கொண்டுமேரு
நேமியோடிகலுமஷித்தவரையெனநிமிர்நதுவேளவிக்
காமெனேயுபதிதோடும்யாமினென்றடித்துநில்முன்.

(இ-ள.) வாய்மையால் மாண்ட நிலபோல வள்ளல் யாரென்று - (கொடுதகதகொடையைப் பிறழ்நதமறுகதார்) மெய்மையால் மாட்சிமைபபட்ட நிண்ணப் போல வள்ளல் எவருளரென்று, தேவர் சோமகன வியந்து கூற - இந்திரன்மனம் வியகத சொல்ல, தருக்குமேல் கொணடு மேரு நேமியோடி இகலும் விகதவரை எனநிமிரந்-அகங்கரித்து மேருமலியோடி பகைததுயரந்த விகதமலையைப்போல ஒங்கியுயரந்து, வேளவிகரு ஆம் எனே பூபந்நாடும் யாமின் என்று அடித்து நின்முன் - (நீஙகள செயயும) வேள்விகுபபயன்படும எனனே பூபஸ்தமபநதோமிம கடலுகள் எனறு அதனேயடிநது இரமாநது நின்முன்.

மனதனாய்மைக்கு வாயமை கருவியாதலால் வாய்மையான் மாண்டகின் போல் வள்ளலார் என்முன். (நூஉ)

யாந்தனாதருப்பைத்தாம்பாலூரூமோயால்யாத்தகிங்கப்
போதனெனின்முனவாயைபபுறைதநுரிர்ப்படச் சுழிட்டி
மாயாதனாமாயாநதவள்ளல்வலனுமந்தாரமாரி
நூர்நதிடவிமானமேறித்தொல்விதியுலகுசேர்ந்தான்.

(இ-ன.) தருப்பை தாமபால யாந்தனா - தருப்பையாலாகிய கயிற்முல் பூபஸ்தம்பதது நில கட்டினுராகள், ஊர்னே யால் யாந்த கிங்கப் போதது என நின்முன்-கமபலகையிற்முல் கட்டபபட்ட ஆண்டிவம்பிரால கட்டுபபட்டு நின்முன், வாயைப்புதைத்து உயிரபபு அடஙக பிடி மாடாதனா - வாயையுமகப்புதைத்துச் சுவாசம் உள்ளடஙககொணமூகள, மாயாநத வள்ளல வலனும் - பிறகதவள்ளலாகிய வலகரமும, மநதாரமாரி நூரநதிட விமானம ஏறி தொலவிதி உலகம சேர்ந்தான்-(தேவர்கள்) மந்தாரவருஷஞ்சிநத விமானத்தில்ஏறிப பிரமலோகததையடைந்தான்.

தொல்விதி-பழையோனகிய பிரமன் எனபபொருள்கொள்க. தேவர்கள பிணிததபிணிப்பு அவன்வண்ணம்கேற்ற பிணிப்பனமு என்பார் ஊனேயால் யாத்தகிங்கப போதென எனவும, அவன்கடிண்டது வாய்மைவழியாலாலென்பார் நின்முன் எனவுங்கூறினர். (நூக)

மணிததலைமையினபகமாய்த்தவன்வயிரவேலாற்
பிணிதததுயிர்செருததவளரபெருந்தகையாவலவேதம்
பணித்திடும்வபையைவாங்கியபடரொசுவைமுன்பார்க்கக்
குணித்தவாளைடார்கூட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான்.

(இ-ள்.) மணிதலை மலியின்பக்கம் மாய்த்தவன்-இரதநினைக்கள்நிறைந்த ரதத்தையுடைய மலியின்றிறகையரிந்த இரதிரன, வயிர வேலால் பிணிந்தஉ உயிர் செகுத்த வள்ளல் பெரும் தகை ஆவை - தனதுவச்சிராயுதத்தால் பர்பதமபததில் கட்டி யுயிர்மாய்க்கப்பட்ட மதுக்காத கொடையின பெருந்தனமைவாயந்த பசுவின்கின்று, வேதம் பணித்திடும் வபையை வாங்கி - வேதமவிதித்த வபையினைவாங்கி, படர் எரி சுவைமூன் பார்க்க குணித்து-படாகதெழுந்த வேளவித்தீச்சுவையினை முன்புபார்க்க இட்டி, அவனுடாககு ஊடடி கோது இலலா வேளவி செய்தான்-(அவிப்பாகத்திற்குவர்து நெருஙகிய) அத்தேவர்கு உண்பிததக் குறைமிலலாத யாகத்தைச்செய்து முடித்தான.

தேவர்கள் செயலும் இவனது ஆணைவழிபது ஆகையால - வயிரவேலால் உயிர்செகுத்த என்றார். வள்ளல பெருந்தகையாலை எனறது-பசுவின் வடிவாய வந்த வலாசுரனை ஆவை-ஐ-உருபுமயககம (நச)

அத்தகையாவின்சோரிமாணிக்கமாம்பல்முத்தம
பித்தைவயிடியமென்புவச்சிரமபித்தம்பசதை
கெயத்தவெண்ணிணகோமேதகம்நரைதுயிர்கெடுங்கலில
மெய்த்தவைபுருடராகமிவைகவமமணிரின்றோற்றமம.

(இ-ள்.) அத்தகை ஆவின சோரி மாணிகமாம - உயிரமாயந்த பசுவினவடி வாய்வநத வலாசுரன் உதிரம் மாணிகமாம, பல முத்தம ஆம - பல முத்தமாம, பித்தை வயிடியம் - மயிர வயிரியமாம, என்பு வச்சிர மாம - எலும்பு வயிரமாம, பித்து பசதை - பிசசு பச்சையாம, கெயத்த வெள் ணிணம் கோமேதகம் ஆம - கெய்ப்பசையையுடைய வெள்ளிப ணிணம கோமேதகமாம, நரை துயிர் ஆம - நரை பவளமாம, கெடும் கண் நீலம - பரநதுகன் நீலமாம, எப்தகு ஓ புருடராகம-ஆரய்ந்தறியத்தகக கபம புருடராகமாம, இவை கவ மணியின தோறறம - இவறறுக கூறிய வறுபபுகள் கவமணியின் தோறறஙகளாம.

ஆம் என்பதனை - ஏனையிடஙகளிலும கூட்டுக. பிரதம அம பதமபொருளை விருதி "பசுவெனவபுவயிரமபலலு பனிமுதற்குருதியொழில - வகையதுதாமாவரிக்கம மயிர்வயிரியங்கள் - தகைபவனமிலலுருமபிசசுபபச்சைமெசசுகபம்புருடராக ணிணக்கோமேதகமெனறோதும" எனவருஞ்செயபுளில் இவகுகூறிய மறையேவருதல்காணக. (நடு)

இவவடிவெடுத்துத்தோன்றியிருண்முகம்பிளபபக்காற்றி
தைவருமணியொனபாறுஞராவிடநிறைகளசாற்றி
தெய்வதமொளிமாசெளரிசோதனைசெய்துதேசு
மெய்வரவணிவோரொதுமபமவினைவிதியாறகேணமின்.

(இ-ள்.) இவ்வடிவு எடுத்து தோன்றி - இவவுருவெடுத்துத்தோனறி, இருள முகம் பிளப்ப காறறி தைவரும் மணி ஒன் பாறறம-இருளினமுகம பிளவுபடவொளி விசும ஒன்பதமணிகளும, சாவிடம் நிறைகள சாறறி தெயவதம ஒளி மாசு-தோன்றுமிடமும் அவற்றின் நிறைகளும சாறறியும் தெயவமும ஒளியும் குறறமும, எளளி-(இவைகளுள்) களவதைக் கணடு, சோதனை செய்து தேசு மெய வர அணிவோர்-சோதிதது ஒளிவீசத் தேகததிலணிவோர், எய்தும பயன-அடையும பயனும,இவை விதியால் கேணமின் - (ஆகிய) இவறறை விதிபபடி சொலலகளேளுங்கள. (நசு)

வெ வேறு.

வாளவிருமாணிக்கவங்கிரோதமுதலுகரான்குமவழுபேமக்கங்
காளபுரகுமம்புரஞ்சிங்களமிக்கான்யிடைபபதிமகமலராக
மாரூநிறமொன்பதரவிக்தமாளமபூவித்தமலல்லராங்
கோளரியசசோதகராகதுமபலத்பிபங்கோபமென்ன.

(இ-ள்.) வாள் அவிரும் மாணிக்கம் கிரோத முதல் ஞானரு உகமும்-ஒளிவீசும் பதுமராகமானது கிரோதாயுகமுதலிய ஞானரு உகங்களிலும், வழியே-கிரமமாக, மககம காளபுரம் நமபுரம் சிங்களம இகஞானரு இரடப்பபிம-மககமும காளபுரமும் நமபுரமும் சிங்களமும் ஆகிய இநதஞான்குதேயததினிடததில் தோனறும், அகமலராகம் அனறு கிறம - அபபதமராகம் அனறினைற நிறம, அரவிநதம பூமளம் பூ மாதளம விநது அழல் கலலரம கோள அரிய கசோதம ரதனம நறுமபலம தீபம கோபம எனன ஒனபது - தாமரைபபூ, மாதளமபூ, மாதளமணிதது, நெருபபு,செவ்வழற்கீர, குறையிலலாத மினமினிபபூசசி, சாரததமினனகலலபழம, விளக்கு, இநதிரகோபம (பூசசி இவைகளினிறமபோல) ஒனபதவகை கிறங்களாம.

பதமராகம் கிரோதாயுகததில மகதராதியும, கிரோதாயுகததில் காளபுரதையும், தவரபாயுகததில நமபுரதையும, கலியுகததில சிஙகளதையும முறையேதோனறி னைமபால வழியே இநதஞானரினிடைபபிற எனபதும, இபபதமராகம கிறபபுவகை யாலனறிப பொறவகைபாலுளள கிறம ஒனபதாலுகையால் அருநிறம எனவுங் கூறினர். (கூஎ)

நிருநிறத்தபொதுவாயமாணிக்கமநைபபவழுவியறைசாறி
தனனிபபயபாறசாதகங்குருவிருகுருவிசனகருகிகவாய்க
மெனனுமிவறறுறிறஞ்சுகாலகருமியபாடைவேளிக்காபனறிருஞ
சொனனவெவரினபுநிருகாவ்விருமுவ்வுகாலகலலையுஞசெவிலலைக்கேண்மின்.

(இ-ள்) பொதுவாய நிருநிறத்தக மாணிக்கம - பொதுவாயுள்ள இவ்வொன் பது நிறமகளினுடைய பதுமராகமானது, மறறபவா முன னியல கல் சாதி தன னியலால - அநதணர முதலிய ஞானகுசாதிவகைபபட்டி வழகுமா வழகுகால, சாதரங்கம குருவிநதம சௌகநதிகம கோவாங்கம எனறும இவறறுள் பிறநத ஞானகு ஆறறும - சாதரங்கம குருவிநதம சௌகநதிகம கோவாங்கம எனறும இநதஞான்குவகையாக மேம்பட்டி ஞானகுவகைபபடினும, இந காலஙகிறகும சொனன ஒவி - இநத ஞானகுசாதிகளுக்குரிய நிறமானது, இவவைடவே பதது இரு ஞானகு இரு மூனறு ஞான்கு - (மூனனர்க்குரிய) இந்நாறறையே பரதம எடடும ஆறறும ஞானகும ஆம், அவையும சொலலக கேண்மின - அவவகைதறி விரதைதையுஞ சொலலக்கேளுங்கள்.

கோவாங்கம் கவாங்கம் என்னும வடசொறதிரிபு. கோவாங்கம் எனப்பெய ராபெறுதல் கலலாடதைதில் "கதிரிரபபுள" எனறும அகவலுள "குருவிந்தஞ்சௌ கநதி கோவாங்கு - சாதரங்கமெனச சாதிகள ஞானகும" என இதுபோலச சாதிவ கையுட் கூறியிருத்தல்காணக சூதிரச்சாரியாரிய கோவாஙகாததோறி லீலதெக்ஷி எனஒருவகைகூட்டி ஆலாஸ்யமகதுவதறற கூறப்பட்டிருகின்றது. சிலபதிகார ம மதுரைக்காண்டம் ஊர்காண காதையில் சாதரங்கம, சௌகநதிகம, லீலதெக்ஷி எனவும, குருவிந்தம், விந்தம் எனவும, இரத்தவிந்து எனவும, கோவாங்கம், படிக ம் எனவும் உரையிற கூறியிருக்கின்றனா. நிறத்தின் தொகைகளைப் பினனர் விரிதத லிற்காணக. (கூஅ)

சாதரங்கநிறங்கமலங்கருகெயதலிரவியொளிதழல்கசசோத
மாதுளம்போததன்வித்துகாகார்விளகுகுக்கோபமெனவகுத்தபத்து
மேதகையகுருவிந்தநிறங்குன்றிமுயற்குருதிவெள்ளலோத்தம்
போதுபலாசலர்திலகஞசெவ்வரத்தம்விதாரமெரிபொன்போலெட்டு.

(இ-ள்.) சாதரங்க நிறம் - சாதரங்கநிறமானது, கமலம் கருகெய்தல் இரவி ஒளி தழல் கச சோதம் மாதுளம் போது அதன் வித்து காா் விளகு கோபம் என வகுத்த பத்த - தாமரை கருகெயதல் சூரியனொளி நீ் மின்மினி மாதுளமபூ மாதுளமவித்து மேகம நிபம் இகிரகோபம எனப பாகுபாடு செயத பத்துவகை நிறமாம, மேதகைய குருவிநத நிறம குன்றி முயல் குருதி வெள்ளலோத்தம போது பலாச அலர் திலகம செவ்வரததம் விதாரம எரி பொனபோல் எட்டு - மேனமை தகுதன்மையுடைய குருவிநதநிறமானது குன்றிமணி, முயல் இரத்தம, வெளளலோததம்பூ, முணமுருக்கமபூ, மஞ்சாடிபபூ, செவ்வரத்தமபூ, மூள்ளிலவமபூ, விளங்கும பொன்னுமாகிய இவைகளோபபோல எட்டுவகைநிறமாம்.

"சாதகப்புட்கண்டாமரைகழுநீர் - கோபமினமினிகொடுங்கதிர்விளக்கு - வன்னிமாதுளமபூவிதையென்னப - பண்ணுசாதரங்கவொளிகருணமபதமும" எனவும் "தாமரைகழுநீாசாதகப்புட்கண - கோபமின்மினிகொடுங்கதிாவிளகு - மாதுளமபூவிதைவன்னிபோ்தும - ஒதுசாதரங்கவொளியாகுமமே" எனவும, "செம்பருசாத்தநிலகமலோததம் - மூபலின்சோறிந்துரன்குனறி - கவிரலொன்னக்கவாநிறமெட்டும்" எனவும, "குருவிகதநின் குறிதகனநிறமும- நிலகமலோத்தருசெம்பருத்திபபூ - கமிமலாருன்றிமுயலுதிரமமே-னிதுரங்குகற்கணனெவடுமஎண்ணியகுருவிந்தமணவாயநிறமே" எனவும் கலாடதநிலும, சிலபபதிகாரம உதாரணச்சுருதிநிரதநிலும அவ்வவறறின்நிறம நிறுதவேணபடுவருதல்காணக.(நகு)

கனிதருசௌகந்திகத்தினிறமிலவம்போதுகுயிற்கண்ணசோகம
தனிரவிர்பொன்செம்பருநியைவண்ணமெனவாறுதருகோவாங்க
வொளிசுரவருசுமபமலாசெயகறகொவ்வைகனியென்றுரைநான்கந்த
மினிறபதுமராகததைபபொதுமையினறுசோதிகவேண்டுமெல்லை.

(இ-ள்.) கனி தரு சௌகநதிகத்தின நிறம - சாதோஷதைதரு தரும சௌகந்திகத்தினிறமானது, இலவம் போது குயிற் கண் அசோகம தளிர் அவிர் பொன செமபஞ்சி ஐ வண்ணம் என ஆறு- இலவமலர, குயிலின்கண், அசோகதளிர, விளங்கும்பொன், செம்பஞ்சி, மருதோன்றி என அறுவகைப்படும், கோவாங்க ஒளி - கோவாங்கத்தினிறமானது, குரவு மலர் குசும்பை மலர் செஙகல் கொவ்வைக்கனி என்று ஒரு நான்கு - குராமலர், குசுமபைபமலர, செஙகாவிகருல், கொவ்வைகனி என்று ஒருநான்கு வகைப்படும, அதை மிளிர் பதுமராகததை பொதுமையினுல் சோதிக்கவேண்டும் எல்லை - அநத விளஙகாகினற பதுமராகதநினப பொதுவிலகுணத்தால் ஆராயவேணடுமளவில்.

"அசோகப்பல்லவமலரிசெமபஞ்சி-கோஇலக்கண்ணிளிலவலாசெம்பெனத்-தருசௌகந்திதன்னிறமாறும்" எனவும் "கோஇலக்கண்செம்பஞ்சி கொய்மலர்ப்பலாசம் - அசோகப்பல்லவமணிமலர்குவளை - இலவத்தலர்களெனமுறுகுணமும் - சௌகநதிக்குச் சாறறியதிறனே" எனவும், "செங்கல்குராமலர்மஞ்சளகோவை-குஙகுமமைதகின்கோவாங்குநிறமும்" எனவும "கோவைகறசெங்கல்குராமலர்மஞ்

சனைனக் - கூறியதான்குங்கோவாங்குகிறனே" எனவும் மேற்காட்டிய நூல்களுள் நிறஞ் சிறிது வேறுபட்டு வருதலகாண்க. (சம)

திண்ணியதாயமேல்கிழ்சூழ்பக்கமுறவொளிவிடுதல்செய்தாற்செவ்வே
யண்ணியவுத்தமமுதன்மூனறுமென்பாசாதாரணகமணிவோர்விசசை
புண்ணியவான்கன்னியுசுவையன்னமுதலானபுவிதானம
பண்ணியதுமபரிமேதயாகமுதன்மகமபுரிநதபயனுசோவா.

(இ-ள்.) திண்ணியதாய மேல் கிழ சூழ பகசம் உற ஒளிவிடுதல் செய்தால்-கனமுடையதாய் மேனுல நிறும் இவறறைசசூழநத பகசமுமாகிய இவறறிலபொருநத ஒளிவீசில், செவவே அணணிய உததமமுதல மனறும என்பர்-இரமமாகப்பொருந்திய உததமமுதலிய மூன்றுவகைபடடும எனபர. சாதாரங்கப அண்வோர விசசை புண்ணிய ஆன கன்னி அமுசுவை அன்னமுதலான புவி தானம பணணிய தும்-சாதாரணகதையணிவோர கல்வியும புணணியவடிவாயுள்ள பகவம கனனியும அமுசுவையமைநத கறியோடுகூடிய அன்னமுமுதலாகிய சூற்றமிலலாத தானங கள்செய்தபயனையும, பரிமேத யாகமுதல் மகமபுரிநத பயனும சோவா-அசுவமேதமுதலிய யாகத்தைச்செயத பயனையுமடைவார.

உத்தமமுதல் மூன்றுவன - உததமம், மதிமம், அதன்மம. இதனுளளும், மாணிகக நதினிலகணநதனசூநத அடங்கும. "சுச்சையின் மதநதக குறியிலேநதின்" எனக்கலலாடசதில் குணிநதனரும. "மாணிகக நதியல்வருகருப காலை - சமனெளிசூழ்நத விருகான்யிடனும் - காய்வகைவருணமதி னவின்றபிபெயரும - பனனிருகுணமும பதினருஞ்சாமும - இருபதநதெண்வகை யிலங்கியகிறனும - மருவியவீலையும பநதியமபாயருனும - இவையெனமொழிப வியலுணாகதோ" எனவருஞ் சிலபதிகாரகதில். "பாயதல் என்பதினுளளும அடஙகுதல்காணக. பிரமனும் திருமாலும கெளமபினதடியிலும, கோதாவரிமுதலிய நதிகளும சரவசரவுயிராகளும கொம்பினுளளிலும, சிவபெருமான நிறதநதிலும, சநதி தெறறியிலும, முருகக்கடவுள மூவிருவளியிலும, இநதிரனமுதலிய தேவாகளதம்தி ளைளிடதிலும, அச்சுவினிதேவாகள் இரணடுகனன மலிலும, சூரியனும சநதிரனும் இரணடுகணகளிடதிலும, வாயு நாகதநதிலும், வருணன் நாவிலும், கலைமகள் நெஞ்சிலும, யமனும இயகசரும மணிகளிடதிலும, சநதிதேவதைகள உதட்டிலும், இநதிரன் கழுதநதிலும, அருநகதேவர் மூரிபபிலும, சாத்தியா மாபிலும், அசிலவாயு நான்குகரலிலும, மருநதுவா முழநதாளிலும, நாகாகள கற்குளாபிறனியிலும், கநதருவ அகளுளாபி னடுவிலும, அரமபையர் அகளுளாபின மெலிடநதிலும, உருநதிரா முநதினிடநதிலும, அட்டவசுக்கள சநதுகளிலும, பிதாதேவதைகளு அரைபபரபபிலும, சுத்தமதாகள யோனியிலும, திருமகள குநதலிலும, நாகாதி பர் அடிவாலிலும, குரியனவரி னுரோமநதிலும, ஆகாயகங்கை தோளநதிலும், யமுனாதி தோமயநதிலும, மாதவாகள உரோமஙகளிலும, பூமிதேவி வயிறறிலும, கடல்கள் கொஙகையிலும், காருகபதியம் வயிறறிலும, ஆகவனியம் இதயத திலும், தக்கணாக்கினியம் முகதிலும், யாகத்தொழிலகள் எலலாபினிடத்திலும் சுக்கிலத்தினிடதிலும், கற்புடையபெண்கள் அங்கங்களமுற்றிலும் வசிதலால் புண்ணியவான் என்றார்.

" வேதாவுங்கரியவனுமாவினதுகோட்டடியின்விளங்கிவாழவர்
கோதாவிமுதநீர்த்தங்கோட்டிறுதிசசராசரமுங்கூடிநிற்கு

மீதானகிரத்தமலன்விமலையதனடுமெற்றிவிசாகனஞ்சி
மீதானகதனிலதனுண்ணுசிதனினுகேசாவிளங்குவாரே."

" ஆசகலவிருகன்னகாப்பணசசுவினிதேவரமாகவுவாழவர்
தேசடையபரிதிமதிகையனதிறறகதததிறசெறியுமவாயு
வோசையமுகாவதனிலவருணுமைமகளோங்கூகாரகெஞ்சி
னேசமுறயமனியககாகெணடதலதெதகாளுலிவுவாரே."

" ஓட்டதிலுதையாதநமனசகதியிலையுறையுமுறைவண்கண்டத
தீட்டமுடையிகதிரனேயிமிலிருபபருமகனெவியமபுதேவா
வாட்டமிலாசசாரதியிவாழ்வாகசூரமானிலலிலவாயு
நீட்டியதாளொருகானகெமருதெதனபர்முழுதாளிலிலவுவாரே."

" குரததிறுதிபபன்னகோகழ கொளவாகாக திருவாருரத் தெபப
னிருப்பரமகவிகணபிவலலமேறகுரதநினமுதலினெலலை
யுருததிரசேசுதெதாமுறைவாகளவதேவாபிதிகளாங்கிப
பருத்தவராபபலகைதனனிறபகத்தறைவனொமுமாதாபரிவுகூறதே."

" திருமகளேயபானதநினுகேசாடிவாலிறபிறக்துவாழவ
ரிரவியொளிவாலின்மயிலகிபிடுஞ்சுரதநிதானேயீரின
வரமுடையயமுனைமயமதனனினமாதவர்களுரோமமவாழவா
உரமுடையபூதெவியுதாத்திற்பியோதரதத்நிறுதலியெலலாம "

" சடாத்தினிதயத்திறறழைதஅமுகமதுதன்னிறறங்குமங்கி
கடனுடனேகாருகபதியெமுவாயொருமூன்றுகடினவெனபி
னுடலுறுகுகிலத்தனினுமுறையுமகவினியனேத்முழுபபுதோறுந்
திடமுறுகறபடைமடவாசெறிகதிருபபாரிமமுறையசகிதைசெயதே."

எனவருஞ் சிவதருமோத்தரதறிறகாணக. (சுக)

குருவிந்தந்தரிபபவர்பாழுதுமொருருடைகிழலிறருளிபபவாண்டு திருவிந்தையுடனிருபபாசொளகுதிகந்தரிபபோசெல்வகுகிறதநி மருவிந்தபபனடைவாகோவாகங்கந்தரிபபோதமமனியிறபாலும் பெருவிந்தமெனசசாலிமுதல்பணட-முடனசெலவபபெருகுமுண்டாம்.

(இ-ள்.) குருவிந்தம் தரிபபவர்-குருவிந்தத்தைத் தரிபபவாகள, பார்முழுமை ஒருகுடைகிழலில குளிபப ஆணடி திருவிந்தையுடன இருபபர் - நிலவுலகமுழுவது தமது ஒருவெள்ளவட்டகுகுடை கிழநடபெற்ற சக்க அரசாணடி தலைட்சுமியோடும் வீறுயலட்சுமியோடுங்கூடி யிருப்பாகள, செவகந்திகம தரிப்போ - கௌகந்திக த்தைததரிபபோர்கள, செலவம கீர்த்தி மருவு இதயன் அடைவர் - செல்வமுங கீர்த்தியுமாகிய பொருநதிய இதயப்பபனகளை அடைவார்கள், கோவாங்கம் தரிப் போர் தம்மினியில் - கோவாஙகந்தரிபபவர்களுடையவீட்டில், பாலும் பெருகிநதம என சாலிமுதல் பணடமுடன் செல்வபபெருகுமு உணடாம் - பாலும பெரியவிக் தமலிபோல செல முதலிய பல பொருட்குவைகளோடுமெ செலவப்பெருகுமும் உண்டாகும். (சுஉ)

எள்ளியிடுகுற்றமெலாமிகந்துருணேற்முவிவிடருள்கால்சிதுக்
கள்ளியவிசசெம்பதுமாகமதுபுனைதகோர்தம்பாலேனைத்

சூசிகை.

திருவிளையாடற்புராணத்தில் மதுரைக்காண்டம் (கஅ) ஆம் சஞ்சிகையில் முற்றுப்பெறுகின்றது; அதற்குக்கூடியபாரம் (எஉ) ஆகின்றமையால் அதனை ஒருபாகமாக்கி யொருபுத்தகமாகக் கட்டிக்கொள்ளுமபடி முகவுரைப்பக்கம் (கஅ) ஆம சஞ்சிகையோடு அனுப்பப்படும்.

முதற்பாரம் கல்லகடிதமாகவில்லாமையால் இப்போது கடத்திவருக்கடி தத்தில் பதிக்கபபடுதலால் முகவுரைப்பகமும முதற்பாரமும் பிரத்தியேக மாய் அணை (க) கொடுப்போர்களே கொடுகைப்படும்.

நூதனமாகக கையொபபப்பணம் அனுப்பும வெளிததேசத்தவர்கள் கடக் தேறியிருக்கும் (கஉ) சஞ்சிகைகளுகமும, திருவுருப்படம் (அ) க்கும் தபால் செலவு கூடடி ரூபா (உ) அணை (கஉ) ம் அனுபபியே பெறவேண்டும்.

நடக்கினற வருடதகிறகுச் சென்றவருடமபோலவே மாதந்தோறும் ஒவ் வொருசஞ்சிகை வெளிப்படும. இபபனிரணடி சஞ்சிகைகளுக்கும் திருவுருப் படம் (உஅ) ஆகும். படம (க) க்கு பை (சூ) ஆககூடிய அணை (எ) சஞ்சிகை தபால்செலவு கூட்டி ரூபா (உ) அணை (கo) ஆக ரூபா (சூ) அணை (க) ம் அனுப் புவதோடு தாங்கள வசிகஞ்பி—மும, லபதிகமும தெரிவிகவேண்டும். உள்ளா ட்டவர்கள் அடிக்கடி தாமவசிக்கும் இடமலிடம மாறுதலால் தாங்கள்வசிக் கும் வீட்டின்கதவிலக்கமும வீதியும கித்தமூலமாகத தெரிவிக்கவேண்டும்.

சஞ்சிகை (க) க்கு விலை அணை (சூ) தபால் செலவுபை (சூ)

தாம் வாங்கிவரும் சஞ்சிகைகளில் இடையில் கைசேதாவால் அந்தச்சஞ் சிகையிழந்தவர்களை சஞ்சிகை ஒவ்வொன்றுகு அணை (சூ) ஆகவும் படம் ஒவ் வொன்றுக்கு பை (சூ) ஆகவும் தபால்சாசகங்கூட்டி. யனுபபிவும்ல் அனுப்பப் படும.

மணியார்டராவது கடிதமாவது அனுப்புவோர்கள, சென்னை எழுமூர்பி ருக்கும் கவரன்மெண்டு கார்மல்லகூல் தமிழ்ப்புலவர் கி-க. சுபபராயசெட்டி யாருக்கே யனுப்பவேண்டும். மணியார்டர் எழுமூர்ப் போஸ்ட்டாபீஸில் மாற றும்படி யனுப்பவேண்டும. வேறெருவகையா லனுப்பக்கூடாது.

உன்காட்டில் சில கையொப்பக்காரர்கள் (ச) ஆவது சஞ்சிகையில் "சஞ் சிகைவாங்கிவருவோ இடையில் வாங்கிவரு மிபிவார்களாகில் தங்கியசஞ்சி கைகள எங்களுக்குப்பயன்படா? ஆகையால், கையொப்பக்காரா தூல்முற்று மே வாங்கவேண்டும்" எனக்கண்டிருப்பதைத் தெரிந்திருந்தும் இ—யில் வா ங்காது விடடிருகின்றனர்கள், அது தவறுதலால் இனி முற்றும மேறகண்ட படி பெறவேண்டும. இபபோதிருப்பதுபோலவே இருபபார்களாகில் நூல்மு வுவரைக்கும் கூடியதொகையை எவ்வாறு பெறவேண்டுமோ அவ்வாறுபெறு வோம். வெளித்தேசத்தவர்களுக்கும் அவ்வாறே.

தங்கள் கடிதத்துக்குப் பிரதிவேண்டிவோர் தபால் முத்திரை அனுப்ப வேண்டும்.

இங்ஙனம்.

தாரணஞூ
சிங்காலி.

கா. சிவஞானஐயர்.
கா. ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளை.

தெள்ளியமுத்துள்ளிட்டபன்மணியும்வக்தோங்குஞ்செய்பசோடு
மொள்ளியதற்செல்வமதற்கொப்பதெடும்பாற்கடலினேங்குமாலோ.

(இ-ள்.) எள்ளி யிடி குற்றம் எலாம் இகக்த - விலக்கப்பட்ட குற்றங்களெ ல்லாவற்றினின்றும் நீங்கி, குணன் ஏறுய ஒளிவிட்ட இருள் கால் சித்து தள்ளிய இ செம் பதமராகமது புனை தக்கோர் தம்பால்-குணமிகுத்து ஒளிவீசி இருணீச்சிதை தகோட்டும் இந்தச் செவதத பதுமராகததை யணிகத மேலோரிடத்து, எனை தெள் ளியமுத்து உள்ளிட்ட பல் மணியும் வக்து ஒங்கும்-அதவொழிந்த குணமிக்க முத்து உள்ளிட்ட பலரத்தினங்களும் வகதநிரம்பும், செய்யாள் ஒடும் ஒள்ளிய கல் செல் வம் - இலக்ஷுமியோடும் புகழைத்தரும் கல்ல செல்வமும், அதற்கு ஒப்ப நெடும் பால் கடலின் ஒங்கும் - அம்மணிகளிருகதறகேறப நெடியபாற்கடல்போல உயர்ந் தோங்கும்.

கருஙெநொய்தாதல், காற்று, வெகுளி, நிருகல், முரணுதல், செம்மண், இறு கல், மத்தகக்குழிவு, காசம், இலேசுமி, வெச்சம், பொரிவு, புகைதல், புடாயம், சந் தை, நெய்ப்பிலியெனக குறறங்களபதினறு. தேய்க்குதல், நெருப்பு, கையிலெடுத்த ல், அங்கைக்குறி, தூககல், தூகடி, வெயில், குச்சை, மததகக்குறி, ஓரம், நெயப்பு, பார்வையாகிய இவைகளில் ஒதத செகநிறமுடையமையாயிருக்கும் குணங்கள் பன் னிரண்டு. "கருஙெநொய்தாதல்காற்றுவெகுளி - நிருகன்முரணேசெம்மணிறுகல் - மத்தகக்குழிவுகாசமிலேசுமி - வெச்சம்பொரிவுபுகைதல்புடாயம் - சந்தைநெய்ப் பிலி யெனத்தருபதினறு - மூகதியநூலின்மொழிகதனருற்றமும" எனவும் "தேய்க் கினெருப்பிற்சேர்க்கினங்கையிற - றூக்கினறறகட்டிற் சுடர்வாய்வெயிலிற் - குச் சையின்மத்தக்குறியினேரத்தில் - நெய்ப்பிற்பார்வையினேர்ந்துசெவந்தாற் - கொ த்தகறகுணமுடையபன்னிரண்டும்" எனவும் கல்லாடததில வருதல்காண்க. முன் னர்க்காட்டிய சிலப்பதிகாரததின் உதாரணச்சூத்திரத்திலும் வருதலகாண்க. காற் று, மண், என்பனவற்றைக் காறறென்று, மண்ணென்று என்பர். (சகு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிறநிறச்சார்புபுள்ளிபுள்ளடிபிறங்குகீற்று
மறுவருதாராசமென்னவழுத்தவைஞ்சுற்றங்கள்ளி
யறைதருபண்புசான்றவரதனமணியும்வேந்தன்
செறுநர்வாணுற்றமின்றிச்செருமகட்கன்பனுவான்.

(இ-ள்.) பிற நிறம் சார்பு-(அவ்வவற்றிற்குக் கூறிய) நிறமொழிந்த ஏனநிறம் பொருந்துதலும், புளளி புள்ளடி-புள்ளியும் பறவையின் பாதவடிவாயுள்ள புள்ள டியும், பிறங்கு கீற்று-விளங்காகின்ற கிற்பமம, மறுவரு தாராசம் என்ன வருத்த ஐங் குற்றம் தள்ளி - குறறம்பொருந்திய தாரசமென்ற நூலில் வருத்த ஐந்து குற்றங்க ளையும ஒழித்து, அறை தரு பண்பு சான்ற ரதனம் அணியும் வேந்தன்-(நூலுள் அவ் வவற்றிறகுரிமையாகக்) கூறுங் குணமிக்க இரத்தினங்களே யணியும் அரசன், செறு நர்வாள் ஊற்றம் இன்றி செருமகட்கு அன்பன் ஆவான - பகைவரோந்தியவாளால் இடையூறில்லாமல் வீரலக்ஷுமிக்கு கண்பனுவான்.

இதமுதல் ஒன்பதுசெய்யுள்காறும் இரத்தினங்களின் பொதுவிலக்கணங்க ளைக் கூறுகின்றார். புள்ளியை வித்து எனவும், புள்ளடியைக் காகபாதம் எனவும், கீற்றைத் தாரை யெனவும் கூறுவர். தாராசம் என்றது ஒளிசலித்தலே. (சஎ)

குறுநிலக்கிழவனேனுமவன்பெருங்குடைக்கிழத்தங்கி
மறுகுநீர்ஞாலமெல்லாம்வாழுமற்றவனேப்பாம்பு
தெறுவிலங்கலகைபூதஞ்சிறுதெய்வம்வறுமைநோய்தீக்
கறுவுகொள்கூற்றச்சிற்றங்கலங்கிடவாதியாவாம்.

(இ-ள்.) குறு நிலக் கிழவன் எனும் - (இத்தரத்தினங்களே) அணிபவன் சிற்றரசனுயினும், அவன் பெருங் குடைக் கீழ் மறுகு நீர் ஞாலம் எல்லாம் தங்கி வரும்- அவ்வரசனது பெரிய வெள்ளே வட்டக்குடை நிழலின்கீழ் - (அலைமுதலியவற்றுல்) சூழலும் கடல் சூழ்ந்த வுலகமெல்லாம் நிலேபெற்று வாழாநிற்கும், அவனே பாம்பு தெறு விலங்கு அலகை பூதம் சிறு தெய்வம் வறுமை நோய் தீ கறுவு கொள் கூற்றம் சிற்றம் - அவ்வரசனேப் பாம்புங் கொல்லாதனை மிருகமும் பேயும் பூதமும் சிறுதெய்வங்களும் வறுமையும் நோயும் நெருப்பின் வெம்மைபோல வெம்மை வாய்ந்த கோபமிக்க இயமனது கோபமும், கலங்கிட வாதியாவாம் - நிலேகலங்கவாதியாவாம்.

நான்குசாதிகளாக வகுக்கப்படும் இரத்தினங்களே யணிவோர் அடையும்பயன் பொதுவமையால் இதனுற் கூறப்பட்டது "மறையோரணியின்மறையோராகிப்-பிறவியேழும்பிறந்துவாழ்குவரே" மன்னவரணியின்மன்னவர்சூழ-இகலிலவேந்தரா வரெழுபிறப்பும "வணிகரணியில்மணிபொன்மலிந்து - தணிவறவடைகுதரணியில் வாழ்வர்" சூத்திரரணியிற்றொகையில்கனகநெல் - வாய்ப்பமன்னிமகிழ்ந்துவாழ்குவரே" எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் ஷை காண்டத்தில், ஷை காதையில அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய சூத்திரங்களால் இவ்வருணதாரர்க்கு இப்பயன் என்பதுணர்க. (சடு)

முன்னவரென்பகற்றேர்வச்சிரமுங்கீர்முத்த
மன்னவரென்பதுப்புமாணிக்கம்வணிகரென்ப
மின்னவிர்புருடராகம்வயிடூயம்வெயிற்கோமேதகம்
பின்னவரென்பநீலமாகதம்பெற்றசாதி.

(இ-ள்.) வச்சிரம் முக்கீர் முத்தம் - வயிரத்தையும் கடலிற்றேன்றிய முத்தினேயும், கற்றேர் முன்னவர் என்ப - கற்றவல்லோர் அத்தனேனறு சொல்லுவர், துப்பு மாணிக்கம் மன்னவர் என்ப - பவளத்தையும மாணிக்கத்தையும் அரசரென்றுகூறுவர், மின் அவிர் புருடராகம் வயிடூயம் வெயில் கோமேதக - ஒளிவிளங்கும் புருடராகத்தையும் வயிடூயத்தையும் ஒளியையுடைய கோமேதகத்தையும், வணிகர் என்ப - வைசியரென்று கூறுவர், நீலம் மாகதம் பின்னவர் என்ப-நீலத்தையும் மாணிக்கத்தையும் சூத்திரரென்றுசொல்லுவர், பெற்ற சாதி-இவ்வயிரமுதலிய இரத்தினங்கள் பெற்ற சாதியின் வகுப்புகள் இவையாம்.

"வயிரமுத்தந்தணுளன்மாணிக்கம்பவளம்வேந்தன் - நயமலிபுட்பராகங்கல்ல கோமேதநீதி - வயவயிடூயமூன்றும்வாழ்வுறுவணிகருங்கும் - இயலுடைநீலம்பச்சை யிரண்டுஞ்சூத்திரனுமன்றே" எனவருஞ் செய்யுளால் உணர்க. (சசு)

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பனிங்கன்றிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகர்துகிர்மாணிக்கங்கோமேதகந்தாமேயன்றி
மாத்திகழ்புருடராகம்வயிடூயம்வயிரந்தாமு
மேத்திராசதமாநீலகாதமதமென்பராய்ந்தோர்.

(இ-ன்.) பார்த்திவர் மதிக்கும் முத்தம் பளிங்கு அன்றி பச்சை தானும் சாத்திகம் - அரசர்கள் கண்கு மதிக்கும் முத்தும் பளிங்கும் இவையன்றிப் பச்சையும்சாத்துவிதமரீம், அதிர் மாணிக்கம் கோமேதம் - பவளமும் மாணிக்கமும் கோமேதமும், அன்றி மாதிகழ் புருட ராகம் வயிடூரியம் வயிரம் தாமும் - இவையன்றி பிகவும் விளங்கும் புருடராகமும் வயியமும் வயிரமும், ஏத்து இராசதமாம் - பலரும்தூதிக்கும் இராசதமாம், நீலம் தாமதம் என்பர் ஆய்ந்தோர் - நீலத்தைத் தாமதமென்று நூல் ஆராய்ச்சியில் வல்லோர் கூறுவர்.

"வடிவுறுபடிகமுத்தவைத்தசாத்துவிகமாமால் - விடுதிர்மாணிக்கங்கோமேதகமிராசதம்மேல்" எனவும், "அருசனக்கல்லுநீலத்தானுந்தாமதமதாகும்-எஞ்சில்சாத்துவிகத்தோடுமிராசதங்கலத்தல்வச்சிரம்- மஞ்சுறுபுட்பராகமணிவயியமாகும் - தஞ்சராசதங்கலந்தசாத்திகமபச்சையாமே" எனவும் ஒரு சாரார் கூறுஞ் செய்யுள்களால் குணத்தின பிரிவுகள் சிறிதுவேறுபடுதல் காண்க. (நூஎ)

இனையவையளந்துகண்டுமதிக்குநாளெழுமான்பொற்றேர்
மூனைவனுண்முதலாவேழின்மூறையினுற்பதுமராகம்
கனைகதிர்முத்தந்துப்புககாருடம்புருடராகம்
புனையொளிவயிரநீலமென்மனர்புலமைசான்றோர்.

(இ-ன்.) இனையவை அளந்து கண்டு மதிக்கும் நாள் - இவ்விரத்தினங்களை வராயறத்தச் சோதிக்க ஆராயுங்காலம், எழு மான் பொன் தேர் மூனைவன் நாள் முதலா ஏழில் - ஏழுருதினாலுண்ட பொன்னாலகிய தேரையுடைய ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய ஏழுகிழமைகளில், முறையினால் - (அஞ்ஞாயிற்றுக்கிழமைதொட்டு) முறையாக, பதுமராகம் - பதுமராகமும, கனை கதிர் முத்தம் துப்பு காருடம் புருடராகம் - மிக்ககிரணத்தையுடைய முத்தும் பவளமும் பச்சையும் புருடராகமும், புனை ஒளி வயிரம் நீலம் என்மனர் புலமை சான்றோர் - பொருந்திய ஒளியையுடைய வயிரமும் நீலமும் என்று கூறுவர் அறிவின்மிக்க பெரியோர். (நூஅ)

வெய்யவன்கிழமைதானேமேதகமணிக்குமாகு
மையறுதிங்கடானேவயிடியமணிக்குமாகு
மையறவிவையொன்பானுமாய்பவரகம்புறம்பு
தூய்மையாயறவோராய்முன்சொன்னகாளடைவேயாய்வர்.

(இ-ன்.) வெய்யவன் கிழமை தானே மேதக மணிக்கும் ஆகும் - ஞாயிற்றுக் கிழமையே கோமேதகரத்தினதுக்கும ஆராய்தற்கு உரியநாளாம், மை அற திங்கள் தானே வயிடிய மணிக்கும் ஆகும் - குற்றமற்ற திங்கட்கிழமையே வயிடியரத்தினத்திற்கும் ஆராய்தற்குரியநாளாம், ஐயம் அற இவை ஒன்பானும் ஆய்பவர்-சந்தேகமற இவ்வொன்பது இரத்தினங்களையும் அளந்தறிவோர், அகம் புறம்பு தூய்மையாய் அறவோராய் - உள்ளும் புறம்பும் புனிதமுடையவராய்த் தருமநெறியிற் செல்பவராய், முன் சொன்ன நாள் அடைவே ஆய்வர் - முன்புகூறிய கிழமைதொட்டு முறையே ஆராயக்கடவர்.

"ஞாயிறுமாணிக்கங்கோமேதகத்திங்கள்முத்தம்-வாய்வயியஞ்செவ்வாய்வனப்பவளங்களாகும் - மேயவன்புதனிற்பச்சைவியாழமாம்புட்பராகம் - காய்கதிர் வெள்ளிவச்சிரங்கெஞ்சனிநீலமாமே" எனவருஞ் செய்யுளால் ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய கிழமைகளுக்குரிய மணிக ளின்னவையெனவுணர்க. (நூசு)

அல்லியம்பதுமஞ்சாதிபரத்தவாயாம்பல்கோடல்
வல்லிசேர்மௌவற்போதுநாற்றிதழ்மனைகள்வாய
மெல்லிதழ்க்கழுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வண்டுசூழ்தமம்முடிமேற்சூடி.

(இ-ள்.) அல்லி அம் பதுமம் சாதி அரத்தம் வாய் ஆம்பல் கோடல் - அகவி தழையுடைய அழகிய தாமரைமலரும் சிறுசெண்பகமலரும் செவ்வரத்த வாலையுடைய ஆம்பல்மலரும் செங்காந்தள்மலரும், வல்லி சேர் மௌவல் போது நாறு இதழ் மனை - கொடியாய்ப்படர்ந்த மல்லிகையின்மலரும் நாறு இதழ்வாய்ந்த தாமரைமலரும், கள்வாய் மெல் இதழ கழு நீர் பேழ் வாய் வெள்ளை மந்தாரம் இன்ன-கள்பொருந்தியமெல்லிய இதழ்நெருங்கிய குவளைமலரும் செங்குவளைமலரும் பிளக்கவாயையுடைய வெள்ளிய மந்தாரமலரும் ஆகிய இவைபோன்ற மலர்களையும், சொல்லிய முறையால் வண்டு சூழ் தமம் முடி மேல் சூடி - முன்னர்க்கூறிய முறையால் வண்டுகள் சூழத் தமது தலைமேற்சூடி.

மாணிக்கத்திற்குத் தாமரையும் முதிநிறருக்குச் சிறுசெண்பகப்பூவும் பவளத்திற்குச் செவ்வாம்பலும் மரகதத்திற்குக் காசரளமும் புட்பராகத்திற்கு மலலிகைமலரும் வயிரத்திற்கு நாறுதிதழ்த் தாமரைமலரும் நீலத்திறருக் கருங்குவளைமலரும் கோமேதகத்திற்குச் செங்குவளைமலரும் வயிடூரியத்திற்கு வெள்ளைமந்தாரமலருமெனக் கொள்க. "நவமணியாச்சித்தற்குருமலாபூசைதலைசெல்வாம - தவறின்மாணிக்கத்திற்குத்தாமரைப்பூத்தரிக்க - உவகையாமுதத்துக்கோதுமொணகிறுசணபகப்பூ - கவைபடுபவளம்பாரக்கிற்கமழுஞ்செவ்வல்லிபபூவே" "மரகதங்காசதள்புட்பராகமல்லிகைப்பூவசரம் - தானருநீரிறபூதநாற்றிதழத்தாமரைபபூ - கருநீலங்கருவிளங்கோமேதகங்கமழுங்காவி - திரைவயிடூரியப்பூதநேங்கமழவெண்மந்தாரை" எனஒருசாரார்கூறுஞ் செய்யுளகளால் இரதநினங்களைப் பூசிபபோர் தாஞ் சூடுமலரும் அவவிரத்தினங்களைப் பூசிததறகுரிய மலரும் இவையெனவுணர்க. இன்ன எனறமையால் நீலத்திற்குக் கருங்குவளையும் அனறிக கருவிளமலர இச்செய்யுளிற்கூறியிருதது மலங்கொள்க. (குo)

தலத்தினைச்சுத்திசெய்துதவிசினையிடத்தூய
நலத்துகில்விரித்துத்தெயவமணிகநடுவேவைத்துக்
குலத்தமுத்தாதியெட்டுங்குணதிசைமுதலெண்டிகசும்
வலப்படமுறையேபாணமண்டிலமாகவைத்து.

(இ-ள்.) தலத்தினை சுத்தி செய்து - பூமியைச் சுத்தஞ்செய்து, தவிசினை இட்டு - ஆசனத்தையிட்டு, தூய நலம் துகில் விரித்து - அதன்மேல் வெளளிய நல்ல வாடையை விரித்து, தெய்வம் மாணிகம் நடுவே வைத்து - தெய்வத்தன்மையையுடைய பதமராகத்தை நடுவில்வைத்து, குலத்த முத்து ஆதி எட்டும் - நன்மையையுடைய முத்துமுதலிய வெட்டையும், குண திசை முதல் எண திக்கும் - மேற்திசை முதலிய எட்டுத்திக்கிலும், முறையே வலப்பட - (சூரியனுதிகுந் திசைமுதல்) முறையே வலமாக, பாணு மண்டிலமாக வைத்து - சூரியமண்டிலம்போல வட்டவடிவமாகச் சூழவைத்து.

"தூயநன்னிலத்திலொத்த சுத்தபீடத்தைவைத்து - மேயவப்பீடமீதுவெண்படாம்விரித்துவைத்துப்-பாயவப்படத்தராப்பண்பதுமராகத்தைவைத்துச் - சேயவாதவனுதிக்குந்திசைமுதற்சைகடோறும்" "கோமேதகத்துமுத்துநீலரிர்வயிடூ

நியஞ்செம் - தூமேவுபவளம்பச்சைசுந்தரப்புட்பராகம் - வாமேவுவயிரநீலமெண்டி சைவல்ஞ்சூழ்வைத்து" எனவருஞ் செய்யுள்களால் இரத்தினங்களே வைக்கு முறை மையுணர்க. (நிக)

அன்புறுபதுமராகமாதியாமரதனங்க
ளொன்பதுங்கதிரோனதியொளபதுகோளுமேற்றி
மூன்புரைகமலபோதமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி
யின்புறநினைந்துபூசையியன்முறைவழாதுசெய்தல்.

(இ-ள்.) அன்பு உறு பதுமராகம் ஆதியாம் அரதனங்கள் ஒன்பதும் - விரும்பமிக பதுமராகமுதலிய ஒன்பதரத்தினங்கள்மேலும், கதிரோன் ஆதி ஒன்பது கோளும் ஏறறி-சூரியன்முதலிய ஒன்பதுகோளகளையும் அதிதேவதைகளாகத் தாபித்து, முன்பு உரை கமலப்போது முதல் ஒன்பானமலரும் சாத்தி - முன்னர்க்கூறிய தாமரைமலாமுதலிய ஒன்பதுமலரையுஞ்சாத்தி, இனபு உற . ஊன்ற பூசை இயல் முறைவழாது செய்தல் - இன்பமிக அக்கோள்களேத தியானித்துப் பூசை யை நூலிறகூறியமுறைதவறுமல செய்யகடவர்.

பதுமராகத்திற்கு ஆதித்தனும், முத்ததிற்குத திங்களும், பவளத்திற்குச் செவ்வாயும, பச்சைக்குப் புதனும, புருடராகதநிறகு வியாழமும, வயிரத்திறகு வெளளியும, நீலத்திற்குச் சனியும, கோமேதகத்திறகு அவ்வாறித்தனும், வயியேத்திற்கு அத்திங்களும அதிதேவதைகளாதலால் ஒன்பதுகோளுமேறறி என்னர். முனனாகூறிய தாமரைமலர்முதலியவறறு லருச்சித்தலே "பூமேவுமுன்னஞ் சொனனபூவினற்பூசைசெய்வர்" எனவருஞ்செய்யுளாலும் உணாக. (நிஉ)

தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசலசமென்ன
விக்கதிர்முத்தந்தோன்றுமிடன்பதின்மூன்றுசங்க
மைக்கருமுகில்வேயபாம்பின்மத்தகம்பன்றிகோடு
மிக்கவெண்சாலியிபபிமீன்றலிவேழக்கன்னல்.

(இ-ள்.) தக்கமுத்து தலசமே சலசமே எனன இரண்டு வேறு - குற்றமில் லாத முததங்கள் தலசமெனவும சலசமெனவும் இரண்டுவகைப்படும், இ கதிர முத்தம் தோன்றும் இடன் பதின் மூன்று - இததவிளக்கததையுடைய முத்தங்கள்தோன்று மிடங்கள பதின்மூன்றிடங்களாம, சங்கம மை கருமுகில் வேய் பாம்பின் மத்தகம் பன்றிக்கோடு - சங்கமும் கரியமேகமும் மூங்கிலும் பாம்பின்தலையும் பன்றிக்கொம்பும், மிக்க வெண் சாலி இப்பி மீனதலை வேழம் கன்னல் - மிக்கவெண் ணெல்லும் இப்பியும் மீனினதலையும் கருமபும.

தலசம் தலதநிற்றோன்றியன. சலசம சலத்திறறோன்றியன. தலத்திற்றோன் றியவை வேய், பாமபின்றலை, பன்றிக்கொம்பு, கெற்பயிர, க்ரும்பு, யானையின்கொம்பு, சிங்கத்தின்கை, கறபுடையபெண்கள்கழுதது, கொகின்கழுத்து ஆகிய இவை களிற்றோன்றிய முத்தங்கள். சலத்திற்றோன்றியவை சங்கு, மேகம், சிப்பி, மீனின்தலை ஆகிய இவைகளிற்றோன்றியமுத்தங்கள். (நிஊ)

கரிமருப்பைவாய்மான்கைகற்புடைமடவார்கண்ட
மிருசிறைக்கொக்கின்கண்டமெனக்கடைகிடக்தமூன்று
மரியனவாதிப்பதனிறங்களுமனங்குந்தங்கட்
குரியனவிறுத்தவாறேயேனவுமுரைப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) கரி மருப்பு ஐவாய்மான்கை கற்புடைய மடவார் கண்டம் - யானை மின்கொம்பும் சிங்கதினகையும் கற்பினையுடைய பெண்கள் கழுத்தும், இருநிறை கொக்கின் கண்டம் என - இரண்டுநிறமினையுடைய கொக்கின்கழுத்தும் என (முன்னர்க்கூறிய இடங்களாம்) கடை இடந்த மூன்றும் அரியன - இறுதியிற்கூறிய பெண்கழுத்துமுதலிய மூன்றிடங்களிற்றோன்றிய மூன்றுமுத்தங்களும் கிடைத்தற்கரியன, ஆதி பத்து நிறங்களும் அணங்கும் - சங்குமுதலிய இடங்களிற்றோன்றிய பத்து முத்தின் நிறங்களுமதெய்வமும், தங்கட்கு உரியன நிறுத்த ஆறே ஏனவும் உரைப்ப கேண்மின் - அவைகளுக்குரியனவான நூல்களில் நிறுத்திய முறையே மற்றையவற்றையும் சொல்லக்கேளுங்கள்.

சிங்கத்திற்குப்பஞ்சானனம் என்பது ஓர்பரியாயப்பெயர் அது பரந்தமுகமுடையது என்னும் பொருள்மேல்நிற்றலால்காரணப்பெயர். இதனைக்கருதாது ஐந்து முகமுடையது எனக்கருதி ஐவாய் மான் எனகூறினர் எனச்சிலர் கூறுவர் அது தவறு. ஐவாய் மான் எனறது மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசத்தன்மைவாய்ந்த மிருகம் எனப்பொருள்கொண்டு சிங்கம் எனக்கொளக. மிருகராசன் ஏன்பதனால் உணர்க. "பனிமதிகதலிமேகம்பைந்தொடி கழுத்தாவின்பல், தனியானையேனக்கொம்பு தடங்காவதும்புகொக்கு, வினையராச்சலஞ்சலமகத்திபபிமீன்மூங்கில்பூகம், தினை செங்கெல்கரும்புகஞ்சிகழிருபதின்முத்தாகும்" எனவருஞ்செய்புளால் முத்தம் இருபதிடத்திற்றோன்றுமெனப் பிறர்கூறுதலுங்காண்க. (இரு)

மாடவெண்புறவின்மூட்டைவடிவெனத்திரண்டபேழ்வாய்க்
கோடுகான்முத்தம்வெள்ளைநிறத்ததுகொண்மூமுத்த
நீடுசெம்பரிதியன்னநிறநதகிளைமுத்தாலி
பீடுசானிறநதராவின்பெருமுத்தநீலத்தாமால்.

(இ-ள்.) வெள்மாடப் புறவினமுட்டை வடிவு எனதிரண்ட பேழ்வாய் கோடுகால் முத்தம் வெள்ளை நிறத்தது - வெள்ளியமாடப்புறவின் முட்டையின் வடிவைப்போலத் திரட்சிவாய்ந்த பிளந்தவாயையுடைய சங்குபெற்ற முத்தம் வெள்ளைநிறத்தையுடையது, கொண்மூமுத்தம் நீடு செம்பரிதி அன்ன நிறததது - மேகமபெற்ற முத்தம் மிக்க செந்நிறம்வாய்ந்த சூரியனையொத்த நிறத்தையுடையது, கினை முத்து ஆலி பீடி சால் நிறத்தது - மூங்கிலின்முத்தம் கல்மழைபோலப்பெருமையமைந்த நிறத்தையுடையது, அராவின் பெருமுத்தம நீலதது ஆம் - பாம்பினது பெரியமுத்தம் நிலமணியின் நிறத்தையுடையதாம். (இரு)

ஏனமாவாரஞ்சோரியீர்ஞ்சுவைசசாலிமுத்த
மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியினயதாகு
மீனதுதரளம்வேழமிரண்டினும்வினையுமுத்தந்
தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) ஏன மா ஆரம் சோரி-பன்றியின்கொம்பின் முத்தமானது உதிரநிறத்தையுடையது, சார்ஞ்சுவை சாலி முத்தம் ஆனது பசுமைத்து ஆகும் - குளிர்ந்த இனிய வெண்ணெல்லின் முத்தமானது பசியநிறமுடையது, மீனது தரளம் பாதிரி அனையது-மீனினதுமுத்தம் பாதிரிமலரையொத்த நிறத்தையுடையது, வேழம் இரண்டினும் வினையுமுத்தம் தானது பொன்னின் சோதி - யானைக்கொம்பு கரும்பு இரண்டினுந்தோன்றிய முத்தமானது பொன்னின் நிறமுடையது, தெய்வதம் சாற்றகேண்மின் - அவ்வவ்முத்தங்களுக்குக்கூறிய தெய்வங்களைச்சொல்லக் கேளுங்கள்.

பான்முத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முத்தம்பகலோன்முத்த
மான்முத்தநீலமுத்தமாசறுகுருதிமுத்தங்
கான்முத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றன்முத்தந்தேவர்
கோன்முத்தம்பொன்போன்முத்தங்குணங்களும்பயனுஞ்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) பால்முத்தம் வருணன்முத்தம் - (மேற்கூறியமுத்தங்களுள்) வெள்ளியமுத்தங்கள் வருணனுக்குரியமுத்தங்களாம், பகல் முத்தம பகலோன முத்தம்-சூரியன்போலும் ஒளிவிடும் முத்தங்கள் சூரியனுக்குரியமுத்தங்களாம், நீலமுத்தம் மால் முத்தம் - நீலநிறத்தையுடைய முத்தங்கள் திருமாலுக்குரிய முத்தங்களாம், மாசு அறு குருதி முத்தம் கால் முத்தம் - குற்றமற்ற உதிரமபோனஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த முத்தங்கள் வாயுதேவனுக்குரிய முத்தங்களாம், பசியமுத்தம் காலன் தன்முத்தம் - பசியநிறம்வாய்ந்த முத்தங்கள் இயமனுக்குரியமுத்தங்களாம, பொன்போல்முத்தம் தேவர்கோன்முத்தம் - பொனனிறபோலும நிறமவாய்ந்த முத்தங்கள் இந்திரனுக்குரிய முத்தங்களாம், குணங்களும் பயனும் சொல்வாம - இனி முத்தின் குணங்களையும் அதனையணிவோர் அடையும பயன்களையும் எடுத்துக்கூறுவாம்.(இள)

உடுத்திரளனையகாடியுருட்சிமாசின்மைகையா
லெடுத்திடிற்றிண்மைபார்வைக்கின்புறல்படிகமென்ன
வடுத்திடுகுணமாறினவணியின்மூதணங்கோடின்மை
விடுத்திடுந்திருவந்தெய்தும்விரும்திடுஞ்செல்வம்வாழ்நாள்.

(இ-ள்.) உடுத்திரள் அனையகாட்சி - நகூத்திரத்தின் கூட்டத்தையொத்த தோற்றமும், உருட்சி - திரட்சியும, மாசு இனமை - குறறங்களில்லாமையும், கையால் எடுத்திடில் திண்மை - கையிலெடுக்கில் கனமவாயகிருத்தலும், பார்வைக்கு இன்பு உறல்-கட்பாவைக்கு இனபஞ்செய்தலும், படிகம என்ன அடுத்திடு குணம் ஆறு - பளிங்குபோலத் தம்மையடுத்த பொருள்களை தமபாற பிரதிபிம்பிக்க விளங்குங்குணமுடைமையுமாகிய அறுவகைபபடகுணகளாம, இன்ன அணியின்-இக்குணங்களையுடைய முத்தகளை அணிதலால் (அணிவோர்க்கு) மூதணங் கோடின்மை விடுத்திடும்-மூதேவியும மூதேவியாலவிளையும வறுமையும நீங்கும், திருவந்து எய்தும் - இலட்சுமிவகுது சோவாளா, செலவம் வாழநாள விரைதிடும-(அவ்விலட்சுமியால்) செல்வமும் அசசெலவதை நாகர்தறகுரிய ஆயுளமவதுகைகூடும்.

குணம் எனவே குற்றமுங் கூறுதேயமையும். அவை காற்றே, மண்ணை, கல்லே, நீர்நிலையென்ன மிகுதான்கு குற்றங்களொழிந்து சுக்கிரன்போல வெண்மையையும், செவ்வாய்போலச் செந்நிறத்தையுமவாய்ந்து உருண்டவடிவினவாய் முத்தங்களிருக்கவேண்டும் என "காற்றினுமணனிலுங்கல்லினுநீருனுட், தோற்றியகுற்றந்தகளறத்துணிந்தவஞ், சுக்கிரகுருவேயங்காரகனென, வகதநீர்மைவட்டத் தொருதியும்" எனச் சிலப்பதிகாரத்தில்வருதல்காண்க. குற்றங்கள் மணனை, சொகீர், செவப்பு, முகங்கறத்தல், இனமருட்சி, இவ்வைந்தோடு கோணியிருத்தல் எனப் பத்துவகைப்படும் என " இனிமுத்தின்குணமுருட்சியியலும் வான்மீனின் றேசு, கனமறுவின்மைதோக்கிற் கலினுறப்படிகனன்று, வினவுமண்ணேறல்செந்நீர் செவப்புமென்முகங்கறத்தல், இனமருளிவற்றினோடு கோணலென்றீரைஞ்குற்றம் " என ஒரு சாரார் செய்யுளில் குணம் ஆறுங் குற்றம்பத்தும் எனவருதல் காண்க. ()

மாசறுதவத்தோனென்பும்வலாசுரனென்பும்வீழ்ந்த
கோசலமாதிகாட்டிற்பட்டதுகுணத்தான்மாண்ட
தேசதாயிலேசதாகித்தெள்ளிதாயளக்கினெல்லி
வீசியவிலையதாகிமேம்படவியிரந்தன்னே.

(இ-ள்.) மாசு அறு தவத்தோன் என்பும் வலாசுரன் என்பும் வீழ்ந்த-குற்ற மற்ற நதிசிமுனிவருடைய முதுகந்தண்டெலும்பின்பிதிரும் வலாசுரனுடைய எலும்புகளுஞ்சிதிய, கோசலம் ஆதிகாட்டில் பட்டது - கோசலமுதலியகாடுகளில்தோன்றி, குணத்தால் மாண்ட தேசது ஆய் - குணங்களால்மாட்சிமைப்பட்டவிளக்கமுடையதாய், இலேசது ஆகி -(கையிலெடுக்கில்) இலேசாய், தெள்ளிது ஆய்-ச்ருச்சனாயகன்றதாய், அளக்கின்-(விலையை) வாயறுக்கில், எல்லி வீசிய விலையது ஆகி மேம்படி வயிரம் தன்னே - அளவுகடந்தவிலையை யுடையதாகி (இவ்வாறு) மேம்பட்டவயிரத்தை.

கோசலமாதிகாட்டிற் பட்டது என்றதற்குக் கோசலமுதலியகாட்டிற்றோன்றி நிறமும் அதிதேவதையும் சாதியமபெற்று எனக்கொள்க. கோசலமுதலியகாடுகளாவன - கோசலம், கலிங்கம், மாதங்கம், இமயம், மாராஷ்டம், சவீரம், பவுண்டரம், மக்மோம். நிறங்களாவன-கோசலகாட்டிற்பிறந்த வயிரம் காட்டுவாழைப்பூநிறமும, கலிங்கநாட்டிற்பிறந்த வயிரம் பொன்னிறமும், மாதங்கநாட்டிறபிறந்த வயிரம் மல்லிகைமலர்நிறமும், இமயமலையிற்பிறந்தவயிரம் வெண்ணிறமும், மாராஷ்டநாட்டிற்பிறந்தவயிரம் செவந்தநிறமும, சவ்வீரநாட்டிற்பிறந்தவயிரம் கரியநிறமும், பவுண்டரநாட்டிற்பிறந்தவயிரம் குவளைநிறமும், மக்கநாட்டிற்பிறந்தவயிரம் பொன்னிறமுமாம். அதிதேவதைகளாவார் காட்டுவாழை, வாழைமூங்கில், இவற்றின்மலர்போன்ற வயிரத்திறகுரசதிருமாலும், ஆறுமுகவேளாய்ந்த வெண்ணிறமுடைய வயிரத்திற்கு இந்திரனும், பசுவின்கொம்பு, வண்டு, குவளைபோலும் உள்ள வயிரத்திற்கு இயமனும், முள்ளிலவு, முண்முருக்குமலர்போன்ற வயிரத்திற்கு வாயுவும், கோங்கமலர்போலுமுள்ள வயிரதிறகு வருணனும், நீர்போலும் உள்ள வயிரத்திற்குச் சந்திரனும், இந்திரகோபம்போலுமுள்ள வயிரத்திற்குச சூரியனும், தீபம்போன்றவயிரத்திறகு அக்கினியுமாம. சாதிகளாவன - படிகநிறமபோலுமுள்ளவயிரம் மறையவனும், முயற்கண்போலுமுளளது அரசனும், வாழைக்குருத்துப்போலுள்ளது வைசியனும, மேகம்போலநிறமுடையது சூத்திரனுமாம. "ஒருவலாசுரன்ததிசியுடலென்புவீழ்ந்ததேசம், அரதகாடெனமுருமததேசங்கௌசலாதி, வருமதிலுதித்தவச்ரம்வாசைப்பூநிறத்தவாகும், புரைகலிங்கத்துதித்தவயிரம்பொன்னிறத்தவாமே." "மாதங்கதேசவச்ரமல்லிகைமலரின்மேனி, பீதஞ்சேரிமயவெற்பிற்பிறந்தன அவளமேனி, நீதங்கின்மாராட்டத்திற் செனித்தனசெவந்தமேனி, யோதசவ்வீரதேசத்துதித்தனகரியமேனி." "பேசியபவுண்டரத்திற் பிறந்தனகுவளைமேனி,ஓசை சேர்மக்கதேசத்துதித்தபொன்னிறத்தவிப்பால், பூசியவாசைவாழை மூங்கிலின்பூநிறத்த, மாசிலாவச்சிரங்கட்கட் கச்சுதன்றெய்வமாமே." "ஓரமாமுய்வெளுத்தவயிரத்துக்கும்பர்கோமான், பாரியபசுவின்கொம்பிற் பலநிறவயிரங்கூறும், கூரமுள்ளிலவம்போது குலாவியபலாசம்பொற்பூச், சீரியவயிரத்திற்குந் தெய்வமிவ்வாயுவாமே." "கோங்கலர்நிறஞ்செறிந்தகுறையுருவயிரத்திற்குந், தேங்கியநாரஞ்சேருந் தெண்டிரைவருணனுகும், ஒங்குநீர்நிறவச்ரத்திற்கொளிகொள்வெண்டிங்கடேவன், பாங்குறுகேபமேனி வயிரத்தேபரித்தேவே." "தீநிறவயிரத்திற்குச்செய்யதீக்கடவுடெய்வம், ஆனவிவ்வயிரத்துள்ளு மமைந்தநாற்குலமுமுண்டி, வானுறுபடிகம்பா

யுமுயற்கண்வாழைக்குருத்து, நீணிறைகார்வானத்துறைமணிமறையோராதி." என ஒருசாரார்கூறியிருத்தலாலும் ஆலாஸ்யமாகாத்மியத்தாலும்உணர்க. சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய "அந்தணனெவ்வாயரசன்செவப்பு, வந்தவைசியனபச்சைசூத்திரன், அந்தமில்கருமையென்றறைந்தனர்புலவர்." என்னுஞ்சூத்திரத்தால் நால்வகைவருணத்தார்ஞெலிகையைக்காண்க. குணத்தால்மாண்டதேசதாய் என்பதற்குக் குற்றத்தினின்றுநீங்கிக் குணங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட ளிளக்கமுடைய தாயெனப்பொருள்கொள்க. குறறம்பனனிரண்டு, சுரை, மலம், நீற்று, சம்படி, பிளத்தல், னீனை, கரி,லிக்னை, காகபாதம், இருத்து, கோடிமூரிதல், தாமைமழுங்கல் "சுரை மலங்கீற்றுச்சம்படிபிளத்தல், தூனைகரிவிடதுகாகபாதம், இருத்துகோடிமூரிதல் தாரை, மழுங்கறம்மோடெணனீராறும், வயிரத்திழிபென மொழிபவான்றோர்" எனவும், குறறத்தினபயன் "காகபாதமதாகாகொல்லும், மலம்பிரியாதது நிலத்தருஞினைகெடும், லிங்குசிதைதலிற சுதந்பாதரும், நீற்றுப்பாலெற்றுமாடவர்" எனவும், குணங்கள் ஞ்து-பலகைபோட்டு, கோணமாறு, தாரை, சுத்தி, தராசாம். "பலகை பெட்டுங்கோணமாறும, பல்லியதாரையுருத்துயுதராசமும், ஐந்துகுணமென்ற றைந்தனர்புலவர்" எனவும், குணரதினபயன் "மறையோரணியின் மறையோராகிப், பிறவியேழும்பிறருவாழருவரோ" எனவும் "மனனவரணியின்மனனவர்சூழ, லிகலிவெந்தரவமொழிபிறப்பும்" எனவும் "வணிகரணியின்மணிபொன்மலிந்து, தனிவறவடைதறு தரணிரில்வாழ்வர்" எனவும் "சூதிரரணியிற றெகையில்கனகெல், லாயபபனனியின் மிழிகதுவாழருவரோ" எனவும குறறங்கட்கும் குறறங்களால்வருமபயறகளும், குணங்களுஞ்சுமகுணங்களால்வரும்பயறகும் சி-இல் அடியார்க்கு நலலார் எடுதறுகாட்டிய பராரணங்களாலுணாக குறறங்கள் நான்கிற்குமட்டுமே பயன்கூறினமையால் வேறகுறறங்கள் நீயபயனிகளாகொடுப்பனவல்லவெனக்கொள்க. வயிரத்தின்குணங்கள் எழென ஒருசாரார் கூறியிருததலை "ஓவன்றிடு தாளைகுநறி கொய்மையிதிரசாபம்நேர, உவநறிபலகையாங்க ணுஞ்சியவெண் கோணங்கள, அவர்தவிராதுகோணமைம்துகோணங்களாக, நிவர்துளகுணங்களே ழாநிகழுந்துபமணிநூல்வல்லோர்" எனபதனால் உணாக. மேம்படு என்றமையால் அரசர், கிரீடதிலன்றி யேனையுறுப்புளிலும், அரசிமார் மங்களாபரணத்திலும் அணியக்கூடா எனப்பொருள்போந்தவெனகொளாக "அரசர்தம்மௌலிமேலு மணியொணுவரசிமார்க்கும், மருவியதாலிப்பூணில்வபிரதாபணனவொண்ணு" என்பதனால் உணர்க. (நிகு)

குறுநிலத்தரசுந்தாங்கிற்றுறைவதிர்செல்வமெய்தி
யுறுபகையெறிந்துதன்கோல்முழுதுலகோச்சிக்காக்கும்
வறுமைநோயவிலகுசாராவகைந்தகாளன்றிசெல்லுங்
கறுவுகொள்கூற்றம்பூதங்கணங்களுமணங்குசெய்யா.

(இ-ள்.) குறுநிலத்து அரசும் தாங்கில் - குறுநிலக்கிழமைபூண்ட கிற்றரசும் அணிந்தால், குறைவதிர் செல்வம எய்தி-நிறைந்தசெல்வதையடைந்து, உறுபகை எறிந்து - மிக்க பகைவரை யோட்டி, தன கோல் உலக முழுதும் ஓச்சி காக்கும் - தனது செங்கோல் உலகமூற்றுஞ்செல்ல கடாதகிக் காப்பான், வறுமை நோய் விலங்கு சாரா - (அவ்வரசனை வருதத) வறுமையும கொடியபிணிகளும் மிருகங்களும் அடையாவாம், வகாத்த காள அன்றி செல்லும் கறுவு கொள் கூற்றம்-வாயிறுத்த காளன்றி பிடலில்லவரும்கோபமிக்க இயமனும், பூதங்களும் கணங்களும் அணங்கு செய்யா - பூதங்களும் பசாசுகளும் வருத்தஞ்செயயாவாம்.

"அம்புவனிம்பர்த்தையா வாட்படைஞரட்பில்வெல்வர் - செம்பொருட்சி
துதேசத்தார்செலுத்துவர்பஃறேயங்கள - பம்புகல்ஞரவுபூதம்பசாசுபம்பங்கிதிண்
டா - சம்புமுன்சொன்னதேசி னல்வயிரங்கொள்வார்க்கே" என்பதனாலும் வயிரம்
அணிவோர் அடையும்பயன்காண்க. (சுo)

மாமணிமரபுக்கெல்லாம்வயிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுரைப்பர்நூலோரதிகம்யாதென்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந்தமரீடுகருவியாமத்
தூமணிதனக்குந்தானேதுணையிடுங்கருவியாகும்.

(இ-ள்.) நூலோர் - இரத்தினநூலுணர்ச்சியில் வல்லோர், மாமணி மரபுக்கு எல்லாம் வயிரமே முதன்மை சாதி ஆம் என உரைப்பர் - பெரிய இரத்தினங்களின் மரபுகளுக்கெல்லாம் வயிரமே முதற்சாதியென்று கூறுவர், அதிகம் யாது என்னில்- அவ்வயிரம் மேம்பட்டது யாதகாரணம் எனறு வினவில், ஏனை காமரு மணிகட்கு எல்லாம் தமர் இடு கருவியாம் - (அது) ஒழிந்த விருப்பஞ்செய்யும் மற்றை யிரத்தி னங்களுக்கெல்லாம் துணையிடும் கருவியாகும், அது மணி - அதுப் பரிசுத்தமாகிய வயிரம், தனக்கும் தானே துணையிடும கருவியாகும்- தனக்கும் தானே துணைபோடும கருவியாம். (ஆதலால்)

"வயிரஞ்சியமயன்வினையிரும்பும்-செயிரறுபொன்னேச்செம்மைசெயாணியும்-
தமக்கமைகருவியுந்தாமாமலைபோல்-உரைத்திறமுணர்த்தலுமுளவாயதொழிலே"
என்னும் அகத்தியச்சூத்திரத்தால் வயிரத்தின முதன்மையுணர்க. (சுக)

மாகதத்தோற்றங்கேண்மின்வலாசுரன்பிச்சந்தன்னை
யிரைதமக்காகக்கௌவிப்பறந்தபுள்ளீர்ந்தண்டில்லித்
தரைதனிற்சிதறவீழ்ந்துதங்கியதோற்றமாரு
முரைதருதோற்றமின்னும்வேறுவேறுள்ளகேண்மின்.

(இ-ள்.) மாகதம் தோற்றம் கேண்மின் - மாகதத்தினது தோறறத்தைக்கே ளுங்கள், வலாசுரன் பிததம் தன்னை - வலாசுரனுடைய பிச்சினை, தமக்கு இரை ஆ கக் கௌவி பறந்த புள் - தமக்கு இரையாகக கௌவிப்பறந்த கருடன், ஈரம் தண் டில்லி தரை தனில் சிதற வீழ்ந்து தங்கிய தோற்றம ஆகும் - (நீர்வளத்தால்) தண் மைவாய்ந்த டில்லிநாட்டிற்சிதற் (அந்நிலத்தில்) வீழ்தலால் அங்கு மாகதநதோன் றிய கனிகளுளவாம், இன்னம் உரை தரு தோற்றம்வேறு வேறு உளள கேண்மி ன் - இன்னமும் (காம்) சொல்லும் மாகதத்தின் தோற்றங்கள் வெவ்வேறுள்ளன (அவற்றைக்) கேளுங்கள்.

வலாசுரன் பிச்சினைக் கருடன் கவ்விக் கைத்து இமயமலைமுதலிய விடங்களி லுமிழ்ந்தமையால் மாகதத்திற்குக் கருடோற்காரம் என்றோபெயர்வந்ததென அடி யார்க்கு நல்லார் கூறினர். (சுஉ)

விதிர்த்தவேலனையவாட்கண்வினதைமாதருணச்செல்வ
னுதித்தவான்முட்டையோட்டையுவணவேற்றரையில்யாப்பக்
கதிர்த்தவோடையிற்றப்பிவீழ்ந்தொருகடல்சூழ்வைப்பி
லுதித்தவாறுகுமின்னுமுண்டொருவகையாற்றோற்றம்.

(இ-ள்.) விதிர்த்த வேல் வாள் அனைய கண் வினதை மாது-அசைக்கும் வே லையும் வாளையும் ஒத்த கண்களையுடைய (தக்கன்புத்திரியும் காசிபமுனிவர் மனைவியு

மாகிய) வினதை என்பவள், அருணச் செல்வன் உதித்த வால் முட்டை ஒட்டை உ
வண வது அளையில் யாப்ப-அருணன் உதித்த வெள்ளிய முட்டையினுட்டிணிக் கரு
டனது அளையிற்கட்ட, கதிர்த்த ஒடி அளையில் தப்பி மீழ்ந்து ஒருகடல் சூழ்வைப்பில்
உதித்த ஆறு ஆகும்-விளக்கும் அம்முட்டையினுடை அத்தவளையினின்றும் வழுவி
வீழ்ந்த கடல்சூழ்ந்த ஒரு தீபத்தில் தோன்றிய வண்ணம் ஒருவகையாம், இன்னும்
ஒரு வகையால் தோற்றம் உண்டு-இன்னும் ஒருவகையால் மரகதத் தோற்றமுளது.

உவமைக்கு உவமையில்லாமையால் வேலனையவாட்கண் என்பதற்கு வேல்
வாளனையகண் எனக் கொண்டு கூட்டினும் " உவமைக்குவமையில்லெனமொழிப "
என்னும் சூத்திரத்தாலுணர்க. (சுக)

முள்ளரைமுளரிக்கண்ணன்மோகினியணங்காயோட
வள்ளரைமதியஞ்சூடிமந்தரவரைமட்டாகத்
துள்ளரியேறுபோலத்தொடர்ந்தொருவிளையாட்டாலே
யெள்ளரிதாயசெந்தீயிந்தியக்கலனஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) முள் அரை முளரி கண்ணன் - முள்நெருங்கிய தூரையுடைய தாம
ரைமலர்போலுங் கண்ணையுடைய திருமால், மோகினி அணங்காய் ஒட - மோகினிவ
டிவாயோட, வள் அரை மதியஞ் சூடி - ஒளிவண்மையையுடைய அர்த்தசந்திரனைச்
சூடிய சிவபெருமானர், மந்தர வரை மட்டு ஆக - மந்தரகிரியின் எல்லையளவாக,
ஒரு வினையாட்டால் துள் அரி ஏறு போல தொடர்ந்து - ஒரு திருவிளையாட்டால்
துள்ளிச் செல்லும் ஆண்சிங்கத்தைப்போலப் பின்தொடர்ந்து, எள் அரிது ஆய செந்
தீ இந்தியக் கலனம் செய்தான் - பழிப்பில்லாத செந்தியாகிய இந்தியக்கலனஞ் செ
ய்தருளினர். (சுச)

அப்பொழுதமலவித்திலரிகரகுமரன்கான
வைப்புறைதெய்வத்தோடும்வந்தனனந்தவிந்து
துப்புறுகருடன்கௌவிக்கடலிலுந்துருக்கரைடும்
பப்புறவிடித்தவாறேபட்டதுகலுழப்பசசை.

(இ-ள்.) அப் பொழுது அமல வித்தில்-அக்காலையில் அத்தியாகிய இந்திரியத்
தில், அரிகரகுமரன் கானவைப்பு உறை தெயவத தோடும் வந்தனன்-மகாசாத்தா
காட்டில் வசிகருந் தெய்வப்பரிவாரங்களோடும வந்து தோன்றினர், அந்த வித்து அப்
பு உறு கருடன் கௌவி - அந்த விந்தினை வலிமையுள்ள கருடப்புள்கௌவி, கடலி
லும் துருக்கராட்டும் பப்பு உற விடித்த ஆறே - கடலிலுந் துருக்கராட்டிலும் பரவ
விடித்த வழியே, கலுழப் பச்சை பட்டது - கருடப்பச்சை தோன்றியது.

திருமால், தேவர்முதலியோரோடு கூடிச் சிவபெருமானு ரருள்பெறுது கட
லைக்கடைந்தவழி விடம்தோனற அச்சமுற்றுத திருக்கயிலையை யடைந்து ஓலமிடச்,
சிவபெருமானர் அபயந்தந்து கடலைக்கடையுங்கள் அமுதந்தோன்றுமென்றருள, அ
வ்வாறேசென்று மூத்தபிள்ளையாரைச் சிந்தியாது கடைந்தவழி மத்தாகின்ற மந்த
ரகிரி நிலைகுலைந்து பாதாளத்திற்செல்லவும் அதனைநோக்கி யப்பிள்ளையாரையாராதி
த்துப் புண்டி போற்கடைய அமுதகும்பம் தோன்றியது. அதனைக்கண்ட தேவர்களும்
அசுரர்களும் தம்மாலிதுவந்ததென்று தம்முள் மாறுபட்டுப் போர்செய்யக் கருதிய
வழித் திருமாலுணர்ந்து மோகினிவடிவாய் அவர்முன் நின்றபத் தானவர்கள் காமங்
கொண்டு நெருங்கினர்கள். அதனோக்கி யமுதத்தையும் என்னையும் விரும்பினோர்எ

ரோ அவரவர் அவ்வப்பொருள்களைப் பெறலாமென்றுகூற அசுரர்கள் தன்னைக் கைக்கொண்டு செல்ல, அவர்களைநோக்கி வலியர் யாரோ அவர் என்னைப் புணர்க்கவென அசுரர்கள் யாம் வலியோம் யாம் வலியோமென்று யாருந் தம்முள் மூண்டுப் போர் செய்து மாண்டனர்கள். பின்னர்த் திருமால் தேவரிடஞ்சென்று அமுதம்பகிர்ந்து கொடுத்துத் தேவர்கள் வணங்க இருந்துவிடாது, அச்சிவபெருமானுர் பேரழகுவாய்ந்த திருவுருவத்தோடு மோகினிவடிவாய்நின்ற அத்திருமால் முன்சென்று எமது சத்திமாருள் நீயொருசத்தியாதலால் எம்மைப் புணர்கவென்று கைகீட்டியவழி, அத்திருமால் காணியோடப் பெருமானுரும் பின்சென்றுபிடித்து கைப்பற்றி காவற்றீவில் ஓர்கடற்சார்பில் வடபாலுள்ள ஓரிடத்திற்கூடிபுணர்ந்தனர்கள். அப்போது இருவர்பாலும் ஓர் புதல்கிரன்றோன்ற அரிகர எனனும் நாமமிட்டுச் சிலபிவாதேவர் கூயர்த்தருளினுர்.

"இருதவண்ணமிருக்கமுராரியும் - அந்திவண்ணத்தமலனுமாகியே
மூன்றுகூடியுயங்கியவேலையில் - வருதனன்னைமையாழ்விக்குமையனே"

"அத்தருக்கிருமைத்தற்கரிசர - புதல்ரனெனுநாமம்புனைந்துபின்
ஒத்தபான்மையருத்திரார்த்தமொடும் - வைத்துமிகவரம்பலகல்கியே."

எனவருதலைக் காசதம் அசுராகாண்டம் மகாசாத்தாபடலத்திற்காண்க.(சுசு)

காடமேசுப்பிரமேகாளமெனகுணமூன்றுகருடப்பசசைக்
கிடமுறுதினிதழ்நிறத்தகாடமதுசாதியினுலிருவேறுருஞ்
சாடரியசகுணமெனசசதோடமெனவவையிரண்டிறசகுணமாரும்
பீடுபெறுகாடமொடுமுல்லிதம்பேசலமபித்தகமேமுத்தம்.

(இ-ள்.) கருடப் பச்சைக்கு காடமே சுப்பிரமே காளமே எனக் குணம் மூன்று ஆம்-கருடப்பச்சைக்குக் காடமெனவும் சுப்பிரமெனவும் காளமெனவும் குணம் மூன்றுவகைப்படும், ஈடு அறுகின் இதழ நிறதத காடம அது - பெருமை பொருந்திய அறுகினிதழ்போலும் பசியநிறத்தையுடைய காடமானது, சாடு அரிய சகுணம் என சதோடம் என சாதியினுல் இரு வேறு ஆரும் - கெடுதலில்லாத சகுணமென வுஞ் சதோடமெனவும் சாதியினுல இருவகைப்படும், அவை இரண்டில் - அவ்விரண்டுசாதியுள், பீடு பெறு காடமொடும உல்லிதம் என பேசலம் என பித்தகம் என முத்தம் என - பெருமைபெறற காடமோடும் உல்லிதமெனவும் பேசலமெனவும் பித்தகமெனவும் முத்தமெனவும். (சுசு)

புல்லரியபிதுகமெனவிவையாறிற்காடமதுபுல்லின்வண்ண
முல்லஇதமெலிதாரும்பேசலமேருளசசெநெலொண்டரளம்போலு
மீல்லடரும்பித்தகமேபசுங்கிளியின்சிறைநிறதத்தாகுமுத்தம்
குல்லிகிறம்பிதுகமாயிலையிலிறஞசதோடதின்குணனேந்தாரும்.

(இ-ள்.) புல் அரிய பிதகம் என சகுணம் ஆறு ஆம்-அடைதற்கரிய பிதகமெனவும் சகுணம் அறவகைப்படும், இவை ஆறில்-இவ்வாறுள், காடம் அது புல்லின்வண்ணம் ஆகும்-காடமானது புல்லைப்போலும பசியவண்ணமுடையதாம், உல்லிதம் மெலிது ஆகும் - உல்லிதமானது மென்மைத்தன்மையையுடையதாம், பேசலம் குளசச் செந்நெல் ஒள் தரளம் போலும்-பேசலமானது குளநீரால் வினையும் செந்நெற்பயிரிற்றோன்றிய ஒள்ளிய முத்தப்போன்ற பசியநிறத்தினையுடையதாம், அல் அடரும் பித்தகமே பசும் கிளியின் சிறை நிறத்தது ஆகும்-இருவினையோட்டும் ஒளிமிக்க பித்த

சமானது பசியகிளியின் சிறகைப்போலப் பசியநிறத்ததாம், முத்தம் குல்லி நிறம் - முத்தமானது பளபத்தினிலேபோலும நிறமுடையதாம, பிதகம மரை இலையின் நிறம் - பிதகமானது தாமரையின் இலைபோலும் நிறமுடையதாம், சதோடத்தின குணம் ஐந்தாகும் - சதோடத்தின்குணம் (இவ்வாறு) ஐந்துவகைப்படும்.

சகுணம் - குணசம்பந்த முள்ளதெனவும், சதோடம் - தோஷசம்பந்தமுள்ளதெனவும் பொருள்கொள்க.

சகுணங்கள் மயிறகழுரதையொதிருத்தல், பயிரபோன்றிருத்தல், பொனமை, தன்னுடல் மூற்றும பசுதல், மின்னல்போனறிருத்தல், பாயதல், பொன்வண்டின்வயிறெருத்தல், சருசசுனாயினமையென எட்டிவகைப் படுமென, கி - இல் - அடியார்க்கு நல்லார் "நெய்த்தமயிறகழுந்தொததபைமபயிறற - பசுத்தல்பொனமைதனனுடல்பசுதல் - திடித்துப்பாய்தல்பொனவணடினவயிறெருதது - தெளிதலோடெடுத்துணமெனமொழிப" என எடுத்தகாட்டியதால் உணர்க. (சுஎ)

தோடலேசாஞ்சிதமேதுடடமேதோடமூர்சசிதமேமெய்ய
தோடலேசத்திணெடிசூழ்மகததோடமெனததொருத்தவைந்திற்
றெடலேசாருசிகஞ்சமபிரவிலையாமலரியிலேதுடடநீலத்
தோடதாம்புல்லினிறந்தோடமூசசிதமுமாமிதோடலேசம்.

(இ-ள்.) தோடலே சாஞ்சிதமே அட்டமே தோட மூர்சிதமே - தோடலே சாஞ்சிதமெனவும அட்டமெனவும தோடமூர்ச்சிதமெனவும், வெய்ய தோடலே சம் சூழ்மகத தோடம என தொகுத்த ஐஞ்சில் - கொடியதோடலேசமெனவும் நீங்காதமகதோடமெனவும தொகுதலுக்கூறிய சதோடமைந்துளள, தோடலே சாஞ்சிதம சமபிரவிலையாம்-தோடலேசாஞ்சிதமானது எலுமிச்சையிலையின் நிறமுடையதாம், அட்டம - அட்டமானது. அலரி இலே - அலரியிலையின் நிறத்தையும், நீலத் தோடது ஆம் - கருங்குவளையி னிதழ்நிறததையும் உடையதாம், தோடமூசசிதம் புல்லின் நிறம் - தோடமூர்ச்சிதமானது புல்லினநிறதத்தையுடையதாம், தோடலேசம் முளரி - தோடலேசம் தாமரையிலையின நிறதததாம. (சுஅ)

மந்ததோடம்கலபமயிலிறகினிறமாமிவ்வருத்ததோடஞ்
சிந்தவாணுதகுணமனியணிவோர்மாறாகருவிச சேனவாழ்நர
ரூந்தவாழ்வார்வலன்கனிலமிரண்டாரனகண்டத்தொளிவிடோங்கு
மிந்திரநீலந்தான்மாநீலமெனவேறிரண்டுண்டிந்தநீலம்.

(இ-ள்.) மந்ததோடம் கலபம் மயிலிறகின் நிறமாம் - மந்ததோடமானது கலாபத்தையுடைய மயிலினுடைய நிறகினிறம்போலும நிறமுடையதாம், இவ்வருத்ததோடம் சிந்த குணம் ஆணதமணி அணிவோர - இங்குவருத்துக்கூறிய தோஷம் நீங்க (முன்னர்க்கூறிய குணங்களினின்று நீங்காதமாதரசத்தை யணிபவர்கள், மாறாகருவி சேனை வாழ்நரள் உதவாழ்வார - நானகுசேனைகளோடு வாழ்நாளும்மேன்மேலோங்கப் பேரரசராய் வாழ்வார்கள், வலன் இரண்டு கண் நீலம் அரன் கண்டத்து ஒளிவிட்டு ஓஙகும் - வலாசுரனுடைய இரணடுகண்களாகிய இரண்டுநீலங்களும் சிவபெருமானது ஸ்ரீகண்டத்தைப்போல ஒளிவீசிவிளஙகும், இந்த நீலம்- இந்த நீலமானது, இந்திர நீலம் தான் மாநீலம என வேறு இரண்டு உண்டு - இந்திரநீலமெனவும மாநீலமெனவும் வேறே இரண்டு வகையாயுள்ளது.

சதோடங்கள் கருகல், வெண்மை, கல்லேறு, மண்ணேறு, காற்றேறு, தாக, இறுகுதல் என எழுவகைப்படுமென்ற சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் "கருகல்வெண்மை கன்மண்கல்காறறுப், புரிவுதராசாமிறுகுதல்மரகதத், தெண்ணியகுற்றமிலை யேழெனமொழிப" என எடுத்தக்காட்டியதாலுணர்க. கருவியேசேனையாதலில்கரு விச்சேனையென்றது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (சுக)

முந்தியவிந்திரநீலம்விச்சுவரூபனேமகவான்முடித்தகாளி
னந்தியடுபழிதவிர்ப்பான்புரியுமகப்பரிமகத்தினியதூம
முந்தியரும்பரியினையாகாட்டநுழைந்தழிசேற்றினெழுகும்பீளை
சிந்தியவாறிடைப்படுமொன்றிந்திரனீலமெனத்திகழுநீலம்.

(இ-ள்.) முந்திய இந்திர நீலம் ஒன்று - முற்பட்ட இந்திரநீலம் ஒன்று, விச்சுவரூபனே மகவான் முடித்த நாளில்-(தனக்காசிரியனுய்த் துவட்டாவின் புத்திரனுயுள்ள) விச்சுவரூபனே இந்திரன் (அவனதுவஞ்சதையபிதது) சேர்த்தகாலத்தில், கருதி அடுபழி தவிர்ப்பான - மேலிட்டுத தன்னேவருத்தும் பிரமகத்தியையொழிக்க, புரியும் மகப்பரி மகத்தில் நறியதூமம் உந்தி அரும்பரி இமையா காட்டம் நுழைந்து - செய்யும் பெரிய அசுவமேதயாகதத்தில் எழுந்த நறுமணங்கமழும் புகையானது ஓங்கிப் பரந்து அரிய விலக்கண மமைந்த குதிரையினது இமையாத கண்களில் நுழைதலால், அழிசேற்றின் ஒழுகும் பீளை சிதிய ஆறு இடைப்படும் - இளகியசேற்றைப்போல அக் கண்களினினறெழுகிய பீளையானது சிதிய விடத்திற்றேன்றும், நீலம் - இந்நீலமானது, இந்திரலில் நீலம் எனிகரும்ப-இந்திரதனுசிலுள்ள பஞ்சவர்ணங்களுள் ஒன்றிய நீலம்போல விளக்காசிற்கும்.

விச்சுவரூபனே இந்திரன் தனக்கு ஆசிரியனுககொண்டதை இந்திரன்பழி தீர்த்தபடலத்திற்காண்க. மகப்பரிமகத் என்னும் வடசொற்றிரிபு. (எ0)

சஞ்சையாம்பகற்கட்வண்மனேவியவன்கனலுடலந்தழுவலாற்று
தருசுவாடன்னிழலேத்தன்னுருவாகிதுவிவனமடைந்துகோற்க
விஞ்சையாலதிந்திரவிபின்றெடரமாப்பரியாமின்னேத்தாஞ்ஞ
செஞ்செவேவயப்பரியாய்மையல்பொருதிந்தியதைச்சிந்தினனே.

(இ-ள்.) சஞ்சை ஆம் பகல் கடவுள் மனேவி - சஞ்சை என்னும் பெயரையுடைய சூரியனமனேவியானவள், அவன் கனல் உடலம் தழுவல் ஆற்றுது அஞ்சுவர் - அவனது தழல்போன்ற உடலத்தைத் தழுவப்பொருளாய் அஞ்சுகின்றவள், தன் நிழலே தன் உருவா நிறுவி - தனது தேகநிழலேத் தனதுருவாகக்கண்டு (சாயை என்னும் பெயருந்தகு இல்வாழ்க்கைக்கு) நிறுத்தி, வனம் அடைந்து நோற்க-(அவனேத்தழுவுதற்கேற்ற வன்மைபெறுதற்பொருட்டு) வனத்திற்சென்று தவஞ்செய்ய, விஞ்சையால் அறிந்து இரவி பின் தொடர - தனது ஞானநோக்காலுணர்ந்து சூரியன் பின்தொடர, மாபரியாம் மின்னே - (தன்னேக்கண்டஞ்சிக் குதிரைவடிவாயோடிய அச்சஞ்சையை, தானும் செஞ்செவே வயப்பரியாய் - அச்சூரியனும் செவ்வே பிலக்கணமமைந்த ஆண்குதிரையாய்ப் பின்சென்று, மையல் பொருது இந்தியத்தை சிந்தினன் - காமமயக்கத்திற்கு ஆற்றுது இந்தியகலனஞ்செய்தான்.

நெடுநாள்பிரிந்தவனுதலால் மையல்பொருதென்றார். சஞ்சை-சும்ஞா என்னும் வடசொற்றிரிபு. இவள் தன்கணவனுகிய சூரியனெடுகாலத்து வாழும்கால் அ

வனுடைய அழல்வெப்பத்துக்கு ஆற்றாளாகித் தனது தேகச்சாயையைத் தன்னைப் பேர்ல்ச்சமைத்துச் சாயை என்னும் பெயருந்தந்து என்னுயகன் உன்னைத்தழுவவ ரின் யான் சஞ்சை யல்லவென அவனுக்குக் கூரு தொழிகவென வற்புறுத்தித், தன்பிதாவாகிய விசுவகர்மா இல்லிற்சென்று சிலாளிருக்கத் தன்பிதாவாகிய விசு வகர்மா நீ இங்குவருதமர்தல் கற்புடைப்பெண்களுக்கு இலக்கணம் அன்றே உன்னி ல்லிற்செல்கவெனவிடுக்க, மறுக்காது அவன் வார்தைக்கிசைந்து தன்னில்லிற்குச் செல்பவள்போலவனத்திற்சென்று அவன் வெப்பத்தையாற்றும் வண்மைபெறத்தவ ஞ்செய்துகொண்டிருந்தனள். இங்ஙனமிருக்க, சாயை என்பவள் சூரியனுக்கலத்து ஸிலிள்னுக்கூப்பெற்றுச் சஞ்சையின் பிள்னுக்களாகிய யமன, காளிந்தி என்னு ம் இவர்களிடத்துக் கண்ணோடாது கலகஞ்செய்தவழி, அவர்கள் தம்பிதாவாகிய சூரி யனிடத்துக்கூறினர்கள் அதனையுணர்ந்த வச்சூரியன் சாயையை ஓ ழைத்து நிகழ்ந் ததெரிவியைக் கூறுகவென; அவள் நிகழ்ந்ததைக்கூறக்கேட்டு விசுவகர்மா இல்லி ற்சென்று உன்புதல்வி எங்கெனவினவ, அவன் அவள்முனனரே தன்னில்லிற்குச் சென்றனள் என்றன். அதுகேட்டு ஞானதோக்கினுணர்ந்து வனத்திற்குச்சென் றவழி இவன்வருகையைச் சேய்மைகண்ணேகண்ட சஞ்சையென்பவள் பெண்கு திரைவடிவங்கொண்டோட, அதனையும உணர்ந்து ஆண்குதிரைவடிவாய் விரைந் தோடிப்புணர்ந்தன னென்பது புராணவரலாறு. (எக)

அவைசிதறும்புலந்தோன்றுநீலமாநீலமிவையணிவோர்வானோர்
நவையறுசீர்மானவரிங்ஙகைநீலஞசாதியினுலவேறந்தக்
கவலரியவெள்ளைசெவப்பெரிபொன்மைகலந்திருக்கிற்கரிதாய்முற்றுந்
தவலரிதாயிருக்கிலிருபிறப்பாளர்முதன்முதனூற்சாதிக்காகும்.

(இ-ள்.) அவை சிதறும் புலம் தோனறு நீலம் மாநீலம் - அவ்விந்திரியங்க ள் சிந்தியவிடங்களிற்றோன்றும் நீலங்கள் மாநீலங்களாம், இவை அணிவோர்-இந் தநீலங்களுள் குற்றங்களேதது குணமுள்ளவற்றைத் தரிப்போர், வானோர் நவை அறுசீர் மானவர் - தேவர்களும் குறைபமற்ற மானுடர்களுமாம், இந்தகை நீலம் சாதி யினுல் நால் வேறு - இந்தவொளியையுடைய மாநீலம் சாதியினுல் நால்வகைப்படி ம், கவலரிய அந்தம் வெள்ளை செவப்பு எரிபொன்மை கலந்திருக்கில் - குறைதலில் லாத அழகுவாய்ந்த வெண்ணிறதோடும் செந்நிறதோடும் பொன்னிறத்தோடும் சிறிதுகலந்திருக்குமெனம, முற்றும் கரிதாய தவல் அரிதாய் இருக்கில் - முழுதுங்கரிய தாயும் தெரிதலில்லாததாயுமிருந்தால், இருபிறப்பாளர முதல்-அந்தணர்முதலாயுள் ள, முதல் நால் சாதிக்கு ஆகும் - முதன்மைதங்கிய ஏனஞ்குணததாருக்கும் பய ன்படும்.

குற்றங்கள்-இட்டம், மஞ்சு, அணி, தாராசு, பிணி, வச்சம், இரசம், சருச்ச ரா என எட்டாம். குணங்கள்-குயிலின் கழுத்து, குவளை, வண்டு, பசுவின்கன்றின் கண், அவிரிச்சாறு, காயா, நெயதல், கனததல், தளசி, மேகம், பத்திபாய்தல் என ப்பதினெனறும். சிறிது வெண்ணிறமுடையநீலம் அந்தணருக்கும, சிறிது செந்நிற முடையநீலம் சதத்திரியருக்கும், சிறிது பொன்னிறமுடையநீலம் வைசியருக்கும், முழுதுங்கரிதாயுள்ளநீலம் சூத்திரர்க்கும் என அறிக. "நீலத்தியல்புநிறுக்குங்காலை, நால்வகைவருணமு ணண்ணுமாகாமும், குணம்பதினெனறுங் குறையிருதானுக்கும், அணிவோர்செயலு மறிக்திலிஞேர்" எனவும், "கோகுலக்கழுத்துக்குவளைசாரும்பர், ஆகுலக்கண்ணினவிரிச்சாறு, காயாநெய்தல் கனத்தல்குல்லை, கொண்மூபத்திபாய் தல் என்னக், குணம்பதினெனறெனக்குறித்தனர்புலவர்" எனவும், வெண்ணெசெவப்

புப்பச்சைகருமையென், றெண்ணியகாற்குலத் தியங்கியகிறமே" எனவும், சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்கூறுதல்காண்க. குறறம் எட்டிற்கு "வாலியமேகமெட்டான் மிட்டமஞ்சணிதராசு, மேலுமன்பிணிகொள்வச்ச மிரசஞ்சர்சசரைபெட்டனம்" எனப்பிறவூலில் வருதல்காண்க. (எஉ)

இலங்கொளியவிந்நீலமெய்பபடிபபோர்டங்கலஞ்சேர்ந்திருப்பாரேனை யலநுகுகதிரநீலததிறபெருவிலையாயிரப்பததினளவைததாகித் தலங்குவதான்பாறகடத்தினூறுகுணசசிறப்படைந்துதோற்றுஞசோதி கலநுகுகடலுடைவைப்பிலரிதிநதவிந்திரனபோர்க்கரியநீலம.

(இ-ள்.) இலங்கு ஒளிய இநநீலம் மெயபடிபபோர் - விளஙகுஙகிரணத்தையுடைய விநதமகாநீலததைச் சரீரததிலணிவோர், மஙகலம சோநது இருபபா-மஙகளாகரத்தை எந்காளுமடைநதிருப்பாகள், ஏனை அலநது கதிர நீலததின் டெருவிலை ஆயிரப்பத்தின் அளவைததாகி தலஙகுவது - அதுவொழிநத விளஙகாகினறகிரணதையுடைய விந்திரநீலதின் பெருவிலையானது பதினாயிரமென்னுமோர் அளவினையுடையதாகி மேமபட்டுதலோன்றுவது, ஆனபால கடலதின ஊறுகுண சிறப்பு அடைந்து தோறறும சோதி - (மாநீலமானது) பசுவினபால நிறைநதருடதறற போட்டால தனதுகுணமே அபபால் மூறறுமடையும குணசசிறபபினபொருடடி விளங்குஙகிரணதையுடையது, கரிய இநத இநதிரன் போ நீலம - (இநதிரனுடைசின் கருமைநிறம்போலக்) கருமைவாயநத இநதவிநதிரநீலமானது, கலஙரு கடல் உடைவைப்பில அரிது - (அலைமுதலியவறறால) கலஙகுய கடல்சூழ்நத விநதநிலவுலகிறகிடைதறதற்கரியது.

அளவுறுதறற்கரிய விலையின என்பார் பெருவிலையெனவும, ஓர்வரையறை வேண்டுமென்பார் அளவினமையை யோரளவாகவி யாயிரப்பதின அளவைததாகித்தலங்குவதெனவுங்கூறினர். (எடு)

மைந்துறுசெம்மணிமுத்துவாளவயிரம்பசையொளிவழங்குநீல மைந்திவைமேற்கோமேதமுதலபவளமீருகவறைந்தநான்கு நநதொளியவேனுமவைதிறுவேட்கையபபழனருசெயகுஞ்சி வெந்தறுகண்வலனிணஙகள்சிதறுமிடைப்படுவனகோமேதமென்ப.

(இ-ள்.) மைந்து உறு செம்மணிமுத்து வாள் வயிரம் பசசை ஒளிவழங்கு நீலம் ஐந்து இவைமேல் - வனமையிகக பதுமராகம முதறம ஒளனியவயிரமரகதம் ஒளிவீசும் நீலம எனனும ஐநதாகிய விவற்றிறகுமேல், கோமேத முதல் பவளம் ஈறுக அறைநத நானகும - கோமேத முதலாகப பவ ஈம இறுதியாககூறும நான்கு இரதினஙகளும, நந ஒளிய வேனும - மிகவொளியை யுடையனவாயினும, சிறுவேட்கையப்ப - இவவிரதினஙகள் சிறியவிலையுள்ளன, அழல நகு செம் குஞ்சி வெம் தறுகண வலன நிணஙகள் சிதறுமிடை படுவன கோமேதம் என்ப - செருப்பைப்போலும் விளங்காநின்ற செவநதகிசையையும் கொடிய அஞ்சாமையையுமுடைய வலாசரனது நிணங்கள் சிந்தியவிடததிலுணடாகு மிரதினங்கள் கோமேதங்கள் என்றுசொல்லுவார்கள்.

கோமேதமுதல் பவளமீருக நான்கு என்றது கோமேதம், புருடராகம், வையம், பவளம். இவை பெருவிலையுடையன வல்லவென்பார் சிறுவேட்கை பயப்பவென்றார். வேட்கை-விருப்பம், இங்குக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார்.செ

உருக்குநறுநெய்த்தளிதேன்றுளிகல்லான்புண்ணியநீரொத்துச்சேந்து
செருக்குபசும்பொன்னிறமும்பெற்றுமெலிதாய்த்தூய்தாய்த்திண்ணிதாகி
யிருக்குமதுதரிக்கினிருட்பாவம்போம்பரிசுத்தியெய்தும்வென்றித்
தருகுவலன்கபம்விழுத்தவிடைபபுருடராகமொளிதழையத்தோன்றும்.

(இ-ள.) உருக்கு நறு நெயதளி - உருக்கிய நறுமணங்கமழும் நெய்த்தளி யும், தேன தளி-தேனினதளியும்,கல ஆன் புண்ணிய நீர ஒத்து-நல்லபசுவின்கோச லமுமாகிய விவறைறையொதது, சேக்கு செருகு பசுமபொன்னிறமும்பெற்று-செ வநதிறமாக்கும் பலபொன்னிறதனதையுமபெறறு, மெலிது ஆய் தூய்து ஆய் திண் ணிது ஆகி இருகுமது தரிகின - வழுவழுபபடையதாய்க் கருங்கமில்லாததாய்க் கனமுடையதாயிருக்கு கோமேதகதனதரிதது, இருள் பாவ ம் போம்-இருள் போலுங் கருநிறமவாயநதபாவமபோம், பரிசுததி எய்தும - பரிசுத்தம உண்டாகும், வெனறி தருகு வலன கபம விழுதத இடை புருடராகம் ஒளிதழையத்தோன்றும்- வென்றியினகெருகுவாயக்க வலறுடையகபம விழுதத்விடத்துப் புருடராகமான ம ஒளிபெறுதறதோன்றுநிறகும.

கோசலதனதைக் கங்கையாகக்கூறுதலால் ஆன்புண்ணிய நீர் என்றார். உடை யவன தொழிலே யுடைமைமேலேற்றிச செருக்கு பசுமபொன் என்றார். (எடு)

தாழ்ந்தபிலதகிழிந்தெரிபொற்கண்ணவணையிர்குடிக்குந்தறுகடபன்றி
போழ்ந்தமுழைவாய்நிறைந்துசெசெவிடுபடாகைதுபொன்போறகக்கி
வீழ்ந்தகபம்படுதீவிறபதிருசிவட்டமாயமெலிதாய்பபொன்போற்
சூழ்ந்தொளிவீட்டவிரதலபோறறெளிவெய்திமனங்கவாநதறோறுஞ்செய்யும்.

(இ-ள.) தாழ்நத பிலத்து இழிநத எரிபொன்கண் அவுணன் உயிரகுடிக் கும தறுகண பன்றி-ஆழ்ந்தபாதலத்திற (பூமியைச்சுருட்டிககொண்டு) சென்றெளி தத விரணியாகூஷனுடைய வயிரைகுடிதத அஞ்சாகமையையுடைய வராகமானது, போழநத முழைவாயநிறைநத நிசைசெவிடி படாகைதது கக்கி - பிளநதகுகைபோ ன்ற வாயைதநிறைந் தெடுதத்திகுகளும் செவிடுபட அட்டகாசஞ்செய்து கருகுதலா ல், பொன போல் வீழநத கபம படி நிலில படும - பொனனைபபோற நிதறிவிழுந்த கபம்பொருநிய நிபதநில் (ஒருவாறு) தோனறும், உச்சிவட்டமாய (அது) உச்சியில் விருத்தமாய், மெலிதாய்-மிருதுவுடையதாய், பொன் போல் அவிர் தழல்போல் சூ ழ்நத ஒளிவிட்டு-பொன்னைபபோலவும் விளகாகினற நெருப்பைப்போலவும் சூழ வொளிவீசி, தெளிவு எய்தி மனம கவர்நத தோற்றமசெயயும - சருச்சரை அகன் ற கணடோமமதனதைக கொளளைகொண்டு விளங்காகினறகும.

இரணியாகூஷன் நிலவுலகைசசுருட்டிப பாதலதகிறபுருடதொளிக்கத் தேவர் முதலியோராகுங்கித திருமாலேசசரணடைய, அதறகுமால் வராகவடிவாய்ப் பாத லதறசென்று ஒளிதத அவவிரணியாகூஷனுடே போர்செய்து அவனைக்கொன்று மீளவும் அவ்வுலகைப பண்டுபோல்நிறுததினா, எனபதைக காந்தம் - தகூஷகாண்ட ம-தழீசியுத்தரபபடலதறகாண்க. (எசு)

இந்தமணிபாரியாத்திரகிரியின்கொடுமுடியாயிலங்குந்தெய்வ
மந்தரமால்வரைப்புறஞ்சூழ்மேகலையாமயனிந்தமணியினலே
யந்தரநாடவனகருமாசிருப்புமண்டபமுமைத்தானிந்தச
சந்தமணிதரிப்பவரேதரியார்வெங்கிடவாகைதரிக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) இத்தமணி பாரியாத்திர கிரியின் கொடுமுடியாய் இலங்கும் - இந்த இரத்தினம் பாரியாத்திரகிரியின் சிகரமாய விளக்காகிற்கும், தெய்வம் மந்தரமால் வரைபுறம் சூழ்மேகலையாம - தெய்வத் தன்மையையுடைய மந்தரமலையாகிய பெரியமலையின்புறத்திற் சூழ்ந்த மேகலையாகவும் விளங்காநிற்கும், மயன் இந்த மணியினல் - அசுரதச்சனிருதவிரத்தினத்தால், அந்தர நாடவன் நகரும் அரசு இருப்பு மண்டபமும் அமைத்தான் - தேவேந்திரனுடைய நகரத்தையும் அவன்கொலுவிருக்கும் (சுதன்மம்என்னும்) மண்டபத்தையும நிருமித்தான், இந்த சுதம் மணி தரிபவரே - இந்தவழகிய புருடராகத்தைத தரிப்பவர்களே, தரியார் வெங்கிடவாகை தரிக்க வல்லார்-பகைவர்புறங்கொடுக்க வெற்றிமாலையைத்தரிக்கவல்லவராவர்.

பாரியாத்திரகிரி குமரிகண்டத்திலுள்ள ஏழுமலைகளுளொன்று. அதனைமுன்னர்க்காண்க. மேகலை என்றது புறமாயுள்ள ஓரிடத்தை. (எ)

வலன்மயிராம்வயியேமிளாவிரதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப்
பலர்புகழுங்கோரகமகதஞ்சிங்களமலயம்பாரசிக
மிலகுதிரிகூடாதிதேயங்கள்பிறநீபமெங்குந்தோற்று
மலைகடலும்படுமிறுங்கிரிடிக்கும்போதுகிறமதற்கியாதென்னில்.

(இ-ள்.) வலன் மயிராம் வயியேம் இளாவிரத கண்டத்தில் வந்து தோன்றி-வலாசுரனுடைய மயிராகிய வையேமானது இளாவிரதகண்டத்தின் (மேற்குத்திசையில்) வந்துதோன்றி, பலர் புகழும் கோரக்கம் மகதம் சிங்களம மலயம பாரசிகம் இலகு திரி கூடாதி தேயங்கள - பலருமபுகழும கோரக்கத்திலும் மகதத்திலும் சிங்களத்திலும் பொதியமலையிலும் பாரசிகத்திலும் விளங்காநின்ற திரிகூடம முதலிய தேசங்களிலும, பிற நீபம் எங்கும் தோறறும - பிறநீபங்களாகிய எவவிடத்திலும் தோன்றுநிற்கும், அலை கடலும படும - அலைகளுங் கடலிலுந தோணறும், இறுதி கார் இடிகரும் போதும - ஊழிகாலத்தில் மேகங்களிடிக்கும இடிக்குந்தோன்றும், அதற்கு நிறம் யாது எனில் - அவவையேதத்திறகு நிறம யாதெனறு வினவில். (எஅ)

கழையிலைகாமயிலெருத்தம்வெருகினகண்ணிறத்தாய்க்கனத்ததாகி
விழைவுதருதெளிதாகித்திண்ணிதாயமெலிதாகிவிளங்குமீதி
லழகுபெறவலமிடமேலகீழொளிவிடனமுறையேயிறவோராதித்
தழைவுறுநாற்சாதிகளாந்தினமிதனைப்பூசிதத்தித்தரிக்கசான்றோர.

(இ-ள்.) கழை இலை கார் மயில் எருத்தம வெருகின கண் நிறத்தது ஆய்-மூங்கிலிலையும காியமயிலினபிடரும பூனையினகண்ணுமாகிய இவறறின நிறம்போலும் நிறமுடையதாய், கனத்தது ஆகி - கனமுடையதாய், விழைவு தரு தெளிதாகி-விரும்பத்தக்க சருச்சாயகன்றதாய், திண்ணிது ஆய் - வனமையையுடையதாய், மெலிது ஆகி விளங்கும் - மிருதுதத்தனமைவாய்ந்த விளங்காநிற்கும், ஈதில் அழகு பெற வலம் இடம மேல் கீழ் ஒளி விட்டன - இவ்வையேதத்தில் முறையாகப் பொலிவுமிக வலப்பாலாயினு மிடப்பாலாயினும் மேற்பகுதத்தாயினும் கீழப்பக்கதத்தாயினு மொளிவீசும் தன்மையையுடையவை, அறவோர ஆதி தழை வுறு நால் சாதிகளாம-அந்தணாமுதலாகப் பொலியும் நான்குவருணங்களாம், இதனை தினம் பூசிதது சான்றோர் தரிக்க - இவ்வையேத்தைதினமும் பூசித்து அறிவுடையோர் தரிக்கக்கடவர்.

வலப்பால் ஒளிவீசி லந்தணசாதியம், இடப்பாலொளிவீசில் சத்திரியசாதியம், மேற்றிசைப்பக்கமாக வொளிவீசில்வைசியசாதியும், கீழ்த்திசைப்பக்கமாகவொ

விமீசில் சூத்திரசாதியுமாகக்கொள்க. இடவேறுபாடுணர்தல் வையத்தைக்கையி லெடுத்தோனிருந்த திசைநோக்கியெனவுணர்க.

கோமேதம், வையம், புட்பராகம் இம்மூன்றும் ஒருமுதலிற்றோன்றும் இர த்தினங்களென்பனவறறை, வையேத்தைச்சொல்லுமிடத்தை, சி-இல் "இருவேறு ருவமும்" எனவும், அதற்கு அடியார்க்கு நல்லார்முற்கூறிய கோமேதகத்தின்மேல் வௌளையான கன்னிறம வயிரமும், இது "ஒருமைமதிதோறறம்" எனவும் பொருள் கூறியிருத்தலாலும் " தழைவயிரஞ்செம்பொற்றகட்டினில் முலிப்பால்வாக்க, வொழுகியவொளியாங்கோமேதகமவயிரத்தனனிற, றழுவுதன்மேனியாம்புட்ப ராகம்பொற்றகட்டிறறேன்பாய், முழுநிறமாமிவைகருமம்மணியென்றாகாமம" எ னவுரைகாரர்கூறியிருத்தலாலும் உணர்க. (எசு)

வலத்தவுணன்றசைவீழ்ந்தவழிப்படுத்தப்பயன்சந்திவடிவமாததென் புலத்தவரைவிதிக்குமிடத்தவனுடன்மாசிழிபுலத்தும்புயல்போல்வண்ண வலத்தமதுகைடவரைகுறைகுருதிவழிநிலத்துமகவானவெற்பின் [ன் குலதையிறகரிசோரிசிதறிடதும்வந்துகுடிகொண்டுதோன்றும்.

(இ-ள்.) வலத்தவுணன் தசைவீழ்ந்த வழிதப்புபடும் - வெறறியையுடைய வலாசுரனது மாமிசஞ்சிந்தியவழிப்பவளகதோனறுமை, அயன் சந்தி வடிவமாக தென் புலத்தவரை விதிக்கும இடத்து அவன உடல மாசு இழிபுலத்தும் - பிரமன் சந்தி வடிவமாகத் தென்புலத்தவரைச்சிருட்டிக்குமிடத்து அபபிரமன் தனதிடறகளங்க த்தை யொழிந்த விடத்திலும், புயல் போல் வணணன் வலத்த மதுகைடவரை குறைகுருதி வழிநிலத்தும் - மேகம்போலுங் கரியநிறத்தையுடைய திருமால் வன் மையையுடைய மதுகைடவரைச்சேதித்த வதிரஞ்சோரந்தவிடத்திலும், மகவான் வெற்பின் குலத்தை இறகு அரிசோரி சிந்த நிடத்தும் வந்து குடிகொண்டு தோன் றும - இந்திரன் மலைகளுட்டங்களின சிறகு அரிந்த வதிரஞ் சிந்தியவிடத்திலும் (ஓர்வகை) உதித்துக் குடியேறியிளைகுமு.

பிதிர்க்களைச்சிருட்டிக்க எடுத்தவுடலே விடுத்தகாலம் சாந்திக்காலமாதலால் சந்திவடிவமாத தென்புலத்தவரை விதிக்குமிடத்தவனுடன் மாசிழிபுலத்தும் எனவு ம், ஓர்கால் பிரமன் உதித்தாமரையிலிருக்க, திருமால் திருபபாறகடலில அறிது யில் செய்யுமபோது அவர் இரணடு செவிகளிலிருந்து மதுகையிவரதோன்றி ய ண்டங்கள் நடுங்க வுலவும்போது அபபிரமன இவரையொனறு தணிகும்புவினவ அஞ்சேலெனக்கூறி, வீடடினு சிட்டினு என்றிருவரைச்சிருட்டித்த ஏவ, அவர்கள் கொன்றனராதலால் புயல்போல்வண்ணன் வலத்தமதுகையிடவரைக் குறை குருதி வழிநிலத்தும் எனவுங்கூறினர "எனறுமதவல்வையுயரபிதிர்க்கடோன்றலெனறுதவுட ல்லிடித்தான், நண்ணுமுடலமுயர்சுரதியெனவ " எனவும " தண்ணக்காமையன் வெரீஇச்சாறறுதல்கேளா, வெணணெயுணடமால்விட்டினுகிட்டினுவென்ன, கண் ணுபேருடையிருவரானவுருத்து கான்முகத்தோன், கண்ணணுகுறவருபவர்க்கடிதி ன்றுரைத்தான்" எனவும் கூர்மபுராணத்தில் பலவகைத்தோற்றமுறைத்த வத்தி யாயத்திலும், அட்டமூர்த்தியியல்புரைத்த அத்தியாயத்திலுங்காண்க. மலைகளைச்சி றகிருதவரலாற்றை முன்னாக்காண்க. (அ0)

அவ்வழியிற்படபெவளமுருக்கம்பூப்பசுங்கிளிமூக்கலர்ந்தசெவ்விச்
செவ்வரத்தமலர்கொவ்வைக்கனிபோலுங்குணங்குற்றந்திருங்கோட

லெல்லமூறப்புழுவரித்தன்முகமொடிதல்பெரும்பாலுமிப்பூணேந்தல்
பெய்வளையார்தமக்கேயாந்தரிக்கின்மகப்பேறுமுதல்பேறுண்டாகும்.

(இ-ள்.) அவ்வழியில் படுபவளம் - அந்தான்றிடத்திலுந்தோன்றிய பவளத்தினது, குணம் - நிறமானது, முருக்கமபூ பகங்கிளிமூகு அலர்ந்த செவ்வி செவ்வரத்த மலர் கொவ்வைக்கனிபோலும் - முருக்கம்பூவும் பகியகிளியின்மூக்கும் மலர்ந்தபருவத்தையுடைய செவ்வரத்தமலருங் கொவ்வைக்கனியுமாகிய இவற்றினிறத்தைப்போலுமுள்ளது, திருகிகோடல் எவவம் உற புழுவரிதல் முகமொடிதல் குறறம்-திருகிக்கோணுதலும குறறமிகப்புழுவரிதலும முகமெரடிதலும் (அதறகுரிய) குற்றங்களாம், பெரும்பாலும இப்பூண எந்தல் பெய்வளையார தமக்கே ஆம் - பெரும்பாலு மிப்வளங்களாலாகிய வரபரணங்களோத தரிததல் பெண்களுக்கேயுரியதாம், தரிககில் மகப்பேறு முதல் பேறு உணடாகும் (அவாகள்) தரிததால் புதிரப்பேறு முதலாகிய பெரும்பயனுணடாகும.

பவளத்தின்குற்றங்கள் பிளவு, கல்லிடுக்கிறபட்டுமூடங்குதல், கருப்பதரேனியுடைததாதல், கறப்பு, திருகல, வெளிறல் என ஆறும எனவும, குணங்கள, சிந்தூரம், செங்காய, முசுமுசுகைக்கனி, வீரைகனி, ஆதளங்களி என ஐததாமெனவும் "பவளநற்குணஞ்சிததூரம பண்ணுசெமமணிசெங்காயநற், றுவமுசுமுசுக்கைவீரை ஆதளம்பழம்போனமுகும, கவைமுடநதொளைதபுத திருகுதல்வெளிறுனென, றிவைகளோராறாகுமுறறமெனபாகனபுலமையோரே" என ஒருசாரார்கூறுதல்காண்க. (அக)

இரவியெதிரொளியிறைக்குங்கல்லுமதியெதிரெழுநீரிறைக்குங்கல்லு
முரையிடுமொன்பதிலொன்றினுட்கிடையாய்க் கிடக்குமெனவொன்பான்
மரபுரைத்துவணிகரேறுகியவானவரோடுவடபாலேகுமிப் [வேறு
பரவியிருந்தருசசித்துமணிகைகொண்டெதிரமதுரைப்பரனேகுகா.

(இ-ள்.) இரவி எதிர் எரி இறைககும் கல்லும் - சூரியனெதிரே யனலைச்சிந்துஞ் சூரியகாந்தக்கல்லும், மதி எதிரா செழுநீர இறைககும் கல்லும் - சந்திரனெதிரே தணணியைசிந்துஞ் சநதிரகாநதகலலும் (ஆகியவிவை) உளா இடம் ஒனபதில் ஒன்றின் உட்கிடையாய் கிடக்கும என - முன்னாக்கூறிய வொன்பதுவகையிரத்தினங்களுள் ஒரு இரத்தினதது நடுட்கிடையாக வடகங்கிடக்குமென்று, வணிகர் ஏறு ஆகிய வானவா எறு - வணிகருளாண்சிங்கமாகிய தேவர்கிங்கம், ஒன்பான வேறுமரபு உரைத்த-ஒன்பதுவகையிரதினங்களோத தனிதனி யதனதனமரபுகள முதலியவறறை முறையாக (எடுத்துக) கூறி, வடபால் நோக்கி இருதது மணிபரவி அருச்சித்து கை கொணடு - வடதிசையைநோகியிருதது இரத்தினங்களெவணங்கி யருச்சனைசெய்து கையிலேதது, மதுரை பரனே எதிர் நோக்கா - மதுரையிலெழுநதருளிய சோமசுநதரமூரதநியை யெதிரேநோகியருளி.

சூரியகாந்தமும் சந்திரகாந்தமும இரத்தினங்களுள் ஒருவகையெனவெ ஒருசாரார் கூறுவாராயினும் இரத்தினங்களின்வகையிற்பட்டன அல்லவென்பார் உட்கிடையாய்கிடக்குமெனவும், அவைகோமேதம், வயிரியம், புட்பராகம் இம்மூன்றினுள் ஒன்றின்கீழ்ப்பட்டு அடங்கிநிற்பனவென்பார் ஒன்பதிலொன்றின் எனவும், லிலபகருங்கால் மேற்றிசைநோகியிருந் தருச்சித்தலும், கொடுக்குங்கால் வடதிசை

நோக்கியிருந்தருச்சித்தது மரபு என்பா வடபாலேக்கிப் பரவியிருந்தருச்சித்து எனவுங்கூறினர். (அஉ)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்காலிக்குமரற்களவிறந்தவாயுள்செல்வம்
விஞ்சுகவென்றளித்தருளவிறைமகனும்விண்ணிழிந்தவிமானநோக்கிச்
செஞ்சரணம்பணிந்திருகைதாமரையுமவிரிததேற்முன்செல்வநாய்கர்
மஞ்சனேயும்புடைநின்றவமைசசரையுநோககிமுகமலர்ந்துசொல்வார்.

(இ-ள்.) அஞ்சலிசெய்து அகம் நோக்கால் இகுமரற்கு அளவிறந்த ஆயுள் செல்வம் விஞ்சுக எனறு அளிதது அருள - கைகூப்பித திருவருட்பார்வையாலிநத வரிளைஞருமானுக்கு எல்லீகடநத வாயுளுஞ்செல்வமும் ஓங்குகவெ ன்றுகொடுதத அருள, இறைமகனும் விண இழிநத விமானம நோககி செஞ் சரணம் பணிநது இருகை தாமரையும் விரிதது ஏற்முன-அவவரிளைஞருமரனுமவானுலகினினறுவநதஇந்திவி மானததைப்பாரததுச சோமகுநதரக்கடவுளுடைய செவநததிருவடிகளேவணஙகித தனது இரணடுகைகளாகிய விரண்டுதாமரைகளேயு மலாததிவாங்கினன், செல்வ நாயகா - செலவமகிறைநத வணிகராயவநத வச்சோமகுநதரக்கடவுள, மஞ்சனே யும் புடை நினற அமைசசரையும் நோகி முகமமலர்நது சொல்வார - அநதவரிளைஞருமரனேயும அவன் புடைசூழ்நதுநின்ற மநதிரிமாரகளேயுமபாராதது திருமுகம லாநது கூறுகின்றார.

மைநதன் மஞ்சன எனவருதல்போலி. (அங)

இம்மனியாவிழைதகுநவமுடிசூட்டியிடநிகவிளவேறன்ன
செமமறனியபிடேகபாண்டியனெனறியமடமெனசசெமபொன்றாக்கிக்
கைமமறியில்வணிகருக்குவிலைகொடுபபான்வருவாமுன்சருணைநாட்ட
மமமகன்மேனிரபபியினகையரும்பிநின்முரையஙருக்காணா.

(இ-ள்.) இ நவமணியால் இழைநததமுடி சூட்டி-இந்தவொன்பதவகையிர த்தினங்களேக்கொண்டி ழைத்து மகுடசூட்டி, இச்சிங்க இளமை ஏறு அன்ன செம் மல் தனே அபிடேக பாண்டியன் என்று இயமபுன எனறு-இநத விளஞ்சிஙகவேற் றையொத்த வரிளங்குமரனுகு அபிடேகபாணடியனென்று நாமமிடுக்களென்று கூறியருள, செமபொன் நூககி கை மறியில் வணிகருகு விலைகொடுப்பான் வரு வார்முன்-(விலையின்மையால்) செம்பொன்னேயோ வரையறையாகத துலையாறறு க்கித் தமது திருக்கரதிலேந்திய மாணிக்கக்கற்வநத வணிகராகிய சோமசுநதரக் கடவுளுகு விலையாகக்கொடுகவரு மநதிரிகள்முனபு, கருணைநாட்டம அம் மக ன்மேல் நிரப்பி இளநகை அருமபி நின்முரை அங்கு காணர் - தமதுதிருபாநோக்க த்தை யத்தவரிளங்குமானமேற்பரப்பிப புனனகையருமபிநின்ற அந்தவணிதேச ரை யவ்விடத்திற்காணாராயினாகள். (அச)

ஓருருவாய்நேர்நின்றவணிகேசர்விடையின்மேலுமையாளோடு
மீருருவாயமுக்கண்ணுநாற்கரமுமஞ்சமரிறவாவாறு
காருருவாயெழுமிடறுங்காட்டித்தங்கோயில்புகக்கண்டாரின்று
பாருருவாய்நின்றவணிகேசரிவரொனவேபின்பற்றிப்போவார்.

(இ-ள்.) ஓர் உருவாய் நேர் நின்ற வணி கேசர்-ஒரு திருவுருவங்கொண்டு அ வர்கள் நேர்நின்று நவமணிகள் தநத வணிகேசராயுள்ளவா, விடையின் மேல் உமை

யாள் ஓமம் ஈரருவாய் - இடபத்தின்மே லுமையவளோடு மிரண்டிதிருவுருவங்கொ ணடு, மூக் கண்ணும் நாறகரமும் அஞ்சு அமரர் இறவா ஆறு கார் உரு வாய் எழு மிடமும காட்டி - திரிதேததிரங்களையும நான்கு திருக்கரங்களையும் விடங்கண்டஞ் சிய திருமால் முதலிய தேவர்களிறக்காவணணம் கரியநிறநகொண் டெழுந்த ஸ்ரீக ணடத்தையுங்காட்டி, தம கோயில் புக கண்டார் - தமது திருக்கோயிலுட்சென்ற ரு ளப் பார்த்தார்கள், இன்று பார் உருவாய் நின்ற வணிகேசர் இவரே என பின் பற் றி போவார் - இப்போதுலகினர்திருவுருவங்கொண்டு நம்முன் நின்ற வணிகேசர் இவரேயென்று பருகதினிமலபோல விடாது பின்றொடர்ந்துசெல்வாராயினர.

பிறிதினியைபுநீக்கிய ஒன்றுமுதல் எழு ஈறுய்நின்ற விசேடணங்களால் இ றைவனது ஏழுருணங்களும் இதனுற கூறப்பட்டன. வணிகனுயவந்தது உயிர்கள் வாடாதிருத்தற்பொருட்டாதலால் பேரருளுடைமைதோன்ற ஒருருவாய் நோ்நின்ற வணிகேசர் எனவும் "எத்திறமீசனினருளதிறமவருநிறபள்" என்றமையால் சுத ந்திரனெனப்படுக தன்வயத்தனுதலும் " பவன்பிரமசாரியாகும்பானமொழிகனனி யாகும" என்றமையால் இயல்பாகவே பாசகளினீங்கிநிறறலுமாகிய பொருளாற்ற ல்தோன்ற உமையாளோடு மீருருவாய் எனவும, அகதியேயுளள மூமலங்களையும் மந்தரமுதலிய சததிநிபாதமுமுடையவராய நூலவழி முததிவிருமபுஞ் சகலர்க்கு ப்போக்குதலால் முடிவிலாறறலுடைமைதோனற முக்கண்ணும் எனவும, அடியார் விரும்பி யாங்கே கூருதனாகது அச்சமொழிதலுக் கொடுததருளுதலால் சர்வஞ்ஞ த்துவம எனப்படு முறறு முணர்தல்தோனற நாறகரமும் எனவும, பிரமனமுதலிய தேவா இறததல்போல இறப்பிலலாணுதலால் விசுத்ததேகமெனப்படுக தூயவுடமபி னை என்பதுதோன்ற அஞ்சமரநிறவாவாறு எனவும், கொலலும விடமுண்டருளி யம் அளவிலினபமுடையவனுயிருததலால் பூர்த்தியெனபபடும வரம்பிலின்பமுடை மைதோன்றக் காருருவாயெழுமிடமும் எனவும் அவைவருமாறுகாண்க. ஒருருவாய் என்பதுமுதல் நாறகரமும் எனபதுகாறும சொல்முராணண். அஞ்சமரநிறவாவாறு காருருவாயெழுமிடமும எனபதுகாறும பொருள்முரணண். (அடி)

தேன்செய்தகொன்றைகெடுஞ்சடையார்முன்முழ்ந்தெழுந்துசெங்கைகூ யான்செய்யுங்கைம்மாறுயெமபிராற்கொறுணடோயாலுமென்ன [ப்பி தூன்செயுடலும்பொருளுமியிருமெனினவையாவுமுனவேயையா வான்செய்யுநன்றிக்குவையகததோர்செய்யுங்கைம்மாறுண்டேயோ.

(இ-ள்.) தேன் செயத கொன்றை கெடுஞசடையார் முன் தாழந்து எழுந் து - தேன நிறைதத கொனறை மலாமாலையையணிநத கெடிய சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள்முன் பணிகதெழுந்து, செங் கை கூபி - செவநதகைகளேச் சிரதநினமேற்குவிதது, யான் செய்யும கைம்மாறும் - நாயேன செய்யும் பிரதியு பகாரமாக, எமபிராறகு யாதும் ஒன்று உண்டோ - எமது பிராணகிய உனக்கு என் னாலும செய்யப்படிய ஒனறுள்ளதோ, என்னது ஊன செய் உடலும பொருளும் உ யிரும எனின-எனது ஊன்பொதிந்த வுடலும் பொருளும ஆவியுமுளவெனில், ஐய அவை யாவும் உனவே-ஐயனே அவையெல்லாம (முன்னமே) உன்னுடையனவே, வான் செய்யும் நன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யும கைம்மாறுவண்டேயோ - மே கமசெய்யுமுதவிக்கு உலகினர்செய்யும் பிரதியுபகாரமுளதோ, (இல்லையெனறபடி.)

ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டித் தனுகரண புவனபோக ந்தனு கருவிகளேயும ஆன்மாக்களேயுங் கூட்டிப் புசிப்பித் தருளுதலமையால் மு

ன்னமே யெனவருவித்தாம். ஆன்மாக்களையுங் கருவிகளையுங்கூட்டிப் புகிப்பித்தல் "தனக்கெனவறிவிலாதான்முனிவையறிதுசாரான-நனக்கறிவிலாதவாயிருளினிவை யறிந்துசாரா - தனக்கெனவறிவிலாதான்றத்தவவன்னரூபன் - தனகெனவறிவா ஞலிச்சகலமுறுகருந்தானே" எனவருஞ் சிவப்பிரகாசத்திறகாண்க. யான் என ஒருமையிற்கூறி எம்பிரான்ருஎனப் பனமையிற்கூறியது வழுவன்றே எனின், தன் னினத்தோரையும் உளப்படுத்திக் கூறினமையால் வழுவன்றென்க. ய்ானும் எனப தினுமை இழித்துரைப் பொருளமேல் நின்றது "தாமவீழ்வார்" தமமால்வீழப்ப டுவோர் என நின்றுற்போல எனஞல் எனகிறது. செயயப்படும் இசை யெச்சம். உன பொருளடியாகபபிறந்த பலவின்பாற படாகைக்குறிபபுவினறே றது. (அசு)

என்னுமூன்வழுத்தலுமும்விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தையிகலவேல்வின்
மன்னருமிவற்குமனவாகஇறந்தபுரணமாமதுரைநாதன் [ஐத
பொன்னுருமணிமகுடஞ்சூடமணிகலருதலாறபுவியனேகம்
பன்னுமுறைபுரியத்தகதெனவாழுதிஞர்பலசான்றேரும்.

(இ-ள்.) என்னு மூன் வழுத்த லுமும் விறல் மாறன கோக் கொழுந்து - என று திருமுனனின்று வணங்கித் துதிகரும வெறறிவாய்ந்த வீரபாண்டியனுடைய வர சிளங்குமரனும், இகல் வேல் விந்தை மன ஆரும் இவறகு - போரசெய்யும் வேலை யேந்திய சயலட்சுமியின தலவனுமாகிய விவவரசனுககு, மனம் வாக்கு இறநத பூ ரணம ஆம மதுரை நாதன-மனவாகஇறகெட்டாத பூரணமாகிய மதுரையிலெழுந்த ருளிய சோமசுநதரக கடவுள், பொன் ஆகு மணி மகுடம சூட மணி கல்குதலால- பொன்னுறசெய்த விரதினங்களழுத்திய கிரீடஞ்சூட நவமணிகள்தநதருளினமை யால், புவி அனேகம பல் காலும் முறை புரிய தகது என பல் சான்றேரும் வாழ் தினுர - உலகமுற்றிலு மெகாலும மறறுள்முறைப்படி செங்கோல செலுதத க்கடவனெனறு அறிவாலமைநத பெரியோரகள பலரு மாரிவசனங்கூறினாகள.

புரியதகக்கது வியங்கோள் வினைமுற்று - "பொறுப்பதறிவினைகூறுக ளே" எனதிருவாசகதில் தவவிருதி வியகுகோடபொருளில் வருதலகாண்க. கொழுந்தை - ஐ - சாரியை யிடைசசொல். (அஎ)

ஏத்திவலங்கொண்டிருநான்கிபத்தமூவபபெறறேங்கியிருக்குமட்ட
மூர்த்திவிடையருளபெறறமுமுவாநானமறையாசிமுனிவாகூற [விச
பார்த்திவன்றனபொலன்மாட மனிபுருகதானிறைமணிப்பண்பாயுகேள்
சாத்திரமுமந்திரமுமணிநோக்கிவியாபபடைநதாசகைகூறுகா.

(இ-ள்.) ஏத்தி வலம் கொணடு இரு நானகு திபம தழுவ பெற்றது ஒங்கி இ ருக்கும் அட்ட மூரதநி அருள் விடை பெறறதுதிந்தபபிரதக்ஷிணஞ செயது அட டகசுங்கள் சமக்கபபெறற தெயவவிமானதநில நிகரினறி யெழுநதருளிய அட் மூர்த்தியாகிய சோமசுநதரகடவுளருளும விடையபப பெறறு, மூவாகல் மக முனிவர் ஆசி கூற - கெடாத கலலவேதஙகளே யுணர்ந்த முனிவாகள் ஆசிவசனி கூற, பார்த்திவன் தன் பெலன் மாட மனி புருகதான - அரசிளங்குமரன பொ ன்னுலாகிய மேன்மாடமமைநத கோபுரகதான, இறை மணி பண்பு ஆயு கே ள்வி சாத்திரமு மநதிரமும் - தலைமையாயநத நவரதினஙகளின் குணங்கர் யா ராய்ந்ததிபு நூறகேள்வியில் வல்லவரும் வேறுள்ள மநதிரிமாரகளும், பணிந்காகி வியப்பு அடைந்தார் சஙகை கூர்ந்தார - (கொணடுவந்த) நவமணிகளினகுண்டிசயி த்தார்கள் (சூரியன்முதலிய கோள்களேபோலென்று) ஐயங்கொண்டார்கள்.

நிறை எனச் சொல்வகைசெய்து ஒளிநிறைந்தவெனப் பொருள்கொள்ளுத லுமொன்று. சிவாலயத்திற்குத் தரிசனஞ்செய்யச்சென்றோர் தரித்து மீளுங் கால் விடைபெற்றுச்செல்லுதல் முறையாதலால் அட்டமூர்த்திவிடையருள்பெறு எனறார், அட்டமூர்த்தி என்றதை முன்னர்க்காண்க. நிலப்பொருண்மேல்நின்ற பெற்றது என்னும் விசேடப்பெயர் ஈறுதொக்கது. கேள்வியுஞ் சாத்திரமும ஒருபொருட் பன்மொழிகளாதலால் நூற்கேள்வியில் வல்லோர் என்றும. பொன் எனனுஞ்சொல ஈறு கெட்டு லகரமு மகரமும்பெறுதற் போலம் என நின்று இறுதிவிகற்பம் போலியாயப் பொலன் என நின்றது "பொனனென்னிளவியீறுகெடமுறையின் - முன்னர்த்தோன்றுமம்மகரர்மகாரம - செய்யுண்மருங்கிறைருரியலான" எனத்தொல்காப்பியம-எழுத்ததிகாரம்-புள்ளிமயங்கியலிற்காண்க. (அஅ)

ஷி வேறு.

வேளெனவந்தநாய்கர்சுந்தரவிடங்கராஞ
ஞள்களுங்கோளுமபற்றிநவமணியாக்கினரோ
தாளகளுந்தோளுமாபுநதரித்தநீணகமீன்ற
வாள்விடிமணியோவீந்தார்யாதெனமதிக்கறபாலேம்.

(இ-ள்.) வேள என வநத நாய்கர் சுந்தர விடங்கர் ஆனல் - முருகக்கடவுள் போல வழகு மிளமையும வாய்நதவநத வண்கேசர் சோமசுநதரகடவுளே யாஞல், நாள்களும் கோளும பறறி நவமணி ஆக்கினரோ - அசுவினிமுதலிய கஞ்தரங்களோயுஞ் ஞாயன்முதலிய வேழுகோள்களையுமபறறி நவமணிகளாகச்செய்தாரோ, தாள்களும் தோளும மார்பும் தரித்த நீள் நாகம ஈன்ற வாள விடி மணியோ ஈந்தார்-(தமது) திருவடிகளின்மேலுங் திருதோளின்மேலும் மாபின்மேலுஞ் சிலம்புகளாகவும வாகுவலயமாகவும மதாணியாகவுந் தரிதத நீணடசாப்பங்கள்பெறற வொளிவீசுகின்ற ரத்தினங்களைத் ஞநதருளினரோ, யாது என மதிகறபாலேம - இவற்றுளெதுவென்று வரையறுதறகுகூடாம பருதியுடையேம.

விடங்கர உளிநீக்கமுடையவர. இன்னதெனத்துணியாமையால் ஐயவணி.

இந்திரக்கடவுணாடுமிம்மணியியறியவென்ன
மந்திரக்கிழவர்கல்கிமயனினுமாண்டகேள்வித
தந்திரகனகக்கெல்லாக்குவபபனதுமபவிசெ
செந்திருமாபிஞற்குத்திருமணிமகுடஞசெயதார்.

(இ-ள்.) இநதிரக்கடவுள் நாட்டும் இம் மணி அரிய என்ன மந்திரக் கிழவர் - இநதிரனுலகினு மிவவிரதினஙகள கிடைதறகரியன வென்று அதிசயிந்து மநதிரிகள் தமது, மயனினும் மாணட கேளவி தநதிர மனகக் கொல்லர்க்கு ஈவப்பன தமபல வீசி - அசுரதசசனியும் மாட்சிமைப்பட்ட சிறபநூலில்வல்ல தாற்கொல்லர்க்கு வேணடும் பொருள்களோ யாசசரிமபதறறது, செந திரு மார்பினருகு திரு மணி மகுடஞ் செய்தார் - இலக்குமிவசிக்கு மாபினையுடைய திருமாலுக்குன்ற வரிளங்குமரனுக்குப பொலிவமைந்த விரதினமயமான கிரீடஞ் செய்வித்தார்கள்.

இறைவனுகிய சோமசுந்தரக்கடவு ளருளினமையால் இந்திரக்கடவுணாட்டு மிம்மணியியவென்ன என்றார். அமைச்சர்கள் நவமணிகளையும் பொற்கொல்லர்க்

குத் தக்கு மகுடமசெய்வித்தாகள் எனபது கருத்து. செயதார் முதனிலே திரியாது வந்த பிறவினை வினைமுற்று. (கo)

மங்கலமரபான்மாலைமணிமுடிசூடிநாமஞ்
செங்கணேறுயர்த்தகரயாகாசெபபியமுறையால்வேத
புகுகவரிசைபபவீதிவலஞசெயதுபுனிதன்பாத
பங்கயமிறைஞசிவேந்தனபன்மணிகோயிலெய்தா.

(இ-ள்.) மங்கல மரபால் மாலை மணி முடி சூட்டி - கல்ல முகூர்த்தகாளில் நூலிற்கூறிய மரபால மாலைவேய்ந்த கவமணிமகுடத்தைச்சூட்டி, நா ள்செம் கண் ஏறு உயாந்த காய்கா செபபிய முறையால் - அபிடேக பாண்டியனெனச கிவந்தக ண்களையுடைய இடபக்கொடியை யுயாந்தியருளிய வண்சேசராய்வந்த சோமசுந்த ரக்கடவுள் பேரிகவெனத் திருவாயமலாந்தருளிய முறைப்படி, வேத புங்கவர் இ சைபப - வேதநூலில்வல்ல அநதணாகூற, வீதிவலம் செய்து புனிதன் பாதபங்கய ம இறைஞ்சி - அரச வீதியைவலமவந்து அசசோமசுநதரக்கடவுளுடைய திருவடித் தாமரைகளைவணங்கி, வேந்தன பல் மணி கோயில் எயதா - அவபபிடேகபாண்டி யன் பலவிரதினைகள பதிந்த நனமை கோயிலையடைந்து. (கக)

போர்மகடகுறையுளானபுயத்தபிடேகத்தென்னன்
றோமுதல்கருவிந்தாளைத்தெவ்வர்நீண்முடியெலாந்தன்
வார்கழற்கமலஞசூடமனுமுறைபைங்கூழகாக்குங
காரொனக்கருணைபெயதுவையகங்காகருநாளில்.

(இ-ள்.) போர் மகட்கு உறையுள் ஆனபுயத்து அபிடேகத் தென்னன்-சய மகட்கு உறைவிடமான புயதையுடைய அநதவபிடேகபாண்டியன், தோ முதல் கருவி தாளை தெவவர் நீள்முடி எலலாம தன்வார்கழல் கமலம் சூட - தோமுதலி ய நானகுவகைச்சேனைகளையுமுடைய பகைவரது நீண்டகிரீடங்களெல்லாம் தனது நீண்டபாதத்தாமரைகளைச சூட, மனுமுறை பைங்கூழ்காகும் கார் என கருணைபெ யது வையகம் காக்கும காளில - மனுநூனமுறைப்படி பசியபயிராகக்காக்கும மேக ம்போல (உயிரதொகையின்மேற்) கருணைசொரிநது உலகினைகாதது வருமாளில்.

எழுசீரடியாசிரியவிருநதம.

தங்கைதன்காமகிழத்தியரின்றதனையராயதனக்குமூன்னவராய
முங்கைதாளரசன்பொன்னறைமுரிதது முடிமுதல பொருள்கவாந்துட்கு
சிங்கையாகிமறுபுலத்தொளிதததெவவரைசிலாகொடுவிடபப [ஞ
வங்தவர்கவர்ந்ததனமெலாமீளவாங்கிஞனீராகதிர்மருமான்.

(இ-ள்.) நாங்கதிர் மருமான் - குளிராகதகிரணம்வாய்ந்த சநதிரன்மரபில்வ ந்த வபிடேகபாண்டியன, தங்கைதன் காமக்கிழதியர் ான்ற தனனை ஆய் நனக் கு முன்னவர் ஆய - தனதபிதாவாகிய வீரபாண்டியனுடைய காமக்கிழதியர்பெ ற்ற புதிதிராய்த் தனக்குமுனபிறநதவராய, மூங்தை நாள அரசன் பொன் அறை முரித்து முடிமுதல் பொருள் கவாநது - முனனுளிலவ்வீரபாண்டியனுடைய கரு ஊலத்தின் தாளைமுரித்துக் கிரீடமுதலிய பெரும்பொருளகளை யெலலாங் கொள்ளை யாடி, உட்கும் சிங்கையா ஆகி மறுபுலதது ஒளிதத தெவ்வரை - (நிச்செயலால்)நிடு க்கிடிம் மனமுடையவராய வேற்றரிற்புருநதொளிநத பகைவரை, சிலர்கொடி வி

பப்ப வந்தவர் கவர்ந்த தனம் எலலாம் மீளவாங்கினை - சிலவேவுகாரர்கொண் டுவந்து விடுபவரத அந்தக்காமக்கிழத்தியர புதலவாகொள்ளையாடிய கீரீடமுதலி யபொருள்களையெல்லா மீளவும்வாங்கினை

சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய கவமணிகளின மான்மியத்தால் எல்லாநாடுக ளையும் தனதடிக்கீழ்ப்படுத்தினன் என்பார் மறபுலத்தொளித்த தெவ்வரைச் சிலர் கொடுவிடுப்ப வந்தவர் கவரததனமெலலா மீளவாங்கினன் என்றார். (கூ)

மாணிக்கம்விற்றபடலம முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உளபட திருவிருத்தம் - கூஅஎ.

பதினெட்டாவது.

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடலம்.

ஆறடியாசிரியவிருதம

காழ்கெழுகண்டத்தண்ணல்கௌரியனமருடஞ்சூட - கரிய
நிறமிக்க ஸ்ரீகண்டதையுடைய சோமசுந்தரகடவுளபிடேகபாண்டியன் கிரீட
ஞ்சூட, கதிர் வீழ் மணிகள் ஈந்தவியப்பு இத - சூரியனமுதலிய கோளகளும் விரு
ம்ப நவமணிகள்தரத திருவிளையாடல இத, விடையோன சென்னிவாழ கருமுகிலை
போகி - இடபஜாதியையுடைய வசசோமசுந்தரக்கடவுள தமது சடாமுடியின
மேல் வாழும புட்கலாவாத்த முதலிய மேகங்களைச செலுத்தி, மதுரைமேல வரு
ணனவிட்ட ஆழகடல் வறபபகண்ட ஆடலே பாடல் செயவாம - மதுரையின்மேல்
வருணனவிய ஆழ்ந்தகடலை வற்றசெய்தருளிய திருவிளையாடலே யினியெடுத
துக்கூறுவாம.

முன்னர்க்கூறிய திருவிளையாட லான்மாக்களிடத்துவைதத கருணையினவி
யப்பை யுணாதலினமையால் வியப்பெனபது தானியாருபெயராயப் படலதினை
மேனினறது. மணிகளென்றமையால் சூரியனமுதலியகோளகள எனறும். கதிர்
ஏனைகோளகளை யுணாதலி னிற்றலால முதறருபிபு. (க)

சித்திரைமதியிற்சோந்தசித்திரைநாளிற்றென்னன்
மைதகிரண்மிடற்றுவெள்ளிமன்றுளாரற்களவுமாண்ட
பத்திமைவிதியிற்பண்டம்பற்பலசிறப்பகல்கிப
புத்தியும்வீடுகல்கும்பூசனைநடத்தலுற்றான.

(இ-ள்.) தென்னன் சிதிரை மதியில் சேர்ந்த சிதிரை நாளில் - அபிடே
பாண்டியன் (எப்பொழுதும் அபிடேகம நடத்திவருவோனும்) சித்திரைமாதத்தில்

வந்த சித்திரைாகூத்திரத்தில், மைதிரள் மிடற்று வெள்ளி மன்றுளாற்கு அள வுமாண்ட பதிமை - கரியகாளகண்டத்தையுடைய வெள்ளியம்பலத்தி லெழுந்த ருளிய பெருமானுருக்கு எல்லைகடந்த அனபோடு, விதியில் மாண்ட பற்பல சிறப்பு டல்கி புதலியும வீடிம நல்கும் பூசனை கடதத லுற்றன் - ஆகமவிதிப்படி பூசனைக்கு ரிய பலதிரவியங்களையும் பிதபப (ஆதிசைவரிடத்தில்) கொடுத்துப் போகததையும மோகூதையுள் கொடுக்கும பூசையை கடதததொடங்கினன்.

பௌரணிசேர்ந்த சித்திரைாகூத்திரம வருமாதருந் சித்திரைமாதமாதலால் பௌரணி கூறுதொழிதார். தனது பெயர்க்காரணதைப் புலப்படு ந்தினன் என் பார் விதியால பண்டம் பற்பல சிறப்பகல்கிப் பூசனைகடத்தலுறறன் என்றார். (உ)

கறியநெய்யாதியாகநகுகுழமபிறுவாட்டி
வெறியகாப்புநீராடடியறபுதவௌளம்பொங்க
வீறைவனேவியந்துநோககியெநதுவானெறிநீர்வையைத்
துறைவநீயென்காபபூரசுந்தானேயோவென்றான்.

(இ-ள.) கறிய நெய ஆதி ஆரம கறய குமப்பு ாறுக ஆட்டி - கறமணங்கம மும் ஆனெய முதல கறமணமவீசுறு சநதனகளுமும் பிறதியாக வபிடேகஞ்செ யத, வெறிய காபபுர நீர ஆட்டி-வாசமிகக பச்சைகர்ப்பூரக்குமும்பாலபிடேகஞ் செயத, அறபுதம வெளளம பொங்க இறைவனே வியகது நோககி ஏத்துவான்-சிவ நேயபபெருகக்குத தன்னேவிமுகசு சிவபெருமானே யதிசயங்கூரகது பார்சதகதினி கரும் அபிடேகபாண்டியன், எறி நீர வையை துறைவ நீ என் காப்பூர சுநதரனே யோ எனறான் - அலலீசும நீரமயமாகிய வையைநீரகதுறையை யுடையவனே நீ எ னனது காபபூரசுநதரனேவெனறு துதித்தான்.

இறைவன் சவந்தரபாண்டியனுய் அரசியல் கடத்திவந்தமையால் வையைத் துறைவ எனவும, சிவநேயப்பெருககால் விழுங்கப்பட்டவனுதலால் என்கர்ப்பூரசுந் தரனேயோ வெனவுங் கூறினன் எனவுங் கூறினர். (ஊ)

பூசனைபுரியுமெல்லைப்பொன்னகாக்கிறைமைபூண்ட
வாசவன்வருடந்தோறும்பூசிததுவருவானன்ன
காசறுமனததான்பூசைகழிவுறுமளவுந்தாழ்ந்து
தேசமைசிறபபாபூசைசெய்துதனனுடிபுகுகான்.

(இ-ள்.) பூசனை புரியும் எல்லை - இவ்வாறு பூசனைகழுங்காலையில், பொன் னகர்க்கு இறைமை பூண்ட வாசவன-பொனனுலகிறகுஅரசுரிமைபூண்ட இந்திரன், வருடந தோறும பூசிதது வருவான் - அசசித்திரைமாதததிற செதிரைாகூத்திரந் தோறும் பூசித்து வருகிறவன, அனன காசு அறு மனததான் பூசை கழி வுறும் அளவும தாழாது-அந்தக குறறமற்ற மனதையுடைய வபிடேகபாண்டியன் பூசை முடியுமளவுங் காலம்பார்தது நினறு, தேசு அமை சிறப்பு ஆர் பூசை செய்து தன் நாடிபுகுகான் - விளக்கமமைநத சிறப்புமிக்க பூசைமுடித்தத தன விண்ணுலகிற் புகுநதான்.

ஆகமவிதிப்படி பூசித்தான் என்பார் தேசமைசிறப்பார் பூசை என்றார். (எ)

அன்றுநீர்க்கடவுள்வேள்விநாயகனையத்தெய்தி
நின்றவன்றன்னேயிருஞ்செவ்வியினெழச்சிதோன்றக்

குன்றவன்சிறகரீர்ந்தகொற்றவன்முகத்தைநோக்கி
யின்றுநீசிறிதுதேம்பியிருதியாலிதென்கொலென்றான்.

(இ-ள்.) அன்று நீர்க் கடவுள் - அக்காலியில் வருணன், வேளவி காயகன் அவையத்து எய்தி நின்றவன் - மகபதியாகிய இகுகிரனுடைய தேவசபையை யடைந்துநின்று, தன நோய் நீரும செவவியின நிகழ்சி தோன்ற - தனது சலோ தரநோய் தன்னினினும் நீங்குங் காலநிகழ்ச்சிவரதுகைகூட, குனறம வனசிறகர் ஈர்ந்த கொற்றவன முகத்தை நோக்கி இனறு நீ சிறிது தேம்பி இருத்தி - மலை யினது வலியசிறகையரிந்த இந்திரனுடைய முகத்தைப்பார்த்தது இப்போது நீசிறிது வருந்தியிருக்கின்றாய, இது என் கொல் என்றான் - இதயாதுகாரணமென்று வினவினான்.

சிவபெருமான் திருவருளிற றலைப்பட்டனன் என்பார் தன்னெய்திருஞ் செவ்வியினிகழ்சி தோனற எனகூறினர். வருணன் சலோதரநோயுடையவனென் பது "வலாரிதோளவாதநோயஞவணமதிகயநோயாளன, சுலாவுறவெப்பநோயா ற்றொடக்குண்டானதக்கனென்பான், உலாவுகாலிலாதமுடவனேயுரங்கொணமந் தன், சலோதரநோய்கதோட்பட்டான் றண்புனற்காயன்மாதோ" எனவருதலால் காண்க. (இ)

சிலைப்படுமுகிலூரண்ணல்செப்புவானிருடரன்பின
வலைப்படுபெருமானெம்மான்மதுரையெமபிரானேயன்பு
தலைப்படுபூசைசெய்யத்தாழ்த்திதின்றதனலிப்போ
தலைபடசிறிதெனுள்ளமாகுலமடைந்ததுண்டால்.

(இ-ள்.) சிலை படு முகில் ஊர அண்ணல் செப்பு வான் - இந்திரதனுசு பொருந்திய மேகதை யூரியாகூடத்து மிந்திரன் கூறுகின்றான, இருள நீர் அனபின் வலை படு பெருமான எம்மான் மதுரை எமபிரானே - அசுரதியேயுளள வாணவமலத் தினின்று நீங்கிய வடியாரபதிவலியிலகப்படிம பெருமானு மெமமாலும மதுரையி லெழுந்தருளிய வெமதுபிரானுமாகிய சோமசுநதரமூரதியை, அனபு தலைப் படி பூ சை செய்ய இன்று தாமதித்தது - அன்பினறலைப்படட பூசைசெய்ய முடிக்க வினரேர் சுரபதியால் தாமதித்தது, அதனல் இப்போது எனவுளளம் அலைப படசிறிது ஆகுலம் அடைநதது உண்டு - அதனலிப்பொழுது என்றுடையமனம தட்டழியச் சிறிது துன்பம் நேரிட்டதுண்டு.

சூரியனெளியால் இருள் கீழப்பட்டுகின்றற்போலச் சிவஞானமேலீட்டால் ஆணவமலம் கிழ்ப்பட்டுநிறகும் எனபார் இருடீர் எனவும், அதனல சிவததோடுகூடி யிரண்டறநின்றனுபவிப்போ அன்பு எனபார் அனபின்வலைபடிம எனவும, என் னிலுமேம்பட்ட சிவநேயமுடையான் என்பான என்பார் இன்று தாழ்ததது, உள் ளம் சிறிதாகுலமடைந்ததுண்டு எனக்கூறினன் எனவுங்கூறினர். (சு)

என்னவவ்விலிங்கந்தான்மாவிலிங்கமோவென்றுமுங்கீர்
மன்னவன்வினவலோடுமகபதிமொழிவான்முன்பென்
றன்னரும்பழியும்வேழசாபமுந்தொலைத்ததன்றே
வன்னைகயறிந்திலாய்கொலென்னநீரண்ணல்கூறும்.

(இ-ள்.) என்ன - எனது இதிரன்கூற, அ இலிங்கத்தான் மா இலிங்கமோ என்று முக நீர மன்னவன வினவலோடும-(மதுரையிலெழுந்தருளிய) அத்தவிலிங்க மூர்த்தியானது எல்லாத் திருத்தலங்களிலு மெழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்திகளிலு ம மேமபட்ட விலிங்கமூர்த்தியேவென்று வருணன்வினவ, மகபதி மொழிவான்- இதிரன் கூறுகின்றன், மூன்பு எனறன் அரும பழியும் வேழமே சாபமும தொலைத்தது அன்றே-முன்பு எனது நீக்குதற்கரிய பழியையும் வெளியாயினசாபதையும் தொலைத்ததல்லவா, அனனதை அறிதலாய்கொல என்ன - அதனை நீ யறியாயோவென்றுகூற, நீர அண்ணல் கூறும் - வருணன கூறுகின்றன.

ஏனைப் புண்ணியதீர்த்த தலமூர்த்திகளாலும் நீர்த்தற்கரியதென பான் என்ற ன் னரும பழியும வேழசாபமும் எனறன். (எ)

அற்றதுவாயிற்றெய்வமருந்துவராலுந்தீரச
செறறிடவரிதாயென்னைத்தொறமபெருவயிற்றுநோயை
வற்றிடமாறுநீகருங்கொலலெவலாரியைய
முற்றுநினையதென்னெனறுண்ணகையரும்பிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) அது அற்றால்- அசிவலிங்கம அதனைமையதாகில், தெயவமருந்துவாலும நீர செறறிட அரிதாய் என்னை தொறும பெரு வயிறறு நோயை வறறிடும் ஆறு நீகருமோ கொல் என-அசுவினிதேவராலும என்னினறு நீங்கபோகாத நோயை யென்னவருந்தும பெரியவயிறறுநோயைப பகைபடாநீகருமோ வென்று வினவ, வலாரி ஐயம உறறு நீ வினையது என என்று-இதிரன நீ சாதேகம் கொண டு வினவியது யாதென்று, உள ளகை அரும பி சொல்வான் - புனனகையரும பிக் கூறுகின்றன. (அ)

அரியயராலுநிராப்பிறவிநோயறுக்கவல்ல
பெரியவனிக்தயாக்கைப்பெருமானினிபிறவுந்தீர்த்தற்
கரியமேனையன்செய்யுநிருவிளையாடையின்னே
தெரியநீசோதியென்னதெறன்கடற்சேர்ப்பன்சொல்வான்.

(இ-ள்) அரி அயராலும நீரா பிறவி நோய் அறுக்க வல்ல பெரியவன் - திரு மாலினாலும பிரமனாலு நீராத பிறவிநோயை வேரோடறுக்கவலல பெரியோன், இத யாகைக பெருபிணி பிறவும நீர்த்தற்கு அரியனே - இதைப புல்லிய சரீரத் திலுள்ள பெரிய நோய முதலிய பிறவறறினையு மொழித்தறகரியவனு, ஐயன் செயயும திருவிளையாட்டை இனனே தெரிய நீ சோதி என்ன-சுமன பெருமானா செய் தருளுக திருவிளையாடலே யிப்பொழுதே (உலகுக்கு) தெளிவுசொன்ற நீ யாராய்ந்து பாராயென்று கூற, தெண கடல் சேர்ப்பன சொல்வான் - தெள்ளிய கடற்றுறைத் தலைவனுகிய வருணன கூறுகின்றன.

அவர்கள் மாயை வசத்தராய்த தற்சுதந்தரமில்லாதவர்கள என்பான் அரியயராலுந்தீரா எனவும,அதனியேமுதலானதால் அமமாயையைப்போகவல்லானெனபான் பிறவிநோயறுகவலல பெரியவன்எனவும, இப்பெரியோன மாயாகாரியமாகிய சரீரதிலுளள நோயைபபோக்குதல் அவனுகு ஓரிரிய செயலனறென்பான் யாக்கைப் பெரும்பிணிபிறவுந தீர்த்தறகரியனே எனவும், அப்பெரியோன் அடியார்க்கு எளியனாய் நடிக்குந் திருவிளையாடலே யபிடேகபாண்டியன முன்னிலையய நியா யென்பான் ஐயன்செய்யுந் திருவினையாட்டை யின்னே தெரிய நீசோதி என வும் கூறினன். (கூ)

கல்லிறகரிக்தோயிங்குகான்வருங்காலைவேட்டார்க்
கெல்லியிலகாமநலருஞ்சுரபியுமின்பால்சோரப்
புல்லியகன்றுமாற்றுப்பட்டவப்போதுகண்ட
நல்லசோபனத்தாலிந்தநன்மொழிகேட்டேனென்ஞ.

(இ-ள்.) கல் இறகு அரிதோய் இங்கு கான் வரும் காலை - மலையின சிறகை யரிந்த விதிரனே கானிங்கு வருங்காலையில், வேட்டார்க்கு காமம் எல்லையில கல்கும் சுரபியும்-விரும்பினவருக்கு விரும்பினபடியே இன்பத்தை யளவிலலாமற்கொ டுக்கும் காமதேனுவும், இன பால் சோர புல்லிய கனறும ஆறு பட்ட-(தனது மடி யினின்றும்) இனிய பால சோரத தனனுல் தழுவப்பட்ட கன்றும் வழியிலெதிர்ப் படடன, அப்போது கணட நல்ல சோபனத்தால்-அப்பொழுது நான பார்த்த நலல மங்கலத்தால், இநத நனமொழி கேட்டேன் எனஞ-இந்த நலலமொழியை யிப்பொ ழுது கேட்டேனென்று.

நான் வரம்பில்போக நுகர்தற்கு இடையீடாய் அச்சுவினிதேவராலுந் தீர்க தற்கரியதாயுற்ற பெருநோயதிர்நது எல்லையிலபோக நுகரவருங்காலதை முன்னாக் குறிபபிததறகு ஒரேதுவாயிருநததென்பான் வேட்டார்க - கெல்லியில்காமநல்குரு சுரபியுமின்பால்சோரப்-புல்லியகனறு மாற்றுப்பட்டனன்ருன். இத எதுவணி.(கo)

வருணனுமேகிவெள்ளிமன்றுடையடிகள்செய்யுக்
திருவிளையாடல்கண்டுவயிற்றுநோய்தீரபபானெண்ணி
முரசநிரமதுரைமூதூர்முறறுமுயிழிதலியென்னுக்
குரைகடறன்னிவலலேகூவினனேவினனே.

(இ-ள்.) வருணனும் ஏகி - வருணனுஞ்சென்று, வெளளி மன்று உடை அ டிகள் செய்யும் திருவிளையாடல் கண்டு வயிற்றுநோய தீர்ப்பான் எண்ணி-வெளளி யமபலதையுடைய சோமசுநதரகடவுள செய்யாநின்ற திருவிளையாடலைப்பாரத் ததை தனது வயிற்றுநோயைத் தீரகக்துதாண்கருதி, முரசு அதிர் மதுரை மூதூர் முறறும் நீ அழிதலி எனஞ - முரசங் கணபடாத மதுரையாகிய தொன்றுதொட்டு ளை கலைசு சிறிதுமின்றி முறறும நீ யழிபபாயெனறு, குரை கடல் தனனை வல் லே கூவினன ஏவினனே - ஒலிக்குங்கடலை விரைதகூவி யேவினன்.

முரசு எனப பொதுப்படக் கூறினுமேலும இங்குக கொடை முரசைக் கொள்க. (கக)

கொச்சகககலிப்பா.

கொதித்தெழுந்துதருக்களிறக்கொத்தியெடுததெத்திசையு
மதிரத்தெறிதுவரைகளெல்லாமகழுதுதிசைபுறருசெலலப்
பிதிர்த்தெறிதுமாடநிரைபெயர்தத்தெறிதுபிரளயதகி
லுதித்தெழுந்தவருவதெனவேகுதிரைகடல்வருமால்.

(இ-ள்.) ஓங்கு திரைக்கடல் - மேலெழுந்தோங்கும் அலைகளையுடைய கடலா னது, கொதித்து எழுநது தருக்கள் இற கொதது யெடுதது - கோபிததெழுநத மரங்களை வேரோடறப் பறிததெடுத்து, எத்திசையும் அதிர்ந்து எறிநத - எந் தத் திசையிலுள் கோஷித்து வீசி, வரைகள் எல்லாம் அகழ்ந்து திசைப்புறம் செல்ல பிதிர்ந்து எறிந்த - மலைகளையெல்லாம் வேரோடு பறித்துத் திசைகளினப்பாற் செ ல்லப் பிண்டிசெய்து வீசி, மாடவினரை பெயர்ந்து எறிந்து - மாடவரிசைகளையும்

சல்லி வீசி, பிரளயத்தில் உதித்த எழுந்த வருவதெனவரும்-பிரளயத்திலெல்லை கடந்து (உலகமுழுமும் போர்த்து) வருதல்போல, (நிலைகடந்து) வாராநிற்கும்.

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுளகறபதமழியாத
விந்தவளமபதிக்கிடையூறெயதியதெம்பதிக்குமினி
வந்தெனசசுந்தரனேவநிறைஞ்சிவானவருஞ்
சிந்தைகலஙகினர்வருணனசெயதசெயறெளியாதார்.

(இ-ள்.) கந்தமலர் தனிக்கடவுள கற்பத்தும அழியாத இந்த வளமபதிக்கு இடை ஊறு எயதியது - வாசமிக தாமரைமலரில வசிகரும் ஒப்பில்ை ாத பிரமகற பாந்தருமும தனது நிலைகலஙகாத இந்த வளமிக மதுரைககு இடைூறு வந்தது, எம்பதிகரும இனி வருவது என-(பிரமகற்பத்தும்அழியும) எமது பொன்னுலகினுக்கும் அழிவுவருவது எனபது, வானவரும் வருணன செயத செயல் தெளியாதார் - தேவர் களும வருணன சோதித்தற்பொருட்டுச்செயத செயலே யறியாதவராய், சுந்தரனே வந்து இறைஞ்சி சிந்தை கலஙகினர - சோமசுந்தரக்கடவுளே வந்து வணங்கி மன ங்கலங்கி னினரார்கள.

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுள் கற்பத்தும்மழியாத இந்த வளம்பதி என்றதை முன் னர்க்கூறிய தலவிசேடத்தாலும பின்னர்வரும் திருவிளையாடலகளாலு முணாக.()

சூலமோடழலேந்துஞ்சொக்கர்திருவிளையாட்டின்
சீலமோகாமிழைத்தநீவினையினறிறமிதுவோ
வாலமோவுலகமெலாமழியவருமபேரூழிக
காலமோவெனகலகலஙகிகடிநகரம்பனிபபெய்த.

(இ-ள்.) சூலமோடு அழல் ஏந்தும சொக்கர் திருவிளையாட்டின் சீலமோ - சூலமொடு கெருப்பையுமேந்திய சொக்கலிஙகமூர்த்தியின் திருவிளையாடலின் மர னமியமோ, இது காமிழைத்த நீவினையின் திறமோ - இவ்வூழிப்பெருக்கு நாம் செயத பாவத்தின் பாகுபாடோ, ஆலமோ-(தேவகள் கடுங்க எழுந்த) விஷமோ, எல்லாம உலகம அழிய வரும பேரூழிகாலமோ என-எல்லா உலகமும நிலைகெட வாராநிறை பெரிய சஙகாரகாலமோ வென்று, கடி நகரம கலஙகி பனிப்பு எய்த - காவலமிகக மதுரைநகரிலுள்ளோர் மனங்கலங்கி நடுஙகவும.

ஞான இறைவன் நான் இறைவனெனத தனிதனிகருதும் பிரமன் முதலி யோரகந்தையை யொழிதற்குத் தான் இறைவன் என்பதை யுணர்தற்பொருட்டும, பக்குவருடைய மும்மலஙகளேப்போகஙப் பிறவிவேரறுதது முதறியிற் கூட்டவல் லோன தானென்பதை யுணர்தற்பொருட்டும், வேள்வியே பொருளென்றமுன்ற ாருகவனதது முனிவாகள தனைக்கொலல ஏவிய அழலேதான் பொருள் என்ற ஞானதற்பொருட்டும ஏதுஞனன் என்பார் சூலமோடழலேந்தும் எனவும், இரதது னம் தருதருளிய திருவிளையாடலேக கணடநிதலயராதலால் அந்த வற்புதம்போல இதுவும ஒனறே எனபார சொகர திருவிளையாட்டின சிலமோ எனவும், அசசத் தால விழுங்கப்பட்டோராதலால நாம செய்த டாவதைரட்சி யோருருக்கொணடிவ ருதோ என்பார நாமிழைதத நீவினையின்றிற மிதுவோ எனவும், விஷமாயின் சிவ பெருமானைத் திருமான் முதலியோர் சரணடைந்துயர்ததுபோல நாமுஞ சரணடை நதய்வோம் என்பார் ஆலமோ எனவும், சர்வசங்காரகாலமாயின் நாமுய்வது அரிது எனபார் உலகமெலா மழியவரும் பேரூழிக்காலமோ வெனக் கலஙகியெனவுங் கூ றினர். "அல்லதநகவர்தங்களேமுத்தலேயிலால்-மெல்லவேயெடுத்தேந்திடும்" என வும், "வன்னியந்தேவமுட்க வந்திடுகனலேயார்க்கு-முன்னவனெருகையேந்தி" என

வும் வருதலிக் காற்றம-தகுகாணடம்-ததிதியுத்தரப்படத்திலும், "அழுக்கடையா மலாணடுகொணடருள்பவன - கழுதகடைதனிக்கைகொண்டருளியும்" எனவரு தல் கீர்தனதிருவகவலிலும காணக. (கச)

மண்புதைக்கத்திசைபுதைக்கமயங்கிருள்போல்வருநீத்தம்
விண்புதைகாகவெழுமாடவியனகரின்புறதரவி
கண்புதைக்கவருமளவிறகண்டரசனடுநடுங்கிப்
பெண்புதைக்குமொருபாகபபிரானடியேசரணென்ரு.

(இ-ள்.) மண் புதைகக திசை புதைக்க மயங்கு இருளைபோல் வரும் நீதகம-மண்ணுலகு புதைபடவும எடுததிக்குகளும் புதைபடவும் கட்புலன ஒளியை மய ககவோகிய இருளேப்போலவகத வெளளமானது, விண புதைக்க எழுமாடம் விய ன் ககரின புறதது இரவிகண புதைகக வரும் அளவில்-விணணுலக மறைபட வோ ங்கிய மாடங்கள் தெருங்கிய பெரிய ககரினபுறத்தில் சூரியனும அச்சதனால் தன து கணணனே மூடவரும அமையதில, அரசன நடுநடுங்கி பெண புதைகும் ஒரு பாகம் பிரான் அடியே சரண எனரு - அபிடேபாணடியன் கண்டு விநிவிஓப்ப டைகது உமாதேவியார் வரிககும இடபபாகதனதையுடைய சோமசுந்தரககடவுளின திருவடியே யடைக்கலமென்று கருதி.

பிரமன் தனது திருட்டி பல்காதொழிய கவலிகூடாது தனது புத்திரரோ டெ் திருமாலோடும் சிவபெருமானேசசாரனடைகது முறைகூறக், கருணைகூரகது அச் சிருட்டி பலருதறபொருட்டுத் தனது இடபபாகத்தைநேரகித திருவருளே ஓபார ல் முற்றுமாகக கணடருளினமையால பெணபுதைகும ஒருபாகம் எனவும், வழிவ ழிதது குலததினர குறைபாடுளேக கூறுதறகு முன்னரே முநதிச் சென்றெழிக கும இறைவனுரிருததலால பிரானடியே சரணெனரு எனவுங கூறினர். "ரகணே யாகிவைகு மெகதைதனணிடப்பாலான - வாகுவைகோகருமெல்லி மறறவளுமையா டோன்றப - பாகமதிருதகியனரு பரிவொடுகலநதமேயிக - கோகநகக்கணணுனே க்குமரனேயனேதகதான்" "தந்துழியிசனறனனேத் தணியருமயனுமாறும் - வநதனேசெய்தபோறற மாயவனவதனகோகி - கந்தமதருளதாது நங்கையோடினி தசேர்நதாம் - முநதையினவேதாசசெயகக முறறிடுமபோதியெனரூன்" எனவும் வருதல் ஷி தகிதியுததரபபடலதறகாணக. (கடு)

ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந்தனுயிர்மேன்மறலிவரும்பொழுதஞ்சும்
பாலனெனவுங்கலங்கிபபசுபதிசேவடியில்விழுந
தோலமெனமுறையிட்டானுலகுபுகழுறையிடடான்.

(இ-ள்.) உலகுபுகழ் உறை இட்டான் - உலகிறகுத தனது புகழாகிய உறை யைச்செறிதத அபிடேகபாண்டியன், ஆலம எழுதது இமையவாமேல அடரவரும பொழுது அஞ்சுமால் எனவும - விடமெழுதது தேவாகளே வருத்தவருங் காலையில மனமஞ்சிய திருமாலேப்போலவும, தன் உயிர்மேல் மறலிவரும் பொழுது அஞ்சும் பாலன் எனவும் கலங்கி-(கவர்தறபொருட்டுத) தனது உயிரினமேல் யமன் வருங்கா லையில் மனமஞ்சிய மார்க்கணடேயனாப்போலவும் தனது நிலைகலங்கி, பசுபதி சே வடியில் விழுது ஓலமென முறை இட்டான் - அயன் முதலிய பசுக்களுக்கு இறை வனுகிய சோமசுநதரகடவுளுடைய செவநத திருவடியின்மேல் விழுந்து அடைக் கலமெனது தனது குறைகூறி முறையிட்டான்.

தனது கோற்கீழ்வாழுங் குடிகள்பலர் பெருந்தன்பத்தைக்கண்டஞ்சினஞ் என்பார் தனது ஆணைவழிநின்று கடைந்த தேவர்கள்பலர் துன்பத்தைக்கண்டு திரு மாலஞ்சினராதலால் ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சுமாறெனவும் எனவும், சோமசுந்தரக்கடவுள்பாலுள்ள மெய்யன்பால் பிரளயத்திற் கஞ்சாஞ யினும் எல்லைகடந்த அதனூக்கங்கண்டு அஞ்சினஞ் என்பார் சிவபிரான் திருவடி த் தொண்டுபூண்ட மார்க்கண்டேயர் இயமனுக்கு அஞ்சாராயினும் வரம்புகடந்து அவன் வீசிய பாசத்திற்கு அஞ்சினர் ஆதலால் தன்னுயிர்மேல் மறலிவரும்பொழுத ஞ்சும்பாலனெனவும் எனவுங் கூறினர்.

''நீதானின்றவாசகமென்றன்செவிகேட்க - ஓதானின்றுரும்மேல்வருமூற்றமு ணர்கில்லாய் - பேதாய்பேதாய்நீயிவணிறகப்பெறுவாயோ - டே தாய்போதாயென் றுரைசெய்தான்புகரில்லான் '' என மார்க்கண்டேயர் கூறுதலையும், ''எறித்தான் பாசமீர்த்திடலுற்றுணிதிபோழ்தில் - அறித்தானுளுமீசனேயெத்தியடிமீழல் - பி றித்தானல்லன் மற்றினியிக்தப்பெருமைதன் - மறித்தானன்றேவென்றிமையோ ருமருளுற்றார் '' என இயமன் செயலையும் காந்தம் - ஸ்ரீசுரகாண்டம், மார்க்கண்டே யப்படலத்திற்காண்க. (கசு)

மூறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சலியென்னக்
கறையிட்டிவிண்புரந்தகந்தரசுந்தரக்கடவு
றையிட்டுவருகடலிச்சுவறப்போய்ப்பருகுமெனப்
பிறையிட்டதிருச்சடையிற்பெயனன்கும்வரவிடித்தான்.

. (இ-ள்.) மூறையிட்ட செழியன் எதிர் முறுவலித்து அஞ்சலி என்னுமுறை கூறி யடைக்கலம்புகுந்த பாண்டியனெதிரே புன்முறுவல்செய்து அஞ்சுதலி ஒழிக வென்று, கறையிட்டு வீண்புரந்த கந்தர சுதரக்கடவுள் - விஷத்தை நிறுவிப் பிரம ன் முதலியோரைப் பாதுகாத்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், கு றையிட்டு வருகடலே சுவறப்போய் பருகுமென-பலதுறைகளோந்தோற்றி வாராகின்ற கடலே வற்றும்படி சென்று உண்ணுங்களென்று, பிறையிட்ட திருச்சடையிலே பெய ல் நான்கும் வரவிடுத்தான் - இளம்பிறையையணிந்த அழகிய சடையின்மேற்புணர த புட்கலாவர்த்த முதலிய நான்கு மேகங்களையும் ஏவியருளினர்.

ஸ்ரீகண்டமே அயன் முதலியோர்க்கு உயிர்தந்தருளியது என்பார் கறையிட் டிவிண்புரந்த கந்தரம் என்றார். '' என்றனன்விளாவிற்றன கையேந்தியவிடமுட்கொ ள்ளச் - சென்றதுமிடற்றிலன்ன நிறத்திணையாருமோக்கி - யென்றமதயிர்கோத்தற் கிங்கிதசான்றுயங்குண்-நின்றிடவருடியென்றே நிமலனிப்போற்றலுற்றார்'' ''போற் றலுமிடற்றிலெங்கோன் பொலன்மணியணியதென்ன - மாற்றருந்தகைமைத்தான வலவிடநிறுவியன்னார்க் - கேற்றருல்லுனேச்செய்ய யாவருமிறந்தேயின்று - தோற் றினராகுமென்னச் சொல்லருமகிழ்ச்சிகொண்டார் '' எனக் காந்தம்-தக்ஷகாண்டம், தநிசியுத்தரப்படலத்தில் வருதல்காண்க. (நள)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நிவப்புறவெழுந்தநான்குமேகமுநிமிர்ந்துவாய்விட
டெவர்ப்புறுகடலேவாரியுறிஞ்சினவுறிஞ்சலோடுஞ்
சிவப்பெருங்கடவுள்யார்க்குந்தேவெனத்தெளிர்ந்தோரேழு
பவப்பெரும்பௌவம்போலப்பசையறவறந்ததன்றே.

(இ-ள்.) நிவப்புற எழுந்த நான்கு மேகமு நிமிர்ந்து வாய்விட்டு - நீரம்ப மேலெழுந்த அப்புட்கலாவர்த்த முதலிய நான்கு மேகங்களும் உடல் நிமிர்ந்து கோ

ஷித்து, உவர்ப்பு உறுகடலே வாரி உறிஞ்சின - உவர்ப்புமிக்க கடல்நீரை முகந்துறிஞ்சின, உறிஞ்சலோடும் - (அவ்வாறு) உறிஞ்ச, சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்கும் தேவு என தெளிந்தோர் எழுபவப் பெரும் பௌவம்போல - பரசிவமாகிய பெரிய கட்வுளே மக்கட்கன்றிப் பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்குந் தேவனென்று மனந்தெளிந்தவருடைய எழுபிறப்பாகிய அளவிடற்கரிய கடல் சுவறுதல்போல, பசை அறவறந்து - (வருணன் ஏவிய எழுகடலும்) சிறிதும் நீர்ப்பசையறச் சுவறியது.

தனது சத்திபால் பிரமன் முதலியோரை யொடுக்கியுந் தோற்றியுந் தானொருவிகாரமுமின்றி நிற்கும் இறைவனதலால் சிவப்பெருங் கடவுள்யார்க்குந் தேவென எனவும், தமது போதங்களாகிய இச்சாஞானக்கிரியைகளினின்று நீங்கித் திருவருண் ஞானத்தாலுணரவேண்டுதலால் தெளிந்தோர் எனவும், அவ்வாறு தெளிந்தோர்க்கு அத்திருவருண்ஞானத்தால் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய சஞ்சிதமும் ஆகாயமும் ஒழிதலால் ஏழுபவப்பெரும்பௌவம்போல எனவுங் கூறினர். "கங்கையினுமை னைத்துஞ் செய்தாற்போனுடனைத்தும் - கங்கையினுந்செய்தளிக்கும் நாயகனே" எனவும், "அவனருளாலே யவன்ருள்வணங்கி" எனவும், "எல்லியில்பிறவிகள்கு மிருவினையெரிசேர்வித்தின் - ஒல்லியினகலுமென்ற வுடற்பழவினைகளுட்டுங் - தொல்லையின்வருதல்போலத் தோன்றிருவினையதுண்டேல் - அல்லொளிபுரையுஞானத் தழலுறவழித்தபோமே" எனவும் வரும் ஏதுக்களால் முறையேதாண்க. எழுபிறப்பு முன்னர்க்காண்க. (கஅ)

அந்நிலைகருளாரும்வானவராதியோருந்
தென்னவர்பிரானுமெந்தைதிருவிளையாடனேக்கிப்
பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்கப்பன்முறைபுகழ்ந்துபாடி
யின்னநீர்மனத்தராகியீநிலாவின்பத்தாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அந்நிலை கருளாரும் வானவர் ஆதியோரும் தென்னவர் பிரானும்-அப்பொழுது கரிருள்சூழ்ந்தோரும் தேவர் முதலியோரும் பாண்டியன் மரபில் வந்த அபிடேகபாண்டியனும்,எந்தை திருவிளையாடல்நோக்கி-எமது தந்தையாராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலைப்பார்த்து, பன்னரு மகிழ்ச்சி பொங்க பல்முறை புகழ்ந்துபாடி - சொல்லுதற்கரிய மகிழ்ச்சிமேல் எழுந்தோங்கப் பலதாமும் (அவரது) கீர்த்தியைப் புகழ்ந்துபாடி, இன்னல்நீர் மனத்தராகி ஈநிலா இன்பத்தாழ்ந்தார்-துன்பத்தினின்று நீங்கிய மனத்தையுடையவராகி முடிவில்லாத இன்பமென்னும் கடலிலழுந்தினார்கள்.

ஆழ்ந்தார் என்றமையால் கடல் எனக்கொண்டாம். அவர்களுக்குத்தோன்றிய மகிழ்ச்சிக்கு ஒப்புயர்வில்லையென்பார் பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்க எனவும், அம்மகிழ்ச்சியால் விழுங்கப்பட்டோர் புகழ்ந்துபாடுதற்கு ஓரெல்லையில்லையென்பார் பன்முறை எனவும், அதனுலெழுந்த இன்பம் அவரினின்றெழியாத என்பார் சுநிலாவின்பம் எனவும், அவ்வின்பத்தின் வயத்தராயிருந்தார் என்பார் ஆழ்ந்தார் எனவுங் கூறினர். (கக)

வருணன்விட்டகடலே வற்றச்செய்தபடல முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கஉ0சு.

மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ச0	கஉ	கிரியாதிருத்தலின்	கிரியாதிருத்தாளென்பார்
கஉ	ஙஅ	பெததக்காலம்	பெத்தகாலம்
கச	ககூ	சனுதார், சனந்தார்	சனுதனர், சனந்தனர். சனுதர், சனந்தர் எனவும்வரும்
கஅ	சக	நிற்பவராதலின்	நிற்பவனுதலி ர்
ககூ	உக	பெட்டையாணே	பெண்யாணே
உக	உஙூ	தானியாகுபெயர்	விடாதன்ருபெயர்
உஙூ	உஎ	பத்த	அத்த
உஎ	எ	எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்	அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்
ஷ்டி	கஙூ	ஆப்போல்	ஆறுபோல்
ஙச	ங	காஞ்சியெழுகோவை	காஞ்சியிருகோவை
ஷச	ஙரு	தோற்றஞ்செய்யும்	தேற்றனுசெய்யும்
சுஉ	உரு	அரசண்மை	அரசனமை
சுரு	ஙஙூ	திஜஸ்தம்பம்	தவஜஸ்தம்பம்
எக	உ	பெட்டையன்னங்களும்	பேட்டன்னங்களும்
அக	அ	வேறுபலவடுக்கிய பெயரெச்சங் [களாய்	... ...
அஙூ	உச	நிறப்பினல்	இழிபினல்
அசு	உ	வலிகெடுவோர்	மனவலிகெடுவோர்
அசுஉ	உஅ	ணிணே	ணிணே
கஐச	ஙசு	மூத்திவேட்கும்	மூத்திவேட்கும்
கஐஅ	க0	தேறுன்ற	தேறுவென்ற
ஷ்டி	கரு	எனவும்அவ்வேதம்	எனவுங்கூறும் அவ்வேதம்
ஷ்டி	கசு	இருத்தலன்றி	இருத்தல், அன்றி
கஙூ	உ0	காரதமுனிவர்	தருவாசமுனிவர்
கசச	எ	திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளின்பெரு மையை	திருவாலவாயின்பெருமையை
கருஉ	ஙசூ	அன்னேர்கெத்தணே	அன்னேர்கெத்தணே
கசுரு	கஅ	மெய்வ்வணணம், ஐவ்வண்ணம்	மெய்வண்ணம், ஐவண்ணம்
கசுஅ	கஉ	எக்தால்	... ...
கஎஅ	ஙஎ	சொல்லுகின்றேம்	சொல்லுகின்றர் .
கஅ0	எ	ஆலாஸ்யமகத்துவம்	ஆலாஸ்யமகாத்மியம்
கஅக	எ	பகவென்னும	பகமென்னும்
கஅச	ஙஉ	எங்களுக்குப்பயன்யாதுபயன்	எங்களுக்குப்பயன்யாது
கஅசு	ஙரு	மக்கட்பதடி.	மக்கட்பதடியெனல்
கசு0	கசு	தொடங்கினுன்	தொடங்கினர்
கசஉ	ஙசு	கட்டியதோ்களும்	கட்டியதெடியதோ்களும்
ககரு	சு	கைவவகை	கைவகை
உசுக	சு	கைவ்வண்ணம்	கைவண்ணம்
உஎஅ	ஙரு	தனதபிதாவை	தனதுபிதாவாகிய அவ்விசுவாவ
உஅ0	உ0	இப்பாதாதி	இவ்வாறுபாதாதி [சுவை
ஷ்டி	ஙரு	தெரிக்து	தெறித்து
உஅஉ	எ	ணிணவேண்டாவென்பாள்	ணிணவேண்டாவென்பாள்
உஅஙூ	கசு	காசுபி	காட்சி
உசஉ	உக	ரதபதி	ரபதி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ஈகடு	ஈடு	அட்டவித்தியேகாரும்	புதஇதத்அவத்திஇஇஇஇ சுக்கூ புவனமெம்மஇஇஇஇபுதிகளும்
ஈகஈ	கஎ	தோன்றிப்பாதத்தில்விழுந்த	பிதான்றிவிழுந்த்
ஈஎடி	உ0	பருகும்	பருகுமபடி
ஷை	உசு	ஞானதெளிவுபற்றி எதிர்காலத்தை பிறரிடைகாலமாகக்கூறிய தகாலவழுவமைதி.	எனபது எதிர்வுவினையெச்சம்
ஈஈசு	கசு	பெற்றனமிதன்கொல் . .	பெற்றனமிதென்கொல்
ஈடுஉ	அ	என்னும்	என்னும்
ஈடுங	ஙி	தான், தான்	தானே, தானே
ஈளஅ	கஈ	சமைபபித்த	சமைபத்த
ஈழஈ	ஈச	பலவினபால	ஒனறன்பால்
ஈஎள	கசு	ஈடக்குங்ஙிணை	ஈஎடுக்ஙிணை
ஈஙஈ	ஈஉ	கரடகஙகளில	கர்டங்களில்
ஈகடு	கஎ	பிரதையின்புத்திரன்பாரத்தன்	பிரதையின்புத்திரன்
ஈசுசு	கஉ	முறைசெய்து	மநுநூல்முறைசெய்
ஈஈஈ	உடு	சதபாத்திரங்களாம்	சதபாத்திரங்களிற்கொடுத்தல்
ஷளஉ	ஈஈ	அத்துவம் வடசொற்றிரிபு	அத்துவமெனனும் வடசொற்றிரி
ஙடுஉ	உஉ	காட்டுவாழை	காட்டுவாழை [பு
ஙடுங	சஅ	கோருலம்	சோருலம்

தலலிசேடப்படவத்தில் உ0-ஆம் செய்யுளில் வரருணமாத்திரேயமக்திரம் என்பதறகு வாருணானமும் ஆகிரேய்கனமும் மத்திரானமும் என்பது, இவைமுன்னண பேருணர்வளிக்கும் ரானம் என்பதற்குப்பிரானமும், ஞானத ரானமுங்கோள்க. திருநகரக்கண்டபடலத்தில் உசஅ-ஆம் பக்கத்தில் என்னுக் திருவாக்காலுணர்க என்பதை, என்பதனுல் திருமூல் உலகப்பர்வருவாய் நிற்ற லுணர்க எனக்கொள்க. கஎஈ-ஆம் பக்கதத்தில்விடுபட்ட பன்னிரு என்பதற்குச் சொல்லுதறகரிய எனப்பொருளகொள்க. ஈஈக-ஆம்பக்கதத்தில்' பிளிறுமுலியி னமுதமாமகழபெருவலியினவசையா ' என்னுஞ் செய்யுளில் மதமோ-டொளிற லியினறலாமுகபடமுடையனவெனவரலால் என்பதகாறுக கொணடு ஆனையி ன்மதங்களோடி அவற்றையுண்ணுதற்கு வதுவீழும் வணடுகளையுடையதெனவும் நாயாரிய முகபடாத்தையுடையதெனவும் வருதலால் எனவும் (ஞானைக்கு) மதஞ் சிந்துதலோடி அதனையுண்ண வந்துவீழும் வண்டுகளை யுடையன்வாயினும் நாளைபோன்ற முகபடாத்தை யுடையனவாயினும வருதலால் யானையைஒத்தது எனப் பொருள் கொள்க. ஙிஈ-ஆம் பக்கத்தில் " ஷாணையாலிபரதனிங்கபோ தெனனின்றன் " என்பதற்கு சிலம்பிநூலாற் கட்டுரை சிங்களவேற்பேரூர் எனப் பொருள் கூறுவாரும் உளர் என்க.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்

உ. வே.